LEXICON PLATONICUM

SIVE

VOCUM PLATONICARUM

INDEX.

CONDIDIT

D. FRIDERICUS ASTIUS.

VOL. III.

LIPSIAE 1838.
IN LIBRARIA WEIDMANNIANA.

Π.

πῖ, τό, Crat. 403. A: προςκεῖται ... τὸ πῖ cet.

παγγέλοιος, ὁ ἡ, *perridiculus.* Phaedr. 260. C: παγγέλοιόν γ' ἂν ἤδη εἴη. Pol. VII. 522. C: παγγέλοιον ... στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει.

πάγη, ἡ, *laqueus.* Legg. VII. 824: ἄρκυσί τε καὶ πάγαις.

πάγιος, α, ον, *firmus.* Epin. 984. D: πάγιον ἐχέτω τοῦτον τὸν λόγον.

παγίως, *certo, definite.* Theaet. 157. A: ἐπεὶ καὶ τὸ ποιοῦν εἶναί τι καὶ τὸ πάσχον αὖ τι ἐπὶ ἑνὸς νοῆσαι ... οὐκ εἶναι (v. ἔστι) παγίως. Pol. IV. 434. D: μηδέν ... πω πάνυ παγίως αὐτὸ λέγωμεν. V. 479. C: οὔτ' εἶναι οὔτε μὴ εἶναι οὐδὲν αὐτῶν δυνατὸν παγίως νοῆσαι. Tim. 49. D: παγίως διισχυριζόμενος.

πάγκακος, ὁ ἡ, *prorsus malus* vel *inutilis* (vern. *schädlich*). Legg. V. 743. B: τοτὲ δέ ποτε καὶ πάγκακος. Ib. ὁ δὲ πάγκακος ὡς τὰ πολλὰ ὢν ἄσωτος μάλα πένης. Prot. 334. B: ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλαιον τοῖς μὲν φυτοῖς ἅπασίν ἐστι πάγκακον cet. Ep. VIII. 354. E. Legg. XI. 928. E: ἐν παγκάκων ἤθεσιν ἀνθρώπων.

πάγκαλος, η, ον, *oppido pulcher; perbonus.* Conv. 204. B: διὰ ταῦτά σοι ... πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἔρως. Legg. III. 686. D. Hipp. mai. 286. A: πάγκαλος λόγος. De lege 319. C: (ὅτι) ἡ τέχνη αὕτη παγκάλη ἐστί. Phaed. 85. E: ὡς ἡ μὲν ἁρμονία ... πάγκαλόν τι καὶ θεῖόν ἐστιν ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρᾳ cet. Euth. 13. E. Legg. IV. 722. C: ἐν ταύτῃ παγκάλῃ ἀναπαύλῃ τινὶ γεγόναμεν. Phaedr. 276. D: παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν ... τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν. Pol. I. 338. A: ἡγούμενος ἔχειν ἀπόκρισιν παγκάλην. Gorg. 520. B: σὺ δὲ ... τὸ μὲν πάγκαλόν τι οἴει εἶναι, τὴν ῥητορικὴν cet. Conv. 183. B: ὡς πάγκαλόν τι πρᾶγμα διαπραττομένου. C. Euthyd. 288. C. Critia 121. B: τότε δὴ μάλιστα πάγκαλοι μακάριοί τε ἐδοξάζοντο εἶναι. Hipp. mai. 288. C: πάγκαλαι γὰρ παρ' ἡμῖν ἵπποι γίγνονται. D. Conv. 216. E: καί μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα ... καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστὰ (τὰ ἐντὸς ἀγάλματα) ὥστε cet.

Phaedr. 269. A: *τῶν παγκάλων τεχνημάτων.* Pol. VII. 540. C: *παγκάλους ... τοὺς ἄρχοντας ... ἀπείργασαι.* Legg. IX. 859. D. Phil. 26. B: *καὶ ἐν ψυχαῖς αὖ πάμπολλα ἕτερα καὶ πάγκαλα* (*ἐπιλείπω λέγειν*). Hipp. mai. 286. B.

παγκάλως, perbelle, perbene, praeclare. Phaedr. 230. C: *ὅτι ... ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως ἔχειν.* 271. C: *εἰδότες ψυχῆς πέρι παγκάλως.* 274. A: *παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι.* Theaet. 160. D: *παγκάλως ἆρα σοι εἴρηται ὅτι* cet. Crat. 395. E. Pol. I. 331. C. Legg. V. 747. E. Epin. 991. D. Apol. 31. D: *καὶ παγκάλως γέ μοι δοκεῖ ἐναντιοῦσθαι.* Euth. 7. A. al.

πάγκαρπος, ὁ ἡ, omnigenus. Ax. 371. C: *ἔνθα ... ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι.*

παγκρατιάζω, pancratium exerceo. Gorg. 456. D: *ὅτι ἔμαθε πυκτεύειν τε καὶ παγκρατιάζειν καὶ ἐν ὅπλοις μάχεσθαι.* Charm. 159. C.

παγκρατιαστής, ὁ, pancratiastes (qui et lucta et pugilatu certat). Pol. I. 338. C: *Πολυδάμας ... ὁ παγκρατιαστής.* Euthyd. 271. C: *ὅ τι εἶεν οἱ παγκρατιασταί.* Legg. VIII. 830. A: *εἰ πύκτας ἢ παγκρατιαστὰς ἐτρέφομεν* cet.

παγκρατιαστικός, ή, όν, pancratiastae proprius. Euthyd. 272. A: *νῦν δὲ τέλος ἐπιτεθείκατον παγκρατιαστικῇ τέχνῃ.*

παγκράτιον, τό, pancratium. Legg. VIII. 834. A: *τῇ τοῦ παγκρατίου μάχῃ.* VII. 795. B: *ὁ τελέως παγκράτιον ἠσκηκώς.*

πάγος, ὁ, collis. Ax. 367. A: *τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς.* Pol. III. 391. E: *κατ' Ἰδαῖον πάγον* (Hom.).

πάγος, ὁ, frigus glaciale. Conv. 220. B: *καί ποτε ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου* cet. Tim. 74. C: *τὸν ... περιστάμενον πάγον.*

παγχάλεπος, ὁ ἡ, perdifficilis. Soph. 236. D: *κατιδεῖν παγχάλεπος* (*ἀνήρ*). Crat. 409. D: *ἢ τοῦτό τι παγχάλεπον εἶναι* (*κινδυνεύει*). Phil. 16. C: *χρῆσθαι ... παγχάλεπον.* Legg. II. 669. E. IV. 708. D. Alc. I. 129. A. Polit. 291. C: *καίπερ παγχάλεπον ὄντα ἀφαιρεῖν.* Phaed. 85. C: *ἢ ἀδύνατον εἶναι ἢ παγχάλεπόν τι.* Legg. VIII. 839. D: *ταῦτα εἶναι παγχάλεπα μεῖναι κατὰ νόμον.*

πάθη, ἡ, quod quis patitur, quo afficitur vel *afflictatur; affectio.* Phil. 32. A: *ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη.* Legg. V. 728. C: *τιμωρία δέ, ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη.* X. 903. B: *ἐπὶ τὸ σμικρότατον ἀεὶ πάθης καὶ πράξεως.* Epin. 983. D: *τὸ δὲ ἀναίτιον πάσης πάθης.* Tim. 80. B: *μίαν ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας* (*φορᾶς*) *ξυνεκεράσαντο πάθην.* Legg. IX. 865. E: *διὰ τὴν βίαιον πάθην.* 866. B: *εἰς αὐτὸν ... τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν πάθην.*

πάθημα, τό, quod quis patitur vel *quo afficitur* (hinc *morbus, affectio, perturbatio*); etiam *quod alicui accidit;* unde

casus, malum, calamitas; etiam *status, conditio*; in univ. *quod fit vel geritur*. Prot. 353. A: εἰ μή ἐστι τοῦτο τὸ πάθημα, ἡδονῆς ἡττᾶσθαι. Gorg. 483. B: οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ πάθημα, τὸ ἀδικεῖσθαι. Phaed. 79. D: καὶ τοῦτο αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται. Phil. 52. A: ἔν τισι λογισμοῖς τοῦ παθήματος. Pol. II. 382. B: μίμημά τι τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ... παθήματος. Phaed. 103. A: ἢ ἀπόλλυται ἐν τούτῳ τῷ παθήματι. Legg. IX. 866. B. Polit. 274. A: ξυνακολουθοῦντα τῷ τοῦ παντὸς παθήματι. Pol. X. 602. D. Gorg. 481. D: οὐκ ἂν ἦν ῥᾴδιον ἐνδείξασθαι τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ πάθημα. Soph. 248. B: πάθημα ἢ ποίημα. D. Alc. I. 109. B: τί ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὸ πολεμεῖν. Soph. 228. C: περὶ δύο παθήματε τούτω. Theaet. 186. C: ὅσα διὰ τοῦ σώματος παθήματα ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνει. Polit. 270. D. Tim. 43. B: τὰ τῶν προσπιπτόντων παθήματα ἑκάστοις. 65. B. Legg. III. 681. D: πάντα εἴδη καὶ παθήματα πολιτειῶν καὶ ἅμα πόλεων. VI. 777. C: ἔργα τε καὶ παθήματα. IX. 859. E. Phaed. 98. A: τροπῶν καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων. Parm. 141. D: ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἑνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν. Phil. 33. D: τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἑκάστοτε παθημάτων. Conv. 222. B: ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι. Pol. III. 389. C: περὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος παθημάτων μὴ τἀληθῆ λέγειν. 393. B: περί τε τῶν ἐν Ἰλίῳ ... καὶ ὅλῃ τῇ Ὀδυσσείᾳ παθημάτων. IV. 437. B: εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων. 439. D: διὰ παθημάτων τε καὶ νοσημάτων. Tim. 66. C: πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα τῶν βιαίων παθημάτων. Ion. 531. C: περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων. Phaed. 94. B: πότερον ξυγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα παθήμασιν, ἢ καὶ ἐναντιουμένην; Phil. 47. C: τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος (ἡδονῶν). Pol. III. 388. D: πολλοὺς ἐπὶ σμικροῖσι παθήμασι θρήνους ἂν ᾄδοι. Legg. III. 687. E. 695. E: παραπλήσια ἀπετέλεσε τοῖς Καμβύσου παθήμασι. IV. 708. B: ἢ τισιν ἄλλοις τοιούτοις παθήμασιν ἀναγκασθείς. VII. 812. C: ἐν τοῖς παθήμασιν ὅταν ψυχὴ γίγνηται. X. 894. C: πᾶσι μὲν ποιήμασι, πᾶσι δὲ παθήμασι (ἐναρμόττουσαν). Phaedr. 271. B: τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα. Gorg. 524. B: τό τε σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὑτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα (ἔχει). Polit. 270. E: ταὐτὰ ταῦτα πάσχον παθήματα. Parm. 157. B: ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἕν, εἰ ἔστιν. Conv. 189. D: τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. Pol. VI. 511. D: τέτταρα ταῦτα παθήματα ἐν τῇ ψυχῇ γιγνόμενα λαβέ, νόησιν cet. X. 610. B. Tim. 65. C: ἴδια ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν. 88. E: μετρίως σείων τά τε περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα cet. Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου πα-

θήματα. Ep. VII. 342. D: *περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα.*

παθητικός, ή, όν, perturbationibus subiectus. Locr. 102. E: *παθητικᾶς (ψυχᾶς) ... ἄγρια πάθεα* cet.

πάθος, τό, quod quis patitur vel *quo afficitur, affectus, affectio, perturbatio* (tam corporis quam animi); *status, conditio, ratio;* etiam *quod alicui accidit, evenit* (unde *casus, calamitas, sors, malum, poena*); in univ. *quod fit* vel *geritur.* Prot. 352. A: *ὅ ἐστιν αὐτοῖς τὸ πάθος, ὅ φασιν ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἡττᾶσθαι.* Phaedr. 250. A: *ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνοοῦσι.* 252. C: *τὸ πάθος τῶν ἐρώντων.* Polit. 273. D: *μᾶλλον καὶ δυναστεύει τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος.* Phil. 15. D: *ἔστι τὸ τοιοῦτον ... τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι ... πάθος ἐν ἡμῖν.* Pol. II. 376. A: *ἀλλὰ μὴν κομψόν γε φαίνεται τὸ πάθος αὐτοῦ τῆς φύσεως καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον.* IV. 432. D: *ἦ μὴν ... βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος.* IX. 879. D: *οὐκοῦν ... παντελῶς τὸ πάθος ἄθλιον —;* Tim. 78. E: *πᾶν ... τό τ' ἔργον καὶ τὸ π'θος τοῦθ' ἡμῶν τῷ σώματι γέγονεν* cet. Legg. VII. 801. B: *γελοῖον ... τὸ πάθος ... τοῦτ' ἂν γίγνοιτο εὐχῆς τοιαύτης γενομένης.* 811. C: *καί μοι ἴσως οὐδὲν θαυμαστὸν πάθος ἐπῆλθε ... μάλα ἡσθῆναι.* Phaedr. 251. D: *τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους.* Polit. 269. B: *ταῦτα ... ἔστι μὲν ξύμπαντα ἐκ ταὐτοῦ πάθους.* Conv. 191. A: *μνημεῖον ... τοῦ παλαιοῦ πάθους.* Pol. X. 604. E: *ἀλλοτρίου ... πάθους ἡ μίμησις αὐτοῖς γίγνεται.* Legg. IX. 876. D: *προσάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως.* Crat. 419. C: *ἣν ἐν τούτῳ τῷ πάθει (ἐν τῇ λύπῃ) ἴσχει τὸ σῶμα.* Tim. 43. E. Phaedr. 265. B: *τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες.* Gorg. 480. C: *(εἰ) τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι.* 482. C: *ταὐτὸν παθόντος Πώλου πάθος ὅπερ* cet. 513. C: *πέπονθα δὲ τὸ τῶν πολλῶν πάθος.* Soph. 228. E: *τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος αἶσχος θετέον.* 243. C: *καὶ κατὰ τὸ ὂν ταὐτὸν τοῦτο πάθος εἰληφότες ἐν τῇ ψυχῇ.* 245. C: *διὰ τὸ πεπονθέναι τὸ ὑπ' ἐκείνου πάθος.* 248. D: *ποίημα ἢ πάθος.* Polit. 277. D: *τὸ περὶ τῆς ἐπιστήμης πάθος ἐν ἡμῖν.* Crat. 411. C: *αἰτιῶνται δὴ οὐ τὸ ἔνδον τὸ παρὰ σφίσι πάθος αἴτιον εἶναι ταύτης τῆς δόξης.* Legg. I. 639. B: *ἄν γε πρὸς τῇ τέχνῃ ἔχῃ καὶ τοῦτο τὸ πάθος* (*malum*) *ὃ λέγεις.* VII. 819. D: *καὶ αὐτὸς ... τὸ περὶ ταῦτα ἡμῶν πάθος ἐθαύμασα.* X. 900. B: *εἰς τοῦτο νῦν τὸ πάθος ἐλήλυθας ὥστ' εἶναι μὲν δοκεῖν αὐτούς (τ. θεούς)* cet. Apol. 22. C: *τοιοῦτόν τί μοι ἐφάνησαν πάθος καὶ οἱ ποιηταὶ πεπονθότες.* Alc. I. 118. B: *οἷον πάθος πέπονθας!* Hipp. min. 363. D: *μακάριόν γε ... πάθος πέπονθας εἰ* cet. Ep. VII. 351. D. Pol. II. 380. A: *τὰ τῆς Νιόβης πάθη ἢ τὰ Πελοπιδῶν.* Tim. 52. D: *ὅσα τούτοις ἄλλα πάθη ξυνέπεται πάσχουσαν.* Legg.

IX. 879. B: *βίαια ... πάνθ' ἡμῖν τὰ προειρημένα πάθη.* Phil. 32. B: *ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις.* Pol. X. 606. B: *ἐν τοῖς αὐτοῦ πάθεσι.* Critia 111. B: *ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ πάθεσιν.* Phaedr. 245. E: *ψυχῆς φύσεως πέρι θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα.* Phaed. 96. A: *ἐγὼ οὖν σοι δίειμι περὶ αὐτῶν ... τά γ' ἐμὰ πάθη.* C: *τὰ περὶ τὸν οὐρανόν τε καὶ τὴν γῆν πάθη.* Parm. 129. C: *τἀναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα.* Pol. II. 378. A: *τὰ ... τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος* cet. X. 606. B: *ἅτε ἀλλότρια πάθη θεωροῦν.* 612. A: *τὰ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ πάθη τε καὶ εἴδη.* Legg. V. 741. C: *τὰ ἐπὶ τούτοις πρέποντα πάσχειν πάθη.* X. 888. C: *τὰ δύο ... πάθη περὶ θεοὺς μεῖναι πολλοῖσι μὲν οὔ* cet. Apol. 41. B: *ἀντιπαραβάλλοντα τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων.* Hipp. mai. 285. C: *τὰ οὐράνια πάθη.*

Παιάν, ὁ, *Paean* s. *Apollo.* Critia 108. C: *τὸν Παιᾶνά* (codd. nonn. *Παίωνά*) *τε καὶ τὰς Μούσας ἐπικαλούμενον.* Legg. II. 664. C: *τόν τε Παιᾶνα ἐπικαλούμενος μάρτυρα τῶν λεγομένων ἀληθείας πέρι.*

παιανίζω, ωνο. Ax. 364. B: *ὅτι δεῖ ... εὐθύμως μόνον οὐχὶ παιανίζοντας* (germ. *mit Frohlocken*) *εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι.*

παίγνιον, τό, *lusus; oblectamentum, ludibrium* (*Spielwerk*). Polit. 288. C: *παίγνιον ... λέγεται.* 289. B. Ax. 368. D: *δήμου παίγνιον.* Legg. I. 644. D: *εἴτε ὡς παίγνιον ἐκείνων εἴτε ὡς σπουδῇ τινὶ ξυνεστηκός.* VII. 803. C: *ἄνθρωπον ... θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον.* 816. E: *ὅσα ... περὶ γέλωτά ἐστι παίγνια, ἃ δὴ κωμῳδίαν πάντες λέγομεν.* VII. 797. B: *παίζειν τε καὶ εὐθυμεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς παιγνίοις ἐᾷ.* 796. B: *Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια.*

παιδαγωγία, ἡ, *institutio*; in univ. *rectio.* Pol. VI. 491. E: *κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας* (*τὰς ψυχάς*). Tim. 89. D: *ὅτι κάλλιστον καὶ ἄριστον εἰς τὴν παιδαγωγίαν εἶναι.*

παιδαγωγικός, ή, όν, *fovens.* Pol. III. 406. A: *ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ τῶν νοσημάτων ταύτῃ τῇ νῦν ἰατρικῇ πρὸ τοῦ Ἀσκληπιάδαι οὐκ ἐχρῶντο.*

παιδαγωγός, ὁ, *praedagogus.* Lys. 208. C: *ἀλλ' ἄρχει τίς σου; Ὅδε παιδαγωγός, ἔφη.* Ib. *ἄγων ... εἰς διδασκάλου.* Conv. 183. C: (*ἐπειδὰν*) *τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προστεταγμένα ᾖ.* Pol. III. 390. E: *τὸν τοῦ Ἀχιλλέως παιδαγωγὸν Φοίνικα.* Legg. VII. 808. E: *τὸν παιδαγωγὸν καὶ τὸν διδάσκαλον.* Alc. I. 122. B. Lys. 223. A: *οἱ παιδαγωγοὶ ... παρεκάλουν καὶ ἐκέλευον αὐτοὺς οἴκαδ' ἀπιέναι· ἤδη γὰρ ἦν ὀψέ.* Ax. 366. D. Pol. II. 373. C: *παιδαγωγῶν, τιτθῶν, τροφῶν* cet. VIII. 563. A. Legg. VII. 808. D: *οὐδὲ ... παῖδας ἄνευ τινῶν παιδαγωγῶν* (*βιωτέον*). Pol. III. 397. D: *παισί τε καὶ παιδαγωγοῖς.* Legg. III. 700. C. VII. 808. E. Conv. 183. C: *ἐπειδὰν ... παιδαγωγοὺς ἐπιστήσαντες οἱ πα-*

τέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῶσι διαλέγεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. Pol. V. 467. D: *τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι.* Alc. I. 121. E: *οὓς ἐκεῖνοι βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν.*

παιδαγωγῶ, *instituo, moderor.* Legg. X. 897. B: *ὀρθὰ καὶ εὐδαίμονα παιδαγωγεῖ πάντα.* Theaet. 167. C: *ὁ σοφιστὴς τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν.* Tim. 89. C: *διὸ παιδαγωγεῖν δεῖ διαίταις πάντα τὰ τοιαῦτα.* D: *τὸ ... παιδαγώγησον αὐτό.* Legg. I. 641. B: *παιδὸς ἑνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθέντος.* Ib. *συμποσίου ... ὀρθῶς παιδαγωγηθέντος.* VI. 752. C: *ἀσφάλειαν ... τοῦ μεῖναι τὴν παιδαγωγηθεῖσαν οὕτω πόλιν.* **assidue prosequor* vel *sector.* Pol. X. 600. E: *αὐτοὶ ἂν ἐπαιδαγώγουν ὅπῃ ᾖσαν.* Alc. I. 135. D: *οὐ γάρ ἐστιν ὅπως οὐ παιδαγωγήσω σε ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, σὺ δ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ παιδαγωγήσει.*

παιδάριον, *τό*, *puer.* Conv. 207. D: *οἷον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται, ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται.* 210. D: *παιδαρίου κάλλος.*

παιδαριώδης, *ὁ ἡ*, *puerilis.* Phil. 14. D: *παιδαριώδη καὶ ῥᾴδια.*

παιδεία, *ἡ*, *institutio, disciplina; eruditio; humanitas* (*Bildung*). Prot. 327. D: *οἷς μήτε παιδεία ἐστὶ μήτε δικαστήρια* cet. Conv. 187. D: *χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις, ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη.* Pol. II. 376. E: *ἔστι δέ που ἡ μὲν* (*παιδεία*) *ἐπὶ σώμασι γυμναστική, ἡ δ᾽ ἐπὶ ψυχῇ μουσική.* Legg. I. 641. C: *παιδεία ... φέρει καὶ νίκην.* II. 659. D: *ὡς ἄρα παιδεία μέν ἐσθ᾽ ἡ παίδων ὁλκή τε καὶ ἀγωγὴ πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον.* Def. 416: *παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.* Prot. 338. E: *παιδείας μέγιστον μέρος εἶναι περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι.* 343. A: *μαθηταὶ ... τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας.* Gorg. 470. E: *παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης.* 485. A: *ὅσον παιδείας χάριν.* Phaed. 107. D: *οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Ἅιδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς.* (Id. Polit. 275. C. Pol. III. 412. B. Legg. IX. 854. E.) Theaet. 145. A: *ὅσα παιδείας ἔχεται.* Pol. III. 416. C: *ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας.* Legg. I. 643. C: *κεφάλαιον ... παιδείας λέγομεν τὴν ὀρθὴν τροφήν.* VII. 822. D: *τά γε παιδείας μαθημάτων πέρι νόμιμα.* Ep. VII. 328. A: *φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας.* 334. B: *διὰ ... ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν.* Prot. 312. B: *ἐπὶ παιδείᾳ* (*ἔμαθες*), *ὡς τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν ἐλεύθερον πρέπει.* Pol. II. 383. C: *ἐπὶ παιδείᾳ ... τῶν νέων.* IV. ad fin. *τροφῇ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος.* Legg. V. 741. A: *νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους.* Phil. 55. D: *περὶ παιδείαν καὶ τροφήν.* Pol. VI. 492. C: *ποίαν ἂν παιδείαν ἰδιωτικὴν ἀνθέξειν* cet. 498. B: *παῖδας* (*δεῖ*) *μειρακιώδη παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν μεταχειρίζεσθαι.* X. 606. E: *πρὸς διοίκησίν τε καὶ παιδείαν τῶν ἀνθρωπίνων*

πραγμάτων. Legg. I. 643. E: *τὴν ... πρὸς ἀρετὴν ἐκ παίδων παιδείαν.* II. 653. B: *παιδείαν ... λέγω τὴν παραγιγνομένην πρῶτον παισὶν ἀρετήν.* 656. C: *τὴν περὶ τὰς Μούσας παιδείαν τε καὶ παιδιάν.* (Cf. VII. 803. D. VIII. 832. D.) Ep. VII. 345. B: *πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας.* Legg. II. 653. C: *τούτων ... τῶν ὀρθῶς τεθραμμένων ἡδονῶν καὶ λυπῶν παιδειῶν οὐσῶν.* III. 695. E: *ἅτε τῶν αὐτῶν παιδειῶν γενόμενος ἔκγονος.* Epin. 988. A: *παιδείαις τε καὶ ἐκ Δελφῶν μαντείαις χρωμένους.* Legg. VII. 804. D: *ἐῶντα τὰς παιδείας.*

παίδειος, ὁ ἡ, puerilis. Legg. V. 747. B: *ἓν οὐδὲν ... παίδειον μάθημα.* VII. 810. A: *ἄτιμος τῶν παιδείων ἔστω τιμῶν.* I. 643. B: *τὸν μὲν οἰκοδομοῦντά τε τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων παίζειν χρή* cet.

παιδεραστής, ὁ, puerorum amator. Conv. 192. B: *ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστὴς γίγνεται.* Id. *ὁ παιδεραστὴς καὶ ἄλλος πᾶς.*

παιδεραστία, ἡ, puerorum amor. Conv. 181. C: *ἐν αὐτῇ τῇ παιδεραστίᾳ.* 184. C: *τόν τε περὶ τὴν παιδεραστίαν καὶ τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν (νόμον).*

παιδεραστῶ, pueros amo. Conv. 192. A: *ἐπειδὰν δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδεραστοῦσι.* Phaedr. 249. A: *πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας (ψυχή).*

παίδευμα, τό, institutio, disciplina. Legg. V. 747. C: *καλὰ τὰ παιδεύματα καὶ προσήκοντα γίγνοιτ' ἄν.* VIII. 834. D: *ἐξ αὐτῶν τῶν ἔμπροσθεν παιδευμάτων εἰς ἔθος ἰόντων.* Sensu qui dicitur concreto *qui institutus est, alumnus.* Tim. 24. D: *γεννήματα καὶ παιδεύματα θεῶν ὄντας.*

παίδευσις, ἡ, institutio, disciplina; doctrina vel *eruditio.* Pol. IV. 424. A: *τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ.* Legg. II. 672. E: *ὅλη μέν που χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν.* Def. 416: *παίδευσις παιδείας παράδοσις.* Prot. 349. A: *παιδεύσεως καὶ ἀρετῆς διδάσκαλον.* Pol. VI. 496. A. Legg. XI. 936. A: *τῷ τῆς παιδεύσεως ὅλης ἐπιμελητῇ τῶν νέων.* Menex. 234. A: *ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι.* Prot. 342. D: *ἄνδρες ἐπὶ παιδεύσει μέγα φρονοῦντες.* Phaedr. 241. C: *πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς παίδευσιν.* Conv. 184. E: *ὁ δὲ δεόμενος εἰς παίδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι.* Tim. 53. C: *ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν.* Critia 110. C: *πάντα εἰς τροφὴν καὶ παίδευσιν τὰ προσήκοντα ἔχον.* Hipp. mai. 284. C: *ἀλλὰ ξενικὴν παίδευσιν οὐ νόμιμον αὐτοῖς παιδεύειν.* E. Legg. XI. 926. E: *τροφαὶ καὶ παιδεύσεις.*

παιδευτής, ὁ, praeceptor. Pol. VI. 493. C: *τοιοῦτος ... ὢν ... οὐκ ἄτοπος ἄν σοι δοκεῖ* (al. *δοκοῖ*) *εἶναι παι-*

δευτής; Legg. VII. 812. E. VIII. 835. A: *(ὑπὸ) τοῦ παιδευτοῦ τῶν νέων.* VII. 811. D: *τῷ ... νομοφύλακί τε καὶ παιδευτῇ.* XII. 964. C: *παιδευτὴν νέων.* Pol. VI. 492. D: *οὗτοι οἱ παιδευταί τε καὶ σοφισταί.* Polit. 308. E: *πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι.*

παιδευτικός, ή, όν, ad institutionem pertinens; fem. *instituendi ars.* Soph. 231. B: *διδασκαλικῆς ... παιδευτική (ἔστω), τῆς δὲ παιδευτικῆς* cet. Locr. 103. E: *ταὶ ... παιδευτικαὶ τᾶν ψυχᾶν.*

παιδευτός, ή, όν, institutione comparandus. Prot. 324. B: *παιδευτὴν εἶναι ἀρετήν.*

παιδεύω, instituo, doceo; erudio, excolo. Hipp. min. 364. D: *εἰ ἄλλους ... αὐτὰ ταῦτα παιδεύω.* Pol. VII. 534. D: *οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις τε καὶ παιδεύεις.* Legg. IX. 857. D. Prot. 320. A: *οὔτε αὐτὸς παιδεύει οὔτε τῳ ἄλλῳ παραδίδωσιν.* Phaedr. 245. A: *τοὺς ἐπιγιγνομένους παιδεύει.* Legg. IX. 857. E: *παιδεύει τοὺς πολίτας, ἀλλ' οὐ νομοθετεῖ.* Gorg. 520. B: *ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν.* Legg. II. 659. C: *ὥστε αὐτοὶ αὐτοὺς οἱ θεαταὶ παιδεύουσιν.* Eryx. 402. D: *οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γράμματα* cet. Pol. VII. 536. B: *ἐὰν ... ἀρτιμελεῖς ... παιδεύωμεν.* Prot. 317. B: *ὁμολογῶ ... παιδεύειν ἀνθρώπους.* Gorg. 519. E: *τῶν φασκόντων παιδεύειν ἀνθρώπους εἰς ἀρετήν.* Polit. 308. E: *ταῦτα ... μόνα παρακελεύεσθαι παιδεύειν.* Pol. III. 398. B: *ὅτε τοὺς στρατιώτας ἐπεχειροῦμεν παιδεύειν.* VI. 493. A: *μὴ ἄλλα παιδεύειν ἢ ταῦτα τὰ τῶν πολλῶν δόγματα.* Legg. VII. 811. E. Apol. 24. E: *τοὺς νέους παιδεύειν ... καὶ βελτίους ποιεῖν.* Legg. V. 730. B: *ἔπαινος παιδεύων καὶ ψόγος.* Pol. VII. 522. A: *ἔθεσι παιδεύουσα τοὺς φύλακας.* Menex. 248. D: *τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως.* Pol. III. 414. D: *ἃ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐτρέφομέν τε καὶ ἐπαιδεύομεν.* IV. 430. A: *ὅτε ... ἐπαιδεύομεν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ.* X. 606. E: *ὡς τὴν Ἑλλάδα πεπαίδευκεν οὗτος ὁ ποιητής.* Men. 96. D: *πεπαιδευκέναι.* Tim. 23. D: *ἣ τήν τε ὑμετέραν καὶ τήνδ' ἔλαχε καὶ ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε.* Legg. VII. 809. A: *τοῦτον δὲ αὐτὸν ... πῶς ἂν ἡμῖν ὁ νόμος αὐτὸς παιδεύσειεν ἱκανῶς;* Hipp. mai. 283. D: *μῶν μὴ Λακεδαιμόνιοι σοῦ βέλτιον ἂν παιδεύσειαν τοὺς αὑτῶν παῖδας;* Crit. 54. A: *ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύσῃς.* Lach. 186. C: *παιδεῦσαι ἄνθρωπον.* Euthyd. 306. E. Crit. 51. C: *ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες* cet. Pol. VII. 540. B: *καὶ οὕτως ἄλλους ἀεὶ παιδεύσαντας τοιούτους.* Crit. 54. A: *παιδεύσεις.* Euthyd. 272. D: *οἶδ' ὅτι καὶ ἡμᾶς παιδεύσουσιν.* Alc. II. 150. D: *τίς ὁ παιδεύσων;* Ep. XI. 359. B. Epin. 973. D: *τὸ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι.* Theag. 130. E. Pol. III. 409. D: *φύσεως παιδευομένης.* IV. 423. E: *εὖ παιδευόμενοι.* Theaet. 167. C: *τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν.* Legg. III. 695. A: *τὴν πατρῴαν οὐ παιδευομένους τέχνην.* Pol.

VII. 521. D: γυμναστικῇ ... καὶ μουσικῇ ἔν γε τῷ πρόσθεν ἐπαιδεύοντο ἡμῖν. Gorg. 487. B: πεπαίδευσαι ... γὰρ ἱκανῶς. Phil. 17. B: ἐν τούτοις οἶσπερ καὶ πεπαίδευσαι. Prot. 342. D: (ὅτι) Λακεδαιμόνιοι πρὸς φιλοσοφίαν καὶ λόγους ἄριστα πεπαίδευνται. Legg. XI. 920. A: ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαίδευνται, Theag. 122. E: ἅπερ ἐνθάδε οἱ ἄλλοι πεπαίδευνται. Gorg. 471. D: ὅτι μοι δοκεῖς πρὸς τὴν ῥητορικὴν πεπαιδεῦσθαι. Crat. 384. B: ἦν ἀκούσαντι ὑπάρχει περὶ τοῦτο πεπαιδεῦσθαι. Pol. VI. 487. C. 492. E: ἦθος πρὸς ἀρετὴν ... πεπαιδευμένον. X. 606. A. Prot. 342. E: τελέως πεπαιδευμένου ἐστὶν ἀνθρώπου. Legg. II. 654. D: ἴσμεν καὶ τὸν πεπαιδευμένον τε καὶ ἀπαίδευτον ὀρθῶς. Prot. 347. D: ὅπου δὲ καλοὶ κἀγαθοὶ συμπόται πεπαιδευμένοι (v. καὶ πεπαιδ.) εἰσίν cet. Pol. VIII. 548. B. Legg. I. 644. A. II. 658. D: αἵ τε πεπαιδευμέναι τῶν γυναικῶν cet. Tim. 27. B: παρὰ σοῦ ... πεπαιδευμένους διαφερόντως αὐτῶν τινάς. Legg. V. 741. A: νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους. De lege 320. B: ἐπεπαίδευτο ... οὐχ ὅλην τὴν βασιλικὴν τέχνην. Crit. 50. D: ἐν ᾗ (παιδείᾳ) καὶ σὺ ἐπαιδεύθης. E. Menex. 236. A: ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη. Pol. VII. 526. B: ἂν ἐν τούτῳ παιδευθῶσι. Legg. XII. 969. B. Alc. I. 118. B: πρὶν παιδευθῆναι. 124. C. Menex. 241. C. Legg. III. 695. D: τρυφώσῃ ... παιδευθεὶς παιδείᾳ. Menex. 236. A: μουσικὴν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθείς. Ep. III. 319. C: οὐκοῦν παιδευθέντα ... γεωμετρεῖν; Pol. IV. 442. A: τούτω ... οὕτω τραφέντε ... καὶ παιδευθέντε. Legg. I. 641. B: παιδευθέντες ... εὖ. Ib. εἰ δ' ὅλως ἐρωτᾷς παιδείαν τῶν παιδευθέντων. Theaet. 167. C: ἄξιος πολλῶν χρημάτων τοῖς παιδευθεῖσι. Pol. IV. 431. C. V. 456. D: τῇ σκυτικῇ παιδευθέντας. Legg. III. 695. A. II. 376. C: παιδευθήσονται τίνα τρόπον; De lege 319. C: παιδευθησόμενον. De lucri cup. 228. E: (ἵνα) φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι. Ep. XI. 359. B. Med. Pol. VIII. 546. B: οὓς ἡγεμόνας πόλεως ἐπαιδεύσασθε. Menex. 238. B: τέχνας πρώτους παιδευσάμενοι. **instituí curo* (act. et med.). Crit. 50. D: παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σῷ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν. Prot. 320. A: ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε. 319. E: ἃ μὲν διδασκάλων εἴχετο, καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν cet. Theag. 122. E: οὐκ ἐδιδάξατό σε ὁ πατὴρ καὶ ἐπαίδευσεν —; Men. 93. E: ἆρ' οὖν ταῦτα μὲν οἰόμεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν αὐτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι —; D: ἃ ἐκεῖνος αὐτὸν ἐπαιδεύσατο. — Verb. Pol. II. 376. E: παιδευτέον δ' ἐν ἀμφοτέροις. III. 402. C: οὓς φαμεν ἡμῖν παιδευτέον εἶναι τοὺς φύλακας. Legg. VII. 804. D. Pol. VII. 526. C: ἀλλ' οἱ ἄριστοι τὰς φύσεις παιδευτέοι ἐν αὐτῷ.

παιδιά, ἡ, *ludus*; *iocus*; *oblectatio*. Polit. 307. D: παιδιὰ (codd. παιδεία) τοίνυν αὕτη γέ τις ἡ διαφορὰ τούτων ἐστὶ τῶν εἰδῶν. Phil. 30. E: ἀνάπαυλα ... τῆς σπουδῆς ...

γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά. Legg. III. 671. E. VI. 769. A: *ἡ πρεσβυτῶν ἔμφρων παιδιά.* Epin. 975. D: *παιδιά* (codd. *παιδία*) *τις ἂν λείποιτο ... οὐδαμῇ σπουδαία.* Crit. 46. D: *ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς.* Euthyd. 278. B: *ταῦτα δὴ τῶν μαθημάτων παιδιά ἐστι.* Phaedr. 276. B: *παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν.* Polit. 268. B: *παιδιᾶς καὶ μουσικῆς.* Phil. 19. D: *ἡμεῖς σοι μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς* cet. Conv. 197. E: *τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας ... μετέχων.* Pol. II. 364. E: *διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν* (*per ludicras oblectationes*). IV. 424. D: *ὡς ἐν παιδιᾶς γε μέρει* cet. Critia 115. B: *παιδιᾶς ... ἕνεκα καὶ ἡδονῆς.* Legg. II. 656. B: *ὡς ἐν παιδιᾶς μοίρᾳ.* VI. 761. D: *μετὰ παιδιᾶς οὐδαμῇ ἀχαρίστου.* Phaedr. 265. C: *ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι* cet. Polit. 308. D: *ὅτι παιδιᾷ πρῶτον βασανιεῖ.* Crat. 406. C: *Διδοίνυσος ἐν παιδιᾷ καλούμενος.* Pol. VII. 539. B: *ὅτι ... ὡς παιδιᾷ αὐτοῖς καταχρῶνται.* Legg. II. 657. C: *τὴν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ παιδιᾷ μετὰ χορείας χρείαν.* VII. 796. B: *τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ.* Ep. VI. 323. C: *τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ* (v. *παιδείᾳ*). Phaedr. 277. E: *ὁ ... παιδιάν τε ἡγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι.* Soph. 234. A: *παιδιὰν λέγεις τινά.* Parm. 137. B: *ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν.* Pol. X. 602. B: *ἀλλ' εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν.* Tim. 59. D: *μέτριον ἂν ἐν τῷ βίῳ παιδιὰν καὶ φρόνιμον ποιοῖτο.* Legg. II. 656. C: *τὴν περὶ τὰς Μούσας παιδείαν τε καὶ παιδιάν.* III. 673. D: *χορείαν καὶ παιδιάν.* II. 659. E: *παιδιαί τε καὶ ᾠδαὶ καλεῖσθαι καὶ πράττεσθαι.* Prot. 347. D: *ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων.* Legg. I. 635. B: *τῶν μεγίστων ἡδονῶν καὶ παιδιῶν ἐπέταξεν ἀπέχεσθαι.* VII. 793. E. Phaedr. 276. D: *ὅταν ἄλλοι παιδιαῖς ἄλλαις χρῶνται.* Legg. I. 647. D: *ἔν τε παιδιαῖς καὶ ἐν σπουδαῖς.* VII. 798. C: *τοὺς παῖδας τοὺς ἐν ταῖς παιδιαῖς νεωτερίζοντας.* V. 732. D: *κατά τε παιδιὰς καὶ σπουδάς.* VI. 771. E: *τὰς παιδιὰς ποιεῖσθαι.* 803. C: *παίζοντα ὅτι καλλίστας παιδιάς.* VIII. 829. B: *καί τινας ἀεὶ παιδιὰς μηχανᾶσθαι καλὰς ἅμα θυσίαις.* X. 889. D: *παιδιάς* (v. *παιδείας*) *τινας ἀληθείας οὐ σφόδρα μετεχούσας.*

παιδία, ἡ, pueritia s. *puerilis aetas.* Polit. 268. E: *καθάπερ οἱ παῖδες· πάντως οὐ πολλὰ ἐκφεύγεις παιδίας* (sic duo Parr. et unus Vind. pro *παιδιᾶς*) *ἔτη.* Legg. VII. 808. E: *παιδίας* (Ald. Bass. c. codd. aliquot *παιδιᾶς*) *καὶ νηπιότητος ἕνεκα.* IX. 864. D: *ἢ γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνεχόμενος ἢ παιδίᾳ* (*puerili imprudentia.* Ald. Bass. cum Flor. a. *παιδείᾳ*) *χρώμενος.*

παιδικά, τά, amatus, dilectus, deliciae. (quod tam in uno quam in pluribus, etiam in re, dicitur). Prot. 315. E: *οὐκ ἂν θαυμάζοιμι, εἰ παιδικὰ Πανσανίου τυγχάνει ὤν.*

Gorg. 481. D: ὁπόσ' ἂν φῇ σου τὰ παιδικά. Phaed. 73. D. Conv. 178. C. Pol. III. 402. E. De lege 318. B: τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ὄλυμπος ὁ Φρύξ. Phaedr. 236. B: ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην. Gorg. 481. E: τοὺς ... τῶν παιδικῶν βουλεύμασί τε καὶ λόγοις. Conv. 178. E: στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν. Pol. III. 403. B: ἅπτεσθαι ὥσπερ υἱέος παιδικῶν ἐραστήν. Lys. 205. E: ὅτι τοιούτων παιδικῶν ἔτυχες. Phaedr. 279. B: ταῦτα ... ἐγὼ ... ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἰσοκράτει ἐξαγγελῶ. Conv. 217. B. Pol. III. 403. B: ἐρασταῖ τε καὶ παιδικοῖς ἐρῶσί τε καὶ ἐρωμένοις. Phaedr. 239. A: οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσούμενον ἑκὼν ἐραστὴς παιδικὰ ἀνέξεται. B. 240. A: ἄγαμον ... ἄοικον ὅτι πλεῖστον χρόνον παιδικὰ ἐραστὴς εὔξαιτ' ἂν γενέσθαι. Gorg. 482. A: εἰ μή τις παύσει τὰ σὰ παιδικὰ τούτων τῶν λόγων. Ib. τὴν φιλοσοφίαν, τὰ ἐμὰ παιδικά, παῦσον ταῦτα λέγουσαν. Parm. 127. B: καὶ λέγεσθαι αὐτὸν (τὸν Ζήνωνα) παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. Phil. 53. D: παιδικά που καλὰ κἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν. Conv. 211. D. Lys. 204. D.

παιδικός, ή, όν, *puerilis.* Legg. II. 664. C: ὁ Μουσῶν χορὸς ὁ παιδικός. Pol. V. 451. A: παιδικὸν γὰρ τοῦτό γε. Tim. 26. B: ἣν ... μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ παιδικῆς τότε ἀκουόμενα. Epin. 974. A: ὅστις μὴ τυγχάνει παιδικῆς δόξης μεστὸς ὤν. Pol. X. 608. A: εἰς τὸν παιδικόν τε καὶ τὸν τῶν πολλῶν ἔρωτα. Legg. II. 653. A: λέγω ... τῶν παίδων παιδικὴν εἶναι πρώτην αἴσθησιν ἡδονὴν καὶ λύπην. Theaet. 169. C: μή που παιδικόν τι λάθωμεν εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Legg. VIII. 833. C: ἓν μὲν (ἄθλημα) παιδικόν. Ax. 367. A: παιδικὰ ... φόβητρα. **iocosus.* Crat. 406. C: τὸν ... παιδικὸν (τρόπον τῶν ὀνομάτων) οὐδὲν κωλύει διελθεῖν. Phil. 49. A: τὸν παιδικὸν ... φθόνον.

παιδικῶς, *pueriliter s. puerorum modo.* Lys. 211. A: μάλα παιδικῶς καὶ φιλικῶς ... ἔφη. **iocose.* Crat. 406. C: ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς καὶ παιδικῶς.

παιδίον, τό, *puerulus;* etiam in univ. *liberi.* Theaet. 166. A: παιδίον τι ἐρωτηθέν. Gorg. 485. B: ὅταν ... παιδίον ἴδω ... ψελλιζόμενον καὶ παῖζον. Phaed. 60. A: ἔχουσάν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ cet. Theaet. 160. E: φῶμεν τοῦτο σὸν μὲν εἶναι νεογενὲς παιδίον —; 171. E: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι ἰᾶσθαι αὐτό. Crat. 392. C: τὸ παιδίον τὸ τοῦ Ἕκτορος. Conv. 203. B: ἡ ... Πενία, ἐπιβουλεύουσα ... παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου. Phaed. 116. B: ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ἦσαν, εἷς δὲ μέγας). Legg. II. 658. C: εἰ ... τὰ πάνυ σμικρὰ κρίνοι παιδία. Apol. 34. D: εἷς μὲν μειράκιον ἤδη, δύο δὲ παιδία. Lys. 213. A: τὰ νεωστὶ γεγονότα παιδία. Euthyd. 291. B: ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς

κορυδοὺς διώκοντα. Theaet. 197. E: *παιδίων ... ὄντων.* Legg. X. 910: *ἀσεβήσας μὴ παιδίων, ἀλλ' ἀνδρῶν ἀσέβημα ἀνοσίων.* Gorg. 521. E: *ὡς ἐν παιδίοις ἰατρὸς ἂν κρίνοιτο.* Pol. II. 377. A: *ὅτι πρῶτον τοῖς παιδίοις μύθους λέγομεν.* IV. 441. A. Theaet. 151. C: *ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία.* Pol. II. 381. E: *μηδ' αὖ ... αἱ μητέρες τὰ παιδία ἐκδειματούντων.* V. 467. D. Legg. VII. 789. E. Apol. 34. C: *παιδία ... αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος.*

παιδογονία, ἡ, liberorum procreatio. Conv. 208. E: *διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν ... αὑτοῖς ... ποριζόμενοι.* Legg. VI. 779. D. VIII. 838. E: *χρῆσθαι τῇ τῆς παιδογονίας συνουσίᾳ.* VIII. 840. D. Pol. VI. 502. D: *παιδογονίαν.*

παιδοποίησις, ἡ, liberorum procreatio. Legg. XII. 947. D: *ὅσαι τ' ἂν γυναῖκες τῆς παιδοποιήσεως ἀπηλλαγμέναι τυγχάνωσι.*

παιδοποιία, ἡ, liberorum procreatio. Legg. VI. 784. B: *ἡ ... παιδοποιία ... δεκέτις ἔστω.* Pol. IV. 423. E: *γάμων καὶ παιδοποιίας.* V. 449. D. Tim. 18. C. 91. C: *ζῶον ἐπιθυμητικὸν ἐνὸν τῆς παιδοποιίας.* Legg. VI. 183. E: *προσεχέτω ... ὁ νυμφίος τῇ τε νύμφῃ καὶ τῇ παιδοποιίᾳ τὸν νοῦν.* Theag. 121. C: *ἡ τοῦ υἱέος τουτουΐ, εἴτε φυτείαν εἴτε παιδοποιίαν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν* cet. Pol. V. 459. A: *τοῖς τούτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίαις.* D. Conv. 192. A: *πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει.*

παιδοποιοῦμαι, liberos procreo. Legg. VI. 784. A: *τῶν παιδοποιουμένων.* B. E: *παιδοποιουμένοις ἔτι.* IX. 868. D: *μήποτ' ἔτι κοινῇ παιδοποιήσασθαι.* Pol. V. 449. D: *πῶς παιδοποιήσονται.*

παιδοσπορῶ, genero, et in univ. corpus misceo. Phaedr. 249. E: *βαίνειν ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν.*

παιδοτρίβης, ὁ, palaestrae magister. Gorg. 452. A: *παιδοτρίβης καὶ χρηματιστής.* Theaet. 178. D. Pol. III. 406. A. Crit. 47. B: *ὃς ἂν τυγχάνῃ ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὤν.* Prot. 312. B: *οἵαπερ ἡ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἐγένετο ... καὶ παιδοτρίβου (μάθησις).* 326. B: *εἰς παιδοτρίβου πέμπουσιν.* Lach. 184. E: *ὅστις τυγχάνει ὑπὸ παιδοτρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος καὶ ἠσκηκώς.* Gorg. 520. C: *οἷον ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοτρίβην.* Pol. III. 389. C. Riv. 134. E. Gorg. 504. A: *οἱ περὶ τὸ σῶμα παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροί.* De virt. 378. E. Alc. I. 131. A: *τῶν παιδοτριβῶν.* Gorg. 456. E: *τοὺς παιδοτρίβας καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις διδάσκοντας μάχεσθαι.*

παιδοτροφία, ἡ, liberorum educatio. Pol. V. 465. C: *ἐν παιδοτροφίᾳ* (al. *ἐν παιδοτροφίαις*). Legg. II. 666. E: *πάντα προσήκοντα ἀποδιδοὺς τῇ παιδοτροφίᾳ.* VII. 806. A: *παιδοτροφίας.*

παιδουργία, ἡ, liberorum procreatio. Legg. VI. 775. C: *δεῖ μὴ τῶν σωμάτων διακεχυμένων ὑπὸ μέθης γίγνεσθαι τὴν παιδουργίαν.*

παίζω, *ludo*; *pueriliter facio*; *iocor*; *ludens aliquid tracto.* Hipp. mai. 300. D: *εἴτε παίζω εἴτε μή.* Men. 79. A: *εἶτα ... παίζεις πρός με.* Prot. 336. D: *οὐχ ὅτι παίζει καί φησιν ἐπιλήσμων εἶναι.* Gorg. 481. A: *σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει;* Euthyd. 283. B: *πότερον παίζετε ταῦτα λέγοντες* cet. Alc. I. 110. B: *ὁπότε ἀστραγαλίζοις ἢ ἄλλην τινὰ παιδιὰν παίζοις.* Pol. VIII. 558. B: *εἰ μὴ παῖς ὢν εὐθὺς παίζοι ἐν καλοῖς.* Hipp. mai. 300. D: *ἐνθυμοῦμαι ... μὴ παίζῃς πρός με.* Theaet. 167. E: *(ὅταν τις) ἐν μὲν τῷ (ἀγωνίζεσθαι) παίζῃ τε καὶ σφάλλῃ* cet. Phaedr. 229. B: *ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.* 234. D: *δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι;* 276. E: *τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν.* Gorg. 500. B: *μήτε αὐτὸς οἴου δεῖν πρὸς ἐμὲ παίζειν* cet. Phaed. 89. B: *εἰώθει γὰρ ... παίζειν μου εἰς τὰς τρίχας.* Phil. 28. C: *σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν.* Legg. I. 643. B. VII. 792. E. 797. B: *τὰ αὐτὰ ... ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς παίζειν.* Menex. 236. C: *ἄν σοι δόξω πρεσβύτης ὢν ἔτι παίζειν.* Phaedr. 276. D: *οἷς λέγω παίζων διάξει.* Theaet. 145. D: *ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγεν.* Conv. init. *παίζων ἅμα τῇ κλήσει.* Legg. III. 688. B. Apol. 27. A: *καίτοι τοῦτό ἐστι παίζοντος.* Gorg. 485. C: *(ὅταν τις ἄνδρα) παίζοντα ὁρᾷ.* Pol. VII. 539. C: *τὸν παιδιᾶς χάριν παίζοντα.* Legg. I. 636. C: *εἴτε παίζοντα εἴτε σπουδάζοντα.* VII. 803. C. Phaedr. 229. C: *αὐτὴν πνεῦμα Βορέου ... παίζουσαν ὦσαι.* Gorg. 485. B: *παιδίον ... ψελλιζόμενον καὶ παῖζον.* Theaet. 168. E: *παίζοντες πρὸς μειράκια.* 181. A: *διὰ γραμμῆς παίζοντες.* Legg. IV. 723. D: *οἷόν φασιν οἱ παίζοντες.* Pol. IV. 422. E: *τὸ τῶν παιζόντων.* IX. 573. C. Legg. VI. 780. C. Gorg. 485. B: *ὥσπερ πρὸς τοὺς ψελλιζομένους καὶ παίζοντας.* Pol. VII. 536. E: *παίζοντας τρέφε.* Legg. III. 685. A. Euth. 3. E: *παίζοντας καὶ γελῶντας.* Pol. VIII. 545. D: *ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς παιζούσας καὶ ἐρεσχηλούσας.* VII. 536. C: *ἐπελαθόμην ... ὅτι ἐπαίζομεν.* Lys. 206. E: *οἱ μὲν ... πολλοὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἔπαιζον ἔξω* cet. Euthyd. 278. C: *δεῖν παῖξαι* (sic Cl. c. al. Vulgo *παῖσαι*) *πρός σε.* Phaedr. 278. B: *οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων.* Euthyd. 278. D: *ταῦτα ... πεπαίσθω τε ὑμῖν* cet. Phaedr. 265. C: *ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι.*

παῖς, *ὁ* et *ἡ*, *puer* (etiam *rudis*, *imperitus*), *puella*; *filius*, *filia*; plur. *liberi*, *proles*; etiam (ut Lat. *puer*, Germ. *Bursch*) *servus* vel *pedisequus.* Prot. 310. C: *ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα.* E: *ἔτι γὰρ παῖς ἦ ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησεν.* 325. D: *ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς.* Gorg. 470. C: *οὐχὶ κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγεις;* Phaed. 77. E: *ἴσως ἔνι τις καὶ ἐν ἡμῖν παῖς ὅστις τὰ τοιαῦτα φοβεῖται.* 117. A: *ὁ παῖς ἐξελθὼν* cet. Theaet. 143. B: *ὁ παῖς ἀναγνώσεται παῖς ὤν.* Euthyd. 279. D: *τοῦτο δὲ κἂν παῖς γνοίη.* Prot. 342. E: *ὥστε φαίνεσθαι τὸν προσδιαλεγόμενον*

παιδὸς μηδὲν βελτίω. Pol. II. 374. C: μὴ αὐτὸ τοῦτο ἐκ παιδὸς ἐπιτηδεύων. VII. 519. A: ἐκ παιδὸς εὐθύς. IX. 574. D: ἃς πάλαι εἶχε δόξας ἐκ παιδός. 582. B: ἐκ παιδὸς ἀρξαμένῳ. X. 608. C: οὗτός γε ὁ ἐκ παιδὸς μέχρι πρεσβύτου χρόνος. Legg. IX. 854. E. Lys. 211. D. Phaed. 117. A: ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἑστῶτι. Conv. 204. B: δῆλον ... τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ ὅτι cet. Prot. 310. A: ἐξαναστήσας τὸν παῖδα τουτονί. 325. A: καὶ παῖδα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα. Gorg. 497. E: παῖδα ἀνόητον χαίροντα ἤδη εἶδες; Conv. 174. E: παῖδά τινα ἔνδοθεν ἀπαντήσαντα. 175. A: ἓ ... ἀπονίζειν τὸν παῖδα. Pol. V. 457. D: μήτε παῖδα γονέα (εἰδέναι). Legg. VI. 771. D: θεὸν ἢ θεῶν παῖδα ἐπιφημίσαντες. Alc. I. 122. C: παῖδα ἂν ἡγήσαιο σαυτὸν πᾶσι τοῖς τοιούτοις. Euthyd. 301. B: ἔγωγε οὐδ' ἂν παῖδα ᾤμην τοῦτο ἀπορῆσαι. Voc. ὦ παῖ blanda est appellatio. Phaedr. 267. C. Theaet. 151. E. Soph. 237. A. Phil. 15. A. Legg. X. 888. A. Theaet. 143. C: ἀλλά, παῖ, λαβὲ τὸ βιβλίον καὶ λέγε. Conv. 175. A: οὐ σκέψει, ἔφη, παῖ —; Charm. 155. A: παῖ ... κάλει Χαρμίδην. Menex. 85. B: ὦ παῖ Μένωνος. Polit. 307. E: αὐτοὶ καὶ παῖδες. Conv. 218. B: ἐπειδὴ ... οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν. Pol. II. 366. A: ἢ αὐτοὶ ἢ παῖδες παίδων. Tim. 22. B: Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε, γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστιν. Legg. VIII. 840. B: οἱ ... ἡμέτεροι παῖδες. XI. 927. B: οἱ παῖδες παίδων. Prot. 325. C: ἐκ παίδων σμικρῶν ἀρξάμενοι. Pol. III. 408. D: ἐκ παίδων ἀρξάμενοι. Simpliciter ἐκ παίδων. Pol. III. 403. C. VI. 498. A. VII. 514. A. al. Pol. III. 386. A: εὐθὺς ἐκ παίδων. Id. III. 395. C. 401. D. Legg. I. 643. B. III. 694. D: ἐκ τῶν παίδων εὐθύς. Gorg. 480. B: ἢ γονέων ... ἢ παίδων. Phaedr. 279. A: εἰ ... πλέον ἢ παίδων διενέγκοι τῶν πώποτε ἁψαμένων λόγων. (Id. Ep. IV. 320. C.). Phaed. 77. D: δεδιέναι τὸ τῶν παίδων. Theaet. 177. B: ὥστε παίδων μηδὲν δοκεῖν διαφέρειν. (Crit. 49. B.) Soph. 234. B: τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων. Conv. 173. A: παίδων ἡμῶν ὄντων ἔτι. 209. C: ἅτε καλλιόνων καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. 217. E: ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων. Pol. V. 468. B: ὑπὸ τῶν ... μειρακίων τε καὶ παίδων. Tim. 23. B: παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων. Critia 113. E: παίδων ... ἀῤῥένων πέντε γενέσεις ... γεννησάμενος. Legg. VI. 772. D: εἰς παίδων κοινωνίαν. VII. 806. E: παίδων ... θηλειῶν. Gorg. 464. D: ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι. Tim. 40. D: θεῶν παισίν. Legg. IX. 853. C. X. 910. Hipp. mai. 283. E: τοῖς ἑαυτῶν παισίν. Conv. 209. C: καὶ παῖς ἂν δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς ἀνθρώπους. D: οἵους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτῆρας τῆς Λακεδαίμονος cet. E: διὰ τοὺς τοιούτους παῖδας. 211. D: τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους. Pol. I. 330. C: (ὥσπερ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι. II. 363.

D: παῖδας ... παίδων φασὶ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου. V. 457. D: παῖδας ... κοίνους. (Id. Legg. V. 739. C.) 461. D: τὰ τούτων ἔκγονα παίδων παῖδας (προσερεῖ). Legg. II. 674. B: παῖδας ποιεῖσθαι. Id. VI. 783. D. al. Apol. 27. E: εἴ τις ἵππων μὲν παῖδας ἡγοῖτο καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους. Conv. 175. B: ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἑστιᾶτε. 212. C: παῖδες, φάναι, οὐ σκέψεσθε; Pol. II. 368. A: ὦ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός. Legg. VI. 752. E: ὦ παῖδες Κρητῶν. VII. 817. D: ὦ παῖδες μαλακῶν Μουσῶν ἔκγονοι. Lys. 217. A. Παῖδες dicuntur etiam *posteri, discipuli* (germ. *Jünger*); saepius autem orationis tantum amplificatio est. Pol. III. 407. E: οἱ παῖδες αὐτοῦ (τοῦ Ἀσκληπιοῦ). Legg. VI. 769. B: οἱ ζωγράφων παῖδες (i. q. *pictores*). Pol. III. 408. B: Ἀσκληπιοῦ παῖδας.

παίω, *caedo, verbero.* Legg. IX. 872. C: παιόμενος. Alc. II. 139. D.

παιών et παίων, ὁ, *paean* (carmen laudes Apollinis aliusve dei celebrans eique grates agens). Pol. II. 383. B: παιῶν' (al. παιᾶν', vulgo παιὼν) ἐπευφήμησεν (Aesch.). Ion. 534. D: ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποίημα ... τὸν δὲ παίωνα (Vat. παιᾶνα). Ep. VII. 348. B: παιῶνά (codd. aliquot παιᾶνά) τινα ἀναβοήσαντες ... πολεμικόν. Legg. III. 700. B: παίωνες (unus Vat. παιᾶνες) ἕτερον (ᾠδῆς εἶδος). Conv. 177. A: ἄλλοις μέν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παίωνας (codd. παίονας et παιᾶνας. Vulg. παιῶνας) εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Legg. III. 700. D: παίωνας (Vat. unus παιᾶνας) διθυράμβοις (κεραννύντες).

πάλαι, *olim, dudum;* etiam *paulo ante* vel *supra* (germ. *schon längst, schon lange* et *vorhin*). Prot. 362. A: καὶ γὰρ ἐμοὶ οἷπερ ἔφην ἰέναι πάλαι ὥρα. Phaedr. 231. B: ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις. 257. C: τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω. 273. D: ὅτι ... πάλαι ἡμεῖς ... τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα cet. Gorg. 456. A: ταῦτα καὶ θαυμάζων ... πάλαι ἐρωτῶ cet. 458. B: πάλαι ... ἐγὼ τοῖς παροῦσι πολλὰ ἐπεδειξάμην. Phaed. 63. D: πάλαι μοι λέγει ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον. E: ἀλλά μοι πάλαι πράγματα παρέχει. 79. C: οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαι λέγομεν ὅτι cet. 114. D: διὸ δὴ ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν λόγον. Theaet. 142. A: ἄρτι ... ἢ πάλαι ἐξ ἀγροῦ; Soph. 218. C: δέδοκται πᾶσι καὶ πάλαι. 239. B: καὶ γὰρ πάλαι καὶ τὰ νῦν ἡττημένον ἂν εὕροι cet. 244. A: δῆλον γὰρ ὡς ὑμεῖς μὲν ταῦτα πάλαι γιγνώσκετε. Crat. 424. A: ὃ πάλαι ζητοῦμεν. Phil. 15. D: καὶ πάλαι καὶ νῦν. 20. B: λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας. Conv. 209. C: ἃ πάλαι ἐκύει. Pol. I. 336. B: τίς ... ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει —; VI. 506. B: ᾔσθα καὶ πάλαι καταφανὴς ὅτι cet. IX. 574. D. Tim. 72. A. Cum art. τό est *antiquitus* vel *olim.* Phaedr. 251. B: πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή. Pol. IX. 573. B. Legg.

III. 693. E. Cum art. et part. verti potest *antiquitus* vel *olim*, c. substant. *pristinus*. Prot. 342. E: *καὶ τῶν νῦν εἰσὶν ... καὶ τῶν πάλαι.* Tim. 19. D: *περὶ τῶν πάλαι γεγονότων καὶ τῶν νῦν ὄντων ποιητῶν.* Critia 110. A: *τῶν ... πάλαι ποτὲ γεγονότων ἠμέλουν.* Polit. 268. E: *τῶν πάλαι λεχθέντων.* 273. B: *τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον.* Conv. 189. D: *ἡ ... πάλαι ἡμῶν φύσις.* Pol. IX. 574. B: *τὴν πάλαι φίλην καὶ ἀναγκαίαν μητέρα.* 575. D. Legg. VIII. 848. D: *τούτοις ἀποδιδόντας τὰς τῶν πάλαι τιμὰς ἀνθρώπων.* Ep. VII. 349. C: *ἡ πάλαι ἐπιβουλή.*

παλαιός, ά, όν, *vetus*, *priscus*, *pristinus*. Phaedr. 240. C: *καὶ ὁ παλαιὸς λόγος.* Phaed. 70. C: *παλαιὸς ... ἐστί τις λόγος οὗτος οὗ μεμνήμεθα, ὡς* cet. Conv. 195. B. Prot. 421. D: *ἡ παλαιὰ φωνή.* Pol. X. 607. B: *παλαιὰ ... τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ.* Legg. III. 698. B: *ἡμῖν ... πολιτεία τε ἦν παλαιά* cet. Tim. 85. D: *χολὴ φύσει παλαιὸν αἷμα γεγονυῖα.* Legg. I. 636. B: *παλαιὸν νόμιμον.* V. 740. E: *τὸ παλαιὸν ... μηχάνημα.* De lege 320. E: *ἡ ... τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε.* Polit. 273. C: *τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος.* Pol. X. 607. C: *παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων.* Tim. 20. D: *ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς.* Conv. 191. A: *μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους.* 207. D: *ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ.* Tim. 23. A: *ἐκ παλαιοῦ* (Locr. 104. D: *ἐκ παλαιᾶς.*). Legg. II. 659. B: *τῷ παλαιῷ ... νόμῳ.* Gorg. 499. C: *κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον.* Tim. 21. A: *παλαιὸν ἀκηκοὼς λόγον.* Prot. 316. D: *τὴν σοφιστικὴν τέχνην ... εἶναι παλαιάν.* Crat. 398. D: *κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν.* Pol. I. 329. A: *διασώζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν* (Legg. V. 741. D.). Tim. 22. B: *παλαιὰν δόξαν.* Legg. V. 738. B. Crat. 426. C: *τὸ παλαιὸν ... ὄνομα.* Phaedr. 235. B: *παλαιοὶ ... καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.* 244. D: *οἱ παλαιοί.* (Id. Phil. 16. C.). Crat. 411. B: *οἱ πάνυ παλαιοὶ ἄνθρωποι οἱ τιθέμενοι τὰ ὀνόματα.* 418. B: *οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι.* Legg. III. 677. A: *οἱ παλαιοὶ λόγοι.* V. 738. C. Pol. IX. 588. C: *οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις.* Tim. 20. E: *ὅτι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆσδ' εἴη παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως.* Legg. V. 737. B. Prot. 316. D: *τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν.* 326. D: *ἀγαθῶν καὶ παλαιῶν νομοθετῶν εὑρήματα,* Phaedr. 244. B: *καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι.* 245. A: *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα.* 274. C: *γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινὰ θεῶν.* Conv. 221. C: *μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων.* Pol. X. 599. C: *ποιητής τις τῶν παλαιῶν ἢ τῶν νέων.* Legg. VII. 802. A: *πολλὰ ἔστι παλαιῶν παλαιὰ ... ποιήματα.* IX. 872. E: *ἐκ παλαιῶν ἱερέων εἴρηται σαφῶς.* Pol. II. 382. D: *ὅπῃ τἀληθὲς ἔχει περὶ τῶν παλαιῶν.* Critia 110. A: *ἀναζήτησις ... τῶν παλαιῶν.* Legg. VII. 816. B: *τῶν παλαιῶν ὀνομάτων.* IX. 881. A: *καταφρονῶν τῶν παλαιῶν*

καὶ ὑπὸ πάντων εἰρημένων παρανομεῖ. Soph. 243. A: *παλαιοῖς ἀνδράσιν.* Tim. 23. B: *ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις.* Ep. VII. 335. A: *τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις.* Gorg. 470. C: *οὐδέν γέ σε δεῖ παλαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν.* Critia 108. C: *τοὺς παλαιοὺς πολίτας ἀγαθοὺς ὄντας.* Legg. VII. 804. E: *ἀκούων ... μύθους παλαιούς.* Hipp. mai. 282. A: *τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν.* Legg. IV. 717. C: *ὠδῖνας παλαιὰς ... ἀποδιδόντα.* Polit. 299. A: *οὐδὲ κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν προγόνων ἔθη.* Crat. 402. A: *παλαί' ἄττα σοφὰ λέγοντα.* Conv. 195. C: *τὰ παλαιὰ πράγματα περὶ θεούς.* Pol. II. 382. D: *διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὰ παλαιά.* X. 611. D: *τὰ ... παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη.* Tim. 21. E: *τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν.* Men. 91. D: *οἱ ... τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι τὰ παλαιά.* Prot. 341. A: *καὶ ἔτι παλαιοτέρα (ἡ σοφία).* Epin. 980. D: *ὃ ... ἄμεινον καὶ παλαιότερον* cet. Euthyd. 286. C: *οἱ ἔτι παλαιότεροι.* Tim. 81. C: *τῶν αὐτῆς τριγώνων παλαιότερα ὄντα.* 83. A: *παλαιότατον ὂν τῆς σαρκός.* Legg. X. 886. C: *οἱ ... παλαιότατοι.* Tim. 22. E: *ὅθεν ... τἀνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα.* De lege 318. C: *τίνες παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν Ἑλλήνων.* D. 321. B. — Adverbii instar ponitur *τὸ παλαιόν*, *antiquitus*, *olim.* Crat. 401. C. 410. C. 420. B: *τό γε παλαιόν.* Euthyd. 288. A: *ὥσπερ τὸ παλαιόν.* Crat. 409. A: *ἔοικε δηλοῦντι παλαιότερον, ὃ ἐκεῖνος νεωστὶ ἔλεγεν, ὅτι* cet. **provectus aetate.* Conv. 182. B: *οὔτε νέος οὔτε παλαιός.* Tim. 22. B: *τινὰ ... τῶν ἱερέων εὖ μάλα παλαιόν (v. παλαιῶν).* Legg. IV. 717. C: *παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις.*

παλαιότης, ἡ, *vetustas.* Pol. X. 609. E: *εἴτε παλαιότης εἴτε σαπρότης ... οὖσα.* Crat. 421. D: *ὑπὸ παλαιότητος.* 425. E.

παλαιοῦμαι, *inveteror.* Conv. 208. B: *τῷ τὸ ἀπιὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον ἐγκαταλείπειν.* Tim. 59. C: *παλαιουμένῳ.*

πάλαισμα, τό, *luctatio*, *certamen.* Euthyd. 277. C: *ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν (v. καταβαλὼν) ὥσπερ πάλαισμα ὥρμα ὁ Εὐθύδημος τὸν νεανίσκον.* Phaedr. 256. B: *τῶν τριῶν παλαισμάτων τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν.* Alc. I. 107. A: *περὶ παλαισμάτων.*

παλαιστής, ὁ, *luctator.* Pol. VIII. 544. B: *πάλιν τοίνυν, ὥσπερ παλαιστής, τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε.* Hipp. min. 374. A. Theag. 125. C: *παλαισταί.* Legg. VII. 819. B: *πυκτῶν καὶ παλαιστῶν ἐφεδρείας.* Riv. 135. E: *(πρὸς) τοὺς παλαιστάς.*

παλαίστρα, ἡ, *palaestra.* Lys. 204. A: *παλαίστρα ... νεωστὶ ᾠκοδομημένη.* Charm. 155. D: *οἱ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἅπαντες.* Gorg. 456. D: *εἰς παλαίστραν φοιτήσας.* Legg. VII. 814. D. Lys. 206. E. Theaet. 181. A: *ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαίστραις διὰ γραμμῆς παίζοντες.* Pol. V. 452. A.

Theaet. 162. B: *εἰς Λακεδαίμονα ἐλθὼν ... πρὸς τὰς παλαίστρας.*

παλαίω, *luctor*. Prot. 350. E: *οἱ ἐπιστάμενοι παλαίειν.* Alc. I. 106. E: *ἔμαθες ... σύ γε ... παλαίειν.* Theaet. 122. E: *παλαίειν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν.* Charm. 159. C: *τὸ παλαίειν ὀξέως.* Men. 94. C. Legg. VIII. 833. E: *τί τοῦ καλῶς παλαίοντος ἔργον καὶ μὴ καλῶς.* Men. 94. C: *ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων.* De virt. 378. A.

παλαμναῖος, ὁ, *scelerum vindex*. Locr. 105: *σὺν δαίμοσι παλαμναίοις χθονίοις τε.*

πάλη, ἡ, *lucta*. Legg. VII. 795. D: *τὰ δὲ γυμναστικῆς αὖ δύο (μαθήματα), τὸ μὲν ὄρχησις, τὸ δὲ πάλη.* Soph. 232. D: *περί τε πάλης καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν.* Polit. 294. E: *δρόμου καὶ πάλης.* Legg. VII. 796. A: *τὰ δὲ ἀπ' ὀρθῆς πάλης* cet. VIII. 840. B. 833. E: *ἐν τῇ πάλῃ.* VII. 795. B: *ὁ τελέως παγκράτιον ἠσκηκὼς ἢ πυγμὴν ἢ πάλην.* VIII. 833. E. Hipp. mai. 295. C: *τὸ δὲ (σῶμα) πρὸς πάλην (λέγομεν καλὸν εἶναι).*

παλίμβολος, ὁ ἡ, *versutus*. Legg. IV. 705. A: *ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα.*

πάλιν, *retro*. (cum vv. eundi et ducendi est *redire, reducere*). Prot. 318. E: *ἄκοντας πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας.* Theaet. 142. C: *ἀπιὼν πάλιν.* Soph. 225. E: *πάλιν ἐκεῖνον ἥκειν αὖ νῦν* cet. Ep. VII. 329. E: *ὃς οὐκ ἂν ... παρὰ Διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν.* **contra; vicissim.* Gorg. 482. D: *νῦν δὲ πάλιν αὐτὸς ταὐτὸν τοῦτο ἔπαθε.* Polit. 276. E: *νῦν δὲ πάλιν ἐπανορθούμενοι* cet. Phil. 19. A: *τὸ ἐμὲ ... σοὶ πάλιν τοῦτο προςτάττειν.* Pol. VI. 507. B: *ἃ τότε ὡς πολλὰ ἐτίθεμεν, πάλιν αὖ κατ' ἰδέαν μίαν ἑκάστου ... τιθέντες.* X. 612. D: *ἐγὼ πάλιν ἀπαιτῶ ὑπὲρ δικαιοσύνης* cet. Lach. 193. D: *νῦν δ' αὖ πάλιν φαμὲν ἐκεῖνο τὸ αἰσχρόν* cet. Ep. VII. 329. E: *διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν.* **rursus; iterum.* Prot. 322. B: *ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο.* Theaet. 199. E: *πάλιν ἐπίσκεψαι.* Polit. 261. A: *τοῦτ' αὐτὸ πάλιν αὖ διαιρεῖν ἀναγκαῖον.* Phil. 14. D: *Πρώταρχον ἕνα γεγονότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν.* Conv. 190. D: *πάλιν αυ ... τεμῶ δίχα.* 192. D. Pol. X. 619. E: *τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε καὶ δεῦρο πάλιν πορείαν.* Critia 113. A. Alc. I. 116. C. — Cum v. *αὖθις* iunct. vid. I. p. 307.

παλιναίρετος, ὁ ἡ, *dirutus*. Tim. 82. E: *παλιναίρετα γὰρ πάντα γεγονότα καὶ διεφθαρμένα τό τε αἷμα αὐτὸ πρῶτον διόλλυσι.*

παλινῳδία, ἡ, *carmen priori contrarium* (in quo poëta se ipse revocat). Phaedr. 257. A: *αὕτη σοι ... ἐκτέτισται παλινῳδία.* 243. B: *ποιήσας ... πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν.* Ib. *πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλιν-*

ῳδίαν. Ep. III. 319. E: τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ (τ. Στησιχόρου) μιμησάμενος.

παλινῳδῶ, *recanto, me revoco.* Alc. II. 142. D: ἐνίοτε παλινῳδοῦσιν, ἀνευχόμενοι ἅττ' ἂν τὸ πρῶτον εὔξωνται. 148. B: παλινῳδῇ.

παλλακή, ἡ, *pellex.* Ion. 538. C: ἡ Νέστορος παλλακή. Legg. VIII. 841. D: ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν.

πάλλω, *vibro.* Crat. 407. A: τὸ ... ἢ αὑτὸν ἤ τι ἄλλο μετεωρίζειν ... πάλλειν τε καὶ πάλλεσθαι ... καλοῦμεν. Med. *vibro* (recipr.), *mico.* Crat. 407. A: πάλλεσθαι. Ax. 368. C: χαρὰν ... φλεγμονῆς δίκην παλλομένην.

πάμμαχος, ὁ ἡ, *in quovis certaminis genere excellens* vel *victor.* Euthyd. 271. C: τούτω γάρ ἐστον κομιδῇ παμμάχω.

παμμέγας, γάλη, γα, *permagnus.* Phaedr. 273. A: δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα. Tim. 26. E: τό τε ... ἀληθινὸν λόγον εἶναι πάμμεγά που.

παμμεγέθης, ὁ ἡ, *permagnus.* Parm. 164. D: ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες (φαίνεται). Legg. XI. 913. D: πλῆθος ... θησαυροῦ παμμέγεθες. Parm. 128. B: τεκμήρια ... καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται.

παμμήκης, ὁ ἡ, *admodum longus* vel *copiosus.* Polit. 286. E: παμμήκης λεχθείς (λόγος). Soph. 217. E: τυγχάνει λόγου παμμήκους ὄν. Legg. I. 642. A: παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος. Phaedr. 268. C: περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν.

παμπάλαιος, ὁ ἡ, *pervetustus.* Theaet. 181. B: παμπαλαίους ... ἄνδρας.

πάμπαν, *penitus, prorsus.* Polit. 308. A: πάμπαν διώλεσαν. Legg. I. 645. E: ἢ πάμπαν ἀπολείπει ταῦτα αὐτόν. VIII. 841. D. Cum art. τό. Polit. 270. E: κομιδῇ τὸ πάμπαν ἐξηφανίζετο. Tim. 41. B: οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν. 64. E.

παμπήδην, i. q. πάμπαν. Pol. II. 380. A. (Aesch.)

παμπληθής, ὁ ἡ, *permultus.* Theaet. 156. B: παμπληθεῖς ... αἱ ὠνομασμέναι (ἡδοναί cet.). Alc. II. 140. B: καὶ ἑτέρους παμπληθεῖς. Legg. VI. 782. B: παμπληθεῖς μεταβολάς. Critia 111. A: παμπληθῆ (v. παμπληθεὶ) ταῦτα ἔφερε.

παμπλούσιος, ὁ ἡ, *perdives.* Legg. V. 743. C: ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί.

παμποίκιλος, ὁ ἡ, *admodum varius.* Tim. 82. B: ἀλλοιότητας παμποικίλας ... παρέξεται.

πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, *permultus; permagnus* et *perlongus.* Critia 111. C: χρόνος δ' οὐ πάμπολυς ὅτε cet. Legg. VI. 751. B. 769. C: πόνος ... πάμπολυς. VII. 819. A: πάμπολυς ... παίδων ὄχλος. Ion. 536. A. Legg. IX. 861. A: παμπόλλη τις ... ταραχή. IV. 711. B: οὐδέ τινος

παμπόλλου χρόνου (*δεῖ*). VII. 821. E. Critia 108. B: *ὥστε τῆς συγγνώμης δεήσει τινός σοι παμπόλλης*. Legg. III. 678. B: *ἐν παμπόλλῳ τινὶ χρόνῳ*. I. 640. D: *παμπόλλη* (*τύχῃ χρῷτ' ἄν*). Polit. 291. A: *καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον σκεπτέον*. Tim. 26. B: *ἃ πάμπολυν χρόνον διακήκοα*. Legg. VI. 778. E: *γέλωτ' ἂν ... πάμπολυν ὄφλοι*. Gorg. 511. D: *ἐὰν πάμπολυ* (int. *πράττηται*). Pol. VII. 531. D: *πάμπολυ ἔργον λέγεις*. IX. 589. E: *οὐδ' ἂν πάμπολυ ἐπὶ τούτῳ λαμβάνειν* (v. *λαμβάνοι*). Legg. III. 677. E: *γῆς δ' ἀφθόνου πλῆθος πάμπολυ*. Pol. X. 600. C: *καὶ ἄλλοι πάμπολλοι*. Legg. I. 630. B. VII. 810. E. Pol. IV. 422. E: *ἑκάστη γὰρ αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι*. Men. 72. A: *καὶ ἄλλαι πάμπολλαι ἀρεταί εἰσιν*. Phaed. 105. A: *καὶ ἄλλα πάμπολλα*. Legg. I. 642. A: *ταῦτα δὲ παμπόλλων ἐστὶ λόγων*. Pol. II. 373. D: *δεήσει δὲ καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων παμπόλλων*. Lys. 206. E: *ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις*. Legg. III. 678. D: *παμπόλλαις τισίν* (*γενεαῖς*). Prot. 320. B: *καὶ ἄλλους σοι παμπόλλους ἔχω λέγειν οἳ* cet. Conv. 215. E. Legg. VII. 789. C: *σταδίους παμπόλλους*. Critia 114. C: *ἐπὶ γενεὰς παμπόλλας ᾤκουν*. Legg. III. 682. E: *φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας*. VIII. 830. A. Polit. 283. B: *πάμπολλα διοριζόμενοι μάτην*. Parm. 128. B. Legg. II. 674. B: *καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα ἄν τις λέγοι*. Euth. 8. C: *ἀδικοῦντες ... πάμπολλα*. **late patens*. Soph. 236. B: *οὐκοῦν πάμπολυ ... τοῦτο τὸ μέρος ἐστί —;* Legg. VII. 823. B: *θήρα γὰρ παμπολύ τι πρᾶγμά ἐστι*. Soph. 234. B: *πάμπολυ ... εἴρηκας εἶδος ... καὶ σχεδὸν ποικιλώτατον*. Polit. 288. A. — Adverbii instar usurpatur *πάμπολυ*, *permultum*, *magno opere*, *longe*. Phaedr. 242. B: *τῶν δὲ ἄλλων πάμπολυ κρατεῖς*. Theaet. 179. D: *ἐπιδίδωσι πάμπολυ* (*μάχη*). Soph. 255. D: *εἴ γε τὸ ὂν καὶ τὸ θάτερον μὴ πάμπολυ διεφερέτην*. Polit. 275. A: *ταύτῃ ... πάμπολυ παρηνέχθημεν*. Pol. V. 453. B. Legg. I. 630. A: *ἀμείνονα ἐκείνου πάμπολυ γίγνεσθαι*. II. 658. D: *ῥαψῳδὸν ... νικᾶν ἂν φαῖμεν πάμπολυ*. IV. 713. B: *ἔτι προτέρα τούτων πάμπολυ λέγεταί τις ἀρχὴ ... γεγονέναι* cet. VII. 820. D. Theag. 130. A.

παμπόνηρος, *ὁ ἡ*, *prorsus pravus*. Pol. I. 352. C: *οἵ γε παμπόνηροι*. VI. 489. D: *ὡς παμπόνηροι οἱ πλεῖστοι τῶν ἰόντων ἐπ' αὐτήν* (*τ. φιλοσοφίαν*). 487. D: *ἵνα μὴ παμπονήρους εἴπωμεν*.

πάμφορος, *ὁ ἡ*, *frugum omnis generis fertilis*. Legg. IV. 704. C: *πότερα πάμφορος* (*ἡ χώρα*); D. 705. A. B: *δῆλον ὡς οὐκ ἂν πολύφορός τε εἴη καὶ πάμφορος ἅμα*. Critia 110. E: *τῷ πάμφορον εὔκαρπόν τε εἶναι*.

πάμφυλος, *ὁ ἡ*, *ex omnibus generibus conflatus*. Polit. 291. A: *πάμφυλόν τι γένος αὐτῶν*.

πανάγαθος, *ὁ ἡ*, *prorsus bonus*. Ep. VIII. 354. E: *ἔμμετρος ... οὖσα* (*δουλεία καὶ ἐλευθερία*) *πανάγαθον*.

παναληθής, ὁ ἡ, *prorsus verus.* Pol. IX. 583. B: ὅτι οὐδὲ παναληθής ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων ἡδονὴ πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου.

πανάμωμος, ὁ ἡ, *plane integer.* Prot. 345. C. et 346. D: πανάμωμον ἄνθρωπον (Sim.).

παναρμόνιος, α, ον, *omnibus harmoniis constans, ad omnes harmonias concinnus* (neutr. in instrumento musico ponitur ad omnes harmonias exhibendas composito). Pol. III. 399. C: οὐκ ἄρα ... πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. 404. D: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ (v. τῇ) παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. 399. D: ἢ οὐ ... αὐτὰ τὰ παναρμόνια αὐλοῦ τυγχάνει ὄντα μιμήματα; Phaedr. 277. C: ποικίλῃ μὲν ποικίλους ψυχῇ καὶ παναρμονίους διδοὺς λόγους, ἁπλοῦς δὲ ἁπλῇ.

πάνδεινος, ὁ ἡ, *admodum gravis* vel *horribilis.* Pol. X. 605. C: πάνδεινόν που. 610. D: οὐκ ἄρα πάνδεινον φανεῖται ἡ ἀδικία, εἰ θανάσιμον ἔσται τῷ λαμβάνοντι. **admodum versatus* vel *callidus.* Polit. 290. B: πόλλ' ἄττα ἕτερα περὶ τὰς ἀρχὰς διαπονεῖσθαί τινες ἕτεροι πάνδεινοι.

πανδεχής, ὁ ἡ, *omnia in se recipiens.* Tim. 51. A: πανδεχές (εἶδος).

πανδημεί, *omni armatorum copia* (germ. *in Masse*). Legg. VII. 814. A: πανδημεὶ πάσῃ τῇ δυνάμει ... ἔξω στρατεύεσθαι.

πανδημία, ἡ, *universus populus.* Legg. VIII. 829. B: ὅταν ὡς πανδημίαν ἐξάγειν δόξῃ τοῖς ἄρχουσι.

πάνδημος, ὁ ἡ, *vulgaris.* Conv. 181. A: ὁ ... τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημός ἐστι. 183. E: πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ ἐραστὴς ὁ πάνδημος. 187. E: ὁ πάνδημος (ἔρως). 185. C: τῆς πανδήμου. 180. E: ἀναγκαῖον ... Ἔρωτα τὸν μὲν τῇ ἑτέρᾳ συνεργὸν πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ οὐράνιον. Ib. ἣν (Ἀφροδίτην) ... πάνδημον καλοῦμεν. 181. E: τοὺς πανδήμους ἐραστάς.

πανδοκεία, ἡ, *cauponis negotium.* Legg. XI. 918. D: πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν (v. πανδοκίαν) γένη.

πανδοκεύς, ὁ, *caupo,* et in univ. *qui hospitio accipit* et *fovet.* Legg. XI. 918. B: μισθωτὸς καὶ πανδοκεύς. Pol. IX. 580. A: πάσης κακίας πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ.

πανδόκευσις, ἡ, i. q. πανδοκεία. Legg. VIII. 842. D: πανδοκεύσεων.

πανδοκεύω, *rem cauponiam exerceo.* Legg. XI. 918. E: πανδοκεῦσαι τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας ... ἢ καπηλεύειν cet.

πανήγυρις, ἡ, *publicus festusque coetus.* Pol. IV. 421. B: ὥσπερ ἐν πανηγύρει, ἀλλ' οὐκ ἐν πόλει ἑστιάτορας εὐδαίμονας. X. 604. E. 614. E: οἷον ἐν πανηγύρει κατασκηνᾶσθαι. Tim. 21. A. Hipp. min. 363. C: Ὀλυμπίαζε ...

εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων πανήγυριν ... ἐπανιών. Legg. XII. 947. A: ἐν ταῖς πανηγύρεσι πάσαις.

παννυχίς, ἡ, *nocturna pervigilatio.* Pol. I. 328. A: παννυχίδα ποιήσουσιν. Ib. τὴν παννυχίδα θεασόμεθα.

πανοικί, *cum omni sobole, funditus.* Eryx. 392. C: ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικὶ ἐξέλῃ.

πανοπλία, ἡ, *plena armatura.* Legg. VII. 796. B: πανοπλίᾳ ... παντελεῖ κοσμηθεῖσα. Menex. 249. A: πανοπλίᾳ κοσμήσασα.

πανουργία, ἡ, *calliditas, malitia.* Menex. 247. A: πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία, φαίνεται. Theaet. 176. D: δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι. Hipp. min. 368. E: ἐν ᾗτινι βούλει σοφίᾳ τοῦτο σκέψαι ἢ πανουργίᾳ cet. Legg. V. 747. C: τὴν καλουμένην ἄν τις πανουργίαν ἀντὶ σοφίας ἀπεργασάμενος λάθοι.

πανοῦργος, ὁ ἡ, *vafer.* Gorg. 499. B: ὡς πανοῦργος εἶ. Pol. III. 409. C: ὁ ... πανοῦργός τε καὶ σοφὸς οἰόμενος εἶναι. Euthyd. 300. D. Men. 81. E. Prot. 317. B: πανοῦργον. Phaedr. 271. C: πανοῦργοί εἰσι. Theaet. 177. A: ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι. De lucri cup. 225. A: πανούργους καὶ πονηρούς.

πανούργως, *callide.* Soph. 239. C. Eryx. 398. B.

πανσέληνος, ἡ (ὥρα), *plenilunium.* Epin. 990. B: ἄγουσα μῆνα καὶ πανσέληνον πρώτην.

πάνσμικρος, ὁ ἡ, *valde pusillus.* Legg. X. 903. C: καίπερ πάνσμικρον ὂν (τὸ μόριον).

πάνσοφος, ὁ ἡ, *persapiens, mirifica sapientia praeditus.* Euthyd. 287. C: ὅτι σὺ νῦν πάνσοφός τις ἡμῖν ἀφῖξαι περὶ λόγους. Lys. 216. A: οὗτοι οἱ πάνσοφοι ἄνδρες. Euthyd. 271. C. (pr. B. πάσσοφοι). Aliis locis libri MSS. (ut Cl. Vatt. ΘΔ al.) formam πάσσοφος praestant. Prot. 315. E: πάσσοφος (v. πάνσ.) γάρ μοι δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι καὶ θεῖος. Theaet. 152. C. Pol. X. 598. D: ὥστε ἔδοξεν αὐτῷ πάσσοφος (sic Par. A. Ven. Vat. al.) εἶναι. Soph. 251. C: καὶ δή τι καὶ πάσσοφον (sic Cl. Δ et pr. Π) οἰομένοις τοῦτ' αὐτὸ ἀνευρηκέναι. Theaet. 149. D: ὡς πάσσοφοι οὖσαι. 181. B: πασσόφους (sic optimi et plurimi libri) ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.

πανσπερμία, ἡ, *seminum omnis generis cinnus.* Tim. 73. C: πανσπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενος.

παντάπασι, *prorsus, plane, omnino* et *omni modo.* Prot. 328. A: παντάπασι ῥᾴδιον. Phaedr. 278. B: παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαί τε καὶ εὔχομαι ἃ λέγεις. Gorg. 501. A: ἄλογος ... παντάπασιν ... τριβὴ καὶ ἐμπειρία. Phaed. 88. A: παντάπασιν ἀπόλλυσθαι. Soph. 216. D: ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς. 227. A: παντάπασι μὲν οὖν. Polit. 293. A: περὶ ἕνα τινὰ καὶ δύο καὶ παντάπασιν ὀλίγους. Pol. I. 332. B. al.

παντaχῇ, *omni modo*, *omnino*, *omnibus partibus* vel *in omnes partes*. Prot. 322. B: διὰ τὸ πανταχῇ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι. Phaed. 67. E: εἰ γὰρ διαβέβληνται ... πανταχῇ τῷ σώματι. 85. C: πανταχῇ σκοπῶν. Soph. 249. D: τῶν ... πανταχῇ τὸ ὂν κινούντων. Parm. 137. E: οὐ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ. Crat. 395. C: πανταχῇ ὀρθῶς αὐτῷ τὸ ὄνομα κεῖται. 432. D: εἰ πάντα πανταχῇ αὐτοῖς ὁμοιωθείη. Pol. V. 465. B: πανταχῇ ... εἰρήνην ... ἄξουσι. Legg. XI. 918. E: τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας. Charm. 175. B: νῦν δὲ πανταχῇ γὰρ ἡττώμεθα. Lys. 204. E. Ep. VII. 335. C: ἀθλίαν πάντως πανταχῇ. **ubique* et *undique*. Phaed. 109. B: εἶναι πανταχῇ περὶ τὴν γῆν πολλὰ κοῖλα. Pol. VI. 491. A: πανταχῇ καὶ ἐπὶ πάντας δόξαν ... φιλοσοφίᾳ προςῆψαν. X. 596. D: περιφέρειν πανταχῇ (κάτοπτρον) Legg. VI. 761. C: πανταχῇ ... ἐν τοῖς τοιούτοις γυμνάσια χρὴ κατασκευάζειν τοὺς νέους. **quoquoversus*. Theaet. 173. E: πανταχῇ φέρεται. Crat. 414. C: πανταχῇ στρεφόντων. 421. D.

πανταχόθεν, *undique*. Phaed. 67. C: πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι. Theaet. 180. B: παντ. ἐκβάλλουσιν. Conv. 190. E: συνέλκων παντ. τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. Pol. IX. 574. A: ἀναγκαῖον δὴ παντ. φέρειν. Legg. V. 739. C.

πανταχόσε, *quoquoversus*. Pol. VII. 539. E: ἑλκόμενοι πανταχόσε. Legg. III. 698. D: πρεσβευομένοις αὐτοῖς πανταχόσε. XI. 919. A. Epin. 987. A: ὅθεν καὶ πανταχόσε καὶ δεῦρ' ἐξήκει.

πανταχοῦ, *ubique*, *usquequaque*; *plane*. Phaedr. 273. D: ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὑρίσκειν. 275. E: κυλινδεῖται ... πανταχοῦ πᾶς λόγος. Phaed. 66. D: πανταχοῦ παραπῖπτον. 111. A: πανταχοῦ τῆς γῆς. Parm. 128. B: σὺ ... τὴν ἀλήθειαν τοῦ συγγράμματος οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι. Pol. I. 343. D: ὅτι δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. V. 476. D: πανταχοῦ φανταζόμενα. VI. 503. A: τὸν ... πανταχοῦ ἀκήρατον ἐκβαίνοντα. Legg. II. 667. A: ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Id. VIII. 838. C. Hipp. mai. 291. D: ἀεὶ καὶ παντὶ καὶ πανταχοῦ κάλλιστον εἶναι ἀνδρί. Charm. 160. A: ἄλλοθι πανταχοῦ.

πανταχῶς, *omni modo*, *omnino*. Parm. 143. C: οὐκοῦν ... καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἑκάστου (v. ἕκαστον) ἄμφω λέγω;

παντελής, ὁ ἡ, *absolutus*, *perfectus*; *plenus*. Legg. III. 698. A: ἡ παντελὴς ... ἐλευθερία. Menex. 244. B: παντελοῦς εἰρήνης ἡμῖν γενομένης. Legg. VII. 796. B: πανοπλίᾳ ... παντελεῖ. Tim. 31. B: τῷ παντελεῖ ζώῳ. Phil. 66. D: τἀγαθὸν ... ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελῆ. Ax. 365. D: εἰς παντελῆ μεταβάλλων ἀναισθησίαν. Pol. III. 414. B: φύλακας παντελεῖς.

παντελῶς, *omnino*, *prorsus*; *plane*. Phaed. 82. B: παν-

τελῶς καθαρῷ ἀπιόντι. 94. A: οὖσα παντελῶς ψυχή. Soph. 248. E: τῷ παντελῶς ὄντι. Polit. 299. E: ὅτι πᾶσαι αἱ τέχναι παντελῶς ἂν ἀπόλοινθ᾽ ἡμῖν. Parm. 157. C: παντελῶς ἂν ἓν εἴη. Phil. 21. A: εἰ τοῦτ᾽ ἔχοις παντελῶς. Pol. III. 398. B: παντελῶς διαπεπεράνθαι. 414. E: ἐπειδὴ ... παντελῶς ἐξειργασμένοι ἦσαν. V. 477. A: ὅτι τὸ μὲν παντελῶς ὂν παντελῶς γνωστόν. VI. 502. D: εἰ καὶ παντελῶς ἀληθής. Tim. 25. A: παντελῶς ἀληθῶς ὀρθότατ᾽ ἂν λέγοιτο ἤπειρος. Legg. VII. 791. C: τὴν τῶν παντελῶς παίδων γυμναστικήν. IX. 863. C: ὡς εἰδὼς παντελῶς περὶ ἃ μηδαμῶς οἶδε. In resp. παντελῶς γε (Pol. II. 379. B. VI. 485. D.) et παντελῶς μὲν οὖν. Parm. 155. C. Pol. III. 401. A. VI. 496. A. IX. 572. B: παντελῶς μὲν οὖν ... οἶμαι οὕτως.

πάντῃ (Cl. πάντῃ; vulg. πάντη) *omnibus partibus*; *omnino* vel *prorsus*; *usquequaque*; *undique*; etiam *quoquoversus*. Phaedr. 246. A: πάντῃ πάντως θείας εἶναι καὶ μακρᾶς διηγήσεως. Phaed. 109. B: τὴν ὁμοιότητα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ πάντῃ. Theaet. 148. C: τῶν πάντῃ ἀκριβῶν (v. ἄκρων). 194. A: πάντῃ ταύτῃ ψεύδεται ἡ διάνοια. Soph. 253. D: πάντῃ διατεταμένην. Parm. 160. B: τοῦ ἑνός γε πάντῃ πάντως στερομένοις. Phil. 60. C: ᾧ παρείη τοῦτ᾽ ἀεὶ τῶν ζώων διὰ τέλους πάντως καὶ πάντῃ. Conv. 195. E: καὶ ποσὶ καὶ πάντῃ. 196. A: πάντῃ περιπτύσσεσθαι. Pol. II. 381. B: ὁ θεός γε ... πάντῃ ἄριστα ἔχει. V. 466. D: πάντα πάντῃ ... κοινωνεῖν. 471. D: ὅτι ταύτῃ πάντῃ ἄμαχοι ἂν εἶεν. Tim. 29. C: πάντῃ πάντως ... αὐτοῖς ὁμολογουμένους ... λόγους. 56. A: ὀξύτατον ὂν πάντῃ πάντων. 82. B: πάσας πάντῃ μεταβολὰς δέχεται. 91. C: πλανώμενον πάντῃ κατὰ τὸ σῶμα. Critia 113. D: πάντῃ ἴσον ἀφεστῶτας. 120. E: τὰ ... φρονήματα ἀληθινὰ καὶ πάντῃ μεγάλα ἐκέκτηντο. Legg. II. 669. A: ἐν γραφικῇ καὶ ἐν μουσικῇ καὶ πάντῃ. VI. 781. E: τὸ μὴ πάντῃ πάντως σκοπεῖν τὰ περὶ τοὺς νόμους. VII. 821. C: πάντῃ πλανωμένους. IX. 872. D: φόνων τῶν πάντῃ ἀνοσιοτάτων. X. 898. E: καθάπερ ἡμᾶς ἡ παρ᾽ ἡμῖν ψυχὴ πάντῃ περιφέρει. Epin. 974. C: διὰ λόγων πάντων καὶ πάντῃ λεγομένων. Ep. VII. 325. E: φερόμενα ὁρῶντα πάντῃ πάντως. VIII. 354. E.

παντοδαπός, ή, όν, *omnis generis*, *multiplex*. Ion. 541. E: (ὃς) παντοδαπὸς γίγνει στρεφόμενος ἄνω καὶ κατώ. Prot. 334. B: οὕτω ... ποικίλον τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ παντοδαπὸν ὥστε cet. Soph. 228. E: τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος. Conv. 198. B: μετὰ καλὸν καὶ παντοδαπὸν οὕτω λόγον ῥηθέντα. Pol. III. 398. A: ἄνδρα ... δυνάμενον ὑπὸ σοφίας παντοδαπὸν γίγνεσθαι. Tim. 52. D: παντοδαπὴν ... ἰδεῖν φαίνεσθαι. Pol. IX. 588. E: τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι. Gorg. 490. B: (ἐὰν) ὦμεν ... παντοδαποί. Pol. VIII. 557. B. IV. 428. B: πολλαὶ ... καὶ παντοδαπαὶ ἐπιστῆμαι ἐν τῇ πόλει εἰσί. Phaed.

112. E: *ἄλλα πολλὰ ... καὶ παντοδαπὰ ῥεύματα.* Theaet. 156. B: *χρώματα ... παντοδαπά.* Pol. II. A: *ἕκαστα τούτων παντοδαπά.* Gorg. 489. C: *δούλων καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων.* Phaed. 66. C: *εἰδώλων παντοδαπῶν.* Pol. II. 373. B. Pol. II. 381. E: *πολλοῖς ξένοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι.* X. 604. E. Hipp. mai. 282. C: *ἐν παντοδαποῖς ἀνθρώποις.* Theaet. 156. B: *ὄψεσι ... παντοδαπαῖς.* Pol. III. 408. D: *οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* Legg. VI. 758. A: *παντοδαπαῖσιν ἐπιβουλαῖς ... ἁλίσκεσθαι.* Pol. II. 381. E: *παντοδαποὺς φαίνεσθαι.* Tim. 85. A: *παντοδαποὺς ὄντας (τόπους).* Gorg. 473. C: *ἄλλας πολλὰς ... καὶ παντοδαπὰς λώβας.* Theaet. 168. C: *ἀπορίας ἀλλήλοις παντοδαπὰς παρέχουσι.* Pol. II. 378. C: *ἄλλας ἔχθρας πολλὰς καὶ παντοδαπάς.* III. 399. E: *μηδὲ παντοδαπὰς βάσεις (διώκειν).* Tim. 91. C: *νόσους παντοδαπὰς ἄλλας παρέχεται.* Phaed. 109. B: *πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπά.* Conv. 193. E: *διὰ τὸ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ εἰρῆσθαι.* Tim. 80. E: *παντοδαπὰ ... χρώματα ἴσχει διὰ τὴν ξύμμιξιν.* 87. A: *παντοδαπὰ νοσήματα ψυχῆς ἐμποιοῦσι.* Legg. VI. 782. A: *σωμάτων ... ἐπιθυμήματα παντοδαπὰ ... γεγονέναι.* XII. 949. E: *ἤθη κεραννύναι παντοδαπά.* Epin. 981. E: *ζῶα ... παντοδαπά.* Lys. 222. B: *ὑπὸ τῆς ἡδονῆς παντοδαπὰ ἠφίει χρώματα.* Ep. VII. 349. A: *παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν.*

παντοδαπῶς, *variis* vel *multis modis, multipliciter.* Parm. 129. E: *τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι παντοδαπῶς πλεκομένην.* Legg. VIII. 842. C: *βίος ... ἄλλαις ... πόλεσι παντοδαπῶς* (v. *παντοδαπὸς*) *ἂν καὶ πολλαχόθεν εἴη.*

πάντοθεν, *undique.* Soph. 244. E. (Parm.) Critia 117. E: *ἐμπόρων ἀφικνουμένων πάντοθεν.*

παντοῖος, οία, οῖον, *omnis generis, varius.* Tim. 82. E: *αἷμα πολύ τε καὶ παντοῖον.* Polit. 280. D: *μεγάλης καὶ παντοίας ... τμῆμα οὖσαν δυνάμεως.* Phil. 15. D: *πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας ... μάχης.* Legg. VIII. 833. B: *δι' ὀρῶν τε καὶ παντοίας χώρας ἁμιλλώμενον.* Phil. 30. B: *πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι.* Conv. 209. E. Critia 112. E: *κατὰ τὴν τῶν ψυχῶν παντοίαν ἀρετήν.* 113. E. Soph. 216. C: *παντοῖοι φανταζόμενοι* (ad Homer. Cf. Pol. II. 381. D.). Ax. 371. C: *παντοῖοι ... λειμῶνες.* Legg. IV. 709. A: *ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι.* Locr. 101. B: *χρώματα ... παντοῖα.* Polit. 273. A: *ζώων παντοίων.* Legg. II. 665. E: *ἐν θεάτρῳ ... καὶ παντοίοις ἀνθρώποις.* X. 899. E: *ἐν παντοίοις λόγοις.* 887. E: *ἐν συμφοραῖς παντοίαις ἐχομένων.* XI. 922. D: *ἐν γήρᾳ καὶ ἄλλαις παντοίαισι τύχαις.* Polit. 270. C: *μεταβολὰς ... παντοίας.* Phil. 12. C: *μορφὰς ... παντοίας εἴληφε.* Legg. VI. 782. A: *στροφὰς ὡρῶν παντοίας.* Theaet. 157. A: *πάντα γίγνεσθαι καὶ παντοῖα ἀπὸ τῆς κινήσεως.* Phil. 47. A: *παντοῖα μὲν χρώματα ...*

ἀπεργαζόμενον. Pol. VII. 515. A: *παντοῖα εἰργασμένα (ζῶα)*. Tim. 85. B: *παντοῖα ὀνόματα εἴληφεν*. Legg. V. 747. D: *διὰ πνεύματα παντοῖα*. VI. 782. A: *ἐπιτηδεύματα παντοῖα*.

παντοίως, *vario modo*. Pol. VIII. 559. D: *ποικίλας καὶ παντοίως ἐχούσας (ἡδονάς)*. Legg. IV. 709. A: *τύχαι ... παντοίως νομοθετοῦσι τὰ πάντα ἡμῖν*.

παντοπώλιον, τό, *nundinae*. Pol. VIII. 557. D: *ὥσπερ εἰς παντοπώλιον ἀφικομένῳ πολιτειῶν*.

πάντως, *omni modo* (c. negat. *nullo modo*, ut Phaedr. 266. D.); *omnino*; *prorsus*; etiam *profecto* (germ. *allerdings*, *gewiss* vel *wirklich*). Prot. 313. B: *ὅτι πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ*. Phaedr. 228. C: *ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει*. Gorg. 495. B: *τὸ πάντως χαίρειν*. Theaet. 161. A: *ἢ σὺ οἴει πάντως δεῖν τό γε σὸν τρέφειν —;* Soph. 240. E: *οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται;* Crat. 411. B: *πάντως φέρεσθαι*. Conv. 192. B. Pol. V. 478. D: *τοῦ εἰλικρινῶς ὄντος τε καὶ τοῦ πάντως μὴ ὄντος*. VI. 504. E: *πάντως* (nos *gewiss*) *αὐτὸ οὐκ ὀλιγάκις ἀκήκοας, νῦν δὲ ἢ οὐκ ἐννοεῖς ἢ* cet. X. 611. D: *πάντως* (*ganz*) *λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων*. Tim. 26. D: *πάντως ἁρμόσουσι*. Critia 107. D: *τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι*. Legg. V. 727. D: *ἡ τῆς ψυχῆς ὄντως καὶ πάντως ἀτιμία*. IX. 881. D: *πάντως ὡς ἂν ἐθέλωσι*. Apol. 35. C: *ἄλλως τε πάντως ... μάλιστα μέντοι* cet. In respons. *πάντως* (Pol. IX. 574. B. Legg. VII. 819. E. al.), *πάντως δήπου* (Gorg. 460. B. Phaed. 75. D. Pol. III. 398. C. Alc. I. 112. B.) et *πάντως που* (Polit. 275. C. 300. E. Crat. 416. C. Pol. I. 339. C. al.). Cum v. *πάντῃ*, vid. h. **omnino* (germ. *überhaupt*, *im Allgemeinen*). Phaedr. 272. E: *καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον εἶναι*. Pol. V. 454. C: *ὅτι τότε οὐ πάντως τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἑτέραν φύσιν ἐτιθέμεθα, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ εἶδος ... μόνον ἐφυλάττομεν* cet. Legg. V. 727. C: *τὸ ζῆν πάντως ἀγαθὸν εἶναι*. — In affirmatione ponitur ita ut verti possit *wenigstens*. Gorg. 497. B: *πάντως οὐ σὴ αὕτη ἡ τιμή* (nos: *wenigstens wirst du nichts darunter leiden*). Theaet. 146. C: *πάντως γάρ, ἄν τι καὶ ἁμάρτω, ἐπανορθώσετε*. 162. A: *πάντως καὶ νῦν δὴ μάλ' ἐμμελῶς σοι ἐφαίνετο ὑπακούειν*. 169. C. Ponitur quoque ubi nos part. *ja* vel *ja auch* usurpamus. Theaet. 143. A: *πάντως ἔγωγε καὶ ἀναπαύσασθαι δέομαι*. Polit. 268. E: *καθάπερ οἱ παῖδες· πάντως οὐ πολλὰ ἐκφεύγεις παιδίας ἔτη*. Conv. 173. B: *πάντως δὲ* (al. *πάντως*) *ἡ ὁδὸς ἡ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεία πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν*. Legg. I. 625. A. Apol. 33. D: *πάντως δὲ πάρεισιν αὐτῶν πολλοὶ ἐνταυθοῖ οὓς ἐγὼ ὁρῶ* cet. Hipp. min. 368. B. Simili vi c. imperat. nectitur (ubi nos usurpamus part. *nur*). Conv. 175. B: *πάντως παρατίθετε ὅ τι ἂν βούλησθε*.

πάνυ, *omnino, prorsus, plane*; etiam *valde*. Prot. 338. E: *πάνυ μὲν οὐκ ἤθελεν, ὅμως δὲ* cet. Phaedr. 229. C: *οὐ*

πάνυ νενόηκα. D: οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός. Phaed. 57. A: οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν Ἀθήναζε. Theaet. 144. A: καὶ πάνυ πολλοῖς πεπλησίακα. 150. C: οὐ πάνυ τι σοφός. Phil. 51. A: οὐ πάνυ πως πείθομαι. Conv. 198. D: καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν ὡς εὖ ἐρῶν. Pol. I. 330. A: ὅτι οὔτ' ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ τι ῥᾳδίως γῆρας ... ἐνέγκοι. IV. 419. A: μὴ πάνυ τι εὐδαίμονας ποιεῖν τούτους τοὺς ἄνδρας. V. 474. D: οὐ γὰρ πάνυ γε ἐννοῶ. In resp. πάνυ γε, καὶ πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν et οὐ πάνυ frequentantur. Traiect. Hipp. mai. 282. E: ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πάνυ. Euthyd. 305. C: δοκεῖν πάνυ παρὰ πολλοῖς. D: πάνυ ἐξ εἰκότος λόγου.

παπαῖ, lat. *papae* (in admiratione). Legg. IV. 704. B: παπαῖ (v. παπαί), οἷον λέγεις!

πάππος, ὁ, *avus*. Pol. I. 130. B: ὁ ... πάππος τε καὶ ὁμώνυμος. Legg. IX. 856. D: πάππος καὶ πάππου πατήρ. Ib. πάππος ὁ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. Parm. 126. C: κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον. Theaet. 175. A: ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι. 174. E: πάππους πλουσίους ἔχων. Pol. V. 461. D.

παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus*. Lach. 179. A: παππῷον ... ὄνομ' ἔχει.

παρά, I. c. genit. *a*; *per*. Prot. 309. B: ἢ παρ' ἐκείνου φαίνει —; 322. D: νόμον γε θὲς παρ' ἐμοῦ. Phaedr. 235. C: ὅτι ... παρά γε ἐμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννενόηκα εὖ οἶδα. 269. C: αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. Gorg. 489. A: ἵν' ... βεβαιώσωμαι ἤδη παρὰ σοῦ. Theaet. 150. D: αὐτοὶ παρ' αὐτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὑρόντες τε καὶ κατέχοντες. Conv. 179. B: τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ. 199. B: ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ. 202. E: τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ... τὰ παρὰ θεῶν. Pol. I. 332. B: ὀφείλεται ... παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ προσήκει, κακόν τι. VI. 499. D: χαλεπὰ δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων ... μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων. * *apud* (propr. *von Seite*). Phaedr. 232. A: τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων (δόξης). Pol. X. 612. D: ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. Cum pron. person. est i. q. pronomen possess. Soph. 265. D: ἄνευ τῶν παρ' ἡμῶν λόγων. Conv. 197. E: οὗτος ... ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. 219. A: τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ ... ταῦτ' ἐστίν. Tim. 48. C: τό γε παρ' ἡμῶν. 85. E: τῇ παρ' αὐτῆς θερμότητι κρατήσασα τὰς ἶνας. II. cum dat. *in, apud; iuxta*. Prot. 337. B: εὐδοκιμεῖν μὲν γάρ ἔστι παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων. Phaedr. 243. E: οὗτος παρὰ σοὶ μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν. Gorg. 510. E: καὶ παρὰ τούτῳ μέγα δυνήσεται. Theaet. 170. D: κρίνας τι παρὰ σαυτῷ. Soph.

251. D: *ἐν τοῖς παρ᾽ ἡμῖν λόγοις*. Phil. 29. E: *τὸ παρ᾽ ἡμῖν σῶμα*. Conv. 223. A: *ὥστε παρ᾽ ἑαυτῷ τουτονὶ κατακεῖσθαι*. Pol. II. 364. B: *ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη* cet. III. 413. C: *τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ᾽ αὐτοῖς δόγματος*. VII. 523. A: *ἃ ... διαιροῦμαι παρ᾽ ἐμαυτῷ ἀγωγά τε εἶναι* cet. Ion. 535. B: *παρὰ τοῖς πράγμασιν οἴεταί σου εἶναι ἡ ψυχὴ οἷς λέγεις ἐνθουσιάζουσα*. III. cum accus. *ad; iuxta, prope*. Prot. 311. E: *ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν;* Phaedr. 229. B: *παίζειν παρ᾽ αὐτά*. Gorg. 511. E: *παρὰ τὴν θάλατταν ... περιπατεῖ*. Phaed. 116. B: *ἠνέχθη παρ᾽ αὐτὸν τὰ παιδία*. Ib. *αὐτὸς ... ἧκε παρ᾽ ἡμᾶς*. Soph. 230. B: *τιθέασι παρ᾽ ἀλλήλας*. Conv. 175. C: *δεῦρ᾽ ... παρ᾽ ἐμὲ κατάκεισο*. Pol. VII. 514. A: *τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ μακρὰν παρ᾽* (längs) *ἅπαν τὸ σπήλαιον*. VIII. 550. A: *ὁρῶν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐγγύθεν παρὰ τὰ τῶν ἄλλων*. Tim. 88. E: *ἐχθρὸν παρ᾽ ἐχθρὸν τιθέμενον*. Legg. XII. 947. D: *κλίνας παρ᾽ ἀλλήλας ... κειμένας*. Etiam *in*. Prot. 325. D: *παρ᾽ ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον διδάσκοντες* cet. Parm. 144. E: *δύ᾽ ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα*. Pol. IV. 424. B: (*ὅπως ἂν*) *παρὰ πάντα αὐτὸ φυλάττωσι*. — *Ad* (in comparatione. germ. *gegen*, h. e. in *Vergleichung mit*). Phaedr. 276. E: *παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν*. Pol. IV. 435. A: *παρ᾽ ἄλληλα σκοποῦντες*. IX. 584. A: *φαίνεται ... παρὰ τὸ ἀλγεινὸν ἡδύ*. Saepius contentionis habet significationem. Phaedr. 236. D: *γελοῖος ἔσομαι παρ᾽ ἀγαθὸν ποιητὴν* (*ita cum eo contendam*) *ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν*. Conv. 214. C: *μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ᾖ*. — *Prae* (i. q. *plus* vel *potius quam*). Pol. V. 468. C: (*ὅτι*) *αἱρέσεις τῶν τοιούτων πολλάκις παρὰ τοὺς ἄλλους ἔσονται*. Apol. 28. C: *ὃς τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι ὥστε* cet. Theag. 128. B: *τοῦτο ... τὸ μάθημα παρ᾽ ὁντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι*. Lach. 183. C: *οὗτοι ... παρὰ τοὺς ἄλλους οὕτω σφόδρα εἰς τοῦτο δεδυστυχήκασιν*. Ion. 539. E. — *Praeter*. Phaedr. 235. C: *αἰσθάνομαι παρὰ ταῦτα ἂν ἔχειν εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω*. Phaed. 24. A: *παρὰ πάντα ταῦτα ἕτερόν τι*. 107. A: *οὔκουν ἔγωγε ... ἔχω παρὰ ταῦτα ἄλλο τι λέγειν*. Theaet. 167. A: *οὔτε ἄλλα παρ᾽ ἃ ἂν πάσχῃ*. Legg. III. 693. B. VII. 788. B: *ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα*. Etiam *contra*. Prot. 335. B: *παρὰ τὰ σοὶ δοκοῦντα*. Phaedr. 233. A: *παρὰ τὸ βέλτιστον*. Polit. 295. C: *παρὰ δόξαν*. D: *παρὰ τὴν ἐλπίδα*. 296. D: *ἢ κατὰ γράμματα ἢ παρὰ γράμματα*. Pol. V. 466. D: *παρὰ φύσιν*. Legg. XI. 941. A: *παρὰ νόμον*. Etiam *aliter* vel *contra atque*. Crat. 391. A: *τοσοῦτον ... ἤδη φαίνεται παρὰ τὰ πρότερα*. Pol. VII. 529. C: *δεῖν ἀστρονομίαν μανθάνειν παρὰ ἃ νῦν μανθάνουσιν*. — Etiam verti potest *in* vel *ad*, ut Polit. 296. B: *τὸ παρὰ τὴν τέχνην λε-*

γόμενον ἁμάρτημα. C: τὸ παρὰ τὴν πολιτικὴν τέχνην ἁμάρτημα. — *Per* (in tempore vel re durante). Phaed. 116. D: παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσῄει (Id. Menex. 249. C.). Pol. III. 412. D: παρὰ πάντα τὸν βίον. Id. Legg. IV. 717. C. Eryx. 396. B: παρ' ὅλον τὸν βίον. — *In* (ut in dies). Legg. IV. 705. A: τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ, μάλα γε μὴν ὄντως ἁλμυρὸν ... γειτόνημα. — Cum v. ὀνομάζειν est Lat. *a*. Crat. 399. A: παρ' ἃ βουλόμεθα ὀνομάζοντες. — Cum adiect. Pol. VIII. 546. D: παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τὰ μουσικῆς. Apol. 36. A: οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολύ. — Πάρα, i. e. πάρεστι. Charm. 165. A: πάρα δ' ἄτη.

παραβαίνω, *migro*, *violo*. Crit. 52. D: ἄλλο τι οὖν ... ἢ ... ὁμολογίας παραβαίνεις; Critia 119. D: εἴ τίς τι παραβαίνοι. Legg. IV. 714. D: ὃς ἂν ταῦτα τὰ τεθέντα παραβαίνῃ. Critia 120. C: παραβαίνειν. Theaet. 183. D: ὁμολογίας παραβαίνοντας. Critia 120. A: εἴ τίς τι πρότερον παραβεβηκὼς εἴη. Crit. 53. A: ταῦτα παραβάς. E: νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς. 54. C. Critia 120. A: μηδὲν τῶν γραμμάτων ... παραβήσεσθαι.

παραβάλλω, *adiicio*, h. e. *appono*, *proiicio* et *iniicio*. Phaedr. 247. E: παρέβαλεν ἀμβροσίαν. Prot. 334. B: οἷον ... ἡ κόπρος πάντων τῶν φυτῶν ταῖς μὲν ῥίζαις ἀγαθὸν παραβαλλομένη. Med. Pol. II. 372. B: μάζας γενναίας ... ἐπὶ κάλαμόν τινα παραβαλλόμενοι. * *admoveo*, *intendo* vel *figo* (ut Lat. *animum*, *oculos* al. *adiicere*, germ. *hinrichten* vel *auf etwas richten*.). Conv. 221. C: τὠφθαλμὼ παραβάλλων (*oculos figens*, germ. *starren Blickes*). Pol. VII. 531. A: παραβάλλοντες τὰ ὦτα. Phaed. 103. A: παραβαλὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκούσας. — Intrans. est *accedo* (Lys. 203. B: οὐ παραβάλλεις;), *occuro* (Pol. VIII. 556. C: ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵ τε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι ἢ ἐν ὁδῶν πορείαις ἢ ἐν ἄλλαις τισὶ κοινωνίαις) et in re pos. *accido*. Pol. VI. 499. B: πρὶν ἂν τοῖς φιλοσόφοις τούτοις ... ἀνάγκη τις ἐκ τύχης παραβάλῃ. * *compono*, *comparo*. Conv. 214. C: μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν (i. e. *ebrium virum cum sobriis componere ut dicendo cum eis contendat*). Eryx. 405. C: εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παραβάλλων σκοποῖτο cet. Polit. 278. B: παραβάλλοντας. Pol. II. 375. D: ἐν ᾧ (i. q. ἐν τούτῳ ὃ) ἡμεῖς παρεβάλλομεν τῷ φύλακι. Gorg. 472. C: παραβαλόντες οὖν παρ' ἀλλήλους σκεψώμεθα cet. 475. E: ὁ ἔλεγχος παρὰ τὸν ἔλεγχον παραβαλλόμενος. Demod. 383. A: τοὺς ... λόγους παραβαλλομένους ... ἄμεινον κρίνεσθαι.

παραβλαστάνω, *adnascor*. Pol. IX. 573. D: ἆρ' οὖν οὐ πολλαὶ καὶ δειναὶ παραβλαστάνουσιν ἐπιθυμίαι —;

παραβοηθεία, ἡ, *adiumentum*. Legg. VI. 778. A: ἐπιτηδειότητι πρὸς ἑκάστας τὰς τῶν ἔργων παραβοηθείας.

παραβοηθῶ, *iuxta* vel *ex altera parte adiuvo.* Pol. IX. 572. E: τοὺς δ' αὖ παραβοηθοῦντας (antec. βοηθοῦντα).

παραβολή, ἡ, *comparatio.* Phil. 33. B: ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων. **occursus* vel *concursio.* Tim. 40. C: χορείας ... τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλήλων.

παραγγέλλω, *nuntio, denuntio, indico; praecipio, iubeo; admoneo; constituo cum aliquo* (germ. *sich verabreden*). Critia 108. B: ταὐτὸν ... κἀμοὶ παραγγέλλεις ὅπερ τῷδε. Polit. 286. B: δεύτερον ... ὁ λόγος ἀγαπᾶν παραγγέλλει. Pol. III. 415. B: τοῖς ... ἄρχουσι καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα παραγγέλλει ὁ θεὸς ὅπως cet. VII. 524. A. Phaed. 59. E: παραγέλλουσιν ὅπως ἂν ... τελευτήσῃ. Pol. VIII. 556. D: ἄλλον ἄλλῳ παραγγέλλειν ... ὅτι cet. Legg. V. 732. C: παραγέλλειν δὲ (χρὴ) παντὶ πάντ' ἄνδρα. IX. 860. A: οἱ γὰρ ... νόμοι πάντων ἐναντιώτατα παραγγέλλειν δόξειαν ἂν τοῖς νῦν λεγομένοις. Crit. 50. D: παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σῷ σε ἐν μουσικῇ ... παιδεύειν. Pol. IV. 442. C: ὃ ... ταῦτα παρήγγελλεν. Ep. VII. 350. B. Pol. IV. 429. C: ἅ τε καὶ οἷα ὁ νομοθέτης παρήγγειλεν ἐν τῇ παιδείᾳ. Phaed. 59. E: παρηγγείλαμεν ... ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὸ εἰωθός. 116. C: ἐπειδὰν αὐτοῖς παραγγείλω πίνειν τὸ φάρμακον. Legg. VI. 764. A: ἐὰν μή τι παραγγείλωσιν οἱ ἄρχοντες πᾶσιν ἔκ τινος ἀνάγκης ξυνιέναι. Tim. 70. B: τοῦ λόγου παραγγείλαντος ὥς τις (v. εἴ τις) ἄδικος περὶ αὐτὰ γίγνεται πρᾶξις. Conv. 180. C: τὸ ἁπλῶς οὕτως παρηγγέλθαι ἐγκωμιάζειν Ἔρωτα. Phaed. 116. E: ἐπειδὰν παραγγελθῇ αὐτοῖς. Pol. IV. 442. C: ὅταν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασώζῃ ... τὸ ὑπὸ τοῦ λόγου παραγγελθὲν δεινόν τε καὶ μή. Tim. 90. E: τὰ νῦν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς παραγγελθέντα διεξελθεῖν.

παράγγελσις, ἡ, *imperatum* (*Parole*). Legg. XII. 942. B: εἴς τε φυλακὰς καὶ παραγγέλσεις.

παραγίγνομαι, *adsum, intersum; insum; praesto sum.* Legg. II. 653. A: ἐν οἷς ἀρετὴ ψυχῇ καὶ κακία παραγίγνεται πρῶτον. Phaed. 60. B: τῷ ἅμα μὲν αὐτὼ μὴ ἐθέλειν παραγίγνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. 90. D: διὰ τὸ παραγίγνεσθαι τοιούτοις τισὶ λόγοις cet. Soph. 247. B: τό γε δυνατόν τῳ παραγίγνεσθαι καὶ ἀπογίγνεσθαι. Pol. X. 604. C. Alc. I. 126. A: τινος παραγιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου; Phaedr. 271. E: παραγιγνόμενον ... διαισθανόμενος. Legg. II. 653. B: τὴν παραγιγνομένην πρῶτον παισὶν ἀρετήν. Pol. V. 456. E: μουσική τε καὶ γυμναστικὴ παραγιγνόμεναι. Prot. 337. A: τοὺς ἐν τοιοῖσδε λόγοις παραγιγνομένους. Lach. 183. C: οὐ πάνυ ὀλίγοις ἐγὼ τούτων παραγέγονα ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ. Legg. III. 702. B: σὺ ... παραγέγονας cet. Pol. IX. 577. A: παραγεγονότος ἐν ... ταῖς κατ' οἰκίαν πράξεσιν. Conv. 173. B: παραγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ. Soph. 217. C: οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ ... παρεγενόμην. Pol. I. 329.

B. Charm. 153. C. Phaed. init. *αὐτὸς ... παρεγένου Σωκράτει —;* Conv. 172. B: *σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὔ;* Charm. 153. C: *παρεγένου μὲν ... τῇ μάχῃ.* Legg. II. 653. A: *εὐτυχὴς ὅτῳ καὶ πρὸς τὸ γῆρας παρεγένετο.* Lach. 189. E. Phaed. 59. C: *παρεγένοντο.* Pol. VI. 507. C: *ὃ ἐὰν μὴ παραγένηται τρίτον* cet. Euthyd. 301. A: *ἐὰν ... παραγένηταί σοι βοῦς.* Phaed. 59. C: *σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι.* Conv. 172. C. Pol. X. 615. C: *παραγενέσθαι ἐρωτωμένῳ ἑτέρῳ ὑπὸ ἑτέρου.* Gorg. 458. D: *πολλοῖς ἤδη λόγοις παραγενόμενος.* Phaed. 58. E. Theaet. 199. D: *ἐπιστήμης παραγενομένης.* Gorg. 506. C: *τοῦτο οὐ παραγενομένου ἡδόμεθα.* Pol. II. 368. B: *παραγενόμενον δικαιοσύνῃ κακηγορουμένῃ.* Theaet. 199. D: *ἄγνοιαν παραγενομένην.* Legg. I. 644. B: *ὡς πρῶτον τῶν καλλίστων τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσι παραγιγνόμενον.* Phaed. 58. C: *τίνες οἱ παραγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί;* Polit. 311. B: *τούτοιν μὴ παραγενομένοιν ἀμφοῖν.* Conv. 172. B: *τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων.* Epin. 985. C: *δόξαις παραγενομέναις.* Euthyd. 301. E: *ἆρά μοί ποτε αὕτη παραγενήσεται ὥστε μοι οἰκεία γενέσθαι;* **accido, contingo; evenio; obtingo.* Pol. IV. 439. D: *ἆρ' οὖν οὐ... τὰ ... ἄγοντα καὶ ἕλκοντα διὰ παθημάτων τε καὶ νοσημάτων παραγίγνεται;* Men. 71. A: *εἴθ' ὅτῳ τρόπῳ παραγίγνεται (ἀρετή).* 100. B: *οἷς παραγίγνεται.* Theaet. 186. C: *τὰ δὲ περὶ τούτων ἀναλογίσματα ... μόγις ... διὰ πολλῶν πραγμάτων καὶ παιδείας παραγίγνεται, οἷς ἂν καὶ παραγίγνηται.* De virt. 379. B: *κινδυνεύει οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἡ ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι.* Men. 99. E: *θείᾳ μοίρᾳ παραγιγνομένη (ἀρετή) ἄνευ νοῦ.* 86. D: *ἢ ὡς τίνι ποτὲ τρόπῳ παραγιγνομένης τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀρετῆς.* Crat. 396. C: *ὅθεν δὴ καί φασιν ... τὸν καθαρὸν νοῦν παραγίγνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι.* Epin. 978. C: *πολλοῖς δὲ ἄλλοις αὖ τῶν ζώων οὐδ' εἰς αὐτὸ τοῦθ' ἡ φύσις παραγέγονεν ὥστε μαθεῖν* cet. Theaet. 197. C: *δύναμιν ... αὐτῷ περὶ αὐτὰς παραγεγονέναι.* Legg. X. 888. B: *τόδε ... σοι παραγεγονὸς αὐτῶν πολλοῖς φράζοιμ' ἄν.* Ep. VII. 327. E: *τίνας γὰρ καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ;* Theag. 130. C: *ἡνίκα δέ σοι παρεγένετο* cet. Alc. II. 141. D: *σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς παραγενέσθαι.* Legg. VII. 788. B: *ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς ἑκάστων λύπης τε καὶ ἡδονῆς ... ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα.* Soph. 234. E: *ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργων παραγενομένων.* Legg. V. 732. D: *ἀεὶ πάνθ' αὐτοῖς παραγενήσεσθαι μετ' ἀγαθῆς τύχης.*

παραγράφω, adscribo. Legg. VI. 785. A: *παραγεγράφθω (ὁ πρῶτος ἐνιαυτὸς) δ' ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ* cet.

παράγω, adduco; induco; profero. Phaedr. 261. A: *δεῦρο αὐτοὺς παράγων ἐξέταζε.* Alc. II. 147. D: *παράγων*

τὸ κακῶς ... ἀντὶ τοῦ κακοῦ. Hipp. mai. 298. D: μηδὲν τὸ τῶν νόμων εἰς μέσον παράγοντες. Legg. IV. 713. B: διὸ καὶ παρήγαγον αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῖς λόγοις. VI. 757. B: τὴν μὲν ἑτέραν εἰς τὰς τιμὰς πᾶσα πόλις ἱκανὴ παραγαγεῖν καὶ πᾶς νομοθέτης. Pol. II. 359. C: νόμῳ δὲ καὶ βίᾳ παράγεται (ἡ φύσις) ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν. Med. Legg. VIII. 836. C: μάρτυρα παραγόμενος τὴν τῶν θηρίων φύσιν. **deflecto*; *perduco*, *flecto* (ut animum). Pol. II. 365. E: ὡς εἰσὶν οἷοι θυσίαις ... παράγεσθαι. VIII. 550. D: τοὺς νόμους ἐπὶ τοῦτο παράγουσιν. Legg. X. 885. C: εὐχαῖς παράγεσθαι. Alc. II. 149. E: οὐ γὰρ ... τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δώρων παράγεσθαι οἷον κακὸν τοκιστήν. Legg. X. 885. B: θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς παραγομένους. **in fraudem induco*. Phaedr. 262. D: ὡς ἂν ὁ εἰδὼς τὸ ἀληθὲς προσπαίζων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. Pol. II. 383. A: μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ. VI. 487. B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα σμικρὸν παραγόμενοι. **flecto* (ut nomen), *muto*. Crat. 400. C: οὐδὲν δεῖν παράγειν οὐδὲ γράμμα. Gorg. 493. A: παράγων τῷ ὀνόματι. Crat. 407. C: παραγαγὼν ... ὕστερον ἐπὶ τὸ κάλλιον. 398. C: σμικρὸν γὰρ παρῆκται αὐτῶν τὸ ὄνομα. 416. B: μήκει τοῦ οὐ παρῆκται. 398. D: σμικρὸν παρηγμένον ἐστὶν ὀνόματος χάριν. 419. D: ὑπὸ χρόνου δὲ τερπνὸν παρηγμένον.

παραγωγή, ἡ, in eo ponitur *qui deflectitur* vel *perducitur*. Pol. II. 364. D: τῆς τῶν θεῶν ὑπ' ἀνθρώπων παραγωγῆς. **delictum*, *peccatum*. Legg. V. 741. D: ἵν' αἱ παρὰ ταῦτα ἑκάστοτε παραγωγαὶ γιγνόμεναι μὴ λανθάνωσιν αὐτούς.

παράδειγμα, τό, *argumentum* vel *documentum*; *exemplum*; *exemplar* (*Vorbild*). Polit. 277. D: παραδείγματος ... αὖ μοι καὶ τὸ παράδειγμα αὐτὸ δεδέηκεν. Pol. IX. 592. B: ἀλλ' ... ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὁρᾶν. Legg. II. 663. E: καίτοι μέγα γ' ἐστὶ νομοθέτῃ παράδειγμα τοῦ πείσειν cet. IX. 854. E: τοὺς δὲ ἄλλους παράδειγμα ὀνήσει γενόμενος ἀκλεὴς cet. 862. E: παράδειγμα ... τοῦ μὴ ἀδικεῖν τοῖς ἄλλοις γενόμενοι. Soph. 235. D: κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας. Pol. V. 472. C: παραδείγματος ... ἕνεκα ἐζητοῦμεν αὐτό τε δικαιοσύνην οἷόν ἐστι cet. Tim. 29. B: περί τε εἰκόνος καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος. 48. E: ἓν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθέν. Prot. 330. B: εἴπερ τῷ παραδείγματί γε ἔοικεν. Gorg. 525. B: παραδείγματι ἄλλοις γίγνεσθαι. Polit. 278. E: ἐν σμικρῷ ... ἄλλῳ παραδείγματι. Pol. VI. 500. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. Tim. 28. B: γεννητῷ παραδείγματι προσχρώμενος. Prot. 326. D: κατὰ τούτους ζῆν κατὰ παράδειγμα. Theaet. 154. C: σμικρὸν λαβὲ παράδειγμα. Soph. 218. D: βούλει ... πειραθῶμεν παράδειγμα αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος; 251. A: παράδειγμα εἰπέ. V. 472. D: γράψας παράδειγμα οἷον ἂν εἴη ὁ κάλλιστος ἄν-

θρωπος. Ib. οὐ καὶ ἡμεῖς ... παράδειγμα ἐποιοῦμεν λόγῳ ἀγαθῆς πόλεως; Legg. VII. 801. B: τίνος οὖν ποτὲ παράδειγμα εἰρῆσθαι φῶμεν τοῦτον τὸν λόγον; Apol. 23. A: ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος. Ep. VII. 332. B: ἔδειξε ... παράδειγμα οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην ... ἀγαθὸν γίγνεσθαι. Gorg. 525. D: ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίγνεται. Polit. 278. B: παραδείγμαθ' οὕτω γιγνόμενα. Theaet. 176. E: παραδειγμάτων ... ἐν τῷ ὄντι ἑστώτων. Legg. XII. 961. E: οὐδὲν ... πολλῶν δεῖ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα παραδειγμάτων. Polit. 277. D: χαλεπὸν ... μὴ παραδείγμασι χρώμενον ἱκανῶς ἐνδείκνυσθαί τι τῶν μειζόνων. Pol. VII. 529. D. Phaedr. 262. C: οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα. Theaet. 202. E: ὥσπερ γὰρ ὁμήρους ἔχομεν τοῦ λόγου τὰ παραδείγματα. Parm. 132. D: τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει. Pol. III. 409. B: ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς. VIII. 561. E: παραδείγματα πολιτειῶν τε καὶ τρόπων πλεῖστα ἐν αὑτῷ ἔχοντα. X. 617. D: βίων παραδείγματα. Legg. IX. 876. E: δοῦναι τὰ παραδείγματα τοῖσι δικασταῖς τοῦ μήποτε βαίνειν ἔξω τῆς δίκης. Men. 77. B: τὰ ... παραδείγματα παρ' ἐμοῦ εἴληφας.

παραδείκνυμι, *exhibeo, repraesento.* Legg. VIII. 829. E: χρὴ ... ἀναφέρειν παραδεικνῦντα ἑαυτῷ τὸν νομοθέτην τῷ λόγῳ.

παραδέχομαι, *suscipio.* Charm. 162. E: παραδέχομαι (τὸν λόγον). Ib. (εἰ) παραδέχει τὸν λόγον. Polit. 260. D: ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι. **recipio, admitto.* Pol. VIII. 552. A: ὅρα δὴ τούτων πάντων τῶν κακῶν εἰ τόδε μέγιστον αὕτη πρώτη παραδέχεται. Pol. X. 605. B: καὶ οὕτως ἤδη ἂν ἐν δίκῃ οὐ παραδεχοίμεθα εἰς μέλλουσαν εὐνομεῖσθαι πόλιν. Legg. XI. 935. D: τὴν τῶν κωμῳδῶν προθυμίαν τοῦ γελοῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους λέγειν ἦ παραδεχώμεθα —; Pol. X. 595. A: τὸ μηδαμῇ παραδέχεσθαι αὐτῆς ὅση μιμητική. Legg. II. 672. A: (ὡς) εἰς πόλιν οὐκ ἀξία παραδέχεσθαι. Phaedr. 275. C: ὁ παραδεχόμενος. Pol. III. 399. D: αὐλοποιοὺς ... παραδέξει εἰς τὴν πόλιν; Euthyd. 304. B: παραδέξεσθον. Theaet. 155. C: εἴπερ καὶ ταῦτα παραδεξόμεθα. Pol. III. 394. D: εἴτε παραδεξόμεθα τραγῳδίαν τε καὶ κωμῳδίαν εἰς τὴν πόλιν, εἴτε καὶ οὔ. VIII. 568. B. X. 595. A: παντὸς γὰρ μᾶλλον οὐ παραδεκτέα νῦν (ποίησις μιμητική). II. 378. D: θεομαχίας ... οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν. X. 607. A. **accipio; percipio.* Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς. Ep. II. 310. E: τοιοῦτοι (τοσοῦτοι?) οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτὴν (τ. συνουσίαν). Tim. 23. D: ὁπόσων ... ἡμεῖς ἀκοὴν παρεδεξάμεθα.

παραδίδωμι, *trado* (etiam *aliquem instituendum* et, ut Lat. trado, *praecipio, doceo*), *praebeo; committo; dedo* (recipr.

dedo me). Pol. I. 331. D: *παραδίδωμι ὑμῖν τὸν λόγον*. Euthyd. 285. C: *παραδίδωμι ἐμαυτὸν Διονυσοδώρῳ τούτῳ*. Prot. 312. C: *οὐδὲ ὅτῳ παραδίδως τὴν ψυχὴν οἶσθα*. Critia 106. B: *παραδίδομεν ... Κριτίᾳ τὸν ἑξῆς λόγον*. Prot. 320. A: *οὔτε τῳ ἄλλῳ παραδιδῶσιν*. Crat. 388. D: *τίς παραδίδωσιν ἡμῖν τὰ ὀνόματα οἷς χρώμεθα*. Phil. 51. B: *ὅσα ... τὰς πληρώσεις ... καθαρὰς λυπῶν παραδίδωσιν*. Phaed. 82. C: *οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς (τ. ἐπιθυμίαις) ἑαυτούς*. Alc. I. 117. E: *ἄλλοις παραδιδόασιν*. Euthyd. 290. C. D. Legg. XII. 958. B: *τῷ νικῶντι τὰ τοῦ ὄφλοντος παραδιδότω χρήματα*. IX. 866. C: *τῷ τοῦ παθόντος ἐγγύτατα γένει παραδιδόντων (τὴν οὐσίαν)*. Charm. 172. D: (*εἰ*) *ἃ ... μὴ ἐπίσταιντο, ἄλλοις παραδιδοῖεν τοῖς ἐπισταμένοις*. Pol. X. 605. B: *ὅταν τις μοχθηροὺς ἐγκρατεῖς ποιῶν παραδιδῷ τὴν πόλιν*. Tim. 88. D. Legg. VI. 765. D: *ὁπόσ' ἂν αὐτοῖς πέμπωσι καὶ παραδιδῶσιν οἱ φρουροῦντες τεθεραπευμένα*. Prot. 319. E: *ταύτην τὴν ἀρετὴν ... οὐχ οἷοί τε ἄλλοις παραδιδόναι*. Phaedr. 268. D: *διδάσκων αὐτὰ τραγῳδίας ποίησιν οἴεται παραδιδόναι*. Phaed. 84. A: *αὐτὴν (τ. ψυχὴν) παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς ... ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν*. Legg. VII. 811. E: *τοὺς νέους αὐτοῖς παραδιδόναι διδάσκειν τε καὶ παιδεύειν*. XII. 964. E: *φρουροῦντας ... παραδιδόναι* (*mandare*) *... τὰς αἰσθήσεις ταῖς μνήμαις*. Euthyd. 291. C: *παραδιδόναι ἄρχειν τῶν ἔργων* cet. Crat. 388. D: *ὁ παραδιδοὺς αὐτά (τὰ ὀνόματα)*. Pol. VIII. 561. B: *τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ ... τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς*. Critia 114. D. Pol. VII. 522. A: *κατὰ ... ἁρμονίαν εὐαρμοστίαν τινά, οὐκ ἐπιστήμην, παραδιδοῦσα*. Theaet. 198. B: *καλοῦμέν γε παραδιδόντα μὲν διδάσκειν, παραλαμβάνοντα δὲ μανθάνειν*. Legg. VII. 813. A: *ἡδονὴν εὐτυχῆ ταῖς πόλεσι παραδιδόντα ὠφελεῖν*. VI. 758. B: *διαδεχομένους ἀεὶ καὶ παραδιδόντας*. 776. B: *καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων*. Pol. VI. 501. C: *ὅτι τὰς πόλεις αὐτῷ παρεδίδομεν*. Critia 112. C: *ἐν οἷς ... καταγηρῶντες ἄλλοις ὁμοίοις τὰς αὐτὰς ἀεὶ παρεδίδοσαν*. Tim. 77. C: *τῷ αὐτοῦ τι λογίσασθαι κατιδόντι φύσιν οὐ παραδέδωκεν ἡ γένεσις*. Epin. 987. D. Gorg. 457. B: *ἐκεῖνος ... ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν*. Pol. VIII. 550. B: *τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν παρέδωκε τῷ μέσῳ* cet. Tim. 42. D: *τοῖς νέοις παρέδωκε θεοῖς σώματα πλάττειν*. Critia 119. C: *ὡς ὁ νόμος αὐτοῖς παρέδωκε*. Legg. VII. 805. E: *πάντα χρήματα παρέδομεν ταῖς γυναιξὶ διαταμιεύειν*. Gorg. 456. E: *ἐκεῖνοι ... παρέδοσαν ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις (τ. ὅπλοις) πρὸς τοὺς πολεμίους* cet. Phil. 16. C: *ταύτην φήμην παρέδοσαν ὡς* cet. E: *οἱ ... θεοὶ ... οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους*. Pol. X. 600. B: *τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικήν*. Tim. 44. D. Gorg. 474. A: *ἐμοὶ ἐν τῷ μέρει παράδος (ἔλεγχον)*

Legg. IX. 871. E: τοῖς ἄρχουσι ... κτεῖναι παραδότω. 879. A. XI. 936. D. IX. 882. A: οἱ προστυγχάνοντες ... παραδόντων τῷ ἀδικουμένῳ. Phaedr. 273. C: τάχ' ἂν ἔλεγχόν πη παραδοίη τῷ ἀντιδίκῳ. Pol. III. 403. D: εἰ τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες παραδοῖμεν αὐτῇ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἀκριβολογεῖσθαι. Legg. IX. 871. B: ὅσων ἂν ἑτέρων ὁ θεὸς περὶ ταῦτα νόμιμα παραδῷ. Menex. 91. C: ὅτι ἄν τις αὐτοῖς παραδῷ. Polit. 266. E: παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Legg. XII. 948. D. Euthyd. 272. B: ἐγὼ ... ἐν νῷ ἔχω τοῖν ἀνδροῖν παραδοῦναι ἐμαυτόν. Euthyd. 287. A: ἢ οὐκ ἄρτι ἔφατε ἀρετὴν κάλλιστ' ἂν παραδοῦναι ἀνθρώπων τῷ ἐθέλοντι μανθάνειν. Men. 93. B. Phaedr. 250. E: ἡδονῇ παραδούς. Legg. III. 694. D: ταῖς γυναιξὶ παραδοὺς τοὺς παῖδας τρέφειν. XI. 915. D: παραδόντα ἄλλῳ κυρίως. Pol. V. 465. C: ταμιεύειν παραδόντες. Tim. 41. C: ἐγὼ παραδώσω. Pol. V. 458. C: καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας παραδώσεις ... ὁμοφυεῖς. II. 372. D: τελευτῶντες ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσι. V. 460. D: τὸν ἄλλον πόνον τιτθαῖς τε καὶ τροφοῖς παραδώσουσι. Phaedr. 270. B: εἰ μέλλεις ... πειθὼ ἣν ἂν βούλῃ καὶ ἀρετὴν παραδώσειν. Gorg. 513. A: εἰ δέ σοι οἴει ὁντινοῦν ἀνθρώπων παραδώσειν τέχνην τινὰ τοιαύτην cet. Legg. XI. 914. D: ὡς παραδώσων ἐκείνῳ. Epin. 992. D: τὰς μεγίστας ἀρχὰς παραδίδοσθαι δεῖν. Charm. 157. E: ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία ... ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν. Ep. XII. 359. D: ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. Legg. VII. 806. D: τὰ ... τῶν τεχνῶν ἄλλοις παραδεδομένα. IV. 715. A: ποτέροις τισὶν ἡ πόλις ἡμῖν ἐστὶ παραδοτέα. VII. 802. E: θηλυγενέστερον ὡς ὂν παραδοτέον ἔν τε τῷ νόμῳ καὶ λόγῳ. Alc. I. 132. C: σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἑτέροις παραδοτέον.

παράδοξος, ὁ ἡ, *admirabilis*, *insolens*. Legg. VII. 821. A: παράδοξον ... τὸ λεγόμενον. Pol. V. 471. A: οὕτω παράδοξον λόγον λέγειν. Polit. 221. A: παράδοξόν τε καὶ ψεῦδος ὄνομα λέγει.

παράδοσις, ἡ, *traditio*. Def. 416: παιδείας παράδοσις. Legg. XI. 915. D: εἰς ... ξενικὴν παράδοσιν. **praescriptio*. Legg. VII. 803. A: τούτων ... αὐτῶν διδασκαλία καὶ παράδοσις.

παραδοτός, ή, όν, *quod tradi*, h. e. *doceri potest*. Men. 93. B: ἢ οὐ παραδοτὸν τοῦτο ἀνθρώπῳ.

παραδῦναι et med. παραδύεσθαι, *irrēpere*, *influere*. Pol. IV. 421. E: εἰς τὴν πόλιν παραδύντα. 424. D: ἡ ... παρανομία ... ῥᾳδίως αὕτη λανθάνει παραδυομένη.

παραζώννυμι, *accingo*. Pol. VIII. 553. C: ἀκινάκας παραζωννύντα.

παραθαῤῥύνω, *animum facio*, *excito*. Pol. V. 450. D:

ἤ που βουλόμενός με παραθαῤῥύνειν λέγεις; Critia 108. C: *παραμυθουμένῳ ... καὶ παραθαῤῥύνοντί σοι πειστέον.*

παραθέω, *currendo sequor* s. *comitor*. Lach. 183. E: *τέως ... παρέθει ἐν τῇ νηῒ ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος.* **praetervehor*, *praetereo*. Theaet. 171. C: *ἄδηλον εἰ καὶ παραθέομεν τὸ ὀρθόν.*

παραθεῶμαι, *comparo*. Ep. II. 313. C: *παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων.*

παραθραύω, *infringo*. Legg. VI. 757. E: *τὸ ... ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς παρὰ δίκην τὴν ὀρθήν ἐστι παρατεθραυμένον* (sic Par. A. et pr. Ω. Vulg. *παρατεθραυσμένον*), *ὅταν γίγνηται.*

παραίνεσις, ἡ, *admonitio*. Def. 413. C: *συμβούλευσις παραίνεσις ἑτέρῳ ... τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.*

παραινῶ, *admoneo*, *suadeo*; *praecipio*. Phaedr. 234. B: *εἰ ἅπασί σοι παραινῶ ... χαρίζεσθαι.* Gorg. 521. E: *οὐκ ἐθέλων ποιεῖν ἃ σὺ παραινεῖς.* Eryx. 396. B: *οἱ ... πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἱέσι παραινοῦσιν.* Legg. VII. 811. B: *τί παραινοίης ἂν τῷ νομοφύλακι;* VI. 773. A: *οἵ σοι παραινοῖεν ἂν μὴ φεύγειν τὸν τῶν πενήτων ... γάμον.* IV. 718. D: *περὶ ὧν ἂν παραινῇ.* Polit. 259. A: *ὅστις βασιλεύοντι χώρας ἀνδρὶ παραινεῖν δεινὸς* cet. Legg. V. 741. A. XI. 933. B. Alc. I. 107. B: *ὁ παραινῶν.* Ion. 537. A. 540. D: *στρατιώταις παραινοῦντι.* Menex. 236. E: *τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσεται.*

παραίρεσις, ἡ, *deminutio*. Pol. IX. 573. E: *τῆς οὐσίας παραιρέσεις.*

παραισθάνομαι, *falso sentio* vel *percipio*. Theaet. 157. E: *ὅσα ... παρορᾶν ἤ τι ἄλλο παραισθάνεσθαι λέγεται.*

παραίτησις, ἡ, *petitio*. Critia 107. A: *παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον ... παραιτεῖσθαι.* **venia*, *concessio*. Legg. XI. 915. C: *μηδεμία τῆς μονῆς παραίτησις ἔτι τούτῳ παρ' ἀρχόντων γιγνέσθω.*

παραιτητός, ή, όν, *exorabilis*, *placabilis*. Legg. X. 905. D: *τίνα τρόπον παραιτητοὶ γίγνοιντ' ἂν ἡμῖν (θεοί) —;* Ib. *παραιτητοὺς ... θεοὺς εἶναι τοῖσιν ἀδικοῦσι δεχομένους δῶρα.* 906. D. 908. E. 909. A.

παραιτοῦμαι, *precor*; *peto*. Soph. 241. D: *τόδε τοίνυν ἔτι μᾶλλον παραιτοῦμαί σε.* Critia 106. C: *ταὐτὸν καὶ νῦν ἐγὼ τοῦτο παραιτοῦμαι.* Prot. 320. D: *Προμηθέα δὲ παραιτεῖται Ἐπιμηθεὺς αὐτὸς νεῖμαι.* Critia 107. A: *παραίτησιν ... παραιτεῖσθαι.* Apol. 27. A: *ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὑμᾶς παρῃτησάμην.* Soph. 242. A: *τρίτον ... ἔτι σε σμικρόν τι παραιτήσομαι.* Pol. III. 387. B: *παραιτησόμεθα Ὅμηρον ... μὴ χαλεπαίνειν* cet. Critia 108. A: *παραιτήσεσθαι.* **deprecor* (germ. *sich verbitten*). Prot. 358. A: *τὴν δὲ Προδίκου τοῦδε διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων παραιτοῦμαι.*

παρακαθέζομαι, v. *παρακαθίζω.*

παρακάθημαι, assideo. Crat. 43. A: (πῶς) σίγα παρακάθησαι; Polit. 295. A: ἀεὶ διὰ βίου παρακαθήμενος. Theaet. 169. A: σοὶ παρακαθήμενον. Phaed. 60. A: παρακαθημένην. Prot. 320. C: πολλοὶ ... τῶν παρακαθημένων. Pol. I. 336. B. II. 360. A: ἀφανῆ αὐτὸν γενέσθαι τοῖς παρακαθημένοις. Hipp. mai. 292. D: εἴ μοι παρεκάθησο λίθος. Prot. 315. D: παρεκάθητο ... αὐτῷ ἐπὶ ταῖς πλησίον κλίναις Παυσανίας cet.

παρακαθίζω, iuxta colloco. Pol. VIII. 553. D: τὸ ... λογιστικόν τε καὶ θυμοειδὲς χαμαὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρακαθίσας ὑπ' ἐκείνῳ. Med. *assideo.* Theaet. 144. D: καί μοι κέλευε αὐτὸν ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι. Lys. 207. B: ᾔει παρακαθιζησόμενος. Aor. 2. παρεκαθεζόμην. Men. 89. E: εἰς καλὸν ἡμῖν αὐτὸς ὅδε παρεκαθέζετο. Euthyd. 273. B. Charm. 153. C: παρακαθεζόμενος ... ἠσπαζόμην τόν τε Κριτίαν καὶ τοὺς ἄλλους. Conv. 213. B: παρακαθεζόμενον.

παρακαλύπτομαι, me velo, obvolvo (ut caput al.); etiam trop. Pol. IV. 439. E: (ὡς) τέως μὲν μάχοιτό τε καὶ παρακαλύπτοιτο. VI. 503. A: παρεξιόντος καὶ παρακαλυπτομένου τοῦ λόγου.

παρακαλῶ, advoco; invoco; voco, invito; excito, impello. Gorg. 526. D: παρακαλῶ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. Gorg. 500. C: ἐπὶ ὃν σὺ παρακαλεῖς ἐμέ. 521. B: κολακεύσαντα ἄρα με ... παρακαλεῖς. Pol. IV. 425. C: ἢ οὐκ ἀεὶ τὸ ὅμοιον ὂν ὅμοιον παρακαλεῖ; Lach. 182. B. 199. B: παρακαλεῖτον. Legg. II. 670. C: οὓς νῦν παρακαλοῦμεν ... καὶ ἀναγκάζομεν ᾄδειν. Phaed. 89. C: τὸν Ἰόλεων παρακάλει. Pol. IV. 427. D. Ep. VII. 350. D: ἄλλους παρακαλεῖτε. Hipp. min. 373. A: δικαίως δ' ἂν καὶ σὲ παρακαλοίην. Gorg. 527. E: τοὺς ἄλλους παρακαλῶμεν. Lach. 194. B. Prot. 340. A: δοκῶ οὖν μοι ἐγὼ παρακαλεῖν σέ. 349. A: παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν. Legg. II. 666. B: Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν. XI. 917. B: τοὺς θεοὺς παρακαλῶν. Pol. VII. 524. B: λογισμὸν ... παρακαλοῦσα (ψυχή). Legg. IX. 854. A: ὃν ἐπιθυμία κακὴ παρακαλοῦσα ... ἐπί τι τῶν ἱερῶν ἄγει συλήσοντα. XI. 931. C: εἰς ἀγαθὰ τοῖς παισὶ παρακαλοῦντος θεούς. Pol. V. 450. B: ἃ ... παρακαλοῦντες (*excitantes*) cet. VII. 523. A: τὰ ... οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν. Ep. VII. 329. A: ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν. Prot. 313. A: εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις καὶ τοὺς οἰκείους. Gorg. 514. A: εἰ ... παρεκαλοῦμεν ἀλλήλους ... ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά. D. Lys. 223. A: οἱ παιδαγωγοὶ ... παρεκάλουν καὶ ἐκέλευον αὐτοὺς οἴκαδ' ἀπιέναι. Ep. VII. 324. D: παρεκάλουν εὐθὺς ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. Lach. 186. A: ἐπειδὴ ... εἰς συμβουλὴν παρεκαλεσάτην ἡμᾶς περὶ τοῖν υἱέοιν. 187. C: ὅτι εἰς συμβουλὴν ... ὑμᾶς παρακαλέσαιμεν. Prot. 314. A: παρακαλέσαντα τὸν ἐπαΐοντα.

Legg. VIII. 833. A: *σταδιοδρόμον ... πρῶτον ὁ κήρυξ ἡμῖν ... παρακαλεῖ* (fut.). III. 692. E: *παρακαλουμένη ἀμύνειν τὸν βάρβαρον.* Pol. VI. 498. A: *παρακαλούμενοι.* Tim. 27. C: *τὰ ... περὶ τῶν θεῶν ταύτῃ παρακεκλήσθω.* Legg. X. 893. B: *ἐπί γε ἀπόδειξιν ὡς εἰσὶ τὴν αὐτῶν σπουδῇ πάσῃ παρακεκλήσθων* (*θεοί*). XII. 952. A: *τῶν παρακεκλημένων* (*τις*). Verb. Tim. 27. D: *τὸ δ' ἡμέτερον παρακλητέον* (*nos autem provocandi sumus*). Legg. X. 893. B: *θεὸν εἴ ποτε παρακλητέον ἡμῖν.*

παρακατάβασις, ἡ, ea fere causae defensio quam nos dicimus *Duplik.* Legg. XII. 956. E: *ἀποκρίσεών τε ἀνάγκας καὶ παρακαταβάσεων.*

παρακαταθήκη, ἡ, depositum. Def. 415. D: *παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.* Pol. IV. 442. E: *παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξάμενος.* Legg. XI. 913. B: *ἀνελεῖν τὴν γῇ* (v. *γε*) *παρακαταθήκην.* 927. C: *παρακαταθήκην εἶναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερωτάτην* (*ὀρφανούς*).

παρακατάκειμαι, iuxta accubo. Ep. XIII. 360. B: *τῷ παρακατακειμένῳ.*

παρακατατίθεμαι, depono, depositum trado. Legg. V. 742. C: *μηδὲ νόμισμα παρακατατίθεσθαι ὅτῳ μή τις πιστεύει.* Pol. I. 332. A: *ὃ παρακατέθετο.* 333. C: *παρακαταθέσθαι.* 331. E: *παρακαταθεμένου* (*τινός*). 332. A: *ὃς ἄν τῳ χρυσίον ἀποδῷ παρακαταθεμένῳ.*

παράκειμαι, appositus vel *iuxta positus*, etiam *propositus sum.* Tim. 69. A: *ὅτ' οὖν δὴ τὰ νῦν οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη διυλασμένα.* Phil. 41. D: *ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς.* 59. E. Tim. 72. C: *ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον.* Phil. 19. D: *ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἑκάτερα.*

παρακεκινδυνευμένως, periculose. Legg. VI. 752. B: *ἀνδρείως καὶ παρακεκινδ.*

παρακέλευμα, τό, exhortatio; praescriptum. Pol. III. 407. B: *τὸ ... Φωκυλίδου παρακέλευμα* (codd. nonn. *παρακέλευσμα*). Legg. III. 688. A: *ὅτι τὸ μὲν σφῷν ἦν παρακέλευμα* (v. *παρακέλευσμα*) *ὡς* cet. XII. 950. C: *διὸ καλὸν ταῖς πολλαῖς πόλεσι τὸ παρακέλευμά* (sic Par. A. c. al. Vulg. *παρακέλευσμά*) *ἐστι προτιμᾶν τὴν εὐδοξίαν πρὸς τῶν πολλῶν.* V. 729. B: *ἐκ τοῦ νῦν παρακελεύματος* (v. *παρακελεύσματος*). Ep. VII. 328. A: *τὰ ... παρακελεύματα* (codd. nonn. *παρακελεύσματα*) *ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα.*

παρακελεύομαι, adhortor, cohortor; admoneo; suadeo. Conv. 212. B: *τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι.* 221. A: *παρακελεύομαι ... αὐτοῖν θαῤῥεῖν.* Legg. V. 727. A. Lach. 186. D: *ἐγὼ ... παρακελεύομαί σοι μὴ ἀφίεσθαι Λάχητος* cet. Phaed. 61. C: *οἷον παρακελεύει τοῦτο ... Εὐήνῳ;* Legg. XII. 960. E: *ὀρθῶς παρακελεύει.* Conv. 184. A: *τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται* cet. Legg. VIII. 837. C: *ἐμπλησθῆναι*

παρακελεύεται ἑαυτῷ. Pol. II. 362. E: *παρακελεύονται πατέρες ... υἱέσι* cet. Legg. V. 729. B: *τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι τοὺς νέους.* Menex. 248. D: *καὶ ἐὰν μὴ ἡμεῖς παρακελευώμεθα.* Phaed. 60. E: *τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν.* Conv. 193. A: *πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ θεούς.* Pol. II. 367. C. Charm. 164. E: *οὐδὲ δεῖν τοῦτο παρακελεύεσθαι ἀλλήλους.* Phil. 45. E: *τὸ μηδὲν ἄγαν παρακελευόμενος.* Legg. I. 648. B. Apol. 29. D: *ὑμῖν παρακελευόμενος.* Phaed. 83. A: *αὐτὴν ... εἰς αὑτὴν ξυλλέγεσθαι ... παρακελευομένη.* Theaet. 151. D: *σοῦ γε οὕτω παρακελευομένου.* Euthyd. 283. A: *παρακελευόμενοι τῷ νεανίσκῳ σοφίαν τε καὶ ἀρετὴν ἀσκεῖν.* Apol. 31. B: *(εἰ) μισθὸν λαμβάνων ταῦτα παρεκελευόμην.* Menex. 248. D: *τῇ δὲ πόλει παρεκελευόμεθ' ἂν ὅπως* cet. Gorg. 487. C: *εὐλαβεῖσθαι παρεκελεύεσθε ἀλλήλοις.* Ep. III. 315. C: *ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ ... παρακελευσαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο.* Euthyd. 275. E: *ὥστε οὐδὲ παρακελεύσασθαί μοι ἐξεγένετο εὐλαβηθῆναι τῷ μειρακίῳ.* Pass. Ep. VII. 333. A: *ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν.*

παρακέλευσις, ἡ, adhortatio. Theaet. 209. E: *τυφλοῦ ... παρακέλευσις ἂν καλοῖτο δικαιότερον.* Conv. 182. D: *ὅτι ... ἡ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θαυμαστή.* Apol. 36. D: *ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει.* Tim. 70. B: *τῶν τε παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν αἰσθανόμενον.*

παρακέλευσμα, v. *παρακέλευμα.*

παρακελευστικός, ή, όν, adhortans. Euthyd. 283. B: *ὅτι παρακελευστικὸς ὁ λόγος ἦν ἐπ' ἀρετήν.*

παρακινδυνευτικός, ή, όν, periculosus, audacter susceptus, Soph. 242. B: *τίνα ἀρχὴν τις ἂν ἄρξαιτο παρακινδυνευτικοῦ λόγου;*

παρακινδυνευτικῶς, audacter. Pol. VI. 497. E: *ὡς προθύμως καὶ παρακινδ. μέλλω λέγειν.*

παρακινδυνεύω, temere periculum subeo, et in univ. *periclitor.* Legg. XII. 967. B: *καί τινες ἐτόλμων τοῦτό γε αὐτὸ παρακινδυνεύειν καὶ τότε.* Euth. 15. D: *ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν μὴ οὐκ ὀρθῶς αὐτὸ ποιήσοις (etiam deos timens refugisses periculum ne —).* Alc. II. 151. A: *παρακινδυνεύειν τοσοῦτον κίνδυνον.* Euthyd. 285. C: *ὡς ἐγὼ ... παρακινδυνεύειν ἕτοιμος.* Theaet. 204. B: *παρακινδυνεύων λέγω ὅτι ἕτερον.* Legg. VII. 810. E: *μεθ' ὧν διακελεύει με παρακινδυνεύοντά τε καὶ θαῤῥοῦντα τὴν ... ὁδὸν τῆς νομοθεσίας πορεύεσθαι.* Ep. VII. 325. A: *πᾶν δὲ παρακινδύνευσε παθεῖν πρὶν* cet.

παρακινῶ, permoveo, turbo. Pol. IX. 591. E: *φυλάττων μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας* cet. Intrans. *permoveor, perturbor.* Pol. VII. 540. A: *βασανιστέοι εἰ ἐμμενοῦσιν ἑλκόμενοι πανταχόσε ἢ τι καὶ παρακινήσουσι.*

παράκλησις, ἡ, *cohortatio*. Def. 415. E: ὀργὴ παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

παρακλητικός, ή, όν, *cohortans*, *excitans*. Pol. VII. 523. D: οὐκοῦν ... εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ ἂν παρακλητικὸν οὐδ' ἐγερτικὸν εἴη. 524. D: ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί, τὰ δὲ οὔ. Ib. παρακλητικὰ ὁριζόμενος cet.

παρακλίνω, *deflecto*, *immuto*. Crat. 400. B: ἂν μὲν καὶ σμικρόν τις παρακλίνῃ. 410. A: σμικρόν τι παρακλίνοντες.

παρακοή, ἡ, *auditio*. Ep. VII. 341. B: διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς.

παρακολουθῶ, *comitor*; *subsequor*; *sequor*. Theaet. 158. C: πάντα γὰρ ὥσπερ ἀντίστροφα τὰ αὐτὰ παρακολουθεῖ. Legg. II. 667. C: καὶ τῇ μαθήσει παρακολουθεῖν ... τό γε τῆς χάριτος. Pol. III. 406. B: παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι. Soph. 266. C: αὐτό τε καὶ τὸ παρακολουθοῦν εἴδωλον ἑκάστῳ.

παράκουσμα, τό, *auditio* (sensu qui dicitur concreto). Ep. VII. 338. D: παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν. 340. B: ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς.

παρακούω, *non recte audio*. Theaet. 195. A: παρορῶσί τε καὶ παρακούουσι. 157. E: παρακούειν. Prot. 330. E: ὅτι δὲ καὶ ἐμὲ οἴει εἰπεῖν τοῦτο, παρήκουσας. * *subausculto* (germ. *abhorchen*). Euthyd. 300. D: παρ' αὐτῶν τούτων αὐτὰ ταῦτα παρακηκόει (v. παρηκηκόει). * *audio*. Ep. VII. 339. E: νέον ἄνθρωπον παρακούοντα (sic codd. Vulg. παρακούσαντα) ἀξίων λόγου πραγμάτων ... πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου.

παρακρούω, *decipio* (pr. in ponderando, germ. *schnellen*), *in errorem induco* vel *a recta ratione abduco*. Crit. 47. A: οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα ξυμφορά. Lys. 215. C: ἄθρει δὴ ... πῇ παρακρουόμεθα. Theaet. 168. A: τὰ σφάλματα ἃ αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν προτέρων συνουσιῶν παρεκέκρουστο. Med. Crat. 393. C: φύλαττε γάρ με μή πη παρακρούσωμαί (Vat. l. παρακρούσομαί) σε.

παραλαμβάνω, *accipio*, *suscipio*, etiam *percipio*; *sumo*, *assumo*; *nanciscor*; *reperio* (germ. *finden* et *vorfinden*). Alc. I. 121. E: τὸν παῖδα παραλαμβάνουσιν οὓς ἐκεῖνοι βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν. Legg. VII. 796. B: παραλαμβάνειν ἐν χάρισιν. XII. 968. D: ἐν οἷς (χρόνοις) δεῖ παραλαμβάνειν ἕκαστα. Pol. II. 369. B: παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου. Epin. 991. D: τῷ παραλαμβάνοντι κατὰ τρόπον. Theaet. 198. B: παραλαμβάνοντα δὲ μανθάνειν (καλοῦμεν). Apol. 18. B: οἳ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες ἔπειθον cet. Pol. V. 460. B: τὰ ἀεὶ γιγνόμενα ἔκγονα παραλαμβάνουσαι αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι

ἀρχαί. Legg. X. 897. A. Critia 109. D: διὰ τὰς τῶν παραλαμβανόντων φθοράς. Tim. 68. E: ταῦτα ... πάντα ... ὁ δημιουργὸς ... ἐν τοῖς γιγνομένοις παρελάμβανεν. Lach. 197. D: ὅτι ὅδε ταύτην τὴν σοφίαν παρὰ Δάμωνος ... παρείληφεν. Theaet. 180. C: τὸ ... πρόβλημα ἄλλο τι παρειλήφαμεν παρὰ ... τῶν ἀρχαίων —; Crat. 425. E. Legg. III. 698. E: νέος ... ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρειληφέναι τὴν ἀρχὴν (ἐλέχθη). Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον. A: ὧν κέκτησαι τὰ πλείω παρέλαβες, ἢ ἐπεκτήσω; Gorg. 516. B: ἀγριώτερα ἢ παρέλαβε. Lach. 178. B: οὕτω παρελάβομεν ἐπὶ τὴν συμβουλήν. Gorg. 523. A: ἐπειδὴ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβον (τὴν ἀρχήν). Men. 91. B. Legg. XII. 959. E: ὃν ἂν οἱ τοῦ τετελευτηκότος ἐπίσκοπον οἰκεῖοι παραλάβωσιν. Epin. 987. E. Pol. VI. 501. A: παραλαβεῖν καθαρὰν (πόλιν) ἢ αὐτοὶ ποιῆσαι. Critia 108. B. Legg. IX. 875. C. Euthyd. 304. C: παραλαβεῖν ... τὴν ... σοφίαν. Phaedr. 228. B: παραλαβὼν τὸ βιβλίον. Gorg. 516. A: παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας αὐτούς. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβών. Tim. 30. A: πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παραλαβών. Legg. I. 627. E. Phaed. 82. D: παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι. 83. A. Polit. 305. B: πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως παραλαβοῦσα. Pol. V. 456. D: ἄλλως τε καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν παραλαβοῦσα. Tim. 23. E: ἐκ Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα παραλαβοῦσα ὑμῶν. Legg. I. 645. B: παρὰ τούτου τοῦ γνόντος ταῦτα λόγον παραλαβοῦσαν (πόλιν). IX. 871. E. Pol. VII. 541. A: τοὺς ... παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες. Tim. 69. C: παραλαβόντες ἀρχὴν ψυχῆς ἀθάνατον. Legg. III. 695. B. Ep. VII. 332. B: οἰκουμένας (πόλεις) παραλαβόντες. Theaet. 180. C: αὐτοὺς δὲ δεῖ παραλαβόντας ὥσπερ πρόβλημα ἐπισκοπεῖσθαι. Legg. VII. 802. B: ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας. IX. 856. A: μάρτυρας ἱκανῶς παραλαβόντας. Soph. 218. B: τόνδε παραληψόμεθα Σωκράτη.

παραλανθάνω, *lateo*. Hipp. mai. 298. B: ταῦτα δ' ἴσως ... κἂν παραλάθοι τὸν ἄνθρωπον.

παραλείπω, *relinquo; omitto* vel *praetermitto*. Conv. 188. E: ἴσως ... ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω. Pol. V. 471. C: ἃ σὺ παραλείπεις. Polit. 289. B: παραλείπομεν δὲ εἴ τι μὴ μέγα λέληθεν. Pol. IV. 423. E: ὅσα νῦν ἡμεῖς παραλείπομεν. Legg. IV. 706. A: παραλείπῃ. XI. 924. D. Euthyd. 279. C: μή τι παραλείπωμεν τῶν ἀγαθῶν. Legg. IV. 717. E: τῷ δὲ μὴ παραλείπειν μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον cet. VII. 809. B: δεῖ δὲ εἰς δύναμιν μηδὲν παραλείπειν αὐτῷ. Men. 97. B: ὃ νῦν δὴ παρελείπομεν ἐν τῇ περὶ τῆς ἀρετῆς σκέψει. Phaedr. 235. B: οὐδὲν παραλέλοιπεν. Tim. 58. B: τὰ ... ἐκ μεγίστων μερῶν γεγονότα μεγίστην

κενότητα ἐν τῇ ξυστάσει παραλέλοιπε. Conv. 221. D: *τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον.* Legg. III. 677. D: *τὸν φίλον ὅτι παρέλιπες.* Pol. VI. 509. C: *μηδὲ σμικρὸν ... παραλίπῃς.* Polit. 261. C: *τὸ μὲν τοίνυν αὐτῶν παραλίπωμεν.* Euthyd. 279. C: *παραλιπεῖν.* Legg. XII. 957. A: *πρεσβύτου νομοθέτου παραλιπόντος.* Pol. VI. 502. D: *τὴν ... τῶν γυναικῶν τῆς κτήσεως δυςχέρειαν ἐν τῷ πρόσθεν παραλιπόντι.* VIII. 548. D: *παραλιπόντα.* Legg. VII. 793. C: *μήτε μέγα μήτε σμικρὸν παραλιπόντας εἰς δύναμιν.* Pol. VI. 486. B: *οὐδὲ τόδε παραλείψεις.* Legg. VI. 770. B: *πάμπολλα παραλείψομεν.* Pol. V. 471. D: *οἴκοι γε ἃ παραλείπεται ἀγαθά.* Legg. VI. 769. D: *ὅτι πάμπολλα ἀνάγκη παραλείπεσθαι τοιαῦτα.* Pol. VII. 528. E: *ὡς ὑπαρχούσης τῆς νῦν παραλειπομένης.* Legg. VIII. 828. B: *ἐπιγνώμονας τοῦ παραλειπομένου.* Critia 107. D: *ὀξέως αἰσθανόμενοι τὸ παραλειπόμενον.* Theaet. 193. E: *παρελείπετο ... τὸ νῦν λεγόμενον.* Phaedr. 234. C: *ἡγούμενος παραλελεῖφθαι.* Legg. VI. 769. C: *τὸ παραλειφθὲν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τῆς ἑαυτοῦ.* — Ut Lat. *relinquere*, est etiam *negligere* et *errare* (germ. *versehen* et *verfehlen*). Legg. XII. 951. C: *τὰ δ' ἐπανορθούμενον, εἴ τι παραλείπεται.* VI. 772. C: *τὸ παραλειπόμενον τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἐπανορθοῦσθαι.* Pol. III. 401. E: *ὅτι ... τῶν παραλειπομένων καὶ μὴ καλῶς δημιουργηθέντων ... ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο ὁ ἐκεῖ τραφεὶς ὡς ἔδει.*

παραληπτός, ή, όν, qui accipi vel *percipi potest.* Men. 93. B: *ἢ οὐ παραδοτὸν τοῦτο ἀνθρώπῳ οὐδὲ παραληπτὸν ἄλλῳ παρ' ἄλλου.*

παραληρῶ, deliro, nugas dico. Euthyd. 288. B: *ὡς οὐδὲν ὑμῖν μέλει τοῦ παραληρεῖν.* Theaet. 169. A: *ἐγὼ ἄρτι παρελήρησα φάσκων* cet. Crat. 422. C: *μή τι παραληρήσω λέγων* cet. Hipp. mai. 295. C: *μὴ παραληρήσω.*

παραλλαγή, ἡ, permutatio. Theaet. 196. C: *διανοίας πρὸς αἴσθησιν παραλλαγήν.*

παραλλάξ, alternis. Locr. 95. C: *πάλιν καὶ παραλλάξ.*

παράλλαξις, ἡ, declinatio. Tim. 22. D: *τῶν περὶ γῆν καὶ κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις.* Polit. 269. E: *ὅτι σμικροτάτην τῆς αὐτοῦ κινήσεως παράλλαξιν.*

παραλλάττω, permuto. Theaet. 194. D: *οὐ παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα.* Intrans. *deflecto, aberro.* Pol. VII. 530. B: *γίγνεσθαί τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν.* Theaet. 194. A: *παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν.* 193. C: *παραλλάξας.* Etiam *desipio* (Tim. 27. C: *εἰ μὴ παντάπασι παραλλάττομεν*) et *mente permoveor.* Tim. 71. E: *ἢ διὰ νόσον ἤ τινα ἐνθουσιασμὸν παραλλάξας.* **differo.* Legg. XII. 957. B: *ὅσα παραλλάττει τῶν τῶν πολλῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι δικαίων.* Impers. *παραλλάττει, interest.* Theaet. 169. E: *οὐ γάρ τι σμικρὸν παραλλάττει οὕτως ἔχον ἢ ἄλλως.*

παραλυπῶ, *afficio*. Phaed. 65. C: ὅταν μηδὲν τούτων αὐτὴν παραλυπῇ, μήτε ἀκοὴ μήτε ὄψις cet.

παραλύω, *solvo*, *removeo*. Legg. VII. 793. E: τρυφῆς ... ἤδη παραλυτέον. **nervos resolvo*, *debilito*. Ax. 367. B: παρέλυσεν, ἐλωβήσατο cet.

παραμείβομαι, *praetereo*. Lach. 183. E: ἐπεὶ ... παρημείβετο ἡ ναῦς τὴν ναῦν.

παραμελῶ, *non curo*, *negligo*. Pol. VIII. 555. D: παραμελοῦντες. Sis. 387. B: ἀσχολία ... μοί τις ἐγένετο ἀναγκαιοτέρα, ὥστε μὴ παραμελῆσαι αὐτῆς. Pol. X. 620. C: παρημελημένον (βίον) ὑπὸ τῶν ἄλλων.

παραμένω, *maneo* (c. dat. *apud aliquem*); *duro*. Men. 97. D: παραμένει (opp. δραπετεύει). E. Menex. 235. B: καί μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς. Legg. XI. 915. E: παραμενέτω κατὰ πόλιν ... δέκα ἡμέρας. Men. 97. E: ὅσον ἂν χρόνον παραμένωσι. Phaed. 62. E: ὅτι μάλιστα παραμένειν. 86. C: τὰ δὲ λείψανα τοῦ σώματος ἑκάστου πολὺν χρόνον παραμένειν. Alc. I. 131. D: παραμένων. Phaed. 98. E: παραμένοντα ὑπέχειν τὴν δίκην cet. Legg. VI. 782. C: τὸ ... θύειν ἀνθρώπους ἀλλήλους ἔτι καὶ νῦν παραμένον ὁρῶμεν πολλοῖς. Crit. 48. D: παραμένοντας. Prot. 362. A: παρέμεινα. Apol. 39. E: ἀλλά μοι ... παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. Crit. 51. E: ὃς δ' ἂν ὑμῶν παραμείνῃ. Prot. 335. C. D: παραμεῖναι ὑμῖν. Phaed. 115. D: (ὅτι) οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ. Legg. VI. 769. C: σμικρόν τινα χρόνον αὐτῷ πόνος παραμενεῖ πάμπολυς.

παραμετροῦμαι, *metior*. Theaet. 154. A: ᾧ παραμετρούμεθα ἢ οὗ ἐφαπτόμεθα. B: τὸ παραμετρούμενον.

παραμίγνυμι, *admisceo*. Pol. III. 415. C: ὅ τι αὐτοῖς τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς παραμέμικται.

παραμόνιμος, ὁ, ἡ, *permanens*. Theag. 130. A: βέβαιον ἔχουσι καὶ παραμόνιμον τὴν ὠφέλειαν.

παραμυθία, ἡ, *consolatio*. Ax. 365. A: πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας. Etiam *oblectatio*. Soph. 224. A: τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. **adhortatio*. Pol. V. 450. D: καλῶς εἶχεν ἡ παραμυθία. **persuasio*; *confirmatio*. Euthyd. 290. A: ἡ δὲ δικαστῶν ... καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων κήλησίς τε καὶ παραμυθία τυγχάνει οὖσα. Phaed. 70. B: τοῦτο ... ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως. Legg. IV. 720. A: παραμυθίας ... καὶ πειθοῦς.

παραμύθιον, τό, *solatium*, *levamen*. Phaedr. 240. D: ποῖον παραμύθιον ἢ τίνας ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ... συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας; Legg. IV. 704. D: νῦν δὲ παραμύθιον ἔχει τὸ τῶν ὀγδοήκοντα σταδίων. 705. A: παραμύθιον ... πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πάμφορος εἶναι κέκτηται. Euthyd. 272. B: ἱκανὸν τεκμήριον ἔχω καὶ παρα-

μύθιον τοῦ μὴ φοβεῖσθαι. Pol. I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι.* Legg. I. 632. E: *παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ.* Etiam id quo quid excitatur (germ. *Reizmittel*). Critia 115. B: *ὅσα τε παραμύθια πλησμονῆς μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν.* **adhortatio.* Legg. X. 885. B: *τὸ παραμύθιον ὑποθεμένῳ ῥητέον ἃ δεῖ πάσχειν.* VI. 773. E: *περὶ γάμων δὴ ταῦτ' ἔστω παραμύθια λεγόμενα.* XI. 923. C. 880. A: *ἐὰν μέν τις τοιούτοις παραμυθίοις εὐπειθὴς γίγνηται.*

παραμυθοῦμαι, *consolor; sedo, levo* (etiam *oblecto*); *persuadeo, adhortor, admoneo*; germ. *zureden* (h. e. *trösten* et *ermahnen*). Pol. V. 451. A: *ὥστε οὐκ εὖ με παραμυθεῖ.* Phaed. 83. A: *ὅτι … ἡ φιλοσοφία … ἠρέμα παραμυθεῖται.* Euthyd. 288. C: *δεώμεθα καὶ παραμυθώμεθα.* Prot. 346. B: *αὐτοὺς ἑαυτοὺς παραμυθεῖσθαι.* Polit. 268. B: *-παραμυθεῖσθαι καὶ κηλῶν πραΰνειν.* Pol. V. 476. D: *ἕξομέν τι παραμυθεῖσθαι αὐτὸν καὶ πείθειν ἠρέμα —;* Menex. 247. C: *πατέρας … χρὴ παραμυθεῖσθαι ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν.* Phaed. 115. D: *παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν.* Pol. VI. 499. E. Legg. XII. 944. B: *μυρί' ἂν ἔχοι τις τοιαῦτα παραμυθούμενος ἐπάδειν.* Euthyd. 277. D. Pol. IV. 442. A: *παραμυθουμένη.* Critia 108. C: *παραμυθουμένῳ … καὶ παραθαῤῥύνοντί σοι πειστέον.* Soph. 230. A: *τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι.* Legg. I. 625. B: *λόγοις … ἀλλήλους παραμυθουμένους.* Ep. VII. 329. D: *αὐτὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτο.* Legg. II. 666. A: *πῶς οὖν αὐτοὺς παραμυθησόμεθα προθύμους εἶναι πρὸς τὰς ᾠδάς;* X. 899. D: *τὸν … ἡγούμενον μὲν θεοὺς εἶναι … παραμυθητέον.*

παραναγιγνώσκω, *scripta recognosco* et *inter se confero.* Theaet. 172. E: *ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην.*

παράνοια, ἡ, *dementia.* Phaedr. 266. A: *τὸ τῆς παρανοίας … εἶδος.* Legg. XI. 928. E: *παρανοίας γράφεσθαι.* 929. D: *τὴν τῆς παρανοίας γράφεσθαι δίκην.*

παρανομία, ἡ, *legum violatio, insolentia.* Pol. IV. 424. D: *ἡ γοῦν παρανομία … ῥᾳδίως αὕτη λανθάνει παραδυομένη.* Legg. III. 701. A. Pol. VII. 537. E: *παρανομίας … ἐμπίπλανται.* Legg. III. 700. D: *ἄρχοντες … τῆς ἀμούσου παρανομίας.* E: *τοῖς πολλοῖς ἐνέθεσαν παρανομίαν εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τόλμαν.*

παράνομος, ὁ, ἡ, *legum contrarius; perversus; nefarius.* Pol. VII. 539. A: *παράνομος δὴ … δόξει γεγονέναι ἐκ νομίμου.* IV. 424. E: *παρανόμου γιγνομένης αὐτῆς* (*τ. παιδιᾶς*). Legg. IX. 856. C. Pol. IX. 572. D: *οὔτε παράνομον βίον ζῇ.* VII. 810. A: *διατριβὴν ποιεῖσθαι παράνομον.* Polit. 302. E: *τὸ παράνομον καὶ ἔννομον.* Pol. VIII. 538. B: *παράνομόν τι δρᾶσαι ἢ εἰπεῖν.* IX. 571. B: *παράνομοι* (*ἡδοναί τε καὶ ἐπιθυμίαι*). IX. 572. A: *παράνομοι αἱ ὄψεις*

... τῶν ἐνυπνίων. Polit. 303. A: παρανόμων δ' οὐσῶν (τῶν πολιτειῶν). Phaed. 113. E: φόνους ... παρανόμους. Legg. VIII. 838. A. Hipp. mai. 285. B. Phaedr. 254. A: ὡς δεινὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένῳ. Apol. 31. E: διακωλύων πολλὰ ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι.

παρανομῶ, *contra legem facio, leges perrumpo.* Legg. IX. 881. A: ὅστις ... παρανομεῖ. Hipp. mai. 285. A: παρανομοῦσιν ἄρα Λακεδαιμόνιοι cet. Legg. IX. 856. B: ὃς ἂν ... παρανομῇ. VII. 788. B: παρανομεῖν. Pol. I. 338. E: ὡς παρανομοῦντά τε καὶ ἀδικοῦντα. Riv. 137. D: τοὺς ... παρανομοῦντας. Legg. IX. 864. E: παρανομῆσαι.

παρανόμως, *contra leges.* Polit. 302. E: τό γε κατὰ νόμους ἄρχειν καὶ παρανόμως (v. παρανομεῖν). Legg. IX. 866. C: ἐὰν δ' ἔλθῃ παρανόμως. 881. E. XII. 941. B: ὅστις δρᾷ τοιοῦτον παρανόμως. Apol. 32. B.

παρανοῶ, *falso cogito.* Theaet. 195. A: παρακούουσι καὶ παρανοοῦσι πλεῖστα.

παραπαίω, *deliro, insanio.* Conv. 173. E: ὅτι ... μαίνομαι καὶ παραπαίω.

παράπαν (τό), *in universum, omnino; prorsus.* Prot. 334. A: ἃ μηδὲ τὸ παράπαν ὠφέλιμα. Gorg. 450. D: καὶ τὸ παράπαν πᾶσα ἡ πρᾶξις ... αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί. Phaed. 89. E: οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι τὸ παράπαν. Theaet. 189. A: ὅ γε μηδὲν δοξάζων τὸ παράπαν οὐδὲ δοξάζει. Crat. 429. C: ὅτι ψευδῆ λέγειν τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν —; Pol. II. 378. B. Legg. I. 637. D: λέγω δ' οὐκ οἴνου πέρι πόσεως τὸ παράπαν ἢ μή. Apol. 26. C: καὶ οὐκ εἰμὶ τὸ παράπαν ἄθεος. al. saepe.

παραπείθω, *falso persuadeo, decipio.* Legg. X. 892. D: μή πῃ πρεσβύτας ἡμᾶς ὄντας ... παραπείσῃ (ὁ λόγος).

παραπέτασμα, τό, *integumentum;* etiam trop. Polit. 279. D: τῶν φραγμάτων τὰ μὲν παραπετάσματα, τὰ δὲ ... ἀλεξητήρια. Prot. 316. E: ταῖς τέχναις ταύταις παραπετάσμασιν ἐχρήσαντο.

παραπήγνυμαι, *in tabulis describo.* Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι.

παραπίπτω, *incido, intervenio; offeror, obtingo.* Pol. V. 466. A: εἴ που παραπίπτοι. Phaed. 66. D: ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὖ πανταχοῦ παραπῖπτον (τὸ σῶμα). Pol. VIII. 561. B: τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ (ἡδονῇ) τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς. Legg. VIII. 842. A: ὁπόταν γε δή μοι δόξῃ τις παραπεπτωκέναι καιρός. 832. B: τῷ παραπεπτωκότι λόγῳ. IX. 857. C: ὥς γε ἐν τῷ νῦν παραπεπτωκότι λέγειν. Ep. VII. 324. C: καί μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων τοιάδε παρέπεσον. Legg. III. 686. D: θαυμαστὸν κτῆμα παραπεσεῖν τοῖς Ἕλλησιν. IV. 709. C: τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον τῇ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν. Polit. 14. C: τὸν νῦν δὴ παραπεσόντα (λόγον) λέγω.

παράπλειος, ὁ, ἡ, *plenus.* Pol. III. 390. A: ὅταν παράπλειαι (v. παραπλεῖαι) ὦσι τράπεζαι σίτου cet. (Hom. παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι).

παραπλέω, *praetervehor.* Phaedr. 259. A: παραπλέοντας σφᾶς ὥσπερ Σειρῆνας ἀκηλήτους.

παραπλήσιος, ία, ιον, *similis, aequalis.* Crat. 437. B: ἡ ἀμαθία καὶ ἡ ἀκολασία παραπλησία τούτοις φαίνεται. Gorg. 520. A: ταὐτόν ... ἐστὶ σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ, ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον. Crat. 393. A: παραπλήσιόν τι ... τῷ Ἀστυάνακτι. Pol. X. 604. A: τὸ ... ἡσύχιον ἦθος παραπλήσιον ὂν ἀεὶ αὐτὸ αὑτῷ. III. 397. C: ἐν ῥυθμῷ ὡςαύτως παραπλησίῳ τινί. Crat. 414. A: ἐπὶ παραπλησίῳ τινὶ τούτῳ ἐστί. Pol. I. 329. A: παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. V. 451. D: τὴν γένεσιν καὶ τροφὴν παραπλησίαν ἀποδιδόντες. Alc. II. 148. C: παραπλησίαν εὐχὴν εὔχονται. Hipp. min. 370. E: ἀμφοτέρω γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο παραπλησίω ἐστόν. Prot. 349. D: παραπλήσια ἀλλήλοις. Soph. 217. B: λόγων ἐπελάβου παραπλησίων ὧν ... διερωτῶντες αὐτὸν ἐτυγχάνομεν. Tim. 18. C: ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἴη ξυναρμοστέον. Prot. 359. A: τὰ μὲν τέτταρα ἐπιεικῶς παραπλήσια ἀλλήλοις εἶναι. Pol. II. 363. B. Tim. 29. E. Legg. III. 695. E: παραπλήσια ἀπετέλεσε τοῖς Καμβύσου παθήμασι. Alc. II. 149. C: ἕτερα παραπλήσια τούτοις εἰρημένα.

παραπλησίως, *similiter.* Phaedr. 255. E: ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μέν, ἀσθενεστέρως δὲ ὁρᾶν cet. Gorg. 498. C: παραπλησίως ἄρα χαίρουσι καὶ λυποῦνται οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοί. Pol. V. 462. B. Apol. 37. A: παραπλησίως δοκῶ λέγειν ὥσπερ περὶ τοῦ οἴκου cet. Ep. IV. 321. A: τὰ δ᾽ ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. Polit. 275. C: παραπλησιαίτερον παιδείας μετειληφέναι καὶ τροφῆς.

παραποδίζω, *implico.* Ep. VII. 330. B: φοβούμενος ... μή πῃ παραποδισθείη. **deludo.* Legg. II. 652. B: μή πῃ παραποδισθῶμεν ὑπ᾽ αὐτοῦ.

παραποδύομαι, *iuxta me exuo* (ut in certamen descendam). Theaet. 162. B: παραποδυόμενος.

παραπρεσβεύομαι, *legationem male gero.* Legg. XII. 941. A: ἐὰν ὡς πρεσβευτής τις ἢ κῆρυξ καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν.

παραρθρῶ, *luxo.* Ax. 367. B: παρήρθρησεν.

παραῤῥέω, *dilabor.* Legg. VI. 781. A: πολλὰ ὑμῖν παρέῤῥει (v. παραῤῥεῖ).

παρασημαίνομαι, *iuxta obsigno.* Legg. XII. 954. B: τὰ ... σεσημασμένα παρασημηνάσθω.

παρασιτῶ, *cum aliquo coeno.* Lach. 179. C: καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.

παρασκευάζω, *apparo; praeparo; comparo; efficio; praesto* vel *praebeo; instruo, instituo;* etiam *curo.* Prot. 353. D: ὅτι ...

ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ παρασκευάζει. Conv. 188. D: πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει. Pol. VIII. 562. C: παρασκευάζει (τὴν πολιτείαν) τυραννίδος δεηθῆναι. Legg. IV. 720. C. Polit. 281. D: ὅσαι ... ταῖς ... δημιουργούσαις ὄργανα παρασκευάζουσιν. Phaed. 63. E: ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτοῦ παρασκευαζέτω ὡς καὶ δὶς δώσων ... καὶ τρίς. Legg. VII. 792. C: εἴ τις πολλὰς ἡδονὰς αὐτῷ παρασκευάζοι. II. 669. D: γέλωτ' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων. Prot. 354. C: (ὅταν) λύπας μείζους παρασκευάζῃ τῶν ἐν αὐτῷ ἡδονῶν. Legg. VIII. 831. A: (ὅπως) τὴν πόλιν ὅλην εἰς τὸν ἀληθινὸν ἀγῶνα διὰ βίου παρασκευάζῃ χρησίμην. V. 738. D: ὅπως ἂν ... εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. Phaedr. 238. E: ἀνάγκη ... τὸν ἐρώμενον ὡς ἥδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Gorg. 503. A: τὸ παρασκευάζειν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί. 510. D: ἐθίζειν αὐτὸν ... καὶ παρασκευάζειν ὅπως cet. Soph. 233. B: τοῖς νέοις δόξαν παρασκευάζειν ὡς cet. Pol. II. 369. E: τὸν γεωργὸν ἕνα ὄντα παρασκευάζειν σιτία τέτταρσι. III. 405. C: τὸ παρασκευάζειν τὸν βίον αὐτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ. Legg. VII. 803. E: ὥστε τοὺς ... θεοὺς ἵλεως αὐτῷ παρασκευάζειν δυνατὸν εἶναι. Apol. 39. D: ἑαυτὸν παρασκευάζειν ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστος. Gorg. 518. C: ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων. Legg. IV. 720. D: παρασκευάζων τὸν κάμνοντα. Alc. I. 122. A: ἀδεᾶ παρασκευάζων. Phaed. 84. A: γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα. Ep. I. 309. C: ἀδοξίαν ... πλείστην ... τῷ διδόντι σοι παρασκευάζον. Phaed. 67. D: ἄνδρα παρασκευάζονθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ... οὕτω ζῆν cet. Gorg. 500. B: αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι. Epin. 990. C: ἐπὶ ... ταῦτα παρασκευάζοντας φύσεις. Soph. 251. B: ὅθεν γε ... τοῖς νέοις ... θοίνην παρεσκευάκαμεν. Pol. II. 361. A: τὴν μεγίστην δόξαν αὐτῷ παρεσκευακέναι εἰς δικαιοσύνην. Legg. V. 735. E: ὅσοι ... ἑτοίμους αὐτοὺς ἐνδείκνυνται παρεσκευακότες ἕπεσθαι. XI. 919. B: τὰς διαβολὰς παρεσκευακότα. Tim. 77. E: τὴν ὑδραγωγίαν παρεσκεύασαν τρόπῳ τινὶ τοιῷδε cet. Legg. VIII. 829. E: τὴν πόλιν ὅλην παρασκευάσας. Ep. VII. 346. A: αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. Lys. 220. A: οὗ ἕνεκα πάντα τὰ τοιαῦτα παρασκευάζεται. Ib. πάντα τὰ παρασκευαζόμενα. Legg. III. 699. A: οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πᾶν τοῦτο ᾤοντο ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς παρασκευάζεσθαι. Pol. VI. 496. B: Θεάγει τὰ μὲν ἄλλα πάντα παρεσκεύασται πρὸς τὸ ἐκπεσεῖν φιλοσοφίας cet. Menex. 248. A: τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν. Gorg. 448. D: καλῶς γε ... φαίνεται Πῶλος παρεσκευάσθαι εἰς λόγους. 479. A: ὥσπερ σὺ φῂς Ἀρχέλαον παρεσκευάσθαι καὶ τοὺς ἄλλους τυράννους cet. 502. B: ποτέρως σοι δοκεῖ παρεσκευάσθαι ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις; Phaed. 67. C: ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην. Pol. III. 416. C: δεῖν ...

καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν τοιαύτην αὐτοῖς παρεσκευάσθαι ἥτις cet. Legg. I. 648. D. Phaed. 91. B: *παρεσκευασμένος ... οὑτωσὶ ἔρχομαι ἐπὶ τὸν λόγον.* Pol. IV. 422. B: *ὡς οἷόν τε κάλλιστα ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένος.* VI. 495. E: *ὡς νυμφίου παρεσκευασμένου.* II. 365. B: *ἀδίκῳ ... δόξαν δικαιοσύνης παρεσκευασμένῳ.* Alc. I. 120. C: *πᾶσαν παρασκευὴν παρεσκευασμένον.* Tim. 72. C: *οἷον κατόπτρῳ παρεσκευασμένον ... ἐκμαγεῖον.* Legg. VI. 751. B: *πόλιν εὖ παρεσκευασμένην.* Prot. 322. A: *οὕτω ... παρεσκευασμένοι (ἄνθρωποι).* Conv. 181. D: *παρεσκευασμένοι ... εἰσὶν ... ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι.* Pol. III. 416. B: *οὐκοῦν τὴν μεγίστην τῆς εὐλαβείας παρεσκευασμένοι ἂν εἶεν εἰ τῷ ὄντι καλῶς πεπαιδευμένοι εἰσίν;* Euthyd. 280. C: *εἰ αὐτοῖς εἴη πάντα τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα* cet. Legg. X. 890. B: *οὕτω τούτων πάλαι παρεσκευασμένων.* XII. 953. A: *καταλύσεις ... φιλοξενίαις ἀνθρώπων παρεσκευασμένας.* Pol. I. 341. E: *ἐπὶ τούτῳ παρεσκευάσθη ἡ τέχνη.* Med. *me paro* vel *comparo*; *mihi propono; instituo; statuo*; c. accus. *mihi comparo aliquid.* Theaet. 183. D: *ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ... δώσεις λόγον.* Conv. 222. D. Ep. IV. 320. D: *παρασκευάζου τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων* cet. Gorg. 511. B: *ἢ οἴει δεῖν τοῦτο παρασκευάζεσθαι ἄνθρωπον ὡς πλεῖστον χρόνον ζῆν —;* Legg. XII. 950. C. Euthyd. 282. A: *δεῖ ... ἅπαντα ἄνδρα τοῦτο παρασκευάζεσθαι ὅπως ὡς σοφώτατος ἔσται.* Legg. I. 648. D: *πῶμα μόνον ἀντὶ μυρίων πραγμάτων παρασκευαζόμενος.* Gorg. 479. C: *χρήματα παρασκευαζόμενοι.* Alc. II. 150. E: *ὡς ἐγὼ παρεσκεύασμαι μηδὲν ἂν φυγεῖν τῶν ὑπ᾽ ἐκείνου προσταττομένων.* Crat. 440. E: *ὥσπερ παρεσκεύασαι* (*quod tibi propositum erat*). De lucri cup. 226. B: *κυβερνήτην μηδενὸς ἄξια ἱστία καὶ πηδάλια τῇ νηῒ παρεσκευασμένον.* Menex. 234. E: *ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων οἳ* cet. Phaed. 97. E: *παρεσκευάσμην ὡς* cet. 98. A. Menex. 247. A: *εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι.* Gorg. 509. D: *ἐὰν δύναμιν παρασκευάσηται τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι.* Phaed. 65. E: *ὃς ἂν μάλιστα ἡμῶν ... παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι.* Gorg. 509. E: *ἐπὶ τοῦτο δεῖ δύναμίν τινα καὶ τέχνην παρασκευάσασθαι ὡς* cet. Conv. 176. B: *τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως.* Theag. 121. B. Gorg. 509. C: *τί οὖν ἂν παρασκευασάμενος ἄνθρωπος βοηθήσειεν αὑτῷ —;* Legg. VIII. 830. C. — Verb. Gorg. 480. E: *παντὶ τρόπῳ παρασκευαστέον καὶ πράττοντα καὶ λέγοντα ὅπως μὴ δῷ δίκην* cet. 510. A: *ἐπὶ ... τοῦτο ... παρασκευαστέον ἐστὶ δύναμίν τινα καὶ τέχνην ὅπως* cet. Pol. V. 467. B: *παρασκευαστέον τὸ μή ποτε κινδυνεῦσαι.* Tim. 89. D. Etiam a medio (*παρασκευάζεσθαι*, *se parare*) ducitur. Gorg. 507. D: *παρασκευαστέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι* cet.

παρασκευαστής, ὁ, *qui parat.* Gorg. 518. C: ἐπιθυμιῶν παρασκευαστὰς ἀνθρώπους.

παρασκευαστός, ή, όν, *qui parari* vel *comparari potest.* Prot. 319. B: μηδ' ὑπ' ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις. 324. A: παρασκευαστὸν εἶναι ἀρετήν. C.

παρασκευή, ἡ, *apparatio* et *apparatus; comparatio* et *praeparatio* vel *instructio.* Pol. II. 369. D: ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα. VI. 495. A: πλοῦτοί τε καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη παρασκευή. Epin. 975. C: ξυμπάντων ὀργάνων παρασκευή. Gorg. 510. A: τίς ... τέχνη τῆς παρασκευῆς τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι —; Lach. 193. A: μετὰ τῆς τοιαύτης φρονήσεως καὶ παρασκευῆς καρτεροῦντα. Ep. VII. 326. A: ἄνευ παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης. Pol. II. 369. E: ἐπὶ σίτου παρασκευῇ. 370. A: ἐπὶ τῇ τῆς οἰκίας παρασκευῇ. IV. 429. D: οὐκ ὀλίγῃ παρασκευῇ θεραπεύσαντες. II. 361. B: διὰ παρασκευὴν φίλων καὶ οὐσίας. 369. D: πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν; Legg. XII. 951. A: τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἀντίστροφον ἀποδιδόντες δόξης παρασκευήν. XII. 962. A: ὑγιείας σώματι παρασκευήν. Legg. III. 698. E: παρασκευαὶ ... μεγάλαι λεγόμεναι. Pol. II. 370. C: ἐπὶ τὰς παρασκευὰς ὧν ἐλέγομεν. * *institutum, ars; via* et *ratio.* Gorg. 510. E: πᾶν τοὐναντίον οὑτωσὶ ἡ παρασκευὴ ἔσται αὐτῷ ἐπὶ τὸ οἵῳ τε εἶναι ὡς πλεῖστα ἀδικεῖν cet. 500. D: ἑκατέρου ... αὐτοῖν μελέτην τινὰ καὶ παρασκευὴν τῆς κτήσεως. Polit. 307. E: περὶ ὅλην ... τὴν τοῦ ζῆν παρασκευήν. Gorg. 500. A: ὅτι εἶεν παρασκευαὶ αἱ μὲν μέχρι ἡδονῆς, αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι. 513. D: ὅτι δύ' ἔφαμεν εἶναι τὰς παρασκευὰς ἐπὶ τὸ ἕκαστον θεραπεύειν καὶ σῶμα καὶ ψυχήν.

παρασκοπῶ, *oculos conicio in aliquem* (germ. *hinblicken*). Conv. 221. C: ἠρέμα παρασκοπῶν (al. περισκοπῶν libris invitis) καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους.

παρασπείρω, *diffundo.* Ax. 366. A: ἅτε παρεσπαρμένη (ἡ ψυχὴ) τοῖς πόροις.

παρασπῶμαι, *detraho mihique vindico.* Soph. 241: C: ἀγαπήσεις ἐὰν πῃ καὶ κατὰ βραχὺ παρασπασώμεθα οὕτως ἰσχυροῦ λόγου;

παράστασις, ἡ, *relegatio.* Legg. IX. 855. D: παραστάσεις ... ἐπὶ τὰ τῆς χώρας ἔσχατα.

παραστάτης, ὁ, *adiutor.* Conv. 197. E: παραστάτης τε καὶ σωτὴρ ἄριστος.

παραστρέφω, *muto.* Crat. 418. A: σμικρὰ πάνυ παραστρέφοντες.

παρασφάλλομαι, *aberro.* Epin. 976. B: ἀληθείας ... τῶν ὄντως δικαίων ἐκτὸς παρεσφαλμένοι.

παρατάττω, *iuxta colloco.* Pol. VIII. 556. D: παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλησίον cet. Med. *reluctor.* Prot. 333. E: ἀγωνιᾶν καὶ παρατετάχθαι.

παρατείνω, *iuxta tendo*, (figuram aliquam ad lineam rectam applico); *produco*. Pol. VII. 527. A: *τετραγωνίζειν τε καὶ παρατείνειν*. Men. 87. A: *παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῦ γραμμὴν παρατείναντα*. Ib. *οἷον ἂν αὐτὸ τὸ παρατεταμένον ᾖ*. **distendo*; unde pass. *enecor*. Conv. 207. B: *καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα*. Lys. 204. C: *παραταθήσεται ὑπὸ σοῦ ἀκούων θαμὰ λέγοντος*. (Euthyd. 303. B. pro v. *παρετάθησαν* Vat. scribit *παρείθησαν*.)

παρατεταγμένως, *ita ut reluctere* vel *obsistas*. Pol. III. 399. B: *ἐν πᾶσι τούτοις παρατεταγμένως καὶ καρτερούντως ἀμυνομένου τὴν τύχην*.

παρατίθημι, *appono*; *adiungo*, *do*, *trado*. Theaet. 157. C: *τούτου ἕνεκα ... παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι*. Prot. 325. E: *παρατιθέασιν αὐτοῖς ... ἀναγιγνώσκειν ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα*. Conv. 175. B: *πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε*. Phil. 47. A: *ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι*. Legg. VI. 761. C: *ὕλην παρατιθέντας αὔην*. Pol. II. 372. C: *τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων* cet. Phil. 40. B: *τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ*. 54. C: *γενέσεως ἕνεκα φάρμακά τε ... παρατίθεσθαι πᾶσιν*. Legg. VII. 802. C: *μὴ παρατιθεμένης τῆς γλυκείας μούσης*. Polit. 278. B: *πᾶσι τοῖς ἀγνοουμένοις τὰ δοξαζόμενα ἀληθῶς παρατιθέμενα*. Legg. IX. 858. B: *τὰ μὲν παρατιθεμένους* cet. C: *τὰ δ' ὡς παρατιθέμενα*. IV. 722. B: *τὸ τῶν διττῶν ἰατρῶν γένος ὀρθότατα παρετέθη*. Med. *appono*, *adiicio*, *adhibeo*; *propono*, *profero*. Phaed. 65. E: *μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι* cet. Phil. 46. B: *οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἕνεκα παρεθέμην τὸν λόγον*. Polit. 275. B: *διὰ ταῦτα μὴν καὶ τὸν μῦθον παρεθέμεθα*. Phil. 44. D: *ἵνα ... τὴν δύναμιν αὐτῆς παραθώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν*. Tim. 47. E: *δεῖ δὲ καὶ τὰ δι' ἀνάγκης γιγνόμενα τῷ λόγῳ παραθέσθαι*. Legg. V. 735. C. Epin. 974. D: *πειρώμεθα ἐκείνας (ἐπιστήμας) ὧν δεόμεθα παραθέσθαι*. Polit. 279. A: *παράδειγμα ... σμικρότατον παραθέμενος*. Legg. I. 630. D: *τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος*. Epin. 974. D: *παραθέμενοι*. Pol. IV. 420. E: *τὸν τροχὸν παραθεμένους*.

παρατρέπω, *deflecto*, *averto*; *flecto*, *perduco*. Legg. V. 736. B: *τὰ δ' ἀποχετεύοντας καὶ παρατρέποντας*. Ep. VII. 327. E: *ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι*. Legg. X. 885. D: *ὅτι κρείττους (οἱ θεοὶ) ἢ παρὰ τὸ δίκαιον ὑπό τινων δώρων παρατρέπεσθαι κηλούμενοι*. 906. E: *λοιβῇ ... οἴνου κνίσσῃ τε παρατρεπομένοις αὐτοῖς*.

παρατρωπάω, i. q. *παρατρέπω*. Pol. II. 364. E. (Hom.).

παρατυγχάνω, *forte adsum*, *offeror* (germ. *sich darbieten*) et in univ. *adsum* Legg. X. 881. C: *ἐὰν δ' ἐπιχώριος ὁ παρατυγχάνων ᾖ*. 907. D. XI. 917. C: *ὁ παρατυγχάνων τῶν ἀστῶν*. Prot. 340. E: *εἰς καιρόν γε παρατετύχηκεν ἡμῖν ἐν*

τοῖς λόγοις Πρόδικος ὅδε. Pol. V. 474. A: ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον. Legg. VI. 769. B: ἐν τῷ νῦν παρατυχόντι περὶ αὐτῆς ἡμῖν λόγῳ.

παραυτίκα, *illico*. Alc. I. 105. E: οὐδὲν ὅ τι οὐ παραυτίκα δυνήσεσθαι. — ἐν τῷ παραυτίκα, *in praesentia* (nos: *für den Augenblick*, *momentan*). Phaedr. 240. B: ἀλλά τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν. Pol. VIII. 558. A: ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα; — Cum art. et adi. Phaedr. 239. A: ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος.

παραφαίνομαι, *appareo*. Theaet. 199. C: δεινότερον μέντοι πάθος ἄλλο παραφαίνεσθαί μοι δοκεῖ. Theag. 122. A: σὺ οὖν ἡμῖν εἰς καλὸν παρεφάνης. Soph. 231. B: ἐν τῷ νῦν λόγῳ παραφανέντι.

παραφέρω, *praeter aliquid fero* vel *porto*. Pol. VII. 515. A: τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων. B: τί δὲ τῶν παραφερομένων; **affero*. Ep. VII. 311. A: χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες. **appono*. Pol. I. 354. B: τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες. — Pass. *abripior*, *aberro* (a vero). Legg. X. 893. A: παραφερόμενος. Phaedr. 265. B: ἴσως μὲν ἀληθοῦς τινὸς ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι. Polit. 275. A: τοιαύτῃ μὲν πάμπολυ παρηνέχθημεν. Phil. 60. D: εἰ ... παρηνέχθημέν τι τότε. 38. D: παρενεχθείς.

παραφθέγγομαι, *ita loquor ut aliquid adiiciam*. Euthyd. 296. A: οὐκ αὖ ... παύσει παραφθεγγόμενος;

παράφθεγμα, τό, *adiectio*. Euthyd. 296. B: ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα.

παράφορος, ὁ, ἡ, *aberrans*. Soph. 228. C: παραφόρου ξυνέσεως (*ab intelligentia*) γιγνομένης (ψυχῆς). C: παράφορα αὐτοῦ γίγνεται καὶ ἀποτυγχάνει. **vacillans*. Legg. VI. 775. D: σπείρειν παράφορος ἅμα καὶ κακὸς ὁ μεθύων.

παραφορότης, ἡ, *pravitas*. Tim. 87. E: διὰ τὴν παραφορότητα πτώματα παρέχον.

παραφοροῦμαι, *colligo*. Legg. IX. 858. B: παραφορήσασθαι χύδην cet.

παράφραγμα, τό, *tabulatum* (*Verschlag*). Pol. VII. 514. B: ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.

παραφρονῶ, *demens sum*. Legg. X. 899. C: οὐκ ἔστιν οὕτως ... παραφρονῶν οὐδείς.

παραφροσύνη, ἡ, *aberratio mentis* (a vero); *amentia*. Soph. 228. D: τὸ ἀγνοεῖν ἐστὶν ... οὐδὲν ἄλλο πλὴν παραφροσύνη. Ep. VII. 331. C: μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἐχομένους. Locr. 103. B: παραφροσύναι.

παράφρων, ὁ ἡ, *demens*. Legg. I. 649. D: πάνθ' ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα παράφρονας ποιεῖ.

παραφυλάττω, *observo*; *prospicio*. Legg. I. 628. A: παρα-

φυλάττειν ... ὥστε εἶναι φίλους. Polit. 297. A: τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν ἀεὶ ξυμφέρον παραφυλάττων. Legg. I. 632. A: ξυμπάντων τε ἐρώτων τὰς σπουδὰς ἐπεσκεμμένον καὶ παραπεφυλαχότα. **caveo*. Polit. 284. A: ὡς ὂν χαλεπὸν περὶ τὰς πράξεις παραφυλάττουσι. Legg. IV. 715. A: παραφυλάττοντες δ' ἀλλήλους ζῶσιν ὅπως μή ποτε cet.

παραχρῆμα (rectius παρὰ χρῆμα), *statim*, *confestim*, *e vestigio*. Phaedr. 243. B: παρὰ χρῆμα ἀνέβλεψεν. Tim. 25. E. Legg. VII. 800. D. IX. 865. A. 866. E. Theag. 129. E: τάχυ γὰρ παρὰ χρῆμα ἐπιδιδόασι. 131. al. Cum art. est *praesens* et *in praesentia*. Crat. 395. D: τὸ ἐγγὺς μόνον ὁρῶν καὶ τὸ παρὰ χρῆμα. Legg. II. 670. D: (ἵνα) ἡδονὰς τὸ παρὰ χρῆμα ἀσινεῖς ἥδωνται. Cum art. et subst. est i. q. adiect. *augenblicklich* vel *momentan*. Prot. 353. D: κατὰ τὴν αἰτῆς τῆς ἡδονῆς τῆς παρὰ χρῆμα ἐργασίαν. 355. B: διὰ τὰς παρὰ χρῆμα ἡδονάς. — ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα, *subito* s. *ex tempore*. Crat. 399. D: ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα λέγειν. Conv. 185. C. Critia 107. E. Etiam *e vestigio*, *illico*. Legg. VI. 768. B. IX. 867. A: ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα ἐξαίφνης. Euthyd. 303. E. — ἐκ τῷ παρα χρῆμα, *in praesentia* (germ. *in dem Augenblicke* et *für den Augenblick*); etiam *illico* et *subito*. Prot. 353. D: ὅτι τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐν τῷ παρὰ χρῆμα παρέχει. Polit. 310. C: τὴν ἐν τῷ παρὰ χρῆμα διώκοντες ῥᾳστώνην. Phil. 21. C: τῆς ... ἐν τῷ παρὰ χρῆμα ἡδονῆς προςπιπτούσης. Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ἐν τῷ παρὰ χρῆμα κυκεῶνα πιόντες. V. 455. A: ὅτι ἐν μὲν τῷ παρὰ χρῆμα (*subito*) ἱκανῶς εἰπεῖν οὐ ῥάδιον, ἐπισκεψαμένῳ δὲ οὐδὲν χαλεπόν. Legg. VII. 799. D. XI. 915. D: δεχόμενον ἐν τῷ παρὰ χρῆμα (*illico*) τιμήν. Menex. 235. A. B. — εἰς τὸ παρὰ χρῆμα, *in praesentia*. Legg. I. 646. C: ὡς ἀσθενεῖς εἰς τὸ παρὰ χρῆμα γίγνονται.

παραχωρῶ, *cedo*; *locum do* (alicui). Prot. 336. B: παραχωρεῖ Πρωταγόρα. B: εἴ τῳ ἀνθρώπων παραχωρεῖ. **locum facio* (alicui). Conv. 213. A: παραχωρῆσαι ... τὸν Σωκράτη ὡς ἐκεῖνον καθίζειν. **locum do* s. *concedo*. Apol. 34. A: νῦν παρασχέσθω, ἐγὼ παραχωρῶ. Polit. 260. E: ὄνομα ἕτερον αὐτοῖς παραχωρήσαντες θέσθαι τινά. **obsequor*. Legg. XII. 959. E: τῷ δὲ πολιτικῷ νόμῳ νομοθετοῦντι παραχωρεῖν χρὴ τὰ τοιάδε.

παράψογος, ὁ, *reprehensio subseciva*. Phaedr. 267. A: παραψόγους.

πάρδαλις, ἡ, *pardus* s. *pardalis*. Lach. 196. E: λέοντα ἢ πάρδαλιν cet.

παρεγγράφω, *adscribo*. Legg. VI. 753. C: παρεγγράφειν ... καὶ τὸ αὐτοῦ ... ὄνομα.

παρειαί, αἱ, *genae*. Polit. 270. E: τῶν γενειώντων αἱ παρειαί. Ion. 539. A. (Hom.).

παρεικάζω, *comparo*. Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ

παρεικάζομεν κύματι. Polit. 260. E: *ἢ βούλει ... καὶ τοὔνομα παρεικάσωμεν —;*

παρείκω, concedo, permitto. Theaet. 150. D: *οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ.* Pol. II. 374. E: *ὅσον γ' ἂν δύναμις παρείκῃ.* Theag. 131. Legg. XI. 934. C: *ὅπως ἂν ἡμῖν παρείκωσι θεοὶ ... νομοθετεῖν.* Impers. *παρείκει, licet, fieri potest.* Conv. 187. E: *καθ' ὅσον παρείκει* (*quoad eius fieri potest*). Legg. V. 734. B: *τόν γε βουλόμενον ἡδέως ζῆν οὐκέτι παρείκει ἑκόντα γε ἀκολάστως ζῆν.* Ep. VI. 323. C: *ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ.*

πάρειμι, adsum; adveni vel *veni; intersum;* etiam dicitur in eo *quod paratum* est vel *suppetit, quod quis habet* al. Parm. 126. A: *πάρειμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο.* Tim. 20. C. Phaedr. 243. E: *οὗτος παρὰ σοὶ μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν.* 250. A: *αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν.* Gorg. 498. D. Pol. I. 331. A: *τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι.* Charm. 158. E: *εἴ σοι πάρεστι σωφροσύνη.* Gorg. 447. B: *ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* Id. Euthyd. 274. A. Theaet. 200. D: *πάλιν ἐπὶ τὴν πρώτην πάρεσμεν ἀπορίαν.* Prot. 317. E: *ἐπειδὴ καὶ οἵδε πάρεισι.* Apol. 33. D. Phil. 60. C: *ᾧ παρείη τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζώων* cet. Pol. II. 362. D: *ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.* Lys. 217. D: *καὶ μὴν παρείη γ' ἂν αὐταῖς λευκότης.* Euthyd. 280. B: *εἰ ἡμῖν ἀγαθὰ πολλὰ παρείη.* Parm. 127. A: *ὧν ἕνεκα παρεῖμεν.* Conv. 200. E: *ὧν ἂν ἔνδεια παρῇ αὐτῷ.* Soph. 264. A. Prot. 335. B: *παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις.* Theaet. 166. B: *μνήμην παρεῖναί τῳ ὧν ἔπαθε.* Pol. VI. 509. B. Legg. III. 681. A. Polit. 272. B: *τόνδε* (*βίον*) *... τὸν νυνὶ παρὼν αὐτὸς ᾔσθησαι.* Tim. 17. B. Legg. III. 699. C: *φόβος ὁ τότε παρών.* XI. 917. A: *ὅθεν ὁ νῦν παρὼν ἡμῖν λόγος ἐλήλυθε.* Phaedr. 272. A: *νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ* (*ἡ φύσις*). Legg. III. 683. C: *ἡ νῦν παροῦσα ἡμέρα.* Charm. 160. D. Legg. IX. 857. E: *εὐτυχὲς δὲ ἡμῶν τὸ παρὸν γέγονεν.* X. 900. B: *τὸ νῦν παρὸν δόγμα.* Phaedr. 244. A: *παρόντος ἐραστοῦ.* Parm. 141. E: *τοῦ νῦν παρόντος* (*χρόνου*). Conv. 217. C. Polit. 272. B: *παρούσης αὐτοῖς οὕτω πολλῆς σχολῆς καὶ δυνάμεως* cet. Pol. VI. 507. D: *παρούσης ... χρόας αὐτοῖς.* Conv. 200. E: *τοῦ μὴ παρόντος* (*ἐπιθυμεῖ*). Tim. 72. A: *παρόντος κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ.* Phaed. 59. A: *παρόντι πένθει.* Tim. 26. E: *τῇ ... παρούσῃ τῆς θεοῦ θυσίᾳ.* Crit. 43. C: *τῇ παρούσῃ τύχῃ.* Phaed. 67. C: *ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα.* Theaet. 158. B: *νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι.* Conv. 176. E: *τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν.* Menex. 240. C: *ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν.* Phaedr. 244. E: *πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον.* Tim. 90. D. 48. C: *κατὰ τὸν παρόντα τρόπον τῆς διεξόδου.* Legg. VI. 752. C: *καὶ μετὰ τὸν τότε παρόντα χρόνον.* Pol. VI. 506. E: *κατὰ τὴν παροῦσαν ὁρμήν.* Legg. VI. 752. A: *κατὰ τὴν*

παροῦσαν ἡμῖν τὰ νῦν μυθολογίαν. Gorg. 499. C: *τὸ παρὸν* (*quod est*) *εὖ ποιεῖν.* Legg. XII. 959. C: *τὸ δὲ παρὸν δεῖν εὖ ποιεῖν* (*prudenter esse agendum*). Phil. 59. B: *εἰς τὸ νῦν παρόν.* Pol. VI. 487. C: *εἰς τὸ παρὸν ἀποβλέψας.* 503. B: *πεφοβημένου κινεῖν τὸ νῦν παρόν.* Legg. V. 736. A: *πρὸς τὸ παρόν.* VII. 799. D: *καὶ τὸ παρὸν* (*in praesentia, nunc*) *ἡμῖν ὡσαύτως ποιητέον.* Cf. III. 693. B. IV. 708. A. Pol. I. 344. D: *οἱ παρόντες.* Gorg. 458. B: *τὸ τῶν παρόντων.* Legg. VII. 810. E: *ἐκ τῶν παρόντων λόγων.* Conv. 193. C: *τῶν νῦν παρόντων τὸ τούτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι.* Pol. V. 467. B: *παρόντων ὧν ἂν τέκῃ.* Phil. 66. A: *παροῦσι φράζων.* Legg. VII. 799. E: *τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι.* Gorg. 493. C: *τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον ἑλέσθαι.* Ax. 368. A: *τοῖς παροῦσι χαλεπανεῖ.* Phaed. 108. A: *οὐκ ἀγνοεῖ τὰ παρόντα* (*praesentem conditionem* vel *statum*). Theaet. 186. A: *τὰ γεγονότα καὶ τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα.* Critia 120. E: *σμικρὰ ἡγοῦντο τὰ παρόντα.* Gorg. 482. B: *παρῆσθα ... καὶ αὐτὸς λεγομένοις.* Ep. VII. 348. E. Prot. 321. C: *ἤδη ... καὶ ἡ εἱμαρμένη ἡμέρα παρῆν.* Theaet. 197. A. Critia 115. A: *ξύμπασι παρῆν ἄδην.* Legg. III. 679. B: *ὃ τότε ἐν ἐκείνοις παρῆν.* Conv. 194. C: *παρῆμεν.* 176. A: *παρῆτε γὰρ χθές.* Hipp. mai. 286. C: *ἀλλ' ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις.* Ax. 372. Parm. 144. D: *οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσι παρέσται.* Alc. II. 150. D: *πότε ... παρέσται ὁ χρόνος οὗτος —;* Conv. 174. A: *ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι.* Sis. 387. B. — Impers. *πάρεστι*, *licet.* Gorg. 448. A: *πάρεστι τούτου πεῖραν ... λαμβάνειν.*

πάρειμι, *intro, ineo.* Phaed. 59. E: *μὴ πρότερον παριέναι ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ.* Legg. VIII. 830. C: *εἰς τὸν μέγιστον τῶν ἀγώνων ἑκάστοτε τολμήσει παριέναι.* **procedo.* Alc. I. 106. C: *διανοεῖ ... παριέναι συμβουλεύσων Ἀθηναίοις* cet. **praetereo.* Pol. VIII. 546. B: *ἀλλὰ πάρεισιν* (sensu futuri) *αὐτοὺς* (*εὐγονία τε καὶ ἀφορία*). VII. 515. B: *τὴν παριοῦσαν σκιάν.* De lucri cup. 228. E: *παριόντες ἄνω καὶ κάτω.* Eryx. 392. D. Pol. VII. 515. B: *ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο.* D. X. 616. A: *τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες.* VII. 516. C: *τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα.* Lach. 183. E: *ἡ δὲ ναῦς τὴν ναῦν παρῄει.* **praetermitto.* Legg. VI. 776. D: *παριὼν τῷ λόγῳ.*

παρεμβάλλω, *interpono.* Legg. V. 741. A: *ἑκόντας ... οὐ δεῖ πολίτας παρεμβάλλειν νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους.*

παρεμπίπτω, *obrepo.* Charm. 173. D: *παρεμπίπτουσαν τὴν ἀνεπιστημοσύνην.*

παρεμφαίνω, *simul ostendo.* Tim. 50. E: *τὴν αὐτοῦ παρεμφαῖνον ὄψιν.*

πάρεξ, *praeter.* Epin. 976. E: *ἑτέραν* (*ἐπιστήμην*) *πάρεξ τῶν εἰρημένων εὑρεῖν.*

παρέξειμι, *praetereo, omitto.* Pol. VI. 503. A: παρεξιόντος καὶ παρακαλυπτομένου τοῦ λόγου.

παρεξέρχομαι, *discedo.* Phil. 66. B: οὐκ ἄν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

παρέπαινος, ὁ, *laudatio subseciva.* Phaedr. 267. A: παρεπαίνους.

παρεπιδημία, ἡ, *peregrinatio.* Ax. 365. B: ὅτι ... παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος.

παρέπομαι, *sequor, comitor, adhaereo.* Theaet. 186. A: τοῦτο ... μάλιστα ἐπὶ πάντων παρέπεται. Soph. 266. B: τούτων ... ἑκάστων εἴδωλα ... παρέπεται. Alc. II. 145. C: ἐὰν ... παρέπηται ἡ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη. 146. B. Phaed. 89. A: πρὸς τὸ παρέπεσθαι. Legg. II. 667. B: ξυμπάσῃ τροφῇ παρέπεσθαι ... τὴν χάριν. D: παρεπόμενον ἐὰν γίγνηται. Theag. 128. D: θείᾳ μοίρᾳ παρεπόμενον ἐμοὶ ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον δαιμόνιον.

πάρεργος, ὁ ἡ, *subsecivus;* praec. neutr. πάρεργον in eo ponitur quod *ad ipsum opus* vel *institutum non pertinet;* etiam in eo quod *operis subsecivis* s. *obiter tractamus, leviter transimus* al. Tim. 38. D: ὁ λόγος πάρεργος ὢν πλέον ἂν ἔργον ὧν ἕνεκα λέγεται παράσχοι. Phaedr. 174. A: ὅ τι μὴ πάρεργον. Id. Pol. III. 411. E. VI. 498. C. Phaed. 91. A: εἰ μὴ εἴη πάρεργον. Polit. 286. D: πλὴν εἰ μὴ πάρεργόν τι. 302. B: καίτοι πρός γε τὸ νῦν προτεθὲν ἡμῖν πάρεργον λεγόμενον. Pol. II. 374. C: μὴ ἐν παρέργου μέρει. Theaet. 184. A: εἴτε τις ἐν παρέργῳ σκέψεται. Conv. 222. D: ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων. Pol. II. 374. C: παρέργῳ χρώμενος. Tim. 21. C: εἰ γε ... μὴ παρέργῳ τῇ ποιήσει κατεχρήσατο. Legg. VIII. 846. D: οὐκ ἐν παρέργῳ δεόμενον ἐπιτηδεύειν. VI. 766. A: ὧν ἕνεκα οὐ δεύτερον οὐδὲ πάρεργον δεῖ τὴν παίδων τροφὴν τὸν νομοθέτην ἐᾶν γίγνεσθαι. VIII. 837. C: ὁ ... πάρεργον ... τὴν τοῦ σώματος ἐπιθυμίαν ἔχων. Pol. VI. 498. A: πάρεργον οἰόμενοι αὐτὸ δεῖν πράττειν. Tim. 51. C: οὔτ᾽ ἐπὶ λόγου μήκει πάρεργον ἄλλο μῆκος ἐπεμβλητέον. Legg. VII. 807. C: πάρεργον γὰρ οὐδὲν δεῖ τῶν ἄλλων ἔργων διακώλυμα γίγνεσθαι cet. Ep. VI. 323. A: μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Theaet. 177. B: ἐπειδὴ καὶ πάρεργα τυγχάνει λεγόμενα. Pol. VII. 527. C: καὶ γὰρ τὰ πάρεργα αὐτοῦ (τῆς γεωμετρίας) οὐ σμικρά. Euthyd. 273. D: εἰ τηλικαῦτα πράγματα πάρεργα ὑμῖν τυγχάνει ὄντα. Ep. VII. 330. C: ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. Euthyd. 273. D: παρέργοις αὐτοῖς χρώμεθα.

παρέργως, *leviter, negligenter.* Legg. VII. 793. E: ταῦτα εἴ τις ἀκριβῶς ἀποτελοῖ καὶ μὴ παρέργως τοῖς εἰρημένοις χρῷτο.

παρέρχομαι, *praetereo, antecedo.* Parm. 152. A: μετὰ τοῦ παρεληλυθότος (χρόνου). Prot. 324. B: οὐ τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος τιμωρεῖται. Phaed. 100. B: ἐν

τῷ παρεληλυθότι λόγῳ. Pol. VI. 499. C: ἐν τῷ ἀπείρῳ τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ. Soph. 235. C: κατὰ τὸν παρεληλυθότα τρόπον τῆς διαιρέσεως. Lach. 188. A: ὅντινα τὸν παρεληλυθότα βίον βεβίωκεν. Pol. VII. 534. A: οἱ παρεληλυθότες (λόγοι). Tim. 47. E: τὰ ... παρεληλυθότα τῶν εἰρημένων. Phaedr. 231. B: οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι. Phil. 36. D: εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα ... προσήκοντα. Theag. 129. D. Phaedr. 242. A: μήπω γε ... πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Parm. 152. C: εἰ ... ἀνάγκη μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον. Phil. 19. B: ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν. Pol. VIII. 561. B: τοῦ πολλοῦ θορύβου παρελθόντος. Prot. 310. A: τῆς παρελθούσης νυκτὸς ταυτησί. Tim. 72. A: παρελθόντος ... κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Phaed. 60. E: ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ. Id. 67. B. Polit. 270. E: πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν. **praetereo*, *praetermitto*; *negligo*. Alc. I. 130. C: ὃ νῦν δὴ παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως. Phaed. 278. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν. Pol. X. 620. B: οὐ δύνασθαι παρελθεῖν, ἀλλὰ λαβεῖν. **transeo*. Euthyd. 300. B: εἴ γε (codd. ἥγε et ἧγε) ἐγὼ ... παρέρχομαι ἐν τοῖς χαλκείοις. Alc. I. 123. B: ὅς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθήν. **accedo*; *prodeo* vel *procedo*. Alc. I. 105. A: ἐὰν θᾶττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς. Phaedr. 273. D: πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν. Alc. I. 105. B: παρελθών. Cum v. εἴσω est *intro*. Alc. II. 144. A: παρελθὼν εἴσω.

παρέχω, *praebeo*, *affero*, *iniicio*, *excito*; *exhibeo*; *adhibeo*; *dedo*; *suppedito*; etiam *admitto*. Apol. 33. B: καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν. Prot. 349. E: ὡς καλοῦ ὄντος αὐτοῦ σὺ διδάσκαλον σαυτὸν παρέχεις; 353. D: ὅτι τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐν τῷ παρὰ χρῆμα παρέχει. Phaedr. 233. B: ἃ μὴ λύπην τοῖς ἄλλοις παρέχει. Phaed. 66. C: πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα cet. Theaet. 174. C: γέλωτα παρέχει ... καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ. Soph. 246. A: ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα. Conv. 179. B: τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ. Legg. IV. 718. E: ὡς ἡ ... ἐπὶ τὴν κακότητα ὁδὸς λεία καὶ ἀνιδιτὶ παρέχει πορεύεσθαι. Menex. 248. B: ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους. Pol. VIII. 544. B: πάλιν ... τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε. Legg. VI. 760. B: φυλὴ δὲ μία ... παρεχέτω πέντε οἷον ἀγρονόμους cet. IX. 865. C: ἀβλαβῆ παρεχέτω. XII. 954. B: τὰ μὲν ἀσήμαντα παρεχόντων-οἱ ἐνοικοῦντες ἐρευνᾶν. Tim. 71. C: λύπας ... παρέχοι. Legg. X. 904. B. Theaet. 143. B: ἵνα ... ἐν τῇ γραφῇ μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. Tim. 84. D: ὅταν ... πλεύμων μὴ καθαρὰς παρέχῃ τὰς διεξόδους cet. Pol. VIII. 562. D: ἂν μὴ ... πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν. Phaedr. 228. E: ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχειν (nos: *mich herzugeben*) οὐ πάνυ δέδοκται. Phaed.

115. A: μὴ πράγματα ταῖς γυναιξὶ παρέχειν. Conv. 217. A: εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα. Legg. VII. 799. B: δίκας ἀσεβείας ... τῷ ἐθελήσαντι παρέχειν. Euth. 3. D: σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν. Menex. 247. B: παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. Men. 95. A: παρέχειν αὑτοὺς διδασκάλους τοῖς νέοις. Prot. 312. A: εἰς τοὺς Ἕλληνας σαυτὸν (v. αὑτὸν) σοφιστὴν παρέχων. Pol. III. 413. E: εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρέχων. Men. 70. C: αὐτὸς παρέχων αὑτὸν ἐρωτᾶν τῶν Ἑλλήνων τῷ βουλομένῳ cet. Tim. 73. A: παρέχουσα ἀπληστίαν. Euthyd. 291. B: εἰ αὕτη εἴη ἡ τὴν εὐδαιμονίαν παρέχουσα. Gorg. 477. C: λύπην μεγίστην παρέχον. Soph. 266. C: ὄψεως ἐναντίαν αἴσθησιν παρέχον. Tim. 87. E: πολλὰ ... σπάσματα ... παρέχον. Polit. 288. D: τὸ ... πᾶσι τούτοις σώματα παρέχον. Pol. VI. 508. E: τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον τοῖς γιγνωσκομένοις. VII. 540. A: τὸ πᾶσι φῶς παρέχον. Tim. 71. B: οἷον ἐν κατόπτρῳ ... κατιδεῖν εἴδωλα παρέχοντι. Legg. VI. 761. C: λουτρὰ θερμὰ παρέχοντας. Crat. 396. D: παρεῖχον τὰ ὦτα. Phaedr. 250. D: δεινοὺς γὰρ ἂν παρεῖχεν ἔρωτας cet. Tim. 43. B: ὃ τὴν τροφὴν παρεῖχεν. Legg. VII. 788. D: ὥστε καὶ ἔριν πολλοῖς παρέσχηκε μὴ γίγνεσθαι τά γ' ἀνθρώπινα μήκη διπλάσια cet. Hipp. mai. 295. A: ὅσα πράγματα ἡμῖν ἤδη παρέσχηκε. Ep. VII. 329. B: τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον (ἐμαυτόν). Prot. 339. E: πολλοῖς θόρυβον παρέσχε καὶ ἔπαινον τῶν ἀκουόντων. Pol. IV. 433. B: ὃ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέσχεν. Ion. 530. C: ἐμοὶ γοῦν τοῦτο πλεῖστον ἔργον παρέσχε τῆς τέχνης. Tim. 80. B: ὅθεν ἡδονὴν ... τοῖς ἄφροσιν ... παρέσχον. Pol. V. 450. B: μὴ παράσχοι πολὺν ὄχλον. VII. 517. A: ἆρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι —; Tim. 38. E. Legg. XI. 919. A: (ὁπόταν) οὐχ ὡς ἑταίρους δεξάμενος φιλικὰ παράσχῃ ξένια. Charm. 157. B: ὃς ἂν μὴ τὴν ψυχὴν πρῶτον παράσχῃ τῇ ἐπῳδῇ ὑπὸ σοῦ θεραπευθῆναι. Prot. 312. C: ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρί. Theaet. 169. C: οὐ μέντοι περαιτέρω γε ὧν προτίθεσαι οἷός τ' ἔσομαι παρασχεῖν ἐμαυτόν σοι. Pol. I. 344. D: παρασχεῖν τῶν εἰρημένων λόγον. III. 405. C: ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας. Critia 109. A: ἄπορον πηλὸν ... κωλυτὴν παρασχεῖν. Legg. VII. 806. B: φόβον ... πολεμίοισι ... παρασχεῖν. Charm. 157. C. Legg. XI. 919. A: εὐδιεινὴν γαλήνην παρασχών. IX. 854. E: τὸν τὴν δίκην παρασχόντα. Phaedr. 275. A: λήθην ... ἐν ψυχαῖς παρέξει. Legg. IX. 869. B: παρέξει νόμος οὐδεὶς κτεῖναι τὸν πατέρα ἢ μητέρα. Menex. 247. E: ὑποψίαν παρέξουσιν. Tim. 74. C: ψῦχος κατὰ πᾶν τὸ σῶμα παρέξειν οἰκεῖον. Menex. 245. C: εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν. Ax. 370. A: ἐπὶ τῷ μὴ παρέξοντι γνῶσιν. Med. *affero, praebeo, adhibeo; excito*; etiam *mihi comparo*. Apol. 19. D: μάρτυρας ... παρ-

ἔχομαι. 31. C. Parm. 128. B: *τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ.* Pol. V. 474. B: *ἐπειδὴ καὶ σὺ οὕτω μεγάλην ξυμμαχίαν παρέχει.* Phaed. 112. B: *δεινούς τινας ἀνέμους ... παρέχεται.* Soph. 242. D: *γάμους τε καὶ τόκους ... παρέχεται.* Polit. 258. A: *ἡ πρόσρησις παρέχεταί τινα οἰκειότητα.* Parm. 128. B: *τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα ... παρέχεται.* Conv. 193. D: (*ὃς*) *εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται.* Pol. VIII. 559. B: *εἴ πῄ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται.* Euthyd. 291. E: *τί ἔργον παρέχεται;* Phaedr. 255. B: *ὅτι οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον.* Phaed. 81. D: *οἷα παρέχονται αἱ τοιαῦται ψυχαὶ εἴδωλα.* Pol. II. 364. E. Phaed. 87. B: *τεκμήριον ... παρέχοιτο θοἰμάτιον.* Pol. III. 410. D. Legg. X. 890. C: *ὃς δ' ἂν μὴ παρέχηται ἑαυτὸν τοῖς νόμοις εὐπειθῆ.* Tim. 29. C: *ἐὰν ἄρα μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας.* Gorg. 471. E: *ἐπειδὰν ... μάρτυρας πολλοὺς παρέχωνται.* Phaed. 110. C: *χρώματός τι εἶδος παρέχεσθαι* cet. Parm. 127. E: *τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι.* Pol. IV. 421. D: *ὄργανά γε μὴ ἔχων παρέχεσθαι* (*sibi comparare*) *ὑπὸ πενίας* cet. VIII. 554. A: *τὰ δὲ ἄλλα ἀναλώματα μὴ παρεχόμενος.* Polit. 259. E: *παρεχόμενος ... γνῶσιν.* Theaet. 174. C: *δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη.* Soph. 227. A: *ὧν γναφευτικὴ ... τὴν ἐπιμέλειαν παρεχομένη* cet. Polit. 305. B. Gorg. 454. E: *τὸ μὲν πίστιν παρεχόμενον ἄνευ τοῦ εἰδέναι, τὸ δ' ἐπιστήμην.* Tim. 60. B: *ταύτῃ τῇ δυνάμει γλυκύτητα παρεχόμενον.* Polit. 291. E: *ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι.* Legg. IX. 859. B: *ἀλλ' οὖν τό γε πρόθυμον παρεχόμενοι.* Tim. 83. D: *τὸν ὄγκον παρεχομένων ὁρατόν.* Pol. X. 614. A: *πρὸς ... τοῖς ἀγαθοῖς οἷς αὐτὴ παρείχετο ἡ δικαιοσύνη.* Critia 114. E. Polit. 287. C: *ὁπόσαι παρείχοντο ὄργανα περὶ τὴν ὑφαντικήν.* Legg. III. 694. B. Phil. 59. D: *ἅ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην.* 26. D: *πολλά γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέσχετο γένη.* Tim. 86. A: *καὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα πάντα παρέσχετο.* Critia 107. B: *πολλὴν εὐπορίαν παρέσχεσθον τῷ μέλλοντι λέγειν* cet. Tim. 60. A: *τὰ ... ἄλλα πολλὰ ἀνώνυμα γένη παρέσχοντο.* Apol. 34. A: *νῦν παρασχέσθω* (*μάρτυρα*). Legg. VI. 776. C: *πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' ἂν καὶ ἔριν* cet. Soph. 216. D: *τοτὲ δ' ἔστιν οἷς δόξαν παράσχοιντ' ἂν ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς.* Legg. I. 642. A: *σκοπῶ δὴ μὴ δόξαν ὑμῖν παράσχωμαι περὶ σμικροῦ πολλὰ λέγειν.* Gorg. 472. A: *ἐὰν βούλῃ κατ' ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι.* 474. A. Legg. IV. 706. B: *ὥστ' εὐμαρῶς ναυτικὴν παρασχέσθαι δύναμιν.* Apol. 34. A. Gorg. 472. B: *ψευδομάρτυρας κατ' ἐμοῦ πολλοὺς παρασχόμενος.* Pol. VII. 517. C: *ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη.* II. 374. D: *μήτε τὴν μελέτην ἱκανὴν παρασχομένῳ.* Apol. 31. B: *παρασχόμενοι μάρτυρα.* Conv. 215. B: *μάρτυρας παρέξομαι.* Apol.

20. D. Phaedr. 238. B: *τὸν ἔχοντα ταὐτὸν τοῦτο κεκλημένον παρέξεται.* 239. E: *τίνα ἡμῖν ὠφέλειαν ἢ τίνα βλάβην … παρέξεται.* 262. C: *λόγων ἄρα τέχνην … ἄτεχνον παρέξεται.* Tim. 82. B: *νόσους φθοράς τε ἀπείρους παρέξεται.* Crit. 45. C: *ἀσφάλειάν σοι παρέξονται.* Legg. XII. 949. C. — Recipr. *me dedo* vel *trado*. Charm. 176. B: *ἢν ἐπᾴδειν παρέχῃς Σωκράτει.* Pol. III. 411. A: *ὅταν … τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν* cet. Prot. 348. A: *ἕτοιμός εἰμί σοι παρέχειν ἀποκρινόμενος.* Gorg. 480. C: *παρέχειν μύσαντα καὶ ἀνδρείως, ὥσπερ τέμνειν καὶ κάειν ἰατρῷ.* 475. D: *γενναίως τῷ λόγῳ ὥσπερ ἰατρῷ, παρέχων ἀποκρίνου.* Prot. 348. A: *σὺ ἐμοὶ πάρασχε* (codd. plures *παράσχες*). Gorg. 456. B: *ἢ τεμεῖν ἢ καῦσαι παρασχεῖν τῷ ἰατρῷ.* Theaet. 191. A: *τῷ λόγῳ παρέξομεν … πατεῖν τε καὶ χρῆσθαι ὅ τι βούληται.* **efficio; reddo.* Crat. 417. C: *παρέχει ἄπαυστον καὶ ἀθάνατον αὐτὴν* (*τὴν φοράν*). Phaedr. 230. E: *ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.* Pol. IV. 434. C: *τὴν πόλιν δικαίαν παρέχοι.* Tim. 74. B. Phil. 52. E: *ἵνα … ῥᾴω παρέχῃ τὴν κρίσιν.* Phaedr. 277. A: *ἄλλοι … τοῦτ' ἀεὶ ἀθάνατον παρέχειν ἱκανοί.* Crat. 405. B: *καθαρὸν παρέχειν τὸν ἄνθρωπον.* Phil. 11. D: *τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν.* Legg. VIII. 832. A: *παρέχουσα ἄσχολον ἕκαστον.* Epin. 976. D: *τίς … ἐπιστήμη … μὴ παραγενομένη … ἀνοητότατον ἂν … παράσχοι τὸ ζῷον τὸ τῶν ἀνθρώπων.* Phaedr. 274. E: *τοῦτο … τὸ μάθημα … σοφωτέρους Αἰγυπτίους … παρέξει.* Pol. V. 486. E. Tim. 88. E. Phaedr. 238. A: *τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται.* Crat. 429. A: *οὐκοῦν οἱ μὲν ἀμείνους τὰ αὐτῶν ἔργα καλλίω παρέχονται, τὰ ζῷα, οἱ δὲ φαυλότερα;* Prot. 317. B: *πολὺ δυσμενεστέρους παρέχεσθαι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους.* Legg. VII. 809. D: *ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν παρεχόμεναι.* Pol. IV. 432. A: *ἡ δὲ ἀνδρείαν τὴν πόλιν παρείχετο.* Tim. 25. D: *ὃν* (*πηλὸν*) *ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο.*

παρηγορῶ, *adhortor*. Ax. 364. C: *παρηγόρησον αὐτὸς ὡς εἴωθας.*

παρήκω, *pertineo*. Alc. II. 148. C: *εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου* (Lat. *usque adhuc*).

παρθένος, ἡ, *virgo*. Phaedr. 264. D: *χαλκῆ παρθένος* (epigr.). Legg. XII. 943. E. Hipp. mai. 287. E: *παρθένος καλὴ καλόν.* 289. B: *οὐχ ἡ καλλίστη παρθένος αἰσχρὰ φανεῖται;* 297. D: *τὴν … παρθένον … εἶναι τὸ καλόν.* Legg. VII. 794. C: *παρθένοι.* Hipp. mai. 289. A: *τὸ τῶν παρθένων γένος.* B. Legg. VIII. 834. D: *παῖδας ἢ παρθένους.*

παρίημι, *praetermitto; transmitto;* etiam *negligo, negligentius dico*. Pol. VI. 504. D: *τὴν τελεωτάτην ἀπεργασίαν μὴ παριέναι.* II. 374. C: *οὐ παριεὶς τοὺς καιρούς.* V. 450. B: *ὃν … ἐγὼ παρῆκα τότε.* Euthyd. 301. C: *τοῦτο μὲν ἑκὼν παρῆκας* (*negligentius dixisti*). Pol. VI. 503. E: *ὃ τότε παρεῖ-*

μεν (codd. aliquot παρῆμεν). V. 449. C: μὴ οὖν παρῇς ὅντινα σὺ λέγεις. II. 370. B: ἐάν τίς τινος παρῇ ἔργου καιρόν. V. 460. E: ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ. Legg. VI. 754. A: μὴ ... παρῶμεν αὐτὸ ἄρρητον. Conv. 180. C: οὓς παρεὶς cet. Legg. III. 691. C: παρεὶς τὸ μέτριον. Phaedr. 235. E: παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν. Legg. VIII. 796. E: παρέντας ταῦτα. Med. Ep. VII. 334. A: τὸ ... αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω. Legg. VII. 796. A: ταῦτ' εἰς πάντα ὄντα χρήσιμα οὐ παρετέον. B. *permitto; sino; relinquo. Conv. 199. C: ἀλλὰ παρίημι. 214. E: τά γε ἀληθῆ παρίημι καὶ κελεύω λέγειν. Pol. V. 458. B. Conv. 214. E: ὅρα εἰ παρίῃς. Pol. V. 458. B: εἴπερ παρίῃς. Ib. ἄν μοι παρίῃς (Bekk. παριῇς). Conv. 199. B: πάρες μοι Ἀγάθωνα σμικρ' ἄττα ἐρέσθαι. Pol. II. 367. D: μισθοὺς ... πάρες ἄλλοις λέγειν. Phaed. 101. C: παρεὶς ἀποκρίνασθαι τοῖς σεαυτοῦ σοφωτέροις. Soph. 267. A: παρέντες ἑτέρῳ συναγαγεῖν ... εἰς ἕν. Legg. VI. 776. A: μητρὶ καὶ πατρὶ ... παρέντας ... τὰς αὐτῶν οἰκήσεις. Pol. II. 377. B: ἆρ' οὖν ῥᾳδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ... μύθους ... ἀκούειν τοὺς παῖδας —; *recipio, admitto. Pol. VIII. 560. D: οὔτε αὐτὴν τὴν ξυμμαχίαν παριᾶσιν. Phaed. 90. D: (τοῦτο) μὴ παρίωμεν (sic codd. Steph. παριῶμεν) εἰς τὴν ψυχήν. Pol. VIII. 561. B: λόγον ... ἀληθῆ οὐ προςδεχόμενος οὐδὲ παριεὶς εἰς τὸ φρούριον. — Pass. praeter. *remissus, solutus* vel *fractus sum.* Legg. XI. 931. D: πατρὸς καὶ προπάτορος παρειμένων γήρᾳ. Euthyd. 303. B: χαίροντε ὀλίγου παρείθησαν (sic Vat. Vulgo παρετάθησαν). — Med. *precor* et *deprecor* (germ. *sich ausbitten*); *veniam peto.* Pol. I. 341. B: οὐδέν σου παρίεμαι. Apol. 17. C: τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι. Legg. V. 742. B: παρέμενος (v. παραιτησάμενος) ... τοὺς ἄρχοντας ἀποδημείτω. XII. 951. A: τοὺς νομοφύλακας παρεμένους.

παρίστημι, *propono, exhibeo, affero;* trop. *persuadeo.* Pol. X. 600. C: Πρωταγόρας ... καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι ... ὡς οὔτε οἰκίαν οὔτε πόλιν τὴν αὑτῶν διοικεῖν οἷοί τ' ἔσονται, ἐὰν μὴ cet. Ep. VII. 335. D: δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ. Perf. et aor. 2. *adsto, adsum, praesto sum* (perf. part. *praesens*); etiam *accedo.* Phaedr. 232. B: εἴ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ cet. Legg. III. 678. A: ὧν νῦν ὁ λόγος ἡμῖν παρέστηκεν. Phil. 61. C: καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι. Legg. XII. 962. D: ὡς ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος μηνύει. Crit. 43. B: ἐν τῇ νυνὶ παρεστώσῃ ξυμφορᾷ. Pol. V. 452. B: ὥς γε ἐν τῷ παρεστῶτι. X. 615. E: ἄνδρες ... παρεστῶτες. Ep. VII. 334. A: τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. Legg. IV. 707. A: τριήρεις ὁπλίταις παριστῶσαι μαχομένοις. Gorg. 451. E: ὅτι σοι αὐτίκα ἂν παρασταῖεν οἱ δημιουργοὶ τούτων ὧν cet. Phaed. 96. D: ἄνθρωπος παραστὰς μέγας

σμικρῷ. Legg. VII. 800. B: εἴ τῳ τις ... ἰδίᾳ παραστὰς τοῖς βωμοῖς τε καὶ ἱεροῖς ... βλασφημοῖ cet. VIII. 839. B. — Etiam in eo ponitur *quod occurrit* vel *in mentem venit*; abs. *cogitatio animum subit.* Phaedr. 233. C: εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν ὡς οὐχ οἷόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι. Alc. II. 143. E: εἴ σοι αὐτίκα μάλα παρασταίη cet. 144. A: παραστῆναί ποτε δόξαν ὥστε οἰηθῆναι cet. Phaed. 58. E: ὥστ' ἔμοιγ' ἐκεῖνον παρίστασθαι μηδ' εἰς Ἅιδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι. 66. B: παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίως φιλοσόφοις ὥστε cet. — Med. *adduco; affero;* etiam *offero.* Legg. IV. 706. A: Μίνως ... τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικὴν παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ. Pol. VIII. 555. B: ἵνα ... παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς κρίσιν. Alc. II. 149. C: χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι.

παρισῶ, *aequo.* Pol. VI. 498. E: ἄνδρα ... ἀρετῇ παρισώμενον καὶ ὡμοιωμένον cet.

παροικοδομῶ, *iuxta exstruo.* Pol. VII. 514. B: παρ' ἣν ἰδὲ τείχιον παρῳκοδομημένον.

παροιμία, ἡ, *proverbium.* Soph. 231. C: ὀρθὴ γὰρ ἡ παροιμία τὸ cet. Crat. 384. A: παλαιὰ παροιμία ὅτι cet. Phil. 59. E: εὖ δ' ἡ παροιμία δοκεῖ ἔχειν τὸ cet. De iusto 374. A. Menex. 248. A: μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Soph. 261. B: τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον. Polit. 264. B: τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν πάθος. Conv. 174. B: ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες ὡς cet. 222. B: κατὰ τὴν παροιμίαν. Id. Pol. IV. 424. al. I. 329. A: διασώζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν. Legg. V. 741. D: κατὰ τὴν παλαιὰν παροιμίαν. Lys. 216. C. Legg. VI. 753. E: ἐν ταῖς παροιμίαις.

παροιμιάζω, *proverbium facio.* Phil. 45. D: ὁ παροιμιαζόμενος λόγος. Med. *proverbio utor.* Theaet. 162. C: φασὶν οἱ παροιμιαζόμενοι. Hipp. mai. 301. C: φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι. Cum acc. *proverbium in aliquem fingo.* Legg. VII. 818. A: ὁ τὸν θεὸν πρῶτον παροιμιασάμενος.

παροινῶ, *per ebrietatem insolentius me gero.* Euth. 4. C: παροινήσας ... καὶ ὀργισθείς.

παρολιγωρῶ, *negligo.* Epin. 991. D: μηδέποτε λήθη μηδὲ ἀμέλεια τῶν κρειττόνων ἡμᾶς παρολιγωρῆσαι.

παροξύνω, *stimulo.* Ep. IV. 321. A: ἐγὼ ... καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους.

παρορῶ, *male video, in videndo erro.* Hipp. mai. 300. C: πάνυ ἑτοίμως παρορᾷς. Hipp. min. 374. D: οἷς ἑκὼν ἄν τις ... παρορῴη cet. Theaet. 157. E: παρακούειν ἢ παρορᾶν.

παρουσία, ἡ, *praesentia*; etiam in eo dicitur *quod alicui est* vel *adest.* Phaed. 100. D: ἡ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία cet. Lys. 217. E: αὕτη ... ἡ παρουσία

ἀγαθοῦ. Gorg. 497. E: *ἀγαθῶν παρουσίᾳ.* 498. D. al. Soph. 247. A: *δικαιοσύνης ἕξει καὶ παρουσίᾳ.* Pol. IV. 437. E: *διὰ πλήθους παρουσίαν.* Lys. 217. B: *διὰ κακοῦ παρουσίαν.* 218. C.

παροχετεύω, *traduco.* Legg. VIII. 844. A: *νόμοι ... οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις.*

παῤῥησία, ἡ, *licentia; libertas* (*Freimüthigkeit*). Gorg. 487. B: *ἐνδεεστέρω ... παῤῥησίας.* Pol. VIII. 557. B: *ἐλευθερίας ἡ πόλις μεστὴ καὶ παῤῥησίας γίγνεται.* Legg. II. 671. B: *παῤῥησίας ἐμπίπλαται.* VII. 806. D: *διδομένης ... αὐτῷ παῤῥησίας.* VIII. 829. E: *τῆς ἐν ποιήσεσι παῤῥησίας.* Lach. 189. A: *ἄξιον ὄντα λόγων καλῶν καὶ πάσης παῤῥησίας.* Phaedr. 240. E: *παῤῥησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ χρωμένου.* Conv. 222. C: *γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παῤῥησίᾳ αὐτοῦ.* Ep. VIII. 354. A: *πάσῃ παῤῥησίᾳ ... χρώμενος.* Gorg. 487. A: *εὔνοιαν καὶ παῤῥησίαν.* Legg. III. 694. B: *διδόντος ... παῤῥησίαν.* VIII. 829. D: *παῤῥησίαν ἐν μούσαις εἶναι μόνοις.* 835. C. Clit. 406. A: *εἰ δέ μοι δίδως παῤῥησίαν.*

παῤῥησιάζομαι, *libere loquor.* Gorg. 487. D: *ὅτι γε οἷος παῤῥησιάζεσθαι.* Pol. VIII. 567. B. Lach. 178: *ἡγούμεθα γὰρ χρῆναι πρός γε ὑμᾶς παῤῥησιάζεσθαι.* Gorg. 491. E: *ὃ ἐγώ σοι νῦν παῤῥησιαζόμενος λέγω.* 492. D. Legg. VII. 811. A: *παῤῥησιαζόμενον ἀποφαίνεσθαι.* Charm. 156. A: *μᾶλλον γάρ σοι παῤῥησιάσομαι περὶ τῆς ἐπῳδῆς οἵα τυγχάνει οὖσα.* Ep. XIII. 362. C. Lach. 179. C: *παῤῥησιασόμεθα πρὸς ὑμᾶς.*

παρωθοῦμαι, *reiicio.* Pol. V. 471. C: *ὃ ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος πάντα ταῦτα εἴρηκας.*

παρωνύμιον, τό, *denominatio.* Soph. 268. C: *δῆλον ὅτι παρωνύμιον αὐτοῦ τι λήψεται.* Adi. *quod ab alio denominatur.* Legg. VI. 757. D: *ἀναγκαῖον ... καὶ τούτοις παρωνυμίοισί ποτε προςχρήσασθαι πόλιν ἅπασαν.*

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, quisque; totus, universus.* Prot. 324. A: *ἔνθα δὴ πᾶς παντὶ θυμοῦται.* Pol. X. 608. C: *πᾶς ... οὗτός γε ... χρόνος.* Phaed. 245. C: *ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος.* 249. E: *πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα.* Pol. II. 381. A: *πᾶν ... τὸ καλῶς ἔχον.* VII. 523. D: *πᾶν ὅ τι τοιοῦτον.* Tim. 62. C: *τοῦ ... παντὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος.* Phil. 48. C: *τῆς ... πάσης πονηρίας ἐστὶ τὸ ἐναντίον* (v. *τοὐναντίον*) *πάθος ἔχον ἢ* cet. Phaedr. 235. E: *ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκε.* Theaet. 204. B: *οὐκοῦν διαφέροι ἂν τὸ ὅλον τοῦ παντός —;* Phil. 19. B: *κατὰ παντὸς ἑνὸς* (*de unoquoque*). Tim. 40. B: *περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον.* — **παντὸς μᾶλλον**, *omni modo, prorsus.* Prot. 344. B. Phaedr. 228. D. Gorg. 527. B. Phaed. 67. B: *παντός γε μᾶλλον* (resp.) al. **παντός** et **τοῦ παντός** cum v. *ἄξιος.* Soph. 216. C. Phil. 64. B. Legg.

XII. 951. B. Alc. I. 105. E. Euthyd. 307. A. — Soph. 250. D: πάσῃ συνεσχόμεθα ἀπορίᾳ. Conv. 194. A: ἐν παντὶ (*in summa consilii inopia*) εἴης (ἄν). Pol. IX. 579. B: ἔτι ἂν μᾶλλον ἐν παντὶ κακοῦ εἴης. Euthyd. 301. A: κἀγὼ ἐν παντὶ ἐγενόμην ὑπὸ ἀπορίας. Tim. 83. A: παντὶ χαλεπὸν προσπίπτει τοῦ σώματος. Theaet. 147. E: τὸν ἀριθμὸν πάντα δίχα διελάβομεν. Pol. V. 475. A: πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους. Phaedr. 253. C: εἰς ὁμοιότητα ... πᾶσαν πάντως ... πειρώμενοι ἄγειν. Apol. 20. D: πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ. Phaedr. 251. E: ὑπὸ πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος. 273. E: κεχαρισμένως ... πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. Theaet. 175. A: οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ (*in totum quodque*) βλέπειν. Pol. VIII. 562. E: ἐπὶ πᾶν τὸ τῆς ἐλευθερίας ἰέναι. Phaedr. 258. E: πᾶσαι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί. Theaet. 204. B: τὰ πάντα καὶ τὸ πᾶν ἔσθ' ὅ τι διαφέρει; Tim. 23. C: πολιτεῖαι ... κάλλισται πασῶν. Prot. 330. A: πάντων μάλιστα. Pol. I. 344. A: πάντων δὲ ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. Conv. 186. C: (ἐν) τοῖς ... σώμασι τῶν πάντων ζώων. Pol. VIII. 567. A: πάντων τούτων ἕνεκα. Legg. VII. 801. A: νικᾷ ... πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Pol. VII. 523. D: ἐν πᾶσι ... τούτοις. VIII. 566. D: ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν (nos: *jeden, dem*) περιτυγχάνῃ. Pol. V. 475. A: πάσας φωνὰς ἀφίετε. Prot. 361. C: ὀλίγου πάντα μᾶλλον φανῆναι αὐτὸ ἢ δικαιοσύνην. Theaet. 204. A: ὅτι οὗ ἂν ᾖ μέρη, τὸ ὅλον ἀνάγκη τὰ πάντα μέρη εἶναι. — τὸ πᾶν, *universum* vel *rerum universitas*. Polit. 270. B: τὴν τοῦ παντὸς φοράν. 272. E: τοῦ παντὸς ... ὁ κυβερνήτης. 286. B. Crat. 436. E: ὡς τοῦ παντὸς ἰόντος τε καὶ φερομένου. Tim. 28. C: τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός. Phil. 23. C: πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντί. 29. C. Crat. 412. D: τὸ πᾶν εἶναι ἐν πορείᾳ. Conv. 202. E: ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυνδεδέσθαι. Tim. 30. B: τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο. 69. C: ἐκ τούτων πᾶν τόδε ξυνεστήσατο. al. — Ponitur ubi nos adverb. (v. c. *durchaus*) usurpamus. Phaedr. 240. A: πᾶσα ἀνάγκη. 243. D. Phaed. 67. A. al. Similiter πᾶν τοὐναντίον (nos: *ganz das Gegentheil*). Prot. 332. A. Phil. 43. B. Conv. 214. D. al. Etiam πᾶν et τὸ πᾶν, *prorsus, omnino*. Soph. 247. B: τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ἀποκρίνονται πᾶν. Phil. 55. C: πᾶν περικρούωμεν. Legg. IV. 718. B: πᾶν ἀγαπητόν. Tim. 72. B: τὸ πᾶν ἠγνοηκότες ὅτι cet. Legg. XII. 959. A: ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν. — διὰ παντός (germ. *durchgängig*), *usquequaque, omnino*, in temp. pos. *semper*. Phaedr. 240. E: φυλακάς τε ... φυλαττομένῳ διὰ παντός. Polit. 294. C: τὸ διὰ παντὸς γιγνόμενον ἁπλοῦν. Crat. 416. B. Pol. III. 407. D: τὰ ... εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην ... σωτηρίαν διὰ παντὸς δόξης ὀρθῆς cet. VIII. 561. D. Tim. 18. B. Legg. VIII. 836. C: ὃ διὰ παντός φαμεν

δεῖν τὸν νομοθέτην διατηρεῖν. Alc. I. 108. B: *τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον.* Similiter *διὰ πάντων* (Soph. 254. B.) i. q. *κατὰ πάντων* (Tim. 60. B: *μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε*). Pariter fem. Pol. IV. 432. A: *διὰ πασῶν* (quasi *χορδῶν*) *παρεχομένη ξυνᾴδοντας* ces. — *τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ* (vid. h.). — *ἐπὶ πᾶν*, *in universum* (Euthyd. 279. E: *ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν*), c. art. *omnia.* Legg. IX. 875. D: *ἃ … τὸ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁρᾷ καὶ βλέπει, τὸ δ' ἐπὶ πᾶν ἀδυνατεῖ.* — *κατὰ πάντα*, *omnibus partibus*, *prorsus.* Tim. 30. D: *τῷ … καλλίστῳ καὶ κατὰ πάντα τελέῳ.* Epin. 985. A.

πάσσοφος, v. *πάνσοφος*.

πάσσω, *spargo.* Pol. III. 408. A. (Hom.).

πάσχω, *patior* (etiam de poena corporis), in univ. *affligor* (etiam *morte afficior*); *afficior* vel *affectus* (etiam *animatus*) *sum*, *me habeo* vel *comparatus sum*; *πάσχειν* etiam is dicitur *cui aliquid accidit*, *usu venit*, etiam *in quem aliquid cadit.* Gorg. 485. A: *ἔγωγε ὁμοιότατον πάσχω πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας ὥσπερ πρὸς τοὺς ψελλιζομένους καὶ παίζοντας.* Conv. 222. E: *οἷα αὖ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου!* Phil. 35. A: *ὁ κενούμενος … ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει.* Tim. 64. B: *πάσχει μόνον.* Phaed. 74. D: *ἦ πάσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς ξύλοις —;* Pol. III. 409. B: *σφόδρα γε αὐτὸ πάσχουσιν.* Legg. IX. 867. C: *πασχέτω.* 868. A. Polit. 299. A: *δικαιότατ' ἂν ὁτιοῦν πάσχοι καὶ ἀποτίνοι.* Parm. 128. D: *ὡς ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις.* Menex. 246. C: *εἴ τι πάσχοιεν* (ut Lat. *si quid eis accidisset*, nos: *wenn sie fallen sollten*). Phil. 46. C: *ὁπόταν … τἀναντία ἅμα πάθη πάσχῃ.* Polit. 262. A: *μὴ μέντοι τοῦτό γε ἐς αὖθις … πάσχωμεν.* Phaedr. 241. E: *ὅ τι πάσχειν προσήκει αὐτῷ.* Menex. 235. B: *καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταὐτὰ ταῦτα δοκοῦσί μοι πάσχειν καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν.* Conv. 184. B: *κακῶς πάσχων.* Pol. IV. 440. C: *καὶ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων πάσχων ὑπ' ἐκείνου ὃν ἂν* cet. Tim. 33. C: *πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν.* Prot. 337. C: *ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι.* Crit. 49. D: *κακῶς πάσχοντα.* Gorg. 476. B: *ἀνάγκη τι εἶναι καὶ πάσχον ὑπὸ τούτου τοῦ ποιοῦντος;* Pol. III. 410. A: *αὐτοῖς τοῖς πάσχουσι.* Conv. 215. E: *τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον.* Gorg. 481. C: (*εἰ*) *τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι.* Theaet. 166. B. Phil. 34. B. Gorg. 513. B: *πέπονθα … τὸ τῶν πολλῶν πάθος.* Theaet. 148. E: *ὃ μέντοι πέπονθα λέγω.* Conv. 215. D: *οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων.* Alc. I. 118. B: *οἷον πάθος πέπονθας* (*qualis tua est conditio!*). Hipp. min. 363. D: *μακάριόν γε … πάθος πέπονθας εἰ* cet. Phaedr. 251. C: *ταὐτὸν … πέπονθεν ἡ … ψυχή.* 255. D: *οὐδ' ὅ τι πέπονθεν οἶδεν.* Phaed. 104. A: *οἷον καὶ ἡ τριὰς πέπονθε* (*quale in — cadit*). Parm. 146. B: *εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.* 148. A: *ἦ … τὸ*

ἓν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι. Pol. I. 345. B. Men. 74. A: πάλιν ... ταὐτὸν πεπόνθαμεν. Hipp. mai. 300. E. Pol. II. 368. A: πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε εἰ μὴ πέπεισθε cet. Apol. 17. A: ὅτι ... ὑμεῖς ... πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων οὐκ οἶδα. Soph. 247. D: εἰ ... τι τοιοῦτον πεπόνθασι. Pol. VI. 488. A. Euth. 8. D: οὐκοῦν ταὐτά γε ταὐτὰ καὶ οἱ θεοὶ πεπόνθασιν —; Alc. II. 141. A: οἳ τἀναντία τούτων πεπόνθασιν. Eryx. 399. C: ἴσως ... καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασι πρὸς σὲ καὶ Πρόδικον. Parm. 140. A: πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἕν. Hipp. mai. 301. A: οὐ καὶ ἀμφότεροι αὖ ἂν τοῦτο πεπόνθοιμεν; Pol. II. 376. A: κἂν μηδὲν πώποτε ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθῃ. Phaedr. 238. C: δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ, θεῖον πάθος πεπονθέναι; Phaed. 98. C: καί μοι ἔδοξεν ὁμοιότατον πεπονθέναι ὥσπερ ἂν εἴ τις cet. Parm. 160. A. Pol. VII. 516. D: ἢ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἂν πεπονθέναι. Legg. IV. 712. E. Tim. 19. B: οἷόν τι πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω (*quomodo in eam animatus sim*). Legg. VII. 810. D. Apol. 42: δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν cet. Alc. I. 127. D. Phaedr. 264. D: ποῖον τοῦτο (τὸ ἐπίγραμμα) καὶ τί πεπονθός; Parm. 148. A: τὸ ... ταὐτὸν πεπονθὸς ὅμοιον. Pol. III. 387. D: ὡς δεινόν τι πεπονθότος. Hipp. mai. 300. B: μηδετέρας (ἡδονῆς) πεπονθυίας τι τῶν ὄντων ὁτιοῦν. Charm. 171. D: ἄλλον ταὐτὸν τοῦτο πεπονθότα. Eryx. 405. E: οἱ ... πλεῖστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι. Soph. 253. A: σχεδὸν οἷον τὰ γράμματα πεπονθότ' ἂν εἴη (*eadem ferme eorum quae litterarum ratio erit*). Hipp. mai. 300. D: τοῦτ' ἀμφοτέρους ἡμᾶς πεπονθότας. Conv. 198. C: ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὁμήρου ἐπεπόνθη (Cl. ἐπεπόνθει. Vulg. ἐπεπόνθειν). Pol. I. 329. B. (v. ἐπεπόνθειν). Apol. 33. D: ἐπεπόνθεσαν. Phaed. 58. E: ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος. Apol. 21. C: πρὸς ὃν ἐγὼ σκοπῶν τοιοῦτόν τι ἔπαθον. 22. A. Conv. 204. C: θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. Theaet. 166. B: μνήμην ... ὧν ἔπαθε. Phil. 23. A: τὰ γὰρ αὐτὰ ἔπαθεν ἄν. Euth. 4. D: ὅπερ οὖν καὶ ἔπαθεν. Menex. 244. B: συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν τ' ἐποιήσαμεν ὧν τ' ἐπάθομεν. Riv. 133. A: ὅ τι ... οἱ ἐρασταὶ ἔπαθον οὐκ οἶδα. Ax. 369. C: εἴ τι πάθοις. Crat. 432. D: γελοῖα ... ὑπὸ τῶν ὀνομάτων πάθοι ἂν ἐκεῖνα ὧν ὀνόματά ἐστι τὰ ὀνόματα. Legg. V. 730. C. Apol. 36. B: ἢ μὴ πάθω τοῦτο cet. Crat. 432. A: ἐάν τι τούτων πάθῃ. Pol. X. 619. A. Ep. II. 312. D: ἄν τι ἡ δέλτος ... πάθῃ (nos: *wenn ... verloren gehen sollte*). Pol. V. 451. B: ἐάν τι πάθωμεν πλημμελὲς ὑπὸ τοῦ λόγου. Phaedr. 233. A: ἐξ ὧν ἂν εὖ πάθωσιν. 235. E: τοῦτο ... οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. 270. D: τίνα (δύναμιν πέφυκεν ἔχον) εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ; Polit. 299. A: ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίνειν (Id. Legg. VI. 767. E. IX. 875. D. Apol. 36. B.).

Conv. 174. E: *καί τι ἔφη γελοῖον παθεῖν.* Pol. I. 337. D: *τί ἀξιοῖς παθεῖν;* VII. 356. B: *γελοῖον δ' ἔγωγε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἔοικα παθεῖν.* Phaedr. 254. E: *ταὐτὸν πάθος παθών.* Pol. II. 362. A: *πάντα κακὰ παθών.* Tim. 59. E: *τὸ ... παθὸν ταῦτα.* Legg. V. 730. A: *φύλαξ ... τοῦ παθόντος* (*afflicti*). IX. 871. D: *μὴ ἐν τῇ τοῦ παθόντος* (h. e. *interfecti*) *χώρᾳ θαπτέσθω.* 874. B. Gorg. 520. E: *τὸν εὖ παθόντα.* Conv. 222. B: *παθόντα γνῶναι* (prov.). Legg. IX. 878. C: *τὸν παθόντα* (*vulnere afflictum*). Tim. 52. D: *πάθη ... πάσχουσαν.* 64. C: *τὸ παθόν.* Gorg. 519. C: *εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῶν.* Menex. 244. B: *παθόντες ὑπ' αὐτῆς κακῶς.* Prot. 318. D: *οὐ πείσεται ἅπερ ἂν ἔπαθεν ἄλλῳ τῳ συγγενόμενος τῶν σοφιστῶν.* Parm. 138. B: *οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταὐτὸν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει.* Crit. 47. C: *ἆρα οὐδὲν κακὸν πείσεται;* Gorg. 513. A: *ὅπως μὴ ... πεισόμεθα ὅπερ* cet. Phil. 13. E: *ἆρ' οὐ ταὐτὸν πείσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος;* Legg. I. 635. D. Crat. 436. B: *τί οἴει ἡμᾶς ... πείσεσθαι;* Pol. VII. 530. A. Apol. 35. A. Legg. XI. 929. A: *τὸν ταῦτα πεισόμενον ἐν δίκῃ.* — *πάσχειν* etiam dicitur *qui coactus est*, igitur *invitus aliquid facit*, et in univ. *agit*. Euthyd. 302. D: *ὡμολόγηκα, ἔφην· τί γὰρ πάθω;* (nos: *denn musste ich nicht?* vel: *konnte ich anders?*) Similiter Legg. VI. 799. C: *πάθωμεν.*

πατάσσω, *ferio*, *verbero*. Legg. IX. 879. E: *ὅσας ἂν αὐτὸς πατάξῃ.* Gorg. 527. D: *οὐ γε θαῤῥῶν* (int. *ἔασον*) *πατάξαι* (Steph. et F. a rec. m. *πάταξαι*). Pol. I. 333. E: *ὁ πατάξαι δεινότατος ἐν μάχῃ.* Legg. IX. 879. E.

πατήρ, ὁ, *pater; parens*. Prot. 317. C: *οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην.* Pol. I. 330. B: *τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός.* Legg. III. 680. E: *διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονέναι.* VI. 772. E: *ἀγαθῶν πατέρων φύντι.* 773. A. XI. 926. E: *ἔρημον πατέρων γενομένην.* **auctor; inventor*. Phaedr. 275. E: *πατὴρ ὢν γραμμάτων.* Theaet. 165. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ἑτέρου μύθου ἔζη.* Conv. 177. D: *πατὴρ τοῦ λόγου.* Tim. 37. C: *ὁ γεννήσας πατήρ.* 41. C. Phaedr. 275. E: *τοῦ πατρὸς ἀεὶ δεῖται βοηθοῦ.* Polit. 273. B: *τὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρὸς ... διδαχήν.* Pol. VI. 506. E. Phaedr. 257. B: *Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος.* Tim. 28. C: *τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός.* Lys. 214. A: *οὗτοι γὰρ ἡμῖν ὥσπερ πατέρες τῆς σοφίας εἰσὶ καὶ ἡγεμόνες.* Menex. 240. E: *ἐγὼ ... ἐκείνους τοὺς ἄνδρας φημὶ οὐ μόνον τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων πατέρας εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας* cet. **sors* (germ. *Capital*). Pol. VIII. 555. E: *τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.*

πατραλοίας, ὁ, *parricida*. Soph. 241. D: *μή με οἷον πατραλοίαν ὑπολάβῃς γίγνεσθαί τινα.* Pol. VIII. 569. B:

πατραλοίαν ... λέγεις τύραννον. Phaed. 144. A: *τοὺς ... πατραλοίας καὶ μητραλοίας.*

πατρικός, ή, όν, *paternus.* Lach. 180. E: *καὶ γὰρ πατρικὸς ἡμῖν φίλος τυγχάνεις ὤν.* Men. 78. D: *ὁ τοῦ μεγάλου βασιλέως πατρικὸς ξένος.* Soph. 242. A: *τολμητέον ἐπιτίθεσθαι τῷ πατρικῷ λόγῳ.* Men. 92. D: *τὸν πατρικὸν τόνδε ἑταῖρον.*

πάτριος, ία, ιον, *patrius; a maioribus traditus* vel *institutus:* neutr. *patrium institutum, mos.* Pol. IV. 427. C: *πάτριος ἐξηγητής* (Apollo). Legg. XII. 959. B: *καθάπερ ὁ νόμος ὁ πάτριος λέγει.* Soph. 229. B: *τὸ μὲν ἀρχαιοπρεπές τι πάτριον.* Hipp. mai. 284. B: *οὐ γὰρ πάτριον ... Λακεδαιμονίοις κινεῖν τοὺς νόμους.* Pol. IV. 427. C: *τῷ πατρίῳ (ἐξηγητῇ).* Legg. XII. 947. C: *τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν.* VI. 759. A: *πάτριαι ἱερωσύναι.* II. 680. A: *ἔθεσι καὶ τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν.* Polit. 295. A: *πατρίοις ... ἔθεσι νομοθετῶν.* Legg. VII. 793. A: *οὓς πατρίους νόμους ἐπονομάζουσιν.* Polit. 290. E: *τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν.* 296. C: *παρὰ τὰ γεγραμμένα καὶ πάτρια.* 298. D. 301. A. Pol. VII. 538. D: *ἐκεῖνα τιμῶσι τὰ πάτρια.* Legg. II. 656. E. VII. 793. B: *οἷον πάτρια καὶ παντάπασιν ἀρχαῖα νόμιμα.* Ep. VII. 336. C: *ζῆν κατὰ τὰ πάτρια.*

πατρίς, ή, *patria.* Crat. 395. D: *ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνετράπετο.* Crit. 51. C: *ἃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις καὶ ἡ πατρίς.* Ep. IX. 358. A: *τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται* cet. Gorg. 480. B: *(ὑπὲρ) πατρίδος ἀδικούσης.* Legg. V. 739. B. Ep. IX. 358. A: *καλούσης ... τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά.* Prot. 346. B: *τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι.* Pol. IX. 592. A. Legg. I. 642. B. Menex. 237. B: *τῷ ὄντι ἐν πατρίδι οἰκοῦντας καὶ ζῶντας.* Pol. IX. 575. D: *οὕτω πάλιν τὴν πατρίδα ... κολάσεται.* Legg. IX. 856. D: *εἰς τὴν αὐτῶν ἀρχαίαν ἐκπεμπέσθω πατρίδα καὶ πόλιν.* Lach. 181. B: *τὴν πατρίδα ὀρθοῦντα.* Polit. 308. A: *τὰς αὐτῶν πατρίδας.*

πατριώτης, ὁ, *qui eiusdem est patriae* vel *civitatis.* Legg. VI. 777. D: *μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν* cet.

πατρόθεν, *a* vel *ex patre*, cum v. *ὄνομα* i. q. *πατρός.* Legg. VI. 753. C: *γράψαντα τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς καὶ δήμου.* Lys. 204. E: *ἀλλ᾽ ἔτι πατρόθεν ἐπονομάζεται.* Lach. 187. D: *δοκεῖς μοι ... Σωκράτη πατρόθεν γιγνώσκειν μόνον.*

πατρονομική, ή, *gubernatio paterna.* Legg. XI. 927. E: *οὐ πολὺ διαφέρον ἡ παρ᾽ ἡμῖν ὀρφανία κέκτηται τῆς πατρονομικῆς.*

πατρονομοῦμαι, *gubernatione paterna fruor.* Legg. III. 680. E: *πατρονομούμενοι καὶ βασιλείαν πασῶν δικαιοτάτην βασιλευόμενοι.*

πατροφόνος, *parricida.* Legg. IX. 869. B: τὸν πατροφόνον. XII. 960. B: περὶ πατροφόνων.

πατρῷος, ῴα, ῷον, *paternus*, *a patre acceptus* vel *relictus* (unde τὰ πατρῷα *bona paterna*, *patrimonium*); *patrius*, ut θεοὶ πατρῷοι, *dii patrii* al.). Euthyd. 302. B: ἔστι σοι Ζεὺς πατρῷος; C. Ib. Ἀπόλλων πατρῷος διὰ τὴν τοῦ Ἴωνος γένεσιν. D: Ζεὺς δ' ἡμῖν πατρῷος οὐ καλεῖται cet. Charm. 157. E: ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία. Pol. III. 391. E: Διὸς πατρῴου (Hom.). Legg. IX. 881. D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῴου. XI. 923. D: πλὴν τοῦ πατρῴου κλήρου. Menex. 249. A: ὄργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδοῦσα. Legg. III. 695. A: τὴν πατρῴαν οὐ παιδευομένους τέχνην. XI. 919. E: τὴν ... πατρῴαν ἑστίαν. Ep. VII. 332. E: τὴν πατρῴαν ἀρχήν. Legg. IV. 717. B: ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν. Crat. 391. C: ἐπειδὴ ... οὐκ ἐγκρατὴς εἶ τῶν πατρῴων. Pol. VIII. 568. E: δῆλον ... ὅτι ἐκ τῶν πατρῴων θρέψεται αὐτός τε cet. IX. 574. A: ἀπονειμάμενος τῶν πατρῴων. (XI. 913. A. pro πατρῴων nunc scrib. πατέρων). Legg. VI. 785. A: ἐν ἱεροῖσι πατρῴοις. Ep. VIII. 357. B: εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας. Legg. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πάτρῳα ἤθη. Alc. II. 138. C: χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῷα τοὺς υἱεῖς.

πατῶ, *conculco.* Theaet. 191. A: τῷ λόγῳ παρέξομεν ... πατεῖν. Phaedr. 248. A: πατοῦσαι ἀλλήλας. **tracto.* Phaedr. 273. A: τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς.

παῦλα, ἡ, *requies; finis.* Pol. V. 473. D: οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα. VI. 501. E: ὅτι ... οὔτε πόλει οὔτε πολίταις κακῶν παῦλα ἔσται. Ep. VII. 336. E. Phaedr. 245. C: παῦλαν ἔχον τῆς κινήσεως παῦλαν ἔχει ζωῆς. Phil. 51. A: λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς ἡδονάς. Pol. IX. 584. B: ἡδονὴν ... παῦλαν λύπης εἶναι.

παῦρος, α, ον, pl. *pauci.* Phaed. 69. C: βάκχοι δέ τε παῦροι (e poët.).

παύω, *desinere facio; sedo, sano,* etiam *comprimo; libero;* intrans. *desino.* Phil. 25. D: ὁπόση παύει πρὸς ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα. Phaedr. 228. E: παῦε (nos: *hör' auf.*). 257. B: Λυσίαν ... παῦε τῶν τοιούτων λόγων. Legg. VI. 784. C: τὰ δὲ καὶ ἀπειλοῦσαι παυόντων αὐτοὺς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀμαθίας. IX. 879. E. Eryx. 396. A: αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς. 402. B: παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας. 404. D: τὸν νοσοῦντα παύειν. 396. D: ἔπαυσα (ἂν) τῆς διαφορᾶς. Tim. 24. E: ὅσην ἡ πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε δύναμιν cet. Gorg. 482. A: τὴν φιλοσοφίαν ... παῦσον ταῦτα λέγουσαν. Menex. 241. B: ὅτι ... ἔπαυσαν φοβουμένους πλῆθος νεῶν τε καὶ ἀνδρῶν. Gorg. 523. D: τοῦτο ... ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν. Conv. 185. D: δίκαιος εἶ παῦσαί με τῆς λυγγός. Pol. VIII. 559. B: ἥ τε παῦσαι ζῶντα δυνατή. Hipp. min. 372. E: ἀμαθίας

παύσας τὴν ψυχήν. Gorg. 523. C: *ἀλλ' ἐγὼ ... παύσω τοῦτο γιγνόμενον.* 481. E: *εἰ μή τις παύσει τὰ σὰ παιδικὰ τούτων τῶν λόγων.* Clit. 407. C: *οἵτινες ὑμᾶς παύσουσι ταύτης τῆς ἀμουσίας.* Pol. III. 416. C: *ἥτις μήτε τοὺς φύλακας ὡς ἀρίστους εἶναι παύσοι* cet. Med. *desino, desisto; depono; finem facio; mitto;* etiam verti potest *liberor* (abs., cum genit. et cum partic.). Pol. VII. 531. B: *παύομαι τῆς εἰκόνος.* Gorg. 491. A: *μαγείρους λέγων ... οὐδὲν παύει.* Alc. II. 147. E. Gorg. 497. C: *εἰ οὐχ ἅμα παύεται διψῶν ἕκαστος ἡμῶν καὶ ἡδόμενος.* D: *τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν οὐχ ἅμα παύεται.* 517. C: *οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι.* De lege 316. B. Euth. 8. C: *οὐδὲν ... παύονται ταῦτ' ἀμφισβητοῦντες.* Legg. XI. 920. A: *τοὺς δεσμοὺς μὴ παυέσθω διπλασιάζων.* Crat. 422. A: *πότε οὖν ἀπειπὼν ὁ ἀπαγορεύων δικαίως παύοιτ' ἄν;* Phil. 35. E. Conv. 185. D: *ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ... παύεσθαι ἡ λύγξ.* Lach. 187. E. Tim. 42. C: *μὴ παυόμενος ... κακίας.* Polit. 273. A: *θορυβῶν τε καὶ ταραχῆς ἤδη παυόμενος.* Phaedr. 234. A: *παυόμενοι τῆς ἐπιθυμίας* (si locus sanus). Crat. 396. C: *οὐκ ἂν ἐπαυόμην διεξιών.* Legg. II. 662. E: *ἀεὶ διακελευόμενος οὐδὲν ἐπαύου ζῆν με ὡς δικαιότατα.* Phaed. 100. B: *ἅπερ ... οὐδὲν πέπαυμαι λέγων.* Conv. 188. E: *ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπαυσαι.* Phaed. 79. D: *πέπαυται ... τοῦ πλάνου.* Tim. 57. A: *πέπαυται τεμνόμενον.* Legg. III. 686. B. Prot. 328. D: *ὅτι τῷ ὄντι πεπαυμένος εἴη.* Alc. I. 103. A: *τῶν ἄλλων πεπαυμένων.* Ep. VII. 331. B: *οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην.* Pol. I. 354. A: *ἐπειδὴ ... χαλεπαίνων ἐπαύσω.* Polit. 270. D: *ἐπαύσατο ... ἐπὶ τὸ γεραίτερον ἰδεῖν πορευόμενον.* Phil. 24. D: *προϊὸν ἐπαύσατο.* Prot. 348. A: *περὶ ὧν μεταξὺ ἐπαυσάμεθα διεξιόντες.* Phaedr. 262. E: *παῦσαι.* Gorg. 486. C: *παῦσαι ... ἐλέγχων.* Phil. 19. E. Alc. I. 104. E: *εἰ ... οὕτω μόγις καὶ παυσαίμην.* Hipp. mai. 287. B: *ἐπειδὴ παύσαιο λέγων.* Alc. II. 142. C: *ὅστις ... παύσαιτ' ἂν εὐχόμενος.* Euth. 7. C: *ταχὺ παυσαίμεθ' ἂν τῆς διαφορᾶς.* Conv. 190. C: *ὡς ἂν ... παύσαιντο τῆς ἀκολασίας.* 185. D: *ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι.* Ib. *ἐπειδὰν παύσῃ.* Pol. VI. 509. C. IV. 426. A: *πρὶν ἂν μεθύων ... παύσηται.* Phaedr. 231. A: *ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.* Id. 232. E. 264. A. Ep. VII. 336. E. Theaet. 180. D: *ἵνα ... παύσωνται ἠλιθίως οἰόμενοι* cet. Pol. I. 329. C: *ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι.* IX. 583. D: *τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον.* Ep. VIII. 356. C: *ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου ... παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν.* Parm. 130. A: *παυσαμένου αὐτοῦ.* Conv. 185. C: *Παυσανίου παυσαμένου.* Riv. 133. A: *παυσαμένῳ τῆς ἔριδος.* Phaedr. 234. A: *παυσάμενοι τῆς ὥρας* (si locus sanus). Pol. IX. 584. B: *παυσάμεναι* (abs.). Euth. 9. B: *ἐγκωμιάζων σε ἐπὶ σοφίᾳ οὐδέποτε παύσομαι.* Apol. 26. A. Gorg. 482. A:

ὅτι ... οὐδὲ σὺ παύσει ποτὲ ταῦτα λέγων. Euthyd. 296. A. Gorg. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. Crat. 421. E: τοῦτο οὐ παύσεται ποιῶν. Conv. 185. E: παύσεται (ἡ λύγξ). Men. 95. A: παύσεται χαλεπαίνων. Hipp. min. ad fin. εἰ μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι πανσόμεθα τῆς πλάνης. Pol. VI. 487. E: ὅτι οὐ πρότερον κακῶν παύσονται αἱ πόλεις. — Verb. Gorg. 523. D: παυστέον ἐστὶ προειδότας αὐτοὺς τὸν θάνατον. Pol. III. 391. E: ὧν ἕνεκα παυστέον τοὺς τοιούτους μύθους.

παχέως, *dense, generatim.* Polit. 295. A: ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καί πως οὑτωσὶ παχυτέρως ἑκάστοις τὸν νόμον θήσει. Idem παχύτερον. 294. E.

πάχνη, ἡ, *pruina.* Tim. 59. E: τὸ δ' ἐπὶ γῆς ξυμπαγὲν ἐκ δρόσου γενόμενον πάχνη λέγεται. Locr. 99. C. Conv. 188. B: πάχναι καὶ χάλαζαι.

πάχος, τό, *crassitudo.* Tim. 85. C: λεπτότητος ... καὶ πάχους. Pol. VII. 523. E: πάχος καὶ λεπτότητα.

παχυμερής, ὁ ἡ, *crassus.* Locr. 100. E: τὸ δὲ ψυχρὸν παχυμερέστερον ... ἐστί.

παχύνω, *sagino.* Pol. I. 343. B: παχύνειν αὐτούς. Gorg. 518. C: παχύναντες τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων.

παχύς, εῖα, ύ, *crassus; pinguis.* Gorg. 524. C: εἰ παχύς, παχὺς καὶ ἀποθανόντος. Pol. VII. 523. D: ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ. Prot. 356. C: τὰ παχέα. Polit. 299. E: εἴτε ἐν βάθεσιν εἴτε ἐν πάχεσιν (v. τάχεσιν) οὖσάν που. Tim. 45. C: ὅσον παχύτερον. 66. E: παχύτεραι δὲ ὀσμαὶ ξύμπασαι γεγόνασιν ἀέρος.

παχύτης, ἡ, *crassitudo.* Polit. 284. E: ὁπόσαι ... καὶ πλάτη καὶ παχύτητας (v. ταχυτῆτας) πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι.

πέδη, ἡ, *pedica, vinculum.* Legg. IX. 882. B: δήσας ἐν πέδαις.

πεδιάς, ἡ (γῆ), *planum.* Legg. I. 624. D: ὡς οὐκ ἔστι ... πεδιάς.

πεδινός, ή, όν, *planus.* Legg. IV. 704. D: πεδινωτέραν ἂν λέγοις.

πεδίον, τό, *planum; solum; campus.* Critia 113. C: κατὰ δὲ μέσον πάσης πεδίον ἦν. 118. A: τὸ ... περὶ τὴν πόλιν πᾶν πεδίον. 113. C: πρὸς τῷ πεδίῳ. Phaedr. 248. B: τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἐστίν. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ cet. Pol. X. 621. A: εἰς τὸ τῆς Λήθης πεδίον. Critia 118. C. D. 113. C: πάντων πεδίων κάλλιστον. Legg. IV. 704. C: πεδίων τε καὶ ὀρῶν cet. Critia 115. A: ὅσα ἐν τοῖς πεδίοις νέμεται. Legg. III. 677. C: τὰς ἐν τοῖς πεδίοις πόλεις. Polit. 264. C: περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία. Legg. III. 678. C: ἐκ ... τῶν ὑψηλῶν εἰς τὰ πεδία καταβαίνειν cet.

πεδῶ, constringo; impedio. Tim. 43. D: τὴν ... ταὐτοῦ (περίοδον) ἐπέδησαν ἐναντία αὐτῇ ῥέουσαι. 71. E: καθ' ὕπνον τὴν τῆς φρονήσεως πεδηθεὶς δύναμιν.

πεζικός, ή, όν, pedester. Legg. VI. 753. B: ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικά.

πεζοθηρικός, ή, όν, ad venationem terrestrem pertinens. Soph. 220. A: τὰ μὲν πεζοῦ γένους ... πεζοθηρικόν.

πεζονομικός, ή, όν, ad animalium terrestrium pastionem pertinens; subst. *animalium terrestrium pastio.* Polit. 267. B: πεζονομικόν. 265. C: τῆς πεζονομικῆς ἐπιστήμης. 267. B: τοῦ ... πεζονομικοῦ. 264. E: τὴν πεζονομικήν. 265. C.

πεζός, ή, όν, pedester; terrester; pl. *pedites.* Tim. 40. A: πεζὸν ... καὶ χερσαῖον (εἶδος) τέταρτον. 91. E. Soph. 222. B: τῆς πεζῆς θήρας ... δύο ... μέρη. 220. A: πεζοῦ γένους. 221. E. Polit. 264. E: τῷ πτηνῷ τε καὶ πεζῷ διορισάμενος. Legg. IV. 707. C: τὴν πεζὴν μάχην τὴν ἐν Μαραθῶνι γενομένην. Soph. 221. E: τὸ δὲ πεζὸν εἰάσαμεν ἄσχιστον. Polit. 266. E. 288. A: πεζὸν καὶ ἔνυδρον. Legg. III. 679. D: ὅσαι τε πεζαὶ καὶ ὅσαι κατὰ θάλατταν γίγνονται τὰ νῦν. Polit. 265. B: τὰ πεζὰ ... τῶν ἡμέρων. Conv. 207. A: τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνά (θηρία). Legg. IV. 706. B: ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων. VI. 756. B: ἐναντίον ὁρώντων τῶν πεζῶν. Ep. XIII. 363. A: θώρακα ... ὁπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν. Legg. VII. 824. A: πεζῶν ... θηρεύσεις. Polit. 276. A: πεζοῖς. Pol. VIII. 552. C: τοὺς πεζοὺς (κηφῆνας). Legg. VII. 823. B: περὶ τὰ πεζὰ θηρεύματα. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖα cet. — *πεζῇ* est *pedibus* (Legg. I. 625. D: πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν), *terra* (Polit. 289. E: κατὰ θάλατταν καὶ πεζῇ. Menex. 239. E: πεζῇ μὲν ... ναυσὶ δὲ cet.) et *oratione pedestri s. soluta* (Soph. 237. A: πεζῇ τε ... καὶ μετὰ μέτρων).

πειθαρχία, ἡ, obedientia vel *obtemperatio.* Def. 413. E: πειθαρχία νόμων σπουδαίων. Pol. VII. 538. E: τιμῆς τε πέρι καὶ πειθαρχίας.

πειθαρχῶ, obtempero. Pol. VII. 538. D: ἐκείνοις πειθαρχοῦσιν. C: πειθαρχοῦντες.

πείθω, persuadeo; perduco; suadeo; doceo; etiam *veniam peto* et *impetro.* Gorg. 453. A: ὡς ἐμαυτὸν πείθω. Id. Phaed. 92. E. 97. B: οὐδέ γε ... ὡς ἐπίσταμαι ἔτι πείθω ἐμαυτόν. Apol. 37. A: ὑμᾶς τοῦτο οὐ πείθω. Alc. I. 105. A. Phaed. 108. D: οὐ μέντοι ταῦτα ἅ σε πείθει (*quae tibi probantur*). Pol. I. 345. A: ὅμως ἐμέ γε οὐ πείθει ὡς cet. III. 390. E: δῶρα θεοὺς πείθει (e poët.). Alc. I. 114. C: ὥσπερ ὁ γραμματιστὴς ἕνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς. Pol. II. 364. B: ἀγύρται ... πείθουσιν ὡς cet. Ep. VII. 341. A: ἔνιοι ... αὐτῶν πείθουσιν αὐτοὺς ὡς cet. Men. 100. B: πεῖθε καὶ τὸν ξένον τόνδε Ἄνυτον. Soph. 257. A: πειθέτω.

Legg. IV. 710. C: *πῶς ... ἄν τις ὀρθῶς λέγειν αὐτὸν πείθοι;* Prot. 310. D: (*ἂν*) *πείθῃς ἐκεῖνον.* 311. D: (*ἂν*) *τούτοις πείθωμεν αὐτόν.* Pol. I. 348. A. Gorg. 452. E: *τὸ πείθειν ... οἷόν τ' εἶναι τοῖς λόγοις ... δικαστὰς* cet. Phil. 58. A: *ἡ τοῦ πείθειν* (*τέχνη*). De lucri cup. 228. C: *μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων.* Legg. XI. 913. A: *ἐμὲ μηδαμῇ μηδαμῶς πείθων* (*venia a me ... data*). Polit. 304. A: *ῥητορεία πείθουσα τὸ δίκαιον.* Pol. III. 399. B: *τινά τι πείθοντος.* II. 364. C: *καταδέσμοις τοὺς θεοὺς ... πείθοντές σφισιν ὑπηρετεῖν.* Apol. 37. D. Pol. II. 367. A: (*εἰ*) *ἐκ νέων ἡμᾶς ἐπείθετε.* Euthyd. 272. C: *ἐγὼ ... ἐκεῖσε μὲν ἄλλους πέπεικα συμμαθητάς μοι φοιτᾶν πρεσβύτας.* De lucr. cup. 232: *ἠνάγκακε ... μᾶλλον ἐμέ γε ἢ πέπεικεν.* Ax. 372. Pol. III. 414. C: *ὥς φασιν οἱ ποιηταὶ καὶ πεπείκασιν.* II. 357. A: *πεπεικέναι.* Intrans. *πεποιθέναι* est *confidere.* Menex. 248. A: *διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι.* Epin. 974. B: *τῆς ... ψυχῆς σφόδρα πεποιθυίας.* Legg. V. 738. C: *ἔπεισαν.* Pol. I. 345. B: *πεῖσον οὖν ... ἱκανῶς ἡμᾶς.* I. 330. D: *ὃ ... ἴσως οὐκ ἂν πολλοὺς πείσαιμι λέγων.* 345. B: *πῶς ... σε πείσω;* III. 388. E: *ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἄλλῳ καλλίονι πείσῃ.* Legg. X. 884: *ἐὰν μὴ πείσῃ τὸν κεκτημένον* (i. q. *nisi concesserit possessor*). Pol. I. 327. C: *τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι.* Theaet. 148. E: *οὔτ' αὐτὸς δύναμαι πεῖσαι ἐμαυτὸν ὡς ἱκανῶς τι λέγω.* 201. B: *τὸ πεῖσαι δ' οὐχὶ δοξάσαι λέγεις ποιῆσαι;* Pol. II. 357. B. Legg. VIII. 844. E: *μὴ πείσας* (*venia non impetrata*). 857. B: *πείσας τὴν πόλιν.* X. 885. A. XI. 813. C. Phaedr. 232. D: *πείσαντες ... ἀπέχεσθαί σε τούτων.* Legg. V. 738. C. Pol. IV. 436. E: *οὐδὲ μᾶλλόν τι πείσει ὡς* cet. Alc. I. 105. C. Pol. II. 377. C: *τοὺς ... ἐγκριθέντας πείσομεν τὰς τροφούς τε καὶ μητέρας λέγειν τοῖς παισί.* Legg. II. 661. C: *τοὺς παρ' ὑμῖν ποιητὰς ... πείσετε καὶ ἀναγκάσετε.* Pol. II. 378. C: *εἴ πως μέλλομεν πείσειν ὡς* cet. Legg. VIII. 850. B. Menex. 235. D: *ἀγαθοῦ ἂν ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος.* Verb. Pol. IV. 421. C: *τοὺς ... ἐπικούρους τούτους ... πειστέον.* Pass. et med. *persuadeor, adduci* et *perduci me patior; assentior; credo;* etiam *obtempero, obsequor.* Prot. 329. B: *καὶ σοὶ πείθομαι.* Gorg. 513. C: *οὐ πάνυ σοι πείθομαι.* Phaedr. 229. C: *σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι;* Prot. 352. D: *ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐμοί τε καὶ σοὶ οὐ πείθονται.* Phil. 45. E: *ᾧ πείθονται.* Crit. 44. B: *ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείθου.* Prot. 338. A: *πείθεσθέ μοι ῥαβδοῦχον ... ἑλέσθαι.* 329. B: *εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πειθοίμην ἄν.* Pol. VIII. 563. C: *οὐκ ἄν τις πείθοιτο ἄπειρος.* Legg. X. 885. E: *καὶ τάχα πειθοίμεθ' ἂν ἴσως ὑμῖν.* Pol. VII. 528. B: *οὐκ ἂν πείθοιντο.* Legg. X. 888. C: *ἂν ἐμοὶ πείθῃ.* Prot. 325. D: *ἐὰν ... ἑκὼν πείθηται.* Pol. IV. 420. E: *ἄν σοι πειθώμεθα.* IX. 584. B. Hipp. mai. 284. B: *ταῦτα πειθώμεθα —;* Euthyd.

304. A: ἄν γ' ἐμοὶ πείθεσθε. Phaedr. 235. B: τοῦτο ἐγώ σοι οὐκέτι οἷός τε ἔσομαι πείθεσθαι. Pol. I. 339. B: πείθεσθαι ... τοῖς ἄρχουσι. III. 415. E: τοῖς νόμοις πείθεσθαι. Phaedr. 227. A: πειθόμενος Ἀκουμενῷ. 230. A: πειθόμενος ... τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν. 272. B: ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. Pol. I. 343. C: τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη. VI. 502. B: πόλιν ἔχων πειθομένην. Phaedr. 228. B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. Theaet. 144. E: ἐπειθόμεθ' ἄν. Tim. 42. E: ἐπείθοντο αὐτῇ (τῇ τάξει). Legg. III. 679. C. Prot. 328. E: νῦν δὲ πέπεισμαι. Phaed. 108. D: οἵαν πέπεισμαι εἶναι. Conv. 212. B. Pol. I. 345. B: εἰ γὰρ οἷς νῦν δὴ ἔλεγον μὴ πέπεισαι. Men. 100. B: ἅπερ αὐτὸς πέπεισαι. Pol. II. 368. A: εἰ μὴ πέπεισθε ἀδικίαν δικαιοσύνης ἄμεινον εἶναι. 368. A: δοκεῖτε δή μοι ὡς ἀληθῶς οὐ πεπεῖσθαι. VI. 501. E. Gorg. 454. D: οἱ ... μεμαθηκότες πεπεισμένοι εἰσί. Pol. VI. 502. A: οὗτοι ... τοῦτο πεπεισμένοι ἔστων. IV. 424. C: καὶ ἐμὲ ... θὲς τῶν πεπεισμένων. Legg. II. 659. D: τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου πεπεισμένοις. VII. 804. C: διδασκάλους ἑκάστων πεπεισμένους μισθοῖς. Conv. 217. D: ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπείσθη. Legg. VII. 801. B: οὐκοῦν ἡμεῖς ... τῷ λόγῳ ἐπείσθημεν ὡς —; Apol. 37. B: ἐπείσθητε ἄν. Pol. III. 415. C: τοῦτον οὖν τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν ἔχεις τινὰ μηχανήν; 405. B: (ὅταν τις) ὑπὸ ἀπειροκαλίας ἐπ' αὐτῷ δὴ τούτῳ πεισθῇ καλλωπίζεσθαι. Crat. 391. A: οὕτως ἐξαίφνης πεισθῆναι. Pol. III. 408. C: ὑπὸ ... χρυσοῦ πεισθῆναι πλούσιον ἄνδρα ... ἰάσασθαι. De lege 316. C: οὐ δύναμαι πεισθῆναι. Phaedr. 245. A: πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος. Legg. VIII. 843. A: ὁ ... πεισθεὶς τῷ νόμῳ. Tim. 56. C: ὅπῃπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ἑκοῦσα πεισθεῖσά τε φύσις ὑπεῖξε. Legg. VIII. 836. D: ἐν τῇ τοῦ πεισθέντος ψυχῇ. Theaet. 150. E: ὑπ' ἄλλων πεισθέντες. 201. C: ὀρθὰ πεισθέντες. Pol. IV. 430. A. Legg. X. 906. E: πεισθεῖσιν ὑπὸ δωρεᾶς. Conv. 193. E: ἀλλὰ πείσομαί σοι. Theaet. 184. A: εἴ τις αὐτοῖς πείσεται. Menex. 248. A: οὗτος ... μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Pol. III. 408. C: ἡμεῖς δὲ ... οὐ πεισόμεθα αὐτοῖς ἀμφότερα. V. 468. D. E. Apol. 38. A: ταῦτα δ' ἔτι ἧττον πείσεσθέ μοι λέγοντι. Crit. 44. C: οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ ὡς cet. Theaet. 183. D: ἀλλά μοι δοκῶ ... οὐ πείσεσθαι αὐτῷ. Critia 120. A: μηδὲ ἄρξειν μηδὲ ἄρχοντι πείσεσθαι. Pol. VI. 498. C: οὐδ' ὁπωστιοῦν πεισομένους. Soph. 248. E: ὡς ἀληθῶς κίνησιν ... ἢ ῥᾳδίως πεισθησόμεθα τῷ παντελῶς ὄντι μὴ παρεῖναι; Verb. πειστέον, *credendum* et *obtemperandum*. Phil. 28. B: αὐτῷ πειστέον. Pol. II. 365. E: οἷς ἢ ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα πειστέον. III. 388. E. Tim. 40. D. Legg. I. 634. C. Apol. 19. A: τῷ ... νόμῳ πειστέον.

πειθώ, ἡ, *persuasio*; etiam *confirmatio*, *probatio*. Legg. X. 890. D: εἴπερ τυγχάνει γε οὖσα καὶ σμικρὰ πειθώ τις περὶ

τὰ τοιαῦτα. Gorg. 453. A: *ὅτι πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορική.* E. 454. A: *ποίας δὴ πειθοῦς καὶ τῆς περὶ τί πειθοῦς ἡ ῥητορική ἐστι τέχνη.* 454. E: *δύο εἴδη ... πειθοῦς.* Soph. 265. D: *μετὰ πειθοῦς ἀναγκαίας.* Pol. II. 365. D: *εἰσί τε πειθοῦς διδάσκαλοι* cet. III. 414. C: *πεῖσαι δὲ συχνῆς πειθοῦς.* VIII. 548. B: *οὐχ ὑπὸ πειθοῦς, ἀλλ' ὑπὸ βίας πεπαιδευμένοι.* Tim. 48. A: *ὑπὸ πειθοῦς ἔμφρονος.* Legg. IV. 720. A. Pol. III. 411. D: *πειθοῖ ... διὰ λόγων οὐδὲν ἔτι χρῆται.* Legg. IV. 718. B: *τὰ ... μὴ ὑπείκοντα πειθοῖ τῶν ἠθῶν.* 722. B: *πειθοῖ καὶ βίᾳ.* XI. 934. A: *ἀλλοτρίᾳ πειθοῖ.* Ep. VII. 332. A: *πειθοῖ καὶ διδαχῇ* cet. Phaedr. 270. D: *εἰ μέλλεις ... πειθὼ ἣν ἂν βούλῃ καὶ ἀρετὴν παραδώσειν.* 271. A: *πειθὼ ... ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ.* 272. A: *ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθώ.* Phaed. 96. A: *πρὸς τὴν πειθὼ* (*ad ea probanda*) *περὶ ὧν λέγεις χρήσει.* Legg. IV. 711. C: *τῷ τὴν τοιαύτην πειθὼ καὶ ἅμα βίαν εἰληφότι.* X. 887. C: *εἰς πειθὼ τῶν τοιούτων λόγων.*

πεῖνα et *πείνη, ἡ, fames.* Phil. 31. E: *πείνη μέν που λύσις καὶ λύπη.* Pol. IX. 585. A: *πεῖνα καὶ δίψα.* Lys. 221. A: *ἡ πείνη μὴν ἔσται —;* Phaed. 94. B: *πείνης ἐνούσης.* Phil. 34. D: *πείνην τε καὶ δίψος.* Pol. IV. 437. D: *πεῖναν.* Ut Lat. *sitis*, est *vehemens cupiditas.* Phil. 52. A: *διὰ μαθημάτων πείνην.* Ib. *πείνας ... μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν.*

πεινῶ, esurio. Pol. IV. 439. D: *τὸ δὲ ᾧ ἐρᾷ τε καὶ πεινῇ καὶ διψῇ* cet. Eryx. 401. D: (*εἰ*) *μὴ πεινῷ μηδὲ διψῷ.* Gorg. 517. D: *ἐὰν ... πεινῇ τὰ σώματα ἡμῶν.* Phaed. 85. A. Gorg. 496. C: *αὐτὸ λέγω τὸ πεινῆν.* D. Phil. 35. D. Pol. IV. 437. B. Legg. XI. 936. B: *ὁ πεινῶν ἤ τι τοιοῦτον πάσχων.* Gorg. 494. B: *πεινῶντα ἐσθίειν.* Phil. 54. E: *μὴ ... πεινῶντες.* Legg. VIII. 832. A: *πεινῶσι.* Phaedr. 230. D: *τὰ πεινῶντα θρέμματα.* * *inopia laboro.* Pol. VII. 521. A: *εἰ ... πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν.* Hinc *vehementer concupisco* vel *appeto.* Legg. VIII. 837. C: *τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν ἐμπλησθῆναι.* Ep. VIII. 354. C: *ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων.* Pol. X. 606. A: *τὸ ... πεπεινηκὸς τοῦ δακρῦσαί τε καὶ ... ἀποπλησθῆναι.*

πεῖρα, ἡ, conatus; periculum (cum v. *λαμβάνειν periculum facere, experiri*); *exploratio.* Pol. VII. 537. C: *καὶ μεγίστη γε ... πεῖρα διαλεκτικῆς φύσεως καὶ μή.* Ep. VII. 334. D: *ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα.* 341. A: *ἡ ... πεῖρα αὕτη γίγνεται ἡ σαφής τε καὶ ἀσφαλεστάτη* cet. Phaedr. 272. C: *ἕνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν.* Polit. 304. A. Pol. VI. 498. D: *πείρας ... οὐδὲν ἀνήσομεν.* Ax. 369. A: *ἡμεῖς ... οἱ διὰ πείρας ἰόντες.* Prot. 342. A: *εἰ βούλει λαβεῖν μου πεῖραν ὅπως ἔχω* cet. 348. A: *πεῖραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες.* Gorg. 448. A: *πάρεστι τούτου πεῖραν ... λαμβάνειν.* Legg. I. 650. B: *μὴ οὐ πεῖράν τε ἀλλήλων ἐπιεικῆ ταύτην εἶναι* cet.

Theag. 129. D: *πεῖραν δ' ἔξεστι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου εἰ ἄρα τι λέγει.* Charm. 171. A. Lach. 189. B: *ἢ ... ἔδωκας σαυτοῦ πεῖραν ἀρετῆς.*

πειράζω, *experior; cognosco.* Lach. 188. E: *πρότερον ... τῶν ἔργων ἐπειράσθην.*

πειρῶ, *tento.* Phaedr. 227. C: *γέγραφε ... πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν.* Med. *conor, studeo; experior, exploro;* praet. *expertus sum, novi* (c. genit., infin., etiam c. partic.). Conv. 212. B: *πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν.* Theaet. 186. B: *κρίνειν πειρᾶται ἡμῖν.* Phaedr. 272. C: *πειρῶ λέγειν.* Gorg. 455. C. Theaet. 148. D. Pol. I. 349. B. al. Menex. 247. A: *πᾶσαν ... προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν.* Legg. I. 633. B: *ἔγωγε πειρῴμην ἂν λέγειν.* II. 662. B. Pol. X. 599. B: *πειρῷτο ἂν πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα ἑαυτοῦ καταλιπεῖν μνημεῖα.* Phil. 51. D: *πειρῶμαι.* Phaed. 95. B: *πειρώμεθα εἰ ἄρα τι λέγεις.* Phil. 12. B: *πειρώμεθα περαίνειν.* 21. A: *οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;* Pol. V. 471. E. Phil. 64. A: *ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι.* Crat. 426. B: *πειρᾶσθαι* (pro imperat.) *καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι.* Conv. 186. A. Pol. VII. 517. A. Phaedr. 233. C: *τὰ δὲ ἑκούσια πειρώμενος ἀποτρέπειν.* Soph. 238. E. Legg. I. 638. E: *πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι* cet. V. 739. A: *πειρωμένῳ* (*experienti*). VI. 769. D: *τῶν δοξάντων ἔργῳ πειρώμενον* (*si reapse experiatur*). Conv. 182. B: *λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους.* Apol. 21. C: *ἐπειρώμην αὐτῷ δεικνύναι ὅτι* cet. Ep. VI. 323. A: *πεπειράμενος* (*qui novi*) *Ἐράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σύ.* Phaed. 118. ad fin. *τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν* (*quos novimus*) *ἀρίστου.* Phil. 60. C: *οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἑκάστων —;* Soph. 239. B: *πειράθητι ... φθέγξασθαί τι περὶ αὐτοῦ.* Phil. 51. D. Phaed. 63. B: *φέρε δή ... πειραθῶ πρὸς ὑμᾶς πιθανώτερον ἀπολογήσασθαι* cet. Theaet. 190. E: *πρὶν ἂν πανταχῇ πειραθῶ σκοπῶν.* Legg. VIII. 839. D. Soph. 225. D: *πειραθῶμεν εἰπεῖν.* Pol. VI. 489. E: *πειραθῶμεν δεῖξαι.* Theaet. 147. D: *πειραθῆναι ξυλλαβεῖν εἰς ἕν.* Legg. X. 892. E. Euth. 3. D: *οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι* (*experiri*). Gorg. 474. A: *πείρασαι* (*nosce*) *τοῦ ἐλέγχου οἷον ἐγὼ οἶμαι δεῖν εἶναι.* Prot. 323. C: *τοῦτό σοι ... πειράσομαι ἀποδεῖξαι.* Phaedr. 243. B. Conv. 174. A. al. Legg. IV. 718. C: *δῆλον ὅτι πειράσεται τοῦτο ὁ νομοθέτης ... ποιεῖν.* Hipp. mai. 292. A. Phil. 13. C: *πειρασόμεθα* (*experiemur*) *δὲ καὶ ἐροῦμεν.* Verb. Pol. VIII. 545. C: *πειρασόμεθα ... ἱκανοὶ κριταὶ γενέσθαι.* Legg. I. 622. E. Phaedr. 246. B: *πειρατέον εἰπεῖν.* Polit. 262. C. Pol. V. 453. D. al. Legg. VI. 770. B: *ἀλλ' οὖν πειρατέα γε καὶ προθυμητέα.*

πεῖσμα, τό, *rudens.* Legg. X. 893. B: *ἐχόμενοι ... ὥς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος ἐπιβαίνωμεν εἰς τὸν νῦν λόγον.* Tim. 85. E: *ἔλυσε ... οἷον νεὼς πείσματα.*

πειστικός, ή, όν, *persuadendi vim habens*, fem. *ars persuadendi*. Polit. 304. D: τῇ τῆς πειστικῆς ἀρχούσῃ καὶ λεκτικῆς. C: τίνι τὸ πειστικὸν ... ἀποδώσομεν ἐπιστήμῃ πλήθους τε καὶ ὄχλου διὰ μυθολογίας —; Legg. IV. 723. A: πειστικὸν λεχθὲν ὑπὸ τοῦδε, ὄντως μὲν εἶναι πειστικόν cet.

πέλαγος, τό, *pelagus*, *mare*; trop. *immensitas*. Tim. 24. E: τότε ... πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. 25. A. D. Critia 114. A. Phaed. 109. C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους οἰκῶν. Tim. 24. E: ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Conv. 197. C: πελάγει. Prot. 338. A: φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων. Conv. 210. D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. V. 453. D: εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον (ἄν τις ἐμπέσῃ). Critia 114. C: πολλῶν ἄλλων κατὰ τὸ πέλαγος νήσων. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν. Ax. 370. B: διαπεραιώσασθαι ... πελάγη.

πελάζω, *appropinquo*. Conv. 195. B: ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει.

πέλανος, ὁ, *libum*. Legg. VI. 782. C: πέλανοι ... καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα.

πελαργός, ὁ, *ciconia*. Alc. I. 135. E: πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν διοίσει.

πέλας, *prope*. Crat. 395. D: τοῦτο (τὸ ἐγγὺς) δ' ἐστὶ πέλας. Cum art. *vicinus* et in univ. *alter*. Legg. X. 884: μηδ' αὖ χρῆσθαι μηδενὶ τῶν τοῦ πέλας. Phil. 48. B: ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος. Legg. II. 671. B. XI. 936. E. Phil. 49. C: βλαβερὰ ... καὶ τοῖς πέλας (ἡ ἄγνοια τῶν ἰσχυρῶν).

πελάτης, ὁ, *mercenarius*. Euth. 4. C: πελάτης τις ἦν ἐμός.

πελταστής, ὁ, *cetratus*. Ep. VII. 348. E: περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες. B: τῶν πελταστῶν. 350. A: ὅτι διαβεβλημένος εἴην ἐν τοῖς πελτασταῖς. 349. C: πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε.

πελταστικός, ή, όν, *pelta pugnandi peritus*; fem. *pelta pugnandi ars*. Theaet. 165. D: πελαστικὸς ἀνήρ. Legg. VII. 813. D: πελταστικῆς καὶ πάσης ὁπλομαχίας. VIII. 834. A: πελταστικὴν ... ὅλην. Prot. 350. A: οἱ πελταστικοί.

πέλτη, ἡ, *pelta* s. *cetra*. Legg. VIII. 834. A: τόξοις καὶ πέλταις. Prot. 350. A: τίνες δὲ πέλτας ἔχοντες;

πέλω, *sum*. Legg. IV. 719. A: πέλει (Hes.). Prot. 340. D: πέλειν (Hes.). Soph. 244. E: πελέναι (Parm.).

πέλωρος, η, ον, *immanis*. Ion. 539. C. (Hom.).

πέμμα, τό, pl. *bellaria*. Pol. II. 373. A: ἑταῖραι καὶ πέμματα. III. 404. D: Ἀττικῶν πεμμάτων.

πεμπάς, ἡ, *numerus quinarius*. Prot. VIII. 546. C: ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν πεμπάδος. Ib. πεμπάδι συζυγείς.

πεμπτάς, ἡ, *numerus quinarius*. Phaed. 104. A: ἡ πεμπτάς (codd. nonn. πεντάς).

πεμπτημόριον, τό, *quinta pars*. Legg. XII. 936. C: ὁ ... φεύγων ... τὸ πεμπτημόριον ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης.

πέμπτος, η, ον, *quintus*. Phaedr. 248. D. Soph. 231. D. Tim. 35. B. al.

πέμπω, *mitto*. Prot. 322. C: Ζεὺς ... Ἑρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ cet. 357. E: πέμπετε. Phaed. 58. A: ὃ εἰς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν. Ep. VI. 323. B: δεῦρο παρ' ἐμὲ ... πέμπετε ... ἐπιστολήν. Theag. 126. E: ὅποι πέμποις ἄλλοσε. Alc. 111. D: οὐκοῦν ... ὀρθῶς ἂν αὐτὸν πέμποιμεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν; Men. 90. D. Theag. 127. A: ὅποι πέμπῃ (v. πέμποι). Legg. VI. 763. D: ὁπόσ' ἂν αὐτοῖς πέμπωσι. IX. 867. E: πέμπειν. XII. 950. E. Phil. 66. A: ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων (nos: *sagen lassend*) καὶ παροῦσι φράζων. Legg. XI. 932. B: εἴτε αὐτὸς εἴτε τινὰ πέμπων. Prot. 325. D: εἰς διδασκάλων πέμποντες. Men. 90. C. D. Theag. 125. A: ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν cet. Men. 90. C: καλῶς ἂν ἐπέμπομεν. Pol. I. 327. A: ἣν (πομπὴν) οἱ Θρᾷκες ἔπεμπον. Ep. II. 312. D: ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. Eryx. 392. C: πεπόμφασι ... καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς πρέσβεις. Ep. II. 314. C: ὅτι οὐ πέμψαιμί σοι. Prot. 329. C: ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην ... πέμψειε τοῖς ἀνθρώποις. Conv. 198. C: Γοργίου κεφαλὴν ... ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας. Theag. 125. A: ὅποι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας cet. Menex. 240. A. Legg. III. 698. C: πέμψαντος Δαρείου. Ep. II. 310. D: γράμματα πέμψαντα. Pol. IV. 422. D: πρεσβείαν πέμψαντες εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν. Alc. II. 148. E: πέμψαντας πρὸς Ἄμμωνα. Ep. II. 313. D: πέμψεις οὖν αὖθις ... παρ' ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον. Legg. XII. 941. A: ἐφ' αἷς (πρεσβείαις) πέμπεται. IX. 856. E: τῶν ... λαχόντων τὰ ὀνόματα εἰς Δελφοὺς πεμφθέντων. Ep. VII. 347. A: μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινὸς ἐπιστολῆς παρὰ Διονυσίου. Ax. 371. A: πεμφθέντα εἰς Δῆλον.

πενεστικός, ή, όν, *servilis*. Legg. VI. 776. D: τὸ Θετταλῶν ... πενεστικὸν ἔθνος.

πένης, ὁ, *pauper*; c. genit. *carens*. Prot. 319. D: πλούσιος, πένης. Pol. VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης. IX. 579. E: πένης τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται. Legg. IV. 719. E: φειδωλὸς ... τις καὶ πένης ἀνήρ. Ep. VII. 332. C: πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν. 335. A: ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχήν. Conv. 185. A: ἀναφανέντος τοῦ ἐραστοῦ πένητος. Phaedr. 227. C: πένητι μᾶλλον ἢ πλουσίῳ. Pol. VIII. 551. C. Apol. 36. D: ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτῃ. Pol. VIII. 551. A: τὸν δὲ πένητα ἀτιμάζουσι. 552. A: πένητα

καὶ ἄπορον κεκλημένον. Lys. 215. D. Polit. 293. B: *πένητες.* Pol. II. 364. B. Legg. III. 679. B. Pol. IV. 422. E: *ἡ μὲν (πόλις) πενήτων, ἡ δὲ πλουσίων.* VIII. 550. C: *(ἐν ᾗ) πένησι ... οὐ μέτεστιν ἀρχῆς.* 556. C: *τοὺς πένητας.*

πένθος, τό, dolor, luctus. Phaed. 59. A: *παρόντι πένθει.* Pol. X. 605. D: *ἐν πένθει ὄντα.* Ep. VII. 351. E: *Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.* Pol. III. 395. D: *ἐν ξυμφοραῖς τε καὶ πένθεσι.*

πενθῶ, maereo, lugeo. Phaedr. 258. B: *πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἑταῖροι.* Pol. X. 606. B: *εἰ ἄλλος ἀνὴρ ... ἀκαίρως πενθεῖ.*

πενία, ἡ, paupertas; inopia. Pol. IV. 421. D: *πλοῦτος ... καὶ πενία.* Conv. 203. B: *ἡ Πενία.* Prot. 341. B: *δεινῆς πενίας.* Soph. 251. C: *ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως.* Pol. IV. 421. D: *ὑπὸ πενίας.* E. Legg. IV. 709. A: *πενίας χαλεπῆς ἀπορία.* Polit. 292. A: *καὶ πλούτῳ καὶ πενίᾳ.* Pol. X. 613. A: *ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται* cet. Legg. III. 696. A. Apol. 23. C: *ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμί.* Phaedr. 267. C: *ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἑλκομένων λόγων.* Phaed. 82. C. Polit. 291. E: *καὶ πενίαν καὶ πλοῦτον.* Pol. VI. 495. E: *διὰ πενίαν.* Legg. V. 736. E: *πενίαν ἡγουμένους εἶναι ... τὸ τὴν ἀπληστίαν πλείω (ποιεῖν).* XI. 919. B. Apol. 31. C. Pol. X. 618. B: *πλούτοις καὶ πενίαις.* Legg. X. 890. C: *πενίαις κολάζεσθαι.* Prot. 353. D: *ὅτι ... νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας* cet. Pol. X. 618. A: *εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας (τυραννίδας).* Euth. 12. B. Lach. 191. D: *ὅσοι πρὸς πενίας ... ἀνδρεῖοί εἰσι.*

πενιχρός, ά, όν, pauper. Pol. IX. 578. A: *ψυχὴν ... τυραννικὴν πενιχρὰν καὶ ἄπληστον ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.*

πένομαι, pauper sum. Pol. X. 607. C: *ὅτι ... πένονται.* Gorg. 477. D: *τοῦ πένεσθαι καὶ κάμνειν.* Pol. IX. 577. E: *πλουσίαν ... ἢ πενομένην ἀνάγκη τὴν τυραννουμένην πόλιν εἶναι;* VIII. 547. B: *ἅτε οὐ πενομένω.* Polit. 293. A: *ἐὰν πλουτοῦντες ἢ πενόμενοι.* C.

πενταετής, ὁ, quintum annum agens. Legg. VII. 793. E: *πενταετεῖ ... ἤθει ψυχῆς.*

πένταθλος, ὁ, quinquertio. Riv. 136. A: *ἀπεικάσας αὐτὸν (τὸν φιλόσοφον) τῷ πεντάθλῳ.* 138. D: *πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὕπακρον.* 135. E: *οἷον (οἷοι?) ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι πρὸς τοὺς δρομέας* cet.

πεντακιςχίλιοι, αι, α, quinquies mille. Legg. V. 737. E: *πεντάκις ... μὲν χίλιοι ἔστωσαν* cet. 738. A: *πεντακιςχιλίων.* 740. D. al.

πέντε, quinque. Theaet. 147. A: *τὰ πέντε.* 204. B: *τέτταρα, πέντε.* Pol. VII. 539. E: *πέντε θές.*

πεντεκαίδεκα, *quindecim*. Pol. VII. 540. A: πεντεκαίδεκα ἔτη. Legg. VIII. 850. C.

πεντεκαιεικοστός, ή, όν, *quintus et vicesimus*. Theaet. 175. A.

πεντεκαιπεντηκονταέτης, ὁ, *quinquagesimum quintum annum agens*. Pol. V. 460. E: μέχρι πεντεκαιπεντηκονταέτους (Vat. r. πεντεκαιπεντηκονταετοῦς. Vulg. πέντε καὶ πεντηκ.).

πεντεκαιτριακοντούτης, ὁ, *annum agens quintum tricesimum*. Legg. VI. 774. A: (ἂν τις) ἄγαμος ὢν γένηται πεντεκαιτριακοντούτης.

πεντέπους, ὁ ἡ, *quinque pedes habens*. Theaet. 147. D: περὶ δυνάμεων ... τῆς τε τρίποδος πέρι καὶ πεντέποδος.

πεντήκοντα, *quinquaginta*. Pol. IX. 578. E. Tim. 36. B. Legg. II. 665. B. al.

πεντηκοντάδραχμος, ὁ ἡ, *qui quinquaginta drachmarum est*. Crat. 384. B: τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν.

πεντηκονταετής, ὁ ἡ, *quinquaginta annos natus*. Alc. I. 127. E: εἰ ... αὐτὸ ᾔσθου πεπονθὼς πεντηκονταετής (Vind. 1. πεντηκονταέτης).

πεντηκονταρχία, ἡ, *gubernatio navis quinquaginta remorum*. Legg. IV. 707. A: (διὰ) πεντηκονταρχίας.

πεντηκόντορος, ἡ (ναῦς), *navis quinquaginta remorum*. De lucri cup. 228. C: πεντηκόντορον στείλας.

πεντηκοντούτης, ὁ, *quinquaginta annos natus*. Pol. VII. 540. A: γενομένων ... πεντηκοντουτῶν (v. πεντηκοντούτων). Legg. II. 670. A: τοὺς πεντηκοντούτας (sic codd. pro vulg. πεντηκοντούτεις).

πεντηκοστός, ή, όν, *quinquagesimus*. Theaet. 175. B: ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ.

πεπλασμένως, *ficte s. specie*. Pol. VI. 485. D: εἰ μὴ πεπλασμένως, ἀλλ' ἀληθῶς φιλόσοφός τις εἴη.

πέπλος, ὁ, *peplum*. Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων.

πεπνῦσθαι, *sapere*. Pol. III. 386. D. et Men. 100. A. (Hom.).

πέρ, part. enclitica, quae pronominibus (v. c. ὅσπερ, *quicunque*), coniunctionibus (velut ἄνπερ, *siquidem*, ὥσπερ) al. plerumque ita subiicitur ut affirmandi eis vim adspergat.

πέρα, *ultro, ulterius*. Phaed. 112. E: πέρα δ' οὔ. Pol. IV. 423. B: πέρα δὲ μή. VIII. 561. A. Tim. 29. D: μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν. Cum art. Phaedr. 241. D: οὐκέτ' ἂν τὸ πέρα ἀκούσαις ἐμοῦ λέγοντος. Cum genit. Gorg. 487. D: πέρα τοῦ δέοντος σοφώτεροι γενόμενοι. Id. Pol. IX. 590. A. Phil. 12. C: πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. VI. 493. D: πέρα τῶν ἀναγκαίων. VIII. 559. B: ἡ πέρα τούτων ... ἐπιθυμία.

Tim. 65. D: *πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα.* Critia 110. D: *πέρα ... ἱκανῆς τροφῆς* cet. Legg. II. 670. A: *τῶν πεντήκοντα πέρα γεγονότας.*

περαίνω, finio; termino; ad exitum adduco, absolvo. Pol. VII. 532. A: *ὃν (νόμον) τὸ διαλέγεσθαι περαίνει.* Legg. IV. 716. A: *ὁ ... θεὸς ... περαίνει* cet. Men. 76. A: *εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει.* Soph. 243. A: *περαίνουσι τὸ σφέτερον αὐτῶν ἕκαστοι.* Prot. 353. A: *πέραινε ὥσπερ ἤρξω.* Gorg. 506. C. Tim. 29. D: *τὸν ... λόγον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε.* Gorg. 454. C: *(ἵνα) σὺ τὰ σαυτοῦ ... ὅπως ἂν βούλῃ περαίνῃς.* Theaet. 207. B: *πρὶν ἂν ... ἕκαστον περαίνῃ τις.* Pol. II. 369. B: *ἐπιχειρῆσαι περαίνειν.* Legg. III. 694. A. Phaed. 100. C: *οὐκ ἂν φθάνοις περαίνων* (nos: *führe es nur aus*). Legg. IV. 713. B: *τὸν ... ἑξῆς περαίνων ... μῦθον.* XII. 959. C: *περαίνοντα καὶ ἐμπιπλάντα τὴν αὑτοῦ μοῖραν.* IX. 864. C: *περαίνοντες τὴν θέσιν τῶν νόμων.* Gorg. 522. E: *ἐπείπερ γε καὶ τἄλλα ἐπέρανας.* Prot. 360. D: *αὐτὸς ... πέρανον.* Theaet. 187. E: *πολὺ μὴ ἱκανῶς περᾶναι.* Legg. II. 672. E: *περανοῦμεν.* Gorg. 450. C: *τὸ τῆς τέχνης περαίνοιτο ἂν καὶ διὰ σιγῆς.* Legg. VI. 783. B: *ὁ ... νόμος ἡμῖν ἕκαστος περαίνοιτο εἰς τοὔμπροσθεν ἐπὶ ξυσσίτια.* V. 737. D: *ἵνα περαίνηται.* Gorg. 454. C: *τοῦ ἑξῆς ἕνεκα περαίνεσθαι τὸν λόγον ἐρωτῶ.* Legg. IV. 722. D: *πρὸς τὸ μέλλον περαίνεσθαι.* Pol. VI. 502. E: *τὰ ... τῶν γυναικῶν τε καὶ παίδων πεπέρανται.* Alc. I. 132. B. Legg. V. 736. B: *πεπεράνθω ... ἡμῖν ἡ ξυλλογή.* Gorg. 472. B: *οὐδὲν οἶμαι ἄξιον λόγου μοι πεπεράνθαι περὶ ὧν ἂν ἡμῖν ὁ λόγος ᾖ.* Men. 75. E: *σύ γέ που καλεῖς πεπεράνθαι τι καὶ τετελευτηκέναι.* Parm. 144. A: *πεπερασμένον ἂν εἴη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἕν.* 145. A: *καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.* 158. E: *πεπερασμένα.* Gorg. 501. C: *ἵνα σοι καὶ περανθῇ ὁ λόγος.* Gorg. 497. D: *ἵνα περανθῶσιν οἱ λόγοι.* Phil. 11. C: *τἀληθὲς ... περανθῆναι.* Theaet. 183. C: *τούτων ... περανθέντων.* **efficio, proficio; assequor.* Soph. 262. D: *ἀλλά τι περαίνει συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι.* Pol. IV. 426. A: *ἰατρευόμενοι ... οὐδὲν περαίνουσι.* I. 346. A: *ἵνα τι καὶ περαίνωμεν.* Theaet. 180. A: *περανεῖς δὲ οὐδέποτε οὐδὲν πρὸς οὐδένα αὐτῶν.* Conv. 217. C: *ὥς τι ἐνταῦθα περανῶν.* **persequor;* cum v. *λόγος* (*oratio*) est *dico* s. *ago.* Polit. 266. D: *ἀεὶ ... καθ' αὑτὴν περαίνει τἀληθέστατον.* Pol. III. 392. D: *ἆρα οὖν οὐχὶ ἤτοι ἁπλῇ διηγήσει ... περαίνουσι;* Polit. 272. D: *ἵνα τὸ μετὰ τοῦτο εἰς τὸ πρόσθεν περαίνωμεν.* Legg. I. 645. C. Phil. 12. B: *περαίνειν.* Menex. 246. B: *τῷ τὰ πάντα μέλλοντι περαίνειν.* Hipp. mai. 304. C: *λόγον ... περαίνειν.* Menex. 236. B: *περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον.* Legg. IV. 723. E: *οὐ τὸν τυχόντα λόγον περαίνοντες.* Theaet. 207. C: *διὰ στοιχείων τὸν ὅλον περάναντα.*

περαιοῦμαι, *traiicio.* Ax. 368. B: τὸν πλωτικὸν ... περαιούμενον διὰ τοσῶνδε κινδύνων.

περαιτέρω, *ulterius; amplius.* Phaedr. 239. D: περαιτέρω προβαίνειν. Gorg. 484. C: ἐὰν ... περαιτέρω τοῦ δέοντος ἐνδιατρίψῃ. Phaed. 107. B: οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω. Pol. III. 407. B: ἥ γε περαιτέρω γυμναστικῆς ... ἐπιμέλεια τοῦ σώματος.

πέραν, *ultra, ulterius.* Tim. 89. C: εἰς τὸ πέραν. Critia 108. E: ἐπὶ τὸ πέραν (sic Heusd. coni. pro πᾶν) πέλαγος.

πέρας, τό, *finis; terminus; exitus;* sensu philosopho *finitum.* Phaedr. 254. B: ὅταν μηδὲν ᾖ πέρας κακοῦ. Soph. 261. B: καὶ πέρας ... οὐδὲν φανήσεταί ποτε. Parm. 137. D: τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου. 145. A: τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. Phil. 19. E: πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηταί τι διορισθέντων. Men. 75. E. Parm. 158. D: πέρατος μετέχει. Phil. 25. D. Soph. 252. B: εἰς πέρας ἔχοντα στοιχεῖα. Parm. 158. D. 165. A: ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα. Phil. 26. C: τὸ πέρας ἐν τοῖς οὖσι. 30. A: πέρας καὶ ἄπειρον. 31. C. Pol. IV. 426. E: οἰόμενοί τι πέρας εὑρήσειν περὶ τὰ ... κακουργήματα. Tim. 55. C: πότερον ἀπείρους χρὴ κόσμους εἶναι λέγειν ἢ πέρας ἔχοντας. Legg. VIII. 834. E. Men. 76. A: στερεοῦ πέρας σχῆμα εἶναι. Locr. 101. D: ἐπὶ τὰ πέρατα φέρον. 103. D.

περατοειδής, ὁ, ἡ, *finitus.* Phil. 25. D: τὴν τοῦ περατοειδοῦς (γένναν).

περί I. cum genit. *de, quod attinet ad —;* etiam *propter, causa.* Prot. 312. B: τοῦ πέρι; 318. A: περὶ ὧν ἀφικόμην. 320. A: δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ cet. Phaedr. 247. C: περὶ ἀληθείας λέγοντα. 259. E: τἀληθὲς ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ. Phil. 49. A: σοφίας πέρι (*propter sapientiam*). Pol. IX. 574. B: οὐ πάνυ ... ἔγωγε θαῤῥῶ περὶ τῶν γονέων τοῦ τοιούτου. Legg. X. 886. E: φεύγουσι περὶ (*propter*) τῆς νομοθεσίας. Absol., ut Lat. *de.* Phaedr. 250. C: περὶ δὲ κάλλους (*quod ad pulchrit. attinet*). 274. B: λόγων πέρι. Gorg. 467. D: ἄλλο τι οὖν οὕτω καὶ περὶ πάντων; Theaet. 179. E. Pol. VII. 538. E. Tim. 20. A. Legg. IX. 865. B. al. — Vocis appositae amplificatio est. Prot. 360. E: πῶς ποτ' ἔχει τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς. Phaed. 67. B: τὰ περὶ τῆς δίκης. Phaedr. 261. B: τέχνας ... περὶ λόγων. Gorg. 472. C: περὶ ὧν (i. q. ἃ) εἰδέναι τε κάλλιστον, μὴ εἰδέναι τε αἴσχιστον. Phaed. 95. E: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν. 97. D: διδάσκαλον τῆς αἰτίας περὶ τῶν ὄντων. Tim. 27. A: περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι. Cum adi., ut περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος et περὶ πλείστου εἶναι et ποιεῖσθαι (Theaet. 150. E. Crat. 404. D. Conv. 180. A. Pol. II. 374. C. Euthyd. 285. A. Euth. 5. A. al.) II. cum dat. *circum* (germ. *um* vel *an*); etiam *de, pro.* Prot. 313. E: μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς cet. 322. C: δείσας περὶ τῷ γένει ἡμῶν. Phaed. 114. D:

θαῤῥεῖν χρὴ περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα ὅστις cet. Theaet. 148. C: *θάῤῥει τοίνυν περὶ σαυτῷ.* Pol. II. 359. D: *περὶ ... τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον* (*ἔχειν*). Euthyd. 275. B: *φοβούμεθα ... περὶ αὐτῷ* (v. *αὐτοῦ*). III. cum accus. *circum.* Prot. 315. C: *περὶ αὐτὸν δ' ἐκάθηντο* cet. Phaedr. 257. A: *περὶ γῆν κυλινδουμένην.* Phaed. 109. B: *πέρι τὴν θάλατταν οἰκοῦντας.* Ib. *περὶ τὴν γῆν.* Theaet. 208. D: *τῶν ... ἰόντων περὶ γῆν.* Tim. 40. A: *νείμας περὶ πάντα κύκλῳ τὸν οὐρανόν.* Etiam *circa* vel *apud, ad, in* (germ. *bei* vel *an*). Phaedr. 259. A: *περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.* 274. C: *περὶ Ναύκρατιν ... γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινὰ θεῶν.* Phaed. 81. C: *περὶ τὰ μνήματα ... κυλινδουμένη.* Theaet. 179. D: *περὶ ... τὴν Ἰωνίαν καὶ ἐπιδίδωσι πάμπολυ.* E: *τοῖς περὶ τὴν Ἔφεσον.* Pol. VIII. 544. B: *εὕροι δ' ἄν τις αὐτὰς οὐκ ἐλάττους περὶ τοὺς βαρβάρους ἢ τοὺς Ἕλληνας.* In numero est *circiter* (germ. *bei*). Parm. 127. B: *περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα.* Pol. X. 602. C: *οὐ περὶ τρίτον ... ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας;* — *Οἱ περί* cum accus. dicuntur prop. quos quis circa se habet, h. e. discipuli, qui rationem alicuius sequuntur cet. Crat. 440. C: *οἱ περὶ Ἡράκλειτον.* Phil. 44. C: *οἱ περὶ Φίληβον.* Pol. VIII. 566. E: *γῆν διένειμε δήμῳ τε καὶ τοῖς περὶ ἑαυτόν.* 567. E: *τῶν περὶ ἑαυτὸν δορυφόρων ποιήσασθαι.* IX. 575. A. al. **ad* (i. e. *quod attinet ad, ratione habita*); *erga.* Prot. 313. D: *ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα.* Phaedr. 261. C: *περὶ πάντα τὰ λεγόμενα μία τις τέχνη.* Gorg. 705. A: *ὅ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους.* Phaed. 65. A: *τί δὲ δὴ περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν* —; Conv. 193. B: *εὐσεβεῖν περὶ θεούς.* Pol. V. 449. A: *κακὰς ... τὰς ἄλλας ... περί τε πόλεως διοικήσεις* cet. Legg. X. 903. D: *τὸ περὶ σὲ ἄριστον.* Etiam verti potest *propter, ob* vel *per.* Prot. 316. D: *οὐ γὰρ σμικροὶ περὶ αὐτὰ φθόνοι τε γίγνονται καὶ ἄλλαι δυσμένειαι* cet. Theaet. 142. B: *ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν περὶ τὴν μάχην.* 151. C: *μὴ ἀγρίαινε, ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία.* Soph. 225. D: *περὶ δὲ τὴν λέξιν ... οὐ μεθ' ἡδονῆς ἀκουόμενον.* Phil. 51. A: *ὀδυνῶν τῶν μεγίστων πέρι τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.* Pol. III. 416. E: *διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε.* Legg. XII. 948. B: *Ῥαδαμάνθυος ... περὶ τὴν λεγομένην κρίσιν τῶν δικῶν ἄξιον ἄγασθαι.* Saepenumero *περί* c. accus. est i. q. genitivus vel adiectivum. Phaedr. 246. B: *ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.* D: *μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα* (*eorum quae corporea sunt*). 279. A: *κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν λόγους.* Gorg. 505. B: *περὶ δὲ ψυχὴν — οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος;* Soph. 251. C: *ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως.* Polit. 310. D: *τὸ περὶ τὴν ἀνδρείαν γένος* (i. q. *τὸ ἀνδρεῖον γένος*). Phil. 52. A: *τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς.* Pol. I. 328. D: *αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα*

ἡδοναί. II. 369. D: ἤ τιν' ἄλλον τῶν περὶ τὸ σῶμα θεραπευτήν. VII. 525. A: ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις. **de* (i. q. περί c. genit.). Gorg. 490. C: περὶ σιτία σὺ λέγεις καὶ ποτά cet. Phaed. 109. C: τοὺς πολλοὺς τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰωθότων λέγειν. Soph. 232. B: πρῶτόν τι τῶν περὶ τὸν σοφιστὴν εἰρημένων. Polit. 277. E: (ὅτι) τἀληθῆ φράζειν περὶ ἐκεῖνα δυνατοὶ γίγνονται. — Cum v. εἶναι vel γίγνεσθαι est *in aliqua re versari, aliquid tractare.* Phaedr. 259. D: περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους. Gorg. 450. B: ἣ ἂν ᾖ περὶ λόγους. C. Tim. 37. B: λόγος ... περί τε θάτερον ὢν καὶ περὶ τὸ ταὐτόν. Hinc οἱ περί τι (int. ὄντες), *qui in aliqua re versantur* vel *versati sunt, qui aliquid tractant.* Phaedr. 272. C: ὃν (λόγον) τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα. 273. A: τοῖς περὶ ταῦτα. Phaed. 69. C: φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς. Soph. 220. D: ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν. Etiam *spectare* vel *pertinere ad aliquid, cadere in aliquid.* Phaedr. 261. D: οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστιν ἡ ἀντιλογικὴ καὶ περὶ δημηγορίαν cet. Theaet. 179. A: οὐκοῦν καὶ αἱ νομοθεσίαι καὶ τὸ ὠφέλιμον περὶ τὸ μέλλον ἐστί —; Parm. 155. E: καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ὂν ἔσται. Crat. 408. A: περὶ λόγου δύναμίν ἐστι πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Conv. 180. B: ταύτην τὴν ἀρετὴν ... τὴν περὶ τὸν ἔρωτα. Pol. II. 370. D: ὅσα (ὄργανα) περὶ γεωργίαν.

περιαγείρομαι, *circumeo munuscula colligens.* Pol. X. 621. D: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι.

περιάγω, *circumduco; circumago, circumfero.* Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτὰς περιάγει ἡ περιφορά. Legg. X. 898. D: εἴπερ ψυχὴ περιάγει πάντα. Pol. VII. 514. B: κύκλῳ ... τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. 515. C: περιάγειν τὸν αὐχένα. Legg. X. 893. C: περιάγουσα. 898. C: ἐπειδὴ ψυχὴ μέν ἐστιν ἡ περιάγουσα ἡμῖν πάντα. Prot. 313. D: οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες κατὰ τὰς πόλεις. Tim. 36. C: τὴν ... ταὐτοῦ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγε. Phil. 19. A: κύκλῳ πως περιαγαγὼν ἡμᾶς. Tim. 34. A. Pol. II. 359. C: τυχεῖν τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου περιαγαγόντα πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ εἴσω τῆς χειρός. Phaedr. 230. D: σὺ ... τήν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν cet. Polit. 269. C: τὸ δὲ πάλιν αὐτόματον εἰς τἀναντία περιάγεται. Tim. 79. B: οἷον τροχοῦ περιαγομένου. 36. C: τῇ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένη κινήσει. Lach. 187. E: μὴ παύεσθαι ὑπὸ τούτου περιαγόμενον τῷ λόγῳ πρὶν ἂν cet. Pol. VII. 518. C: οὕτω ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιακτέον εἶναι.

περιαγωγή, ἡ, *conversio.* Pol. VII. 518. D: τῆς περιαγωγῆς. Polit. 269. E: μήτ' αὖ ὅλον ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς καὶ ἐναντίας περιαγωγάς.

περιαθρῶ, *contemplor.* Ax. 370. D: περιαθρῶν τὴν φύσιν.

περιαιρῶ, detraho; adimo; tollo. Polit. 288. E: δέρματα σωμάτων περιαιροῦσα. 281. D: πρὶν ἂν καὶ ταύτας αὐτῆς πάσας περιέλωμεν. Soph. 264. E: αὐτοῦ τὰ κοινὰ πάντα περιελόντες. Phaedr. 231. B: περιῃρημένων τοσούτων κακῶν. Med. Conv. 213. A: περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας. Gorg. 502. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν cet. Pol. II. 359. E: ὃν (δακτύλιον) περιελόμενον ἐκβῆναι. Menex. 244. C: τάς τε ναῦς περιελόμενοι cet.

περιαλγής, ὁ ἡ, magno dolore affectus. Pol. V. 462. B: ὅταν οἱ μὲν περιαλγεῖς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίγνωνται cet.

περιαλγῶ, graviter aliquid fero. De lucri cup. 229. D: περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ.

περιαλείφω, obduco. Critia 116. D: πάντα ... ἔξωθεν περιήλειψαν τὸν νεὼν ἀργύρῳ.

περιαμπέχω, circumdo. Phaed. 98. D: περιαμπέχοντα τὰ ὀστᾶ μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος. Med. *amicior* trop. (ut germ. *sich umhüllen*). Conv. 221. E: τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται Σατύρου ἄν τινα ὑβριστοῦ δοράν.

περιαμύττω, pungo. Ax. 365. D: δέος τι ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν.

περιαμφιέννυμι, circumdo. Tim. 76. A: κύκλῳ περιημφιέννυ τὴν κεφαλήν.

περίαπτον, τό, amuletum. (Plin.). Pol. IV. 426. B: οὐδ' αὖ ἐπῳδαὶ οὐδὲ περίαπτα οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδὲν ὀνήσει.

περιάπτω, affigo; adspergo. Apol. 35. A: αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν. Pol. VI. 495. C: ὀνείδη περιῆψαν. Ep. VII. 334. B: ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει. Euthyd. 272. C: μὴ ... ὄνειδος τοῖν ξένοιν περιάψω. Pol. X. 614. C: σημεῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν. III. 417. A: οὐδὲ περιάψασθαι οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ.

περιαρμόζω, adapto, affigo. Ax. 366. A: τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις.

περιβάλλω, circumiicio; coniicio; absol. *amplector.* Phaedr. 256. A: περιβάλλει τὸν ἐραστήν. Legg. V. 745. B: κύκλον περιβάλλοντα. Conv. 191. A: περιβάλλοντες τὰς χεῖρας. 219. B: περιβαλὼν τὼ χεῖρε τούτῳ τῷ δαιμονίῳ cet. Ep. VII. 351. E: Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. Pass. *cingor.* Critia 116. C: περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον. Med. (mihi) *circumdo, amicior; cingo.* Critia 116. A: ταύτην (τὴν νῆσον) ... ἔνθεν καὶ ἔνθεν λιθίνῳ περιεβάλλοντο τείχει. Conv. 216. D: τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται. Theaet. 174. E: σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον (antec. τὸν τοιοῦτον). **complector.* Polit. 285. B: πρὶν ἂν ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ... γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται. **verborum ambitu*

utor (ut velem quod sentio). Conv. 222. C: οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὕτω κομψῶς κύκλῳ περιβαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὗ ἕνεκα ταῦτα πάντα εἴρηκας. Et in univ. *ambages facio* (nos: *Umwege* et *Umstände machen*). Phaed. 272. D: οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ' ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλόμενος.

περιβλέπω, *intueor*. Eryx. 395. C: περιβλέψας ... πρὸς τοὺς παρόντας.

περίβλημα, τὸ, *tegmentum*. Polit. 288. B: πάντα ... ὅσα γήϊνα περιβλήματα καὶ λίθινα.

περιβόητος, ὁ ἡ, act. *qui insanos clamores edit*. Phil. 45. E: τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν μέχρι μανίας ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται.

περιβολή, ἡ, *quicquid induitur*. Polit. 280. B: περιβολῇ χωρίζοντες καὶ ὑποβολῇ.

περίβολος, ὁ, *septum*, *ambitus*. Theaet. 197. C: ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ. Tim. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ. Critia 116. C: περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον. Legg. VI. 759. A: ἐν αὐτῷ ... τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ. Theaet. 197. E: εἰς τὸν περίβολον. Crat. 400. C: τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν (τὴν ψυχήν), ἵνα σώζηται, δεσμωτηρίου εἰκόνα. Lys. 203. B. Pol. VIII. 548. A: περιβόλους οἰκήσεων. Legg. III. 680. E.

περιγίγνομαι, *supersum* et *superstes sum*. Legg. XI. 923. C: ἐὰν ... περιγίγνηταί τις τῶν υἱέων αὐτῷ. Tim. 76. A: περιγιγνόμενον. Legg. III. 678. D: εἰ γάρ πού τι καὶ περιγεγονὸς ἦν ὄργανον ἐν ὄρεσι. V. 742. B: νόμισμα ... περιγενόμενον (*reliquum*). Tim. 23. C: διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. 73. A: τῇ τοῦ περιγενησομένου πώματος ἐδέσματός τε ἕξει. **supersum*, *redundo*. Legg. V. 745. A: τὰ περιγιγνόμενα τῇ πόλει ... ἀπονέμων. 740. D: τί χρὴ χρῆσθαι τοῖς περιγενομένοις ἢ ἐλλείπουσι (*liberis*). **supero*, *vinco*. Pol. II. 362. B: περιγίγνεσθαι καὶ πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν. Apol. 22. C: τῷ αὐτῷ οἰόμενος περιγεγονέναι, ᾧπερ καὶ τῶν πολιτικῶν. Conv. 219. C: οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό τε καὶ κατεφρόνησε ... τῆς ἐμῆς ὥρας cet. Prot. 343. C: (εἰ) περιγένοιτο αὐτοῦ. Alc. I. 124. B: ὧν ἄλλῳ μὲν οὐδ' ἂν ἑνὶ περιγενοίμεθα, εἰ μὴ ἐπιμελείᾳ cet. Theaet. 146. A: ὃς δ' ἂν περιγένηται ἀναμάρτητος. Alc. I. 119. D: ὧν ... περιγενέσθαι σε δεῖ τοσοῦτον ὥστε cet. Ep. VII. 351. C: ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν. Theaet. 164. C: τοιούτῳ τινὶ περιγενόμενοι τοῦ λόγου. Menex. 242. E: στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος περιγενόμενοι τῷ πολέμῳ. — Ut Lat. *superare*, est etiam *praeterire* vel *effugere*. Legg. X. 905. A: ταύτης τῆς δίκης οὔτε σὺ ... οὔτε ἄλλος ... ἐπεύξεται (v. ἐπεύξηται) περιγενέσθαι θεῶν.

περιγραφή, ἡ, *adumbratio*. Legg. VI. 768. C: οἷον

περιγραφή τις ἔξωθεν περιγεγραμμένη. 770. B: *καθάπερ τινὶ περιγραφῇ.* Polit. 277. C: *ὁ λόγος ὥσπερ ζῶον τὴν ἔξωθεν μὲν περιγραφὴν ἔοικεν ἱκανῶς ἔχειν* cet. Legg. IX. 876. D: *περιγραφήν τε καὶ τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας.*

περιγράφω, *circumscribo.* Locr. 97. E: *ὡς τᾷ ὄψει καὶ τᾷ ἀποτομᾷ τᾶς γᾶς περιγραφόμενα.* **adumbro.* Legg. VI. 768. C: *οἷον περιγραφή τις ἔξωθεν περιγεγραμμένη.* Pol. II. 365. C: *σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.*

περιδεής, ὁ ἡ, *perterritus.* Ep. VII. 348. B: *οὗ δὴ περιδεὴς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε.*

περιδέω, *circumligo.* Med. Legg. VIII. 830. B: *ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα.*

περίδινος, ὁ, *pirata.* Legg. VI. 777. C: *τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν γιγνομένων ... ἔργα* cet.

περιδινῶ, *circumago.* Locr. 97. C: *περιδινεύμενος ... ὑπὸ τᾶς τῶν ἀπλανέων σφαίρας.*

περίδρομος, ὁ, *circuitus.* Critia 116. B: *τοῦ ... τείχους χαλκῷ περιελάμβανον πάντα τὸν περίδρομον.*

περιειλίττω, *circumligo.* Med. Prot. 342. B: *ἱμάντας περιειλίττονται* (Vat. r et corr. Σ *περιελίττονται*).

περίειμι, *supersum*, *supero* (intrans.). Pol. III. 416. E: *ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεῖν.* Crat. 403. E: *οὕτω πολλὰ αὐτῷ τὰ περιόντα ἐκεῖ ἐστί.* Legg. XI. 923. D: *πρὸς μέρος ὁ πατὴρ ... νεμέτω τὰ περιόντα τοῦ κλήρου.* **supero*, *praesto*, *antecello.* Prot. 342. B: *ὅτι σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν.* Ib. *ᾧ περίεισι.* Conv. 222. E: *οἴεταί μου δεῖν πανταχῇ περιεῖναι.* Alc. II. 149. E: *ἀξιοῦντες Λακεδαιμονίων ταύτῃ περιεῖναι.* Riv. 136. A. Conv. 219. E: *τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν* cet. 221. A: *ὅσον περιῆν Λάχητος τῷ ἔμφρων εἶναι.* Alc. I. 119. C: *ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι.* Hipp. min. 371. D: *αὐτοῦ αὐτῷ τούτῳ ... περιέσεσθαι.*

περίειμι, *circumeo*; *ambulo*; *oberro.* Conv. 193. A: *περίιμεν.* Gorg. 505. D: *ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ.* 490. D: *κάλλιστα ἀμπεχόμενον περιιέναι.* Phaed. 117. A. Crat. 400. A. Prot. 348. D: *περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται.* Crat. 409. B: *κύκλῳ ... ἀεὶ αὐτὴν* (*τὴν σελήνην*) *περιιὼν* (*ὁ ἥλιος*). Apol. 23. B. Pol. IV. 436. D: *ἢ καὶ ἄλλο τι κύκλῳ περιιόν.* I. 338. B: *περιιόντα.* X. 620. C: *ζητεῖν περιιοῦσαν ... βίον* cet. Prot. 311. A: *περιιόντες αὐτοῦ διατρίψωμεν.* 315. B: *ἐν κύκλῳ περιιόντες.* Crat. 433. A. Pol. VIII. 568. C: *εἰς ... τὰς ἄλλας περιιόντες πόλεις.* Phaed. 72. B: *ὡσπερεὶ κύκλῳ περιιόντα.* Euth. 15. B: *κύκλῳ περιιόντας ποιῶν.* Lach. 183. B: *κύκλῳ περιιόντας αὐτὴν* (*τὴν Λακεδαίμονα*). Conv. 219. E: *περιῄα.* Tim. 39. A: *τὰ δὲ τὸν μείζω (κύ-*

κλον) βραδύτερον περιήειν (sic Par. A. Vulg. περιϊόντα). De lege 320. C: ὁ Τάλως τρὶς περιήει τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας. Prot. 311. A: περιῇμεν (v. περιήειμεν). Verb. Phaedr. 274. A: μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιιτέον. Pol. VI. 504. C: τὴν μακροτέραν ... περιιτέον τῷ τοιούτῳ.

περιελαύνω, *circumago*. Tim. 79. B: πᾶν περιελαυνόμενον. C: περιελαυνομένου.

περιελίττομαι, *circumvolvor*, *circumfluo*. Phaed. 113. B: περιελιττόμενος. C. B: περιελιχθεὶς ... πολλάκις ὑπὸ γῆς. 112. D: πλεονάκις περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν ὥσπερ οἱ ὄφεις.

περιέλκω, *huc illuc traho*. Charm. 174. B: πάλαι με περιέλκεις κύκλῳ. Prot. 352. C: περιελκομένης ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων.

περιεργάζομαι, *temere ago s. insipienter facio*. Apol. 19. B: Σωκράτης ... περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια.

περιεργία, ἡ, *curiositas*. Sis. 387. D: ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ᾖ καὶ τὸ ἐρωτῆσαί σε περὶ τούτου.

περίεργος, ὁ ἡ, *ad rem non pertinens*. Pol. 286. C: δείσας μὴ περίεργα ἅμα καὶ μακρὰ λέγοιμεν.

περιέρχομαι, *circumeo*; *obambulo*, *peragro*; etiam *circumagor* et *recido* vel *redeo*. Apol. 30. A: οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων cet. Theaet. 147. C: περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. Euth. 11. B: περιέρχεται γάρ πως ἡμῖν ἀεὶ ὃ ἂν προθώμεθα. Pol. II. 381. E: ὡς ... θεοί τινες περιέρχονται νύκτωρ. Hipp. min. 372. E: νυνὶ ... ἐν τῷ παρόντι μοι ὥσπερ καταβολὴ περιελήλυθε. Legg. IX. 866. B: ὡς εἰς αὐτὸν περιεληλυθός (τὸ μίασμα). Euthyd. 273. A: οὔπω τούτω δύ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότε ἤστην. Polit. 283. B: περιήλθομεν ἐν κύκλῳ. Tim. 39. C: ὁπόταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. Phaed. 113. C: κύκλῳ περιελθών. 117. E. Tim. 39. C: σελήνη περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον. Legg. VI. 760. D: περιελθόντος ... τοῦ ἐνιαυτοῦ. Pol. VI. 504. B: περιελθόντι. Theaet. 200. A: μακρὰν περιελθόντες. Phaed. 112. D: τὰ μὲν μακροτέρους τόπους περιελθόντα. Ib. κύκλῳ περιελθόντα.

περιεσκεμμένως, v. περισκέπτομαι.

περιέχω, *complector*, *contineo*; *circumdo*; *cingo*. Men. 87. D: εἰ δὲ μηδέν ἐστιν ἀγαθὸν ὃ οὐκ ἐπιστήμη περιέχει (*quin scientia contineatur*). Tim. 33. B: τῷ ... τὰ πάντ' ἐν αὐτῷ ζῶα περιέχειν μέλλοντι ζώῳ. Parm. 150. A: περιέχουσα αὐτό. Tim. 25. A: ἡ ... περιέχουσα αὐτὸ γῆ. Soph. 220. C: πᾶν ὅσον ἂν ... εἴργῃ τι περιέχον. Parm. 145. A: τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. Tim. 31. A: τὸ περιέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα. Critia 118. A. Parm. 138. B: περιέχοντι. Tim. 31. A. Legg. XI. 927. A: ταῦτα δὲ ἀληθεῖς μέν, μακροὶ δ' εἰσὶ περιέχοντες λόγοι. Men. 85. A: περιέχουσαι

(γραμμαὶ) τουτὶ τὸ χωρίον. Parm. 151. B: περιέχοντα αὐτό. 145. B: πάντα ... τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου περιέχεται. 138. A: κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη (v. ἂν εἴη). B: τὸ περιεχόμενον. Critia 118. A: αὐτὸ (τὸ πεδίον) ... κύκλῳ περιεχόμενον ὄρεσι cet. Tim. 55. B: ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων ... περιεχομένης ἑκάστης. Soph. 250. B: ὡς ὑπ' ἐκείνου τήν τε στάσιν καὶ τὴν κίνησιν περιεχομένην. 233. D: πολλὰς ἑτέρας ἀλλήλων (ἰδέας) ὑπὸ μιᾶς ἔξωθεν περιεχομένας.

περιηγοῦμαι, *describo*, *adumbro*. Legg. VI. 770. B: τοῦτο δὲ δεήσει συμπληροῦν ὑμᾶς τὸ περιηγηθέν.

περιθείωσις, ἡ, *lustratio*. Crat. 405. A: αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις καὶ τοῖς μαντικοῖς περιθειώσεις.

περιθέω, *circumcurro*, *ambio*. Critia 115. E: ὁ περὶ αὐτὴν τὴν ἐν μέσῳ νῆσον περιθέων. **discurro*. Pol. V. 475. D: (οἳ) περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις. Ep. VII. 348. E: νῦν ... περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες.

περιθύμως, cum v. ἔχειν, *ira efferri*. Tim. 87. E: ὅταν ... ψυχὴ ... περιθύμως ἴσχῃ.

περιιδεῖν, *non videre*; *negligere* vel *committere* s. *sinere*. Legg. III. 695. A: διεφθαρμένην ... παιδείαν ... περιεῖδεν ὑπὸ γυναικῶν τε καὶ εὐνούχων παιδευθέντας αὑτοῦ τοὺς υἱεῖς. Ep. VII. 329. E: οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν cet. Pol. VII. 538. B: ἧττον ... ἂν περιιδεῖν ἐνδεεῖς τινός.

περιίστημι, *circumpono* vel *circumiicio*; *circumdo*, *cingo*; tempp. intrans. et med. *circumsto*, *circumiectus* vel *circumfusus sum*. Tim. 33. C: πνεῦμα ... οὐκ ἦν περιεστὸς δεόμενον ἀναπνοῆς. 76. B: ὑπὸ τοῦ περιεστῶτος ἔξωθεν πνεύματος. 85. D. Lys. 223. A: οἱ περιεστῶτες. Tim. 81. A: τὰ ... περιεστῶτα ἐκτὸς ἡμᾶς τήκει cet. Euthyd. 271. A: ἡ πολὺς ὑμᾶς ὄχλος περιειστήκει. Lys. 206. E: τούτους ... περιέστασαν ἄλλοι θεωροῦντες. Tim. 78. C: λαβὼν αὐτὸ περιέστησε τῷ πλασθέντι ζώῳ. 70. D: περὶ τὴν καρδίαν αὐτὸν περιέστησαν. 75. D: ἐπ' ἐσχάτην τὴν κεφαλὴν περιστήσας. Critia 117. A: περιστήσαντες οἰκοδομήσεις. Euthyd. 206. E: καὶ οἱ ἄλλοι ... περιέστησαν ἡμᾶς. Tim. 66. B: περιστῆναι. 84. E: περὶ τὰ νεῦρα καὶ τὰ ταύτῃ φλέβια περιστάν. Pol. IV. 431. B: θάμνον κύκλῳ περιίστασθαι. Tim. 74. C: τὸν προσφερόμενον ἔξωθεν καὶ περιιστάμενον πάγον. Euthyd. 274. B: οἱ δὲ ἐτύγχανον ἡμᾶς ἤδη περιιστάμενοι. Legg. XII. 947. B: περιισταμένους τῇ κλίνῃ ἑκατέρους (χορούς). Tim. 33. A: περιιστάμενα ἔξωθεν. **evado*, *evenio*. Men. 70. C: ἐνθάδε δὲ ... τὸ ἐναντίον περιέστηκεν. Pol. I. 343. A: ὅτι ὁ τοῦ δικαίου λόγος εἰς τοὐναντίον περιειστήκει. Menex. 244. D: ὥστε περιστῆναι αὐτῷ μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέσθαι cet. Vi trans. (*redigo*). Ax. 370. D:

εἰς τοὐναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας (vid. *Schaefer.* ad Dion. Hal. de comp. verb. p. 331.).

περικᾰθαίρω, *lustro.* Critia 120. A: περικαθήραντες τὴν στήλην.

περικαθαρμός, ὁ, *lustratio.* Legg. VII. 815. C: περικαθαρμούς (v. περὶ καθαρμούς) τε καὶ τελετάς τινας ἀποτελούντων.

περικάλυμμα, τό, *vestimentum.* Polit. 279. D: περικαλύμματα. Ib. τῶν περικαλυμμάτων.

περικαλύπτω, *obvelo, circumfundo;* etiam *complector* et *tueor.* Polit. 275. E: ἐξῆν περικαλύπτειν καὶ τὸν πολιτικὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις. Tim. 34. B: ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυψε. 36. E: κύκλῳ ... αὐτὸν ἔξωθεν περικαλύψασα. Legg. VII. 793. C: ἃ ... πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς τότε γραφέντας νόμους.

περικαλυφή, ἡ, *integumentum.* Legg. XII. 942. D: τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ.

περικάμπτω, *circumflecto,* intrans. *revertor.* Euthyd. 291. B: περικάμψαντες πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες.

περικατάλαμψις, ἡ, in stellis dicitur adverso fulgore collucentibus. Locr. 97. B: περικαταλάμψιας (v. περὶ καταλάψιας) ποιεύμενοι.

περικόπτω, *circumcido.* Pol. VII. 519. A: τοῦτο ... τὸ τῆς τοιαύτης φύσεως εἰ ... περιεκόπη τὰ τῆς γενέσεως ξυγγενῆ.

περικρούω, *percutiendo exploro.* Phil. 55. C: γενναίως δὲ ... πᾶν περικρούωμεν. * *circumcirca decutio.* Pol. X. 611. E: περικρουσθεῖσα πέτρας τε καὶ ὄστρεα.

περικτίοντες, οἱ, *vicini.* De lege 320. D. (Hes.).

περικυλινδοῦμαι, *circumvolvor.* Legg. X. 893. E: τῷ περικυλινδεῖσθαι.

περιλαμβάνω, *comprehendo, complector, contineo; circumdo.* Theaet. 148. A: μείζων δὲ καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτὸν περιλαμβάνει. Pol. VIII. 546. B: ἣν (περίοδον) ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος. Phaedr. 273. E: μιᾷ ἰδέᾳ ... περιλαμβάνειν. Polit. 282. A. Soph. 246. A: ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες. Critia 116. B: τοῦ ... τείχους χαλκῷ περιελάμβανον πάντα τὸν περίδρομον. Soph. 265. A: ἐπειδὴ μιμητικὴ περιείληφεν αὐτὸν τέχνη. Polit. 299. E. Soph. 235. B: σχεδὸν γὰρ αὐτὸν περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστρικῷ τινὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις. 249. D: ἆρ' οὐκ ἐπιεικῶς ἤδη φαινόμεθα περιειληφέναι τῷ λόγῳ τὸ ὄν; Tim. 39. E. Critia 112. A: περιειληφυῖα ἐντὸς τὴν Πνύκα cet. Tim. 33. B: σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὑτῷ πάντα ὁπόσα σχήματα. Polit. 276. A: τήν τε νῦν καὶ τὴν ἐπὶ Κρόνου βασιλείαν περιειληφότες ἂν ἦμεν ὁμοίως ἐν τῷ λόγῳ. Theaet. 148. E: ὥσπερ ταύτας πολλὰς οὔσας

ἑνὶ εἴδει περιέλαβες. Critia 116. D: *ὀρειχάλκῳ περιέλαβον.* Ep. VII. 344. E: *ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ.* Soph. 226. E: *πολλὰ εἴδη ... ἑνὶ περιλαβεῖν ὀνόματι.* Polit. 294. A: *τό τε ἄριστον καὶ τὸ δικαιότατον ἀκριβῶς πᾶσιν ἅμα περιλαβών.* Tim. 30. C: *τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει.* Legg. VIII. 837. A: *ἓν ὄνομα περιλαβόν* (*uno nomine comprehensum*). 841. C: *περιλαβὸν τὰ τρία γένη.* IV. 718. C: *ἐν ἑνὶ περιλαβόντα εἰπεῖν.* Polit. 305. E: *τοῦ κοινοῦ τῇ κλήσει περιλαβόντες τὴν δύναμιν αὐτῆς.* Tim. 56. E: *πῦρ ὕδατί τε ἤ τινι γῇ περιλαμβανόμενον.* 57. A: *πολλοῖς περιλαμβανόμενα ὀλίγα.* 81. C: *τὰ ... περιλαμβανόμενα ἐν αὐτῇ τρίγωνα.* 77. E: *ἐπειδὴ νεύροις οὐκ ἦν κύκλῳ κατὰ κορυφὴν περιειλημμένη.* Legg. VII. 823. B: *περιειλημμένον ὀνόματι νῦν σχεδὸν ἑνί.* 81. A: *περιειλημμένα ὥσπερ ὑπ' οὐρανοῦ ξυνεστῶτος ἑκάστου τοῦ ζώου.* Polit. 288. C: *δικαίως δ' ἂν ὀνόματι περιληφθέντα ἑνί.*

περίλειμμα, τό, pl. *reliquiae.* Menex. 236. B: *περιλείμματ' ἄττ' ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα.*

περιλείπω, relinquo. Polit. 270. D: *τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος περιλείπεται.* Critia 109. D: *τὸ περιλειπόμενον ἀεὶ γένος.* Legg. III. 677. E: *εἴ τί που αἰγῶν περιλειφθὲν ἐτύγχανε γένος.* Tim. 23. D: *περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος.*

περιληπτός, ή, όν, qui comprehendi potest. Tim. 28. A: *τὸ μὲν ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν.* 52. A. 29. A: *πρὸς τὸ λόγῳ καὶ φρονήσει περιληπτόν.* 28. B: *δόξῃ περιληπτὰ μετὰ αἰσθήσεως.*

περιλιπής, ὁ ἡ, superstes. Legg. III. 702. A: *τοὺς πρώτους ... τοὺς περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς.*

περιλιχμῶ, circumlambo. Ax. 372. A: *θηρσὶ περιλιχμώμενοι.*

περιμάχητος, ὁ ἡ, in eo ponitur *quod certatim expetitur.* Pol. I. 342. D: *ἐπεὶ κινδυνεύει ... περιμάχητον ἂν εἶναι τὸ μὴ ἄρχειν.* VII. 521. A: *περιμάχητον ... τὸ ἄρχειν γιγνόμενον.* IX. 586. B: *ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ ... περιμάχητον.* Legg. IV. 715. A: *ἀρχῶν περιμαχήτων γενομένων.* Pol. IX. 586. C: *περιμαχήτους εἶναι.* Etiam id de quo consequendo certandum vel laborandum est. Legg. III. 678. E: *ἔπειτα οὐ περιμάχητος ἦν αὐτοῖς ἡ τροφή.*

περιμένω, maneo; exspecto; etiam *sustineo* et *cunctor.* Phaed. 116. A: *οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν.* Theaet. 173. C: *ἕκαστος αὐτῶν (τῶν λόγων) περιμένει ἀποτελεσθῆναι ὅταν ὑμῖν δοκῇ.* Pol. II. 365. A: *μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει.* X. 614. A: *ἃ τελευτήσαντα ἑκάτερον περιμένει.* Legg. VI. 779. D. Pol. V. 449. D: *ὡς ἡμεῖς πάλαι περιμένομεν οἰόμενοι* cet. Phil. 24. A: *τὸ δὲ πέρας ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.* Pol. I. 327. B: *ἀλλὰ περιμένετε.*

Men. 76. E: περιμένοιμ᾽ ἂν ... εἴ μοι πολλὰ τοιαῦτα λέγοις. Phaed. 62. A: (εἰ) ἄλλον δεῖ περιμένειν εὐεργέτην. 59. D: εἶπε περιμένειν (v. ἐπιμένειν). 116. A. Pol. I. 347. C: μὴ ἀνάγκην περιμένειν. Ep. VII. 326. A: περιμένειν αἰεὶ καιρούς. Conv. 174. D: περιμένοντος οὗ. Legg. IV. 420. C: ἐν τοῖς ἰατρείοις περιμένοντες. Alc. I. 105. D: ὃν ἐγὼ περιέμενον ὁπηνίκα ἐάσει. Phaed. 59. D: περιεμένομεν ... ἑκάστοτε ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον. 116. A. Conv. 172. A: κἀγὼ ἐπιστὰς περιέμεινα. Legg. X. 890. E: περὶ μέθης ... οὕτω μακρὰ λέγοντας ἡμᾶς αὐτοὺς περιεμείναμεν (*sustinuimus*). Apol. 38. C: εἰ ... περιεμείνατε ὀλίγον χρόνον. Legg. X. 888. B: περίμεινον ... εἰς τότε κριτὴς περὶ τῶν μεγίστων γίγνεσθαι. Men. 76. E: εἰ περιμείναις τε καὶ μυηθείης. Ep. VII. 347. A: ἂν δὲ περιμείνω (v. μείνω) τὸν ἐνιαυτόν. Prot. 329. B: περιμεῖναί τε καὶ ἀποδέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν. Pol. I. 327. B. Phaedr. 242. A: περιμείναντες. Conv. 172. A: οὐ περιμενεῖς; Legg. X. 888. C. Pol. I. 327. B: ἀλλὰ περιμενοῦμεν. Crit. 46. A: εἰ δέ τι περιμενοῦμεν (*cunctabimur*). Ep. VII. 327. E: τίνας ... καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων —; Pol. II. 375. C: οὐ περιμενοῦσιν ἄλλους σφᾶς διολέσαι. Alc. I. 104. D: ὡς ... περιμενοῦντι λέγω.

περίνοια, ἡ, *intelligentia*. Ax. 370. C: δι᾽ οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γνῶσιν ἔσχεν.

περινοστῶ, *obambulo*. Pol. VIII. 558. A: περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως.

πέριξ, *circumcirca*. Pol. X. 617. B: καθημένας πέριξ. Tim. 36. C: πέριξ αὐτὰς ἔλαβε. 62. D: ὁ ... πέριξ (τόπος). 73. A. Legg. VI. 778. C. XII. 947. E.

περίοδος, ἡ, *circuitus* (germ. *Umweg* et *Umlauf*); *conversio*; *orbis*; etiam *certus temporis cursus* (ut saeculum al.) et *vitae cursus*. Phaedr. 274. A: εἰ μακρὰ ἡ περίοδος. Pol. VI. 504. D: ὅτι ... αὐτὰ κατιδεῖν ἄλλη μακροτέρα εἴη περίοδος. VIII. 546. B. Tim. 39. C: ἡ τῆς μιᾶς καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος. 58. A: ἡ τοῦ παντὸς περίοδος. Phaedr. 248. C: μέχρι ... τῆς ἑτέρας περιόδου. Polit. 274. E: τὸν ἐκ τῆς ἐναντίας περιόδου ποιμένα. Pol. X. 617. D: ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου. Legg. III. 680. A: τοῖς ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς περιόδου γεγονόσιν. VII. 817. E: τῆς τῶν ἄστρων περιόδου πρὸς ἄλληλα πῶς πέφυκε πορεύεσθαι. Phaedr. 247. D: ἐν ... τῇ περιόδῳ (i. q. περιφορᾷ). 249. A: τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ. Polit. 273. E: ἐν τῇ ... προτέρᾳ περιόδῳ. Pol. III. 407. E: τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζῆν. Tim. 42. C: τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιόδῳ. Legg. X. 898. A: τῇ τοῦ νοῦ περιόδῳ. Tim. 34. A: ἐπὶ ... τὴν περίοδον ταύτην ... ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησεν. 47. D: ἐπὶ τὴν γεγονυῖαν ἐν ἡμῖν ἀνάρμοστον ψυχῆς περίοδον. Polit. 269. C: ὅταν αἱ περίοδοι τοῦ

προςήκοντος αὐτῷ μέτρον εἰλήφωσιν ἤδη χρόνου. Tim. 47. A: *ἐνιαυτῶν περίοδοι.* Legg. XI. 924. C: *ἕως ἂν αἱ πέντε περίοδοι γίγνωνται κύκλῳ.* Polit. 270. A: *πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας.* Tim. 83. A: *τῶν κατὰ φύσιν ... περιόδων.* 76. A. Phaed. 107. E: *ἐν πολλαῖς χρόνου καὶ μακραῖς περιόδοις.* Tim. 47. D: *ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις.* 86. A: *ἐν τετραπλασίαις περιόδοις χρόνου.* 91. E: *ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ... περιόδοις.* Legg. VII. 809. C. Polit. 286. E: *τὰς ἐν κύκλῳ περιόδους οὐκ ἀποδεχόμενον.* Tim. 43. A: *τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ... σῶμα.* 44. D: *τὰς ... θείας περιόδους δύο οὔσας ... εἰς σφαιροειδὲς σῶμα ἐνέδησαν.* 47. B: *τὰς ἐν οὐρανῷ κατιδόντες τοῦ νοῦ περιόδους.* 85. A: *ἐπὶ τὰς ... περιόδους ... τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ θειοτάτας οὔσας.* Legg. VII. 809. D: *εἰς μηνῶν περιόδους.* Epin. 990. A: *τὸν τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰς ἑπτὰ περιόδους (ἐσκεμμένον).*

περίοικος, ὁ, accola. Critia 110. E: *στρατόπεδον πολὺ τὸ τῶν περιοίκων* (al. *πολὺ περὶ τὴν γῆν ἀργὸν ἔργων*). 118. B: *πολλὰς ... κωμὰς καὶ πλουσίας περιοίκων ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα.* Pol. VIII. 547. C: *δουλωσάμενοι τότε περιοίκους τε καὶ οἰκέτας ἔχοντες.*

περιόπτεσθαι, v. *περιορῶ.*

περιορίζω. Pol. III. 392. A. *λόγων περιοριζομένοις* legebatur pro eo quod nunc e codd. receptum est: *λόγων πέρι ὁριζομένοις.*

περιορύττω, circumcirca duco. Critia 118. C: *τάφρου κύκλῳ περιορυχθείσης.*

περιορῶ, negligo; sino vel *permitto.* Pol. I. 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ.* Alc. I. 118. E: *διότι σε οὕτως ἔχοντα περιορᾷ.* Legg. XI. 934. D: *ἐάν τ' οὖν δοῦλον ἐάν τ' οὖν καὶ ἐλεύθερον περιορᾷ.* VI. 781. B: *τὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως* (i. e. ita ut *ἀκόσμητον* exsistat) *περιορώμενον.* Med. Eryx. 396. D: *ἐγὼ ... οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὑτοῖς διαφερομένους.* Legg. V. 744. E: *ὃν (κλῆρον) ἄρχων οὐδεὶς οὐδενί ποτε περιόψεται ἐλάττω γιγνόμενον.*

περιουσία, ἡ, abundantia. Def. 515. D: *(πλοῦτος) περιουσία χρημάτων εἰς εὐδαμονίαν συντεινόντων.* Theaet. 154. D: *ἐκ περιουσίας* (pr. *zum Ueberflusse,* i. q. *zum Zeitvertreibe*) *ἀλλήλων ἀποπειρώμενοι.* Gorg. 487. E: *οὔτε σοφίας ἐνδείᾳ οὔτ' αἰσχύνης περιουσίᾳ.* Pol. VIII. 554. A: *ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιούμενος* (germ. *sich bereichernd*). Eryx. 397. B: *πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων.*

περίπατος, ὁ, ambulatio. Phaedr. 227. A: *πορεύομαι ... πρὸς περίπατον ἔξω τείχους.* D: *ἐὰν ποίῃ τὸν περίπατον Μέγαράδε.* 228. B: *εἰς περίπατον ᾔει.* 227. A: *κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους.*

περιπατῶ, ambulo. Gorg. 511. E: *περιπατεῖ ἐν μετρίῳ σχήματι.* 490. E: *περιπατεῖν.* Legg. VII. 789. E. Ep.

VII. 348. C: ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν. Prot. 314. E: περιπατοῦντα. Legg. VII. 789. C: περιπατοῦντες. Eryx. init. Euthyd. 273. A: περιεπατείτην ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ.

περιπέττω, *crusta obduco*, h. e. *decoro, speciosum aliquid reddo* (germ. *beschönigen*). Legg. X. 886. E: λόγοισι ... ταῦτα εὖ πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα.

περιπίπτω, *incido*. Tim. 66. A: κυκώμενα ... περιπίπτειν. Legg. IX. 877. C: ἄπαις ... ὅστις ἂν τοιαύταις ξυμφοραῖς περιπέσῃ. III. 682. E: περιπεσόντες μουσικῇ τε καὶ ταῖς μέθαις.

περιπλάττω, *affingo*. Pol. IX. 588. D: περίπλασον ... αὐτοῖς ἔξωθεν ἑνὸς εἰκόνα. E: περιπέπλασται.

περιπλέκω, *implico*. Polit. 265. C: ἔσται σοι περιπεπλεγμένον μᾶλλον τοῦ δέοντος.

περιπλευμονία, ἡ, *pulmonis inflammatio*. Lach. 192. E: περιπλευμονίᾳ (sic Cl. c. al. Vulg. περιπνευμονίᾳ) τοῦ υἱέος ἐχομένου.

περιπλήθω, *impleo*. Theaet. 156. E: λευκότητος περιεπλήσθη.

περιποίησις, ἡ, *conservatio*. Def. 415. C: σωτηρία περιποίησις ἀβλαβής.

περιποιῶ, *conservo*. Def. ad fin. σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

περιπολῶ, *peragro*. Phaedr. 246. B: πάντα ... οὐρανὸν περιπολεῖ (πᾶσα ἡ ψυχή). Theaet. 176. A: τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. Phaedr. 252. C: ὅσοι ... μετ' ἐκείνου περιεπόλουν. Etiam *volvor*. Tim. 41. A: πάντες ὅσοι ... περιπολοῦσι φανερῶς.

περιπορεύομαι, *peragro*. Legg. IV. 716. A: περιπορευόμενος.

περιπτύσσομαι, *circumfundor, amplector*. Conv. 196. A: πάντῃ περιπτύσσεσθαι.

περίπτωμα, τό, *casus, calamitas*. Prot. 345. B: ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ ἄλλου τινὸς περιπτώματος.

περίῤῥανσις, ἡ, *adspersio*. Crat. 405. A: αἱ περιῤῥάνσεις.

περιῤῥέω, *circumfluo*. Phaed. 111. A: ἃς περιῤῥεῖν τὸν ἀέρα. Critia 111. B: ἀεί τε κύκλῳ περιῤῥέον. Tim. 61. A: περιῤῥέοντα. Charm. 155. D: οἱ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἅπαντες περιέῤῥεον ἡμᾶς κύκλῳ κομιδῇ. Critia 111. B: περιεῤῥυηκυίας τῆς γῆς ὅση πίειρα καὶ μαλακή.

περιῤῥήγνυμι, *circumcirca abrumpo*. Critia 113. D: τὸν γήλοφον ... περιῤῥήγνυσι κύκλῳ.

περιῤῥοή, ἡ, *circuitus aquae fluentis*. Phaed. 111. E: ὧν ἂν ἑκάστοις τύχῃ ἑκάστοτε ἡ περιῤῥοὴ γιγνομένη.

περισκέπτομαι, *circumspicio; reputo, considero*. Prot. 318. A: πολλὰ ἂν περιεσκέψω εἴτ' ἐπιτρεπτέον εἴτε οὔ. Ax.

365. B: οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμένος (libri περιεσκεμμένως) —;

περισκοπῶ, *circumspicio*. Theaet. 155. E: ἄθρει δὴ περισκοπῶν. Ax. 364. A: ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὁπόθεν εἴη. (Conv. 221. B: pro παρασκοπῶν Bekk. περισκοπῶν).

περιστέλλω, *compono*, *sepelio*. Hipp. mai. 291. D: τοὺς αὑτοῦ γονέας τελευτήσαντας καλῶς περιστείλαντι.

περιστερά, ἡ, *columba*. Theaet. 198. D: τῇ τῶν περιστερῶν κτήσει. 197. C: περιστεράς.

περιστερεών, ὁ, *columbarium*. Theaet. 198. B: ἐν περιστερεῶνι ἐκείνῳ. 197. C: οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα. D: ἐν ἑκάστῃ ψυχῇ ποιήσωμεν περιστερεῶνά τινα παντοδαπῶν ὀρνίθων. 200. B: ἐν ἑτέροις τισὶ γελοίοις περιστερεῶσιν.

περιστρέφω, *converto*; *circumverto* s. *circumago*. Crat. 411. B: ὑπὸ τοῦ πυκνὰ περιστρέφεσθαι. Pol. VII. 519. B: ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιεστρέφετο εἰς τἀληθῆ. Polit. 303. C: κινδυνεύει τοῦτο εἰς τοὺς πολιτικοὺς λεγομένους περιεστράφθαι τὸ ῥῆμα ὀρθότατα. Med. *me converto*. Lys. 207. A: περιστρεφόμενος ... ὁ Λύσις θαμὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς. (Ax. 364. A. pro περιστραφείς e codd. nunc scribitur ἐπιστραφείς).

περιστροφή, ἡ, *conversio*. Pol. VII. 521. C: τοῦτο ... οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή cet.

περισυλῶ, *spolio*. Gorg. 486. B: ὑπὸ ... τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν.

περισχίζομαι, *discedo* (*circa aliquem*). Prot. 315. B: εὖ πως καὶ ἐν κόσμῳ περιεσχίζοντο ... ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

περιτείνω, *circumtendo*, *circumduco*. Tim. 66. A: περιτεινόμενα τοῖς εἰσιοῦσιν. B: ἃ δὴ νοτίδος περὶ ἀέρα κοίλης περιταθείσης.

περιτήκω, *liquefacio*. Critia 112. A: περιτήξασα. **obduco*. Critia 116. B: τοῦ δ' ἐντὸς (τείχους περίδρομον) καττιτέρῳ περιέτηκον.

περιτίθημι, *circumpono*, *circumdo*; *impono*. Phaed. 99. B: ὁ μέν τις δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Pol. III. 406. D: πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. Critia 117. B: τὰς ... χειμερινὰς τοῖς θερμοῖς λουτροῖς ὑποστέγους περιτιθέντας. Pol. IV. 420. E: χρυσὸν περιθέντες. Alc. II. 151. A: τουτονὶ τὸν στέφανον ... σοὶ περιθήσω. **appono*, *addo*; *attribuo*. Ax. 370. A: τῇ ... στερήσει περιτίθης ψυχήν. Crat. 393. E: τοῖς ... ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις ... περιτιθέντες ἄλλα γράμματα. 414. C: περιτιθέντων γράμματα. — Med. *mihi induo* vel *induor*. Pol. II. 360. B: εἰ τὸν μὲν (δακτύλιον) ὁ δίκαιος περιθεῖτο. Crit. 53. D: σκευήν τέ τινα περιθέμενος cet.

περίτμημα, τό, *praesegmen*. Hipp. mai. 304. A: κνίσματά τοί ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων.

περιτορνεύω, *circum aliquid torno* et in univ. *fabricor*.

Tim. 73. E: περὶ ... τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην. 69. C: θνητὸν σῶμα αὐτῇ (v. αὐτοὶ) περιετόρνευσαν.

περιτρέπω, *profligo*, *everto* (germ. *schlagen*, *zu nichte machen*). Ax. 370. A: νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν (nos: *nun aber schlägst du dich selbst*). Phaed. 95. B: μή τις ἡμῶν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν μέλλοντα λέγεσθαι (ubi est *zu nichte machen*). * *converto*, seq. infin. *ita immuto ut* —. Crat. 418. B: ὅτι ἡ ... νέα φωνὴ ἡμῖν ... καὶ τοὐναντίον περιέτρεψε μηνύειν τὸ δέον καὶ τὸ ζημιῶδες.

περιτρέχω, *circumcurso*; *oberro*; etiam *occurro*. Phil. 15. D: ταὐτὸν ἓν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνόμενα περιτρέχειν πάντῃ cet. Conv. 173. A: πρὸ τοῦ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι. Legg. IV. 720. C: περιτρέχοντες. Theaet. 207. A: ταῦτα ... περιτρέχοντα. 160. E: ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ. Ponitur etiam in eo quod ubique reperitur; unde part. *vulgaris*. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων. * *revolvor*, *redeo*. De lucri cup. 231. C: ὡς πάλιν αὖ περιτρέχεις εἰς τὸ αὐτό. Theaet. 200. C: εἰς ταὐτὸν περιτρέχειν. Clit. 410. A: ὅτι περιδεδράμηκεν εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος τοῖς πρώτοις.

περιτροπή, ἡ, *conversio*. Theaet. 209. D: ἡ ... σκυτάλης ... περιτροπή. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι.

περιττάκις, *impariter*. Parm. 143. E: περιττὰ περιττάκις (ἂν εἴη). 144. A.

περιττεύω, *redundo*. Legg. IX. 855. A: ἂν ᾖ τι τῶν τοῦ κλήρου κατεσκευασμένου περιττεῦον.

περιττός, ή, όν, *modum excedens*, *nimius*; etiam *supervacaneus*. Pol. III. 407. B: ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος. Legg. I. 645. C: μῆκος πολὺ λόγων περιττὸν εἰρημένον. Unde ἐκ περιττοῦ, germ. *überflüssig*, *unnöthig*. Prot. 338. B: ὥστε ἐκ περιττοῦ ἡρήσεται. Soph. 265. E: χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἄν. Etiam est *praeterea* vel *insuper* (Legg. V. 734. D.) et germ. *sonst*. Legg. VII. 802. D. * *subtilis*, *reconditus*. Ax. 370. E: ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἴπω. 365. C: οἱ ... καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λογοὶ ὑπεκπνέουσι λεληθότων. 366. B: τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περιττῶν. * *impar*. Hipp. mai. 302. A: οὐκοῦν εἴπερ εἷς, καὶ περιττὸς ἂν εἴη ἑκάτερος ἡμῶν. Phaed. 103. E: τὸ περιττόν. Prot. 356. E: ἐν τῇ τοῦ περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσει. Gorg. 460. E. Charm. 166. A. Polit. 282. C: εἰ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι. Critia 119. D. Gorg. 451. C: ὅτι ... ἐπισκοπεῖ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ἡ λογιστική. Theaet. 185. D. Pol. VI. 510. C. Hipp. mai. 302. A: ἡ οὐ τὸ ἓν περιττὸν ἡγεῖ; Parm. 143. D: τρία ... οὐ περιττά —; 164. E. Legg. XII. 946. A: περιττοὶ δὲ ἐὰν ὦσιν. Hipp. mai. 302. A. Sis. 307. E: οὐδὲν ἐπιστάμε-

νοι ... περὶ τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν. Epin. 981. C: *ἐν περιτταῖς τε καὶ ἀρτίαις ἅμα μεταβολαῖς.* Legg. IV. 717. B: *τὰ περιττὰ (νέμων).* VII. 818. C. Compar. *περιττότερον* est *aliud* (Apol. 20. C: *οὐδὲν τῶν ἄλλων περιττότερον πραγματευομένου.* Eryx. 399. E: *οὐδέν τι περιττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι*) et *aliter.* Conv. 219. C: *οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον* cet.

περιτυγχάνω, incido, offendo; occurro. Conv. 221. A: *ἐγὼ περιτυγχάνω.* Pol. VIII. 566. D: *ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ.* Legg. VII. 801. E: *ἂν ἄρα που περιτυγχάνῃ ποιητῶν ... ποιήματα διεξιὼν* cet. Prot. 320. A: *ἐὰν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ.* Tim. 44. A. Phaedr. 268. C: *περιτυχὼν φαρμακίοις.* Tim. 43. C: *περιτυχόν.* Legg. III. 683. E: *τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις.* Ib. *περιτυχόντες ... ἔργοις γενομένοις.*

περιφανής, ὁ, ἡ, manifestus. Legg. XI. 930. D: *(ἐὰν) περιφανὲς τοῦτ' ᾖ.* Phil. 31. E: *τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ.*

περιφανῶς, insigniter. Men. 91. D: *ὃς οὕτω περιφανῶς καλὰ ἔργα εἰργάζετο.* **manifesto.* Ep. VII. 346. A: *ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ.*

περιφέρεια, ἡ, circumferentia. Locr. 100. E: *ἄχρι τᾶς περιφερείας ἄνω.*

περιφερής, ὁ, ἡ, globosus, orbiculatus. Phaed. 108. E: *περιφερὴς οὖσα (ἡ γῆ).* Parm. 137. E: *οὔτε ... εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν.* Ep. VII. 342. B: *ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος.* Parm. 137. A: *εἴτ' εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι.* Tim. 55. A. Legg. X. 898. E: *ἐνοῦσα ἐντὸς τῷ περιφερεῖ τούτῳ φαινομένῳ σώματι.* Phil. 51. C: *εὐθύ τι λέγω ... καὶ περιφερές.* Pol. IV. 436. E. Tim. 44. D. Conv. 190. B: *περιφερῆ ... ἦν καὶ αὐτὰ* cet. Tim. 66. B: *ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι.* 73. C.

περιφέρω, circumfero (etiam ut Lat. *circumferri*, in eo ponitur quod *celebratur, vulgatur* al.); *circumago, huc atque illuc fero* vel *duco* et simpl. *fero* vel *duco.* Legg. X. 898. E: *καθάπερ ἡμᾶς ἡ παρ' ἡμῖν ψυχὴ πάντῃ περιφέρει.* Pol. X. 600. D: *ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι.* X. 695. D: *εἰ θέλεις λαβὼν κάτοπτρον περιφέρειν πανταχῇ.* Epin. 983. A: *τοσοῦτον περιφέρειν ὄγκον.* 988. D. Phaedr. 250. C: *ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν.* Soph. 252. C. Parm. 138. C: *ἤτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ.* Pol. IV. 436. D: *ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον περιφέρωνται.* Crat. 411. B: *κἄπειτα αὐτοῖς φαίνεται περιφέρεσθαι τὰ πράγματα.* Pol. X. 617. A. Legg. IX. 854. B: *οἶστρος ... περιφερόμενος ἀλιτηριώδης.* Parm. 138. C: *κύκλῳ ... περιφερόμενον.* Pol. IV. 436. E. Tim. 70. B: *πηγὴν τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα*

τὰ μέλη σφοδρῶς αἵματος. Pol. X. 617. A: ἐν ... τῷ ὅλῳ περιφερομένῳ. Apol. 19. C: Σωκράτη τινὰ ἐκεῖ περιφερόμενον (*modo huc modo illuc* in corbe pensili *portatum*). Tim. 49. E: τὸ ... ἀεὶ περιφερόμενον. Conv. 190. A: εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι. Pol. III. 402. A: ἐν ἅπασιν οἷς ἐστὶ περιφερόμενα (*in quibus obiiciuntur*, int. τὰ στοιχεῖα). C: ὅσα τούτων ἀδελφὰ ... πανταχοῦ περιφερόμενα γνωρίζωμεν. Prot. 343. B: τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα cet. Demod. 383. C: καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο (*celebraretur*), εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὡς προσήκει. **reduco, revoco, revolvo*, pass. et med. *revolvor*, *redeo*. Lach. 180. E: περιφέρει δέ τίς με καὶ μνήμη (*memoria me reducit* int. *ad aliquid*, h. e. *mihi aliquid revocat*) ἄρτι τῶνδε λεγόντων. Phaedr. 247. D: ἕως ἂν κύκλῳ ἡ περιφορὰ εἰς ταὐτὸν περιενέγκῃ. Legg. II. 659. C: δοκεῖ μοι ... ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν περιφερόμενος ἥκειν. Gorg. 517. C: οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι. Pol. V. 456. B: ἥκομεν ... εἰς τὰ πρότερα περιφερόμενοι.

περιφεύγω, *effugio*. Legg. III. 677. B: οἱ τότε περιφυγόντες τὴν φθοράν.

περίφοβος, ὁ, ἡ, *pertimescens*. Phaedr. 239. B: περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι.

περιφορά, ἡ, *conversio; circuitus*. Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτὰς περιάγει ἡ περιφορά. Legg. X. 893. C: καθάπερ ἡ τῶν ἑστάναι λεγομένων κύκλων στρέφεται περιφορά. Polit. 274. A: τὸν ἐκ τῆς νῦν περιφορᾶς καὶ γεννέσεως βασιλέα καὶ πολιτικόν. Phil. 28. E: πάσης τῆς περιφορᾶς. Legg. V. 747. A: τῆς κύκλῳ περιφορᾶς. VII. 818. C: τῶν ἄλλων ἄστρων περιφορᾶς. Epin. 991. E. Polit. 271. A: οἳ τελευτώσῃ ... τῇ προτέρᾳ περιφορᾷ τὸν ἑξῆς χρόνον ἐγειτόνουν. Pol. VII. 528. A: ἐν περιφορᾷ ὂν ... στερεόν. Tim. 36. D: τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. Legg. X. 893. C. Locr. 98. E: τᾷ περιφορᾷ τῶ παντός. Phaedr. 248. A: συμπεριηνέχθη τὴν περιφοράν. Pol. X. 617. C: τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν. Legg. X. 898. C: τὴν ... οὐρανοῦ περιφοράν. Tim. 90. D: αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι. Tim. 47. B: ἐπὶ τὰς περιφορὰς τὰς τῆς παρ' ἡμῖν διανοήσεως. Ax. 370. B: περιφορὰς ἄστρων. **orbis coeli* vel *mundi* (germ. *Weltkreis*). Theaet. 153. D: ἕως ... ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη καὶ ὁ ἥλιος. Pol. X. 616. C: οὕτω πᾶσαν ξυνέχον τὴν περιφοράν.

περίφραγμα, τό, *septum*, *munimentum*. Locr. 100. B: ὀστέα ... μυελῶν περιφράγματα.

περιφράττω, *munio*. Pol. II. 365. B. (Pind.).

περιφρονῶ, *admodum sapiens sum*. Ax. 365. C: οὐ περιφρονοῦσαν ἡλικίαν ἔχει. **contemno*. Ax. 372. ἤδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν.

περιφυτεύω, *planto*. Legg. XII. 947. E: πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύουσι.

περιφύω, trans. *circumiicio*; intrans. (perf.) *adhaereo*. Pol. X. 612. A: ἃ νῦν αὐτῇ ... περιπέφυκεν. Legg. X. 898. D: τὸ γένος ἡμῖν ἀναίσθητον πάσαις ταῖς τοῦ σώματος αἰσθήσεσι περιπεφυκέναι. Tim. 78. D: τὸ δ' ἄλλο κύτος τοῦ κύρτου περὶ τὸ σῶμα ὅσον κοῖλον ἡμῶν περιέφυσε.

περιχάρεια, ἡ, *laetitia gestiens*. Phil. 65. D: ἡδονῆς ... καὶ περιχαρείας. Legg. V. 732. C: ὅλην περιχάρειαν ... ἀποκρυπτόμενον.

περιχαρής, ὁ, ἡ, *laetitia exsultans*. Tim. 86. B: περιχαρὴς ... ἄνθρωπος ὤν. Legg. XI. 931. C: περιχαρεῖ σφόδρα γενομένῳ. Alc. II. 141. B: περιχαρῆ γενόμενον. Pol. V. 462. B: περιχαρεῖς.

περιχέω, *circumfundo*, pass. et med. *circumfundor*, *circumdo*. Pol. VI. 488. C: αὐτοὺς ... αὐτῷ ἀεὶ τῷ ναυκλήρῳ περικεχύσθαι δεομένους cet. Polit. 268. C: τοὺς περικεχυμένους αὐτῷ. Tim. 60. C: περιχυθεὶς τῷ τῆς γῆς ὄγκῳ.

περιψυγμός, ὁ, *frigus*. Ax. 366. D: ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ... ὀδυνᾶται.

περιωδυνία, ἡ, *dolor vehemens*. Pol. IX. 583. D: τῶν περιωδυνίᾳ τινὶ ἐχομένων. Legg. V. 732. C: περιχάρειαν ... καὶ περιωδυνίαν.

περιώδυνος, ὁ, ἡ, *peracerbus*. Legg. IX. 873. C: μήτε περιωδύνῳ ... προςπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς.

περιωθῶ, *repello*. Tim. 79. C: εἴσω τὴν ἀναπνοὴν περιωθεῖ. E. 80. C: περιωθεῖν ... εἰς ἄλληλα. 79. E: τὸ ... περιωσθέν.

περιωπή, ἡ, *specula*. Polit. 272. E: εἰς τὴν αὑτοῦ περιωπὴν ἀπέστη.

πέρυσι, *superiore anno*. Prot. 327. D. Gorg. 473. E. Alc. I. 110. A. al.

περυσινός, ή, όν, *anni superioris*. Legg. IX. 855. C: τὸ τῶν περυσινῶν ἀρχόντων ... δικαστήριον. Ep. VIII. 356. D.

πέτομαι, *volo*, *advolo*; etiam *celeriter aufugio*. Legg. XII. 952. E: ἔτους ὥρᾳ πέτονται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις. Euth. 4. A: πολλοῦ γε δεῖ πέτεσθαι cet. Ib. πετόμενόν τινα διώκεις; Theaet. 158. B: (ὅταν) ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Pol. V. 467. D: ἵν', ἄν τι δέῃ, πετόμενοι ἀποφεύγωσι. VIII. 567. D: αὐτόματοι ... πολλοὶ ἥξουσι πετόμενοι. Legg. XII. 952. E. Ion. 534. B. Theaet. 197. D: ἐνίας δὲ μόνας ... πετομένας. Pol. III. 386. D: πταμένη (Hom.).

πέτρα, ἡ, *petra*, *saxum*. Tim. 60. C: ξυνωσθεῖσα ... ὑπ' ἀέρος ἀλύτως ὕδατι γῆ ξυνίσταται πέτρα. Phaedr. 275. B: δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν. Pol. III. 387. A: ἐκ πετρῆς (Hom.). VIII. 544. D: ἢ οἴει ἐκ δρυός ποθεν ἢ ἐκ πέτρας τὰς πολιτείας γίγνεσθαι —; Apol. 34. B. (Hom.). Critia 116. B: κατηρεφεῖς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ. Phil. 38. C: τὸ παρὰ τὴν

πέτραν τοῦθ' ἑστάναι φανταζόμενον. Phaedr. 229. C: κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι. Soph. 246. A: ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες. Pol. X. 611. D: ὄστρεά τε καὶ φύκια καὶ πέτρας (προςπεφυκέναι). Legg. VIII. 838. B: μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας cet. Euthyd. 288. E: οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταίμεθα ποιεῖν.

πέτρος, ὁ, *lapis, saxum.* Ax. 371. E: Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος. Legg. VIII. 843. A: πέτρον ... κινεῖν τὸν μέγιστον cet.

πετρώδης, ὁ, ἡ, *saxosus.* Pol. X. 612. A: γεηρὴ καὶ πετρώδη πολλὰ καὶ ἄγρια.

πεττεία, ἡ, *calculorum* (ap. Lat. *duodecim scriptorum*) *lusus.* Legg. VII. 820. E. Pol. VI. 487. C: ὑπὸ πεττείας ... ταύτης τινὸς ἑτέρας. Legg. VII. 820. C: διατριβὴν τῆς πεττείας. Eryx. 395. B: ὥσπερ ἐν τῇ πεττείᾳ εἶναι τοὺς πεττούς. Polit. 299. E: πεττείαν. Phaedr. 274. D: πεττείας τε καὶ κυβείας.

πεττευτής, ὁ, *qui calculis ludit.* Polit. 292. E: ἄκροι πεττευταί. Etiam deus omnia disponens πεττευτὴς dicitur. Legg. X. 903. D: οὐδὲν ἄλλο ἔργον τῷ πεττευτῇ λείπεται πλὴν μετατιθέναι cet.

πεττευτικός, ή, όν, *calculis ludendi peritus;* fem. *calculis ludendi ars,* neutr. *calculorum lusus* et ad *calc. lus. pertinens.* Pol. I. 333. B: ὁ πεττευτικός. II. 374. C. Gorg. 450. D: οἷον ἡ ἀριθμητικὴ ... καὶ πεττευτική γε καὶ ἄλλαι πολλαὶ τέχναι. Charm. 174. B: ἢ τὸ πεττευτικόν (οἶδε); Alc. I. 110. E: οὔκουν τὰ πεττευτικά γε καὶ τὰ μή (ἱκανοὶ διδάξαι οὗτοι).

πεττεύω, *calculis ludo.* Pol. VI. 487. B: ὑπὸ τῶν πεττεύειν δεινῶν. Alc. I. 110. E. De lucri cup. 229. E: ὥσπερ πεττεύων ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅ τι βούλει τῶν εἰρημένων.

πεττός, ὁ, *calculus.* Pol. I. 333. B: εἰς πεττῶν θέσιν. Legg. V. 739. A: καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱερῶν (φορά). Eryx. 395. B: πεττούς.

πέττω, *coquo.* Pol. II. 372. B: τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες.

πεύκη, ἡ, *picea.* Legg. IV. 705. C: οὔτε τις ἐλάτη ... οὔτ' αὖ πεύκη.

πέψις, ἡ, *coctio.* Locr. 101. A: πέψεσι.

πῇ, *quomodo, quatenus* vel *quorsum.* Protag. 353. C: πονηρὰ δὲ αὐτὰ πῇ φατὲ εἶναι; Phaedr. 246. B: πῇ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον εἰπεῖν. Phaed. 76. B: πῇ σοι δοκεῖ περὶ αὐτοῦ; Phil. 41. E: πῇ δὴ καὶ πῶς; Pol. VII. 537. E: πῇ μάλιστ'; ἔφη. Tim. 49. B: πῶς ... καὶ πῇ cet. Legg. III. 686. B: πῶς οὖν καὶ πῇ διώλετο; 693. B: πῇ δὴ οὖν ποτὲ ἀπώλετο —; al. — Cum vv. motum significantibus est *quo* (pr. *qua via*). Polit. 258. E:

μᾶλλον δέ μοι δεῦρο ἕπου. ΣΩ. *Πῇ;* ΞΕ. *Τῇδε.* 292. B: *τῇδε ἑπόμενος.* ΣΩ. *Πῇ;* Parm. 135. C: *πῇ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;* Pol. II. 365. B: *πῇ* (codd. nonnulli *ποῖ*) *πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι.* Legg. IX. 862. C: *τῇδε ῥέπειν χρὴ φάναι.* ΚΛ. *Πῇ;* Enclit. *πῄ*, *aliqua ratione; quodammodo.* Phaedr. 246. D: *κεκοινώνηκε δέ πῃ μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου.* Theaet. 191. B: *ἀλλά πῃ δυνατόν.* Parm. 163. D: *οὐδέ πῃ μετέχει οὐσίας.* Tim. 51. A: *μεταλαμβάνον ... ἀπορώτατά πῃ τοῦ νοητοῦ* cet. 71. *ἵνα ἀληθείας πῃ προσάπτοιτο.* al. — Cum v. *ἄλλῃ* est *alio quo pacto.* Crat. 427. E: *ἢ ἔχεις πῃ ἄλλῃ κάλλιον λέγειν;* Conv. 189. C: *ἄλλῃ γέ πῃ ἐν νῷ ἔχω λέγειν ἢ ᾗ σὺ* cet. Pol. V. 459. B. al. — Post coniunctt. *εἰ*, *ἐάν* al. est *qua* (ut Lat. *si qua*), germ. *etwa.* Prot. 354. E: *εἴ πῃ ἔχετε ἄλλο τι φάναι εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὴν ἡδονήν.* Phaedr. 272. C: *εἴ τινά πῃ βοήθειαν ἔχεις.* Theaet. 180. E: *ἂν μή πῃ ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν.* Soph. 242. B: *μή πῃ τεταραγμένοι ὦμεν περὶ ταῦτα.* al. Cum pronomm. verti potest *fere.* Phil. 32. D: *ὅτι ταύτῃ πῃ δεῖ διαθηρευθῆναι τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.* Pol. IV. 433. E: *καὶ ταύτῃ ἄρα πῃ ... ἂν ὁμολογοῖτο.* I. 351. A: *τῇδέ πῃ σκέψασθαι* al.

πηγαῖος, α, ον, *fontanus.* Legg. VIII. 845. E: *πηγαῖον* (*ὕδωρ*). Critia 113. E: *ὕδατα ... πηγαῖα.* Id. Legg. VI. 761. B.

πηγή, ἡ, *fons;* trop. i. q. *origo, causa.* Phaedr. 230. B: *ἥ τε αὖ πηγὴ χαριεστάτη ... ῥεῖ* cet. 245. C: *τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.* 255. C: *ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγὴ* cet. Tim. 85. B: *πηγὴ πάντων νοσημάτων.* Legg. X. 893. D: *διὸ δὴ τῶν θαυμαστῶν ἁπάντων πηγὴ γέγονεν.* Crat. 402. C: *πηγῆς ὄνομα ἐπικεκρυμμένον.* D: *πηγῆς ἀπείκασμα.* Phil. 62. D: *ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον.* Tim. 70. A: *πηγὴν τοῦ ... αἵματος.* 79. D: *οἷον ἐν ἑαυτῷ πηγήν τινα ἐνοῦσαν πυρός.* Legg. III. 690. D: *νῦν ... στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν ἡμεῖς.* VII. 808. D: *πηγὴν τοῦ φρονεῖν.* X. 891. C: *οἷον πηγήν τινα ἀνοήτου δόξης.* Legg. I. 636. D: *δύο ... αὗται πηγαὶ μεθεῖνται φύσει ῥεῖν.* Ax. 371. C: (*ἔνθα*) *πηγαὶ ... ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι.* Legg. V. 736. A: *ἐκ πολλῶν ... πηγῶν.* Critia 111. D: *ἐπὶ ταῖς πηγαῖς ταῖς πρότερον οὔσαις.* Legg. VIII. 844. A: *πηγὰς φανεράς.* 845. E. Menex. 237. E: *ἐὰν μὴ ἔχῃ πηγὰς τροφῆς τῷ γεννωμένῳ.*

πήγνυμι, *pango, compingo; figo, infigo* et *defigo;* intrans. et pass. *concresco; congelo; rigeo, obrigesco.* Tim. 62. B: *πήγνυσι.* 46. D: *πηγνύντα τε καὶ διαχέοντα.* Pol. VII. 530. D: *ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν* (*oculos defixos habet*) cet. X. 605. A: (*ὅτι οὐ*) *ἡ σοφία αὐτοῦ τούτῳ ἀρέσκειν πέπηγεν* (*in eo defixa est ut huic placere studeat*). Tim. 77. C: *μόνιμον ... πέπηγε* (*obriguit*). 58. E: *τὸ ... πεπηγός.* 59. A. Pol. IV. 436. D: *ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον.* Legg. VII. 817. C: *σκηνάς τε πήξαντας κατ' ἀγοράν* cet. Polit.

287. E: οὐ γὰρ ἐπὶ γενέσεως αἰτίᾳ πήγνυνται (v. αἰτίαι πήγνυνται). Tim. 82. D. 85. D. Phaed. 118: ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο (Cl. πηγνῦτο). Tim. 85. E: πηγνυμένη. 49. B: πηγνύμενον (ὕδωρ). 59. B: τὸ μὲν (γένος) ... χρυσὸς ... ἐπάγη. Pol. VII. 530. D: ὡς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὦτα παγῆναι. Def. 411. C: μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς. Phaedr. 246. C: ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν. Tim. 59. E. 82. D: παγέντος. 87. A: οὕτω κακῶς παγέντων.

πηδάλιον, τό, *gubernaculum.* Hipp. min. 374. E: οἷον πηδάλιον cet. Crat. 390. D: ποιῆσαι πηδάλιον, ἐπιστατοῦντος κυβερνήτου. Pol. VI. 488. C: ὅπως ἂν σφίσι (al. ἄν σφισι) τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. Polit. 272. E: οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. 273. D. De lucri cup. 226. B: ἱστία καὶ πηδάλια. Clit. 408. B: καθάπερ πλοῖον, παραδόντι (v. παραδιδόναι) τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ.

πήδησις, ἡ, *trepidatio.* Legg. VII. 791. A: γαλήνην ... τῆς περὶ τὰ τῆς καρδίας χαλεπῆς γενομένης ἑκάστων πηδήσεως. Tim. 70. C: τῇ πηδήσει τῆς καρδίας.

πηδῶ, *salio; mico; trepido.* Conv. 215. E: ἡ ... καρδία πηδᾷ. Id. Ion. 535. C. Legg. II. 672. C: ἀτάκτως ... πηδᾷ. 664. E: (ὡς ἡ φύσις ... τῶν νέων) φθέγγοιτο ... ἀεὶ ἀτάκτως καὶ πηδῷ. 673. C: τὸ κατὰ φύσιν πηδᾶν εἰθίσθαι πᾶν ζῶον. Phaedr. 251. D: πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα. Tim. 70. D: πηδῶσα εἰς ὑπεῖκον. Ep. VII. 341. C: οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς.

πηκτίς, ἡ, *instrumentum musicum.* Pol. III. 399. C: τριγώνων ... καὶ πηκτίδων ... δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν.

πηκτός, ή, όν, *concretus.* Locr. 99. C: ὕδωρ ... τὸ μὲν ῥυτόν, τὸ δὲ πακτόν. Ib. πακτῶ. Tim. 59. C: τῶν λαμπρῶν πηκτῶν τε ... ὑδάτων.

πηλίκος, η, ον, *quantus.* Men. 82. D: πηλίκη τις ἔσται ἐκείνου ἡ γραμμὴ ἑκάστη. 85. A: πηλίκον τί ἐστι τοῦτο τὸ χωρίον. 83. E: πηλίκην τινὰ φῂς αὐτὴν εἶναι.

πηλός, ὁ, *lutum, coenum.* Phaed. 110. A: πηλὸς ἀμήχανος. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων cet. Parm. 130. C: πηλὸς καὶ ῥύπος cet. Phaed. 111. D: ὑγροῦ πηλοῦ. 113. A. Theaet. 147. A. Tim. 25. D. Pol. II. 363. D: εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου. Critia 108. E.

πηλώδης, ὁ ἡ, *lutulentus.* Phaed. 113. B: χωρεῖ ... θολερὸς καὶ πηλώδης.

πῆμα, τό, *pernicies.* Ion. 538. D. (Hom.).

πημαίνω, *damno afficio.* Legg. IX. 862. A: εἴ τίς τινά τι πημαίνει μὴ βουλόμενος. XI. 932. E: ὅσα τις ἄλλος ἄλλον πημαίνει φαρμάκοις. 933. E: ὅσα τις ἂν ἕτερος ἄλλον πημήνῃ. Pol. II. 364. C: ἐάν τέ τιν' ἐχθρὸν πημῆναι ἐθέλῃ. Legg. XI. 933. E: τῷ πημανθέντι.

πηνίκα, *qua hora, quam mane.* Crit. init. πηνίκα μάλιστα;

πῆξις, ἡ, solidatio. Polit. 280. D: *τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις.* **concretio.* Phil. 32. A: *ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζώου τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη.*

πηρῶ, debilito. Phaedr. 257. A: *τὴν ἐρωτικήν μοι τέχνην ... μήτε ἀφέλῃ μήτε πηρώσῃς δι' ὀργήν.*

πήρωσις, ἡ, mutilatio. Legg. IX. 874. E: *πηρώσεις ἐκ τραυμάτων.* XI. 925. E: *σωμάτων νοσήματα καὶ πηρώσεις.*

πηχυαῖος, α, ον, cubitalis. Phaed. 96. E: *τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυαίου μεῖζον εἶναι* cet. 101. B.

πῆχυς, ὁ, cubitus. Tim. 75. A: *τά τε τῶν βραχιόνων ὀστᾶ καὶ τὰ τῶν πήχεων.* **cubitum* (*Elle*). Alc. I. 126. D: *περὶ σταθμῆς καὶ πήχεως ὁπότερον μεῖζον.*

πιαίνω, sagino. Legg. VII. 807. A: (*ἆρα*) *ἐν τρόπῳ βοσκήματος ἕκαστον πιαινόμενον αὐτῶν δεῖ ζῆν;*

πιέζω, premo. Phaed. 117. E: *σφόδρα πιέσας αὐτοῦ τὸν πόδα.* **firme comprehendo* vel *teneo.* Legg. XII. 965. D: *οἷόνπερ σφόδρα πιέσαντες μὴ ἀνῶμεν.* — Ut Lat. *premo* est etiam *refello* vel *redarguo.* Crat. 409. A: *τοῦτο ... τὸ ὄνομα φαίνεται τὸν Ἀναξαγόραν πιέζειν.*

πίειρα, adj. fem., *pinguis.* Critia 111. B: *τῆς γῆς ὅση πίειρα καὶ μαλακή.* C: *πεδία πλήρη γῆς πιείρας.*

πιθανολογία, ἡ, probabilitas. Theaet. 162. E: *εἰ ἀποδέξεσθε πιθανολογίᾳ τε καὶ εἰκόσι περὶ τηλικούτων λεγομένους λόγους.*

πιθανός, ἡ, όν, persuadens; fidem habens; in re pos. *ad persuadendum accommodatus; probabilis, verisimilis.* Phaed. 88. D: *σφόδρα πιθανὸς ὤν, ὃν ὁ Σωκράτης ἔλεγε λόγον.* Legg. II. 663. B. Critia 110. D: *τὸ περὶ τῆς χώρας ἡμῶν πιθανὸν καὶ ἀληθὲς ἐλέγετο.* Legg. III. 677. A: *πανὺ μὲν οὖν πιθανὸν τὸ τοιοῦτον πᾶν παντί.* Phaedr. 269. D: *τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην.* 272. D. Legg. VIII. 836. C: *τάχ' ἂν χρῷτο πιθανῷ λόγῳ.* Gorg. 458. E: *ὥστ' ἐν ὄχλῳ πιθανὸν εἶναι.* Conv. 223. A: *ὡς ... πιθανὸν λόγον εὗρεν ὥστε* cet. Legg. VII. 791. B: *ταῦτα ... πιθανὸν λόγον ἔχει τινά.* Ep. VII. 346. A. Gorg. 493. A: *διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικόν.* Theaet. 178. E. Polit. 287. D: *εἰρηκέναι τι πιθανόν.* Legg. X. 886. E: *εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα.* VI. 782. D: *πιστεύεσθαι πιθανά.* Pol. VIII. 568. C: *καλὰς φωνὰς ... καὶ πιθανὰς μισθωσάμενοι.* Gorg. 457. A: *ὥστε πιθανώτερος εἶναι ἐν τοῖς πλήθεσιν ἐμβραχὺ περὶ ὅτου ἂν βούληται.* 459. A. Phaed. 69. E: *εἴ τι ... ὑμῖν πιθανώτερός εἰμι ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἢ τοῖς Ἀθηναίων δικασταῖς, εὖ ἂν ἔχοι.* Epin. 981. A: *τό γε πρῶτον ... πιθανώτερον ἂν εἴη σχεδὸν ὑπηργμένον.* Crat. 399. E: *δοκῶ ... μοί τι καθορᾶν πιθανώτερον τούτου τοῖς ἀμφὶ Εὐθύφρονα.* De lege 318. E: *καίτοι γε πιθανώτεροί εἰσιν ἢ σύμπαντες οἱ τραγῳδοποιοί.* Ax. 369. D: *κἂν πιθανωτέρους τούτων λόγους ... κροτήσῃς.* Legg. II. 665. D: *τὸ*

ἄριστον τῆς πόλεως ... φρονήσει (*prudentia*) πιθανώτατον ὂν τῶν ἐν τῇ πόλει. Gorg. 479. C: ὅπως ἂν ὦσιν ὡς πιθανώτατοι λέγειν.

πιθανότης, ἡ, *probabilitas.* Legg. VIII. 839. D: βούλεσθε ὑμῖν πειραθῶ τινὰ λόγον ἐχόμενον πιθανότητος εἰπεῖν τινός; XII. 949. B: πιθανότητος χάριν. Crat. 402. A: οἶμαι μέντοι τινὰ πιθανότητα ἔχον. Legg. X. 887. B.

πιθανουργικός, ή, όν, *persuadendi vim habens.* Soph. 222. D: τῆς ... πιθανουργικῆς. C: πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προσειπόντες.

πιθανῶς, *ad persuadendum apposite; probabiliter.* Phaedr. 269. C: τὸ δ' ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν cet. Apol. 17. A: οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. 23. E. Gorg. 456. C: οὐ γάρ ἐστι περὶ ὅτου οὐκ ἂν πιθανώτερον εἴποι ὁ ῥητορικὸς ἢ ἄλλος cet. Phaed. 63. B: πιθανώτερον ἀπολογήσασθαι ἢ cet.

πίθηκος, ὁ, *simia.* Hipp. mai. 289. B: ὅτι ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανεῖται καὶ σοφίᾳ καὶ κάλλει cet. Pol. IX. 590. B: ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι. X. 620. C: πίθηκον ἐνδυομένην. Lach. 196. E.

πίθος, ὁ, *dolium.* Gorg. 493. B: ὡς τετρημένος εἴη πίθος. Lach. 187. B: ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία γιγνομένη. Gorg. 493. A: τοῦτο ... ὠνόμασε πίθον. B: εἰς τὸν τετρημένον πίθον. D: εἰ δυεῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πίθοι πολλοὶ εἶεν. Pol. II. 379. D. (Hom.).

πικραίνομαι, *exacerbor.* Legg. V. 731. D: μὴ ... πικραινόμενον διατελεῖν.

πικρός, ά, όν, *amarus*; trop. *acerbus, molestus.* Gorg. 485. B: πικρόν τί μοι δοκεῖ χρῆμα εἶναι. Conv. 186. D. Tim. 83. A: πικρὸν ὂν παντὶ χαλεπὸν προσπίπτει τοῦ σώματος. Legg. IV. 705. A: ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα. Tim. 83. B: τοῦ πικροῦ. Phil. 46. C: τὸ ... λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον. Theaet. 159. E: πικρόν (οἶνον). Legg. III. 691. A: διὰ ... ἀμουσίαν τὴν πικράν. VIII. 843. C: χαλεπὴν καὶ σφόδρα πικρὰν γειτονίαν. XI. 935. A: πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος. Lys. 215. E: τὸ ... πικρὸν γλυκέος (ἐπιθυμεῖν). Tim. 86. E: πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοί. Theaet. 166. E: ὅτι τῷ ... ἀσθενοῦντι πικρὰ φαίνεται ἃ ἐσθίει καὶ ἔστι. Tim. 65. D. Gorg. 522. B: λέγοντα πικροὺς λόγους. Ep. VII. 336. B: εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον. Pol. VIII. 569. C: τὴν χαλεπωτάτην τε καὶ πικροτάτην δούλων δουλείαν μεταμπισχόμενος. Gorg. 522. A: πικρότατα πώματα διδούς.

πικρότης, ἡ, *amaritudo.* Tim. 83. B: ἡ πικρότης ... βαφεῖσα αἵματι. Theaet. 159. E: αἴσθησιν πικρότητος. Tim. 65. E: ἄνευ πικρότητος τραχείας. 71. B. C. 83. B. Theaet. 159. E: πικρότητα. Tim. 82. E: χρώμασι καὶ πικρότησι (v. πυκνότησι) ποικιλλόμενον.

πίλησις, ἡ, *densatio, coarctatio.* Tim. 58. B: ἡ ... τῆς

πιλήσεως ξύνοδος τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ. 76. C: *πυκνότερον τῇ πιλήσει τῆς ψύξεως.* Sensu concr. *quod e lana coacta confectum est.* Legg. VIII. 849. C: *ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως ἤ τινων ἄλλων τοιούτων.*

πιλητικός, ή, όν, fem. *lanae cogendae ars.* Polit. 280. C: *τὴν ... πιλητικήν.*

πιλητός, ή, όν, e lana coacta factus. Tim. 74. B: *τὰ πιλητὰ ... κτήματα.*

πιλίδιον, τό, pileolus vel *pileus* (germ. *Filzhut*). Pol. III. 406. D: *πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς.*

πίλναμαι, accedo. Conv. 195. D. (Hom.).

πῖλος, ὁ, pr. *pilus*; in univ. *quod coactum est* (germ. *Filz*). Legg. XII. 942. D: *τὴν τῶν οἰκείων ἀπολλύντας πίλων τε καὶ ὑποδημάτων* (int. *pilos* et *callum*) *γένεσιν καὶ φύσιν.* Conv. 220. A: *ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας.*

πίμπλημι, impleo. Gorg. 493. E: *πιμπλάναι αὐτά.* Pol. IX. 586. B: *οὐδὲ τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάντες.* IV. 442. A: *τῷ πίμπλασθαι τῶν περὶ σῶμα καλουμένων ἡδονῶν.* Ep. VII. 335. B. Pol. X. 606. A: *τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν ποιητῶν πιμπλάμενον καὶ χαῖρον.* Phaedr. 248. C: *λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα.* Pol. IX. 571. C: *ἢ σίτων, ἢ μέθης πλησθέν.*

πινάκιον, τὸ, tabula. Legg. VI. 753. C: *εἰς πινάκιον γράψαντα.* Ib. *τῶν πινακίων.* Ib. pro v. *πινάκων* Par. A. ç. al. *πινακίων.*

πίναξ, ὁ, tabula. Critia 120. C: *ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες.* Pol. VI. 501. A: *λαβόντες ... ὥσπερ πίνακα πόλιν τε καὶ ἤθη ἀνθρώπων.*

πίνω, bibo. Conv. 212. D: *ὅτι οὐ πίνομεν.* Euthyd. 299. E: *ὅτι καὶ πίνουσιν ἐκ τῶν ἑαυτῶν κρανίων κεχρυσωμένων.* Men. 95. D: *πῖνε* (Theogn.). Conv. 176. B: *τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾷστα πίνοιμεν.* Euthyd. 280. C. Theaet. 159. C: *ὅταν ... οἶνον πίνω ὑγιαίνων.* Gorg. 494. C: *διψῶντα πίνειν.* Conv. 176. C: *ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν.* 211. D: *μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν.* Pol. III. 417. A: *οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ.* Legg. VI. 775. B: *πίνειν ... εἰς μέθην.* Gorg. 467. C: *οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν.* Legg. VI. 761. B: *πίνουσαι.* Crat. 406. C: *τῶν πινόντων τοὺς πολλούς.* Conv. 176. E: *οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.* Pol. VI. 488. C. Phaed. 117. C: *ὡς ... εἴδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα.* Lys. 219. E: *κώνειον πεπωκότα.* Prot. 347. E: *κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν.* Gorg. 456. B: *φάρμακον πιεῖν.* 503. A: *διψῶντα πιεῖν.* Pol. III. 406. A: *τῇ δούσῃ πιεῖν.* X. 621. A. III. 406. D: *παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών.* Critia 120. B. Prot. 314. A: *πιόντα ἢ φαγόντα.* Pol. X. 621. A. III. 408. B: *κυκεῶνα πιόντες.* Phaed. 116. E: *δειπνήσαντάς τε καὶ πιόντας εὖ μάλα.* —

Verb. Legg. II. 674. B: *ἐν οἷς ... οὐ ποτέος οἶνος.* Prot. 314. A: *ὅ τι τε ἐδεστέον ἢ ποτέον* est. Conv. 213. E. Crit. 47. B.

πιπράσκω, *vendo.* Soph. 224. A: *πιπρασκομένην* (*μουσικήν*). Phaed. 69. B: *μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα.* Legg. VIII. 849. B: *ὧν δεῖ πραθῆναι τὸ μέρος* cet. 850. A: *τὸ ... ὠνηθὲν ἢ πραθέν.* Ep. VII. 347. D: *πραθείσης.* Legg. XI. 915. E: *περὶ τῶν μὴ πραθέντων κατὰ τὰ νῦν λεγόμενα.* — Verb. Legg. VIII. 849. C: *ὅσα πρατέα ἑκάστοις ἢ ὠνητέα ... τοῖς δεομένοις.*

πίπτω, *cado, decido*, etiam *incido; labor, ruo.* Pol. X. 619. E: (*εἰ*) *ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις πίπτοι.* Phaed. 83. D: *ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα.* Euthyd. 288. A: *πίπτειν* (*ὁ λόγος*). Hipp. min. 374. A: *ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν.* Ib. *ὁ ἑκὼν πίπτων* (*παλαιστής*). Legg. IV. 709. A: *ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι.* Def. 416: *τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατά τινα διαφορὰν πιπτόντων.* Locr. 100. B: *τὰς ... ὑπ' ἀντίλαψιν μὴ πιπτούσας* (*κινάσιας*). Phil. 22. E: *ἔμοιγε δοκεῖ νῦν ... ἡδονή σοι πεπτωκέναι* (*prostrata esse*). Pol. X. 604. C: *πρὸς τὰ πεπτωκότα* (*prout talia ceciderint*) *τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα.* Lach. 181. B: *ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τὸ τοιοῦτον πτῶμα.* Legg. VIII. 840. D: *διὰ κάκην ... τὴν τῶν πολλῶν εἰς ἀπορίαν ἐπέσομεν.* Phaedr. 248. C: (*ὅταν*) *ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ.* Phaed. 100. E: *τούτου ἐχόμενος ἡγοῦμαι οὐκ ἄν ποτε πεσεῖν.* 109. E: *πρὸς τὸ μὴ πεσεῖν.* Legg. III. 701. D: *ἀπό τινος ὄνου πεσεῖν.* Menex. 244. C: *ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τἀκείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν.* Pol. III. 399. B: *ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος.* Theaet. 174. A: *πεσόντα εἰς φρέαρ.* Pol. X. 617. E: *τὸν ... παρ' αὐτὸν πεσόντα* (*κλῆρον*). Legg. IX. 862. B: *τὸ πεσὸν ὑπό του πάλιν ἐξορθοῦντα.* Phaedr. 250. A: *αἳ δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν.* Euth. 14. D: *ὥστε οὐ χαμαί ποτε πεσεῖται ὅ τι ἂν εἴπῃς.* Sensu activo positum, ut verti possit *iacere* (i. q. *spargere*), reperitur. Polit. 272. E: *τοσαῦτα εἰς γῆν σπέρματα πεσούσης* (*τῆς ψυχῆς*).

πιστευτικός, ή, όν, *fidem efficiens.* Gorg. 455. A: *ἡ ῥητορικὴ ... πειθοῦς δημιουργός ἐστι πιστευτικῆς, ἀλλ' οὐ διδασκαλικῆς* cet.

πιστευτικῶς cum v. *ἔχειν*, *confidere.* Hipp. min. 364. A: *εἴ τις ... οὕτως ἀφόβως τε καὶ πιστευτικῶς ἔχων τῷ σώματι ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος.*

πιστεύω, *fidem habeo; credo; confido.* Phaedr. 243. E: *τοῦτο μὲν πιστεύω* cet. Gorg. 524. A: *ἃ ἐγὼ ἀκηκοὼς πιστεύω ἀληθῆ εἶναι.* Pol. IV. 439. E. Polit. 264. C: *πιστεύεις εἶναι.* Crat. 399. A: *τῇ τοῦ Εὐθύφρονος ἐπιπνοίᾳ πιστεύεις.* 425. B: *οὐ πιστεύεις σαυτῷ οἷός τ' ἂν εἶναι ταῦτα οὕτω διελέσθαι;* Conv. 207. C. Legg. V. 742. C: *ὅτῳ μή τις πιστεύει.* Alc. I. 123. E: *τί οὖν ποτ' ἔστιν ὅτῳ πιστεύει τὸ μειράκιον;* Legg. VII. 798. D: *τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις πι-*

στεύομεν —; VI. 777. A: *οἱ μὲν πιστεύουσί τε οὐδὲν γένει οἰκετῶν* cet. Phil. 13. A: *ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε* cet. Demod. 385. C: *ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι.* Legg. VIII. 850. B: (*ἐὰν*) *πιστεύῃ πείσειν βουλὴν καὶ ἐκκλησίαν.* Phaed. 83. A: *πιστεύειν ... μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ' ἢ αὐτὴν αὑτῇ.* Parm. 141. E: *εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν.* Legg. VI. 776. E. Gorg. 527. E: *ᾧ σὺ πιστεύων ἐμὲ παρακαλεῖς.* Legg. XI. 915. E: *πιστεύων πρὸς ὃν ἂν ἀλλάττηται.* Alc. I. 123. C. Pol. X. 603. A: *τὸ μέτρῳ γε καὶ λογισμῷ πιστεῦον.* V. 450. D: *πιστεύοντος ... ἐμοῦ ἐμοὶ εἰδέναι ἃ λέγω* cet. Phil. 57. D: *σοὶ ... πιστεύοντες.* Demod. 382. E: *διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι.* Theaet. 144. E: *πότερον εὐθὺς ἂν ἐπιστεύομεν —;* Lach. 186. D: *εἰ μὴ αὐτοῖς ἐπίστευον ἱκανῶς εἰδέναι.* Prot. 348. E: *οὕτω πεπίστευκας σαυτῷ ὥστε* cet. Gorg. 454. D: *πεπιστευκέναι.* Legg. I. 635. E. Crat. 440. C: *πεπιστευκότα ἐκείνοις.* Alc. II. 146. A: *ἅτε ... ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότα.* Gorg. 454. E: *οἱ πεπιστευκότες.* Demod. 383. A: *ἐπίστευσε.* Apol. 18. C: *ἐν ᾗ* (*ἡλικίᾳ*) *ἂν μάλιστα ἐπιστεύσατε.* Alc. II. 147. E: *πιστεύσαιμεν.* Men. 91. D: *ἐγὼ ... οὐκ ἔχω ὅπως σοι πιστεύσω.* Pol. X. 603. B: *μὴ ... τῷ εἰκότι μόνον πιστεύσωμεν ἐκ τῆς γραφικῆς.* Phaed. 89. D: *ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ τέχνης.* Pol. VII. 527. D: *χαλεπὸν πιστεῦσαι.* Epin. 983. A: *πιστεῦσαι ἄξιον.* 980. C: *πιστεύσας τοῖς θεοῖς.* Ep. VII. 332. A: *οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας.* Gorg. 512. E: *πιστεύσαντα ταῖς γυναιξίν.* Phaed. 87. E. Legg. III. 682. C: *πιστεύσαντες οὐ σφόδρα ὑψηλοῖς τισὶ λόφοις.* VI. 771. C. Phaed. 88. C: *τίνι οὖν ἔτι πιστεύσομεν λόγῳ;* Legg. VI. 782. D: *πιστεύεσθαι πιθανά.* Lach. 181. B: *ὑπ' ἀνδρῶν ἀξίων πιστεύεσθαι.* Ep. I. 309. A: *διοικῶν τὴν ἡμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα* (*prae reliquis omnibus mihi commissum*, int. imperium). Legg. I. 636. D: *ἐπειδὴ παρὰ Διὸς αὐτοῖς οἱ νόμοι πεπιστευμένοι ἦσαν γεγονέναι.* — Verb. Tim. 40. E: *τῷ νόμῳ πιστευτέον.* Demod. 386.

πιστικός, ή, όν, *fidei faciendae peritus.* Gorg. 455. A: *οὐδ' ἄρα διδασκαλικὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ ... ἀλλὰ πιστικὸς μόνον.*

πίστις, ἡ, *fides; fiducia;* etiam *promissum.* Gorg. 454. D: *μάθησις καὶ πίστις.* Def. 415. D: *δόμα μετὰ πιστέως.* Phaedr. 275. A: *διὰ πίστιν γραφῆς.* Critia 117. D: *τοῖς ... πάντων διαφέρουσι πρὸς πίστιν.* Legg. XII. 966. C: *τὸ πᾶσαν πίστιν λαβεῖν τῶν οὐσῶν περὶ θεῶν.* D: *ὅτι δύ' ἐστον τὼ περὶ θεῶν ἄγοντε εἰς πίστιν.* III. 701. C: *ὅρκων καὶ πίστεων.* Phaedr. 256. D: *πίστεις τὰς μεγίστας ἡγουμένω ἀλλήλοιν δεδωκέναι τε καὶ δεδέχθαι.* Critia 119. D: *πίστεις ἀλλήλοις τοιάσδε ἐδίδοσαν πρότερον.* **probatio* (id quo aliquid probabile redditur). Phaed. 70. B: *τοῦτο ... ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως.* Phil. 59. C: *πίστεως*

χάριν. *fides, fere i. q. persuasio (germ. Glaube). Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. 511. E: τῷ τρίτῳ ... πίστιν ἀπόδος. VII. 534. A: δευτέραν δὲ διάνοιαν, τρίτην δὲ πίστιν καὶ εἰκασίαν τετάρτην. Ib. (τοῦτο) ἐπιστήμην πρὸς πίστιν καὶ διάνοιαν πρὸς εἰκασίαν. Tim. 29. C: ὅτι ... πρὸς γένεσιν οὐσία, τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια. 37. B: δόξαι καὶ πίστεις γίγνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς. Etiam verti potest informatio (germ. Vorstellung). Pol. X. 601. E: ὁ ... ποιητὴς πίστιν ὀρθὴν ἕξει περὶ κάλλους τε καὶ πονηρίας ... ὁ δὲ χρώμενος ἐπιστήμην.

πιστός, ή, όν, fidus, fidelis; certus. Legg. I. 630. A: πιστὸς ἀνήρ (Theogn.). B: πιστὸς ... καὶ ὑγιὴς ἐν στάσεσιν. V. 730. C. Crat. 437. B: τὸ πιστὸν ἱστᾶν παντάπασι σημαίνει. Tim. 49. B: ὥστε τινὶ πιστῷ καὶ βεβαίῳ χρήσασθαι λόγῳ. Phaed. 89. D: πιστὸν τὸν ἄνθρωπον. Tim. 52. B: μόγις πιστόν. Ep. VII. 336. D: μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἄν τι καὶ ὑγιὲς πρᾶξαί ποτε. X. 358. C: τὸ ... βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές. Pol. VIII. 567. D: τίνες οὖν οἱ πιστοί; Ep. VII. 325. D: ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν. Pol. VIII. 568. A: εἰ τοιούτοις φίλοις τε καὶ πιστοῖς ἀνδράσι χρῆται. VI. 503. C: οἷς (ἤθεσιν) ἄν τις μᾶλλον ὡς πιστοῖς χρήσαιτο. Phaedr. 233. D: οὔτ' ἂν πιστοὺς φίλους ἐκεκτήμεθα. Demod. 386: πιστοὺς νομίζειν. Pol. VIII. 567. D: τοσούτῳ πλειόνων καὶ πιστοτέρων δορυφόρων δεήσεται. Critia 117. D: τοῖς ... πιστοτέροις. Pol. VIII. 567. E: ἐπεί τοι καὶ πιστότατοι αὐτῷ οὗτοί εἰσιν. *probabilis, credibilis. Critia 111. A: πῶς ... τοῦτο πιστόν —; Phaed. 107. B: εἰ πισταὶ ὑμῖν εἰσίν (αἱ ὑποθέσεις). Demod. 386: πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἴη ἂν ἢ ἄπιστα; Ib. οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται. Ep. II. 314. B: πιστότατα. *confidens. Legg. VII. 824: νυκτερευτὴν ... κυσὶ (ἄρκυσι?) καὶ πλέκταις (πλεκταῖς?) πιστόν.

πιστότης, ἡ, fides. Legg. I. 630. C: πιστότης ἐν τοῖς δεινοῖς (Theogn.).

πιστῶς, certo. Epin. 983. E: πιστῶς θεῖα φαίνεσθαι γεγονέναι τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα.

πίστωσις, ἡ, confirmatio. Legg. XII. 943. C: μήτε μαρτύρων πιστώσεις λόγων.

πίττα, ἡ, pix. Tim. 60. A. Locr. 99. C: πίσσα.

πίτυς, ἡ, pinus. Legg. IV. 705. C: πίτυν.

πίων, ὁ, ἡ, pinguis. Polit. 309. B: πίονί τε καὶ μαλακῷ ... διανήματι προσχρωμένας. Pol. IV. 422. C: πλουσίοιν δὲ καὶ πιόνοιν. D: προβάτοις πίοσί τε καὶ ἁπαλοῖς.

πλάγιος, α, ον, obliquus, transversus. Pol. X. 598. A: ἐάν τε ἐκ πλαγίου αὐτὴν θεᾷ ἐάν τε καταντικρὺ cet. Ion. 536. A. Charm. 155. C: τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν. Tim. 39. A: κατὰ τὴν θατέρου φορὰν πλαγίαν οὖσαν. 63.

E: πλάγια καὶ πάντως διάφορα πρὸς ἄλληλα. 43. E: τοτὲ δὲ πλαγίας, τοτὲ δ' ὑπτίας. Critia 118. E. Theaet. 194. B: εἰς πλάγια δὲ καὶ σκολιά. Critia 112. B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς (τῆς ἀκροπόλεως).

πλάζομαι, *erro*. Locr. 97. A: πολλοὶ ... τῶν πλαζομένων (antec. τῶν ἀπλανέων, *inerrantium*, int. *stellarum*). Id. 99. E.

πλάνη, ἡ, *error*. Phaed. 81. A: πλάνης καὶ ἀνοίας ... ἀπηλλαγμένη. Pol. VI. 505. C: μῶν μή τι ἐλάττονος πλάνης ἔμπλεοι τῶν ἑτέρων; Hipp. min. ad fin. εἰ μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι παυσόμεθα τῆς πλάνης. Soph. 245. E: μείζω καὶ χαλεπωτέραν φέρον ... πλάνην. Pol. IV. 444. B: τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι. X. 602. C: διὰ τὴν περὶ τὰ χρώματα αὖ πλάνην τῆς ὄψεως. Tim. 40. B: τὰ ... τρεπόμενα καὶ πλάνην τοιαύτην ἴσχοντα. Apol. 22. A. Ep. VII. 350. D: τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν. Tim. 39. C: οὐκ ἴσασι χρόνον ὄντα τὰς τούτων πλάνας. **digressio, libera expositio* vel *disputatio*. Parm. 136. E: ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης. Legg. III. 683. A: νῦν οὖν τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου. Parm. 135. E: ὅτι οὐκ εἴας ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν.

πλανήτης, ὁ, *peregrinator*. Pol. II. 371. D: τοὺς δὲ πλανήτας ἐπὶ τὰς πόλεις ἐμπόρους (καλοῦμεν).

πλανητός, ή, όν, *errans, vagans*. Pol. V. 479. D: τῇ μεταξὺ δυνάμει τὸ μεταξὺ πλανητὸν ἁλισκόμενον. Tim. 19. E: ἅτε πλανητὸν ὂν κατὰ πόλεις οἰκήσεις τε ἰδίας. 38. C: ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά (sic Par. A. al. Vulg. πλάνητες). Epin. 986. B: μία δὲ τῶν πλανητῶν (sic Par. A. al. Vulg. πάντων) ἄστρων. Legg. VII. 821. B: ἐπονομάζοντες πλανητὰ αὐτά.

πλάνος, ὁ, *error*. Phaed. 79. D: πέπαυται ... τοῦ πλάνου. **digressio, expositio*. Ep. VII. 344. D: τούτῳ ... τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται cet.

πλανῶ, *in errorem induco, decipio*. Legg. II. 655. D: τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡμᾶς. Prot. 356. D: ἢ αὕτη μὲν ἡμᾶς ἐπλάνα —; Legg. II. 655. C: τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς. Med. *vagor; aberro* et *oberro; fallor* et *fluctuo*. Hipp. mai. 304. C: ὅστις πλανῶμαι μὲν καὶ ἀπορῶ ἀεί. Hipp. min. 372. D: πλανῶμαι περὶ ταῦτα. 376. C. Alc. I. 112. D: περὶ ὧν οὕτω πλανᾷ. 117. A. C. Phaed. 79. C: (ὅτι) αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταράττεται cet. 108. B. Legg. VII. 822. A: ὡς ... πλανᾶταί ποτε (τὰ ἄστρα). Alc. I. 117. B: ἢ καὶ πλανᾶταί σου ἡ δόξα περὶ ταῦτα; Phaedr. 263. B: ἐν οἷς πλανώμεθα. Pol. IX. 586. A: ταύτῃ πλανῶνται διὰ βίου. Phaed. 81. D: αἳ (ψυχαὶ) περὶ τὰ τοιαῦτα ἀναγκάζονται πλανᾶσθαι. Legg. XII. 962. D: ὅτι θαυμαστὸν οὐδὲν πλανᾶσθαι τὰ τῶν πόλεων νόμιμα. Alc. I. 117. A. Menex. 248. A. Tim. 91. C: πλανώμενον πάντῃ κατὰ τὸ σῶμα.

Pol. VI. 485. B: *τῆς ἀεὶ οὔσης (οὐσίας) καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.* Tim. 48. A: *τὸ τῆς πλανωμένης εἶδος αἰτίας.* Pol. VI. 484. B: *ἐν πολλοῖς καὶ παντοίως ἴσχουσι πλανώμενοι οὐ φιλόσοφοι.* Tim. 43. B: *πάντη ... πλανώμενα.* Soph. 230. B: *ἅτε πλανωμένων τὰς δόξας ῥᾳδίως ἐξετάζουσι.* Legg. I. 633. C: *νύκτωρ ... πλανωμένων.* VII. 821. E: *πάντη πλανωμένους.* Tim. 88. E: *τὰ ... περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα.* Lys. 213. E: *ὅτι ... οὐκ ἄν ποτε οὕτως ἐπλανώμεθα.* Polit. 264. C: *εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία.* 263. A: *ἡμεῖς ... ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα.* Tim. 47. C: *(ἵνα) τὰς ἐν ἡμῖν πεπλανημένας (περιφορὰς) καταστησαίμεθα.* Polit. 263. A: *σὺ δὲ ἔτι πλέον ἡμᾶς κελεύεις πλανηθῆναι.* Ep. IV. 320. C. Tim. 86. E: *κατὰ τὸ σῶμα πλανηθέντες (χυμοί).* Hipp. min. 376. C: *εἰ δὲ καὶ ὑμεῖς πλανήσεσθε οἱ σοφοί, τοῦτ᾽ ἤδη καὶ ἡμῖν δεινόν.*

πλάσμα, τό, fictio; imago ficta. Theaet. 197. D: *κήρινόν τι ... πλάσμα.* Hipp. mai. 298. A: *τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς ὁρῶντας.* Theaet. 200. B: *κηρίνοις πλάσμασι.* Soph. 239. E: *ἐὰν ἐν κατόπτροις ἢ πλάσμασι λέγῃς τι.*

πλάστης, ὁ, fictor. Pol. IX. 588. C: *δεινοῦ πλάστου ... τὸ ἔργον.* Legg. II. 671. C: *τὸν πλάστην.*

πλάστιγξ, ἡ, lanx (librae). Pol. VIII. 550. E: *ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου.* Tim. 63. B: *τιθεὶς εἰς πλάστιγγας.*

πλαστικός, ή, όν, ad fingendum pertinens, fem. *fingendi ars.* Legg. III. 679. A: *αἱ πλαστικαὶ ... καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν* cet. Epin. 975. C: *πλαστικῶν καὶ πλεκτικῶν καὶ ἔτι ξυμπάντων ὀργάνων παρασκευή.* **compactus, solidus.* Tim. 55. E: *τῶν σωμάτων* (v. *σωματικῶν*) *πλαστικωτάτη (γῆ).*

πλαστός, ή, όν, fictus. Soph. 219. A: *περὶ τὸ ξύνθετον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν.*

πλαστῶς, ficte, simulate vel *specie.* Soph. 216. C: *οἱ μὴ πλαστῶς, ἀλλ᾽ ὄντως φιλόσοφοι.* Legg. I. 642. D: *ἀληθῶς καὶ οὔτι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί.* VI. 777. D: *διάδηλος ... ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην.*

πλάτανος, ἡ, platanus. Phaedr. 230. B: *ἡ ... πλάτανος αὕτη μάλ᾽ ἀμφιλαφής τε καὶ ὑψηλή.* 229. A: *ὁρᾷς ... ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;* 236. E. Legg. IV. 705. C: *πλάτανον ὀλίγην ἂν εὕροι τις.*

πλάτος, τό, latitudo. Critia 118. C: *τὸ ... βάθος καὶ πλάτος* cet. Legg. X. 896. D: *πλάτους καὶ βάθους* cet. Soph. 235. D: *ἐν μήκει καὶ βάθει καὶ πλάτει.* 266. A: *κατὰ πλάτος τέμνων.* Polit. 282. E: *μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος.* Critia 115. D: *διώρυχα ... τρίπλεθρον τὸ πλάτος.* E. 117. C: *σταδίου τὸ πλάτος ἔχων.* Legg. VII. 819. E. 820. A. Polit. 284. E: *πλάτη.* Legg. VII. 819. C.

πλάττω, fingo, formo (etiam i. q. *instituo,* ut germ. *bil-*

den); *effingo*; *efficio*; etiam *confingo*, *comminiscor*. Phaedr. 246. C: πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεόν. Soph. 235. E: ὅσοι γε τῶν μεγάλων πού τι πλάττουσιν ἔργων ἢ γράφουσιν. Pol. IV. 420. C: τὴν εὐδαίμονα (πόλιν) πλάττομεν. VI. 510. E: ἃ πλάττουσί τε καὶ γράφουσιν. Legg. X. 903. E: εἰ ... πρὸς τὸ ὅλον ἀεὶ βλέπων πλάττοι τις μετασχηματίζων τὰ πάντα. Pol. V. 466. A: (ὅτι) οὐκ ... τοῦτο εὔδαιμον πλάττοιμεν. II. 377. C: πλάττειν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῖς μύθοις πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ σώματα ταῖς χερσίν. VI. 500. D: μὴ μόνον ἑαυτὸν πλάττειν. Tim. 42. D: σώματα πλάττειν θνητά. Legg. II. 671. E: παιδεύειν τε καὶ πλάττειν. IV. 712. B: πλάττειν τῷ λόγῳ τοὺς νόμους. VII. 789. E: τὸ γενόμενον ... πλάττειν οἷον κήρινον. Epin. 984. B: ψυχὴν δ' ἐξ αὐτοῦ τιθῶμεν πλάττειν ζῷα δύναμιν ἔχοντα ... τῆς αὐτοῦ φύσεως. C: ἐξ ἀέρος πλάττειν τὴν ψυχὴν γένος ἕτερον ζώων. Pol. III. 415. A: ὁ θεὸς πλάττων ... χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει ξυνέμιξεν αὐτοῖς. Legg. V. 746. A: πλάττων καθάπερ ἐκ κηροῦ τινὰ πόλιν καὶ πολίτας. Apol. 17. C: πλάττοντι λόγους. Tim. 88. C: τὸν ... σῶμα ἐμμελῶς πλάττοντα. Gorg. 483. E: ὃν (νόμον) ἡμεῖς τιθέμεθα πλάττοντες τοὺς βελτίστους cet. Phaed. 82. D: σώματα πλάττοντες (σώματι πράττοντες?). Crat. 414. D: τὸ ... στόμα πλάττοντες (*emollientes*). Pol. II. 374. A: ἡνίκα ἐπλάττομεν τὴν πόλιν. Tim. 50. A: πάντα ... σχήματα πλάσας ἐκ χρυσοῦ. 73. C. Pol. IX. 588. B: εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ. II. 377. B: μάλιστα ... τότε πλάττεται καὶ ἐνδύεται τύπος. Epin. 981. B: σώματι (προσήκει) ... πλάττεσθαι καὶ γίγνεσθαι καὶ ὁρᾶσθαι. Pol. III. 414. D: ἦσαν ... τότε τῇ ἀληθείᾳ ὑπὸ γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι. IX. 588. D: πεπλάσθω. Legg. II. 668. E: τὸ γεγραμμένον ἢ τὸ πεπλασμένον. X. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα. Tim. 26. E: μὴ πλασθέντα μῦθον, ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον. 78. C: τῷ πλασθέντι ζώῳ. Pol. II. 377. B: ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας. Med. Legg. VII. 800. B: καθάπερ ἐκμαγεῖ αὐτοῖσι ... πλάσασθαι τῷ λόγῳ. Polit. 297. E: κατίδωμεν ... δή τι σχῆμα ἐν τούτοις αὐτοῖς πλασάμενοι.

πλατύς, εῖα, ύ, *latus*. Phaed. 97. D: πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη. 99. B: ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ. Men. 80. A: ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. Phaed. 111. D: πλατυτέρους. Pol. X. 616. E: πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχειν.

πλατυώνυχος, ὁ, ἡ, *ungues latos habens*. Def. 415. E: ζῷον ... πλατυώνυχον.

πλέγμα, τό, *textura*; *contextus*. Tim. 78. B: πρὸς τὰ ἔσχατα τοῦ πλέγματος. Soph. 262. D: τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον. Polit. 311. C: (ὁπόταν) τούς τ' ἄλλους ἐν ταῖς πόλεσι πάντας ... συνέχῃ τούτῳ τῷ πλέ-

γματι. Tim. 79. D: *τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι.* Polit. 283. A: *ὅταν ... ἀπεργάζηται πλέγμα.* 289. C: *τοὺς περὶ αὐτὸ τὸ πλέγμα (πρᾶγμα?) ἀμφισβητοῦντας τῷ βασιλεῖ.* Tim. 78. B: *πλέγμα ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς οἷον οἱ κύρτοι ξυνυφηνάμενος.* D. Legg. V. 734. E: *καθάπερ ... δή τινα ξυνυφὴν ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὁτιοῦν* cet.

πλεθριαῖος, α, ον, centum pedes longus vel *latus.* Critia 116. A: *τὴν γέφυραν πλεθριαίαν τὸ πλάτος οὖσαν.*

πλέθρον, τό, sexta pars stadii (idem fere quod Lat. *iugerum*). Theaet. 204. D: *ὁ τοῦ πλέθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταὐτόν.* Critia 118. C: *πλέθρου ... βάθος ὀρώρυκτο.* Alc. I. 123. C: *γῆς πλέθρα ... οὐδὲ τριακόσια.* Critia 116. D: *τρισὶ πλέθροις.* Theaet. 174. E: *γῆς ... μύρια πλέθρα.*

πλειστάκις, plurimum, saepissime. Phil. 40. D: *πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις.* Legg. IX. 863. E. Hipp. mai. 283. B. al. Cum part. *ὡς.* Pol. V. 459. D.

πλεῖστος, η, ον, plurimus; maximus. Prot. 342. A: *φιλοσοφία γάρ ἐστι παλαιοτάτη τε καὶ πλείστη τῶν Ἑλλήνων ἐν Κρήτῃ* cet. Pol. VIII. 564. A: *δουλεία πλείστη.* IV. 442. A: *ὃ δὴ πλεῖστον τῆς ψυχῆς* (nect. *ὃ τῆς ψυχῆς*) *ἐν ἑκάστῳ ἐστί.* Conv. 196. C: *σωφροσύνης πλείστης μετέχει.* Pol. I. 331. A: *πλείστου ἀξίαν εἶναι.* II. 374. C: *πότερον οὐ περὶ πλείστου ἐστὶν εὖ ἀπεργασθέντα;* III. 397. D: *τῷ πλείστῳ ὄχλῳ.* Id. Legg. III. 700. C. Soph. 249. E: *ὅτι νῦν ἐσμὲν ἐν ἀγνοίᾳ τῇ πλείστῃ περὶ αὐτοῦ.* Gorg. 481. B: *ὅπως ὡς πλεῖστον χρόνον βιώσεται τοιοῦτος ὤν.* Pol. IX. 575. D: *ὃς ἂν αὐτῶν μάλιστα ... μέγιστον καὶ πλεῖστον ἐν τῇ ψυχῇ τύραννον ἔχῃ.* Phil. 60. D: *ὡς πλείστην* (*ἡδονήν*). Crat. 427. C: *τοῦτο πλεῖστον αὐτῷ εἰς τὸ ὄνομα ἐνεκέρασε.* Conv. 222. A: *ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας.* Pol. II. 383. C: *καθ' ὅσον ἀνθρώπῳ ἐπὶ πλεῖστον οἷόν τε.* Legg. IV. 718. A: *ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου.* Epin. 981. D: *τὸ ... πλεῖστον πυρὸς ἔχει.* Prot. 342. B: *σοφισταὶ πλεῖστοι γῆς ἐκεῖ εἰσίν.* Pol. V. 460. B: *ὡς πλεῖστοι τῶν παίδων.* Polit. 288. B: *ἐν ᾧ τὰ πλεῖστά ἐστι τῶν πάλαι ῥηθέντων.* Tim. 88. A: *τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους.* Conv. 193. D: *ὃς ... ἡμᾶς πλεῖστα ὀνίνησιν.* 222. A: *πλεῖστα ἀγάλματα ἀρετῆς ἐν αὑτοῖς ἔχοντας.* Pol. VII. 541. A: *τὸ ἔθνος ... πλεῖστα ὀνήσειν.* Epin. 975. E: *ἡ ... μεγίστη καὶ εἰς πλεῖστα* (*ad plurima pertinens*) ... *στρατηγικὴ τέχνη.* Adverbiorum partes agunt *πλεῖστον, longissime* (Pol. X. 587. A: *ἃ πλεῖστον φιλοσοφίας ... ἀφέστηκε.* B.) et *maxime* (Pol. V. 453. E: *πλεῖστον κεχωρισμένην φύσιν ἔχοντας.* Theag. 130. D.); *τὸ πλεῖστον, maximam partem* (Polit. 288. B. Pol. VII. 528. A. Tim. 64. C. Legg. III. 679. A. IV. 720. D: *ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον*); c. genit. (Tim. 86. C: *ἐμμανὴς τὸ πλεῖστον γιγνόμενος τοῦ βίου*); *πλεῖστα* (Hipp. mai. 281. B.) et *τὰ πλεῖστα* (Critia 118. C.).

πλείων (et *πλέων*), *ὁ ἡ*, *maior; longior.* Tim. 54. B: *διότι δέ, ὁ λόγος πλείων.* Apol. 40. E: *οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος* cet. Phaedr. 231. D: *ὥστε πολὺ πλείων ἐλπὶς* cet. Pol. IV. 435. D: *μακροτέρα καὶ πλείων ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα.* Legg. VIII. 830. B: *ἀπορία πλείων.* Parm. 154. D: *ἆρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;* Critia 114. E: *τότε ... πλέον ὀνόματος ἦν τὸ γένος* cet. Lach. 190. C: *πλέον γὰρ ἴσως ἔργον.* Tim. 75. C: *τοῦ πλείονος βίου.* Legg. VII. 807. C: *διπλασίας τε καὶ ἔτι πολλῷ πλέονος ἀσχολίας ἐστὶ γέμων ὁ ... βίος.* Hipp. mai. 303. C: *ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζητήσεως.* Legg. XI. 921. B: *μὴ πλέονος τιμᾶν διαπειρώμενον.* Ep. XIII. 361. E: *οὐδὲν αὖ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν* cet. Theaet. 196. B: *ἐν πλείονι ἀριθμῷ.* Parm. 154. D: *πλειόνι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ.* Soph. 250. E: *ἐν πλείονι (ἀπορίᾳ) φαινόμεθα.* Pol. II. 358. E: *πλέονι ... κακῷ ὑπερβάλλειν τὸ ἀδικεῖσθαι* cet. IX. 588. A: *ἀμηχάνῳ ... ὅσῳ πλέονι νικήσει εὐσχημοσύνῃ τε βίου* cet. Legg. VI. 762. D: *πλείονι τῶν νέων ζημιούσθω.* Parm. 154. C: *πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τἄλλα.* Pol. VII. 536. B: *φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν.* IX. 576. B: *ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ.* Legg. XII. 946. A: (*ἐὰν*) *τὸν ἥμισυν ἀριθμὸν πλείω ποιῶσιν.* Pol. I. 330. B: *βραχεῖ γέ τινι πλείω (τὴν οὐσίαν) ἢ παρέλαβον.* VIII. 556. C: *οὐδὲν πλείω ἐπιμέλειαν πεποιημένους ἀρετῆς ἢ τοὺς πένητας.* Theaet. 161. B: *εἰ ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπίσταμαι πλέον πλὴν βραχέος, ὅσον* cet. Soph. 244. B: *ὅσοι πλεῖον ἑνὸς λέγουσι τὸ πᾶν εἶναι.* Phil. 24. C: *τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον.* Pol. V. 466. C: *πλέον εἶναι ... ἥμισυ παντός.* Hipp. mai. 282. E: *πλέον ἢ εἴκοσι μνᾶς.* Alc. II. 148. C: *πλεῖον δ' οὐδεὶς ἂν ἐκείνων εὐξαμένων ἀκούσειε.* — Cum v. *εἶναι* est *plus valere* vel *efficere* et simpl. *prodesse.* Phaedr. 275. C: *πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομνῆσαι* cet. Crat. 387. A: *πλέον τι ἡμῖν ἔσται.* Conv. 217. C: *οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν* (germ. *es half mir nichts*). Pol. VI. 505. B. Legg. III. 697. D: *ἄν τι καὶ σμικρὸν πλέον ἑκάστοτε ἡγῶνται ἔσεσθαί σφισιν.* VI. 751. B. Alc. I. 106. A. al. Etiam cum v. *γίγνεσθαι.* Conv. 222. D: *μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται.* — Cum v. *ἔχειν*, *plus habere*, i. q. *πλεονεκτεῖν.* Gorg. 483. C. D. 488. B: *πλεῖον* (recentt. *πλέον*) *ἔχειν.* Pol. I. 343. D. 349. B. C. IX. 574. B. Cum v. *ποιεῖν*, *proficere.* Phaed. 115. C: *οὐδὲν πλέον ποιήσετε.* Theaet. 200. C: *οὐδὲν πλέον ποιοῦντες.* Crat. 387. C. 428. A. Legg. III. 689. B: *ὁπόταν καλοὶ ἐν ψυχῇ λόγοι ἐνόντες μηδὲν ποιῶσι πλέον.* Apol. 19. A: *πλέον τί με ποιῆσαι ἀπολογούμενον.* — Pol. VII. 540. D: *ἢ πλείους ἢ εἷς.* Legg. IX. 878. A: *παῖδες ... πλείους.* Soph. 245. B: *πλέονα ... τὰ πάντα ἑνὸς ἔσται.* Pol. II. 370. C: *ἐκ ... τούτων πλείω ... ἕκαστα γίγνεται* cet. IV. 438. B:

τὰ πλείω ... πρὸς τὰ ἐλάττω. Pol. II. 371. A: πλειόνων ... γεωργῶν ... δεῖ ἡμῖν τῇ πόλει. Phil. 46. D: ἐκ τῶν ἑτέρων πλειόνων. Pol. VI. 491. D: τοσούτῳ πλειόνων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων. Legg. XI. 932. C: δέκα πλείοσιν ἔτεσιν κολαζέσθων cet. Conv. 190. D: διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι. Pol. IV. 422. C. Phil. 45. D: μείζους ἡδονάς, οὐ πλείους λέγω. 65. D: πότερον ἡδονὴ ἢ φρόνησις πλείω (int. μετριότητος) κέκτηται. Conv. 199. E: ἀπόκριναι ὀλίγῳ πλείω. Apol. 17. D: ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα. Hipp. mai. 282. E: πλείω χρήματα εἰργάσθαι ἢ cet. — Adverbiorum instar frequentatur πλέον vel πλεῖον, *plus*, *amplius*, *ulterius*. Soph. 258. C: πλεῖον ἢ 'κεῖνος ἀπεῖπε σκοπεῖν ἡμεῖς εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες ἀπεδείξαμεν αὐτῷ. Polit. 262. C. Conv. 175. E: ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Legg. VI. 766. C: πλεῖον ἢ τριάκοντα ἐπιδεομένην (τὴν ἀρχὴν) ἡμερῶν. Men. 91. E: πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη. Euthyd. 300. D: ἐγένετο πλεῖον (v. πλείων) ἢ δεκαπλάσιος. — De dict. ἐπὶ πλέον vid. I. p. 768. Cum v. εἶναι et δύνασθαι est *plus valere* vel *latius patere*. Euthyd. 290. B: οὐδεμία ... τῆς θηρευτικῆς αὐτῆς ἐπὶ πλέον ἐστίν, ἢ ὅσον θηρεῦσαι (*nulla — ipsa venandi arte latius patet*, sc. *quam ut venetur*). Gorg. 453. A: ἢ ἔχεις τι λέγειν ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ —; Polit. 305. B: ἆρ' οὖν ἐπὶ πλέον τι δύναται τοῦ περὶ τὰ ξυμβόλαια ... κρίνειν —; Euth. 12. C: ἐπὶ πλέον γὰρ ... δέος αἰδοῦς. — Similiter πλείω usurpatur. Phil. 45. C: εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων. Pol. III. 417. B: πολὺ πλείω καὶ μᾶλλον δεδιότες τοὺς ἔνδον ἢ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους. Menex. 235. B: παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς. Ep. VI. 323. A: πεπειραμένος Ἐράστου ... πλέονα ἢ σύ. Cum art. est *saepius*. Alc. II. 144. D: ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτά. 146. B: βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι. E. Clit. 409. D: συνέβαινε γὰρ αὐτῷ τὰ πλείω τὰς τοιαύτας βλαβεράς, ἢ ἀγαθὰς εἶναι.

πλεκτή, ἡ, *rete*. Legg. VII. 824: νυκτερευτὴν ... πλεκταῖς (v. πλέκταις) πιστόν.

πλεκτικός, ή, όν, *textorius*, fem. *ars texendi* vel *contexendi*. Polit. 288. D: τεκτονικῇ καὶ πλεκτικῇ. 283. B: πλεκτικὴν εἶναι κρόκης καὶ στήμονος ὑφαντικήν. Legg. III. 679. A: αἱ πλαστικαὶ ... καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν cet. Epin. 975. C: τῶν τεκτονικῶν ... καὶ πλεκτικῶν ... ὀργάνων παρασκευή.

πλέκω, *texo*, *contexo*; *implico*; in univ. *compono*. Hipp. min. 369. B: ἀεὶ σύ τινας τοιούτους πλέκεις λόγους. Conv. 203. D: ἀεί τινας πλέκων μηχανάς. Hipp. min. 368. C: ταύτην (τὴν ζώνην) ... αὐτὸς πλέξαι. Tim. 77. E: δι' ἀλλήλων ἐναντίας πλέξαντες. Pol. III. 400. A: ἐξ ὧν αἱ βάσεις πλέκονται. Parm. 129. E: τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν

αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι παντοδαπῶς πλεκομένην. Theaet. 202. B: ὥσπερ αὐτὰ πέπλεκται. Soph. 240. C: κινδυνεύει τοιαύτην τινὰ πεπλέχθαι συμπλοκὴν τὸ μὴ ὂν τῷ ὄντι. Tim. 79. D. Polit. 283. A: τὸ ... πλεχθὲν ξύμπαν ἐσθῆτα ἐρεᾶν (προσαγορεύομεν).

πλέξις, ἡ, *textura*. Polit. 308. D: ὅσα πρὸς τὴν πλέξιν αὐτῆς (τ. ὑφαντικῆς).

πλέον vid. πλείων.

πλεονάζω, *abundo*. Locr. 102. B: αἴ κα πλεονάζοιεν ἢ ἐλλείποιεν ταὶ ἁπλαὶ δυνάμιες. 103. A: τὸ ... πλεονάζειν ἐν ταύταις cet.

πλεονάκις, *pluries, saepius*. Phaed. 112. D: ἢ ἅπαξ ἢ καὶ πλεονάκις περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν. Theaet. 148. A: (ὃς ἀριθμὸς) ἢ πλείων ἐλαττονάκις ἢ ἐλάττων πλεονάκις γίγνεται. Parm. 147. D. Pol. III. 409. D: πλεονάκις ... πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων. Legg. IV. 706. B. Ep. VII. 345. A.

πλεοναχῇ, *plures* vel *varias in partes*. Pol. V. 477. A: κἂν εἰ πλεοναχῇ σκοποῖμεν.

πλεονέκτημα, τό, *lucrum*. Legg. IV. 709. C: καιρῷ ... χειμῶνος ξυλλαβέσθαι κυβερνητικὴν ἢ μή, μέγα πλεονέκτημα ἔγωγ' ἂν θείην.

πλεονεκτικῶς, *ita ut commodis meis serviam*. Phaed. 91. B: λογίζομαι γὰρ ... καὶ θέασαι ὡς πλεονεκτικῶς.

πλεονεκτῶ, *plus habeo* et *habere cupio*; *plus arrogo* vel *appeto*; etiam *lucro aliquem praeverto* (germ. *übervortheilen*). Gorg. 491. A: περὶ τίνων ὁ κρείττων ... πλέον ἔχων δικαίως πλεονεκτεῖ. Pol. I. 349. C. Euth. 15. A: ἢ τοσοῦτον αὐτῶν πλεονεκτοῦμεν κατὰ τὴν ἐμπορίαν ὥστε —; Gorg. 483. C: ὡς αἰσχρὸν καὶ ἄδικον τὸ πλεονεκτεῖν. 490. E: τοῦτον ... ἴσως δεῖ πλεονεκτεῖν τῶν σπερμάτων. Conv. 218. E: οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ. Pol. I. 344. A: λέγω ... τὸν μεγάλα δυνάμενον πλεονεκτεῖν. 349. B: τοῦ ... ἀδίκου πότερον ἀξιοῖ ἂν πλεονεκτεῖν —; II. 362. B: πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν. II. 365. D: τὰ δὲ βιασόμεθα ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Legg. X. 906. C: πλεονεκτοῦσι. Pol. I. 350. A: ὁ ἀνεπιστήμων οὐχὶ ὁμοίως μὲν ἐπιστήμονος πλεονεκτήσειεν ἄν, ὁμοίως δὲ ἀνεπιστήμονος; 349. C: οὐκοῦν καὶ ἀδίκου ἀνθρώπου τε καὶ πράξεως ὁ ἄδικος πλεονεκτήσει —; Gorg. 490. C: οὐ πλεονεκτητέον. Etiam *maiorem auctoritatem arrogo*. Legg. III. 691. A: ὡς πρῶτον τοῦτο οἱ τότε βασιλεῖς ἔσχον τὸ πλεονεκτεῖν τῶν τεθέντων νόμων. **lucror, proficio*. Legg. III. 683. A: νῦν οὖν τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου cet. Lach. 192. E: εἰδὼς ὅτι ἀναλώσας πλεονεκτήσεται. **supero, praesto*. Parm. 149. B: τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἅψεων πλεονεκτεῖ. Lach. 182. B: πανταχῇ ἂν ταύτῃ πλεονεκτοῖ. 183. A: πλεονεκτοῖεν τῶν ἄλλων περὶ τὸν πόλεμον. Legg.

VII. 802. D: ὥστε ... τό γε τῆς ἡδονῆς ἢ ἀηδίας περὶ ἑκατέρας οὐδὲν πεπλεονέκτηκεν. Parm. 149. B: ὡ ... τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησε τῶν ἅψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἅψεις.

πλεονεξία, ἡ, *abundantia*. Tim. 82. A: τούτων ἡ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια. **plus habendi* vel *lucri cupiditas*; etiam *potentiae aviditas* et in univ. *incontinentia*. Conv. 188. B: ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίγνεται ἐρωτικῶν. Pol. IX. 586. B. Critia 121. B: πλεονεξίας ἀδίκου καὶ δυνάμεως ἐμπιπλάμενοι. Conv. 182. C: τῶν ... ἀρχόντων πλεονεξία. Gorg. 508. A: σὺ δὲ πλεονεξίαν οἴει δεῖν ἀσκεῖν. Pol. II. 359. C: διὰ τὴν πλεονεξίαν. Legg. X. 906. C. III. 677. B: τῶν ἐν τοῖς ἄστεσι πρὸς ἀλλήλους μηχανῶν εἴς τε πλεονεξίας καὶ φιλονεικίας.

πλεύμων, ὁ, *pulmo*. Tim. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας ὁ πλεύμων (v. πνεύμων). 70. C: τὴν τοῦ πλεύμονος (sic Par. A. c. al. Vulg. πνεύμονος) ἰδέαν ἐνεφύτευσαν. 79. C. 91. A. 70. D: ἐπὶ τὸν πλεύμονα (v. πνεύμονα) ἔτεμον. 78. C. **pulmo marinus*. Phil. 21. C: ζῆν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλά τινος πλεύμονος.

πλευρά, ἡ, *latus*. Theaet. 148. A: μείζων ... καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτὸν περιλαμβάνει. Men. 82. C. Pol. III. 388. A: ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενον (ad Hom.). Tim. 36. C: κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγε. 61. E: τὴν ... λεπτότητα τῶν πλευρῶν καὶ γωνιῶν. Legg. VII. 796. A. Tim. 53. D: γωνίας ὀρθῆς πλευραῖς ἴσαις διῃρημένης. Conv. 189. E: νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον. Tim. 54. C: ἐξ ἑνὸς (τριγώνου) τοῦ τὰς πλευρὰς ἀνίσους ἔχοντος. 57. A. Sis. 388. E: πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων. Locr. 98. C.

πλέω, *navigo*. Pol. I. 341. D: ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ. Legg. VII. 813. D: πάντα ἡμῖν κατ' ὀρθὸν πλεῖ. Gorg. 467. D: πλέουσι. Alc. I. 117. C: εἰ ἐν νηῒ πλέοις. Gorg. 468. A: τρέχειν καὶ πλεῖν. Pol. I. 346. A: σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν. B: πλεῖν ἐν τῇ θαλάττῃ. Critia 113. E: πλοῖα γὰρ καὶ τὸ πλεῖν οὔπω τότ' ἦν. Alc. II. 146. E: τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν. Legg. VI. 758. A: ναῦς ... ἐν θαλάττῃ πλέουσα. Gorg. 467. D: οἱ πλέοντες. Pol. I. 332. E: μὴ πλέουσι. Legg. VII. 790. C: οἷον ἀεὶ πλέοντας. Menex. 243. A: ἔπλευσαν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους. Ep. III. 316. E: πλεῦσαι ... οἴκαδε ἐμέ. C. Menex. 240. B: πλεύσας εἰς Ἐρέτριαν ἐπ' ἄνδρας cet. E: οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες.

πλέως, α, ων, *plenus*. Pol. III. 391. C: ὡς Ἀχιλλεὺς ... τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως ὥστ' cet. VI. 486. C: λήθης ὢν πλέως. Ion. 539. A: πλείη (Hom.). Epin. 991. D: τὸ θεῶν εἶναι πάντα πλέα.

πληγή, ἡ, *plaga*, *ictus*; pl. *verbera*. Soph. 220. E: τὸ τῆς ἐναντίας ταύτῃ πληγῆς (*ictus*). Legg. IX. 877. B: εἰ ἐτελεύτησεν ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Soph. 220. B:

πληγῇ. Critia 109. B: πληγῇ νέμοντες. Gorg. 527. D: πάταξαι (ἔασον) τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν. Tim. 67. B: τὴν δι' ὤτων ... μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην. Euthyd. 294. D: ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι. Theaet. 176. D: πληγαί τε καὶ θάνατοι. Legg. VIII. 830. B. Gorg. 480. C: ἐὰν ... πληγῶν ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ. 485. C. D: πληγῶν μοι δοκεῖ ἤδη δεῖσθαι. Pol. VII. 531. B: πλήκτρῳ ... πληγῶν γιγνομένων. VII. 815. A: πασῶν πληγῶν μιμήματα ἐπιχειροῦσας μιμεῖσθαι. IX. 881. A: ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι. XII. 949. C: μήτ' ... πληγῶν ἄξια. Prot. 325. D: ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς. Pol. IX. 574. C: πληγαῖς ... δοῦναι. Legg. VII. 824: πληγαῖς καὶ βολαῖς. X. 890. C: πληγαῖς καὶ δεσμοῖς. XI. 932. B. IX. 855. C: δεσμοὺς ἢ πληγάς. XI. 914. B: πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω. 917. E. Menex. 236. B: ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον. Intellig. Legg. IX. 854. D. 879. E.

πλῆθος, τό, *multitudo*, *copia*, *turba* (*Schwall*); *numerus* et *summa*; etiam, ut Lat. *multitudo*, *populus* et *vulgus*. Phaedr. 279. C: τὸ ... χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι ὅσον cet. Polit. 292. A: ἐὰν ... τὸ πλῆθος ἄρχῃ. 297. B. Parm. 144. A: πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων. Pol. VI. 494. A: φιλόσοφον ... πλῆθος ἀδύνατον εἶναι. VIII. 554. B: οὓς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος. Legg. III. 689. B: ὅπερ δῆμός τε καὶ πλῆθος πόλεώς ἐστιν. VII. 800. C: χορὸς οὐχ εἷς, ἀλλὰ πλῆθος χορῶν ἥκει. Menex. 238. D: ἐγκρατὲς ... τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος. 240. D: (ὅτι) πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἀρετῇ ὑπείκει. Prot. 315. D: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων. Phaedr. 256. E: ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετήν. (Cf. Conv. 216. E.). Gorg. 451. C: πῶς ἔχει πλήθους (Id. Charm. 166. A.). Polit. 291. D: ἡ τοῦ πλήθους ἀρχή. 303. A: ὥσπερ ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. 304. C: τὸ πειστικὸν ... πλήθους τε καὶ ὄχλου διὰ μυθολογίας. Pol. IV. 437. E: διὰ πλήθους παρουσίαν. VI. 492. B: ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον. VIII. 563. B: τῆς ἐλευθερίας τοῦ πλήθους. Tim. 84. E: μετὰ πλήθους ἱδρῶτος (*cum multo sudore*). Legg. III. 700. C: ἄμουσοι βοαὶ πλήθους. 737. C: ὄγκος πλήθους. Phaedr. 229. D: ἀμηχάνων πλήθει (al. πλήθη) ... φύσεων. 260. A: τὰ δόξαντα ... πλήθει. Theaet. 156. A: πλήθει ... ἄπειρον ἑκάτερον. 174. E: θαυμαστὰ πλήθει. Soph. 256. E. Parm. 145. A. Phil. 17. B. al. Pol. III. 389. D: ὡς πλήθει (*summatim*; al. *populo*). IV. 434. B: ἢ πλούτῳ ἢ πλήθει cet. VIII. 551. D: χρωμένους τῷ πλήθει ὡπλισμένῳ. X. 614. A: οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα cet. Tim. 39. D: πλήθει ... ἀμηχάνῳ χρωμένας. Legg. II. 659. B: τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. VI. 768. A. Men. 90. B: ὡς δοκεῖ Ἀθηναίων τῷ πλήθει. Prot. 314. C: διὰ τὸ πλῆθος τῶν σοφιστῶν. Polit. 300. C: μήτε ἕνα μήτε πλῆθος. Phaedr.

275. B: ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος (*maximam partem*). Id. Pol. II. 364. A. Soph. 239. B: μήτε πλῆθος ἀριθμοῦ προςτιθεὶς τῷ μὴ ὄντι. Parm. 132. B: ἄπειρα τὸ πλῆθος. Pol. VII. 525. A. Parm. 137. A: διανεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πλῆθος λόγων. Pol. V. 460. A: τὸ ... πλῆθος (*numerum*) τῶν γάμων ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσομεν. VIII. 551. B: ὅρον ... ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. IX. 591. E: διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα. Critia 117. A: πλῆθος ... ἄφθονον ἐχούσαις. 118. B: τὰ ... ὄρη τότε ὑμνεῖτο πλῆθος καὶ μέγεθος ... παρὰ πάντα τὰ νῦν ὄντα γεγονέναι. Legg. II. 670. E: τῆς ἐπὶ τὸ πλῆθος φερούσης (παιδείας). III. 677. E: γῆς ... ἀφθόνου πλῆθος πάμπολυ. XI. 913. D: πλῆθος ... θησαυροῦ παμμέγεθές τι. Apol. 31. C: (ὅτι) οὐ τολμῶ ἀναβαίνων εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ξυμβουλεύειν τῇ πόλει. Ep. III. 315. E: εἰς τὸ Συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην. Parm. 158. C: οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἓν οὐκ ἔστι; Tim. 57. C: τοῦ γένους ἑκάστου τὰ πλήθη. Legg. XI. 918. D: τὰ ... τῶν ἀνθρώπων πλήθη πᾶν τοὐναντίον ἔχει τούτοις. Charm. 168. E: μεγέθη ... καὶ πλήθη cet. Polit. 285. B: ὅταν ἐν πλήθεσιν ὀφθῶσι. Critia 115. B: πλήθεσιν ἄπειρα. Gorg. 452. E: πείθειν τὰ πλήθη. Soph. 268. B: τὸν ... μακροῖς λόγοις πρὸς πλήθη δυνατὸν εἰρωνεύεσθαι. Legg. III. 699. E: ἐπὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη. X. 890. E: οὕτω εἰς πλήθη (*in vulgus*) λεγόμενα. **longitudo, longinquitas.* Theaet. 158. D: πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι. Polit. 269. B: διὰ ... χρόνου πλῆθος. Legg. III. 676. B.

πληθύς, ἡ, i. q. πλῆθος. Ax. 366. B: καθάπερ Ἀθηναίων ἡ πληθύς.

πληθύω, *incresco; increbresco.* Legg. III. 678. B: πληθύοντος δ' ἡμῶν τοῦ γένους. 682. C: πληθυόντων τῶν ἀνθρώπων. Pol. III. 405. A: ἀκολασίας ... καὶ νόσων πληθυουσῶν. Tim. 83. E: ὅταν αἷμα μὴ ἐκ τῶν σιτίων καὶ ποτῶν πληθύσῃ (sic Par. A. pro vulg. ἢ πληθύον) κατὰ φύσιν.

πλήθω, *frequens sum s. frequentor.* Gorg. 469. D: ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ (vid. I. p. 16.).

πληκτικός, ή, όν, in piscatu ponitur qui ictu peragitur. Soph. 221. B: ἁλιευτικῆς δὲ πληκτικόν. 220. E: τῆς πληκτικῆς. 221. B. 200. C: πληκτικὴν ... θήραν. (Phil. 56. A. pro αὐλητική scrib. videtur αὖ πληκτική).

πλῆκτρον, τό, *plectrum.* Pol. VII. 531. B: πλήκτρῳ ... πληγῶν γιγνομένων. Legg. VII. 794. E. Lys. 209. B: κρούειν τῷ πλήκτρῳ. Legg. VII. 795. A: ἐν ... κερατίνοις πλήκτροις.

πλημμέλεια, ἡ, *stultitia; nequitia.* Apol. 22. D: αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέκρυπτεν. Tim. 92: ὡς τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκαθάρτως ἐχόντων. Legg. III. 691. A: διὰ πλημμέλειαν καὶ ἀμουσίαν

τὴν πικράν. Clit. 407. C: *διά γε ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν.*

πλημμελής, ὁ ἡ, inconcinnus; vitiosus, malus. Phaed. 115. E: *οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο (τὸ μὴ καλῶς λέγειν) πλημμελές.* Soph. 243. A: *χαλεπὸν καὶ πλημμελὲς ... ἐπιτιμᾶν.* Crit. 43. B: *καὶ γὰρ ἂν πλημμελὲς εἴη ἀγανακτεῖν τηλικοῦτον ὄντα.* Lys. 222. C: *τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές.* Legg. V. 731. D: *τῷ ... ἀπαραμυθήτως πλημμελεῖ καὶ κακῷ.* Pol. V. 451. B: *ἐάν τι πάθωμεν πλημμελὲς ὑπὸ τοῦ λόγου.* Legg. III. 689. B: *ταύτας πάσας ἀμαθίας τὰς πλημμελεστάτας ἔγωγ' ἂν θείην πόλεώς τε καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πολιτῶν.*

πλημμελῶ, a vero aberro, delinquo vel *committo; inepte facio;* pass. *male tractor.* Phil. 27. C: *τετάρτην λέγων ἄρα* (v. *ἆρα μὴ*) *πλημμελοίην ἄν τι;* Soph. 224. C: *τί τις ἂν ἄλλο ὄνομα εἰπὼν οὐκ ἂν πλημμελοίη πλὴν* cet. Polit. 278. E: *οὐδὲν δὴ πλημμελοῖμεν ἂν ἐγώ τε καὶ σύ.* Phaed. 117. D: *ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν.* Soph. 242. B: *μηδὲν πλημμελεῖν.* Legg. I. 635. A. VII. 813. C: *βουλήσεται μὴ πλημμελεῖν εἰς ταῦτα.* XII. 943. E: *πλημμελεῖν εἰς δίκην.* VII. 795. B: *ἐφέλκεται πλημμελῶν.* XII. 941. B. Critia 106. B: *δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν.* Pol. VI. 491. A: *πολλαχῇ πλημμελοῦσαι.* Tim. 82. B: *ὃ δ' ἂν πλημμελήσῃ τι τούτων ἐκτὸς ἀπιὸν ἢ προσιόν.* Soph. 244. B: *ταῦτα ... λέγοντες ... μῶν τι πλημμελήσομεν;* Pol. V. 480: *μὴ οὖν τι πλημμελήσομεν ... καλοῦντες —;* Phaedr. 275. E: *πλημμελούμενος ... καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς* (*ὁ λόγος*).

πλημμελῶς, haud concinne; perperam. Tim. 30. A: *κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως.* Legg. VII. 793. C. 816. A: *ὁ μὲν οὖν ἐμμελῶς ἡμῶν, ὁ δὲ πλημμελῶς ἐν τούτοις πᾶσι κινεῖται.* IX. 859. E: *σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς δόξειε λέγειν.*

πλήμνη, ἡ, modiolus (germ. *die Nabe des Rades*). Ion. 537. B. (Hom.).

πλήν, praeter, quam (c. genit.). Phaed. 107. D: *οὐδεμία ἂν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν ... πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην ... γενέσθαι.* Theaet. 158. D: *πλὴν τοῦ χρόνου, ὅτι οὐχὶ ἴσος.* Polit. 303. B: *πλὴν τῆς ἑβδόμης* (*septima excepta*). Crat. 438. D: *ὅτι ἄλλ' ἄττα ζητητέα πλὴν ὀνομάτων.* Pol. V. 469. C: *σκυλεύειν ... τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων.* X. 617. E: *πλὴν οὗ.* Tim. 47. E. al. Adv. *praeter, excepto,* post v. *ἄλλο quam.* Prot. 334. B: *πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου* (*θριξί*). Phaedr. 249. A: *πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος* cet. Pol. VII. 529. A: *ἴσως παντὶ δῆλον πλὴν ἐμοί.* Tim. 37. C: *ἄν ποτέ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν εἴπῃ.* Saepius verti potest *praeterquam* vel *nisi quod, tantummodo.* Prot. 328. E: *πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών.* Gorg. 489. C:

ἀνθρώπων μηδενὸς ἀξίων πλὴν ἴσως τῷ σώματι ἰσχυρίσασθαι. Phaed. 57. B: *πλήν γε δὴ ὅτι φάρμακον πιὼν ἀποθάνοι.* Theaet. 183. A: *πλήν γε ... ὅτι οὕτω τε εἶπον καὶ οὐχ οὕτω.* Critia 109. B: *πλὴν οὐ σώμασι σώματα βιαζόμενοι.* Sq. *εἰ.* Theaet. 177. D: *πλὴν εἴ τις τὸ ὄνομα λέγοι.* Polit. 286. D: *πλὴν εἰ μή πάρεργόν τι.* Pol. II. 366. C: *πλὴν εἴ τις ... ἀπέχεται αὐτοῦ.* Sq. *ὅσον* et *ὅσα.* Pol. V. 456. A: *πλὴν ὅσα ἀσθενεστέρα, ἡ δὲ* (v. *ᾗ*) *ἰσχυροτέρα ἐστί.* Legg. II. 670. A: *πλὴν ὅσον ὑπὸ ὄρχησίν τε καὶ ᾠδήν.* IX. 856. D.

πλῆξις, ἡ, ictus. Locr. 101. A: *φωνὰ δ' ἐστὶ ... πλᾶξις ἐν ἀέρι* cet.

πλήρης, ὁ ἡ, plenus, refertus. Theaet. 210. C: *βελτιόνων ἔσει πλήρης.* Pol. IX. 579. E: *σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης.* Legg. VII. 792. B. Polit. 310. D: *ἡ ... αἰδοῦς γε αὖ λίαν πλήρης ψυχή.* Pol. III. 400. E: *ἔστι ... πλήρης μὲν γραφικὴ αὐτῶν* cet. Eryx. 394. C: (*εἰ*) *πλήρης εἴη χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἡ οἰκία.* Tim. 79. C: *διὸ ... τὸ τῶν στηθῶν ... τὸ πνεῦμα ... γίγνεται πλῆρες.* Hipp. mai. 283. D: *τί δῆτ' ἂν εἴη ὅτι ... οὐ πλήρη σε ἀργυρίου ἀπέπεμψαν;* Legg. IV. 706. B: *τὴν χώραν πλήρη ναυπηγησίμων ξύλων.* Phaedr. 235. C: *πλῆρές πως ... τὸ στῆθος ἔχων.* Legg. X. 897. B: *τὸ φρόνιμον καὶ ἀρετῆς πλῆρες.* Lys. 215. E: *τὸ πλῆρες ... κενώσεως* (*ἐπιθυμεῖν*). Locr. 98. E: *ἅπαντα ... πλήρη ἐντί, οὐδὲν κενεὸν ἀπολείποντα.* Gorg. 493. D: *πλήρεις* (*πίθοι*). Critia 111. C: *πεδία πλήρη γῆς πιείρας.* Legg. X. 899. B: *μὴ θεῶν εἶναι πλήρη πάντα.* Conv. 175. D: *ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν.* Ib. *ἐκ τῆς πληρεστέρας* (*κύλικος*).

πληρῶ, impleo, repleo; etiam *compleo.* Phaed. 112. A: *πληροῖ αὐτὰ ὥσπερ οἱ ἐπαντλοῦντες.* Conv. 197. D: *οἰκειότητος* (*ἡμᾶς*) *... πληροῖ.* Tim. 39. D: *ὡς ὅ γε τέλεος ἀριθμὸς χρόνου τὸν τέλεον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε.* Legg. IX. 866. A: (*ἐὰν*) *τοὺς χρόνους ἐθέλῃ πληροῦν ἀποξενούμενος τοὺς εἰρημένους.* Phil. 31. E: *τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή.* Tim. 80. D: *τὰς φλέβας ... πληροῦντος.* Pol. IX. 573. B: (*ἕως ἂν*) *μανίας ... πληρώσῃ ἐπακτοῦ.* Polit. 290. D: *φρονήματος πληροῦται.* Pol. IX. 585. D. Legg. VI. 757. A: *διὰ ... ἀμφότερα ταῦτα στάσεων αἱ πολιτεῖαι πληροῦνται.* Pol. IX. 585. B: *οὐκοῦν πληροῖτ' ἂν ὅτε τροφῆς μεταλαμβάνων καὶ ὁ νοῦν ἴσχων;* E. Phaed. 111. E: *ὧν ... ἑκάστους τοὺς τόπους πληροῦσθαι.* Phil. 35. A: *κενούμενος ... ἐρᾷ πληροῦσθαι.* Pol. IX. 585. D. Tim. 72. C: *πληρούμενος τῶν ἀποκαθαιρομένων.* Pol. VIII. 550. D: *τὸ ταμιεῖον ... ἑκάστῳ χρυσίου πληρούμενον.* Phil. 35. E: *πεπλήρωται δὲ μήπω.* Phaedr. 235. C: *ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων ... πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου.* Legg. IX. 865. E: *φόβου ... πεπληρωμένος.* Pol. IX. 586. A: *οὐδὲ τοῦ*

ὄντος τῷ ὄντι ἐπληρώθησαν. Legg. III. 691. D: πληρωθεῖσα. Phil. 52. A: μαθημάτων πληρωθεῖσιν (v. πληρωθεισῶν). 36. A: τοῦ πληρωθήσεσθαι. Conv. 175. E. Pol. VI. 494. C: πληρωθήσεσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος. Med. Gorg. 493. E: πληρωσάμενος. 494. A: τῷ ... πληρωσαμένῳ ἐκείνῳ. **expleo, satio.* Gorg. 507. E: ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν. Pol. V. 465. A: πληρῶν τὸν θυμόν. Gorg. 494. C: δυνάμενον πληροῦντα (τὰς ἐπιθυμίας) χαίροντα εὐδαιμόνως ζῆν. Polit. 286. A: ἱκανῶς πληρώσει (τὴν τοῦ πυνθανομένου ψυχήν). Gorg. 503. C: αἳ ... τῶν ἐπιθυμιῶν πληρούμεναι βελτίω ποιοῦσι τὸν ἄνθρωπον. Pol. VIII. 561. B: ἕως ἂν πληρωθῇ.

πλήρωμα, τό, complementum. Pol. II. 371. E: πλήρωμα ... πόλεως εἰσιν ... καὶ μισθωτοί. Critia 119. B: εἰς πλήρωμα ... νεῶν.

πλήρωσις, ἡ, expletio. Gorg. 496. E: τὸ δὲ πίνειν πλήρωσίς τε τῆς ἐνδείας καὶ ἡδονή; Phil. 31. E. Pol. IX. 585. B. Phil. 35. A: πληρώσεως. B: ὁ δὲ ἐπιθυμεῖ πληρώσεως. 36. B: τεύξεσθαι πληρώσεως. Tim. 65. A. Pol. IX. 585. A: σφόδρα ... οἴονται πρὸς πληρώσει τε καὶ ἡδονῇ γίγνεσθαι. Gorg. 492. A: αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι ἐκπορίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς πλήρωσιν. D: πλήρωσιν αὐταῖς ... ἑτοιμάζειν. Pol. IV. 439. D: πληρώσεών τινων καὶ ἡδονῶν ἑταῖρον. Phil. 42. C: πληρώσεσι καὶ κενώσεσι. 51. B: ὅσα ... τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς ... παραδίδωσιν. Tim. 65. A: τὰς ... πληρώσεις ἀθρόας καὶ κατὰ μεγάλα. Ep. VII. 331. C: πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα. Etiam in eo ponitur quod completur. Legg. XII. 956. E: πληρώσεις (δικαστηρίων).

πλησιάζω, appropinquo, propius accedo et *prope absum;* etiam *coniunctus sum* et *utor aliquo* (germ. *mit einem umgehen*) vel *congregor* (*sich gesellen*). Conv. 181. D: τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν. Lach. 197. D: ὁ δὲ Δάμων τῷ Προδίκῳ πολλὰ πλησιάζει. Theaet. 143. D: σοὶ ... οὐκ ὀλίγιστοι πλησιάζουσι. Phaedr. 255. B: (ὅταν) πλησιάζῃ. Lach. 187. E. Phaedr. 255. A: ὡς αἰσχρὸν ἐρῶντι πλησιάζειν. Conv. 195. B: οὐδ᾽ ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζειν. Lach. 188. A: χαίρω ... τῷ ἀνδρὶ πλησιάζων. Men. 80. A: τὸν ἀεὶ πλησιάζοντα καὶ ἁπτόμενον. Pol. VI. 496. A: ὅταν αὐτῇ πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ᾽ ἀξίαν. Theaet. 156. C: πρὸς τὰ πλησιάζοντα. Phaed. 76. A: ᾧ τοῦτο ἐπλησίαζεν. Theaet. 144. A: καὶ πάνυ πολλοῖς πεπλησίακα. Ep. VII. 342. D: τούτων ... ἐγγύτατα ... ξυγγενείᾳ ... τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε. Lach. 187. E: εἴ που ... ἐπλησίασέ σοι. Phaed. 97. A: ἐπεὶ δ᾽ ἐπλησίασαν ἀλλήλοις. Pol. III. 409. C: ὅταν ... ἀγαθοῖς καὶ πρεσβυτέροις ἤδη πλησιάσῃ. VI. 490. B: ᾧ πλησιάσας καὶ μιγεὶς τῷ ὄντι ὄντως. Theaet. 156. D: ὄμμα καὶ ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων πλησιάσαν. Pol. VI. 498. A: πλησιάσαντες αὐτῷ τῷ χαλεπωτάτῳ.

πλησίον, prope; iuxta. Phaedr. 243. E: οὗτος παρά

σοι μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν. Phaed. 59. D: πλησίον γὰρ ἦν τοῦ δεσμωτηρίου. 97. A: ἡ ξύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλων τεθῆναι. Critia 112. B: ὅσοι πλησίον ἐγεώργουν. Legg. IV. 704. C: γείτων δὲ αὐτῆς πόλις ἆρ' ἔσται τις πλησίον; VI. 785. A: γεγράφθαι πλησίον. Riv. 132. C: πλησίον ... καθήμενος ἐτύγχανεν αὐτοῦ. Ax. 364. D: πλησίον ... ᾤκει τῶν πυλῶν. Cum art. *propinquus, vicinus.* Prot. 315. D: ἐν ταῖς πλησίον κλίναις. Phaedr. 229. C: κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν. Theaet. 174. B: ὁ ... πλησίον καὶ ὁ γείτων. Pol. II. 373. D: τῆς τῶν πλησίον χώρας. VII. 539. B: σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί. Tim. 59. A: ὁ πλησίον ἀήρ. Legg. X. 894. A. Apol. 25. E: τοὺς μάλιστα πλησίον ἑαυτῶν. Charm. 155. C: τὸν πλησίον ὤθει.

πλησιόχωρος, ὁ ἡ, *vicinus.* Legg. V. 737. C: (πρὸς) τὰς τῶν πλησιοχώρων πόλεις.

πλησμονή, ἡ, *expletio, satietas.* Gorg. 518. D: ὅταν ... αὐτοῖς ἥκῃ ἡ τότε πλησμονὴ νόσον φέρουσα. Conv. 191. C: (ἵνα) πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας. Phaedr. 233. E: τοὺς δεομένους πλησμονῆς. 241. C: χάριν πλησμονῆς. Critia 115. B: παραμύθια πλησμονῆς. Legg. VI. 776. A: ὑπερβολαῖς πλησμονῆς. Pol. IX. 571. E. μήτε ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ. Conv. 186. C: πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. Pol. IX. 586. C: πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης cet. Legg. VIII. 831. E: ἀφροδισίων πᾶσαν ... παρασχεῖν πλησμονήν. 837. C: τὴν περὶ τὸ σῶμα ... πλησμονήν. Phil. 26. B: πλησμονῶν.

πλήττω, *verbero, percutio; prosterno.* Phaed. 94. D: στῆθος ... πλήξας (Hom.). Id. Pol. III. 390. D. al. Hipp. mai. 301. A: πεπληγμένος. Pol. V. 462. C: ὅταν που ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ. Prot. 339. E: ὡσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς. Conv. 218. A: τὴν καρδίαν ... πληγεὶς cet. Euthyd. 303. A: ὥσπερ πληγεὶς ὑπὸ τοῦ λόγου. Ep. VII. 347. D: πληγεὶς ... τῷ λεχθέντι. Phil. 22. E: καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νῦν δὴ λόγων. Pol. X. 604. C: ἐχομένους τοῦ πληγέντος. Legg. IX. 880. B. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα. Legg. IX. 879. C: νέῳ ... ὑπὸ γέροντος πληγέντι. 882. C: τὸν πληγέντα. Theaet. 180. A: ἑτέρῳ (ῥηματισκίῳ) πεπλήξει.

πλίνθος, ἡ, *later:* Pol. I. 333. B: εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν. Eryx. 403. E: πλίνθους.

πλινθουργός, ὁ, *laterarius.* Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν.

πλοῖον, τό, *navigium; ratis.* Phaed. 58. A: τοῦτό ἐστι τὸ πλοῖον cet. 59. E. Prot. 344. C: ἐν πλοίου ἀρχῇ. Phaed. 58. C: τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου. Pol. I. 333. C: ὅταν γε πλοῖον (δέῃ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι). Ep. VII. 329. C: σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας. Gorg. 469. E: τὰ πλοῖα πάντα (Ἀθηναίων). Theaet. 144. A: ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα.

Polit. 302. A: *καθάπερ πλοῖα καταδυόμενα.* Critia 113. E. Polit. 208. D: *εἰς τὴν τῶν πλοίων χρείαν.* 299. C: *ἄρχειν τῶν πλοίων.* Phil. 54. B. Legg. X. 905. E: *πλοίων κυβερνῆται.* Polit. 298. D: *μακροῖς πλοίοις.* Critia 118. E. Legg. I. 639. A. Menex. 240. A: *ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί.* Ep. VII. 346. A: *ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς ... πλεῖν.* Legg. IV. 706. B: *οἱ δ' οὔτε πω πλοῖα ἐκέκτηντο* cet. Theag. 123. B: *ᾗ οἱ ἄνθρωποι τὰ πλοῖα κυβερνῶσι.* Hipp. mai. 295. D: *τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖά τε καὶ τριήρεις.*

πλόκανον, τό, textum. Tim. 78. B: *τὰ ... ἔνδον ... τοῦ πλοκάνου ἅπαντα.* **vannus* s. *cribrum.* Tim. 52. E: *ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων ... σειόμενα.*

πλοκή, ἡ, textile. Legg. VIII. 849. C: *πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως* cet.

πλοῦς, ὁ, navigatio. Polit. 300. B: *δεύτερος πλοῦς* (v. in Phaed. p. 744 sq.) *τὸ* cet. Id. Phil. 19. C. Ep. VII. 337. E: *ἡ ... ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς.* Legg. VII. 803. B: *διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς.* Menex. 243. A: *διὰ ... μῆκος τοῦ πλοῦ.* Phaed. 99. D: *τὸν δεύτερον πλοῦν ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν ᾗ πεπραγμάτευμαι.* Polit. 298. D. Legg. IX. 866. D: *πλοῦν ἐπιφυλαττέτω.* Tim. 89. A: *κατὰ ... τοὺς πλοῦς.*

πλούσιος, ια, ιον, opulentus, dives. Prot. 319. D: *πλούσιος, πένης.* Pol. VI. 489. C. Pol. I. 336. A: *πλουσίου ἀνδρός.* Phaedr. 279. C: *πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν.* Pol. IV. 422. A: *πρὸς μεγάλην τε καὶ πλουσίαν* (*πόλιν*) ... *πολεμεῖν.* Legg. V. 742. D. VIII. 547. B: *φύσει ὄντε πλουσίω.* Pol. IV. 422. B: *πλουσίοιν ... καὶ πιόνοιν.* Theaet. 175. A: *πλούσιοι καὶ πτωχοί.* Pol. VIII. 521. A: *οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι, οὐ χρυσίου, ἀλλ' ... ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος.* Polit. 298. E: *εἴτε ἐκ τῶν πλουσίων εἴτε ἐκ τοῦ δήμου παντός.* Legg. III. 694. E: *νεωστὶ γεγονυιῶν πλουσίων.* Pol. I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι.* IV. 422. B. Theaet. 174. E: *ἑπτὰ πάππους πλουσίους ἔχων.* Legg. V. 742. E. Polit. 261. E: *πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσει φρονήσεως.* Phil. 48. E: *πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.* Pol. III. 408. B: *οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν.* Legg. I. 629. B: *οὐδ' εἴ τις πλουσιώτατος ἀνθρώπων εἴη.* Pol. VIII. 555. B: *τοῦ ὡς πλουσιώτατον δεῖν γίγνεσθαι.* Prot. 326. C: *οἱ πλουσιώτατοι.* Pol. VIII. 564. E. Eryx. 395. D: *ὡς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι.* Legg. V. 729. A: *ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλίπῃ.*

πλοῦτος, ὁ, divitiae; abundantia. Crat. 403. A: *ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος.* Conv. 178. D: *οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος.* Pol. IV. 421. D: *πλοῦτος ... καὶ πενία.* VI. 491. C: *κάλλος καὶ πλοῦτος* cet. Legg. I. 631. C: *τέταρτον ... πλοῦτος, οὐ τυφλός, ἀλλ' ὀξὺ βλέπων.* Prot. 341. B:

δεινοῦ πλούτου. Gorg. 452. C: *ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν ἢ* cet. 467. D: *πλούτου γὰρ ἕνεκα πλέουσι.* Crat. 403. A: *κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν.* Pol. IV. 445. A: (*μετὰ*) *παντὸς πλούτου.* VIII. 562. B: *ἡ πλούτου ... ἀπληστία.* Euth. 12. A: *τρυφᾷς ὑπὸ πλούτου τῆς σοφίας.* Polit. 292. A: *πλούτῳ καὶ πενίᾳ.* Pol. IX. 582. D. Legg. I. 632. Polit. 291. E: *πενίαν καὶ πλοῦτον.* Conv. 200. C: *πλοῦτον κεκτημένος.* Legg. III. 687. B: *πλοῦτον μέγαν.* VII. 801. B: *ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν.* Prot. 354. B: *πλοῦτοι.* Pol. VI. 495. A. X. 619. A: *ὑπὸ πλούτων τε καὶ τῶν τοιούτων κακῶν.* 618. B: *πλούτοις καὶ πενίαις.* Gorg. 523. C: *γένη καὶ πλούτους.* Alc. I. 122. B. Lys. 205. C.

πλουτῶ, *dives sum* vel *fio; abundo.* Conv. 203. E: *ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ.* Pol. VIII. 555. A. Menex. 246. E: *ἄλλῳ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ, καὶ οὐχ ἑαυτῷ.* Legg. II. 660. E: *ἐὰν πλουτῇ καὶ μή.* Gorg. 451. E: *τὸ πλουτεῖν ἀδόλως.* Conv. 200. C. Pol. VII. 521. A: *οὐ δεῖ τὸν εὐδαίμονα πλουτεῖν.* Legg. IX. 870. B: *δικαίως πλουτεῖν καὶ σωφρόνως.* Euthyd. 279. A: *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀγαθόν.* Eryx. 395. E. Conv. 200. C: *πλουτῶν.* Alc. I. 107. B: *εἰδότος ... περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή, ἀλλ' οὐ πλουτοῦντος.* Pol. IV. 422. E: *ὅρα μὴ κίνδυνον φέρῃ τῇ μὴ πλουτούσῃ* (*πόλει*). Polit. 293. A: *ἐὰν πλουτοῦντες ἢ πενόμενοι.* Lys. 218. C: *κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι.* Legg. VIII. 837. A: *φίλον δ' αὖ καὶ τὸ δεόμενον τοῦ πεπλουτηκότος.* Theaet. 208. B: *ὄναρ δὴ ... ἐπλουτήσαμεν.* Pol. I. 330. A: *ὁ μὴ ἐπιεικὴς πλουτήσας.* IV. 421. D. Alc. I. 134. B. Legg. XII. 962. E: *ὅπως πλουτήσουσιν.*

πλυντικός, ή, όν, *ad lavandum pertinens*, fem. *lavandi peritia.* Polit. 282. A: *πλυντικήν* cet.

πλύνω, *lavo.* Charm. 161. E: *τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον ἕκαστον ... πλύνειν.*

πλύσις, ἡ, *lavatio.* Pol. IV. 429. E.

πλωΐζω, *navigo.* Pol. III. 388. A: *πλωΐζοντ'* (*πλωΐσοντ'?*).

πλωτήρ, ὁ, *vector.* Pol. VI. 489. A: *ὑπὸ τῶν ... πλωτήρων.*

πλωτικός, ή, όν, *ad rem nauticam pertinens*, subst. *nauta.* Ax. 368. B: *ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα —;*

πνεῦμα, τό, *spiritus, anhelitus; aër, flatus, ventus.* Phaedr. 229. B: *πνεῦμα μέτριον.* 255. C: *οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ* cet. Phaed. 70. A: *ὥσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκεδασθεῖσα.* Crat. 410. B: *ἢ ὅτι πνεῦμα ἐξ αὐτοῦ* (*τοῦ ἀέρος*) *γίγνεται ῥέοντος;* Pol. III. 394. D: *ὅπῃ ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ.* Tim. 79. B: *τὸ δὲ πνεῦμα φέρεται παρ' ἡμῶν ἔξω.* Ax. 370. C: *εἰ μή τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ.* Locr. 101. A. Pol. VI. 496. D: *ὑπὸ πνεύματος φερομένου;* Tim. 91. C: *τὰς τοῦ πνεύματος διεξόδους ἀποφράττον.* Legg.

IX. 865. B: στερήσει πνεύματος (*aëre intercepto*). Epin. 976. A: πνεύματος ὀργήν. Phaed. 77. E: ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι. Tim. 77. A. al. Phaedr. 229. B: πνεῦμα Βορέου. Theaet. 152. B: πότερον ... τὸ πνεῦμα ψυχρὸν ἢ οὐ ψυχρὸν φήσομεν; Tim. 49. C: πνεῦμα καὶ ἀέρα. 66. E. al. Pol. III. 405. D: ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ... ἐμπιπλαμένους. VI. 488. D: ἄστρων καὶ πνευμάτων. Tim. 43. C: ζάλη πνευμάτων ὑπ' ἀέρος φερομένων. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας πλεύμων. Legg. VII. 797. D: ἐν ὥραις πάσαις, ἐν πνεύμασιν cet. Phil. 47. A: παντοῖα ... πνεύματα (*anhelitus*) ἀπεργαζόμενον (v. ἀπεργαζόμενα). Crat. 410. B: οἱ γὰρ ποιηταί που τὰ πνεύματα ἀήτας καλοῦσιν. C: χειμῶνάς τε καὶ θέρη καὶ πνεύματα. Legg. V. 747. D: διὰ πνεύματα παντοῖα. VIII. 845. D.

πνευματόῤῥους, ὁ ἡ, *a ventis agitatus*. Crat. 410. B: ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι πνευματόῤῥουν.

πνευματώδης, ὁ ἡ, *adspiratus*. Crat. 427. A: ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα.

πνέω, *spiro*, *flo*. Theaet. 152. B: πνέοντος ἀνέμου. Pol. III. 389. E: μένεα πνείοντες (Hom.).

πνῖγος, τό, *aestus*, *calor*. Phaed. 279. B: ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν. Phil. 32. A: ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη. Pol. X. 621. A: διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ. Legg. I. 633. C: τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων. Phaedr. 258. E: ὡς ἐν τῷ πνίγει. Pol. IV. 422. C: ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει. Phil. 26. A: ἔν γε χειμῶσι καὶ πνίγεσιν. Legg. XI. 919. A: πνίγεσιν ἀναψυχήν (παρασχών).

πνίγω, *suffoco*. Gorg. 522. A: πνίγων ἀπορεῖν ποιεῖ.

πνοή, ἡ, *flatus*. Crat. 419. D: πνοῇ ἀπεικασθέν. Ion. 539. D: πνοιῇς ἀνέμοιο (Hom.).

πόα, ἡ, *gramen*. Phaedr. 229. B: πόα καθίζεσθαι. 230. C: πάντων ... κομψότατον τὸ τῆς πόας ὅτι cet. Polit. 272. A: ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου.

ποδαγρῶ, *podagra laboro*. Alc. II. 140. A: οὐδὲ ποδαγρῶσιν (sic Cl. c. al. Vulgo ποδαγριῶσιν). 139. E: ποδαγρᾶν.

ποδαπός, ή, όν, *cujas*. Phaedr. 275. C: τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. Apol. 20. B: τίς ... καὶ ποδαπός; Prot. 309. C: ποδαπῷ; Euthyd. 271. C: ποδαποί;

ποδηγῶ, *duco*. Legg. X. 899. A: ἢ ... αὐτὴ (ἡ ψυχὴ) ψιλὴ σώματος οὖσα ... ποδηγεῖ (ἥλιον). Ep. VII. 340. C: ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν.

ποδιαῖος, α, ον, *pedalis*. Theaet. 147. D: ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ (δυνάμει).

ποδώκης, ὁ ἡ, *velox*. Pol. V. 467. E: (ἐφ' ἵππων) ὅτι ποδωκεστάτων.

ποθεινός, ή, όν, *desideratus*. Legg. XI. 932. A: ἀπιόν-

τες νέοι σφόδρα ποθεινοί. Lys. 215. B: οἳ μήτε ἀπόντες ποθεινοὶ ἀλλήλοις cet.

πόθεν, *unde*. Prot. init. πόθεν ... φαίνει; Phaedr. init. ποῖ δὴ καὶ πόθεν; 269. D: πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι; Phaed. 77. E: πόθεν ... τῶν τοιούτων ἀγαθὸν ἐπῳδὸν ληψόμεθα —; Parm. 137. A: πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα —; Pol. III. 543. C: ἀναμνησθῶμεν πόθεν δεῦρο ἐξετραπόμεθα. Legg. III. 676. A. Euthyd. 288. D. al. — Cum v. εὑρίσκειν ita nectitur ut duae notiones (germ. *woher nehmen* et *wo finden*) copulentur. Pol. II. 375. C: πόθεν ἅμα πρᾷον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος εὑρήσομεν; Tim. 26. E: πῶς γὰρ καὶ πόθεν ἄλλους ἀνευρήσομεν (v. εὑρήσομεν) ἀφέμενοι τούτων; Euthyd. 273. E. 291. A. — Etiam negandi vim habet (ut germ. *woher denn? wie?*) Crat. 398. E: πόθεν ... ἔχω (nos: *wie sollte ich das wissen?*) Conv. 172. A: πόθεν —; (nos: *wie könnte das seyn?*). Gorg. 471. D. Lys. 208. B. 211. C. Hipp. mai. 285. E. Menex. 235. C. — Enclit. ποθέν, *alicunde* (post εἰ, ἐάν al. *sicunde*, velut Pol. X. 618. C.). Soph. 218. D: εἰ μή σύ ποθεν εὐπετεστέραν ἔχεις εἰπεῖν ἄλλην ὁδόν. Crat. 246. B: σὺ δ' ἄν τι ἔχῃς βέλτιόν ποθεν λαβεῖν cet. Pol. IV. 427. D. Tim. 33. C. Legg. VI. 758. B: ἰόντι τέ τινί ποθεν ἄλλοθεν cet. Particulis motum indicantibus ita adiungitur ut fere redundet, ut Phaedr. 229. B: ἐνθένδε ... ποθέν. 270. A: ἐντεῦθέν ποθεν. Id. Pol. VII. 524. C. Euthyd. 271. C. Etiam est *nescio quid* vel *quo* et simpl. *aliquid* (c. subst. vel adiect.). Phaedr. 244. D: παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθέν. 268. C: ἐκ βιβλίου ποθὲν ἀκούσας. Soph. 246. B: ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται. Polit. 257. D: κινδυνεύετον ... ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ συγγένειαν ἔχειν τινά. Phil. 16. C: ποθὲν ἐκ θεῶν ἐῤῥίφη cet. 44. D: ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν (nos: *von etwas höherem ausgehend*). Pol. VIII. 544. D: ἢ οἴει ἐκ δρυός ποθεν ... τὰς πολιτείας γίγνεσθαι —; 559. E: ἤ ποθεν παρὰ τοῦ πατρὸς cet.

πόθος, ὁ, *desiderium*. Crat. 420. A: καὶ μὴν πόθος αὖ καλεῖται (ὁ ἵμερος) σημαίνων οὐ παρόντος εἶναι, ἀλλὰ τοῦ ἄλλοθί που ὄντος καὶ ἀπόντος. Legg. VI. 776. A: ἐν ... ταῖς φιλίαις ἐὰν ... πόθος ἐνῇ τις. Phaedr. 253. E: ὅταν ... πόθου κέντρων ὑποπλησθῇ. Conv. 197. D: ἱμέρου, πόθου πατήρ. Pol. IX. 573. A: πόθου κέντρον. Phaedr. 250. C: πόθῳ τῶν τότε. Phil. 36. A: προσδοκίας τινὶ πόθῳ. Conv. 197. D: ἐν πόθῳ. Legg. VI. 776. A: οὐκ ἴσχουσα τὸν διὰ χρόνου πόθον. IX. 870. A: ψυχῆς ἐξηγριωμένης ὑπὸ πόθων. Phil. 48. A: τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονάς. Legg. I. 633. D: πρὸς πόθους τε καὶ ἡδονὰς cet.

ποθῶ, *desidero, desiderio teneor*. Prot. 352. A: καὶ ἐγὼ τοιοῦτόν τι ποθῶ πρὸς τὴν σκέψιν. Pol. IX. 571. A: οἶσθ' οὖν ... ὃ ποθῶ ἔτι; Phaedr. 255. D: κατὰ ταὐτὰ αὖ ποθεῖ καὶ ποθεῖται. Conv. 204. D: ἔτι ποθεῖ ... ἡ ἀπόκρισις ἐρώ-

τησιν τοιάνδε. Ax. 366. A: τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα. Tim. 19. A: ἢ ποθοῦμεν ἔτι τι τῶν ῥηθέντων ... ἀπολειπόμενον; Legg. X. 896. C. Prot. 327. D: ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν. Legg. IX. 855. E. Ep. VII. 348. A: ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. Phaedr. 251. E: θεῖ ... ποθοῦσα (ἡ ψυχή). Conv. 191. A: ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὑτοῦ. Pol. I. 329. A: τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες. Legg. II. 657. D. Men. 84. C: (πρὶν) ἐπόθησε τὸ εἰδέναι. Phaedr. 255. D: ποθεῖται. (Phaed. 98. A: pro ὑποθησόμενος recentt. scribunt ποθεσόμενος; sed scrib. videtur προσησόμενος, quod v.).

ποῖ, *quo; quorsum*. Phaedr. init. ποῖ δὴ καὶ πόθεν; (Lys. 203. A.) Gorg. 478. A: ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα; Phaed. 82. A: ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι; Crat. 389. A: ποῖ βλέπων ὁ νομοθέτης τὰ ὀνόματα τίθεται. Pol. II. 359. C: θεώμενοι ποῖ ἡ ἐπιθυμία ἑκάτερον ἄξει. Legg. I. 630. B: ποῖ δὴ τελευτᾷ νῦν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος —; Crit. 47. C: ποῖ τείνει —; Euthyd. 290. A: ποῖ οὖν ... τραποίμεθ' ἂν ἔτι; al. Enclit. ποί, *aliquo*. Prot. 335. C: ἐλθεῖν γάρ ποί με δεῖ. Polit. 293. D: ἐκπέμποντές ποι. Parm. 162. C: οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι. Pol. IV. 420. A: ἄν ποι βούλωνται ἄλλοσε. 432. E: πόῤῥω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν. VI. 486. D: ἀλλ' οὐ μὴν ... ἄλλοσέ ποι ἂν φαῖμεν ἕλκειν ἢ εἰς ἀμετρίαν. VII. 525. D: ὡς σφόδρα ἄνω ποι ἄγει τὴν ψυχήν. Tim. 52. A: οὔτε αὐτὸ εἰς ἄλλο ποι ἰόν. Legg. IV. 705. D: ὅτι ... εἰς ἀρετήν ποι βλέποι τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα. Euth. 15. E: νῦν γάρ σπεύδω ποι. Crit. 52. B. al.

ποίημα, τό, *actio; effectio*. Legg. IX. 859. E: ποίημα ... ὅπερ ἂν ᾖ δίκαιον ... καὶ τοῦ καλοῦ μετέχον ἐστίν. Soph. 248. B: πάθημα ἢ ποίημα ἐκ δυνάμεώς τινος ... γιγνόμενον. Charm. 163. C: ποίημα ... μὲν γίγνεσθαι ὄνειδος ἐνίοτε, ἔργον δὲ cet.. Pol. IV. 437. B: εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων. Legg. IX. 859. E: ὡς ... τῶν πάντων τοι καὶ τὰ παθήματα ἡμῖν ἐστὶ σχεδὸν τοῖς ποιήμασιν ἴσα. X. 894. C: ἐναρμόττουσαν πᾶσι μὲν ποιήμασι, πᾶσι δὲ παθήμασι. Ep. VII. 342. D: περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα. **opus*, et in univ. *quod fictum est*. Pol. V. 474. E: μελιχλώρους ... καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ —; Legg. II. 668. B: ὅτι πάντα τὰ περὶ αὐτὴν (τὴν μουσικὴν) ἐστι ποιήματα μίμησίς τε καὶ ἀπεικασία. Men. 97. E: τῶν ἐκείνου (Daedali) ποιημάτων λελυμένον ... ἐκτῆσθαι οὐ πολλῆς τινὸς ἄξιόν ἐστι τιμῆς cet. **poëma, carmen*; etiam *versus*. Lys. 221. D: ὥσπερ ποίημα μακρὸν συγκείμενον. Hipp. min. 363. B: ὅτι ἡ Ἰλιὰς κάλλιον εἴη ποίημα τῷ Ὁμήρῳ ἢ ἡ Ὀδύσσεια. Pol. X. 606. B: καταφρονήσας ὅλου τοῦ ποιήματος. Tim. 21. C: πολλῶν ... καὶ πολλὰ ἐλέχθη ποιητῶν ποιήματα. Legg. VII. 802. A. Phaed. 60. C: περὶ ... τῶν

ποιημάτων ὧν πεποίηκας cet. Legg. VII. 802. B: τῶν παλαιῶν ποιημάτων. Parm. 128. A: ἐν τοῖς ποιήμασιν. Pol. II. 381. D. Legg. VII. 811. D. Prot. 325. E: ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα. Pol. I. 330. C: τὰ αὐτῶν ποιήματα. III. 398. A: τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. Legg. VII. 811. E. Hipp. min. 368. C.

ποίησις, ἡ, *confectio; procreatio.* Soph. 265. B: ἡ ... μίμησις ποίησίς τίς ἐστιν, εἰδώλων μέντοι. Conv. 205. B: ἡ ... ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὂν ἰόντι ὁτῳοῦν αἰτία πᾶσά ἐστι ποίησις. Epin. 975. B: ἡ ... ἀλφίτων τε καὶ ἀλεύρων ποίησις. Soph. 266. D: θείας ἔργα ποιήσεως. 268. D. Gorg. 449. D: οὐκοῦν καὶ ἡ μουσικὴ περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν; Soph. 233. D: τίνα δὴ λέγων τὴν ποίησιν; Conv. 197. A: τὴν ... τῶν ζώων ποίησιν. Charm. 163. B: ποίησιν πράξεως καὶ ἐργασίας ἄλλο ἐνόμιζε. E: τὴν τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν ἢ ποίησιν. Conv. 205. C: ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσί. Charm. 163. C: ἐργασίας τε καὶ πράξεις τὰς τοιαύτας (i. e. καλὰς) ποιήσεις (ἐκάλει). D: (ὅτι) τὰς τῶν ἀγαθῶν ποιήσεις πράξεις (καλοίης). **poësis*, h. e. *carminum ars condendorum* et *carmen*; etiam musica quam dicimus compositio. Gorg. 502. A: ἡ τῶν διθυράμβων ποίησις. B: ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Conv. 205. C: ποίησις ... τοῦτο μόνον καλεῖται. Theaet. 152. E: οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρας (tragoediae et comoediae). Pol. III. 394. B. X. 603. C. Legg. VII. 802. B. Pol. II. 366. E: οὔτ' ἐν ποιήσει οὔτ' ἐν ἰδίοις λόγοις. III. 394. C: ἐν ... τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει. Tim. 20. E: καθάπερ λέγει ... καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει. Prot. 316. D: τοὺς μὲν ποίησιν (προκαλύπτεσθαι) cet. Phaedr. 245. A: κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν. 278. C: εἴ τις ἄλλος ... ποίησιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾠδῇ συντέθεικε. Conv. 196. E: ὅτι ποιητὴς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς ... πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικήν. Pol. VI. 493. D: ἐπιδεικνύμενος ἢ ποίησιν cet. X. 603. B: ἡ κατὰ τὴν ἀκοὴν (μιμητική) ἣν δὴ ποίησιν ὀνομάζομεν. Critia 113. A: εἰς τὴν αὐτοῦ ποίησιν. Apol. 22. C. Ion. 531. D: περὶ ὧν Ὅμηρος τὴν ποίησιν πεποίηκεν. Menex. 239. C. Legg. VIII. 829. E: τῆς ἐν ποιήσεσι παῤῥησίας (πέρι). Ep. II. 310. E.

ποιητής, ὁ, *effector, fabricator; opifex; conditor, auctor.* Pol. X. 597. D: βουλόμενος εἶναι ὄντως κλίνης ποιητὴς ὄντως οὔσης. 601. E. Def. 415. B: νομοθέτης ποιητὴς νόμων cet. Pol. X. 601. D: ἄγγελον γίγνεσθαι τῷ ποιητῇ οἷα ἀγαθὰ ἢ κακὰ ποιεῖ ἐν τῇ χρείᾳ ᾧ χρῆται. Soph. 234. A: ζώων ... ποιητήν. Tim. 28. C: τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός. Euth. 3. B: φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν. **poëta.* Prot. 327. D: ὁ ποιητής. Pol. II. 382. D: ποιητὴς ... ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι. Ion. 534. B: κοῦφον ... χρῆμα ποιητής ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν. Pol. I. 329. B: Σοφοκλεῖ ... τῷ ποιητῇ. Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας cet.

Phaedr. 278. E: *ποιητὴν ἢ λόγων συγγραφέα*. Phaed. 61. B: *ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι, εἴπερ μέλλει ποιητὴς εἶναι, ποιεῖν μύθους, ἀλλ' οὐ λόγους*. Conv. 205. C: *οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως ποιηταί (καλοῦνται)*. Pol. I. 328. E. Prot. 325. E: *ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα*. Conv. 177. A. Legg. X. 890. A: *ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν*. Lys. 213. E: *σκοποῦντα κατὰ τοὺς ποιητάς*. In *musico* dictum. Legg. II. 670. E. VII. 812. D: *τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ*. *Etiam orationis prosae auctor s. scriptor *ποιητὴς* dicitur. Euthyd. 305. B: *ποιητὴς τῶν λόγων οἷς οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται*. Phaedr. 234. E: *ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ*. 236. D: *παρ' ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν*. Legg. IX. 858. C: *τοῖς ... τῶν ἄλλων συγγράμμασι ποιητῶν* cet.

ποιητικός, *ή, όν*, *poëticus*, *poëta*; fem. *ars poëtica*, *poësis*; etiam *efficiens*, fem. *ars efficiendi*. Phaedr. 248. E: *ποιητικός (βίος)*. Pol. III. 393. D: *οὐ γάρ εἰμι ποιητικός*. Legg. VI. 778. D: *ὁ ποιητικὸς ... λόγος*. Charm. 155. A: *φιλόσοφος ... πάνυ ποιητικός*. Gorg. 502. D: *δημηγορία ἄρα τίς ἐστιν ἡ ποιητική*. Pol. X. 606. D: *ἡ ποιητικὴ μίμησις*. 607. C: *ἡ πρὸς ἡδονὴν ποιητικὴ καὶ ἡ μίμησις*. Alc. II. 147. B: *ἔστι ... φύσει ποιητικὴ ἡ ξύμπασα αἰνιγματώδης*. Def. 411. D: *ἕξις ποιητικὴ εὐνομίας*. Ib. *δύναμις ποιητικὴ ... τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας*. 416: *ἐπιστήμη ποιητική*. Legg. III. 682. A: *θεῖον ... καὶ τὸ ποιητικὸν ὂν γένος*. Def. 411. C: *δύναμις τὸ καθ' αὑτὸ ποιητικόν*. Soph. 219. C: *κτητικῆς ... καὶ ποιητικῆς ξυμπασῶν οὐσῶν τῶν τεχνῶν*. 265. B: *ποιητικῆς ... δύο ἔστω γένη*. (E: *τὸ μὲν ἀνθρώπινον εἶναι, τὸ δὲ θεῖον*). 266. D: *τῆς ἡμετέρας ... ποιητικῆς πράξεως*. Phil. 62. D. De lege 320. E: *ἀνδρὶ ποιητικῷ μηδενί*. Pol. X. 607. B: *ὅτι παλαιὰ ... τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ*. 608. B. 601. A: *τὸν ποιητικόν*. Legg. II. 606. A. Soph. 265. A: *ποιητικὴν καὶ κτητικὴν τέχνην*. B: *ποιητικὴν ... πᾶσαν ἔφαμεν εἶναι δύναμιν, ἥτις ἂν αἰτία γίγνηται τοῖς μὴ πρότερον οὖσιν ὕστερον γίγνεσθαι*. Tim. 19. D: *οὔτι τὸ ποιητικὸν ἀτιμάζων γένος*. Pol. X. 607. D: *ὅσοι μὴ ποιητικοί*. Legg. III. 700. D: *ποιηταὶ ἐγίγνοντο φύσει μὲν ποιητικοί* cet. Pol. III. 387. B: *οὐχ ὡς οὐ ποιητικά*. Legg. II. 656. C: *τοῖς ποιητικοῖς* (*poëtis*). Phaedr. 257. A: *τοῖς ὀνόμασιν ... ποιητικοῖς τισί*. Pol. X. 600. A: *πάντας τοὺς ποιητικοὺς μιμητάς*. Legg. VII. 802. B: *ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας*. Men. 99. D: *μάντεις καὶ τοὺς ποιητικοὺς ἅπαντας*. Phaedr. 245. A: *ὃς δ' ἂν ἄνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται*. Pol. III. 387. B: *ὅσῳ ποιητικώτερα*. X. 607. A: *Ὅμηρον ποιητικώτατον εἶναι*.

ποιητικῶς, *poëtarum more*. Pol. I. 332. B: *ᾐνίξατο ... ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη*.

ποιητός, ή, όν, *affabre factus*. Ion. 537. B. (Hom.). Etiam in eo ponitur quod reddi vel tradi potest. Men. 95. E. (Theogn.). **adoptatus*. Legg. XI. 923. E: εἴτε γεννητὸς ὢν εἴτε ποιητός. IX. 878. E: οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν.

ποικιλία, ἡ, *varietas*. Pol. III. 404. E: οὐκοῦν ἐκεῖ ... ἀκολασίαν ἡ ποικιλία ἐνέτικτεν —; X. 611. B: ὥστε πολλῆς ποικιλίας ... γέμειν cet. Phaed. 110. D: στίλβοντα ἐν τῇ τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ. Pol. VII. 529. D: τῇ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλίᾳ. III. 404. D: Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων. Tim. 57. D: διὸ ... τὴν ποικιλίαν ἐστὶν ἄπειρα. Legg. II. 665. C: πάντως παρεχόμενα ποικιλίαν. VII. 812. D: τὴν ... ἑτεροφωνίαν καὶ ποικιλίαν τῆς λύρας. Tim. 50. D: ποικίλου πάσας ποικιλίας. **ars acu pingendi*. Pol. III. 401. A: πλήρης ... ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία καὶ οἰκοδομία cet. II. 373. A: τήν τε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν.

ποικίλλω, *vario; varietate distinguo* et simpl. *distinguo*. Crat. 404. A: ὅτι ποικίλλει ἰὼν τὰ γιγνόμενα ἐκ τῆς γῆς. Tim. 87. A: ποικίλλει ... εἴδη δυσκολίας καὶ δυσθυμίας παντοδαπά. Crat. 394. A: ποικίλλειν δὲ ἔξεστι ταῖς συλλαβαῖς. Epin. 977. B: ποικίλλων αὐτόν. Menex. 235. A: κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποικίλλοντες. Legg. XI. 927. E: ποικίλλοντας ἐπιτηδεύμασιν ἰδίοις τὸν τῶν ὀρφανῶν βίον. V. 747. A: ὅσα ... αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς ποικίλλονται (οἱ ἀριθμοί). Tim. 82. E: αἷμα ... χρώμασι καὶ πικρότησι ποικιλλόμενον. Pol. VII. 529. C: ἐπείπερ ἐν ὁρατῷ πεποίκιλται. VIII. 557. C: πᾶσιν ἤθεσι πεποικιλμένη (πολιτεία). Ib. ὥσπερ ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον. Tim. 40. A: κόσμον ... πεποικιλμένον. Critia 116. D: χρυσῷ ... πεποικιλμένην. Crat. 394. A: χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα (τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα). Tim. 61. C: τὰ ... σχήμασι κοινωνίαις τε καὶ μεταλλαγαῖς εἰς ἄλληλα πεποικιλμένα εἴδη. 39. D: πεποικιλμένας ... θαυμαστῶς (τὰς πλάνας). **depingo*. Pol. II. 378. C: πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον cet. **artificiose*, h. e. *obscure* vel *ambigue* (non *clare* ac *simpliciter*) *loquor*. Conv. 218. C: ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει. Legg. IX. 863. E: τό τε δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον ... σαφῶς ἂν διορισαίμην οὐδὲν ποικίλλων.

ποίκιλμα, τό, *varietas*. Tim. 67. A: δύ' οὖν ταῦτα ἀνώνυμα τὰ τούτων ποικίλματα γέγονεν. Legg. V. 747. A: ὅσα ἐν μήκεσι καὶ ἐν βάθεσι ποικίλματα. Tim. 67. C: συχνὰ ἐν ἑαυτῷ ποικίλματα κεκτημένον. Legg. VII. 812. E: παντοδαπὰ ποικίλματα προσαρμόττοντας τοῖσι φθόγγοις τῆς λύρας. **pictura*, h. e. figura vel imago tam coloribus expressa quam acu picta; in univ. *imago* vel *signum* (ut coeli signa). Hipp. mai. 298. A: καὶ τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς ὁρῶντας. Epin. 975. D:

ὅσων γραφικὴ μήτηρ, πολλῶν καὶ παντοίων ποικιλμάτων ἀποτελουμένων ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων. Pol. VII. 529. B: ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος. 529. C: τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ποικίλματα.

ποικίλος, η, ον, *variis coloribus distinctus*, *versicolor*. Phaed. 110. B: ποικίλη, χρώμασι διειλημμένη (ἡ γῆ). Pol. VIII. 558. C: πολιτεία ... ποικίλη. VIII. 557. C: ἱμάτιον ποικίλον. Ion. 535. D: ἐσθῆτι ποικίλῃ. Pol. VIII. 561. E: τὸν καλόν τε καὶ ποικίλον ... τοῦτον τὸν ἄνδρα εἶναι. X. 616. E. Phaed. 110. D: ἕν τι εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον. Pol. VIII. 557. C: τὰ ποικίλα θεώμενοι. **varius*, *multiplex*. Prot. 334. B: οὕτω δὲ ποικίλον τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ παντοδαπόν. Phil. 12. C. Pol. IX. 588. C: θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου. Tim. 50. D. Phaedr. 277. C: ποικίλῃ ... ψυχῇ. Pol. X. 604. D: οὐκοῦν τὸ μὲν πολλὴν μίμησιν καὶ ποικίλην ἔχει —; Soph. 226. A: τὸ ποικίλον εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον. Pol. X. 605. A: πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος. Legg. IX. 857. B: ποικίλοις οὖσιν. Ax. 371. C: παντοῖοι ... λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι. Phaedr. 277. C: ποικίλους ... καὶ παναρμονίους διδοὺς λόγους. Pol. III. 399. C: ποικίλους (ῥυθμούς). VIII. 559. D: παντοδαπὰς ἡδονὰς καὶ ποικίλας. Theaet. 146. D: πολλὰ δίδως καὶ ποικίλα ἀνθ' ἁπλοῦ. Critia 116. B: τὰ δὲ ποικίλα ὕφαινον (τῶν οἰκοδομημάτων). Legg. IV. 704. D: πολλά τε ... ἤθη καὶ ποικίλα. Pol. IV. 426. A: πλήν γε ποικιλώτερα καὶ μείζω ποιοῦσι τὰ νοσήματα. Locr. 101. E: πολυειδέστατον καὶ ποικιλώτατον (γένος). Soph. 234. B: σχεδὸν ποικιλώτατον (εἶδος). **multiplex*, h. e. *abstrusus*, *perplexus*, *difficilis perspectu* et in univ. *difficilis*. Conv. 182. B: ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι νοῆσαι ῥᾴδιος ... ὁ δ' ἐνθάδε ... ποικίλος. Gorg. 491. D: οὐδὲν ποικίλον. Id. Crat. 393. D. Phil. 53. E: οὐδέν τι ποικίλον. Tim. 59. C. Soph. 223. C: οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον, ἀλλ' εὖ μάλα ποικίλης. Men. 75. E: τὸ τοιοῦτον βούλομαι λέγειν, οὐδὲν ποικίλον. Etiam est *argutus* vel *subtilis* (Phaedr. 236. B: εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποικιλώτερον) et *versutus* (Pol. II. 365. C: ἀλώπεκα .... κερδαλέαν καὶ ποικίλην).

ποίκιλσις, ἡ, *varietas*. Legg. V. 747. A: τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομὰς καὶ ποικίλσεις.

ποικίλως, *vario modo*. Ax. 365. C: δέος τι ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν.

ποιμαίνω, *pasco*. Theaet. 174. D: ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν. Pol. I. 345. C: ποιμαίνειν ... τὰ πρόβατα. Legg. VII. 805. E: βουκολεῖν καὶ ποιμαίνειν. **curo*. Lys. 209. A: ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλλος ποιμαίνει καὶ θεραπεύει.

ποιμενικός, ή, όν, *pastoralis*, fem. *past. ars.* Pol. I. 345. D: τοῦ ποιμενικῇ εἶναι. Ib. τῇ ... ποιμενικῇ.

ποιμήν, ὁ, *pastor*, et in univ. *curator*. Pol. I. 345. C: καθ' ὅσον ποιμήν ἐστιν. Legg. V. 735. A: ποιμὴν καὶ βουκόλος cet. VII. 808. D: ἄνευ ποιμένος ... οὔτε πρόβατα οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω βιωτέον. De lege 318. A. Polit. 274. E: τὸν ἐκ τῆς ἐναντίας περιόδου ποιμένα τῆς τότε ἀνθρωπίνης ἀγέλης. Pol. I. 343. A: ὅς γε αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις. 345. C: τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα. II. 359. D. De lege 321. C: ποιμένα λαῶν (ex Hom.). Critia 109. B: καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες. De lege 321. B: νομεῖς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν. Polit. 275. B: ποιμένων τε καὶ βουκόλων. Phil. 38. D. Pol. IV. 440. D: τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ποιμένων πόλεως. Legg. III. 695. A. Pol. II. 359. E: τοῖς ποιμέσιν. III. 416. A. I. 343. A: τοὺς ποιμένας ἢ τοὺς βουκόλους. II. 370. D. Legg. III. 695. A.

ποίμνη, ἡ, *grex; armentum.* Polit. 268. B: τὴν τῆς αὑτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν. 267. B: ἐπὶ ποίμνῃ δίποδι. Pol. III. 415. E: ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι.

ποίμνιον, τό, *grex.* Pol. V. 459. E: εἰ μέλλει τὸ ποίμνιον ὅτι ἀκρότατον εἶναι. III. 416. A: κύνας ἐπικούρους ποιμνίων. Legg. X. 906. A: ποιμνίων ἐπιστάταις. IV. 713. D: οἷον νῦν ἡμεῖς δρῶμεν τοῖς ποιμνίοις. Pol. II. 359. E: τὰ περὶ τὰ ποίμνια. Critia 109. B. Legg. III. 694. E: ποίμνια ... καὶ πρόβατα cet.

ποινή, ἡ, *poena.* Men. 81. B. (Pind.).

ποῖος, ποία, ποῖον, *qualis; quis.* Soph. 263. A: ποῖος; Pol. II. 465. A: ποῖός τις ἂν ὢν ... τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι. I. 328. E: πυνθάνεσθαι ... ποία τίς ἐστι. Phaedr. 264. D: ποῖον τοῦτο καὶ τί πεπονθός; Theaet. 147. D: τὸ ποῖον δή; Soph. 220. E: τὸ ποῖον; Polit. 270. B. Phil. 34. B. Pol. II. 369. A: ζητήσομεν ποῖόν τί ἐστιν. Prot. 312. D: ποίας ἐργασίας ἐπιστάτης; Pol. X. 618. D: μετὰ ποίας τινὸς ψυχῆς ἕξεως κακὸν ἢ ἀγαθὸν ἐργάζεται. Phaed. 78. B: ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς δεδιέναι (προσήκει). Ib. τῷ ποίῳ τινὶ ... προσήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν. Phaedr. 260. C: ποῖόν τινα οἴει ... καρπὸν ... θερίζειν; Soph. 263. B. Phil. 14. C: τὸν ποῖον δή; 21. D. Theaet. 149. D: ποίαν χρὴ ποίῳ ἀνδρὶ συνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν. Polit. 259. D: φράζε ποίαν (διαφυήν). Pol. VIII. 550. C: λέγεις δὲ ... τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν: Phaedr. 265. A: τὸ ποῖον δὴ λέγεις; 279. A: τὸ ποῖον δή; Phaed. 89. C. Theaet. 144. D: ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. 187. C. Soph. 240. C: πῇ καὶ τὸ ποῖόν τι φοβούμενος οὕτω λέγεις; Polit. 262. C. Legg. III. 677. A: ποῖοι δή (λόγοι); Pol. II. 374. E: τίνες τε καὶ ποῖαι φύσεις ἐπιτήδειαι εἰς πόλεως φυλακήν. Crat. 395. D: τὰ ποῖα ταῦτα; Pol. V. 468. A: λέγ', ἔφη, ποῖ' ἂν (v. ποῖον).

Polit. 280. B: *ποίων, εἰπέ, ξυγγενῶν;* Pol. VII. 526. A: *περὶ ποίων ἀριθμῶν διαλέγεσθε —;* Crat. 438. A: *ἐκ ποίων οὖν ὀνομάτων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἦν τὰ πράγματα —;* Pol. III. 414. D: *ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ.* Legg. VII. 799. A: *χορείαις ποίαισι γεραίρειν* (*δεῖ*) *τὴν τότε θυσίαν.* Gorg. 449. E: *ποίους τούτους;* Pol. VI. 502. D: *κατὰ ποίας ἡλικίας ἕκαστοι ἑκάστων ἁπτόμενοι.* Legg. VII. 799. Gorg. 453. C: *ὁ τὰ ποῖα τῶν ζώων γράφων καὶ ποῦ;* Phaed. 81. E: *τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις —;* Soph. 217. A: *τὰ ποῖα δή;* 250. A: *ποῖα;* Phil. 13. D: *τὰ ποῖα δὴ λέγεις;* 20. C. Pol. III. 398. C: *ποῖ᾽ ἄττα δεῖ ἡμᾶς λέγειν.* VI. 496. A: *ποῖ᾽ ἄττα οὖν εἰκὸς γεννᾶν τοὺς τοιούτους;* Etiam ita ponitur ut cum irrisione quadam neget (germ. *wie?*). Euthyd. 291. A: *ποῖος Κτήσιππος;* (nos: *wie denn* Kt.?). Charm. 174. B: *ποῖον … πεττευτικόν;* Euthyd. 304. E: *ποῖον … χαρίεν —;* Lach. 194. D: *ποίαν … σοφίαν;* Riv. 132. B: *ποῖον … μέγα καὶ καλόν;* Men. 80. D: *ποῖον γὰρ ὢν οὐκ οἶσθα προθέμενος ζητήσεις;* Phil. 63. C: *ποίων, φαῖεν ἂν ἴσως, ἡδονῶν;* Hipp. mai. 285. D: *περὶ ποίων … ἁρμονιῶν καὶ γραμμάτων;* Gorg. 490. D: *ποίων ἱματίων;* Theaet. 180. B: *ποίοις μαθηταῖς —;* Gorg. 490. E: *ποῖα ὑποδήματα;* Pol. I. 330. A: *ποῖ᾽ ἐπεκτησάμην* (germ. *wie sollte ich* —); — Enclit. *ποιός*, Lat. *qualis* (germ. *irgend wie beschaffen, irgend einer*). Pol. IV. 438. D: *τῷ ποιά τις εἶναι.* E: *ποιὰ δή τις συνέβη καὶ αὐτὴ γενέσθαι.* Legg. VI. 770. D: (*ἐκ*) *ποιᾶς κτήσεως.* Crat. 432. B: *τοῦ δὲ ποιοῦ τινὸς καὶ ξυμπάσης εἰκόνος μὴ οὐχ αὕτη ᾖ ὀρθότης* cet. Pol. IV. 438. E: *τοῦ ποιοῦ τινὸς προσγενομένου.* 439. A: *οὐκοῦν ποιοῦ μέν τινος πώματος ποιόν τι καὶ δίψος —;* Legg. X. 904. B. Ep. VII. 343. B: *δυοῖν ὄντοιν, τοῦ δὲ ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός.* Soph. 262. E: *οὐκοῦν καὶ ποιόν τινα αὐτὸν* (*τὸν λόγον*) *εἶναι δεῖ;* Theaet. 182. A: *τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι* (*γίγνεσθαι*). Phil. 37. C: (*εἰ*) *ἡδονὴ … καὶ λύπη μόνον ἅπερ ἐστί, ποιὼ τινὲ δὲ οὐ γίγνεσθον.* Def. 414. C: *διάθεσις ψυχῆς καθ᾽ ἣν ποιοί τινες λεγόμεθα.* Phil. 37. C: *εἰ … τὰ μέν ἐστι ποῖ᾽ ἄττα* cet. Pol. IV. 438. B: *τὰ μὲν ποῖ᾽ ἄττα ποιοῦ τινός ἐστιν.* E: *τῶν δὲ ποιῶν τινῶν ποιὰ ἄττα.* Theaet. 182. B: *τὰ μὲν ποιὰ ἄττα γίγνεσθαι.*

ποιότης, ἡ, *qualitas.* Theaet. 182. A: *τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι, ἀλλ᾽ οὐ ποιότητα.*

ποιπνύω, *sedulo ministro.* Pol. III. 389. A. (Hom.).

ποιῶ, *facio, reddo, efficio; excito;* etiam *afficio* (ut *εὖ* al.); *ago; factito* (v. c. artem); *constituo* vel *instituo* al. Theaet. 149. A: (*ὅτι*) *ποιῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπορεῖν.* Parm. 131. B: *ἡδέως γε … ἓν ταὐτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς.* Prot. 310. D: (*ὅτι*) *ἐμὲ … οὐ ποιεῖ* (*σοφόν*). 353. D: *ὅτι … νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας* cet. Pol. III. 407. C: *κάμνειν … οἴεσθαι ποιεῖ ἀεί.* VI. 503. D: *πρὸς τὰς μαθήσεις αὖ ποιεῖ ταὐτόν.*

VII. 530. D: ἢ πῶς ποιοῦμεν; Crit. 50. A: πότερον κακῶς τινὰς ποιοῦμεν —ἢ οὔ; Pol. V. 474. D: ἢ οὐχ οὕτω ποιεῖτε πρὸς τοὺς καλούς; Prot. 326. C: καὶ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ μάλιστα δυνάμενοι. Phaedr. 252. E: πᾶν ποιοῦσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται. (Id. Gorg. 479. C.) 267. A: τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιοῦσι διὰ ῥώμην λόγου. Phil. 43. C: ὡς αἱ ... μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν. Pol. II. 363. D: ἐστεφανωμένους ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας. Euth. 8. C: πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην. Ib. πᾶν ποιοῦσι. Phaed. 60. E: μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου. Conv. 214. D: ἀλλ' οὕτω ποίει. Pol. I. 338. A: μὴ οὖν ἄλλως ποίει. De lucri cup. 228. B: οὐ μέντ' ἂν καλῶς ποιοίην. Men. 80. B: εἰ ... ξένος ἐν ἄλλῃ πόλει τοιαῦτα ποιοῖς. Lach. 184. E. Pol. II. 360. C: οὕτω ... δρῶν οὐδὲν ἂν διάφορον τοῦ ἑτέρου ποιοῖ. Lach. 184. D: τί γὰρ ἄν τις καὶ ποιοῖ —; Pol. III. 403. E: ὀρθῶς ἂν ποιοῖμεν. IX. 590. B: ὅταν τις ... τὸ θυμοειδὲς ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ. Hipp. mai. 297. E: ὃ ἂν χαίρειν ἡμᾶς ποιῇ. Phaed. 70. B: τί δὴ ποιῶμεν; Pol. V. 461. E: ἢ πῶς ποιῶμεν (v. ποιοῦμεν. Cf. VII. 530. D.). Gorg. 480. E: εἰ ἄρα δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν. 499. C: τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν (*id quod est bene ponere*, h. e. *eo sapienter uti.* Id. Legg. XII. 959. C.). Phaedr. 268. B: ἐμεῖν ποιεῖν. Phaed. 60. E: ταύτην τὴν μουσικὴν ... ποιεῖν. 62. A: αὑτοὺς ἑαυτοὺς εὖ ποιεῖν. Theaet. 166. D: οὐ καλῶς ποιῶν. Pol. I. 351. D: ἀλλ' εὖ γε σὺ ποιῶν. Apol. 39. A: πᾶν ποιῶν. Pol. II. 367. B: τί ποιοῦσα ἑκατέρα τὸν ἔχοντα cet. Theaet. 160. C: τὸ ἐμὲ ποιοῦν (*quod me afficit*). Phil. 26. E: ἡ τοῦ ποιοῦντος φύσις. Pol. II. 380. D: ποιοῦντα περὶ αὑτοῦ τοιαῦτα δοκεῖν. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν. Pol. VI. 488. C: πάντα ποιοῦντες ὅπως ἂν cet. Theaet. 159. A: τὰ ποιοῦντα (opp. τὰ πάσχοντα). Pol. VIII. 589. D: τὰ μὲν καλὰ τὰ ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δὲ ἴσως τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη ποιοῦντα τῆς φύσεως cet. Conv. 174. A: ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει. Pol. I. 352. Hipp. mai. 294. D: μὴ μόνον καλὰ ἐποίει εἶναι, ἀλλὰ καὶ φαίνεσθαι. Legg. VII. 805. B: πεποίηκάς τ' ἐμὲ ... αὐτὸν ἐμαυτῷ ἐπιπλήττειν ὅτι ταῦτα εἴρηκα. Conv. 222. B: οὐκ ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποίηκεν (*ita affecit*). Apol. 20. D: ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν. Legg. III. 702. B: εἰ ... δή τι πεποιήκαμεν προὔργου. Id. Men. 84. B. Conv. 183. C: πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασι τῷ ἐρῶντι. Ep. VII. 332. A: ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως. Phaedr. 242. B: μηδένα πλείους (λόγους) ἢ σὲ πεποιηκέναι γεγενῆσθαι. Legg. XI. 937. C: τὴν νίκην τῷ ἑλόντι πεποιηκέναι. Men. 80. A: σὺ δοκεῖς μοι νῦν ἐμὲ τοιοῦτόν τι πεποιηκέναι. Gorg. 519. B: πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τὴν πόλιν πεποιηκότες. Legg. IX. 880. E: οὗτοι τοὺς μέλλοντας λόγους ῥηθήσεσθαι

πεποιηκότες ἂν εἶεν. II. 660. C: *εἰ μὴ σαφῶς λέγων ἃ διανοοῦμαι τοῦτο ἐποίησα καὶ ἔπαθον.* Phaed. 60. C: *εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με* (nos: *gut dass du mich daran erinnerst*). Theaet. 185. E: *εὖ ἐποίησάς με μάλα συχνοῦ λόγου ἀπαλλάξας.* Pol. I. 330. B: *πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε (τὴν οὐσίαν).* III. 411. B: *χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου ... ἐποίησεν.* Charm. 155. B: *ἐποίησε γέλωτα πολύν.* Gorg. 516. D: *Θεμιστοκλέα ταὐτὰ ταῦτα ἐποίησαν.* Tim. 45. B: *ἐποίησαν ... ῥεῖν.* Euthyd. 285. B: *φρόνιμον ποιησάντων.* Legg. V. 739. A: *τάχ' ἂν θαυμάσαι τὸν ἀκούοντα τὸ πρῶτον ποιήσειεν.* Pol. IV. 435. A: *τάχ' ἂν ... ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην.* Apol. 25. E: *ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων.* Conv. 173. E: *μὴ ἄλλως ποιήσῃς.* Pol. III. 413. B: *οὓς ἂν ὀδύνη τις ... μεταδοξάσαι ποιήσῃ.* Phaedr. 231. E: *μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν.* Pol. III. 416. B: *μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπίκουροι ποιήσωσι πρὸς τοὺς πολίτας.* Prot. 344. C: *ὥστε κείμενον ποιῆσαι.* Theaet. 146. A: *προθυμούμενος ἡμᾶς ποιῆσαι διαλέγεσθαι.* Conv. 190. C: *ἐβουλεύοντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι.* Pol. III. 393. B. Gorg. 520. E: *εὖ ποιήσας.* Men. 84. B: *ἀπορεῖν ... αὐτὸν ποιήσαντες.* Pol. I. 358. B: *οὑτωσὶ οὖν ποιήσω.* Phil. 50. D: *πότερα ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας* (ubi est germ. *werden lassen*); Pol. I. 337. C: *ἄλλο τι ... καὶ σὺ οὕτω ποιήσεις;* Prot. 310. D: *ποιήσει καὶ σὲ σοφόν.* Phaed. 117. B: *καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει* (nos: *so wird es von selbst wirken*). Pol. I. 352. A: *καὶ ἐν ἑνὶ ... ἐνοῦσα ταῦτα πάντα ποιήσει.* Charm. 170. D: *ἡ σωφροσύνη οὐ ποιήσει αὐτὸν γιγνώσκειν.* Pol. III. 397. D: *τί οὖν ποιήσομεν;* V. 460. A: *τὸ ... πλῆθος τῶν γάμων ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσομεν.* VII. 519. D: *ποιήσομεν χεῖρον ζῆν.* Phaedr. 231. C: *τούτους κακῶς ποιήσουσι.* Gorg. 518. D: *τούτους ... κακόν τι ποιήσουσι.* Pol. I. 327. A: *τίνα τρόπον ποιήσουσιν (τὴν ἑορτήν).* 328. A: *παννυχίδα ποιήσουσιν.* V. 469. B: *πρὸς τοὺς πολεμίους πῶς ποιήσουσιν ἡμῖν οἱ στρατιῶται;* I. 337. A: *(ὅτι) πάντα μᾶλλον ποιήσοις ἢ ἀποκρινοῖο.* Crit. 54. D: *εἴ τι οἴει πλέον ποιήσειν.* Pol. X. 601. D: *ποιήσουσαν (τέχνην).* Soph. 219. B: *τὸ ... ἀγόμενον ποιεῖσθαί πού φαμεν.* Phil. 26. E: *τὸ ... ποιούμενον ... καὶ τὸ γιγνόμενον.* Pol. X. 598. B: *πρὸς πότερον ἡ γραφικὴ πεποίηται περὶ ἕκαστον;* Gorg. 512. D: *ὅσαι (τέχναι) τοῦ σώζειν ἕνεκα πεποίηνται.* Pol. X. 601. D: *πρὸς ἣν ἂν ἕκαστον ᾖ πεποιημένον ἢ πεφυκός.* Legg. XII. 947. B: *οἷον ὕμνον πεποιημένον ἔπαινον εἰς τοὺς ἱερέας.* Lys. 206. E: *τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα σχεδόν τι ἤδη πεποιημένα.* Med. *facio, ago* al. Saepenumero cum subst. vel adiect. verbi est amplificatio, velut *λόγους ποιεῖσθαι* i. q. *λέγειν.* Phaedr. 227. A: *κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους.* Theaet. 157. C: *ὅτι ... οὔτε ποιοῦμαι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἐμόν.* Prot. 313. B: *περὶ ... τούτου οὐδένα λόγον οὐδὲ συμβουλὴν ποιεῖ εἴτε*

χρῇ cet. Phil. 58. B: πάντα ... ὑφ' αὑτῇ δοῦλα ... ποιοῖτο. Pol. VIII. 551. C: εἰ νεῶν ... τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων. Conv. 173. C: ὅταν μέν τινας περὶ φιλοσοφίας λόγους ... ποιῶμαι. Phaedr. 257. B: (ἵνα) ... μετὰ φιλοσόφων λόγον τὸν βίον ποιῆται. Legg. XII. 955. C. Pol. I. 348. D: πόλεις τε καὶ ἔθνη δυνάμενοι ἀνθρώπων ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι. X. 619. D: τὰς αἱρέσεις ποιεῖσθαι. Legg. VI. 776. A: τὸν γάμον ... ποιεῖσθαι cet. Phaedr. 233. C: ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. Hipp. min. 372. C: ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς εὕρημα. Pol. VI. 510. B: αὐτοῖς εἴδεσι δι' αὐτῶν τὴν μέθοδον ποιουμένη. Tim. 88. A: διδαχάς τ' αὖ καὶ μάχας ἐν λόγοις ποιουμένη. Theaet. 169. C: παιδικόν τι ... εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Pol. II. 372. C: οὐχ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν ποιούμενοι τοὺς παῖδας. VII. 527. A: πράξεως ἕνεκα πάντας τοὺς λόγους ποιούμενοι. Critia 115. C: ὁδὸν ποιούμενοι. Epin. 975. B: τῶν ποιουμένων αὐτῶν δυσχέρειαν ἀπεργάζοιτ' ἄν. Pol. VII. 536. D: οὐχ ὡς ἐπάναγκες μαθεῖν τὸ σχῆμα τῆς διδαχῆς ποιουμένους. Conv. 173. C: τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιούμεθα. Prot. 328. B: τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον πεποίημαι. Conv. 172. C: ἀφ' οὗ ... ἐπιμελὲς πεποίημαι (*sedulo id ago ut*) ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅ τι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ. Legg. I. 628. E: εἰ τά τε παρ' ἡμῖν νόμιμα ... μὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν τούτων ἕνεκα πεποίηται. Soph. 222. E: τὸ ... δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον. Tim. 27. A: περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι μάλιστα ἔργον πεποιημένον. Pol. VIII. 556. C: οὐδὲν πλείω ἐπιμέλειαν πεποιημένους ἀρετῆς ἢ τοὺς πένητας. Theag. 123. B: νυνὶ ... ἐμὲ ποίησαι μάρτυρα. Pol. III. 415. E: εὐνὰς ποιησάσθων. Crat. 428. B: ἴσως ἄν σε ποιησαίμην μαθητήν. Legg. X. 897. E: μὴ ... ἐξ ἐναντίας ... ποιησώμεθα τὴν ἀπόκρισιν. Conv. 203. B: παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου. Pol. VIII. 567. E: τῶν περὶ ἑαυτὸν δορυφόρων ποιήσασθαι. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. Pol. II. 371. B: κοινωνίαν ποιησάμενοι. VI. 510. C: ποιησάμενοι ὑποθέσεις αὐτά. Ion. 530. E: ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου. Pol. II. 370. C: ὁ ... γεωργὸς ... οὐκ αὐτὸς ποιήσεται ἑαυτῷ τὸ ἄροτρον. V. 471. B: μέχρι τούτου ποιήσονται τὴν διαφορὰν μέχρι οὗ cet. Legg. VIII. 835. A: μετὰ τίνων τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται περὶ ἁπάντων χορῶν καὶ χορείας. ² *facio*, h. e. *exhibeo*, *fingo* (germ. *darstellen*, *bilden*, *dichten* et *componiren*). Phaedr. 253. D: ποιεῖ εὐθύς. Hipp. min. 364. E. Pol. IV. 421. A: εἰ ... ἡμεῖς ... φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν. X. 599. A: φαντάσματα γάρ, ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσιν. 600. E. Legg. II. 659. C: πρὸς ... τὴν τῶν κριτῶν ἡδονὴν ποιοῦσιν. Apol. 22. C: ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. Pol. II. 379. A: ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ ἐάν τε ἐν μέλεσι cet. X. 598. E: εἰ μέλλει περὶ ὧν ἂν ποιῇ

καλῶς ποιήσειν. II. 369. C: τῷ λόγῳ ἐξ ἀρχῆς ποιῶμεν πόλιν. 379. A: παρ' οὓς ἐὰν ποιῶσιν (οἱ ποιηταί). Phaed. 61. B: ποιεῖν μύθους. Crat. 389. D: πάντα τὰ ὀνόματα ποιεῖν. Conv. 223. D: κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. II. 383. A: ἐν ᾧ (τύπῳ) δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν. X. 598. E. Lys. 205. A: μὴ ποιεῖν εἰς τὰ παιδικά. Tim. 76. C: ὁ ποιῶν (*opifex mundi*). Conv. 187. D: ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν. Legg. II. 660. A: ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα. Euth. 3. B: ὡς καινοὺς ποιοῦντα (*fingentem*) θεούς. Crat. 393. E: ὀνόματα ποιοῦντες. Pol. III. 395. A: οἷον κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ποιοῦντες. Ion. 534. B: ἅτε ... οὐ τέχνῃ ποιοῦντες. Pol. V. 472. E: οὐ καὶ ἡμεῖς ... παράδειγμα ἐποιοῦμεν λόγῳ ἀγαθῆς πόλεως; Phaed. 60. D: περὶ ... τῶν ποιημάτων ὧν πεποίηκας. Gorg. 525. D: βασιλέας ... πεποίηκε τοὺς ἐν Ἅιδου ... τιμωρουμένους. Phaed. 94. E: οἷόν που καὶ Ὅμηρος πεποίηκεν. Pol. IV. 441. B. Ion. 531. B: οὐχ ὁμοίως πεποιήκασι καὶ Ὅμηρος. Crat. 407. B: τὸν ποιητήν φασι τὴν Ἀθηνᾶν αὐτὸν νοῦν τε καὶ διάνοιαν πεποιηκέναι. Conv. 177. B. Hipp. min. 369. C: Ὅμηρον Ἀχιλλέα πεποιηκέναι ἀμείνω Ὀδυσσέως. 364. C. E: τὸν Ὀδυσσέα ... ὅτι πεποιηκὼς εἴη ὁ ποιητὴς πολυτροπώτατον. Apol. 22. B: περὶ ὧν αὐτοὶ ἐπεποιήκεσαν (al. πεποιήκ.). Phaed. 61. B: εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα. Ib. τούτους (al. τούτων) ἐποίησα (*versibus inclusi*). Pol. II. 368. A: οὐ κακῶς ... τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής. Hipp. min. 365. D: τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησε τὰ ἔπη. Pol. II. 359. B: εἰ τοιόνδε ποιήσαιμεν τῇ διανοίᾳ. 377. C: ὃν ... ἂν καλὸν μῦθον ποιήσωσιν. Phaed. 94. E: ἆρ' οἴει αὐτὸν (τὸν Ὅμηρον) ταῦτα ποιῆσαι διανοούμενον cet. Phaedr. 243. C: ποιήσας ... πᾶσαν τὴν ... παλινῳδίαν. Phaed. 60. D: πρότερον οὐδὲν πώποτε ποιήσας. Conv. 174. B: ποιήσας ... τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά. Tim. 38. C: ποιήσας ὁ θεός. Legg. VII. 801. C. Euth. 12. A. Legg. II. 669. C: ῥήματα ἀνδρῶν ποιήσασαι (αἱ Μοῦσαι). Prot. 339. A: ἅ τε ὀρθῶς πεποίηται καὶ ἃ μή. Alc. II. 151. B: ὥσπερ ... ὁ Κρέων Εὐριπίδῃ πεποίηται cet. Hipp. min. 363. B: τὸ μὲν (ποίημα) εἰς Ὀδυσσέα ἔφη πεποιῆσθαι. 364. D. Pol. III. 404. E: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. Conv. 187. D: χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις. 177. A: ὕμνους ... εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Pol. II. 378. D: οὔτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας (θεομαχίας) οὔτ' ἄνευ ὑπονοιῶν. *ut Lat. *facio*, est *pono*, *sumo*, *statuo*; etiam *puto*, *existimo*. Theaet. 179. B: ἢ τὰς τῶν ἄλλων δόξας κυρίας ποιεῖ. Phil. 17. A: ἓν ... καὶ πολλὰ θᾶττον καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος. Ep. VIII. 355. B: τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες. Theaet. 197. D: ἐν

ἑκάστῃ ψυχῇ ποιήσωμεν περιστερεῶνά τινα παντοδαπῶν ὀρνίθων. Pol. VI. 498. A: *οἱ φιλοσοφώτατοι ποιούμενοι.* VII. 538. C: *τῶν ἄλλων ποιουμένων οἰκείων.* VIII. 573. B: *δόξας ἢ ἐπιθυμίας ... ποιουμένας χρηστάς.* IX. 574. D: *ἃς πάλαι εἶχε δόξας ... τὰς δικαίας* (sic Par. A. Vulg. *τὰς δίκας*) *ποιουμένας.* Theaet. 197. E: *πεποιήσθω δή* (*positum — esto*). Med. Legg. III. 702. C: *ἀλλὰ καὶ πρὸς* (*insuper*) *οἰωνόν τινα ποιοῦμαι.* Theag. 128. B: *τοῦτο ... τὸ μάθημα παρ' ὁντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι.* Pol. IX. 581. D: *τὸν δὲ φιλόσοφον ... ποιώμεθα τὰς ἄλλας ἡδονὰς νομίζειν ... τῆς ἡδονῆς οὐ πάνυ πόῤῥω —;* Gorg. 489. C: *ἕρμαιον τοῦτο ποιούμενος.* Legg. XI. 932. C: *ἀπόῤῥητον μηδὲν ποιούμενοι* cet. Sic praecipue cum praepos. *περί* et adiect. Prot. 328. D: *πολλοῦ* (*περὶ πολλοῦ?*) *... ποιοῦμαι ἀκηκοέναι ἃ ἀκήκοα Πρωταγόρου.* Crit. 48. E: *ὡς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι πεῖσαί σε* cet. Phaedr. 232. C: *ἃ περὶ πλείστου ποιεῖ.* Pol. X. 603. E: *ἤ τι ἄλλο ὧν περὶ πλείστου ποιεῖται.* Apol. 30. A: *ὅτι τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται.* Crit. 54. B: *μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ.* Phaedr. 231. C: *τοὺς ἐρῶντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.* Pol. VIII. 554. A: *τῷ χρήματα περὶ πλείστου ποιεῖσθαι.* Legg. VI. 771. E: *περὶ παντὸς ποιούμενον ... τὸ μὴ σφάλλεσθαι* cet. Crat. 404. D: *εὐστομίαν περὶ πλείονος ποιούμενοι τῆς ἀληθείας.* Euth. 5. A: *ὅτι ἔγωγε ... τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ἐποιούμην εἰδέναι.* Apol. 32. E. Conv. 180. A: *ὅτι τὸν ἐραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο.* Euthyd. 283. D: *οἵτινες τὰ παιδικὰ περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιντο ἐξολωλέναι.* Theaet. 150. E: *ψευδῆ καὶ εἴδωλα περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ ἀληθοῦς.* Phaedr. 231. C: *ὅτι ... ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται.* Pol. III. 386. A: (*τοῖς*) *τὴν ... ἀλλήλων φιλίαν μὴ περὶ σμικροῦ ποιησαμένοις.* **adopto.* Legg. XI. 923. C: *ὃν ἂν* (*τῶν παίδων*) *... ἑτέρῳ ποιεῖσθαι διδῷ δεχομένῳ.* 929. C. 923. D: *μὴ ἐπί τινι κλήρῳ πεποιημένος.* 924. A: *τὰ ... ἄλλα παραδιδοὺς πάντα τῷ ποιηθέντι.* 929. C: *ἄν τις ... μὴ ἐπιθυμήσῃ θετὸν υἱὸν ποιήσασθαι.* — Verb. Pol. I. 361. C: *ποιητέος ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ.* Conv. 217. A: *ὥστε ποιητέον εἶναι ... ὅ τι κελεύοι Σωκρ.* Pol. I. 341. A: *τοῦτο ... τῷ ἀρχομένῳ ποιητέον.* II. 378. E: *περὶ παντὸς ποιητέον.* Crit. 49. E. Pol. V. 459. E: *θυσίαι καὶ ὕμνοι ποιητέοι τοῖς ἡμετέροις ποιηταῖς* cet.

πολεμικός, ή, όν, *bellicus; bellicosus; rei bellicae s. militaris peritus;* fem. *ars bellica.* Pol. II. 374. C: *ὥστε καὶ γεωργῶν τις ἅμα πολεμικὸς ἔσται.* VII. 525. B: *ὁ ... ἡμέτερος φύλαξ πολεμικός τε καὶ φιλόσοφος τυγχάνει ὤν.* Legg. VIII. 829. A: *πολεμικὸς* (*βίος*) *... ἔξωθέν τε καὶ ἔνδοθεν.* Prot. 322. B: *ἧς* (*πολιτικῆς τέχνης*) *μέρος πολεμική.* Id. Pol. VII. 522. C. Polit. 304. E: *πᾶσα ἡ πολεμικὴ πρᾶξις.* Pol. V. 455. E: *πολεμικὴ* (*γυνή*). Def. 415. C: *πολεμικὴ ἐμπειρία*

πολέμου. Phaedr. 248. D: πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ. IX. 583. A. Legg. XII. 943. A: πολεμικοῦ βίου. Polit. 305. B: ξυμπάσης τῆς πολεμικῆς. Pol. II. 374. B. Crat. 407. D: πολεμικῷ θεῷ. Pol. VII. 522. E: πολεμικῷ ἀνδρί. III. 397. E: πρὸς τῇ πολεμικῇ. Legg. VII. 814. D: τῇ πολεμικῇ μάχῃ. Lach. 191. D: ἐν ξύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἴδει. Pol. III. 397. E: τὸν πολεμικόν. Legg. I. 643. C. Ep. VII. 348. B: παιῶνά τινα ... πολεμικόν. Soph. 222. C: ξύμπασαν τὴν πολεμικήν. Legg. I. 639. B: ἐὰν τὴν πολεμικὴν ἔχῃ ἐπιστήμην. VIII. 832. D: παιδιὰν πολεμικήν. IX. 865. B: τὴν πολεμικὴν πρᾶξιν. XII. 947. C: τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας. VII. 816. B: τὸ ... πολεμικὸν (εἶδος) πυῤῥίχην. Pol. III. 399. A: ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν. Legg. V. 729. D: ἀγώνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν. XII. 943. C: εἰς τὰ τῶν πολεμικῶν θεῶν ἱερά. 949. D: πολεμικῶν εἰσφορῶν εἵνεκα. Pol. II. 374. D: ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων. VIII. 549. A: ἀπὸ ἔργων τῶν ... πολεμικῶν. Legg. XI. 922. A: εἴτε ἀνδρείαις εἴτε πολεμικαῖς μηχαναῖς. Pol. III. 404. A: τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς. VII. 521. D. Legg. VIII. 828. D: πολεμικοῖς ἀνθρώποις. Pol. V. 467. C: τοὺς ἄνδρας πολεμικοὺς ἐσομένους. Legg. XII. 943. A: πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἄρχοντας. V. 746. D: τὰς πολεμικὰς τάξεις τε καὶ ἀγωγάς. IX. 878. D. Conv. 174. C: ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά. Pol. VII. 526. D. VIII. 549. A: τῶν (ἔργων) περὶ τὰ πολεμικά. Legg. I. 628. D: πρὸς τὰ ἔξωθεν πολεμικὰ ἀποβλέπων μόνον. IV. 706. B: πλοῖα ... πολεμικά. XII. 944. E: ὅπλα πολεμικά. II. 667. A: ὃν ... εἴπομεν ... εἶναι πολεμικώτερον. VIII. 832. E: ἔστι ... πάντων πολεμικώτατον ἡ σώματος ὀξύτης πάντως.

πολέμιος, α, ον, *bellicus; hostilis*, subst. *hostis; inimicus, perniciosus*. Pol. III. 415. E: εἰ πολέμιος ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις. Pol. VIII. 567. C: ὥστε τούτοις ἅπασιν ἀνάγκη αὐτῷ ... πολεμίῳ εἶναι. (Legg. XII. 943. A. pro ἐν πολεμίᾳ scrib. videtur ἐμπολέμια.) Soph. 252. C: τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον. Legg. IX. 860. B: τὸν τῶν εὖ κειμένων νόμων πολέμιον. Soph. 243. A: πολέμιον αὐτὸ αὑτῷ διὰ νεῖκός τι. Pol. V. 469. D: τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος. IV. 422. E: δύο ... πολεμία ἀλλήλαιν. V. 471. A: σωφρονισταὶ ὄντες, οὐ πολέμιοι. VII. 537. B: κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι μαθήμασι πολέμιοι. I. 334. A: τὰ τῶν πολεμίων κλέψαι ... βουλεύματα cet. III. 414. B: τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων. Legg. IV. 706. A. Pol. IV. 423. A: πολεμίοις. Legg. VII. 806. B: πολεμίοισι. Phaedr. 260. A: τοὺς πολεμίους ἀμύνειν. Phil. 44. B: τοὺς πολεμίους Φιλήβου τοῦδε. Conv. 221. B: τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους. Pol. III. 417. B: τοὺς ἔξωθεν πολεμίους. V. 470. C: πολεμίους φύσει εἶναι. Legg. VI. 760. E. Polit. 307. C: πο-

λεμίας ... ἰδέας. Tim. 83. A: *τῷ ... μένοντι κατὰ χώραν πολέμια.* Prot. 334. B: *ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλαιον ... ταῖς θριξὶ πολεμιώτατον* cet. Legg. IX. 856. B: *τοῦτον ... διανοεῖσθαι δεῖ πάντων πολεμιώτατον ὅλῃ τῇ πόλει.* Lys. 215. C: *ὅτι ... οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἀγαθοῖς πολεμιώτατοι εἶεν.*

πολεμιστήριος, α, ον, bellicus; neutr. *res* (apparatus) *bellicae.* Critia 119. B: *τὰ ... πολεμιστήρια οὕτω διετέτακτο τῆς βασιλικῆς πόλεως.* A: *ἁρμάτων πολεμιστηρίων* (codd. *πολεμιστήριον.* Fl. X. *ἅρματος πολεμιστηρίου*).

πόλεμος, ὁ, bellum; etiam trop. Polit. 271. E: *πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν.* Conv. 196. A: *ἀσχημοσύνη ... καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος.* Pol. V. 470. B: *πόλεμός τε καὶ στάσις.* Ib. *ἐπὶ ... τῇ τοῦ ἀλλοτρίου (ἔχθρᾳ) πόλεμος (κέκληται).* VII. 521. A: *οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος.* Legg. I. 625. E. Prot. 341. E: *δεινοῦ πολέμου.* Gorg. init. *πολέμου καὶ μάχης ... μεταλαγχάνειν.* Pol. IV. 422. B: *πολέμου ἀθληταί.* Conv. 221. B: *ἐν τῷ πολέμῳ.* Pol. VIII. 543. A: *ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ.* Prot. 322. B: *πρὸς ... τὸν τῶν θηρίων πόλεμον.* 359. E: *εἰς τὸν πόλεμον οἱ μὲν ἐθέλουσιν ἰέναι.* Pol. II. 374. D: *ἢ τινος ἄλλης μάχης τῶν κατὰ πόλεμον ἱκανὸς ἔσται ἀγωνιστής.* V. 453. A: *τὸ περὶ τὸν πόλεμον.* 470. C: *πόλεμον τὴν ἔχθραν ταύτην κλητέον.* VIII. 547. A: *ἀεὶ τίκτει πόλεμον καὶ ἔχθραν.* 567. A: *πόλεμον ταράττειν.* Legg. I. 626. A: *πόλεμον ἀκήρυκτον.* III. 702. D: *οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις* (i. q. *bene nuntias*). X. 905. E: *νόσων πόλεμον εὐλαβουμένοις ἰατροῖς.* Phaed. 66. C: *διὰ ... τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται.* Legg. V. 741. A: *νόσων ἢ πολέμων φθορά.* Prot. 326. C: *ἐν τοῖς πολέμοις.* Phaed. 66. C: *πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας.* Pol. V. 460. A: *πρὸς πολέμους τε καὶ νόσους ... ἀποσκοποῦντες.* VIII. 566. E: *πολέμους τινὰς ἀεὶ κινεῖ.* Tim. 88. E: *πολέμους ἐντίκτειν τῷ σώματι καὶ νόσους.*

πολεμῶ, bellum gero, pugno. Soph. 242. C: *πολεμεῖ ... ἀλλήλοις ἐνίοτε αὐτῶν ἄττα πῃ.* Theaet. 180. B: *τούτῳ (adversus hoc) ... πάνυ πολεμοῦσι.* Pol. II. 378. B: *ὡς θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσι.* Euth. 8. A. Prot. 350. A: *ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν.* Pol. IV. 440. A: *τὸν θυμὸν πολεμεῖν ἐνίοτε ταῖς ἐπιθυμίαις.* VIII. 551. D: *πόλεμόν τινα πολεμεῖν.* Tim. 19. C: *ἐν τῷ πολεμεῖν.* Pol. VIII. 555. A: *ὀλίγοις τισὶν ἑαυτοῦ πολεμῶν.* 548. A: *πολεμοῦσα.* Legg. III. 686. B: *πρὸς τὰ δύο μέρη πολεμοῦν.* Alc. I. 120. A: *ἡμῶν τὴν πόλιν ... τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦσαν ἑκάστοτε.* Pol. I. 332. E: *τοῖς μὴ πολεμοῦσιν.* Phaed. 60. C: *βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι πολεμοῦντα.* Pol. V. 469. D: *ᾧ ἐπολέμει.* De lege 320. E: (*ὁ Μίνως*) *πολεμήσας τῇδε τῇ πόλει.* Menex. 242. D: *τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες.* Pol. II. 373. E: *πολεμήσομεν.* V. 466. E: *ὃν τρόπον πολεμήσουσι.*

470. E: *οὐκ ἀεὶ πολεμησόντων.* Menex. 243. E: *ὁ οἰκεῖος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολεμήθη.* Pol. X. 600. A: *εὖ πολεμηθείς (πόλεμος).* Polit. 304. E: *ὡς πολεμητέον ἑκάστοις* cet.

πόλησις, ἡ, conversio. Crat. 405. C: *τὴν ὁμοῦ πόλησιν καὶ περὶ τὸν οὐρανὸν ... καὶ περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν.*

πολιανομῶ, civitati praesum. Ep. XIII. 363. C: *ὃς τότε ... ἐπολιανόμει.*

πολίζω, urbem condo. Legg. III. 681. E. (Hom.).

πολιορκία, ἡ, oppugnatio. Alc. II. 142. A: *πολιορκίαν.*

πολιορκῶ, oppugno; trop. *premo, urgeo.* Legg. III. 682. D: *τῶν πολιορκούντων.* Pol. V. 453. A: *ἵνα μὴ ἔρημα τὰ τοῦ ἑτέρου λόγου πολιορκῆται.* Prot. 340. A: *τὸν Σκάμανδρον πολιορκούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.* Alc. II. 142. A: *ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν* cet. Legg. III. 682. D: *ὃν (χρόνον) τὸ Ἴλιον ἐπολιορκεῖτο.* IV. 708. B: *στενοχωρίᾳ τινὶ πολιορκηθὲν γῆς.*

πολιός, ά, όν, canus; senilis. Parm. 127. B: *σφόδρα πολιόν (Παρμενίδην).* Tim. 22. B: *οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν (ἔχετε).* Polit. 273. E: *σώματα πολιὰ φύντα.*

πολιοῦχος, urbis custos s. *servator.* Legg. XI. 921. C: *Δία ... πολιοῦχον.*

πόλις, ἡ, urbs; civitas (etiam *cives*); *res publica* (*Staat*). Polit. 302. A: *ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει.* Pol. IV. 422. E: *ἑκάστη ... αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, ἀλλ' οὐ πόλις.* Legg. VI. 766. D: *πᾶσα ... πόλις ἄπολις ἂν γίγνοιτο* cet. Prot. 318. E: *τὰ τῆς πόλεως ... καὶ πράττειν καὶ λέγειν.* Gorg. 491. A: *οἳ ἂν εἰς τὰ τῆς πόλεως πράγματα φρόνιμοι ὦσιν.* Polit. 259. B: *σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος.* Crit. 50. A: *τὸ κοινὸν τῆς πόλεως.* Phaedr. 261. D: *τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ μὲν ἀγαθά, τοτὲ δ' αὖ τἀναντία.* Gorg. 469. E: *ἐν τῇδε τῇ πόλει* (intell. *Athenas*). Id. 517. A. 521. C. Etiam *ἐν τῇ πόλει.* 518. B. al. Pol. VIII. 543. A: *τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει.* IX. 592. A: *ἐν ᾗ νῦν δὴ διήλθομεν οἰκίζοντες πόλει λέγεις τῇ ἐν λόγοις κειμένῃ.* Theaet. 142. A: *οὐ γὰρ ἦ κατὰ πόλιν.* Conv. 178. D: *οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην.* Pol. II. 369. C: *ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα.* Legg. II. 666. E: *πόλιν ... καὶ ἄστη δυνάμενος διοικεῖν.* VI. 773. C: *ὅτι πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κρατῆρος κεκραμένην.* Euth. 2. C: *ἔρχεται κατηγορήσων μου ὥσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν.* Prot. 354. B: *τῶν πόλεων σωτηρίαι.* Conv. 209. A: *ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις.* Pol. I. 338. D. 339. A: *ὃ λέγω ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσι ταὐτὸν εἶναι δίκαιον.* Theag. 126. C: *καὶ Ἑλληνίσι προσομιλοῦντας πόλεσι καὶ βαρβάροις.* Pol. I. 348. D: *πόλεις τε καὶ ἔθνη ... ἀνθρώπων.* V. 475. D: *οὔτε τῶν (Διονυσίων) κατὰ πόλεις οὔτε τῶν κατὰ κώμας ἀπολειπόμενοι.* al. Intellig. Alc. III. 142. A: *ἐπειδὴ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον.* Euthyd. 279. B: *τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ.*

πολιτεία, ἡ, *civitas* et *civitatis forma*, *status* vel *administratio*; *res publica*. Polit. 297. A: ὀρθὴ γίγνοιτ' ἂν πολιτεία. Pol. V. 471. C: ὡς δυνατὴ αὕτη ἡ πολιτεία γενέσθαι. VI. 499. B: ὅτι οὔτε πόλις οὔτε πολιτεία οὐδέ γ' ἀνὴρ ὁμοίως μή ποτε γένηται τέλεος πρὶν ἂν cet. 501. E: (ὅτι) οὐδὲ ἡ πολιτεία ... ἔργῳ τέλος λήψεται. VIII. 558. C: εἴη ἂν ... ἡδεῖα πολιτεία cet. 562. A: ἡ καλλίστη ... πολιτεία (τυραννίς). Legg. III. 698. B: πολιτεία ... ἦν παλαιά. VII. 817. B: πᾶσα ... ἡμῖν ἡ πολιτεία ξυνέστηκε μίμησις τοῦ καλλίστου καὶ ἀρίστου βίου. Menex. 238. C: πολιτεία ... τροφὴ ἀνθρώπων ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. Ax. 368. C: ἡ πολυτίμητος πολιτεία. Gorg. 510. A: τῆς ὑπαρχούσης πολιτείας ἑταῖρον εἶναι. Pol. VI. 497. A: μὴ τυχὸν πολιτείας προσηκούσης. 501. A: τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας. VII. 502. B: ἀκούσης τῆς ἐν ἑκάστῃ (πόλει) πολιτείας. X. 608. B: περὶ τῆς ἐν αὑτῷ πολιτείας δεδιότι. Critia 109. D: τὴν τῆς πολιτείας τάξιν. Legg. III. 678. C: πόλεως ... καὶ πολιτείας πέρι καὶ νομοθεσίας cet. IV. 710. E: ἐκ βασιλικῆς πολιτείας. VI. 756. E: μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. XII. 965. C: τοὺς τῆς θείας πολιτείας ἡμῖν φύλακας. Ep. VII. 326. D: δικαίου ... καὶ ἰσονόμου πολιτείας ... μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. Gorg. 512. E: ἆρα ἐξομοιῶν αὑτὸν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ —; Pol. VIII. 564. B: ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἐγγιγνομένω. X. 619. C: ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ ... βεβιωκότα. Critia 112. B: πάντα ὅσα πρέποντα ἦν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις ... τῇ τούτων πολιτείᾳ. Polit. 301. A: τότε ἀριστοκρατίαν καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Pol. VI. 497. B: εἰ ... λήψεται τὴν ἀρίστην πολιτείαν. VII. 536. B: τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν. VIII. 550. C: τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν. IX. 590. E: ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν. X. 605. B: ταὐτὸν καὶ τὸν μιμητικὸν ποιητὴν φήσομεν κακὴν πολιτείαν ἰδίᾳ ἑκάστου τῇ ψυχῇ ἐμποιεῖν. Legg. II. 666. E: στρατοπέδου γὰρ πολιτείαν ἔχετε. VI. 796. D: χρήσιμοι εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους. Polit. 271. E: πολιτεῖαι ... οὐκ ἦσαν. Tim. 23. C: πολιτεῖαι ... κάλλισται. Menex. 238. E: ὥστε αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι. Pol. IV. 445. C: πέντε (τρόποι) ... πολιτειῶν. VI. 492. E: ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πολιτειῶν. Legg. III. 693. D: εἰσὶ πολιτειῶν οἷον μητέρες δύο τινές cet. Ep. V. 321. D: ἔστι ... τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζώων cet. E. VII. 332. E: νόμοις τε ... καὶ πολιτείαις. Pol. VIII. 544. B: τίνας ἔλεγες τὰς τέτταρας πολιτείας. Ax. 370. B: καταστήσασθαι ... πολιτείας.

πολίτευμα, τό, *administratio civilis*. Legg. XII. 945. D: λυθείσης τῆς τὰ πάντα πολιτεύματα ξυνεχούσης εἰς ἓν δίκης.

πολιτεύομαι, *civis sum*, *civem me gero* et in univ. *vivo*; *institutis* vel *legibus utor*; *res publicas gero*; pass. *administror* vel

regor. Pol. VIII. 561. D: *πολλάκις δὲ πολιτεύεται.* Legg. III. 701. E: *ποτέρα τούτων ὀρθῶς πολιτεύεται.* Menex. 238. C: *ἐν ᾗ νῦν ... πολιτευόμεθα.* Pol. VIII. 568. B: *ὅσοι ἡμῶν ἐγγὺς πολιτεύονται.* Gorg. 515. B: *ὅντινά ποτε τρόπον οἴει δεῖν πολιτεύεσθαι ἐν ἡμῖν.* Crit. 52. C: *ὡμολόγεις καθ' ἡμᾶς πολιτεύεσθαι.* D: *καθ' ἃς (ὁμολογίας) ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύεσθαι.* Ep. VII. 331. C. Pol. IX. 579. C: *κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος.* V. 462. D: *τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα ἡ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ.* Charm. 171. E. Legg. I. 626. B: *ὂν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως.* Pol. IV. 427. A: *οὔτ' ἐν κακῶς οὔτ' ἐν εὖ πολιτευομένῃ πόλει.* VIII. 549. C. IV. 426. B: *ὅσαι (πόλεις) κακῶς πολιτευόμεναι* cet. Legg. III. 676. B: *ἀφ' οὗ πόλεις τ' εἰσὶ καὶ ἄνθρωποι πολιτευόμενοι.* I. 635. E: *(ἐν) ταῖς τῶν εἰκῇ πολιτευομένων (πολιτείαις).* XII. 950. A: *τοῖς εὖ πολιτευομένοις διὰ νόμων ὀρθῶν.* Pol. IV. 426. B: *σφᾶς οὕτω πολιτευομένους.* Legg. III. 676. B: *πεπολιτευμέναι ... πάσας πολιτείας.* 693. E: *ὡς οὐκ ἄν ποτε τούτων πόλις ἄμοιρος γενομένη πολιτευθῆναι δύναιτ' ἂν καλῶς.*

πολίτης, ὁ, fem. *πολῖτις, ἡ,* *civis* (germ. *Bürger* et *Mitbürger, Landsmann*). Prot. 339. E: *σὸς μέντοι Σιμωνίδης πολίτης.* Gorg. 517. C: *ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου.* De lucri cup. 228. B: *πολίτῃ ... ἐμῷ τε καὶ σῷ.* Legg. I. 629. A: *τῶνδε ... πολίτην γενόμενον.* 630. A: *πολίτην τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων.* Prot. 315. C: *πολῖται αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, οἱ σοὶ πολῖται.* Gorg. 517. B: *ὅθεν ἔμελλον ἀμείνους ἔσεσθαι οἱ πολῖται.* Pol. V. 462. B. Apol. 37. C: *ὑμεῖς ... ὄντες πολῖταί μου.* Phaedr. 57. A: *τῶν πολιτῶν Φλιασίων.* Pol. I. 344. B. Tim. 23. D: *τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν.* Pol. VI. 501. E: *οὔτε πόλει οὔτε πολίταις.* Men. 71. B: *τοῖς πολίταις τούτου.* Polit. 293. D: *πολίτας ποιοῦντες.* Pol. V. 463. A. Legg. VII. 814. C: *πάντας τοὺς πολίτας καὶ τὰς πολίτιδας.*

πολιτικός, ή, όν, *civilis; rerum civilium studiosus* vel *peritus, in rebus publ. versatus;* fem. *ratio civilis.* Gorg. 452. E: *ὅστις ἂν πολιτικὸς ξύλλογος γίγνηται.* 513. B: *ὡς ἐπιθυμεῖς πολιτικὸς εἶναι.* Legg. I. 628. D. Alc. I. 133. E: *ἀνὴρ πολιτικός.* Def. 415. C: *πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.* Polit. 267. D: *ἡ πολιτική.* Pol. V. 473. D: *δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία.* Euthyd. 291. C: *ἔδοξε ... ἡμῖν ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι.* 306. B: *ἡ πολιτικὴ πρᾶξις.* Polit. 267. C: *ἅμα βασιλικὸν ταὐτὸν κληθὲν καὶ πολιτικόν.* Legg. VII. 815. D: *ὡς οὐκ ἔστι πολιτικὸν τοῦτο τῆς ὀρχήσεως τὸ γένος.* Phaedr. 258. A: *ἀνδρὸς πολιτικοῦ.* Pol. VII. 521. B: *βίον ἀμείνω τοῦ πολιτικοῦ.* Legg. V. 642. D: *τοῦ νοῦν ἔχοντος πολιτικοῦ.* Euthyd. 305. C: *οὓς ἔφη Πρόδικος μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ.* Polit. 303. E: *πολιτικῆς ἐπιστήμης.*

304. E: *κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν*. Legg. I. 650. B. Apol. 20. B: *τῆς ἀνθρωπίνης τε καὶ πολιτικῆς (ἀρετῆς)*. Legg. XII. 959. E: *τῷ ... πολιτικῷ νόμῳ νομοθετοῦντι παραχωρεῖν χρὴ τὰ τοιάδε*. Gorg. 521. D: *ἐπιχειρεῖν τῇ ὡς ἀληθῶς πολιτικῇ τέχνῃ*. Legg. V. 736. B: *ἐν πάσῃ κατασκευῇ πολιτικῇ*. Men. 99. B: *ἐν πολιτικῇ πράξει*. Soph. 217. A: *σοφιστήν, πολιτικόν, φιλόσοφον*. Polit. 257. A. B: *τὸν πολιτικὸν ἄνδρα*. Legg. XII. 962. A: *τὸν σκοπὸν ... πολιτικόν*. Prot. 319. A: *τὴν πολιτικὴν τέχνην*. 321. D: *τὴν ... πολιτικὴν (σοφίαν)*. Gorg. 464. B: *τὴν ... ἐπὶ τῇ ψυχῇ (τέχνην) πολιτικὴν καλῶ*. Phaed. 82. A: *τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετήν*. Polit. 276. E: *προςειπόντες πολιτικήν*. Phaedr. 258. D: *εἴτε πολιτικὸν σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν*. Phaed. 82. B: *εἰς τοιοῦτον ... πολιτικόν τε καὶ ἥμερον γένος*. Pol. IV. 443. E: *περὶ πολιτικόν τι*. Legg. III. 697. C: *οὔθ' ὅσιον οὔτε πολιτικὸν ἂν δρῴη πρᾶγμα*. Alc. II. 145. E: *πολιτικὸν φύσημα φυσώντων*. Ax. 368. D: *Ἀξίοχε πολιτικέ*. Gorg. 519. C: *ὅσοι τε πολιτικοὶ προςποιοῦνται εἶναι καὶ ὅσοι σοφισταί*. Soph. 216. C: *τοτὲ μὲν πολιτικοὶ φαντάζονται* cet. Pol. IV. 426. D. Gorg. 473. E: *οὐκ εἰμὶ τῶν πολιτικῶν*. Pol. IV. 424. C: *ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων*. Tim. 19. E. Apol. 21. C. Conv. 184. A: *ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἁλῶναι*. Pol. VII. 521. B: *πολιτικῶν ἀρχῶν*. Hipp. mai. 281. C: *ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων*. Legg. VII. 808. B: *πράττειν τῶν τε πολιτικῶν μέρη πολλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν*. Phaedr. 278. C: *ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀνομάζων*. Legg. III. 693. A: *τοῖς τε πάλαι πολιτικοῖς λεγομένοις ... καὶ τοῖς νῦν*. Theaet. 176. C: *ἐν ... πολιτικαῖς δυναστείαις*. Legg. XII. 950. E: *ἐν ἐκδημίαις πολιτικαῖς*. Gorg. 527. D: *ἐπιθησόμεθα τοῖς πολιτικοῖς*. Polit. 267. E: *τοῖς περὶ τἀνθρώπινα νομεῦσιν, οὓς πολιτικοὺς ἐκαλέσαμεν*. 303. C: *ὡς οὐκ ὄντας πολιτικούς, ἀλλὰ στασιαστικούς*. Pol. VI. 489. C: *τοὺς νῦν πολιτικοὺς ἄρχοντας*. Legg. IV. 722. E. Menex. 249. E: *λόγους ... πολιτικούς*. Conv. 184. B: *εἰς διαπράξεις πολιτικάς*. Prot. 324. C: *συμβουλεύοντος τὰ πολιτικά*. Gorg. 521. D: *πράττειν τὰ πολιτικά*. Pol. III. 407. D: *ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάπτοι* (*ut ne rei publicae commodis officeret*). Apol. 31. D: *πράττειν τὰ πολιτικὰ πράγματα*. Theag. 126. A: *ὅσοι τὰ πολιτικὰ δεινοὶ γεγόνασιν*. Ep. VII. 325. B: *ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία*. D: *τὰ πολιτικὰ διοικεῖν*. 326. A: *τά τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν*.

πολιτοφθόρος, ὁ ἡ, *civitati perniciosus*. Legg. IX. 854. C: *ὅσα ἀνόσια ἔργα καὶ πολιτοφθόρα*.

πολίχνιον, τό, *oppidulum*. Pol. II. 370. D: *κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι*.

πολλάκις, *compluries* vel *pluries* (germ. *mehr als einmal*).

Theaet. 175. A: *πολλάκις μυρίοι.* Crat. 404. C: *εἰ πολλάκις λέγοις τὸ τῆς Ἥρας ὄνομα.* Conv. 179. A: *πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἕλοιτο.* Pol. I. 330. B: *πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε.* Legg. IV. 706. C: *οὐκ ἄξια ἐπαίνων πολλάκις μυρίων.* al. Etiam *multis modis.* Polit. 290. B: *ὅσοι ... περὶ γράμματα σοφοὶ γίγνονται πολλάκις ὑπηρετήσαντες.* Critia 121. A: *πολλῷ τῷ θνητῷ καὶ πολλάκις ἀνακεραννυμένη.* In tempore pos. est *saepe, frequenter.* Prot. 327. C: *πολλάκις ... ἀγαθοῦ αὐλητοῦ (υἱὸς) φαῦλος ἂν ἀπέβη.* Phaed. 88. E: *πολλάκις θαυμάσας Σωκράτη* cet. Phil. 40. D: *πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι.* Conv. 215. E: *πολλάκις ... οὕτω διετέθην.* Pol. I. 329. A: *πολλάκις ... συνερχόμεθα* cet. al. Quia vero quod frequenter fit id facile iterum fieri suspicamur, etiam in eo ponitur quod ne fiat veremur vel cautum volumus; germ. *vielleicht, etwa,* lat. *forte;* praec. post coniunctt. *ἄν, εἰ, μή.* Prot. 361. C: *μὴ πολλάκις ἡμᾶς ... σφήλῃ.* Pol. IV. 424. C: *μὴ πολλάκις τὸν ποιητήν τις οἴηται* cet. IX. 584. B: *μὴ πολλάκις οἰηθῇς* cet. Critia 112. E. Alc. I. 127. E. Theag. 122. A: *ἵνα μὴ πολλάκις ... διαφθαρῇ.* B: *μὴ γὰρ πολλάκις ἐγὼ μὲν ἄλλο τι αὐτὸ ὑπολαμβάνω* cet. Amplificatur part. *ἄρα* adiuncta. Phaedr. 238. C: *ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος ... γένωμαι.* Phaed. 60. E: *εἰ ἄρα πολλάκις ταύτην τὴν μουσικήν μοι ἐπιτάττοι ποιεῖν.* 61. A. Polit. 264. B: *εἴ τινων πολλάκις ἄρα διακήκοας.* 283. B: *ἂν ἄρα πολλάκις ὕστερον ἐπίῃ.* Lach. 179. B. 194. A: *εἰ ἄρα πολλάκις αὐτὴ ἡ καρτέρησίς ἐστιν.*

πολλαπλάσιος, *α, ον, multo maior,* pl. *multo plures* et simpl. *plures; multiplicatus.* Ep. VII. 333. A: *οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι* (v. *ποιήσει*), *πολλαπλασίαν δὲ ὄντως.* Polit. 300. B: *ἁμαρτήματος ἁμάρτημα πολλαπλάσιον ἀπεργαζόμενος.* Pol. VII. 530. C: *ἢ πολλαπλάσιον ... τὸ ἔργον ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται προστάττεις.* 534. A: *ἵνα μὴ ἡμᾶς πολλαπλασίων λόγων ἐμπλήσῃ ἢ ὅσων οἱ παρεληλυθότες.* VIII. 555. E: *τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.* IV. 423. B: *δοκούσας ... πολλὰς καὶ πολλαπλασίας τῆς τηλικαύτης (πόλεως).*

πολλαπλασιῶ, *multiplico.* Pol. VII. 525. E: *ἐκεῖνοι πολλαπλασιοῦσιν.*

πολλαπλασίωσις, *ἡ, multiplicatio.* Pol. IX. 587. E: *τελεωθείσῃ τῇ πολλαπλασιώσει.*

πολλαπλοῦς, *ῆ, οῦν, multiplex.* Pol. III. 397. E: *ὅτι οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ' ἡμῖν οὐδὲ πολλαπλοῦς.* Etiam *multo longior.* Tim. 75. B: *βίον ... διπλοῦν καὶ πολλαπλοῦν καὶ ὑγιεινότερον* cet.

πολλαχῇ, *multis modis* vel *partibus*, etiam *multis de causis; omni modo, prorsus.* Prot. 346. D: *γελοῖον γὰρ ἂν εἴη πολλαχῇ.* (Id. Theaet. 158. E.) 354. E: *τίνος ... ἕνεκα πολλὰ*

περὶ τούτου λέγεις καὶ πολλαχῇ. Phaedr. 265. D: τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα. Theaet. 179. C: πολλαχῇ ... ἄλλῃ. Parm. 138. A: ἀδύνατον πολλαχῇ κύκλῳ ἅπτεσθαι. Conv. 178. A: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. Pol. IV. 491. A: πολλαχῇ πλημμελοῦσαι. VII. 525. D: πολλαχῇ χρήσιμον ἡμῖν πρὸς ὃ βουλόμεθα. 538. D: πολλάκις καὶ πολλαχῇ ἐλέγχων. X. 596. D: πολλαχῇ καὶ ταχὺ δημιουργούμενος. Legg. III. 678. E. Lach. 181. E. al.

πολλαχόθεν, *multis ex partibus* vel *locis*. Conv. 178. C: οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. Legg. VIII. 842. C: βίος ... ἄλλαις μὲν πόλεσι παντοδαπῶς (v. παντοδαπὸς) ἂν καὶ πολλαχόθεν εἴη. Ep. VII. 333. A: ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι.

πολλαχόσε, *in multa loca* vel *regiones*. Menex. 241. E: οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε.

πολλαχοῦ, *multis locis, passim; saepius*. Prot. 329. C: πολλαχοῦ ἐν τοῖς λόγοις ἐλέγετο ὑπὸ σοῦ cet. Gorg. 483. D: δηλοῖ ... ταῦτα πολλαχοῦ ὅτι οὕτως ἔχει. Crat. 408. A: οἷον καὶ Ὅμηρος πολλαχοῦ λέγει. Conv. 209. E: καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες. Pol. III. 414. C: ἤδη πολλαχοῦ γεγονός. Tim. 20. E. Legg. I. 639. D. Apol. 31. C: ὃ ὑμεῖς ἐμοῦ πολλάκις ἀκηκόατε πολλαχοῦ λέγοντος ὅτι cet. Crit. 45. C: πολλαχοῦ ... καὶ ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκῃ ἀγαπήσουσί σε cet. Alc. I. 132. D.

πολλοστός, ή, όν, *minimus*. Legg. X. 896. B: ὁπόσων ἀριθμῶν βούλοιτο ἄν τις ἀριθμεῖν αὐτὴν πολλοστήν, τοσούτων (πολλοστή). Phil. 44. E: οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον. Ib. πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι (*ea quae minima sunt duritia*).

πόλος, ὁ, *axis*. Tim. 40. B: περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον. Crat. 405. C: οὓς δὴ πόλους καλοῦσι. Etiam *orbis* (Epin. 986. C: ἐν ᾧ διεξέρχεται τὸν αὑτοῦ πόλον) et *caelum* (Ax. 371. B: τοῦ ... πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς).

πολυάρατος, ὁ ἡ, *exoptandus*. Theaet. 165. E: τὴν πολυάρατον (πολυάῤῥατον? Buttm. coni. πολύκροτον) σοφίαν.

πολυβορος, ὁ ἡ, *vorax*. Critia 115. A: πολυβορωτάτῳ (ζώῳ).

πολύγηρως, ὁ ἡ, *admodum senex*. Ax. 367. B: ἄλλοι πολυγήρως (sic codd. pro vulg. πολὺ γήρως. An πολυγήρῳ?) ἀκμάζουσι.

πολυγνώμων, ὁ ἡ, *admodum intelligens*. Phaedr. 275. A: πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν.

πολυγονία, ἡ, *prolis ubertas*. Prot. 321. B: τοῖς δ' ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων πολυγονίαν (προσῆψε).

πολυδικῶ, *multas actiones intendo*. Legg. XI. 938. B: παρὰ καιρὸν πολυδικεῖν.

πολυειδής, ὁ ἡ, *multiformis, varius*. Pol. X. 612. A: εἴτε πολυειδὴς εἴτε μονοειδής. Phaedr. 238. A: πολυειδές.

270. D: *ἁπλοῦν ἢ πολυειδές ἐστιν.* Soph. 221. E. Phaed. 80. B: (*τῷ*) *πολυειδεῖ ... ὁμοιότατον αὖ εἶναι τὸ σῶμα.* Pol. IX. 590. A: *τὸ δεινὸν ... καὶ πολυειδὲς θρέμμα.* Locr. 101. B: *πολυειδέστατον καὶ ποικιλώτατον* (*γένος*).

πολυειδία, ἡ, *varietas.* Pol. IX. 580. D: *διὰ πολυειδίαν.*

πολυήκοος, ὁ ἡ, *qui multa audivit* vel *legit, multarum rerum gnarus.* Phaedr. 275. A: *πολυήκοοι ... γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς.* Legg. VII. 810. E: *πολυηκόους τ' ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι ποιοῦντας καὶ πολυμαθεῖς.*

πολυθεάμων, ὁ ἡ, *qui multa spectavit.* Phaedr. 251. A: *ὁ τῶν τότε πολυθεάμων.*

πολυθρύλητος, ὁ ἡ, *multum celebratus, notissimus.* Pol. VIII. 566. B: *τὸ ... τυραννικὸν αἴτημα τὸ πολυθρύλητον* (sic Par. A. c. al. Vulgo *πολυθρύλλητον*). Phaed. 100. B: *εἶμι πάλιν ἐπὶ τὰ πολυθρύλητα* (v. *πολυθρύλλητα*).

πολύκαρπος, ὁ ἡ, *fecundus.* Tim. 86. C: *πολυκαρπότερον* (*σπέρμα*).

πολυκέφαλος, ὁ ἡ, *multa habens capita.* Soph. 240. C: *ὁ πολυκέφαλος σοφιστής.* Pol. IX. 588. C: *θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου.* 589. B: *τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος.*

πολύκλαυτος, ὁ ἡ, *multum defletus.* Phaedr. 264. D. (epigr.).

πολυλογία, ἡ, *loquacitas.* Legg. I. 641. E: *πολυλογίαν.*

πολυλόγος, ὁ ἡ, *loquax.* Legg. I. 641. E: *πολυλόγος* (Par. A. c. al. *πολύλογος*).

πολυμάθεια, vid. *πολυμαθία.*

πολυμαθής, ὁ ἡ, *multarum rerum peritus.* Legg. VII. 810. E: *πολυηκόους ... καὶ πολυμαθεῖς.*

πολυμαθία, ἡ, *multarum rerum cognitio.* Legg. VII. 819. A: *ἡ πολυπειρία καὶ πολυμαθία.* Riv. 139. A. (v. *φιλομάθεια*). Legg. VII. 811. A: *ἐκ ... πολυμαθίας.* B: *τὴν πολυμαθίαν.* Alc. II. 147. A: *ὁ ... τὴν καλουμένην πολυμαθίαν* (sic codd. fere omnes. Vulgo *πολυμάθειαν*) ... *κεκτημένος.* Riv. 133. C: *εἰ τὴν φιλοσοφίαν πολυμαθίαν ἡγοῖτο εἶναι.* E.

πολυμελής, ὁ ἡ, *multa habens membra.* Phaedr. 238. A: *πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυειδές.*

πολυμερής, ὁ ἡ, *multis constans partibus.* Locr. 98. D: *ὕδατος στοιχεῖον πολυμερέστατον.*

πολυμήχανος, ὁ ἡ, *versutus.* Hipp. min. 365. A. (Hom.).

πολύνοια, ἡ, *intelligentiae copia.* Legg. I. 641. E: *τὴν δὲ* (*Κρήτην*) *πολύνοιαν μᾶλλον ἢ πολυλογίαν ἀσκοῦσαν.*

πολυοινία, ἡ, *vinolentia.* Legg. II. 666. B: *μέθης ... καὶ πολυοινίας.*

πολυπειρία, ἡ, *multarum rerum peritia.* Legg. VII. 819. A: *ἡ πολυπειρία καὶ πολυμαθία.* 811. A: *ἐκ πολυπειρίας.*

πολυπίδακος, ὁ ἡ, *fontibus scaturiens.* Legg. III. 681. E. (Hom.).

πολυπλανής, ὁ ἡ, *pervagans.* Polit. 288. A: πολυπλανές (εἶδος).

πολύπλοκος, ὁ ἡ, *admodum contextus.* Phaedr. 230. A: Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.

πολυπονία, ἡ, *laboris copia.* Riv. 133. E: ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγεῖ εἶναι;

πολύπονος, ὁ ἡ, *laboriosus.* Legg. I. 633. B: κρυπτεία τις ὀνομάζεται θαυμαστῶς πολύπονος πρὸς τὰς καρτερήσεις.

πολύπους, ὁ ἡ, *multipes.* Tim. 92. A: τετράπουν τε τὸ γένος αὐτῶν ... ἐφύετο καὶ πολύπουν. Epin. 981. D: πάντα ... ὅσα πολύποδα καὶ ἄποδα.

πολυπραγμονῶ, *aliena negotia* vel *res nihil ad me pertinentes curo* vel *gero.* Pol. IV. 433. A: τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν. 443. D. VIII. 551. E. Legg. XII. 952. D: πολυπραγμονῶν τι περὶ τὴν παιδείαν καὶ τοὺς νόμους. Apol. 31. C. Riv. 137. B: οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτάζοντα ζῆν. Pol. IV. 433. D: ὅτι τὸ αὑτοῦ ἕκαστος εἷς ὢν ἔπραττε καὶ οὐκ ἐπολυπραγμόνει. Charm. 161. D: ἦ οὖν ἐπολυπραγμονεῖτε —; Gorg. 526. C: φιλοσόφου τὰ αὑτοῦ πράξαντος καὶ οὐ πολυπραγμονήσαντος. * *curiosius aliquid expendo; curiose me gero* (germ. *vorwitzig seyn*). Parm. 137. B: ἥκιστα γὰρ ἂν πολυπραγμονοῖ. Theaet. 184. E: ἐμὲ ὑπὲρ σοῦ πολυπραγμονεῖν. Legg. VII. 821. A: οὔτε πολυπραγμονεῖν (δεῖν) τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας.

πολυπραγμοσύνη, ἡ, *rerum alienarum curatio* vel *tractatio.* Pol. IV. 434. B: ἡ τριῶν ... ὄντων γενῶν πολυπραγμοσύνη. 444. B: πολυπραγμοσύνην καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην.

πολύς, πολλή, πολύ, *multus, multiplex, varius; largus; amplus, late patens; magnus* et *vehemens; longus;* c. art. *plurimus, maximus* (etiam noti vel iam significati quid indicat, ita ut part. germ. *so* exprimi possit); pl. *οἱ πολλοί plurimi, plerique;* etiam *multitudo, vulgus.* Phaedr. 274. E: ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν. Theaet. 194. C: βαθύς τε καὶ πολύς (ὁ κηρὸς ἐν τῇ ψυχῇ). Legg. VI. 761. C: οὐκ ἂν πολὺς ἐπιδείξειε μῦθος. Phaedr. 253. E: πολύς, εἰκῇ συμπεφορημένος (ubi est *crassus;* oppos. ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος). 248. B: οὗ δ' ἕνεχ' ἡ πολλὴ σπουδή cet. 255. C: ἡ ... πηγὴ πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν ἐραστήν. Phaed. 67. E: οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη —; 78. A: πολλὴ ... ἡ Ἑλλάς. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ ... ἀμφισβήτησις γίγνεται. Conv. 206. D: ὅθεν ... τῷ κυοῦντι ... πολλὴ ἡ πτόησις γέγονε περὶ τὸ καλόν. Gorg. 465. D: τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἂν πολὺ ἦν. Soph. 256. E: περὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν πολὺ μέν ἐστι τὸ ὄν cet. Polit. 288. B: τῶν ὅπλων τὸ πολύ. Phil. 26. A: τὸ πολὺ λίαν

καὶ ἄπειρον ἀφείλετο. 30. C: ἄπειρον ... πολύ. Conv. 205. B: οἶσθ' ὅτι ποίησίς ἐστί τι πολύ. Pol. VII. 530. D: ἐπειδὴ πολὺ τὸ ἔργον. II. 376. E: τῆς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ χρόνου εὑρημένης. VIII. 560. E: λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν ἐστεφανωμένας. Phaedr. 275. C: πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι. Soph. 228. E: τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος. Polit. 282. A: πολλῆς οὔσης τῆς κοσμητικῆς. Phil. 15. D: ταύτης ... πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας ... μάχης. 58. C: τοῦ πολλοῦ καὶ μὴ τοιούτου (καθαροῦ) διαφέρειν. Conv. 203. C: πολλοῦ δεῖ. Phil. 41. A: μεγάλῃ ... ἄλλῃ καὶ πολλῇ ξυμπιπτούσας πονηρίᾳ. Pol. VII. 537. E: (ἐν) πολλῷ ... καὶ μεγάλῳ γένει (εἴ τις τραφείη). Phaedr. 270. A: ὧν ... πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας (germ. *worüber An. so viel gesprochen hat*). Phaed. 115. D: ὅτι ... ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι. Crat. 436. D: δεῖ ... περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἄνδρι τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν. Conv. 212. C: πολὺν ψόφον παρασχεῖν. Pol. V. 458. D: πρὸς τὸ πείθειν τε καὶ ἕλκειν τὸν πολὺν λεών. Phaedr. 272. C: πολλὴν (ὁδόν). Polit. 308. B: πολλὴν ... καὶ τὴν μεγίστην ἴσχειν ἔχθραν καὶ στάσιν. Tim. 67. C: μεγάλην ... τὴν πολλήν (φωνήν). Phaedr. 228. A: πολὺ χρυσίον. Parm. 136. D: πολὺ ἔργον ... προςτάττεις ὡς τηλικῷδε. Crat. 412. D: τὸ ... πολὺ αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι. Conv. 210. C: πρὸς πολὺ ... τὸ καλόν. D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. VII. 526. D: τὸ δὲ πολὺ αὐτῆς καὶ πορρωτέρω προϊὸν σκοπεῖσθαι δεῖ. Tim. 45. A: ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Legg. I. 633. B: τὸ ... πολὺ παρ' ἡμῖν γιγνόμενον. Euthyd. 273. E: ὡς τὸ πολὺ τοῦτο δεινοῖν ὄντοιν (*vos huius rei tam late patentis peritos esse*). Prot. 314. C: καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ σοφοί. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες ... οἱ πολλοὶ κρίνουσι cet. Pol. II. 379. C: ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν. Prot. 317. A: ἐπεὶ οἵ γε πολλοὶ ... οὐδὲν αἰσθάνονται. Gorg. 483. B: οἱ ἀσθενεῖς ἄνθρωποι ... καὶ οἱ πολλοί. Pol. III. 416. E: διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια ... γέγονε. Phaedr. 249. D: νουθετεῖται ... ὑπὸ τῶν πολλῶν cet. Gorg. 475. D: ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Polit. 306. A: πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας. Conv. 216. B: ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. Euth. 5. A: οὔτε τῳ ἂν διαφέροι ... τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Polit. 269. E: πολλῶν καὶ μακαρίων ... μετείληφεν. Tim. 54. A: τιθέμεθα ... τῶν πολλῶν τριγώνων κάλλιστον ἕν. Phaed. 65. A: δοκεῖ ... τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις cet. Pol. I. 328. A: ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι. V. 467. D: παρὰ δόξαν πολλὰ πολλοῖς δὴ ἐγένετο. Legg. X. 888. C: πολλοῖσι. Phaed. 88. A: μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι. Pol. VI. 490. A: οὐκ ἐπιμένοι ἐπὶ τοῖς δοξαζομένοις εἶναι πολλοῖς ἑκάστοις. Conv. 176. A: ὑμῶν τοὺς πολλούς. Pol.

I. 369. E: *οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς ... οὐκ ἀποδέχεσθαι.* Legg. III. 694. E: *ἀγέλας ἀνδρῶν τε καὶ ἄλλων πολλῶν πολλὰς ἐκτᾶτο.* Prot. 309. B: *πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε.* Phaedr. 244. B: *πολλὰ ... καὶ καλὰ ... εἰργάσαντο.* 261. D: *καὶ ἓν καὶ πολλά.* Pol. X. 599. B: *πολλὰ καὶ ἔργα.* 615. D: *ἄλλα ... πολλά τε καὶ ἀνόσια εἰργασμένος.* Conv. 184. A: *ὃς (χρόνος) δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν.* — Compar. *πλείων* et superl. *πλεῖστος* v. p. 111 sq. — Adverbiorum instar ponuntur *πολύ*, *multum* (ut Alc. I. 119. C: *πάνυ πολὺ περιέσομαι*), *valde* (Phil. 34. E: *οὕτω πολὺ διαφέροντα.* 58. A. Pol. VI. 484. D: *οὐ πόλυ τι διαφέρειν*). Etiam *diu* (Conv. 223. B: *καταδαρθεῖν πάνυ πολύ*); *crebro* (Pol. VIII. 562. C: *λέγεται γὰρ δὴ ... καὶ πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα*); *longe* (Legg. X. 886. C: *προϊόντες ... τῆς ἀρχῆς οὐ πολύ*). Cum compar. *multo*, ut Prot. 314. A: *πολὺ μείζων κίνδυνος.* Conv. 180. A: *νεώτερος πολύ.* Crat. 413. C: *πολὺ ἐν πλείονι ἀπορίᾳ εἰμί.* Pol. IX. 590. A: *πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ.* Legg. V. 741. A: *ἐλάττους δὲ πολύ* cet. Euth. 14. B: *ἦ πολύ μοι διὰ βραχυτέρων ... εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον* cet. Lys. 204. C: *πολὺ ἔτι μᾶλλον ἠρυθρίασεν.* Sic etiam *πολλῷ.* Phaed. 80. E: *πολλῷ μᾶλλον ὧδε ἔχει.* Polit. 274. E: *πολλῷ μεῖζον.* 288. B. Legg. VII. 807. C. al. Cum superl. *longe.* Prot. 317. C: *ὥστε πολύ μοι ἥδιστόν ἐστιν.* Phaedr. 228. C: *πολὺ κράτιστόν ἐστιν.* Conv. 209. C: *πολὺ ... μεγίστη* cet. Hinc respons. *πολύ γε* anteced. compar. vel superlat. Gorg. 477. C. Pol. III. 387. E. IV. 421. D. V. 456. E: *καὶ τοῦτο ... πολύ* (i. q. *καὶ τοῦτο ἔσται, πολὺ βέλτισται ἔσονται*). VIII. 556. B: *καὶ πολύ γε, ἔφη.* — Cum praep. *ἐπὶ πολύ*, *longe.* Crat. 415. A: *τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολύ* (germ. *weit kommen*). Cum art. (*τὸ πολύ*), *magnam* vel *maximam partem.* Prot. 315. A: *τὸ μὲν πολὺ ξένοι ἐφαίνοντο.* Theaet. 165. A: *ᾗ τὸ πολὺ εἰθίσμεθα φάναι* cet. Pol. III. 415. A: *τὸ μὲν πολὺ ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γεννῷτε.* VII. 540. B. al. Similiter *ὡς τὸ πολύ* (Soph. 227. B: *ὡς τὸ πολὺ χαυνότερον.* Polit. 307. C. Crat. 427. A. Pol. I. 330. C. VIII. 554. E.). Cum praepos. *ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.* Polit. 294. E. 295. A. Pol. II. 377. B. Legg. VII. 792. B. IX. 875. D. — *πολλά*, *multum; valde; saepe* et *diu.* Prot. 313. A: *πολλὰ ἂν περιεσκέψω.* Phaedr. 272. E: *πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ.* Phaed. 61. C: *πολλὰ ... ἤδη ἐντετύχηκα τῷ ἀνδρί.* Theaet. 164. E: *πολλὰ ἂν ἤμυνε.* 173. A: *πολλὰ κάμπτονται.* 178. A: *ἦ οὖν καὶ τυγχάνει ἀεί, ἢ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη;* Crat. 396. D: *ἕωθεν γὰρ πολλὰ αὐτῷ συνῆν.* Pol. III. 411. C: *ἂν ... γυμναστικῇ πολλὰ πονῇ.* Legg. IV. 709. A. XI. 916. D: *πολλὰ ζημιοῦνται.* Cum praep. Soph. 254. B: *τὰ μὲν ἐπ' ὀλίγον, τὰ δ' ἐπὶ πολλά.* — *τὰ πολλά*, *maximam partem, plerumque.* Prot. 311. A: *καὶ γὰρ τὰ πολλὰ Πρωταγόρας ἔνδον διατρίβει.* Phaed. 59. D: *τὰ πολλὰ διημερεύομεν*

μετ' αὐτοῦ. 86. D: ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει. Theaet. 184. C. Pol. II. 372. A. Tim. 25. E. Legg. I. 639. E. Menex. 235. B: οἷα δὴ τὰ πολλὰ ἀεὶ μετ' ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἕπονται (germ. *wie gewöhnlich, folgen mir immer* cet.). Idem fere est ὡς τὰ πολλά. Gorg. 482. E: ὡς τὰ πολλὰ ... ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν. 505. A: ὑγιαίνοντα ... ἐῶσιν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλά. Theaet. 144. A. Legg. V. 743. B. XII. 952. D.

πολύστροφος, ὁ ἡ, *versatilis*. Pol. I. 331. A. (Pind.).

πολυτελής, ὁ ἡ, *sumtuosus, pretiosus*. Hipp. min. 368. C: οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν (ζωνῶν). Ep. XIII. 363. A: μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων (χιτωνίων). Alc. II. 149. C: τὰς πολυτελεῖς ταυτασὶ πομπάς τε καὶ θυσίας. 150. A. Pol. VI. 507. C: ὅσῳ πολυτελεστάτην τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν ἐδημιούργησεν. Alc. II. 148. E: πομπὰς ... πολυτελεστάτας.

πολυτεχνία, ἡ, *multarum artium peritia*. Alc. II. 147. A: ὁ ... τὴν καλουμένην πολυμαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν κεκτημένος.

πολυτίμητος, ὁ ἡ, *qui magno est honore*. Ax. 368. C: ἡ πολυτίμητος πολιτεία. Euthyd. 396. D: ὦ πολυτίμητε (v. πολύτιμε) Εὐθύδημε.

πολύτροπος, ὁ ἡ, *callidus, versutus*. Hipp. min. 364. E: ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ πολύτροπος τῷ Ὁμήρῳ πεποίηται; 365. C: τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις. E: πολύτροποι. Polit. 291. B: τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολυτρόποις θηρίοις. Hipp. min. 364. C: πολυτροπώτατον. E.

πολύυδρος, ὁ ἡ, *aqua affluens*. Legg. VI. 761. B: πολυύδρους (τόπους).

πολύφορος, ὁ ἡ, *abunde ferens*. Legg. IV. 705. B: ὡς οὐκ ἂν πολύφορός τε εἴη καὶ πάμφορος ἅμα.

πολύφρων, ὁ ἡ, *valde prudens*. Phil. 47. E. (Hom.).

πολυχορδία, ἡ, *chordarum multitudo*. Pol. III. 399. C: οὐκ ἄρα ... πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει.

πολύχορδος, ὁ ἡ, *multas chordas habens; etiam multos sonos edens*. Pol. III. 399. D: ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια. Ib. ἢ οὐ τοῦτο (tibia) πολυχορδότατον —;

πολυχρόνιος, ὁ ἡ, *diuturnus*. Phaed. 95. C: ὅτι ... πολυχρόνιόν τέ ἐστι ψυχή. Theaet. 194. D: πολυχρόνια ... γίγνεται. Phaed. 87. A: ὡς οὐκ ... πολυχρονιώτερον ψυχὴ σώματος. D. Tim. 75. B: πολυχρονιώτερον ... γένος.

πολυψήφις, ὁ ἡ, *lapidosus*. Pol. VIII. 566. C. (ex orac.).

πολυώνυμος, ὁ ἡ, *multa habens nomina*. Phaedr. 238. A: ὕβρις ... πολυώνυμον.

πολῶ, *verto*. Crat. 405. D: ὅτι ... ἁρμονίᾳ τινὶ πολεῖ ἅμα πάντα. 408. C. Ib. ὁ πᾶν μηνύων καὶ ἀεὶ πολῶν.

πόμα, v. πῶμα.

πόμπευσις, ἡ, *pompa*. Legg. XII. 949. C: (περὶ) πομπεύσεων.

πομπή, ἡ, *missio*. Pol. II. 343. A: τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπήν. 382. E: οὔτε κατὰ σημείων πομπάς. **transvectio*. Ep. VII. 345. E: αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. **pompa*. Pol. I. 327. A: ἡ τῶν ἐπιχωρίων πομπή. 327. C: ὡς ἀπὸ τῆς πομπῆς. Legg. VII. 796. C: πομπὰς ποιουμένους. Alc. II. 148. E. Trop., ut Lat. *pompa*. Ax. 369. D: εἰς ... πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαϊσμὸν ἀνύτει.

πομφόλυξ, ἡ, *bulla*. Tim. 83. D: πομφολύγων ξυστασῶν ἐκ τοῦ πάθους τούτου. 85. A: διὰ τὸ τῶν πομφολύγων πνεῦμα. 66. B: κληθείσας ὄνομα πομφόλυγας.

πονηρία, ἡ, *pravitas*; in animo pos. *improbitas*. Soph. 228. D: τὸ μὲν (κακὸν) πονηρία καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, νόσος αὐτῆς (τ. ψυχῆς) σαφέστατα ὄν. III. 409. D: πονηρία ... ἀρετήν τε καὶ αὑτὴν οὔποτ' ἂν γνοίη. X. 609. A. C: ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα. 610. A. Hipp. min. 374. C: χωλεία δὲ ποδῶν οὐχὶ πονηρία καὶ ἀσχημοσύνη ἐστί; D: πονηρία ὀφθαλμῶν. Gorg. 478. D: ἰατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἡ δίκη. Phaed. 90. A: εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη. Pol. V. 449. A: ἐν τέτταρσι πονηρίας εἴδεσιν οὔσας. X. 609. C. E: ὑπὸ τῆς τῶν σιτίων πονηρίας. Legg. II. 656. A: τῷ χαίροντι πονηρίας ἢ σχήμασιν ἢ μέλεσιν. Euth. 12. C: δόξαν πονηρίας. Phil. 45. E: ἔν τινι πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ. Pol. IX. 575. C: πονηρίᾳ τε καὶ ἀθλιότητι πόλεως. Prot. 326. C: διὰ τὴν πονηρίαν τῶν σωμάτων. 327. D: ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν. Gorg. 477. B: οὐκοῦν καὶ ἐν ψυχῇ πονηρίαν ἡγεῖ τινὰ εἶναι; Theaet. 176. B: πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν. Soph. 228. B: νόσον τῆς ψυχῆς (τὴν τῆς ψυχῆς?) πονηρίας λέγοντες. Pol. I. 342. B: ἐπὶ τὴν αὑτῆς πονηρίαν. Legg. I. 646. B: τί δὲ σώματος ... εἰς πονηρίαν; Apol. 39. A.

πονηρός, ά, όν, *pravus*, *malus*, *male affectus*; *falsus*; *inutilis* (*schädlich*); *improbus*. Phaedr. 254. E: ὁ πονηρός (ἵππος). Conv. 183. D: πονηρὸς δ' ἔστιν ἐκεῖνος ὁ ἐραστὴς ὁ πάνδημος. Pol. I. 334. D: πονηρὸς ... ὁ λόγος. 335. A: ἐχθρὸς δὲ ὁ πονηρός. Euthyd. 298. D: μάλα πονηρός (κύων). Gorg. 457. A: οὔτε πονηρὰ (ἡ τέχνη) ... ἐστίν. Legg. III. 701. B: ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία. 735. B: πονηρὰ τροφή. Hipp. min. 376. A: ἡ ... πονηρά (ψυχή). Prot. 313. D: ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα. Pol. I. 341. E: ὅτι σῶμά ἐστι πονηρόν. Gorg. 516. A: ὡς πονηροῦ ὄντος. Pol. IV. 425. E: οὐκ ἐθέλοντας ... ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης. Ep. VII. 343. C: ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς. Conv. 183. D: πονηρῷ ... χαρίζεσθαι. Lys. 214. B. Theaet. 167. A: πονηρᾷ ψυχῆς ἕξει. Gorg. 469. E: τὸν ... ἄδικον καὶ πονηρὸν ἄθλιον (εἶναί φημι). Legg. I. 639. B. Hipp. mai. 291. E: πονηρόν γ' ... γέλωτα. Theaet. 150. E: διὰ πονηρὰν ξυνουσίαν. Phil. 37. D: πονηρὰν ... δόξαν, πονηρὰν ... καὶ ἡδονήν. Pol.

VIII. 551. C: *πονηρὰν ... τὴν ναυτιλίαν αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι.* Tim. 86. D: *διὰ ... πονηρὰν ἕξιν τινὰ τοῦ σώματος.* Prot. 313. A: *ἢ χρηστὸν αὐτὸ (τὸ σῶμα) γενέσθαι ἢ πονηρόν.* Pol. X. 609. A: *πονηρόν τε ποιεῖ ᾧ προςεγένετο* cet. Phil. 40. C: *ψευδέσιν ... ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν.* Pol. I. 334. E: *πονηροὶ γὰρ αὐτοῖς εἰσί.* Legg. XII. 950. B: *οἱ πονηροὶ καὶ ἄχρηστοι.* Gorg. 599. E: *αἱ δὲ (λῦπαι) πονηραί.* Prot. 334. A: *ταῖς δὲ βλάσταις πονηρά* (opp. *ἀγαθά*). Conv. 205. E: *ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι.* De lege 314. E: *τὰ δὲ πονηρά (δόγματα).* Pol. VII. 519. A: *τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ.* X. 601. E: *περὶ χρηστῶν καὶ πονηρῶν αὐλῶν.* Legg. I. 627. C: *νικώντων ... τῶν πονηρῶν.* Theaet. 167. B: *ἀντὶ πονηρῶν αἰσθήσεων.* Pol. VIII. 561. C: *τῶν πονηρῶν (ἐπιθυμιῶν).* Gorg. 464. D: *περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν.* Pol. VI. 499. B: *τοῖς φιλοσόφοις τούτοις τοῖς ὀλίγοις καὶ οὐ πονηροῖς.* III. 409. A: *ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι.* I. 334. C: *οὓς δ' ἂν πονηρούς (ἡγῆται).* III. 396. A: *πονηροὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.* Crat. 431. D: *πονηράς (εἰκόνας).* Phil. 40. E: *πονηρὰς δόξας καὶ χρηστάς.* Hipp. min. 374. E. B: *ὅταν κατὰ τὸ σῶμα πονηρὰ ἐργάζηται.* Ib. *τὰ αἰσχρὰ καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν.* Pol. IX. 591. A: *ἐξ ὧν πονηρότερος ... ἔσται.* B. Hipp. min. 375. B: *ψυχὴ ... ἀκουσίως ἁμαρτάνουσα πονηροτέρα ἢ ἑκουσίως.* C. Pol. I. 347. C: *τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι.* Hipp. min. 272. E: *πονηροτέρους.* Pol. IV. 421. D: *τὰ ... ἔργα πονηρότερα ἐργάσεται.* IX. 576. B: *ὃς ἂν φαίνηται πονηρότατος.* Legg. I. 646. A. Gorg. 520. A: *ὡς πονηροτάτης (τῆς πόλεως).* Pol. IX. 579. E: *κόλαξ τῶν πονηροτάτων.* III. 408. D: *(ὡς) πονηροτάτοις σώμασιν.*

πονηρῶς, male, improbe. Conv. 183. D: *πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι.*

πόνος, ὁ, labor; aerumna; molestia; contentio. Phaedr. 247. B: *ἔνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται.* Pol. VII. 535. B. Tim. 40. D: *μάταιος ἂν εἴη πόνος.* Legg. IV. 717. A: *μάτην ... περὶ θεοὺς ὁ πολύς ἐστι πόνος τοῖς ἀνοσίοις.* Epin. 991. C: *ματαιότατος πόνος ἁπάντων.* Soph. 230. A: *μετὰ ... πολλοῦ πόνου.* Ep. VII. 329. A: *τὸ μέγεθος ... τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου.* Phil. 56. A: *μελέτῃ καὶ πόνῳ.* Conv. 197. D: *ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ* cet. Tim. 81. D. Phaedr. 248. B: *πολὺν ἔχουσαι πόνον.* Pol. III. 369. E: *χρόνον τε καὶ πόνον ἀναλίσκειν ἐπὶ σίτου παρασκευῇ.* VII. 526. C: *ἅ γε μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι.* Conv. 210. E: *οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι.* Pol. VII. 536. D: *νέων ... πάντες οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πολλοὶ πόνοι.* Legg. IX. 881. A: *οἱ ... ἐν Ἅιδου τούτοισι λεγόμενοι πόνοι.* Alc. II. 142. B: *οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι.* Phaedr. 239. C: *πόνων ... ἀνδρείων ... ἄπειρον.* 244. D: *νόσων ... καὶ πόνων*

τῶν μεγίστων. Polit. 294. E: *πάντων τῶν κατὰ τὰ σώματα πόνων.* Pol. X. 619. D: *ἅτε πόνων ἀγυμνάστους.* Legg. II. 653. D: *ἀναπαύλας … τῶν πόνων.* VIII. 835. D: *πόνων … σφοδρῶν καὶ ἀνελευθέρων … ἀργοί.* Epin. 973. D: *διὰ πόνων μυρίων ταῦτα γίγνεσθαι ξύμπαντα.* Menex. 238. A: *πόνων ἀρωγήν.* Ep. VIII. 353. C: *ἄνευ μεγάλων κινδύνων καὶ πόνων.* Conv. 219. E: *τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν* cet. Pol. VI. 503. A: *μήτ' ἐν πόνοις μήτ' ἐν φόβοις* cet. E. Legg. II. 654. E. Phaedr. 231. B: *οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι.* Conv. 208. D: *πόνους πονεῖν οὑστινασοῦν.* Pol. II. 365. B: *πόνους δὲ καὶ ζημίας φανεράς.* III. 410. B: *αὐτὰ … τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους.* VIII. 561. A: *ἀναλίσκων καὶ χρήματα καὶ πόνους καὶ διατριβάς.* Legg. I. 646. C: *τοὺς ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ πόνους ἰόντας.* Apol. 22. A: *ὥσπερ πόνους τινὰς πονοῦντος.* Ax. 366. D: *πολλοὺς πόνους διαντλήσαν.*

πόντος, ὁ, mare. Pol. X. 611. E: *ἐκκομισθεῖσα ἐκ τοῦ πόντου.* Ep. II. 312. D. Tim. 25. A: *ἐπὶ τὴν … ἤπειρον τὴν κατὰ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον.*

πονῶ, laboro; sustineo vel *exantlo;* etiam *affligor, conficior, fatisco.* Pol. VII. 531. A: *ἀνήνυτα … πονοῦσι.* III. 411. C: *ἂν … γυμναστικῇ πολλὰ πονῇ.* Phaed. 88. A: *μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι.* Conv. 208. C: *πόνους πονεῖν.* Soph. 218. A: *ἂν δ' ἄρα τι τῷ μήκει πονῶν ἄχθῃ.* Pol. VI. 486. C. Tim. 70. D: *πονοῦσα ἧττον.* Pol. V. 462. D: *πονοῦντος μέρους.* Ib. *μέρους πονήσαντος.* III. 410. B: *αὐτὰ … τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους … πονήσει* cet. VII. 531. D: *οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι.* 536. E: *οἱ … τοῦ σώματος πόνοι βίᾳ πονούμενοι.* Phaedr. 232. A: *ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται.* Med. *elaboro, operam do.* Phil. 58. E: *ὅσαι περὶ ταῦτα πεπόνηνται.* — Verb. Pol. VI. 504. D: *οὐχ ἧττον μανθάνοντι πονητέον ἢ γυμναζομένῳ.*

πόπανον, τὸ, libum. Pol. V. 455. C: *τὴν τῶν ποπάνων … θεραπείαν.*

πόποι (ὤ), exclamatio. Pol. III. 386. D. (Hom.).

ποππύζω, blandior, faveo. Ax. 368. D: *εἰ ποππυσθείη καὶ κροτηθείη.*

πορεία, ἡ, profectio, migratio; cursus; iter, via. Phaed. 107. E: *ἔστι … ἡ πορεία οὐχ ὡς … λέγει.* Crat. 437. C: *ἡ … τοῦ ἅμα θεῷ ἰόντος πορεία φαίνεται.* Ep. VII. 337. E: *ἡ … ὑστέρα πορεία.* Def. 411. B: *ἡλίου πορεία.* Phaedr. 256. D: *τῆς ὑπουρανίου πορείας.* Phaed. 107. D: *ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας.* Polit. 265. B: *μεσοῦσιν ἅμα τῆς πορείας.* 274. A: *αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας* (de mundo). Pol. VII. 532. E: *τέλος τῆς πορείας.* X. 614. E: *ὥσπερ ἐκ πολλῆς πορείας φαίνεσθαι ἥκειν.* Legg. VII. 799. D: *τὴν σκέψιν τῆς πορείας ὅπῃ ποτὲ φέρει.* Phaedr. 270. E: *ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ.* Crat. 412. D: *τὸ πᾶν εἶναι ἐν*

πορείᾳ. 420. E: τῇ κατὰ τὰ ἄγκη πορείᾳ. Pol. X. 615. A: ἐν τῇ ὑπὸ γῆς πορείᾳ. 612. D: ἐν τῇ χιλιετεῖ πορείᾳ. Phaedr. 256. D: (εἰς) τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν. Phaed. 115. A: οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν. Pol. VII. 532. B: οὐ διαλεκτικὴν ταύτην τὴν πορείαν καλεῖς; X. 615. A: εἶναι ... τὴν πορείαν χιλιετῆ. Legg. I. 625. A: κατὰ τὴν πορείαν. Epin. 982. E: πορείαν ... καὶ χορείαν. Menex. 236. D. Pol. VII. 526. D: ἐν αὐταῖς τε ταῖς μάχαις καὶ πορείαις. VIII. 556. C: ἐν ὁδῶν πορείαις. Ep. XI. 358. E. *incessus.* Conv. 190. B: ἡ πορεία αὐτῶν. Tim. 45. A: θεοὶ ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Polit. 266. B: εἰς τὴν πορείαν.

πορεῖον, τὸ, *vehiculum.* Legg. III. 678. C: πορεία ... ὥστ' ἐπ' ἀλλήλους τότε πορεύεσθαι κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν ... πάντα σχεδὸν ἀπολώλει. Tim. 44. E: θεοῦ μηχανησαμένου πορεῖα (v. πορείαν) cet.

πορεύσιμος, ὁ ἡ, *navigabilis.* Tim. 24. E: τότε ... πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. Act. *qui proficisci* vel *meare potest.* Epin. 981. D: ὅσα πορεύσιμα καὶ ὅσα μόνιμα.

πόρευσις, ἡ, *progressio.* Def. 411. A: πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

πορεύω, *traduco.* Phaed. 107. E: ᾧ ... προςτέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. Intrans. *procedo.* Legg. X. 893. D: ἅμα μεγάλοις καὶ ... σμικροῖς κύκλοις βραδυτῆτάς τε καὶ τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα. Med. *proficiscor, migro; feror; pergo; procedo, progredior; incedo;* etiam *discedo; aggredior.* Phaedr. 227. A: πορεύομαι ... πρὸς περίπατον ἔξω τείχους. Phaed. 67. B: οἷ ἐγὼ πορεύομαι. Alc. II. init. ἆρά γε πρὸς τὸν θεὸν προςευξόμενος πορεύει; Phaedr. 246. E: πρῶτος πορεύεται. Crat. 412. C: ἐπειδὴ ... πορεύεται τὰ ὄντα. Phaedr. 254. B: πορεύεσθον ἀγομένω. Soph. 222. A. Polit. 290. D: ἐφ' ὃ πορευόμεθα. Legg. XI. 923. B: πορεύεσθε. Phaed. 82. D: οὐ κατὰ ταὐτὰ πορεύονται αὐτοῖς. Soph. 252. C. Legg. VII. 789. C. Menex. 236. D: ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν. Crat. 440. E: νῦν δὲ ... πορεύου εἰς ἀγρόν. Legg. XII. 952. B: πορευέσθω. Tim. 63. A: εἰ καὶ περὶ αὐτὸ πορεύοιτό τις ἐν κύκλῳ. Polit. 259. D: οὐκοῦν πορευοίμεθ' ἂν ἑξῆς —; Pol. VIII. 555. B. Legg. XI. 923. B: ὑμεῖς ... πορεύοισθε. Tim. 82. C: ὅταν ἀνάπαλιν ἡ γένεσις τούτων πορεύηται. Phil. 31. B: ταύτῃ πορευώμεθα. Legg. VI. 779. D: πορευώμεθα ἐπὶ τὰ μετὰ τοὺς γάμους. XII. 965. C. Pol. V. 458. A: ὅταν μόνοι πορεύωνται. Phaedr. 279. B: πορεύεσθαι (*discedere*). Gorg. 448. C: πορεύεσθαι κατὰ τέχνην. Soph. 246. A: πορεύεσθαι ... ἐπὶ τούτους. 253. B: διὰ τῶν λόγων πορεύεσθαι. Polit. 270. A: ὥστε ἀνάπαλιν πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας. Crat. 415. C: τῷ ἰέναι καὶ πορεύεσθαι. Legg. VII. 812. A: ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτεθέντων λόγων.

Pol. VIII. 563. B: εἰς ἀγρὸν πορευόμενος. Ep. VII. 330. D: κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας. Phil. 23. B: ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον. Polit. 269. C: τὸ πᾶν τόδε ... πορευόμενον. Tim. 24. E: δύναμιν ὕβρει πορευομένην ... ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Pol. IV. 420. B: τὸν αὐτὸν οἶμον ... πορευόμενοι. Tim. 53. D: κατὰ τὸν μετ' ἀνάγκης εἰκότα λόγον πορευόμενοι. 39. D: δι' οὐρανοῦ πορευόμενα (ἄστρα). Legg. VI. 763. D: εἰς τὰς κρήνας ἱκανὰ καὶ καθαρὰ πορευόμενα. Pol. VI. 506. C: ὁδὸν ὀρθῶς πορευομένων. Phaedr. 256. D: μετ' ἀλλήλων πορευομένους. Prot. 310. D: δεῦρο ἐπορευόμην. Phaedr. 228. B: ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τείχους. Conv. 190. A: ἐπορεύετο ... ὀρθόν. Prot. 314. C: ἐπορευόμεθα. Polit. 266. C: ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ τῶν ἀνδρῶν ... πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον ἄριστα γεγυμνασμένῳ. Legg. XI. 924. E: ὡσαύτως ... τὸ γένος ἀεὶ πορευέσθω κατ' ἀγχιστείαν. Tim. 69. A: ταχύ τε εἰς ταὐτὸν πορευθῶμεν. Polit. 265. A: ταύτην (ὁδὸν) πορευθῆναι. Tim. 84. E: ἔξω πορευθῆναι. Legg. V. 730. A. Pol. II. 365. B: πῇ πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι. Tim. 21. E: οἱ ... πορευθεὶς cet. 42. B. Phaed. 113. D: πορευθέντες ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα. Clit. 410. C: διὰ ταῦτα ... καὶ πρὸς Θρασύμαχον ... πορεύσομαι καὶ ἄλλοσε cet. Phaed. 115. A: ὑμεῖς ... πορεύσεσθε. Conv. 190. D: ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσονται σκέλους. Phaed. 115. A: ὡς πορευσόμενος. — Verb. Pol. V. 452. C: πορευτέον πρὸς τὸ τραχὺ τοῦ νόμου. Legg. XII. 968. B: ταύτῃ πορευτέον ᾗπερ καὶ ὁ θεὸς ἡμᾶς σχεδὸν ἄγει. Epin. 992. A.

πορθμεύω, *transvehor*. Ax. 371. B: οὓς (ποταμοὺς) χρὴ πορθμεύσαντας ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω cet.

πορθμός, ὁ, *fretum*. Ep. VII. 345. D: εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν.

πορθῶ, *vasto*. Legg. VII. 806. B: ὡς πορθουμένης ... τῆς πατρίδος.

πορίζω, *suppedito*, *praebeo*, *comparo*; *efficio*, *procreo*. Phaedr. 275. A: σοφίας ... τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις. Legg. I. 631. B: ἅπαντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ πορίζουσι. V. 740. D: πορίζέτω μηχανὴν ὅτι μάλιστα ὅπως cet. VI. 752. D: εἴ πῃ τινα πόρον ἱκανὸν πορίζοιμεν ἂν κατὰ τάδε. Phaedr. 273. A: τοῦτο ... τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν. Legg. III. 679. B. Charm. 157. B. Prot. 321. B: σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων. Conv. 197. D: πραότητα ... πορίζων. Legg. III. 695. D. II. 655. D: μουσικῆς ὀρθότητα εἶναι τὴν ἡδονὴν ταῖς ψυχαῖς πορίζουσαν δύναμιν. Phil. 56. B: τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα. Gorg. 522. B: τοὺς πορίζοντας (ἡδονάς). Phil. 30. D: τῇ ... ἐμῇ ζητήσει πεπορικὼς ἀπόκρισιν. Legg. XII. 966. E: ὧν κίνησις γένεσιν παραλαβοῦσα ἀέναον οὐσίαν ἐπόρισεν. Phaedr. 256. B: πορίσαι ἀνθρώπῳ. Gorg. 522. B: οἷς πορίζεται. Pol. II. 364.

B: *ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη.* Conv. 203. E: *τὸ ... ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ.* Eryx. 404. D: *εἴπερ διὰ τῆς ἰατρικῆς τὸ ἀκούειν ποριςθείη.* Pol. IV. 437. C: *καθ' ὅσον ἐθέλει τί οἱ ποριςθῆναι.* Med. *mihi comparo; nanciscor, reperio;* etiam *subministro.* Gorg. 501. A: *ᾧ δὴ καὶ πορίζεται τὰς ἡδονάς.* Conv. 191. B: *ἄλλην μεχανὴν πορίζεται.* Men. 78. D: *κἂν ἀδίκως τις αὐτὰ πορίζηται.* Phaedr. 269. C: *αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις.* Gorg. 493. E: *δυνατὰ ... πορίζεσθαι.* Lach. 199. E: *τἀγαθὰ πορίζεσθαι.* Conv. 208. E: *ἀθανασίαν ... αὑτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι.* Phaedr. 244. C: *ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν.* Ax. 368. B: *μόλις ποριζομένους τἀπιτήδεια.* Crat. 421. C: *ἓν ... ἄρτι που ἐπορισάμεθα.* Tim. 47. A: *ἐξ ὧν ἐπορισάμεθα φιλοσοφίας γένος.* Eryx. 404. D: *εἰ τὴν ἰατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισαίμεθα.* Phaedr. 269. D: *τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι;* Eryx. 404. E. Pol. IV. 427. D: *φῶς ποθὲν πορισάμενος ἱκανόν.* Legg. X. 898. E: *ἤ ποθεν ἔξωθεν σῶμα ... πορισαμένη πυρὸς ἤ τινος ἀέρος.* Pol. V. 465. C: *τὰ δὲ πάντως πορισάμενοι.* Ep. VII. 350. A: *πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι.* Eryx. 404. A: *οἷς ταῦτα πορίεῖται ἅ γε δὴ ὑπάρχοι.*

πόριμος, ὁ ἡ, *copiis* et *remediis affluens.* Conv. 203. D: *πόριμος* (ὁ Ἔρως).

ποριστικός, ή, όν, *subministrans.* Gorg. 517. D: *τούτων ... ποριστικὸν εἶναι* cet.

πόρκος, ὁ, *verriculum.* Soph. 220. C: *βρόχους καὶ πόρκους.*

πόρος, ὁ, *meatus*, *iter.* Epin. 982. B: *τὸ ... ἐν τάξει τε καὶ οὐρανῷ πόρον ἔχον.* **meatus*, i. q. *fistula.* Locr. 101. A: *ὧν τοὶ πόροι διήκοντι ἄχρις ἥπατος χωρέοντες.* Men. 76. C: *τῶν ... ἀποῤῥοῶν τὰς μὲν ἁρμόττειν ἐνίοις τῶν πόρων* cet. Locr. 101. A: *διὰ ... στενῶν πόρων διαθεῖσθαι.* Ax. 366. A: *ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις.* Men. 76. C: *πόρους, εἰς οὓς καὶ δι' ὧν αἱ ἀποῤῥοαὶ πορεύονται.* Locr. 100. E: *τᾷ ἐς τὼς πόρως διαδύσει.* **via* s. *ratio* (aliquid inveniendi vel consequendi). Theaet. 191. A: *ἢ ... ἔτι πόρον τινὰ εὑρίσκω τοῦ ζητήματος ἡμῖν ἄκουε.* Legg. VI. 752. D: *εἴ πῃ τινα πόρον ἱκανὸν πορίζοιμεν ἂν κατὰ τάδε.* E: *τίνα ... ἐπὶ τούτῳ πόρον καὶ λόγον ἀνευρίσκομεν;* Etiam *comparatio* (i. q. *τὸ πορίζεσθαι*). Men. 78. E: *ὁ πόρος τῶν τοιούτων ἀγαθῶν.* D: *τούτῳ τῷ πόρῳ.*

πόῤῥω, *longe* et *longius*, *amplius*; *procul*; c. genit. *procul a.* Prot. 356. E: *εἴτ' ἐγγὺς εἴτε πόῤῥω εἴη.* Phaedr. 238. D: *τὰ νῦν ... οὐκέτι πόῤῥω διθυράμβων φθέγγομαι.* Gorg. 458. B: *νῦν ἴσως πόῤῥω ἀποτενοῦμεν.* Phaed. 96. E: *πόῤῥω που ... ἐμὲ εἶναι τοῦ οἴεσθαι περὶ τούτων του τὴν αἰτίαν*

εἰδέναι. Theaet. 151. C: *πόῤῥω ὄντες τοῦ εἰδέναι ὅτι* cet. Soph. 234. C: *ἔτι πόῤῥω τῶν πραγμάτων τῆς ἀληθείας ἀφεστῶτας.* Conv. 176. D: *πόῤῥω … πιεῖν.* 219. A: *σὺ δὲ τούτων ἔτι πόῤῥω.* Pol. I. 343. C: *οὕτω πόῤῥω εἶ περί τε τοῦ δικαίου … ὥστε ἀγνοεῖς* cet. III. 395. D: *ἐὰν ἐκ νέων πόῤῥω διατελέσωσιν (αἱ μιμήσεις).* IV. 432. E: *πόῤῥω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν.* VI. 499. C: *πόῤῥω που ἐκτὸς ὄντι τῆς ἡμετέρας ἐπόψεως.* VIII. 554. E: *ἡρμοσμένης τῆς ψυχῆς ἀληθὴς ἀρετὴ πόῤῥω ποι ἐκφεύγοι ἂν αὐτόν.* IX. 581. E: *τῆς ἡδονῆς οὐ πάνυ πόῤῥω.* 620. C: *πόῤῥω δ' ἐν ὑστάτοις ἰδεῖν* cet. Legg. VII. 800. C: *στάντες οὐ πόῤῥω τῶν βωμῶν.* IX. 879. D: *ἵνα πόῤῥω γίγνηται τοῦ … τολμῆσαι* cet. Ep. XIII. 360. A: *πόῤῥω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ.* Cum artic. Crat. 395. C: *οὐδὲν … τῶν πόῤῥω τῶν εἰς τὸ πᾶν γένος.* Legg. I. 630. D: *τὸν νομοθέτην ἡμῶν ἀποβάλλομεν εἰς τοὺς πόῤῥω νομοθέτας.* V. 745. C: *τοῦ τ' ἐγγὺς καὶ τοῦ πόῤῥω μετέχοντα.* Cum genit. etiam est germ. *weit, zu weit* vel *zu weit hinein.* Prot. 310. C: *ἔπειτά μοι λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι.* Gorg. 484. C: *(ἐὰν) πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ.* 486. A: *τοὺς πόῤῥω ἀεὶ φιλοσοφίας ἐλαύνοντας.* (Cf. Crat. 410. E. Euth. 4. A.). Conv. 217. D: *διελεγόμην πόῤῥω τῶν νυκτῶν* Legg. II. 660. C: *πόῤῥω προβεβηκότα ἁμαρτίας.* Apol. 38. C: *ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου.* Lys. 204. B: *πόῤῥω ἤδη εἶ πορευόμενος τοῦ ἔρωτος.* Euthyd. 294. E: *οὕτω πόῤῥω σοφίας ἥκεις;* Theag. 122. C: *(μὴ) πόῤῥω που τῆς συνουσίας αἰσθώμεθα γελοῖοι ὄντες.* — Comp. Phil. 22. E: *ποῤῥωτέρω δέ ἐστι τῶν τριτείων.* Pol. VII. 526. D: *τὸ … ποῤῥωτέρω προϊόν.* VIII. 562. D: *ποῤῥωτέρω τοῦ δέοντος.* Legg. XI. 932. C: *ποῤῥωτέρω τούτων τῶν ἐτῶν ὄντες.* Alc. I. 131. A. C. Eryx. 397. C: *μὴ ποῤῥωτέρω τις λοιδορία … γένοιτο.* Tim. 70. E: *ὅτι ποῤῥωτάτω τοῦ βουλευομένου κατοικοῦν.*

πόῤῥωθεν, *eminus; procul; longe.* Prot. 356. C: *φαίνεται … τὰ αὐτὰ μεγέθη ἐγγύθεν μὲν μείζω, πόῤῥωθεν δὲ ἐλάττω.* Phaedr. 239. B: *πόῤῥωθεν εἴργειν.* Theaet. 191. B: *πόῤῥωθεν … ὁρῶν ἄλλον.* 208. E: *ἕως … ἀφεστήκη πόῤῥωθεν.* Soph. 234. B: *πόῤῥωθεν τὰ γεγραμμένα ἐπιδεικνύς.* Parm. 133. B: *πολλὰ καὶ πόῤῥωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐπιδεικνυμένου.* Phil. 41. E. Conv. 224. B: *δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόῤῥωθεν.* Pol. II. 368. D: *γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι.* VI. 499. A: *τὰ δὲ κομψὰ … πόῤῥωθεν ἀσπαζομένων* (i. e. *etiam atque etiam valere iubentium*). Legg. II. 663. B: *τὸ πόῤῥωθεν ὁρώμενον.* Charm. 153. B: *εὐθὺς πόῤῥωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν.* 155. A: *τοῦτο … πόῤῥωθεν ὑμῖν τὸ καλὸν ὑπάρχει ἀπὸ τῆς Σόλωνος συγγενείας.*

πορφύρα, *ἡ, purpura.* Legg. VIII. 847. C: *πορφύραν καὶ ὅσα βαπτὰ χρώματα.* Demod. 383. B.

ποσάκις, *quoties.* Ep. VIII. 353. D: *ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε* cet.

ποσαπλάσιος, ία, ιον, *quam multiplex, quanto maior.* Men. 83. B: ἀλλὰ ποσαπλάσιον; Resp. τετραπλάσιον. 84. E: τὸ ὅλον τόδε ποσαπλάσιον τοῦδε γίγνεται;

ποσάπους, ὁ ἡ, *quot pedes habens.* Men. 85. B: τόδε ... ποσάπουν γίγνεται;

ποσίδεσμος, *pedes cohibens.* Crat. 402. E: ὡς ποσίδεσμον ὄντα.

πόσις, ἡ, *potio.* Theaet. 159. E: ἡ τοῦ οἴνου πόσις. Legg. I. 645. D. VI. 782. E: ἐδωδὴ ... καὶ πόσις. Conv. 176. B: ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως. 213. E: ἄρχοντα ... τῆς πόσεως. Legg. I. 637. D. II. 671. A: προϊούσης τῆς πόσεως. C. Pol. I. 350. A: ἐν τῇ ἐδωδῇ ἢ πόσει. Legg. II. 667. B. Pol. IX. 580. E: τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν ἐπιθυμιῶν καὶ πόσιν. Legg. I. 648. E: πρὸς ... τὴν ἐσχάτην πόσιν ... πρὶν ἀφικνεῖσθαι. VI. 783. C. I. 641. A: τὸ περὶ τὰς πόσεις νόμιμον.

πόσος, η, ον, *quantus*, pl. *quot.* Theaet. 198. C: πόσος τις ἀριθμὸς τυγχάνει ὤν. Men. 83. B: πόσον οὖν γίγνεται; Conv. 216. D: πόσης οἴεσθε γέμει ... σωφροσύνης. Legg. VIII. 850. A: πόσου προσγενομένου cet. Apol. 20. B: πόσου διδάσκει; 41. A: ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; Id. Alc. 115. D. 112. E: πόσῳ (πλείω); Pol. VII. 540. A: χρόνον ... πόσον τοῦτον τίθης; Legg. V. 737. C: πόσον εἶναι χρεὼν (τὸν ὄγκον τοῦ ἀριθμοῦ) VI. 767. B: πόσοι ἐφ' ἕκαστον. Men. 82. D. Theaet. 196. A: πόσα ποτ' ἐστί. Phil. 17. B. Men. 82. C: πόσων ἂν εἴη ποδῶν τὸ ὅλον; Legg. III. 578. D: γενεαῖς ... πόσαις ... οἰόμεθα τοῦθ' οὕτω γεγονέναι; V. 737. D: ὁπόση πόσους σώφρονας ὄντας ἱκανὴ τρέφειν. Accentu mutato ποσός; unde ποσόν, *quod quantitate aliqua est*, c. art. *quantitas.* Soph. 245. D: ποσόν τι ... ὄν. Phil. 24. C: οὐκ ἐᾶτον εἶναι ποσὸν ἕκαστον. Ib. τὸ ... ποσὸν ἀφανίζετον. D: λαβόντε τὸ ποσόν. Ib. τὸ ... ποσὸν ἔστη.

ποταμός, ὁ, *fluvius*; in univ. *flumen.* Legg. VI. 761. B: ἐάν τέ τις ποταμὸς ἐάν τε καὶ κρήνη ᾖ. Crat. 402. A: ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα. Legg. IV. 704. A. Phaedr. 242. A: τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβάς. Theaet. 200. E: ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος. Pol. X. 621. C: τὸν τῆς Λήθης ποταμὸν εὖ διαβησόμεθα. Tim. 43. A: εἰς ποταμὸν (*flumen*) ἐνδεθεῖσαι πολύν. Legg. X. 900. C. Phaed. 111. D: ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη. Critia 111. D: ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα. Tim. 22. D: τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσοικούντων. Legg. VII. 824: (ἐν) ἱεροῖς ποταμοῖς. Phaed. 111. D: πυρὸς μεγάλους ποταμούς. Soph. 222. A. Critia 107. C. Legg. III. 682. B.

πότε, *quando.* Phaedr. 268. A: πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. 272. A: τοῦ πότε λεκτέον. Phaed. 76. C: πότε λαβοῦσαι αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν; Phil. 42. D. Pol. VI. 492. B: πότε δή; al. Enclit. ποτέ, *aliquando* (etiam i. q. *quandoque*), *olim; unquam.* Prot. 320. C: ἦν γάρ

ποτε χρόνος. Phaedr. 243. C: πρότερόν ποτε ἐρασθείς. 249. B: ὅς ποτε ἄνθρωπος ἦν. Phaed. 66. D: εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι. 76. C: ἅ ποτε ἔμαθον. Theaet. 198. C: ἦ οὖν ὁ τοιοῦτος ἀριθμοῖ ἄν ποτέ τι —; Parm. 155. E: οὐσίας μετέχειν ποτέ. 156. A: ἐὰν μή ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ. Pol. IV. 439. E: ἀλλ' ... ποτὲ ἀκούσας τι πιστεύω τούτῳ. VI. 500. E: ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄλλως εὐδαιμονήσειε πόλις. VII. 530. E. X. 620. A: τήν ποτε Ὀρφέως γενομένην ψυχήν. Tim. 23. C: ἦν γάρ δή ποτε ... ἡ νῦν Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη cet. Critia 115. B: ἡ τότε ποτὲ οὖσα ... νῆσος. Ut Lat. *aliquando*, etiam est *tandem* et *tandem aliquando*. Prot. 314. E: μόγις οὖν ποτὲ ἡμῖν ἄνθρωπος ἀνέῳξε τὴν θύραν. Theaet. 160. E: τοῦτο ... μόγις ποτὲ ἐγεννήσαμεν. Legg. VII. 798. A. VIII. 832. D: μνησθῆναί ποτε περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν. Saepius est i. q. *fere*. Riv. 133. A: ἀεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν νέων τε καὶ καλῶν ἐκπλήττομαι. Vocibus interrog. relat. subiectum est germ. *wohl* vel *denn* (Lat. *tandem* et *cunque*). Prot. 324. A: τί ποτε δύναται. Gorg. 450. B: τί οὖν δή ποτε τὰς ἄλλας τέχνας οὐ ῥητορικὰς καλεῖς —; Theaet. 160. E: ὅ τι δή ποτε (*qualecunque*) καὶ τυγχάνει ὄν. Phil. 37. B: τῷ ποτὲ ... τρόπῳ δόξα ψευδὴς ... ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι —; — Ποτὲ μὲν — ποτὲ δέ, *modo* — *modo*. Theaet. 170. C: ἢ ποτὲ μὲν ἀληθῆ, ποτὲ δὲ καὶ ψευδῆ. Pro altero ποτὲ δέ etiam aliae frequentantur particulae. Phaed. 59. A: ποτέ (al. ὁτὲ) μὲν γελῶντες, ἐνίοτε δὲ δακρύοντες. Id. Phil. 46. C. Theaet. 192. D: καὶ ἅπτομαί ποτ' αὐτῶν, τοτὲ δ' οὔ. Pol. VIII. 560. A: καὶ ποτὲ μὲν — αὖθις δὲ cet.

πότερος, έρα, ερον, *uter*. Gorg. 464. D: πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων ... ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ ὀψοποιός. Crat. 403. C: πότερος (δεσμὸς) ἰσχυρότερός ἐστιν, ἀνάγκη ἢ ἐπιθυμία; Legg. VII. 793. A. Lys. 207. B. Crat. 439. A: ποτέρα ἂν εἴη καλλίων ... ἡ μάθησις; Phaed. 78. B: πότερον ψυχὴ ἐστι. Phaedr. 263. C: ποτέρου ὂν τυγχάνει τοῦ γένους. Soph. 236. C: ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον. Polit. 260. C. Phaed. 79. B: ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι ... τὸ σῶμα; Pol. I. 349. E: πότερον φρόνιμον καὶ πότερον ἄφρονα (λέγεις); Gorg. 521. A: ἐπὶ ποτέραν ... με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Legg. II. 663. C: ποτέραν κυριωτέραν εἶναι φῶμεν; Pol. IV. 427. D: πότερον δεῖ κεκτῆσθαι τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα εἶναι. Gorg. 498. A: πότεροι ... μᾶλλον χαίρουσι ... οἱ φρόνιμοι ἢ οἱ ἄφρονες; Theaet. 186. A: ποτέρων οὖν τίθης τὴν οὐσίαν; Pol. VII. 524. D. Hipp. mai. 303. A: ποτέρων ... δοκεῖ σοι τὸ καλὸν εἶναι; Pol. IV. 431. E: ἐν ποτέροις ... φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σωφρονεῖν ἐνεῖναι —; Legg. IV. 715. A: ποτέροις τισὶν ἡ πόλις ἡμῖν ἐστὶ παραδοτέα. Phaedr. 263. B: ἐν ποτέροις μεῖζον δύναται; Pol. VI. 484. B: ποτέρους δὴ δεῖ πόλεως

ἡγεμόνας εἶναι; 527. E: σκόπει ... πρὸς ποτέρους διαλέγει. Theaet. 196. C: τούτων πότερα αἱρεῖ; *alteruter*. Lach. 181. D: τί οὖν λέγει πότερος ὑμῶν; Soph. 252. A: ἔσται πότερον αὐτῶν οὐσίας μὴ προςκοινωνοῦν; 264. D: ὅτι γ᾽ ἦν ὁ σοφιστὴς τούτων πότερον. Phil. 20. E. 60. C. Theaet. 145. A: εἰ ποτέρον τὴν ψυχὴν ἐπαινοῖ πρὸς ἀρετήν cet. 178. C: κατὰ τὴν ποτέρου δόξαν φῶμεν τὸ μέλλον ἀποβήσεσθαι. Polit. 284. D: μὴ ... ὄντος ποτέρου τούτων. Pol. IV. 439. E: ἢ τούτων ποτέρῳ ἂν εἴη ὁμοφυές; Legg. II. 673. B: τί ποτε οἴει σοι πότερον ἡμῶν ἀποκρινεῖσθαι —; Soph. 259. D: ὅ φησι τούτων πεπονθέναι πότερον. Polit. 22. D. Charm. 171. B: τούτων ποτέροις ἐπακολουθῆσαι. Pol. VI. 499. C: τούτων ... πότερα γενέσθαι ἢ ἀμφότερα ὡς ἄρα ἐστὶν ἀδύνατον cet. — Neutrum πότερον particulae interrogantis (Lat. *utrum*) instar frequentatur. Prot. 316. B: πότερον ... μόνῳ βουλόμενοι διαλεχθῆναι, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων; Soph. 228. C: πότερον αὐτὰ φήσομεν ὑπὸ ξυμμετρίας ... ἢ τοὐναντίον ὑπ᾽ ἀμετρίας αὐτὰ πάσχειν; Crat. 436. A. Pol. I. 328. E. II. 374. C. V. 473. A. al. innum. Simpliciter interrogat (non sequente ἤ, Lat. *an*). Soph. 228. A: πότερον ἄλλο τι στάσιν ἡγούμενος ἢ τὴν ... διαφοράν; Polit. 284. B: πότερον ... προςαναγκαστέον —; Pol. VI. 501. D: πότερον μὴ τοῦ ὄντος ... ἐραστὰς εἶναι τοὺς φιλοσόφους; Etiam simpliciter ponitur ἤ pro pleno illo πότερον — ἤ. Phaedr. 270. D: ἁπλοῦν ἢ πολυειδές ἐστιν cet. Theaet. 151. E. 161. D: ὀρθὴ ἢ ψευδής. 203. A. Phil. 27. E: ἡδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχετον, ἢ τῶν τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένων ἐστόν; Legg. II. 670. B: ὀρθῶς ἢ μή; IX. 859. A. — Similiter pl. πότερα. Phaedr. 276. B: πότερα — ἢ cet. Gorg. 509. D: πότερα δύναμιν, ἢ βούλησιν; Polit. 258. E. 281. B. Phil. 40. B: πότερα φῶμεν — ἢ μὴ φῶμεν; Pol. I. 331. C. V. 451. D. Legg. I. 626. C: πότερ᾽ οὖν δὴ πόλεσι μὲν πρὸς πόλεις ὀρθὸν τοῦτ᾽ ἐστί, κώμῃ δὲ πρὸς κώμην ἕτερον; II. 663. C. IV. 704. C. Apol. 22. E. al.

ποτέρωθι, *utra in parte*. Phaedr. 263. B: ποτέρωθι ... εὐαπατητότεροί ἐσμεν —;

ποτέρως, *utro modo*. Gorg. 502. B: ποτέρως σοι δοκεῖ παρεσκευάσθαι ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις; Crat. 435. E: ποτέρως οἴει; Pol. I. 341. B: ποτέρως λέγεις τὸν ἄρχοντα cet. 347. E. Alc. I. 120. C: ποτέρως ἂν οἴει σαυτοῦ μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι, φοβούμενος ... ἢ μή; Etiam indirecte interrogantis est (germ. *ob*. Polit. 272. D: ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ, ποτέρως οἱ τότε τὰς ἐπιθυμίας εἶχον περί τε ἐπιστημῶν cet.) et *quomodo*. Pol. II. 368. C: περὶ τῆς ὠφελείας αὐτοῖν τἀληθὲς ποτέρως ἔχει.

ποτηνός, ή, όν, *alatus*. Phaedr. 252. B. (e vers.).

ποτίζω, *do bibere*. Phaedr. 247. E: νέκταρ ἐπότισε.

πότιμος, ὁ ἡ, potabilis, dulcis. Phaedr. 243. D: *ποτίμῳ λόγῳ οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι.*

πότμος, ὁ, mors. Apol. 28. C. (ex Hom.).

ποτόν, τό, potio, potus. De lucri cup. 231. A: *ὅτι τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ ... τοῦτο τὸ ὄνομά ἐστι, ποτόν.* Pol. IV. 437. D: *θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ.* 438. A: *χρηστοῦ ποτοῦ.* IX. 585. B. Prot. 334. A: *σιτία καὶ ποτά.* Eryx. 404. A. Phaedr. 259. C: *ἠμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν.* Soph. 224. A. Pol. II. 380. E. Tim. 70. D. Legg. VII. 797. E: *πᾶσι ... ποτοῖς.* Eryx. 402. B. Prot. 314. A: *σιτία ... καὶ ποτά.* Pol. I. 332. C. Tim. 78. A.

πότος, ὁ, potatio, compotatio. Prot. 347. C: *ἀλλήλοις ... συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ.* Conv. 176. A: *τρέπεσθαι πρὸς τὸν πότον.* Pol. I. 329. A: *περὶ πότους τε καὶ εὐωχίας.* III. 389. E. Ep. VII. 326. D.

ποῦ, ubi. Phaedr. 228. E: *ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει καθεζόμενοι ἀναγνῶμεν;* Theaet. init. *ποῦ μήν;* Conv. 175. A: *θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη.* Pol. II. 371. E. al. innum. Etiam *quorsum, quam in partem, qua ratione.* Gorg. 453. C: *ὁ τὰ ποῖα τῶν ζώων γράφων καὶ ποῦ.* Polit. 307. C: *ποῦ δὴ λέγεις;* ΞΕ. *Ἐν πᾶσι ... τούτοις* cet. Pol. IX. 584. B: *ποῦ δὴ ... καὶ ποίας (ἡδονὰς) λέγεις;* — Enclit. *πού* est *alicubi* (*ἐάν που, sicubi.* Prot. 320. A. Pol. VII. 537. A. al.), *uspiam.* Phaed. 72. A: *εἶναί που.* E. 86. B: *ὡς ἀνάγκη ἔτι που εἶναι αὐτὴν τὴν ἁρμονίαν.* al. Saepius est *fere, ni fallor, opinor* (germ. *etwa, wohl, doch*), et fortius *sane, haud dubie.* Prot. 313. D: *καὶ γάρ οὗτοί που ... οὔτε αὐτοὶ ἴσασιν* cet. Phaedr. 229. C: *καί πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.* 266. D: *καλόν πού τι ἂν εἴη ὃ* cet. Phaed. 62. E: *ὁ δὲ νοῦν ἔχων ἐπιθυμοῖ που ἂν ἀεὶ εἶναι παρὰ τῷ αὐτοῦ βελτίονι.* Phil. 64. D: *οὐδείς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.* Pol. II. 372. A: *εἰ μή που ἐν αὐτῶν τούτων χρείᾳ τινὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους.* IV. 425. E: *τὰ πολλὰ ... αὐτῶν ... ῥᾳδίως που εὑρήσουσι.* IX. 582. D: *διὰ λόγων που ἔφαμεν δεῖν κρίνεσθαι· ἢ γάρ;* Traiectum. Phaedr. 258. A: *ἔδοξέ πού φησι* (int. *ἀνὴρ πολιτικὸς*) *τῇ βουλῇ* cet. Legg. IV. 710. B: *ἔχετε γὰρ ὃ λέγω που.*

πούς, ὁ, pes (etiam metricus). Polit. 270. A: *ἐπὶ σμικροτάτου βαῖνον ποδός.* Alc. I. 128. C. Men. 82. C: *ἑνὸς ποδός.* Pol. III. 400. A: *ποδί τε καὶ μέλει.* Lach. 183. B: *οὐδὲ ἄκρῳ ποδὶ ἐπιβαίνοντας.* Soph. 243. E: *κατὰ πόδα γε (e vestigio) ... ὑπέλαβες.* Legg. XI. 918. A: *ἕπεται κατὰ πόδα.* Soph. 242. A: *παρὰ πόδα μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω.* Pol. III. 400. A: *τὸν πόδα ... καὶ τὸ μέλος.* Men. 82. C: *εἰ ... εἴη αὕτη ἡ πλευρὰ δυοῖν ποδοῖν.* 83. D. 82. D: *πόσοι ... εἰσὶν οἱ δύο δὶς πόδες;* 83. E. Prot. 321. B: *ὑπὸ ποδῶν.* Gorg. 507. D: *ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν.* Pol. IV. 432. D: *πρὸ ποδῶν ... κυλινδεῖσθαι.* Tim. 33. D.

Critia 115. D: *ἑκατὸν ... ποδῶν βάθος*. 118. D. Men. 82. D. Ion. 535. B: *ἐκχέοντα τοὺς ὀϊστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν*. Theaet. 175. B: *τὰ ... ἐν ποσὶν ἀγνοῶν*. Phaed. 117. E: *ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη*. Theaet. 174. A: *τὰ ... παρὰ πόδας*. C. Conv. 205. E: *πόδας καὶ χεῖρας*. 220. B. Pol. VII. 522. D: *οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος*. X. 615. E. Alc. I. 128. C.

πρᾶγμα, τό, res; negotium; molestia; id quod nostra interest vel *refert*, pl. *res, rerum status;* saepissime orationis est amplificatio. Prot. 309. C: *καὶ τί ἂν γεγονὸς εἴη περὶ σὲ κἀκεῖνον τοσοῦτον πρᾶγμα;* Gorg. 447. B: *οὐδὲν πρᾶγμα* (germ. *das macht nichts, hat nichts zu bedeuten* s. *es liegt nichts daran*). Crat. 393. D: *εἰ ... ἐν ἑτέραις συλλαβαῖς ἢ ἐν ἑτέραις τὸ αὐτὸ σημαίνει, οὐδὲν πρᾶγμα*. Conv. 198. E: *πρᾶγμα οὐδέν*. 182. A: *κοσμίως ... ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον*. 217. C: *ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα*. Legg. IV. 708. E: *ἐὰν πρὸς καιρόν τινα λέγωμεν, πρᾶγμα οὐδὲν γίγνοιτ' ἂν ἔτι*. VII. 794. E: *πρᾶγμα οὐδέν*. Euth. 3. D: *τὸ ... καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα*. 4. D. Hipp. mai. 286. E: *φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα* (nos: *es stände ja sonst schlecht mit mir*). 291. A: *ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα φύρεσθαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον*. Apol. 20. C: *τὸ σὸν τί ἐστι πρᾶγμα* (nos: *wie steht es mit dir?*). Phaedr. 232. E: *φιλίαν ... ἐκ τοῦ πράγματος ... γενήσεσθαι*. Phaed. 61. C: *ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος* (i. e. *φιλοσοφίας*) *μέτεστιν*. Pol. 353. A: *καί μοι δοκεῖ τοῦτο ἑκάστου πράγματος ἔργον εἶναι*. Prot. 312. C: *οὔτ' εἰ ἀγαθῷ οὔτ' εἰ κακῷ πράγματι* (germ. *etwas gutem oder bösem*). Gorg. 520. B: *μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι* (germ. *das zu tadeln was* cet.) *ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν*. Legg. I. 640. C: *ὡς οὐδενί γε πράγματι* (antec. *τούτοις ἄρχοντος δεῖ*). Gorg. 512. B: *σεμνύνων τὸ πρᾶγμα*. 517. C: *πρᾶγμα ... γελοῖον ποιοῦμεν ... ἐν τοῖς λόγοις*. 519. B: *ἀνόητον πρᾶγμα ... ὁρῶ γιγνόμενον*. Theaet. 168. B: *ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα* (i. e. *τὴν φιλοσοφίαν*) *ἀποφανεῖς*. Soph. 262. E: *συνθεὶς πρᾶγμα πράξει*. Polit. 308. C: *εἴ τις τῶν ... ἐπιστημῶν πρᾶγμα ὁτιοῦν τῶν αὑτῆς ἔργων* (germ. *irgend eins ihrer Werke*) ... *ξυνίστησιν*. Pol. VII. 531. C: *δαιμόνιον ... πρᾶγμα λέγεις*. Legg. III. 697. C. Crit. 53. C: *ἄσχημον ἂν φανεῖσθαι τὸ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα*. Euthyd. 274. E: *τὸ πρᾶγμα, τὴν ἀρετήν*. Lach. 200. A: *οὐδὲν ... ἔτι πρᾶγμα εἶναι*. Phaed. 71. A: *ἐξ ἐναντίων τὰ ἐναντία πράγματα* (i. q. simpl. *τὰ ἐναντία*). Apol. 41. C: *οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα*. Prot. 387. D: *τὴν ... φύσιν τῶν πραγμάτων εἰδέναι*. 341. D: (*ὃ ἂν*) *διὰ πολλῶν πραγμάτων γίγνηται*. Phaedr. 230. E: *περὶ ... τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι*. Gorg. 451. D: *τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ... καὶ ἄριστα*. Theaet. 186. C: *διὰ πολλῶν πραγμάτων ... πα-*

ῥαγίγνεται. Polit. 285. E: μὴ μετὰ πραγμάτων. Pol. III. 406. E: τελευτήσας πραγμάτων ἀπηλλάγη. Alc. I. 107. C: ὅταν περὶ τῶν ἑαυτῶν ... πραγμάτων (σκοπῶνται). Euthyd. 288. E: ἄνευ πραγμάτων. Crat. 390. D: φύσει τὰ ὀνόματα εἶναι τοῖς πράγμασι. Alc. I. 105. C: οὐδὲ (ἐξέσται) ἐπιθέσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν. Cum v. ἔχειν est germ. *geplagt sein*, cum v. παρέχειν *plagen*. Phaedr. 254. A: πάντα πράγματα παρέχων τῷ σύζυγι cet. Gorg. 467. D: τίς γὰρ βούλεται ... πράγματ᾽ ἔχειν; Phaed. 63. E: ἀλλά μοι πάλαι πράγματα παρέχει. 115. A. Theaet. 143. C. 174. B: πράγματ᾽ ἔχει διερευνώμενος. Crat. 427. D. Conv. 186. B: καὶ κατ᾽ ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. Pol. I. 347. D: ἄλλον ὠφελῶν πράγματα ἔχειν. V. 476. C: ὁ ... καλὰ μὲν πράγματα νομίζων cet. VII. 531. B: τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας. VIII. 549. C: ὥστε πράγματα μὴ ἔχειν. X. 604. C: πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα. Apol. 31. D: πράττειν τὰ πολιτικὰ πράγματα. Hipp. mai. 285. E: πράγματ᾽ ἂν εἶχες ἐκμανθάνων. 295. A: ὅσα πράγματα ἡμῖν ἤδη παρέσχηκε. Sis. 387. E: πολλά τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμένου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.

πραγματεία, ἡ, *negotium, inceptum; studium; occupatio, tractatio* (praec. sedula). Gorg. 453. A: (ὅτι) ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα ... εἰς τοῦτο τελευτᾷ. Theaet. 517. D. Phaed. 64. E: ἡ τοῦ τοιούτου (int. φιλοσόφου) πραγματεία. 67. B: οὗ ἕνεκα ἡ πολλὴ πραγματεία ἡμῖν ... γέγονεν. Crat. 408. A: περὶ λόγου δύναμίν ἐστι πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Pol. VII. 532. C: πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία τῶν τεχνῶν ... ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν cet. Legg. VI. 769. A: ζωγράφων ... ἡ πραγματεία. Riv. 139. A: ἡ περὶ τὰς τέχνας πραγματεία. Ep. II. 313. B. Phaedr. 273. E: ταῦτα ... οὐ μή ποτε κτήσεται (al. κτήσηται) ἄνευ πολλῆς πραγματείας. Polit. 275. E. Theag. 129. E: περὶ ... πραγματείας τῆς ἄλλης (*de reliquo incepto*) πάνυ φοβοῦμαι. Ep. II. 314. A: μετὰ πολλῆς πραγματείας. Phaed. 63. A: ἡσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ. Phil. 58. C. Gorg. 518. A: περὶ σώματος πραγματείαν. Polit. 279. A. Parm. 136. C: ἀμήχανον ... λέγεις ... πραγματείαν. Pol. VII. 528. D: τὴν ... τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθης. 531. D. Eryx. 401. E. Gorg. 501. B: εἶναί τινες καὶ περὶ ψυχὴν τοιαῦται ἄλλαι πραγματεῖαι. Pol. VI. 500. C: κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας.

πραγματειώδης, ὁ ἡ, *operosus*. Parm. 137. B: ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν.

πραγματεύομαι, *operam pono in aliqua re, sedulo aliquid tracto, pertracto, ago, anquiro, compono*. Prot. 361. D: πάντα ταῦτα πραγματεύομαι. Hipp. mai. 304. C: ὡς ... οὐδενὸς ἄξια πραγματεύομαι. Ep. VII. 333. E: ἣν (ἑταιρείαν) ἐκ τοῦ ξενίζειν ... πραγματεύονται. Crat. 437. C:

εἰ πραγματεύοιτο. Theaet. 187. A: *ὅταν αὐτὴ καθ' αὑτὴν πραγματεύηται περὶ τὰ ὄντα.* Pol. IV. 430. D: *ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης.* 427. A: *τὸ τοιοῦτον εἶδος ... πραγματεύεσθαι.* Epin. 988. A: *ὡς οὐ χρὴ περὶ τὰ θεῖά ποτε πραγματεύεσθαι θνητοὺς ὄντας.* Parm. 130. D: *περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.* 133. B: *πάνυ πολλὰ καὶ πόῤῥωθεν πραγματευομένου.* Apol. 20. C. Pol. VI. 506. D: *τοσοῦτον χρόνον περὶ ταῦτα πραγματευόμενον.* 310. C: *οἱ περὶ τὰς γεωμετρίας ... πραγματευόμενοι.* Phaed. 99. D: *τὸν δεύτερον πλοῦν ... ᾗ πεπραγμάτευμαι.* 100. B: *τῆς αἰτίας τὸ εἶδος ὃ πεπραγμάτευμαι.* Parm. 129. E: *ταῦτα ... ἀνδρείως ... πάνυ ἡγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι* (pass.). Apol. 22. B: *ἃ (ποιήματα) μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς* (pass.). Eryx. 398. E: *μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ.* A: *πρὸς ... αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον.* Ep. III. 315. E.

πρακτικός, ή, όν, in agendo occupatus, rebus gerendis aptus; efficax, agilis; in agendo positus (in re). Polit. 259. C: *τῆς ... πρακτικῆς* (oppos. *τῆς γνωστικῆς*). 311. A: *ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται.* Def. 413. E: *προαιρέσεως πρακτικῆς.* Polit. 258. E: *τὴν μὲν (ἐπιστήμην) πρακτικὴν προσειπών, τὴν δὲ μόνον γνωστικήν.* Legg. X. 894. D: *τίνα (τίν' ἄν?* int. *κίνησιν) προκρίναιμεν ... πρακτικὴν διαφερόντως (εἶναι);* Pol. V. 476. A: *οὓς νῦν δὴ ἔλεγες φιλοθεάμονάς τε καὶ φιλοτέχνους καὶ πρακτικούς.*

πρᾶξις, ἡ, actio; res gerenda et *gesta; effectio* et *confectio.* Prot. 344. E: *τίς ... εἰς γράμματα ἀγαθὴ πρᾶξίς ἐστι;* Gorg. 450. D: *πᾶσα ἡ πρᾶξις ... αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί.* Polit. 304. E: *πᾶσα ἡ πολεμικὴ πρᾶξις.* Conv. 180. E: *πᾶσα ... πρᾶξις ὧδ' ἔχει* cet. Pol. IV. 433. E: *ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο.* Legg. IV. 716. C: *τίς ... πρᾶξις φίλη καὶ ἀκόλουθος θεῷ;* V. 737. A: *πολιτικὴ πρᾶξις.* Id. Euthyd. 306. B. Soph. 266. D: *τῆς ἡμετέρας ... ποιητικῆς πράξεως.* Pol. I. 349. B: *τῆς δικαίας πράξεως.* Tim. 21. D: *περὶ μεγίστης πράξεως ... ἣν ἥδε ἡ πόλις ἔπραξε* cet. Legg. IX. 876. D: *τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως.* 903. B: *πάθης καὶ πράξεως.* Charm. 163. B: *ποίησιν πράξεως καὶ ἐργασίας ἄλλο ἐνόμιζε.* Gorg. 527. C: *τῇ ῥητορικῇ οὕτω χρηστέον ... καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ πράξει.* Conv. 181. A: *ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον* (int. *καλὸν*) *ἀπέβη.* Pol. II. 370. B: *ἄλλος ἐπ' ἄλλου ἔργου πράξει.* III. 399. A: *ἐν ... πολεμικῇ πράξει ὄντος ἀνδρείου.* B. Alc. I. 117. D: *τὰ ἁμαρτήματα ἐν τῇ πράξει.* Men. 99. B: *ἐν πολιτικῇ πράξει.* Prot. 356. B: *ταύτην τὴν πρᾶξιν πρακτέον.* Legg. VIII. 831. D: *πρᾶξιν πράττειν ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον.* IX. 871. C: *ὑπέχειν τὴν τῆς δίκης πρᾶξιν* (i. q. *τὴν τῆς πράξεως δίκην*) *κατὰ νόμον.* Charm. 163. E: *τὴν ... τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν σωφροσύνην*

εἶναι σαφῶς σοι διορίζομαι. Menex. 237. B: τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδείξωμεν. Crat. 387. A: κατὰ τὴν αὑτῶν ... φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται. Legg. X. 892. B: τὰ μεγάλα καὶ πρῶτα ἔργα καὶ πράξεις. XII. 960. B: ταφαὶ εἴτε καὶ ἄταφοι πράξεις. Polit. 258. D: ψιλαὶ τῶν πράξεών εἰσι (τέχναι). Pol. V. 476. A: τῇ ... τῶν πράξεων ... κοινωνίᾳ. Critia 120. D: τὰ δόξαντα περὶ πολέμου καὶ τῶν ἄλλων πράξεων. Hipp. mai. 281. C: ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων. Phaedr. 271. E: αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν (nos: *im Handeln, h. e. in der Wirklichkeit*) ὄντα. Pol. IX. 577. A: ἐν ... ταῖς κατ' οἰκίαν πράξεσιν. Legg. II. 655. D: ἐν πράξεσι ... παντοδαπαῖς γιγνόμενα. Lach. 192. A: ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν cet. Ep. VII. 343. A: κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσιν (germ. *wirklich*) γραφομένων. Gorg. 450. B: περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις. Theaet. 177. A: διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις. Polit. 280. D: τὰς βίᾳ πράξεις. Tim. 19. C: κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις. Legg. X. 904. A: ἐμψύχους οὔσας τὰς πράξεις ἁπάσας. Charm. 163. C: ἐργασίας τε καὶ πράξεις. D: τὰς τῶν ἀγαθῶν ποιήσεις πράξεις (ὅτι καλοίης). *exactio.* Prot. 328. B: τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον πεποίημαι. Pol. IV. 425. D: τελῶν τινὲς ... πράξεις.

πρᾶος (πραΰς, unde fem. πραεῖα al.), *mitis, clemens, humanus.* Phaedr. 243. C: πρᾶος τὸ ἦθος. Pol. I. 354. A: ἐπειδή μοι πρᾶος ἐγένου. VIII. 566. E: πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶος εἶναι προσποιεῖται. Tim. 53. C: ὁ μὲν αἵματος ὀρὸς πρᾶος. Pol. II. 375. C: πραεῖα φύσις. Euthyd. 303. D: τόδε ... ἕτερον δημοτικόν τι καὶ πρᾶον ἐν τοῖς λόγοις ὅτι cet. Legg. I. 645. A: ἅτε ... τοῦ λογισμοῦ ... πράου ... καὶ οὐ βιαίου (ὄντος). Theaet. 144. A: πρᾶον ... εἶναι διαφερόντως. Pol. VI. 500. A. Legg. VII. 792. E: τὸ ... εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα. Pol. II. 375. C: ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος. VIII. 562. D: ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ὦσι. Tim. 18. A. Legg. X. 888. A: ἐν πραέσι λόγοις. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. Pol. II. 375. C: πράους (opp. χαλεπούς). VI. 501. E. Legg. V. 735. E: ὁ πραότερος ... τῶν καθαρμῶν. Men. 100. B: ἵνα πραότερος ᾖ. Tim. 85. A: πραότερον (τὸ λευκὸν φλέγμα). Legg. I. 629. D: πολὺ πραότερον (πολέμου γένος) ἐκείνου. VII. 815. E: πραοτέρας τὰς ἡδονὰς κεκτημένον ἐκείνων. IX. 867. B: πραοτέρας (τὰς τιμωρίας). XI. 930. A: πραότερα τρόπων ἤθη. Crit. 49. B: πραότερα (πάσχειν). Pol. VI. 493. B: ὁπότε χαλεπώτατον ἢ πραότατον ... γίγνεται (θρέμμα). Phaed. 116. C: πραότατον ... ἄνδρα. Legg. IV. 720. A: τὸν πραότατον ... τρόπον. V. 735. D. Pol. II. 375. E: ὡς οἷόν τε πραοτάτους εἶναι. Legg. IX. 863. D.

πραότης, ἡ, *mansuetudo, clementia.* Pol. VIII. 558. A:

ἡ πραότης ἐνίων τῶν δικασθέντων οὐ κομψή; Def. 412. D. Theaet. 144. B: μετὰ πολλῆς πραότητος. Crat. 406. A: ἀπὸ τῆς πραότητος τῆς θεοῦ. Tim. 71. C: πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια. Critia 120. E: πραότητι μετὰ φρονήσεως ... χρώμενοι. Conv. 197. D: πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων.

πράσιμος, ὁ ἡ, *venalis.* Legg. VIII. 847. E: ὅσα ζῷα ξύμπαντα πράσιμα cet.

πράσιος, ὁ ἡ, *viridis.* Tim. 68. C: πράσιον (χρῶμα).

πρᾶσις, ἡ, *venditio.* Legg. VIII. 849. B: τῶν ζώων ἔστω πρᾶσις. C. Soph. 224. A: τῆς τῶν σιτίων καὶ ποτῶν πράσεως. Pol. VII. 525. C. Legg. VIII. 850. B. XI. 915. D. Soph. 223. D: ὠνῇ καὶ πράσει. 224. B: πρᾶσιν. Pol. II. 371. D. Legg. VIII. 849. B: πρᾶσιν ... ποιείσθωσαν. D. XI. 915. E.

πρατήρ, ὁ, *venditor.* Legg. XI. 915. D: ἀναγέτω ... ὁ ἔχων εἰς πρατῆρα.

πράττω, *facio; ago, perago; gero; perficio, impetro;* cum adv., v. c. εὖ, *rem bene gero, bene mecum agitur.* Conv. 216. A: (ὅτι) τὰ ... Ἀθηναίων πράττω. Pol. III. 397. E: ἐπειδὴ ἕκαστος ἓν πράττει. V. 463. E: ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει. VI. 505. E: τούτου ἕνεκα πάντα πράττει. Apol. 28. B: πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει. Alc. I. 116. B: ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ καὶ εὖ πράττει; Pol. IV. 436. B: ἢ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καθ' ἕκαστον αὐτῶν πράττομεν. Prot. 333. D: εἰ εὖ πράττουσιν ἀδικοῦντες. Conv. 193. B: ᾧ μηδεὶς ἐναντία πραττέτω. Pol. III. 407. A: ὃ εἰ μὴ πράττοι. Euthyd. 281. C. Charm. 173. D: ὅτι ... ἐπιστημόνως ἂν πράττοντες εὖ ἂν πράττοιμεν καὶ εὐδαιμονοῖμεν. Euthyd. 280. C: ἆρ' ἂν οὗτοι εὖ πράττοιεν διὰ τὴν κτῆσιν —; Polit. 301. B: ὅταν μήτε κατὰ νόμους ... πράττῃ τις εἷς ἄρχων. Pol. X. ad fin. (ἵνα) εὖ πράττωμεν. Prot. 326. D: ἵνα μὴ ... εἰκῇ πράττωσιν. Alc. I. 127. B: ὅταν τὰ αὑτῶν ἕκαστοι πράττωσιν. C. Prot. 313. A: τὰ σὰ ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν. 317. A: τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι πράττειν (*aliquid perficere*). 319. A: τὰ τῆς πόλεως ... πράττειν καὶ λέγειν. Phaed. 82. D: οὐ δεῖν ἐναντία φιλοσοφίᾳ πράττειν. Conv. 173. A: δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. Pol. I. 352. A: ἀδύνατον αὐτὸν πράττειν ποιήσει στασιάζοντα cet. Legg. I. 628. D: ἄριστα πράττειν τότε. Apol. 31. D: τὰ πολιτικὰ πράττειν. Charm. 163. B: οὐ ταὐτὸν καλεῖς τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πράττειν; B: ἐργάζεσθαι καὶ πράττειν. Euthyd. 284. C: λέγειν ἄρα πράττειν τε καὶ ποιεῖν ἐστίν; Phaedr. 247. A: πράττων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὑτοῦ. Crit. 47. B: τοῦτο πράττων (*sedulo agens*). Epin. 982. D: τοτὲ μὲν ἕτερα, ἄλλοτε δὲ ἄλλα πρᾶττον. Pol. V. 463. E: ἑνός τινος ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττοντος. Polit. 301. E: μὴ μετὰ ἐπιστήμης πραττούσης τὰς πράξεις. Pol. VI. 495. D: καίπερ οὕτω πραττούσης φι-

λοσοφίας. Ep. III. 318. D: κακῶς πράττοντα διὰ σέ. Polit. 307. E: τὰ σφέτερ᾽ αὐτῶν πράττοντες. Pol. VII. 527. A: ὡς ... πράττοντές τε καὶ πράξεως ἕνεκα πάντας τοὺς λόγους ποιούμενοι cet. Critia 111. E: πραττόντων αὐτὸ τοῦτο. Charm. 172. A: τοὺς ... εὖ πράττοντας εὐδαίμονας εἶναι. Pol. IV. 433. D: ὅτι τὸ αὐτοῦ ἕκαστος εἷς ὢν ἐν ἔπραττε. 435. B. Lach. 179. D: (ὅτι) τὰ ... τῶν ἄλλων πράγματα ἔπραττον. Pol. X. 603. C: ἐκ τοῦ πράττειν ἢ εὖ οἰομένους ἢ κακῶς πεπραγέναι. Apol. 33. A: εἴ πού τι ἔπραξα. Phaedr. 232. D: (ὅσοι) δι᾽ ἀρετὴν ἔπραξαν (*impetrarunt*) ὧν ἐδέοντο. 233. A. Pol. V. 353. D: ὃ ἄλλῳ τῶν ὄντων οὐδ᾽ ἂν ἑνὶ πράξαις. IX. 592. B: πράξειεν. Prot. 319. B: ἐπειδὰν ... περὶ οἰκοδομίας τι δέῃ πρᾶξαι τὴν πόλιν. Pol. I. 351. C. III. 412. E. Gorg. 514. A: δημοσίᾳ πράξαντες τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Legg. I. 642. E. Pol. VII. 519. E: ὅπως ἕν τι γένος ἐν πόλει διαφερόντως εὖ πράξει. II. 366. B: πράξομεν κατὰ νοῦν. Crit. 45. D: (οἳ) ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράξουσι (*ea conditione erunt quae forte eis obveniet*). Phaed. 58. E: εὖ πράξειν. 95. C. Pol. I. 346. E: ὁ μέλλων καλῶς τῇ τέχνῃ πράξειν. V. 466. D: τὰ ... βέλτιστα πράξειν. VII. 517. C: τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν. Alc. II. 141. D: ὡς ἀγαθόν τι πράξοντες. Prot. 357. E: ὅτι ἀμαθίᾳ πράττεται. Pol. V. 473. B: τί ποτε νῦν κακῶς ἐν ταῖς πόλεσι πράττεται cet. Legg. VI. 785. A: ταύτῃ πραττέσθω. Charm. 173. B: ἄλλο τι κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἂν πράττοιτο. Conv. 182. A: ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον. Pol. II. 370. B: τὸ πραττόμενον (*id quod geritur* et *gerendum est*). Legg. II. 660. B: ἃ σὺ νῦν λέγεις οὐκ οἶδα πραττόμενα (*fieri*). Ep. II. 311. D: εἴ τι ... μὴ καλῶς πέπρακται. IV. 321. A. Legg. IX. 866. D: θυμῷ ... πέπρακται. XII. 960. B: πεπρᾶχθαι. Euth. 8. E. Crit. 44. C. Polit. 267. C: πεπραγμένον. Legg. IX. 866. D. E. XI. 937. E: πεπραγμένα. Ep. VII. 341. D: τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ᾽ ἂν ἡμῖν cet. Tim. 23. E: τῶν ἔργων αὐτοῖς ὃ κάλλιστον ἐπράχθη. Crit. 44. C: ὥσπερ ἂν πραχθῇ. Pol. V. 473. A: ἆρ᾽ οἷόν τέ τι πραχθῆναι ὡς λέγεται —; Legg. XII. 960. B. Prot. 324. B: οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη. Tim. 21. A: πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως. Legg. IX. 867. C. B: οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι. Euth. 4. E: τούτων οὕτω πραχθέντων ὡς σὺ λέγεις. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων. Conv. 218. B: τοῖς ... τότε πραχθεῖσι. Phaedr. 241. A: ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα. 272. E. Pol. V. 452. A: εἰ πράξεται ἢ λέγεται. Verb. Prot. 356. B: ταύτην τὴν πρᾶξιν πρακτέον. Pol. V. 457. A: καὶ οὐκ ἄλλα πρακτέον. Demod. 381. E: ἃ πρακτέον ἐστί. Prot. 356. C: οὐ πρακτέα. Demod. 381. E: ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν. — Med. *exigo* (proprie germ. *eintreiben*, dein in univ. *fordern*). Prot. 328. B: ἀξίως τοῦ μισθοῦ ὃν πράττομαι. Apol. 19. D:

ὡς ἐγὼ ... χρήματα πράττομαι. Legg. VI. 762. B: τὴν διπλασίαν πραττέσθω τὸν ὑποφεύγοντα. 774. B. Men. 91. D: τούτων φανερῶς χρήματα ἀξιοῦσι πράττεσθαι. Soph. 222. E: (τὸ) τὸν μισθὸν πραττόμενον τροφὴν ἑαυτῷ μόνον. 223. A: (τὸ) μισθὸν ... νόμισμα πραττόμενον. Pol. I. 347. B: φανερῶς πραττόμενοι ... μισθόν. Eryx. 402. D. Men. 90. D: τοὺς μισθὸν πραττομένους. E. 91. B. Apol. 31. C: ὡς ἐγώ ποτέ τινα ἢ ἐπραξάμην μισθὸν ἢ ᾔτησα. Gorg. 511. D: δύ' ὀβολοὺς ἐπράξατο. E. Hipp. mai. 282. C: ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι. Etiam activ. (Legg. VI. 774. D: πραττόντων ... οἱ ταμίαι τούτοιν τοῖν θεοῖν.) et pass. Legg. XI. 921. C: ὃς ἂν ... μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ ... διπλοῦν πραττέσθω.

πραΰνω, *mitigo; sedo, restinguo.* Polit. 268. B: κηλῶν πραΰνειν. Legg. V. 731. D: ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πραΰνειν. Menex. 247. D: ἰωμένους καὶ πραΰνοντας. Pol. IX. 572. A: τὸ θυμοειδὲς πραΰνας. VI. 501. C: ἔτι μᾶλλον ... πραΰνονται. IV. 440. D: πρὶν ἂν ... πραϋνθῇ.

πράως, *mansuete, clementer;* etiam *aequo animo, aeque.* Phaed. 88. E: (πότερον) πράως ἐβοήθει τῷ λόγῳ. Soph. 217. D: πάντες ... ὑπακούσονταί σοι πράως. Pol. IX. 589. C: πείθωμεν ... αὐτὸν πράως. Tim. 17. D: δικάζοντας ... πράως τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν. 74. C. Legg. I. 634. C: μὴ χαλεπῶς, ἀλλὰ πράως ἀποδεχώμεθα ἀλλήλων. X. 888. A: λέγωμεν πράως. Crit. 43. B: ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πράως φέρεις. Lys. 211. E: ἐγὼ ... πρὸς μὲν ταῦτα πράως ἔχω (nos: *ich bin — gleichgültig*). Phaedr. 268. E: ἅτε μουσικὸς ὢν πρᾳότερον (εἴποι ἄν). Gorg. 489. D: πρᾳότερόν με προδίδασκε. Phaed. 94. D: τὰ δὲ πρᾳότερον (κολάζουσα). Men. 75. D. Menex. 249. C. Pol. III. 387. E: φέρειν ... ὡς πρᾳότατα.

πρεπόντως, *decenter, pulchre; convenienter.* Crit. 439. B: εἰ πρεπόντως εἴργασται. Conv. 198. A: ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος. Pol. III. 399. A. Tim. 19. C. Legg. III. 699. D: σαυτῷ τε καὶ τῇ πατρίδι πρεπόντως. VII. 815. B: ἐν χορείαις πρεπόντως εὐνόμων ἀνδρῶν. VIII. 835. B: πρεπόντως ἑκάστοις θύμασιν. IX. 861. C: τό τε πρεπόντως τεθὲν ... καὶ τὸ μή. Menex. 239. C: ἐς ᾠδὰς ... αὐτὰ θεῖναι πρεπόντως τῶν πραξάντων.

πρέπω, *decorus sum, convenio;* impers. *decet, convenit, consentaneum est* vel *accommodatum* (cum dat. vel cum accus. et inf.). Prot. 312. B: ὡς ... τὸν ἐλεύθερον (int. ἐπὶ παιδείᾳ μανθάνειν) πρέπει. Phaed. 61. C: μάλιστα πρέπει μέλλοντα ἐκεῖσε ἀποδημεῖν διασκοπεῖν cet. 92. C. 114. D: τὸ ... ταῦτα διϊσχυρίσασθαι οὕτως ἔχειν ... οὐ πρέπει νοῦν ἔχοντι ἀνδρί. Conv. 196. E: ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι. Pol. V. 474. D: ἀνδρὶ ... ἐρωτικῷ οὐ πρέπει ἀμνημονεῖν ὅτι cet. Tim. 29. D. Legg. VI. 775. B. Alc. I. 135.

C: *πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν.* Lach. 197. D: *πρέπει ... σοφιστῇ* cet. Theaet. 146. B: *τοιῷδε δὲ πρέποι ... ἂν τοῦτο.* Soph. 219. C: *πρέποι γὰρ ἄν.* Crat. 407. D. Epin. 976. C: *ὅτι γιγνόμενον ἂν πρέποι.* Apol. 17. C: *ἀγαθὸν τοιοῦτον ὅτι ἂν πρέποι μοι.* Hipp. mai. 290. C: *ὅταν γε μὴ πρέπῃ.* D: *ὅτι, ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστῳ, τοῦτο καλὸν ποιεῖ ἕκαστον.* Phaedr. 278. D: *θεῷ μόνῳ πρέπειν (ἔμοιγε δοκεῖ).* Gorg. 485. C: *πρέπειν μοι δοκεῖ.* Pol. I. 327. A. Legg. VII. 821. A. Tim. 38. B: *τάχ' ἂν οὐκ εἴη καιρὸς πρέπων ... διακριβολογεῖσθαι.* Legg. XII. 945. B: *λόγος ἂν εἴη πρέπων.* Hipp. mai. 290. C. Gorg. 485. B: *πρέπον (μοι φαίνεται) τῇ τοῦ παιδίου ἡλικίᾳ.* Tim. 17. B: *ξενωθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις.* Legg. I. 625. A. VI. 779. C: *ὅσα ... πρέπον ἂν οἰκεῖν εἴη.* Phaedr. 268. D: *τὴν τούτων σύστασιν, πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὅλῳ συνισταμένην.* Phaed. 108. C: *εἰς τὴν αὐτῇ πρέπουσαν οἴκησιν.* Pol. III. 397. B. Gorg. 503. E: *τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πρέπον τε εἶναι καὶ ἁρμόττειν.* Soph. 225. A: *εἰκὸς καὶ πρέπον ὄνομα* cet. Polit. 284. E: *πρὸς τὸ μέτριον καὶ τὸ πρέπον* cet. Legg. VIII. 828. C: *κατὰ τὸ πρέπον προσνέμοντες* cet. Pol. I. 342. E: *τὸ ἐκείνῳ ξυμφέρον καὶ πρέπον ... λέγει καὶ ποιεῖ* cet. V. 459. E: *ὕμνοι ... πρέποντες τοῖς γιγνομένοις γάμοις.* III. 400. B: *τίνες ... πρέπουσαι βάσεις.* Menex. 246. E: *οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς ... πρέποντα φαίνεται.* Critia 112. B. Pol. VI. 491. D: *τοσούτῳ πλειόνων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων.* Critia 117. A: *δένδρων φυτεύσεις πρεπούσας ὕδασι.* Phaedr. 264. C: *πρέποντ' ἀλλήλοις.* Pol. VI. 500. B: *ἥκιστα φιλοσοφίᾳ πρέποντα ποιοῦντας.* Soph. 230. E: *ἃ καθαρώτατον ... ἔπρεπε τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι.* Pol. V. 474. D: *ἄλλῳ ... ἔπρεπεν ... λέγειν ἃ λέγεις.* Charm. 158. C: *τὸ αἰσχυντηλὸν αὐτοῦ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεψεν.* Polit. 269. C: *εἰς ... τὴν τοῦ βασιλέως ἀπόδειξιν πρέψει ῥηθέν.* 288. C: *τοῦτο ... τούτοις ἓν ὄνομα ἅπασι πρέψει προσαγορευθέν.*

πρεπώδης, ὁ ἡ, decens. Alc. I. 135. B: *τὸ δὲ κάλλιον πρεπωδέστερον;*

πρεσβεία, ἡ, in eo ponitur qui aetate et dignitate superior est. Pol. VI. 509. B: *ἔτι ἐπέκεινα τῆς οὐσίας πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος.* **legatio;* etiam *nuntius* (*Botschaft*). Ep. VII. 350. A: *πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι* cet. Pol. V. 422. D: *πρεσβείαν πέμψαντες εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν.* Legg. V. 742. A: *πρεσβειῶν.* XII. 941. A: *(ἐὰν) μὴ τὰς οὔσας πρεσβείας ἐφ' αἷς πέμπεται ἀπαγγέλλῃ.* Etiam *legatus.* Legg. XII. 950. D: *κήρυξιν ἢ πρεσβείαις ἢ καί τισι θεωροῖς.*

πρεσβεῖον, τό, munus honorarium. Gorg. 524. A: *Μίνῳ ... πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν* cet.

πρεσβευτής, ὁ, *legatus.* Legg. XII. init. Hipp. mai. 281. A: πρεσβευτήν.

πρεσβεύω, *aetate superior sum.* Legg. XII. 951. E: τῶν νομοφυλάκων τοὺς ἀεὶ πρεσβεύοντας δέκα. In univ. *superior sum, dignitate antecello.* Legg. VI. 752. E: διὰ τὸ πρεσβεύειν τῶν πολλῶν πόλεων. **colo, honoro.* Crit. 46. B: τοὺς αὐτοὺς πρεσβεύω καὶ τιμῶ. Conv. 188. C: (ἐὰν) μηδὲ τιμᾷ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ. 186. B: ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην. Legg. IV. 718. A: τούτῳ μάλιστ' ἀεὶ πρεσβεύειν. Pol. IX. 591. C: οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων. Legg. IX. 879. B: τὸ πρεσβύτερον ὡς οὐ σμικρῷ τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβευόμενον ἔν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώποις. **legatus sum* vel *legatus mittor.* Charm. 158. A: ὁσάκις ἢ παρὰ μέγαν βασιλέα ... πρεσβεύων ἀφίκετο. Hipp. mai. 282. B: δεῦρο ἀφίκετο δημοσίᾳ οἴκοθεν πρεσβεύων. Ep. III. 315. D: λέγειν σὲ πρός τινας τῶν παρὰ σὲ πρεσβευόντων. Hipp. mai. 281. B: πολλάκις ... καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐπρέσβευσα. Med. *legationem mitto.* Legg. III. 698. D: πρεσβευομένοις αὐτοῖς πανταχόσε βοηθεῖν οὐδεὶς ἤθελε cet.

πρέσβις, ἡ, *senectus.* Legg. IX. 855. D: ὁ δικαστὴς ἑξῆς ... κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω. XI. 924. C.

πρέσβυς, unde comp. πρεσβύτερος, *senior, natu maior, antiquior*, et superl. πρεσβύτατος, *natu maximus.* Prot. 320. C: ὡς πρεσβύτερος νεωτέροις. Phil. 15. E. Pol. VII. 539. C. Conv. 180. D: ἡ μὲν ... πρεσβυτέρα. Legg. IX. 879. B: τὸ πρεσβύτερον. Parm. 128. E: ὑπὸ πρεσβυτέρου. Conv. 219. D: ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου. Phaedr. 227. C: πρεσβυτέρῳ. Pol. V. 465. A. II. 380. C: μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον. Legg. IX. 879. C: τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον. I. 631. E: ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον ἰόντων. Gorg. 461. C: πρεσβύτεροι γιγνόμενοι. Pol. X. 613. D. Tim. 77. A: πρεσβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα. Prot. 314. B: ταῦτα ... σκοπώμεθα καὶ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν. Polit. 270. E. Soph. 251. C: πρεσβυτέροις ἀνθρώποις. Pol. III. 412. C: ὅτι ... πρεσβυτέρους τοὺς ἄρχοντας δεῖ εἶναι cet. V. 452. B: οὐ μόνον τὰς νέας (γυναῖκας), ἀλλὰ καὶ ἤδη τὰς πρεσβυτέρας. Conv. 178. C: ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. Critia 114. D: βασιλεὺς ... ὁ πρεσβύτατος. Lys. 204. E: ὁ πρεσβύτατος υἱός. Locr. 97. E: πρεσβίστα (v. πρεσβύστα) ἐντί (γᾶ). Critia 114. D: τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἐκγόνων. Phaedr. 259. D: τῇ ... πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ. Conv. 178. B: τὸ ... ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεόν. Legg. VI. 754. C: τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ ἀρίστους. — Ut Lat. *antiquius*, est etiam id *quod potius ducimus, magis colimus* vel *curamus.* Conv. 218. D: ἐμοὶ ... οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι. Locr. 104. B: ἁ πρεσβίστα (v. πρεσβύστα) φιλοσοφία. Legg. IV. 717. B: χρεῶν πάντων πρεσβύτατα. — Plur. *legati.* Eryx. 392. D: οἱ Συρακούσιοι πρέσβεις. Ep. XIII. 363. B:

οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι. Pol. VIII. 560. D: *οὔτε πρέσβεις* (*tanquam legatos missos*) *πρεσβυτέρων λόγους ἰδιωτῶν εἰσδέχονται.* Eryx. 392. C: *πεπόμφασι ... ὡς ἡμᾶς πρέσβεις.* Ep. VIII. 356. C.

πρεσβυτέρως, potius. Pol. VIII. 548. C: *πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι.*

πρεσβύτης, ὁ, fem. *πρεσβῦτις, senex.* Conv. 207. D: *ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται.* Pol. I. 328. B. Soph. 217. C: *μάλα ... τότε ὄντος πρεσβύτου.* Pol. X. 608. C: *ὁ ἐκ παιδὸς μέχρι πρεσβύτου χρόνος.* Epin. 992. D: *εἰς πρεσβύτου τέλος ἀφικομένοις.* Theaet. 183. E: *πάνυ πρεσβύτῃ.* Parm. 127. B: *εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι.* Pol. IX. 574. C: *τὸν ... πρεσβύτην πατέρα.* Legg. III. 687. C: *παῖδές τε ὄντες καὶ ἄνδρες καὶ πρεσβῦται.* XI. 917. A. Pol. I. 328. D: *τοῖς σφόδρα πρεσβύταις.* Hipp. mai. 286. A: *χρῶνται ὥσπερ ταῖς πρεσβύτισιν οἱ παῖδες πρὸς τὸ ἡδέως μυθολογῆσαι.* Polit. 271. B: *τοὺς πρεσβύτας.*

πρεσβυτικός, ή, όν, senilis. Legg. III. 685. B: *παίζοντας παιδιὰν πρεσβυτικὴν σώφρονα.*

πρηνής, ὁ ἡ, pronus. Pol. III. 388. A. (Hom.).

πρηστήρ, ὁ, fulgur. Ax. 370. C: *πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς.*

πρίασθαι, emere; conducere. Riv. 135. B: *τέκτονα ... ἂν πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον.* Pol. I. 333. B: *ὅταν δέῃ ἀργύριον κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον.* II. 371. D. Eryx. 394. E. Theaet. 197. B: *ἱμάτιον πριάμενός τις* cet. Legg. XI. 916. C: *τῷ πριαμένῳ.* Prot. 314. A: *ποτὰ πριάμενον.* Legg. V. 741. C. Pol. VIII. 563. B: *τῶν πριαμένων.* Apol. 26. E: *δραχμῆς ἐκ τῆς ὀρχήστρας πριαμένοις.* Ep. XIII. 361. A: *ἐπριάμην ... αὐτὸ (τὸ ἔργον).* Ib. vulgo scrib. *τὸν ... Ἀπόλλω ἐπριάμην,* sed codd. *ἐποιησάμην.*

πρίζω, serro. Theag. 124. A: *τῶν πριζόντων.*

πρίν, prius, ante. Pol. VIII. 547. C: *τοὺς ... πρὶν φυλαττομένους ὑπ᾽ αὐτῶν.* Cum art. *τὸ πρίν.* Conv. 196. E. (ex Eurip.). Critia 112. A. — Cum indic. Phaedr. 266. A: *οὐκ ἐπαύσατο, πρὶν ... ἐφευρὼν ... σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδόρησε* cet. Men. 84. C: *πρὶν εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν.* 86. D. — Cum optat. Pol. III. 402. B: *ὡς οὐ πρότερον ἐσόμενοι γραμματικοὶ πρὶν οὕτως ἔχοιμεν.* VII. 515. E: (*εἰ*) *μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.* Tim. 42. C. Legg. III. 678. D. — Cum part. *ἄν* et coniunct. (negatione vel antec. vel seq.). Phaedr. 228. C: *οὐδαμῶς ... ἀφήσειν πρὶν ἂν εἴπω ἁμωσγέπως.* 242. A: *μήπω γε ... πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ.* 271. C. Gorg. 463. C. Phaed. 58. B. 85. C. Theaet. 200. D. Soph. 262. C. Pol. III. 402. B. VI. 501. E. al. Ubi *ἄν* deest, librariorum vitio videtur excidisse, ut Phaed. 62. C. Theaet. 169. B. Tim. 57. B. — Sq. infin. *antequam.* Prot. 320. A: *πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι.*

350. A: *πρὶν μαθεῖν*. Phaedr. 273. D: *πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν*. Gorg. 458. B. Phaed. 72. E. Crat. 438. B. Conv. 214. B. Pol. I. 344. D. V. 459. D. Tim. 52. D. Alc. I. 118. B. al. Acced. part. *γέ*. Conv. 189. A. Praegr. *πρότερον*. Phaed. 104. C. (ubi v. *πριν*ή). Soph. 261. A.

πρό, ante. Phaedr. 248. B: *ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας πειρωμένη γενέσθαι* (ubi *πρὸ ... γενέσθαι* est i. q. *antevertere*). 268. E: *τὰ ... πρὸ ἁρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα*. 269. B. Theaet. 142. C: *ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου* cet. Crat. 401. D: *πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν*. Phil. 32. C: *τὸ ... πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδύ*. Conv. 201. D: *πρὸ τοῦ λοιμοῦ*. Pol. IV. 432. D: *πρὸ ποδῶν*. Euth. 5. 8. al. **prae, potius quam.* Phaedr. 237. B: *ὡς μὴ ἐρῶντι πρὸ τοῦ ἐρῶντος δέοι χαρίζεσθαι*. 245. B. Phaed. 99. A: *κάλλιον εἶναι πρὸ τοῦ φεύγειν ... ὑπέχειν τῇ πόλει τὴν δίκην ἥντιν' ἂν τάττῃ*. Polit. 266. D: (*ὅτι*) *τὸν ... σμικρότατον, οὐδὲν ἠτίμακε πρὸ τοῦ μείζονος*. Phil. 57. E: *εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν*. Conv. 179. A: *πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἕλοιτο*. Pol. II. 361. E: *τοὺς ἐπαινοῦντας πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν*. X. 595. C: *οὐ ... πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ*. Apol. 28. D: *μήτε ἄλλο μηδὲν* (*ὑπολογιζόμενον*) *πρὸ τοῦ αἰσχροῦ*. Crit. 48. D: *οὔτε ἄλλο ὁτιοῦν πάσχειν πρὸ τοῦ ἀδικεῖν*. Menex. 249. E: *πρό γε ἄλλων πολλῶν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι*. — Cum art. (neutr.) *πρὸ τοῦ*, germ. *vordem*. Prot. 315. D: *ᾧ πρὸ τοῦ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο*. Phaedr. 252. A: *οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο*. Phaed. 96. C: *ἃ πρὸ τοῦ ᾤμην εἰδέναι*. Soph. 244. A: *ἡμεῖς ... πρὸ τοῦ μὲν ᾠόμεθα, νῦν δ' ἠπορήκαμεν*. Conv. 172. C. Pol. III. 406. A. VI. 498. D: *οὐδὲ πρὸ τοῦ ἐχθροὺς ὄντας*. al. Similiter *πρὸ τούτου* et *τούτων* (germ. *zuvor, vorher*). Pol. III. 394. C: *τὸ πρὸ τούτου δὴ ἀναμνήσθητι ὅτι* cet. VIII. 551. B: *πρὸ τούτου φοβήσαντες κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν*. Tim. 44. C: *τὰ ... πρὸ τούτων*. 48. B: *τὰ πρὸ τούτου πάθη*. 53. A: *τὸ ... πρὸ τούτου*. Alc. I. 110. A: *τό γε πρὸ τούτου παῖς ἦσθα*.

προαγορεύω, edico, indico; denuntio. Crit. 51. D: *προαγορεύομεν ... ἐξεῖναι* cet. Pol. IV. 426. C: *ὅσοι ... προαγορεύουσι τοῖς πολίταις ... μὴ κινεῖν*. Legg. IX. 871. B: *μὴ προαγορεύων εἴργεσθαι* cet. X. 907. D. IX. 878. B: *τὸν ... προαγορεύοντα τὸν φόνον*. Ep. VII. 330. E: *προαγορεύουσι ... τῷ ξυμβούλῳ τὴν ... πολιτείαν ἐᾶν* cet.

προάγω, produco, profero; adduco. Legg. III. 690. C: *θεοφιλῆ ... τινὰ λέγοντες ἑβδόμην ἀρχὴν εἰς κλῆρόν τινα προάγομεν*. Pol. III. 415. D: *ἡμεῖς ... τούτους τοὺς γηγενεῖς ὁπλίσαντες προάγωμεν*. Legg. XII. 960. A: *τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν τῶν ὁδῶν κωλύειν*. III. 697. B: *εἰς τιμὰς ... χρήματα προάγουσα*. Crat. 410. D: *τὸ ... τὰ φυόμενα ... προάγον εἰς φῶς*. Polit. 262. C: *σμικρῷ πλέον*

... προαγαγεῖν εἰς τὸ πρόσθεν (*paullo ulterius producere*). Ep. VII. 341. D: τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν. **incito, impello*. Legg. II. 666. C: εἰς ... τὸ προάγειν αὐτοὺς μετέχειν ... ᾠδῆς. Tim. 22. A: προαγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους. — Intrans. *procedo, antecedo*. Phaedr. 227. C: πρόαγε δή. Id. 229. A. 228. B: προάγειν ἐκέλευσε. Legg. IV. 719. A: ὁ ... προάγων λόγος ὅ γέ μοι ἀπείργασται. Phaed. 90. B: σοῦ ... προάγοντος ἐγὼ ἐφεσπόμην. Locr. 97. A: αἴκα προαγέηται τῶ ἀλίω.

προαγωγεία, ἡ, *lenocinium*. Theaet. 150. A: διὰ τὴν ἄδικον ... ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα.

προαγών, ὁ, *certaminis prolusio* vel *praelusio*. Legg. VII. 796. D: ἀγῶνας ... καὶ προαγῶνας.

προαγωνίζομαι, *certaminis praelusionem instituo*. Legg. VII. 796. D: προαγωνιστέον.

προαίρεσις, ἡ, *electio*; etiam *secta* s. *ratio*. Def. 413. A: προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ. Ib. περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως. E: ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς. Parm. 143. C: ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει.

προαιρετικός, ή, όν, *eligens*. Def. 411. E: προαιρετικὸς ... τῶν φαινομένων αὐτῷ δικαίων. 412. E: ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων.

προαιροῦμαι, *praefero, malo; eligo, sumo; statuo* vel *constituo*. Polit. 257. C: εἴτε τὸν φιλόσοφον προαιρεῖ. Soph. 255. D: ἐν τοῖς εἴδεσιν ... ἐν οἷς προαιρούμεθα. Parm. 143. C. Legg. VI. 759. E: τὸν ... λιπόντα προαιρείσθωσαν αἱ ... φυλαὶ cet. Lach. 200. E: τί οὖν ἄν τις ἡμῶν τινὰ προαιροῖτο; Parm. 136. C: ὅ τι ἂν προαιρῇ ἀεί. Phaedr. 245. B: ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σώφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον. Soph. 251. D. Theaet. 147. D: κατὰ μίαν ἑκάστην προαιρούμενος. Lys. 206. E: ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι. Crit. 52. E: σὺ δὲ οὔτε Λακεδαίμονα προῃροῦ cet. Eryx. 393. D: προῃρεῖτο. Phil. 28. B: οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σὺ ... προῃρῆσθαι λέγειν; Tim. 54. C: ἐκ τῶν τριγώνων ὧν προῃρήμεθα. Tim. 54. B: προῃρήσθω ... δύο τρίγωνα. Legg. VI. 771. C: προῃρῆσθαι. Gorg. 517. A: προείλου τούτους τοὺς ἄνδρας. Polit. 281. C: οὐ προειλόμεθα μόνους. 292. B: ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων προειλόμεθα. Hipp. mai. 299. D: οὐκοῦν ... προείλεσθε ταύτας τὰς ἡδονὰς ἐκ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. Lach. 190. D: τί οὖν ἂν προελοίμεθα τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν; Parm. 136. C: ὅ τι ἂν προέλῃ. Def. 412. C: οὗ ἂν προέληται. Polit. 279. B: βούλει ... τὴν ὑφαντικὴν προελώμεθα; 304. E: οἷς ἂν προελώμεθα πολεμεῖν. Parm. 143. B. Prot. 327. A: ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁτιοῦν ... προελόμενος. Phil. 45. E: τούτων τινὰς προελόμενον. Legg. V. 733. D. Soph. 254. C: προελόμενοι τῶν μεγίστων λεγομένων ἄττα. Phil. 52. E.

Demod. 381. B: οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρήσονται ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς. Pol. VII. 535. A: τοὺς ... βεβαιοτάτους ... προαιρετέον. Tim. 54. A.

προαίσθησις, v. **προήσθησις**.

προακούω, *ante audio*. Legg. VII. 797. A: προακηκοότες ... καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν.

προαμείβομαι, *ante occupo, praecipio*. Legg. XI. 921. C: προαμειψάμενος ἔργον. E.

προανατέλλω, *prius orior*. Locr. 97. A: (αἴκα) προανατέλλῃ ποτ' ὄρθρον.

προαπέρχομαι, *ante abeo*. Legg. XII. 943. D: (ἐὰν) οἴκαδε προαπέλθῃ τοῦ χρόνου.

προαποθνήσκω, *ante* (tempus) *mortem occumbo*. Conv. 208. D: προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων.

προαποκάμνω, *ante fatigor et desisto* (v. c. quaerere). Euth. 11. E: μὴ προαποκάμῃς.

προαπόλλυμαι, *ante* vel *prius intereo*. Phaed. 91. D: μὴ ἡ ψυχὴ ... προαπολλύηται. Pol. VI. 496. D: πρίν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνῆσαι προαπολόμενος.

προαποροῦμαι, *prius addubito* et *dubitanter dissero*. Tim. 49. B: διότι προαπορηθῆναι περὶ πυρὸς ... ἀναγκαῖον.

προαποφαίνομαι, *ante declaro*. Hipp. mai. 288. D: ἔγωγε προαποφαίνομαι. Prot. 340. B: σὺ ... προαπόφηναι τὴν σὴν γνώμην.

προαρπάζω, *praeripio*. Gorg. 454. C: προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.

προάστειον, τό, *suburbium*. Legg. VI. 759. A: ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ.

προαύλιον, τό, *praeludium*. Crat. 417. E: τοῦ ... νόμου προαύλιον.

προαφίστημι, a. 2. et med. *prius desisto*. Conv. 175. D: οὐ γὰρ ἂν προαπέστης. Crat. 411. B: οὐ δοκεῖ ἡμᾶς προαποστῆναι. Phaed. 85. C: μὴ προαφίστασθαι πρὶν ἂν cet. Polit. 285. B. Lach. 194. A.

προβαίνω, *procedo, progredior; proficio*. Phaedr. 239. D: οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν. Pol. VIII. 604. B: (ὡς) οὔτε εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν προβαῖνον τῷ χαλεπῶς φέροντι cet. Ep. VII. 325. C: ὅσῳ μᾶλλον ... εἰς τὸ πρόσθεν προὔβαινον (*aetate progrediebar*). Legg. VIII. 839. C: εἰς τοῦτο προβέβηκε νῦν ὥστ' (*eo res nunc processit ut* —) cet. Hipp. mai. 296. B: ἐπεὶ νῦν γέ σοι ὁ λόγος παγκάλως προβέβηκε. Theaet. 187. A: τοσοῦτόν γε προβεβήκαμεν (*tantum profecimus*) ὥστε cet. Phil. 57. A: δοκεῖ ... ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος ... ἐνταῦθα προβεβηκέναι σκοπῶν cet. Pol. VIII. 566. B: οἱ εἰς τοῦτο προβεβηκότες.

προβάλλω, *obiicio; oppono*. Phaedr. 241. E: αἷς με σὺ προὔβαλες ἐκ προνοίας. Soph. 261. A: ὧν ἐπειδάν τι προ-

βάλῃ. Ib. ἕτερον ... προβέβληται. Ib. τὸ ... προβληθέν. *propono (germ. *aufgeben* et *angeben*). Hipp. mai. 290. D: αὐτός μοι προβάλλει ἐρωτῶν cet. Crat. 407. D: πρόβαλλέ μοι. Pol. VII. 536. D: τὰ ... λογισμῶν ... παισὶν οὖσι χρὴ προβάλλειν. Legg. VII. 820. C: προβάλλοντα ... ἀλλήλοις ἀεί. Soph. 245. B: χαλεπὴν προβέβληκας αἵρεσιν. Phil. 65. D: εὔσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας. Charm. 162. B: αἴνιγμα αὐτὸ προὔβαλεν. Polit. 285. D: περὶ πάντα τὰ προβαλλόμενα. Conv. 180. C: οὐ καλῶς μοι δοκεῖ ... προβεβλῆσθαι ἡμῖν ὁ λόγος. Polit. 285. D: ἑνὸς ἕνεκα ... τοῦ προβληθέντος. 286. D: πρὸς τὴν τοῦ προβληθέντος ζήτησιν. Med. *eligendum propono* vel *designo*. Legg. VI. 755. D: ἀνθ᾽ ὅτου ὄντινα προβάλλεται. 763. D: προβαλλέσθω ... ἀστυνόμον. 755. C: τούτων ... στρατηγοὺς ... ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ταύτης οἱ νομοφύλακες προβαλλέσθων. 756. A. 755. D: αὐτοῖσι προβάλλεσθαι cet. 756. A: οἵπερ καὶ τοὺς στρατηγοὺς προὐβάλλοντο. XI. 916. B: οὓς ἂν κοινῇ προβαλόμενοι ἕλωνται. Pass. Legg. VI. 755. C: τῶν μὴ προβεβλημένων. 755. C: ἐκ τῶν προβληθέντων. D. **profero* (tanquam auctorem, testem al.). Lach. 201. B: τὸν Ὅμηρον δοκεῖ μοι χρῆναι προβάλλεσθαι.

προβάτιον, τό, *ovicula* (iron.). Phaedr. 259. A: ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.

πρόβατον, τό, *ovis*, in univ. *pecus*. Euthyd. 302. A: οἷον βοῦς καὶ πρόβατον (v. πρόβατα). Pol. I. 343. B: τὸ τῶν προβάτων ... ἀγαθὸν σκοπεῖν. III. 397. A: κυνῶν καὶ προβάτων καὶ ὀρνέων φθόγγους. De lege 318. A. Pol. IV. 422. D: προβάτοις πίοσί τε καὶ ἁπαλοῖς. Crat. 423. C: τοὺς τὰ πρόβατα μιμουμένους. Pol. I. 343. A: ὅς γε αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις. B. 345. C: ποιμαίνειν ... τὰ πρόβατα. Legg. III. 694. E: ποίμνια ... καὶ πρόβατα.

προβιβάζω, *proveho, incito*. Prot. 328. B: προβιβάσαι εἰς ἀρετήν.

πρόβλημα, τό, *propugnaculum*; *munimentum*, *tegmentum*. Polit. 288. E: δικαιότατ᾽ ἂν ὅλον προσαγορεύοιτο πρόβλημα. 289. B. 280. E: ἐρεοῦ προβλήματος ἐργαστικήν. Tim. 74. B: πρόβλημα ... χειμώνων (*adversus frigus*). Polit. 279. D: τὰ δὲ (τῶν ἀμυντηρίων) προβλήματα. 288. B: ὅσα γήϊνα προβλήματα καὶ λίθινα. 279. D: τῶν ... προβλημάτων τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα. **propositum* (*Aufgabe*), *quaestio* (praec. geometrica). Theaet. 180. C: αὐτοὺς ... δεῖ παραλαβόντας ὥσπερ πρόβλημα ἐπισκοπεῖσθαι. Ib. τὸ ... πρόβλημα ... παρειλήφαμεν cet. Soph. 261. A: φαίνεται ... προβλημάτων γέμειν. Pol. VII. 530. B: προβλήμασιν ... χρώμενοι. 531. C: οὐκ εἰς προβλήματα ἀνίασιν.

προβληματουργικός, ή, όν, *ad propugnacula conficienda*

pertinens. Polit. 280. D: *παντοίας τῆς προβληματουργικῆς τμῆμα οὖσαν δυνάμεως.*

προβολή, ἡ, munimentum, tegumentum. Polit. 288. B: *προβολῆς ... ἕνεκα.* Tim. 74. B: *προβολὴν ... καυμάτων (adversus aestum).* **designatio s. creatio.* Legg. VI. 765. A: *τὴν προβολὴν ... τὸν αἱρούμενον ἐκ τῶν ἐμπείρων ποιητέον.*

προγίγνομαι, ante accido; antecedo; superior sum. Phil. 39. D: *ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνοιντ' ἄν.* 45. B: *ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμίαι μέγισται προγίγνωνται (v. προςγίγνωνται).* Conv. 219. E: *ταῦτα ... μοι ἅπαντα προὐγεγόνει.* Legg. III. 699. E: *οἱ προγεγονότες ἡμῖν ἔμπροσθεν λόγοι.* Theag. 128. B: *καὶ τῶν προγεγονότων ἀνθρώπων καὶ τῶν νῦν.* Locr. 97. A: *πρὸ ἁλίου προγενόμενος.*

προγιγνώσκω, praenosco. Theaet. 203. D: *προγιγνώσκειν τὰ στοιχεῖα.* Pol. IV. 426. C: *προγιγνώσκων τὰς σφετέρας βουλήσεις.* Tim. 70. C: *προγιγνώσκοντες ὅτι* cet. Def. 414. E: *διὰ προγιγνωσκομένων.*

πρόγονος, ὁ, progenitor; generator; pl. *parentes* et *maiores.* Conv. 186. E: *ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπιός.* Lys. 205. C. Euth. 11. B: *τοῦ ἡμετέρου προγόνου ... Δαιδάλου.* Legg. I. 642. E: *οἱ πρόγονοι ἡμῶν.* XI. 932. A: *πρόγονοι γηραιοί.* Crit. 50. E: *οἱ σοὶ πρόγονοι.* Menex. 238. B: *οἱ τῶνδε πρόγονοι.* Euthyd. 302. D: *πρόγονοι ... καὶ δεσπόται (οὗτοι οἱ θεοί).* Theaet. 173. D: *κακὸν ... ἐκ προγόνων γεγονός.* 175. A: *πάππων καὶ προγόνων μυριάδες.* Polit. 271. A: *ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προγόνων τῶν πρώτων.* 299. A: *κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν προγόνων ἔθη.* Pol. II. 364. C. X. 618. B. Critia 115. C. Menex. 336. E: *εἴ τινες τῶν ἄνωθεν ἔτι προγόνων λείπονται.* Ep. XII. 359. D: *ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων.* Crat. 402. B: *τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν προγόνοις.* Pol. V. 463. C. Legg. III. 683. D: *τοῖς προγόνοις ὑμῶν.* Crat. 396. C: *τίνας ἔτι τοὺς ἀνωτέρω προγόνους λέγει τούτων.* Tim. 18. D: *γονέων προγόνους.* 26. D: *τοὺς ἀληθινοὺς εἶναι προγόνους ἡμῶν.*

πρόδηλος, ὁ ἡ, manifestus. Phaedr. 238. B: *ὃ προςήκει καλεῖσθαι, πρόδηλον.*

προδηλωτικός, ή, όν, ante indicans. Def. 414. B: *ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως.*

προδιδάσκω, edoceo. Gorg. 489. D: *πραότερόν με προδίδασκε.* Hipp. mai. 291. B. Euthyd. 302. C: *μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε.* Epin. 990. C: *προδιδάσκοντα.*

προδίδωμι, prodo, desero, derelinquo. Pol. X. 607. C: *τὸ δοκοῦν ἀληθὲς οὐχ ὅσιον προδιδόναι.* Crit. 45. C: *καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι.* Legg. VI. 762. C: *τὴν πολιτείαν ὡς προδιδοὺς τὸ ἑαυτοῦ μέρος.* Ep. VII. 334. B: *προὔδωκε.* A: *οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν.* Legg. X. 907. A: *οἳ τὸ δίκαιον οὐκ ἄν ποτε προδοῖεν ἕνεκα δώρων* cet. 906. E: *πεισθεῖσιν ὑπὸ δω-*

ρεᾶς ἑτέροισι τὴν νίκην ζεύγεσι προδοῦναι. Crit. 45. C: σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι. Ep. III. 318. D. VII. 328. C. Pol. X. 615. B: πόλεις προδόντες. V. 474. A: ἀλλά τοί σε οὐ προδώσω. Ep. VII. 328. E: φιλοσοφία ... πῶς οὐ προδέδοται —; Theaet. 203. E: οὐ προδοτέον οὕτως ἀνάνδρως μέγαν ... λόγον.

προδιομολογοῦμαι, *ante cum altero convenio* vel *pono*. Soph. 241. A: ὅταν ἄφθεγκτα ... προδιωμολογημένα ᾖ τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα. Tim. 78. A. προδιομολογησάμενοι τὸ τοιόνδε.

προδοκεῖ, *ante videtur* s. *placet*. Phaed. 88. D: ὅτι καὶ αὐτῷ μοι ταῦτα προὐδέδοκτο.

προδοξάζω, *ante iudico*. Theaet. 178. E: (πότερον) βέλτιον ἂν προδοξάσαις ἢ cet.

προδοσία, ἡ, *proditio*. Legg. XI. 917. C: προδοσίας τῶν νόμων. Menex. 245. E: προδοσίᾳ. Prot. IV. 443. A: κλοπῶν καὶ προδοσιῶν.

πρόδοσις, ἡ, *proditio*. Legg. IX. 856. E: προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων.

προδότης, ὁ, *proditor*. Legg. IX. 857. A: προδότῃ. 864. D: τὰ περὶ τῶν προδοτῶν.

προδρομή, ἡ, *praecursio*. Alc. I. 114. A: χαίρειν ἐάσας τὰς σὰς προδρομὰς τοῦ λόγου.

πρόδρομος, ὁ, *praecursor*. Charm. 154. A: πρόδρομοι.

προεδρία, ἡ, *honoratior sedes* vel *sedendi locus*, et in univ. *honos praecipuus*. Ax. 371. D: ἐνταῦθα τοῖς μεμυημένοις ἔστι τις προεδρία. Legg. IX. 881. B: εἰς προεδρίαν τῶν ἀγώνων καλείσθω. XII. 946. E: τοῖς ... ἀριστείων ἠξιωμένοις προεδρίαι τ' ἐν ταῖς πανηγύρεσι πάσαις ἔστωσαν cet.

πρόεδρος, ὁ, *praeses*. Legg. XII. 949. A: ἐν δίκῃ τοὺς προέδρους cet. Ax. 368. E.

προειδέναι, *ante* vel *prius cognoscere* vel *percipere*. Gorg. 459. E: ἐὰν μὴ προειδῇ περὶ τούτων τὴν ἀλήθειαν. Phaed. 74. E: προειδέναι τὸ ἴσον πρὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου ὅτε cet. Ib. προειδότα. Crat. 433. E: προειδόσι ... τὰ πράγματα. Gorg. 533. D: προειδότας ... τὸν θάνατον. — προϊδεῖν, *providere*. Crat. 395. C. Legg. III. 691. B: εἰ ... προϊδεῖν ἦν τότε. Ib. ὁ προϊδών. IV. 709. A: ταῦτα ... πάντα προϊδών τις cet.

προεικάζω, v. προσεικάζω.

πρόειμι, *progredior; procedo*. Gorg. 497. A: πρόϊθί γε ἔτι εἰς τοὔμπροσθεν. Charm. 169. D: ἵνα ὁ λόγος προΐοι. Gorg. 453. C: ἵνα οὕτω προΐῃ (ὁ λόγος) ὡς cet. Soph. 250. A: ἵνα ἅμα τι καὶ προΐωμεν. Pol. IV. 437. A. Theaet. 181. B: εἰς τοῦτον προϊέναι κίνδυνον. Soph. 261. B: εἰς τὸ πρόσθεν ἀεὶ προϊέναι. Crat. 412. B. Conv. 174. D. Critia 108. C: προϊέναι ἐπὶ τὸν λόγον. Phaed. 98. B: προϊὼν καὶ ἀναγιγνώσκων (*porro legens*). Phil. 20. C. Legg. VII. 812. E.

Parm. 152. C: προϊόν. Phil. 24. D. Phaedr. 238. D: προϊόντος (nos: *im Fortgange* vel *Verlaufe*) τοῦ λόγου. (Id. Soph. 218. B.) 255. A: προϊόντος ... τοῦ χρόνου. Id. Polit. 273. C. Legg. III. 678. B. Phaedr. 279. A: προϊούσης τῆς ἡλικίας (Id. Soph. 234. D. Pol. VI. 498. B.). Theaet. 150. D: προϊούσης τῆς ξυνουσίας. Legg. II. 671. A: προϊούσης τῆς πόσεως. Prot. 339. C: προϊόντος τοῦ ᾄσματος. Phaedr. 227. B: προϊόντι (σοι). Legg. I. 625. B. Pol. VII. 526. D: τὸ ... πορρωτέρω προϊὸν σκοπεῖσθαι δεῖ εἰ cet. Theaet. 180. E: κατὰ σμικρὸν ... προϊόντες. Pol. IV. 436. C. VIII. 550. E: προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι. Legg. VII. 818. A. VI. 755. B: προϊόντων ... εἰς τοὔμπροσθεν τῶν νόμων. 783. B: προϊόντων τῶν λόγων. Theaet. 187. B: προϊοῦσιν. Polit. 287. B. Tim. 43. B: πλανώμενα προήειν.

προειπεῖν, *praedicere; edicere, pronuntiare;* etiam simpl. *dicere* vel *proferre.* Euth. 3. C: οὐδὲν ... ὧν προεῖπον. Polit. I. 337. B: μὴ ἀποκρίνωμαι ὧν προεῖπες μηδέν; III. 398. D: προείπομεν. VIII. 543. B: οἵας προείπομεν. I. 337. B: (εἰ) ἐρόμενος προείποις αὐτῷ Ὅπως cet. Legg. II. 658. A: προείποι. Pol. III. 393. C: ὃν ἂν προείπῃ ὡς ἐροῦντα. Crat. 417. E: τοῦτο τὸ ὄνομα προειπὼν τὸ cet. Legg. III. 698. C: θανατὸν αὐτῷ προειπὼν μὴ πράξαντι ταῦτα. V. 741. B. XI. 916. B: τἀληθὲς ... προειπών. Hipp. min. 370. A: προειπὼν ... ταῦτα τὰ ἔπη ἅπερ καὶ σὺ εἶπες ἄρτι. Crat. 401. A: ὥσπερ προειπόντες τοῖς θεοῖς ὅτι cet. 425. B. Pol. VIII. 551. B: προειπόντες ἀρχῶν μὴ μετέχειν. Phil. 59. E: τάδε προειποῦσι cet. — Ab alia forma ducta sunt perf. προείρηκα, *praedixi, ante* vel *supra memoravi,* προείρηται, προῤῥηθῆναι cet. Polit. 292. D: ὡς ὁ λόγος ἡμῖν προείρηκεν. Tim. 56. C: προειρήκαμεν. Pol. VII. 539. D: προείρηται. 517. D: κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα. VI. 491. C: οὐκ ἄτοπα δόξει τὰ προειρημένα περὶ αὐτῶν. VII. 539. D. Legg. IX. 879. B: βίαια ... πάνθ' ἡμῖν τὰ προειρημένα πάθη. Hipp. min. 373. B. Phaed. 75. B: ἀνάγκη ἐκ τῶν προειρημένων. Soph. 243. C. Pol. IV. 435. D. Tim. 51. B. al. Pol. III. 398. C: τοῖς προειρημένοις. Crat. 428. D: ἐπὶ τὰ προειρημένα. Pol. III. 408. C: κατὰ τὰ προειρημένα. Phil. 41. C: προεῤῥήθη ταῦτα. Conv. 198. E: προὐῤῥήθη ... ὅπως cet. 180. C: πρότερον προῤῥηθῆναι. Pol. VI. 504. A: τὸ προῤῥηθὲν αὐτῶν. Polit. 287. B: τῆς προῤῥηθείσης ὑφαντικῆς. 282. D. Legg. VII. 823. D: τούτων ... προῤῥηθέντων. X. 906. D. Pol. X. 619. C: οὐκ ἐμμένοντα τοῖς προῤῥηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προφήτου. Legg. XII. 968. E: προῤῥηθέντα. IX. 854. E: προῤῥητέον. 874. E.

προεπίσταμαι, *ante scio* vel *perceptum habeo.* Gorg. 459. E: προεπιστάμενον ταῦτα.

προερύω, *traho.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

προέρχομαι, *progredior; procedo; praetereo* (in tempore).

Parm. 152. A: εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον. Theaet. 187. B: ἐπειδὴ ἐνταῦθα προελήλυθας. Legg. III. 678. B: οὐκοῦν ... εἰς πάντα τὰ νῦν καθεστηκότα προελήλυθεν ἅπαντα; Polit. 292. C: δεῦρ' ἀεὶ προεληλύθαμεν. Phil. 57. C. Legg. III. 682. A: εἰς ... τὸ πρόσθεν προέλθωμεν cet. Crat. 402. E: οὐκέτι εἴασε προελθεῖν. Polit. 273. A: προελθόντος ἱκανοῦ χρόνου. Id. Legg. VI. 753. B. Phil. 53. E: προελθόντος τοῦ λόγου. Prot. 339. E: ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών. Phaedr. 237. C: προελθόντες. — Cum v. ὁδόν est *viam conficere.* Pol. I. 328. E: ὥσπερ τινὰ ὁδὸν προεληλυθότων. X. 616. B: προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν.

προετικός, ή, όν, *effundens.* Def. 416: ἕξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ λογισμοῦ.

προέχω, *praecedo.* Legg. IX. 879. C: τὸν ... προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν. E: προέχοντα ἡλικίᾳ ἑαυτοῦ. **praesto.* Pol. VI. 484. D: τούτῳ ... αὐτῷ σχεδόν τι τῷ μεγίστῳ ἂν προέχοιεν.

προήσθησις, ἡ, *laetitia praecepta.* Pol. IX. 584. C: αἱ πρὸ μελλόντων τούτων ἐκ προσδοκίας γιγνόμεναι προησθήσεις (v. προαισθήσεις) τε καὶ προλυπήσεις.

προθεραπεύω, *ante praeparo.* Pol. IV. 429. E: ταῦτα μὴ προθεραπεύσας.

πρόθεσις, ἡ, *collocatio mortui* (in vestibulo). Legg. XII. 959. E: πρόθεσις. 947. B: προθέσεις. 958. E.

προθεσμία (ἡμέρα), ἡ, *dies* et in univ. *tempus praestitutum, terminus constitutus.* Legg. XII. 954. D: τριετῆ τὴν προθεσμίαν εἶναι. E: μηδεμίαν εἶναι προθεσμίαν τῆς ἐπιλήψεως.

προθέω, *praecurro.* Crat. 412. A: οὔτε ἀπολειπομένης οὔτε προθεούσης (τῆς ψυχῆς).

προθυμία, ἡ, *animus propensus; studium, conatus;* etiam *desiderium.* Phaedr. 253. C: προθυμία ... τῶν ἀληθῶς ἐρώντων cet. Theaet. 204. B. Legg. X. 907. C. XII. 962. E: τῶν δ' ἡ προθυμία πρὸς τὸν ἐλεύθερον δὴ βίον ὡρμημένη. Phaed. 91. C: ὑπὸ προθυμίας. Theaet. 148. D. Conv. 210. A: ἐγὼ ... προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω. Pol. VII. 533. A. Tim. 20. C. Legg. III. 697. D: μετὰ προθυμίας τοῦ ἐθέλειν κινδυνεύειν cet. XII. 961. C. Men. 77. A. Pol. III. 412. E: πάσῃ προθυμίᾳ ποιεῖν. Ep. VIII. 353. E. Prot. 327. B: εἰ ... πᾶσαν προθυμίαν ... εἴχομεν ἀλλήλους διδάσκειν. 361. C: ἐγὼ ... πᾶσαν προθυμίαν ἔχω cet. Pol. IV. 497. E. Tim. 23. D: πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν. Legg. XI. 934. D. Alc. II. 151. A: θαυμαστὴν ὅσην περὶ σὲ προθυμίαν ἔχει. Menex. 274. A. Ep. VII. 339. B: τὴν ... Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας ἐλθεῖν.

πρόθυμος, ὁ ἡ, *promtus; studiosus, cupidus.* Prot. 338. D. Euth. 14. B: οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι. Legg. IX. 859. B: ἀλλ' οὖν τό γε πρόθυμον παρεχόμενοι. Pol. VII. 520. D:

ἢ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρξειν. Legg. II. 666. A: *προθύμους εἶναι πρὸς τὰς ᾠδάς.* III. 694. A: *προθύμους αὐτοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις παρείχοντο.* Conv. 220. E: *αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου ... ἐμὲ λαβεῖν* cet. Pol. V. 468. C: *ἵνα ... προθυμότερος ᾖ πρὸς τὸ τἀριστεῖα φέρειν.* Ep. XIII. 363. D: *ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι προθυμότεροι ... ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.* Legg. X. 890. D: *ὦ προθυμότατε Κλεινία.*

προθυμοῦμαι, *promtus, paratus sum; studeo, contendo, enitor; cupio, appeto.* Theaet. 145. D: *προθυμοῦμαί γε δή* (resp.). Polit. 264. B: *τοῦτο ὃ σὺ προθυμεῖ.* Pol. V. 459. A. Phaed. 75. B: *ὅτι προθυμεῖται μὲν πάντα τοιαῦτα εἶναι οἷον ἐκεῖνο* cet. Pol. V. 460. D: *ὃ προθυμούμεθα.* Euthyd. 282. A: *ἐπειδὴ εὐδαίμονες ... εἶναι προθυμούμεθα πάντες.* Prot. 338. C: *ὃ προθυμεῖσθε.* Phaedr. 253. C: *ὃ προθυμοῦνται.* Phaed. 67. D: *λύειν ... αὐτὴν ... προθυμοῦνται* cet. 91. A: *ὅπως ... ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσι, τοῦτο προθυμοῦνται.* Lys. 207. E. Theaet. 151. C: *προθυμοῦ ... ἀποκρίνασθαι.* Phil. 16. B. Pol. I. 344. E. al. X. 599. B: *εἶναι προθυμοῖτ' ἂν μᾶλλον ὁ ἐγκωμιαζόμενος ἢ ὁ ἐγκωμιάζων.* Epin. 973. C. Gorg. 487. C: *μὴ προθυμεῖσθαι εἰς τὴν ἀκρίβειαν φιλοσοφεῖν.* Phaed. 62. A: *ἀλλὰ προθυμεῖσθαι χρή.* 64. A: *προθυμεῖσθαι ... μηδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο.* Pol. V. 461. C. X. 613. A: *ὃς ἂν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίγνεσθαι.* Legg. III. 676. C: *προθυμεῖσθαι δεῖ σὲ μὲν ... ἀποφαινόμενον* cet. Phaedr. 249. D: *προθυμούμενος ἀναπτέσθαι.* Theaet. 146. A. Pol. VI. 506. D. Riv. 136. B: *προθυμούμενος σαφῶς εἰδέναι ὅ τι λέγοι.* Theaet. 181. B: *σοῦ ... οὕτω προθυμουμένου.* Crat. 383. B. Pol. IX. 582. B: *μᾶλλον δὲ καὶ προθυμουμένῳ οὐ ῥᾴδιον.* Apol. 28. C. Lach. 186. A: *προθυμούμενοι αὐτοῖν ὅτι ἀρίστας γενέσθαι τὰς ψύχας.* Pol. IV. 426. D: *τοὺς ... προθυμουμένους.* Crat. 395. D: *ἡνίκα προεθυμεῖτο λαβεῖν ... τὸν ... γάμον.* Ep. VII. 386. A: *προὐθυμεῖτ' ἂν πρᾶξαι.* Pol. III. 402. B: *προὐθυμούμεθα.* Phaed. 64. A: *ὃ πάλαι προὐθυμοῦντό τε καὶ ἐπετήδευον.* 69. D: *ὧν ... παντὶ τρόπῳ προὐθυμήθην γενέσθαι.* 58. D: *προθυμήθητι.* Theaet. 148. C. Conv. 185. B: *ὅτι ... πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθείη.* Demod. 381. C: *οὔτε οἱ ἔμφρονες ἂν τοιαῦτα προθυμηθεῖεν.* Theaet. 193. C: (*ὅταν*) *προθυμηθῶ* cet. Pol. V. 472. E: *εἰ ... καὶ τοῦτο προθυμηθῆναι δεῖ σὴν χάριν.* X. 596. A: *οὐδ' ἂν προθυμηθῆναι οἷός τε εἴην εἰπεῖν.* Men. 82. A: *ἐθέλω προθυμηθῆναι.* Theaet. 183. D: *προθυμηθεῖσιν* (*ἡμῖν*) *ἀποδεῖξαι ὅτι πάντα κινεῖται.* Phaed. 91. A: *οὐ γὰρ ὅπως τοῖς παροῦσιν ἃ ἐγὼ λέγω δόξει ἀληθῆ εἶναι προθυμήσομαι.* Polit. 262. A. Men. 74. B. Phaed. 115. C: *ταῦτα ... προθυμησόμεθα ... οὕτω ποιεῖν.* Alc. II. 146. D: *εἴπερ γε μᾶλλον προθυμήσονται πράττειν ... ταῦτα ἅττ' ἂν* cet. — Verb. Phaed. 90. E: *προθυμητέον ὑγιῶς ἔχειν.* Crat. 421. D.

Phil. 61. C. Tim. 53. E: τοῦτ' οὖν προθυμητέον (seq. infin.). Legg. VI. 770. B: ἀλλ' οὖν πειρατέα γε καὶ προθυμητέα.

προθύμως, promte, propense; strenue, confestim; studiose; libenter. Prot. 314. D: τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἷός τ' ἦν (nos: so schnell er konnte) ἐπήραξε. 327. B: διὰ ταῦτα πᾶς παντὶ προθύμως λέγει καὶ διδάσκει cet. Phaedr. 228. B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. Theaet. 145. B: προθύμως ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι. 204. B: προθύμως ἀποκρίνασθαι. Polit. 263. C: ὅθεν ἐρωτηθεὶς ... εἶπες μάλα προθύμως cet. Conv. 176. C: προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ ... πίνειν. Pol. I. 338. B: ὡς ... προθύμως τοῦτο δρῶ cet. Tim. 20. B: προθύμως ἐχαριζόμην. 26. C: προθύμως με διδάσκοντος. Legg. VI. 763. B. Euth. 11. B: εἰπὲ προθύμως cet. Alc. I. 104. D: ἀκούσει ... προθύμως. Euthyd. 274. D: συνέφη μάλα προθύμως. Ep. XIII. 363. C. Pol. VI. 498. C: προθυμότερον ἔτι ἀντιτείνειν. Legg. V. 729. E: βοηθεῖ προθυμότερον. Polit. 262. A: παντάπασί γε προθυμότατα ... διῃρῆσθαι. Lach. 201. B. Menex. 248. E: ἐγὼ ὡς δύναμαι προθυμότατα ἀπαγγέλλω.

πρόθυρον, τό, vestibulum; etiam trop. Prot. 314. C: ἐπειδὴ ... ἐν τῷ προθύρῳ ἐγενόμεθα. Conv. 175. A: ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ. Phil. 64. C: ἐπὶ τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ... προθύροις. Conv. 175. D. Pol. II. 365. C: πρόθυρα ... καὶ σχῆμα ... σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.

προθύω, ante vel prius sacrifico. Crat. 401. D: τὸ ... πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν εἰκὸς ἐκείνους.

προΐεμαι, effundo (simpl. fundo, h. e. edo. Locr. 100. C: οὐδὲ λόγον ἔτι προΐεσθαι δυνάσεται); sine mercede (ac temere fere) trado, tribuo, confero al. Gorg. 520. C: εἰ πρόοιτο (al. προοῖτο) αὐτῷ ὁ παιδοτρίβης (int. τὴν εὐεργεσίαν). Ib. προΐεσθαι ... τὴν εὐεργεσίαν ἄνευ μισθοῦ. Phaedr. 231. E: τοιοῦτον πρᾶγμα προέσθαι. Gorg. 232. B: προεμένου ... σοῦ ἃ περὶ πλείστου ποιεῖ. Etiam trado vel credo ante pretii numerationem (Legg. VIII. 849. E: μὴ προϊέμενον ... τὴν ἀλλαγήν. Ib. ὁ ... προέμενος ὡς πιστεύων cet.) et commodo. Demod. 384. C: σὺ μὲν ... χρήσασθαι ἐθέλων, ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι. Ib. ἐκεῖνος ὁ μὴ προέμενος. *praetermitto, sino. Legg. VI. 780. A: προέμενος ... τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα.

προῖκα, gratis. Pol. I. 346. E: ὅταν προῖκα ἐργάζηται. Legg. XI. 921. A: πάλιν ἐξ ἀρχῆς προῖκα ἐξεργαζέσθω. Apol. 19. E. Theag. 127. A: ὅς σοι προῖκα συνέσται. 128. A. Ax. 366. C.

προίξ, ἡ, dos. Legg. VI. 774. C: περὶ ... προικὸς εἴρηται ... καὶ πρότερον. V. 742. C: μήτ' οὖν διδόναι μήτε δέχεσθαι προῖκα cet. XII. 944. A. Ep. XIII. 361. E: μέτριαι ... αὗται ἡμῖν προῖκες.

προΐστημι, praepono, praeficio; perf. et aor. 2. act.

praesum, praefectus sum; etiam *praesto* vel *antecello.* Lach. 197. D: ἂν ἡ πόλις ἀξιοῖ αὐτῆς προϊστάναι. Gorg. 520. A: οἱ φάσκοντες προεστάναι τῆς πόλεως καὶ ἐπιμελεῖσθαι. Pol. VIII. 565. E: δήμου προεστώς. Ep. VII. 351. B: μεγάλης προεστὼς πόλεως. Pol. VIII. 564. D: τὸ προεστὸς αὐτῆς. IV. 428. E: τῷ προεστῶτι καὶ ἄρχοντι. VIII. 565. A: οἱ προεστῶτες. Menex. 242. E: τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι. Ep. VII. 324. C: προὔστησαν ἄρχοντες. Tim. 25. B: πάντων ... προστᾶσα εὐψυχίᾳ καὶ τέχναις cet. Pol. VIII. 569. A: ἐκείνου προστάντος. IV. 442. A: τούτω ... προστήσετον (Bekk. malebat προστατήσετον, Schneid. προστήσεσθον) τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. Med. *praeficio, propono; assumo.* Pol. VIII. 565. C: οὐκοῦν ἕνα τινὰ ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε διαφερόντως προϊστασθαι ἑαυτοῦ —; Legg. I. 629. A: προστησώμεθα ... Τύρταιον. Pol. X. 599. A: τοῦτο προστήσασθαι τοῦ ἑαυτοῦ βίου ὡς βέλτιστον ὄν. **antepono.* Pol. VII. 531. B: ἀμφότεροι, ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενοι. Legg. IX. 875. C: ἐπίπροσθεν ... προστήσεται (v. συστήσεται).

προκάθημαι, *praesideo.* Legg. VI. 758. D: τὸ προκαθήμενον τῆς πόλεως.

προκαλοῦμαι, *provoco* et simpl. *voco* vel *invito; admoneo, hortor.* Conv. 217. C: προκαλοῦμαι ... αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ. Pol. V. 451. C: ἐπειδὴ σὺ οὕτω προκαλεῖ. IX. 576. E: ἀλλ' ὀρθῶς ... προκαλεῖ. Legg. II. 655. B. X. 885. E: εἰπεῖν ἃ προκαλούμεθα. Pol. IX. 576. E: περὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ αὐτὰ ταῦτα προκαλούμενος ὀρθῶς ἂν προκαλοίμην. 577. B: ὀρθότατ' ἂν ... καὶ ταῦτα προκαλοῖο. Euth. 5. A: αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν. Ep. VIII. 356. A. Legg. VII. 812. C: προκαλούμενος ἑκάστους ... ἕπεσθαι cet. VI. 778. E: προκαλούμενον εἰς αὐτὸ καταφεύγοντας μὴ ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους cet. Ep. VIII. 357. C: προκαλούμενοι φίλους cet. Conv. 217. B: συγγυμνάζεσθαι προὐκαλούμην αὐτόν. Euth. 5. B: ἃ προὐκαλούμην αὐτόν. Id. Charm. 169. C. Ep. VII. 346. E: ἃ προὐκαλεῖτό με δρᾶν. Euth. 294. B: μόλις ὑμᾶς προὐκαλεσάμην (v. παρακαλεσάμην) σπουδάζειν.

προκάλυμμα, τό, *involucrum.* Locr. 100. B.

προκαλύπτω, *obtego, obduco.* Gorg. 523. D: πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι. Med. *praetendo.* Prot. 316. D: πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποίησιν cet.

προκαταλαμβάνω, *praeoccupo; praevenio.* Legg. IX. 853. B: προκαταλαμβάνοντα καὶ ἀπειλοῦντα. Pol. VI. 494. C: προκαταλαμβάνοντες καὶ προκολακεύοντες τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν.

πρόκειμαι, *propositus, in medio positus sum; insto.* Phaedr. 237. C: ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται. 247. B: ἔνθα ... πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται. Pol.

VII. 533. E: *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται.* Legg. IV. 722. D: *προοίμια ... πρόκειται.* Epin. 975. A: *οἷς ἀγὼν πρόκειται τοῦ δοκεῖν* cet. Id. Lach. 182. A. Euthyd. 279. D: *ὃ πάλαι πρόκειται.* Theaet. 172. D: *τοῦ προκειμένου (λόγου).* Pol. III. 406. D: *τῆς ... προκειμένης ἐργασίας ἀμελοῦντα.* VIII. 555. B: *δι' ἀπληστίαν τοῦ προκειμένου ἀγαθοῦ.* Lach. 184. C. Gorg. 457. D: *οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ.* Theaet. 206. C. Pol. III. 407. A: *ὁ ... πλούσιος ... οὐδὲν ἔχει τοιοῦτον ἔργον προκείμενον.* Tim. 27. D: *περὶ τῶν προκειμένων.* Pol. X. 608. C: *προκείμενα ἆθλα.* Etiam *obiectus sum.* Pol. VII. 514. B: *ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.*

προκολακεύω, ante adulor. Pol. VI. 494. C: *προκαταλαμβάνοντες καὶ προκολακεύοντες (blandimentis praeoccupantes) τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν.*

προκρίνω, iudico. Locr. 100. D: *βαρὺ ... καὶ κοῦφον ἀφὰ ... προκρίνει.* Legg. IX. 870. B: *πρῶτον ... τῶν ἀγαθῶν αὐτὸ προκρίνοντες.* X. 894. C: *τῶν ... δέκα ... κινήσεων τίνα (τίν' ἂν?) προκρίναιμεν ὀρθότατα πασῶν ἐῤῥωμενεστάτην τε εἶναι —; *antepono, praefero.* Apol. 35. B: *οὓς αὐτοὶ ἑαυτῶν ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς προκρίνουσιν. *eligo.* Legg. VI. 765. E: *ὁ προκρίνων.* Ep. VII. 337. B: *προκρῖναι.* Legg. VI. 765. E: *ὁ προκριθείς.* Pol. VII. 537. B: *ἐκ τῶν εἴκοσι ἐτῶν οἱ προκριθέντες.* Legg. XII. 946. A: *τῶν προκριθέντων.* VI. 753. D: *τοὺς ... τὸ δεύτερον ἐξ αὐτῶν προκριθέντας.* Med. Pol. VII. 537. D: *τούτους ... ἐκ τῶν προκρίτων προκρινάμενον.*

πρόκρισις, ἡ, electio. Polit. 298. E: *πλουσίων (δικαστήρια) ἐκ προκρίσεως.*

πρόκριτος, ὁ ἡ, electus. Pol. VII. 537. B: *ἐκ τῶν προκρίτων.* Legg. XII. 945. B.

προκύλισις, ἡ, supplicatio. Legg. X. 887. E: *προκυλίσεις ... καὶ προσκυνήσεις.*

προλέγω, praedico. Critia 108. B: *προλέγω ... σοι τὴν τοῦ θεάτρου διάνοιαν.* Euthyd. 275. E. Hipp. min. 373. A. Euth. 3. C: *περὶ τῶν θείων προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα.* Pol. I. 337. A: *ταῦτ' ἐγὼ ἤδη ... καὶ τούτοις προὔλεγον ὅτι* cet.

προλείπω, desero. Theag. 130. C: *πότερον ... ἐξαίφνης σε προὔλιπεν αὕτη ἡ δύναμις, ἢ κατὰ σμικρόν;* Pol. X. 601. B: *ὅταν αὐτὰ τὸ ἄνθος προλίπῃ.*

προλεπτύνω, attenuo. Tim. 66. A: *τῶν ... αὐτῶν προλελεπτυσμένων ... ὑπὸ σηπεδόνος.*

προλύπησις, ἡ, dolor praeceptus. Pol. IX. 584. C: *προλυπήσεις.*

προλυποῦμαι, ante dolore afficior. Phil. 39. D: *τὸ*

προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι. Phaedr. 258. E: *ὧν προλυπηθῆναι δεῖ.* Pol. IX. 584. B: *οὐ προλυπηθέντι.*

προμανθάνω, *praedisco.* Legg. I. 643. C: *τῶν μαθημάτων ὅσα ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι προμανθάνειν.*

προμελετῶ, *praemeditor.* Soph. 218. D: *πρότερον ἐν ἄλλῳ ῥᾴονι τὴν μέθοδον αὐτοῦ προμελετᾶν.*

προμήθεια, ἡ, *providentia, prudentia.* Legg. V. 730. A: *ὧ καὶ σμικρὸν προμηθείας ἔνι.* Alc. II. 138. B. Lach. 197. B. Gorg. 501. B: *προμήθειάν* (Cl. et Vat. Δ. *προμηθίαν*) *τινα ἔχουσαι* (*prospicientes*) *τοῦ βελτίστου περὶ τὴν τέχνην.* Pol. IV. 441. E: *ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἁπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν.* Lach. 185. A. (ubi v. *προμηθίαν*). De lege 318. E: *πάνυ πολλὴν χρὴ προμήθειαν ποιεῖσθαι ἀεὶ ὅταν* cet.

προμηθής, ὁ ἡ, *prudens.* Lach. 188. B: *εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερον ἀνάγκη εἶναι τὸν ταῦτα μὴ φεύγοντα.*

προμηθία, v. *προμήθεια.*

προμηθοῦμαι, *provideo, prospicio; curo.* Crit. 45. A: *καὶ ταῦτα προμηθοῦμαι ... καὶ ἄλλα πολλά.* Prot. 316. C: *ὀρθῶς ... προμηθεῖ ... ὑπὲρ ἐμοῦ.* Crit. 44. E: *ἆρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων μὴ —;* Lach. 198. E: *ὅτι ἡ στρατηγία κάλλιστα προμηθεῖται τά τε ἄλλα καὶ περὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι.* Prot. 361. D: *προμηθούμενος ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ ἐμαυτοῦ παντός.*

προμήκης, ὁ ἡ, *oblongus*; in numero est *ex altera parte longior.* Tim. 54. A: *τὸ ... πρόμηκες* (*τρίγωνον*). Critia 118. A: *πρόμηκες ... πᾶν* (*τὸ πεδίον*). C. Theaet. 148. A: *τῷ προμήκει ... σχήματι ἀπεικάσαντες.* Pol. VIII. 546. C. Theaet. 148. A: *προμήκη ἀριθμὸν ἐκαλέσαμεν.* Legg. XII. 947. D: *ψαλίδα προμήκη.* Tim. 91. E: *προμήκεις ... τὰς κορυφάς.* 73. D: *ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο σχήματα.*

προμνηστικός, ή, όν, *nuptias concilians*, fem. *pronubarum ars.* Theaet. 150. A: *φεύγουσι καὶ τὴν προμνηστικήν.*

προμνήστρια, ἡ, *pronuba, lena.* Theaet. 149. D: *ὅτι καὶ προμνήστριαί εἰσι δεινόταται.*

προμνῶμαι, *nuptias concilio* et in univ. *concilio.* Theaet. 151. B: *ἐνίοτε ... πάνυ εὐμενῶς προμνῶμαι.* 150. A: *προμνήσασθαι ὀρθῶς.* **commendo, suadeo.* Menex. 239. C: *προμνώμενον ἄλλοις ἐς ᾠδὰς ... αὐτὰ θεῖναι.*

προνεύω, *proclinor.* Euthyd. 274. B: *προνενευκὼς εἰς τὸ πρόσθεν.*

πρόνοια, ἡ, *providentia, prudentia.* Def. 414. A: *πρόνοια, παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.* Phaedr. 241. E: *ἐκ προνοίας* (*consulto, dedita opera*). Id. Legg. IV. 721. C. VIII. 838. E. al. Phaedr. 254. E: *ἕπεται ... τῇ τοῦ ἡνιόχου προνοίᾳ.* Tim. 45. A: *πάσῃ τῇ τῆς ψυχῆς προνοίᾳ.* 30. C: *διὰ τὴν τοῦ θεοῦ ... πρόνοιαν.* 44. C: *δι' ἃς τε αἰτίας καὶ προνοίας γέγονε θεῶν.*

προνοῶ, *praecogito, prospicio.* Clit. 408. E: *μηδὲν προ-*

νοοῦντας ὁρῶν, καθάπερ παῖδας. Med. Crat. 395. C: οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι προνοηθῆναι οὐδὲ προϊδεῖν cet.

πρόξενος, ὁ ἡ, *hospes* (is cui cum aliquo hospitium intercedit). Legg. I. 642. B: ὅτι τυγχάνει ἡμῶν ἡ ἑστία τῆς πόλεως οὖσα ὑμῶν πρόξενος. Ib. ὅτι τινός εἰσι πόλεως πρόξενοι. Ib. τῶν προξένων.

προξενῶ, *concilio, commendo*. Lach. 180. C: ἄνδρα προὐξένησε τῷ υἱεῖ διδάσκαλον μουσικῆς. Alc. I. 109. D: ἵν' αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ.

προοιμιάζομαι, *praefationem dico*. Lach. 178. B: περὶ οὗ πάλαι τοσαῦτα προοιμιάζομαι. Legg. IV. 723. C: προοιμιάζεσθαι. E. D: προοιμιαζόμενος. VI. 774. A. IV. 724. A: προοιμιασόμεθα. XI. 926. E: προοιμιασάμενοι.

προοίμιον, τό, *provemium; exordium; initium*. Pol. II. 357. A: τὸ δ' ἦν ἄρα ... προοίμιον. IV. 432. E: μακρὸν ... τὸ προοίμιον cet. Legg. IV. 723. A. E. V. 734. E. Pol. VII. 531. D: τοῦ προοιμίου. Legg. IV. 723. A. Phaedr. 266. D: προοίμιον ... πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ. Pol. VII. 532. D. Tim. 29. D. Legg. IV. 722. E. al. Pol. VII. 531. D: προοίμια ... αὐτοῦ τοῦ νόμου. Legg. IV. 722. D. Ib. πάσης μούσης προοίμια. IX. 870. D. IV. 723. B: μὴ ἀμοίρους αὐτοὺς (τ. νόμους) προοιμίων ποιεῖν. XI. 932. A. IX. 854. A: προοίμια ... τούτοισι ... προῤῥητέον ἅπασιν. C. Ep. III. 316. A. Etiam *hymnus*. Phaed. 60. D: τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον.

προομαλύνω, *ante aequo*. Tim. 50. E: προομαλύνοντες ... ὅτι λειότατον ἀπεργάζονται.

προόμνυμι, *ante iuro*. Legg. XII. 954. A: προομόσας τοὺς νομίμους θεοὺς ἢ μὴν ἐλπίζειν εὑρήσειν.

προομολογῶ, *ante concedo, confiteor*. Pol. V. 479. D: προωμολογήσαμεν ... δοξαστὸν αὐτὸ ... δεῖν λέγεσθαι. Phaed. 93. D: προωμολόγηται cet. Theaet. 159. C: ἐκ τῶν προωμολογημένων.

προορῶ, *provideo, prospicio*. Theaet. 166. A: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προορᾶν. Pol. V. 453. D: ἃ ἐγὼ πάλαι προορῶν ἐφοβούμην. Legg. III. 691. D: τὰ μέλλοντα προορῶν. 692. C. Med. Pol. VI. 499. B: ταῦτα προορώμενοι. Tim. 73. A.

προπαιδεία, ἡ, *institutio antecedens, disciplinae ante docendae*. Pol. VII. 536. D: τὰ ... λογισμῶν ... καὶ πάσης τῆς προπαιδείας, ἣν τῆς διαλεκτικῆς δεῖ προπαιδευθῆναι.

προπαιδεύω, *ante instituo* vel *doceo*. Pol. VII. 536. D. (v. praeced.).

πρόπαππος, ὁ, *proavus*. Tim. 20. E: τοῦ προπάππου.

προπαρασκευάζω, *praeparo*. Pol. IV. 429. D: ὅτι ... προπαρασκευάζουσιν cet. 308. D: τοῖς τἄλλα προπαρασκευάζουσιν.

προπάροιθεν, *ante*. Pol. II. 364. D. et Legg. IV. 718. E. (Hes.).

προπάσχω, *ante patior.* Pol. II. 376. A: οὐδὲν ... κακὸν προπεπονθώς.

προπάτωρ, ὁ, *progenitor*, plur. *maiores.* Legg. XI. 931. D: πατρὸς καὶ προπάτορος. IV. 717. E: οἱ προπάτορες. V. 726: περὶ θεῶν τε ... καὶ τῶν φίλων προπατόρων.

προπέμπω, *comitor, prosequor, deduco.* Legg. VII. 800. E: οἷον οἱ ... μισθούμενοι προπέμπουσι τοὺς τελευτήσαντας. Theaet. 143. B: μέχρι Ἐρινοῦ ... προὔπεμψα. 142. C: προπέμψας αὐτόν. Crat. 440. E: προπέμψει δέ σε καὶ Ἑρμογένης ὅδε. Menex. 236. D: προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων.

προπέρυσι, *abhinc annis tribus.* Euthyd. 272. B: πέρυσι ... ἢ προπέρυσιν.

προπετής, ὁ ἡ, *proclivis.* Legg. VII. 792. D: μήτ' ... αὐτὸν προπετῆ πρὸς τὰς ἡδονὰς γιγνόμενον ὅλως cet.

προπετῶς, *inconsiderate, temere.* Phil. 45. A: μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμεν. Demod. 383. A: οὐδ' αὖ ... οὕτω προπετῶς ἐπίστευσε τῷ κατηγοροῦντι. C.

προπηλακίζω, *conculco, contumelia vexo.* Pol. VIII. 562. D: τοὺς ... τῶν ἀρχόντων κατηκόους προπηλακίζει. Theaet. 164. E: νῦν δὲ ὀρφανὸν αὐτὸν ἡμεῖς προπηλακίζομεν. Pol. VIII. 560. D: προπηλακίζοντες. Gorg. 427. C: προπηλακίσαι. Hipp. mai. 304. C: λόγῳ ... ὑπὸ ὑμῶν προπηλακίζομαι. Pol. X. 613. D: ὅτι ... προπηλακίζονται ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν. Gorg. 483. B: προπηλακιζόμενος. Pol. IX. 590. B: προπηλακιζόμενον. Ep. VII. 345. E: Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. Pol. VII. 536. C: ἰδὼν προπεπηλακισμένην (φιλοσοφίαν). Legg. IX. 866. E: προπηλακισθέντες λόγοις ἢ καὶ ἀτίμοις ἔργοις. Gorg. 527. A: πάντως προπηλακιεῖ.

προπηλάκισις, ἡ, *contumelia.* Pol. I. 329. B: ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως ὀδύρονται.

προπηλακισμός, ὁ, *ignominia.* Legg. IX. 855. B: καί τισι προπηλακισμοῖς κολάζειν.

προπολεμῶ, *propugno* et simpl. *pugno.* Pol. IV. 429. B: ὃ προπολεμεῖ τε καὶ στρατεύεται ὑπὲρ αὐτῆς. IV. 442. B: τὸ προπολεμοῦν. VIII. 547. D. IV. 423. A: τῶν προπολεμούντων. Tim. 17. C: τοῦ (γένους) τῶν προπολεμησόντων.

πρόπυλον, τό, *vestibulum.* Ax. 371. B: τὰ ... πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ.

προπωλῶ, *emtionem concilio.* Legg. XII. 954. A: ὁ προπωλῶν.

πρόῤῥησις, ἡ, *pronuntiatio, edictum; interdictio.* Legg. X. 888. A: ἴτω ... πρόῤῥησις τοιάδε τις ἄθυμος τοῖς οὕτω τὴν διάνοιαν διεφθαρμένοις. II. 658. B: ἐκ ταύτης τῆς προῤῥήσεως. IX. 871. C: τὴν πρόῤῥησιν προαγορεύων. 873. A: προῤῥήσεις. 874. A.

πρός, I. c. genit. *a; a partibus; secundum (convenienter); apud.* Prot. 336. D: Καλλίας ... δοκεῖ μοι μάλα πρὸς Πρω-

ταγόρου εἶναι. Gorg. 459. C: ἐάν τι ἡμῖν πρὸς λόγου ᾖ (*si pertinet* vel *conducit ad* —). Theaet. 156. D: φερομένων τῆς ... ὄψεως πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν cet. Soph. 266. A: δύο μὲν (μέρη) τὰ πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπεια, δύο δ' αὖ τὰ πρὸς θεῶν, θεῖα. Pol. IV. 440. E: τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ. V. 463. D: ἢ μήτε πρὸς θεῶν μήτε πρὸς ἀνθρώπων αὐτῷ ἄμεινον ἔσεσθαι. Legg. II. 663. A: ἔπαινος πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν. IV. 712. E: πρὸς πάντων ἀνθρώπων ... λεγομένη. IX. 856. D: πάππος ὁ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. Hipp. mai. 285. B: πρὸς ἐμοῦ (*e re mea*). Etiam *versus*. Critia 110. E: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ). 112. C: τὰ ... πρὸς νότου. 118. D. In obtestando est *per*. Phaedr. 229. C: εἰπὲ πρὸς Διός. Theaet. 161. A: ἀλλὰ πρὸς θεῶν εἰπέ. Pol. V. 459. A: ὦ πρὸς Διός. al. II. c. dat. *ad, praeter*. Prot. 317. B: ἡγοῦνται ... τὸν τοιοῦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πανοῦργον εἶναι. 326. A: πρὸς ... τούτοις. 333. A: πρὸς τῷ ἕτερον εἶναι καὶ ἀνόμοια. Phaedr. 240. B: πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ ... πάντων ἀηδέστατον. Phaed. 106. C: ψυχὴ ἂν εἴη πρὸς τῷ ἀθάνατος εἶναι καὶ ἀνώλεθρος. Theaet. 185. E: πρὸς ... τῷ καλῷ (*praeterquam quod pulcher es*). Conv. 195. C. Pol. X. 610. E. al. **ad, in, prope* (germ. *bei, an*). Phaedr. 249. C: πρὸς ... ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμῃ. D: πρὸς τῷ θείῳ γιγνόμενος. 263. C: πρὸς ἑκάστῳ γιγνόμενον. 254. B: πρὸς αὐτῷ ... ἐγένοντο. Pol. X. 567. A: πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ... εἶναι. Polit. 276. C: ὅτι πρὸς αὐτῷ δὴ τῷ τέλει συχνὸν αὖ διημαρτάνετο. Pol. VI. 500. B: τῷ ... πρὸς τοῖς οὖσι τὴν διάνοιαν ἔχοντι. Legg. III. 677. C: πρὸς θαλάττῃ κατοικούσας. IV. 706. A. 722. B: πρὸς τούτῳ (v. τοῦτο) ... οὐδεὶς ἔοικε διανοηθῆναι πώποτε τῶν νομοθετῶν. Abs. *praeterea*. Prot. 321. D: πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν. Gorg. 469. B: καὶ ἐλεεινόν γε πρός. Soph. 234. A. Pol. I. 328. A: καὶ πρός γε παννυχίδα ποιήσουσιν. V. 466. E. Legg. V. 746. D. Men. 90. E. al. — III. c. accus. *ad* (etiam *quod attinet ad*), *erga*; *coram, apud*; *inter*; *secundum*. Prot. 318. C: πρὸς γραφικὴν (βελτίω ἔσεσθαι). 335. A: τῷ ἑτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρός με. 351. D: πρὸς πάντα τὸν ἄλλον βίον τὸν ἐμὸν (ἀσφαλέστερον εἶναι ἀποκρίνασθαι). Phaedr. 232. A: ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας. 234. A: οὐδὲ οἱ ... πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται. 257. B: ἵνα ... πρὸς Ἔρωτα ... τὸν βίον ποιῆται. 263. D: τεχνικωτέρας ... πρὸς λόγους. Gorg. 464. C: πρὸς τὸ βέλτιστον θεραπευουσῶν. 469. D: εἰ ... λέγοιμι πρός σε (al. πρὸς σέ). Phaed. 75. A: ταὐτὸν γάρ ἐστιν ... πρός γε ὃ βούλεται δηλῶσαι ὁ λόγος. Theaet. 154. C: ἐὰν ... τὸ δοκοῦν πρὸς τὴν νῦν ἐρώτησιν ἀποκρίνωμαι. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Soph. 231. C: πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλογισώμεθα. 260. A: πρὸς δὴ τί; Polit. 306. A: μάλ' εὐεπίθετον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας. Crat. 404. E:

τὸ δέ γ' ἐστὶ ... κάλλιστα κείμενον πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. Conv. 193. D: *ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν.* 199. B: *οὐ πρὸς τοὺς ὑμετέρους λόγους (ἐθέλω εἰπεῖν);* Pol. V. 466. D: *ῇ πεφύκατον πρὸς ἀλλήλω κοινωνεῖν.* Alc. I. 120. E: *τελέους ... πρὸς ἀρετήν.* Lys. 211. A: *σμικρὸν πρός με λέγων.* **adversus, contra.* Prot. 345. C: *ταῦτα ... πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται.* Phaed. 95. A: *τὸν λόγον τὸν πρὸς τὴν ἁρμονίαν.* Theaet. 179. A. Soph. 225. A. Conv. 214. A: *πρὸς ... Σωκράτη ... τὸ σόφισμά μοι οὐδέν.* Pol. II. 382. C. al. **ad, prope, sub.* Conv. 223. C: *ἐξέγρεσθαι ... πρὸς ἡμέραν.* Polit. 328. A: *πρὸς ἑσπέραν.* IV. 420. E: *κατακλίναντες ... πρὸς τὸ πῦρ.* In comparat. est *ad, prae.* Phaedr. 255. A: *ὅτι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον.* Gorg. 471. E: *οὗτος ... ὁ ἔλεγχος οὐδενὸς ἄξιός ἐστι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.* Phaed. 60. B: *ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι.* 110. A: *πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν κάλλη κρίνεσθαι οὐδ' ὁπωστιοῦν ἄξια.* Hipp. mai. 281. D: *φαύλους πρὸς ὑμᾶς.* **propter.* Conv. 177. B: *ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν.* Sic *πρὸς τοῦτο* (Gorg. 474. D. Pol. I. 331. A.) et *πρὸς ταῦτα* (germ. *darum*). Apol. 30. B. Charm. 176. C.

προσαγγέλλω, indico. Ep. XIII. 362. C: *οἱ προσαγγέλλοντες ... σοι* cet.

προσαγορεύω, appello; saluto. Charm. 164. E: *οὕτω ... ὁ θεὸς προσαγορεύει τοὺς εἰσιόντας εἰς τὸ ἱερὸν διαφέρον τι ἢ οἱ ἄνθρωποι.* Ep. III. 315. B: *ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν.* Phil. 16. B: *ὥς φησιν ὑμᾶς προσαγορεύων Φίληβος.* Legg. VII. 823. D: *προσαγορεύοντες δι' εὐχῆς τοὺς νέους.* **admoneo.* Legg. IV. 719. E: *πότερον ... μηδὲν τοιοῦτον προσαγορεύοι (ἂν?) ἐν ἀρχῇ τῶν νόμων —;* **appello,* h. e. *nomino, nuncupo.* Prot. 325. A: *καὶ συλλήβδην ἓν αὐτὸ προσαγορεύω εἶναι.* Phaedr. 266. B: *εἰ ... ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε.* Soph. 216. C: *πάντας ... ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους τοιούτους* (i. q. *ita*) *προσαγορεύω.* Phil. 12. C: *ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον, ταύτῃ προσαγορεύω.* Euthyd. 273. E: *ἀτεχνῶς γὰρ ἔγωγε σφὼ ὥσπερ θεὼ προσαγορεύω.* Gorg. 474. E: *οὐκοῦν καὶ τἄλλα πάντα ... καλὰ προσαγορεύεις;* Pol. IV. 428. D: *τί τὴν πόλιν προσαγορεύεις;* V. 463. A: *τί ὁ ἐν ταῖς ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προσαγορεύει;* Soph. 251. A: *καθ' ὅντινά ποτε τρόπον πολλοῖς ὀνόμασι ταὐτὸν τοῦτο ἑκάστοτε προσαγορεύομεν.* Pol. I. 340. D: *καθ' ὅσον τοῦτ' ἐστὶν ὃ προσαγορεύομεν αὐτόν.* Legg. X. 895. E: *μῶν ... οὐ ταὐτὸν ἑκατέρως προσαγορεύομεν —;* Polit. 291. E: *μοναρχίαν ... προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι.* Soph. 235. C: *ἆρ' οὐ φανταστικὴν ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν;* Polit. 305. E. Theaet. 152. D: *ἐὰν ὡς μέγα προσαγορεύῃς.* Prot. 335. B: *(ἐὰν) δυοῖν καὶ ὀνόμασι προσαγορεύωμεν αὐτά.* Pol. V.

478. E. Theag. 122. D: *τί αὐτὸν προςαγορεύωμεν;* Phaed. 99. B: *ὃ … φαίνονται … οἱ πολλοὶ … ὡς αἴτιον αὐτὸ προςαγορεύειν.* Soph. 220. C: *μῶν ἄλλο τι πλὴν ἕρκη χρὴ προςαγορεύειν;* Crat. 397. D: *τοὺς ἄλλους πάντας … τούτῳ τῷ ὀνόματι προςαγορεύειν.* Pol. IV. 422. E: *μειζόνως … χρὴ προςαγορεύειν τὰς ἄλλας.* Legg. IX. 872. D: *ἢ ὅ τι χρὴ προςαγορεύειν αὐτόν.* Legg. VII. 814. E: *ἧς τὸ πλεῖστον μέρος ὄρχησίν τινά τις προςαγορεύων ὀρθῶς ἂν φθέγγοιτο.* XII. 963. D: *τί ποτε ἓν προςαγορεύοντες ἀρετὴν* cet. Theaet. 147. D: *εἰς ἕν, ὅτῳ πάσας ταύτας προςαγορεύσομεν τὰς δυνάμεις.* Soph. 223. D: *καπηλικὴ προςαγορεύεται.* Phil. 54. A: *τοῦτο ὃ προςαγορεύεται οὐσία.* Conv. 205. C: *τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προςαγορεύεται.* Legg. IV. 713. A: *τὸ τοῦ δεσπότου … ἑκάστη προςαγορεύεται κράτος* (*e dominatoris potestate*). Soph. 219. B: *ξύμπαντα ταῦτα δικαιότατ' ἂν ἑνὶ προςαγορεύοιτ' ὀνόματι.* Legg. II. 665. A: *τῇ … τῆς φωνῆς (τάξει) … ἁρμονία ὄνομα προςαγορεύοιτο.* Soph. 232. A: (*ὅταν*) *μιᾶς … τέχνης ὀνόματι προςαγορεύηται.* Parm. 143. D: *ὣ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προςαγορευησθον* cet. Polit. 259. A: *ἆρ' οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῷ προςαγορεύεσθαι τοὔνομα τῆς τέχνης ταὐτὸν ὅπερ* cet. Pol. X. 597. E: *τοῦτο ἔμοιγε δοκεῖ μετριώτατ' ἂν προςαγορεύεσθαι, μιμητὴς οὗ ἐκεῖνοι δημιουργοί.* Legg. XII. 965. D: *ὃ δή φαμεν … ἑνὶ δικαίως ἂν ὀνόματι προςαγορεύεσθαι.* Pol. VIII. 562. A: *ὡς δημοκρατικὸς ὀρθῶς ἂν προςαγορευόμενος.* V. 478. E: *οὐδέτερον εἰλικρινὲς ὀρθῶς ὂν προςαγορευόμενον.* Phaed. 104. A: *ἆρα οὐ δοκεῖ σοι τῷ τε αὐτῆς ὀνόματι ἀεὶ προςαγορευτέα εἶναι καὶ τῷ τοῦ περιττοῦ —:* Simpl. i. q. *λέγειν* vel *εἰπεῖν.* Legg. VI. 771. A: *τὰ δ' ἄλλα ἐπιτηδεύματα … χαίρειν χρὴ προςαγορεύειν.*

προςάγω, *adduco, admoveo; accommodo;* etiam *affero.* Legg. VII. 799. B: *ἄν … παρ' αὐτά τίς τῳ θεῶν ἄλλους ὕμνους ἢ χορείας προςάγῃ.* Soph. 234. E: *ὡς ἐγγύτατα προςάγειν.* Legg. VII. 798. E: *μήτε τις αὐτοὺς πείσῃ προςάγων παντοίας ἡδονάς.* Gorg. 486. D: *πρὸς ἥντινα (λίθον) … προςαγαγὼν αὐτὴν (τὴν ψυχήν).* Critia 119. E: *πρὸς τὴν στήλην προςαγαγόντες.* Polit. 276. D: *πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν μᾶλλον προςαγαγόντας* (int. *τοὔνομα*) *ἢ τὴν τροφήν.* Pol. VII. 537. A: *προςακτέον ἐγγύς.* Epin. 991. C: *τὸ καθ' ἓν τῷ κατ' εἴδη* (*singula quaeque ad genera*) *προςακτέον.* Med. *adduco, attraho* vel *ad me traho, adscisco;* etiam *mihi concilio.* Legg. V. 736. C: *τοὺς δ' ἀγαθοὺς εἰς δύναμιν εὐμενεῖς ἵλεως (v. ἵλεῳ) τε προςαγώμεθα.* Pol. IV. 437. B: *τὸ προςάγεσθαι τῷ ἀπωθεῖσθαι.* C: *προςάγεσθαι τοῦτο ὃ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι.* Legg. III. 695. D: *χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προςαγόμενος.* VII. 795. A: *ἐν δεξιᾷ … οἰστὸν προςαγόμενος μόνον.* Pol. IV. 439. B: *ὅτι ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προςαγομένη.* V. 449. B:

ἐκεῖνον ... προσηγάγετο. Conv. 219. D: οὐδ' ὅπῃ προσαγαγοίμην αὐτὸν εὐπόρουν.

προσαγώγιον, τό, instrumentum fabrile quo ligna curva diriguntur (germ. *Klammer* vel *Schraube*). Phil. 56. C: καί τινι προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.

προσαγωγός, ὁ ἡ, *adducens, alliciens.* Def. 414. E: ἑκούσιον τὸ αὑτοῦ προσαγωγόν.

προσᾴδω, *cantum sequor, concino.* Phaed. 86. E: ἐάν τι δοκῶσι προσᾴδειν. Legg. III. 670. B: ὅσοι προσᾴδειν ... γεγόνασι διηναγκασμένοι.

προσαιροῦμαι, *eligo.* Legg. VI. 754. C: προσελομένους τῶν εἰς τὴν ἀποικίαν ἀφικομένων τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ ἀρίστους εἰς δύναμιν.

προσαιτῶ, *peto, mendico.* Phaedr. 233. E: τοὺς προσαιτοῦντας. Conv. 203. B: προσαιτήσουσα, οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης, ἀφίκετο ἡ Πενία.

προσαναγκάζω, *cogo.* Gorg. 503. E: προσαναγκάζει τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πρέπον ... εἶναι. Conv. 181. E: προσαναγκάζομεν. Pol. III. 391. D: προσαναγκάζωμεν τοὺς ποιητὰς cet. Conv. 223. D: προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς cet. 181. E: χρῆν ... καὶ τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον. Pol. VII. 526. B: προσαναγκάζον. Prot. 346. B: προσαναγκάζοντας ἑαυτοὺς φιλεῖν τοὺς ἑαυτῶν καὶ ἐπαινεῖν. Legg. VI. 779. C. Riv. 134. C: ἔτι δὲ κἀγὼ προσηνάγκαζον αὐτὸν ὁμολογεῖν καὶ τἄλλα πάντα cet. Soph. 260. A: προσηναγκάζομεν. Conv. 217. D: προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν. Legg. XI. 918. D: εἴ τις ... προσαναγκάσειε πανδοκεῦσαι τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας cet. Pol. III. 401. B: προσαναγκαστέον. **convinco, rationibus* vel *argumentis evinco; probo; contendo.* Phil. 13. B: τοῖς λόγοις εἴ τίς σε προσαναγκάζοι. Legg. IV. 710. A: φρόνησιν προσαναγκάζων εἶναι τὸ σωφρονεῖν. Polit. 284. B: καθάπερ ἐν τῷ Σοφιστῇ προσηναγκάσαμεν εἶναι τὸ μὴ ὄν. Ib. προσαναγκαστέον.

προσαναγορεύω, *praeterea pronuntio.* Pol. IX. 580. C: προσαναγόρευε (v. προσαγόρευε). Ib. ἢ οὖν προσαναγορεύω —;

προσαναιρῶ, *praeterea respondeo* vel *suadeo.* Pol. V. 461. E: (ἐὰν) ἡ Πυθία προσαναιρῇ.

προσαναλίσκω, *praeterea insumo* vel *erogo.* Prot. 311. D: καὶ τὰ τῶν φίλων προσαναλίσκοντες.

προσαναπληροῦμαι, *addo complendi causa.* Men. 84. D: οὐκοῦν προσαναπληρωσαίμεθ' ἂν τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τόδε;

προσανατρίβομαι, *cum aliquo exerceor* (disputando). Theaet. 169. C: προσανατριψάμενος.

προσανερωτῶ, *praeterea interrogo.* Men. 74. C: καὶ εἴ γε προσανηρώτα ὁποῖα, ἔλεγες ἄν;

προσάντης, ὁ ἡ, *acclivis.* Phaedr. 230. C: ἐν ἠρέμα προσάντει. **adversus* vel *aversus.* Legg. V. 746. C: τί πρός-

αντες εἴρηται τῆς νομοθεσίας. **incommodus*. Legg. III. 702. D: εἰ μή τι Μεγίλλῳ πρόσαντες.

προσαποδείκνυμι, *praeterea probo*. Phaed. 77. C: δεῖ δὲ προσαποδεῖξαι ὅτι cet.

προσαποκρίνομαι, *respondeo ita ut aliquid addam*. Euthyd. 296. A: οὗτος αὖ … προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις.

προσαπολαύω, *insuper aufero*. Alc. II. 150. C: (ἵνα) καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσῃς.

προσαπόλλυμι, *insuper perdo*. Legg. V. 735. C: προσαπόλλυσι τὸ τῶν ὑγιῶν … ἠθῶν τε καὶ σωμάτων γένος. Gorg. 519. A: ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προσαπολλύωσι πρὸς οἷς ἐκτήσαντο. C: προσαπολοῦσιν (v. προσαπολλύουσιν) αὐτῶν καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας.

προσαποτίνω, *praeterea solvo*. Legg. XII. 845. A: προσαποτισάτω μισθόν.

προσαποφαίνω, *praeterea ostendo* vel *probo*. Polit. 287. A: προσαποφαίνειν.

προσάπτομαι, *attingo*. Tim. 71. E: ἵνα ἀληθείας πῃ προσάπτοιτο. Legg. IX. 881. E: (ἐὰν) μόνον ἐντυγχάνων που προσάπτηται ἑκών. Polit. 290. D: ἤδη … μοι δοκοῦμεν οἷόν γέ τινος ἴχνους ἐφ' ὃ πορευόμεθα προσάπτεσθαι. Tim. 71. E. Soph. 254. A: τριβῇ προσαπτόμενος αὐτῆς (τῆς τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητος).

προσάπτω, *apto*, *affigo*, in univ. *adiungo*, *attribuo*; etiam *infero*. Soph. 252. A: πάντες … οὗτοι τό γε εἶναι προσάπτουσιν. 231. A: μὴ μεῖζον αὐτοῖς προσάπτωμεν γέρας. 251. D. 241. B: τῷ … μὴ ὄντι τὸ ὂν προσάπτειν. Pol. IV. 420. D: μὴ ἀνάγκαζε ἡμᾶς τοιαύτην εὐδαιμονίαν τοῖς φύλαξι προσάπτειν. Tim. 33. D. Legg. VII. 822. B: τοῖς δρομεῦσιν … τὰ ἐγκώμια προσάπτειν. IX. 876. D: προσάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως. X. 890. C: προσάπτοντα (πειθώ). Polit. 293. B: ἤ τιν' ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες. Prot. 320. E: τοῖς μὲν ἰσχὺν ἄνευ τάχους προσῆπτε cet. Pol. III. 400. C. Soph. 217. A: (πότερον) καθ' ἓν ὄνομα … ἑκάστῳ προσῆπτον; Prot. 321. B: τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προσῆψε cet. Tim. 40. A: κινήσεις … δύο προσῆψεν ἑκάστῳ. Legg. II. 670. B. Pol. VI. 491. A: οἷαι οὖσαι φύσεις … δόξαν οἵαν λέγεις φιλοσοφίᾳ προσῆψαν. Crat. 410. A: τοῦτο … οὔτε ῥᾴδιον προσάψαι ἐστὶν Ἑλληνικῇ φωνῇ. Pol. VI. 504. B. Legg. VI. 768. E: τὴν ἀρχὴν … τελευτῇ προσάψας. Tim. 80. B: προσάψαντες. Pol. VII. 517. A: ταύτην … τὴν εἰκόνα … προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις.

προσαρμόζω et *προσαρμόττω*, *apto*, *accommodo*. Phaedr. 271. B: προσαρμόττων ἕκαστον ἑκάστῳ. Polit. 286. A. Soph. 238. C: μὴ ὄντι προσαρμόττειν. Legg. II. 669. C: ῥυθμοὺς δούλων καὶ ἀνελευθέρων προσαρμόττειν. VII. 802. E. IV. 712. A: προσαρμόττοντες. VII. 812. E. Tim. 36. E:

μέσον μέσῃ ξυναγαγὼν προςήρμοττεν. Crat. 414. D: *πᾶς ἂν παντί τις ὄνομα πράγματι προςαρμόσειεν.* Theaet. 194. A: (*ὅταν*) *τὸ ... τῆς ἀπούσης αἰσθήσεως τῇ παρούσῃ προςαρμόσῃ.* 193. C: *προςαρμόσαι εἰς τὸ ἑαυτῆς ἴχνος.* Intrans. *convenio, accommodatus sum.* Phaedr. 277. B: *τὸ προςαρμόττον ἑκάστῃ φύσει εἶδος ἀνευρίσκων.*

προςαρτῶ, *apto, adiungo.* Phil. 58. A: *ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προςήρτηται.* Locr. 95. D: *ποτάρτηται.*

προςάρχομαι, *attribuo, affero.* Theaet. 168. C: *ταῦτα ... τῷ ἑταίρῳ σου εἰς βοήθειαν προςηρξάμην κατ' ἐμὴν δύναμιν.*

προςβαίνω, *accedo.* Phaedr. 227. E: *προςβὰς τῷ τείχει.*

προςβάλλω, *admoveo, accommodo.* Theaet. 193. C: (*ὅταν*) *προςβάλω τὴν ἑκατέρου ὄψιν πρὸς τὸ ἀλλότριον σημεῖον.* Tim. 36. B: *μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις οἷον χῖ προςβαλών.* 43. E: (*ὅταν*) *τοὺς ... πόδας ἄνω προςβαλὼν ἔχῃ πρός τινι.* **infero.* Legg. IX. 878. C: (*ἐὰν*) *αἰσχύνην ... μεγάλην τινὰ προςβάλλῃ τῷ τρωθέντι καὶ ἐπονείδιστον.* Intrans. *incurro; irruo.* Tim. 64. E: *ὅσων ἂν αὐτή πῃ προςβάλλουσα ἐφάπτηται.* Theaet. 153. E: *οὔτε τὸ προςβάλλον οὔτε τὸ προςβαλλόμενον* (*id in quod incurritur*) *ἔσται.* Legg. IX. 878. B. Pol. III. 401. C: *ὁπόθεν ἐν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προςβάλῃ.* Lach. 183. B: *προςβαλούσης ... τῆς νεὼς ... πρὸς ὁλκάδα τινά.* Theaet. 153. E: *προςβαλλόμενον.*

προςβιάζομαι, *cogo, vim adhibeo; urgeo.* Ep. VII. 331. B: *μὴ ἐθέλοντά γε προςβιαζοίμην.* Crat. 410. A: *οὐ ... δεῖ ταῦτα προςβιάζεσθαι.* Legg. VI. 731. C. Ep. VII. 331. C.

προςβιβάζω, *adduco, admoveo;* etiam *redigo.* Theaet. 153. C: *τὸν κολοφῶνα ... προςβιβάζων.* Crat. 427. C: *καὶ τἄλλα οὕτω φαίνεται προςβιβάζειν καὶ κατὰ γράμματα καὶ κατὰ συλλαβάς* (*in litteras et syll. redigere*). Men. 74. B: *ἐγὼ προθυμήσομαι ... ἡμᾶς προςβιβάσαι* (*eo adducere*). Phaedr. 229. E: *εἴ τις ... προςβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον.*

προςβλέπω, *adspicio.* Pol. I. 336. D: *προςβλέπων αὐτόν.* VII. 516. A. I. 336. D: *προςέβλεψα αὐτὸν πρότερος.* Conv. 213. D: *προςβλέψαι.*

προςβολή, ἡ, *admotio, appulsus.* Theaet. 153. E: *ἐκ τῆς προςβολῆς τῶν ὀμμάτων πρὸς τὴν προςήκουσαν φοράν.* Tim. 36. C: *ἐν τῷ καταντικρὺ τῆς προςβολῆς.* 46. B. Legg. IX. 865. B: *πυρὸς ἢ χειμῶνος προςβολῇ.* Soph. 246. A: *ὃ παρέχει προςβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα.*

πρόςγειος, ὁ ἡ, *qui prope est a terra.* Locr. 96. D: *σελάνα ποτιγειοτάτα ἐᾶσα.*

προςγελῶ, *arrideo.* Pol. VIII. 566. D: *ἆρ' οὖν οὐ ... προςγελᾷ τε καὶ ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ;*

προςγίγνομαι, *accido, obtingo; accedo;* etiam *praeterea*

sum. Parm. 149. B: *καὶ οὕτω δὴ ἀεὶ ἑνὸς προςγιγνομένου μία τις καὶ ἅψις προςγίγνεται.* Tim. 86. E: *παντὶ ... ταῦτα ἐχθρὰ ... προςγίγνεται.* Legg. XII. 946. C: *τρεῖς ἀεὶ ... προςγιγνέσθων.* Parm. 153. E: *ὅ τιπερ ἂν προςγίγνηται ὁτῳοῦν.* Phil. 37. D. Pol. I. 346. D: *ἐὰν δὲ μὴ μισθὸς αὐτῇ προςγίγνηται.* Legg. VII. 789. A: *ὅταν ἡ πλείστη τροφὴ προςγίγνηται τοῖς σώμασιν.* Theaet. 210. A: *μετ' ἀληθοῦς δόξης λόγος προςγιγνόμενος.* Tim. 82. B: *ἀνὰ λόγον προςγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον.* Pol. IV. 437. E: *τὰ προςγιγνόμενα.* Gorg. 469. D: *ἐμοὶ δύναμίς τις ... θαυμασία ἄρτι προςγέγονεν.* Pol. X. 609. A: *ᾧ προςεγένετο.* Soph. 238. A: *τῷ ... ὄντι που προςγένοιτ' ἄν τι τῶν ὄντων ἕτερον.* Parm. 149. A: *ἐὰν ... τοῖν δυοῖν ... τρίτον προςγένηται ἑξῆς.* Pol. X. 609. A. Legg. X. 908. B. Phaed. 96. D: *ἐπειδὰν ... ἐκ τῶν σιτίων ταῖς μὲν σαρξὶ σάρκες προςγένωνται* cet. Pol. II. 375. E: *πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προςγενέσθαι καὶ φιλόσοφος τὴν φύσιν.* Tim. 42. E. Crat. 421. B: *τὸ ψῖ ... προςγενόμενον.* Ep. VI. 322. D: *χρυσοῦ προςγενομένου.* Men. 88. C: *προςγενομένης ... φρονήσεως ἢ ἀφροσύνης.* Pol. IV. 438. E: *τοῦ ποιοῦ τινὸς προςγενομένου ἰατρικὴν (καλεῖσθαι).* Legg. VIII. 850. A. Theaet. 206. C: *μετὰ δόξης ἀληθοῦς λόγον προςγενόμενον.*

προςγράφω, *adscribo.* Ep. III. 316. A: *χωρὶς ὧν σὺ προςέγραψας.*

προςγυμνάζω, *in aliqua re exerceo.* Legg. I. 647. C: *ἀναισχυντίᾳ ξυμβάλλοντας αὐτὸν καὶ προςγυμνάζοντας.*

προςδεής, ὁ ἡ, *indigens.* Tim. 33. D: *προςδεὲς ἄλλων.*

προςδεῖ, *praeterea opus est* et simpl. *opus est.* Phil. 64. B: *εἴ τινος ἔτι προςδεῖ τῇ ξυγκράσει ταύτῃ.* Conv. 205. A: *οὐκέτι προςδεῖ ἐρέσθαι.* Pol. VI. 504. C: *τούτου ... τοῦ παθήματος ἥκιστα προςδεῖ φύλακι πόλεώς τε καὶ νόμων.* Legg. V. 737. D: *γῆς ... πλείονος οὐδὲν προςδεῖ.* Phil. 21. A: *ἆρ' οὖν ἔτι τινὸς ἄν σοι προςδεῖν ἡγοῖο —;* 23. D: *τέταρτον μοι γένους αὖ προςδεῖν φαίνεται.* Legg. XI. 918. A: *ἐὰν δέ τι προςδεῖν δοκῇ.* Phil. 23. D: *μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προςδεήσει —;* Pol. II. 370. E: *προςδεήσει ... ἔτι καὶ ἄλλων οἳ* cet. 373. C.

προςδέομαι, *indigeo, opus est mihi; requiro.* Crat. 419. D: *εὐφροσύνη ... οὐδὲν προςδεῖται τοῦ διότι ῥηθῆναι.* Pol. I. 341. D: *οὐ προςδεῖται.* 342. A: *ἔσθ' ὅ τι προςδεῖταί τινος ἀρετῆς —;* Eryx. 401. E: *ὅσων τὸ σῶμα ἐνδεὲς γιγνόμενον προςδεῖται.* Phil. 63. C: *ἆρ' ἡδονῶν τι προςδεῖσθε ἐν τῇ ξυγκράσει;* D. Phaedr. 269. D: *πᾶσαι (τέχναι) προςδέονται ἀδολεσχίας* cet. Gorg. 450. D: *αἳ ... ἔργου ... ἢ οὐδενὸς προςδέονται* cet. Pol. III. 416. E. Eryx. 404. A: *ἆρ' ἄν τι προςδέοιτο χρυσίου —;* Phil. 20. E: *δεῖ γὰρ ... μηδὲν μηδενὸς ἔτι προςδεῖσθαι.* Pol. II. 375. E. Legg. X. 903. B. Euthyd. 280. B. Tim. 34. B: *οὐδενὸς ἑτέρου προς-*

δεόμενον. Pol. II. 371. B: *συχνῶν καὶ ἄλλων προςδεήσεται* cet. Polit. 286. D: *οὔτε γὰρ πρὸς τὴν ἡδονὴν μήκους ἁρμόττοντος οὐδὲν προςδεησόμεθα* cet. Phil. 20. C: *τῶν ... εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι προςδεησόμεθα.* Pol. II. 373. C. Menex. 247. C: *οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος προςδεήσονται.* Impers. *opus est.* Demod. 384. B: *ἦ προςδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γνώσεσθαι πότερον ὀρθῶς λέγει;* Alc. II. 138. B: *οὐκοῦν δοκεῖ σοι πολλῆς προμηθείας γε προςδεῖσθαι ὅπως μὴ λήσει τις —;*

προςδέχομαι, *accipio, admitto; suscipio.* Tim. 75. A: *ἡ ... φύσις οὐδαμῇ προςδέχεται πυκνὸν ὀστοῦν* cet. Euthyd. 295. D: *μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προςδέχοιτο.* Pol. VII. 535. B: *ἣ ἂν ... τὸ ... ἀκούσιον εὐκόλως προςδέχηται.* Phaed. 102. D: *προςδέχεσθαι τὸ σμικρόν.* Pol. VI. 485. C: *τὸ ἑκόντας εἶναι μηδαμῇ προςδέχεσθαι τὸ ψεῦδος.* VIII. 561. B: *λόγον ... ἀληθῆ οὐ προςδεχόμενος.* Tim. 52. A: *φθορὰν οὐ προςδεχόμενον.* Phil. 15. B: *μήτε ὄλεθρον προςδεχομένην.* Legg. V. 739. A: *τάχα δ' οὐκ ἄν τις προςδέξαιτο αὐτὴν* cet. Polit. 285. C: *ἕτερον (λόγον) προςδεξώμεθα.* Legg. IV. 710. E: *προςδέξασθαι.* VI. 752. C. Euthyd. 272. C: *τάχα με οὐκ ἂν ἐθέλοιεν προςδέξασθαι.* Legg. IV. 708. A: *μάλιστά μοι φαίνονται τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου προςδέξεσθαι ξυνοίκους.* Tim. 89. B: *ἄλλως δὲ οὐδαμῶς τῷ νοῦν ἔχοντι προςδεκτέον.* **exspecto, timeo.* Legg. X. 906. A: *γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εἰωθυίας ὥρας χαλεπὰς διὰ φόβων προςδεχομένοις.*

προςδιαλέγομαι, *colloquor; respondentis personam teneo.* Theaet. 161. B: *παρὰ τοῦ ἐμοὶ προςδιαλεγομένου.* Soph. 217. C: *τῷ ... εὐηνίως προςδιαλεγομένῳ.* Prot. 342. E: *τὸν προςδιαλεγόμενον.* Theaet. 167. E. Soph. 268. B. **alloquor.* Legg. X. 887. E: *ὡς ὅτι μάλιστα οὖσι θεοῖς εὐχαῖς προςδιαλεγομένων καὶ ἱκετείαις.*

προςδιανοοῦμαι, *praeterea cogito* vel *statuo.* Legg. IX. 857. E: *εἰ προςδιανοοῖτό γε ὡς* cet. V. 740. B: *τάδε προςδιανοητέον.*

προςδιατρίβω, *versor cum aliquo, colloquor.* Theaet. 168. A: *οἱ προςδιατρίβοντές σοι.*

προςδιδάσκω, *praeterea doceo.* Charm. 173. D: *σμικρὸν ... με ... ἔτι προςδίδαξον.*

προςδίδωμι, *adiicio.* Legg. IV. 720. A: *παραμυθίας ... τοῖς νομοθετουμένοις μηδὲ ἓν προςδιδῷ.*

προςδόκημα, *τό*, *exspectatio.* Phil. 36. B: *προςδοκίας τινὶ πόθῳ.* 32. B: *προςδόκημα.*

προςδοκία, *ἡ*, *exspectatio, spes,* (in malo) *metus.* Pol. IX. 584. C: *αἱ ... ἐκ προςδοκίας γιγνόμεναι προησθήσεις τε καὶ προλυπήσεις.* Tim. 70. C: *ἐν τῇ τῶν δεινῶν προςδοκίᾳ.* Def. 412. A: *ἐπὶ θανάτου προςδοκίᾳ.* Prot. 358. D: *προςδοκίαν τινὰ λέγω κακοῦ τοῦτο.* Soph. 264. B: *κατὰ τὴν*

προςδοκίαν ἣν ἐφοβήθημεν ἄρτι μὴ cet. Phil. 32. C: αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προςδοκίαν γιγνόμενον. Conv. 194. A: προςδοκίαν μεγάλην ἔχειν. Lach. 198. B: δέος ... εἶναι προςδοκίαν μέλλοντος κακοῦ. Phil. 36. C: προςδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή.

προςδοκῶ, *existimo, arbitror; suspicor, exspecto, metuo.* Gorg. 521. D: διότι ταῦτα προςδοκῶ. Pol. II. 376. D. Legg. VII. 810. C: καὶ μάλα ἀπορήσειν αὐτὸν προςδοκῶ. Crat. 438. E: διὰ τίνος ἄλλου ... ἔτι προςδοκᾷς ἂν αὐτὰ μαθεῖν; Pol. VI. 486. C. Soph. 234. C: ἆρ᾽ οὐ προςδοκῶμεν εἶναί τινα ἄλλην τέχνην —; Polit. 262. D: προςδοκῶσιν. 275. A: δεῖ ... οὕτω τελέως τὸν πολιτικὸν ἡμῖν εἰρῆσθαι προςδοκᾶν. Phil. 20. B: δεινὸν ... ἔτι προςδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ. Legg. VII. 803. E: προςδοκῶντα καὶ τὸν ποιητὴν εὖ λέγειν τὸ cet. I. 646. E: προςδοκῶντες γενήσεσθαι. Theaet. 170. B: σωτῆρας σφῶν προςδοκῶντας. Ep. III. 319. C: τὸν ἔκπλουν ὃν προςεδόκων. Legg. III. 699. B: ταὐτὸν ... προςεδόκων καὶ τότε γενήσεσθαι τό γε κατὰ γῆν. Apol. 17. C: μηδεὶς ὑμῶν προςδοκησάτω ἄλλως. Legg. IX. 872. D: ἐν ᾗ μήποτέ τις ἂν προςδοκήσειε χώρᾳ. XII. 966. E: τὸ προςδοκώμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν. III. 686. A: ταῦτα ... τὰ μεγάλα οὕτω προςδοκώμενα. Lach. 198. B.

προςδοξάζω, *praeterea iudico s. animo complector.* Theaet. 209. D: εἰ ... προςδοξάσαι λέγει ᾗ διαφέρει τι τῶν ἄλλων.

προςειδέναι, *praeterea scire.* Apol. 20. A: καὶ χάριν προςειδέναι.

προςεικάζω, *simile aliquid efficio.* Tim. 40. A: τῷ ... παντὶ προςεικάζων εὔκυκλον ἐποίει. **comparo.* Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ προςῃκάζομεν (v. παρεικάζομεν) κύματι. Tim. 79. D: ὃ ... προςῃκάζομεν (v. προςεικάζομεν) τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι. 50. D: προςεικάσαι πρέπει τὸ ... δεχόμενον μητρί.

πρόςειμι, *adsum; insum, adiunctus sum;* etiam de eo quod in aliquem cadit. Phaedr. 227. D: ὅσα ἄλλα ἐμοί τε πρόςεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν. 247. D: οὐχ ᾗ γένεσις πρόςεστιν. Theaet. 150. A: οὐ γὰρ πρόςεστι γυναιξὶν ἐνίοτε μὲν εἴδωλα τίκτειν cet. Parm. 144. D: ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει πρόςεστι τὸ ἕν. Pol. I. 339. A. Parm. 149. E: ὁποτέρῳ ... τῷ εἴδει μέγεθος προςείη. Epin. 977. D. Crat. 432. D: ἐάν τι ἀπῇ ἢ προςῇ. Pol. IV. 437. D: ἐὰν ... τις θερμότης τῷ δίψει προςῇ. I. 347. B: δεῖ ... αὐτοῖς ἀνάγκην προςεῖναι. VI. 509. B: τὴν οὐσίαν ὑπ᾽ ἐκείνου αὐτοῖς προςεῖναι. Charm. 154. D: εἰ ἔτι αὐτῷ ἓν δὴ μόνον τυγχάνει προςὸν σμικρόν τι. Crat. 394. B: οὐκ ἐκπλήττεται ὑπὸ τῶν προςόντων. Theaet. 150. B: εἰ γὰρ προςῆν (*si hoc in eas caderet*). Conv. 189. E: τρίτον (γένος) προςῆν κοινὸν ὂν ἀμφοτέρων τούτων. Hipp. mai. 294. D: εἰ ... τὸ φαίνεσθαι αὐτοῖς προςῆν. Pol. II. 373. A: κλῖναι ... προςέσονται.

πρόςειμι, *adeo*, *accedo; occurro.* Soph. 265. D: *ὅτι … αὐτὴ πρόςεισιν ἐφ' ἅπερ νῦν ἕλκεσθαι φῄς.* Lys. 206. C: *αὐτός σοι πρόςεισι.* D. Tim. 42. A: (*ὁπότε*) *τὸ μὲν προςίοι* cet. Phaed. 102. E: *ὅταν αὐτῷ προςίῃ τὸ ἐναντίον.* Lys. 214. B: *ὅσῳ ἂν ἐγγυτέρω προςίῃ.* Phaedr. 254. D: *οὐκ ἐθέλοντας προςιέναι.* Pol. X. 620. D: *προςιέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν.* Legg. X. 909. C. Charm. 154. A: *προςιών.* Tim. 82. B: *ἀπιὸν ἢ προςιόν.* Phaed. 103. D: *προςιόντος τοῦ θερμοῦ.* Apol. 31. B: *ἰδίᾳ ἑκάστῳ προςιόντα.* Theaet. 163. C: *ὅρα … τόδε ἄλλο προςιόν.* Prot. 323. B: *οἱ οἰκεῖοι προςιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον.* Euthyd. 275. C. Phaedr. 260. E: *ὥσπερ … ἀκούειν δοκῶ τινῶν προςιόντων.* Gorg. 498. B. Theaet. 144. C. Phaed. 116. D: *παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προςῄει.* Tim. 33. C: *οὐδὲ προςῄειν* (sic Par. A. Vulgo *προςῄει*) *αὐτῷ ποθὲν οὐδέν.* Critia 114. D. Prot. 316. B: *προςῆμεν πρὸς τὸν Πρωταγόραν.* Theaet. 179. C: *προςιτέον οὖν ἐγγυτέρω.*

προςειπεῖν, *appellare*, h. e. *alloqui*, et *nuncupare*, *dicere.* Soph. 250. B: *οὕτως εἶναι προςεῖπας ἀμφότερα.* Alc. I. 115. E. Legg. VII. 792. D: *ὃ νῦν δὴ προςεῖπον.* Alc. I. 103. A: (*ὅτι*) *ἐγὼ … τοσούτων ἐτῶν οὐδὲ προςεῖπον.* 116. A: *προςεῖπες.* Ep. III. 315. B. Pol. VII. 533. D: *ἃς ἐπιστήμας … πολλάκις προςείπομεν διὰ τὸ ἔθος.* Tim. 68. A. Legg. II. 673. A. XII. 962. A. Theaet. 152. D: *οὐδ' ἄν τι προςείποις ὀρθῶς οὐδ' ὁποιονοῦν τι.* Crat. 429. E: *ἢ προςείποι ἂν οὕτω σὲ μὲν οὔ* cet. Phil. 38. A: *τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἄν ποτε προςείποι ψευδῆ.* Pol. V. 476. B: *οὓς μόνους ἄν τις ὀρθῶς προςείποι φιλοσόφους.* Tim. 63. A. Polit. 260. B: *εἰ τὸ μὲν ἐπιτακτικὸν μέρος … προςείποιμεν* cet. Legg. II. 667. B. Gorg. 467. B: *ἵνα προςείπω σε κατὰ σέ* (*ut tuo te more appellem*). Soph. 264. A: *πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προςείπῃς αὐτό.* 219. B: *ποιητικὴν … προςείπωμεν.* 255. A: *ὅ τιπερ ἂν κοινῇ προςείπωμεν κίνησιν καὶ στάσιν* cet. 258. B: *τίν' οὖν αὐτὴν προςείπωμεν;* Polit. 280. A. Theaet. 148. D: *τὰς πολλὰς ἐπιστήμας ἑνὶ λόγῳ προςειπεῖν.* 182. D: *ἆρά ποτε οἷόν τέ τι προςειπεῖν χρῶμα —;* Soph. 220. C: *ἑνὶ λόγῳ προςειπεῖν* (*nuncupare*) *τὴν χρεών.* 268. C. Crat. 429. E: *οὐδὲ εἰπεῖν οὐδὲ προςειπεῖν* (*alloqui*). Pol. V. 463. C: *προςειπεῖν ὡς ἀλλότριον.* IX. 580. E: *τὸ … τρίτον … ἑνὶ οὐκ ἔσχομεν ὀνόματι προςειπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ.* Phil. 18. D: *προςειπών.* Soph. 222. D: *πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προςειπόντες.* 226. C: *τίνα προςειπόντες;* 267. A. — Ab alia forma (vid. I. p. 633 sq.) ducuntur perf. *προςείρηκα*, fut. *προςερῶ* cet. Tim. 31. A: *πότερον … ὀρθῶς ἕνα οὐρανὸν προςειρήκαμεν —;* 63. D. Soph. 224. B: *ταὐτὸν προςερεῖς ὄνομα.* E: *ἀεὶ σὺ προςερεῖς σοφιστικόν.* Pol. V. 461. D: *ταῦτα πάντα προςερεῖ τὰ μὲν ἄῤῥενα υἱεῖς* cet. Soph. 227. B: *τί προςεροῦμεν*

ὄνομα ξυμπάσας δυνάμεις. Parm. 142. D. Legg. X. 895. C: εἰ ζῆν αὐτὸ προσεροῦμεν. Phaed. 60. A: ὕστατον δὴ σὲ προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺ τούτους. Pol. V. 463. A: πολίτας ... πάντες οὗτοι ἀλλήλους προσεροῦσι. Polit. 264. A: ἥμερα προσείρηται. Crat. 403. A: τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ. 421. B. Tim. 59. A: τὴν ... ξύνοδον ἐκείνου ἀπελθόντος πεπηγὸς εἶναι γένος προσεῤῥήθη. Soph. 229. C: τούτῳ γε οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθίαν τοὔνομα προσρηθῆναι. Tim. 66. B: ὀξὺ προσρηθῆναι. Polit. 259. B: βασιλικὸς ὀρθῶς προσρηθήσεται. 304. B. Pol. V. 479. B. Phil. 19. D: τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν. Legg. VII. 812. B: ἆρ' οὖν οὐ μετὰ τὸν γραμματιστὴν ὁ κιθαριστὴς ἡμῖν προσρητέος; Pol. IV. 428. C: εὔβουλος ἡ πόλις προσρητέα. Soph. 223. B: προσρητέον ... σοφιστική. 224. C: ἄλλῳ (ὀνόματι) προσρητέον. Pol. IV. 431. D: καὶ ταύτην (τὴν πόλιν) προσρητέον (int. αὐτὴν αὑτῆς). Tim. 50. B: ταὐτὸν αὐτὴν ἀεὶ προσρητέον. 67. E: οὕτως οὖν αὐτὰ προσρητέον. 86. B: πᾶν ... νόσον προσρητέον. Legg. III. 689. D: τοὺς δὲ τοὐναντίον ἔχοντας τούτους ὡς σοφούς τε προσρητέον cet.

προσείω, *quatio, ostento aliquid ita ut subinde quatiam.* Phaedr. 230. D: ὥσπερ ... οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἤ τινα καρπὸν προσείοντες (v. προσιόντες) ἄγουσι.

προσεκτίνω, *praeterea solvo.* Legg. XI. 933. E: δίκην ... προσεκτισάτω.

προσέλκομαι, *attraho; assumo.* Pol. IV. 439. B: ὅτι αὐτοῦ ἅμα αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε καὶ προσέλκονται. Crat. 407. C: τὸ ἦτα προσελκυσάμενος.

προσεμβάλλω, *una iniicio.* Crat. 439. C: ἡμᾶς ἐφελκόμενοι προσεμβάλλουσι.

πρόσεξις, ἡ, *attentio.* Def. 413. D. Pol. III. 407. B: ἐμπόδιον τῇ προσέξει τοῦ νοῦ.

προσεοικέναι, *simile esse, similitudinem habere.* Prot. 331. D: προσέοικέ τι δικαιοσύνη ὁσιότητι. Theaet. 143. E: προσέοικε δὲ σοὶ τήν τε σιμότητα cet. Soph. 224. E. Crat. 420. C: οἷσιν ... τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ πρᾶγμα .. δηλούσῃ προσέοικεν. Pol. IV. 430. E. Tim. 19. B. Legg. IV. 704. C. Phaed. 74. E: ᾧ φησὶν αὐτὸ προσεοικέναι. Phil. 38. E. Legg. IV. 712. D. Polit. 261. D: ἱπποφορβῷ ... μᾶλλον προσεοικότα.

προσεπιδίδωμι, *insuper do vel affero.* Soph. 222. E: ὅτι τοῖς θηρευθεῖσι δῶρα προσεπιδιδόασιν.

προσεπιλαμβάνομαι, *apprehendo.* Tim. 65. D: πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα καὶ προσεπιλαμβανόμενα cet.

προσεπιμελοῦμαι, *praeterea curo.* Legg. VI. 755. B: ὧντινων αὐτοὺς δεῖ πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις προσεπιμελεῖσθαι.

προσεπίσταμαι, *praeterea scio.* Phaedr. 268. B: εἰ προσεπίσταται καὶ οὕστινας δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων

ποιεῖν. Charm. 170. B: *ἐὰν μὴ προςεπίστηταί τις τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ δίκαιον* cet.

προςερέσθαι, *praeterea interrogare* et simpl. *interrogare.* Prot. 311. E: *εἰ οὖν καὶ τοῦτό τίς σε προςέροιτο.* Demod. 382. C: *εἴ τις προςέροιτο ὑμᾶς.* Tim. 50. A: *προςερομένου (τινός).*

προςέρπω, *accedo.* Locr. 97. C: *ποθέρπων.*

προςέρχομαι, *accedo; advento; congredior.* Conv. 195. B: *θᾶττον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προςέρχεται.* Pol. I. 327. B: *οὗτος ... ὄπισθεν προςέρχεται.* Ep. IX. 358. B: *οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προςέρχονται.* Alc. I. 103. B: *οὕτω προςελήλυθα.* Eryx. 392. A: *προςηλθέτην ἡμῖν* cet. Ep. VII. 348. E. Lys. 207. B: *προςῆλθον δὴ καὶ οἱ ἄλλοι.* Men. 82. B: *δεῦρο πρόςελθε.* Charm. 156. B: *ἐπειδάν τις αὐτοῖς προςέλθῃ.* Phaedr. 254. D: *προςελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους.* Pol. VI. 493. B: *ὅπῃ ... προςελθεῖν χρή.* Alc. I. 131. E. Phaedr. 268. A: *προςελθὼν τῷ ἑταίρῳ σου Ἐρυξιμάχῳ.* Pol. IV. 420. C. Apol. 20. A: *ἔτυχον ... προςελθὼν ἀνδρὶ* cet. Crit. 44. A: *γυνὴ προςελθοῦσα* cet. Pol. X. 614. D: *ἑαυτοῦ ... προςελθόντος.* Phaed. 102. E. Theaet. 169. B: *τὸν ... προςελθόντα οὐκ ἀνίης.* Crat. 430. E: *προςελθόντα ἀνδρί τῳ.* Polit. 289. D: *προςελθόντες ἐγγύθεν.* Lys. 223. A.

προςερωτῶ, *praeterea rogo.* Theaet. 165. D: *εἴ τίς σε προςηρώτα* cet.

προςεταιρίζομαι, *obsequor.* Ax. 369. B: *ὁ ... τούτῳ προςεταιριζόμενος.*

προςέτι, *praeterea.* Phil. 30. B. Pol. VIII. 568. C. Legg. I. 639. D. al.

προςεύχομαι, *preces adhibeo, precor.* Critia 106. A: *τῷ ... θεῷ γεγονότι προςεύχομαι ... σωτηρίαν ἡμῖν ... αὐτῶν διδόναι.* Euthyd. 288. C. Ib. *προςευχώμεθα αὐτοῖν ἐκφανῆναι.* Eryx. 398. E: *προςευχόμενος.* Conv. 220. D: *προςευξάμενος τῷ ἡλίῳ.* Critia 106. B: *προςευξάμενοι.* Pol. I. 327. A: *προςευξόμενος ... τῇ θεῷ.* Alc. II. 132. A.

προςέχω, *praeterea habeo.* Pol. VII. 521. D: *δεῖ ... καὶ τοῦτο προςέχειν τὸ μάθημα* cet. Cum v. *νοῦν* et abs. est Lat. *animum advertere* et abs. *advertere, attendere;* etiam *intentum esse, observare, cogitare de aliqua re.* Alc. I. 122. D: *εἰ ... τι καὶ πλούτῳ προςέχεις.* Crit. 47. B: *πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνῳ ... τὸν νοῦν προςέχει —;* Polit. 259. D: *πρόςεχε ... τὸν νοῦν.* Phil. 31. D. Ep. III. 319. A: *πρόςεχε.* Conv. 217. B: *προςέχετε τὸν νοῦν.* Legg. VI. 783. E: *προςεχέτω ... τὸν νοῦν.* I. 628. D: *μηδὲ προςέχοι τὸν νοῦν.* Soph. 262. E: *προςέχωμεν τὸν νοῦν ἡμῖν αὐτοῖς.* Legg. VI. 783. E: *ἡνίκα ... ἂν προςέχωσιν αὐτοῖς τε καὶ τῇ πράξει τὸν νοῦν.* Phaedr. 272. E: *ᾧ δεῖν προςέχειν τὸν μέλλοντα τέχνῃ ἐρεῖν.* Gorg. 508. A: *σὺ ... μοι δοκεῖς οὐ*

προςέχειν τὸν νοῦν τούτοις. Conv. 210. D. Legg. I. 628. B: *τοῖς ἔξωθεν πολεμίοις προςέχειν τὸν νοῦν.* Theaet. 165. A: *μὴ προςέχων* (sic Cl. c. al. Vulg. *προσχὼν*) *τοῖς ῥήμασι τὸν νοῦν.* Phil. 32. E. Conv. 187. A: *καὶ σμικρὸν προςέχοντι τὸν νοῦν.* 174. D: *ἑαυτῷ πως προςέχοντα τὸν νοῦν* (*secum aliquid meditantem*). Id. Pol. VIII. 549. D. III. 406. D: *νοσήματι τὸν νοῦν προςέχοντα.* IV. 432. B: *προςέχοντας τὸν νοῦν μὴ* cet. Prot. 309. B: *οὔτε προςεῖχον τὸν νοῦν.* Euthyd. 272. D: *ὅτι οὐ προςεῖχον τὸν νοῦν αὐτοῖν.* Pol. V. 459. A: *ἆρ' οὖν ... προςέσχηκάς τι τοῖς τούτων γάμοις —;* Men. 97. B. Pol. VIII. 554. B: *οὐ γὰρ ... παιδείᾳ ὁ τοιοῦτος προςέσχηκεν.* Lach. 179. B: *εἰ ... μὴ προςεσχήκατε τὸν νοῦν τῷ τοιούτῳ.* Legg. III. 694. C: *οἰκονομίᾳ τε οὐδὲν τὸν νοῦν προςεσχηκέναι.* Pol. II. 376. A: *οὐ πάνυ ... προςέσχον τὸν νοῦν.* Soph. 222. D: *τῇ τῶν ἐρώντων θήρᾳ τὸν νοῦν ... οὔπω προςέσχες.* Demod. 384. E: *εἴ σοι μὴ προςέσχε* (*si te non audivit*) *κακῶς χρωμένῳ.* Theaet. 198. B: *τῷ δὴ ἐντεῦθεν ἤδη πρόςσχες* (v. *πρόσχες*) *τὸν νοῦν.* Lys. 219. B: *πρόςσχωμεν* (v. *πρόσχωμεν*) *τὸν νοῦν μὴ ἐξαπατηθῶμεν.* Polit. 306. C: *σκοπῶμεν δὴ προςσχόντες* (v. *προσχόντες*) *τὸν νοῦν εὖ μάλα.* Men. 96. D: *προςεκτέον τὸν νοῦν ἡμῖν αὐτοῖς.* Demod. 384. E: *ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ προςεκτέον ἐστίν.*

προςζημιῶ, *praeterea mulcto.* Gorg. 516. D: *φυγῇ προςεζημίωσαν.*

προςήγορος, ὁ ἡ, *affabilis, coniunctus.* Theaet. 146. A: *φίλους τε καὶ προςηγόρους ἀλλήλοις γίγνεσθαι.* *Congruens* verti potest Pol. VIII. 546. B: *πάντα προςήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν.*

προςηκόντως, *convenienter.* Legg. II. 659. B: *τοῖς τὴν ἡδονὴν μὴ προςηκόντως μηδὲ ὀρθῶς ἀποδιδοῦσι θεαταῖς.*

προςήκω, *pertineo, convenio, accommodatus sum;* etiam impers. *προςήκει μοι*, *pertinet ad me, cadit in me, mihi convenit;* absol. (c. accus. et infin.) *convenit, decet, par est, oportet;* etiam c. genit. rei. Phaedr. 231. A: *ἐν ᾧ μεταγνῶναι προςήκει.* 233. A: *βελτίονί σοι προςήκει γενέσθαι* cet. Gorg. 485. B: *ᾧ ἔτι προςήκει διαλέγεσθαι οὕτω.* 491. D: *τούτους ... προςήκει τῶν πόλεων ἄρχειν.* Phaed. 68. C: *ἆρ' οὖν ... οὐ καὶ ἡ ... ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προςήκει;* Ib. *ἆρ' οὐ τούτοις μόνοις προςήκει* (*ἡ σωφροσύνη*)—; 88. B: *οὐδενὶ προςήκει* (*in neminem cadit*) ... *μὴ οὐ* cet. Parm. 138. D: *ᾧ ... μήτε μέσου μήτε μερῶν προςήκει.* Crat. 429. C: *εἰ μή τι αὐτῷ Ἑρμοῦ γενέσεως προςήκει.* Critia 117. D: *σκευῶν ὅσα τριήρεσι προςήκει.* Lys. 301. C: *τίνα χαλκεύειν προςήκει, οἶσθα;* Pol. IV. 443. A: *μοιχεῖαι ... παντὶ ἄλλῳ μᾶλλον ... προςήκουσι.* Parm. 157. B: *προςήκοι.* 132. B: *προςήκῃ.* Gorg. 479. E: *τούτῳ προςήκειν ἀθλίῳ εἶναι* cet. Phaed. 92. E. Polit. 276. B: *πολλοῖς πρότερον αὐτῆς καὶ*

μᾶλλον προςήκειν, ἤ τινι τῶν βασιλέων. Pol. II. 362. C. Legg. X. 900. D: *τῶν μὲν προςήκειν ἡμῖν* cet. Pol. VII. 539. D: *ὡς νῦν ὁ τυχὼν καὶ οὐδὲν προςήκων* (*haud idoneus*) *ἔρχεται ἐπ' αὐτό.* Phaedr. 227. C: *προςήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή.* Phaed. 113. E: *ἡ προςήκουσα μοῖρα.* Prot. 323. A: *ὡς παντὶ προςῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς.* Theaet. 196. E: *ὡς προςῆκον* (*quasi conveniat*) *αὐτοῖς χρῆσθαι.* Crat. 397. B: *οὐδὲν προςῆκον* (absol.) *ἐνίοις.* Pol. VI. 500. B. Tim. 48. B. Crat. 413. A: *μακρότερα τοῦ προςήκοντος ἐρωτᾶν.* Pol. III. 412. A: *ἐπιτεινομένῳ ... μέχρι τοῦ προςήκοντος.* Legg. III. 697. C: *μᾶλλον τοῦ προςήκοντος.* VII. 803. B: *εἴ πως διὰ προςήκοντός τινος αὐτὸ πράττοιμεν.* Phaed. 108. C: *ᾤκησε τὸν αὐτῇ ἑκάστη τόπον προςήκοντα.* Tim. 42. B: *ὁ ... εὖ τὸν προςήκοντα βιοὺς χρόνον.* Phaed. 276. E: *λαβὼν ψυχὴν προςήκουσαν.* Theaet. 153. E. Critia 110. C: *τὴν προςήκουσαν ἀρετὴν ἑκάστῳ γένει.* Phaedr. 247. D: *ὅση ἂν μέλλῃ τὸ προςῆκον δέξασθαι.* Soph. 223. A: *τὸ προςῆκον ὄνομ' ἂν ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν.* Polit. 295. B: *προςτάττειν τὸ προςῆκον.* Phil. 36. D: *τῶν παρὰ τὸ προςῆκον λεγομένων.* Pol. I. 332. C: *τὸ προςῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι.* Tim. 62. E: *τὸ μηδὲν προςῆκον ὄνομα λέγειν.* Legg. VII. 812. B: *τὸ προςῆκον νείμας τῆς ... διδασκαλίας* cet. Phil. 36. D: *εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα ... προςήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.* Legg. VII. 811. D: *προςήκοντες* (*λόγοι*) *τὰ μάλιστα ἀκούειν νέοις.* Ep. VII. 332. D: *συνουσιῶν τῶν προςηκουσῶν.* Phaed. 70. C: (*ὡς*) *οὐ περὶ προςηκόντων* (*de rebus nihil ad me pertinentibus*) *τοὺς λόγους ποιοῦμαι.* Pol. V. 467. A: *θέᾳ τῶν προςηκόντων.* VI. 488. D: *πάντων τῶν τῇ τέχνῃ προςηκόντων.* Legg. VIII. 835. B: *ἐν χρόνοις προςήκουσι.* XII. 952. C: *τιμαῖς ... προςηκούσαις.* I. 643. B: *ἐν τοῖς τοῦ πράγματος ἑκάστοις προςήκουσιν* (*in omnibus ad rem pertinentibus*). VI. 783. C: *μᾶλλόν τε τοὺς προςήκοντας αὐτοῖς ... νόμους ἂν θείημεν.* Epin. 985. D: *τιμὰς μὴ δεχομένους τὰς προςηκούσας αὐτοῖς.* Gorg. 507. A: *τὰ προςήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους.* 526. C: *τὰ προςήκοντα πάσχει.* Soph. 235. D: *χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προςήκοντα ἑκάστοις.* Pol. VI. 496. A: *ὡς ἀληθῶς προςήκοντα ἀκοῦσαι* (*digna quae dicantur*) *σοφίσματα.* Legg. III. 699. D: *εἴ τι πρὸς τὴν νομοθεσίαν προςήκοντα λέγομεν.* Gorg. 471. A: *ᾧ γε προςῆκε ... ἀρχῆς οὐδέν.* Tim. 35. B: *μοίρας ὅσας προςῆκε διένειμεν.* Legg. II. 670. B: *ᾧ προςῆκεν ... τοῦ δωριστὶ καὶ τοῦ ῥυθμοῦ* cet. III. 688. C: *οὓς προςῆκεν ἄρχεσθαι.* — Part. *προςήκων*, substantivi fere partes agens, est *necessarius*, *cognatus* vel *genere proximus* (c. genit. et dat.). Legg. IX. 871. B: *πρὸς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν προςήκων τῷ τελευτήσαντι.* 874. A: *ὁ προςήκων γένει.* XII. 947. C: *οἱ προςήκοντες τοῦ τελευτήσαντος.* Apol. 34. B: *οἱ τούτων προςήκοντες.* Legg. IX. 868. B: *τῶν προς-*

ηκόντων τῷ τελευτήσαντι. C: τοῖς προςήκουσι τοῦ τελευτήσαντος. Phaedr. 231. B: τὰς πρὸς τοὺς προςήκοντας διαφοράς. Conv. 179. C: ὀνόματι μόνον προςήκοντας. Legg. IX. 868. B: τοὺς προςήκοντας τοῦ τελευτήσαντος. XII. 959. B: πάντας τοὺς προςήκοντας. Apol. 33. D: πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἄλλους τοὺς προςήκοντας.

προςηλῶ, *affigo.* Phaed. 83. D: ὅτι ἑκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἧλον ἔχουσα προςηλοῖ αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) πρὸς τὸ σῶμα.

πρόσθεν, praep. *ante.* Gorg. 467. B: τούτου πρόσθεν. Phil. 62. E: πρόσθεν τῶν ἡδονῶν. Pol. X. 618. A: εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν θεῖναι ἐπὶ τὴν γῆν. Legg. XI. 917. E: πρόσθε τοῦ ἀγορανομίου θέντων cet. Adv. *ante, antea; supra.* Soph. 242. D: ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον. 259. C: ὃ καὶ πρόσθεν εἴρηται. Conv. 194. E: οἱ πρόσθεν εἰρηκότες. Pol. V. 464. C: τὰ ... πρόσθεν εἰρημένα. Legg. XII. 969. B: σμικρῷ πρόσθεν. Cum v. ποιεῖσθαι. Legg. V. 732. B: μηδεμίαν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ τοιούτῳ πρόσθεν ποιούμενον. — Cum art. est *prior, superior.* Phaedr. 241. A: πράττων ταὐτὸν τῷ πρόσθεν (*priori*). Sic ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ, λόγῳ, χρόνῳ al., neutr. ἐν τῷ πρόσθεν et ἐν τοῖς πρόσθεν, *ante, supra,* τὰ πρόσθεν, *priora, praeterita, antecedentia* (v. c. Phaedr. 238. B: ἧς δ' ἕνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται. Polit. 272. A: οὐδὲν μεμνημένοι τῶν πρόσθεν. Parm. 146. B: εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν). — εἰς τὸ πρόσθεν, *ulterius.* Prot. 339. D: ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών. 357. D. Soph. 258. C: εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες. Pol. IV. 437. A: εἰς τὸ πρόσθεν προΐωμεν. Etiam *prorsum* vel *prorsus* (Conv. 174. D: προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν): *ante,* vern. *vorwärts* (Tim. 40. B: τὴν ... εἰς τὸ πρόσθεν, int. κίνησιν. 43. B: εἰς ... τὸ πρόσθεν καὶ ὄπισθεν ... πορεύειν.) et *in priore loco* (Legg. III. 697. C: ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα). — Pro πρόσθεν pluribus locis libri optimi scribunt πρόσθε (ut Gorg. 504. B. 508. E. Theaet. 164. A. Polit. 286. C. al.); etiam libri edd. Legg. XI. 917. E. Ep. VII. 326. D. Cf. *Schneider.* ad Plat. Civit. I. p. 125 sq.

πρόςθεσις, ἡ, *additio, adiectio.* Def. 412. D: πρόςθεσις ... οὐσίας. Phaed. 97. A: διὰ τὴν πρόςθεσιν τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ. 101. B. C: τὰς ... προςθέσεις.

προςθήκη, ἡ, *additio, adiectio.* Pol. I. 339. B: σμικρά γε ἴσως ... προςθήκη. Legg. III. 696. E: μετὰ τῆς προςθήκης. Lach. 182. C: προςθήσομεν δ' αὐτῷ οὐ σμικρὰν προςθήκην.

πρόςθιος, α, ον, *anterior.* Tim. 91. E: τά τε πρόσθια (Par. A. et Vat. 𝔡 ἐμπρόσθια) κῶλα.

προςίεμαι, *admitto, accipio; probo;* etiam *cupio, volo, sustineo.* Phaed. 97. B: τοῦτον (τὸν τρόπον τῆς μεθόδου) ...

οὐδαμῇ προςίεμαι. Legg. X. 908. B: *οὔτε τὰς τοιαύτας πράξεις προςίενται πράττειν.* Ep. VII. 346. A: *οὐδέν με τοῦ καταμένειν προςιέμενον.* Phaedr. 255. A: *τὸ χρεὼν ἤγαγεν εἰς τὸ προςέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν.* B: *προεμένου.* Phaed. 98. A. pro *ὡς οὐκέθ' ὑποθησόμενος* (*αἰτίας ἄλλο εἶδος*) scrib. videtur *ὡς οὐκέτι προςησόμενος* (v. in Phaed. p. 733).

προςίζω, assideo, sedeo. Pol. VIII. 564. D: *περὶ τὰ βήματα προςίζον.*

προςίστημι, tempp. intrans. et med. *adsto.* Lys. 270. B: *οὕτω προςεστὼς ἠκροᾶτο.* 210. E. 207. B: *προςέστη.* Euthyd. 274. C: *προςέστη ἡμῖν.* 304. D: *προςστάς* (v. *προστάς*). Etiam in eo ponitur quod *offertur, occurrit* vel *in mentem venit.* Theaet. 173. D: *οὐδὲ ὄναρ πράττειν προςίσταται αὐτοῖς.* Conv. 175. D: *ὅ σοι προςέστη ἐν τοῖς προθύροις.* **aggredior.* Phil. 41. B: *προςιστώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον.*

προςκάθημαι, obsideo. Pol. X. 609. C: *τῷ προςκαθῆσθαι καὶ ἐνεῖναι.* D.

προςκαθίζω, intrans. et med. *assideo.* Apol. 31. A: *τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ προςκαθίζων* (ubi est fere *obsidens* et *urgens*). Eryx. 397. D: *προςκαθιζόμενον.*

προςκαθορῶ, conspicio. Charm. 172. B: *ἅτε πρὸς ἑκάστῳ ᾧ ἂν μανθάνῃ προςκαθορῶντι τὴν ἐπιστήμην.*

προςκαλῶ, advoco. Men. 82. A: *ἀλλά μοι προςκάλεσον τῶν πολλῶν ἀκολούθων ... ἕνα.* Med. *ad testimonium voco.* Legg. XI. 936. E: *προςκαλεῖσθαι τὸν δεόμενον* (*testimonio indigentem*). Ib. *ὁ ... προςκληθείς.*

προςκατατίθημι, insuper persolvo. Theag. 128. A: *προςκατατιθέντας ἀργύριον πάνυ πολὺ μισθόν.*

πρόςκειμαι, additus sum. Crat. 393. D: *εἰ πρόςκειταί τι γράμμα ἢ ἀφῄρηται.* 394. B. Dicitur etiam in eo quod impositum est alicui ita ut eum premat et urgeat. Phaedr. 240. E: *ἀνάγκης ἀεὶ προςκειμένης μεταχειρίζεσθαι.* Apol. 30. E: *προςκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ.* **intentus, defixus sum.* Soph. 254. A: *τῇ τοῦ ὄντος ἀεὶ διὰ λογισμῶν προςκείμενος ἰδέᾳ.*

προσκέπτομαι, ante quaero. Pol. IV. 435. D: *τῶν ... προειρημένων τε καὶ προεσκεμμένων* (*quae supra diximus et quaesivimus*) *ἀξίως.*

προςκεφάλαιον, τό, pulvinar. Pol. I. 328. C: *καθῆστο ... ἐπί τινος προςκεφαλαίου τε καὶ δίφρου.*

πρόςκλησις, ἡ, vocatio (in ius). Legg. VIII. 846. B: *προςκλήσεων.* IX. 855. D: *προςκλήσεις.*

προςκοινωνῶ, partem habeo, particeps sum. Soph. 252. A: *ἔσται πότερον αὐτῶν οὐσίας μὴ προςκοινωνοῦν;* Legg. VI. 757. D: *εἰ μέλλει στάσεων ἑαυτῇ μὴ προςκοινωνήσειν κατά τι μέρος.*

προςκολλῶ, *agglutino*; med. *adhaeresco*. Legg. V. 728. B: τοῖς δὲ προςκολλᾶσθαι διώκοντα κατὰ τὰς ξυνουσίας. Phaed. 82. E: διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προςκεκολλημένην.

προςκρούω, *offendo*, *incido*. Tim. 43. C: ὅτε πυρὶ προςκρούσειε. Etiam *offendo in aliqua re* vel *offendor*. Phaed. 90. E: θαμὰ προςκρούων μισεῖ τε πάντας cet.

προςκτῶμαι, *acquiro*. Legg. III. 695. D: αὐτῷ τὰ στρατεύματα μετ' εὐνοίας προςεκτήσατο χώρας cet.

προςκύνησις, ἡ, *adoratio*. Legg. X. 887. E: προςκυνήσεις ἀκούοντές τε καὶ ὁρῶντες.

προςκυνῶ, *adoro*, *veneror*; *saluto*. Pol. V. 451. A: προςκυνῶ ... Ἀδράστειαν ... χάριν οὗ μέλλω λέγειν. III. 398. A: προςκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. V. 469. B: θεραπεύσομέν τε καὶ προςκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας.

προςκύπτω, *caput inclino* vel *admoveo*. Pol. V. 449. B: ἔλεγεν ἄττα προςκεκυφώς. Euthyd. 275. E: προςκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς.

προςλαμβάνω, *assumo*, *adiungo*; etiam *mecum duco*. Ep. VII. 333. D: ἀδελφὼ δύω προςλαμβάνει Ἀθήνηθεν. Tim. 82. A: τὸ μὴ προςῆκον ... προςλαμβάνειν. Legg. VII. 813. C. XII. 951. E: τὸν ἀρέσκοντα αὐτῷ προςλαμβάνων. Theaet. 207. C: λόγον ... προςειληφέναι τῇ ἀληθεῖ δόξῃ. 209. A: ἐὰν ... προςλάβω τὸν σὸν λόγον. 208. E: ὃς ... ἂν μετ' ὀρθῆς δόξης ... τὴν διαφορὰν τῶν ἄλλων προςλάβῃ. Lach. 196. D. Theaet. 209. D: τὸ ... προςλαβεῖν λόγον τῇ ὀρθῇ δόξῃ. E. Phaedr. 269. D: προςλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελετήν. Legg. IV. 716. B. X. 897. B: νοῦν ... προςλαβοῦσα. Crat. 412. E: τὴν τοῦ κάππα δύναμιν προςλαβόν. Legg. V. 741. D. Phaedr. 272. A: προςλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον cet. Theaet. 202. C: προςλαβόντα λόγον. 207. C. Med. Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς ἔξωθεν δεῖται προςλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν. Men. 83. E: τὸ ἥμισυ ταύτης προςληψόμεθα. **opem fero*. Legg. X. 697. D: διὸ ... καὶ ἐμὲ τῆς ἀποκρίσεως ὑμῖν δίκαιον τὰ νῦν προςλαμβάνειν.

προςλάμπω, *affulgeo*. Pol. X. 617. A: τὸ χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔχειν προςλάμποντος.

πρόςληψις, ἡ, *assumtio*. Theaet. 210. A: λόγου ... πρόςληψις τοῦτ' ἂν εἴη κατ' ἐκεῖνον.

προςμάχομαι, *pugno cum aliquo*. Legg. I. 647. C: τῇ ... διαίτῃ τῇ ἐν αὐτῷ προςμαχόμενον. VIII. 830. A: οὐδενὶ ... προςμαχόμενοι.

προςμηχανῶμαι, *comparo*. Pol. V. 467. C: προςμηχανᾶσθαι δ' αὐτοῖς ἀσφάλειαν.

προςμίγνυμι, intrans. *contingo*. Legg. IX. 878. B: ἔστι δὲ οὐ πάντων ... τῶν ὄντων ὅρος ὅρῳ προςμιγνύς. ** accedo*

appropinquo. Polit. 290. C: *ἔτι ... προςμίξωμεν ἐγγύτερον ἐπὶ τοὺς μήπω βεβασανισμένους.* Legg. VI. 783. B: *προςμίξαντες αὐτοῖς ἐγγύθεν.* **adhaeresco.* Legg. X. 904. D: *ἀρετῇ θείᾳ προςμίξασα.*

προςνέμω, attribuo. Legg. VIII. 828. C: *τοὺς ... γυμνικοὺς (ἀγῶνας) κατὰ τὸ πρέπον προςνέμοντας τοῖς τε θεοῖς* cet.

πρόςοδος, ἡ, aditus (ad deorum templa, altaria cet.). Legg. VII. 796. C: *πᾶσι θεοῖς προςόδους τε καὶ πομπὰς ποιουμένους.* **reditus.* Legg. XII. 955. E: *τῆς γενομένης ἐπ᾽ ἐνιαυτὸν ἑκάστοτε προςόδου.* Pol. IX. 573. D: *ἐάν τινες ὦσι πρόςοδοι.* **lucrum.* Legg. VIII. 846. E: *διὰ τὸ τὴν πρόςοδον ἐκεῖθεν αὐτῷ πλείω γίγνεσθαι τῆς αὐτοῦ τέχνης.*

προςοικοδομῶ, adstruo. Tim. 69. C: *ἄλλο τε εἶδος ἐν αὐτῷ ψυχῆς προςῳκοδόμουν τὸ θνητόν.*

πρόςοικος, ὁ ἡ, vicinus. Legg. IV. 705. A: *πρόςοικος ... θάλαττα χώρᾳ τὸ μὲν παρ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἡδὺ* cet.

προςοικῶ, accolo. Tim. 22. D: *τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προςοικούντων.*

προςομιλητικός, ή, όν, ad sermocinandum aptus, fem. *sermocinandi ars.* Soph. 222. C: *τὴν ... προςομιλητικήν.*

προςομιλῶ, utor aliquo (germ. *mit einem* vel *mit etwas umgehen*), *sermocinor* vel *colloquor;* etiam *tracto, ago cum aliquo.* Pol. X. 603. B: *πόῤῥω δ᾽ αὖ φρονήσεως ὄντι τῷ ἐν ἡμῖν προςομιλεῖ.* C. Gorg. 502. A: *ἢ καὶ οὗτοι ... ὥσπερ παισὶ προςομιλοῦσι τοῖς δήμοις —;* 463. A: *φύσει δεινῆς προςομιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις.* Legg. IV. 716. D: *προςομιλεῖν ... τοῖς θεοῖς.* Alc. I. 130. D: *ἐμὲ καὶ σὲ προςομιλεῖν ἀλλήλοις.* Phaedr. 250. E: *ὕβρει προςομιλῶν.* Soph. 222. E: *τὸ ... προςομιλοῦν διὰ χάριτος.* Tim. 88. C: *γυμναστικῇ προςομιλοῦντα* (*tractantem*). Pol. VI. 494. A: *ὅσοι προςομιλοῦντες ὄχλῳ ἀρέσκειν αὐτῷ ἐπιθυμοῦσι.* Theag. 126. C: *καὶ Ἑλληνίσι προςομιλοῦντας πόλεσι καὶ βαρβάροις.* Demod. 384. D: *εἰ προςωμίλησας αὐτῷ ὡς προςήκει.*

προςόμοιος, ὁ ἡ, assimilis. Soph. 267. A: *ὅταν ... τὸ σὸν σχῆμά τις τῷ ἑαυτοῦ χρώμενος σώματι προςόμοιον ... ποιῇ.* Pol. IX. 578. D: *οὗτοι γὰρ τοῦτό γε προςόμοιον ἔχουσι τοῖς τυράννοις, τὸ πολλῶν ἄρχειν.* Polit. 310. C: *τῷ τοὺς ... προςομοίους αὐτοῖς ἀσπάζεσθαι.*

προςομοίως, similiter. Legg. VII. 811. C: *ἔδοξαν ... μοι παντάπασι ποιήσει τινὶ προςομοίως εἰρῆσθαι.*

προςομολογῶ, praeterea concedo et simpl. *concedo, confiteor.* Soph. 248. D: *εἰ προςομολογοῦσι τὴν ... ψυχὴν γιγνώσκειν* cet. Men. 75. D: *δι᾽ ἐκείνων ὧν ἂν προςομολογῇ εἰδέναι ὁ ἐρωτώμενος* (*ἐρόμενος?*). De lucri cup. 227. D: *ὅτι καὶ τόδε αὐτῷ προςωμολογήσαμεν.* Gorg. 461. B: *ὅτι ... ᾐσχύνθη σοι μὴ προςομολογῆσαι* cet.

προςορῶ, adspicio. Phaedr. 250. E: *προςορῶν.* 251. A.

προσπαίζω, *ludo, ludum facio*; etiam *iocor* (τινί, *cum aliquo*). Euthyd. 278. B: διὸ καί φημι ἐγώ σοι τούτους προσπαίζειν. Ib. προσπαίζειν ... τοῖς ἀνθρώποις. Phaedr. 262. D: προσπαίζων ἐν λόγοις. Riv. 135. A. Legg. II. 653. E: οἷον ὀρχούμενα μεθ' ἡδονῆς καὶ προσπαίζοντα. VII. 804. B: οἷστισί τε καὶ ὁπότε ἕκαστα ἑκάστοις προσπαίζοντες (*ludos quosque facientes*) cet. VI. 777. E: μὴ προσπαίζοντας ... οἰκέταις. X. 885. C. Euthyd. 283. B: διὰ ταῦτα προσεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην. Ut Lat. *ludere*, est etiam idem fere quod *irridere* (c. accus.). Menex. 235. C: ἀεὶ σὺ προσπαίζεις ... τοὺς ῥήτορας. Euthyd. 285. A: προσέπαιζον ... τὸν Κτήσιππον (sic Cl. c. al. pro vulg. τῷ Κτησίππῳ). Ut Lat. *alludere*, est etiam *blandiri, colere* (vern. *huldigen*) vel *celebrare*. Phaedr. 265. C: προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα. Epin. 980. B: θεοὺς προσπαίσαντι.

προσπαλαίω, *luctor cum aliquo*. Theaet. 162. B: τῷ ... νεωτέρῳ ... ὄντι προσπαλαίειν. Alc. I. 107. E: τίσι χρὴ προσπαλαίειν. 108. B. Conv. 217. C: προσεπάλαιε. Theaet. 169. D: ἐν τοῖς λόγοις προσπαλαῖσαι.

προσπαραγράφω, *adscribo*. Phaedr. 257. E: ὥστε προσπαραγράφουσι πρώτους οἳ ἂν cet.

προσπαρέχομαι, *affero, adiungo*. Pol. IV. 437. E: τὴν τοῦ ψυχροῦ ἐπιθυμίαν προσπαρέχοιτ' ἄν. Legg. VII. 808. C: ἀνδρείαν ἄν τινα προσπαρέχοιτο ταῖς ψυχαῖς cet.

προσπάσχω, *praeterea patior* (etiam in eo quod alicui usu venit, vid. πάσχω). Phaed. 47. A: τόδε προσπάσχειν, ἐννοεῖν cet.

προσπελάζω, *appropinquo*. Conv. 206. D: ὅταν ... καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν.

προσπεριβάλλω, *circumiicio, cingo*. Critia 112. B: οἷον μιᾶς οἰκίας κῆπον ἑνὶ περιβόλῳ προσπεριβεβλημένοι (προσπεριβεβλημένον?).

προσπερονῶ, *affigo*. Phaed. 83. D: προσπερονᾷ.

προσπίπτω, *accido* (ad pedes vel genua alicuius). Ep. VII. 349. A: προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεοδότης ... ἱκέτευε cet. 2) *accido, incido* (etiam *reperio* vel *nanciscor*); *accedo; ingruo, incesso*. Tim. 83. A: παντὶ χαλεπὸν προσπίπτει τοῦ σώματος. Legg. I. 632. A. 637. A: μεγίσταις προσπίπτουσιν ἡδοναῖς cet. Tim. 65. E: ὁπόσοις ἂν προσπίπτῃ. Legg. IX. 854. B: ὅταν σοι προσπίπτῃ τι τῶν τοιούτων δογμάτων. Menex. 242. A: ὃ ... φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν. Pol. VII. 523. C: εἴτ' ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόῤῥωθεν. Tim. 45. C: τὸ προσπῖπτον ἔνδοθεν. Phil. 21. C: τῆς ... ἐν τῷ παραχρῆμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μνήμην. Pol. VIII. 561. C: χαριζόμενος τῇ προσπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ. Legg. X. 906. B: πρὸς τὰς τῶν φυλάκων ψυχὰς ... προσπίπτουσαι. Tim. 33. A: προσπίπτοντα ἀκαίρως. Legg. VI.

758. D: τῶν ... ἐξαίφνης προςπιπτουσῶν (διαλύσεων) τῇ πόλει. Tim. 43. B: τὰ τῶν προςπιπτόντων παθήματα. Soph. 234. D: τοῖς ... οὖσι προςπίπτοντας ἐγγύθεν. Pol. VI. 515. A: τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προςπιπτούσας. Legg. VII. 791. C: τὸ νικᾶν τὰ προςπίπτονθ' ἡμῖν δείματά τε καὶ φόβους. Crat. 396. C: ἡ (σοφία) ἐμοὶ ἐξαίφνης νῦν οὑτωσὶ προςπέπτωκεν ἄρτι. Pol. VII. 535. C: ἡ ἀτιμία φιλοσοφίᾳ διὰ ταῦτα προςπέπτωκεν. Crat. 396. D: προςπεπτωκέναι. Phaed. 66. C: ἄν τινες νόσοι προςπέσωσιν. Legg. X. 908. C: οἷς δ' ἂν πρὸς τῇ δόξῃ ... ἀκράτειαί τε ἡδονῶν καὶ λυπῶν προςπέσωσι. Phaedr. 270. A: προςπεσὼν ... τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρᾳ. Legg. V. 747. C: χαλεπὴ τύχη προςπεσοῦσα. Theaet. 154. B: ἄλλῳ τῳ προςπεσόν. 157. A. Legg. IX. 873. E: ὅσα τινὸς προςπεσόντος ... κτείνῃ τινά. C: ἀφύκτῳ προςπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς. Tim. 44. A: αἰσθήσεις ... προςπεσοῦσαι.

προςποθῶ, *praeterea desidero* vel *scire cupio*. Charm. 174. A: τόδε δὴ ἔτι προςποθῶ τίς cet.

προςποίησις, ἡ, in eo ponitur qui sibi aliquid arrogat. Lach. 184. B: ἐπίφθονος γὰρ ἡ προςποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης.

προςποιητικός, ή, όν, *sibi arrogans*. Def. 416: ἕξις προςποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ ὑπαρχόντων.

προςποίητος, η, ον, *simulatus*, *fictus*. Lys. 222. A: τῷ γνησίῳ ἐραστῇ καὶ μὴ προςποιήτῳ.

προςποιήτως, *simulate*. Theaet. 174. D: οὐ προςποιήτως, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν.

προςποιοῦμαι, *mihi arrogo; profiteor*. Alc. I. 108. E: οὐ προςποιεῖ ... ἰατρὸς εἶναι. Polit. 267. E: εἴ τις ... κοινῇ τῆς ἀγέλης ξύντροφος εἶναι φησὶ καὶ προςποιεῖται. Ep. VII. 322. A: Πλάτων ... προςποιεῖται ... τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα εἰδέναι. Gorg. 519. C: ὅσοι τε πολιτικοὶ προςποιοῦνται εἶναι καὶ ὅσοι σοφισταί. Theaet. 179. E: ὅσοι προςποιοῦνται ἔμπειροι εἶναι. Polit. 292. D. Men. 90. E: οἳ μήτε προςποιοῦνται διδάσκαλοι εἶναι cet. Lach. 184. B: εἴτε μὴ ὂν φασὶ καὶ προςποιοῦνται αὐτὸ εἶναι μάθημα. Polit. 301. B: (ὅταν) προςποιῆται ... ὥσπερ ὁ ἐπιστήμων. Legg. XII. 952. C: προςποιούμενος εἶναι σοφός. Prot. 323. B: ἢ μαίνεσθαι τὸν μὴ προςποιούμενον δικαιοσύνην. Charm. 170. E. Phaedr. 273. A: οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προςποιούμενοι εἶναι. Pol. III. 405. A: τοὺς ἐν ἐλευθέρῳ σχήματι προςποιουμένους τεθράφθαι. Riv. 132. D: ὅτι οὐδ' αὐτὸς προςεποιεῖτο περὶ λόγων ἔμπειρος εἶναι. Polit. 281. C: προςποιήσασθαι. **simulo*, *fingo*. Gorg. 464. C: προςποιεῖται εἶναι τοῦτο ὅπερ ὑπέδυ. D: προςποιεῖται τὰ βέλτιστα σιτία τῷ σώματι εἰδέναι. Pol. VIII. 566. E. Epin. 991. C: προςποιοῦνται. Apol. 26. E: (ἐὰν) προςποιῆται ἑαυτοῦ εἶναι. Soph. 239. E: προςποιούμενος οὔτε κάτοπτρα οὔτε ὕδατα γιγνώ-

σκειν. Crat. 384. A. Apol. 24. C. Phaedr. 254. D: ἀμνημονεῖν προσποιουμένῳ. Apol. 23. D: προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν. Pol. I. 338. A: προσεποιεῖτο ... φιλονεικεῖν πρὸς τὸ cet. Ep. VII. 329. D. Pol. IX. 577. B: βούλει ... προσποιησώμεθα ἡμεῖς εἶναι τῶν δυνατῶν ἂν κρῖναι —; Charm. 155. B: προσποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίστασθαί τι κεφαλῆς φάρμακον. Pol. IV. 421. A: προσποιησάμενοι εἶναι, μὴ ὄντες (νευρορράφοι).

προσπολεμῶ, *pugno adversus aliquem.* Pol. I. 332. E: ἐν τῷ προσπολεμεῖν (codd. aliquot προπολεμεῖν). Menex. 243. A: οἱ ἐχθροὶ καὶ προσπολεμήσαντες.

προσπταίω, *offendo.* Pol. X. 604. C: ἀλλὰ μὴ προσπταίσαντας, καθάπερ παῖδας ... ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν.

πρόσρημα, τό, *appellatio, salutatio.* Charm. 164. E: ὡς τούτου ... οὐκ ὀρθοῦ ὄντος τοῦ προσρήματος. **nomen.* Phaedr. 238. B: δῆλον οὗ τεύξεται προσρήματος. Polit. 275. B. 276. B: τούτου τοῦ θρεπτικοῦ προσρήματος. Tim. 60. B: μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε. Legg. XII. 960. C: τὰ τῶν Μοιρῶν προσρήματα.

πρόσρησις, ἡ, *appellatio, salutatio.* Charm. 164. D: ὡς δὴ πρόσρησις οὖσα τοῦ θεοῦ τῶν εἰσιόντων ἀντὶ τοῦ χαῖρε. Ep. III. 315. B: τῆς βελτίστης προσρήσεως. C. Legg. VI. 777. E: τὴν ... οἰκέτου πρόσρησιν. Charm. 165. A: οὐ τῶν εἰσιόντων ἕνεκεν (an delend.?) ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόσρησιν. **appellatio, nomen.* Polit. 258. A: καὶ ἡ πρόσρησις παρέχεταί τινα οἰκειότητα. Crat. 423. D: ὅσα ἠξίωται ταύτης τῆς προσρήσεως τοῦ εἶναι. Polit. 306. E: μιᾷ χρώμενοι προσρήσει τῇ τῆς ἀνδρείας. Soph. 239. A: κατὰ ταύτην ... τὴν πρόσρησιν.

πρόσταγμα, τό, *mandatum.* Polit. 265. B: χαλεπὸν ἂν ἦν ἡμῖν τὸ πρόσταγμα. Pol. IV. 423. C: οὐκοῦν καὶ τοῦτο αὖ ἄλλο πρόσταγμα τοῖς φύλαξι προστάξομεν cet. Legg. VI. 755. B: τὰ ... περὶ τῶν νομοφυλάκων ταῦτα εἰρήσθω προστάγματα τρία. X. 891. A. XI. 926. A: ὡς τὰ τοῦ νομοθετοῦντος εἰκότως ἐνίοτε οὐ δύνανται προστάγματα τελεῖν.

πρόσταξις, ἡ, *praescriptum.* Legg. II. 673. C: πρόσταξις διαπεράνασθαι τὰ περὶ γυμναστικῆς. I. 631. D: τὰς ἄλλας προστάξεις τοῖς πολίταις ... εἶναι διακελευστέον. VI. 761. E: προστάξεις ... προστάττοντες ἀνίσους.

πρόστασις, ἡ, *apparatus, pompa.* Pol. IX. 577. A: ὃς ... μὴ καθάπερ παῖς ἔξωθεν ὁρῶν ἐκπλήττεται ὑπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως.

προστάτης, ὁ, *praefectus; curator.* Gorg. 519. B: προστάτης ... πόλεως. Pol. VIII. 565. D. 573. B: οὗτος ὁ προστάτης τῆς ψυχῆς. 565. D: μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον. 566. D: τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος. Phaedr. 241. A: μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὑτῷ καὶ προστάτην. Pol. IX. 572. E. Legg. VI. 766. B:

τοῦτον ... αὐτοῖς καθιστάντα προστάτην καὶ ἐπιμελητήν. Pol. X. 607. D: *τοῖς προστάταις αὐτῆς.* Polit. 303. C: *εἰδώλων μεγίστων προστάτας ὄντας.*

προστατικός, ή, όν, ad praefecturam pertinens. Pol. VIII. 565. D: *ἐκ προστατικῆς ῥίζης ... ἐκβλαστάνει.*

προςτάττω, iniungo, mando; praescribo, iubeo, posco; impono, praeficio. Polit. 263. A: *οὐ φαῦλον προςτάττεις.* Parm. 136. D: *πολὺ ἔργον ... προςτάττεις ὡς τηλικῷδε.* Pol. VII. 530. C. Phaed. 80. A: *τῷ μὲν δουλεύειν καὶ ἄρχεσθαι ἡ φύσις προςτάττει* cet. Pol. VIII. 567. D: *ἣ (ἀνάγκη) προςτάττει αὐτῷ ἢ ... οἰκεῖν* cet. Legg. III. 702. C. Pol. IV. 423. D: *ταῦτα πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς προςτάττομεν.* Legg. III. 684. B: *τοῦτο ... οἱ πολλοὶ προςτάττουσι τοῖς νομοθέταις.* Ep. XIII. 363. D: *πρόςταττε τοῖς τε ἄλλοις* cet. Legg. X. 910: *οἱ δὲ προςταττόντων* cet. Ep. III. 315. C: *προςτάττοιμ' ἂν* cet. Phaed. 61. A: *εἰ ἄρα πολλάκις μοι προςτάττοι τὸ ἐνύπνιον ταύτην τὴν δημώδη μουσικὴν ποιεῖν.* Legg. IV. 723. C: *εἰ ὁμοίως παροιμιάζεσθαι προςτάττοιμεν.* Pol. III. 406. D: *ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προςτάττῃ.* Legg. IX. 872. B: *ὁπόσας ἂν ὁ ἑλὼν προςτάττῃ.* Pol. I. 339. D: *ἃ δ' ἂν προςτάττωσιν οἱ ἄρχοντες* cet. Polit. 260. A: *προςτάττειν ... ἑκάστοις τῶν ἐργατῶν τό γε πρόςφορον.* Pol. III. 407. D. Legg. VI. 784. A: *τοῖς ἄρχουσιν ὁπόσας ἂν δοκῇ προςτάττειν (praeficere).* Polit. 308. D: *προςτάττουσα καὶ ἐπιστατοῦσα αὐτή.* 294. E: *τὸ προςῆκον ἑκάστῳ προςτάττοντες.* Pol. I. 339. D: *τοὺς ἄρχοντας τοῖς ἀρχομένοις προςτάττοντας ποιεῖν ἅττα.* Ep. III. 318. E: *πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προςέταττες.* VII. 349. D: *προςέταττε ... μεῖναι.* Pol. III. 408. A: *προςέταττον.* Theaet. 149. C: *ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἀτόκοις προςέταξε (id muneris iniunxit)* Pol. II. 368. D. VI. 491. A: *ὅσα προςετάξαμεν νῦν δή.* Prot. 320. D: *προςέταξαν Προμηθεῖ* cet. Pol. I. 339. E. Legg. I. 627. E: *προςτάξειεν.* V. 745. A: *οἷς ἂν ὁ νόμος προςτάξῃ.* I. 636. A: *προςτάξαι τι πρὸς ἓν σῶμα ἓν ἐπιτήδευμα.* Pol. IV. 433. E: *ἆρα τοῖς ἄρχουσιν ... τὰς δίκας προςτάξεις δικάζειν;* I. 342. E: *προςτάξει.* V. 455. E: *ἢ οὖν ἀνδράσι πάντα προςτάξομεν, γυναικὶ δὲ οὐδέν;* Legg. VII. 789. A. Pol. III. 392. B: *προςτάξειν ᾄδειν τε καὶ μυθολογεῖν.* VII. 530. C. Legg. V. 746. A: *ἑτέρων ὧν δῆλος ὁ νομοθέτης προςτάξων ἐστὶν* cet. Pol. I. 339. E: *προςτάττεται ... ποιεῖν.* Legg. V. 743. E: *τῶν προςταττομένων ... νόμων.* Polit. 290. E: *ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς τὰ μέγιστα ... θύματα εὕροι τις ἂν προςταττόμενα θύειν.* Legg. IX. 873. D: *κατὰ τὰ προςταττόμενα.* Phaed. 107. D: *ᾧ ... προςτέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι.* Conv. 188. C. Pol. I. 353. B: *ᾧπερ καὶ ἔργον τι προςτέτακται.* Apol. 33. C: *ἐμοὶ δὲ τοῦτο ... προςτέτακται ὑπὸ τοῦ θεοῦ.* Phaed. 67. C: *ἡ ... ἀποδημία ἡ νῦν ἐμοὶ προςτεταγμένη.* Polit. 281. E: *τὸ προςτεταγμένον*

ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν. Phaed. 108. B: *ὑπὸ τοῦ προςτεταγμένου δαίμονος.* Legg. X. 903. B: *τούτοις δ' εἰσὶν ἄρχοντες προςτεταγμένοι ἑκάστοις.* Conv. 183. C: *(ἐπειδὰν) τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προςτεταγμένα ᾖ.* Legg. VII. 812. E: *προςτεταγμένα μαθήματα.* Polit. 274. A: *καθάπερ τῷ κόσμῳ προςετέτακτο αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας.* Tim. 24. B: *οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προςετάχθη μέλειν.* Tim. 38. E: *τὸ ... προςταχθὲν ἔμαθεν.* Polit. 272. E: *ὅσα ἦν ἑκάστῃ προςταχθέντα.* Legg. V. 738. D: *κατὰ χρόνους ... τοὺς προςταχθέντας.* Polit. 305. D: *τὰ προςταχθέντα δρᾶν.* Legg. VII. 823. D. Pol. V. 465. A: *πρεσβυτέρῳ ... νεωτέρων πάντων ἄρχειν τε καὶ κολάζειν προςτετάξεται.* Med. Legg. VII. 818. E: *χαλεπὸν δὲ αὐτὰ προςταξάμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ νομοθετεῖν.* Verb. Pol. VII. 527. C: *προςτακτέον ὅπως* cet. Legg. VII. 796. A.

προστατῶ, praesum, rego. Gorg. 519. C: *ἧς (πόλεως) προστατεῖ.* Lach. 197. E: *τῶν μεγίστων προστατοῦντι.* Pol. VIII. 562. C: *ὅταν ... πόλις ... κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ.*

προςστέλλω, adstringo; unde part. perf. pass. *adstrictus* et sensu qui dicitur morali *modestus.* Gorg. 511. D: *αὕτη (ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη) ... προςεσταλμένη ἐστὶ καὶ κοσμία.*

προςτίθημι, appono, adiicio vel *adiungo, addo; attribuo;* etiam absol. ponitur (ita ut intelligi possit *τί*: *addere aliquid eoque rem auctiorem reddere,* germ. *erweitern, vermehren*). Pol. V. 468. B: *καὶ προςτίθημί γε τῷ νόμῳ.* Legg. II. 661. D. Pol. I. 339. B: *σὺ δὲ προςτίθῃς* (absol.). Men. 78. D. Pol. IV. 420. C: *ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζῴου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν.* VI. 492. D: *ἣν ἔργῳ προςτιθέασι λόγῳ.* Euthyd. 296. C: *προςτίθει ... ὅ τι βούλει.* Crat. 431. D: *ἐὰν σμικρὰ ἐλλείπῃ ἢ προςτιθῇ ἐνίοτε.* Parm. 154. D: *ἐὰν ... προςτιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον.* Soph. 237. C: *πλῆθος ... ἀριθμοῦ προςτιθέναι.* Pol. VII. 527. A. Soph. 239. B: *μήτε οὐσίαν ... προςτιθεὶς τῷ μὴ ὄντι.* Euth. 3. D: *προςτιθεὶς ἂν ἡδέως.* Phaedr. 231. B: *ὃν εἶχον πόνον προςτιθέντες.* Crat. 418. A: *προςτιθέντες γράμματα καὶ ἐξαιροῦντες.* Pol. I. 349. A: *ἃ ἡμεῖς τῷ δικαίῳ προςετίθεμεν.* Legg. I. 636. D: *τοῦτον τὸν μῦθον προςτεθεικέναι κατὰ τοῦ Διός.* Apol. 30. E: *οἷον δή μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐμὲ τῇ πόλει προςτεθεικέναι τοιοῦτόν τινα ὃς* cet. Phil. 25. C: *πρόςθες ... ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς.* Legg. IV. 704. A: *προςθείη.* Alc. II. 141. B. Pol. II. 370. D: *εἰ αὐτοῖς βουκόλους ... προςθεῖμεν.* Men. 84. D. Alc. II. 143. C: *προςθείημεν.* Legg. V. 742. D: *προςθεῖεν δ' ἂν καὶ ὡς* cet. Phaed. 95. E: *ἵνα ... προςθῇς ἢ ἀφέλῃς.* 96. E: *ἐπειδὰν ἑνί τις προςθῇ ἕν.* Crat. 432. A: *ἐάν τι ἀφέλωμεν ἢ προςθῶμεν* cet. Phil. 51. E. Phaed. 96. E: *προςθεῖναι.* Phil. 33. C: *ἐὰν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προςθεῖναι.*

Pol. I. 335. A: *κελεύεις δὴ ἡμᾶς προσθεῖναι τῷ δικαίῳ, ἢ* (i. q. *πλέον θεῖναι ἢ*) *ὡς τὸ πρῶτον ἐλέγομεν* —; Polit. 267. A: *προσθεὶς τὴν ἐκτροπὴν* cet. Parm. 160. C. Theaet. 147. A: *προσθέντες*. Legg. IV. 707. D: *προσθήσω*. Pol. I. 348. E: *προσθήσεις*. IX. 591. E: *προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθ᾽ ὅσον ἂν οἷός τ᾽ ᾖ*. Polit. 304. D: *τοῦτ᾽ αὖ ποίᾳ προσθήσομεν ἐπιστήμῃ;* Phil. 33. C. Theaet. 202. A: *οἷς προστίθεται*. 155. A: *ᾧ μήτε προστίθοιτο* (v. *προστιθοῖτο*) *μήτε ἀφαιροῖτο*. 202. A: *οὐσίαν ... αὐτῷ προστίθεσθαι*. Parm. 154. B: *ἀνίσοις ... ἴσα προστιθέμενα*. Phaed. 97. B: *προσετίθετο ἕτερον ἑτέρῳ*. 96. E: *ᾧ προσετέθη*. Tim. 75. C: *προσετέθη κεφαλὴ σώματι*. Parm. 131. D: *ᾧ δ᾽ ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθέν*. Phaed. 96. E: *τὸ προστεθέν*. 101. B: *ἑνὶ ἑνὸς προστεθέντος*. Crat. 393. E: *προστεθέντων*. Med. Prot. 346. D: *ὥστε ... ἔχθρας ἑκουσίους πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις προστίθεσθαι*. — Abs. (ita ut intelligi possit *ψῆφον*) *assentior, comprobo*. Legg. II. 674. A: *ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον ... προσθείμην ἂν τῷ Καρχηδονίων νόμῳ*. — Verb. Conv. 206. A: *προσθετέον*.

προστιμῶ, *aestimo*. Legg. VI. 767. E: *προστιμᾶν τοὺς κρίναντας τὴν δίκην ὅ τι χρὴ πρὸς τούτῳ παθεῖν αὐτὸν* cet. XII. 943. B.

προστρέπομαι, *converto*. Legg. IX. 866. B: *τὸ μίασμα ὡς εἰς αὐτὸν περιεληλυθὸς τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν πάθην*.

προστρέχω, *accurro*. Pol. IV. 440. A: *προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκρούς*.

προστυγχάνω, *forte incido, obvenio, occurro, offendo; attingo*. Polit. 262. B: *καὶ μᾶλλον ἰδέαις ἄν τις προστυγχάνοι*. Legg. VIII. 844. B: *ἐὰν ... μηδαμῶς ὕδατι προστυγχάνῃ*. VII. 808. E: *πᾶς ὁ προστυγχάνων*. IX. 880. B. al. XI. 914. B: *ὑπὸ τοῦ προστυγχάνοντος ... πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω*. IX. 882. A: *οἱ προστυγχάνοντες*. X. 893. E: *προστυγχάνοντα ... ἑκάστοτε ἑκάστοις*. Soph. 246. B: *ἤδη γὰρ καὶ ἐγὼ τούτων συχνοῖς προσέτυχον*. Ep. VII. 327. B: *ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων*. Legg. IX. 871. D: *ὁ προστυχὼν πρῶτος τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος*. X. 900. A: *αὐτὸς αὐτόπτης προστυχών*. IX. 866. D: *ἡ πρώτη προστυχοῦσα ἀρχή*. Tim. 61. E: *τὸ προστυχόν*. Alc. II. 147. B: *οὐ τοῦ προστυχόντος* (i. q. *ἐπιτυχόντος*, vid. I. p. 806.) *ἀνδρὸς γνωρίσαι*. Tim. 34. C: *ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τοῦ προστυχόντος*. Alc. II. 144. C: *οὐδ᾽ ἐκεῖνος τὴν προστυχοῦσαν γυναῖκα ... διενοεῖτο ἀποκτεῖναι*. Critia 109. A: *ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... τὸ προστυχὸν ἑκασταχοῦ* (*ubi cuiusque mentio incidet*) *δηλώσει*. Legg. XII. 962. C: *εἰ πράξει τὸ προστυχὸν ἑκάστοτε* (*quidquid obvenerit*) *ἐν ἑκάσταις τῶν πράξεων*. Epin. 985. C: *ἢ καθ᾽ ὕπνον ἐν ὀνειροπολίᾳ προστυχόντες* cet.

προστυχής, *ὁ ἡ*, *forte occurrens* vel *incidens*; cum v.

γίγνεσθαι obvenire; etiam *attingere, experiri, nosse*. Polit. 264. C: οὐ γὰρ δὴ προστυχής γε αὐτὸς οἶδ' ὅτι γέγονας ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασσείαις τῶν ἰχθύων cet. Legg. XII. 954. D: (ἐὰν) μὴ προστυχὴς ... ἐν πέντε ἔτεσι γένηταί τις. Epin. 973. B: πολλοὶ ... προστυχεῖς τῷ βίῳ γιγνόμενοι. 990. D: οἱ προστυχεῖς αὐτῇ (τῇ γεωμετρίᾳ) γεγονότες. 985. C: ἢ καὶ τελευτῇ βίου προστυχέσι γενομένοις ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ δόξαις παραγενομέναις.

πρόστωον, τό, *porticus* s. *peristylum*. Prot. 314. E: ἐν τῷ προστώῳ (v. προστόῳ) περιπατοῦντα. 315. C.

προσυπακούω, *praeterea percipio*. Legg. X. 898. D: τόδε δὲ προσυπάκουσον ἔτι.

προσυφαίνω, *attexo*. Tim. 41. D: ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες.

προσφάττω, *ante macto*. De lege 315. C: ἱερεῖα ... προσφάττοντες πρὸ τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ.

προσφερής, ὁ ἡ, *similis*. Pol. VI. 494. B: ἐὰν τὸ σῶμα φυῇ προσφερὴς τῇ ψυχῇ. Legg. XII. 969. A: τὸ ... κινδύνευμα οὐ σμικρὸν οὐδ' ἑτέροις τισὶ προσφερὲς ἂν εἴη. Pol. X. 616. B: μάλιστα τῇ ἴριδι προσφερῆ (v. προσφερές). Legg. X. 905. E: ἀλλ' ἆρα τίσι προσφερεῖς τῶν ἀρχόντων; 904. E: ἃ προσῆκον δρᾶν ἐστὶ τοῖς προσφερέσι τοὺς προσφερεῖς. Phil. 51. D: οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερεῖς (ἡδονάς). Tim. 24. D: προσφερεστάτους αὐτῇ ... ἄνδρας.

προσφέρω, *affero, offero, confero; apporto; adhibeo; adiicio*. Gorg. 465. A: ὅτι οὐκ ἔχει λόγον οὐδένα ὧν προσφέρει. 503. E: ἃ προσφέρει πρὸς τὸ ἔργον τὸ αὑτοῦ. Legg. VII. 790. D: οὐχ ἡσυχίαν αὐτοῖς προσφέρουσιν, ἀλλὰ ... κίνησιν. Conv. 187. E: οἷς ἂν προσφέρῃ. Legg. VII. 790. E: ὅταν ... τις προσφέρῃ τοῖς τοιούτοις πάθεσι σεισμόν. Phaedr. 268. A: σώματι προσφέρειν. Gorg. 513. E: οὐδὲν ὄφελος ἄλλην εὐεργεσίαν οὐδεμίαν προσφέρειν. Phaed. 63. D: δεῖν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον προσφέρειν τῷ φαρμάκῳ. Theaet. 202. A: δεῖν δὲ οὐδὲν προσφέρειν (*adiicere*). Soph. 238. B: μήτε τὸ ἓν πρὸς τὸ μὴ ὂν προσφέρειν. Legg. XII. 956. A: βάμματα δὲ μὴ προσφέρειν ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ πολέμου κοσμήματα. Ep. VII. 331. D: βίαν ... πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν. Phaedr. 270. B: τῷ μὲν (τῷ σώματι) φάρμακα καὶ τροφὴν προσφέρων. Legg. VII. 792. B: πᾶσαν μηχανὴν προσφέρων ὅπως cet. Theaet. 205. C: οὐδὲ τὸ εἶναι περὶ αὐτοῦ ὀρθῶς ἔχοι προσφέροντα (*adiicientem*) εἰπεῖν. Phil. 23. A: τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον. Pol. IV. 442. E: τὰ φορτικὰ αὐτῷ προσφέροντες. Legg. I. 645. C: προσφέροντες τῷ θαύματι τούτῳ τὴν μέθην. Theaet. 154. C: ἂν ... τέτταρας αὐτοῖς προσενέγκῃς. Phaedr. 260. B: προσενεγκεῖν ... σκεύη. Crat. 430. B. Charm. 157. C: προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ. Phaedr. 270. E: πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει. Gorg. 504. D. Legg. XII. 968. A: εἰ καὶ

τοῦτον προςοίσομεν. B. Theaet. 202. A: ταῦτα ... περιτρέχοντα πᾶσι προςφέρεσθαι (*adiici*). Legg. VII. 791. A: ἡ τῶν ἔξωθεν ... κίνησις προςφερομένη. Soph. 230. C: τῆς προςφερομένης τροφῆς. Legg. VII. 792. A: οὗ ... ἂν προςφερομένου σιγᾷ. Soph. 230. C: τῶν προςφερομένων μαθημάτων. Legg. II. 667. C. Riv. 134. D: τὰ ἄμετρα τῶν προςφερομένων. Ib. τῶν προςφερομένων ψυχῇ. Conv. 189. A: πρίν γε τὸν πταρμὸν προςενεχθῆναι αὐτῇ. Verb. προςοιστέον. Phaedr. 272. A. Theaet. 402. A. Pol. III. 403. A. Lach. 185. D. Med. *affero.* Pol. VIII. 563. D: κἂν ὁτιοῦν δουλείας τις προςφέρηται. **me infero, invado* vel *irruo.* Pol. IV. 422. B: τὸν πρότερον ἀεὶ προςφερόμενον ἀναστρέφοντα κρούειν. Tim. 74. C: τὸν προςφερόμενον ἔξωθεν ... πάγον ἀμύνεῖσθαι μετρίως. 80. B: προςφερόμενοι. 71. B: προςενεχθεῖσα ἀπειλῇ. Etiam verti potest *accedo.* Legg. VII. 809. E: πότερον εἰς ἀκρίβειαν τοῦ μαθήματος ἰτέον τὸν μέλλοντα πολίτην ἔσεσθαι μέτριον, ἢ τὸ παράπαν οὐδὲ προςοιστέον. Ib. προςοιστέον τοίνυν φαμέν. **ago cum aliquo, tracto, utor aliquo; me gero.* Charm. 165. B: σὺ μὲν ὡς φάσκοντος ἐμοῦ εἰδέναι περὶ ὧν ἐρωτῶ προςφέρει πρός με. Lys. 205. B: τίνα τρόπον προςφέρει πρὸς τὰ παιδικά. Phaedr. 252. D: τούτῳ τῷ τρόπῳ πρός τε τοὺς ἐρωμένους ... ὁμιλεῖ τε καὶ προςφέρεται. Theaet. 151. B: προςφέρου ... πρός με ὡς πρὸς μαίας υἱὸν καὶ αὐτὸν μαιευτικόν. Pol. X. 604. D: ὀρθότατα γοῦν ἄν τις ... πρὸς τὰς τύχας οὕτω προςφέροιτο. IV. 423. A: αἷς ἐὰν ... ὡς μιᾷ προςφέρῃ. Ep. I. 310: ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προςφέρῃ. Pol. V. 471. B: οὕτω δεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους τοὺς ἡμετέρους πολίτας προςφέρεσθαι. Alc. I. 104. E. Lys. 223. B: ἄποροι ... προςφέρεσθαι (*difficiles tractatu*). Clit. 407. C: πόλεις πόλεσιν ἀμέτρως ... προςφερόμεναι στασιάζουσι.

προςφθέγγομαι, *appello, nuncupo.* Polit. 287. E: ἀγγεῖον ὃ ... μιᾷ κλήσει προςφθεγγόμεθα.

προςφιλής, ὁ ἡ, *carus; gratus, acceptus.* Gorg. 507. E: οὔτε γὰρ ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προςφιλὴς ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ. 513. A: εἰ μέλλεις τούτῳ (τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων) προςφιλὴς εἶναι. Lys. 206. C: τί πράττων προςφιλὴς παιδικοῖς γένοιτο. Legg. I. 642. C: καί μοι νῦν ἥ τε φωνὴ προςφιλὴς ὑμῖν cet. Tim. 66. C: ἡδὺ καὶ προςφιλὲς παντὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα cet. Legg. IX. 872. C. Epin. 976. B. Euth. 6. E: τὸ ... τοῖς θεοῖς προςφιλὲς ὅσιον. Legg. VII. 810. D: ἴσως δ' οὐκ ἐλάττοσιν ἑτέροις προςφιλοῦς (ὁδοῦ). IV. 716. C: τὸν ... τῷ τοιούτῳ προςφιλῆ γενησόμενον. Phil. 64. C: τοῦ πᾶσι γεγονέναι προςφιλῆ τὴν τοιαύτην διάθεσιν. Euth. 8. B: εἰ τοῦτο δρῶν τῷ μὲν Διὶ προςφιλὲς ποιεῖς. Menex. 249. C: τοῖς ... τελευτήσασι καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἂν προςφιλέστατοι εἴητε.

προςφιλῶς, *ita ut gratum alicui facias.* Legg. VII. 822.

B: οὔτε ὀρθῶς ἂν οὔτ' οἶμαι προσφιλῶς τοῖς δρομεῦσιν ἡμᾶς ἂν τὰ ἐγκώμια προσάπτειν cet. Menex. 248. D: ζῷεν (ἂν) ... ὀρθότερον καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον.

προσφορά, ἡ, *oblatio*. Legg. VII. 792. A: ἐν τῇ προσφορᾷ. Etiam *adhibendi ratio* vel *usus* (germ. *Anwendung*, *Gebrauch*). Legg. I. 638. C: μὴ διαπυθόμενος αὐτοῦ (τοῦ πυροῦ; an τοῦ τυροῦ?) μήτε τὴν ἐργασίαν μήτε τὴν προσφοράν, ὄντινα τρόπον ... προσφέρειν δεῖ.

πρόσφορος, ὁ ἡ, *conveniens*, *accommodatus*; *utilis*. Legg. XII. 944. D: ζημία ... τίς ... γίγνοιτ' ἂν πρόσφορος; Critia 109. C: ὡς οἰκείαν καὶ πρόσφορον ἀρετῇ καὶ φρονήσει πεφυκυῖαν (χώραν). Phaedr. 270. A: ἐντεῦθεν εἵλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον αὐτῇ. Polit. 260. A: προστάττειν ... ἑκάστοις τῶν ἐργατῶν τὸ γε πρόσφορον. Tim. 17. C. Critia 117. B. Legg. VII. 816. D. Epin. 975. C: δήμῳ τὸ πρόσφορον ἔχουσα. Legg. V. 745. B: τἄλλα ὅσα πρόσφορα πόλει. VI. 784. B: περὶ τῶν ἑκατέροις πρεπόντων καὶ προσφόρων. Ep. VII. 330. D. Legg. VI. 771. A: τομὰς προσφόρους. Pol. VII. 535. B: ἃ τῇδε τῇ παιδείᾳ τῆς φύσεως πρόσφορα ἐκτέον αὐτοῖς. Legg. VI. 784. B. VIII. 848. E: τὰ πρόσφορα γεωργοῖσι γένη τῶν δημιουργῶν. IX. 858. B. XII. 961. C. Locr. 104. A: τὰ ποτίφορα ποττὰ ἔργα.

προσφυής, ὁ ἡ, *natura adhaerens* vel *coniunctus*. Ep. VII. 344. A: ὁπόσοι τῶν δικαίων ... μὴ προσφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς. Pol. VII. 519. B: ἐδωδαῖς καὶ τοιούτων ἡδοναῖς ... προσφυεῖς γιγνόμεναι. Phil. 64. C: εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προσφυέστερον (v. προσφυές τε) καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν. 67. A: οἰκειότερον καὶ προσφυέστερον ... τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ.

προσφύω, perf. aor. 2. et med. *accresco*, *inolesco*; *adhaereo* et *adhaeresco*. Pol. X. 611. D: ἄλλα ... προσπεφυκέναι. Legg. V. 728. B: προσπεφυκότα ... τοῖς τοιούτοις. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε ταύτῃ καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι προσέφυ. 42. C: ὕστερον προσφύντα ἐκ πυρὸς cet. Ep. II. 313. D: νῦν σοι ταῦτά τε ... προσφύσεται (*haec tibi accrescent*, h. e. *contingent*).

πρόσχημα, τό, *involucrum* et in univ. *id quod praetenditur alicui rei*. Prot. 316. D: πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποίησιν cet. E. 317. A: ὥνπερ ἕνεκα ταῦτ' ἐστὶ τὰ προσχήματα. Etiam est id quod orationi praetexitur (*Einkleidung*). Hipp. mai. 286. A: πρόσχημα δέ μοί ἐστι καὶ ἀρχὴ τοιάδε τις τοῦ λόγου. **decus* vel *decora species*, *ostentatio*. Pol. VI. 495. C: καλῶν ... ὀνομάτων καὶ προσχημάτων μεστήν (τὴν χώραν).

πρόσχορδος, ὁ ἡ, *consonus*. Legg. VII. 812. D: ἀποδιδόντας πρόσχορδα τὰ φθέγματα τοῖς φθέγμασι.

προσχρῶμαι, *utor*, *adhibeo*, *accommodo ad* vel *in aliquam rem*; etiam, ut Lat. *utor*, i. q. *habeo*. Phil. 51. A: τοῖς ...

φάσκουσι ... μάρτυσι (μάντεσι?) καταχρῶμαι πρὸς τὸ cet. Critia 115. A: ὅσοις χάριν τοῦ σίτου προςχρώμεθα. Pol. VI. 510. D: ὅτι τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προςχρῶνται. VII. 522. C. Crat. 435. C: τῷ φορτικῷ τούτῳ προςχρῆσθαι. Polit. 44. C: ὥσπερ μάντεσι προςχρῆσθαί τισι. Pol. I. 346. C: ἀπὸ τοῦ προςχρῆσθαι τῇ μισθωτικῇ τέχνῃ. Legg. II. 670. A. Pol. VI. 511. B: αἰσθητῷ παντάπασιν οὐδενὶ προςχρώμενος. Tim. 28. A. 88. C: μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προςχρώμενον. Polit. 307. A: ὅλην μοῦσαν ἐν καιρῷ βραδυτῆτι προςχρωμένην. Phaed. 99. B: ἀλλοτρίῳ ὀνόματι προςχρώμενοι. Polit. 293. D: τῷ δικαίῳ προςχρώμενοι. Pol. I. 346. C. Tim. 49. E. Polit. 288. C: ὅσα ταύτῃ προςχρώμενα (*per hanc*) ... μιμήματα τελεῖται. Tim. 91. E: ἐκ τῶν μηδὲν προςχρωμένων φιλοσοφίᾳ. Polit. 261. A: ἐπιτάξει προςχρωμένους. Phil. 55. E. Tim. 50. A: τῷ τόδε προςχρωμένους ὀνόματι. Legg. VI. 783. A. Polit. 309. B: κροκώδει διανήματι προςχρωμένας (*habentes*). Critia 112. C: τούτοις ... οὐδὲν οὐδαμόσε προςεχρῶντο. Apol. 23. A: προςκεχρῆσθαι ... τῷ ἐμῷ ὀνόματι (φαίνεται). Phil. 44. D: τούτοις ... ταῦτ' (*ad haec*) ἂν προςχρήσαιο. Theag. 125. B: τί οὖν ἄν, εἰ Εὐριπίδῃ τι προςχρησαίμεθα —; Polit. 268. D: συγγνῶ ... μέρει δεῖ μεγάλου μύθου προςχρήσασθαι. Legg. VI. 757. D. X. 900. B. Pol. VI. 505. A: ᾗ δίκαια (ita Par. A. c. al. Vulg. καὶ δίκαια) καὶ τἄλλα προςχρησάμενα χρήσιμα ... γίγνεται. Legg. VII. 792. B: ὅπως τὸ τρεφόμενον ἡμῖν ὡς ὀλιγίστῃ προςχρήσεται ἀλγηδόνι cet. E. Verb. Legg. IV. 713. A: ἆρ' οὖν μύθῳ σμικρά γ' ἔτι προςχρηστέον —;

προςχώρησις, v. προχώρησις.

πρόςχωρος, ὁ ἡ, *vicinus*. Legg. V. 737. D: τοὺς προςχώρους.

προςχωροῦμαι, *me dedo*. Pol. VII. 539. A: ἔστι πρὸς ὁποῖον βίον ἄλλον ἢ τὸν κολακεύοντα εἰκότως προςχωρήσεται;

πρόσω, *prorsus*. Crat. 428. D: βλέπειν ἅμα πρόσσω (v. πρόσω) καὶ ὀπίσσω (Hom.).

προςῳδία, *accentus*. Pol. III. 399. A: φθόγγους τε καὶ προςῳδίας.

πρόςωπον, τό, *vultus*, *facies*. Crat. 439. D: εἰ πρόςωπόν τί ἐστι καλόν. Conv. 211. A: οἷον πρόςωπόν τι. Alc. I. 132. E. Prot. 329. D: προςώπου τὰ μόρια. 330. A. Polit. 257. D: κατὰ τὴν τοῦ προςώπου φύσιν. Tim. 75. D: ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προςώπου. Legg. IX. 854. D: ἐν τῷ προςώπῳ καὶ ταῖς χερσὶ γραφεὶς τὴν συμφοράν. Euthyd. 275. E: πάνυ μειδιάσας τῷ προςώπῳ. Prot. 329. E: πρὸς τὸ ὅλον πρόςωπον. Phaedr. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόςωπον ἴδῃ. Theaet. 144. D: ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόςωπον. Conv. 190. E. Tim. 45. A. Theaet. 144. E: τῆς τῶν προς-

ὤπων ὁμοιότητος. Pol. X. 601. B: *τοῖς τῶν ὡραίων προσώποις.* Conv. 189. E: *πρόσωπα δύο.*

προτάττομαι, propono, sumo. Soph. 218. E: *τί δῆτα προταξαίμεθ' ἂν εὔγνωστον μὲν καὶ σμικρόν, λόγον δὲ μηδενὸς ἐλάττονα ἔχον τῶν μειζόνων;* Etiam *mihi propono.* Soph. 224. D: *εἴ τις ... ἐκ τούτου τὸ ζῆν προὐτάξατο.*

προτείνω, praetendo, ostento. Phaedr. 230. D: *λόγους ... προτείνων ἐν βιβλίοις.* Pol. II. 382. A: *ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ φάντασμα προτείνων.* Ep. VII. 343. C: *ἐξαρκεῖ ... τὸ προταθὲν* (sic A. c. al. Vulgo *προτεθὲν*, al. *προστεθὲν*) *τῶν εἰδώλων.* Ib. *προτεῖνον*, libri vero nonnulli dant *πρότερον.* — Etiam *protendo* (Pol. V. 449. B: *προτείνας ἑαυτόν*) et intrans. *protendor.* Critia 111. A: *πᾶσα ἀπὸ τῆς ἄλλης ἠπείρου μακρὰ προτείνουσα (longe protensa) εἰς τὸ πέλαγος οἷον ἄκρα κεῖται.* — Med. *praetendo* (excusationis causa). Ep. III. 317. C: *τήν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προὐτεινόμην.* **propono, profero* vel *in medium affero.* Gorg. 518. B: *δοκεῖς μοι ὁμοιοτάτους προτείνεσθαι ἀνθρώπους περὶ τὰ πολιτικά.* Pol. VII. 525. D: *ὁρατὰ ἢ ἁπτὰ σώματα ἔχοντας ἀριθμοὺς προτεινόμενος.* Legg. X. 895. D: *τοὔνομα προτεινόμενον.* Ib. *τὸν λόγον αὐτὸν προτεινόμενον.* Soph. 247. D: *προτεινομένων ἡμῶν ἐν γένει ἐθέλοιεν ἂν δέχεσθαι* cet. Phaedr. 266. A: *θεῖον ... τιν' ἔρωτα ἐφευρὼν καὶ προτεινάμενος.*

προτέλεια, τά (ἱερά), sacra ante nuptias fieri solita. Legg. VI. 774. E: *προτέλεια γάμων.*

προτεραῖος, α, ον, antecedens. Conv. 176. D: *κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.* Phaed. 58. A: *τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης.* C. 59. D: *τῇ ... προτεραίᾳ ἡμέρᾳ.* Theag. 130. B. Charm. 153. A.

πρότερον, prius, ante; etiam *potius.* Prot. 317. E: *περὶ ὧν ὀλίγον πρότερον μνείαν ἐποιοῦ.* Phaedr. 232. E: *πολλοὶ πρότερον τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν.* Soph. 264. B: *πρότερον ... ἢ κατὰ τὴν προσδοκίαν.* Critia 112. A: *πρὸ τῆς ἐπὶ Δευκαλίωνος φθορᾶς τρίτου πρότερον ὕδατος ἐξαισίου γενομένου.* Legg. I. 642. D: *ἐλθὼν ... πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι πρότερον.* Lys. 211. E: *μᾶλλον ἢ τὸ Δαρείου χρυσίον κτήσασθαι δεξαίμην πολὺ πρότερον (multo potius) ἑταῖρον.* Part. ἢ antecedente vel seq. Phaedr. 277. C. Lach. 180. E. Euthyd. 295. C. Cum art. Crat. 436. E: *ἃ τὸ πρότερον διήλθομεν.* Pol. VII. 522. A. Euth. 6. D. Similiter *ὁ πρότερον, prior.* Prot. 319. D: *τούτοις οὐδεὶς τοῦτο ἐπιπλήττει, ὥσπερ τοῖς πρότερον.* Pol. IV. 425. A: *ἃ οἱ πρότερον ἀπώλλυσαν πάντα.*

πρότερος, έρα, ερον, prior; superior; etiam *praestantior.* Critia 108. B: *ὁ πρότερος ... ποιητής.* Crat. 409. B: *τὸ τοῦ προτέρου μηνός.* Pol. X. 620. A: *τοῦ προτέρου βίου.* Alc. I. 121. B: *τοῦ ἔτι προτέρου.* Pol. I. 354. B: *πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι.* Phaedr. 241. A: *τὰ τῆς προτέρας*

ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσια. Pol. II. 361. C: *ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ.* X. 619. A: *ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ.* Polit. 273. E: *ἐν τῇ ... προτέρᾳ περιόδῳ.* Pol. III. 409. D: *οὐ τοιοῦτον χρὴ ... ζητεῖν ... ἀλλὰ τὸν πρότερον.* VIII. 547. D: *τὴν προτέραν πολιτείαν.* Conv. 202. D: *ὥσπερ τὰ πρότερα.* Phaedr. 274. B: *ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων.* Pol. X. 620. C: *τῶν προτέρων πόνων.* Menex. 239. B: *τῶν ἔτι προτέρων.* Crat. 417. A: *ἐκ τῶν προτέρων* (v. *πρότερον*) *ἐπισκοπῶν.* Hipp. mai. 282. B: *τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν.* Lach. 183. B: *πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ πολέμου.* Ponitur ubi nos adverb. usurpamus. Gorg. 523. A: *πρότερος ἢ ὑμεῖς ἐποιησάμην δικαστὰς* cet. Phil. ad fin. *πρότερος ἡμῶν.* Pol. I. 336. D. IV. 432. C. Legg. IV. 712. C. Critia 113. E: *τῷ προτέρῳ γενομένῳ.* Phaed. 86. B: *προτέραν τοῦ θνητοῦ ἀπολομένην.* Theaet. 200. C: *ὅτι οὐκ ὀρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ἐπιστήμης.* Pol. X. 596. A: *ἐπεὶ πολλά τοι ... πρότεροι εἶδον.* VII. 516. C: *ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι.* Hipp. mai. 282. B: *προτέρους τε καὶ μᾶλλον ἐγκωμιάζειν.* Phil. 31. B: *οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα.* Pol. V. 458. B: *ταῦτα πειράσομαί σοι πρότερα συνδιασκοπεῖσθαι, ὕστερα δ' ἐκεῖνα.*

προτίθημι, *propono.* Euthyd. 279. D: *τοῦτο πάλιν προτιθέναι.* Crit. 51. E: *προτιθέντων ἡμῶν καὶ οὐκ ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν.* Soph. 226. C: *παραδείγματα προθεὶς ταῦτα.* Charm. 165. C: *ζητῶ ... ἀεὶ τὸ προτιθέμενον.* Phil. 22. B: *ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προὐτέθησαν.* Polit. 263. A: *ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα.* Soph. 264. D: *σχίζοντες δίχῃ τὸ προτεθὲν γένος.* Polit. 267. C. Legg. III. 693. B: *τὰ ... προτεθέντα.* X. 907. B. Tim. 44. C. **propono*, i. q. *constituo.* Phaed. 90. B: *εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη.* Tim. 90. D: *τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου.* Etiam i. q. *permitto, do.* Theaet. 196. C: *ἄπορον αἵρεσιν προτίθης.* **praepono.* Legg. IV. 723. C: *ὅτι ... χρὴ προτιθέναι παντὸς τοῦ λόγου τὸ πεφυκὸς προοίμιον ἑκάστοις.* VI. 772. E. Soph. 257. B: *τί μηνύει τὸ μή καὶ τὸ οὔ προτιθέμενα τῶν ἐπιόντων ὀνομάτων;* — Med. *propono, pono, profero;* etiam *mihi propono* vel *proposui.* Phil. 23. E: *ἃ προτίθεμαι.* Theaet. 169. C: *περαιτέρω ... ὧν προτίθεσαι.* Legg. IX. 858. A: *γελοίαν ... προτιθέμεθα τὴν αἵρεσιν.* I. 630. E: *οὐδ' ἅπερ οἱ τῶν νῦν εἴδη προτιθέμενοι ζητοῦσιν.* Phaedr. 259. E: *ὅπερ νῦν προὐθέμεθα.* Soph. 221. A. Phil. 36. E: *ἃ νῦν δὴ προὐθέμεθα ἀπορήματα.* Pol. I. 352. D: *ὅπερ τὸ ὕστερον προὐθέμεθα σκέψασθαι.* II. 375. D. Legg. I. 635. E. Theaet. 183. D: *ὥσπερ ἄρτι προὔθεσθε.* Pol. VIII. 562. B: *ὃ προὔθεντο* (v. *προὔθετο*) ... *ἀγαθόν.* X. 603. C: *ὧδε δὴ προθώμεθα.* Euth. 11. B: *ὃ ἂν προθώμεθα* (v. *ὑποθώμεθα*).

Men. 80. D: *προθέμενος*. Theaet. 196. A: *μὴ ἀνθρώπους ἑπτὰ καὶ πέντε προθέμενον σκοπεῖν*. Legg. I. 638. C: (*πάντες οἱ*) *προθέμενοι ψέγειν αὐτὸ ἢ ἐπαινεῖν* cet. III. 693. B: *πολλάκις ἤδη προθέμενοι ἄττα*. Pol. III. 413. C: *τηρητέον ... εὐθὺς ἐκ παίδων προθεμένοις ἔργα*. Etiam in mortuo dicitur ad aedium vestibula collocando. Phaed. 115. E: *ὡς ... προτίθεται Σωκράτη*.

πρότιμος, ὁ ἡ, *pluris faciendus, praestans*. Legg. XII. 947. D: *λίθων προτίμων*. Eryx. 393. D: *εἰ μὴ προτιμότερον ἡγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων*.

προτιμῶ, *praefero, antepono, prae ceteris expeto*; etiam *magis curo* vel *prospicio*. Lys. 219. D: *οἷόνπερ ἐνίοτε πατὴρ υἱὸν ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων χρημάτων προτιμᾷ*. Legg. V. 727. D: *πρὸ ἀρετῆς ὁπόταν αὖ προτιμᾷ τις κάλλος*. IV. 721. E: *τὸ τὰ βραχύτερα ἀεὶ προτιμᾶν*. X. 887. B: *ὡς οὐδὲν ... δεῖ προτιμᾶν βραχυλογίαν μᾶλλον ἢ μῆκος*. XII. 950. C: *προτιμᾶν τὴν εὐδοξίαν πρὸς τῶν πολλῶν*. VI. 770. D: *προτιμῶν*. 777. D: *μὴ μόνον ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δὲ αὑτῶν προτιμῶντας*. Eryx. 393. C: *ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ... μᾶλλον ἢ ... νοσεῖν*. 400. E. Legg. XI. 913. B: *δίκην ἐν τῇ ψυχῇ πλούτου προτιμήσας* cet. Ep. VII. 351. C: *προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶσαι πρότερον*. Critia 109. A: *προτιμητέον εἰπεῖν*. Legg. V. 726. A: *τῶν ... αὑτοῦ τὰ δεσπόζοντα ἀεὶ προτιμητέα τῶν δουλευόντων*.

προτρεπτικός, ή, όν, *exhortandi vim habens*. Clit. 410. D: *τῷ προτρεπτικῷ λόγῳ*. Euthyd. 282. D: *οἷον ἐπιθυμῶ τὸν προτρεπτικὸν λόγον εἶναι*. 278. C: *τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν*. Clit. 410. D: *τῶν προτρεπτικῶν λόγων*. 408. B: *προτρεπτικωτάτους*.

προτρέπω, *adhortor, impello; adduco*. Apol. 31. D: (*ἣ*) *προτρέπει ... οὔποτε*. (Id. Theag. 128. D.) Euthyd. 207. A: *ὥστε οὐκ ἔχω ὅπως προτρέπω τὸ μειράκιον ἐπὶ φιλοσοφίαν*. Legg. IX. 863. E: *προτρέπειν ... εἰς τἀναντία*. 920. B: *πρὸς τὸ προτρέπειν κακοὺς γίγνεσθαι*. Conv. 181. A: *ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν*. Legg. IX. 854. B: *προτρέπον*. Ep. VII. 328. D: *ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τἀγαθὰ ... προτρέποντα*. Clit. 408. E: *τὸν ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα*. Euthyd. 278. D: *προτρέποντε τὸ μειράκιον*. Legg. III. 699. E: *ἡμῖν ... ἐπὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη*. I. 647. D: *προτρεπούσαις* (*ἐπιθυμίαις*) *ἀναισχυντεῖν καὶ ἀδικεῖν*. Clit. 408. E: *εἴ τις ἡμᾶς προὔτρεπε τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι*. Prot. 328. D: *ὅτι προὔτρεψάς με ὧδε ἀφικέσθαι*. Phaed. 89. A: (*ὡς*) *προὔτρεψε πρὸς τὸ παρέπεσθαι*. Euthyd. 274. E: *ὑμεῖς ... τῶν νῦν ἀνθρώπων κάλλιστ' ἂν προτρέψετε* (sic Cl. c. al. Vulg. *προτρέψαιτε*) *εἰς φιλοσοφίαν καὶ ἀρετῆς ἐπιμέλειαν*. Prot. 348. C: *μόγις προὐτρέπετο εἰς τὸ διαλέγεσθαι*. Clit. 410. D: *εἰ περὶ γυμναστικῆς προτετραμμένος ἢ* (v. *ἧς*) *τοῦ σώματος δεῖν μὴ ἀμελεῖν*. E:

προτετραμμένῳ. Legg. XI. 919. C: τὴν δὲ (πενίαν) λύπαις προτετραμμένην (v. προςτετρ.) εἰς ἀναισχυντίαν αὐτήν. Clit. 408. D: τοὺς μήπω προτετραμμένους προτρέπειν. Med. *impello*, *adduco*; *excito*. Legg. IX. 871. B: ὡς ἡ τοῦ νόμου ἀρὰ τὴν φήμην προτρέπεται. Ep. XIII. 363. C: τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς νεωτέρους. Legg. IV. 711. B: πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα προτρέπεσθαι τοὺς πολίτας.

προτροπάδην, *concitato cursu*. Conv. 221. C: τοὺς προτροπάδην φεύγοντας.

προτροπή, ἡ, *cohortatio*. Legg. XI. 920. B: ἃ προτροπὴν ἔχει τινὰ ἰσχυρὰν πρὸς τὸ προτρέπειν cet. Clit. 408. D: τὴν Σωκράτους προτροπὴν ἡμῶν ἐπ' ἀρετήν. Locr. 103. E: διὰ προτροπᾶν ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν.

προϋπάρχω, *antea sum*, *praesto sum*. Eryx. 405. A: εἰ μὴ ταῦτα προϋπάρχοι. Prot. 317. D: ἐκεῖ γὰρ προϋπῆρχε τὰ βάθρα.

προὔργου (πρὸ ἔργου) dicitur in eo *quod ad rem facit*, *quod utile est* vel *prodest*. Theaet. 197. A: φαίνεται γάρ μοι προὔργου τι ἂν γενέσθαι. Crat. 428. A: προὔργου εἶναι. Pol. II. 376. C: ἆρά τι προὔργου ἡμῖν ἐστὶν αὐτὸ σκοποῦσι πρὸς τὸ κατιδεῖν cet. D: προὔργου εἶναι εἰς τοῦτο ταύτην τὴν σκέψιν. VI. 498. D: (ἕως ἂν) προὔργου τι ποιήσωμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν βίον. Legg. III. 702. B: εἰ δὲ δή τι πεποιήκαμεν προὔργου cet. IV. 718. D. Alc. II. 149. E: ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προὔργου θύειν cet. Men. 84. B: προὔργου ... τι πεποιήκαμεν ... πρὸς τὸ ἐξευρεῖν cet. 87. A: ὥσπερ ... τινὰ ὑπόθεσιν προὔργου οἶμαι ἔχειν πρὸς τὸ πρᾶγμα τοιάνδε. Demod. 380. C: τί ὑμῖν προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης εἴη ἂν μὴ δυναμένων γε βουλεύεσθαι; 381. B: ἃ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο. Comp. προὐργιαίτερον, *quod magis expedit*. Gorg. 458. C: ὥστε ... προὐργιαίτερόν τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν.

προφαίνομαι, *appareo*, *prodeo*. Charm. 172. E: ἄτοπα ... ἔφην μοι προφαίνεσθαι. Pol. VIII. 545. B: τῷ νῦν προφαινομένῳ λόγῳ. Charm. 173. A: τό γε προφαινόμενον ἀναγκαῖον σκοπεῖν. **obversor*. Hipp. mai. 300. C: πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ τῆς ψυχῆς. 303. C: ἃ ... ἐγὼ ἔφην ἐμοὶ προφαίνεσθαι. 300. D: τὰ προφαινόμενά σοι ταῦτα.

προφανής, ὁ ἡ, *conspicuus*. Pol. VII. 530. D: ἃ ... καὶ ἡμῖν προφανῆ.

προφασίζομαι, *praetendo*. Pol. V. 474. E: πάσας προφάσεις προφασίζεσθε. Phaedr. 231. B: προφασίζεσθαι. **censor*, *criminor*. Menex. 240. A: Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι προφασιζόμενος.

πρόφασις, ἡ, *praetextus*. Menex. 245. B: ἵν' αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως. Pol. V. 460. B: μετὰ προφάσεως. Id. VIII. 567. A. V. 475. A: ἐπὶ πάσης προφάσεως.

Phaedr. 234. A: *οἵτινες ... ἔχθρας πρόφασιν ζητήσουσιν.* Pol. V. 469. C: *ἢ οὐ πρόφασιν ... τοῖς δειλοῖς ἔχει μὴ πρὸς τὸν μαχόμενον ἰέναι —;* Legg. I. 637. B: *Διονύσια πρόφασιν ἔχοντα.* Ep. III. 318. C: *ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν.* VII. 349. D: *πρόφασιν ... ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος.* 350. A: *πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι.* Pol. V. 474. E: *πάσας προφάσεις προφασίζεσθε.* Legg. IV. 706. C. **excusatio*. Crat. 421. D: *οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγὼν δέχεσθαι.* Legg. VI. 771. D. 772. A: *(μετὰ) ἡλικίας τινὸς ἐχούσης εἰκυίας προφάσεις.* **causa*. Tim. 20. C: *οὔτ' ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ἡμῖν τοῦ μὴ δρᾶν ταῦτα.* Pol. VIII. 556. E: *ἀπὸ σμικρᾶς προφάσεως.* Tim. 66. B: *ξύμπασι ... πάθος ἐναντίον ἀπ' ἐναντίας ἐστὶ προφάσεως.* 92. Critia 120. D: *ἐκ τινος τοιᾶσδε ... προφάσεως.* Phaedr. 255. D: *πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει.* Ax. 368. C: *ἀεὶ λύπης πρόφασιν εὑρισκόμενον.* Tim. 76. E: *ταῖς προφάσεσι ταύταις* (*his de causis*) *δέρμα ... ἔφυσαν.* Ep. VII. 352: *προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ.*

προφερής, ὁ ἡ, *procerus* (ita ut aetate aliquis provectior esse videatur; germ. *aufgeschossen*). Euthyd. 271. B: *οὗτος δὲ προφερὴς* cet.

προφέρω, act. et med., *profero, propono.* Legg. XI. 936. A: *προφέρειν εἰς τὸ μέσον.* VII. 812. C: *προφέρων εἰς μέσον.* Soph. 259. D: *τἀναντία ἀεὶ προφέροντα ἐν τοῖς λόγοις.* Legg. X. 886. D: *ταῦτα αὐτὰ προφέροντες* (v. *προσφ.*). IV. 718. B: *δεῖγμα προενεγκόντα* (v. *προσενεγκόντα*) *αὐτῷ* cet. Phil. 57. A: *οὗ δ' ἕνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον ἆρ' ἐννοεῖς;*

προφητεύω, *vaticinor.* Phaedr. 244. D: *ἡ μανία ... προφητεύσασα.*

προφήτης, ὁ, *vates, interpres*; etiam is *qui verba praeit.* Alc. II. 150. A: *ὁ θεὸς καὶ (καὶ ὁ?) θεῶν προφήτης.* Pol. X. 619. D: *τοῖς προρρηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προφήτου.* 617. D: *προφήτην ... τινά.* 619. B. Phil. 28. B: *αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην.* Alc. II. 149. B. Phaedr. 262. D: *οἱ τῶν Μουσῶν προφῆται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί.* Pol. II. 366. B: *προφῆται τῶν θεῶν γενόμενοι.* Tim. 72. B: *προφῆται ... μαντευομένων.* Alc. II. 149. B. Tim. 72. A: *τὸ τῶν προφητῶν γένος.* Fem. *προφῆτις.* Phaedr. 244. A.

προφθάνω, *anteverto.* Pol. VI. 500. A: *ἐγὼ ... σὲ προφθάσας λέγω ὅτι* cet.

προχαίρω, *ante gaudeo.* Phil. 39. D: *τὸ προχαίρειν* cet.

προχειρίζω, *suscipio, instituo.* Legg. I. 643. A: *τὸν προκεχειρισμένον ἐν τῷ νῦν λόγον ὑφ' ἡμῶν.*

πρόχειρος, ὁ ἡ, *paratus, in promptu positus; obvius, consuetus.* Soph. 251. B: *εὐθὺς ... ἀντιλαβέσθαι παντὶ πρόχειρον ὡς* cet. Legg. IX. 875. D. Euth. 7. C. De lege 313.

B: *εἰ οὖν σοι πρόχειρον, εἰπέ.* Theaet. 198. D: (*ἣν*) *πρόχειρον ... οὐκ εἶχε τῇ διανοίᾳ.* Polit. 279. B: *εἰ μή τι πρόχειρον ἕτερον ἔχομεν.* Phil. 45. A: *αἱ πρόχειροι* (*ἡδοναί*). Theaet. 147. A: *τῶν φαύλων τι καὶ προχείρων.* Phaed. 61. B: *οὓς προχείρους εἶχον* (*μύθους*). Theaet. 200. C: *καὶ ἐὰν μὴ προχείρους ἔχῃ ἐν τῇ ψυχῇ.* Legg. IX. 857. D: *τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀεὶ προχείρους ὄντας τοῖς... ἰατροῖς.* Apol. 23. D: *τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσοφούντων πρόχειρα ταῦτα λέγουσιν.*

προχειροτονῶ, *ante* vel *primum designo.* Legg. VI. 765. B: *εἷς ἐκ προχειροτονηθέντων.* C.

προχείρως, *promte*, *statim.* Conv. 204. D: *οὐ πάνυ ἔφην ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν προχείρως ἀποκρίνασθαι.* Alc. II. 144. D: *ὃ ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν.*

προχόω, *exaggero.* Critia 111. B: *τὸ τῆς γῆς ... ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀποῤῥέον οὔτε χῶμα ... προχοῖ λόγου ἄξιον* cet.

προχώρησις, *ἡ*, *antecessio.* Tim. 40. C: *προχωρήσεις* (v. *προσχ.*).

προχωρῶ, *progredior.* Phil. 24. D: *προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον ἀεὶ* cet. **succedo.* Conv. 220. C: *ἐπειδὴ οὐ προὐχώρει αὐτῷ.*

προωθῶ, *impello.* Phaed. 84. D: *πάλαι ... ἡμῶν ἑκάτερος ἀπορῶν τὸν ἕτερον προωθεῖ καὶ κελεύει ἐρέσθαι.*

πρύμνα, *ἡ*, *puppis.* Phaed. 58. A: *ἔτυχε ... ἡ πρύμνα ἐστεμμένη τοῦ πλοίου* cet. Euthyd. 291. D: *ἐν τῇ πρύμνῃ ... τῆς πόλεως* (ex Aesch.). Phaed. 58. C: *τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου.*

πρυτανεῖον, *τό*, *prytaneum.* Apol. 36. D: *ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι.* 37. A. **domicilium, caput* (germ. *Hauptsitz* vel *Mittelpunkt*). Prot. 337. D: *συνεληλυθότας τῆς τε Ἑλλάδος εἰς αὐτὸ τὸ πρυτανεῖον τῆς σοφίας* cet.

πρυτανεύω, *senatui praesideo.* Apol. 32. B: *ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα.* Gorg. 473. E: *ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε.*

πρύτανις, *ὁ*, *prytanis*; in univ. *praeses.* Prot. 338. A: *ἐπιστάτην καὶ πρύτανιν ἑλέσθαι.* 319. C: *κελευόντων τῶν πρυτάνεων.* Legg. VI. 760. A. 766. B: *πλὴν βουλῆς καὶ πρυτάνεων.* XII. 953. C. Apol. 32. B. Legg. VI. 755. E: *πρὶν πρυτάνεις τε καὶ βουλὴν ᾑρῆσθαι.*

πρῴ, *mane.* Prot. 311. A: *πρῴ γάρ ἐστιν.* Phaed. 59. D: *ἀνεῴγετο ... οὐ πρῴ.* Crit. 43. A: *ἢ οὐ πρῴ ἔτι ἐστίν;* C: *τί δὴ οὕτω πρῴ ἀφῖξαι;* Etiam *mature* et *praemature.* Parm. 135. C: *πρῴ ... πρὶν γυμνασθῆναι ... ὁρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς* cet. — Comp. Phaed. 59. D: *τότε πρωϊαίτερον ξυνελέγημεν.* Theaet. 150. E: *ἀπῆλθον πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος.* Id. Pol. II. 358. B. Superl. Prot. 326. C: *πρωϊαίτατα*

... τῆς ἡλικίας. Phaed. 59. E: ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὸ εἰωθός.

πρωϊζά, *nudius tertius.* Alc. II. 141. D: ἐνιά γε χθιζά τε καὶ πρωϊζά (h. e. *non ita pridem*) γεγενημένα (Homerica locutio).

πρωτεῖα, τά, *palma, primae* (partes) vel *principatus.* Phil. 22. E: τῶν πρωτείων. 33. C: ἐὰν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προςθεῖναι.

πρωτεύω, *primas teneo.* Legg. III. 692. D: ἡ ... πρωτεύουσα (πόλις) ἐν τοῖς τότε χρόνοις cet.

πρωτογενής, ὁ ἡ, *primitivus.* Polit. 289. A: τὸ πρωτογενὲς εἶδος. 288. E: ἐν ... αὐτὸ προςαγορεύωμεν πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα.

πρῶτος, η, ον, *primus* (quod Graeci etiam ponunt ubi nos adverbio utimur); etiam *praecipuus, praestans* al. Conv. 177. D: ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται. 197. C: οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ... Ἔρως πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος ... μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. Polit. 303. B: πολὺ πρῶτόν τε καὶ ἄριστον. Cum art. *initium.* Prot. 343. C: εὐθὺς ... τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος μανικὸν ἂν φανείη. (Similiter Pol. III. 392. E: ἐπίστασαι τῆς Ἰλιάδος τὰ πρῶτα —; Conv. 221. D: τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον.) Conv. 177. D: ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον. Phil. 64. D: ὅτι ... ξύγκρασις πᾶσα ... ἀπόλλυσι τά τε κεραννύμενα καὶ πρώτην ἑαυτήν. Polit. 287. B: ἃς πρώτας ἀπ' ἀλλήλων διαιρετέον. Phil. 62. E: πρώτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι. Phil. 44. E: πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει. Superl. πρώτιστον Conv. 178. B. (Parm.). Adverbiorum partes agunt πρῶτον, *primo* (germ. *anfangs*) et *primum* (germ. *erst*, i. q. *zuvor, erstens, zuerst* s. *vor allem* et *zum ersten Mal*). Phaed. 89. C: πρῶτον εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν. Soph. 217. D: τὸ νῦν πρῶτον συγγενόμενον ὑμῖν. 263. D: ἂν πρῶτον λάβῃς τί cet. Parm. 127. C: τότε ... αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι. Phil. 15. D: ὁ ... πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἑκάστοτε τῶν νέων. Pol. I. 338. C: ἐὰν μάθω γε πρῶτον ... τί λέγεις. Vocem πρῶτον excipiunt partt. ἔπειτα (ut Prot. 322. A. Pol. I. 337. E. VIII. 545. B. al.), εἶτα (Phil. 15. B.), αὖ (Legg. XI. 935. A.), ἔτι δέ (Tim. 23. B.) et simpl. δέ (Phaed. 113. B. C. Phil. 60. B. Critia 110. D. E. al.). Etiam abs. ponitur, ut Lat. *primum.* Tim. 45. B. Legg. XI. 933. B. Crit. 46. C. Alc. I. 120. E. al. — Cum art. est germ. *anfangs* (Prot. 333. D: τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐκαλλωπίζετο ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας. 336. A. Gorg. 457. E. Theaet. 187. B. Pol. X. 613. B.) et *das erste Mal* (Conv. 217. D: ἐπειδὴ ... ἀφίκετο τὸ πρῶτον. Phil. 35. A. al.). Cum coniunct., ut Lat. *ubi primum* (Lys. 211. B: ὅταν ἐντύχῃς πρῶτον) et c. praeposs., velut ἐν πρώτοις, *inprimis, ante omnia* (Pol. VII. 522. C: ὃ καὶ παντὶ ἐν πρώτοις ἀνάγκη μανθά-

νειν.); *κατὰ πρώτας*, *initio* (Polit. 292. B: *τῷ ῥηθέντι κατὰ πρώτας ὕστερον ἐμμενοῦμεν* —;). Eodem modo plur. *πρῶτα*. Phil. 55. D: *διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ* cet. Conv. 175. E: *νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα τρέπου* al.

πρωτοτόκος, in muliere ponitur quae primum peperit. Theaet. 161. A: *σοῦ ὡς πρωτοτόκου*. 151. C: *ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία*.

πρωτουργός, ὁ ἡ, *primarius*. Legg. X. 897. A: *πρωτουργοὶ κινήσεις τὰς δευτερουργοὺς ... παραλαμβάνουσαι κινήσεις σωμάτων*.

πταίρω, *sternuo*. Conv. 185. E: *πτάρε*.

πταίω, *allido*, *offendo*; *labor*, *erro*. Theaet. 160. D: *μὴ πταίων τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ ὄντα* cet. Ep. VII. 351. C: *ὅμως ἔπταισεν* (v. *ἔπεσεν*). Phil. 45. A: *εὐλαβηθῶμεν ... μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμεν*. Pol. VIII. 553. A: (*ὅταν*) *αὐτὴν ἴδῃ ἐξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἕρματι πρὸς τῇ πόλει*.

πταρμός, ὁ, *sternutamentum*. Conv. 189. A: *τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμός ἐστι*. Ib. *τὸν πταρμόν*.

πτερόν, τό, *penna*, *ala*. Phaedr. 246. D: *ἡ πτεροῦ δύναμις*. 248. C. 246. D: *τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς*. 248. B: *πολλαὶ ... πολλὰ πτερὰ θραύονται*. Tim. 91. D: *ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον*.

πτεροῤῥυῶ, *pennas amitto*. Phaedr. 248. C: (*ὅταν*) *βαρυνθεῖσα ... πτεροῤῥυήσῃ*. 246. C: *πτεροῤῥυήσασα*.

πτερόφοιτος, ὁ ἡ, *inconstanter* et *insane vagans*. Phaedr. 252. C: *διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην* (vers.).

πτεροφυής, ὁ ἡ, *pinnatus*. Polit. 266. E: *τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν*.

πτεροφυῶ, *pennas gigno*. Phaedr. 251. C: *ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή*. 255. D.

πτερῶ, *pennis induo*, *alatum reddo* (etiam trop.). Pol. V. 467. D: *πτεροῦν χρὴ παιδία ὄντα εὐθύς*. Phaedr. 248. E: *οὐ γὰρ πτεροῦται* (*ἡ ψυχὴ*) *πρὸ τοσούτου χρόνου*. 249. C. 256. D: *ὡρμηκότες ... πτεροῦσθαι*. 246. C: *ἐπτερωμένη*. 249. A: *πτερωθεῖσαι*.

πτέρωμα, τό, *penna* (germ. *Gefieder*). Phaedr. 246. E: *τούτοις ... τρέφεταί τε καὶ αὔξεται μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα*.

πτερώνυμος, ὁ ἡ, *a pennis denominatus*. Phaedr. 252. C: *τὸ τοῦ πτερωνύμου ἄχθος*.

Πτέρως, i. q. *Ἔρως*. Phaedr. 252. C.

πτερωτός, ή, όν, *pinnatus*. Phaedr. 251. B: *πᾶσα* (*ἡ ψυχὴ*) ... *ἦν τὸ πάλαι πτερωτή*.

πτηνός, ὁ ἡ, *alatus*, *volatilis*. Phaed. 109. E: *πτηνὸς γενόμενος*. Tim. 40. A: *πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον* (*γένος*). Ion. 534. B: *πτηνὸν καὶ ἱερόν* (*χρῆμα ποιητής ἐστι*). Soph.

220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους. Polit. 264. E: τῷ πτηνῷ τε καὶ πεζῷ διορισάμενος. 266. E. Prot. 320. E: πτηνὸν φυγήν. Phaedr. 246. A: ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα. Soph. 220. A: πτηνὸν φῦλον. Theaet. 158. B: (ὅταν) οἱ δὲ πτηνοί τε καὶ ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Conv. 207. B: καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνά. Legg. VII. 823. B: πολλὴ ... ἡ (θήρα) τῶν πτηνῶν. E. Pol. VIII. 522. C: τοὺς ... πτηνοὺς κηφῆνας. Trop. (ut germ. *flüchtig*). Ax. 366. A: ὦ τὰ ... ἥδοντα ... πτηνά. Legg. IV. 717. C: κούφων καὶ πτηνῶν λόγων.

πτήσσω, *me submitto*. Conv. 184. B: ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ cet.

πτοεῖσθαι, *insana fere cupiditate* vel *studio ad aliquid ferri* (germ. *hingerissen werden*, perf. *gefesselt seyn*). Pol. IV. 439. D: ᾧ ἐρᾷ ... καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ἐπτόηται. Phaed. 68. C: τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι. 108. A: περὶ ἐκεῖνο πολὺν χρόνον ἐπτοημένη.

πτόησις et πτοίησις, ἡ, *insana fere cupiditas* vel *studium, aestus*. Conv. 206. D: ὅθεν ... τῷ κυοῦντι ... πολλὴ ἡ πτόησις (v. ποίησις, al. πτοίησις) γέγονε περὶ τὸ καλὸν cet. Prot. 310. D: γιγνώσκων αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν πτοίησιν (sic libri fere omnes). Crat. 404. A: ἔχοντας ... τὴν τοῦ σώματος πτόησιν καὶ μανίαν.

πτοία, ἡ, *insana cupiditas*. Locr. 103. B: παραφροσύναι τε καὶ πτοῖαι.

πτόρθος, ὁ, *germen*. Prot. 334. B: ἐπὶ τοὺς πτόρθους καὶ τοὺς νέους κλῶνας.

πτύρομαι, *consternor, timeo*. Ax. 370. A: οὐκ ἄν ποτε πτυρείης τὸν θάνατον.

πτυχή, ἡ, *vorago*. Ep. II. 312. D: ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς.

πτῶμα, τό, *casus; lapsus;* etiam *iactus*. Phaedr. 254. C: ὑπὸ ... τοῦ πτώματος. Lach. 181. B: οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τὸ τοιοῦτον πτῶμα. Tim. 80. C: τὰ τῶν κεραυνῶν πτώματα. Pol. IX. 583. B: τοῦτ' ἂν εἴη μέγιστόν τε καὶ κυριώτατον τῶν πτωμάτων. Tim. 74. B. 87. E: διὰ τὴν παραφορότητα πτώματα παρέχον.

πτῶσις, ἡ, *iactus*. Pol. X. 604. C: ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων.

πτωχεία, ἡ, *mendicitas*. Legg. XI. 936. B: ὥστ' εἰς πτωχείαν τὴν ἐσχάτην ἐλθεῖν. Pol. X. 618. A: εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς καὶ εἰς πτωχείας τελευτώσας (τυραννίδας).

πτωχεύω, *mendico*. Eryx. 394. B: πτωχεύειν.

πτωχικός, ή, όν, *mendicus*. Pol. VIII. 554. B: πτωχικὰς (ἐπιθυμίας).

πτωχός, ή, όν, *mendicus, pauper*. Legg. XI. 936. C: πτωχὸς μηδεὶς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει γιγνέσθω. Lys. 215. C: πτωχὸς πτωχῷ (Hes.). Pol. VIII. 556. A: πολὺν τὸν κηφῆνα

καὶ πτωχὸν ἐμποιοῦσι τῇ πόλει. Ep. I. 309. B. Theaet. 175. A: *πλούσιοι καὶ πτωχοί.* Pol. VII. 521. A. VIII. 552. C. D: *ἐν πόλει οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς.* Ib. *ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις πόλεσι πτωχοὺς οὐχ ὁρᾷς ἐνόντας;*

πυγμή, ἡ, pugilatus. Legg. VII. 795. B: *πυγμὴν* (*ἠσκηκώς*).

πυθμήν, ὁ, fundus, fundamentum. Phaed. 109. C: *ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους οἰκῶν.* 112. B: *ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο.* Tim. 83. E: *μενόντων ... τῶν πυθμένων.* **radix* (numeri). Pol. VIII. 546. C: *ἐπίτριτος πυθμήν.*

πυκνά, crebro, frequenter. Crat. 411. B: *ὑπὸ τοῦ πυκνὰ περιστρέφεσθαι ζητοῦντες.* Pol. VI. 501. B: *πυκνὰ ἂν ἑκατέρωσ' ἀποβλέποιεν* cet. Legg. I. 625. B: *τὸ διαναπαύεσθαι πυκνὰ ἐν αὐταῖς.* IV. 706. C. Pol. I. 328. D: *νῦν δὲ σὲ χρὴ πυκνότερον δεῦρο ἰέναι.* Etiam *dense.* Crat. 420. D: *πυκνότερα* (v. *πυκνότερον*) *ἐπάγειν.*

πυκνός, ή, όν, spissus; densus. Tim. 45. B: *λεῖον καὶ πυκνόν* (*πῦρ*). 71. B. 75. A: *πυκνὸν ὀστοῦν.* 74. E: *πολλαὶ καὶ πυκναί.* Pol. VI. 510. A: *ὅσα πυκνά τε καὶ λεῖα.* Tim. 52. E: *τὰ ... πυκνὰ καὶ βαρέα.* Critia 117. E: *ὑπὸ πολλῶν καὶ πυκνῶν οἰκήσεων.* Prot. 321. A: *πυκναῖς ... θριξί.* Tim. 59. B: *χρυσοῦ πυκνότερον ὄν.* 76. C. 59. B: *τὸ μὲν ... πυκνότατον γιγνόμενον.* 74. E: *πυκνοτάταις* (*σαρξίν*). Trop. *prudens* (ut ap. Hom.). Pol. VIII. 568. A: *ὅτι καὶ τοῦτο πυκνῆς διανοίας ἐχόμενον ἐφθέγξατο.* **creber, frequens.* Apol. 40. A: *ἡ ... εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου ... πάνυ πυκνὴ ἀεὶ ἦν.* Legg. VII. 798. D: *ὅσα ... πυκνὰ μεταπίπτει.* Tim. 43. A: *πυκνοῖς γόμφοις ξυντήκοντες.* Legg. VII. 788. B: *ἐν τοῖς σμικροῖς καὶ πυκνοῖς ἐθισθέντων τῶν ἀνθρώπων παρανομεῖν.* Pol. IX. 573. E: *πυκνάς τε καὶ σφοδρὰς ἐννενεοττευμένας* (*ἐπιθυμίας*). Legg. VII. 807. E: *πολλὰ ... καὶ πυκνὰ καὶ σμικρὰ λέγων* (*νομοθέτης τις*).

πυκνότης, ἡ, densitas. Tim. 59. B: *πυκνότητι μὲν χρυσοῦ πυκνότερον ὄν.* 64. A. 59. B: *διὰ πυκνότητα.* 62. C. 82. D. Legg. V. 734. A: *πλήθει καὶ πυκνότησιν.* **frequentia.* Legg. VII. 788. B: *διὰ σμικρότητα αὐτῶν καὶ πυκνότητα.* 812. D: *πυκνότητα μανότητι ... ξύμφωνον ... παρεχομένους.*

πύκνωμα, τό, sonorum quaedam (in parvo intervallo) *condensatio.* Pol. VII. 531. A: *πυκνώματ' ἄττα ὀνομάζοντες.*

πυκτεύω, pugnis certo. Gorg. 456. D: *πυκτεύειν τε καὶ παγκρατιάζειν.* Alc. II. 145. C. Charm. 159. C.

πύκτης, ὁ, pugil. Gorg. 460. D: *ἐὰν ὁ πύκτης τῇ πυκτικῇ μὴ καλῶς χρῆται.* Pol. IV. 422. B. Prot. 339. E: *ὥσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς.* Pol. IV. 422. B: *δυοῖν μὴ πύκταιν.* Legg. VIII. 830. A: *πύκται ... ὄντες.*

819. B: *πυκτῶν καὶ παλαισιῶν.* 830. A: *εἰ πύκτας ἢ παγκρατιαστὰς ἐτρέφομεν.*

πυκτικός, ή, όν, luctandi peritus et *ad luctationem spectans*, fem. *ars luctandi.* Gorg. 456. D: *πυκτικὸς γενόμενος.* Pol. IV. 422. C: *πυκτικῆς ... μετέχειν.* Gorg. 460. D: *τῇ πυκτικῇ.* Pol. I. 333. E: *ἐν μάχῃ ... πυκτικῇ.* Alc. II. 145. D: *κατὰ τὴν πυκτικὴν πυκτικόν.*

πύλαι, αἱ, fores, portae. Ax. 364. D: *πλησίον ... ᾤκει τῶν πυλῶν.* Legg. VI. 779. A: *τείχεσι ... πύλαις ... φραχθέντας.* Conv. 218. B: *πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε.* Pol. VIII. 560. C: *κλήσαντες ... τὰς τοῦ βασιλικοῦ τείχους ... πύλας.* Critia 116. A. Ep. VII. 348. B. Etiam pars iecoris ita nominatur Tim. 71. C.

πυλίς, ἡ, portula. Lys. 203. A: *ἐπειδὴ δ' ἐγενόμην κατὰ τὴν πυλίδα* cet.

πυνθάνομαι, sciscitor, quaero; audio, comperio, cognosco. Hipp. min. 372. C: *πυνθάνομαι καὶ ἐρωτῶ.* Soph. 226. B: *ἀτὰρ ποῖα δὴ τῶν πολλῶν πυνθάνει;* Parm. 126. B: *τί μάλιστα πυνθάνει;* Legg. I. 635. B: *ὑμῖν ... μόνοις Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ὧν ἡμεῖς πυνθανόμεθα* (*quos novimus*). Conv. init. *περὶ ὧν πυνθάνεσθε.* Theag. 125. B: *πυνθάνου δή.* Lach. 187. B: *ταῦτ' ... παρ' αὐτῶν πυνθάνου.* Ep. XIII. 363. C: *νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.* Gorg. 463. C: *πυνθανέσθω.* Soph. 216. A: *τοῦ ... ξένου ἡμῖν ἡδέως ἂν πυνθανοίμην ... τί* cet. Pol. V. 476. E: *ἢ βούλει ὧδε πυνθανώμεθα παρ' αὐτοῦ* cet. Legg. XII. 952. A: *ἐὰν ἄλλοθι πυνθάνωνταί τι περὶ τῶν τοιούτων διαφέρον.* Gorg. 455. C: *εὖ ἔχει τὰ τῆς σῆς τέχνης παρὰ σοῦ πυνθάνεσθαι.* Pol. I. 328. E. X. 614. E. Legg. X. 888. C: *πυνθανόμενος παρά τε τῶν ἄλλων* cet. Soph. 237. C: *τῷ πυνθανομένῳ δεικνύναι.* Polit. 272. C: *πυνθανόμενοι παρὰ πάσης φύσεως.* Pol. X. 599. D: *δίκαιόν που ἐρωτᾶν αὐτὸν πυνθανομένους.* Riv. 136. B: *ἐπυνθανόμην αὐτοῦ τοὺς ἀγαθοὺς* cet. Euthyd. 280. B. Prot. 310. B: *σὺ δὲ ἄρτι πέπυσαι;* Gorg. 462. C. Polit. 264. C. Gorg. 463. C: *οὐ γάρ πω πέπυσται* cet. Charm. 153. C: *οὐ γάρ τί πω πάντα σαφῶς πεπύσμεθα.* Crat. 413. B: *ἱκανῶς γάρ μέ φασι πεπύσθαι.* Conv. 179. E: *πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς* cet. Charm. 153. B: *ἣν (μάχην) ἄρτι ἦσαν οἱ τῇδε πεπυσμένοι.* Theaet. 209. E: *τί οὖν δὴ ὡς ἐρῶν ἐπύθου;* Phaed. 59. E: *ἐπυθόμεθα ὅτι* cet. Theaet. 143. E: *ἡδέως ἂν πυθοίμην.* Crat. 399. C. Pol. I. 328. E: *καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην* cet. Alc. I. 104. D: *ἥδιστ' ἂν πυθοίμην.* Phil. 61. B: *ὀρθῶς ... πύθοιτ' αὐτοῦ.* Euthyd. 295. C: *οὐ τοίνυν ... ἀποκρινοῦμαι ... πρότερον πρὶν ἂν πύθωμαι.* Lach. 196. C: *αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυθώμεθα τί ποτε νοεῖ.* Pol. I. 344. C: *ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα.* Gorg. 447. C: *βούλομαι ... πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τίς* cet. Soph.

248. C: ὅτι δεόμεθα παρ' αὐτῶν ἔτι πυθέσθαι σαφέστερον εἰ cet. Pol. II. 358. D: μάλιστα δ' οἶμαι ἂν σοῦ πυθέσθαι. Euth. 9. A: πρὶν ... παρὰ τῶν ἐξηγητῶν πυθέσθαι τί χρὴ ποιεῖν. Legg. VI. 762. D: ὁ ... αἰσθόμενός τε καὶ πυθόμενος. XI. 932. D. X. 907. E: τῶν ... ἀρχόντων οἱ πρῶτοι πυθόμενοι. XI. 917. E. Phaedr. 231. E: πυθομένων ἀνθρώπων. 227. B: πεύσει. Alc. I. 103. B: οὐ σὺ τὴν δύναμιν καὶ ὕστερον πεύσει (cognosces). Crat. 421. E: ἐκεῖνα πεύσεται. Pol. VII. 530. E: οὐκοῦν ... ἐκείνων πευσόμεθα πῶς λέγουσι περὶ αὐτῶν cet. Critia 113. A: τὸ γὰρ αἴτιον αὐτῶν πεύσεσθε. Euthyd. 286. C: οἶμαι δὲ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν παρὰ σοῦ κάλλιστα πεύσεσθαι. Phaed. 98. A: πευσόμενος. Euth. 4. C: πέμπει ... ἄνδρα πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Verb. Soph. 244. B: παρὰ τῶν ἓν τὸ πᾶν λεγόντων ἆρ' οὐ πευστέον ... τί ποτε λέγουσι τὸ ὄν;

πυππάξ, *papae!* Euthyd. 303. A: πυππὰξ (v. πύπαξ) ὦ Ἡράκλεις ... καλοῦ λόγου! Ib. πότερον οὖν ... ὁ Ἡρακλῆς πυππάξ ἐστιν, ἢ ὁ πυππὰξ Ἡρακλῆς;

πῦρ, τό, *ignis.* Theaet. 153. A: τὸ ... θερμόν τε καὶ πῦρ. Crat. 410. A: ὅρα τοίνυν καὶ τοῦτο τοὔνομα τὸ πῦρ μή τι βαρβαρικὸν ᾖ. Phil. 29. B: πῦρ ἔστι μέν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί. Prot. 320. D: ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες. Phaed. 103. D: ἕτερόν τι πυρὸς τὸ θερμόν. Soph. 220. D: τὸ ... νυκτερινὸν ... πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον. Pol. VII. 515. A: τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ ... προςπιπτούσας. Critia 120. A: κατὰ τοῦ πυρὸς σπένδοντες. Legg. IX. 865. B: πυρὸς ἢ χειμῶνος προςβολῇ. Ep. VII. 340. B: ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας, ὥσπερ πυρός. Polit. 303. E: πυρὶ μόνον ἀφαιρετά. Phil. 16. C: ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί. Pol. III. 413. E: βασανίζοντες πολὺ μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρί. Id. VI. 503. A. Legg. III. 697. D: πυρὶ καταφθείραντες. Phil. 29. C: πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔσῃ. Pol. II. 372. C: πρὸς τὸ πῦρ. VIII. 569. B: φεύγων ἂν καπνὸν δουλείας ... εἰς πῦρ ... δεσποτείας ἂν ἐμπεπτωκὼς εἴη. Legg. II. 666. A: ὡς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν cet. C: καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα. VI. 780. C: εἰς πῦρ ξαίνειν. X. 889. B: πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα εἶναι καὶ τύχῃ φασί. C: πῦρ καὶ ὕδωρ ... πρῶτα ... τῶν πάντων εἶναι.

πυρά, ἡ, *rogus.* Pol. X. 614. C: ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος. 621. B. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν.

πυραμίς, ἡ, *pyramis.* Locr. 98. D: ἐξ ὧ ἁ πυραμὶς ... συντίθεται. Tim. 56. B: ἔστω ... τὸ ... τῆς πυραμίδος στερεὸν γεγονὸς εἶδος πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα.

πύργος, ὁ, *turris.* Critia 116. A: πύργους καὶ πύλας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ... ἐπιστήσαντες.

πυρεῖα, τά, ligna e quibus inter se contritis ignis eli-

citur. Pol. IV. 435. A: τάχ' ἂν ... τρίβοντες, ὥσπερ ἐκ πυρείων, ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην.

πυρετός, ὁ, *febris*. Phaed. 105. C: ᾧ ἂν πυρετὸς (ἐγγένηται). Pol. X. 610. B: ὑπὸ πυρετοῦ. Theaet. 178. C: αὐτὸν πυρετὸν λήψεσθαι. Tim. 84. E: πυρετοί. 86. A: πυρετοὺς ... ἀμφημερινούς, τριταίους cet. Ib. τεταρταίους.

πυρέττω, *febricito*. Alc. II. 139. E: πυρέττειν. Theaet. 178. C: πυρέττων. Phil. 45. B: οἱ πυρέττοντες. Alc. II. 140. A.

πυρευτικός, ή, όν, in eo ponitur quod ad ignem peragitur. Soph. 220. D: πυρευτικὴν (θήραν).

πυρίκαυτος, ὁ ἡ, *urens*, *inflammatus*. Tim. 85. C: πυρίκαυτα νοσήματα πολλὰ ἐμποιεῖ.

πυροειδής, ὁ ἡ, *igneus*. Legg. X. 895. C: ἐν τῷ γηΐνῳ ἢ ἐνύδρῳ ἢ πυροειδεῖ.

πυροί, οἱ, *triticum*. Legg. VII. 847. E: πυρῶν καὶ κριθῶν. 849. C. Menex. 238. A: τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπόν. Clit. 408. E. (Legg. I. 638. C. pro πυρούς scrib. videtur τυρούς.)

πυῤῥίχη, ἡ, *saltatio militaris* vel *armatorum*. Legg. VII. 815. A: πυῤῥίχην ἄν τις ὀρθῶς προσαγορεύοι. 816. B: τὸ μὲν πολεμικὸν (τῶν ὀρχήσεων εἶδος) πυῤῥίχην (κατεστήσατο).

πυῤῥός, ά, όν, *ruber*, *rufus*. Tim. 68. C: πυῤῥὸν ... ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ κράσει γίγνεται. Ib. πυῤῥοῦ.

πυρῶ, *uro*, *inflammo*. Tim. 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην ὑγραινομένην καὶ πυρουμένην. Ax. 372. A: λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι. Tim. 51. B: πῦρ ... ἑκάστοτε αὐτοῦ τὸ πεπυρωμένον μέρος φαίνεσθαι.

πυρώδης, ὁ ἡ, *igneus*. Critia 116. C: μαρμαρυγὰς ἔχοντι πυρώδεις.

πύστις, ἡ, *percontatio*. Lach. 196. C: κοινὴ γὰρ ἔσται ἡ πύστις ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ.

πώ, *unquam*, *adhuc*, c. negat. *nondum* (Phil. 58. B.) et *necdum*, ut οὐδείς πω (*nondum quisquam*. Gorg. 448. A: ὅτι οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδέν. Phil. 23. B. Pol. II. 358. D: οὐδενός πω ἀκήκοα ὡς βούλομαι. Theaet. 144. A: ὅτι ... οὐδένα πω ᾐσθόμην cet. Pol. V. 454. E: οὐδέν τί πω φήσομεν μᾶλλον ἀποδεδεῖχθαι. al.). Similiter οὔτε πω (Parm. 141. B: οὔτε εἶναί πω διάφορον. Critia 114. D.), οὐδέ πω (Theaet. 207. E: οὐδέ γέ πω ἡγοῦμαι ἐπίστασθαι τοὺς οὕτως ἔχοντας. Pol. II. 382. A: οὐδὲ νῦν πω ... μανθάνω. al.). Praec. nectitur cum part. ποτέ. Theaet. 144. A: ὧν δὴ πώποτε ἐνέτυχον ... οὐδένα cet. 196. A: ταῦτα αὐτὰ εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέψατο cet. Pol. I. 352. C. VI. 493. D: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας —; Acced. negatt. οὐ, μή, οὐδέ al. Pol. VI. 498. D: οὐ γὰρ πώποτε εἶδον γενόμενον τὸ νῦν λεγόμενον. VII. 517. E: ὑπὸ τῶν αὐτὴν δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων. Prot. 310. E: ἅμα δὲ

οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν πώποτε. Phaedr. 234. B: (*ὅτι*) *οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο* cet.

πώγων, ὁ, barba. Prot. init. *πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος.* Theaet. 168. E: *πολλῶν ... μεγάλους πώγωνας ἐχόντων.*

πωλητικός, ή, όν, vendens. Soph. 224. D: *ὡς τὸ ... περὶ λόγους καὶ μαθήματα ἀρετῆς πωλητικὸν δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστική.*

πῶλος, ὁ, pullus. Crat. 393. C: *οὐ πῶλον κλητέον, ἀλλὰ μόσχον.* Apol. 20. A: *εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην* cet. Legg. VIII. 834. C: *πώλοις ... ἀβόλοις.* Pol. III. 413. D: *ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες.* Legg. II. 666. E: *οἷον ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους.*

πωλῶ, vendo. Prot. 313. C: *ἐπαινῶν ἃ πωλεῖ.* Pol. 260. D: *πωλοῦσι πάλιν οἱ κάπηλοι.* Legg. VIII. 849. C: *μήτε τις πωλείτω.* XI. 917. C: *τιμὰς ὧν ἂν πωλῇ.* V. 741. B: *τῷ πωλεῖν πρὸς ἀλλήλους.* VIII. 848. A. Soph. 224. D: *πωλῶν.* Legg. XI. 917. B. D. Soph. 223. E: *πωλοῦν διὰ νομίσματος ἀλλάττεται.* Legg. XII. 954. A: *τοῦ μὴ ἐνδίκως πωλοῦντος.* XI. 917. D: *τὸν ... κίβδηλόν τι πωλοῦντα.* Prot. 313. C: *πωλοῦντες καὶ καπηλεύοντες.* Pol. II. 371. B: *πωλοῦντες καὶ ὠνούμενοι.* E. Ep. VII. 347. D: *ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν.* III. 318. B: *φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν.* VII. 347. D. Legg. XI. 917. C: *περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου.* Soph. 224. A: *ἀχθέντα καὶ πωλούμενα.* Polit. 260. D: *πωληθέντα ... πρότερον ἔργα ἀλλότρια.*

πῶμα, τό, potus. Pol. III. 406. A: *ἄτοπόν γε τὸ πῶμα* (v. *πόμα*) *οὕτως ἔχοντι.* Tim. 91. A. Legg. I. 649. A. Phaed. 117. B: *περὶ τοῦδε τοῦ πώματος* (libri fere omnes *πόματος*). Phil. 34. E: *πώματος* (sic Cl. c. al. Vulg. *πόματος*). 35. A. Pol. IV. 437. D. E: *αὐτοῦ πώματος.* 439. A. Tim. 73. A. Legg. I. 648. C: *μηδὲν ἄλλο ἐγκαλῶν τῷ πώματι.* Tim. 70. C: *τὸ πῶμα δεχομένη.* Legg. VI. 773. D: *ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται.* 782. A: *πωμάτων ... καὶ βρωμάτων ἐπιθυμήματα παντοδαπά.* VIII. 844. B: *τῶν ἀναγκαίων πωμάτων.* I. 659. E: *ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι.* XI. 932. E. Critia 115. B: *πώματα καὶ βρώματα ... φέρων.*

πώποτε, vid. *πώ.*

πῶς, quomodo, qui et *cur* (ut *πῶς γὰρ οὐ μέλλει;* Phaed. 78. B. Phil. 50. C: *πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;* Pol. VIII. 556. A. Similiter *πῶς δῆτα;* Gorg. 469. B. al.). Phaedr. 231. C: *πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πράγμα προέσθαι —:* 269. D: *πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι;* Theaet. 152. C: *πῶς δὴ ... τοῦτο λέγεις;* Conv. 174. A: *πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι —;* 214. A: *πῶς οὖν ... ποιοῦ-*

μεν; Pol. I. 334. E: *νῦν δὲ πῶς ... μεταθώμεθα;* 345. B: *καὶ πῶς σε πείσω;* Cum gen. Gorg. 451. C: *πῶς ἔχει πλήθους.* Ib. *πῶς πρὸς ἄλληλα τάχους ἔχει.* Abs. *πῶς δή;* (germ. *wie denn?*). Phaed. 83. D. Crat. 403. B. 404. E. Pol. IV. 421. D. — *πῶς δ' οὔ;* (*quidni?*). Polit. 309. E. Parm. 162. C. Pol. V. 457. A. Similiter *πῶς γὰρ οὔ;* (sensu affirmandi). Gorg. 487. B. Crat. 422. D. Pol. I. 327. C. V. 453. B. Praec. ita ponitur ut neget, velut *πῶς γάρ;* (germ. *wie denn?* h. e. *wie wäre das möglich?*). Soph. 263. C. Polit. 309. E. Parm. 162. C. Pol. II. 379. B. Similiter *πῶς γὰρ ἄν;* Soph. 237. C. Parm. 149. E. Legg. III. 696. C. Euthyd. 284. A. Pariter *καὶ πῶς;* (Theaet. 163. D. Phil. 21. D. 60. D.) et *καὶ πῶς ἄν;* Theaet. 185. C. Pol. I. 353. C. Cum interrog. *τί* (ut coarctata sit duplex interrogatio). Theaet. 208. E: *πῶς τί τοῦτο;* Soph. 261. E: *πῶς τί τοῦτ' εἶπες;* Phil. 58. A: *σὺ δὲ τί πῶς τοῦτο* (sic Cl. c. al.) ... *διακρίνοις ἄν;* Hipp. mai. 298. A: *πῶς τί ἄρ' ἂν ἀγωνιζοίμεθα;* — Enclit. *πώς*, *quodammodo, nescio quomodo, fere* (ut *οὕτω πως, οὑτωσί πως* al.) et *forte* (ut *εἴ πως, μή πως* al.). Attici vero urbani particula etiam utuntur ubi leniter aliquid intendunt. Prot. 315. B: *εὖ πως καὶ ἐν κόσμῳ περιεσχίζοντο* cet. 328. D: *μόγις πως ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συναγείρας εἶπον.* al.

Ρ.

ῥῶ, τό. Crat. 426. C: *τὸ ῥῶ ἔμοιγε φαίνεται ὥσπερ ὄργανον εἶναι πάσης τῆς κινήσεως.* D. 434. D: *ὅτι τὸ ῥῶ τῇ φορᾷ καὶ κινήσει καὶ σκληρότητι προσέοικεν.* 426. E: *πάντα ταῦτα τὸ πολὺ ἀπεικάζει διὰ τοῦ ῥῶ.*

ῥάβδος, ἡ, virga. Legg. III. 700. C: *ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο.* Ax. 367. A: *γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι.* Soph. 221. A: *ἄνω ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον.*

ῥαβδοῦχος, ὁ, ludorum praeses. Prot. 338. A: *ῥαβδοῦχον ... ἑλέσθαι.*

ῥάδιος, α, ον, facilis. Critia 114. D: *ὅσος (πλοῦτος) ... οὔτε ποτὲ ὕστερον γενέσθαι ῥᾴδιος.* Pol. I. 328. E: *ῥᾳδία καὶ εὔπορος (ὁδός).* Phaedr. 250. A: *ἀναμιμνήσκεσθαι ... ἐκεῖνα οὐ ῥᾴδιον ἁπάσῃ (ψυχῇ).* Theaet. 199. E: *οὐ ῥᾴδιόν γε ... μὴ ἐπαινεῖν σε.* Pol. I. 331. E: *Σιμωνίδῃ γε οὐ ῥᾴδιον ἀπιστεῖν.* II. 365. C. Phil. 23. B: *οὐδὲ ῥᾳδίου*

(*λόγου*) *πάνυ τι νῦν.* Prot. 328. A: *οὐ ῥάδιον ... εἶναι ... τούτων διδάσκαλον φανῆναι.* Legg. III. 685. A: *οὐ πάνυ ῥάδιον ἐρωτᾷς.* Phaedr. 272. B: *εἴ τις ... ῥᾴων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός.* Pol. II. 368. E: *ῥᾴων καταμαθεῖν* (*δικαιοσύνη*). Soph. 216. C: *οὐ πολύ τι ῥᾷον ... εἶναι διακρίνειν* (*κινδυνεύει*). Pol. I. 336. C: *ὅτι ῥᾷον ἐρωτᾶν ἢ ἀποκρίνεσθαι.* II. 370. A. IX. 588. D: *ταῦτα ... ῥᾴω.* Legg. IV. 708. C: *ταῦτ' οὖν πάντ' ἐστὶ τῇ μὲν ῥᾴω κατοικίζεσθαι* cet. Polit. 292. E: *ῥάστη μέντ' ἂν οὕτω γ' εἴη πασῶν τῶν τεχνῶν.* Phaedr. 229. A: *ῥᾷστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον ... ἰέναι.* Soph. 218. C: *οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν.* 244. C. Conv. 201. E. Pol. VI. 497. D: *ἐπεὶ καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάντως ῥᾷστον διελθεῖν.* Legg. IV. 712. A: *πάντων τάχιστόν τε καὶ ῥᾷστον μακρῷ.* Polit. 302. C: *χαλεπὴν ... ἅμα καὶ ῥάστην γίγνεσθαι* (*τριῶν οὐσῶν*, int. *τῶν πολιτειῶν*). Legg. VIII. 839. B. Menex. 249. C: *ῥᾷστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι.* Polit. 277. E: *ἐν ταῖς βραχυτάταις καὶ ῥάσταις τῶν συλλαβῶν.*

ῥαδίως, *facile, nullo negotio; aequo animo;* etiam *sine ulla dubitatione, temere* (germ. *ohne weiteres, ohne sich zu bedenken*). Phaedr. 275. B: *ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους ... λόγους ποιεῖς.* Gorg. 522. E: *εὖ οἶδα ὅτι ῥαδίως ἴδοις ἄν με φέροντα τὸν θάνατον.* Phaed. 62. C: *τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥαδίως ἂν ἐθέλειν ἀποθνήσκειν.* 63. A: *ὅτι οὕτω ῥαδίως φέρεις καὶ ἡμᾶς ἀπολείπων* cet. Theaet. 206. E: *μὴ ... ῥαδίως καταγιγνώσκωμεν τὸ μηδὲν εἰρηκέναι* cet. Pol. I. 321. C: *τοῦ ῥαδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ.* 329. E: *ῥαδίως τὸ γῆρας φέρειν.* II. 377. B: *ἆρ' οὖν ῥαδίως οὕτω παρήσομεν* cet. 378. B: *ῥαδίως οὕτω λέγεσθαι.* III. 390. B: *τούτων πάντων ῥαδίως ἐπιλανθανόμενον* cet. Critia 120. E: *ῥαδίως ἔφερον οἷον ἄχθος τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον.* Legg. III. 690. D: *πρός τινα παίζοντες τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων ῥαδίως.* VII. 799. D. XI. 917. B: *θεῶν ὀνόματα μὴ χραίνειν ῥαδίως* (i. q. vern. *leichtsinnig*). Apol. 24. C: *ῥαδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους.* Charm. 172. D: *ὅτι ... ῥαδίως ὡμολογήσαμεν* cet. Men. 94. E: *ῥαδίως μοι δοκεῖς κακῶς λέγειν ἀνθρώπους.*

ῥαθυμία, ἡ, *socordia; temeritas.* Phaed. 99. B: *πολλὴ ἂν καὶ μακρὰ ῥαθυμία εἴη τοῦ λόγου.* Legg. X. 901. E: *ῥαθυμία δὲ ἀργίας καὶ τρυφῆς* (*ἔκγονος*). Def. 413. A: *ῥαστώνη ψυχῆς.* Legg. VI. 779. A: *ἐκ ῥαθυμίας.* X. 901. C: *ῥαθυμίᾳ καὶ τρυφῇ.* E: *ἀργίᾳ ... καὶ ῥαθυμίᾳ.* Pol. VI. 504. C: *καὶ μάλ' ... συχνοὶ πάσχουσιν αὐτὸ διὰ ῥαθυμίαν.* Clit. 407. C: *διὰ ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν.* Ep. III. 317. D.

ῥάθυμος, ὁ ἡ, *inconsideratus, levis.* Theaet. 166. A: *ὦ ῥαθυμότατε Σώκρατες.* Crit. 45. D: *σὺ δ' ἐμοὶ δοκεῖς τὰ ῥαθυμότατα αἱρεῖσθαι.*

ῥᾳθυμῶ, *segnitor ago.* Legg. X. 903. B: δειλόν τινα διὰ πόνους ῥᾳθυμοῦντα.

ῥᾳθύμως, *segniter, negligenter; inconsiderate;* etiam *aequo animo.* Pol. VIII. 549. D: ῥᾳθύμως πάντα τὰ τοιαῦτα φέροντα. Legg. II. 659. B: ἀποφαίνεσθαι ῥᾳθύμως τὴν κρίσιν. VII. 807. A: ἀργῷ καὶ ῥᾳθύμως κατεπεπιασμένῳ ζώῳ. IX. 879. C: ἔοικε ... νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥᾳθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν.

ῥᾳΐζω, *melius me habeo, revalesco.* Pol. V. 462. D: ῥᾳΐζοντος (oppos. πονοῦντος μέρους). Ax. 364. C: ῥᾳΐσει.

ῥάξ, ἡ, *acinus.* Legg. VIII. 845. A: κατὰ ῥᾶγα βοτρύων.

ῥᾷον, *facilius.* Gorg. 517. D: ἵνα ῥᾷον καταμάθῃς. Phaed. 70. D: εἰ βούλει ῥᾷον μαθεῖν. Pol. II. 370. C: καὶ κάλλιον καὶ ῥᾷον (γίγνεται). VI. 510. C. al.

ῥᾷστα, *facillime; commodissime;* etiam *aequissimo animo.* Phaedr. 230. E: ἐν ὁποίῳ σχήματι οἴει ῥᾷστα ἀναγνώσεσθαι. Soph. 260. B: ἀλλ' ἴσως τῇδ' ἑπόμενος ῥᾷστ' ἂν μάθοις. Conv. 176. A: τίνα τρόπον ῥᾷστα πιόμεθα; B: τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾷστα πίνοιμεν. Pol. I. 344. A: πάντων ... ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. VII. 516. A. X. 603. E: ὅτι ῥᾷστα οἴσει τῶν ἄλλων. Tim. 19. D: ὡς ... ταῦτα μιμήσεται ῥᾷστα καὶ ἄριστα. Legg. III. 676. A: μῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾷστά τε καὶ κάλλιστα κατίδοι; IV. 710. D. Menex. 247. C: ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν.

ῥᾳστώνη, ἡ, *facilitas; commoditas;* etiam *levatio* (germ. *Erleichterung* et *Erholung*) et *quies.* Gorg. 459. C: οὐκοῦν πολλὴ ῥᾳστώνη ... γίγνεται, μὴ μαθόντας τὰς ἄλλας τέχνας ... μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν; Legg. IV. 711. A: ῥᾳστώνη τῆς μεταβολῆς γίγνεσθαι φιλεῖ. X. 903. E: ῥᾳστώνη ἐπιμελείας θεοῖς τῶν πάντων. Epin. 983. B. Polit. VII. 525. C: (ἕνεκα) αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειαν cet. Critia 107. B: ῥᾳστώνης τε πέρι καὶ χαλεπότητος. Legg. I. 625. B: μετὰ ῥᾳστώνης (Cf. Ep. VII. 325. D.). 648. C. IV. 713. D: διὰ πολλῆς ... αὐτοῖς ῥᾳστώνης. VI. 779. A: ἐκ ῥᾳστώνης (*ex otio*) ... τῆς αἰσχρᾶς. Epin. 991. C: ῥᾳστώνῃ (*facile*) παραλαβεῖν. Polit. 310. C: τὴν ἐν τῷ παραχρῆμα διώκοντες ῥᾳστώνην. Conv. 176. B: τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥᾳστώνην τινὰ τῆς πόσεως. Pol. V. 460. D: πολλὴν ῥᾳστώνην ... λέγεις τῆς παιδοποιίας ταῖς τῶν φυλάκων γυναιξί. Tim. 70. C: (ἵνα) ἀναπνοὴν καὶ ῥᾳστώνην ἐν τῷ καύματι παρέχοι. Legg. III. 684. D: οὐ σμικρὸν εἰς ῥᾳστώνην τῆς θέσεως τῶν νόμων. IV. 720. C: ῥᾳστώνην οὕτω τῷ δεσπότῃ παρασκευάζει τῶν καμνόντων τῆς ἐπιμελείας. VI. 779. A: ἀγνοοῦντας ... τὴν ῥᾳστώνην (*quietem*) ὡς ὄντως ἐστὶν ἐκ τῶν πόνων. D: εἰς ... τὴν τῆς φυλακῆς ῥᾳστώνην. X. 902. C: πρὸς ῥᾳστώνην καὶ χαλεπότητα.

ῥαφή, ἡ, *sutura*. Polit. 280. C: τὴν τρήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένην σύνθεσιν. Tim. 76. A: τὸ ... τῶν ῥαφῶν παντοδαπὸν εἶδος. Ib. ἡ ... νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα.

ῥάχις, ἡ, *spina* (dorsi). Tim. 91. A: διὰ τῆς ῥάχεως. 77. D: ταύτας ... καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν.

ῥαψῳδία, ἡ, *carminum* (praec. epicorum) *pronuntiatio*. Tim. 21. B: ἆθλα ... ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ῥαψῳδίας. Ion. 533. B: οὐδὲ ἐν ῥαψῳδίᾳ. Etiam *carmen epicum* s. *rhapsodia*. Legg. II. 658. B: τὸν μέν τινα ἐπιδεικνύναι, καθάπερ Ὅμηρος, ῥαψῳδίαν, ἄλλον δὲ κιθαρῳδίαν cet.

ῥαψῳδικός, ἡ, όν, *carminum recitatoris proprius*, fem. abs. et cum v. τέχνη *carminum recitandorum ars*. Ion. 538. B: ἡ ... ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς; 540. A: ἡ ῥαψῳδική. D: ἡ ῥαψῳδικὴ τέχνη. 538. C: ῥαψῳδικῆς. 539. E: τῆς τέχνης τῆς ῥαψῳδικῆς. 540. A: τὴν ῥαψῳδικὴν τέχνην. 541. A: τὴν ῥαψῳδικήν.

ῥαψῳδός, ὁ, *qui carmina* (praec. epica vel Homeri) *memoriter pronuntiat*. Ion. 530. C: οὐ γὰρ ἂν γένοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. 535. D. 540. C. 533. C: τοῦ Ἰθακησίου ῥαψῳδοῦ. 539. E: τῷ ῥαψῳδῷ. Legg. II. 658. D: ῥαψῳδόν. Ion. 530. C: τὸν ... ῥαψῳδὸν ἑρμηνέα δεῖ τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίγνεσθαι τοῖς ἀκούουσι. Pol. II. 373. B: ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται, ῥαψῳδοί cet. III. 395. A. Ion. 532. D: ἀλλὰ σοφοὶ μέν πού ἐστε ὑμεῖς οἱ ῥαψῳδοὶ cet. 535. A. Legg. VI. 764. D: οἷον ῥαψῳδῶν καὶ κιθαρῳδῶν cet. VIII. 834. E. Ion. 530. A: ῥαψῳδῶν ἀγῶνα. Eryx. 403. D: ὥσπερ τῶν ῥαψῳδῶν οἳ τὰ Ὁμήρου ἔπη ᾄδουσιν. De lucri cup. 228. B: τοὺς ῥαψῳδούς.

ῥαψῳδῶ, *carmina* (praec. epica) *continua pronuntio* vel *recito* (quod nos dicimus *declamiren*, vid. in Phaedr. p. 608 sq.). Ion. 541. B: τί δή ποτ᾽ οὖν ... ῥαψῳδεῖς μὲν περιιὼν τοῖς Ἕλλησι —; 633. C: ἅ τε εὖ ῥαψῳδεῖ καὶ ἃ μή. Pol. X. 600. D: Ὅμηρον ... ἢ Ἡσίοδον ῥαψῳδεῖν ἂν περιιόντας εἴων. Phaedr. 277. E: ὡς οἱ ῥαψῳδούμενοι (λόγοι) ... πειθοῦς ἕνεκα ἐλέχθησαν (quae ex interpretatione videntur fluxisse).

ῥέζω, *facio*. Legg. I. 642. C: ὡς ἡ πόλις ὑμῶν ... ἡμᾶς οὐ καλῶς ἢ καλῶς ἔρρεξε. Homerica sunt ἔρεξε (Conv. 220. C.) et ῥέξας (Hipp. min. 370. B.).

ῥέθη, τά, *membra*, h. e. *corpus*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

ῥέπω, *vergo*, *inclino*; etiam trop. *inclino*, *propensus sum*. Pol. VI. 485. D: ὅτῳ γε εἰς ἕν τι αἱ ἐπιθυμίαι σφόδρα ῥέπουσιν. Legg. IX. 862. C: τῇδε ῥέπειν. Phaedr. 247. B: ἐπὶ τὴν γῆν ῥέπων. Tim. 79. E: ἐκείνῃ ῥέπον. De iusto 373. E: τὸ ... κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ. Legg. VII. 802. E: τὸ πρὸς τὴν ἀνδρείαν ῥέπον. Pol. VIII. 550. E: ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου ἀεὶ τοὐναντίον ῥέποντε (v. εἰς τοὐναντίον ῥέποντος). Polit. 308. A: οἱ πρὸς τὴν ἀνδρείαν μᾶλλον ῥέποντες. Ep. VII. 328. B: ὅθεν

μοι σκοπουμένῳ ... ἔῤῥεψε δεῖν cet. Phil. 46. E: *εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ.* Pol. VIII. 544. E: *ἃ* (v. *οἳ*) *ἂν ὥσπερ ῥέψαντα* (v. *ῥεύσαντα*) *τἆλλα ἐφελκύσηται.*

ῥεῦμα, τό, fluxio; (etiam *corporis affectio*, vern. *Fluss*); *flumen, fluvius.* Theaet. 144. B: *οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος.* Soph. 163. E: *τὸ ... ἀπ' ἐκείνης* (τ. *ψυχῆς*) *ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος.* Pol. VI. 485. D: *ὥσπερ ῥεῦμα ἐκεῖσε ἀπωχετευμένον.* Tim. 21. E: *τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα.* 23. A: *ῥεῦμα οὐράνιον.* 44. B: *τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ... ῥεῦμα.* Def. 414. C: *φωνὴ ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.* Phaedr. 255. C: *ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγή.* Crat. 440. D: *ὑπὸ ῥεύματός τε καὶ κατάῤῥου πάντα χρήματα ἔχεσθαι.* Tim. 45. C: *περὶ τὸ τῆς ὄψεως ῥεῦμα.* Critia 112. D: *ἄφθονον ῥεῦμα.* Theaet. 180. D: *Ὠκεανός τε καὶ Τηθὺς ῥεύματα.* Tim. 80. C: *τὰ τῶν ὑδάτων πάντα ῥεύματα.* Polit. 280. C: *ὅσαι ... ῥευμάτων στεκτικαὶ γίγνονται.* Pol. III. 405. D: *ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιπλαμένους.* Tim. 84. D: *ὑπὸ ῥευμάτων φραχθείς.* Legg. X. 892. D: *πολλῶν ἔμπειρος ῥευμάτων.* Phaed. 112. B: *εἰςρεῖν πάντα τὰ ῥεύματα.* Theaet. 160. D: *οἷον ῥεύματα κινεῖσθαι τὰ πάντα.* Tim. 79. A: *τὰ τῶν φλεβῶν ... ῥεύματα.* 88. A: *ῥεύματα ἐπάγουσα.* Legg. VIII. 844. C: *μεθιεὶς ... τὰ ῥεύματα.*

ῥευματίζομαι, fluxionibus tentor. Locr. 103. A: *ῥευματιζόμενά τινα μέρεα.*

ῥέω, fluo, mano; effundor; feror; etiam *mutor, diffluo.* Phaedr. 230. B: *ἡ ... πηγὴ ... ῥεῖ.* Theaet. 182. C: *κινεῖται καὶ ῥεῖ ... τὰ πάντα.* Crat. 440. C: (*ὡς*) *πάντα ὥσπερ κεράμια ῥεῖ.* Ax. 371. C: (*ἔνθα*) *πηγαὶ ... ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι.* Phaed. 87. D: *εἰ ... ῥέοι τὸ σῶμα καὶ ἀπολλύοιτο ἔτι ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου.* Crat. 411. C: *ῥεῖν καὶ φέρεσθαι* (*τὰ πράγματα*). 426. D: *ἐν αὐτῷ τῷ ῥεῖν καὶ ῥοῇ.* Phil. 62. E. Conv. 175. D. Tim. 75. E: *τὸ ... λόγων νᾶμα ἔξω ῥέον.* Theaet. 144. B: *ἐλαίου ... ῥέοντος.* Tim. 43. D: *ἐναντία αὐτῇ ῥέουσαι.* Crat. 439. C: *ὡς ἰόντων ἁπάντων ἀεὶ καὶ ῥεόντων.* 411. C: *ὡς φερομένοις τε καὶ ῥέουσι.* Theaet. 181. A: *τοὺς ῥέοντας* (*qui omnia fluere ponunt*). Legg. III. 682. C: *ποταμοὺς ... ἐκ τῶν ὑψηλῶν ῥέοντας.* Pol. VI. 485. D: *ᾧ ... πρὸς τὰ μαθήματα ... ἐῤῥυήκασι* (*αἱ ἐπιθυμίαι.* VIII. 544. E. pro *ῥεύσαντα* nunc scrib. *ῥέψαντα*). Tim. 84. C: *πάσης ἀνάπαλιν τῆς τοῦ σώματος φύσεως ... ῥυείσης.* Pol. VI. 495. B: *οἳ ἂν ταύτῃ τύχωσι ῥυέντες.*

ῥήγνυμι, rumpo, pass. *rumpor, discedo.* Pol. II. 359. D: *ῥαγῆναί τι τῆς γῆς.*

ῥηΐδιος, i. q. *ῥᾴδιος.* Prot. 340. D. Legg. IV. 719. A. (Hes.).

ῥῆμα, τό, dictum; dictio, propositio, sententia verbis expressa (germ. *Spruch, Ausspruch, Satz*). Prot. 341. E: *τὸ μετὰ τοῦτο*

ῥῆμα. 343. B: *καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ ἐφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα* cet. Polit. 303. C. Pol. I. 336. A: *οὔ μοι δοκεῖ εἶναι τὸ ῥῆμα, τὸ φάναι* cet. VIII. 562. C: *λέγεται ... καὶ πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα.* Legg. VIII. 838. B: *σμικρὸν ῥῆμα.* Crat. 399. C: *ἵνα ἀντὶ ῥήματος* (int. *Διὶ φίλος*) *ὄνομα* (*Δίφιλος*) *ἡμῖν γένηται.* Pol. V. 464. A: *μετὰ τούτου τοῦ δόγματός τε καὶ ῥήματος.* Legg. VII. 797. C. Soph. 265. C: *ἢ τῷ τῶν πολλῶν δόγματι καὶ ῥήματι χρώμενοι;* Prot. 342. E: *ἐνέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου βραχύ.* Phaedr. 269. B: *ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον.* Theaet. 190. C. Pol. V. 463. E: *ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν τὸ ῥῆμα τὸ ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει* cet. 473. E: *τοιοῦτον ἐκβέβληκας* (*ἐμβέβλ.?*) *ῥῆμά τε καὶ λόγον* cet. Legg. VIII. 839. B. Conv. 198. B: *τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων* (nos: *der Wörter u. Sätze*). Pol. X. 601. A: *τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν.* Legg. VIII. 840. C: *ἐν ῥήμασι καὶ ἐν μέλεσιν ᾄδοντες.* Apol. 17. B: *κεκαλλιεπημένους γε λόγους ... ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασιν.* Prot. 342. E: *τοιαῦτα ... ῥήματα φθέγγεσθαι.* Conv. 221. E: *τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται* cet. Pol. VI. 498. E. Legg. II. 669. C: *ῥήματα ἀνδρῶν ποιήσασαι.* De lucri cup. 228. E: (*ἵνα*) *τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο.* **verbum, vox* vel *vocabulum* (*Wort* vel *Ausdruck*). Legg. II. 656. C: *ῥήματος ἐχόμενον.* Euthyd. 305. A: (*οἳ*) *παντὸς ... ῥήματος ἀντέχονται.* Ep. III. 319. C. Gorg. 450. E: *οὐχ ὅτι τῷ ῥήματι* (vern. *wörtlich*) *οὕτως εἶπες.* 489. B: *ἐάν τις ῥήματι* (nos: *im Ausdrucke*) *ἁμάρτῃ.* Theaet. 166. D: *τὸν ... λόγον ... μὴ τῷ ῥήματί μου δίωκε.* Soph. 257. B: *τότε μᾶλλόν τί σοι φαινόμεθα τὸ σμικρὸν ἢ τὸ ἴσον δηλοῦν τῷ ῥήματι;* Crat. 421. B: *τούτῳ τῷ ῥήματι, τῇ ἀληθείᾳ.* Pol. I. 340. D: *λέγομεν τῷ ῥήματι οὕτως ὅτι* cet. Tim. 49. E: *τῷ ῥήματι τῷ τόδε καὶ τοῦτο προσχρώμενοι.* Lys. 220. B. Soph. 237. D: *τὸ τὶ ... ῥῆμα.* Legg. X. 906. C. I. 627. D: *εὐσχημοσύνης τε καὶ ἀσχημοσύνης ῥημάτων ἕνεκα.* II. 669. E: *μέλος ... καὶ ῥυθμὸν ἄνευ ῥημάτων.* De lucri cup. 225. C: *τῶν σοφῶν ῥημάτων.* Ion. 536. C. Phaed. 102. B: *οὐχ ὡς τοῖς ῥήμασι λέγεται, οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς ἔχειν.* Theaet. 165. A: *μὴ προσσχὼν τοῖς ῥήμασι τὸν νοῦν.* Legg. II. 660. A: *ἐν τοῖς καλοῖς ῥήμασι ... πείσει.* VI. 783. C: *ἃ τοῖς τρισὶ διωριζόμεθα ῥήμασι.* VII. 800. D. Phaedr. 228. D: *τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον.* 271. C: *αὐτὰ ... τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές.* Theaet. 183. B: *ὡς ... πρὸς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα.* Crat. 421. E. Pol. V. 462. C: *ὅταν μὴ ... φθέγγωνται ... τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν.* Hipp. mai. 292. C: *ἵνα μὴ πρὸς σὲ λέγω ῥήματα ... χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα.* — Sensu grammatico est *verbum*, vern. *Zeitwort* (propr. declaratio eius quod de homine aliquo vel re praedicatur). Soph. 262. E: *συνθεὶς*

πρᾶγμα πράξει δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος. A: τὸ ... ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὂν δήλωμα ῥῆμά που λέγομεν. Ib. τὰ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν. Crat. 425. A: ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθεται (v. συντίθενται). Theaet. 168. B: ἐκ συνηθείας (*ex usu*) ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων. 184. C. 206. D. Soph. 263. D. Ep. VII. 342. B: λόγος ... ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. 343. B. Crat. 431. B: εἰ ... ῥήματα καὶ ὀνόματα ἔστιν οὕτω τιθέναι cet.

ῥηματίσκιον, τό, *vocula*. Theaet. 180. A: ῥηματίσκια αἰνιγματώδη ... ἀποτοξεύουσι.

ῥῆσις, ἡ, *oratio, verba*. Gorg. 506. B: τὴν τοῦ Ἀμφίονος ῥῆσιν. Pol. III. 393. B: ὅταν γέ τινα λέγῃ ῥῆσιν ὥς τις ἄλλος ὤν. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς. III. 393. B: τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων. 394. B. Phaedr. 268. C: ὡς ἐπίσταται περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν. Pol. III. 393. B: ὅταν τὰς ῥήσεις ... λέγῃ. Legg. VII. 811. A: καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυναγαγόντες ἐκμανθάνειν φασὶ δεῖν cet.

ῥητορεία, ἡ, *oratoria*. Polit. 303. E: ὅση ... ῥητορεία πείθουσα τὸ δίκαιον ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις.

ῥητορεύω, *oro*. Gorg. 502. D: ἢ οὐ ῥητορεύειν δοκοῦσί σοι οἱ ποιηταὶ ἐν τοῖς θεάτροις;

ῥητορικός, ή, όν, *rhetoricus, eloquens*; fem. *oratoria*, subst. *rhetor, orator*. Phaedr. 260. C: ὁ ῥητορικός. Gorg. 455. B. 456. C. Phaedr. 261. A: ἆρ' οὖν οὐ ... ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —; 269. B: τί ποτ' ἐστὶ ῥητορική. Gorg. 449. D: ἡ ῥητορική. E. 502. D: οὐκοῦν ῥητορικὴ δημηγορία ἂν εἴη; Theaet. 177. B. Phaedr. 266. C: τὸ ... ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς. Polit. 304. E: τοῦτο μὲν ἔοικε ταχὺ κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν, ὡς ἕτερον εἶδος ὄν. Phaedr. 239. A: ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ (ἥττων). 266. D: τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς. 270. B: τέχνης ῥητορικῆς. Gorg. 455. B: τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς. 449. B: ῥητορικῆς ... φῂς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. Menex. 235. E: διδάσκαλος ... περὶ ῥητορικῆς. 236. A. Gorg. 456. B: τῇ ῥητορικῇ. 461. A. Crat. 425. A: ῥητορικῇ. Phaedr. 269. D: εἰ μέν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι. 235. A: τῷ ῥητορικῷ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσεῖχον. 272. D: τὸν μέλλοντα ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. Gorg. 458. E: ῥητορικὸν φῂς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι. 461. B: τὸν ῥητορικὸν ἄνδρα. Pol. VIII. 548. E. Phaedr. 260. C: τὴν ῥητορικήν. 269. B: διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην. C: ῥητορικὴν δεδιδάχθαι. Gorg. 448. D: τὴν καλουμένην ῥητορικήν. 502. D: ῥητορικήν τινα πρὸς δῆμον τοιοῦτον οἷον παίδων cet. 455. C: οἱ ῥητορικοί. Alc. II. 145. E: ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα

φυσώντων. Gorg. 450. B: *τί οὖν δή ποτε τὰς ἄλλας τέχνας οὐ ῥητορικὰς καλεῖς —;*

ῥητορικῶς, more rhetorico s. *rhetorum.* Gorg. 471. E: *ῥητορικῶς γάρ με ἐπιχειρεῖς ἐλέγχειν.*

ῥητός, ή, όν, dictus, constitutus; unde *ἐπὶ ῥητοῖς conditione* vel *conditionibus.* Conv. 213. A: *ἐπὶ ῥητοῖς (ea quam dixi conditione) εἰςίω, ἢ μή;* Legg. VIII. 850. A: *ἰέναι ... τὸν βουλόμενον εἰς τὴν μετοίκησιν ἐπὶ ῥητοῖς (certis conditionibus).* * *quod verbis enuntiari* vel *oratione explicari potest.* Theaet. 205. E: *συλλαβὴν ... γνωστὸν καὶ ῥητόν.* D: *αἱ ... συλλαβαὶ γνωσταὶ καὶ ῥηταὶ καὶ τὰ στοιχεῖα.* 202. B: *τὰς ... συλλαβὰς γνωστάς τε καὶ ῥητὰς καὶ ἀληθεῖ δόξῃ δοξαστάς.* * *quod enuntiari* vel *in medium proferri potest.* Ep. VII. 341. C: *ῥητὸν ... οὐδαμῶς ἐστὶν ὡς τἄλλα μαθήματα.* E: *ῥητά.* Legg. VII. 817. D: *εἴτε ῥητὰ καὶ ἐπιτήδεια πεποιήκατε λέγειν εἰς τὸ μέσον εἴτε μή.* — Mathematicis dicuntur *ῥητὰ rationalia.* Pol. VIII. 546. C: *πάντα προςήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν.* Hipp. mai. 303. B: *ἀῤῥήτων ἑκατέρων ὄντων τάχα μὲν ῥητὰ τὰ συναμφότερα εἶναι, τάχα δ' ἄῤῥητα.*

ῥήτωρ, ὁ, orator, et in univ. *qui de aliqua re disserit* vel *exponit; rhetor* (eloquentiae praeceptor). Phaedr. 258. B: *ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεὺς ὥστε* cet. 269. D: *ἔσει ῥήτωρ ἐλλόγιμος.* Apol. 17. B. Conv. 215. D: *πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος.* Pol. III. 396. E: *οἷόν γε ἀνάγκη τὸν τύπον εἶναι τοῦ τοιούτου ῥήτορος.* Apol. 18. A: *ῥήτορος (ἀρετὴ) ... τἀληθῆ λέγειν.* Alc. I. 114. C: *τοῦ ἐν τῷ δήμῳ ῥήτορος.* Phaedr. 260. A: *τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι.* Pol. VII. 536. C: *ἀλλ' ὡς ἐμοὶ ... ῥήτορι.* Legg. IV. 723. D. Gorg. 449. A: *ῥήτορα ἄρα χρή σε καλεῖν;* Prot. 329. A: *καὶ οἱ ῥήτορες οὕτω σμικρὰ ἐρωτηθέντες δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου.* Theaet. 172. C: *γελοῖοι φαίνονται ῥήτορες.* Crat. 398. D: *ῥήτορες δεινοί.* Pol. I. 348. B: *ἅμα αὐτοί τε δικασταὶ καὶ ῥήτορες ἐσόμεθα.* Euthyd. 284. B: *οἱ ῥήτορες ὅταν λέγωσιν ἐν τῷ δήμῳ.* 305. B: *οἷς (λόγοις) οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται.* Conv. 215. E: *Περικλέους ... ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ῥητόρων.* Legg. X. 885. D: *τῶν λεγομένων ἀρίστων εἶναι ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων.* Apol. 24. A. Theaet. 167. C: *τοὺς ... σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ῥήτορας ταῖς πόλεσι τὰ χρηστὰ ἀντὶ τῶν πονηρῶν δίκαια δοκεῖν εἶναι ποιεῖν.* 201. A: *οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτοράς τε καὶ δικανικούς.* Menex. 235. C: *ἀεὶ σὺ προςπαίζεις ... τοὺς ῥήτορας.* Ax. 370. E: *ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἴπω.*

ῥῖγος, τό, rigor, frigus. Tim. 62. B: *τρόμος καὶ ῥῖγος.* Phil. 32. A: *ῥίγους.* Euth. 4. D: *ὑπὸ ... λιμοῦ καὶ ῥίγους.*

ῥιγῶ, frigeo, algeo. Theaet. 152. B: *ἆρ' οὐκ ἐνίοτε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὁ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ —;* Phil. 45. B: *ῥιγοῦσι.* Gorg. 517. D: *ἐὰν δὲ ῥιγῷ (τὰ σώματα ἡμῶν).*

Phaed. 85. A: (ὅταν) ῥιγοῖ (sic libri omnes). Pol. IV. 440. C: διὰ τὸ ῥιγοῦν. Phil. 46. C: ῥιγῶν. Pol. IV. 440. C.

ῥίζα, *radix*. Tim. 81. C: ἡ ῥίζα τῶν τριγώνων. Locr. 97. E: ῥίζα πάντων καὶ βάσις τῶν ἄλλων. Phaedr. 251. B: ἀπὸ τῆς ῥίζης. Pol. VIII. 565. D: ἐκ προστατικῆς ῥίζης ... ἐκβλαστάνει. Tim. 90. B: τὴν κεφαλὴν καὶ ῥίζαν ἡμῶν. Soph. 265. C: ὅσα ... ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται. Tim. 84. B. Critia 115. B. Prot. 334. A: τοῦ δένδρου ταῖς ... ῥίζαις. Epin. 981. D: διειλημμένα ῥίζαις. Prot. 321. B: ῥίζας.

ῥιζῶ, pass. *radices ago* (trop., ut vern. *einwurzeln*). Ep. VII. 336. B: ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται καὶ βλαστάνει. Legg. VIII. 839. A: ῥιζωθέν.

ῥίπτω, *iacio, coniicio*; etiam *deiicio* vel *demitto*. Phaed. 113. E: τούτους ... ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον. Legg. VII. 795. C: βέλη ῥίπτειν. Ax. 368. C: αὐτὸν εἰς τὸ πέλαγος ἔῤῥιψεν. Pol. X. 617. E: ῥίψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους. Phil. 16. B: ποθὲν ἐκ θεῶν ἐῤῥίφη διά τινος Προμηθέως. Legg. XII. 944. A: κατὰ κρημνῶν ῥιφέντες. **abiicio*. Legg. XII. 944. C: (ἐὰν) ῥίψῃ (τὰ ὅπλα). Pol. V. 473. E: οἷον ῥίψαντας τὰ ἱμάτια. Legg. XII. 944. D: ῥιφθέντων (ὅπλων).

ῥιπτῶ, *iacto*. Tim. 80. A: τῶν ῥιπτουμένων.

ῥίς, ἡ, *nasus*, plur. ut Lat. *nares*, h. e. *nasus*. Prot. 329. D: στόμα τε καὶ ῥίς cet. Tim. 78. C: κατὰ τοὺς ὀχετοὺς τῆς ῥινός. Theaet. 209. B: ὃς ὢν ... ἔχῃ ῥῖνα. Conv. 185. E. Prot. 334. C: διὰ τῶν ῥινῶν. Locr. 102. A: ταῖς ῥισίν. Conv. 193. A: διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας. Tim. 79. E: κατὰ τὸ στόμα καὶ τὰς ῥῖνας. Hipp. min. 374. D.

ῥίψασπις, ὁ, *qui scutum abiecit*. Legg. XII. 944. B. C. D: ἀνδρὶ ῥιψάσπιδι.

ῥῖψις, ἡ, *iaculatio*. Legg. VII. 813. D: τοξικῆς τε καὶ πάσης ῥίψεως. **deiectus*. Pol. II. 378. D: Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός.

ῥόα, ἡ, *malum Punicum*. Legg. VIII. 845. B: μήλων καὶ ῥοῶν.

ῥοή, ἡ, *fluxio; flumen*. Crat. 413. E: ἡ ἐναντία ῥοή. 420. A. Theaet. 152. E: ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. Crat. 416. A: τὸ ... ἴσχον τῆς ῥοῆς τὰ ὄντα. 402. A: ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα. 414. A: τῇ ἄνω ῥοῇ. 426. D: ἐν αὐτῷ τῷ ῥεῖν καὶ ῥοῇ. Theaet. 182. E: ὥστε καὶ αὐτοῦ τούτου εἶναι ῥοήν. 206. D: εἰς τὴν διὰ τοῦ στόματος ῥοήν. Crat. 413. E: τὴν ἐναντίαν ῥοήν. 415. D: λελυμένην τὴν ῥοὴν τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς εἶναι ἀεί. Tim. 58. E.

ῥοπή, ἡ, *nutus*. Locr. 97. E: ἁ γᾶ ἐρήρεισται ἐπὶ τᾶς αὐτᾶς ῥοπᾶς. 100. D: ῥοπᾷ. **momentum, impulsus*. Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς ἔξωθεν δεῖται προσλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν.

ῥοῦς, ὁ, *fluxio, flumen*. Crat. 411. D: φορᾶς ... καὶ

ῥοῦ νόησις. 419. E: τῷ μάλιστα ἕλκοντι τὴν ψυχὴν ῥῷ. 416. B: τῷ ἀεὶ ἴσχοντι τὸν ῥοῦν. 437. B: ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Pol. VI. 492. C: οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν ᾗ ἂν οὗτος φέρῃ.

ῥύαξ, ὁ, *flumen igneum*, quod dicimus *Lavastrom.* Phaed. 111. E: ὥσπερ ἐν Σικελίᾳ οἱ πρὸ τοῦ ῥύακος πηλοῦ ῥέοντες ποταμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύαξ. 113. B: οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀποσπάσματα ἀναφυσῶσιν.

ῥυθμίζω, *tempero, compono.* Phaedr. 253. B: τὰ παιδικὰ πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες. Locr. 103. D: δεῖ ... καὶ τὰν ψυχὰν ῥυθμίζεσθαι ποτὶ τὰς ἀναλόγως ἀρετάς.

ῥυθμικός, ή, όν, *concinnus.* Polit. 307. A: πᾶσαν ῥυθμικὴν κίνησιν.

ῥυθμός, ὁ, *motus temperatio, numerus* (germ. *Takt, taktmässige Bewegung*). Conv. 187. B: ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος διενηνεγμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. Pol. III. 400. D. Tim. 47. D. Legg. II. 665. A: τῇ ... τῆς κινήσεως τάξει ῥυθμὸς ὄνομα εἴη. Conv. 187. C: ἐν ... αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ. Pol. III. 398. D: ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. Legg. II. 656. C. Conv. 187. D: ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ. Pol. III. 397. C. X. 601. A: ἐν μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ καὶ ἁρμονίᾳ. Legg. II. 670. B: βαίνειν ἐν ῥυθμῷ. Gorg. 502. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον cet. Conv. 187. C: περὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμόν. Pol. III. 397. B: ἐάν τις ἀποδιδῷ πρέπουσαν ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν τῇ λέξει. Legg. II. 655. A: περὶ ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν οὔσης τῆς μουσικῆς. 669. D. Ion. 534. A. Pol. III. 400. A: οἵτινες δ' ἂν εἶεν οὗτοι οἱ ῥυθμοί, σὸν ἔργον ... φράσαι. Legg. II. 672. E: τὸ δέ γε κατὰ τὴν τοῦ σώματος κίνησιν ῥυθμὸν ... κοινὸν τῇ τῆς φωνῆς εἶχε κινήσει. Pol. III. 397. B: πάντων ... ῥυθμῶν. Legg. II. 670. B. D: ταῖς ... βάσεσι τῶν ῥυθμῶν. VII. 810. B: ἄνευ ῥυθμῶν τμημάτων. Hipp. mai. 285. D. Crat. 124. C: οἱ ἐπιχειροῦντες τοῖς ῥυθμοῖς. Pol. III. 404. D: ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένη (ᾠδῇ). Legg. II. 660. A: ἔν τε ῥυθμοῖς σχήματα καὶ ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα ὀρθῶς ποιεῖν. VII. 800. D. VIII. 835. A: καθ' ἁρμονίας ῥυθμοῖς κραθείσας καὶ ὀρχήσεσι. Prot. 326. B: τοὺς ῥυθμούς τε καὶ τὰς ἁρμονίας. Phil. 17. D. Pol. III. 400. B. Legg. II. 669. C: ῥυθμοὺς δούλων καὶ ἀνελευθέρων προσαρμόττειν. **ratio, proportio.* Locr. 95. C: ῥυθμῷ δίκαν. Legg. V. 728. E: κατὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχει.

ῥυμβῶ, *vibro.* Crat. 426. E: ῥυμβεῖν (v. ῥέμβειν).

ῥύμη, ἡ, *impetus, motus.* Soph. 236. D: ἤ σε οἷον ῥύμη τις ὑπὸ τοῦ λόγου ... συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι; Epin. 985. B: ἐλαφρᾷ φερόμενα ῥύμῃ. 983. C: ῥύμας ... εἴ τις αἰτίας τινὰς ἐρεῖ σωμάτων ἢ φύσεις cet.

ῥύμμα, τό, *remedium purgans* (velut nitrum, lixivia al.). Pol. IV. 430. B: παντὸς ἄλλου ῥύμματος (δεινοτέρα οὖσα). 429. E: ἡ πλύσις οὔτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὔτε μετὰ ῥυμμάτων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι. 430. A: (διὰ τὸ) μὴ αὐτῶν ἐκπλῦναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα.

ῥύπος, ὁ, *sordes*. Parm. 130. C: πηλὸς καὶ ῥύπος.

ῥυπτικός, ή, όν, *purgans*. Tim. 65. D: τὰ ... ῥυπτικά.

ῥύπτω, *purgo*. Locr. 100. E: ῥύπτοντα τὰν γλῶτταν.

ῥύσις, ἡ, *fluxus*. Legg. XII. 944. B: ὑποδεξαμένης αὐτοὺς ἐξαίφνης πολλῆς ῥύσεως ὕδατος.

ῥυσός, ή, όν, *rugosus*. Tim. 71. C: ξυνάγουσα ... πᾶν ῥυσὸν (Par. A. c. al. Vulg. ῥυσσὸν) καὶ τραχὺ ποιοῖ. Pol. V. 452. B: ὅταν ῥυσοὶ (v. ῥυσσοὶ) καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι.

ῥυτίς, ἡ, *ruga*. Conv. 190. E: τὰς ... ἄλλας ῥυτίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε. 191. A: λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας.

ῥυτός, ή, όν, *fluidus*. Locr. 99. C: ὕδωρ ... τὸ μὲν ῥυτόν, τὸ δὲ πακτόν.

ῥύψις, ἡ, *purgatio*. Tim. 65. E: ἐπὶ τὸ μέτριον ... τῇ ῥύψει χρώμενα. Locr. 100. E: μετριάζοντα ... τᾷ ῥύψει.

ῥυώδης, ὁ ἡ, *abundans*. Tim. 86. C: τὸ ... σπέρμα ὅτῳ πολὺ καὶ ῥυῶδες περὶ τὸν μυελὸν γίγνεται. D: διὰ τὴν ἑνὸς γένους ... ῥυώδη καὶ ὑγραίνουσαν.

ῥωμαλέος, α, ον, *robustus*. Ax. 365. A: τῷ σώματι ῥωμαλέον.

ῥώμη, ἡ, *robur*, *vis* et *vires*; etiam *animi firmitas*, *constantia*. Crat. 420. E: ἕως ... πάρεστιν ἡ ῥώμη. Pol. VI. 498. B: ὅταν ... λήγῃ ... ἡ ῥώμη. Legg. IV. 710. E. Menex. 243. C: ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. Def. 412. A: ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετήν. Prot. 311. B: ἀποπειρώμενος τοῦ Ἱπποκράτους τῆς ῥώμης. Phaedr. 238. C: ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. Legg. VII. 796. A: μετ' εὐσχήμονος ῥώμης. VIII. 833. A: ἰσχύος καὶ ῥώμης δεομένης. Id. IX. 863. C. Pol. VI. 488. A: μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ. Tim. 25. B: ἀρετῇ τε καὶ ῥώμῃ. Legg. I. 633. C: τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων. III. 692. A: τῇ κατὰ γένος αὐθάδει ῥώμῃ. IV. 711. E: τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ. VII. 805. A: τὸ μὴ πάσῃ ῥώμῃ πάντας ... ἐπιτηδεύειν ἄνδρας γυναιξὶ ταὐτά. 814. A: ἔξωθεν πολεμίους εἰςπεσόντας ῥώμῃ τινὶ μεγάλῃ καὶ βίᾳ. X. 892. E: σχεδὸν ἴσως ἄβατος ὡς τῇ σφῶν ῥώμῃ. Ep. IV. 320. B: ἀνδρείᾳ ... καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν cet. Phaedr. 267. A: διὰ ῥώμην λόγου. 270. B: εἰ μέλλεις ... ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσειν. Polit. 259. C: πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς σύνεσιν καὶ ῥώμην. 297. A: τὴν τῆς τέχνης ῥώμην τῶν νόμων παρεχομένων κρείττω. 305. C: τὴν τῶν δικαστῶν ... ῥώμην. Phil. 49. B: ῥώμην ... καὶ δύναμιν. 56. A: μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν

ῥώμην ἀπειργασμένας. Conv. 190. B: *ἦν ... τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην.* Pol. II. 361. B: *διὰ ... ἀνδρείαν καὶ ῥώμην.* Legg. III. 686. E: *δύναμιν ἔχον πολλὴν καὶ ῥώμην.* VII. 789. D: *ὑγίειαν καὶ κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ῥώμην ... παραδιδόναι.* 824: *τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην.* VIII. 839. D: *διὰ τὴν τῆς ἀπιστίας ῥώμην.* 841. A: *τὴν τῶν ἡδονῶν ῥώμην.* Alc. I. 135. E: *τὴν τῆς πόλεως ὁρῶν ῥώμην.* Locr. 103. D: *ποτὶ ῥώμαν καὶ ἰσχύν.*

ῥώννυμι, *corroboro*, *firmo*, pass. *corroboratus*, etiam *robustus* vel *potens sum*, *valeo.* Locr. 103. E: *ῥωννύουσι γὰρ διὰ προτροπᾶν ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν.* B: *ῥωννῦσά ποτ' ἀλκάν.* Conv. 176. B: *οὐδ' αὐτὸς ἔῤῥωμαι (πίνειν).* Ib. *πρὸς τὸ ἐῤῥῶσθαι πίνειν.* Pol. VI. 491. C: *ξυγγένεια ἐῤῥωμένη.* VIII. 564. D: *ἀγύμναστον καὶ οὐκ ἐῤῥωμένον γίγνεται.* Locr. 104. A: *ἐῤῥωμέναι ταὶ δυνάμιες αἵματος καὶ πνεύματος.* Phil. 49. E: *μισητὰ δ' ὁπόσα ἐῤῥωμένα.* Conv. 210. D: *ἐνταῦθα ῥωσθεὶς καὶ αὐξηθείς.* Phaedr. 238. C: *ἐῤῥωμένως ῥωσθεῖσα.* Etiam qui *valere iubet* hoc verbo utitur. Ep. I. 310. A: *ἔῤῥωσο* (*vale*). II. 314. C. X. 358. C. al. Phaed. 61. B: *Εὐηνῷ φράζε καὶ ἐῤῥῶσθαι* cet.

Σ.

σῖγμα, τό. Theaet. 203. B: *τὸ ... σῖγμα τῶν ἀφώνων ἐστί, ψόφος τις μόνον οἷον συριττούσης τῆς γλώττης.* Crat. 402. E: *ἀντὶ τοῦ σῖγμα.* 427. A. Theaet. 203. D: *τὸ σῖγμα ... γιγνώσκει.* Crat. 407. B: *τὸ σῖγμα ἀφελών.* Eryx. 395. C.

σαγηνεύω, *velut indagine cingo* et *capio.* Legg. III. 698. D: (*ὡς*) *συνάψαντες ... τὰς χεῖρας σαγηνεύσαιεν πᾶσαν τὴν Ἐρετρικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος.*

σαθρός, ά, όν, *puter* et in univ. *vitiosus* (vern. *schadhaft*). Euth. 5. C: *εὕροιμ' ἂν ... ὅπῃ σαθρός ἐστι* (nos: *wo es ihm fehlt*). Legg. I. 736. E: *ταύτης ... σαθρᾶς οὔσης τῆς μεταβάσεως.* Gorg. 479. B: *σαθρᾷ* (*ψυχῇ*). Theaet. 179. D: *εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται* (*ἡ φερομένη οὐσία*). Phil. 55. C: *εἴ πῄ τι σαθρὸν ἔχει* (*ἠχεῖ?*), *πᾶν περικρούωμεν.* Gorg. 493. E: *τὰ δ' ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά.*

σαλεύω, *agito*, *iacto*, intrans. *iactor.* Legg. XI. 923. B: *ἐν νόσοις ἢ γήρᾳ σαλεύοντας.* Tim. 79. E: *κύκλον* (sic Par. A. Vulg. *κύκλῳ*) *οὕτω σαλευόμενον.*

σάλπιγξ, ἡ, *tuba.* Pol. III. 397. A: *σαλπίγγων.*

σαόφρων, i. q. *σώφρων.* Men. 96. A. (Theogn.).

σαπρότης, ἡ, putredo. Pol. X. 609. E: *εἴτε παλαιότης εἴτε σαπρότης.*

σαρδάνιον ridere dicitur qui in damno alterius cavillatur. Pol. I. 337. A: *ἀνεκάγχασε ... μάλα σαρδάνιον* (sic Par. A. c. al. Vulg. *σαρδόνιον*).

σάρδιον, τό, sarda. Phaed. 110. D: *σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας* cet.

σάρκινος, η, ον, carnosus. Legg. X. 906. C: *ἐν ... σαρκίνοις σώμασι νόσημα καλούμενον.*

σαρκοειδής, ὁ ἡ, carnosus. Tim. 75. E: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως.*

σαρκώδης, ὁ ἡ, carnosus. Tim. 75. B: *σαρκώδη ἔχον ... κεφαλήν.*

σάρξ, ἡ, caro. Tim. 62. B: *σκληρὸν ... ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ.* 82. E. 60. B: *τὸ ... τῆς σαρκὸς διαλυτικόν.* 61. C. 74. B: *τὸ τῆς σαρκὸς γένος.* 84. A: *σαρκί.* Conv. 207. D: *κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα* cet. Tim. 67. D: *τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς.* 82. C: *σάρκες καὶ νεῦρα ἐξ αἵματος γίγνεται.* Gorg. 518. D: *τῶν ἀρχαίων σαρκῶν.* Phaed. 98. D: *μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος.* Conv. 211. E: *ἀνάπλεων σαρκῶν ... ἀνθρωπίνων.* Legg. VI. 782. C: *σαρκῶν δ' ἀπείχοντο* cet. XII. 959. C: *τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον.* Phaed. 96. D: *ἐπειδὰν ... ἐκ τῶν σιτίων ταῖς ... σαρξὶ σάρκες προσγένωνται.* Tim. 74. D. E. Gorg. 518. D: *οἳ ... προσαπολοῦσιν ... καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας.* Pol. VIII. 556. D: *πολλὰς ἔχοντι σάρκας ἀλλοτρίας.* Tim. 83. E. Legg. VII. 797. E: *σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις.*

σαφήνεια, ἡ, perspicuitas; claritas. Polit. 264. C: *σαφηνείας ἕνεκα.* Pol. VI. 511. E: *οὕτω ταῦτα σαφηνείας ἡγησάμενος μετέχειν.* Legg. VII. 812. D: *σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν.* Soph. 254. C: *εἰ μὴ πάσῃ σαφηνείᾳ δυνάμεθα λαβεῖν.* Pol. V. 478. C: *ὑπερβαίνουσα ἢ γνῶσιν σαφηνείᾳ ἢ ἄγνοιαν ἀσαφείᾳ.* V. 509. D. Phaedr. 277. D: *μεγάλην τινὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος καὶ σαφήνειαν.* Phil. 57. C: *εἰς σαφήνειαν.* Pol. VII. 524. C.

σαφής, ὁ ἡ, perspicuus, manifestus, clarus, evidens; certus. Legg. VI. 757. A: *διὰ τὸ μὴ σφόδρα σαφὴς εἶναι* (*ἰσότης*). XII. 957. D: *βάσανος ... σαφής.* Ep. VII. 341. A: *ἡ ... πεῖρα αὕτη γίνεται ἡ σαφὴς* cet. Phaedr. 239. E: *σαφὲς ... τοῦτό γε παντὶ μὲν ... ὅτι* cet. Phaed. 107. B: *κἂν τοῦτο αὐτὸ σαφὲς γένηται.* Soph. 234. E. Legg. XI. 921. B: *σαφεῖ τε καὶ ἀψευδεῖ ... πράγματι.* Phaedr. 265. D: *τὸ ... σαφὲς ... διὰ ταῦτ' ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος.* 275. C: *ὥς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον* (*εἰσόμενον?*). Gorg. 451. D: *οὐδέν πω σαφὲς* (*τοῦτο λέγεις*). Phaed. 57. B: *σαφές τι ἀγγεῖλαι.* 69. D: *ἐκεῖσε ἐλθόντες τὸ σαφὲς εἰσόμεθα.* Phil. 56. A: *ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές.*

Conv. 172. D: *οὐδὲν εἶχε σαφὲς λέγειν.* Legg. IX. 855. B: *σκοποῦντες τὸ σαφές.* X. 888. C: *τὸ ... σαφὲς ἂν γενόμενόν σοι περὶ αὐτῶν ... δόγμα ... περιμενεῖς.* Phaedr. 234. E: *ὅτι σαφῆ ... ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.* Legg. V. 745. A: *ὅπως ἂν αἱ δίκαι περὶ πάντων ... ῥᾴδιαί τε ὦσι καὶ σφόδρα σαφεῖς.* XI. 917. E: *νόμους ... μηνυτὰς σαφεῖς.* Crat. 439. A: *ποτέρα ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφεστέρα ἡ μάθησις;* Legg. XII. 965. C: *ταύτης οὐκ ἔστι σαφεστέρα μέθοδος ἀνθρώπων οὐδενί.* Phaedr. 238. B: *λεχθὲν ... ἢ μὴ λεχθὲν πᾶν πως σαφέστερον.* Pol. II. 362. E: *ἵν᾽ ᾖ σαφέστερον ὅ μοι δοκεῖ βούλεσθαι Γλαύκων.* Legg. I. 626. D: *τὸν ... λόγον ... σαφέστερον ἐποίησας.* Phil. 57. B: *σαφεστέραν (τέχνην) ... ἄλλην ἄλλης.* Soph. 233. D: *λάβωμεν ... σαφέστερόν τι παράδειγμα περὶ τούτων.* Pol. VI. 511. C: *σαφέστερον εἶναι τὸ ... τοῦ ὄντος τε καὶ νοητοῦ θεωρούμενον ἢ* cet. Ep. III. 319. D: *σαφεστέρους ... λόγους.* Pol. VII. 515. E: *νομίζειν ταῦτα ... σαφέστερα τῶν δεικνυμένων.* Legg. III. 691. B: *τὸ ... σαφέστατον ἂν εἴη τὸ τοιόνδε.* Pol. VII. 532. C: *τοῦ σαφεστάτου ἐν σώματι.*

σαφῶς, *perspicue, manifesto, plane; accurate; certo, sine dubio.* Prot. 361. B: *σαφῶς οὐκ ἂν ἦν διδακτόν.* Phaedr. 241. E: *ὅτι ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ... σαφῶς ἐνθουσιάσω.* 242. C: *σαφῶς οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἁμάρτημα.* Gorg. 453. B: *σαφῶς ... εὖ ἴσθ᾽ ὅτι οὐκ οἶδα.* 485. B: *ὅταν ... σαφῶς διαλεγομένου παιδαρίου ἀκούσω.* Soph. 217. B: *διορίσασθαι σαφῶς.* Crat. 384. A: *σαφῶς εἰπεῖν.* Pol. I. 336. D: *σαφῶς μοι καὶ ἀκριβῶς λέγε ὅ τι ἂν λέγῃς.* VI. 508. D: *σαφῶς ὁρῶσι.* Tim. 40. D: *σαφῶς δέ που τούς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν.* Legg. IV. 723. C. Crit. 44. B: *οἳ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ σαφῶς ἴσασιν.* Prot. 352. A: *ἵνα ἐπισκέψωμαι σαφέστερον.* Phaedr. 263. A: *ἔτι δ᾽ εἰπὲ σαφέστερον.* Gorg. 464. B: *σαφέστερον ἐπιδείξω.* Theaet. 169. E: *σαφέστερον περὶ τούτου αὐτοῦ διομολογήσασθαι.* Pol. I. 338. D. VII. 523. A: *ἵνα καὶ τοῦτο σαφέστερον ἴδωμεν.* Tim. 50. A. Lach. 196. C: *αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυθώμεθα τί ποτε νοεῖ.* Hipp. mai. 300. E: *ἀλλά μου σαφέστερον ἄκουσον ὃ βούλομαι λέγειν.* Phaed. 58. D: *ὡς σαφέστατα ... ἀπαγγεῖλαι.* Soph. 228. D: *νόσος αὐτῆς σαφέστατα ὄν.* Polit. 302. B. Phil. 35. A. Pol. I. 340. A. Tim. 62. C. Legg. VII. 822. A: *πειρῶ ... φράζειν ὡς σαφέστατα.*

σβέννυμι, *exstinguo, comprimo.* Legg. VIII. 835. D: *οἳ μάλιστα ὕβριν σβεννύασιν.* VI. 783. D: *σβεννύναι τὴν αὔξην τε καὶ ἐπιῤῥοήν.* X. 888. A: *σβέσαντες τὸν θυμόν.*

σέβω et **σέβομαι**, *vereor; revereor, veneror, colo.* Legg. I. 647. A: *ἆρ᾽ οὖν οὐκ ... τοῦτον τὸν φόβον ἐν τιμῇ μεγίστῃ σέβει —;* VI. 777. D: *ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην.* Phaedr. 250. E: *ὥστ᾽ οὐ σέβεται προσορῶν.* 251. A: *ὡς θεὸν σέβεται.* Legg. VII. 798. B: *σέβεται καὶ φοβεῖ-*

ται πᾶσα ἡ ψυχὴ τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων. Phaedr. 252. A: πρὸς ... τῷ σέβεσθαι. Legg. V. 729. C: τιμῶν τις καὶ σεβόμενος. VIII. 837. C: τὸ σῶφρον ... αἰδούμενος ἅμα καὶ σεβόμενος. XI. 917. B: οὔτε θεοὺς σεβόμενος. IX. 877. A: τὴν ... οὐ παντάπασι κακὴν τύχην αὐτοῦ σεβόμενον καὶ τὸν δαίμονα. Tim. 69. D: σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον. Legg. VII. 813. D: τοὺς σφόδρα φιλομαντευτὰς σεβόμενοι. Ep. VII. 344. D: ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί. Pol. III. 393. E: οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο cet. Phaedr. 254. B: σεφθεῖσα (*venerabunda*).

σειληνώδης, ὁ ἡ, *Silenorum similis.* Conv. 216. D: σειληνῶδες (τὸ σχῆμα).

σειρά, ἡ, *catena.* Theaet. 153. C: τὴν χρυσῆν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει.

σεισμός, ὁ, *concussio*, *motus* (etiam *terrae*). Pol. II. 359. D: ὄμβρου ... πολλοῦ γενομένου καὶ σεισμοῦ. Tim. 62. B: τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ. Polit. 273. A: σεισμὸν πολὺν ἐν ἑαυτῷ ποιῶν. Crat. 427. A. Phil. 33. D: καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Pol. X. 621. B: βροντήν τε καὶ σεισμὸν γενέσθαι. Tim. 53. A: σεισμὸν παρέχοντος. 57. C. Legg. VIII. 790. E: ὅταν ... ἔξωθέν τις προσφέρῃ τοῖς τοιούτοις πάθεσι σεισμόν. Phil. 33. E: τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος. Tim. 25. C: σεισμῶν ἐξαισίων καὶ κατακλυσμῶν γενομένων. Critia 108. E: ὑπὸ σεισμῶν δῦσαν. 112. A. D. Legg. VII. 790. D: ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα (τὰ σώματα πάντα). Tim. 88. D: σεισμοὺς ἀεί τινας ἐμποιῶν αὐτῷ (τ. σώματι).

σείω, *concutio*, *agito.* Crat. 403. A: ἴσως ... ἀπὸ τοῦ σείειν ὁ σείων ὠνόμασται. Tim. 52. E. 88. E: μετρίως σείων τὰ ... περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα καὶ μέρη. 43. D: σφοδρῶς σείουσαι τὰς τῆς ψυχῆς περιόδους. Crat. 427. A: τὸ σείεσθαι. Tim. 52. E. Crat. 426. E: μάλιστα ... σειομένην (τὴν γλῶτταν). Tim. 52. E: ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων ... σειόμενα. 53. A. Etiam i. q. *incito*, *vexo.* Eryx. 397. D: ἔσειεν αὐτόν.

σελαναία, i. q. σελήνη. Crat. 409. B. Ib. σελαενονεοάεια (v. σελαεννεοάεια).

σέλας, τό, *splendor.* Crat. 409. B: τὸ ... σέλας καὶ τὸ φῶς ταὐτόν.

σελήνη, ἡ, *luna.* Crat. 409. A: ὅτι ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔχει τὸ φῶς. Conv. 190. B: ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων (*utriusque generis*) μετέχει. Tim. 38. C. Epin. 990. B: σελήνη ... περίοδον τὴν αὑτῆς τάχιστα διέξεισιν. Gorg. 451. C: σελήνης. Crat. 408. D. Conv. 190. B: τῆς σελήνης (ἔκγονον). Pol. VII. 516. B: τὸ ... σελήνης φῶς. Legg. X. 889. B. Gorg. 513. A: τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας, τὰς Θετταλίδας. Crat. 397. D: ἥλιον καὶ σελήνην cet. Tim. 38. C. Legg. X. 886. D.

σεμνός, ή, όν, *augustus, venerandus; amplus; dignus; gravis.* Gorg. 502. A: ἡ σεμνὴ καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Ax. 368. D: οὐ γάρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν. Euthyd. 279. A: ἢ οὐ χαλεπὸν οὐδὲ σεμνοῦ ἀνδρὸς πάνυ τι οὐδὲ τοῦτο ἔοικεν εἶναι εὐπορεῖν; Hipp. mai. 288. D: ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι. Theaet. 203. E: μέγαν τε καὶ σεμνὸν λόγον. Soph. 249. A: σεμνὸν καὶ ἅγιον νοῦν. Polit. 290. D: δόξαν σεμνὴν λαμβάνει. Crat. 392. A: οὐκ οἴει τοῦτο σεμνόν τι εἶναι γνῶναι —; Pol. II. 382. B: οἴει γάρ τί με ... σεμνὸν λέγειν. Legg. VII. 814. E: ἐπὶ τὸ σεμνὸν μιμουμένην. Theaet. 150. A: ἅτε σεμναὶ αὗται αἱ μαῖαι. Legg. I. 633. D: τῶν σεμνῶν οἰομένων εἶναι. Euthyd. 303. C. Ep. VII. 341. E: ὡς σέμν᾽ ἄττα μεμαθηκότας. Menex. 235. B: σεμνότερος. Crit. 51. A: ὅτι ... τιμιώτερόν ἐστι πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον. Polit. 266. D: σεμνοτέρου. Sis. 390. D: ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κεχρημένον τούτῳ. Soph. 227. B: σεμνότερον δέ τι τὸν διὰ στρατηγικῆς ἢ φθειριστικῆς δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐδὲν νενόμικεν. Pol. V. 475. A: κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται. Legg. V. 729. D: σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὑτὸν ἡγούμενος. Def. 412. E: κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότατον. Phaedr. 257. D: οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν ταῖς πόλεσιν. Alc. II. 148. E: σεμνοτάτας (πομπάς). Polit. 290. A: τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδεδόσθαι.

σεμνότης, ἡ, *maiestas, gravitas.* Menex. 235. B: καί μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει cet. Def. 413. E: σχῆμα σεμνότητος. Epin. 984. A: σεμνότητι ... διαφέροντα.

σεμνύνω, *extollo, effero, honore afficio.* Phil. 28. A: σεμνύνεις γὰρ ... τὸν σαυτοῦ θεόν. Phaedr. 272. D: οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν. Gorg. 512. B: σεμνύνων τὸ πρᾶγμα. Phil. 28. C. Legg. IV. 710. A. Polit. 263. B: σεμνῦνον αὑτὸ ἑαυτό. Phaedr. 244. D: τὸ ᾧ (al. τῷ ᾧ) *σεμνύνοντες, Phil. 28. C: ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες. Pol. VIII. 858. B. Med. *me iacto, glorior.* Gorg. 511. D: οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη. Parm. 128. C: ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα. Pol. III. 405. A: (ἆρ᾽ οὐ) δικανική τε καὶ ἰατρικὴ σεμνύνονται —; Phaedr. 242. E: σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Gorg. 512. B. Theag. 130. B: Θουκυδίδην ... ἀκούω ... σεμνύνεσθαι ἄττα πρὸς σέ. Theaet. 175. A: ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων.

σεμνῶς, *superbe,* in re pos. *splendide.* Phaedr. 258. A: ἑαυτὸν δὴ λέγων μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων. 275. D: σεμνῶς πάνυ σιγᾷ. Conv. 199. A: καὶ καλῶς γ᾽ ἔχει καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. Pol. VIII. 563. C: πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι.

σηκός, ὁ, stabulum. Theaet. 174. E: *σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον.* Pol. V. 460. C: *εἰς τὸν σηκὸν οἴσουσι.* Ib. *ἐπὶ τὸν σηκὸν ἄγοντες.*

σῆμα, τό, signum. Crat. 400. C: *διότι ... τούτῳ σημαίνει ἃ ἂν σημαίνῃ ἡ ψυχή, καὶ ταύτῃ σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι.* *sepulcrum.* Gorg. 493. A: *(ὡς) τὸ ... σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα.* Phaedr. 264. D: *ἐπὶ σήματι* (epigr.). Crat. 400. B: *σῆμά τινές φασιν αὐτὸ (τὸ σῶμα) εἶναι τῆς ψυχῆς.* Pol. III. 391. B: *περὶ τὸ σῆμα τὸ Πατρόκλου.*

σημαίνω, significo, indico; ostendo, declaro. Soph. 250. B: *ἀλλ' ἑστάναι σημαίνεις λέγων αὐτὰ ἀμφότερα εἶναι;* Phaedr. 275. D: *ἕν τι σημαίνει μόνον ταὐτὸν ἀεί.* Gorg. 511. B: *ὡς ὁ λόγος σημαίνει.* 527. C: *ὡς ὁ σὸς λόγος σημαίνει.* E. Id. Phaed. 66. E. Theaet. 160. C. Pol. I. 334. A. al. Soph. 262. B: *ὅσα πράξεις σημαίνει ῥήματα.* Crat. 393. A: *ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ σχεδόν τι ταὐτὸν σημαίνει.* Pol. VII. 524. A: *εἰ τό τε βαρὺ κοῦφον καὶ τὸ κοῦφον βαρὺ σημαίνει.* Legg. I. 626. E: *ταῦτα ... ὡς πολέμου ἐν ἑκάστοις ἡμῶν ὄντος πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σημαίνει.* IV. 722. E. Soph. 255. B: *εἰ τὸ ὂν καὶ τὸ ταὐτὸν μηδὲν διάφορον σημαίνετον.* Crat. 400. C: *ἃ ἂν σημαίνῃ ἡ ψυχή.* Soph. 244. A: *τί ποτε βούλεσθε σημαίνειν.* Parm. 141. D. Crat. 437. C: *μένοντα τὰ πράγματα σημαίνειν.* 420. A: *σημαίνων οὐ παρόντος εἶναι* cet. Legg. X. 907. D: *σημαίνων πρὸς ἄρχοντας.* Soph. 258. B: *οὐκ ἐναντίον ἐκείνῳ σημαίνουσα.* Crat. 437. A: *μᾶλλον ἔοικε σημαίνοντι ὅτι* cet. Pol. X. 602. E. Crat. 405. E: *φοβοῦνται αὐτὸ ὡς σημαῖνον φθοράν τινα.* Pol. X. 616. A: *τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες ὧν ἕνεκά τε ταῦτα ὑπομένοιεν* cet. Polit. 275. E: *ἐπειδὴ δεῖν τοῦτ' ἐσήμαινεν ὁ λόγος.* Crat. 437. D. (ubi v. *ἐσήμανε*). Pol. III. 388. E. VII. 523. D: *οὐδαμῶς γὰρ ἡ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηνε* (sic Par. A. c. al. Vulg. *ἐσήμαινε*) *τὸν δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι.* Legg. III. 682. A: *τάχα γὰρ ἂν σημήνειέ τι τῆς ἡμετέρας περὶ βουλήσεως.* Phaed. 62. C: *μὴ σημήναντος σου ὅτι βούλει αὐτὸ τεθνάναι,* *obsigno.* Legg. XII. 954. A: *τά τε σεσημασμένα καὶ τὰ ἀσήμαντα.* B. C. Med. Legg. XII. 954. C: *σημηνάσθω.* — Intrans. *patere.* Epin. 989. A: *ὡς ἄρτι σημαίνειν ἐκ τῶν εἰρημένων μοι σφόδρα δοκεῖ.*

σημάντωρ, ὁ, dux. Pol. III. 389. E. (Hom.).

σημεῖον, τό, signum (etiam *sigillum*), *indicium; ostentum.* Phaedr. 242. B: *τὸ δαιμόνιον ... σημεῖον.* Soph. 262. A: *τὸ ... σημεῖον τῆς φωνῆς ... ὄνομα.* Crat. 415. A: *μηχανὴ γάρ μοι δοκεῖ τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολὺ σημεῖον εἶναι.* Apol. 40. B: *τὸ τοῦ θεοῦ σημεῖον.* C. 41. D. Theag. 129. B: *τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον.* D. Def. 414. D: *σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικόν.* Crat. 427. C: *τοῦ οὐ δεόμενος σημείου.* Theag. 129. D. Theaet. 192. B: *ἔχει τὸ σημεῖον κατὰ τὴν αἴσθησιν.* 208. C: *τὸ ἔχειν τι σημεῖον εἰπεῖν ᾧ τῶν*

ἁπάντων διαφέρει τὸ ἐρωτηθέν. Polit. 268. E: *τὸ περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς ἴσως σημεῖον φράζεις.* Crat. 427. C: *ἑκάστῳ τῶν ὄντων σημεῖόν τε καὶ ὄνομα ποιῶν.* Phil. 24. E. Pol. VI. 496. C: *τὸ δαιμόνιον σημεῖον.* Theaet. 194. C: *καθαρὰ τὰ σημεῖα ἐγγιγνόμενα.* Pol. X. 607. C: *ἄλλα μυρία σημεῖα παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων.* Legg. VII. 792. A: *σημεῖα οὐδαμῶς εὐτυχῆ.* Phaedr. 244. C: *διά τε ὀρνίθων ... καὶ τῶν ἄλλων σημείων.* Pol. II. 382. E: *οὔτε κατὰ σημείων πομπάς.* Theaet. 191. D: *ὥσπερ δακτυλίων σημεῖα ἐνσημαινομένους.* Soph. 262. D: *περὶ τὰ τῆς φωνῆς ... σημεῖα.* Pol. X. 614. C: *σημεῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν.* Tim. 40. C: *σημεῖα τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων ... πέμπουσι.* 72. B: *σημεῖα ἐναργέστερα ἔχει.* Legg. IX. 856. A: *γράμμασι σημεῖα ἐπιβάλλοντας πάντων τῶν δικαστῶν.* **signum*, i. e. *argumentum.* Gorg. 520. E: *ὥστε καλὸν δοκεῖ τὸ σημεῖον εἶναι εἰ* cet. Crat. 395. A: *σημεῖον δ' αὐτοῦ ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ* cet. Pol. II. 368. B: *σημεῖον δέ μοι ὅτι* cet. Tim. 71. E: *ἱκανὸν δὲ σημεῖον ὡς μαντικὴν ἀφροσύνῃ θεὸς ἀνθρωπίνῃ δέδωκεν· οὐδεὶς γὰρ* cet. De lege 321. B: *ὅτι γε ἀγαθὸς ἦν ... τοῦτο μέγιστον σημεῖον ὅτι* cet. Theaet. 153. A: *ἐπεὶ καὶ τάδε τῷ λόγῳ σημεῖα ἱκανὰ ὅτι* cet.

σηπεδών, ἡ, putredo. Phaed. 110. E: *οὐδὲ διεφθαρμένοι ... ὑπὸ σηπεδόνος καὶ ἅλμης.* Tim. 66. A. Phaed. 96. B: *ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ.* Pol. X. 609. A: *σηπεδόνα ... ξύλοις.*

σήπω, putrefacio; σήπομαι, putresco. Tim. 84. D: *τὰ ... οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς σήπει.* Theaet. 153. C: *ὅτι αἱ ... ἡσυχίαι σήπουσι καὶ ἀπολλύασι.* Ax. 365. C: *(εἰ) ἀειδὴς ... κείσομαι σηπόμενος.* Tim. 66. D: *σηπομένων.* Phaed. 80. D: *καὶ ἐὰν σαπῇ.* 87. E: *ταχὺ σαπὲν διοίχοιτο.*

σῆραγξ, ἡ, rupes. Phaed. 110. A: *σήραγγες ... καὶ ἄμμος* cet. **hiatus, cavum.* Tim. 70. C: *σήραγγας ἐντὸς ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας.*

σῆψις, ἡ, putredo. Locr. 102. C: *ὑγρῶν σάψιες.* Ax. 365. D: *ἀλγεῖς ἐπὶ σήψεσι.* Locr. 101. A: *σάψεσι.*

σθένος, τό, vis. Phaedr. 267. C: *τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος.* Legg. I. 646. A: *ὡς χρὴ γενέσθαι καὶ μὴ φεύγειν παντὶ σθένει* (*omni ope*) *κατὰ τὸ δυνατόν.* IX. 854. B: *εὐλαβεῖσθαι ... παντὶ σθένει.* Men. 81. C. (Pind.). Prot. 340. A: *σθένος ἀνέρος* (Hom.).

σιαγών, ἡ, maxilla. Tim. 75. D: *τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου.*

σιγή, ἡ, silentium. Phaed. 84. B: *σιγὴ ... ἐγένετο.* Legg. XI. 938. A: *πειθομένοις μὲν σιγή, ἀπειθοῦσι δὲ φωνὴ νόμου ἥδε.* Gorg. 450. C: *διὰ σιγῆς.* Soph. 264. A: *μετὰ σιγῆς.* Id. Legg. III. 700. C. II. 671. C: *σιγῆς καὶ λόγου* cet. III. 696. E: *ἀλλά τινος μᾶλλον ἀλόγου σιγῆς ἄξιον ἂν*

σίῃ. Theaet. 190. A: σιγῇ (*tacite*) πρὸς αὑτόν. Pol. III. 394. A: ἀπῄει σιγῇ. Legg. VI. 785. A: ἀνομοθέτητα σιγῇ κείσθω. IX. 854. C. Crit. 43. B. Crat. 435. B: τὴν γὰρ σιγήν σου ξυγχώρησιν θήσω. Legg. VII. 790. D: οὐ σιγήν, ἀλλά τινα μελῳδίαν (προςφέρουσιν). XII. 957. B: ὅσα ... περὶ σιγὴν δικαστῶν cet. Pol. IV. 425. A: σιγὰς ... τῶν νεωτέρων παρὰ πρεσβυτέροις.

σιγῶ, *sileo, taceo*; c. accus. *silentio praetereo*. Theaet. 161. E: τὸ ... ἐμὸν ... σιγῶ. Apol. 24. D: ὁρᾷς ... ὅτι σιγᾷς καὶ οὐκ ἔχεις εἰπεῖν; Euthyd. 300. C: οὐ πάντα σιγᾷς; Hipp. min. init. σὺ ... τί σιγᾷς —; Phaedr. 275. D: σεμνῶς πάνυ σιγᾷ. Euthyd. 300. C. Theaet. 146. A: τί σιγᾶτε; Legg. VII. 792. A: οὐ ... ἂν προςφερομένου σιγᾷ. Phaedr. 276. A: σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ. Legg. VII. 788. C. Apol. 37. E: σιγῶν ... καὶ ἡσυχίαν ἄγων. Alc. I. 106. A. Legg. IX. 876. B: μηδὲ σιγῶντα, ἀλλὰ θορύβου μεστά. Pol. VII. 515. A: τοὺς δὲ σιγῶντας. Euthyd. 300. B: οὐ σιγῶντα λέγεις; Prot. 360. D: ἐσίγα. Riv. 139. A: ὁ ... σοφὸς ... ἐσίγησεν. Lys. 222. A. Euthyd. 286. B. Riv. 133. A: τὼ μειρακίω ἐσιγησάτην. Pol. X. 616. A: σιγήσαντος. Ep. II. 310. D: οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. Pol. II. 378. A: σιγᾶσθαι. Ep. II. 310. E: ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται. 311. B: ὅτι οὐκ ... καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται.

σιδήριον, τό, *ferramentum*. Euthyd. 300. B: βοῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται. Ib. ξύλα καὶ σιδήρια.

σίδηρος, ὁ, *ferrum*. Pol. III. 415. C: ὅταν αὐτὴν (τὴν πόλιν) ὁ σίδηρος ἢ ὁ χαλκὸς φυλάξῃ. Legg. XII. 956. A: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. Phaedr. 263. A: ὅταν τις ὄνομα εἴπῃ σιδήρου cet. Pol. VIII. 547. A: μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ. Critia 119. E. Legg. III. 678. E: ὅσαιπερ (τέχναι) σιδήρου δέονται. Conv. 219. E: σιδήρῳ. Pol. X. 609. A. Soph. 267. E: τὸν δοξομιμητὴν ... σκοπώμεθα ὥσπερ σίδηρον. Pol. III. 411. B: ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξε. Legg. II. 666. C: καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα. 671. B.

σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, *ferreus*. Pol. VIII. 547. B: τὸ ... σιδηροῦν (γένος). Eryx. 400. A: σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι. Crat. 398. A: ὅτι καὶ ἡμᾶς φησὶ σιδηροῦν εἶναι γένος. Pol. VIII. 547. A. Gorg. 509. A: σιδηροῖς ... λόγοις. Pol. IX. 586. B: σιδηροῖς κέρασί τε καὶ ὁπλαῖς. Legg. VII. 795. B. Ax. 371. B: σιδηροῖς κλείθροις καὶ κλεισίν. Ion. 533. D: τοὺς δακτυλίους ... τοὺς σιδηροῦς. Legg. I. 685. A: σκληρὰς καὶ σιδηρᾶς (ἀγωγάς). VI. 778. D: σιδηρᾶ (τὰ τείχη).

σικύα, ἡ, *cucurbitula*. Locr. 102. A: ἁ ... σικύα ... ἐφέλκεται τὸ ὑγρόν. Tim. 79. E: τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων αἴτια.

σιμοπρόςωπος, ὁ ἡ, *simum habens nasum*. Phaedr. 253. E.

σιμός, ή, όν, simus. Pol. V. 474. D: *ὅτι σιμός.* Theaet. 209. C: *τὸν σιμόν τε καὶ ἐξόφθαλμον.*

σιμότης, ἡ, forma nasi simi. Theaet. 209. C: *ἡ σιμότης αὕτη.* 133. E: *προςέοικε δὲ σοὶ τήν τε σιμότητα* cet. 209. C: *τῶν ἄλλων σιμοτήτων.*

σίνομαι, laedo. Legg. XI. 936. E: *ἐὰν ὑποζύγιον ... σίνηταί τι τῶν πέλας.*

σισύρα, ἡ, vestis e pellibus villosis confecta. Eryx. 400. E: *σισύραν* (al. *σίσυραν*) *δερματίνην.*

σίτησις, ἡ, victus. Apol. 37. A: *ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.* Pol. III. 404. D: *ὅλην ... τὴν τοιαύτην σίτησιν.*

σιτίον, τό, cibus, plur. *esculenta.* De lucri cup. 230. A: *σιτίον ἔστιν ἀγαθόν τε καὶ κακόν.* Phaedr. 241. C: *σιτίου τρόπον.* Pol. I. 338. C: *τοῦτο τὸ σιτίον.* Gorg. 490. B: *πολλὰ σιτία καὶ ποτά.* De lucri cup. 230. B. Prot. 314. A: *ἐν τῇ τῶν σιτίων* (*ὠνῇ*). Gorg. 490. D. Soph. 224. A. Pol. II. 380. E. Legg. XII. 942. D. (ubi v. *σιτῶν*). Prot. 334. C: *ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις.* Pol. IV. 420. A. Legg. II. 659. E: *ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι.* Prot. 334. A: *σιτία καὶ ποτὰ* cet. Gorg. 464. D: *προςποιεῖται τὰ βέλτιστα σιτία τῷ σώματι εἰδέναι.* 517. D. Pol. II. 369. E: *παρασκευάζειν σιτία.* V. 475. C: *τὸν περὶ τὰ σιτία δυςχερῆ.* Tim. 79. A.

σιτοποιός, ὁ, pistor. Gorg. 517. D: *σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιὸν* cet.

σῖτος, ὁ, pl. *σῖτα, τά, frumentum.* Tim. 52. E: *περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν.* Legg. VIII. 849. B. D. Pol. X. 609. A: *σίτῳ ... ἐρυσίβην.* Legg. VIII. 849. B: *σῖτον.* **panis* et in univ. *cibus.* Pol. II. 369. E: *ἐπὶ σίτου παρασκευῇ.* IV. 438. A: *χρηστοῦ σίτου.* VIII. 559. A. Critia 115. A. Legg. IX. 865. B: *πώματος ἢ σίτου δόσει.* Pol. II. 372. A: *σῖτον ... ποιοῦντες.* Prot. 353. C: *ὑπὸ σίτων καὶ ποτῶν.* Phaedr. 259. C. Pol. III. 403. E. IX. 571. C: *ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν.* Tim. 70. D. Legg. VII. 789. D: *τὰς τῶν σίτων τροφὰς καὶ ποτῶν.*

σιτοῦμαι, cibum capio. Legg. XII. 942. B: *λοῦσθαι καὶ σιτεῖσθαι.* Apol. 36. D: *ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι.*

σιτουργός, ὁ, pistor. Polit. 267. E: *οἱ ... σιτουργοί.*

σιωπῇ, tacite. Pol. III. 389. E. (Hom.).

σιωπῶ, taceo (fut. med.). Phaedr. 234. A: *οἵτινες αἰσχυνόμενοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται.*

σκαιός, ά, όν, sinister. Phaedr. 266. A: *ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα.* Ib. *σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα.* **ineptus.* Euthyd. 295. D: *μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προσδέχοιτο.*

σκαιότης, ἡ, perversitas, inepta ratio. Pol. III. 411. E: *ἐν ἀμαθίᾳ καὶ σκαιότητι ... ζῇ.*

σκαληνός, ή, όν, inaequalis. Euth. 12. D: *ὃς (ἀρι-*

θμός) ἂν μὴ σκαληνὲς ᾖ, ἀλλ' ἰσοσκελής. Locr. 98. B: σκαληνὸν (v. σκολιὸν) ... τοῦτο μὲν καλεέσθω cet.

σκάμμα, τό, *fossa*. Legg. VIII. 845. E: σκάμμασιν.

σκάπτω, *fodio, fossam facio*. De iusto 375. B: ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν. Legg. VI. 778. E: σκάψοντας. Crat. 413. A: ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι (i. q. *propositum egredi s. excedere*).

σκεδάννυμι, *dissipo*. Prot. 322. B: ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο. Conv. 221. A: ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων. Legg. III. 699. D: σκεδασθείς.

σκεδαστός, ή, όν, in eo ponitur quod dispergi vel dividi potest. Tim. 37. A: ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται καὶ ὅταν ἀμέριστον.

σκέλος, τό, *crus; pes*. Conv. 190. D: ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσοντας σκέλους ἀσκωλιάζοντες. Phaed. 60. C: ἐν τῷ σκέλει. B: συνέκαμψε ... τὸ σκέλος. Conv. 190. D: βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκέλοιν. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε. Lach. 192. A: ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν cet. Phaed. 117. A: ἐν τοῖς σκέλεσι. Phaedr. 254. E: τὰ σκέλη τε καὶ τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας. Phaed. 61. C: καθῆκε τὰ σκέλη ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τὴν γῆν. 117. E: ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Conv. 189. E: σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσί (εἶχε). Pol. VII. 514. A: τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας.

σκέμμα, τό, *consideratio*. Crit. 48. C: μὴ ... σκέμματα ᾖ τῶν ῥᾳδίως ἀποκτιννύντων. **quaestio*. Pol. IV. 445. A: γελοῖον ἔμοιγε φαίνεται τὸ σκέμμα γίγνεσθαι ἤδη εἰ cet. De lege 315. E: ἐὰν ... κοινὸν τεθῇ τὸν σκέμμα. Pol. IV. 435. C: εἰς φαῦλόν γε αὖ ... σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς εἴτε cet.

σκέπασμα, τό, *tegumentum*. Polit. 279. D: σκεπάσματα. Ib. τῶν σκεπασμάτων. 280. C. Legg. XII. 942. D: τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ. Polit. 279. E: σκεπάσμασι.

σκέπη, ἡ, *tegumentum*. Tim. 76. D: ἱκανὸν σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν. Locr. 100. B.

σκέπτομαι, *circumspicio, prospicio; specto; considero, perpendo; quaero, exploro*; etiam *existimo*. Lach. 185. B: περὶ οὗ βουλευόμεθα καὶ σκεπτόμεθα. Alc. II. 140. A: σύν τε δύο σκεπτομένω cet. Prot. 317. B: καὶ ἄλλας πρὸς ταύτῃ (εὐλαβείᾳ) ἔσκεμμαι (*prospexi*). 339. B: ἔσκεμμαι (*perpendi*) ἱκανῶς. Euthyd. 283. C. Gorg. 501. A: ὅτι ... τὴν φύσιν ἔσκεπται καὶ τὴν αἰτίαν ὧν πράττει. Crat. 411. E; σωτηρία οὗ νῦν δὴ ἐσκέμμεθα. Pol. II. 371. E. IV. 433. B. Crat. 428. B: δοκεῖς γάρ μοι αὐτός τε ἐσκέφθαι τὰ τοιαῦτα καὶ παρ' ἄλλων μεμαθηκέναι. Apol. 20. B. Menex. 236. B: τὰ δὲ πρότερον ἐσκεμμένη (διῄει). Gorg. 501. B: ἐσκεμμέναι ... τὴν ἡδονὴν μόνον τῆς ψυχῆς. Legg. IX. 867. E: ἐσκεμμέ-

νους ... ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ τὰς τῶν φευγόντων πράξεις ἔτι σαφέστερον. Soph. 251. E: τί οὖν οὐ ... τὰ ξυμβαίνοντα ἐσκέψω; Theaet. 196. A: ταῦτα αὐτὰ εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέψατο —; Pol. VIII. 558. C: ὥσπερ τὴν πολιτείαν ἐσκεψάμεθα. Men. 86. D. Prot. 316. B: αὐτὸς σκέψαι. 325. B: σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί. Phaedr. 264. C. Pol. I. 353. D: μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι. Legg. IV. 719. D. Apol. 21. A: σκέψασθε δὲ ὧν ἕνεκα ταῦτα λέγω. Lach. 187. D. Hipp. mai. 295. A: εἰ ... σκεψαίμην πρὸς ἐμαυτόν. Charm. 165. C: ἀλλ' ἐπίσχες ἕως ἂν σκέψωμαι. Prot. 330. B: κοινῇ σκεψώμεθα ποῖόν τι αὐτῶν ἐστὶν ἕκαστον. Theaet. 151. E. Soph. 239. B: ἐν σοὶ σκεψώμεθα. Polit. 289. D: σκεψώμεθα τοὺς λοιπούς. Pol. I. 333. E. Phaedr. 259. E. σκέψασθαι τὸν λόγον ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μή. Gorg. 514. A: πότερον ἔδει ἂν ἡμᾶς σκέψασθαι ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐξετάσαι. Theaet. 185. B. Conv. 175. B: εἰ δὲ βούλει αὖ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς cet. Pol. I. 352. D. IX. init. αὐτὸς δὴ λοιπὸς ... ὁ τυραννικὸς ἀνὴρ σκέψασθαι. Gorg. 496. C: καὶ εὖ μάλα σκεψάμενος ἀποκρίνου. Phaed. 95. E: πρὸς ἑαυτόν τι σκεψάμενος. Legg. IX. 854. C: καλλίω θάνατον σκεψάμενος (*existimans*). Gorg. 501. A: οὔτε τι τὴν φύσιν σκεψαμένη τῆς ἡδονῆς οὔτε τὴν αἰτίαν. Tim. 20. B: κοινῇ σκεψάμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Pol. V. 458. B: σκέψομαι. Conv. 175. A: οὐ σκέψει, παῖ —; Pol. I. 342. B: ἥτις αὐτῇ τὸ ξυμφέρον σκέψεται. Crat. 401. A: ὅτι περὶ αὐτῶν οὐδὲν ἡμεῖς σκεψόμεθα. Pol. I. 347. E. Conv. 212. D: παῖδες ... οὐ σκέψεσθε; Crat. 391. A: (ὅτι) σκεψοίμην μετὰ σοῦ. Pol. I. 342. A: τῆς τὸ ξυμφέρον εἰς αὐτὰ ταῦτα σκεψομένης. Crat. 424. C: ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ῥυθμοὺς σκεψόμενοι. Epin. 978. B. Pass. Pol. II. 369. B: ἔσκεπται. III. 392. C: ἡμῖν ἅ τε λεκτέον καὶ ὡς λεκτέον παντελῶς ἐσκέψεται (*exploratum erit*). — Verb. Theaet. 188. C: ἆρ' οὖν οὐ ταύτῃ σκεπτέον ὃ ζητοῦμεν —; Soph. 254. E. Pol. I. 352. D: ὅμως δ' ἔτι βέλτιον σκεπτέον. Tim. 28. B.

σκευάζω, *paro; apparo*. Crat. 424. E: ὅταν ἀνδρείκελον σκευάζωσιν. Pol. VIII. 559. D: παντοδαπὰς ἡδονὰς ... δυναμένοις σκευάζειν. Alc. I. 117. C. Parm. 127. A: χαλινόν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι (nos: *zum machen*). Theaet. 178. D: σκευαζομένης θοίνης. Med. Pol. II. 372. B: ἄλφιτα σκευαζόμενοι.

σκευάριον, τό (σκευή), *vestimentum*. Alc. I. 113. E: ὡς τῶν προτέρων οἷον σκευαρίων κατατετριμμένων.

σκευασία, ἡ, in eo ponitur quod paratur. Alc. I. 117. C: περὶ ὄψου σκευασίας. Id. Lys. 209. E. De lege 316. E.

σκευαστός, ή, όν, *paratus, factus* (opp. naturali). Pol. VI. 510. A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος. Ep. VII. 342. D: περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε καὶ

κατὰ φύσιν γεγονότος. Pol. VII. 515. C: *τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.*

σκευή, ἡ, apparatus; vestimentum. Pol. III. 414. D: *τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη σκευὴ δημιουργουμένη.* IX. 577. B: *γυμνὸς ... τῆς τραγικῆς σκευῆς.* Legg. XII. 947. C: *τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους.* Crit. 53. D: *σκευήν τέ τινα περιθέμενος* cet.

σκεῦος, τό, quidquid paratum vel factum est, ut instrumentum, supellex, utensilia, vasa, etiam armamenta. Hipp. mai. 288. E: *καλὸν ... καὶ τοῦτο τὸ σκεῦός ἐστι (ἡ χύτρα) καλῶς εἰργασμένον.* Gorg. 506. D: *σκεύους καὶ σώματος* cet. Pol. X. 596. B. 601. D: *ἑκάστου σκεύους καὶ ζώου.* Soph. 219. A: *τὸ ... περὶ τὸ ξύνθετον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν.* Pol. II. 373. A: *κλῖναί τε ... καὶ τράπεζαι καὶ τἆλλα σκεύη.* 381. A: *τὰ ... ξύνθετα πάντα σκεύη.* Theaet. 146. E: *τῶν ξυλίνων σκευῶν.* Id. Pol. IV. 428. C. II. 373. B: *σκευῶν ... παντοδαπῶν δημιουργοί.* III. 401. A. Critia 117. D: *σκευῶν ὅσα τριήρεσι προσήκει.* Legg. III. 679. A: *σκευῶν (vasorum) ἐμπύρων τε καὶ ἀπύρων.* VIII. 849. E. VII. 797. B: *μήτε ἐν τοῖς ἄλλοις σκεύεσιν.* Lach. 183. E: *ἐνείχετό που ἐν τοῖς τῆς νεὼς σκεύεσι.* Phaedr. 260. C: *προσενεγκεῖν δυνατὸν σκεύη.* Pol. VII. 514. B: *φέροντας ἀνθρώπους σκεύη ... παντοδαπά.* X. 596. B. C: *σκεύη ποιῆσαι.* E. Legg. V. 746. E. Charm. 173. B.

σκευουργία, ἡ, utensilium vel *vasorum confectio.* Polit. 299. D: *ξυνόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας.*

σκέψις, ἡ, consideratio, deliberatio, cogitatio; quaestio, exploratio. Prot. 537. B: *ἰσότητος πρὸς ἀλλήλας σκέψις.* Gorg. 487. E: *ἡ σκέψις ... περὶ τούτων* cet. Phaed. 83. A: *ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις.* Phil. 26. E: *κοινὴ δ' ἡ σκέψις.* Pol. VII. 533. E: *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται.* VIII. 545. A: *(ἵνα) ἡμῖν τελέα ἡ σκέψις ᾖ.* IX. 578. C: *περὶ γάρ τοι τοῦ μεγίστου ἡ σκέψις.* Legg. I. 636. D: *πᾶσά ἐστιν ἡ σκέψις περί τε τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς λύπας* cet. Phaedr. 237. C: *ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως.* Theaet. 201. A: *οὐκοῦν τοῦτό γε βραχείας σκέψεως.* Crit. 48. E: *ὅρα ... τῆς σκέψεως τὴν ἀρχὴν ἐάν σοι ἱκανῶς λέγηται.* Alc. I. 130. D: *διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως.* Euthyd. 282. C: *ἀπαλλάξας με σκέψεως πολλῆς περὶ τούτου αὐτοῦ.* Prot. 339. E: *ἵνα μοι χρόνος ἐγγένηται τῇ σκέψει τί λέγοι ὁ ποιητής.* Soph. 236. D: *ὄντως ... ἐσμὲν ἐν παντάπασι χαλεπῇ σκέψει.* Pol. I. 336. E: *ἐν τῇ τῶν λόγων σκέψει.* Legg. III. 683. C: *τῇ τῆς νομοθεσίας σκέψει.* Men. 97. B: *ἐν τῇ περὶ τῆς ἀρετῆς σκέψει.* Prot. 349. A: *ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν.* Phaedr. 237. D: *τὴν σκέψιν ποιώμεθα.* Theaet. 175. C. Phil. 65. D: *εὔσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας.* Pol. IV. 434. D: *νῦν δ' ἐκτελέσωμεν τὴν σκέψιν.* VI. 510. D: *οὐ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσι.* Legg. VII. 799. D: *πρίν πῃ βεβαιώσαιτο τὴν*

σκέψιν τῆς πορείας ὅπῃ ποτὲ φέρει. IX. 855. E: *ἰόντα εἰς τὴν τῶν λεχθέντων σκέψιν ἱκανήν.* XI. 924. E: (*ἐὰν*) *τοῦτο ... παραλείπῃ διὰ τὴν ἀδύνατον σκέψιν.* Pol. IX. 571. D: *ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων* (*cogitationum*). Crit. 48. C: *ἃς ... σὺ λέγεις τὰς σκέψεις περί τε χρημάτων ἀναλώσεως καὶ δόξης καὶ παίδων τροφῆς.*

σκηνή, ἡ, tentorium. Legg. XII. 944. B: *κομισθεὶς ἐπὶ σκηνήν.* **scena.* Legg. VII. 817. C: *σκηνὰς ... πήξαντας κατ' ἀγοράν.*

σκῆνος, τό, domicilium; corpus. Locr. 100. A: *καθάπερ ὑπάτῳ τῶ σκάνεος ἅπαντος.* 101. E. Ax. 366. A: *τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις.* Locr. 101. C: *τρέφεσθαι ... τὸ σκᾶνος τῶν ἐναερίων ζώων* cet. 103. C: *ἁ γὰρ φύσις οἷον ὄργανον ἁρμόξατο τὸ σκᾶνος.* 104. D: *ἐς γυναικέα σκάνεα.*

σκηνῶμαι, tendo, commoror. Pol. X. 621. C: *σκηνᾶσθαι ... παρὰ τὸν Ἀμέλητα ποταμόν.* 610. E: *οὕτω πόῤῥω που ... ἐσκήνωται* (*habitat*, i. e. *est*) *τοῦ θανάσιμος εἶναι.* Legg. IX. 866. D: *σκηνησάμενος ἐν θαλάττῃ.*

σκήπτομαι, praetexo. Theaet. 145. C: *σκηπτόμενος παίζοντα λέγειν τόνδε.* Conv. 217. D: *σκηπτόμενος ὅτι ὀψὲ εἴη.* Soph. 217. B: *ὁ δὲ ταῦτα ... καὶ τότε ἐσκήπτετο πρὸς ἡμᾶς.* **defendo.* Legg. IX. 864. D: *ἀναφέροντος τοῦ δράσαντος ἢ τοῦ σκηπτομένου ὑπὲρ τοῦ ποιήσαντος.*

σκῆπτρον, τό, sceptrum. Pol. III. 393. E: *τό τε σκῆπτρον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα.* Gorg. 526. C: *ἔχων χρυσοῦν σκῆπτρον.* De lege 319. D. 320. D.

σκιά, ἡ, umbra. Phaedr. 229. B: *ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶ* cet. Soph. 266. B. Phaedr. 260. C: *μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος.* 239. C: *ὑπὸ συμμιγεῖ σκιᾷ.* Phaed. 101. D: *σὺ δὲ δεδιὼς ἂν ... τὴν σαυτοῦ σκιὰν καὶ τὴν ἀπειρίαν* cet. Pol. VII. 515. B: *τὴν παριοῦσαν σκιάν.* Tim. 76. D: *ἱκανὸν σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν.* (Phil. 30. B. pro *σῶμα σκιὰν* nunc scrib. *σωμάσκίαν*). Pol. VI. 510. E: *ὧν καὶ σκιαὶ καὶ ἐν ὕδασιν εἰκόνες εἰσί.* VII. 517. D: *περὶ τῶν τοῦ δικαίου σκιῶν.* 522. B. VI. 510. A: *λέγω ... τὰς εἰκόνας πρῶτον μὲν τὰς σκιάς* cet. VII. 532. C: (*πρὸς*) *σκιὰς τῶν ὄντων, ἀλλ' οὐκ εἰδώλων σκιὰς δι' ἑτέρου τοιούτου φωτὸς ... ἀποσκιαζομένας.* Men. 180. A: *ὥσπερ παρὰ σκιὰς ἀληθὲς ἂν πρᾶγμα εἴη πρὸς ἀρετήν.*

σκιαγράφημα, τό, pictura ita adumbrata ut e longinquo eam spectari oporteat. Theaet. 208. E: *ἐπειδὴ ἐγγὺς ὥσπερ σκιαγραφήματος γέγονα τοῦ λεγομένου.*

σκιαγραφία, ἡ, pictura verum simulans, adumbratio; adumbrata imago. Phaed. 69. B: *μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετή.* Pol. X. 602. D: *ᾧ ... ἡμῶν τῷ παθήματι τῆς φύσεως ἡ σκιαγραφία ἐπιθεμένη γοητείας οὐδὲν ἀπολείπει.*

Critia 107. C: σκιαγραφίᾳ ... ἀσαφεῖ καὶ ἀπατηλῷ χρώμεθα περὶ αὐτά. Pol. II. 365. C: σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.

σκιαγραφῶ, *in speciem pingo, adumbro, simulo.* Pol. IX. 583. B: ἐσκιαγραφημένη τις (ἡ τῶν ἄλλων ἡδονή). Parm. 165. C: οἷον ἐσκιαγραφημένα ... ὅμοια εἶναι (δόξει). Legg. 663. C: ὡς ἐσκιαγραφημένα τὰ δίκαιά ἐστι καὶ ἄδικα. Pol. IX. 586. B: ἐσκιαγραφημέναις (ἡδοναῖς). VII. 523. B: τὰ πόῤῥωθεν ... φαινόμενα δῆλον ὅτι λέγεις καὶ τὰ ἐσκιαγραφημένα.

σκιαμαχῶ, *simulate* (nemine adversante) vel *inaniter pugno.* Legg. VIII. 830. C: ἆρά γε οὐκ ἐτολμήσαμεν ἂν αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σκιαμαχεῖν ὄντως; Apol. 18. D: ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν ἀπολογούμενόν τε καὶ ἐλέγχειν μηδενὸς ἀποκρινομένου. Pol. VII. 520. C: ὑπὸ σκιαμαχούντων ... πρὸς ἀλλήλους.

σκιαρός, ά, όν, *umbrosus.* Legg. I. 625. B: ἀνάπαυλαι ... ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσίν εἰσι σκιαραί.

σκιατροφῶ, *vitam dego umbratilem, molliter vivo.* Pol. VIII. 556. D: πλουσίῳ ἐσκιατροφηκότι (v. ἐσκιατραφ.).

σκίμπους, ὁ, *grabatus.* Prot. 310. C: ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος.

σκιοειδής, ὁ ἡ, *umbrae similis.* Phaed. 81. D: σκιοειδῆ (al. σκοτοειδῆ) φαντάσματα (al. φάσματα).

σκιρτῶ, *salio, exsulto.* Legg. IV. 716. B: σκιρτᾷ ταράττων πάνθ' ἅμα. Pol. IX. 571. C: (ὅταν) τὸ ... θηριῶδές τε καὶ ἄγριον ... σκιρτᾷ. Phaedr. 254. A: σκιρτῶν ... βίᾳ φέρεται. Legg. II. 653. E: ἁλλόμενα καὶ σκιρτῶντα.

σκληρός, ά, όν, *aridus; durus, rigidus* (etiam trop., *obstinatus*, vern. *starr*). Conv. 196. A: εἰ σκληρὸς ἦν. 203. C: σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς cet. Locr. 104. C: εἰ δέ κά τις σκλαρὸς καὶ ἀπειθής. Prot. 331. D: τὸ σκληρὸν τῷ μαλακῷ (ἀμηγέπη προσέοικε). Pol. III. 410. D. Tim. 62. B: σκληρὸν ... ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ. Legg. XII. 942. D: κοίτης σκληρᾶς. Theaet. 186. B: τοῦ ... σκληροῦ. Conv. 195. D: ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. Pol. III. 411. B. Legg. III. 695. A: οὖσαν ... σκληρὰν (τέχνην). Crat. 407. D: κατὰ τὸ σκληρόν τε καὶ ἀμετάστροφον. Conv. 195. E: ᾗτινι ἂν (ψυχῇ) σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ. Pol. VII. 524. A. Charm. 175. D: οὕτως ἡμῶν εὐηθικῶν τυχοῦσα ἡ ζήτησις καὶ οὐ σκληρῶν. Soph. 230. C: τῶν περὶ αὑτοὺς μεγάλων καὶ σκληρῶν δοξῶν ἀπαλλάττονται. Legg. X. 892. B: σκληρῶν καὶ μαλακῶν. Theaet. 155. E: σκληρούς γε λέγεις καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους. Legg. I. 645. A: τὰς δ' ἄλλας (ἀγωγὰς) σκληρὰς καὶ σιδηρᾶς. X. 889. C: μαλακὰ πρὸς σκληρά. Tim. 76. C: σκληρότερον. Theaet. 191. C: σκληροτέρου (κηροῦ). Legg. II. 656. B. Tim. 59. B: ὥστε σκληρότερον εἶναι. Polit. 307. B:

σκληρότερα φαινόμενα. Tim. 59. B: *διὰ πυκνότητα σκληρότατον ὄν.* Phil. 44. E: *εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες.*

σκληρότης, ἡ, *duritia; asperitas.* (Crat. 434. C: *σκληρότηρ*). Tim. 63. E: *σκληρότης ... ἀνωμαλότητι μιχθεῖσα.* Phaedr. 251. B: *ὑπὸ σκληρότητος.* Crat. 434. D. Pol. III. 410. D. Crat. 434. C: *σκληρότητι.* Theaet. 186. B: *τὴν σκληρότητα.* Pol. VII. 523. E. X. 607. B: *μή καί τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ ἀγροικίαν καταγνῷ.*

σκληρῶς, *aspere.* Legg. I. 629. A: *σκληρῶς ... διαμάχεσθαι.* X. 885. D: *πρὶν ἀπειλεῖν ἡμῖν σκληρῶς.*

σκληφρός, ά, όν, *macer, attenuatus* (vern. *schmächtig*). Euthyd. 271. B: *ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληφρός* (ita ut iunior videatur esse quam revera est), *οὗτος δὲ προφερὴς* cet.

σκολιόν, τό (*μέλος* vel *ᾆσμα*), *carmen convivale.* Gorg. 451. E: *ὡς φησιν ὁ ποιητὴς τοῦ σκολιοῦ.* Ib. *οἶμαι γάρ σε ἀκηκοέναι ἐν τοῖς συμποσίοις ᾀδόντων ἀνθρώπων τοῦτο τὸ σκολιόν* (marg. cod. Meerm. et schol. Bekk. p. 340. *σκόλιον*). 452. A: *ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας.*

σκολιός, ά, όν, *obliquus;* trop. *pravus, perversus.* Phaedr. 253. E: *ὁ δ' αὖ σκολιός.* Legg. XII. 945. B: *ἄν τίς τι εἴπῃ σκολιὸν αὐτῶν ἢ πράξῃ.* Pol. II. 365. B: *σκολιαῖς ἀπαταῖς* (Pind.). Gorg. 525. A: *πάντα σκολιὰ ὑπὸ ψεύδους καὶ ἀλαζονείας.* Theaet. 173. A: *πράττειν σκολιά.* 194. B: *εἰς πλάγια ... καὶ σκολιά* (*τυποῦσα*). Pol. VI. 506. C: *τυφλά τε καὶ σκολιά.*

σκολύθριον, τό, *scabellum.* Euthyd. 278. B: *ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν.*

σκοπιά, ἡ, *specula.* Pol. IV. 445. C: *ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς.*

σκοπός, ὁ, *meta; finis; propositum.* Gorg. 507. D: *οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν.* Legg. III. 693. C: *ὡς ἔσθ' οὗτος ὁ σκοπὸς οὐχ ἕτερος, ἀλλ' ὁ αὐτός.* IV. 717. A: *σκοπὸς ... ἡμῖν οὗτος οὗ δεῖ στοχάζεσθαι.* Sis. 391. A: *εἰ ... σκοπὸς μηδεὶς εἴη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν.* Theaet. 179. C: *οὐκ ἀπὸ σκοποῦ* (v. I. p. 228.) *εἴρηκεν* cet. (Id. Tim. 25. E.) 194. A: *οἷον τοξότην φαῦλον ἱέντα παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν.* Legg. IV. 717. A: *τοῦ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ τυγχάνοι.* V. 744. A: *ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ;* Hipp. min. 375. A: *ἥτις ... ἁμαρτάνει τοῦ σκόπου.* Sis. 391. A: *ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν.* Soph. 228. C: *σκοπόν τινα θέμενα.* Phil. 60. A: *τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζώοις γεγονέναι.* Pol. V. 452. E. VII. 519. C: *ὅτι σκοπὸν ἐν τῷ βίῳ οὐκ ἔχουσιν ἕνα οὗ στοχαζομένους δεῖ ἅπαντα πράττειν.* Legg. XII. 961. E: *τίνα θέμενοι ... σκοπὸν* cet. 962. A. B.

σκοπῶ, *circumspicio; specto, video; curo; considero, reputo, respicio; quaero, exploro; inquiro.* Phaedr. 230. A: *σκοπῶ*

οὐ ταῦτα, ἀλλ' ἐμαυτόν εἴτε cet. Gorg. 526. D: σκοπῶ ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ κριτῇ ὡς ὑγιεστάτην τὴν ψυχήν. Pol. I. 351. B: τόδε περὶ αὐτοῦ σκοπῶ. Euth. 9. C: πρὸς ἐμαυτὸν σκοπῶ. Charm. 175. A: ὅτι οὐδὲν χρηστὸν περὶ σωφροσύνης σκοπῶ. Legg. XII. 963. B: σὺ ... ποῖ σκοπεῖς; Phaed. 65. E: περὶ οὗ σκοπεῖ. Pol. I. 342. D: οὐδὲ ἰατρὸς οὐδεὶς ... τὸ τῷ ἰατρῷ ξυμφέρον σκοπεῖ. Phaed. 64. D: περὶ ὧν σκοποῦμεν. Pol. II. 372. E. III. 413. D: ὥσπερ τοὺς πώλους ... σκοποῦσιν εἰ φοβεροί. Gorg. 452. C: σκόπει ... ἐάν σοι φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν ἢ cet. Conv. 219. A: ἄμεινον σκόπει. Tim. 24. A: τοὺς ... νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῇδε. Pol. II. 369. B: σκοπεῖτε οὖν. X. 606. A: εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης. Crat. 397. D: τί οὖν ἂν μετὰ τοῦτο σκοποῖμεν; Pol. V. 477. A: κἂν εἰ πλεοναχῇ σκοποῖμεν. Crat. 398. D: ἐὰν ... σκοπῇς καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Soph. 239. B: ὥστε ἐν ἔμοιγε λέγοντι ... μὴ σκοπῶμεν τὴν ὀρθολογίαν περὶ τὸ μὴ ὄν. Crat. 401. A. Pol. I. 348. B: ἂν ... πρὸς ἀλλήλους σκοπῶμεν. Phaedr. 250. A: τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. 265. C: περὶ λόγων σκοπεῖν. 270. C: σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ. Gorg. 458. C: σκοπεῖν ... χρὴ καὶ τὸ τούτων, μὴ cet. Phil. 22. C: ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ ... τί δράσομεν. Legg. IX. 858. A: τὸ βέλτιστον σκοπεῖν. Prot. 352. A: εἴ τις ἄνθρωπον σκοπῶν ἐκ τοῦ εἴδους ἢ πρὸς ὑγίειαν cet. Phaedr. 232. D: τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν. Gorg. 526. D: τὴν ἀλήθειαν σκοπῶν. Phaed. 99. D: τὰ ὄντα σκοπῶν. Legg. XI. 925. A. Polit. 305. B: κρίνειν εἰς ἐκεῖνα σκοποῦσα. Pol. I. 346. E: τὸ ἐκείνου ξυμφέρον ... σκοποῦσα. Epin. 978. E: τὸ καθ' ἓν αὐτὸ καθ' αὑτὸ σκοποῦν. Gorg. 456. A: οὕτω σκοποῦντι. Pol. IV. 435. A: παρ' ἄλληλα σκοποῦντες καὶ τρίβοντες. Tim. 61. D: ἴδωμεν ὧδε σκοποῦντες. Lach. 198. A: ὡς μέρος ἀρετῆς σκοποῦντες (τὴν ἀνδρείαν). Pol. II. 376. C: ἡμῖν ... σκοποῦσι. Gorg. 514. D: κἂν ἐγὼ ... περὶ σοῦ ἕτερα τοιαῦτα ἐσκόπουν. Theaet. 189. C: ἁμαρτάνων οὗ ἐσκόπει. Pol. I. 354. B: ὃ τὸ πρῶτον ἐσκοποῦμεν. Tim. 20. C. Lach. 198. A. Med. Legg. I. 627. D: σκοποίμεθα πρὸς τὸν τῶν πολλῶν λόγον. II. 670. A. Crat. 404. C: μεταβάλλοντες σκοποῦνται τὴν Φερσεφόνην. Men. 86. E: ὥσπερ οἱ γεωμέτραι πολλάκις σκοποῦνται. Conv. 176. B: σκοπεῖσθε οὖν τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾷστα πίνοιμεν. Legg. IX. 861. E: σκοπεῖσθε ... εἴτε τι λέγω cet. Crit. 46. C: πῶς οὖν ἂν μετριώτατα σκοποίμεθα αὐτά; Theaet. 196. B: ἐὰν ... ἐν πλείονι ἀριθμῷ τις σκοπῆται. Lach. 185. C. Prot. 314. B: ταῦτα ... σκοπώμεθα καὶ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν. Alc. I. 107. C: ὅταν ... περὶ τίνος σκοπῶνται, τότε —; Prot. 353. A: τί δὲ ... δεῖ ἡμᾶς σκοπεῖσθαι τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἀνθρώπων —; Crat. 440. D: σκοπεῖσθαι ... χρὴ ἀνδρείως τε καὶ εὖ. Pol. I. 343. D: σκοπεῖσθαι ... οὑτωσὶ χρή.

345. D: *μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ.* Phil. 17. E: *ταύτῃ σκοπούμενος.* Legg. I. 645. D: *πρὸς τί ... σκοπούμενος αὐτὸ ἐπανερωτᾷς;* VI. 772. D: *σκοπῶν καὶ σκοπούμενος* (vern. *prüfen lassend*) *ὑπ᾽ ἄλλων.* Phaed. 73. B: *ἐὰν τῇδέ πῃ σκοπουμένῳ συνδόξῃ.* Crat. 394. B: *ἅτε τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων σκοπουμένῳ.* Pol. IX. 589. C: *πρὸς ... ἡδονὴν ... σκοπουμένῳ.* Phaed. 100. A: *τὸν ἐν τοῖς λόγοις σκοπούμενον τὰ ὄντα.* 99. D: *ὅπερ οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοπούμενοι.* Theaet. 160. E: *σκοπουμένους μὴ λάθῃ ἡμᾶς οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς τὸ γιγνόμενον.*

σκορπίος, ὁ, scorpio. Euthyd. 290. A: *φαλαγγίων καὶ σκορπίων* cet.

σκοτεινός, ή, όν, obscurus; trop. *difficilis intellectu.* Conv. 197. A: *σκοτεινός* (opp. *ἐλλόγιμος καὶ φανός*). Pol. IV. 432. C: *σκοτεινὸς καὶ δυςδιερεύνητος* (*ὁ τόπος*). Legg. VI. 781. C: *εἰθισμένον ... δεδυκὸς καὶ σκοτεινὸν ζῆν.* Soph. 254. A: *διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ τόπου.* Alc. I. 134. E: *εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν βλέποντες.* Critia 109. E: *εἰ μὴ σκοτεινὰς περὶ ἑκάστων τινὰς ἀκοάς.* Pol. VII. 520. C: *τὰ σκοτεινὰ θεάσασθαι.* Phil. 48. B: *ὅσῳ σκοτεινότερόν ἐστιν.*

σκοτεινότης, ἡ, obscuritas. Soph. 254. A: *ὁ ... ἀποδιδράσκων εἰς τὴν τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητα.*

σκοτεινῶς, obscure. Pol. VIII. 558. D: *ἵνα μὴ σκοτεινῶς διαλεγώμεθα.*

σκοτοδινία, ἡ, tenebrae vel *vertigo oculorum animique.* Soph. 264. C: *ἔτι μείζων κατεχύθη σκοτοδινία.* Legg. X. 892. E: *μὴ ... σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε ὑμῖν ἐμποιήσῃ.*

σκοτοδινιῶ, caligine offundor, vertigine corripior. Theaet. 155. C: *ἐνίοτε ὡς ἀληθῶς βλέπων εἰς αὐτὰ σκοτοδινιῶ.* Legg. II. 663. B: *σκοτοδινιᾶν ... τὸ πόῤῥωθεν ὁρώμενον πᾶσι ... παρέχει.*

σκοτοειδής vid. *σκιοειδής.*

σκότος, ὁ et *τό, tenebrae, caligo.* Soph. 266. B: *ὅταν ἐν τῷ πυρὶ σκότος ἐγγίγνηται.* Tim. 58. D: *ὁμίχλη τε καὶ σκότος.* Critia 120. B. Legg. V. 738. E. VII. 788. C. Def. 411. B: *σκότος τοὐναντίον ἡμέρα.* Crat. 418. C: *ἱμείρουσιν* (*τοῖς ἀνθρώποις*) *ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο.* Pol. V. 461. B: *ὑπὸ σκότου.* Id. VIII. 548. A. VII. 516. E: *ἆρ᾽ οὐ σκότους ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμοὺς —;* 518. A: *ἐκ σκότους* (v. *σκότου*) *εἰς φῶς* (*μεθισταμένων*). Legg. IX. 864. C: *τὸ ... μετὰ σκότους καὶ ἀπάτης λαθραίως γιγνόμενον.* Phaed. 99. B: *ὥσπερ ἐν σκότει.* Pol. VI. 508. D: *εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον.* VII. 517. D: *τῷ παρόντι σκότῳ.* Phaedr. 256. D: *εἰς ... σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν.* Pol. VII. 518. A: *ἐκ φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων.* Legg. II. 663. B: *τὸ σκότος ἀφελών.* VIII. 837. A: *πᾶσαν ἀπο-*

ρίαν καὶ σκότον ἀπεργάζεται. IX. 875. C: σκότος ἀπεργαζομένη ἐν αὐτῇ.

σκοτῶ, *caligine obduco, occaeco.* Pol. VII. 518. A: πότερον ἐκ φανοτέρου βίου ἥκουσα ὑπὸ ἀηθείας ἐσκότωται. VI. 506. A: ἐσκωτῶσθαι. Theaet. 209. E: πάνυ γενναίως ἔοικεν ἐσκοτωμένῳ. Prot. 339. E: ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα.

σκοτώδης, ὁ ἡ, *tenebricosus; obscurus.* Phaed. 81. B: τὸ ... τοῖς ὄμμασι σκοτῶδες καὶ ἀειδές. Pol. VII. 518. C: πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους. Crat. 412. B: σκοτωδέστερον ... τοῦτο καὶ ξενικώτερον. Pol. V. 478. C. 479. C: σκοτωδέστερα. Legg. XII. 952. A.

σκυθρωπάζω, *frontem contraho.* Alc. II. init. φαίνει ... ἐσκυθρωπακέναι.

σκυθρωπός, ὁ ἡ, *tristis.* Conv. 206. D: σκυθρωπόν τε καὶ λυπούμενον συσπειρᾶται.

σκυλάκιον, τὸ, *canicula.* Pol. VII. 539. B: χαίροντες ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί.

σκύλαξ, ὁ et ἡ, *canis.* Pol. II. 375. A: φύσιν γενναίου σκύλακος. Parm. 128. C: ὥσπερ αἱ Λάκαιναι σκύλακες. Pol. V. 451. D: διὰ τὸν τῶν σκυλάκων τόκον τε καὶ τροφήν. VII. 537. A: τοὺς σκύλακας.

σκυλεύω, *spolio.* Pol. V. 469. C: σκυλεύειν ... τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων ... ἢ καλῶς ἔχει;

σκυτάλη, ἡ, *baculus, clava.* Theaet. 209. D: σκυτάλης ... περιτροπή.

σκυτεύς, ὁ, *sutor.* Pol. X. 601. C: ὁ σκυτεύς. Gorg. 491. A: σκυτέας.

σκυτική, ἡ (τέχνη), *sutrina.* Alc. I. 128. B: σκυτική. Charm. 174. C: ἡ ... σκυτική. Pol. II. 374. B: ἵνα δὴ ἡμῖν τὸ τῆς σκυτικῆς ἔργον καλῶς γίγνοιτο. Alc. I. 128. C. Pol. V. 456. D: τῇ σκυτικῇ παιδευθέντας. Alc. I. 128. C. Theaet. 146. D: ὅταν λέγῃς σκυτικήν. 147. B. Euthyd. 294. B.

σκυτόδεψος, ὁ, *coriarius.* Gorg. 517. E: σκυτόδεψον (sic Cl. et Δ. Vulg. σκυτοδεψόν).

σκῦτος, τό, *corium.* Conv. 191. A: τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας. Charm. 173. D: ἢ σκυτῶν τομῆς;

σκυτοτομία, ἡ, *sutrina.* Pol. X. 601. A: οὐκ ἐπαΐων περὶ σκυτοτομίας. III. 397. E: πρὸς τῇ σκυτοτομίᾳ.

σκυτοτομικός, ή, όν, *ad sutrinam pertinens;* ὁ, *sutor,* ἡ, *sutrina.* Theaet. 146. C: σκυτοτομική. Polit. 280. C. 288. E. Pol. I. 333. A: καὶ μὴν καὶ σκυτοτομική (χρήσιμον); Ναί. Πρός γε ὑποδημάτων ἂν ... φαίης κτῆσιν; IV. 443. C: τὸν ... σκυτοτομικόν. Euthyd. 292. C: σκυτοτομικήν τε καὶ τεκτονικήν cet.

σκυτοτόμος, ὁ, *qui e coriis* vel *loris aliquid conficit,* praec. *sutor.* Prot. 319. D: σκυτοτόμος. Gorg. 447. D. (antec. ὑποδημάτων δημιουργος). Pol. II. 370. D: ὁ σκυτοτό-

μος. X. 601. C: ποιήσει ... σκυτοτόμος (int. ἡνίας; quocirca σκυτοτόμος h. l. est quem nos vocamus *Riemer*). Alc. I. 129. C. Prot. 324. C: σκυτοτόμου. Pol. IV. 434. A. Gorg. 490. E: τὸν σκυτοτόμον ἴσως μέγιστα δεῖ ὑποδήματα καὶ πλεῖστα ὑποδεδεμένον περιπατεῖν. Pol. III. 397. E. Theaet. 180. D: οἱ σκυτοτόμοι. Conv. 191. A. Pol. V. 466. B: κατὰ τὸν τῶν σκυτοτόμων ... βίον. Theag. 126. D. Gorg. 491. A: οὐ σκυτοτόμους λέγω. Conv. 221. E.

σκυτοτομῶ, *sutrinam facio*; cum v. ὑπόδημα est simpl. *conficio*. Alc. I. 129. D: σκυτοτομεῖ. Pol. V. 454. C: ἐὰν φαλακροὶ σκυτοτομῶσι. IV. 443. C: σκυτοτομεῖν. Charm. 161. E: ὑποδήματα σκυτοτομεῖν. Pol. II. 374. C: σκυτοτομῶν. Charm. 163. B: σκυτοτομοῦντι. Hipp. min. 368. C: ὑποδήματα ... σκυτοτομῆσαι.

σκῶμμα, τό, *cavillatio*, *dictum* (germ. *Witz*). Theaet. 174. A: ταὐτὸν ... ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. 177. D. Euth. 11. C: ἄλλου δή τινος δεῖ σκώμματος. Ib. τοῦ αὐτοῦ σκώμματος. Pol. V. 452. B: οὐ φοβητέον τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

σκώπτω, *cavillor*, *irrideo*, *ludo*. Phaedr. 264. E: σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν. Pol. VI. 487. E: εἶεν ... σκώπτεις —; Theag. 125. E: πάλαι ... σκώπτεις καὶ παίζεις πρός με. Conv. 173. A: μὴ σκῶπτ', ἔφη cet. Crat. 384. C: ὥσπερ ὑποπτεύω αὐτὸν σκώπτειν. Pol. I. 349. A. Eryx. 399. C: εἰ καὶ σκώπτων λέγεις. Men. 77. A: οἱ σκώπτοντες. 80. A: εἰ δεῖ τι καὶ σκῶψαι. Euthyd. 294. C: ἡγουμένω ... σκώπτεσθαι.

σμάραγδος, ὁ, *smaragdus*. Phaed. 110. D: σμαράγδους.

σμερδαλέος, α, ον, *terribilis*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

σμῆνος, τό, *examen* (apum) et *alveare*; in univ. *turba* (vern. *Schwarm*). Pol. IX. 574. D: τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος. VIII. 552. C: σμήνους νόσημα (κηφήν). Crat. 401. C: ἐννενόηκά τι σμῆνος σοφίας. Men. 72. A: εἰ σμῆνός τι ἀνεύρηκα ἀρετῶν παρὰ σοὶ κειμένων. Legg. XI. 933. D: βοσκημάτων ... ἢ σμηνῶν. Polit. 301. D: βασιλεὺς οἷον ἐν σμήνεσιν. Pol. VII. 520. B. Polit. 293. D: οἷον σμήνη μελιττῶν ἐκπέμποντές ποι. Men. 72. A.

σμήρινθος, ἡ, *funiculus*. Legg. I. 644. E: οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες ἐνοῦσαι.

σμίκρασπις, ὁ ἡ, *clypeo parvo armatus*. Critia 119. B: καταβάτην ... σμικράσπιδα (v. καταβάτας τ' ἐς μικρασπίδα).

σμικρολογία, ἡ, *rerum minutarum consectatio*; *animus pusillus*. Pol. VI. 486. A: ἐναντιώτατον ... σμικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ἀεὶ ἐπορέξεσθαι θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. VIII. 558. B. Theaet. 175. A: ἄτοπα αὐτῷ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας. Legg. V. 746. E: δείσαντα τὴν δοξάσαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν. Etiam *res minutae*. Hipp. mai. 304. B: χαίρειν ἐάσαντα τὰς σμικρολογίας ταύτας.

σμικρολόγος, ὁ ἡ, *pusillus.* Conv. 210. D: *φαῦλος ... καὶ σμικρολόγος.*

σμικρομερής, ὁ ἡ, *minutis ex partibus constans.* Tim. 60. E: *σμικρομερέστερα.* 78. B: *πῦρ ... πάντων γενῶν σμικρομερέστατον.*

σμικρός, ά, όν, *parvus* vel *exiguus; minutus, levis, pusillus:* etiam *paucus* et *brevis.* Crat. 436. B: *ὅτι οὐ σμικρὸς κίνδυνός ἐστι ἐξαπατηθῆναι.* Phil. 56. D: *οὐ σμικρὸς ὅρος.* Conv. 173. B: *σμικρός* (de statura). Gorg. 511. C: *εἰ δ' αὕτη (ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη) σοι δοκεῖ σμικρὰ εἶναι.* Pol. I. 339. B: *σμικρά γε ἴσως ... προσθήκη.* VI. 495. B: *σμικρὰ ... φύσις οὐδὲν μέγα οὐδέποτε οὐδένα ... δρᾷ.* 507. E: *οὐ σμικρὰ ἄρα ἰδέα ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις* cet. Prot. 328. E: *πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών.* Phaedr. 272. B: *οὐ σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.* Crat. 384. B: *οὐ σμικρὸν τυγχάνει ὂν μάθημα.* Phil. 58. A: *ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρτηται.* Pol. III. 400. C: *διελέσθαι ... οὐ σμικροῦ λόγου.* Polit. 259. B: *σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος.* V. 469. D: *γυναικείας τε καὶ σμικρᾶς διανοίας τὸ* cet. Phaedr. 268. C: *περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν.* Pol. III. 386. A: *μὴ περὶ σμικροῦ ποιησομένοις.* Legg. VIII. 832. C: *σμικροῦ* (*propemodum*). Tim. 88. A: *σμικρᾷ ... διανοίᾳ.* Crat. 428. A: *εἰ καί τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη.* Theaet. 175. C: *τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχήν.* Conv. 192. C: *οὐδὲ σμικρὸν χρόνον.* Apol. 27. E: *καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντα.* Theaet. 180. A: *τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας.* Conv. 210. C: *ἐὰν ... καὶ σμικρὸν ἄνθος ἔχῃ.* Lys. 211. A: *σμικρὸν πρός με λέγων.* Theaet. 173. A: *σμικροὶ ... καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὰς ψυχάς.* Gorg. 472. C: *οὐ πάνυ σμικρὰ ὄντα.* Pol. III. 411. B: *ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενον.* VI. 487. B. Legg. X. 900. A. Pol. III. 402. C: *μήτε ἐν σμικροῖς μήτε ἐν μεγάλοις.* Phaedr. 268. C: *περὶ μεγάλου (πράγματος) πάνυ σμικρὰς (ῥήσεις ποιεῖν).* Prot. 323. D: *τοὺς αἰσχροὺς ἢ σμικροὺς* cet. Pol. III. 397. B: *σμικρὰς τὰς μεταβολὰς ἔχει.* Phaedr. 233. C: *οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναιρούμενος.* 267. D: *σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.* Gorg. 497. C: *πρὶν τὰ σμικρὰ (μεμυῆσθαι).* Theaet. 168. C: *σμικρὰ ἀπὸ σμικρῶν.* 173. E: *ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν.* Soph. 227. A: *κατὰ σμικρά* (*minutis in rebus*). Polit. 259. C: *ὡς βασιλεὺς ἅπας χερσὶ ... σμικρ' ἄττα εἰς τὸ κατέχειν τὴν ἀρχὴν δύναται.* 298. A: *ὧν σμικρὰ ... καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι.* Phil. 20. C: *σμικρὰ ἄττα ... διομολογησώμεθα.* Pol. II. 368. D: *γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι.* Tim. 62. A: *κατὰ σμικρὰ ... τὰ σώματα κερματίζουσα.* Hipp. mai. 304. C: *σμικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.* Lach. 182. C: *εἰ καί τῳ σμικρότερον δοκεῖ εἶναι.* Critia 117. D: *ἐν τῷ σμικροτέρῳ τροχῷ.* Legg. V. 731. B: *σμικροτέραν* (*inferiorem*) *αὐτὴν (τὴν πόλιν) πρὸς εὐ-*

δοξίαν ... ἀπεργάζεται. Phil. 25. C: *πρόςθες ... καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον.* Legg. IX. 880. B: *δεδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον.* Ep. VII. 343. A: *ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὑτῷ φύσεως.* Polit. 270. E: *σμικρότερα ... γιγνόμενα (τὰ σώματα).* Legg. V. 732. B: *ἃ ... σμικρότερα* (*leviora*) *τούτων* cet. Pol. V. 475. B: *ὅτι ... ὑπὸ σμικροτέρων* (nos: *von geringeren*) *καὶ φαυλοτέρων τιμώμενοι ἀγαπῶσιν.* III. 395. B: *εἰς σμικρότερα κατακεκερματίσθαι.* VII. 523. C: *ὁ ... σμικρότατος (δάκτυλος).* Tim. 56. A: *τὸ ... σμικρότατον σῶμα.* Legg. III. 689. D: *πῶς ... γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ τὸ σμικρότατον εἶδος;* Pol. V. 473. B: *τίνος ... σμικροτάτου μεταβαλόντος* cet. Prot. 334. C: *ὅτι σμικροτάτῳ (ἐλαίῳ χρῆσθαι).* Phaed. 93. B: *καὶ κατὰ τὸ σμικρότατον* (nos: *auch nur im mindesten*). Gorg. 466. D: *δύνασθαι ... σμικρότατον.* Soph. 247. D: *εἰς τὸ παθεῖν καὶ σμικρότατον ὑπὸ τοῦ φαυλοτάτου.* Phil. 60. C: *ἡδονῆς ... μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσαν.* Legg. V. 738. C: *τούτων νομοθέτῃ τὸ σμικρότατον ἁπάντων οὐδὲν κινητέον.* VI. 771. C: *αὕτη δ' ἔχει τὸ σμικρότατον ἴαμα.* Pol. V. 473. B: *ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμὸν καὶ σμικροτάτων τὴν δύναμιν.* X. 610. B: *εἴ τις ὅτι σμικρότατα ὅλον τὸ σῶμα κατατέμοι.* — Adverbiorum instar frequentantur *σμικρῷ, paulo* (Polit. 262. C: *σμικρῷ πλέον.* Legg. III. 698. B: *οὐ σμικρῷ χείρων.* IV. 719. B: *σμικρῷ ... πρόσθεν.* IX. 872. D: *τὸν ἔμπροσθεν σμικρῷ ῥηθέντα λόγον.* Apol. 21. D: *σμικρῷ τινὶ ... σοφώτερος.*); *σμικρόν, paulum* vel *paululum* (Gorg. 462. D. Theaet. 197. B: *ἡμεῖς ... σμικρὸν μεταθώμεθα.* Soph. 261. B. Crat. 395. B: *σμικρὸν παρακλίνει.* 410. A: *σμικρόν τι παρακλίνοντες.* Legg. VI. 751. B: *σμικρὸν ... ἐπισχόντες.* al.) et *paulo* (ut *σμικρὸν ἔμπροσθεν.* Soph. 238. E. Phil. 18. D. 42. A: *ἐναντίον ... τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν.* Legg. IV. 718. D: *ὥστε ... σμικρὸν ... εὐμαθέστερον ἀπεργάσεται*); *κατὰ σμικρόν, paulatim* (Phaedr. 262. A. Theaet. 180. E. Pol. III. 401. C. 407. D. Legg. III. 678. B. Theag. 130. C.), *paululum* (Soph. 241. C: *καὶ κατὰ σμικρόν*, vel *paululum.* Crat. 400. B. Pol. IV. 487. B.) et *minutatim* vel *singulatim* (Prot. 338. E: *κατὰ σμικρὸν ἀποκρινόμενος.* 217. D: *κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν.* Pol. I. 344. A: *ἣ οὐ κατὰ σμικρὸν τἀλλότρια ... ἀφαιρεῖται ... ἀλλὰ ξυλλήβδην.* VIII. 553. C. Hipp. min. 369. C.). Sic etiam *σμικρά* (*paululum* (Prot. 316. A: *σμίκρ' ἄττα διατρίψαντες.* Pol. III. 404. A: *καὶ ἐὰν σμικρὰ ἐκβῶσι τῆς τεταγμένης διαίτης.* VII. 527. A: *ὅσοι καὶ σμικρὰ γεωμετρίας ἔμπειροι.* Legg. IV. 713. A: *ἆρ' οὖν μύθῳ σμικρά γ' ἔτι προςχρηστέον —;*) et *parum* (Ep. VII. 329. C: *σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν*, int. *ἀμύνειν*). Etiam *κατὰ σμικρά* (Legg. III. 699. D. al.).

σμικρότης, ἡ, parvitas. Parm. 149. E: *ᾧ ... σμικρότης*

(προσεῖν). 150. A. al. Phaed. 102. D: τῆς σμικρότητος. Polit. 273. E: ὑπὸ σμικρότητος. Id. Tim. 91. D. Prot. 329. E: ἢ μεγέθει καὶ σμικρότητι. Phaed. 100. E. 102. B: μέγεθος καὶ σμικρότητα. C. E. Parm. 150. D. Pol. VII. 523. E. Tim. 83. D: ἀοράτων διὰ σμικρότητα. Etiam *paucitas*. Legg. VII. 788. B: διὰ σμικρότητα αὐτῶν καὶ πυκνότητα.

σμικρῶς, *paulum, aliquantulum*. Critia 107. D: σμικρῶς εἰκότα λεγόμενα.

σμῖλαξ, ὁ, *taxus*. Pol. II. 372. B: ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

σμίλη, ἡ, *scalprum*. Pol. I. 333. A: σμίλη. Alc. I. 129. C.

σμινύη, ἡ, *ligo*. Pol. II. 370. D: οὐδὲ σμινύην.

σός, σή, σόν, *tuus* cet. Hipp. mai. 294. B: ὡς ὁ σὸς λόγος. Lys. 204. A: σὸς ἑταῖρος. Soph. 233. B: τὸ σὸν δὴ τοῦτο (*id quod tu dixisti*). Id. Conv. 221. B. Gorg. 455. C: τὰ τῆς σῆς τέχνης. 468. A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ (*erga te*). Pol. I. 334. D: κατὰ τὸν σὸν λόγον. Gorg. 455. C: ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν. Euth. 9. D: σὺ ... τὸ σὸν σκόπει. Crit. 50. B: τὸ σὸν μέρος. 54. C. Polit. 258. B: οὐ τὰ σὰ (i. q. σὺ) κωλύειν φαίνεται. Crit. 54. B: οὔτε ... σοὶ ... οὐδὲ ἄλλῳ τῶν σῶν οὐδενί. Pol. I. 331. D: οὐκοῦν ... τῶν γε σῶν κληρονόμος;

σοφία, ἡ, *sapientia; intelligentia, cognitio; prudentia, calliditas; sollertia; ars;* etiam iron. ponitur. Prot. 329. E: ἔστι καὶ ταῦτα μόρια τῆς ἀρετῆς ... σοφία τε καὶ ἀνδρεία. 360. D: ἡ τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν σοφία. Crat. 412. B: ἡ ... σοφία φορᾶς ἐφάπτεσθαι σημαίνει. Pol. I. 338. B: αὕτη ... ἡ Σωκράτους σοφία ... παρὰ τῶν ἄλλων περιιόντα μανθάνειν cet. Legg. III. 689. D: ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία. Lach. 123. B: τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἧς ἐπιθυμεῖς. D: οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; Phaed. 96. A: θαυμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν. Conv. 175. E: οἶμαι γάρ με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθήσεσθαι. Pol. III. 398. A: ἄνδρα ... δυνάμενον ὑπὸ σοφίας παντοδαπὸν γίγνεσθαι. 406. B: δυσθανατῶν ... ὑπὸ σοφίας εἰς γῆρας ἀφίκετο. Legg. III. 677. C: πολιτικῆς ἢ καὶ σοφίας τινὸς ἑτέρας. 701. A: ἡ πάντων εἰς πάντα σοφίας δόξα. Apol. 22. C: οὐ σοφίᾳ ... ἀλλὰ φύσει τινί. Ep. VI. 322. D: πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν τῇ σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ. Prot. 321. D: κλέπτει τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί. Ib. τὴν ... περὶ τὸν βίον σοφίαν. Phaedr. 236. B: παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποικιλώτερον. Conv. 184. E: ὁ ... δεόμενος εἰς παίδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι. 197. A: τὴν ... τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν ᾗ γίγνεταί τε καὶ φύεται πάντα τὰ ζῶα; Pol. II. 365. D: σοφίαν δη-

μηγορικήν τε καὶ δικανικὴν διδόντες. IV. 429. A: *ᾧ προσήκει ταύτης τῆς ἐπιστήμης μεταλαγχάνειν ἣν μόνην δεῖ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν σοφίαν καλεῖσθαι.* 443. E: *σοφίαν (ὀνομάζοντα) ... τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτῃ τῇ πράξει ἐπιστήμην.* X. 602. A: *χαριεὶς ἂν εἴη ἐν τῇ ποιήσει μιμητικὸς πρὸς σοφίαν περὶ ὧν ἂν ποιῇ.* Legg. I. 644. A: *τὴν (παιδείαν) ... εἰς χρήματα τείνουσαν ... ἤ καὶ πρός ἄλλην τινὰ σοφίαν ἄνευ νοῦ καὶ δίκης βάναυσόν τ' εἶναι* cet. Lach. 123. C: *ταύτην τὴν σοφίαν ... ᾗ τὰ ἅρματα κυβερνῶσιν.* Men. 93. E. Ion. 542. A: *ὡς δεινὸς εἶ τὴν περὶ Ὁμήρου σοφίαν.* De iusto 375. C: *κινδυνεύει ἄρα, ὃ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι* cet. Epin. 979. D: *παρὰ πάσας τὰς πρόσθεν σοφίας.* Ep. X. 358. C: *τὰς ... ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινοτάτας κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν.*

σοφίζομαι, *sapientiae studeo.* Hipp. mai. 283. A: *οὕτως αὐτὸν ἀνόητα σοφίζεσθαι.* **argute* vel *argutiarum aliquid profero* vel *comminiscor.* Gorg. 497. A: *οὐκ οἶδ' ἅττα σοφίζει.* Pol. VI. 509. D: *ἵνα μὴ ... δόξω σοι σοφίζεσθαι περὶ τὸ ὄνομα.* Phaedr. 229. C: *εἶτα σοφιζόμενος φαίην* cet. Polit. 299. B: *σοφιζόμενος ὁτιοῦν περὶ τὰ τοιαῦτα.*

σόφισμα, τό, quidquid argute vel callide excogitatum est; *argutiae, machina* vel *dolus.* Conv. 214. A: *πρὸς μὲν Σωκράτη ... τὸ σόφισμά μοι οὐδέν.* Lach. 183. D: *τὸ ... σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου τοῦ πρὸς τῇ λόγχῃ οἷον ἀπέβη.* Ax. 369. E: *τὰ δὲ παθήματα σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται.* Pol. VI. 496. A: *ἆρ' οὐχ ὡς ἀληθῶς προσήκοντα ἀκοῦσαι σοφίσματα (γεννᾶν φῶμεν)* —;

σοφιστής, ὁ, *sophistes,* h. e. *qui sapientiam profitetur, qui* (ostentationis quaestusque causa) *doctrinarum* et praec. *virtutis se magistrum venditat.* Prot. 313. C: *ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται;* Gorg. 520. A: *ταὐτόν ... ἐστι σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον.* Soph. 231. D: *νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής (ὁ σοφιστὴς εὑρέθη).* Ib. *ἔμπορός τις περὶ τὰ τῆς ψυχῆς μαθήματα.* Conv. 203. D: *δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής.* De lege 319. C: *ὅτι ... ὁ Ζεὺς σοφιστής ἐστι καὶ ἡ τέχνη αὕτη παγκάλη ἐστί.* Ib. *παιδευθησόμενον ὡς ὑπὸ σοφιστοῦ ὄντος τοῦ Διός.* Prot. 312. C: *ἀνδρὶ ... σοφιστῇ.* Polit. 284. B: *ἐν τῷ σοφιστῇ* (dialogo). Prot. 312. A: *σὺ δὲ ... οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἰς τοὺς Ἕλληνας σαυτὸν* (v. *αὑτὸν*) *σοφιστὴν παρέχων;* C: *σοφιστὴν ... εἶναι τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα.* Soph. 268. D: *τὸν ὄντως σοφιστήν.* Pol. X. 596. D: *πάνυ θαυμαστὸν ... λέγεις σοφιστήν* (ubi fere est vern. *Tausendkünstler*). Eryx. 399. C: *τὸν μὲν (Πρόδικον) σοφιστὴν καὶ ἀλάζονα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ δὲ πολιτικόν τε ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον.* Phaedr. 257. D: *δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου μὴ*

σοφισταὶ καλῶνται. Gorg. 519. C: φάσκοντες ... ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι (οἱ σοφισταί). Conv. 208. C: ὥσπερ οἱ τέλεοι σοφισταί, Εὖ ἴσθι, ἔφη. Men. 85. B: καλοῦσι ... ταύτην διάμετρον οἱ σοφισταί (h. e. *artis magistri.*) Tim. 19. E: τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος ... ἅτε πλανητὸν ὂν κατὰ πόλεις. Legg. X. 908. D: σοφιστῶν ... ἐπικαλουμένων μηχαναί. Lach. 186. C: τοῖς ... σοφισταῖς οὐκ ἔχω τελεῖν μισθούς, οἵπερ μόνοι ἐπηγγέλλοντό με οἷοί τ' εἶναι ποιῆσαι καλόν τε κἀγαθόν. Polit. 303. C: μεγίστους γίγνεσθαι τῶν σοφιστῶν σοφιστάς. Pol. VI. 492. B. Conv. 177. B: τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς. Men. 91. B: ὅτι οὗτοί εἰσιν οὕους οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι σοφιστάς.

σοφιστικός, ή, όν, *sophisticus*, fem. *sophistica*. Phaedr. 248. E: σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικός (βίος). Soph. 223. B: νέων, πλουσίων καὶ ἐνδόξων γιγνομένη θήρα ... σοφιστική. 224. D. 231. B: ἡ γένει γένναια σοφιστική. 233. A: τὸ τῆς σοφιστικῆς δυνάμεως θαῦμα. 268. B: σοφὸν ἢ σοφιστικὸν (ἐροῦμεν); Prot. 316. D: τὴν σοφιστικὴν τέχνην ... εἶναι παλαιάν. Gorg. 463. B: ταύτης (τῆς κολακείας) μόριον καὶ τὴν ῥητορικὴν ἐγὼ καλῶ καὶ τήν γε κομμωτικὴν καὶ τὴν σοφιστικήν. Soph. 224. C: τὸ σοφιστικὸν γένος. E. Euthyd. 277. E: νῦν ... νόμισον τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν. — Femin. σοφίστρια. Euthyd. 297. C: σοφιστρίᾳ οὔσῃ (τῇ Ὕδρᾳ).

σοφιστικῶς, *more sophistico*. Theaet. 154. D: ξυνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην τοιαύτην.

σοφός, ή, όν, *peritus*, *doctus*; *sapiens*; etiam iron. *callidus*, *argutus*; unde τὸ σοφόν etiam est *artificium*, *dolus*, pl. *argutiae*. Phil. 17. C: ἀλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς ταῦτα μόνα. Conv. 203. A: ὁ ... περὶ τὰ τοιαῦτα σοφός. Ib. ὁ ... ἄλλο τι σοφὸς ὤν. Pol. I. 331. A: σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ἀνήρ (Σιμωνίδης). IV. 426. C: σοφὸς τὰ μεγάλα. Apol. 19. C: εἴ τις περὶ τῶν τοιούτων σοφός ἐστι. 20. D: ταύτην (τὴν σοφίαν) σοφός. Theag. 126. C: τὰ πολιτικὰ ... σοφός. Conv. 201. D: ἣ ταῦτά τε σοφὴ ἦν καὶ ἄλλα πολλά. Pol. IV. 427. E: ὅτι σοφή τ' ἐστὶ καὶ ἀνδρεία cet. VI. 502. D: οὐδὲν ... τὸ σοφόν (*machinatio*) μοι ἐγένετο cet. Euthyd. 293. D: (ἆρα) τοῦτό ἐστι τὸ σοφόν; Phaedr. 235. C: Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ. Legg. VI. 761. D: ἰατροῦ ... μὴ πάνυ σοφοῦ. Conv. 175. C: ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἁπτόμενός σου ἀπολαύσω ὃ cet. Phaedr. 278. D: τὸ ... σοφὸν ... καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῷ μόνῳ πρέπειν. 279. C: πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν. Soph. 230. A: σοφὸν τούτων ὧν οἴοιτο πέρι δεινὸς εἶναι. Legg. III. 696. C: τεχνικὸν μὲν καὶ περὶ ταῦτα σοφόν, ἄδικον δέ; Euth. 5. A: σοφὸν ... τὰ τοιαῦτα. Gorg. 483. A: ὃ ... σὺ τοῦτο τὸ σοφὸν κατανενοηκὼς κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις. Phaedr. 273. B: τοῦτο ... σοφὸν εὑρὼν ... ἔγραψεν ὡς cet. Epin.

973. D: *λέγω δ' οὐδὲν σοφόν, ἀλλ' ὅπερ ἅπαντες... γιγνώσκομεν* cet. Euthyd. 297. D. Prot. 329. E: *ἐπεὶ πολλοὶ ἀνδρεῖοί εἰσι ... σοφοὶ δὲ οὔ.* Phaedr. 266. C: *σοφοὶ ... λέγειν.* Soph. 233. C: *πάντ' ἄρα σοφοὶ τοῖς μαθηταῖς φαίνονται.* Polit. 290. B: *ὅσοι ... περὶ γράμματα σοφοὶ γίγνονται.* Conv. 182. B: *οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν.* 185. C: *διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν οὑτωσὶ οἱ σοφοί.* Lys. 222. E: *ὥσπερ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* Hipp. min. 365. A: *σοφοὶ μὲν οὖν αὐτά γε ταῦτα, ἐξαπατᾶν.* De virt. 376. A: *οἱ σοφοὶ μάγειροι.* Ib. *οἱ σοφοὶ τέκτονες.* Pol. VII. 519. A: *τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ.* Theag. 125. C: *τῶν τί σοφῶν συνουσίᾳ φῂς σοφοὺς εἶναι τοὺς τυράννους;* D: *τῶν τί σοφῶν λέγεις —;* Men. 75. C: *τῶν σοφῶν ... καὶ ἐριστικῶν τε καὶ ἀγωνιστικῶν.* Prot. 312. C: *τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα.* D: *τῶν τί σοφῶν* (int. *ἐπιστήμων*). Theaet. 157. C: *παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι.* De lucri cup. 225. C: *ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐμβάλωμεν ὧν* cet. Hipp. min. 366. A: *ἐπιστήμονας καὶ σοφοὺς εἰς ἅπερ ψευδεῖς.* De virt. 377. E: *πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὑτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἢ* cet. Phaed. 100. C: *τὰς ἄλλας αἰτίας τὰς σοφὰς ταύτας.* Crat. 402. A: *τὸν Ἡράκλειτόν μοι δοκῶ καθορᾶν παλαί' ἄττα σοφὰ λέγοντα.* Euthyd. 286. E. Prot. 309. C: *πῶς δ' οὐ μέλλει ... τὸ σοφώτερον κάλλιον φαίνεσθαι;* Pol. I. 352. B: *ὅτι ... καὶ σοφώτεροι καὶ ἀμείνους ... οἱ δίκαιοι φαίνονται.* Prot. 309. D: *σοφωτάτῳ ... τῶν γε νῦν.* Prot. 310. E: *σοφώτατον ... λέγειν.* Pol. I. 339. E: *ὦ σοφώτατε Θρασύμαχε.* Soph. 233. B: *ὡς εἰσὶ πάντα πάντων αὐτοὶ σοφώτατοι.*

σπάθη, ἡ, *spatha* (germ. *Spatel*). Lys. 208. D: *τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος* cet.

σπάνιος, α, ον, *rarus; paucus.* Legg. XII. 953. C: *τέταρτος ἄν ποτέ τις ἀφίκηται, σπάνιος μὲν* cet. Alc. II. 142. C: *σπάνιον εὑρεῖν ὅστις* cet. Euthyd. 304. B: *τὸ γὰρ σπάνιον ... τίμιον.* Ep. XIII. 370. C. Legg. VIII. 841. A: *σπανίῳ ... τῷ τοιούτῳ δι' αἰσχύνην χρώμενοι.* Euth. 3. D: *ἴσως ... σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν.* Pol. VI. 503. D: *οὐκοῦν σπάνιον αὐτὸ οἴει ἔσεσθαι;* V. 476. B: *ἆρα οὐ σπάνιοι ἂν εἶεν;* Gorg. 493. E: *νάματα ... σπάνια ... εἴη.* Legg. III. 677. E: *σπάνια καὶ ταῦτα νέμουσιν εἶναι ζῆν τότε κατ' ἀρχάς.* Phaed. 90. A: *οἴει τι σπανιώτερον εἶναι ἢ —;* Crat. 389. A: *ὃς (νομοθέτης) ... τῶν δημιουργῶν σπανιώτατος ἐν ἀνθρώποις γίγνεται.* Ep. I. 310. Adv. *σπανίᾳ,* *raro.* Phaedr. 256. C.

σπάνις, ἡ, *inopia.* Legg. III. 679. A: *νομῆς ... οὐκ ἦν σπάνις.* Ep. I. 310. A: *χρυσίου ... σπάνει.* Legg. III. 678. D: *δρυοτομίας τε εἶχον σπάνιν.*

σπαράττω, vellico. Pol. VII. 539. B: τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί.

σπαργανῶ, fasciis involvo. Legg. VII. 782. E: τὸ γενόμενον ... σπαργανᾶν.

σπαργῶ, tumeo vel *turgeo* (ut lacte); deinde *cupiditate* (v. c. pariendi) *flagro* et in univ. *exsulto, ferveo.* Pol. V. 460. C: ὅταν σπαργῶσι (int. lacte). Phaedr. 256. A: σπαργῶν (*Venere tumens*). Conv. 206. D: τῷ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι. Legg. III. 692. A: ἔτι σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην τὴν ἀρχὴν ὁρῶν.

σπάρτον, τό, spartum vel *funis sparteus.* Polit. 280. C: ἐκ τῶν λίνων καὶ σπάρτων.

σπαρτός, ή, όν, satus. Soph. 247. C: οἵ γε αὐτῶν σπαρτοί τε καὶ αὐτόχθονες.

σπάσμα, τό, convulsio. Tim. 87. E: πολλὰ δὲ σπάσματα ... παρέχον.

σπείρω, spargo (etiam *dispergo*), *sero; gigno.* Legg. VI. 775. D: σπείρειν ... παράφορος ἅμα καὶ κακὸς ὁ μεθύων. 777. E: σπείρειν εἰς ἀρετῆς ἔκφυσιν. VIII. 841. D: ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν. Theag. 124. A: (τῶν) σπειρόντων. Legg. VIII. 838. E: μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας. Phaedr. 260. D: ὃν (καρπὸν) ἔσπειρε. 276. B: ὅσα ἔσπειρε. Tim. 42. D: ἔσπειρε τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δ' εἰς σελήνην cet. Phaedr. 276. B: σπείρας εἰς τὸ προσῆκον. Tim. 41. C: σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος. D: τοὺς ... ἐν γράμμασι κήπους ... σπερεῖ τε καὶ γράψει. Pol. V. 460. B: ἵνα ... ὡς πλεῖστοι τῶν παίδων ἐκ τῶν τοιούτων σπείρωνται. VI. 497. B: ὥσπερ ξενικὸν σπέρμα ἐν γῇ ἄλλῃ σπειρόμενον cet. Phaed. 83. D: ὥσπερ σπειρομένη ἐμφύεσθαι. Legg. III. 693. A: κακῶς ἐσπαρμένα (*dispersa*). Pol. VI. 492. A: σπαρεῖσά τε καὶ φυτευθεῖσα. Legg. VIII. 839. A: τὸ σπαρέν. II. 663. E: σπαρέντων ποτὲ ὀδόντων. Tim. 41. E: σπαρείσας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἕκαστα ὄργανα χρόνου (v. χρόνων).

σπένδω, libo. Legg. VII. 799. B: σπένδοντας. 806. E: σπείσαντας.

σπέος, τό, specus. Legg. III. 680. B. (Hom.).

σπέρμα, τό, semen. Pol. VI. 497. B: ξενικὸν σπέρμα. Tim. 56. B: πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα. 86. C: τὸ ... σπέρμα ὅτῳ πολὺ καὶ ῥυῶδες περὶ τὸν μυελὸν γίγνεται. Pol. VI. 491. D: παντὸς ... σπέρματος πέρι ἢ φυτοῦ cet. Tim. 23. B: περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος. Legg. VIII. 839. B: ἀνὴρ σφοδρὸς καὶ νέος, πολλοῦ σπέρματος μεστός. Gorg. 490. E: ὡς πλείστῳ σπέρματι χρῆσθαι εἰς τὴν αὐτοῦ γῆν. Phaedr. 277. A: ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν ἄλλοι ... φυόμενοι cet. Theaet. 149. E. Tim. 73. C: τὴν ... τὸ θεῖον σπέρμα ... μέλλουσαν ἕξειν ἐν αὐτῇ. Locr. 100. A: ἐξ ὧ εἰς σπέρμα καὶ γόνον μερίζεσθαι. Polit. 274. D: σπέρματα

... *καὶ φυτά.* Tim. 77. A. Phaedr. 276. B: *ὧν σπερμάτων κήδοιτο.* Soph. 265. C: *ὅσα τ' ἐπὶ γῆς ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται* cet. Riv. 134. E: *περὶ σπερμάτων σπορᾶς.* Polit. 272. E: *τοσαῦτα εἰς γῆν σπέρματα πεσούσης.* Legg. VIII. 841. D: *ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα ... μὴ σπείρειν.* De lege 317. D: *διανεῖμαι ἐπὶ γῇ τὰ σπέρματα.* **proles.* Legg. IX. 853. C: *ἄνθρωποί τε καὶ ἀνθρώπων σπέρμασι νομοθετοῦμεν τὰ νῦν.*

σπεύδω, *festino, propero; operam do, studeo* (efficere, probare al.); *contendo.* Euth. 15. E: *νῦν γὰρ σπεύδω ποι.* Prot. 361. B: *νῦν σεαυτῷ τἀναντία σπεύδεις.* Ib. *ὡς σὺ σπεύδεις* (*ut tu contendis*). Crit. 45. C: *τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σεαυτὸν γενέσθαι ἅπερ* cet. Theag. 122. A: *οἷ σπεύδει.* Gorg. 455. C: *καὶ ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν.* Legg. III. 687. E: *τοῦτο ... καὶ πόλιν καὶ ἕνα ἡμῶν ἕκαστον καὶ εὔχεσθαι δεῖν καὶ σπεύδειν, ὅπως νοῦν ἕξει.* Pol. VII. 528. D: *σπεύδων ... ταχὺ πάντα διεξελθεῖν.* Tim. 86. B. Prot. 361. C: *νῦν τοὐναντίον ἔοικε σπεύδοντι* (*contrarium videtur contendere*). Gorg. 480. A: *σπεύδοντα ὅπως μὴ* cet. Polit. 277. A: *παρὰ καιρὸν ἐνίοτε σπεύδοντες.* Crit. 45. C: *ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπευσαν σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι.* Polit. 264. A: *μηδὲ σπεύσαντες, ἵνα δὴ ταχὺ γενώμεθα πρὸς τῇ πολιτικῇ.*

σπήλαιον, τό, *spelunca.* Pol. VII. 515. A: *εἰς τὸ καταντικρὺ ... τοῦ σπηλαίου.* 514. A: *παρ' ἅπαν τὸ σπήλαιον.* 539. E.

σπηλαιώδης, ὁ ἡ, *speluncae similis.* Pol. VII. 514. A: *οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.*

σπιθαμή, ἡ, *dodrans* (germ. *Spanne*). Alc. I. 126. C: *περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεως.*

σπλάγχνον, τό, *viscus.* Pol. VIII. 565. D: *ὁ γευσάμενος τοῦ ἀνθρωπίνου σπλάγχνου.* Tim. 72. C: *ἕδρα σπλάγχνου.* Ax. 371. E: *Τιτυοῦ σπλάγχνα.*

σπλήν, ὁ, *splen.* Tim. 72. C: *ἡ σπληνὸς ... μανότης.*

σπογγιστικός, ή, όν, *spongia purgans*, fem. *spongia purgandi peritia.* Soph. 227. A: *σπογγιστικῆς.*

σπόγγος, ὁ, *spongia.* Tim. 70. C: *σήραγγας ... οἷον σπόγγου κατατετρημένας.*

σποδίζω, *torreo* (sub cinere). Pol. II. 372. C: *μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.*

σπονδή, ἡ, *libatio.* Conv. 176. A: *σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι* cet. **induciae.* Pol. II. 379. E: *τὴν ... τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν.*

σπόνδυλος (attic. *σφόνδυλος*), *ὁ*, *vertebra.* Locr. 100. A: *διὰ τῶν νωτίων σπονδύλων.*

σπορά, ἡ, *satus; procreatio.* Riv. 134. E: *περὶ σπερμάτων σπορᾶς.* Ib. *περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς.* Legg. V. 729. C: *εἰς παίδων αὑτοῦ σποράν.*

VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλειστηκιόμενος.

σποράδην, *sparsim*. Prot. 322. A: κατ' ἀρχὰς ἄνθρωποι ᾤκουν σποράδην (Lat. *sparsi*).

σπόρος, ὁ, *satio*. Tim. 42. D: τὸ ... μετὰ τὸν σπόρον.

σπουδάζω, *seria ago* vel *serio loquor*; *serium studium ad aliquid confero* et in univ. *studium confero*, *incumbo*; etiam *studeo*, *colo*. Ep. VII. 341. C: περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω. Gorg. 481. B: σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει; Pol. V. 452. E. Legg. V. 743. E: περὶ ἃ πᾶς ἄνθρωπος σπουδάζει. Tim. 69. A: ἐφ' οἷς σπουδάζομεν. Pol. I. 330. C: περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν. Lach. 183. A. Polit. 310. B: τί καί τις ἂν ὡς ἄξια λόγου σπουδάζοι μεμφόμενος; Pol. III. 403. B: πρὸς ὃν τις σπουδάζοι. Theag. 127. D. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐν ... τῷ διαλέγεσθαι σπουδάζῃ. Pol. III. 405. A: ὅταν ... καὶ ἐλεύθεροι πολλοὶ καὶ σφόδρα περὶ αὐτὰ σπουδάζωσιν. Gorg. 481. B: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ... ὑπερφυῶς σπουδάζειν. Polit. 261. E: κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι. Pol. I. 336. E. Gorg. 508. B: εἰ σπουδάζων λέγοιμι. 481. C: σπουδάζοντα, ἢ παίζοντα. Pol. VIII. 549. D: μὴ σφόδρα περὶ χρήματα σπουδάζοντα. X. 605. D: (ὅτι) σπουδάζοντες ἐπαινοῦμεν ὡς ἀγαθὸν ποιητήν, ὃς ἂν cet. Legg. I. 629. A: ὡς μάλιστα περὶ ταῦτα ἡμῶν ... σπουδαζόντων. Phaedr. 234. A: τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν. Prot. 311. D: οὕτω σφόδρα σπουδάζοντας. Phaedr. 236. B: ἐσπούδακας. Ep. II. 312. A: (ὡς σὺ) ἄλλα ... ἐσπούδακας. Phaedr. 276. B: ἐφ' οἷς ... ἐσπούδακε (*quae serio tractat*). 278. D. Gorg. 502. B. Soph. 259. C: οὐκ ἄξια πολλῆς σπουδῆς ἐσπούδακεν. Legg. I. 629. A: ὃς δὴ μάλιστα ἀνθρώπων περὶ ταῦτα ἐσπούδακεν. XI. 928. A. Phaedr. 234. D: δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι; Phaed. 64. D: ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας cet. Conv. 217. A. Pol. X. 608. C. Tim. 90. B: τῷ ... περὶ φιλομάθειαν ... ἐσπουδακότι. Legg. VI. 773. E: τὸν περὶ τὰ χρήματα ἐν τοῖς γάμοις ἐσπουδακότα. Riv. 132. B: καὶ μάλ' ἐσπουδακότε. Soph. 216. C: τῶν περὶ τὰς ἔριδας ἐσπουδακότων. 251. C: ἐντυγχάνεις ... πολλάκις τὰ τοιαῦτα ἐσπουδακόσιν. Riv. 137. B: τοὺς περὶ τὰς τέχνας ἐσπουδακότας. Tim. 21. C: (εἰ) ἐσπουδάκει καθάπερ ἄλλοι. Phaed. 114. E: (ὅστις) τὰς ... περὶ τὸ μανθάνειν (ἡδονὰς) ἐσπούδασε. Euthyd. 283. C: διὰ ταῦτα προσεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην. Gorg. 500. C: οὗ τί ἂν μᾶλλον σπουδάσειέ τις —; 510. C: οὐκ ἄν ποτε ὡς πρὸς φίλον σπουδάσειε. Pol. X. 599. B. Euthyd. 288. D: ἐάν πως ... καὶ αὐτὼ σπουδάσητον. Theaet. 168. D: (ὅτι) σπουδάσαι ἡμᾶς διεκελεύσατο περὶ τὸν αὑτοῦ λόγον. Euthyd. 293. A: παντὶ τρόπῳ σπουδάσαι. Conv. 216. E: σπουδάσαντος ... αὐτοῦ. Ep. III. 316. A: περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια

σπουδάσαντα μετρίως. Alc. II. 141. D: *σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς παραγενέσθαι.* Euthyd. 293. A: *σπουδάσαντες ἐπιδεῖξαι τίς ποτ' ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη.* Euth. 3. E: *εἰ δὲ σπουδάσονται* (*si serio agent*) cet. Pass. Pol. VI. 485. E: *ὧν … ἕνεκα χρήματα μετὰ πολλῆς δαπάνης σπουδάζεται.* Eryx. 396. C: *εἰ … σπουδάζεται … οὑτωσὶ σφόδρα.* Legg. V. 743. E: *ἡ τῶν χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδή.* Hipp. mai. 284. A: *καὶ ἄλλοθι ὅπου τοῦτο σπουδάζοιτο.* Crat. 397. B: *ἐσπουδάσθαι γὰρ ἐνταῦθα μάλιστα πρέπει τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων.* Lys. 219. E: *πᾶσα ἡ τοιαύτη σπουδὴ οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐσπουδασμένη* cet. Legg. II. 659. E: *πρὸς τὴν τοιαύτην … συμφωνίαν ἐσπουδασμέναι* (*ἐπῳδαί*). IV. 722. D: *πάσης μούσης προοίμια θαυμαστῶς ἐσπουδασμένα* (*elaborata*) *πρόκειται.* Ep. VII. 344. C: *εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη* (*serio studio — consignata*). Verb. Pol. X. 608. A: *ὡς οὐ σπουδαστέον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ποιήσει ὡς ἀληθείας τε ἁπτομένῃ καὶ σπουδαίᾳ.*

σπουδαῖος, α, ον, *serius, gravis; probus, probatus, praestans*; in re *studio dignus.* Phaedr. 242. C: *εἰμὶ δὴ οὖν μάντις μέν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος.* Pol. IV. 423. D. (opp. *φαῦλος*). Ep. VII. 344. C: *πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος.* Def. 415. D: *σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός.* Pol. X. 603. C: *ἴδωμεν, φαῦλον ἢ σπουδαῖόν ἐστιν.* Lach. 182. E: *μὴ μέντοι τι πάνυ σπουδαῖον* (*μάθημα*). Legg. XI. 935. B: *τοῦ σπουδαίου τρόπου.* Ep. XIII. 363. B: *τῆς … σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει.* Legg. VII. 814. E: *τοῦ σπουδαίου* (opp. *τοῦ φαύλου*). Pol. X. 608. A: *ὡς … σπουδαίᾳ* (*ποιήσει*). Crat. 406. C: *τὸν μὲν σπουδαῖον* (*τρόπον τῶν ὀνομάτων*) *ἄλλους τινὰς ἐρώτα* (opp. *τὸν παιδικόν*). Legg. II. 668. A: *ζητητέον ἥκιστα ταύτην* (*τὴν μουσικὴν*) *ὡς σπουδαίαν.* VII. 803. C: *φημὶ χρῆναι τὸ μὲν σπουδαῖον σπουδάζειν, τὸ δὲ μὴ σπουδαῖον μή.* X. 889. D: *εἴ τι καὶ σπουδαῖον … γεννῶσι.* VI. 757. A: *φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι.* IV. 707. B: *οὐ πάνυ σπουδαίων ἀνθρώπων.* VII. 817. A: *τῶν … σπουδαίων … τῶν περὶ τραγῳδίαν ἡμῖν ποιητῶν.* XII. 966. B. Def. 413. E: *νόμων σπουδαίων.* Crat. 414. B: *λοιπὰ … ἡμῖν συχνά ἐστι τῶν δοκούντων σπουδαίων εἶναι.* Ep. VII. 344. C: *τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι.* Pol. III. 387. E: *οὐδὲ ταύταις* (*ταῖς γυναιξὶ*) *σπουδαίαις.* Euthyd. 300. E: *ἐπὶ σπουδαίοις οὕτω πράγμασι καὶ καλοῖς.* Pol. IV. 425. A: *σπουδαίους … ἄνδρας.* Alc. 110. E: *οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.* Phaedr. 261. B: *οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον.* Crat. 437. B. Legg. VII. 816. D: *ἄνευ γὰρ γελοίων τὰ σπουδαῖα* (*seria*) … *μαθεῖν μὲν οὐ δυνατόν.* Euthyd. 278. C. De virt. 378. E: *πότερον … σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ … ἢ ἄνδρες ἀγαθοί;* Pol. VII. 519. D: *εἴτε φαυλότεραι εἴτε*

σπουδαιότεραι (τιμαί). Alc. I. 110. E: τὰ ... σπουδαιότερα (οἷοί τε διδάσκειν); Ib. σπουδαιότερα τοῦ πεττεύειν. Legg. II. 667. B: τοῦτο αὐτὸ μόνον αὐτοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι. VII. 803. D. Ep. VII. 344. C: ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα.

σπουδαιότης, ἡ, *probitas, integritas.* Def. 412. E: ἤθους σπουδαιότης.

σπουδαίως, *serio.* Crat. 406. B: ἔστι ... καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς καὶ παιδικῶς. Pol. VII. 536. C: σπουδαιότερον εἰπεῖν (μοι δοκῶ) ἃ εἶπον. **probe, insigniter.* Legg. III. 677. C: εἴ τι τέχνης ἦν ἐχόμενον σπουδαίως (v. σπουδαίας) εὑρημένον.

σπούδασμα, τὸ, *studium, contentio.* Phaedr. 249. D: ἐξιστάμενος ... τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων.

σπουδαστικός, ή, όν, *seria agens.* Pol. V. 452. E: εἴτε τις φιλοπαίσμων εἴτε σπουδαστικὸς ἐθέλει ἀμφισβητῆσαι.

σπουδαστός, ή, όν, *serio studio dignus, magni faciendus.* Hipp. mai. 297. B: ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τὸ ἔκγονον σπουδαστόν ἐστι, τὸ ἀγαθόν.

σπουδή, ἡ, *serium studium* et in univ. *studium, contentio.* Phaedr. 248. B: οὗ δ' ἕνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἐστίν cet. 276. E: πολὺ ... καλλίων σπουδὴ περὶ αὐτὰ γίγνεται ὅταν τις cet. Gorg. 502. B. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως. Conv. 181. D. Legg. V. 735. C: τῶν ἄλλων ζώων ἐλάσσων ... σπουδή. 743. E: ἡ τῶν χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδή. VI. 770. D. Phaedr. 277. E: μεγάλης ἄξιον σπουδῆς (λόγον). Id. Soph. 218. E. 259. C. Polit. 309. E. Pol. X. 604. C: οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων ἄξιον ὂν μεγάλης σπουδῆς. Id. Legg. VII. 803. B. C. Soph. 224. A: τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ καὶ σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. Polit. 288. C: οὐ ... σπουδῆς ... χάριν, ἀλλὰ παιδιᾶς ἕνεκα πάντα δρᾶται. Phil. 30. E: ἀνάπαυλα ... τῆς σπουδῆς ... γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδία. Conv. 192. C: οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς. 197. E: τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας ... μετέχων. Legg. X. 887. D: μετά τε παιδιᾶς καὶ μετὰ σπουδῆς λεγομένους. Charm. 175. E: εἰ ... αὐτὴν μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἔμαθον. Legg. II. 656. A: μετὰ σπουδῆς (*serio*). Dat. σπουδῇ est *propere* (Eryx. 398. E: σπουδῇ βαδίζων εἰς πόλιν. Ep. VII. 348. E: προσηλθέτην μοι σπουδῇ.); *serio* (Phaedr. 260. B. Theaet. 190. C. Pol. III. 388. D. Legg. VIII. 828. D: σπουδῇ λέγων.): *de industria* (Apol. 24. C: ὅτι σπουδῇ χαριεντίζεται. Charm. 155. C: ἕκαστος ... ἡμῶν ... τὸν πλησίον ὤθει σπουδῇ); *studiose* (Phaed. 98. B: πάνυ σπουδῇ λαβὼν τὰς βίβλους cet. Legg. XII. 952. A: πάσῃ σπουδῇ μανθάνειν. Pariter σὺν σπουδῇ. VII. 818. C.); etiam *attente* (ut audire). Legg. IX. 855. D: ἐπήκοοι ἔστωσαν σπουδῇ τῶν τοιούτων δικῶν. Sis. 390. C. Critia 121. A: τῇ ... τούτων σπουδῇ

καὶ τιμῇ φθίνει ταῦτά τε αὐτὰ cet. Legg. I. 644. D: *εἴτε ὡς σπουδῇ τινὶ ξυνεστηκός*. VI. 752. E: *αἱρεῖσθαι ... ἁπάσῃ σπουδῇ*. VIII. 838. C: *ἐν γελοίοις τε ἅμα ἐν πάσῃ τε σπουδῇ τραγικῇ*. Epin. 975. D: *σπουδῇ τῇ μεγίστῃ δημιουργοῦντα*. Ep. VII. 323. C: *σπουδῇ ... μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ*. Conv. 177. C: *τὸ ... τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι* cet. 179. D: *τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδήν τε καὶ ἀρετήν*. Pol. X. 602. B: *εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν*. Legg. II. 659. E: *διὰ ... τὸ σπουδὴν μὴ δύνασθαι φέρειν τὰς τῶν νέων ψυχάς*. VII. 810. E: *οἱ μὲν ἐπὶ σπουδήν, οἱ δ' ἐπὶ γέλωτα ὡρμηκότες*. Riv. 136. C: *περὶ οὗ σὺ σπουδὴν μεγάλην ἔχεις*. Euthyd. 304. E: *περὶ οὐδενὸς ἀξίων ἀναξίαν σπουδὴν ποιουμένων*. 306. D: *τὸ ἕνεκα τῶν παίδων ἄλλων μὲν πολλῶν σπουδὴν τοιαύτην ἐσχηκέναι* cet. Theaet. 173. D: *σπουδαὶ ... ἑταιρειῶν ἐπ' ἀρχάς*. Legg. IV. 740. D: *σπουδαὶ πλήθους γεννημάτων*. VII. 796. D: *καὶ παιδιαὶ καὶ σπουδαί*. I. 647. D: *ἔν τε παιδιαῖς καὶ ἐν σπουδαῖς*. 632. A: *ξυμπάντων ... ἐρώτων τὰς σπουδὰς ἐπεσκεμμένον*. V. 732. D: *κατά τε παιδιὰς καὶ σπουδάς*. VIII. 834. B: *ὥστε ἀναγκαῖον καὶ τὰς σπουδὰς ἐλάττους γίγνεσθαι τάς τε ἐν τῇ τροφῇ καὶ τὰς περὶ ἀγωνίαν αὐτῶν*.

σπῶ, *traho*. Legg. I. 646. E: *ὅτι ταῦτα τὰ πάθη ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα ... σπῶσί τε ἡμᾶς* cet. Phaedr. 264. E: *ἐκ τῶν ὀδόντων βίᾳ ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν*. Legg. II. 666. E: *παρὰ τῶν ξυννόμων σπάσας*.

σταγών, *ἡ*, *stannum* (?). Locr. 99. C: *μόλυβδος, σταγών*.

σταδαῖος, *α*, *ον*, *statarius*. Locr. 98. C: *σταδαῖον παντᾷ σῶμα*.

σταδιοδρόμος, *ὁ*, *cursor in stadio*. Legg. VIII. 833. A: *σταδιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κῆρυξ ἡμῖν ... ἐν τοῖς ἀγῶσι παρακαλεῖ*.

σταδιοδρομῶ, *in stadio curro*. Theag. 129. A: *ὁ σταδιοδρομῶν*.

στάδιον, *τό*, et *στάδιος*, *ὁ*, *stadium* (mensura). Theaet. 204. D: *ὁ τοῦ σταδίου (ἀριθμός)*. Critia 116. C: *σταδίου ... μῆκος*. 117. C. Critia 115. E: *δυοῖν σταδίοιν πλάτος*. Critia 115. D: *σταδίων*. Legg. VIII. 833. B. Phaedr. 228. C: *ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια*. Critia 119. A. 113. C: *σταδίους*. 117. E. 118. D. Legg. IV. 704. B. VII. 789. C. **cursus* qui stadii terminis continetur (Legg. VIII. 833. C: *στάδιον καὶ δίαυλον* cet.) et in univ. *cursus in stadio* vel *certamen cursus*. Legg. VIII. 833. A: *ὁ τὸ στάδιον ἁμιλλησόμενος*. Theag. 128. E: *μέλλων ἀσκήσειν στάδιον εἰς Νεμέαν*.

στάζω, *stillo*. Tim. 82. D: *λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀστῶν καὶ στάζον*.

σταθερός, *ά*, *όν*, *consistens* vel *subsistens*, dicitur in eo quod ad medium vel summum pervenit, velut in meridie

summo, h. e. ferventissimo. Phaedr. 242. A: ἢ οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν μεσημβρία ἵσταται ἤδη (sic Cl. c. al. Vulgo ἡ δὴ) καλουμένη (?) σταθερά;

στάθμη, ἡ, *linea* (*Richtschnur*). Charm. 154. B: ἀτεχνῶς ... λευκὴ στάθμη (ut Lat. *linea alba*) εἰμὶ πρὸς τοὺς καλούς. Phil. 56. B: διαβήτῃ καὶ στάθμῃ (χρῆται).

σταθμητός, ἡ, όν, dicitur in eo ad quod aliquid exigi oportet. Charm. 154. B: ἐμοὶ μὲν οὖν ... οὐδὲν σταθμητόν (nos: *nach mir darf man sich freilich nicht richten*).

σταθμός, ὁ (pl. σταθμά), *pondus*. De iusto 373. C: σταθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Charm. 166. B: τοῦ βαρυτέρου καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ. Alc. I. 126. D. Legg. VI. 757. B: σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ. De iusto 373. A. Legg. V. 746. E: σταθμά. *pondus vel *libra* (vern. *Pfund*). Eryx. 400. B: σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι. De lucri cup. 231. C: χρυσίου σταθμὸν ἥμισυν ἀναλώσας. Eryx. 400. B: ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι. E: χίλια τάλαντα σταθμόν.

σταθμῶμαι, *pondero*; *metior*. Legg. I. 643. C: μετρεῖν ἢ σταθμᾶσθαι. Gorg. 465. D: (εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε σταθμώμενον ταῖς χάρισι ταῖς πρὸς αὐτό. * *aliquo loco habeo vel curo*. Lys. 205. A: τούτων δέ τι ... σταθμᾷ ... ὧν ὅδε λέγει;

στακτός, ἡ, όν, *liquidus*. Critia 115. A: χυλῶν στακτῶν.

σταμνίον, τό, *amphora*. Ep. XIII. 361. A: οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία.

στασιάζω, *in seditione sum; dissideo*. Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες ... στασιάζει αὐτὸ αὑτῷ. X. 603. D. Phaedr. 237. E: τούτω ... ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμονοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον. Pol. V. 464. E: ὅσα γε διὰ χρημάτων ... κτῆσιν ἄνθρωποι στασιάζουσι. Euth. 7. B: ὅτι στασιάζουσιν οἱ θεοί. 8. D: εἴπερ στασιάζουσι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων (οἱ θεοί). Pol. IV. 442. D: ὅταν ... τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν καὶ μὴ στασιάζωσιν αὐτῷ. I. 351. D: στασιάζειν (ποιήσει). V. 470. C. VIII. 566. A: οὗτος δὴ ... ὁ στασιάζων γίγνεται πρὸς τοὺς ἔχοντας τὰς οὐσίας. IX. 586. E: μὴ στασιαζούσης (τῆς ψυχῆς). I. 352. A: στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμονοοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ. IV. 440. B: ὥσπερ δυοῖν στασιαζόντοιν. V. 465. B: τούτων ... ἐν ἑαυτοῖς μὴ στασιαζόντων. VI. 488. B: στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους. X. 605. D: ὥσπερ κατὰ τὴν ὄψιν ἐστασίαζε (ἄνθρωπος). Euth. 7. E: οὐ γὰρ ἄν που ἐστασίαζον ἀλλήλοις. Legg. IV. 708. C: τὸ δ' ἐνίοτε πονηρίᾳ νόμων ἐστασιακός. Menex. 243. E: εἴπερ εἱμαρμένον εἴη ἀνθρώποις στασιάσαι. Ep. VII. 337. A: πόλις ἐν αὑτῇ στασιάσασα. Tim. 85. E: ἐκ πόλεως στασιασάσης. Menex. 242. E: στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος. Crat. 438. D: ὀνομάτων ... στασιασάντων. Ep. VII. 336. E: τοῖς στασιάσασι. Pol. VIII. 545. D: πῇ στασιάσου-

σιν οἱ ἐπίκουροι καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς ἀλλήλους τε καὶ πρὸς ἑαυτούς.

στασιαστικός, ή, όν, *seditiosus.* Prot. 303. C: *ὡς οὐκ ὄντας πολιτικούς, ἀλλὰ στασιαστικούς.*

στασιαστικῶς cum v. *ἔχειν*, *dissidere.* Phaedr. 263. A: *ὅτι περὶ μὲν ἔνια ὁμονοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ' ἔνια στασιαστικῶς.*

στάσιμος, ὁ ἡ, *stabilis.* Soph. 256. B: *στάσιμον αὐτὴν (τὴν κίνησιν) προςαγορεύειν.* Theaet. 180. B: *ἡγούμενοι ... αὐτὸ στάσιμον εἶναι.* Pol. VII. 539. D: *τὸ τὰς φύσεις κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους.* Tim. 58. E: *στασιμώτερον ... ἐκείνου.*

στασίμως, *stabiliter.* Tim. 55. E: *στασιμωτέρως ... βέβηκε.*

στάσις, ἡ, *status* (germ. das *Stehen*) et *stabilitas.* Crat. 426. D: *ἡ δὲ στάσις ἀπόφασις τοῦ ἰέναι βούλεται εἶναι.* Soph. 250. C. 254. D. Soph. 249. B: *χωρὶς στάσεως* (*sine stabilitate*). Parm. 136. B. Crat. 437. A: *ὅτι βάσεώς τινός ἐστι καὶ στάσεως μίμημα, ἀλλ' οὐ φορᾶς.* Soph. 251. D: *κινήσει καὶ στάσει.* 250. A: *κίνησιν καὶ στάσιν ἆρ' οὐκ ἐναντιώτατα λέγεις ἀλλήλοις;* Parm. 129. E. Crat. 438. C: *τὰ ἐπὶ τὴν στάσιν ἄγοντα, ἢ τὰ ἐπὶ τὴν φοράν.* Tim. 57. E: *οὕτω δὴ στάσιν μὲν ἐν ὁμαλότητι ... τιθῶμεν.* 58. C: *τῶν τόπων μεταβάλλει στάσιν.* Legg. IX. 855. C: *ἤ τινας ἀμόρφους ἕδρας ἢ στάσεις.* Etiam *status*, i. q. *conditio.* Phaedr. 253. D: *ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὤν.* **seditio.* Polit. 271. E: *πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν.* Pol. V. 470. B: *ἐπὶ ... τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ στάσις κέκληται.* VIII. 560. A: *στάσις δὴ καὶ ἀντίστασις καὶ μάχη ἐν αὐτῷ πρὸς αὐτὸν τότε γίγνεται.* Legg. I. 628. B. Ep. VII. 329. B: *στάσεως ... μεστὰ ξύμπαντα.* Pol. IV. 440. E: *ἐν τῇ τῆς ψυχῆς στάσει.* V. 470. D. Soph. 228. A: *πότερον ἄλλο τι στάσιν ἡγούμενος ἢ τὴν τοῦ φύσει ξυγγενοῦς ... διαφοράν;* Polit. 306. B: *ἔχθραν καὶ στάσιν.* Pol. V. 470. D: *στάσιν τὴν τοιαύτην ἔχθραν κλητέον.* Legg. I. 629. D: *ὃ καλοῦμεν ἅπαντες στάσιν, ὃς δὴ πάντων πολέμων χαλεπώτατος.* V. 744. D. III. 679. D: *οὔ ... στάσεις λεγόμεναι.* 690. D: *στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν.* VI. 757. A. Apol. 36. B. Legg. I. 630. B: *ἐν στάσεσιν.* IV. 708. B. Phaed. 66. C: *πολέμους καὶ στάσεις.* Pol. I. 351. D. V. 465. A. Tim. 82. A: *στάσεις καὶ νόσους παρέχει.* Legg. III. 682. D: *περὶ τὰς στάσεις τῶν νέων.* V. 729. A.

στασιωτεία, ἡ, *factio* (seditiosa). Legg. VIII. 832. C: *τούτων ... πολιτεία μὲν οὐδεμία, στασιωτεῖαι δὲ πᾶσαι λέγοιντ' ἂν ὀρθότατα.* IV. 715. B: *στασιωτείας, ἀλλ' οὐ πολιτείας τούτους φαμέν.*

στασιώτης, ὁ, festive dicitur qui rerum *στάσιν* ponit,

h. e. qui omnia stare et immutabilia esse sumit. Theaet. 181. A: οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται (opp. τοῖς ῥέουσι).

στατήρ, ὁ, *stater*. Eryx. 400. A: ὅσον ... στατῆρος τὸ μέγεθος μάλιστα. Euthyd. 299. E: στατῆρα ... χρυσοῦ.

στατικός, ή, όν, *ponderandi peritus*, fem. *ponderandi ars*. De iusto 373. E: στατικός. Charm. 166. B: ἡ στατικὴ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ ἐστί. Ib. ἕτερον δέ ἐστι τὸ βαρύ τε καὶ τὸ κοῦφον τῆς στατικῆς αὐτῆς. De iusto 373. A: τῇ στατικῇ. Phil. 55. E: μετρητικὴν καὶ στατικήν. De iusto 373. C: οἱ στατικοί.

σταφυλή, ἡ, *uva*. Legg. VIII. 844. E: τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλήν.

στεγανός, ή, όν, *tectus* (ita ut aliquid contineat nec effluere sinat). Gorg. 493. B: τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν.

στέγασμα, τό, *tegumentum*. Tim. 73. D: στέγασμα ... αὐτῷ ... ξυμπηγνύς. 76. C. Polit. 279. D: τῶν ... ἀλεξητηρίων τὰ μὲν στεγάσματα, τὰ δὲ σκεπάσματα. 280. C: τῶν στεγασμάτων. **tectum*. Critia 111. C: στεγάσματ' ἐστὶν ἔτι σᾶ.

στέγω, *tego*. Pol. III. 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνὰς) οἵας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; **contineo* (praec. ita ut nihil effluat). Gorg. 493. C: ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν (ψυχήν). Pol. X. 621. A: οὗ τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον οὐδὲν στέγει. Tim. 45. C. Critia 111. D: τῇ κεραμίδι στεγούσῃ cet. Legg. IV. 714. A: στέγουσαν ... οὐδὲν (ψυχήν). Pol. X. 586. A: ἅτε οὐχὶ τοῖς οὖσιν οὐδὲ τὸ ὂν οὐδὲ (v. οὔτε) τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάντες (ubi, ni fallor, est vern. *noch auch den Theil ihres Wesens, der das wahrhaft Seyende festhält u. bewahrt*). **retineo*, *cohibeo*. Tim. 78. A: ὅτι πάντα ὅσα ἐξ ἐλαττόνων ξυνίσταται στέγει τὰ μείζω, τὰ δ' ἐκ μειζόνων τὰ σμικρότερα οὐ δύναται. Ib. ὅτι σιτία μὲν καὶ ποτὰ ... στέγει (ἡ κοιλία), πνεῦμα δὲ καὶ πῦρ ... οὐ δύναται. Crat. 412. D: εἰ μὴ λεπτότατόν τε ἦν, ὥστε αὐτὸ μηδὲν στέγειν cet. Tim. 78. A: ὅθεν δι' ὕδατος καὶ γῆς ... διαχωρεῖ (τὸ πῦρ) καὶ στέγειν οὐδὲν αὐτὸ δύναται.

στείχω, *vado*. De lucri cup. 229. A: στεῖχε (vers.).

στεκτικός, ή, όν, *arcens*, fem. *arcendi ars*. Polit. 280. C: ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ ... ῥευμάτων στεκτικαὶ γίγνονται.

στέλλω, *instruo*, *adorno*. Legg. VIII. 833. D: πρεπούσῃ ... στολῇ ταύτας ἐσταλμένας. **instituo*, *suscipio*. Ep. II. 313. E: οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στείλῃς ... καλλίω cet. **mitto*. De lucri cup. 228. C: ἐπ' Ἀνακρέοντα ... πεντηκόντορον στείλας. — Med. *pergo*, *aggredior*. Soph. 230. B: ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλῳ τρόπῳ στέλλονται. Legg. X. 892. D: οὐκοῦν τὰ μετὰ ταῦτα ἐπ' αὐτὸ δὴ τοῦτο στελλώμεθα; Phil. 50. E: τὰ νῦν δὲ

... *βούλομαι στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.*

στέμμα, τό, *corona*, *infula*. Pol. III. 393. E: *τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα.* X. 617. C: *στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας.*

στεναγμός, ὁ, *gemitus*. Pol. IX. 578. A: *ὀδυρμοὺς ... καὶ στεναγμοὺς* cet. Ax. 365. A: *στεναγμοὺς ἱέντα.*

στενός, ή, όν, *angustus*; etiam trop., ut Lat. *angustus*. Ep. III. 319. C: *μή μοι στενὸς (ὁ ἔκπλους) γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας.* Legg. V. 737. A: *οὔτ' εὐρεῖα οὔτε στενὴ ... διαφυγή.* Tim. 25. A: *στενόν τινα ἔχων εἴσπλουν.* 73. E: *ταύτῃ δὲ στενὴν διέξοδον κατελίπετο.* Locr. 101. A: *διὰ ... στενῶν πόρων.* Tim. 66. A: *εἰς ... τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων.* Gorg. 497. C: *ἐρώτα δὴ σὺ τὰ σμικρά τε καὶ στενὰ ταῦτα.* Tim. 66. D: *στενώτεραι (φλέβες).* Phaed. 111. D: *κατὰ στενώτερα* (sic Cl. ex emend. Venet. al. Vulgo *στενότερα*) *καὶ εὐρύτερα.*

στενοχωρία, ἡ, *angustia*. Theaet. 195. A: *ὑπὸ στενοχωρίας.* Legg. IV. 708. B: *στενοχωρίᾳ τινὶ πολιορκηθὲν γῆς.*

στενωπός, ὁ ἡ, *angustus*; neutr. *angustia*. Tim. 70. B: *διὰ πάντων τῶν στενωπῶν.*

στέργω, *diligo*, *amo*. Legg. VI. 754. B: *καθάπερ παῖς ... στέργει τε καὶ στέργεται ὑπὸ τῶν γεννησάντων.* X. 908. C: *τοὺς δικαίους στέργουσιν.* Pol. VI. 485. C: *τὴν δ' ἀλήθειαν στέργειν.* Legg. II. 653. C. V. 732. A. Pol. V. 474. C: *πᾶν στέργοντα.* Legg. X. 897. A: *στέργουσαν.* Pol. VI. 486. C: *ἢ προσδοκᾷς ποτέ τινά τι ἱκανῶς ἂν στέρξαι, ὃ πράττων ἂν ἀλγῶν τε πράττοι —;* Legg. IX. 862. D. X. 907. C. **acquiesco*, *contentus sum*. Legg. VIII. 849. E: *στεργέτω.* Hipp. mai. 295. B: *στέρξω ... ἐγὼ τῇ ἐμῇ τύχῃ.*

στερέμνιος, α, ον, *solidus*. Epin. 981. D: *τῆς στερεμνίας φύσεως.*

στερεοειδής, ὁ ἡ, *solidus*. Tim. 32. B: *νῦν δὲ στερεοειδῆ (v. στερεὸν) γὰρ αὐτὸν (v. αὐτὸ) προςῆκεν εἶναι.*

στερεός, ά, όν, *durus*; *firmus*; *solidus*; in numero est *cubicus*. Tim. 31. D: *στερεὸν δὲ οὐκ ἄνευ γῆς.* 55. A. 56. B. Men. 76. A: *εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει.* Phaedr. 246. C: *ἕως ἂν στερεοῦ τινὸς ἀντιλάβηται.* Tim. 31. B: *ἄνευ τινὸς στερεοῦ.* Men. 76. A: *στερεοῦ πέρας σχῆμα εἶναι.* Epin. 990. D: *στερεᾷ φύσει ὁμοίους (ἀριθμούς).* Tim. 43. C: *στερεῷ γῆς (ὅτε προςκρούσειε τὸ σῶμά τινος).* Phaedr. 239. C: *μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων.* Tim. 54. E: *μίαν στερεὰν γωνίαν ποιεῖ.* 55. A. Polit. 282. E: *τὸ ... στερεὸν νῆμα γενόμενον.* 309. B: *τὸ στερεὸν ἦθος.* Pol. VII. 528. A: *μετὰ ἐπίπεδον ... ἐν περιφορᾷ ὂν ἤδη στερεὸν λαβόντες.* Men. 76. A. Phaed. 98. C: *(ὅτι) τὰ μὲν ὀστᾶ ἐστὶ στερεὰ* (Ven. Ξ et Bas. 2. *στεῤῥά*) cet. Critia 114. E. Tim. 55. B: *στερεῶν ... γωνιῶν.* Phaedr. 255. C: *ἀπὸ λείων τε καὶ στε-*

ρεῶν ἀλλομένη. Pol. IV. 422. D: *κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς* (opp. *προβάτοις ἁπαλοῖς*). Prot. 321. A: *στερεοῖς δέρμασιν*. Tim. 55. B: *γωνίας ὀκτὼ στερεὰς ἀπετέλεσε*. Theaet. 148. B: *καὶ περὶ τὰ στερεὰ* (*in numeris cubicis*) *ἄλλο τοιοῦτον*. Phil. 51. C: *τά τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ* cet. Tim. 32. B. Epin. 981. B: *στερεὰ ... σώματα*. Pol. I. 348. E: *τοῦτο ... ἤδη στερεώτερον* (*durius*, h. e. *difficilius*).

στερεότης, ἡ, *duritia*. Tim. 74. E: *διὰ στερεότητα*.

στέρησις, ἡ, *privatio*, *amissio*. Ax. 369. D: *ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ*. Def. 411. B: *ἡλίου στέρησις*. Ax. 370. A: *ὁ δ' οὐκ ὢν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται*. Legg. IX. 865. B: *στερήσει πνεύματος*. Ax. 365. D: (*ἐπὶ*) *στερήσει τῶν ἡδέων*. 369. E: *τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν*. 370. A.

στερίσκω, *privo*. Pol. III. 413. A: *ἀληθοῦς δόξης στερίσκεσθαι*. Locr. 100. C: *στερισκόμενος*.

στέριφος, ἡ, ον, *sterilis*. Theaet. 149. B: *στερίφαις ... οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι*.

στέρομαι, *privatus* vel *orbatus sum*; *careo*; *amitto*. Parm. 157. C: *οὐδὲ μὴ στέρεταί γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς τἆλλα*. Legg. I. 631. C. Theaet. 196. E: *εἴπερ στερόμεθα ἐπιστήμης*. Legg. XII. 948. A: *στερέσθω τῆς ἀρχῆς* cet. Pol. II. 375. C: *τούτων γε ὁποτέρου ἂν στέρηται*. IV. 433. E: (*ὅπως ἂν*) *μήτε τῶν αὑτῶν στέρωνται*. Phaedr. 239. A: *ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος*. 239. E. Pol. III. 413. A. Epin. 977. D: *στερόμενος ... ἀληθοῦς λόγου*. Pol. I. 353. E: *στερομένη* (*ψυχὴ*) *τῆς οἰκείας ἀρετῆς*. Legg. IV. 707. B. Soph. 245. C: *ἑαυτοῦ στερόμενον οὐκ ὂν ἔσται τὸ ὄν*. Phil. 21. C: *λογισμοῦ ... στερόμενον*. Legg. V. 746. A: *χρυσοῦ στερόμενοι*. Parm. 160. A: *τοῦ ἑνός γε στερομένοις*.

στεῤῥός, ά, όν, i. q. *στερεός*. Locr. 101. A: *στεῤῥοτέρων ὄντων ἢ ὡς συνάγεσθαι* cet.

στερῶ, *privo*. Legg. XII. 958. E: *μήτε ζῶν μήτε τις ἀποθανὼν στερείτω τὸν ζῶνθ' ἡμῶν* (*ne privato*, sc. terrae frugibus). IX. 873. E: *ἐὰν ... ἄψυχόν τι ψυχῆς ἄνθρωπον στερήσῃ*. Pass. *privor*, *orbor*; *careo*; etiam *amitto*. Tim. 77. C: *διὰ τὸ τῆς ὑφ' ἑαυτοῦ κινήσεως ἐστερῆσθαι*. Crit. 44. B. Phaed. 117. D: *οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην*. Lys. 205. E. Alc. I. 135. A: *νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ*. Pol. VI. 484. C: *οἱ τῷ ὄντι τοῦ ὄντος ἑκάστου ἐστερημένοι τῆς γνώσεως*. Phaed. 99. C: *ἐπειδὴ ... ταύτης ἐστερήθην*. Menex. 245. E: *ἀνδρῶν ... ἀγαθῶν καὶ ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐστερήθημεν*. Phaed. 90. D: (*εἰ*) *τῶν ... ὄντων τῆς ἀληθείας τε καὶ ἐπιστήμης στερηθείη*. Soph. 260. A: *φιλοσοφίας ἂν στερηθεῖμεν*. Critia 112. E: *μνήμης ἂν μὴ στερηθῶμεν ὧν ... ἠκούσαμεν*. Prot. 345. B: *ἐπιστήμης στερηθῆναι*. Phaed. 68. E: *ἑτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι*. Pol. III. 387. E. Legg. XI. 917. D. Crit. 53. B:

στερηθῆναι τῆς πόλεως. Phaedr. 243. A: *τῶν ... ὀμμάτων στερηθείς.* Phil. 23. A: *τῶν ... δευτερείων στερηθεῖσα ἡδονή.* Tim. 72. B: *στερηθὲν ... τοῦ ζῆν.* Phaed. 116. A: *ὥσπερ πατρὸς στερηθέντες.* Soph. 260. A. Ax. 365. C: *εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν.* Phil. 66. E: (*ὡς*) *ἡδονὴ ... καὶ δευτερείων στερήσοιτο.* Ax. 370. A: *δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς.*

στέφανος, ὁ, corona, sertum. Conv. 212. E: *κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.* Legg. XII. 947. A: *δάφνης στεφάνῳ.* Ion. 530. D: *χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.* Legg. XII. 943. C: *στέφανον ... θαλλοῦ.* VII. 800. E: *στέφανοι.* Pol. IX. 573. A: *στεφάνων.* Legg. VII. 819. B. Ion. 535. D: *χρυσοῖσι στεφάνοις.* Alc. II. 151. A: *στεφάνους.*

στεφανῶ, corono, redimio. Legg. XII. 946. B: *στεφανῶσαι θαλλῷ.* Pol. X. 613. C: *τά τε ἆθλα λαμβάνουσι καὶ στεφανοῦνται.* Ep. XIII. 361. D: *ὅτ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην.* Pol. I. 328. C: *καθῆστο ... ἐστεφανωμένος.* Lys. 207. A. Ion. 541. C: *χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανωμένου.* Conv. 212. D: *ἐστεφανωμένον ... στεφάνῳ.* Pol. II. 372. B: *ἐστεφανωμένοι.* 363. C: *ἐστεφανωμένους.* VIII. 560. E: *ἐστεφανωμένας* (*ὕβριν καὶ ἀναρχίαν* cet.). V. 468. B: *στεφανωθῆναι.* Ion. 530. D: *χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.*

στέφος, τό, corona. Alc. II. 151. B: *τὰ στέφη* (Eurip.).

στέφω, corono, redimio. Phaed. 58. C: *ἐπειδὰν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψῃ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου.* Pol. III. 398. A: *ἐρίῳ στέψαντες.* Phaed. 58. A: *ἐστεμμένη.*

στῆθος, τό, pectus; etiam *animus.* Tim. 69. E: *ὅρον ... τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους.* Phaedr. 236. C: *ἃ ἔφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν.* 235. C: *πλῆρες ... τὸ στῆθος ἔχων.* Tim. 79. C: *τὸ τῶν στηθῶν καὶ τὸ τοῦ πλεύμονος ... τὸ πνεῦμα.* 69. E: *ἐν ... τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι.* Prot. 352. A: *τὰ στήθη καὶ τὸ μετάφρενον ἐπίδειξον.* Conv. 191. A. Tim. 91. E: *τοῖς περὶ τὰ στήθη τῆς ψυχῆς ἡγεμόσιν ἕπεσθαι μέρεσιν.*

στήλη, ἡ, columna. Critia 119. C: *ἐν στήλῃ γεγραμμένα.* 120. A: *κατὰ τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους.* Legg. XI. 917. E. Critia 119. E: *πρὸς τὴν στήλην προσαγαγόντες.* 114. B: *πρὸς Ἡρακλείων στηλῶν.* Tim. 24. E: *ὃ καλεῖτε ... Ἡρακλέους στήλας.* Critia 108. E: *ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας.* Etiam *monumentum* vel *cippus.* Ax. 365. A: *πρὸς τῇ Ἀμαζονίδι στήλῃ.* Legg. IX. 873. D: *μήτε στήλαις μήτε ὀνόμασι δηλοῦντας τοὺς τάφους.*

στημονονητικός, ή, όν, staminis ducendi peritus. Polit. 282. E: *τέχνην ... στημονονητικήν* (sic codd. Vulg. *στημονικήν*).

στημονοφυής, ὁ ἡ, staminis similis. Polit. 309. B: *οἷον στημονοφυὲς ... αὐτῶν εἶναι τὸ στερεὸν ἦθος.*

στήμων, ὁ, stamen. Polit. 281. A: *τὴν ... τοῦ στή-*

μονος ἐργαστικὴν καὶ κρόκης. 282. E: τὸ ... ἀτράκτῳ ... στραφὲν καὶ στερεὸν νῆμα γενόμενον στήμονα ... φαθὶ τὸ νῆμα. Legg. V. 734. E: τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι. Polit. 282. D: ἡ ... ἐν ἐρίοις τε καὶ στήμοσι διακριτική. Crat. 388. B: οὐ τὴν κρόκην καὶ τοὺς στήμονας σὺγκεχυμένους διακρίνομεν;

στιβάς, ἡ, *stramen.* Pol. II. 372. B: ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

στίλβω, *fulgeo, splendeo.* Tim. 60. A: ἰδεῖν λαμπρὸν καὶ στίλβον. 68. B. 59. B: στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν. Phaedr. 250. D: στίλβον ἐναργέστατα. Tim. 68. A: λαμπρόν τε καὶ στίλβον. Phaed. 110. C: στίλβοντα ἐν τῇ τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ.

στίχος, ὁ, *series.* Phaed. 104. B: ἅπας ὁ ἕτερος αὖ στίχος τοῦ ἀριθμοῦ. **versus.* Legg. XII. 958. E: μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίχων.

στλεγγίς, ἡ, *strigilis.* Hipp. min. 368. C: στλεγγίδα.

στοά, ἡ, *porticus.* Eryx. init. ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου. Theaet. 210. D: εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοάν. Euth. 2. A. Theag. 121. A.

στοιχεῖον, τό, *elementum, principium,* pl. *elementa* (naturae, etiam litterarum). Crat. 426. D: τὸ ... ῥῶ τὸ στοιχεῖον. Tim. 56. B: πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα. Locr. 98. C: τοῦτο ... στοιχεῖον τῶν ἄλλων σωμάτων ἐστί. Def. 414. E: στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος. Theaet. 203. B: καὶ πῶς τοῦ στοιχείου τις ἐρεῖ στοιχεῖα; Crat. 393. E. 422. B: ἐπὶ στοιχείῳ ... ἤδη εἶναι. Theaet. 203. C: τὸ μὴ γνωστὸν εἶναι τὸ στοιχεῖον. Legg. VII. 790. C: λάβωμεν ... τοῦτο οἷον στοιχεῖον ἐπ' ἀμφότερα σώματός τε καὶ ψυχῆς τῶν πάνυ νέων. Theaet. 201. E: ὅτι τὰ ... πρῶτα οἱονπερεὶ στοιχεῖα ... λόγον οὐκ ἔχοι. 202. D: ὡς τὰ μὲν στοιχεῖα ἄγνωστα, τὸ δὲ τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν. C. Crat. 422. A: ἃ (ὀνόματα) ὥσπερεὶ στοιχεῖα τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ λόγων καὶ ὀνομάτων. 434. B: ἔστι δὲ ἐξ ὧν συνθετέον (τὰ ὀνόματα) στοιχεῖα. Pol. III. 402. A. Crat. 433. A: ἐν τοῖς τῶν στοιχείων ὀνόμασι. Polit. 277. E. Tim. 57. C: τῶν στοιχείων ... ξύστασιν. Crat. 424. D: ὥσπερ ἐν τοῖς στοιχείοις. Soph. 252. B: εἴτε εἰς πέρας ἔχοντα στοιχεῖα διαιρούμενοι. Polit. 278. C: περὶ τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα. Crat. 393. D: ὥσπερ τῶν στοιχείων οἶσθα ὅτι ὀνόματα λέγομεν, ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα. 434. A: ἀναγκαῖον πεφυκέναι τὰ στοιχεῖα ὅμοια τοῖς πράγμασιν. Tim. 48. B: λέγομεν ἀρχὰς αὐτὰ τιθέμενοι στοιχεῖα τοῦ παντός.

στολή, ἡ, *palla* et in univ. *vestitus.* Legg. VII. 800. E. VIII. 833. D: πρεπούσῃ ... στολῇ ... ἐσταλμένας. Critia 120. B: ἐνδύντες ὅτι καλλίστην κυανῆν στολήν. Legg. VIII. 833. B: πᾶσαν τοξικὴν ἔχοντα στολήν. XII. 947. B: λευκὴν ... τὴν στολὴν ἔχειν πᾶσαν. Critia 120. C: μετὰ τῶν στολῶν.

στόλος, ὁ, copiae (tam terrestres quam maritimae), igitur *exercitus* et *classis*. Legg. III. 692. C: *οὐκ ἄν ποτε ὁ Περσικὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς ἂν στόλος ὥρμησε.* 698. B: *τὸ μέγεθος τοῦ στόλου κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν γενόμενον.* Eryx. 392. C: *εἰ μή τις ... σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἥξει ἐκεῖσε.* Legg. I. 642. E: *τὸν Περσικὸν ... στόλον.* III. 686. D. 698. C: *Περσικὸν στόλον ἄγων.*

στόμα, τό, os; ostium. Prot. 329. D: *στόμα τε καὶ ῥὶς* cet. Phaedr. 242. E: *διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος.* Soph. 263. E: *διὰ τοῦ στόματος ἰόν.* Conv. 215. C: *τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει.* Tim. 24. E: *νῆσον πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν.* 25. B. 75. D: *τὴν ... τοῦ στόματος ... δύναμιν.* Cum praeposs. *ἐξ ἑνὸς στόματος, uno ore* (Pol. II. 364. A. Legg. I. 634. E.), *ἀπὸ στόματος, memoriter* (Theaet. 142. D.), et *διὰ τοῦ στόματος, ore* (Soph. 238. B.). Crat. 423. B: *γλώττῃ καὶ στόματι.* Pol. VIII. 565. E: *στόματι ἀνοσίῳ γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* Conv. 190. E: *ἓν στόμα ποιῶν.* Pol. VIII. 563. C: *ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα.* Tim. 78. C. Critia 115. D: *διελόντες στόμα ναυσὶ ταῖς μεγίσταις ἱκανὸν εἰςπλεῖν.* 117. E. Legg. III. 701. C: *καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα.* Cum praep. *κατά* est *a fronte.* Legg. IX. 855. D: *κατὰ τὸ στόμα τοῦ διώκοντός τε καὶ φεύγοντος* (*adversus accusanti ac reo*) *ὁ δικαστὴς ... ἱζέσθω.* Phaedr. 251. D: *τὰ τῶν διεξόδων στόματα.* Pol. V. 463. E: *εἰ ἄνευ ἔργων οἰκεῖα ὀνόματα διὰ τῶν στομάτων μόνον φθέγγοιντο.* Legg. VII. 810. D: *στόμασι ... πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν οὐδαμῶς εὔπορον.* Euthyd. 303. E: *ἀτεχνῶς ... τῷ ὄντι ξυῤῥάπτετε τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων.* **vox.* Crat. 414. D: *τὸ ... στόμα πλάττοντες* (*vocem mollientes*).

στομαυλῶ, ore tanquam tibia cano vel *pronuntio.* Crat. 417. E: *καὶ γὰρ νῦν μοι ἔδοξας ὥσπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον στομαυλῆσαι.*

στόμιον, τό, ostium. Pol. X. 615. E: *οὓς ... οὐκ ἐδέχετο τὸ στόμιον.* D: *ἐπειδὴ ἐγγὺς τοῦ στομίου ἦμεν.* Locr. 101. D: *διὰ τῶν ἀοράτων στομίων.*

στοχάζομαι, collineo, tendo, peto; specto; appeto. Gorg. 465. A: *ὅτι τοῦ ἡδέος στοχάζεται ἄνευ τοῦ βελτίστου.* Theaet. 177. E. Legg. XII. 961. E: *στοχάζοιτ' ἄν.* IV. 705. E: *ὃς ἂν δίκην τοξότου ἑκάστοτε στοχάζηται τούτου* cet. Phil. 60. A: *δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι.* Legg. III. 693. C: *πρὸς ὅ τι ... δεῖν στοχάζεσθαι* cet. XI. 934. B. Pol. V. 462. A: *οὗ δεῖ στοχαζόμενον τὸν νομοθέτην τιθέναι τοὺς νόμους.* Legg. III. 701. D: *τριῶν στοχαζόμενον.* XII. 962. D: *πρὸς πολλὰ στοχαζόμενον.* Gorg. 502. E: *τούτου στοχαζόμενοι.* Pol. VII. 519. C: *οὗ* (*σκοποῦ*) *στοχαζομένους δεῖ ἅπαντα πράττειν.* Euthyd. 277. B: *πάλιν ἐστοχάζετο τοῦ μειρακίου.* **coniicio; coniectura assequor.* Phil. 56. A:

τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα. Legg. I. 635. A: τῆς τότε διανοίας τοῦ τεθέντος αὐτὰ νῦν ἐπιεικῶς μοι δοκεῖς ἐστοχάσθαι. Gorg. 464. C: οὐ γνοῦσα λέγω, ἀλλὰ στοχασαμένη. **me accommodo*. Lach. 178. B: στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλευομένου ἄλλα λέγουσι παρὰ τὴν ἑαυτῶν δόξαν.

στόχασις, ἡ, *coniectura*. Phil. 62. C: στοχάσεως ... μεστὴν οὖσαν (μουσικήν).

στοχασμός, ὁ, *coniectura*. Phil. 56. A: τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα οὐ μέτρῳ, ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ.

στοχαστικός, ή, όν, *coniiciens* et *coniectura assequens*. Def. 412. E: καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἑκάστῳ τοῦ δέοντος. 413. A: στοχαστικὸς ... τοῦ ἰδίου τέλους. Gorg. 463. A: ψυχῆς ... στοχαστικῆς.

στραγγουρία, ἡ, *stillicidia urinae*. Ep. XI. 358. E: ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας.

στραγγουριῶ, *stillicidiis urinae laboro*. Legg. XI. 916. A: στραγγουριῶν.

στρατεία, ἡ, *expeditio; militia*. Conv. 219. E: στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτίδαιαν ἐγένετο κοινή. Theag. 130. A. Phaedr. 260. B: οἴκοι τε ... καὶ ἐπὶ στρατείας (Lat. *domi* et *militiae*). Conv. 220. A: οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας. Pol. IV. 404. B. (v. στρατιᾶς). V. 468. B. (Ib. ἕως ἂν ἐπὶ ταύτης ὦσι τῆς στρατείας). Charm. 156. D. (ubi v. στρατιᾶς). Legg. XII. 943. C: αὐτῆς ... περὶ τῆς στρατείας τῆς τότε γενομένης αὐτοῖς. Theag. 129. D: ἐπὶ ... τῇ ἐπὶ στρατείαν ἐξορμῇ Σαννίωνος cet. Ax. 367. A: στρατεῖαι ... καὶ τραύματα cet. Pol. V. 467. C: γνωμονικοὶ τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι. VI. 498. C: (ὅταν) πολιτικῶν ... στρατειῶν ἐκτὸς γίγνηται. Legg. V. 742. A. Theaet. 170. A: ἐν στρατείαις. Pol. III. 404. A: ἐν ταῖς στρατείαις. Legg. IX. 878. C: πρὸς ... ταῖς αὑτοῦ στρατείαις (*praeter suam ipse militiam* cet.). Prot. 354. A: τὰς στρατείας. Pol. VIII. 556. C: κατὰ στρατείας. Legg. XII. 950. D: τὰς ... κατὰ πόλεμον καὶ στρατείας ἀποδημίας.

στράτευμα, τό, *exercitus*. Legg. I. 641. A: εἰ στράτευμα ὀρθῆς ἡγεμονίας τυγχάνοι. Theaet. 142. B: τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι. Legg. III. 683. D: τρίχῃ τὸ στράτευμα διανείμαντας. 695. D: στρατεύματα.

στρατεύω, *expeditionem suscipio; bellum infero*. Gorg. 483. D: ἐπεὶ ποίῳ δικαίῳ χρώμενος Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσεν —; Menex. 241. E: οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες. **milito*. Legg. XII. 943. C: ἐὰν ... στρατεύσῃ μέν τις cet. A: τοὺς στρατεύσαντας ἑκάστους. Med. Pol. IV. 429. B: ὃ ... στρατεύεται ὑπὲρ αὐτῆς. Legg. IX. 878. D: καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδυνατοῦντος στρατευέσθω. I. 625. E: ὅταν στρατεύωνται. III. 694. C: ἔοικεν ἐκ νέου στρατεύεσθαι διὰ βίου. 695. A. VII. 814. A: ἔξω στρατεύεσθαι. Euthyd. 279.

E: *στρατευόμενος.* Pol. V. 466. E: *ὅτι κοινῇ στρατεύσονται.* Crit. 52. B: *εἰ μή ποι στρατευσόμενος.* Theag. 129. D.

στρατηγία, ἡ, munus imperatoris; ars imperatoria. Polit. 303. E: *στρατηγία καὶ δικαστικὴ* cet. Lach. 198. E. Euthyd. 307. A: *ῥητορικὴ καὶ στρατηγία.* Pol. X. 601. A: *ἐάν τε περὶ στρατηγίας (λέγῃ)* cet. Alc. II. 141. E: *στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες.* 142. C. Pol. VII. 527. D: *στρατηγίᾳ.* Alc. II. 142. A. Pol. X. 599. C: *πολέμων τε πέρι καὶ στρατηγιῶν* cet. Apol. 36. B. Lach. 182. B: *ταῦτα λαβὼν ... ἐπὶ πᾶν ἂν τὸ περὶ τὰς στρατηγίας ὁρμήσειε.* Ion. 541. D: *οὓς ἥδε ἡ πόλις ... καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει.*

στρατηγικός, ή, όν, rei imperatoriae peritus vel *ad eam idoneus;* fem. *ars imperatoria.* Ion. 540. D: *ἴσως γὰρ εἶ καὶ στρατηγικός.* E. Polit. 304. E: *ἡ στρατηγική.* Epin. 975. E: *ἡ ... μεγίστη τε καὶ εἰς πλεῖστα πολεμικὴ κληθεῖσα στρατηγικὴ τέχνη.* Charm. 174. C. Euthyd. 290. A. Soph. 227. B: *διὰ στρατηγικῆς.* Polit. 299. D. Euthyd. 290. D: *ἄλλην δέ τινα ... ζητητέον ἀντὶ τῆς στρατηγικῆς.* Legg. XII. 963. A: *νοῦν ... στρατηγικόν.* Phil. 56. B: *κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν* (sic Cl. c. al. Vulgo *στρατηγητικὴν*) *ὡσαύτως εὑρήσομεν ἐχούσας.* Legg. IV. 709. B. Gorg. 455. C: *οἱ στρατηγικοὶ τότε συμβουλεύσουσιν, οἱ ῥητορικοὶ δὲ οὔ.*

στρατηγός, ὁ, dux, imperator; etiam trop. Conv. 193. B: *ὧν ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός.* Legg. XII. 944. E: *μήτ' οὖν τις στρατηγὸς μήτ' ἄλλος ποτὲ τῶν κατὰ πόλεμον ἀρχόντων.* Gorg. 512. B: *στρατηγοῦ.* Ion. 540. C: *ἀνδρὶ ... στρατηγῷ στρατιώτας παραινοῦντι.* Theaet. 153. A: *πρός γε τοσοῦτον στρατόπεδον καὶ στρατηγὸν Ὅμηρον.* Crat. 394. C. Pol. VII. 522. D. Lach. 199. A: *τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως (ἄρχειν ὁ νόμος τάττει).* De lege 321. C: *ποιμένα λαῶν εἶναι τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν.* Conv. 220. D: *οἱ στρατηγοί.* Gorg. 455. B: *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι.* Polit. 305. A: *τὴν τῶν στρατηγῶν ἐπιστήμην.* Legg. VI. 760. A. III. 694. A: *στρατηγοῖς.* Conv. 220. E: *τοὺς στρατηγούς.* Legg. VI. 755. B: *στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι.* Apol. 32. B.

στρατηγῶ, exercitum duco. Ion. 541. B: *στρατηγεῖς.* Sis. 389. D: *στρατηγεῖν.* Alc. II. 142. B: *ἐστρατηγηκέναι.* Pol. V. 475. A: *ἂν μὴ στρατηγῆσαι δύνωνται.* VIII. 553. B: *στρατηγήσαντα ἢ τιν' ἄλλην μεγάλην ἀρχὴν ἄρξαντα.* Sis. 389. D: *στρατηγητέον.* Pass. *imperio* vel *ductui subiectus sum.* Ion. 541. C: *ἡ ... ἡμετέρα ... πόλις ἄρχεται ὑπὸ ὑμῶν καὶ στρατηγεῖται.*

στρατιά, ἡ, exercitus; agmen. Phaedr. 246. E: *στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη.* De lucri cup. 226. C. Pol. VII. 526. D: *ἐκτάσεις στρατιᾶς.* Hipp. min. 370. D: *ἐναντίον τῆς στρατιᾶς ἁπάσης.* Apol. 41. B: *τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν στρατιάν.*

στρατιώτης, ὁ, miles. Legg. II. 666. E: ὅθεν οὐ μόνον ἀγαθὸς ἂν στρατιώτης εἴη cet. XII. 944: τούτῳ μήτ' οὖν τις στρατηγὸς ... ὡς ἀνδρὶ στρατιώτῃ χρήσηται. Conv. 220. B: οἱ ... στρατιῶται. Pol. V. 470. A. Legg. III. 694. A. Alc. I. 119. E: εἰ τῶν στρατιωτῶν βελτίων εἶ. Pol. III. 404. C: στρατιώταις. 398. B: ὅτε τοὺς στρατιώτας ἐπεχειροῦμεν παιδεύειν. IV. 429. E.

στρατιωτικός, ή, όν, militaris. Pol. III. 415. E: στρατιωτικάς γε (οἰκήσεις). Ion. 540. E: ἐπειδὴ ... τὰ στρατιωτικὰ γιγνώσκεις.

στρατοπεδεύομαι, castra pono. Pol. III. 416. E: ὥσπερ ἐστρατοπεδευμένους. 415. D: ὅπου κάλλιστον στρατοπεδεύσασθαι. E: στρατοπεδευσάμενοι.

στρατοπέδευσις, ἡ, castrorum locatio. Legg. VII. 813. E: στρατοπεδεύσεων. Pol. VII. 526. D: πρὸς ... τὰς στρατοπεδεύσεις.

στρατόπεδον, τό, castra; exercitus; et in univ. *turba* (vern. *Schaar*). Theaet. 204. D: τὸ στρατόπεδον. Conv. 221. A. Theaet. init. ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Pol. I. 333. E. III. 394. A: ἀποχωρήσας ... ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Legg. II. 666. D: στρατοπέδου γὰρ πολιτείαν ἔχετε, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄστεσι κατῳκηκότων. 674. A: ἐπὶ στρατοπέδου. XII. 943. A: ὅταν ἔλθωσιν ἀπὸ στρατοπέδου. Charm. init. Pol. I. 351. E: εἴτε πόλει ... εἴτε στρατοπέδῳ. II. 373. E: ὅλῳ στρατοπέδῳ. VII. 522. D: τὰς ... τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ. Legg. I. 640. B: ἐπιστῆσαι στρατοπέδῳ στρατηγόν. Theaet. 153. A: πρός γε τοσοῦτον στρατόπεδον. Pol. I. 351. C. VIII. 568. D: ἐκεῖνο τὸ τοῦ τυράννου στρατόπεδον, τὸ καλόν τε καὶ πολὺ cet. Critia 110. E. Legg. III. 687. A: τάξαι τὸ στρατόπεδον. IV. 708. A: πόθεν ἔσεσθαι φῂς στρατόπεδον τῶν πολιτῶν τὰ νῦν; Pol. V. 469. D: πολλὰ ... στρατόπεδα. VII. 526. D. Legg. I. 639. B: τί δ' ἄρχων στρατοπέδων; VII. 813. E: ἁπάσης πορείας στρατοπέδων. 819. C: εἰς ... τὰς τῶν στρατοπέδων τάξεις. 823. B: στρατοπέδων θῆραι (Cf. Euthyd. 290. D.). Euthyd. 273. C: τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων. Phil. 56. D: στρατόπεδα δύο. Pol. VI. 492. B.

στρεβλῶ, torqueo, vexo. Pol. VII. 531. B: ἐπὶ τῶν κολλόπων στρεβλοῦντας (τὰς χορδάς). Gorg. 473. C: ἐὰν ... ληφθεὶς στρεβλῶται. Pol. II. 361. E: μαστιγώσεται, στρεβλώσεται. X. 613. E: εἶτα στρεβλώσονται.

στρεπτικός, ή, όν, torquens. Polit. 282. D: καὶ λέγωμέν γε αὐτῆς (τῆς ὑφαντικῆς) τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν. Ib. δοκεῖς γάρ μοι τὸ περὶ τὴν τοῦ στήμονος ἐργασίαν λέγειν στρεπτικόν.

στρεπτός, ή, όν, flexibilis. Pol. II. 364. D. (Hom.).

στρεπτός, ὁ, torquis vel torques. Pol. VIII. 553. C: τιάρας τε καὶ στρεπτοὺς καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα.

στρέφω, *verto; converto; torqueo* et *contorqueo;* trop. *verso, ango.* Gorg. 511. A: οὐκ οἶδ᾽ ὅπῃ στρέφεις ἑκάστοτε τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω. Id. De lucri cup. 228. A. Pol. I. 330. D: οἱ ... μῦθοι ... στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν μὴ ἀληθεῖς ὦσι. VII. 519. B: αἱ ... περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. Polit. 269. E: αὐτὸ ... ἑαυτὸ στρέφειν ἀεί. 270. A. Pol. VII. 518. C: ὄμμα ... στρέφειν πρὸς τὸ φανόν. Phaedr. 278. D: ἄνω κάτω στρέφων. Epin. 977. B: τὰ ἐν αὐτῷ στρέφων ἄστρα. Tim. 39. A: πάντας ... τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα cet. Crat. 414. C: πανταχῇ στρεφόντων (τὰ ὀνόματα). Euthyd. 276. D: ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί, διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα περὶ τοῦ αὐτοῦ. Pol. II. 360. A: στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην. Tim. 43. D: πάσας ... στρέψαι στροφάς. Polit. 273. E: λυθέντα ἐν τῇ καθ᾽ αὑτὸν προτέρᾳ περιόδῳ στρέψας. 269. E: μήτ᾽ αὖ ὅλον ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς καὶ ἐναντίας περιαγωγάς. Crat. 421. D: διὰ ... τὸ πανταχῇ στρέφεσθαι τὰ ὀνόματα. Polit. 273. E: στρεφθέντος ... αὖ τοῦ κόσμου τὴν ἐπὶ τὴν νῦν γένεσιν ὁδόν. 282. E: τὸ ... ἀτράκτῳ ... στραφέν. Etiam *luxor.* Legg. VII. 789. E: μή πῃ βίᾳ ἐπερειδομένων στρέφηται τὰ κῶλα. — Med. *me verto* vel *converto; volvor* (in sideribus al.); *versor.* Phaed. 90. C: (ὅτι) πάντα τὰ ὄντα ... ἄνω καὶ κάτω στρέφεται. Theaet. 194. B: ἐν αὐτοῖς τούτοις στρέφεται καὶ ἑλίττεται ἡ δόξα. Parm. 162. D: μήτε ἐν ταὐτῷ στρέφεται cet. Ib. οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἂν στρέφοιτο. Theaet. 181. C: (ὅταν τι) ἐν τῷ αὐτῷ στρέφηται. Parm. 162. D: στρέφεσθαι. Pol. X. 617. B. Tim. 36. E: αὐτὴ ἐν αὑτῇ στρεφομένη. Epin. 990. E: περὶ τὸ διπλάσιον ἀεὶ στρεφομένης τῆς δυνάμεως. Ep. VII. 335. B: ἐπὶ ... γῇ στρεφομένῳ. Pol. X. 617. A: κυκλεῖσθαι ... στρεφόμενον τὸν ἄτρακτον. Tim. 34. A: κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον. 40. B: ἐν ταὐτῷ στρεφόμενα ἀεὶ μένει. Euthyd. 302. D. Tim. 77. B: στραφέντι ... αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ περὶ ἑαυτό. **callida flexione* (Lat. stropha) *eludere conor; tergiversor* (germ. *ausweichen* et *sich sträuben*). Phaedr. 236. E: τί δῆτα ἔχων στρέφει; (nos: *warum sträubst du dich so?*). Lach. 196. B: στρέφεται ἄνω καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν αὑτοῦ ἀπορίαν. Pol. III. 405. C: πάσας ... στροφὰς στρέφεσθαι. Lach. 196. B: τοιαῦτα στρέφεσθαι. Ion. 541. E: στρεφόμενος ἄνω καὶ κάτω. Euthyd. 302. B: ἄπορόν τινα στροφὴν ... ἐστρεφόμην ἤδη.

στρόβιλος, ὁ, *turbo.* Pol. IV. 436. D: ὡς οἵ γε στρόβιλοι ὅλοι ἑστᾶσί τε ἅμα καὶ κινοῦνται.

στρογγύλος, η, ον, *rotundus; globosus.* Phaed. 97. D: πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη. Hipp. mai. 288. D: στρογγύλη (χύτρα). Conv. 189. E: ὅλον ἦν ἑκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον. Ep. VII. 342. B: ἐκείνου ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. Parm.

137. E: στρογγύλου (σχήματος). Men. 75. A: τί ἐστιν ἐπὶ τῷ στρογγύλῳ καὶ εὐθεῖ cet. 74. D: ὃ οὐδὲν ἧττον κατέχει τὸ στρογγύλον ἢ τὸ εὐθύ. Ib. τὸ στρογγύλον σχῆμα. Phaedr. 234. E: ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα ... ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται. Tim. 73. D: ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο σχήματα. Ep. VII. 343. B.

στρογγυλότης, ἡ, *rotunditas*. Men. 74. B: στρογγυλότης. 73. E: στρογγυλότητος πέρι.

στροφή, ἡ, *flexio*. Euthyd. 302. B: ἄπορόν τινα στροφὴν ... ἐστρεφόμην ἤδη. Pol. III. 405. C: πάσας ... στροφὰς στρέφεσθαι. Tim. 43. D: πάσας ... στρέψαι στροφάς. * *conversio*. Legg. VI. 782. A: στροφὰς ὡρῶν παντοίας.

στρόφιγξ, ὁ, *cardo*. Tim. 74. A: σφονδύλους πλάσας ὑπέτεινεν οἷον στρόφιγγας. C: ἵνα ... περὶ τοὺς στρόφιγγας καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι.

στρυφνός, ὁ ἡ, *acerbus*. Locr. 101. C: τὸ ... στρυφνὸν συνάγεν τὰν γεῦσιν (πέφυκε). Tim. 65. D: τραχύτερα ... ὄντα στρυφνά (φαίνεται). Locr. 100. E. Tim. 67. D: τοῖς περὶ τὴν γλῶτταν στρυφνοῖς.

στρῶμα, τό, *vestis stragula, stratum*. Eryx. 393. B: ἱμάτια ... ἢ στρώματα. Polit. 280. B: τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν. Prot. 315. D: ἐγκεκαλυμμένος ἐν κῳδίοις τισὶ καὶ στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς. Eryx. 402. B. Gorg. 517. D: ἱμάτια, στρώματα, ὑποδήματα.

στρωματόδεσμος, ὁ, *saccus in quem vestes stragulae constipantur*. Theaet. 175. E: οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι (Lat. *sarcinas colligere*, germ. *einpacken*).

στρωμνή, ἡ, i. q. στρῶμα. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἑκάστῳ. Legg. III. 679. A: στρωμνῆς. Prot. 322. A: στρωμνάς.

στρώννυμι, *sterno*. Pol. II. 372. B: ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

στυγῶ, *odi*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

στυπτηρία, ἡ, *alumen*. Locr. 99. D: ἅλες, στυπτηρία.

στύραξ, ὁ, *hastile* (pars ima hastae, vern. *Schaft*). Lach. 183. E: ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο.

στωμύλος, ὁ ἡ, *garrulus*. Eryx. 397. D: μειράκιον ... στωμύλον.

σύ, *tu*; σοῦ, σοί cet.

συβώτης, ὁ, *subulcus*. Theaet. 174. D: συβώτην. Pol. II. 373. C: συβωτῶν.

συγγένεια (et ξυγγ.), ἡ, *affinitas, cognatio*; etiam *gens* vel *familia*. Gorg. 472. B: ἡ Περικλέους ὅλη οἰκία ἢ ἄλλη συγγένεια. Conv. 178. C: οὔτε ξυγγένεια ... οὔτε τιμαὶ cet. Pol. VI. 491. C: ξυγγένεια ἐῤῥωμένη ἐν πόλει. Legg. I. 627. C: ἥ τε οἰκία καὶ ἡ ξυγγένεια αὕτη πᾶσα. X. 899. D: συγγένειά τις ἴσως σε θεία πρὸς τὸ ξύμφυτον ἄγει. Ep. VIII. 353. A: νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδὸν ... συγγέ-

νεια ἄρχει μία διὰ τέλους. Tim. 91. E: *ἑλκόμενα ὑπὸ ξυγγενείας.* Legg. IX. 873. A: *πρὶν (πρὶν ἂν?) ... πάσης τῆς ξυγγενείας τὸν θυμὸν ... κοιμίσῃ.* 874. A: *ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ ὑπὲρ τῆς συγγενείας ὅλης.* XI. 925. B: *ἔξω τῆς συγγενείας.* 929. A: *τοῦτον ... ἀπαλλάξαι τῆς αὐτοῦ ξυγγενείας.* Charm. 155. A: *ἀπὸ τῆς Σόλωνος συγγενείας.* Ep. VII. 334. B: *ξυγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων.* Prot. 322. A: *διὰ τὴν τοῦ θεοῦ συγγένειαν.* Polit. 257. D: *κινδυνεύετον ... ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ ξυγγένειαν ἔχειν τινά.* 307. D: *κατὰ ... τὴν αὐτῶν ἑκατέροις ξυγγένειαν.* Pol. VII. 531. D: *ἐὰν ... ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινωνίαν ἀφίκηται καὶ ξυγγένειαν.* Legg. I. 627. E: *παραλαβὼν συγγένειαν μίαν διαφερομένην.* Lys. 205. C: *διὰ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ξυγγένειαν.* Ep. VII. 332. A: *εὐεργισίαις καὶ ξυγγενείαις.* Tim. 88. E: *κατὰ ξυγγενείας.*

συγγενής (et *ξυγγ.*), *ὁ ἡ*, *cognatus, propinquus; similis* (c. genit. et dat.). Phil. 31. A: *ὅτι νοῦς ... αἰτίας ἦν ξυγγενής.* Pol. VI. 487. A: *φίλος τε καὶ ξυγγενὴς ἀληθείας.* Alc. I. 105. E: *οὔτ' ἐπίτροπος οὔτε συγγενὴς* cet. Phaed. 79. D: *ὡς συγγενὴς οὖσα αὐτοῦ.* Pol. X. 611. E: *ὡς ξυγγενὴς οὖσα (ἡ ψυχὴ) τῷ τε θείῳ καὶ ἀθανάτῳ* cet. Legg. VII. 814. D: *τῇ πολεμικῇ μάχῃ ... ξυγγενής.* Prot. 337. D: *τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φύσει συγγενές ἐστιν.* Conv. 210. C: *ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυγγενές ἐστιν.* Pol. VI. 566. E: *γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* Men. 81. C: *ἅτε ... τῆς φύσεως ἁπάσης συγγενοῦς οὔσης.* Soph. 228. A: *τὴν τοῦ φύσει ξυγγενοῦς ... διαφοράν.* Tim. 71. B: *μέρει ... ξυγγενεῖ.* Ep. VII. 344. A: *τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος.* Pol. VI. 486. D: *ἀλήθειαν ... ἀμετρίᾳ ἡγεῖ ξυγγενῆ εἶναι, ἢ ἐμμετρίᾳ;* Tim. 77. A: *τῆς ... ἀνθρωπίνης ξυγγενῆ φύσεως φύσιν ἄλλαις ἰδέαις ... κεραννύντες.* Phaed. 84. B: *εἰς τὸ ξυγγενὲς ... ἀφικομένη.* Soph. 227. B: *πασῶν τεχνῶν τὸ ξυγγενὲς καὶ τὸ μὴ ξυγγενὲς κατανοεῖν πειρωμένη.* Polit. 309. C: *κατὰ τὸ ξυγγενές.* Pol. III. 403. A: *οὐδὲ ξυγγενὲς ἀκολασίας.* VI. 494. D: *(διὰ) τὸ ξυγγενὲς τῶν λόγων.* Eryx. 396. D: *φίλω τε ὄντε καὶ συγγενέε.* Ep. VII. 344. A: *ὁπόσοι τῶν δικαίων ... μὴ προσφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς.* Polit. 258. D: *καί τινες ἕτεραι ταύτῃ συγγενεῖς τέχναι.* Legg. X. 897. A: *ὅσαι τούτων ξυγγενεῖς (κινήσεις).* Phaed. 86. A: *τοῦ θνητοῦ ξυγγενῆ.* Legg. X. 892. A: *τὰ ψυχῆς συγγενῆ.* Phaedr. 239. E: *ξυγγενῶν καὶ φίλων.* Gorg. 523. E: *ἔρημον πάντων τῶν συγγενῶν.* Phaedr. 238. C: *ὑπὸ ... τῶν ἑαυτῆς συγγενῶν ἐπιθυμιῶν ... ῥωσθεῖσα.* Soph. 264. B: *τούτων τῷ λόγῳ ξυγγενῶν ὄντων ... ἔνια.* Polit. 260. E: *πολλαῖς ἑτέραις τούτων τέχναις συγγενέσιν.* Prot. 337. C: *ὑμᾶς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους ... εἶναι φύσει, οὐ νόμῳ.* Pol. II. 378. C: *πρὸς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους αὐτῶν.* Legg. XI. 929. B: *συλλεξάτω τοὺς αὐτοῦ ξυγγενεῖς.* Tim. 47. D: *ξυγγενεῖς ἔχουσα φορὰς ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις.* Phil.

11. B: τὰ τούτων ... ξυγγενῆ. Tim. 85. A: τὰ τούτων ξυγγενῆ νοσήματα ἀποτίκτον. Ep. II. 312. E: βλέπουσα (ἡ ψυχὴ) εἰς τὰ αὑτῆς συγγενῆ. Phil. 22. D: τούτῳ ξυγγενέστερον καὶ ὁμοιότερον. 65. B: τοῦ ἀρίστου ξυγγενέστερον. Phaed. 79. B: ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Legg. V. 746. C: ὅ τι ... ξυγγενέστατον ἔφυ τῶν προσηκόντων πράττειν. Locr. 100. C: διὸ καὶ συγγενεστάταν τῷ λόγῳ ταύταν αἴσθασιν φαντὶ εἶναι.

συγγένησις, ἡ, *congressus.* Legg. XII. 948. E: καὶ ἐν ἄλλαις συνουσίαις τε καὶ ἰδιωτικαῖς συγγενήσεσιν ἑκάστων.

συγγεννήτωρ (ξυγγ.), ὁ, *qui una genitor est.* Legg. IX. 874. C: ξυγγεννήτορι τέκνων.

συγγεννῶ (ξυγγ.), *una procreo.* Theaet. 156. E: τὸ ... ξυγγεννῆσαν τὸ χρῶμα λευκότητος περιεπλήσθη.

συγγενῶς (ξυγγ.), *similiter.* Legg. X. 897. C: ξυγγενῶς ἔρχεται.

συγγίγνομαι (ξυγγ.), *una sum, congredior, convenio* et *audio* (aliquem docentem); etiam *consuesco* vel *rem habeo.* Ep. II. 310. E: ταῦτ' ἄλληλ' ἀεὶ διώκει ... καὶ ξυγγίγνεται (v. ξυγγίνεται). Phil. 45. B: μᾶλλον ... ἐνδείᾳ ξυγγίγνονται. Legg. X. 909. A: μηδεὶς τῶν πολιτῶν αὐτοῖς ἄλλος συγγιγνέσθω cet. VIII. 841. D: εἴ τις συγγίγνοιτό τινι πλὴν ταῖς μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων ἐλθούσαις εἰς τὴν οἰκίαν. XI. 930. D: ἐὰν ... τις ἐλευθέρα δούλῳ συγγίγνηται. Pol. VIII. 556. D: ὅταν ἰδίᾳ ξυγγίγνωνται. Theaet. 143. D: οἷς ἂν ὁρῶ τοὺς νέους ἐθέλοντας ξυγγίγνεσθαι. Polit. 272. B: διὰ λόγων ξυγγίγνεσθαι. Pol. I. 329. C: γυναικὶ συγγίγνεσθαι. III. 390. C: αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ ξυγγίγνεσθαι (*consuescere;* int. cum Iunone). V. 459. D: δεῖ ... τοὺς ἀρίστους ταῖς ἀρίσταις συγγίγνεσθαι ὡς πλειστάκις. 461. B: συγγίγνεσθαι ᾧ ἂν ἐθέλωσι. Tim. 34. B: δι' ἀρετὴν ... αὐτὸν αὑτῷ δυνάμενον ξυγγίγνεσθαι. Legg. II. 674. A: ὑδροποσίαις ξυγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα. De lege 319. C: συγγίγνεσθαι ... τῷ Διὶ ἐν λόγοις. Theaet. 174. B: ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος ἑκάστῳ καὶ δημοσίᾳ. Pol. X. 603. B: φαύλη ... φαύλῳ ξυγγιγνομένη φαῦλα γεννᾷ ἡ μιμητική. Theaet. 150. D: οἱ ... ἐμοὶ ξυγγιγνόμενοι. Pol. VIII. 560. B: λάθρᾳ ξυγγιγνόμεναι. Theaet. 182. B: ἐξ ἀμφοτέρων πρὸς ἄλληλα συγγιγνομένων cet. Legg. XII. 948. E: ἐν ξυσσιτίοις ... ἀλλήλοις εὐχερῶς συγγιγνομένους. Men. 91. E: τοὺς συγγιγνομένους (*discipulos*). Conv. 217. B: συνεγιγνόμην ... μόνος μόνῳ. Gorg. 470. D: οὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ ἀνδρί. Men. 92. B. Theaet. 180. B: εἰρηνεύουσι δὲ οὐ συγγέγονας. Ep. XIII. 360. C: ξυγγέγονε. Lach. 186. E: τίνι ... δεινοτάτῳ συγγεγόνατον περὶ τῆς τῶν νέων τροφῆς. Alc. I. 118. C: λέγεται ... πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγονέναι. Lach. 187. D. Prot. 309. D: ἄρτι ... ἐκείνῳ συγ-

γεγονὼς ἥκεις; Phaed. 61. D: *περὶ τῶν τοιούτων Φιλολάῳ συγγεγονότες.* Theag. 128. C: *ἐπειδὴ δὲ συνεγένοντο τούτῳ.* Prot. 316. C: *εἰ σοὶ συγγένοιτο.* 329. A. Hipp. min. 372. B: *ἐπειδὰν συγγένωμαί τῳ ὑμῶν τῶν εὐδοκιμούντων ἐπὶ σοφίᾳ.* Euthyd. 306. D: *ὅταν σοι ξυγγένωμαι.* Prot. 318. A: *ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐμοὶ συγγένῃ.* Pol. VIII. 559. D: (*ὅταν*) *ξυγγένηται αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς.* I. 330. C: *χαλεποὶ οὖν καὶ ξυγγενέσθαι εἰσίν.* Apol. 41. A: *Ὀρφεῖ ξυγγενέσθαι* cet. Theag. 130. B: *πρὶν σοὶ συγγενέσθαι.* Gorg. 470. D: *συγγενόμενος ἂν γνοίης —;* Theaet. 142. C: *συγγενόμενός τε καὶ διαλεχθείς.* Pol. IX. 572. C. Legg. X. 897. B: *ἀνοίᾳ ... ξυγγενομένη.* II. 672. A: *κατὰ νόμους ... πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι.* Phaed. 116. E: *συγγενομένους γ' ἐνίους ὧν ἂν τύχωσιν ἐπιθυμοῦντες.* **insum* vel *adsum.* Epin. 978. A: *ὅσης ἡμῖν δυνάμεως αἴτιος ἂν εἴη ξυγγιγνόμενος* (*ὁ ἀριθμός*).

συγγιγνώσκω (*ξυγγ.*), *agnosco.* Legg. IV. 717. D: *ξυγγιγνώσκοντα ὡς εἰκότως μάλιστα πατὴρ υἱεῖ δοξάζων ἀδικεῖσθαι θυμοῖτ' ἂν διαφερόντως.* **concedo, veniam do; ignosco.* Pol. IV. 426. D: *οὐ συγγιγνώσκεις ... τοῖς ἀνδράσιν;* VII. 537. A: *οὐ ξυγγιγνώσκεις;* VIII. 568. B: *οἱ ... ποιηταὶ συγγιγνώσκουσιν* (v. *συγγιν.*) *ἡμῖν.* Phaedr. 230. D: *συγγίγνωσκέ μοι.* Euthyd. 296. A. Phaedr. 269. B: *οὐ χρὴ χαλεπαίνειν, ἀλλὰ συγγιγνώσκειν.* Critia 107. E. Legg. XII. 966. C: *τοῖς ... πλείστοις τῶν κατὰ πόλιν ξυγγιγνώσκειν* (*veniam dare*) *τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι.* Euthyd. 306. C: *συγγιγνώσκειν ... αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μὴ χαλεπαίνειν.* Menex. 244. B: *τοῖς μὲν βαρβάροις συγγιγνώσκουσα ... τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἀγανακτοῦσα.* Apol. 17. D: *ὥσπερ οὖν ἂν ... ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι εἰ* cet. Legg. VII. 804. B: *μὴ θαυμάσῃς ... ἀλλὰ ξύγγνωθί μοι.* Med. Phil. 23. D: *ξυγγνώσει πού μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμπτον τι.* Conv. 218. B: *συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις.* A: *ὡς μόνοις γνωσομένοις τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ* cet. — Verb. Phaedr. 236. A: *συγγνωστέα λέγοντι.*

συγγνώμη (*ξυγγ.*), *ἡ*, *venia.* Theaet. 197. A: *τούτων ... μὴ ἀπεχομένῳ σοι ἔσται πολλὴ συγγνώμη.* Pol. VIII. 558. A. Hipp. min. 372. A: *οἷς πολλὴ δοκεῖ συγγνώμη εἶναι ἐὰν* cet. Pol. VII. 539. A: *πολλῆς συγγνώμης ἄξιον.* Critia 107. A: *ὅτι ... τὰ ῥηθησόμενα πλείονος συγγνώμης δεῖται χαλεπώτερα ὄντα* cet. Legg. IX. 863. D: *συγγνώμης πλείστης ἐχομένους* (*νόμους*). Phil. 65. C: *τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν.* Critia 106. B: *συγγνώμην αἰτούμενος ὡς περὶ μεγάλων μέλλων λέγειν.* Cum v. *ἔχειν* est *ignoscere.* Phaedr. 233. C: *τῶν ... ἀκουσίων συγγνώμην ἔχων.* Gorg. 465. E. Phaed. 88. C: *συγγνώμην γε ἔχω ὑμῖν.* Pol. II. 365. C: *πολλὴν ... συγγνώμην ἔχει καὶ οὐκ ὀργίζεται*

τοῖς ἀδίκοις. III. 391. E: πᾶς ... ἑαυτῷ συγγνώμην (al. ξυγγ.) ἕξει κακῷ ὄντι. V. 472. A: πάνυ συγγνώμην ἕξεις, ὅτι εἰκότως cet. (ubi est *agnosces* et *ignosces*). Legg. XI. 925. E. 926. A. (ubi Florr. plures ξυγγ.). Menex. 244. B: συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν cet.

συγγνώμων (ξυγγ.), ὁ ἡ, *ignoscens, indulgens.* Legg. VI. 757. D: τὸ ... ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον. XI. 921. A: ὡς οἰκεῖον συγγνώμονα εἶναι θεόν. X. 906. C: ὡς εἰσὶ συγγνώμονες ἀεὶ θεοὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀδίκοις. VI. 770. C: ξυγγνώμονας.

σύγγραμμα (ξύγγ.), τό, *scriptio* vel *scriptum; liber.* De lege 316. C: οἶσθα οὖν τίνος τέχνης τοῦτό ἐστι τὸ σύγγραμμα; Ep. II. 314. C: οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται. VII. 341. C. Gorg. 462. B: ἐν τῷ συγγράμματι ὃ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνων. Parm. 128. A. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. 277. D: σύγγραμμά πολιτικὸν γράφων. Legg. VII. 810. B: συγγράμματα κατὰ λόγον εἰρημένα μόνον (*soluta tantum oratione exposita*). De lege 316. E. Phaedr. 257. E: καταλείψεως συγγραμμάτων. Legg. IX. 858. C: τοῖς ... τῶν ἄλλων συγγράμμασι. Lys. 214. B. Phaedr. 257. D: καταλείπειν συγγράμματα ἑαυτῶν. 278. C: ὅστις ... συγγράμματα ἔγραψεν. Theaet. 179. E: κατὰ τὰ συγγράμματα. Lys. 204. D: τὰ ποιήματα ... καὶ συγγράμματα. De lege 317. A. Ep. VII. 344. C. **praescriptio; lex.* De lege 316. E: ἰατρικοὶ νόμοι ταῦτα τὰ συγγράμματά ἐστι τὰ τῶν ἰατρῶν. Ib. συγγράμματα καὶ νόμιμα. 317. A. Polit. 300. B: τῶν ξυγγραμμάτων. 297. D: τοῖς ταύτης (τῆς πολιτείας) συγγράμμασι χρωμένας. 299. D: κατὰ συγγράμματα. 300. A. B: τοῖς περὶ ὁτουοῦν νόμους καὶ ξυγγράμματα τιθεμένοις. 301. E: δεῖ ... συνελθόντας ξυγγράμματα γράφειν.

συγγραφεύς, ὁ, *scriptor, scriptionis prosae auctor.* Phaedr. 258. A: ὁ συγγραφεύς (*rogationis auctor*). 272. B: φήσει ἴσως ὁ συγγραφεύς (*artis scriptor*). 235. E: οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον ... συγγραφέα. 278. E: λόγων συγγραφέα. 235. C: ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν (poëtis oppos.).

συγγραφή, ἡ, *syngrapha* (germ. *Urkunde*). Legg. XII. 953. E: τὴν πρᾶξιν πᾶσαν διομολογούμενος ἐν συγγραφῇ.

συγγραφικῶς (ξυγγ.), *ita ut in syngrapha fit,* h. e. *quam accuratissime.* Phaed. 102. D: ἔοικα ... καὶ ξυγγραφικῶς (ita codd. pro vulg. συγγρ.) ἐρεῖν.

συγγράφω, *conscribo, scribo, condo.* Phaedr. 258. C: τοῦτο ὅτι συγγράφει. De lege 316. D: οὐκοῦν καὶ οἱ ἰατροὶ συγγράφουσι περὶ ὑγιείας —; Phaedr. 258. B: ἄμοιρος ... τοῦ ἄξιος εἶναι συγγράφειν. Conv. 177. B: ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν. Lys. 205. A: μὴ ποιεῖν εἰς τὰ παιδικὰ μηδὲ συγγράφειν. Gorg. 518. B: ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφώς. Legg. IX. 858. C: ὅσοι ... ξυμβουλὴν περὶ βίου

κατέθεντο συγγράψαντες. De lege 317. B: *συγγράψουσι* (v. *συγγράφουσι*). Phaedr. 258. A: *λόγος συγγεγραμμένος.* Med. Euthyd. 272. A: *συγγράφεσθαι λόγους οἵους εἰς τὰ δικαστήρια* (*orationes iudiciis accommodatas*). Praec. in eis dicitur qui rogationem ad populum concipiunt. Gorg. 451. B: *ὥσπερ οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραψόμενοι.*

συγγυμνάζομαι, cum aliquo exerceor. Conv. 217. B: *συγγυμνάζεσθαι προὐκαλούμην αὐτόν.* C: *συνεγυμναζόμην.*

συγγυμναστής, ὁ, exercitationis socius. Soph. 218. B: *ἐμὸν ... ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστήν.* Polit. 257. C. Legg. VIII. 830. B: *συγγυμναστῶν.* C.

συγκαθεύδω, concubo. Legg. VIII. 838. B: *μήτε φανερῶς μήτε λάθρα συγκαθεύδοντα.*

συγκαθίημι (*ξυγγ.*), *demitto,* recipr. *me demitto,* vel *accommodo.* Theaet. 174. A: *εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα.* Pol. VIII. 563. A: *οἱ ... γέροντες ξυγκαθιέντες* (v. *συγκαθίζοντες*) *τοῖς νέοις.* Prot. 336. A: *τούτου δέου συγκαθεῖναι.* Theaet. 168. B: *ξυγκαθείς.*

συγκαθίστημι (*ξυγκ.*), *adiuvo aliquem ut imperium obtineat.* Pol. VIII. 567. B: *τῶν ξυγκαταστησάντων.*

συγκαίω (*ξυγκ.*), *comburo.* Tim. 22. C: *τὰ ... ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε.* 49. C: *συγκαυθέντα ... ἀέρα.*

συγκαλύπτω, obvolvo. Pol. V. 452. D: *ἐπειδὴ ... ἄμεινον τὸ ἀποδύεσθαι τοῦ συγκαλύπτειν πάντα τὰ τοιαῦτα ἐφάνη.*

συγκαλῶ, convoco. Legg. VI. 775. A: *φίλους ... συγκαλεῖν.*

συγκάμπτω, inflecto. Phaed. 60. B: *συνέκαμψε ... τὸ σκέλος.* 98. D: *συγκαμφθεὶς ... κάθημαι.*

συγκαταγήρασις, ἡ, senectus una degenda. Legg. XI. 930. B: *τῆς συγκαταγηράσεως ἕνεκα.*

συγκατάγω (*ξυγκ.*), *una reduco in patriam.* Ep. VII. 333. E: *τούτω τὼ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω.*

συγκατάκειμαι, cubo cum aliquo. Phaedr. 255. E: *φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι.* 256. A: *ὅταν ... συγκατακέωνται.* Conv. 191. E: *συγκατακείμενοι.*

συγκαταμίγνυμι (*ξυγκ.*), *immisceo.* Polit. 288. E: *εἰς τὸ σῶμα συγκαταμιγνύμενα.*

συγκατασκευάζω (*ξυγκ.*), *instruo.* Polit. 274. D: *πάνθ' ὁπόσα τὸν ἀνθρώπινον βίον συγκατεσκεύακεν.* Legg. XI. 920. D: *οἳ τὸν βίον ἡμῖν ξυγκατεσκευάκασι τέχναις.*

συγκατατίθεμαι, c. dat., *alicui assentior.* Gorg. 501. C: *σὺ ... πότερον συγκατατίθεσαι ἡμῖν περὶ τούτων τὴν αὐτὴν δόξαν, ἢ ἀντίφῃς;*

συγκατέχω, una cohibeo. Crat. 404. A: *συγκατέχειν.*

σύγκαυσις (*ξύγκ.*), *ἡ, exustio.* Tim. 83. A: *ὑπὸ παλαιᾶς ξυγκαύσεως.*

σύγκειμαι (*ξύγκ.*), *compositus, conflatus sum, consto;*

etiam *coniunctus sum.* Phaed. 98. C: *ὅτι ξύγκειμαί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων.* Crat. 402. D: *τὸ ὄνομα ξύγκειται.* 425. A: *ἧπερ σύγκειται.* Theaet. 201. E: *ἐξ ὧν (στοιχείων) ἡμεῖς τε συγκείμεθα καὶ τἄλλα.* Phaed. 93. A: *ἐκεῖνα ... ἐξ ὧν ἂν συγκέηται.* 92. A: *ψυχὴν ... ἁρμονίαν τινὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐντεταμένων ξυγκεῖσθαι.* Crat. 422. A. Hipp. mai. 286. A: *ἔστι ... μοι περὶ αὐτῶν πάγκαλος λόγος συγκείμενος.* Phaed. 92. B: *ὡς πρότερον ἦν ἁρμονία συγκειμένη* cet. Pol. III. 398. D: *ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον.* Lys. 221. D: *ὥσπερ ποίημα μακρὸν συγκείμενον.* Def. 412. D: *ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον.* Phaed. 110. C: *ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων συγκειμένην.* Theaet. 202. B: *τὰ ... ἐκ τούτων ... συγκείμενα.* Hipp. min. 368. D: *πολλοὺς λόγους ... συγκειμένους.* Crat. 433. D: *τὸ εἶναι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἐκ προτέρων συγκείμενα, τὰ δὲ πρῶτα.* Phil. 29. D: *εἰς ἓν συγκείμενα ἰδόντες.* **positus* vel *constitutus sum.* Crat. 433. E: *ὥσπερ νῦν ξύγκειται (τὰ ὀνόματα).* Legg. VII. 822. C: *καὶ ταῦτα ἡμῖν οὕτω ξυγκείσθω;*

συγκεράννυμι (ξυγκ.), *commisceo, conflo, tempero.* Phil. 50. A: *λύπη τὴν ἡδονὴν ξυγκεραννύναι.* Tim. 58. D. Crat. 424. D: *συγκεραννύντα πολλὰ ἑνί.* Pol. III. 397. C: *ξυγκεραννύντες.* Crat. 424. E: *πολλὰ συγκεράσαντες.* Parm. 129. E: *ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι.* Soph. 243. B: *θερμὸν ... ψυχρῷ συγκεραννύμενον.* Tim. 83. B: *ξυγκεραννυμένου.* Pol. X. 618. D: *ξυγκεραννύμενα πρὸς ἄλληλα.* Legg. II. 665. A: *τοῦ τε ὀξέος ἅμα καὶ βαρέος συγκεραννυμένων.* Soph. 253. B: *τοὺς συγκεραννυμένους (φθόγγους).* Phaed. 59. A: *κρᾶσις ... συγκεκραμένη.* Phil. 50. D: *συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις.* 61. E: *ταῦτα ξυγκεκραμένα.* Legg. X. 889. C: *ὁπόσα τῇ τῶν ἐναντίων κράσει ... συνεκεράσθη.* Tim. 68. C: *ὅταν ... μᾶλλον συγκραθῇ μέλαν.* 37. A: *συγκραθεῖσα.* Phil. 46. E: *ἡδονὰς ξυγκερασθείσας* (v. *συγκ.*). Med. Tim. 35. A: *τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος.* Ib. *συνεκεράσατο εἰς μίαν πάντα ἰδέαν.* 80. B: *μίαν ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας συνεκεράσαντο πάθην.* 69. D: *ξυγκερασάμενοι ... αὐτά.* Legg. XII. 961. A. — Verb. Phil. 62. B: *συγκρατέον.* 63. A: *πάσας ξυγκρατέον.*

συγκερκίζω (ξυγκ.), *contexo.* Polit. 310. E: *ξυγκερκίζοντα ... ὁμοδοξίαις* cet.

συγκεφαλαιοῦμαι, *generatim amplector*, *una comprehensione* vel *uno nomine complector.* Phil. 11. B: *βούλει συγκεφαλαιωσώμεθα ἑκάτερον;* Soph. 219. B: *ποιητικὴν ... αὐτὰ συγκεφαλαιωσάμενοι προσείπωμεν.*

συγκεφαλαίωσις, ἡ, *summa.* Def. 415. B: *συγκεφαλαίωσις λόγου.*

συγκινδυνεύω, *una periculum subeo*. Phil. 29. A: *συγκινδυνεύωμεν*. Legg. XII. 969. A: *ἐγὼ δ' ὑμῖν συγκινδυνεύσω τῷ φράζειν* cet.

συγκίρνημι, i. q. *συγκεράννυμι*. Locr. 96. A: *ἃ ... οὐκ ἐκ τῶ ῥάστω* (*non ita facile*) *συνεκίρνατο*.

σύγκλεισις (*ξύγκ.*), *ἡ*, *compactio*. Tim. 81. B: *ἰσχυρὰν ... τὴν ξύγκλεισιν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα κέκτηται*.

συγκλείω, *concludo*. Tim. 71. C: *τὰ δ' ἐμφράττουσα συγκλείουσά τε*. 76. A: *συνέκλειεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν κορυφήν*. Critia 117. E.

συγκληρῶ, *una sorte complector*. Legg. V. 745. C: *συγκληρῶσαι δύο τμήματα*.

σύγκλυς (*ξύγκ.*), *ὁ ἡ*, *casu* et *temere congregatus*; unde *σύγκλυδες colluvies* vel *turba* (hominum), vern. *Gesindel*. Ax. 369. A: *ἐκ συγκλύδων* (sic Ald. Bas. 1. 2. al. Vulgo *σύγκλυδος*. Par. A. c. al. *συγκλύδωνος*, quod natum videtur e scri-
ος
ptura *συγκλύδων*) *ὄχλου καὶ βιαίων φλυάρων* (cohaerent *συγκλύδων καὶ βιαίων φλυάρων*). Pol. VIII. 569. A: *τότε ... τρέφοι ἐκεῖνόν τε καὶ τοὺς δούλους μετὰ ξυγκλύδων ἄλλων*.

συγκλῶ, *confringo*. Theaet. 173. A: *πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται*. Pol. VI. 495. E: *τὰς ψυχὰς συγκεκλασμένοι ... τυγχάνουσιν*.

συγκοίμησις (*ξυγκ.*), *ἡ*, *concubitus*. Pol. V. 460. B: *τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως* (*ἐξουσία*). Phaedr. 255. E: *ἐν ... τῇ συγκοιμήσει*.

συγκολάζω (*ξυγκ.*), *una castigo*. Legg. V. 730. D: *ὁ ... ξυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν*.

συγκολλῶ (*ξυγκ.*), *conglutino*, *conflo*. Menex. 236. B: *περιλείμματ' ἄττ' ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα*. Tim. 43. A: *εἰς ταὐτὸ τὰ λαμβανόμενα ξυνεκόλλων*.

συγκομιδή (*ξυγκ.*), *ἡ*, in frugibus ponitur colligendis. Theaet. 149. E: *ἄλλην* (*τέχνην*) *ξυγκομιδῆς*. Legg. VIII. 845. E: *περὶ ... ξυγκομιδῆς τῶν ὡραίων ἁπάντων*. Theaet. 149. E: *ξυγκομιδὴν τῶν ἐκ γῆς καρπῶν*.

συγκόπτω (*ξυγκ.*), *contundo*. Theaet. 169. B: *μυρίοι ... μάλ' εὖ ξυγκεκόφασιν* (nos: *haben mich tüchtig geklopft*). Phaedr. 273. B: *ἰσχυρὸν καὶ δειλὸν συγκόψας*. Ib. *συγκεκόφθαι*.

συγκορυβαντιῶ, *una bacchor*. Phaedr. 228. B: *ὅτι ἕξει τὸν συγκορυβαντιῶντα* (v. II. p. 408.).

σύγκρασις (*ξύγκ.*), *ἡ*, *mixtio*, *temperatio*. Phil. 64. D: *ἡτισοῦν καὶ ὁπωσοῦν ξύγκρασις πᾶσα*. Polit. 273. B: *τῆς συγκράσεως αἴτιον*. Phil. 61. C: *εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως*. Polit. 277. C: *τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων*. Phil. 64. B. Polit. 308. E: *πρὸς τὴν αὐτῆς ξύγκρασιν*. 278. D: *τῶν συγκράσεων*.

συγκρίνω (*ξυγκ.*), *coniungo*, *conflo*, *contraho*; pass. et med. *coniungor*, *concresco*. Locr. 101. C: *τὸ ... μέλαν συγκρί-*

νει (τὰν ὄψιν). Tim. 67. D: τὰ μὲν συγκρίνοντα, τὰ δὲ διακρίνοντα cet. 58. B: τῶν ... μειζόνων ἐκεῖνα συγκρινόντων. Parm. 157. A: οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. Legg. X. 893. E. Phaed. 72. C: εἰ ξυγκρίνοιτο μὲν πάντα, διακρίνοιτο δὲ μή. 71. B: συγκρίνεσθαι. Parm. 156. B. Tim. 80. C: συγκρινόμενα. Legg. X. 893. E: συγκρινόμενα ... αὔξάνεται. Tim. 49. C: συγκριθέν.

σύγκρισις, ἡ, *concretio*; *contractio*. Ax. 365. E: τῆς συγκρίσεως ... διαλυθείσης. Tim. 64. E: (τῇ) συγκρίσει. Locr. 100. E. Legg. X. 897. A: (εἰς) σύγκρισιν. Tim. 65. C: διὰ συγκρίσεών τέ τινων καὶ διακρίσεων γίγνεσθαι (ταῦτα). Phil. 42. C: συγκρίσεσι. Soph. 243. B: συγκρίσεις. Legg. X. 894. B.

συγκριτικός, ή, όν, *coniungens* vel *coagmentans*, fem. *coagmentandi ars*. Polit. 282. B: ἡ συγκριτική τε καὶ διακριτική. C: συγκριτικῆς μόριον. 283. A. 282. C: συγκριτικῷ τμήματι. Ib. τὸ συγκριτικὸν ... μόριον.

συγκροτῶ, *conflo*, *contraho*. Crat. 416. B: νῦν δὲ συγκροτήσαντες αἰσχρὸν καλοῦσι. 415. D: συγκεκρότηται (codd. aliquot ξυγκ.) δὲ καὶ καλεῖται ἀρετή. 409. C: συγκεκροτημένον ... σελαναία κέκληται. 421. A: ἔοικε ... ἐκ λόγου ὀνόματι συγκεκροτημένῳ.

συγκυκλῶ, *una volvo*. Polit. 269. C: τὸ ... πᾶν τόδε τοτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ... συγκυκλεῖ cet.

συγκυκῶ, *confundo*. Legg. II. 669. D: ποιηταὶ ... ἄνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκυκῶντες ἀλόγως cet.

συγχαίρω, *una gaudeo*. Epin. 988. B: οὐ συγχαῖρον ... ἀγαθῷ γενομένῳ.

συγχέω, *confundo*, *perturbo* (etiam trop.). Phil. 46. E: τὰ διακεκριμένα συγχεῖν. Pol. II. 379. E: ἣν ὁ Πάνδαρος συνέχεεν (*violavit*). Theaet. 194. E: ὑπὸ τοῦ συγχεῖσθαι. Ep. VII. 346. D: μάλα συγκεχυμένος (*perturbatus*). Pol. VII. 524. B: συγκεχυμένον τι (ἑώρα). Legg. III. 678. D: πάντα τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα ἠφάνιστο. Crat. 388. B: τοὺς οὐ ... στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν; Pol. VII. 524. C: οὐ συγκεχυμένα, ἀλλὰ διωρισμένα (ἰδεῖν).

συγχορευτής, ὁ, *saltationis socius*. Legg. II. 653. E: οὓς εἴπομεν τοὺς θεοὺς συγχορευτὰς δεδόσθαι. 665. A.

σύγχυσις, ἡ, *violatio*. Pol. II. 379. E: τὴν ... τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν.

συγχωρῶ (ξυγχ.), *concedo*, *cedo*; *permitto*; *assentior* (germ est *nachgeben* et *zugeben*, h. e. *permittere* et *consentire*, s. *assentiri* vel *confiteri*). Phaed. 100. C: συγχωρῶ. Ib. τῇ τοιᾷδε αἰτίᾳ συγχωρεῖς; Pol. II. 383. A: συγχωρεῖς ἄρα ... τοῦτον δεύτερον τύπον εἶναι —; Epin. 979. C: ξυγχωρεῖ πᾶς παντί. Theaet. 183. B: οὔπω συγχωροῦμεν αὐτῷ πάντ' ἄνδρα πάν-

των χρημάτων μέτρον εἶναι. Polit. 294. B: ταῦτα δὴ συγχωροῦμέν που; Pol. VI. 502. A: καὶ ἡμεῖς ξυγχωροῦμεν. Lach. 189. A: συγχωρείτω. Pol. VII. 540. D: ξυγχωρεῖτε cet. Legg. V. 743. A: συγχωροίην. Phil. 45. A: πᾶς ἂν σοι ταύτῃ συγχωροίη τὰ νῦν. Legg. I. 649. B: πᾶς ἡμῖν ... ταῦτ' ἂν συγχωροῖ. Soph. 249. A: δεινὸν ... ἂν ... λόγον συγχωροῖμεν. Legg. II. 662. A. Soph. 250. B: ὅταν εἶναι συγχωρῇς. Legg. VIII. 836. D: ἐὰν συγχωρῶμεν cet. VII. 794. C: ἐὰν δέ πῃ ξυγχωρῶσι (*nisi repugnent*). Prot. 335. C: σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν τὸν ἀμφότερα δυνάμενον. Soph. 247. C: εἰ γάρ τι καὶ σμικρὸν ἐθέλουσι τῶν ὄντων συγχωρεῖν ἀσώματον. Charm. 155. B: ξυγχωρῶν (*loco cedens*). Phaed. 94. B: πότερον συγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα παθήμασιν, ἢ καὶ ἐναντιουμένην; Legg. IV. 705. E: τὸ δ' ὅτι πρὸς μέρος (βλέποι) ... οὐ πάνυ ξυνεχώρουν. Lys. 218. C: συνεχωρείτην. Legg. XII. 963. A: ξυνεχωροῦμεν. X. 906. A: ἐπειδὴ ... συγκεχωρήκαμεν ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι cet. Charm. 175. B. Pol. VI. 489. D: ἐγὼ συνεχώρησα ἀληθῆ σε λέγειν. Gorg. 487. E: οὐ γὰρ ἄν ποτε αὐτὸ συνεχώρησας. Phil. 19. E. Prot. 333. D: συνεχώρησεν ἀποκρίνεσθαι. Phaedr. 254. D: μόγις συνεχώρησε. Gorg. 482. D: ὅτι σοι συνεχώρησε τὸ ἀδικον αἴσχιον εἶναι. Pol. I. 388. A: τελευτῶν ... ξυνεχώρησε (ita Par. A. c. al. Vulgo συνεχ.). Theaet. 169. E: (εἰ) μὴ ἡμεῖς ... συνεχωρήσαμεν. Pol. VIII. 543. B: καὶ τάδε ξυνεχωρήσαμεν ὡς cet. Charm. 164. D: συγχωρήσαιμ' ἂν cet. Euth. 13. C: καὶ σὺ τοῦτο ξυγχωρήσαις ἂν ὡς cet. Legg. VII. 811. B: ὃ καὶ πᾶς ἄν μοι συγχωρήσειε. Phil. 13. D: ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν. Legg. II. 662. A: συγχωρήσαιτε. Crit. 46. C: εὖ ἴσθι ὅτι οὐ μή σοι ξυγχωρήσω. Charm. 169. D: νῦν μὲν τοῦτο ξυγχωρήσωμεν. Phaedr. 263. C: ἢ οἴει ἄν σοι συγχωρῆσαι εἰπεῖν ἃ cet. Theaet. 151. D: ψεῦδος ... ξυγχωρῆσαι. Phil. 58. E: χαλεπὸν ... συγχωρῆσαι. Apol. 33. A: οὐδενὶ πώποτε ξυγχωρήσας οὐδὲν παρὰ τὸ δίκαιον. Phil. 15. A: τὸ τοιοῦτον ἓν ... συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν. 14. E: μήπω συγκεχωρημένα. D. Pol. IV. 422. C: συγχωρήσομαί σοι. Legg. XI. 923. B: ξυγχωρήσομαι ἑκών. Theaet. 191. B: ἴσως πῃ ἡμῖν συγχωρήσεται, ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. Soph. 256. B: εἴπερ τῶν γενῶν συγχωρησόμεθα τὰ μὲν ἀλλήλοις ἐθέλειν μίγνυσθαι, τὰ δὲ μή. 257. B. Pol. IV. 434. D. Tim. 53. E. Legg. X. 901. D: συγχωρήσονται. Phil. 13. B: οἴει γάρ τινα συγχωρήσεσθαι —; — Verb. Phaedr. 234. E: συγχωρητέον χάριν σήν. Soph. 249. B: τὸ κινούμενον ... καὶ κίνησιν συγχωρητέον ὡς ὄντα. Tim. 86. B: νόσον ... ψυχῆς ἄνοιαν συγχωρητέον. Legg. II. 664. C. X. 895. A: συγχωρητέα ... τούτοις.

συγχώρησις (ξυγχ.), ἡ, *concessio; assensio.* Legg. VI. 770. C: ἦν δὲ ἡ συγχώρησις ἓν ἔχουσα κεφάλαιον ὅπως cet. Crat. 435. B: τὴν ... σιγήν σου συγχώρησιν θήσω. Legg.

VIII. 837. E: *δέχεσθαι ... τὴν τῷ λόγῳ συγχώρησιν.* XII. 957. D: *διὰ ξυγχωρήσεων.*

συζεύγνυμι, copulo. Pol. VIII. 546. C: *πεμπάδι συζυγείς.*

σύζευξις, ἡ, copulatio; coniugium. Legg. XI. 930. B: *τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιεῖσθαι χρεών.* Pol. VI. 508. A: *τῶν ἄλλων συζεύξεων* (Par. A. c. al. *ξυζ.*).

συζητῶ, una quaero vel *exploro.* Crat. 384. C: *συζητεῖν ... ἕτοιμός εἰμι.* Men. 90. B: *σὺ οὖν ἡμῖν ... συζήτησον.*

συζυγία, ἡ, par (subst.). Parm. 143. D: *συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ.* Phaed. 71. C: *τὴν ... ἑτέραν συζυγίαν ... ἐρῶ.*

σύζυξ, ὁ ἡ, iugi socius. Phaedr. 254. A: *τῷ σύζυγι.*

συζῶ, una vel *in aliquo* (velut in civitate) *vivo.* Polit. 302. B: *τίς ... τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν τούτων ἥκιστα χαλεπὴ συζῆν;* Ep. VII. 341. C: (*ἐκ*) *τοῦ συζῆν.*

συθῆναι (verb. poët.), *properare.* Crat. 412. B: *ἐσύθη φασί* (*οἱ ποιηταί*).

συκῆ, ἡ, ficus (arbor) et *lignum ficulneum.* Legg. VIII. 845. A: *συκῆς.* Hipp. mai. 291. C: *ἡ ἐκ τῆς συκῆς εἰργασμένη* (*τορύνη*).

σύκινος, η, ον, ficulneus. Hipp. mai. 290. D: *συκίνη* (*τορύνη*). 291. B. C: *ξύλον σύκινον.* 290. E: *τὴν συκίνην* (*τορύνην*). 291. B.

σῦκον, τό, ficus (fructus). Legg. VIII. 845. A: (*κατὰ*) *σῦκον συκῆς.* Pol. II. 372. C: *τραγήματα ... τῶν τε σύκων* cet. Legg. VIII. 844. D. 845. B: *ξηρῶν σύκων.* 844. E: *τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα.*

συκοφάντης, ὁ, sycophanta. Pol. I. 340. D: *συκοφάντης γὰρ εἶ ... ἐν τοῖς λόγοις.* Crit. 44. E: *μὴ ... οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχωσιν ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασι.* Pol. VIII. 553. B: *βλαπτόμενον ὑπὸ συκοφαντῶν.* Alc. II. 142. A. Crit. 45. A: *οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς —;*

συκοφαντῶ, calumnior (vern. *chicaniren*). Pol. I. 341. B: *πρὸς ταῦτα κακούργει καὶ συκοφάντει.* A: *εἶεν ... δοκῶ σοι συκοφαντεῖν;* C.

σύλησις, ἡ, spoliatio. Legg. IX. 853. D: *ἱερῶν περὶ συλήσεως.*

συλλαβή, ἡ, syllaba. Theaet. 203. C: *ἀμφότερά ἐστιν ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος.* 204. A. Tim. 48. B: *οὐδ' ὡς ἐν συλλαβῆς εἴδεσι.* Theaet. 203. A: *τὴν πρώτην συλλαβήν.* 203. A: *ἆρ' αἱ μὲν συλλαβαὶ λόγον ἔχουσι, τὰ δὲ στοιχεῖα ἄλογα;* 202. D: *τὸ ... τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν.* Crat. 431. D. 423. E: *γράμμασί τε καὶ συλλαβαῖς.* Theaet. 202. B: *τὰς ... συλλαβὰς γνωστὰς* cet. Polit. 278. D. Crat. 390. E: *εἴς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς συλ-*

λαβάς. 424. E: *συλλαβὰς ... συντιθέντες, ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται* (al. *συντίθεται*).

συλλαγχάνω (*ξυλλ.*), *sorte iungor*. Polit. 266. C: *τἀνθρώπινον ἡμῶν ... γένος ξυνειληχὸς ... γένει τῷ τῶν ὄντων γενναιοτάτῳ* cet. E: *τἀνθρώπινον ἔτι μόνῳ τῷ πτηνῷ ξυνειληχός*. Tim. 18. E: *ὅπως οἱ κακοὶ χωρὶς οἵ τ' ἀγαθοὶ ταῖς ὁμοίοις ἑκάτεροι ξυλλήξονται* (v. *ξυλλέξ.*).

συλλαμβάνω (*ξυλλ.*), *comprehendo* (ut manibus; germ. *ergreifen, erfassen*). Polit. 275. D: *τὸν ... πολιτικὸν οὐδαμοῦ συνελάβομεν ... ἀλλ' ἡμᾶς ἔλαθε ... ἐκφυγών*. Soph. 235. B: *συλλαβεῖν αὐτόν* (*τὸν σοφιστήν*). Lach. 194. B: *διέφυγεν ὥστε μὴ ξυλλαβεῖν τῷ λόγῳ αὐτήν*. Ep. VII. 329. E: *συλλαβών*. **comprehendo* (animo), i. e. *percipio* (germ. *begreifen, erfassen*). Polit. 278. C: *οὐκοῦν τοῦτο ... ἱκανῶς συνειλήφαμεν ὅτι* cet. Soph. 218. C: *τὸ δὲ φῦλον ... οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν, ὁ σοφιστής*. **comprehendo*, i. q. *complector*. Theaet. 147. D: *ξυλλαβεῖν εἰς ἕν*. Soph. 234. B: *εἰς ἓν πάντα ξυλλαβών*. Men. 76. A: *ὅπερ ἂν συλλαβὼν εἴποιμι* cet. Gorg. 456. A: *ὅτι ... ἁπάσας τὰς δυνάμεις συλλαβοῦσα ὑφ' αὑτῇ ἔχει*. Polit. 263. D: *τὰ ... ἄλλα μετὰ τῶν ἀνθρώπων ξυλλαβὸν εἰς ταὐτό*. **comprimo*. Phaed. 118: *συνέλαβε τὸ στόμα*. **una suscipio* (vern. *mit anfassen*), h. e. *adiuvo, opitulor*. Legg. XII. ad fin. *ξυλλάμβανε*. X. 905. C: *καλῶς ἄν σοι ὁ θεὸς αὐτὸς ξυλλαμβάνοι*. Pol. IV. 427. E: *χρὴ δὲ καὶ ὑμᾶς ξυλλαμβάνειν*. VI. 488. D. Eryx. 396. E: *ἕτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν*. Ep. VII. 327. C: *ξυλλαμβανόντων θεῶν* (*diis iuvantibus*). Med. Phaedr. 237. A: *ξύμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου*. Theag. 129. E: *οἷς δ' ἂν συλλάβηται τῆς συνουσίας ἡ τοῦ δαιμονίου δύναμις*. Legg. IV. 709. C: *ξυλλαβέσθαι κυβερνητικήν*. XII. ad fin. *ξυλλήψομαι*. VI. 752. A: *ξυλλήψεσθαι*. — Verti potest *obsequi* vel *sequi*. Legg. I. 645. A: *δεῖν ... τῇ καλλίστῃ ἀγωγῇ τῇ τοῦ νόμου ἀεὶ ξυλλαμβάνειν*.

συλλέγω (*ξυλλ.*), *colligo; convoco*. Legg. V. 741. E: *ἐκ τῶν τοιούτων ξυλλέγειν χρήματα*. Pol. VIII. 568. C: *ξυλλέγοντες τοὺς ὄχλους*. Legg. XI. 929. B: *συλλεξάτω τοὺς αὑτοῦ ξυγγενεῖς*. Polit. 298. C: *συλλέξαι ... ἐκκλησίαν ἡμῶν αὐτῶν*. Legg. III. 682. E: *τὸν συλλέξαντα ... τὰς τότε φυγάς*. VI. 755. E: *συλλέξαντας εἰς χωρίον* cet. Pass. est *congregari*, h. e. *convenire*. Legg. XII. 961. A: *εἰς ταὐτὸ συλλέγεσθαι τούτοις*. 951. D: *ἑκάστης ... ἡμέρας συλλεγόμενος* (*σύλλογος*). Phaed. 59. D: *συλλεγόμενοι ἕωθεν εἰς τὸ δικαστήριον*. Critia 119. D. Legg. VI. 784. A: *πρὸς τὸ ... ἱερὸν ἑκάστης ἡμέρας ξυλλεγόμεναι*. X. 908. A: *περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλλεγομένων ξύλλογον*. XII. 952. C: *ἡ τῶν συλλεγομένων ... δύναμις*. Pol. X. 604. E: *παντοδαποῖς ἀνθρώποις εἰς θέατρα ξυλλεγομένοις*. Critia 119. D: *οἱ ... συνελέγοντο*. Pol. IX. 574. D: (*ὅταν*) *πολὺ ... ἤδη ξυνει-*

λεγμένον ἐν αὐτῷ ᾖ τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος. Phaed. 59. D: τότε πρωιαίτερον συνελέγημεν. Ep. VII. 348. A: ξυνελέγησαν ἀθρόοι. Gorg. 489. C: ἐὰν συρφετὸς συλλεγῇ δούλων cet. Prot. 319. B: ὅταν συλλεγῶμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Legg. VI. 784. A: συλλεχθεῖσαι cet. Ep. VII. 348. B: τοῖς τότε συλλεχθεῖσι τῶν πελταστῶν. Phaed. 107. D: τοὺς ξυλλεγέντας. Med. *me colligo*. Phaed. 83. A: αὐτὴν ... εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι. Ax. 370. E: ἐκ ... τῆς ἀσθενείας ἐμαυτὸν συνείλεγμαι. 365. A: συνειλεγμένον (germ. *gefasst*). Etiam (mihi) *colligo*. Pol. VIII. 553. C: ἐργαζόμενος χρήματα ξυλλέγεται. Legg. XI. 936. C: βίον ... ξυλλεγόμενος.

συλλήβδην (ξυλλ.), *in summa, in universum*. Prot. 323. E: ἡ ἀσέβεια καὶ συλλήβδην πᾶν τὸ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς. 325. C: καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ξυλλήβδην τῶν οἴκων ἀνατροπαί. 329. C: ὡς ἕν τι εἴη συλλήβδην. Gorg. 476. D: συλλήβδην ... ὅρα εἰ cet. Phaed. 69. B. Conv. 188. D. Pol. I. 344. A: ἣ οὐ κατὰ σμικρὸν τἀλλότρια ... ἀφαιρεῖται ... ἀλλὰ ξυλλήβδην. IV. 444. B. al.

σύλληξις, ἡ, *comparatio* (pugilum) *sortito facta*. Legg. VII. 819. B: πυκτῶν ... συλλήξεως.

συλλήπτωρ (ξυλλ.), ὁ, *adiutor*. Phaed. 82. E: ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ (τοῦ?) δεδέσθαι. Legg. XII. 968. B: ξυλλήπτωρ ... τούτου γε ὑμῖν καὶ ἐγὼ γιγνοίμην ἂν προθύμως. Conv. 218. D: τούτου ... συλλήπτορα.

συλλογή (ξυλλ.), ἡ, *collectio*. Legg. V. 736. B: πεπεράνθω ... ἡμῖν ἡ ξυλλογή.

συλλογίζομαι, *colligo*, h. e. *computo, rationem subduco*; etiam *reputo*. Tim. 87. C: ξυμμετριῶν ... τὰ μὲν σμικρὰ ξυλλογιζόμεθα, τὰ δὲ κυριώτατα ... ἀλογίστως ἔχομεν. Legg. II. 670. C: ὅτι ... δρῶσι ταῦτα ἀγνοοῦντες αὐτῶν ἕκαστα, οὐ συλλογίζονται. Pol. VII. 531. D: (ἐὰν) ξυλλογισθῇ (int. ἡ μέθοδος. Alii pass. accipiunt) ταῦτα ᾗ ἐστὶν ἀλλήλοις οἰκεῖα. Polit. 280. A: τὸ μετὰ τοῦτο ... συλλογισώμεθα ὅτι cet. Locr. 96. B: ταύτας ... τριπλασίαν ῥᾷον ξυλλογίσασθαι cet. Charm. 160. E: πάντα ταῦτα συλλογισάμενος εἰπὲ cet. Pol. X. 618. D: συλλογισάμενον αἱρεῖσθαι. Legg. VII. 799. A: συλλογισαμένους (nos: *berechnend*) εἰς τὸν ἐνιαυτόν, ἅστινας (ἑορτὰς) ... γίγνεσθαι χρεών. XII. 957. B. **colligo, concludo*. Phil. 41. C: συλλογίζου δὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τούτοις. Pol. VII. 516. B: μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι cet. Gorg. 498. E: συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὡμολογημένων. 479. C: ἢ βούλει συλλογισώμεθα αὐτά; Pol. II. 365. A: συλλογίσασθαι ἐξ αὐτῶν ποῖός τις ἂν ὢν cet. — Verb. Pol. VII. 517. C: ὀφθεῖσα δὲ (ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα) συλλογιστέα εἶναι ὡς cet.

συλλογισμός, ὁ, *conclusio*. Crat. 412. A: σύνεσις ...

δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι. *Iudicium* verti potest Theaet. 186. D: *ἐν μὲν ... τοῖς παθήμασιν οὐκ ἔνι ἐπιστήμη, ἐν δὲ τῷ περὶ ἐκείνων συλλογισμῷ.*

συλλογιστικός, ή, όν, *concludens.* Def. 414. E: *ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθής.*

σύλλογος (ξύλλ.), ὁ, *conventus; coetus; concilium.* Gorg. 452. E: *ὅστις ἂν πολιτικὸς ξύλλογος γίγνηται.* 455. B: *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος.* Legg. II. 671. A: *θορυβώδης ... ὁ ξύλλογος ὁ τοιοῦτος* cet. XII. 969. B: *ἐάν γε ... οὗτος ἡμῖν ὁ θεῖος γένηται ξύλλογος.* Pol. II. 359. E: *συλλόγου ... γενομένου τοῖς ποιμέσιν εἰωθότος.* Legg. X. 909. A: *οἱ τοῦ νυκτερινοῦ ξυλλόγου κοινωνοῦντες.* Gorg. 452. E: *ἐν ἄλλῳ ξυλλόγῳ παντί.* Legg. XI. 935. B: *μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί.* Lach. 187. E: *ἢ ἐν ἄλλῳ τῳ συλλόγῳ τῶν δημοτῶν.* Pol. VI. 492. B: *ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον.* Legg. VI. 764. A: *ἴτω δ' εἰς ἐκκλησίαν καὶ τὸν κοινὸν ξύλλογον ὁ βουλόμενος.* XII. 968. A: *τὸν τῶν ἀρχόντων νυκτερινὸν σύλλογον.* Phaedr. 261. A: *ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι.* Legg. V. 738. D. VI. 758. D: *ξυλλόγων.*

συλλυποῦμαι (ξυλλ.), *una doleo.* Pol. V. 462. E: *ἢ ξυνησθήσεται ἅπασα ἢ ξυλλυπήσεται.*

συλῶ, *spolio* et in univ. *privo.* Pol. V. 469. D: *νεκρὸν συλᾶν.* Legg. XII. 942. A: *πατρίδα συλῶν.* IX. 864. D: *περὶ ... τῶν συλώντων ... τοὺς θεούς.* 871. D: *τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι.* 869. B: *τὴν τοῦ γεννήτου ψυχὴν συλήσας.* 854. A: *συλήσοντα.*

συμβαίνω (ξυμβ.), *convenio*, i. q. *consentio* vel *controversiam compono.* De lege 315. E: *οὐδὲν μήποτε ξυμβῶμεν.* Prot. 337. E: *συμβουλεύω ... συμβῆναι ὑμᾶς.* In re pos. est *convenire* vel *consentaneum esse.* Legg. X. 903. D: *ὅπῃ τὸ περὶ σὲ ἄριστον τῷ παντὶ ξυμβαίνει* cet. Crat. 426. C: *εἰ ... τις τὸ παλαιὸν αὐτῆς εὕροι ὄνομα εἰς τὴν ἡμετέραν φωνὴν συμβαῖνον.* Praec. ponitur in eo quod *evenit*, h. e. *concluditur* (velut e concessis) et in univ. quod *sequitur* vel *consequitur*; etiam simplic. est *evenire, usu venire; obtingere, accidere, fieri* (cum nominativo substantivi et, impers., c. accus. et infin.). Gorg. 459. B: *τοῦτο συμβαίνει, ἢ ἄλλο τι;* 498. E: *τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὡμολογημένων.* Phaed. 74. A: *ἆρ' οὖν οὐ ... συμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν εἶναι* cet. 92. B: *ὅτι ταῦτά σοι ξυμβαίνει λέγειν, ὅταν φῇς* cet. Theaet. 170. C: *ἐξ ἀμφοτέρων ... ξυμβαίνει μὴ αἰεὶ ἀληθῆ ... αὐτοὺς δοξάζειν.* Soph. 223. B: *ὡς ὁ νῦν λόγος συμβαίνει ἡμῖν.* Crat. 396. B: *συμβαίνει ... ὀρθῶς ὀνομάζεσθαι.* 412. A: *ταὐτὸν ... τῷ ἐπίστασθαι συμβαίνει λεγόμενον.* Menex. 237. C: *συμβαίνει ... κοσμουμένη.* Polit. 270. C: *φθοραὶ ... ἐξ ἀνάγκης τότε μέγισται ξυμβαίνουσι* cet. Pol. VII. 515. C: *εἰ φύσει τοιάδε (λύσις) ξυμβαίνοι αὐτοῖς.* Legg. VI. 751. B: *οὐδ'*

ὅτι γέλως ἂν πάμπολυς ξυμβαίνοι. VII. 795. D: τὰ ... μαθήματά που διττὰ ... χρήσασθαι ξυμβαίνοι ἄν. Polit. 261. E: ὁπότερον ἂν ἐν τῷ λόγῳ ξυμβαίνῃ. 311. A: οὐ ... ἂν ἑνὸς ἄρχοντος χρεία ξυμβαίνῃ. Ep. VII. 330. C: ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. Gorg. 480. E: οὐκοῦν ... τάδε ἀνάγκη συμβαίνειν; Parm. 136. B: τί χρὴ συμβαίνειν. Gorg. 496. E: αἰσθάνει οὖν τὸ συμβαῖνον ὅτι —; Legg. III. 702. C: οὐ γὰρ ἀποκρύψομαι σφὼ τὸ νῦν ἐμοὶ ξυμβαῖνον. Gorg. 495. B: ταῦτα ... πολλὰ καὶ αἰσχρὰ φαίνεται συμβαίνοντα, εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει. 508. B: σκεπτέον τί τὰ συμβαίνοντα. Polit. 295. C: ξυμβαινόντων ἄλλων βελτιόνων τοῖς κάμνουσι. Critia 120. E: πρὸς ... τὰς ἀεὶ ξυμβαινούσας τύχας. Gorg. 479. C: ἆρ' αἰσθάνει τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου; Soph. 251. E. Tim. 77. A: (ἐπεὶ) τὴν ... ζωὴν ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι ξυνέβαινεν ἐξ ἀνάγκης ἔχειν αὐτῷ (τῷ ζώῳ. Vulg. αὐτό). Legg. VIII. 830. B: εἴ ... τις ἡμῖν συγγυμναστῶν συνέβαινεν ἀπορία πλείων. Theaet. 177. B: ἐν ... τι αὐτοῖς συμβέβηκεν ὅτι cet. Soph. 220. D: πυρευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκε. Phil. 35. C: μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων; Tim. 61. B: τῷ ... σώματι ῥεῖν μόνα αἴτια ξυμβέβηκε. Legg. V. 736. B: κατὰ νοῦν ἡ καθαρότης αὐτῆς (τῆς ξυλλογῆς) ἔστω ξυμβεβηκυῖα. A: ἐστὶ συμβεβηκότα νῦν. Parm. 128. C: σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι. Apol. 32. A: τὰ ἐμοὶ ξυμβεβηκότα. Legg. III. 699. E: ἐπειδὴ ... ταὐτὸν ἡμῖν ξυμβεβήκει πάθος ὅπερ Πέρσαις. Ep. VII. 332. C: αὐτῷ ξυνεβεβήκει οὕτως ἀνομιλήτῳ γεγονέναι. Gorg. 461. B: ἐκ ταύτης ἴσως τῆς ὁμολογίας ἐναντίον τι συνέβη ἐν τοῖς λόγοις. Phaed. 58. A: τύχη τις αὐτῷ ... συνέβη. Pol. II. 378. A: ὅπως ὅτι ἐλαχίστοις συνέβη ἀκοῦσαι. Alc. II. 141. B: εἴπερ τοιαῦτα ξυμβαίη αὐτῷ. Prot. 346. A: ὅταν τοιοῦτόν τι αὐτοῖς συμβῇ. Phaedr. 274. B: ὅ τι ἄν τῳ ξυμβῇ παθεῖν. Pol. IX. 592. A: ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη. Legg. VI. 766. B: ᾧ ... ἂν πλεῖσται ψῆφοι ξυμβῶσι. Prot. 346. A: ἀνδρὶ πολλάκις συμβῆναι μητέρα ἢ πατέρα ἀλλόκοτον cet. Euth. 3. A: ὥς γε τὸ εἰκὸς συμβῆναι ἐκ τοιαύτης ὀργῆς ἀρξαμένῳ. Phaedr. 238. E: τίς ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπό τε ἐρῶντος καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται. Theaet. 154. D: Εὐριπίδειόν τι ξυμβήσεται. Parm. 136. B: τί συμβήσεται καὶ τῷ ἑνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς cet. Pol. I. 334. D: πολλοῖς ἄρα ... ξυμβήσεται ... δίκαιον εἶναι τοὺς μὲν φίλους βλάπτειν cet. Legg. III. 688. D: καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὐκ ἄλλως συμβήσεται. Alc. I. 135. A: τί τὸ συμβησόμενον; Etiam est i. q. *reperiri* et simpl. *esse* (praec. c. adi. vel part., ut Lat. *accidere*), etiam *exstare* (ut Crat. 398. B: ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμβαίνει τὸ ὄνομα.). Gorg. 479. C: ἆρ' οὖν συμβαίνει μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία καὶ τὸ ἀδικεῖν. Soph. 248. E: (ὡς) τὸ γιγνωσκόμενον ἀναγ-

καῖον αὖ ξυμβαίνει πάσχειν. Pol. I. 229. D: *καὶ γῆρας ... καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ ξυμβαίνει.* Crat. 398. E: *ἐν τῇ Ἀττικῇ φωνῇ λεγόμενοι οἱ ἥρωες ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοὶ συμβαίνουσιν.* Legg. II. 655. E: *οἷς δ᾽ ἂν τὰ ... τῆς φύσεως ὀρθὰ ξυμβαίνῃ* cet. 671. B: *ὥστε εὐαγώγους ξυμβαίνειν τῷ δυναμένῳ ... παιδεύειν.* Alc. I. 130. C: *λείπεται μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχήν.* Pol. VI. 490. C: *ὅτι ξυνέβη προσῆκον τούτοις ἀνδρεία* cet. Epin. 991. A: *ἐν μέσῳ ... ξυνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον.* Lys. 213. B: *οὐκοῦν ταῦτα ἡμῖν συμβήσεται ἀναγκαῖον εἶναι ὁμολογεῖν ὅπερ ἐπὶ τῶν πρότερον —; —* Cum vv. *εἶναι* et *γίγνεσθαι, ὂν* et *γιγνόμενον.* Phaed. 67. C: *κάθαρσις ... εἶναι ἆρα οὐ τοῦτο ξυμβαίνει ... τὸ χωρίζειν* cet. Soph. 257. E: *εἶναι συμβαίνει τὸ μὴ καλόν.* Polit. 301. E: *ὅσα ξυμβαίνει γίγνεσθαι κακά.* Phil. 42. D: *ξυμβαίνει γιγνόμενα.* 64. E: *μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος ... καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι.* 55. A: *πολλή τις ... ἀλογία ξυμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις* cet. Tim. 86. B: *τὰ μὲν νοσήματα ταύτῃ ξυμβαίνει γιγνόμενα.* Legg. I. 635. A: *ἴασιν ἐξ αὐτοῦ συμβαίνει γίγνεσθαι.* Phil. 39. A: *λόγοι ἀπ᾽ αὐτοῦ ξυμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνόμενοι.* Parm. 134. A: *τῶν παρ᾽ ἡμῖν ὄντων ἑκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι.* Polit. 292. A: *(οἰόμεθα) καὶ μετὰ γραμμάτων καὶ ἄνευ νόμων ξυμβαίνουσαν γίγνεσθαι;* Pol. IV. 438. E: *ποιὰ δή τις συνέβη καὶ αὐτὴ γενέσθαι.* Critia 118. C: *συνέβαινεν εἶναι* cet. Legg. III. 682. D: *κακὰ πολλὰ ξυνέβαινε γιγνόμενα.* VIII. 850. B: *ἐὰν ... αὐτῷ ξυμβῇ λόγου ἀξίῳ ... γεγονέναι.* XII. 946. C: *ξυμβῇ γενόμενα.* Conv. 184. D: *εἰ μέλλει ξυμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ* cet. Legg. V. 745. E: *ὥστε ξυμβῆναι κατὰ λόγον οὕτω ξύμπαντα γενόμενα.* Ep. VII. 328. A: *ἄρχοντας ... ξυμβῆναι γενομένους.* Soph. 244. D: *συμβήσεται τὸ ὄνομα ὀνόματος ὄνομα μόνον, ἄλλου δὲ οὐδενὸς ὄν.* Tim. 32. A: *πάνθ᾽ οὕτως ἐξ ἀνάγκης ταὐτὰ εἶναι ξυμβήσεται.* Legg. XI. 919. D. **succedo.* Legg. V. 744. A: *εἴ μοι ξυμβαίνει τοῦτο, ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ;*

συμβακχεύω, *una bacchor.* Phaedr. 234. D: *συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς.*

συμβάλλω (*ξυμβ.*), *coniicio, coniungo.* Polit. 285. A: *συμβάλλουσιν ... εἰς ταὐτὸν ὅμοια νομίσαντες.* 273. A: *συμβάλλων* (i. q. *coniunctim* vel *simul*) *... ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς.* Conv. 184. C: *ξυμβαλεῖν εἰς ταὐτό.* **committo.* Legg. I. 647. C: *ἀναισχυντίᾳ ξυμβάλλοντας αὐτόν.* De pugnantibus. Menex. 242. A: *συνέβαλον ... Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι* (*proelium cum L. commiserunt*). **contraho* (ut negotium). Pol. IV. 425. C: *ἃ (ξυμβόλαια) πρὸς ἀλλήλους ξυμβάλλουσιν.* Legg. XI. 922. A. Pol. VIII. 556. B: *ἐὰν ... τὰ πολλά τις τῶν ἑκουσίων ξυμβολαίων προστάττῃ ξυμβάλλειν.* Alc. I. 125. C:

τῶν ... συμβαλλόντων ἑαυτοῖς. D: συμβαλλόντων πρὸς ἀλλήλους. *comparo. Hipp. mai. 289. B: τὸ τῶν παρθένων γένος θεῶν γένει ἄν τις συμβάλλῃ. A: ὡς ... πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχρὸς ἄλλῳ (ἀνθρώπων Bekk. coni.) γένει συμβάλλειν. Theaet. 186. B: ξυμβάλλουσα πρὸς ἄλληλα. Hipp. mai. 289. B: τὸ τῶν χυτρῶν (γένος) τῷ τῶν παρθένων συμβαλλόμενον. *coniicio; coniectura assequor; perspicio. Crat. 384. A: εἰ ... πῃ ἔχεις συμβαλεῖν τὴν Κρατύλου μαντείαν. 412. C: ῥᾴδιον συμβαλεῖν. 416. A. Med. Pol. III. 398. C: οὔκουν ἱκανῶς γε ἔχω ἐν τῷ παρόντι ξυμβαλέσθαι ποῖα ἄττα δεῖ ἡμᾶς λέγειν, ὑποπτεύω μέντοι. *affero; profero. Phil. 47. C: (ἡ?) σώματι τἀναντία ξυμβάλλεται. Legg. VIII. 836. B: βοήθειαν ... οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται τιθεῖσι νόμους. Riv. 135. D: ξυμβάλλεσθαι γνώμην. 138. D. Ion. 533. A: οὐκ ἔχει ὅ τι συμβάληται. Polit. 298. C: περὶ νόσων γνώμην ξυμβαλέσθαι. Ion. 532. C: (ὅτι) ἀδυνατῶ ... καὶ ὁτιοῦν συμβαλέσθαι λόγου ἄξιον. 533. C. *confero; etiam adiuvo. Conv. 185. C: ταῦτά σοι ... περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι. Pol. I. 331. B: μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται. Legg. X. 905. B: ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται. VIII. 836. D: τί μέρος ἡμῖν ξυμβάλλοιτ' ἂν πρὸς ἀρετήν; Crat. 435. B: ξυνθήκην τι καὶ ἔθος ξυμβάλλεσθαι πρὸς δήλωσιν ὧν διανοούμενοι λέγομεν. Conv. 184. D: ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλλεσθαι. Legg. VII. 791. C: μέγα ἡμῖν φῶμεν ξυμβάλλεσθαι. X. 905. C: οὐδὲ λόγον ξυμβάλλεσθαι περὶ βίου δυνατὸς ἂν γένοιτο εἰς εὐδαιμονίαν cet. Tim. 47. C: μεγίστην ξυμβαλλόμενος (v. ξυμβαλόμενος) εἰς αὐτὰ μοῖραν. — Ut vern. *beitragen*, est etiam *causam afferre* (vern. *Ursache sein*). Apol. 36. A: τὸ ... μὴ ἀγανακτεῖν ... ἄλλα τέ μοι πολλὰ ξυμβάλλεται cet.

σύμβασις (ξύμβ.), ἡ, *casus*. Ep. XI. 359. B: ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων ... γενομένων.

συμβιβάζω (ξυμβ.), *compono*, h. e. *concilio*. Prot. 337. E: ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων εἰς τὸ μέσον. *comparo et *comparando excutio*, in univ. *perpendo*. Hipp. min. 369. D: ἐπανασκοπῶ καὶ συμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω. Pol. VI. 504. A: ὅτι τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι ξυνεβιβάζομεν δικαιοσύνης ... πέρι ... ὃ ἕκαστον εἴη.

συμβιῶ, *convivo*. Conv. 181. D: (ὡς) κοινῇ συμβιωσόμενοι.

συμβόλαιον (ξυμβ.), τό, *pactum*, plur. *pacta et conventa*. Legg. V. 729. E: ὡς ἁγιώτατα ξυμβόλαια ὄντα. XI. 913. Polit. 294. E: τῶν πρὸς ἀλλήλους ξυμβολαίων (πέρι). Pol. VIII. 556. B: τῶν ἑκουσίων ξυμβολαίων. Gorg. 484. D: ἐν τοῖς συμβολαίοις. Pol. I. 343. D. IV. 426. E: περὶ τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα. Soph. 225. B: περὶ τὰ ξυμβόλαια. Polit. 305. B. Pol. I. 333. A: ξυμβόλαια δὲ

λέγεις κοινωνήματα, ἤ τι ἄλλο; IV. 424. D. Legg. I. 649. E: *ἰόντα εἰς τὰ ξυμβόλαια.* V. 738. A: *πρὸς ἅπαντα τὰ ξυμβόλαια καὶ κοινωνήματα.* XII. 958. C: *ἀνδρὶ ... ξυμμίξαντι ξυμβόλαια μετρίως.*

συμβολή (*ξυμβ.*), *ἡ*, *commissura.* Phaed. 98. D: *αἰωρουμένων ... τῶν ὀστῶν ἐν ταῖς αὐτῶν ξυμβολαῖς.* Tim. 74. E: *κατὰ τὰς ξυμβολὰς τῶν ὀστῶν.*

σύμβολον (*ξύμβ.*), *τό*, *pars dissecta et dimidiata tesserae hospitalis*, in univ. *dimidium.* Conv. 191. D: *ἕκαστος ... ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπου ξύμβολον.* Ib. *ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον.* **signum constitutum*, et in univ. *signum.* Pol. II. 371. B: *ἀγορὰ ... ἡμῖν καὶ νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου.* Ep. XIII. init. *ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐστί.* 363. A: *περὶ ... τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς.* **symbola* (vern. *Beitrag*). Ep. XIII. 362. D: *τοῦτο ... οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι.*

συμβούλευσις, *ἡ*, *consilium.* Def. 413. C: *συμβούλευσις παραίνεσις ἑτέρῳ πρὸ πράξεως* cet.

συμβουλευτής (*ξυμβ.*), *ὁ*, *suasor, auctor.* Legg. XI. 921. A: *ξυμβουλευτὴς νόμος ... προστάττει* cet.

συμβουλευτικός (*ξυμβ.*), *ή*, *όν*, *suadens.* Legg. XI. 921. A: *ξυμβουλευτικός, οὐ βιαστικός (νόμος).* 930. B.

συμβουλεύω (*ξυμβ.*), *consilium do; suadeo, auctor sum.* Prot. 337. E: *ἐγὼ ... δέομαι καὶ συμβουλεύω ... συμβῆναι ὑμᾶς.* Apol. 31. C: *ὅτι ... ἐγὼ ... ταῦτα συμβουλεύω.* Polit. 257. C: *ἢ πῶς συμβουλεύεις;* Legg. IX. 860. E: *τί συμβουλεύεις ἡμῖν περὶ τῆς νομοθεσίας —;* Prot. 319. D: *συμβουλεύει αὐτοῖς ... περὶ τούτων* cet. Legg. XI. 929. E: *οἱ δὲ ... ξυμβουλευόντων ἐάν τε δέῃ γράφεσθαι καὶ ἐὰν μὴ τὴν γραφήν.* Ep. VII. 331. D: *ὑμῖν ... ἂν ξυμβουλεύοιμι.* Alc. I. 107. E: *σὺ ἄμεινον ἂν συμβουλεύοις, ἢ ὁ παιδοτρίβης;* Menex. 234. B: *ἐὰν σὺ ... συμβουλεύῃς ἄρχειν.* Prot. 322. D: *ἐάν τις ... συμβουλεύῃ.* Gorg. 520. D: *συμβουλὰς συμβουλεύειν.* Legg. III. 694. B: *τοὺς εἴς τι δυναμένους συμβουλεύειν.* XI. 933. B: *παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν.* Prot. 324. C: *συμβουλεύοντος τὰ πολιτικά.* Gorg. 487. D: *ἐπειδὴ οὖν σου ἀκούω ταῦτα ἐμοὶ συμβουλεύοντος* cet. Theaet. 142. E: *ἐπεὶ ἔγωγ' ἐδεόμην καὶ συνεβούλευον.* Legg. XI. 921. B: *ἅπερ τῷ πωλοῦντι ξυνεβούλευε (νόμος).* Ep. VII. 332. C: *ἃ ... καὶ Διονυσίῳ ξυνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ Δίων.* Alc. II. 151. A: *ἐπειδή μοι δοκεῖς καλῶς συμβεβουλευκέναι.* Apol. 33. D: *ὅτι νέοις οὖσιν αὐτοῖς ἐγὼ κακὸν πώποτέ τι ξυνεβούλευσα.* Ep. V. 321. C. Conv. 176. D: *οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι (ἄν).* Pol. IV. 426. A: *ἐάν τις φάρμακον συμβουλεύσῃ.* Legg. XI. 929. E: *ἐὰν ... ξυμβουλεύσωσι.* Lach. 180. D: *εἴ τι καὶ σὺ ... ἔχεις τῷδε τῷ σαυτοῦ δημότῃ ἀγαθὸν συμβουλεῦσαι.* Ep. VII. 330. C:

ὑμῖν ... ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν cet. Alc. I. 108. E: συμβουλεύσεις ἀνιστάμενος. Gorg. 455. B: συμβουλεύσει. Euthyd. 304. B: τὰ αὐτὰ ... ταῦτα ... καὶ τοῖς μαθηταῖς συμβουλεύσετε. Gorg. 455. C: οἱ στρατηγικοὶ τότε συμβουλεύσουσιν. Alc. I. 113. B: συμβουλεύσειν Ἀθηναίοις. Ep. VIII. 352. B. Alc. I. 106. C: συμβουλεύσων Ἀθηναίοις. 107. A. Med. *delibero* et *consulo* vel *in consilium adhibeo.* Ep. VII. 331. A: ὅταν τίς μοι ξυμβουλεύηται περί τινος τῶν μεγίστων cet. Lach. 178. B: στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλευομένου (*ad consulentis arbitrium se accommodantes*). A: ἐάν τις αὐτοῖς συμβουλεύσηται. Prot. 314. A: ἔξεστι συμβουλεύσασθαι παρακαλέσαντα τὸν ἐπαΐοντα. Theag. 122. A: ᾧ ἂν ἐγὼ μάλιστ' ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων ... συμβουλεύσασθαι. Pass. Ep. VII. 330. D: εἰ ... ξυμβουλεύοιτό τι τῶν προσφόρων.

συμβουλή (ξυμβ.), ἡ, *consultatio* et *consilium.* Phaedr. 260. D: εἴ τις ἐμὴ ξυμβουλή (sic Vind. 3. Vulg. ἐμῇ ξυμβουλῇ). Gorg. 455. C: ὅταν στρατηγῶν αἱρέσεως περὶ ... συμβουλὴ ᾖ. Legg. XII. 942. A: στρατειῶν ... ἕνεκα πολλὴ μὲν ξυμβουλή, πολλοὶ δὲ νόμοι γίγνονται κατὰ τρόπον. Alc. I. 107. B: εἰδότος ... περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή. Theag. 122. B: λέγεταί γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Prot. 322. D: ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς. Gorg. 455. E: ἐκ τῆς Θεμιστοκλέους συμβουλῆς. Alc. I. 145. A. Dem. 380. C: (εἰ) οὗτοι ... ξυμβουλῆς δέονται. Ep. V. 322. B: τῇ ἐκείνου ξυμβουλῇ. Prot. 313. A: εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις cet. B: περὶ ... τούτου οὐδένα λόγον οὐδὲ συμβουλὴν ποιεῖ. Legg. IX. 858. D: ὅσοι ... τὴν αὐτῶν εἰς μνήμην ξυμβουλὴν περὶ βίου κατέθεντο συγγράψαντες. XI. 918. A: συμβουλὴν ... δόντες. Lach. 178. B. Ep. V. 321. C: ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην. Gorg. 520. D: συμβουλὰς συμβουλεύειν. Legg. VII. 788. B: ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα. Charm. 165. A: συμβουλὰς χρησίμους. Ep. VII. 331. A: τὸν ... ὑπομένοντα ξυμβουλὰς τοιαύτας.

συμβουλία (ξυμβ.), ἡ, *consilium.* Legg. XII. 965. A: ὑπηρέταις χρωμένους μετὰ ξυμβουλίας τοῖς νέοις. Dem. 381. E: ὡς δεομένους ξυμβουλίας. 382. E: ἀπὸ ... τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας.

συμβούλομαι (ξυμβ.), *consentio.* Crat. 414. E: ἐγώ σοι ξυμβούλομαι. Lach. 189. A: συμβούλομαι τἀνδρί. Euthyd. 298. B: οὐκ ἂν συμβουλοίμην. Legg. IV. 718. B: ξυμβουληθέντων θεῶν. (Euthyd. 296. D. pro συμβουληθείη Cl. et al. dant βουληθείη).

σύμβουλος (ξύμβ.), ὁ et ἡ, *consiliarius, auctor.* Legg. XI. 930. E: γονέων ... ἀμελεῖν οὔτε θεὸς οὔτε ἄνθρωπος ... ξύμβουλός ποτε γένοιτ' ἂν οὐδεὶς οὐδενί. Alc. I. 106. D: περὶ ὧν ἄρ' εἰδὼς τυγχάνεις, ἀγαθὸς ξύμβουλος εἶ. Soph.

217. D: *συμβούλῳ ... ἐμοὶ χρώμενος.* Id. Pol. V. 466. C. Prot. 323. C: *περὶ ταύτης τῆς ἀρετῆς σύμβουλον.* Theaet. 172. A: *ἐνταῦθ' ... ὁμολογήσει σύμβουλον ... συμβούλου διαφέρειν.* Tim. 69. D: *ἄφρονε ξυμβούλω.* Legg. I. 644. C: *δύο ... κεκτημένον ἐν αὑτῷ ξυμβούλω ἐναντίω τε καὶ ἄφρονε.* Lach. 189. E: *τοῦτο οὗ πέρι σύμβουλοι ἂν γενοίμεθα.* 190. B. Polit. 300. B: *ξυμβούλων ἕκαστα χαριέντως ξυμβουλευσάντων.* Dem. 382. B: *(ὡς) ξυμβούλων δεομένων.* Legg. XII. 965. E: *ἐάν γε ἡμῖν ξυμβούλοις πειθώμεθα.* Prot. 319. B: *συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδομημάτων.* Legg. VI. 772. D: *πάσας ... τὰς ἀρχὰς ... ξυμβούλους ... ἐπελθόντας.* Lach. 179. E: *ἅμα ... συμβούλους τε καὶ κοινωνούς.*

συμμαθητής, ὁ, condiscipulus. Euthyd. 272. C: *ἄλλους ... συμμαθητάς μοι.*

συμμάρτυρ, ὁ ἡ, qui attestatur. Ep. II. 311. E: *βουλόμενος ... συμμάρτυρα λαβεῖν σε.* Phil. 12. B: *καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν εἶμεν* (v. *ἦμεν*).

συμμαρτυρῶ (ξυμμ.), attestor. Legg. III. 680. D: *ξυμμαρτυρεῖ.* Hipp. mai. 282. B: *συμμαρτυρῆσαι δέ σοι ἔχω ὅτι ἀληθῆ λέγεις.*

συμμαχία (ξυμμ.), ἡ, auxilium et *copiae auxilio missae.* Pol. VIII. 559. E: *ἐὰν ... ἀντιβοηθήσῃ τις τῷ ἐν ἑαυτῷ ὀλιγαρχικῷ ξυμμαχία.* 560. C. Def. 415. C: *συμμαχία κοινωνία πολέμου.* Pol. VIII. 559. E: *βοηθησάσης τῷ ἑτέρῳ μέρει ξυμμαχίας ἔξωθεν.* Ep. VI. 322. B: *οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας.* Pol. V. 474. B: *ἐπειδὴ καὶ σὺ οὕτω μεγάλην ξυμμαχίαν παρέχει.* VIII. 555. A: *ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν τε καὶ φιλονεικίαν.* 556. E: *ἔξωθεν ἐπαγομένων ... ξυμμαχίαν.*

συμμάχομαι (ξυμμ.), in bello iuvo. Legg. VIII. 699. A: *οὐδ' ἐκινδύνευσε ξυμμαχόμενος.*

σύμμαχος (ξύμμ.), ὁ ἡ, auxiliaris; subst. *belli socius* et in univ. *adiutor, socius.* Phil. 30. D: *ἔστι ... ξύμμαχος ἐκείνοις.* Pol. IX. 590. E: *πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὤν.* Tim. 47. D. Legg. V. 741. B: *οὔτε γὰρ ὁ ... θεὸς ὑμῖν ξύμμαχος.* Ep. VII. 333. D: *σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον.* Pol. IV. 441. E: *ξυμμάχῳ τούτου.* 440. B: *ξύμμαχον τῷ λόγῳ γιγνόμενον.* IX. 589. B: *ξύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν.* Legg. IX. 865. E: *μνήμην ξύμμαχον ἔχων.* X. 906. A: *ξύμμαχοι δὲ ἡμῖν θεοί τε ἅμα καὶ δαίμονες.* Pol. III. 416. B: *ἀντὶ ξυμμάχων εὐμενῶν.* Lach. 179. C. De virt. 378. B: *Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων.* Pol. IV. 423. A: *ξυμμάχοις μὲν ἀεὶ πολλοῖς χρήσει, πολεμίοις δ' ὀλίγοις.* Menex. 245. B. Phil. 44. D: *μεταδιώκωμεν ... τούτους, ὥσπερ ξυμμάχους.* Legg. VI. 754. B.

συμμαχῶ (ξυμμ.), pugnando adiuvo et in univ. *auxilior.* Pol. IV. 440. C: *(οὐ) ξυμμαχεῖ τῷ δοκοῦντι δικαίῳ —;* Phil. 14. B: *τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς*

ἄμφω. Menex. 245. B: *εἰ μέλλοι συμμαχήσειν ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις.*

συμμένω, *permaneo, duro.* Phaedr. 232. B: *χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν.*

συμμεταίτιος (*ξυμμ.*), *ὁ ἡ*, *una efficiens;* neutr. *causa adiuvans.* Tim. 46. E: *τὰ ... τῶν ὀμμάτων ξυμμεταίτια πρὸς τὸ σχεῖν τὴν δύναμιν ἣν νῦν εἴληχεν εἰρήσθω.*

συμμετέχω, *partem habeo, socium me adiungo.* Theaet. 181. C: *συμμέτεχε καὶ σύ.*

συμμετρία (*ξυμμ.*), *ἡ*, *convenientia; moderatio; proportio.* Phil. 64. E: *μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος δήπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι.* Tim. 66. D: *εἴδει ... οὐδενὶ ξυμβέβηκε συμμετρία πρὸς τό τινα σχεῖν ὀσμήν.* 87. D. Soph. 228. C: *ὑπὸ συμμετρίας τῆς πρὸς ἄλληλα.* Pol. VII. 530. A. Phil. 65. A: *κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ.* Soph. 235. E: *τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν συμμετρίαν.* Pol. VII. 530. A: *τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν.* Tim. 66. A: *ἀέρος ξυμμετρίαν ἔχοντα.* Legg. XI. 925. A: *τὴν ... τοῦ τῶν γάμων χρόνου συμμετρίαν τε καὶ ἀμετρίαν.* Tim. 87. D: *ἀξύμμετρον γὰρ ταῖς μεγίσταις ξυμμετρίαις.* Soph. 235. D: *κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας.* 236. A: *οὐ τὰς οὔσας συμμετρίας.* Tim. 69. B.

σύμμετρος (*ξύμμ.*), *ὁ ἡ*, *conveniens, congruens; accommodatus; moderatus.* Legg. I. 625. D: *πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος.* Men. 76. D: *ὄψει σύμμετρος (ἀποῤῥοή).* Parm. 140. B: *οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾖ.* C. Legg. II. 668. A. VI. 773. A: *τὸ ... ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον ἀκράτου μυρίον διαφέρει πρὸς ἀρετήν.* VII. 803. B. Phil. 64. D: *τῆς ξυμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα.* Tim. 86. C: *δένδρον πολυκαρπότερον τοῦ ξυμμέτρου.* Legg. V. 744. C: *τῷ ἀνίσῳ, ξυμμέτρῳ δέ.* VI. 772. E: *σύμμετρον (καιρόν).* Epin. 991. B: *σύμμετρον (χρείαν).* Phil. 26. A: *τὸ ... σύμμετρον ἀπειργάσατο.* 66. B: *περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν* cet. Tim. 87. C. Critia 116. D: *ὕψος ... σύμμετρον ἰδεῖν.* Theaet. 147. D: *ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ.* Tim. 69. B: *ἀνάλογα καὶ σύμμετρα.* Legg. VII. 788. D: *πόνων χωρὶς πολλῶν καὶ συμμέτρων.* Theaet. 156. D: *ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων.* 148. A: *ὡς μήκει ... οὐ ξυμμέτρους ἐκείναις.* Tim. 90. A: *ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἄλληλα συμμέτρους* (v. *συμμέτρως*). Phil. 25. E: *ὁπόση ... σύμμετρα ... καὶ σύμφωνα ... ἀπεργάζεται.* Tim. 67. C: *ὄψει σύμμετρα μόρια ἔχουσαν πρὸς αἴσθησιν.* Locr. 101. B: *μέσα δ' ἃ συμμετροτάτα (φωνά).*

συμμετροῦμαι, *commetior.* Tim. 39. C: *οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται.*

συμμέτρως, *moderate.* Tim. 85. C: *ἵνα συμμέτρως λεπτότητος ἴσχοι καὶ τάχους.*

συμμιγής (*ξυμμ.*), *ὁ ἡ*, *commixtus.* Phaedr. 239. C:

ὑπὸ συμμιγεῖ σκιᾷ (ubi, *ἐν ἡλίῳ καθαρῷ* oppos., est germ. *dumpfig*). Legg. X. 895. C: *κεχωρισμένῳ ἢ καὶ ξυμμιγεῖ.*

συμμίγνυμι et *συμμίσγω* (*ξυμμ.*), *commisceo, misceo; immisceo; conflo, compono.* Tim. 59. A: *αὐτὸν αὐτῷ* (*τῷ πυρὶ*) *ξυμμίγνυσιν.* Phil. 25. D: *συμμίγνυ* (sic Cl. al. Vulgo *συμμίγνυε*) ... *εἰς αὐτὴν ... τὴν ... τοῦ πέρατος γένναν.* Men. 95. D: *συμμίσγῃς* (Theogn.). Phil. 61. C: *συμμιγνύναι.* Legg. III. 678. C: *ξυμμίσγειν ἀλλήλοις.* Polit. 311. A: *τούτων μέρος ἑκατέρων ξυμμιγνύντα.* Pol. III. 416. E: *ξυμμιγνύντας.* 415. A: *χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει συνέμιξεν αὐτοῖς.* Conv. 222. A: *συμμίξας.* Tim. 74. C: *ὕδατι ... συμμίξας καὶ συναρμόσας.* Phil. 61. E: *ξυμμίξαντες.* Legg. XII. 969. B: *εἰκόνα τινά πως ξυμμίξαντες.* Soph. 259. A: *ὅτι συμμίγνυταί τε ἀλλήλοις τὰ γένη* cet. Tim. 83. C: *ὅταν ξυμμιγνύηται ... ἁλμυρᾷ δυνάμει.* Soph. 252. E: *τὰ δὲ μὴ συμμίγνυσθαι.* 253. C. Phaed. 113. B: *οὐ ξυμμιγνύμενος τῷ ὕδατι.* Phil. 23. C: *ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν ἕν τι ξυμμισγόμενον.* Theaet. 159. A: *ἄλλο ἄλλῳ συμμιγνύμενον.* Soph. 254. E: *ξυμμιγνυμένω ... ἐκείνοις ἐξ ἀνάγκης ἀεί.* Tim. 57. D: *συμμιγνύμενα αὐτά τε πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα.* Phil. 51. E: *τὸ ... μὴ συμμεμίχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίας λύπας.* Polit. 303. D: *ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ.* Phil. 47. A: *ὁπόταν ... πλείων ἡδονὴ κατὰ τὰ τοιαῦτα πάντα ξυμμιχθῇ.* Legg. XII. 969. B: *ἐὰν ... ἡμῖν οἵ τε ἄνδρες ἀκριβῶς ξυμμιχθῶσι* cet. Phil. 22. A: *ἐξ ἀμφοῖν συμμιχθείς.* Tim. 76. D: *συμμιχθὲν ἐκ τριῶν.* Phil. 26. B: *συμμιχθέντων.* Theaet. 194. E: *γῆς ἢ κόπρου συμμιγείσης.* Phil. 62. E: *συμμικτέον καὶ ταύτας.* Legg. VIII. 828. C. **convenio, congredior.* Polit. 258. A: *Θεαιτήτῳ ... αὐτός τε συνέμιξα χθὲς διὰ λόγων* cet. Menex. 243. E: *ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται.* **negotium contraho.* Legg. XII. 958. C: *ξυμμίξαντι ξυμβόλαια μετρίως.* **corpus misceo, concumbo.* Legg. XI. 930. D: *δούλη ... ἐὰν συμμίξῃ δούλῳ* cet. Critia 113. D: *αὐτῆς ... εἰς ἐπιθυμίαν ... ἐλθὼν συμμίγνυται.* Conv. 207. B: *περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλήλοις.*

σύμμικτος, ὁ ἡ, commixtus, compositus vel *temperatus.* Legg. III. 692. A: *ἡ βασιλεία ... ἐξ ὧν ἔδει σύμμικτος γενομένη.* Phil. 46. A: *σύμμικτον* (sic Cl. c. al. Vulg. *ἔμμικτον*) *τοῦτό γε ... ἔοικε γίγνεσθαί τι κακόν.* Tim. 61. A: *τὰ ... τῶν ξυμμίκτων ἐκ γῆς τε καὶ ὕδατος σωμάτων.* Legg. V. 738. C: *θυσίας τελεταῖς συμμίκτους κατεστήσαντο.*

συμμιμοῦμαι, imitor. Polit. 274. D: *ᾧ συμμιμούμενοι καὶ ξυνεπόμενοι* cet.

σύμμιξις (*ξύμμ.*), *ἡ, permixtio; coniunctio.* Soph. 252. B: *εἴπερ μηδεμία ἐστὶ ξύμμιξις.* 264. B: *σύμμιξις αἰσθήσεως καὶ δόξης.* Legg. IV. 721. A: *ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία.* Phil. 23. D: *τῆς συμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὅρα.* Tim. 60. D: *ἐκ ξυμμίξεως ὕδατος.*

Phil. 64. C: ἐν τῇ ξυμμίξει. Tim. 60. B. Polit. 309. B: δέξασθαι ξύμμιξιν πρὸς ἀλλήλας. Legg. VI. 771. E: πρὸς … τὴν τῶν γάμων κοινωνίαν καὶ ξυμμιξιν. *concubitus. Legg. VIII. 839. A: περὶ τὰς τῶν γονέων συμμίξεις.

συμμύω (ξυμμ.), *me contraho* vel *claudo*; praet. *clausus* vel *compressus sum*. Pol. VIII. 529. B: ἄνω κεχηνὼς ἢ κάτω συμμεμυκὼς (*ore deorsum clauso*). Phaedr. 251. B: ὑπὸ σκληρότητος συμμεμυκότα. Tim. 45. E: ὅταν ταῦτα (τὰ βλέφαρα) ξυμμύσῃ.

συμπαγής (ξυμπ.), *compactus*, *concretus*. Tim. 45. C: ὅμοιον πρὸς ὅμοιον ξυμπαγὲς γενόμενον. 56. E: εἶδος ἓν ὅλον ἔσται ξυμπαγές. 46. B: τοῦ … πυρὸς τῷ περὶ τὴν ὄψιν πυρὶ … ξυμπαγοῦς γιγνομένου (v. ξυμπαγεῖ γιγνομένῳ).

συμπαιστής, ὁ, *collusor*. De lege 319. E: συμποίτην καὶ συμπαιστὴν … τοῦ Διός.

συμπαρακαθίζομαι, *una considio*. Lys. 207. B: συμπαρεκαθέζετο μετὰ τοῦ Μενεξένου.

συμπαρακαλῶ (ξυμπ.), *simul exhortor* vel *excito*. Pol. VIII. 555. A: ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν cet. Ep. VII. 328. A.

συμπαρακολουθῶ (ξυμπ.), *subsequor*. Polit. 308. D: καθάπερ ὑφαντικὴ τοῖς τε ξαίνουσι … ξυμπαρακολουθοῦσα προςτάττει cet. 271. C: καλῶς τῷ λόγῳ συμπαρηκολούθηκας.

συμπαραλαμβάνω (ξυμπ.), *una assumo* et simpl. *assumo*. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ (τὸ σῶμα) ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. 84. D: ξυμπαραλαβεῖν. Lach. 179. E.

συμπαρέπομαι (ξυμπ.), *consequor*; *accedo*. Legg. II. 667. B: ὅσοις συμπαρέπεταί τις χάρις. E: τοῦ ξυμπαρεπομένου τοῖς ἄλλοις (*quod ad reliqua accedit*).

σύμπας (ξύμπ.) et σύναπας, ασα, αν, *universus*, *totus*; etiam *quilibet*; pl. *omnes ad unum* et simpl. *omnes*. Pol. VII. 425. A: ξύμπας ἀριθμός. Gorg. 477. C: σύμπασα ψυχῆς πονηρία. Phil. 53. B: ξύμπασα ἡδονή. Pol. IV. 423. D: ξύμπασα ἡ πόλις. Phaedr. 246. C: ζῶον τὸ ξύμπαν ἐκλήθη. Soph. 219. D: τὸ … λοιπὸν … ξύμπαν. 221. B: ξυμπάσης … τέχνης τὸ μὲν ἥμισυ μέρος κτητικὸν ἦν. Crat. 432. B: ξυμπάσης (*cuiuslibet*) εἰκόνος. Phil. 64. D: ξυμπάσης … μίξεως … τὴν αἰτίαν. Pol. IV. 421. C: ξυμπάσης τῆς πόλεως αὐξανομένης. Legg. I. 630. B: ἄνευ ξυμπάσης ἀρετῆς. Tim. 80. E: ξύμπαντος τοῦ σώματος. Legg. II. 656. E: οὔτ' ἐν μουσικῇ συμπάσῃ. Pol. X. 609. A: σύμπαντι τῷ σώματι. IV. 442. B: ξύμπαντα τὸν βίον. Tim. 36. E: πρὸς τὸν ξύμπαντα χρόνον. Soph. 224. A: μουσικὴν … ξυνάπασαν. 229. A: περὶ ξύμπασαν ἄγνοιαν. 236. C: κατὰ τὴν ξύμπασαν μιμητικήν. Theaet. 186. E: ξύμπαν ἄρ' αὐτὸ καλεῖς αἴσθησιν; Soph. 230. A: τὸ … ξύμπαν

αὐτὸ ὀρθότατα εἴποι τις ἂν νουθετητικήν. Conv. 207. E: (*κατὰ*) *ξύμπαν τὸ σῶμα.* Phaedr. 255. B: *οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι* cet. De lege 318. E: *σύμπαντες οἱ τραγῳδοποιοί.* Phil. 13. E: *αἱ ξυνάπασαι ἐπιστῆμαι.* Tim. 43. C: *συνάπασαι.* Prot. 317. C: *τὰ ξύμπαντα* (*ἔτη*) *πολλά μοί ἐστιν.* Soph. 228. B: *ξυγγενῆ ... ξύμπαντα γέγονε.* Conv. 197. E: *ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος.* Tim. 83. D: *ξυναπασῶν.* Legg. V. 735. C: *ξυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων* (*πέρι*). Phil. 27. D: *ξυμπάντων ἀπείρων.* Tim. 48. D: *περὶ ἑκάστων καὶ ξυμπάντων λέγειν.* Legg. X. 909. D: *ἔστω ... νόμος ὅδε τοῖς ξύμπασι κείμενος ἁπλῶς.* Polit. 306. C: *ἐν τοῖς ξύμπασι χρὴ ζητεῖν* cet. Phil. 18. C: *ἑνί τε ἑκάστῳ καὶ ξύμπασι.* 52. E: *ξυνάπασι τοῖςδε.* Legg. III. 690. B: *ἐν ξύμπασι τοῖς ζώοις.* Phil. 58. A: *ξύμπαντας ὅσοις* cet. Pol. X. 616. D: *τοὺς ξύμπαντας σφονδύλους.* Legg. XII. 949. A: *ξύμπαντας τοὺς ἐπικαλοῦντας ἀλλήλοις.* Soph. 227. B: *ξυμπάσας δυνάμεις.* Polit. 305. C: *ξυναπάσας τὰς εἰρημένας ἐπιστήμας.* Soph. 228. E: *δειλίαν ... καὶ ἀδικίαν ξύμπαντα* (i. q. *has omnes*) *ἡγητέον νόσον ἐν ἡμῖν.* 233. D: *ξυνάπαντα.* 259. B: *καθ' ἕκαστον ... καὶ ξύμπαντα.* Abs. est *omnino.* Legg. III. 679. E: *καὶ ξύμπαντα δικαιότεροι.*

συμπάσχω (*ξυμπ.*), *eodem modo afficior.* Pol. X. 605. D: *ὅτι ... ἑπόμεθα συμπάσχοντες.* Etiam *idem mihi accidit.* Charm. 169. C: *ὥσπερ οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες ταὐτὸν τοῦτο ξυμπάσχουσι.*

συμπείθω (*ξυμπ.*), *simul persuadeo.* Legg. IV. 720. D: *πρὶν ἂν πῃ ξυμπείσῃ.*

συμπέμπω (*ξυμπ.*), *una mitto.* Pol. X. 620. D: *τοῦτον φύλακα ξυμπέμπειν τοῦ βίου.*

συμπένομαι, *in eadem sum inopia.* Men. 71. B: *συμπένομαι τοῖς πολίταις τούτου τοῦ πράγματος.*

συμπεραίνω (*ξυμπ.*), *conficio* et *perficio.* Ep. IV. 320. A: *εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι.* Tim. 39. D: *τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχη.*

συμπεριαγωγός, ὁ ἡ, *una convertens.* Pol. VII. 532. D: *συμπεριαγωγοῖς χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις.*

συμπεριδινοῦμαι, *circumvolvor.* Locr. 96. D: *συμπεριδινέεται ... τᾷ ταὐτῷ φορᾷ.*

συμπεριλαμβάνω (*ξυμπ.*), *una complector* vel *comprehendo.* Tim. 58. A: *ἐπειδὴ συμπεριέλαβε τὰ γένη.* 74. D: *οἷς ξυμπεριλαβὼν ὁ θεὸς ὀστᾶ καὶ μυελὸν* cet. 83. D: *τούτου ... ξυμπεριληφθέντος ὑπὸ ὑγρότητος.*

συμπεριπατῶ, *una ambulo.* Prot. 314. E: *ἑξῆς δ' αὐτῷ συμπεριεπάτουν* cet.

συμπεριφέρω (*ξυμπ.*), *mecum circumfero.* Pol. III. 404. C: *ἀγγεῖα ξυμπεριφέρειν.* Pass. *una circumferor.* Crat. 437. A: *ὅτι ξυμπεριφέρεται* (*ἡ ψυχή*). Phaedr. 248. A: *ξυμπεριφέρονται.* Crat. 417. A: *ἀπὸ τοῦ συμπεριφέρεσθαι.* Pol.

X. 617. B: *συμπεριφερομένην.* Phaedr. 248. A: *συμπεριηνέχθη τὴν περιφοράν.*

συμπήγνυμι (ξυμπ.), *compingo*, perf. et med. *coalesco.* Tim. 85. D: *μετὰ τοῦ … ψύχους ξυμπηγνύασι.* 73. D: *στέγασμα … αὐτῷ … ξυμπηγνύς.* 81. B: *ξυμπέπηγε … ὁ πᾶς ὄγκος αὐτῆς ἁπαλός.* 91. A: *μυελὸν ξυμπεπηγότα.* 46. B: *ᾧ ξυμπήγνυται φῶς.* Ib. *ξυμπηγνύμενον.* 87. D: *ὅταν αὖ τοὐναντίον ξυμπαγῇ τον τούτῳ.* 59. E: *τὸ … ἐπὶ γῆς ξυμπαγέν.* 60. B. 82. C: *μυελοῦ … ἐξ ἐκείνων ὀστοῦ … ξυμπαγέντος.* 55. B: *ἐξ … τοιαῦτα συμπαγέντα.* Ib. *ξυμπαγέντων.*

συμπιέζω (ξυμπ.), *comprimo, comprehendo.* Soph. 247. C: *πᾶν ὃ μὴ δυνατοὶ ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσὶν* cet. Phaed. 89. B: *ξυμπιέσας τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας.*

συμπίεσις, ἡ, compressio. Crat. 427. A: *τῆς τοῦ δέλτα … συμπιέσεως.*

συμπιλητικός, ή, όν, compingens. Locr. 100. E: *τὸ δὲ ψυχρὸν … συμπιλατικὸν πόρων ἐστί.*

συμπιλῶ (ξυμπ.), *compingo.* Tim. 45. B: *μάλιστα … τὸ μέσον ξυμπιλήσαντες τῶν ὀμμάτων.* 49. C: *ἐκ … τούτων ἔτι μᾶλλον ξυμπιλουμένων.* 61. B: *βίᾳ ξυμπεπιλημένα.* Polit. 281. A: *τῶν … συμπεπιλημένων.* Tim. 76. C: *ξυνεπιλήθη.*

συμπίνω, combibo. De lege 320. A: *μὴ συμπίνειν ἀλλήλοις εἰς μέθην.* Legg. IX. 881. D: *ἐὰν … τις τῷ τοιούτῳ … συμπίῃ.* Conv. 213. A: *συμπίεσθε* (fut.), *ἢ οὔ;*

συμπίπτω (ξυμπ.), *collabor* (vern. *zusammenfallen* vel *einstürzen* et *einfallen*). Legg. VII. 793. C: *συμπίπτειν εἰς ταὐτὸν ποιεῖ τὰ ξύμπαντα.* Phaed. 80. C: *ξυμπεσὸν* (sic Cl. pro *συμπ.*) … *τὸ σῶμα* (*corpus collapsum*, h. e. *siccatum*). Phaedr. 245. E: *ἢ πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν συμπεσοῦσαν στῆναι.* **incido, incurro, incesso;* etiam *concurro* et *congruo, convenio*; in eo quoque ponitur quod *contingit* vel *evenit.* Polit. 270. D: *ἄλλα τε παθήματα … ξυμπίπτει.* 271. C: *ὡς ἐν ἑκατέραις ξυμπίπτει ταῖς τροπαῖς γίγνεσθαι.* Phil. 47. D: *μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς ξυμπίπτει γενομένη.* Conv. 184. E: *μοναχοῦ ἐνταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι* cet. Legg. I. 645. D: *ποῖόν τι ξυμπίπτει γίγνεσθαι.* Pol. III. 402. D: *ὅτου ἂν ξυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ καλὰ ἤθη ἐνόντα* cet. V. 461. E: *ἐὰν ὁ κλῆρος ταύτῃ ξυμπίπτῃ.* Tim. 75. B: *εἴπερ ἅμα συμπίπτειν ἠθελησάτην.* Phil. 39. A: *ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι ξυμπίπτουσα εἰς ταὐτόν.* Legg. IV. 709. C: *τῶν ἄλλων ξυμπιπτόντων ὅσα δεῖ χώρᾳ ξυντυχεῖν.* Phil. 41. A: *μεγάλῃ … ἄλλῃ καὶ πολλῇ συμπιπτούσας* (*λύπας τε καὶ ἡδονὰς*) *πονηρίᾳ.* Theaet. 160. D: *εἰς ταὐτὸν συμπέπτωκε.* Tim. 82. C: *τὰ δὲ μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν.* Legg. X. 889. B: *ᾗ ξυμπέπτωκεν ἁρμόττοντα οἰκείως πως.* Euthyd. 289. B: *ἐν ᾗ συμ-*

πέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ ὃ ἂν ποιῇ. Theaet. 195. A: *ἐὰν ... ἐπ' ἀλλήλων συμπεπτωκότα ᾖ ὑπὸ στενοχωρίας.* Tim. 17. A: *ἀσθένειά τις αὐτῷ συνέπεσεν.* 45. C: *πρὸς ὃ τὸ ἔξω ξυνέπεσεν.* Legg. III. 698. C: *διὰ πάντα ταῦθ' ἡμῖν ξυνέπεσε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σφοδρὰ φιλία.* XII. 944. A: *οἷον δὴ μυρίοις συνέπεσε.* Pol. V. 473. D: (*ἐὰν μὴ*) *τοῦτο εἰς ταὐτὸν ξυμπέσῃ, δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία.* Legg. IV. 712. A: *ὅταν εἰς ταὐτὸν τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν ἡ μεγίστη δύναμις ἐν ἀνθρώπῳ ξυμπέσῃ.* Pol. VI. 498. A: *ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν, συμπεσόντα.* Tim. 54. D: *ἐξ ὧν συμπεσόντων ἀριθμῶν* (*εἶδος γέγονεν*). Ep. I. 309. E: *πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων.*

συμπλάττω, *confingo.* Charm. 175. D: *συμπλάττοντες.*

συμπλεκτικός, *ή, όν*, *contexens.* Polit. 282. D: *λέγωμεν ... αὐτῆς τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν.*

συμπλέκω (*ξυμπλ.*), *contexo; connecto.* Soph. 242. D: *συμπλέκειν ... ἀμφότερα.* Polit. 309. B: *ξυνδεῖν καὶ ξυμπλέκειν.* Soph. 262. D: *συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι.* Polit. 306. A: *συμπλέκουσα.* Soph. 268. C: *τοὔνομα συμπλέξαντες.* Pol. VII. 533. C: *ᾧ ... τελευτὴ ... καὶ τὰ μεταξὺ ἐξ οὗ μὴ οἶδε συμπέπλεκται.* Theaet. 202. B: *οὕτω καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν συμπλακέντα λόγον γεγονέναι.* Tim. 83. D: *μετὰ πνεύματος ξυμπλακεῖσαν.* Polit. 311. B: *εὐθυπλοκίᾳ ξυμπλακέν.* Tim. 80. C: *τούτοις τοῖς παθήμασι πρὸς ἄλληλα συμπλεχθεῖσι.* Med. *congredior, digladior* (verbis). Legg. XI. 935. C: *ὁ ... συμπλεκόμενος.* **complector.* Conv. 191. A: *συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις* (germ. *sich umschlingend*) *ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι.* B: *συνεπλέκετο.* 192. A: *συμπεπλεγμένοι τοῖς ἀνδράσι.*

συμπλέω, *una navigo.* Gorg. 511. E: *τῶν συμπλεόντων.*

συμπλήρης (*ξυμπλ.*), *ὁ ἡ*, *refertus.* Epin. 985. A: *ξυμπλήρους ... ζώων οὐρανοῦ γεγονότος.*

συμπληρῶ (*ξυμπλ.*), *compleo, expleo.* Conv. 202. E: *ἐν μέσῳ δὲ ὂν ἀμφοτέρων συμπληροῖ* (nos: *füllt er sie aus*). Legg. VI. 770. B: *τοῦτο ... δεήσει συμπληροῦν ὑμᾶς τὸ περιηγηθέν.* Tim. 75. A: *πάντα ταῦτα ξυμπεπλήρωται σαρξίν.* Locr. 105: *κόσμῳ συμπεπληρωμένῳ ἐκ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων* cet. Tim. 92: *ξυμπληρωθεὶς ὅδε ὁ κόσμος.* Med. Tim. 35. C: *συνεπληροῦτο* (sic Par. A. c. al. Vulg. *ξυνεπλήρωσε*) *τὰ ... διαστήματα ... ἀποτέμνων* cet. 36. B: *τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα ξυνεπληροῦτο.*

συμπλήρωμα, *τό*, *complementum.* Locr. 96. B: *σὺν τοῖς συμπληρώμασι.*

συμπλοκή (*ξυμπλ.*), *ἡ*, *contextus; comprehensio* et *coagmentatio.* Soph. 262. C: *λόγος ἐγένετο εὐθὺς ἡ πρώτη συμπλοκή.* Polit. 281. A: *τῆς ὑφῆς συμπλοκή τις.* Theaet. 202.

B: ὀνομάτων ... συμπλοκὴν εἶναι λόγου οὐσίαν. Soph. 240. C: κινδυνεύει τοιαύτην τινὰ πεπλέχθαι συμπλοκὴν τὸ μὴ ὂν τῷ ὄντι. Polit. 305. E: τὴν ... βασιλικὴν συμπλοκὴν ... λεκτέον cet. 308. E: πρὸς τὴν αὐτῆς ... ξυμπλοκήν. 309. E. Ep. VI. 323. B: εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. Polit. 278. B: ἐν ἀμφοτέραις ... ταῖς συμπλοκαῖς. *complexus. Conv. 191. C: ἐν τῇ συμπλοκῇ ... εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι cet. *conflictus. Legg. VIII. 833. A: ἡ ... ἐν ταῖς συμπλοκαῖς μάχη καὶ σύστασις.

σύμπλους (ξύμπλ.), ὁ ἡ, *navigationis socius* vel *comes*. Pol. VIII. 556. C: ἢ ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ ξυστρατιῶται.

συμπνέω, *conspiro*, *concino*. Legg. IV. 708. D: τὸ ... συμπνεῦσαι.

συμποδηγῶ (ξυμπ.), *una duco* et simpl. *duco*. Polit. 269. C: τὸ ... πᾶν τόδε τοτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ξυμποδηγεῖ cet. 270. A: τοτὲ μὲν ὑπ' ἄλλης συμποδηγεῖσθαι θείας αἰτίας.

συμποδίζω, *irretio*; *capio*; *vincio*; etiam trop., ut vern. *fesseln*. Pol. X. 615. E: τὸν ... Ἀρδιαῖον ... συμποδίσαντες χεῖράς τε καὶ πόδας καὶ κεφαλήν. VI. 488. C: μέθῃ ἤ τινι ἄλλῳ συμποδίσαντας. Theaet. 165. E: συνεποδίσθης ὑπ' αὐτοῦ. Gorg. 482. E: ἐκ ταύτης ... τῆς ὁμολογίας αὐτὸς ὑπὸ σοῦ συμποδισθείς.

συμπολεμῶ, *belli socius sum*. Ep. VII. 350. D: συμπολεμεῖν. Pol. IV. 422. D: συμπολεμήσαντες ... μεθ' ἡμῶν.

συμπολιτεύομαι, *civitatis* vel *administrationis socius sum*. Ep. I. 309. A: πάντες ... οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν.

σύμπολλοι (ξύμπ.), αι, α, *complures*, *plures*. Polit. 261. E: τὴν τῶν ξυμπόλλων κοινὴν τροφήν. Alc. I. 114. B: ἕνα τε ... πείθειν καὶ ξυμπόλλους. Crat. 424. E: ἓν ἐπὶ ἓν ... καὶ σύμπολλα. Legg. X. 903. E: μὴ ξύμπολλα ἐξ ἑνός.

συμπονῶ (ξυμπ.), *una labores subeo*. Pol. VII. 520. D: οὐκ ἐθελήσουσι ξυμπονεῖν ἐν τῇ πόλει ἕκαστοι ἐν μέρει.

συμπορεύομαι, *una proficiscor* vel *commeo*. Crat. 412. A: συμπορεύεσθαι ... τὴν ψυχὴν τοῖς πράγμασι. Phaedr. 249. C: ἡμῶν ἡ ψυχὴ συμπορευθεῖσα θεῷ.

συμπόσιον (ξυμπ.), τό, *compotatio*, *convivium*. Legg. I. 641. A: συμποσίου ... ὀρθῶς παιδαγωγηθέντος. Theag. 129. B: ὅτε ἀνίστατο ἐκ τοῦ συμποσίου. Pol. II. 363. C: συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες. Ax. 371. D: συμπόσια ... εὐμελῆ. De lege 320. A: συμποσίων. Prot. 347. C: τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων ... ἀνθρώπων. Phaedr. 276. D: συμποσίοις ... ἄρδοντες αὐτούς. Gorg. 451. E. Legg. I. 637. A: οὔτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἴδοις οὔτ' ἐν ἄστεσιν ... συμπόσια. 639. D: ξυμπόσια.

συμπότης (ξυμπ.), ὁ, *compotor*, *conviva*. Conv. 213. B: τίς ἡμῖν ὅδε τρίτος συμπότης; 212. E: δέξεσθε συμπό-

την —; De lege 319. E. Prot. 347. D: *ὅπου ... καλοὶ κἀγαθοὶ συμπόται ... εἰσίν.* Pol. VIII. 568. E: *οἱ συμπόται τε καὶ ἑταῖροι καὶ ἑταῖραι.* Legg. II. 671. E. Pol. VIII. 569. A: *μετὰ ὀχληρῶν συμποτῶν.* Legg. I. 648. D: *μετὰ ξυμποτῶν πλειόνων γυμναζόμενος.* 639. D: *ξυμπότας.* Conv. 216. D: *ὦ ἄνδρες συμπόται.*

συμποτικός, ή, όν, convivalis. Pol. III. 398. E: *τίνες ... μαλακαί τε καὶ συμποτικαὶ τῶν ἁρμονιῶν;* Legg. II. 671. C: *νόμους ... συμποτικούς.*

συμπράττω, communiter ago vel *efficio.* Ep. VII. 337. D: *συμπρᾶξαι.*

συμπροθυμοῦμαι (ξυμπρ.), una studeo vel *operam do, adiuvo aliquem ad aliquid assequendum.* Lach. 200. E: *μὴ ἐθέλειν τῷ ξυμπροθυμεῖσθαι ὡς βελτίστῳ γενέσθαι.* Euth. 11. E: *αὐτός σοι ξυμπροθυμήσομαι δεῖξαι* cet. Lach. 200. D: *ξυμπροθυμήσει ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις;*

συμπροςμίγνυμι, convenio aliquem, sermonem cum aliquo confero. Theaet. 183. E: *συμπροςέμιξα ... τῷ ἀνδρὶ πάνυ νέος πάνυ πρεσβύτῃ.*

σύμπτωμα, τό, morbus. Ax. 364. C: *συμπτώματος ἀνασφῆλαι.*

συμφαγεῖν, cum aliquo edere. Legg. IX. 881. D: *ἐὰν δέ τις τῷ τοιούτῳ ... συμφάγῃ.*

συμφερόντως (ξυμφ.), utiliter. Legg. II. 662. A: *μὴ ξυμφερόντως αὐτῷ.*

συμφέρω (ξυμφ.), confero, conduco, prosum (unde part. *τὸ συμφέρον* est *commodum*). Conv. 182. C: *οὐ γὰρ συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων.* Pol. I. 344. A. Legg. V. 746. C. Pol. I. 340. C: *ἐάν τε ξυμφέρῃ ἐάν τε μή.* Phaedr. 230. E: *συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων.* Pol. III. 412. D. Legg. XII. 952. A: *ὁπόσ᾽ ἂν (μαθήματα) ἐν ταύτῃ τῇ σκέψει δοκῇ συμφέρειν.* Gorg. 527. B: *ὅσπερ (βίος) καὶ ἐκεῖσε φαίνεται συμφέρων.* Crat. 419. A: *ἀγαθὸν καὶ ξυμφέρον ... τὸ αὐτὸ φαίνεται.* Pol. I. 338. C: *τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον.* Tim. 71. A: *περὶ τοῦ πᾶσι κοινῇ ξυμφέροντος.* Legg. VI. 754. A: *πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαίου καὶ ξυμφέροντος λόγου.* Pol. IV. 442. C: *τοῦ ξυμφέροντος ἑκάστῳ τε καὶ ὅλῳ τῷ κοινῷ* cet. Tim. 71. A. Legg. VI. 773. B: *τὸν ... τῇ πόλει ... συμφέροντα ... γάμον.* Ep. III. 318. B: *οὔτε ξυμφέρουσαν (μηχανήν).* Gorg. 483. B: *(πρὸς) τὸ αὑτοῖς συμφέρον τούς τε νόμους τίθενται.* Polit. 296. E: *τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν ἀεὶ ξυμφέρον παραφυλάττων.* Pol. I. 338. E: *πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον.* 342. B: *ἐπὶ τὴν αὑτῆς πονηρίαν τὸ ξυμφέρον σκοπεῖν.* Alc. I. 116. D: *τὰ δίκαια ἄρα ... συμφέροντά ἐστιν.* 118. A: *ἀγαθῶν καὶ ξυμφερόντων.* Theaet. 172. A: *συμφέροντα τίθεσθαι.* Pol. I. 339. C: *τὰ ξυμφέροντα ... τίθεσθαι ἑαυτοῖς.* Legg. IX. 875. A: *ὥστε γνῶναι τὰ ... συμφέροντα ἀνθρώ-*

ποις εἰς πολιτείαν. Legg. III. 701. E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. IV. 706. B. Alc. I. 113. D: ὁπότερα συνοίσει πράξασιν. Dem. 382. C: ἴστε ὅτι ξυνοίσει τοῦτο ὑμῖν; Theaet. 172. B: ταῦτα καὶ συνοίσειν. Med. *concurro, convenio* (vern. *zusammentreffen*). Crat. 419. D: ἀπὸ τοῦ εὖ τοῖς πράγμασι τὴν ψυχὴν ξυμφέρεσθαι. Polit. 270. C: μεταβολὰς ... μεγάλας ... συμφερομένας. **concino, consentio* vel *assentior*. Prot. 317. A: ἐγὼ δὲ τούτοις ἅπασι κατὰ τοῦτο εἶναι οὐ ξυμφέρομαι. Charm. 164. D.. Soph. 242. E: διαφερόμενον ... ἀεὶ ξυμφέρεται. Theaet. 152. E: περὶ τούτου πάντες ἑξῆς οἱ σοφοὶ ... ξυμφέρεσθον. Legg. VI. 778. D: περὶ δὲ τειχῶν ... ἔγωγ' ἂν τῇ Σπάρτῃ ξυμφεροίμην τὸ καθεύδειν ἐᾶν cet. XI. 929. E: ἐὰν ... ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηδαμῇ ξυμφέρωνται. Conv. 187. A: τὸ ἓν ... διαφερόμενον αὐτὸ αὑτῷ ξυμφέρεσθαι. Eryx. 396. C: ὑμεῖς ... τἄλλα συμφερομένω. Legg. I. 629. C: ξυμφερόμενοί σοι περὶ τούτου σφόδρα. Lach. 184. D: εἰ ... συνεφερέσθην τῷδε cet. Tim. 25. E: κατανοῶν ὡς δαιμονίως ... οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ξυνηνέχθης τὰ πολλὰ οἷς Σόλων εἶπεν.

συμφεύγω (ξυμφ.), *una fugio*. Phil. 43. A: καὶ σύ μοι ξύμφευγε. Apol. 21. A: ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην.

σύμφημι (ξύμφ.), *assentior, consentio, concedo*. Pol. III. 403. C: ξύμφημι. X. 608. B: ξύμφημί σοι. Gorg. 500. E: σύμφης (v. συμφῇς, al. σύμφῃς); Soph. 236. D. 247. A: καὶ ταῦτα ξύμφασιν. Gorg. 500. E: σύμφαθι. Pol. VII. 523. A: ξύμφαθι ἢ ἄπειπε. Ep. IV. 320. C: ξυμφαίη τις ἂν cet. Legg. VIII. 831. B: ξυμφαῖμεν ἂν ἡμεῖς γε ... τὰ τοιαῦτα δεῖν καὶ νομοθετεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν πόλιν ἅπασαν. Phaed. 64. B: ξυμφάναι ἂν (οἶμαι) τοὺς ... παρ' ἡμῖν ἀνθρώπους καὶ πάνυ ὅτι cet. Conv. 200. D. Prot. 330. D: καὶ τοῦτο συνέφη. Phaed. 102. D: ξυνέφη. Lys. 221. E: συνεφάτην. Conv. 177. E: ταῦτα ... καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ... ξυνέφασαν. Charm. 154. D. Pol. I. 342. E: ξυνέφησε μόγις. Phil. 28. E: βούλει ... καὶ ἡμεῖς ... ξυμφήσωμεν —; Soph. 236. D: πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι. Tim. 72. D: θεοῦ ξυμφήσαντος. Theaet. 199. C: ἴσως οὖν μοι συμφήσεις. Pol. IX. 589. D: ξυμφήσει, ἢ πῶς; Epin. 974. C: ξυμφήσομεν. Prot. 357. B: συμφήσουσιν. Gorg. 472. A.

συμφιλονεικῶ, *una vel in gratiam alicuius contendo*. Prot. 336. E: ἡμᾶς ... οὐδὲν δεῖ συμφιλονεικεῖν οὔτε Σωκράτει οὔτε Πρωταγόρᾳ.

συμφοιτητής (ξυμφ.), ὁ, *condiscipulus*. Euthyd. 272. C: οἱ συμφοιτηταί μου. Phaedr. 255. A: ὑπὸ ξυμφοιτητῶν.

συμφοιτῶ, *una ventito* (ad aliquem). Euthyd. 272. D: καὶ σὺ τί που συμφοίτα (καὶ σὺ δήπου συμφοιτᾷς?). 304. B: σκόπει οὖν ὅπως συμφοιτήσεις παρὰ τὼ ἄνδρε.

συμφορά (ξυμφ.), ἡ, *calamitas, clades* et in univ. *malum*. Prot. 344. C: ἀμήχανος συμφορά. Crat. 437. B. (explic.).

Phil. 64. E: ξυμπεφορημένη ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γίγνεται ... ξυμφορά. Pol. III. 387. E: ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη ξυμφορὰ καταλάβῃ. Legg. IX. 873. A: εἰ δέ τινας οὕτως ἀθλία ξυμφορὰ καταλάβοι. Crit. 44. B: ὡς ἐμοὶ ... οὐ μία ξυμφορά ἐστιν cet. Phaed. 116. A: περὶ τῆς ξυμφορᾶς διεξιόντες ὅση ἡμῖν γεγονυῖα εἴη. Tim. 83. E: ἡμίσεια τῆς ξυμφορᾶς ἡ δύναμις. Crit. 43. B: ἐν τῇ νυνὶ παρεστώσῃ ξυμφορᾷ. Phaedr. 231. C: τοιαύτην ἔχοντι συμφοράν. 232. B: κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν. Phaed. 84. D: διὰ τὴν παροῦσαν ξυμφοράν. E: ὡς οὐ ξυμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην. Pol. III. 399. A: ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος. Legg. IV. 709. A: τύχαι ... καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι. IX. 878. B. Pol. III. 395. D: ἐν ξυμφοραῖς ... ἐχομένην. X. 606. A: ἐν ταῖς οἰκείαις ξυμφοραῖς. Legg. IX. 877. C: ὅστις ἂν τοιαύταις ξυμφοραῖς περιπέσῃ. X. 887. E. XI. 925. E: τὰς ἰδίας ἑκάστῳ γιγνομένας ξυμφοράς. 926. B: ἢ δεινὰς ἄλλας σωμάτων ἢ ψυχῶν ξυμφοράς. Menex. 248. C: βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς. **maleficium.* Legg. XI. 934. B: λωφῆσαι μέρη πολλὰ τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. IX. 854. D: ἐν τῷ προσώπῳ καὶ ταῖς χερσὶ γραφεὶς τὴν συμφοράν.

σύμφορος (ξύμφ.), ὁ ἡ, *utilis, conveniens.* Legg. VII. 790. C: ὡς ἔστι ξύμφορος (ἡ κίνησις) ἅπασι. VI. 766. E: πρὸς τὸ φανερὰν γίγνεσθαι τὴν ἀμφισβήτησιν ξύμφορον. XI. 913. C: ὡς εἰς παίδων γενεὰν οὐ ξύμφορα τὰ τοιαῦτα. Polit. 296. E: δρᾷ τὰ ξύμφορα. Pol. II. 380. C: οὔτε ξύμφορα ἡμῖν. Phil. 64. C: τοῦτο ... εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστὶ ξυμφορώτατον. Pol. V. 458. B: ὅτι πάντων ξυμφορώτατ' ἂν εἴη πραχθέντα τῇ τε πόλει καὶ τοῖς φύλαξι.

συμφορῶ (ξυμφ.), *congero, coacervo.* Legg. VII. 805. E: εἴς τινα μίαν οἴκησιν ξυμφορήσαντες ... πάντα χρήματα. Phaedr. 253. E: εἰκῇ συμπεφορημένος. Phil. 64. E: ξυμπεφορημένη ... ξυμφορά. Legg. III. 693. A: διαπεφορημένα καὶ ξυμπεφορημένα.

συμφράττω (ξυμφρ.), *consepio; obduco.* Tim. 74. E: ὀλιγίσταις ξυνέφραττε σαρξίν. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ ξυνέφραξεν. **obstruo.* Phaedr. 251. E: ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα.

σύμφρων, ὁ ἡ, *consentiens.* Ep. VII. 324. B: εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον ... ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα (sic Par. A. c. al. Vulg. σύμφωνα) ποιήσειε.

συμφυή. Legg. V. 734. E. vitiose legebatur ξυμφυὴν pro ξυνυφὴν (Par. A. c. al.).

συμφυής (ξυμφ.), ὁ ἡ, *congenitus; natura coniunctus; cognatus;* cum v. γίγνεσθαι verti potest *coalescere.* Soph. 247. D: τὸ ... ἐπί τε τούτοις ἅμα καὶ ἐπ' ἐκείνοις ὅσα ἔχει σῶμα ξυμφυὲς γεγονός. Tim. 45. D: συμφυὲς οὐκέτι τῷ πλησίον ἀέρι γιγνόμενον. 64. D. 88. A: σῶμα ... ὅταν μέγα ... συμ-

χρᾷ ... ξυμφυὲς διανοίᾳ γένηται. Legg. VI. 721. C: γένος ... ἀνθρώπων ἐστί τι ξυμφυὲς τοῦ παντὸς χρόνου.

συμφύλαξ (ξυμφ.), ὁ, *custodiae socius.* Pol. V. 463. C: τῶν ξυμφυλάκων. B: ξυμφύλακας.

συμφυλάττω (ξυμφ.), *una custodio.* Pol. V. 451. D: ξυμφυλάττειν. 456. B. 466. C.

σύμφυλος, ὁ ἡ, *cognatus.* Ax. 366. A: σύμφυλον αἰθέρα.

συμφύρω (ξυμφ.), *commisceo.* Phil. 15. E: συμφύρων εἰς ἕν. Phaed. 66. C: ἕως ἂν ... ξυμπεφυρμένη ᾖ ἡμῶν ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ τοιούτου κακοῦ. Phil. 51. A: συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις cet.

σύμφυσις (ξύμφ.), ἡ, *concretio.* Tim. 77. D: ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκός.

συμφυσῶ (ξυμφ.), *conspiro; consentio.* Legg. IV. 708. D: τὸ ... συμπνεῦσαι καὶ ... καθ' ἕνα εἰς ταὐτόν, τὸ λεγόμενον, ξυμφυσῆσαι.

σύμφυτος (ξύμφ.), ὁ ἡ, *congenitus, natura insitus* vel *coniunctus; proprius; concretus* (c. dat. et gen.). Polit. 272. E: εἱμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπιθυμία. Legg. VIII. 844. A: ὕδατα ... τισὶ τόποις ξύμφυτος ἐκ γῆς cet. Def. 413. C: ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Pol. X. 609. A: τὸ ξύμφυτον ... κακὸν ἑκάστου καὶ ἡ πονηρία. Legg. IV. 710. A: ὅπερ εὐθὺς παισὶ καὶ θηρίοις ... ξύμφυτον ἐπανθεῖ. VI. 771. B. Phaedr. 246. A: ξυμφύτῳ δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. Tim. 71. C: γλυκύτητι ... τῇ κατ' ἐκεῖνο ξυμφύτῳ πρὸς αὐτὸ χρωμένη. Theaet. 156. D: τὴν λευκότητά τε καὶ αἴσθησιν αὐτῇ ξύμφυτον. Polit. 258. D. Critia 116. B: ἡδονὴν αὐτοῖς ξύμφυτον ἀπονέμοντες. Phaed. 81. C: ὃ αὐτῇ ἡ ὁμιλία ... ἐνεποίησε ξύμφυτον. Phil. 16. C: πέρας ... καὶ ἀπειρίαν ἐν ἑαυτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. Pol. X. 609. A: σχεδὸν πᾶσι ξύμφυτον ἑκάστῳ κακόν τε καὶ νόσημα. Legg. X. 899. D: πρὸς τὸ ξύμφυτον ἄγει τιμᾶν. Phil. 51. D: τούτων ξυμφύτους ἡδονὰς ἑπομένας.

συμφύω (ξυμφ.), *concrescere facio, conflo.* Conv. 192. E: ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφῦσαι εἰς τὸ αὐτό. Ep. VI. 323. B: συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι. Perf., aor. 2. et med. *concresco, copulor.* Pol. IX. 588. D: ὥστε πῃ ξυμπεφυκέναι ἀλλήλοις. C: ξυμπεφυκυῖαι ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἕν. Tim. 76. E: ἐπειδὴ ... πάντ' ἦν τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ξυμπεφυκότα μέρη καὶ μέλη. Phaedr. 246. D: τὸν ἀεὶ ... χρόνον ταῦτα ξυμπεφυκότα. Conv. 191. A: ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι. Pol. VI. 503. B: εἰς ταὐτὸ ξυμφύεσθαι αὐτῆς τὰ μέρη ὀλιγάκις ἐθέλει.

συμφωνία (ξυμφ.), ἡ, *concentus, consensus.* Crat. 405. D: περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν, ἣ δὴ συμφωνία καλεῖται. Conv. 187. B: ἡ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστί, συμφωνία δὲ ὁμολογία τις. Pol. IX. 591. D: τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα ξυμ-

φωνίας. Legg. III. 689. D. Pol. IV. 430. E: *ξυμφωνίᾳ τινὶ καὶ ἁρμονίᾳ προσέοικε* cet. 442. C. III. 401. D: *(εἰς) ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα.* IV. 432. A. IX. 591. D: *τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει ξύνταξίν τε καὶ ξυμφωνίαν.* Tim. 47. D: *εἰς κατακόσμησιν καὶ συμφωνίαν ἑαυτῇ ξύμμαχος ὑπὸ Μουσῶν δέδοται.* Legg. II. 659. E. III. 689. D: *ἡ καλλίστη ... τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία.* Pol. VII. 531. C: *ἐν ταύταις ταῖς συμφωνίαις ταῖς ἀκουομέναις.* A: *τὰς ... ἀκουομένας ... συμφωνίας καὶ φθόγγους.* Tim. 67. C.

σύμφωνος (*ξύμφ.*), *ὁ ἡ*, *concinens; consentiens; consentaneus.* Crat. 395. E: *θαυμαστὴ ὡς σύμφωνος τῷ ὀνόματι.* Lach. 188. D: *τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα.* Legg. VII. 812. D: *ὀξύτητα βαρύτητι ξύμφωνον, καὶ ἀντίφωνον παρεχομένους.* Epin. 991. B. Phil. 56. A: *τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα ... μελέτης στοχασμῷ.* Pol. VII. 531. C: *τίνες ξύμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ τίνες οὔ.* Tim. 80. A: *ξύμφωνοι (φθόγγοι).* Crat. 436. C: *οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτω ξύμφωνα ἦν αὐτῷ ἅπαντα.* Phil. 11. A: *ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα.* (Legg. IX. 864. C. pro *ξυμφώνων* sensus postulat *ξυμφανῶν* vel *ἐμφανῶν*). Ep. VII. 332. D: *συμφώνους πρὸς ἀρετὴν (φίλους) κτήσασθαι.* Legg. III. 696. C: *τὸν τὰς ἡδονὰς καὶ λύπας κεκτημένον συμφώνους τοῖς ὀρθοῖς λόγοις καὶ ἑπομένας.* Gorg. 457. E: *οὐδὲ σύμφωνα (λέγειν) οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγες περὶ τῆς ῥητορικῆς.* Pol. II. 380. C: *οὔτε ξύμφωνα αὐτὰ αὑτοῖς.* Legg. V. 746. E.

συμφωνούντως (*ξυμφ.*), *ita ut concinat* vel *consentiat.* Legg. II. 662. E: *ἄπορος ... τοῦ ξυμφωνούντως ἑαυτῷ λέγειν.*

συμφωνῶ (*ξυμφ.*), *concino; consentio; convenio.* Phaedr. 270. C: *εἰ συμφωνεῖ (ὁ λόγος).* Phaed. 101. D: *εἴ σοι ἀλλήλοις ξυμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ.* Soph. 253. B: *ποῖα ποίοις συμφωνεῖ τῶν γενῶν.* Crat. 420. B: *ἡ γοῦν οἴησις τούτῳ ξυμφωνεῖ.* 436. E: *εἰ καὶ τὰ ὀνόματα ξυμφωνεῖ αὐτὰ αὑτοῖς.* Lach. 193. E: *τὰ ... ἔργα οὐ ξυμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις.* Phaedr. 263. B: *ἐν μὲν ... τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ.* Legg. II. 661. D. Crat. 413. B: *οὐκέτι συμφωνοῦσιν.* Phil. 28. C. Legg. IX. 860. E: *τίνα ... τρόπον ἔγωγε ξυμφωνοίην ἂν τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις —;* VIII. 836. C: *(τάχ' ἂν) ταῖς ὑμετέραις πόλεσι οὐδαμῶς ξυμφωνοῖ.* VI. 772. D: *ἐὰν συμφωνῶσι πάντες.* Gorg. 480. B: *ταῦτα ἐκείνοις ... συμφωνεῖν.* Soph. 240. C: *ἡμῖν αὐτοῖς συμφωνεῖν.* Legg. I. 634. E: *μιᾷ ... φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος πάντας συμφωνεῖν ὡς* cet. Pol. X. 617. B. *ἐκ πασῶν ... μίαν ἁρμονίαν ξυμφωνεῖν.* Legg. V. 729. A: *ξυμφωνοῦσα ... ἡμῖν.* Pol. III. 402. D: *ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ ξυμφωνοῦντα.* Phil. 24. E: *συμφωνοῦντας.* Legg. III. 691. A: *οὐ ξυνεφώνησαν αὑτοῖς.* II. 653. B: *(ἂν) συμφωνήσωσι τῷ λόγῳ.* III. 686. B: *ξυμφωνήσασα εἰς ἕν (ἡ τότε δύναμις).* Soph. 245. D: *τὸ δέ*

γε τοιοῦτον ... ὃν οὐ συμφωνήσει τῷ λόγῳ. Polit. 289. B. Pol. V. 463. E: *ξυμφωνήσουσιν.* III. 398. C: *εἴπερ μέλλομεν τοῖς προειρημένοις συμφωνήσειν.*

συμφώνως, *constanter.* Epin. 974. C: *συμφώνως διὰ λόγων πάντων.*

σύμψηφος, ὁ ἡ, *assentiens*, *adstipulator.* Gorg. 500. A: *σύμψηφος ἡμῖν εἶ καὶ σὺ —;* Crat. 398. C: *τούτου ... σοι σύμψηφος.* Pol. II. 380. C: *σύμψηφός σοί εἰμι ... τούτου τοῦ νόμου.* Lach. 184. D. Legg. XII. 947. D: *ἐὰν καὶ τὸ τῆς Πυθίας οὕτω ... σύμψηφον ᾖ.* Phaedr. 267. B: *σύμψηφον αὐτῷ ... γενέσθαι.* Legg. X. 907. B: *καὶ σύμψηφοί γε τούτοις τοῖς λόγοις ἐσμέν.* VII. 811. E: *οὓς δ' ἂν τῷ ἐπαίνῳ συμψήφους ἔχῃ* cet. XI. 929. B.

σύν et *ξύν*, *cum.* Gorg. 513. A: *σὺν τοῖς φιλτάτοις* (ubi est germ. *mittelst*, h. e. *mit Aufopferung*). Pol. VI. 492. B: *ξὺν πολλῷ θορύβῳ.* VII. 518. C: *ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι.* Legg. III. 678. C: *σὺν ταῖς τέχναις.* 682. A: *ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις.* VII. 815. A. XI. 924. A: *ξὺν νόμῳ* (nos: *nach dem Gesetze*). Crit. 48. C: *οὐδενὶ ξὺν νῷ.* al.

συναγείρω (*ξυναγ.*), *colligo*, *convoco.* Critia 121. C: *ξυνήγειρε θεοὺς πάντας εἰς τὴν ... οἴκησιν.* Ib. *ξυναγείρας.* Prot. 328. D: *μόγις πως ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συναγείρας εἶπον.* Med. *me colligo.* Phaed. 67. C: *ἐθίσαι αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) καθ' αὑτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι.* Charm. 156. D: *καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο.*

συναγυρμός, ὁ, *collectio.* Polit. 272. C: *εἰς συναγυρμὸν φρονήσεως.*

συναγυρτός, ὁ ἡ, *collectus.* Legg. VIII. 845. E: *εἴτε καὶ πηγαῖον εἴτε καὶ συναγυρτὸν (ὕδωρ).*

συνάγω (*ξυνάγω*), *conduco*, *colligo*, *complector; coniungo*, *contraho* vel *contexo.* Tim. 65. D: *ξυνάγει τὰ φλέβια.* Legg. IV. 707. E: *οὐ γάρ που τὸν βουλόμενόν γε Ἑλλήνων συνάγετε.* Ep. II. 311. A: *συνάγουσι.* Tim. 66. C: *ὁπόταν ... τὰ μὲν ξυνάγῃ, τὰ δὲ χαλᾷ.* Soph. 251. D: *ἢ πάντα εἰς ταὐτὸν ξυνάγωμεν.* Locr. 101. C: *τὸ δὲ ψυχρὸν συνάγεν δύναται.* Theaet. 194. B: *τὰ οἰκεῖα συνάγουσα ἀποτυπώματα.* Polit. 308. C: *πάντ' εἰς ἓν αὐτὰ ξυνάγουσα.* Tim. 55. B: *εἰς τὸ κέντρον τὰς ὀρθὰς γωνίας συνάγον.* Polit. 310. E: *λεῖον ... ὕφασμα ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν.* Soph. 230. B: *συνάγοντες ... τοῖς λόγοις εἰς ταὐτόν.* Legg. III. 700. E: *πάντα εἰς πάντα ξυνάγοντες.* Phil. 25. D: *συνηγάγομεν εἰς ἕν.* Tim. 85. D: *ἂς ὅταν τις ... πρὸς ἀλλήλας ξυναγάγῃ.* Soph. 224. C: *ἴθι δὴ νῦν συναγάγωμεν αὐτό.* 267. A: *συναγαγεῖν ... εἰς ἕν.* Polit. 267. B. Pol. VI. 488. A. Legg. I. 625. E. Tim. 36. E: *ξυναγαγών* (v. *ξυνάγων*). Legg. II. 658. A. Polit. 311. C: *φιλίᾳ κοινὸν ξυναγαγοῦσα αὐτῶν τὸν βίον.* Tim. 76. A: *οἷον ἄμμια ξυναγαγοῦσα.* Phaedr. 256. C: *ξυν-*

αγαγόντε εἰς ταὐτόν. Phil. 23. E: *εἰς ἓν πάλιν ἑκάτερον συναγαγόντες.* Legg. VII. 811. A: *καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυναγαγόντες.* Pol. II. 365. D: *ἑταιρείας συνάξομεν.* V. 459. E: *ἐν αἷς ξυνάξομεν τάς τε νύμφας καὶ τοὺς νυμφίους.* Locr. 101. A: *συνάγεσθαι καὶ διίστασθαι.* Tim. 62. B: *τὸ ... παρὰ φύσιν ξυναγόμενον.* Phil. 25. D: *τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων.* Phaed. 97. B: *ὅτι ξυνήγετο πλησίον ἀλλήλων.* Locr. 101. B: *συναγμένα* (*contracta*). Polit. 278. C: *συναχθέν.* Pol. VII. 537. C: *συνακτέον.* Med. *circumferor.* Locr. 98. E: *συνάγεται ... τᾷ περιφορᾷ τῶ παντός.*

συναγωγεύς, ὁ, *qui copulat.* Conv. 191. D: *τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεύς.*

συναγωγή (*ξυναγ.*), ἡ, *conductio; conciliatio; comprehensio.* Theaet. 150. A: *διὰ τὴν ἄδικον ... ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα.* Phaedr. 266. B: *τούτων ... τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν.* Pol. VII. 526. D: *συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς.*

συναγωγός (*ξυναγ.*), ὁ ἡ, *coniungens.* Tim. 31. C: *δεσμὸν ... ἐν μέσῳ δεῖ τινὰ ἀμφοῖν ξυναγωγὸν γίγνεσθαι.* Prot. 322. C: *φιλίας συναγωγοί.*

συναγωνίζομαι, *una pugno.* Alc. I. 119. E: (*ὥστε ἀξιοῦν*) *συναγωνίζεσθαί σοι πρὸς τοὺς πολεμίους.*

συναγωνιστής, ὁ, *certaminis socius.* Alc. I. 119. D: *εἰς τοὺς συναγωνιστάς.*

συναδικῶ (*ξυναδ.*), *una iniuste facio.* Pol. VI. 496. D: *οὔτε ξυναδικεῖν ἐθέλων* cet.

συνᾴδω (*ξυνᾴδω*), *concino.* Prot. 333. A: *οὐ γὰρ συνᾴδουσιν οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις.* Gorg. 461. A: *ἡγησάμενος οὐ συνᾴδειν τὰ λεγόμενα.* Pol. IV. 432. A: *ξυνᾴδοντας ... ταὐτόν.* Phil. 92. C: *οὗτος οὖν σοι ὁ λόγος ἐκείνῳ πῶς ξυνᾴσεται;*

συναθροίζω (*ξυναθρ.*), *coacervo, colligo.* Tim. 44. D: *ὑπηρεσίαν αὐτῷ* (*τῷ σώματι*) *ξυναθροίσαντες θεοί.* Menex. 243. B: *ξυναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας Ἕλληνάς τε καὶ βαρβάρους.* Phaed. 70. A: *αὐτὴ καθ' αὑτὴν συνηθροισμένη.* 80. E. Pol. VIII. 563. D: *τὸ ... κεφάλαιον ... πάντων τούτων ξυνηθροισμένων.* IV. 422. D: *ἐὰν εἰς μίαν ... πόλιν συναθροισθῇ τὰ τῶν ἄλλων χρήματα.* Tim. 25. B: *αὕτη ... πᾶσα ξυναθροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις.* 56. C: *συναθροισθέντων ... πολλῶν.*

συναινῶ, *approbo.* Pol. III. 393. E: *ταῦτα ... εἰπόντος αὐτοῦ οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο καὶ συνῄνουν.*

συναιρῶ (*ξυν.*), *comprehendo.* Phaedr. 249. B: *εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον.*

συναίτιος (*ξυναίτ.*), ὁ ἡ et α, ον, *qui una causa* vel *auctor est;* neutr. *causa adiuvans* s. *proxima.* Legg. XI. 936. D: *μὴ ξυναιτίου τοῦ βλαβέντος αὐτοῦ γενομένου.* Ep. VII. 329. C: *ὡς συναίτιον τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς.* Polit. 281. D:

τὴν μὲν τῆς γενέσεως οὖσαν ξυναίτιον, τὴν δὲ αὐτὴν αἰτίαν. Polit. 289. C: ὡς συναίτιοι λεχθέντες. Tim. 46. D: δοξάζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ ξυναίτια, ἀλλ' αἴτια εἶναι τῶν πάντων. Gorg. 519. B: οὐκ αἰτίων ὄντων τῶν κακῶν, ἀλλ' ἴσως συναιτίων. Polit. 287. B: τῶν τε ξυναιτίων καὶ τῶν αἰτίων. Tim. 46. C. 76. D: τοῖς ... ξυναιτίοις τούτοις δημιουργηθέν. Polit. 281. C: συναιτίας εἶναι ... παντὸς ὑφάσματος. E: ταύτας ... ξυναιτίους. Ib. πάσας ξυναιτίους εἴπωμεν. 287. D. Locr. 93: τὰ ... ἑπόμενά τε καὶ συναίτια.

σ υ ν α ι ώ ρ η σ ι ς (ξυν.) ἡ, *communis sublatio.* Tim. 80. D: τῇ ξυναιωρήσει.

σ υ ν α ι ω ρ ῶ (ξυν.), *una attollo.* Phaed. 112. B: ξυναιωρούμενον τῷ ὑγρῷ τὸ πνεῦμα.

σ υ ν α κ ο λ ο υ θ ῶ (ξυν.), *una sequor*, et in univ, *sequor, persequor, comitor*; etiam *assentior* vel *concedo*. Phil. 63. E: ὁπόσαι ... αὐτῇ ξυνακολουθοῦσι πάντη. Legg. XII. 963. A: καὶ τὰ λοιπὰ ... ξυνακολούθει. Soph. 224. E: τῷ γὰρ λόγῳ δεῖ συνακολουθεῖν. Pol. IV. 464. A: (c. praep. μετά). Legg. X. 890. E: ξυνακολουθεῖν (*persequi*) λόγοις οὕτω εἰς πλήθη λεγόμενα. XII. 966. B: τοῖς ἔργοις ξυνακολουθεῖν. VII. 795. E: ξυνακολουθούσης (κινήσεως) εἰς πᾶσαν τὴν ὄρχησιν ἱκανῶς. Polit. 274. A: ξυνακολουθοῦντα τῷ τοῦ παντὸς παθήματι. Legg. XII. 966. C: (τοῖς πλείστοις) τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι. Phil. 25. C: οὐ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ. Legg. I. 629. A: καί μοι τῷ λόγῳ ξυνακολουθήσατε. VII. 792. C: τοῦτ' οὐκέτ' ἂν ἐγὼ Κλεινίᾳ ξυνακολουθήσαιμ' ἄν. Phil. 56. E: συνακολουθήσειαν. Epin. 988. B: ὅτι διδάσκοντος αὐτοῦ ξυνακολουθήσει. Phil. 16. B: ἡμεῖς συνακολουθήσομεν. Legg. IV. 711. C: ξυνακολουθήσειν. 716. B: τῶν ξυνακολουθησόντων ... τῷ θεῷ.

σ υ ν α κ ρ ο ῶ μ α ι (ξυν.), *una audio.* Menex. 235. B: ξυνακροῶνται. Sis. 387. B: ὅπως ἂν ξυνηκροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ.

σ υ ν α λ γ ῶ (ξυν.), *una doleo.* Ax. 366. A: ἡ ψυχὴ συναλγοῦσα. Pol. V. 462. D: πᾶσα (ἡ κοινωνία) ἅμα ξυνήλγησε μέρους πονήσαντος ὅλη.

σ υ ν ά λ λ α ξ ι ς, ἡ, *permutatio, commercium.* Legg. VIII. 850. A: ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης τῶν τοιούτων πέρι συναλλάξεων.

σ υ ν α λ λ ά τ τ ω (ξυν.), *reconcilio.* Legg. XI. 930. A: ἐὰν ... ξυναλλάττειν δύνωνται.

σ υ ν α μ φ ό τ ε ρ ο ς (ξυν.), α, ον, *uterque simul* et simpl. *uterque.* Phil. 21. E: ὁ ξυναμφότερος (βίος). Soph. 250. C: οὐκ ἄρα κίνησις καὶ στάσις ἐστὶ ξυναμφότερον τὸ ὄν. Tim. 87. E: περὶ τοῦ ξυναμφοτέρου. Conv. 209. B: ἀσπάζεται τὸ ξυναμφότερον. Pol. IV. 400. C: ξυναμφότερόν τι. Alc. I. 130. A: ψυχὴν ἢ σῶμα, ἢ ξυναμφότερον. Phil. 46. C:

ἡδονὰς τὰ ξυναμφότερα ... ἐπικαλουμένας. Pol. VII. 534. A. Hipp. mai. 303. B: τὰ συναμφότερα.

συνάμφω, οἱ αἱ, *ambo, utrumque.* Polit. 278. C: ὡς συνάμφω μίαν ἀληθῆ δόξαν ἀποτελῇ.

συναιρῶ (ξυν.), *idem responsum do* vel *responso confirmo.* Pol. VII. 540. C: ἐὰν καὶ ἡ Πυθία ξυναιρῇ.

συνανακυκλῶ, *una revolvo.* Polit. 271. B: συνανακυκλουμένους εἰς τἀναντία τῆς γενέσεως.

συναναμιμνήσκομαι, *una recordor.* Legg. X. 897. E: ἣν συναναμνησθεὶς ὑμῖν ἐγὼ κοινῇ τὴν ἀπόκρισιν ποιήσομαι.

συναναχωρῶ, *una recedo.* Lach. 181. B: ἐν ... τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ μετ' ἐμοῦ συνανεχώρει.

συνανταγωνίζομαι. Alc. I. 119. D. legebatur μὴ συνανταγωνίζεσθαι pro eo quod libri optimi praebuerunt μὴ ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι.

συναορεῖν, *comitari.* Pol. I. 330. A. (Pind.).

συνάπας, vid. σύμπας.

συναπεργάζομαι (ξυν.), *una efficio* vel *conficio.* Pol. IV. 443. E: ἣ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σώζῃ τε καὶ συναπεργάζηται. Tim. 38. E: ὅσα ἔδει ξυναπεργάζεσθαι χρόνον.

συναποθνήσκω, *una* vel *simul morior.* Phaed. 88. D: ὡς τοῦ ἀποθανόντος οὐ συναποθνήσκει ἡ ψυχή.

συναπόλλυμαι (ξυν.), *una pereo.* Critia 121. A: (ὅτι) κἀκείνη ξυναπόλλυται τούτοις. Lys. 221. B: τί προσήκει τοῖς κακοῖς συναπόλλυσθαι;

συναποστερῶ, *in spoliatione aliquem adiuvo.* Legg. XII. 948. C: ὡς σμικρὰ δεχόμενοι (θεοὶ) θύματα ... πολλὰ συναποστεροῦσι χρήματα.

συναποτελῶ (ξυν.), *una perficio* s. *absolvo.* Polit. 258. E: συναποτελοῦσι τὰ γιγνόμενα ἀπ' αὐτῶν σώματα. Epin. 986. C: ξυναποτελῶν κόσμον.

συναποτίκτω, *una gigno.* Theaet. 156. E: πρὸς τοῦ συναποτίκτοντος τὸ χρῶμα.

συνάπτω (ξυν.), *connecto; annecto.* Euthyd. 298. C: οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις (prov.). Ax. 365. D: συνάπτεις ... τῇ ἀναισθησίᾳ αἴσθησιν. 369. E. Pol. IX. 588. D: σύναπτε ... αὐτὰ εἰς ἓν τρία ὄντα. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι βραχυβίοις ... βραχυπόρους cet. Soph. 252. C: συνάπτειν ἐν τοῖς λόγοις. Legg. VI. 758. A. Tim. 75. D: ξυνάπτων ἄρθρον ἄρθρῳ. Locr. 100. B: τοῖς νεύροις συνᾶψε τὰ ἄρθρα. Tim. 36. C: ξυνάψας αὐταῖς τε καὶ ἀλλήλαις. Legg. III. 698. D: συνάψαντες ... τὰς χεῖρας. (Id. Menex. 240. B.) X. 900. B: συνάψαντες τὸν ἑξῆς λόγον ᾧ ... διεπεραινάμεθα. Soph. 245. E: συνάπτεται γὰρ ἕτερον ἐξ ἄλλου. Pol. IX. 588. D: συνῆπται. Tim. 78. E: τὸ πῦρ ἐντὸς ξυνημμένον. Soph. 253. D: μίαν ... δι' ὅλων πολλῶν ἐν ἑνὶ ξυνημμένην. Tim. 70. E: ξυνημμένον. Phaed. 60. B: ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συν-

ἡρμένω δύ' ὄντε. Intrans. *contingo.* Ep. VIII. 353. D: ξυνάπτει δὲ ἀεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ (v. ἀρχὴ φυομένη νέα).

σ υ ν α ρ ι θ μ ο ῦ μ α ι, *numero comprehendo.* Phil. 23. D: συναριθμούμενος.

σ υ ν α ρ μ ο γ ή, ἡ, *compages.* Locr. 95. B: μένει δ' ἐν συναρμογᾷ (codd. aliquot ξυναρμ.) ἀδιαλύτῳ.

σ υ ν α ρ μ ο τ τ ό ν τ ω ς, *congruenter.* Legg. XII. 967. E.

σ υ ν α ρ μ ό τ τ ω (ξυν.), *compono, concinno; copulo; concilio,* pass. *concino.* Tim. 32. B: τὰ δὲ στερεὰ ... δύο ... μεσότητες συναρμόττουσι. Pol. VII. 519. E: ξυναρμόττων τοὺς πολίτας πειθοῖ τε καὶ ἀνάγκῃ. Tim. 35. B. Legg. I. 628. A: ὁ τὴν πόλιν ξυναρμόττων. Crat. 414. B: συναρμόσας ἀπὸ τοῦ θεῖν καὶ ἄλλεσθαι τὸ ὄνομα. Polit. 269. C: φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς. Pol. IV. 443. D: ξυναρμόσαντα τρία ὄντα. Tim. 56. C: ξυνηρμόσθαι ... ἀνὰ λόγον. Pol. III. 411. E: ὅπως ἂν ἀλλήλοιν ξυναρμοσθῆτον. Tim. 54. C: ἐκ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ξυναρμοσθέν. 81. D: οἱ ξυναρμοσθέντες ... δεσμοί. 56. D: συναρμοσθέντα. 18. C: ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἴη ξυναρμοστέον. Intrans. *concino, congruo.* Soph. 253. A: τὰ δὲ ξυναρμόττει. 261. D. Prot. 333. A: οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις. Legg. V. 729. A: ξυμφωνοῦσα ... καὶ ξυναρμόττουσα. Theaet. 204. A: ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων. Med. Locr. 99. A: δυσὶν ὧν μέσοις δύο ἄκρα ξυναρμόξατο (v. προσαρμόξατο). Tim. 53. E: τὰ διαφέροντα κάλλει σωμάτων ... γένη συναρμόσασθαι. Polit. 309. C: τὸ ἀειγενὲς ὂν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μέρος θείῳ ξυναρμοσαμένη δεσμῷ.

σ υ ν ά ρ χ ω, *una rego;* partic. vern. *Mitherrscher.* Alc. I. 130. B: μὴ ... συνάρχοντος τοῦ ἑτέρου. Polit. 272. E: πάντες ... οἱ κατὰ τοὺς τόπους συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοί. Pol. IV. 463. B: τῶν ξυναρχόντων. Ib. ξυνάρχοντας.

σ υ ν α ῦ α ί ν ο μ α ι, *exaresco.* Phaedr. 251. D: συναυαινόμενα.

σ υ ν α υ λ ί α, ἡ, *tibiarum* et in univ. *instrumentorum musicorum concentus.* Legg. VI. 765. B: μονῳδιῶν τε καὶ συναυλιῶν ἀρχέτω.

σ ύ ν α ψ ι ς, ἡ, *coniunctio.* Theaet. 195. C: ἐν τῇ συνάψει αἰσθήσεως πρὸς διάνοιαν. Tim. 40. C: ἐν ... ταῖς συνάψεσιν.

σ ύ ν δ ε ι π ν ο ν, τό, *convivium.* Conv. 172. B: τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων.

σ υ ν δ ε ι π ν ῶ, *coeno apud aliquem.* Conv. 217. C: προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν. 174. E: ὅπως συνδειπνήσεις.

σ υ ν δ έ ο μ α ι, *una precor* et simpl. *oro.* Parm. 136. E:

ἐγὼ ... Σωκράτει συνδέομαι. Ep. III. 318. C: διότι μετὰ Θεοδότου ... συνεδεήθην σοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα.

σύνδεσις (ξύνδ.), ἡ, *colligatio*. Tim. 43. D: τὰς τῶν ἡμιολίων ... μεσότητας καὶ ξυνδέσεις.

σύνδεσμος (ξύνδ.), ὁ, *colligatio; vinculum*. Epin. 984. C: ξυνδέσμου χάριν. Legg. XI. 921. C: τῷ τῆς πόλεως ξυνδέσμῳ μετὰ θεῶν. Polit. 310. A: τοῦτον θειότερον εἶναι τὸν ξύνδεσμον. Pol. VII. 520. A: ἐπὶ τὸν ξύνδεσμον τῆς πόλεως. X. 616. C: ξύνδεσμον τοῦ οὐρανοῦ. Locr. 100. B: συνδέσμοις.

συνδεσμώτης (ξυνδ.), ὁ, *una vinctus*. Pol. VII. 516. C: τῶν τότε ξυνδεσμωτῶν.

συνδετός (ξυνδ.), ὁ ἡ, *colligatus*. Polit. 280. E: ξυνδετά. Ib. αὐτὰ αὐτοῖς συνδετά.

συνδέω (ξυνδ.), *colligo, vincio; copulo*. Theaet. 160. B: συνδεῖ ... οὐδενὶ τῶν ἄλλων. Pol. V. 462. B: οὐκοῦν ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία ξυνδεῖ —; Legg. VI. 776. A: κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη. IX. 875. A: τὸ ... κοινὸν ξυνδεῖ ... τὰς πόλεις. Pol. V. 462. B: ὃ ἂν ξυνδῇ τε καὶ ποιῇ μίαν. Phaed. 99. C: ξυνδεῖν καὶ ξυνέχειν οὐδὲν οἴονται. Polit. 309. B: ξυνδεῖν καὶ ξυμπλέκειν. Legg. VII. 793. C: τὴν πόλιν ... ξυνδεῖν. Tim. 84. A: τὸ ... σάρκας ὀστοῖς συνδοῦν. 32. B: ξυνέδησε ... οὐρανόν. 75. D. Ep. VII. 332. E: εἰ τὰς ... πόλεις ... νόμοις ξυνδήσειε καὶ πολιτείαις. Soph. 268. C: οὐκοῦν συνδήσωμεν αὐτοῦ ... τοὔνομα —; Ep. VI. 323. B: συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. Theaet. 165. E: ξυνδήσας. Euth. 4. C: συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Soph. 227. C: μόνον ἐχέτω ... πάντα ξυνδῆσαν ὅσα cet. Tim. 32. C: πλὴν ὑπὸ τοῦ ξυνδήσαντος. Pol. IV. 443. E: πάντα ταῦτα ξυνδήσαντα. Legg. IX. 882. A: συνδήσαντες. VII. 793. D: πᾶσι ... τοῖς τοιούτοις πόλις ξυνδεῖται. Polit. 310. B: οἱ ... πολλοὶ ... οὐκ ὀρθῶς ξυνδοῦνται πρὸς τὴν τῶν παίδων γέννησιν. Locr. 99. A: τὸ συνδεόμενον. Tim. 73. B: τῆς ψυχῆς τῷ σώματι ξυνδουμένης. Polit. 279. E: ἐκ τῶν ἑαυτοῖς συνδουμένων (v. αὐτῶν συνδουμένοις). Tim. 31. C: τὰ ξυνδούμενα. 41. B: οἷς ... συνεδεῖσθε. Conv. 202. E: ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυνδεδέσθαι. Euth. 9. A: ξυνδεθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότου τοῦ ἀποθανόντος. Tim. 37. A: ξυνδεθεῖσα. Med. Locr. 99. A: συνεδήσατο δεσμῷ κρατίστῳ.

συνδημιουργός, ὁ et ἡ, *una condens*. Legg. II. 671. D: τούτων ... τῶν νόμων εἶναι νομοφύλακας καὶ συνδημιουργούς.

συνδιαβιβάζω, *una traiicio*. Legg. X. 892. E: συνδιαβιβάζειν ἐμπειρίᾳ.

συνδιαθέω (ξυνδ.), *cum aliquo certatim curro*. Polit. 266. C: μετὰ τῆς ἀγέλης ξυνδιαθέων.

συνδιαιτῶμαι (ξυνδ.), *convivo; victu communi fruor*.

Legg. XI. 929. D: *πλὴν τῶν συνδιαιτωμένων.* Tim. 18. B: *ξυνδιαιτωμένους μετ' ἀλλήλων ζῆν.*

συνδιακινδυνεύω, *una periculum suscipio.* Lach. 189. B: *ἡ μετ' ἐμοῦ συνδιεκινδύνευσας.*

συνδιακοσμῶ, *una dispono.* Legg. IV. 712. B: *ἵλεως ... ἡμῖν ἔλθοι συνδιακοσμήσων τήν τε πόλιν καὶ τοὺς νόμους.*

συνδιακρίνω, *una diiudico.* Locr. 104. E: *ἅπαντα ... ταῦτα ... ἁ Νέμεσις συνδιέκρινε σὺν δαίμοσι* cet.

συνδιακυβερνῶ (*ξυνδ.*), *una guberno.* Polit. 304. A: *ὅση ... ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις.*

συνδιαμάχομαι (*ξυνδ.*), *una* (vel *pro aliquo*) *pugno.* Phil. 66. E: *ὡς ... ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην.*

συνδιαπεραίνω, *una absolvo.* Gorg. 506. B: *συνδιαπερᾶναι τὸν λόγον.*

συνδιαπέτομαι, *una pervolo.* Theaet. 199. E: *ἀνεπιστημοσύνας ... ὁμοῦ συνδιαπετομένας ἐν τῇ ψυχῇ.*

συνδιαπονῶ, *una elaboro* (Legg. VIII. 842. E: *ὅσοι περὶ αὐτὴν ταύτην συνδιαπονοῦσιν*) et *exerceor.* Soph. 218. B: *ᾧ συνδιαπονεῖν μετ' ἐμοῦ ... οὐκ ἀηθες.*

συνδιασκέπτομαι, *una perpendo* vel *exploro.* Prot. 349. B: *τὰ δὲ συνδιασκέψασθαι* (*ἐπιθυμῶ*).

συνδιασκοπῶ, *una perscrutor.* Prot. 361. D: *μετὰ σοῦ ἂν ἥδιστα ταῦτα συνδιασκοποίην.* Med. Pol. V. 458. B: *πειράσομαί σοι πρότερα συνδιασκοπεῖσθαι.* Eryx. 399. E: *ἕτοιμος δ' ὑμῖν καὶ ἐγὼ ... συνδιασκοπεῖσθαι.*

συνδιασώζω, *simul conservo.* Conv. 220. E: *συνδιέσωζε καὶ τὰ ὅπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ.*

συνδιαταλαιπωρῶ (*ξυνδ.*), *aerumnas simul fero.* Crit. 45. D: *ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα.*

συνδιατελῶ (*ξυνδ.*), *una maneo s. duro.* Phaed. 91. B: *ἡ δὲ ἄγνοιά μοι αὕτη οὐ ξυνδιατελεῖ ... ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον ἀπολεῖται.*

συνδιατρίβω, *consuetudine cum aliquo coniunctus sum, utor aliquo* (germ. *mit einem umgehen*). Conv. 172. C: *ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω* cet. Theag. 128. B: *ἐμοὶ συνδιατρίβειν.* Lach. 180. D. 188. C. Theag. 129. E: *τῶν μετ' ἐμοῦ συνδιατριβόντων.* Lys. 204. C: *ἐὰν δ' οὗτος καὶ σμικρὸν χρόνον συνδιατρίψῃ σοι* cet.

συνδιαφέρω. Tim. 71. A. legebatur *ξυνδιαφέροντος* pro *ξυμφέροντος*, quod vid.

συνδιηθῶ, *una transfundo.* Tim. 66. E: *τότε γὰρ ὀσμὴ ... οὐδεμία συνδιηθεῖται.*

συνδικάζω, *una iudico.* Legg. VI. 768. B: *ὁ ... ἀκοινώνητος ὢν ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν.*

συνδικία (*ξυνδ.*), *ἡ*, *causae defensio.* Legg. XI. 938. B: *ξυνδικίας κακῆς.*

σύνδικος (ξύνδ.), ὁ, *patronus* (causae). Legg. XI. 929. E: ξύνδικοι.

συνδικῶ (ξυνδ.), *causam alicuius defendo, patrocinor.* Legg. XI. 937. E: τὸ ξυνδικεῖν. Ib. ξυνδικεῖν ἄλλῳ. 938. B: ξυνδικῆσαι.

συνδοκεῖν (ξυνδ.), *communiter videri* vel *probari*, et simpl. *videri;* etiam *commodum esse.* Prot. 331. B: ἦ καὶ σοὶ συνδοκεῖ οὕτως. 340. B: εἰ σοὶ συνδοκεῖ ὅπερ ἐμοί. Soph. 235. B: κἀμοὶ τοῦτό γε οὕτω περὶ αὐτοῦ ξυνδοκεῖ. Crat. 393. C: ἢ οὐ ξυνδοκεῖ; Pol. V. 460. E: ἆρ᾽ οὖν σοι ξυνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς ... τὰ εἴκοσιν ἔτη —; Legg. II. 674. C: εἰ ξυνδοκεῖ. VI. 781. D: εἰ καὶ σφῶν ξυνδοκεῖ ἀκούειν. Hipp. mai. 283. B: πολλοῖς συνδοκεῖ ὅτι cet. Phaed. 64. C: σκέψαι δὴ ... ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ξυνδοκῇ ἅπερ καὶ ἐμοί. 100. C: ἐὰν σοὶ ξυνδοκῇ ὥσπερ ἐμοί. Pol. IV. 434. A. Polit. 277. A: δεῖ ... κἀμοὶ μετὰ σοῦ κοινῇ ξυνδοκεῖν. Legg. I. 626. C. Prot. 354. A: συνεδόκει ἡμῖν ἀμφοῖν. Epin. 986. A: ἆρ᾽ οὐκ ἂν κακὸς ἑαυτῷ ... λεγόμενος ἐν δίκῃ ξυνεδόκει λέγεσθαί ποτ᾽ ἄν (*nonne — videretur recte malus dici?*). Riv. 138. B: ξυνεδόκει (absol. in resp.). Euthyd. 289. B: συνεδόκει ἡμῖν πάντα ταῦτα. Tim. 75. C: ξυνέδοξε ... αἱρετέον. Phaed. 73. B: σκέψαι ἐὰν τῇδέ πῃ σοι σκοπουμένῳ συνδόξῃ. Legg. III. 689. A: σκοπεῖτε εἰ συνδόξει καὶ σφῶν λεγόμενον. IV. 719. C: τοῖς ἄλλοις πᾶσι ξυνδεδογμένος (μῦθος). Phaedr. 267. D: τὸ ... τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσιν ἔοικε συνδεδογμένον εἶναι. Legg. II. 659. D: τοῖς ἐπιεικεστάτοις ... δι᾽ ἐμπειρίαν ξυνδεδογμένον ὡς ὄντως ὀρθός ἐστιν (λόγος).

συνδοκιμάζω (ξυνδ.), *una examino.* Theaet. 197. B: ἀκούσας συνδοκίμαζε. Tim. 20. D: ἵνα ξυνδοκιμάσῃ ... εἴτ᾽ ἐπιτήδειος cet.

σύνδρομος (ξύνδρ.), ὁ ἡ, *concurrens, congruens.* Legg. VIII. 844. E: πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ ξύνδρομον. Etiam *eundem cursum conficiens, comitans.* Epin. 990. B: τούτῳ (τῷ ἡλίῳ) ξυνδρόμους. Plur. ξύνδρομα adverbii instar (*una cum*) ponitur. Polit. 266. C: ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ τῶν ἀνδρῶν ... ἄριστα γεγυμνασμένῳ.

συνδυάζω, *coniugo.* Legg. VIII. 840. D: συνδυασθέντες (germ. *sich paarend*) ἄῤῥην θηλείᾳ κατὰ χάριν καὶ θήλεια ἄῤῥενι.

σύνδυο (ξύνδ.), germ. *zwei zusammen* et simpl. *zusammen.* Parm. 143. D: τούτων ... ἐπείπερ σύνδυο (v. σὺν δύο) ἕκαστα συμβαίνει εἶναι. Conv. 174. D: σύν τε δύ᾽ ... ἐρχομένω (ad Hom.). Legg. XII. 962. E: οἱ δὲ καὶ ξύνδυο νομοθετοῦνται. Tim. 54. D: ξύνδυο ... τοιούτων (v. τούτων) κατὰ διάμετρον ξυντιθεμένων. Hipp. mai. 282. E: ἢ ἄλλους σύνδυο ... τῶν σοφιστῶν.

συνέδριον, τὸ, *consessus.* Prot. 317. D: βούλει ... συνέδριον κατασκευάσωμεν —;

συνεθέλω, consentio. Ep. I. 309. A: *ἐμοῦ συνεθέλοντος.*

συνεθίζω (ξυνεθ.), *assuefacio;* pass. perf. *assuetus sum.* Pol. IX. 589. A: *ὥστε ... μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ ξυνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν.* VII. 520. C: *ξυνεθιζόμενοι.* Polit. 285. A: *διὰ ... τὸ μὴ κατ' εἴδη συνειθίσθαι σκοπεῖν* cet. Soph. 236. D: *συνειθισμένον* (*affirmando assuetum*). Verb. Pol. VII. 520. C: *συνεθιστέον τὰ σκοτεινὰ θεάσασθαι.*

συνειδέναι (ξυνειδ.), *conscium esse, una cum aliquo et de aliquo scire;* etiam simpl. *scire.* Phaed. 92. D: *ἐγὼ ... τοῖς ... λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσι* (ubi nos simpl. *ich weiss dass* cet.). Conv. 216. A: *ξύνοιδ' ἐμαυτῷ ὅτι* cet. B: *ξύνοιδα ... ἐμαυτῷ ἀντιλέγειν ... οὐ δυναμένῳ.* Apol. 21. B: *ἐγὼ ... οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ξύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν.* Ion. 533. C: *ἐκεῖνο ἐμαυτῷ σύνοιδα ὅτι* cet. Phaedr. 257. D: *σύνοισθά που καὶ αὐτὸς ὅτι* cet. Theaet. 206. A: *ἐξ ὧν αὐτὸς σύνοισθα σαυτῷ ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει.* Soph. 232. C: *ξύνισμεν ὡς αὐτοί τε ἀντειπεῖν δεινοὶ* cet. Pol. X. 607. C: *ὡς ξύνισμέν γε ἡμῖν αὐτοῖς κηλουμένοις ὑπ' αὐτῆς.* Apol. 34. B: *ὅτι* (v. *ὂν*) *ξυνίσασι Μελήτῳ ... ψευδομένῳ.* Prot. 348. B: *ἵνα τούτῳ ... ταῦτα συνειδῶμεν* (nos: *um dieses von ihm zu wissen*). Legg. IX. 870. D: *ἃ μηδένα βούλονταί σφισι ξυνειδέναι γιγνόμενα ἢ γεγονότα.* Phaedr. 235. C: *συνειδὼς ἐμαυτῷ ἀμαθίαν.* Legg. V. 742. B: *ὁ ξυνειδὼς καὶ μὴ φράζων.* Euth. 4. C. Pol. I. 331. A: *τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι.* Legg. VI. 773. B: *τὸν αὑτῷ ξυνειδότα ἰταμώτερον ... πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον.* VI. 766. E: (*εἰς*) *τοὺς φίλους τε καὶ ξυνειδότας ὅτι μάλιστα τὰς ἀμφισβητουμένας πράξεις.* Conv. 193. E: *εἰ μὴ ξυνῄδειν Σωκράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὖσι περὶ τὰ ἐρωτικά.* Apol. 22. C: *ἐμαυτῷ γὰρ ξυνῄδειν* (al. *ξυνῄδη*) *οὐδὲν ἐπισταμένῳ.*

σύνειμι (ξύν.), *una sum; versor* (inter alios et in aliqua re; unde etiam *tracto aliquid, studeo alicui rei*); *convenio, colloquor*, et in univ. *utor aliquo* (germ. *umgehen*), praec. disciplinae causa (atque hoc sensu tam de discipulo quam de magistro usurpatur); etiam *consuesco.* Crat. 404. D: *δι' ὅπερ καὶ σύνεστιν αὐτῇ ὁ Ἅιδης σοφὸς ὤν.* Conv. 195. B: *μετὰ δὲ νέων ἀεὶ ξύνεστί τε καὶ ἔστιν.* Alc. I. 118. C: *Δάμωνι ξύνεστι αὐτοῦ τούτου ἕνεκα* (h. e. *disciplinae causa*). Pol. VIII. 568. A: *ξύνεισιν οἱ νέοι πολῖται.* I. 328. D: *τοῖςδε ... τοῖς νεανίαις ξύνισθι.* Lach. 181. C. Euth. 4. C: *ἐὰν ξυνῇς τῷ τοιούτῳ ξυνειδώς.* Gorg. 455. D: *ἐάν σοι συνῶμεν.* Pol. IX. 575. E: *οἷς ἂν ξυνῶσιν.* Apol. 25. B: *ἐάνπερ ξυνῶσι καὶ χρῶνται ἵπποις.* Prot. 336. B: *τὸ συνεῖναι ... ἀλλήλοις διαλεγομένους.* 347. C: *διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ.* Phaedr. 275. B: *χαλεποὶ ξυνεῖναι.* Theaet. 151. A: *ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει ξυνεῖναι* (quippe discipulis). Conv. 176. E: *διὰ*

λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι. Pol. III. 403. B: *φιλεῖν ... καὶ ξυνεῖναι.* IX. 586. B: *ἡδοναῖς ξυνεῖναι.* X. 602. A: *διὰ τὸ ... συνεῖναι τῷ εἰδότι.* Apol. 19. E: *προῖκα ξυνεῖναι ᾧ ἂν βούλωνται.* Phaedr. 240. C: *νεωτέρῳ ... πρεσβύτερος συνὼν* cet. 271. E: *ὧν τότε ἤκουε λόγων ξυνών.* Conv. 192. C: *ὡς ... τούτου ἕνεκα ἕτερος ἑτέρῳ χαίρει ξυνὼν οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς.* Phaed. 81. B: *ἅτε τῷ σώματι ἀεὶ ξυνοῦσα καὶ τοῦτο θεραπεύουσα (ἡ ψυχή).* Legg. VII. 791. B: *δείμασι ξυνοῦσα (ἡ ψυχὴ) ἐκ νέων.* Theaet. 149. D: *ποίαν χρὴ ποίῳ ἀνδρὶ συνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν.* Conv. 211. D: *ξυνόντες ἀεὶ αὐτοῖς (τοῖς παιδικοῖς).* Pol. II. 372. B: *ἡδέως ξυνόντες ἀλλήλοις.* VI. 495. C: *οἱ ξυνόντες αὐτῇ (τῇ φιλοσοφίᾳ).* IX. 586. A: *εὐωχίαις ... ἀεὶ ξυνόντες.* Legg. II. 656. B: *πονηροῖς ἤθεσι ξυνών.* Hipp. mai. 282. C: *τοῖς νέοις συνών* (i. q. *instituens*). Apol. 25. E: *ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων.* Theaet. 210. C: *ἧττον ἔσει βαρὺς τοῖς συνοῦσι.* 168. A: *τοὺς ξυνόντας ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς.* Polit. 287. A: *ὡς ... τοὺς συνόντας ἀπειργάζετο διαλεκτικωτέρους.* Hipp. mai. 283. C: *τοὺς συνόντας αὐτῇ (τῇ σοφίᾳ) καὶ μανθάνοντας.* Crat. 396. D: *ἕωθεν ... πολλὰ αὐτῷ συνῆν.* Pol. X. 617. E: *ᾧ (βίῳ) συνέσται ἐξ ἀνάγκης.* Theag. 127. A: *ὅς σοι προῖκα συνέσται.* Pol. I. 328. A: *ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι καὶ διαλεξόμεθα.* Conv. 181. D: *ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι.* Verb. Prot. 313. B: *ὡς πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ.*

σύνειμι (ξύν.), *convenio*, *congredior* vel *congregor*; *coalesco*, *copulor*. Conv. 197. D: *ξυνόδους ... ξυνιέναι.* Tim. 58. A: *πρὸς αὑτὴν πεφυκυῖα βούλεσθαι ξυνιέναι.* Legg. V. 736. C. VI. 773. A: *εἰς τὴν κοινωνίαν ξυνιέναι.* XII. 962. C. Ep. II. 310. E: *ξυνιέναι εἰς ταὐτό.* Tim. 57. B: *τῶν ἄλλων τινὶ ξυνιὸν γένει.* 76. A: *ξυνιὸν αὐτὸ πρὸς αὑτό.* 49. C: *ἀέρα ξυνιόντα καὶ πυκνούμενον.* Pol. I. 329. A: *ὀλοφύρονται ξυνιόντες* (vern. *wenn sie zusammenkommen*). Conv. 184. E: *τούτων ξυνιόντων εἰς ταὐτὸν τῶν νόμων.* Pol. VI. 493. D: *τὴν τῶν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ξυνιόντων ὀργὴν καὶ ἡδονάς.* Soph. 248. A: *ἀπὸ τῶν πρὸς ἄλληλα ξυνιόντων.* Legg. VI. 773. A: *ταῖς ... ξυνιούσαις ἑστίαις.* Conv. 191. A: *ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὑτοῦ ξυνῄει.*

συνείργω, *copulo.* Tim. 34. C: *συνέρξας.* Pol. V. 461. B: *μὴ συνέρξαντος* (al. *ξυνέρξαντος*) *ἄρχοντος.*

συνείρω (ξυν.), *connecto*, *copulo.* Polit. 267. A: *ξυνείρωμεν ... τὸν λόγον τοῦ ὀνόματος τῆς τοῦ πολιτικοῦ τέχνης.* Crat. 425. B: *συνείρειν.* Legg. II. 654. A: *ᾠδαῖς τε καὶ ὀρχήσεσιν ἀλλήλους ξυνείροντας.*

συνεκπέμπω (ξυν.), *una emitto.* Tim. 91. A: *ξυνεκπέμπει.*

συνεκπίπτω (ξυν.), *una excido* vel *evellor.* Tim 84. B:

ἐκ τῶν ῥιζῶν ξυνεκπίπτουσαι. **prodeo.* Theaet. 156. B: ἀεὶ συνεκπίπτουσα (αἴσθησις) καὶ γεννωμένη μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ.

σ υ ν ε κ π υ ρ ῶ, *concalefacio.* Tim. 65. E: συνεκπυρούμενα καὶ πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναι.

σ υ ν ε κ τ ί ν ω, *una multam solvo.* Legg. IX. 855. B: ἐὰν ... μή τινες ἐθέλωσιν αὐτὸν ... συνεκτίνοντες ἀπελευθεροῖν.

σ υ ν ε κ τ ρ έ φ ω, *una educo.* Conv. 209. C: τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου. Menex. 249. A: τοὺς ... παῖδας συνεκτρέφει αὐτή.

σ υ ν έ λ κ ω, *contraho.* Conv. 190. E: συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. **consocio.* Theaet. 181. A: συνέλξομεν μετ' αὐτῶν ἡμᾶς αὐτούς (antecedunt ὅταν ... ἕλκωνται εἰς τἀναντία).

σ υ ν έ μ π ο ρ ο ς (ξυν.), ὁ, *itineris comes.* Phaed. 108. B: οὔτε ξυνέμπορος οὔτε ἡγεμὼν ἐθέλει γίγνεσθαι.

σ υ ν ε ξ ά γ ω (ξυν.), *una produco.* Theaet. 157. D: ἕως ἂν εἰς φῶς τὸ σὸν δόγμα ξυνεξαγάγω.

σ υ ν ε ξ ά ρ χ ω, *ducem me alicui praebeo.* Ax. 368. D: μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν.

σ υ ν ε ξ ε ρ ε υ ν ῶ μ α ι, *una perscrutor* vel *opem fero in perscrutando.* Theaet. 155. E: ἐάν σοι ἀνδρὸς ... τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν ... συνεξερευνήσωμαι.

σ υ ν ε ξ ε τ ά ζ ω, *una exploro.* Legg. X. 900. D: κοινῇ συνεξεταζόντων τίνα cet.

σ υ ν ε ξ ε υ ρ ί σ κ ω (ξυν.), *una invenio* vel *excogito.* Ep. V. 322. A: τοὺς ... τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἥκιστ' αὐτὸν ξυνεξευρήσειν (sic codd. Vulg. συνεξ.) cet.

σ υ ν ε ο ρ τ α σ τ ή ς (ξυν.), ὁ, *celebritatis socius.* Legg. II. 653. D: Μούσας ... καὶ Διόνυσον ξυνεορταστὰς ἔδοσαν (θεοί).

σ υ ν ε π α ι ν ῶ (ξυν.), *collaudo, comprobo.* Hipp. min. 363. A: (τί) οὐχὶ ἢ συνεπαινεῖς τι τῶν εἰρημένων ἢ καὶ ἐλέγχεις —: Menex. 246. A: ξυνεπαινεῖν τε καὶ κοσμεῖν.

σ υ ν ε π α κ ο λ ο υ θ ῶ (ξυν.), *una sequor, comitor.* Phaed. 81. B: τῇ τοῦ ξυνεπακολουθοῦντος τοῦ σωματοειδοῦς ἐπιθυμίᾳ.

σ υ ν ε π ι θ υ μ η τ ή ς, ὁ, *contentionis socius.* Clit. 408. C: συνεπιθυμητῶν ἢ ἑταίρων σῶν.

σ υ ν ε π ι κ ρ ί ν ω (ξυν.), *una diiudico.* Legg. VII. 792. C: ξυνεπίκρινε ... ἡμᾶς (i. q. *sententias nostras*).

σ υ ν ε π ι μ ε λ ο ῦ μ α ι, *una* vel *simul curo.* Legg. VI. 754. C: τούτους ... δεῖν ... συνεπιμεληθῆναι ὅπως cet.

σ υ ν ε π ι σ κ έ π τ ο μ α ι, *una exploro, perpendo.* Crat. 422. C: δεῦρο ... συνεπίσκεψαι μετ' ἐμοῦ. Hipp. mai. 296. B: ἀλλά μοι τόδε συνεπίσκεψαι. Apol. 27. A: συνεπισκέψασθε. Crat. 422. C: συνεπισκέψομαι.

σ υ ν ε π ι σ π ῶ μ α ι (ξυν.), *mecum traho.* Soph. 236. D: ἢ σε οἷον ὁρμὴ ὑπὸ τοῦ λόγου ... συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι; Tim. 44. A: ἂν δ' αὖ ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμεναι ... ξυνεπισπάσωνται καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν

κύτος cet. Pol. V. 451. A: *τοὺς φίλους ξυνεπισπασάμενος κείσομαι* cet.

συνεπίσταμαι (*ξυν.*), *communiter scio* et simpl. *scio*. Legg. VII. 821. C: *τὸν ... ἥλιον που καὶ σελήνην δρῶντας ταῦθ' ἃ* (*ταῦτα?*) *ἀεὶ πάντες ξυνεπιστάμεθα*.

συνεπιστατῶ (*ξυν.*), *una praecipio*. Pol. VII. 528. C: *εἰ δὲ πόλις ὅλη ξυνεπιστατοῖ* cet.

συνεπιστρέφω (*ξυν.*), *una circumago*. Pol. X. 617. A: *τὴν ... Κλωθὼ ... συνεπιστρέφειν τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν*. Tim. 84. D: *ξυνεπιστρέφον αὐτά*.

συνεπιτίθεμαι (*ξυν.*), *una invado*. Phil. 16. A: *μή σοι μετὰ Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα*.

συνέπομαι (*ξυν.*), *una sequor; comitor;* simpl. *sequor, consequor;* etiam *assequor* vel *capio*. Soph. 238. E: *ξυνέπομαι*. Ib. *ξυνέπει;* Phaed. 112. B: *ξυνέπεται ... αὐτῷ* (*τὸ πνεῦμα*). Tim. 52. D: *καὶ ὅσα τούτοις ἄλλα πάθη ξυνέπεται*. Legg. III. 690. A: *τρίτον ... τούτοις ξυνέπεται τὸ* cet. Polit. 260. A: *ὁπόσαι ξυνέπονται τῇ λογιστικῇ*. Legg. VII. 798. C: *ξυνέπονται ὑπείκοντες*. Soph. 216. B: *τάχ' ... ἂν καὶ σοί τις οὗτος τῶν κρειττόνων συνέποιτο*. Legg. II. 659. C: (*ἵνα*) *ξυνέπηται ... τοῖς αὐτοῖς τούτοις* cet. Phil. 24. D: *ἔστι δ' ... οὐ ῥάδια ταῦτα ξυνέπεσθαι*. Tim. 63. C: *ξυνέπεσθαι τῇ βίᾳ*. Legg. XI. 916. D: *τῷ νόμῳ ξυνεπόμενος*. Polit. 270. D: *ξυνεπόμενον τῇ τοῦ παντὸς ἀνειλίξει*. Tim. 90. D: *ταύταις ... ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ* cet. Polit. 274. D: *ᾧ ... ξυνεπόμενοι ... ζῶμεν* cet. Pol. IX. 575. C. Legg. III. 695. C: *ξυνεπόμενοι τῷ λόγῳ*. III. 679. E: *τὰ τούτοις ξυνεπόμενα*. Phil. 56. C: *μουσικῇ ξυνεπομένας* (*τέχνας*). Legg. IX. 858. E: *κατ' ἐκεῖνα ξυνεπόμενα*. X. 899. C: *ὁπόσα τούτων ξυνεπόμενα* (ut Lat. *consequentia* c. genit.) *εἴπομεν*. Polit. 274. A: *τὸ τῆς κυήσεως ... μίμημα συνείπετο τοῖς πᾶσιν ὑπ' ἀνάγκης*. Legg. IV. 706. A: *ὅτῳ ἂν ... καλόν τι ξυνέσπηται*. IV. 721. C: *ὃ διὰ τέλους αὐτῷ ξυνέπεται καὶ συνέψεται*. Tim. 53. C: *συνέψεσθε* (*me consequemini*).

συνερανίζω, *colligo*. Ax. 369. A: *ὡς ἂν συνηρανισμένων ἐκ ... ὄχλου*.

συνεργός (*ξυν.*), *ὁ ἡ*, *adiuvans*, subst. *adiutor*, *socius*. Def. 414. A: *χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός*. Conv. 180. E: *τὸν ... τῇ ἑτέρᾳ* (*Ἀφροδίτῃ*) *συνεργόν*. 212. B: *τούτου τοῦ κτήματος ... τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἔρωτος οὐκ ἄν τις ῥᾳδίως λάβοι*. Charm. 173. D: *ἡ ... σωφροσύνη ... οὐκ ἂν ἐῴη ... τὴν ἀνεπιστημοσύνην ξυνεργὸν ἡμῖν εἶναι*. Polit. 280. B: *ὅτι τῶν ... ἐγγὺς ξυνεργῶν οὔπω διώρισται*. Legg. VII. 811. E: *μὴ χρῆσθαι τούτοις συνεργοῖς*. Ep. VII. 351. B: *τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις*.

συνέριθος, *ὁ* et *ἡ*, *laboris socius* et *socia*, *administer* et *administra*. Legg. X. 889. D: *ὅσαι ταύταις εἰσὶ συνέριθοι*

τέχναι. Pol. VII. 533. D: συνερίθοις καὶ συμπεριαγωγοῖς χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις.

σύνερξις, ἡ, *copulatio*, *coniugium*. Pol. V. 460. A: ἐφ' ἑκάστης συνέρξεως. Tim. 18. D: εἰς τὴν τῶν γάμων σύνερξιν.

συνέρχομαι (ξυν.), *coeo*, *convenio*; *congredior* (etiam de pugnantibus). Legg. II. 674. B: ὅστις βουλευσόμενος εἰς βουλὴν ... συνέρχεται. Pol. I. 329. A: πολλάκις ... συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτό. Legg. III. 680. E: εἰς τὸ κοινὸν ... πλείους συνέρχονται. Dem. 381. A: τὸ ... ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδότων cet. Legg. VI. 751. D: οἱ νεωστὶ ξυνεληλυθότες. Prot. 337. D: συνεληλυθότας. Theaet. 157. A: πρὶν ἂν τῷ πάσχοντι ξυνέλθῃ. Legg. VI. 794. A: ἐπειδὰν ξυνέλθωσιν. 767. C: συνελθεῖν εἰς ἓν ἱερόν. Conv. 192. E: συνελθὼν καὶ συντακεὶς τῷ ἐρωμένῳ. Legg. III. 699. C: οὐκ ἄν ποτε ξυνελθὼν ἠμύνατο cet. Epin. 981. A: ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν. Theaet. 157. A: τό τέ τινι ξυνελθὸν καὶ ποιοῦν. Soph. 266. C: εἰς ἓν συνελθόν. Tim. 68. C: λευκῷ ξυνελθόν. Tim. 32. C: εἰς ταὐτὸν αὑτῷ ξυνελθόν. Prot. 343. A: κοινῇ ξυνελθόντες. Theaet. 154. D: ξυνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην τοιαύτην. Charm. 137. E: δύο οἰκίαι συνελθοῦσαι εἰς ταὐτόν. Legg. VIII. 835. A: εἰς κοινὸν περὶ αὐτῶν τούτων συνελθόντων. Polit. 301. E: συνελθόντας. Legg. IX. 856. A: εἰς ταὐτὸν ξυνελθόντας. Dem. 381. E.

σύνεσις (ξύν.), ἡ, *intelligentia*; *cognitio*. Crat. 411. A: φρόνησίς τε καὶ σύνεσις cet. 412. A: σύνεσις ... οὕτω μὲν δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι. Soph. 228. D: παραφόρου ξυνέσεως γιγνομένης. Riv. 135. B: ὅσα ξυνέσεως ἔχεται. Phaedr. 232. C: μὴ συνέσει κρείττους γένωνται. Crat. 412. C: ἐπὶ τῇ τοῦ δικαίου συνέσει. 437. B: τῇ ξυνέσει ταύτῃ καὶ ἐπιστήμῃ cet. Pol. II. 376. B: συνέσει τε καὶ ἀγνοίᾳ ὁριζόμενον τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. Menex. 237. D: ὃ (ζῷον) συνέσει ... ὑπερέχει τῶν ἄλλων. Polit. 259. C: πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς σύνεσιν καὶ ῥώμην. Crat. 411. A. Phil. 19. D: νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν cet. Riv. 136. A: εἰς ξύνεσιν περὶ τὰς τέχνας.

συνέστιος (ξυν.), ὁ ἡ, *contubernalis*. Legg. IX. 868. E: τούτοις ... ξυνέστιος αὐτοῖς μηδέποτε γιγνέσθω. Euth. 4. B: ἐάνπερ ὁ κτείνας συνέστιός σοι καὶ ὁμοτράπεζος ᾖ. Legg. IX. 868. D: ξυνέστιον. Ep. VII. 350. C: σύσσιτον καὶ συνέστιον.

συνεύχομαι (ξυν.), *una* vel *idem precor*; etiam *alicui* (nos: *für einen*) *precor*. Phaedr. 257. B: συνεύχομαί σοι. Legg. XI. 931. E: ξυνεύχεται. Phaedr. 279. C: καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχου. Epin. 980. C. Legg. III. 687. D: καὶ μὴν τοῖς γε φίλοις που ξυνευχοίμεθ' ἂν ταῦτα ἅπερ ἐκεῖνοι ἑαυτοῖσι. X. 909. E: ὃς ἂν ἐθέλῃ μετ' αὐτοῦ ξυνεύχεσθαι. Ib. συνευξάσθω. III. 687. E: τότε ... παῖς πατρὶ συνεύξεται;

συνεφέλκω, *mecum traho.* Ep. VII. 335. B: ἦν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν cet. Phaed. 80. E: μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα.

συνεφέπομαι (ξυν.), *una sequor, consequor.* Legg. III. 701. A: ξυνεφέσπετο δὲ ἐλευθερία. Critia 107. B: τῇδέ μοι συνεπισπέσθε. Soph. 254. C: ξυνεπισπώμεθα τῷ λόγῳ τῇδε σκοποῦντες. Tim. 42. C: τῇ ταὐτοῦ ... περιόδῳ τῇ ἐν αὑτῷ ξυνεπισπόμενος (v. ξυνεπισπώμενος). Ep. VII. 344. D: τούτῳ ... τῷ μύθῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται.

συνέχεια, ἡ, *cohaerentia, coniunctio.* Soph. 261. E: τὰ ... τῇ συνεχείᾳ (nos: *in der Verbindung*) μηδὲν σημαίνοντα. 262. C: κατὰ ταύτην ... τὴν συνέχειαν οὐδείς πω συνέστη λόγος.

συνεχής (ξυν.), ὁ ἡ, *continuus; cohaerens; perpetuus.* Legg. I. 625. E: ὅτι πόλεμος ἀεὶ πᾶσι διὰ βίου ξυνεχής ἐστι. Ep. III. 318. ὁ λόγος ... ξυνεχὴς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ. Phaed. 110. D: ὥστε ἕν τι αὐτῆς εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον φαντάζεσθαι. Pol. X. 616. E: νῶτον συνεχὲς ἑνὸς σφονδύλου. Ax. 367. A: συνεχεῖς ἀγῶνες. 365. A: αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν. Legg. V. 738. A: ξυνεχεῖς (τομάς). Tim. 84. E: τὰ ξυνεχῆ νεῦρα. 86. A: ξυνεχῆ καύματα καὶ πυρετοὺς ἀπεργάζεται.

συνέχω (ξυν.), *contineo; complector; colligo, constringo;* pass. etiam *implicor, affligor, laboro.* Phaed. 98. D: ὃ συνέχει αὐτά. Hipp. min. 374. D: οὐκοῦν πάντα ... εἷς λόγος συνέχει —; Polit. 311. C: (ὁπόταν) συνέχῃ τούτῳ τῷ πλέγματι. Gorg. 508. A: θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν cet. Phaed. 99. C. Pol. X. 616. C: πᾶσαν συνέχον τὴν περιφοράν. Legg. XII. 945. D: λυθείσης τῆς τὰ πάντα πολιτεύματα ξυνεχούσης εἰς ἓν δίκης. Soph. 253. C: εἰ συνέχοντα τοιαῦτ' (v. ταῦτα) ἐστίν. Pol. IV. 440. E: καθάπερ ἐν τῇ πόλει ξυνεῖχεν αὐτὴν τρία ὄντα γένη. Soph. 242. E: ὡς τὸ ὂν ... ἔχθρᾳ τε καὶ φιλίᾳ συνέχεται. Legg. VII. 791. E: τῷ κλαίειν ... συνέχεται. Soph. 236. E: ἐν ἀντιλογίᾳ μὴ συνέχεσθαι. Pol. IX. 574. A. Theaet. 479. A: τοῖς μεγίστοις νοσήμασι συνισχόμενος. 512. A: ἀνιάτοις νοσήμασι ... συνεχόμενος. Legg. IX. 863. C: ἀγνοίᾳ ξυνεχόμενος. XII. 944. E: ὀνείδει ξυνεχόμενος. Phaed. 86. B: ξυνεχομένου (τοῦ σώματος) ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ cet. Legg. IV. 714. A: ἀνηνύτῳ ... κακῷ νοσήματι (*tamquam morbo*) ξυνεχομένην. Tim. 43. E: μετ' ἀλλήλων μόγις συνεχομένας. A: οἷς αὐτοὶ ξυνείχοντο δεσμοῖς. Soph. 250. D: πάσῃ συνεσχόμεθα (v. συνεχόμεθα) ἀπορίᾳ. Theaet. 165. B. ἐν φρέατι συσχόμενος (Cl. c. al. συνεχόμενος; v. *Matth.* Gr. Gr. p. 936.).

συνεχῶς (ξυν.), *continenter; perpetuo.* Soph. 262. A: ἐξ ὀνομάτων ... συνεχῶς λεγομένων. B. Pol. VII. 528. C: ξυνεχῶς ... ζητούμενα. Legg. IV. 706. A: ὅτῳ ἂν συνεχῶς ἀεὶ καλόν τι ξυνέσπηται μόνον. VII. 807. E: ἀεὶ ξυνεχῶς.

συνηγορῶ, *patrocinor*. Legg. XI. 937. A: *μαρτυρεῖν καὶ συνηγορεῖν*. B.

συνήδομαι (ξυν.), *una laetor*. Pol. V. 462. E: *ξυνησθήσεται*.

συνήθεια (ξυν.), ἡ, *consuetudo*, *usus* (etiam *usus loquendi*). Pol. VII. 516. A: *συνηθείας ... δέοιτ᾽ ἄν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι*. 517. A. Legg. II. 655. E. IX. 865. E: *ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς τῆς ἑαυτοῦ συνηθείας ἀναστρεφόμενον*. Theaet. 157. B: *ὑπὸ συνηθείας*. 168. B: *ἐκ συνηθείας ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων*. Soph. 248. B: *διὰ συνήθειαν*. Pol. X. 620. A: *κατὰ συνήθειαν ... τοῦ προτέρου βίου*. Legg. II. 655. E: *παρὰ φύσιν ... ἤ τινα ξυνήθειαν*. Ep. III. 315. B: *κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν*. Legg. II. 656. D: *ταῖς συνηθείαις*.

συνήθης (ξυν.), ὁ ἡ, *consuetus*, *assuetus*. Pol. VII. 518. D: *πρὶν ἱκανῶς συνήθης γενέσθαι τῷ παρόντι σκότῳ*. Tim. 21. B: *τὸ ... τῆς ἑορτῆς σύνηθες ἑκάστοτε καὶ τότε ξυνέβη τοῖς παισίν*. Polit. 297. D: *οὐ πάνυ ξύνηθες*. Legg. V. 739. A: *διὰ τὸ μὴ σύνηθες νομοθέτῃ* cet. II. 666. D: *ξυνήθεις ᾄδειν γενόμενοι*. VI. 752. C: *ἱκανῶς ξυνήθεις ... αὐτοῖς γενόμενοι*. VII. 797. E: *πᾶσι ... ποτοῖς καὶ πόνοις ξυνήθη γιγνόμενα* (*σώματα*). Ib. *φίλα τε καὶ συνήθη ... γενόμενα ἁπάσῃ ταύτῃ τῇ διαίτῃ*. 799. C: *ἀκούσας ὁτιοῦν τῶν ... μηδαμῇ πως ξυνήθων*. Charm. 153. A: *ᾖα ἐπὶ τὰς ξυνήθεις* (sic Cl. c. pluribus al. Vulg. *συνήθεις*) *διατριβάς*. **familiaris*, *notus* (germ. ein *Bekannter*). Lach. 188. A: *ἐγὼ ... συνήθης τέ εἰμι τῷδε* cet. Crit. 43. A: *ξυνήθης ἤδη μοί ἐστιν*. Lys. 206. D. Dem. 386: *οἰκείων καὶ συνήθων ... ὄντων*. Ib. *τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν*. Pol. II. 375. E: *πρὸς ... τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους*.

συνήκοος (ξυν.), ὁ ἡ, *qui una audivit* et simpl. *qui audivit*. Legg. IV. 711. E: *οἱ ξυνήκοοι τῶν ... λόγων*.

συνημερεύω, *totum diem cum aliquo transigo*. Phaedr. 240. C: *παιδικοῖς ... ἐραστὴς ... εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων ἀηδέστατον*. Conv. 217. B: *συνημερεύσας*.

συνθαμβῶ, *una obstupesco*. Ion. 535. E: *συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις*.

συνθάπτω, *una sepelio* et simpl. *sepelio*. Legg. X. 909. C: *ἂν δέ τις ἐλεύθερος συνθάπτῃ* cet.

συνθεατής (ξυνθ.), ὁ, *spectationis consors*. Pol. VII. 523. A: *ξυνθεατὴς γενόμενος*. Lach. 179. E: *συνθεατάς*.

σύνθεσις, ἡ, *compositio*. Soph. 263. D: *ἡ τοιαύτη σύνθεσις ἔκ τε ῥημάτων γιγνομένη καὶ ὀνομάτων*. Crat. 431. B: *λόγοι ... ἡ τούτων σύνθεσίς ἐστιν*. Phaed. 92. E: *ἁρμονίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ συνθέσει*. Pol. X. 611. B: *μὴ τῇ καλλίστῃ κεχρημένον συνθέσει*. Polit. 280. B: *τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν*. C. Pol. VII. 533. B: *πρὸς γενέσεις τε καὶ συνθέσεις*.

συνθέτης (ξυνθ.), ὁ, *qui componit*, h. e. *condit* vel *scribit*. Legg. IV. 722. E: οὐδεὶς οὔτ' εἶπέ τι προοίμιον οὔτε ξυνθέτης γενόμενος ἐξήνεγκεν εἰς τὸ φῶς.

συνθετικός, ή, όν, *componens*. Polit. 308. C: τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν.

σύνθετος (ξύνθ.), ὁ ἡ, *compositus*. Phil. 29. E: σύνθετον ... ἐκ τῶν αὐτῶν. Phaed. 78. B: τῷ ... συντεθέντι τε καὶ συνθέτῳ ὄντι φύσει. Pol. III. 400. B: ἐνόπλιόν τέ τινα ... ξύνθετον (int. ῥυθμόν). Phaed. 92. A: τὸ ἁρμονίαν ... εἶναι σύνθετον πρᾶγμα. Soph. 219. A: περὶ τὸ σύνθετον καὶ πλαστόν. Pol. X. 611. B: σύνθετον ... ἐκ πολλῶν. Phaed. 86. A: σωματοειδῆ καὶ σύνθετα cet. Pol. II. 381. A: ξύνθετα πάντα σκεύη. Polit. 279. D: τῶν ... συνθέτων. Phaed. 78. C: ταῦτα ... εἶναι τὰ ξύνθετα. Polit. 288. E: σύνθετα ... εἴδη.

συνθεῶμαι, *una* (etiam cum aliquo) *specto* vel *contemplor*. Lach. 178. A: οὗ δ' ἕνεκα ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεάσασθαι cet. Legg. XII. 967. E: τὰ ... κατὰ τὴν μοῦσαν ... συνθεασάμενος.

συνθήκη (ξυνθ.), ἡ, *pactio*, *conventum*. Crat. 384. D: συνθήκη καὶ ὁμολογία. 435. A. 434. E: διάφορον (τι) ... συνθήκης. 435. A: ἔθους τε καὶ συνθήκης τυχόντα. Legg. IX. 879. A: ἐκ συνθήκης (Lat. *ex composito*). Crat. 435. C: τῇ συνθήκῃ. Ep. VI. 323. C. Crat. 433. E: συνθήκην. Theaet. 183. C: κατὰ τὰς συνθήκας. Pol. II. 359. A: νόμους ... καὶ ξυνθήκας. Crit. 52. D: παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ ὁμολογίας. 54. C: ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς.

σύνθημα, τὸ, *conventum*. Gorg. 492. C: τὰ παρὰ φύσιν συνθήματα. Crat. 433. E: τὸ συνθήματα εἶναι τὰ ὀνόματα.

συνθηρεύω (ξυνθ.), *una venor*. Pol. V. 451. D: ξυνθηρεύειν. 466. C.

συνθλίβω, *comprimo*, *constringo*. Tim. 91. E: ὅπῃ συνεθλίφθησαν ὑπ' ἀργίας ἑκάστων αἱ περιφοραί.

συνιδεῖν (ξυν.), *una spectare* et simpl. *videre*, *considerare*; etiam *cognoscere* et *cognitum habere*. Epin. 973. C: ξύνιδε ἄν σοι δοκῶ cet. Phil. 32. D: πρῶτον ... τόδε ξυνίδωμεν. Legg. XII. 963. C: ξυνιδεῖν. X. 904. B: ταῦτα πάντα ξυνιδών. VI. 779. C: ξυνιδόντες.

συνίζω (ξυν.), *consido*. Tim. 72. D: εἰς ταὐτὸν ξυνίζει.

συνίημι (ξυν.), *intelligo*, *perspicio*; *cognosco*, *novi*. Gorg. 453. A: εἴ τι ἐγὼ συνίημι. 463. D. Theaet. 208. E: ξυνίημι οὐδὲ σμικρόν. Pol. III. 394. C. Soph. 238. E: ξυνίης (Cl. c. al. ξυνιεῖς) τοι; 243. B. (ubi idem Cl. c. al. ξυνιεῖς). Pol. I. 347. A. Theaet. 147. B: οὐδ' ἄρα ἐπιστήμην ὑποδημάτων συνίησιν ὁ ἐπιστήμην μὴ εἰδώς. Soph. 223. E: ἐπεὶ τό γε ἕτερόν που ξυνίεμεν. Legg. II. 664. D. Alc. I. 132. C: εὖ λέγοντος ... τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ ξυνίεμεν (v.

ξύνισμεν); Prot. 325. C: ἐπειδὰν θᾶττον συνίῃ (Vat. συνιῇ) τις τὰ λεγόμενα. Theaet. 184. A: μὴ οὔτε τὰ λεγόμενα ξυνίωμεν cet. Prot. 339. A: τὰ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενα ... ξυνιέναι. Phaedr. 249. B. Crat. 412. A: συνιέναι ... ταὐτὸν παντάπασι τῷ ἐπίστασθαι. Euthyd. 278. A. Soph. 253. B: ὁ ... μὴ ξυνιείς. Theaet. 196. E: ὥς τι συνιέντες ἀλλήλων. Pol. VI. 505. C: ὡς αὖ ξυνιέντων ἡμῶν ὅ τι λέγουσιν. Legg. VII. 791. E: τὰ μήπω φωνῆς ξυνιέντα (παιδία). Pol. I. 347. A: οὐ ξυνῆκα. Parm. 128. A: καλῶς συνῆκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται. Euth. 14. D. Phaedr. 236. D: ἐκ δ' ἁπάντων τούτων ξύνες ὅ σοι λέγω. (Id. Men. 76. D. e Pind.). Ion. 530. C: εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Crat. 414. D: συνεῖναι ὅ τι ποτὲ βούλεται τὸ ὄνομα. Legg. III. 683. B. Epin. 979. B: ξυνεῖναι τὰ λεγόμενα. Prot. 325. E: (ἐπειδὰν) μέλλωσι συνήσειν τὰ γεγραμμένα. Tim. 71. A: ξυνήσειν.

συνίστημι (ξυν.), *compono, construo; conflo, fingo;* perf. aor. 2. et pass. est *constare* (etiam *eodem loco stare*), *consistere* et *esse*, c. praep. ἐκ *exsistere*, c. praep. εἰς *transire*; pass. *componi*, praeter. *compositum, constitutum*, etiam *compactum* esse (velut τὸ ξυνεστός, *compactum*); hinc etiam i. q. intransit. *consistere* et *esse*, c. praep. ἐκ *exsistere*. Polit. 308. C: εἴ τις ... τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν πρᾶγμα ὁτιοῦν ... ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν ξυνίστησιν. Tim. 73. E: τὸ ... ὀστοῦν ξυνίστησιν ὧδε. (33. A. v. ξυνιστᾷ, codd. vero ξυνιστάς, ξυνιστᾶν cet.). 53. B: τὸν θεὸν αὐτὰ ξυνιστάναι. 29. D: ὁ ξυνιστάς. Pol. III. 412. A: τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα. 401. C: ἔν τι ξυνιστάντες. Tim. 71. D: οἱ συνιστάντες ἡμᾶς. Polit. 274. A: δι' ἑτέρων συνιστάντων. Legg. IX. 858. B: τὰ δὲ ξυνιστάντας. Soph. 246. C: μάχη τις ... ἀεὶ ξυνέστηκε. Polit. 64. C: εἴθ' ἡδονὴ ... οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν. Pol. VI. 510. A: ὅσα πυκνὰ ... ξυνέστηκε. Legg. VII. 817. B: ἡ πολιτεία ξυνέστηκε μίμησις τοῦ καλλίστου ... βίου. Tim. 78. D: ἕωσπερ (v. ὥσπερ) ἂν ξυνεστήκῃ τὸ θνητὸν ζῷον. Phaedr. 264. C: δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῷον συνεστάναι. Pol. VII. 530. A: οὕτω ξυνεστάναι τῷ τοῦ οὐρανοῦ δημιουργῷ αὐτόν τε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. Tim. 56. B: ἐξ ὀλιγίστων ξυνεστὸς (sic Par. A. pro v. ξυνεστὼς) τῶν αὐτῶν μερῶν. 81. A: ξυνεστῶτος ... τοῦ ζῴου. 83. A: τῷ ξυνεστῶτι ... τοῦ σώματος. Legg. I. 644. D: ξυνεστηκός. Tim. 61. A: ξυνεστηκυῖαν (γῆν). 82. B: ξυστάσεων ... ξυνεστηκυιῶν. Polit. 281. A: τὸ ... τῶν συνεστώτων. Lys. 203. A: ἀθρόοις συνεστῶσι (*eodem loco stantibus*). Tim. 66. C: τὰ ... παρὰ φύσιν ξυνεστῶτα. Conv. 186. E: συνέστησε τὴν ἡμετέραν τέχνην. Tim. 29. D: δι' ἣν αἰτίαν ... τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυνιστὰς ξυνέστησεν. 30. C. al. Legg. III. 687. A: εἰ ξυνέστησαν ... ἀσφαλῶς αὐτό. Tim. 41. D: ξυστήσας τὸ πᾶν. 91. A: συστήσαντες ἔμψυχον.

Soph. 262. B: *οὐδείς πω συνέστη λόγος*. Tim. 25. A: *μεγάλη συνέστη ... δύναμις βασιλέων*. 45. C: *ἓν σῶμα ... ξυνέστη*. 66. D: *στενώτεραι ξυνέστησαν*. 56. C: *κραυρότερον ἐκείνου ξυστάν*. 55. C: *τὸ ... σχῆμα τοῦ ξυστάντος σώματος*. 61. A: *ἀέρα ξυστάντα*. Pol. VIII. 546. A: *πόλιν οὕτω ξυστᾶσαν*. Tim. 83. D: *πομφολύγων ξυστασῶν ἐκ τοῦ πάθους τούτου*. 55. A: *ξυστάντων*. Crat. 425. A: *ἐκ τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων μέγα ... τι ... καὶ ὅλον συστήσομεν*. Phaed. 92. C: *τελευταῖον ... πάντων ξυνίσταται ἡ ἁρμονία*. Soph. 265. C: *ὅσα ἄψυχα ἐν γῇ ξυνίσταται σώματα*. Polit. 278. D: *εἰ ἡ ψυχὴ ... περὶ ἓν ἕκαστον ἔν τισι συνίσταται* (*sibi constet*). Tim. 60. C: *ξυνίσταται πέτρα*. 78. A: *ὅσα ἐξ ἐλαττόνων συνίσταται*. Phaed. 77. B: *ξυνίστασθαι (αὐτὴν) ἄλλοθέν ποθεν*. Tim. 57. B: *ξυνίστασθαι ..., ἐθέλοντα εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος ἰδέαν*. Legg. VI. 775. C. Tim. 55. B: *κατὰ τέτταρα ξυνιστάμενον*. Soph. 260. E: *ταύτης μὴ συνισταμένης τῆς κοινωνίας*. Tim. 83. D: *φλέγματος ... νέου ξυνισταμένου ὀρός*. 37. E: *ἅμα ἐκείνῳ ξυνισταμένῳ*. Phaedr. 269. C: *συνισταμένην (σύστασιν)*. Polit. 271. B: *πάλιν ... ξυνισταμένους*. Soph. 265. E: *τὰ ... ἐκ τούτων ὑπ' ἀνθρώπων συνιστάμενα*. Tim. 48. A: *ξυνίστατο τόδε τὸ πᾶν*. 59. C: *χαλκὸς ξυσταθεὶς γέγονε*. Legg. III. 685. C: *τὴν συσταθεῖσαν σύνταξιν*. Tim. 54. C: *πολλὰ σμικρὰ ἐκ τῶν αὐτῶν ξυστήσεται* (*consistent* vel *exsistent*). Med. *compono; constituo, condo*. Phaedr. 269. C: *τὸ ὅλον συνίστασθαι*. Phil. 26. A: *ἆρ' οὐ ... μουσικὴν ξύμπασαν ... συνεστήσατο;* Tim. 32. B: *ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατόν*. 69. C: *πᾶν τόδε ξυνεστήσατο*. Epin. 979. A: *μῆνας πρὸς τὸν ἐνιαυτὸν ξυνεστήσατο*. Legg. VII. 796. A: *ἃ ... ἐν τέχναις ἑαυτῶν ξυνεστήσαντο*. Gorg. 504. A: *ἕως ἂν τὸ ἅπαν συστήσηται τεταγμένον ... πρᾶγμα*. Legg. III. 702. D: *συστησώμεθα πόλιν*. Pol. VII. 530. A: *τὰ τοιαῦτα ἔργα συστήσασθαι*. Legg. VII. 802. C. Pol. VI. 493. B: *ὡς τέχνην συστησάμενος*. Polit. 308. D: *οὐδ' ... μήποτε ἐκ χρηστῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων ... συστήσεται (v. συστήσηται) πόλιν τινά*. **concilio, commendo*. Lach. 200. D: *ἄλλους μοι ἑκάστοτε ξυνίστησιν*. Theag. 123. B: *ὅτι οὐκ ἐθέλει σε συνιστάναι παρ' ὧν ἂν σὺ σοφὸς γένοιο*. 122. A: *ἵνα τῳ τούτων τῶν σοφιστῶν δοκούντων εἶναι συστήσω τουτονί*. 123. A: *οὐκ ἐθέλει με οὐδενὶ συστῆσαι*. Charm. 155. B: *ἰατρῷ συστῆσαι περὶ τῆς ἀσθενείας* cet. Theag. 127. A: *ὅτῳ ἂν βούλῃ συστήσομέν σε*.

συνναύτης (ξυν.), ὁ, *navigationis socius*. Pol. III. 389. C: *ἤ τις τῶν ξυνναυτῶν*. Alc. I. 119. D. 135. A: *τοῖς ξυνναύταις*. Polit. 297. A: *σώζει τοὺς συνναύτας*.

σύννοια (ξύν.), ἡ, *reputatio, cogitatio*. Def. 415. A: *σύννοια* (*sollicitudo*) *διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου* (i. e. *tacita*). Epin. 987. C: *τῷ καὶ σμικρὰ ξυννοίας ὀρθῆς θείας*

τε μετειληφότι. Pol. IX. 571. D: εἰς σύννοιαν αὐτὸς αὑτῷ ἀφικόμενος. Legg. VII. 790. A: εἰς σύννοιαν ἀφίκοιτ' ἂν τὴν ὀρθήν. Alc. II. 138. A: τὴν μεγίστην ... σύννοιαν.

συννομή, ἡ, *communis pastio.* Polit. 268. C: τῆς συννομῆς (v. συννομικῆς) αὐτῷ ἀντιποιουμένους. (Legg. V. 737. E. pro v. ξὺν νομῇ Par. A. ξυννομή, quod Bekk. recepit; fortasse scribendum ξύννομα).

συννομίζω, *consentio.* De lege 316. D: τοὺς εἰδότας αὐτοὺς αὐτοῖς συννομίζειν.

συννομικός, vid. συννομή.

συννομοθετῶ, *una lege sancio.* Legg. VIII. 833. E: συννομοθετεῖν.

σύννομος (ξύν.), ὁ ἡ, *item in pascendo versans.* Polit. 287. B: ὅσαι ξύννομοι (τέχναι). **gregalis, contubernalis,* subst. *sodalis.* Legg. XI. 925. C: οἷον ξύννομοι ἴωσαν εἰς τὸν οἶκον. Critia 110. B: πάνθ' ὅσα ξύννομα ζῶα θήλεα καὶ ὅσα ἄῤῥενα. Legg. II. 666. E: παρὰ τῶν ξυννόμων σπάσας. XII. 943. B: εἰς τοὺς αὑτῶν ξυννόμους (εἰσάγειν). **par, respondens; cognatus.* Tim. 42. B: πάλιν εἰς τὴν τοῦ συννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου. Polit. 289. B: γένος ... ἐν αὐτοῖς ταῦτα οὐδὲν ἔχει μέγα ξύννομον. Legg. XI. 930. A: τρόπων ἤθη ξύννομα.

συννοῶ (ξυν.), *mecum reputo, perpendo, meditor;* etiam *existimo, intelligo* vel *perspicio.* Theaet. 164. A: οὐ μὴν ἱκανῶς γε συννοῶ. Soph. 226. D: ὡς ἐγὼ ξυννοῶ. Soph. 238. C. συννοεῖς οὖν ὡς οὔτε φθέγξασθαι δυνατὸν ὀρθῶς —; Polit. 280. B: εἰ ... ξυννοεῖς τὴν οἰκειότητα. Legg. I. 634. E: γέρων ... εἴ τίς τι ξυννοεῖ τῶν παρ' ἡμῖν. Epin. 976. B: ὅταν τινά τις ξυννοῇ ῥᾳδίως ... μανθάνοντα. Phaedr. 241. C: ταῦτα ... χρὴ ... ξυννοεῖν. Polit. 280. B: μὴ δυνάμενος ξυννοεῖν ὅτι cet. Phil. 31. E. Epin. 990. C: οὐ ῥᾴδιον ξυννοεῖν. Legg. IV. 712. D: ξυννοῶν ... τὴν ἐν Λακεδαίμονι πολιτείαν. III. 699. B: μίαν ... σωτηρίαν ξυνενόουν. Soph. 242. D: ξυνενόησαν ὅτι ... ἀσφαλέστερον cet. Phil. 44. E: πότερον ... οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν —; Polit. 270. B: λογισάμενοι ... ξυννοήσωμεν τὸ πάθος ἐκ τῶν νῦν λεχθέντων. Tim. 71. E: ξυννοῆσαι ... ἔμφρονος cet. 82. C. Conv. 220. C: ξυννοήσας ... αὐτόθι ἕωθέν τι εἱστήκει σκοπῶν. Soph. 237. B: συννοήσαντα. Legg. VIII. 835. D: ξυννοήσαντα τί τις χρήσεται τῇ τοιαύτῃ πόλει. Med. Alc. II. 133. A: τί ἂν τις συννοοῖτο; Ib. ὥς τι συννοούμενος.

σύνοδος (ξύν.), ἡ, *congressus, conventus.* Dem. 380. A: τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν. 381. A: περὶ ... τῆς ξυνόδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτης. Theaet. 173. D: σύνοδοι καὶ δεῖπνα cet. Phaedr. 268. A: ἐν ... πλήθους συνόδοις. Legg. I. 640. A: ἐν πάσαις τε ξυνόδοις καὶ κοινωνίαις. Conv. 197. D: ξυνόδους ... ξυνιέναι. Legg. VI. 771. D: ξυνόδους ...

ποιώμεθα δύο τοῦ μηνός. **coniunctio, concretio* vel *compactio;* etiam *id quod compactum est.* Phaed. 97. A: *ἡ ξύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλων τεθῆναι.* Tim. 58. B: *ἡ ... τῆς πιλήσεως ξύνοδος.* 89. B. 61. A: *τὴν ... ὕδατος ξύνοδον.* 60. B: *μέχρι φύσεως τῶν περὶ τὸ στόμα ξυνόδων.*

συνοδύρομαι (ξυν.), *una lamentor* vel *deploro.* Menex. 247. C: *μὴ ξυνοδύρεσθαι.*

συνοίκησις (ξυν.), ἡ, *contubernium;* etiam *coniugium.* Legg. V. 739. B: *ἑκάστῳ τῷ τῆς συνοικήσεως κυρίῳ.* 735. B: *τῇ ξυνοικήσει.* Pol. VII. 520. C: *καταβατέον ... ἑκάστῳ εἰς τὴν τῶν ἄλλων ξυνοίκησιν.* Legg. VI. 752. E. XI. 930. A: *παίδων ἕνεκα τὴν συνοίκησιν ποιεῖσθαι.* IV. 713. A: *ὧν (πόλεων) ἔμπροσθεν τὰς ξυνοικήσεις διήλθομεν.*

συνοικία (ξυν.), ἡ, *domiciliorum communio, contubernium.* Legg. II. 664. A: *ἡ τοιαύτη ξυνοικία πᾶσα.* Pol. II. 369. C: *ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα.* Legg. III. 679. B. 681. B: *ἥκειν ... εἰς τὴν μείζονα ξυνοικίαν.* V. 746. A.

συνοικίζω (ξυν.), *una habitare facio* et in univ. *copulo, coniugo.* Soph. 242. D: *συνοικίζει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι.* Pol. VIII. 546. D: *ὅταν ... οἱ φύλακες συνοικίζωσι νύμφας νυμφίοις παρὰ καιρόν.* Legg. VIII. 848. E: *συνοικίζειν.* XI. 925. D.

σύνοικος (ξύν.), ὁ ἡ, *una habitans; incola; contubernalis,* et in univ. *alicui* vel *cum aliqua re coniunctus.* Conv. 203. D: *ἀεὶ ἐνδείᾳ ξύνοικος.* Pol. II. 367. A: *μὴ ἀδικῶν τῷ μεγίστῳ κακῷ ξύνοικος ᾖ.* Legg. IX. 880. C: *ξένος ... ὢν καὶ μὴ ξύνοικος.* XI. 920. A: *ὅπως ... ὡς ἥκιστα ὁ τοιοῦτος ἡμῖν ᾖ ξύνοικος ἐν τῇ πόλει.* Ep. IV. 321. C: (*ὅτι*) *ἡ ... αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος.* Tim. 57. B: *σύνοικον.* Legg. III. 696. B: *ξύνοικον ἢ γείτονα.* Critia 107. D: *διὰ τὴν ἀεὶ ξύνοικον κατανόησιν.* Legg. IV. 708. A: *τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου προσδέξασθαι ξυνοίκους.* VII. 791. D: *ἀνεπιτηδείους ξυνοίκους ἀποτελεῖ.* XI. 870. C. Phil. 63. D: *ἆρ' ἔτι προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς ξυνοίκους εἶναι —;*

συνοικῶ (ξυν.), *una habito* vel *vivo* (praec. in *matrimonio*); in univ. *una sum, in aliqua re versor* vel *habeo aliquid.* Pol. IX. 587. C: *δούλαις τισὶ δορυφόραις ἡδοναῖς ξυνοικεῖ.* Alc. I. 118. B: *ἀμαθίᾳ ... ξυνοικεῖς ... τῇ αἰσχίστῃ.* Menex. 245. D: *οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ ... συνοικοῦσιν ἡμῖν.* Pol. IX. 587. C: *οὐκοῦν καὶ ἡδονῆς τρίτῳ εἰδώλῳ ... ξυνοικοῖ ἄν;* Legg. III. 679. B: *ᾗ δ' ἂν ... ξυνοικίᾳ μήτε πλοῦτος ξυνοικῇ μήτε πενία* cet. Gorg. 479. B: *μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν.* Phil. 63. C: *πάντων ... γενῶν ἄριστον ... συνοικεῖν ἡμῖν.* Pol. V. 456. B: *γυναῖκες ... ἀνδράσιν ἐκλεκτέαι συνοικεῖν.* 457. D: *ἰδίᾳ ... μηδενὶ μηδεμίαν συνοικεῖν.* 461. E: *ἀδελφοὺς ... καὶ ἀδελφὰς δώσει ὁ νόμος συνοικεῖν.* Legg. V. 728. D: *κοινῇ ξυνοικεῖν.* Critia 113. D: *γυναικὶ ... συνοικῶν Λευκίππῃ.* Legg. VIII. 848. A: *οἵ ... τινες*

ἂν ... ὦσι ξυνοικοῦντες. Menex. 246. E: κακῷ ξυνοικοῦντα. Legg. V. 740. E: τῶν ξυνοικούντων. Pol. IX. 577. A: ξυνῳκηκότος ... ἐν τῷ αὐτῷ. Polit. 302. E: βαρυτάτη ξυνοικῆσαι (μοναρχία). Legg. XI. 930. A: οἵτινες ἑκατέρῳ ξυνοικήσουσιν. Critia 117. E: τοῦτο ... πᾶν συνῳκεῖτο (v. συνῴκει τὸ) ... ὑπὸ πολλῶν καὶ πυκνῶν οἰκήσεων.

συνοίομαι (ξυν.), *idem censeo, assentior.* Pol. VI. 500. A: ἐγὼ ... ξυνοίομαι. VII. 517. C. 500. B: οὐκοῦν καὶ αὐτὸ τοῦτο ξυνοίει cet. Theaet. 171. A: (εἰ) τὸ ... πλῆθος μὴ συνοίεται. Pol. VII. 517. C: καὶ τόδε ξυνοιήθητι.

σύνολος (ξύν.), η, ον, *universus, totus.* Soph. 220. B: τοῦ ... ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἁλιευτική. Legg. I. 654. B: χορεία ... τὸ ξύνολόν ἐστιν. Polit. 299. D: ξυνόλης ὁποιασοῖν σκευουργίας. Ib. τῆς περὶ τὰ φυτὰ ξυνόλης τέχνης.

συνομολογία (ξυν.), ἡ, *conventio, concessio.* Soph. 252. A: ταύτῃ ... τῇ συνομολογίᾳ. Legg. XII. 966. A: πρῶτον βεβαιωσώμεθα τῇ ξυνομολογίᾳ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

συνομολογῶ (ξυν.), *convenio, concedo; consentio* et *assentior.* Epin. 979. D: οὐδεὶς οὐδενὶ ... ξυνομολογεῖ τῶν πολλῶν. Legg. IX. 859. D: περὶ δικαιοσύνης ... πάντες πως ξυνομολογοῦμεν πάντα εἶναι ταῦτα καλά. VI. 768. A: ἃς (ἀρχὰς) ἂν ὅ τε φεύγων καὶ ὁ διώκων ξυνομολογῆτον. Gorg. 504. B: ἀνάγκη ... καὶ τοῦτο συνομολογεῖν. Soph. 249. E: ταῦτα ... ξυνομολογοῦντες. Euthyd. 286. B: καὶ τοῦτο συνωμολόγει. Phaed. 91. D: ξυνωμολογείτην ... ταῦτ' εἶναι ἄμφω. Soph. 221. A: συνωμολογήκαμεν οὐ μόνον τοὔνομα cet. Tim. 26. A: ὅθεν ταχὺ ξυνωμολόγησά σοι τὰ ἐπιταχθέντα χθές. Pol. I. 342. D: ξυνωμολόγησε ... καὶ ταῦτα. Prot. 314. C: ἕως συνωμολογήσαμεν ἀλλήλοις. Legg. X. 889. E: ὅπῃ ἕκαστοι ἑαυτοῖσι συνωμολόγησαν νομοθετούμενοι. Phaed. 91. C: ξυνομολογήσατε. Tim. 20. B. Theag. 122. B: συνομολογήσωμεν τί ποτε οἰόμεθα τοῦτ' εἶναι cet. Eryx. 399. E: συνομολογῆσαι. Ep. VII. 357. C: τούτοιν ... ξυνομολογησάντοιν. Legg. I. 648. B: καὶ τοῦτο ... ξυνομολογήσει πᾶς. Phil. 60. B: οὐκοῦν καὶ τόδε ... ἡμῖν ξυνομολογοῖτο; Phil. 41. D: συνωμολογημένον ἡμῖν κεῖται. Soph. 248. A: τοῦτο ἡμῖν ... μενέτω ξυνομολογηθέν. Polit. 284. C: τούτου μὴ ξυνομολογηθέντος. Med. Legg. VI. 770. E: ταῦτα ἡμεῖς ... ξυνωμολογησάμεθα. Euthyd. 280. A. Legg. II. 660. D: ξυνομολογησώμεθα τὰ νῦν. Ep. VIII. 356. B: ξυνομολογησάμενοι.

συνοπαδός (ξυν.), ὁ et ἡ, *comes.* Phaedr. 248. C: ἥτις ἂν ψυχὴ θεῷ ξυνοπαδὸς γενομένη κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν. Soph. 216. B: συνοπαδὸν· γιγνόμενον (τὸν ξένιον θεόν).

συνοπτικός, ή, όν, *qui uno in conspectu res contemplatur.* Pol. II. 537. C: ὁ μὲν γὰρ συνοπτικὸς διαλεκτικός.

συνορῶ (ξυν.), *collustro* (ap. Cicer.), *uno conspectu com-*

prehendo; etiam *perspicio.* Epin. 979. A: *πάντα ἀριθμὸν πρὸς ἀριθμὸν ἤρξατο συνορᾶν.* Dem. 381. E: *ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν.* Ib. *μὴ δυνάμενοί γε ξυνορᾶν* cet. Phaedr. 265. D: *εἰς μίαν ... ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλὰ διεσπαρμένα.* Legg. XII. 965. B: *πρὸς ἐκεῖνο συντάξασθαι πάντα ξυνορῶντα.*

συνουσία (*ξυν.*), *ἡ*, *societas, consuetudo; usus* (germ. *Umgang*); *congressus; sermo* vel *disputatio*; etiam *tractatio, studium.* Prot. 335. C: *ἵνα συνουσία ἐγίγνετο.* 338. C: *ἵνα ... συνουσία τε καὶ διάλογοι ἡμῖν γίγνωνται.* Phaedr. 240. C: *ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει.* Phaed. 81. C: *ἡ ὁμιλία τε καὶ ξυνουσία τοῦ σώματος.* Conv. 173. A: *τότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη.* Legg. VI. 776. A: *κατακορὴς ... ξυνουσία.* Theag. 130. A: *ἔστι ... τοιαύτη ἡ ἡμετέρα συνουσία* (*haec est consuetudinis nostrae ratio*). Prot. 318. A: *τυγχάνει ἐν ἐπιθυμίᾳ ὢν τῆς σῆς συνουσίας.* Gorg. 461. A: *ταῦτα ... ὅπῃ ποτὲ ἔχει ... οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι.* Phaed. 83. D: *τῆς τοῦ θείου ... συνουσίας.* Theaet. 150. D: *προϊούσης τῆς ξυνουσίας.* Conv. 219. D: (*ὅπως*) *ἀποστερηθείην τῆς τούτου συνουσίας.* Legg. II. 652. A: *ἐν τῇ κατ' ὀρθὸν χρείᾳ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας.* VIII. 838. A: *ὡς εὖ ... εἴργονται τῆς τῶν καλῶν συνουσίας.* XII. 968. C: *μετὰ ξυνουσίας πολλῆς γίγνοιτ' ἂν* (*διδαχή*). Hipp. mai. 286. D: *ἀπιὼν ... ἐκ τῆς συνουσίας.* Ep. VII. 341. C: *ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτό.* Gorg. 515. B: *τίνα φήσεις βελτίω πεποιηκέναι ἄνθρωπον τῇ συνουσίᾳ τῇ σῇ;* Conv. 173. B: *παραγεγόνει ... ἐν τῇ συνουσίᾳ.* Pol. VI. 493. B: *ξυνουσίᾳ τε καὶ χρόνου τριβῇ.* Theag. 125. B: *τῶν τί σοφῶν συνουσίᾳ* cet. 127. B: *τῇ σῇ συνουσίᾳ.* Prot. 310. A: *τί οὖν οὐ διηγήσω ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν —;* Theaet. 150. E: *διὰ πονηρὰν ξυνουσίαν.* Soph. 217. D: *μὴ κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν.* Polit. 285. C: *τὴν περὶ τὰ γράμματα συνουσίαν τῶν μανθανόντων.* Conv. 172. C: *εἰ νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην.* 176. E: *μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν.* Legg. II. 672. A: *κατὰ νόμους ... πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι.* Theag. 125. A: *διὰ τὴν τίνος συνουσίαν σοφὸς ἂν γένοιτο τύραννος.* Lach. 201. C: *τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.* Ep. VII. 330. A: *κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν.* Prot. 347. E: *αἱ τοιαίδε συνουσίαι.* Phaedr. 239. A: *πολλῶν ... ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων.* Legg. I. 640. D: *γιγνομένων ... τούτων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ξυνουσιῶν.* Prot. 335. B: *παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις.* Pol. VI. 499. A: *ἐν δίκαις καὶ ἐν ἰδίαις συνουσίαις.* IX. 573. A: *τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις ἡδονῶν ἀνειμένων.* Legg. XII. 950. E: *ἐν ἱεραῖς τε καὶ εἰρηνικαῖς συνουσίαις.* Ep. II. 310. E: *ἔν τε ἰδίαις ξυνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν.* Prot. 316. C: *ἀπολείποντας τὰς τῶν ἄλλων συνουσίας.* Phaedr.

232. C: τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας. Phaed. 111. B: τοιαύτας συνουσίας γίγνεσθαι αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς (τοὺς θεούς). Legg. IX. 854. B: ἴθι ἐπὶ τὰς τῶν λεγομένων ὑμῖν ἀγαθῶν ξυνουσίας. C: τὰς τῶν κακῶν ξυνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί. Apol. 19. E: τὰς ἐκείνων ξυνουσίας ἀπολιπόντας. **consuetudo* (amantium), *concubitus.* Conv. 192. C: ἡ τῶν ἀφροδισίων συνουσία. 206. C: ἡ ... ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν. 191. C: (ἵνα) πλησμονὴ ... γίγνοιτο τῆς συνουσίας. Tim. 91. A: διὰ ταῦτα θεοὶ τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο. Legg. VIII. 838. A: τοῦ κατὰ φύσιν χρῆσθαι τῇ τῆς παιδογονίας συνουσίᾳ.

συνουσιαστής, ὁ, *sodalis* (praec. *is qui sermonem cum aliquo confert*). De lege 319. E: ὀαριστὴς συνουσιαστής ἐστιν ἐν λόγοις. Ib. συνουσιαστὴν τοῦ Διός.

σύνοψις, ἡ, *conspectus; contemplatio.* Legg. IX. 858. C: γίγνοιτο ... ἂν ... κατὰ φύσιν μᾶλλον ἡμῖν ἡ σύνοψις τῶν νόμων. Pol. VII. 537. C: συνακτέον εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.

σύνταξις (ξύντ.), ἡ, *compositio; descriptio, constitutio.* Legg. V. 747. A: τούτων μὴ ἀπολείπεσθαι τῆς συντάξεως. Pol. V. 462. C: εἰς μίαν σύνταξιν τὴν τοῦ ἄρχοντος ἐν αὐτῇ. IX. 591. D: τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει ξύνταξίν τε καὶ ξυμφωνίαν. Tim. 24. C: ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν. Legg. III. 685. C: ἐκείνην τὴν συσταθεῖσαν σύνταξιν (*vim coniunctam*) ἐδέδισαν οἱ τότε.

συνταράττω (ξυντ.), *perturbo, turbo.* Tim. 85. A: ξυνταράττον αὐτάς (τὰς περιφοράς). Legg. VII. 798. A: συνταραχθεὶς ὑπὸ νόσων.

σύντασις, ἡ, *contentio.* Conv. 206. B: ἐν τίνι πράξει ἡ σπουδὴ καὶ ἡ σύντασις ἔρως ἂν καλοῖτο; Phil. 46. D: σύντασιν (sic Cl. c. al. Vulgo σύστασιν) ἀγρίαν ποιεῖ.

συντάττω (ξυντ.), *compono, conflo; dispono; constituo* et *instituo; condo.* Gorg. 504. A: κοσμοῦσι ... τὸ σῶμα καὶ συντάττουσιν. Phil. 30. C: κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας cet. 28. D: φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν (τὰ ξύμπαντα). Legg. I. 625. C: κατὰ τί τὰ ξυσσίτια ... ὑμῖν συντέταχεν ὁ νόμος —; Critia 120. D: τοιαύτην δύναμιν ... ξυντάξας. Legg. X. 903. D: ψυχὴ συντεταγμένη σώματι. I. 634. B: ποῦ ... τοῦτ' ἐστὶ ταὐτὸν περὶ τὰς ἡδονὰς συντεταγμένον ἐν τοῖς νόμοις; XI. 930. E. (935. D. pro συντεταγμένῳ scrib. videtur συντεταμένῳ). VII. 817. E: ταῦτ' ... ἔστω ... συντεταγμένα νόμοις ἔθη. X. 906. E: ἡνιόχοισι ... ἐν ἁμίλλῃ συντεταγμένοις. Med. Legg. I. 625. E: πάνθ' ὁ νομοθέτης ... πρὸς τοῦτο βλέπων συνετάττετο. 626. A: ὡς ... τὰ νόμιμα ἡμῖν ... συνετάξατο. VI. 781. B: πάντα συντάξασθαι κοινῇ γυναιξί τε καὶ ἀνδράσιν ἐπιτηδεύματα. XII. 965. B. Phaedr. 263. E:

πρὸς τοῦτο ... συνταξάμενος τὸν ... λόγον διεπεράνατο. Legg. V. 745. D: *εἰς ἴσα ... μέρη συνταξάμενον.*

σύνταφος (*ξύντ.*), *ὁ ἡ*, *qui una sepelitur.* Legg. IX. 873. D: *μηδὲ μεθ' ἑνὸς ξυντάφου.*

συντείνω (*ξυντ.*), *contendo*, *intendo*; etiam *refero.* Phil. 47. A: *τὸ ... τῆς ἡδονῆς πολὺ πλέον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ.* Euth. 12. A: *ξύντεινε σαυτόν.* Legg. VIII. 830. D: *χορούς τε εἰς ταῦτα ἅμα καὶ γυμναστικὴν πᾶσαν ξυντείνων.* Gorg. 507. D: *πάντα εἰς τοῦτο ... συντείνοντα* (*referentem*). Phaed. 98. D: *χαλῶντα καὶ συντείνοντα τὰ νεῦρα.* Polit. 308. A: *ἐπὶ πόλεμον ἀεί τινα τὰς αὑτῶν ξυντείνοντες πόλεις.* Legg. VII. 800. D: *ῥήμασί τε καὶ ῥυθμοῖς ... συντείνοντες τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχάς.* I. 641. E: *ἐπὶ τὸ δηλῶσαι ... ξυντεῖναι τὸν λόγον.* Pol. IX. 591. C: *οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται —;* 590. B: *ὅταν τὸ λεοντῶδες ... συντείνηται ἀναρμόστως.* Recipr., ut Lat. *contendere* et *intendere* (vern. *sich anstrengen* vel *bemühen*). Crat. 398. E: *οὐ συντείνω.* Legg. X. 887. C: *ἐπειδὴ προθύμως συντείνεις.* Ep. VII. 344. B: *συντείνων.* Soph. 239. B: *ὅ τι μάλιστα δύνασαι συντείνας.* Pol. VI. 504. E: *πᾶν ποιεῖν συντεινομένους.* Euthyd. 288. D: *συντεταμένον καὶ σπουδάζοντα.* (Legg. XI. 935. C. pro *συντεταγμένῳ* scrib. *συντεταμένῳ*, oppos. *παίζοντι*). Intrans. *tendo* (ad aliquid), *specto*; in re pos. etiam *pertineo.* Theaet. 184. D: (*εἰ*) *μὴ εἰς μίαν τινὰ ἰδέαν ... πάντα ταῦτα ξυντείνει.* Legg. V. 731. A: *ἧττον συντείνει πρὸς ἀρετὴν τὴν ἀληθῆ.* VII. 813. E: *ὅσα εἰς ἱππικὴν μαθήματα συντείνει.* X. 903. C: *ὧν ἓν καὶ τὸ σὸν ... μόριον εἰς τὸ πᾶν ξυντείνει βλέπον ἀεί.* Crat. 403. B: *τὰ δ' ἐμοὶ δοκεῖ πάντα ἐς* (v. *εἰς*) *ταὐτόν τι συντείνειν.* Legg. X. 903. C: *πρὸς τὸ κοινῇ ξυντείνων βέλτιστον.* Ep. III. 316. E: *τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων.* Polit. 294. B: *τὸν ... νόμον ὁρῶμεν σχεδὸν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ξυντείνοντα.* Def. 415. D: *χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.* Polit. 309. B: *τὰς ... ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν μᾶλλον ξυντεινούσας* (*φύσεις*). — Verb. Ep. VII. 340. C: *ξυντατέον ... εἶναι νῦν.*

συντεκταίνομαι (*ξυντ.*), *una fabricor* et simpl. *fabricor.* Tim. 30. B: *τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο.* 45. B: *φωσφόρα συνετεκτήναντο ὄμματα.*

συντέλεια, *ἡ*, in rebus ponitur communiter ad aliquid conferentibus. Legg. X. 905. B: *οὐκ εἰδὼς αὐτῶν τὴν συντέλειαν ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται.*

συντελῶ, *perago*, *facio.* Ax. 371. D: *τὰς ... ἁγιστείας κἀκεῖσε συντελοῦσι.*

συντέμνω, *una divido* s. *distribuo.* Polit. 261. A: *ἀλλ' ἐπακολουθῶν σύντεμνε.* Soph. 227. D: *πειράσομαί σοι συντέμνειν.* *(brevi) *praecido*, *breviter complector.* Ep. III. 318. B:

διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. Prot. 334. D: σύντεμνέ μοι τὰς ἀποκρίσεις καὶ βραχυτέρας ποίει.

συντεταγμένως, vid. συντεταμένως.

συντεταμένως (ξυντ.), *contente*, h. e. *summo studio, maximo opere*. Phil. 59. A: τὰ περὶ δόξας ζητοῦσι ξυντεταμένως (sic Σ a corr. m. Vulgo ξυντεταγμένως). Pol. VI. 499. A: οἵων ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς ξυντεταμένως (codd. nonnulli ξυντεταγμένως) ἐκ παντὸς τρόπου. Apol. 23. E: ξυντεταμένως (sic ΞΥ pro v. ξυντεταγμένως) ... λέγοντες περὶ ἐμοῦ (Lat. *contente dicere*). Ep. VII. 338. B: συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν cet.

σύντεχνος, ὁ ἡ, *artis consors*. Polit. 274. C: παρ' Ἡφαίστου καὶ τῆς συντέχνου.

συντήκω (ξυντ.), *colliquefacio*; *conflo*. Tim. 43. A: πυκνοῖς γόμφοις ξυντήκοντες. Conv. 192. E: ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφῦσαι εἰς τὸ αὐτό. Tim. 83. B: ὅταν νέα ξυντακῇ σὰρξ ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν φλόγα πυρός. Conv. 183. E: ἅτε μονίμῳ συντακείς. 192. E: συντακεὶς τῷ ἐρωμένῳ.

συντίθημι (ξυντ.), *compono*; *coniungo*; *condo* (etiam *conscribo* s. *scribo*). Phaedr. 278. C: εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους. Soph. 252. A: ὅσοι ... συντιθέασι τὰ πάντα (opp. διαιροῦσιν). Crat. 427. C: ἐκ ... τούτων τὰ λοιπὰ ... συντιθέναι. Euthyd. 305. C: δεινοὺς λόγους συντιθέναι. Menex. 249. D. Phaedr. 260. B: συντιθεὶς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου. Phil. 30. B: ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθέν. Apol. 27. A: ὥσπερ αἴνιγμα ξυντιθέντι. Soph. 252. B: ἐκ τούτων συντιθέντες. Crat. 424. E: συλλαβὰς ... συντιθέντες. Pol. II. 377. D: μύθους τοῖς ἀνθρώποις ψευδεῖς συντιθέντες. Tim. 72. E: οἱ ξυντιθέντες ἡμῶν τὸ γένος. Menex. 236. B: ὅτε ... συνετίθει (Parr. EF et Ven. Ξ a pr. m. συνετίθη) τὸν ἐπιτάφιον λόγον. Phaedr. 278. C: εἴ τις ἄλλος ... ποίησιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾠδῇ συντέθεικε. Phaedr. 228. A: ἃ Λυσίας ... κατὰ σχολὴν συνέθηκε. Crat. 434. A. Polit. 276. E: εἰς ταὐτὸν βασιλέα καὶ τύραννον ξυνέθεμεν. Crat. 425. A: συνέθεσαν (οἱ παλαιοί). Tim. 69. D: τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν. Legg. II. 669. D: πάντας ψόφους εἰς ταὐτὸ οὐκ ἄν ποτε ξυνθεῖεν. Phaed. 77. C: εἰ θέλετε συνθεῖναι τοῦτόν τε τὸν λόγον εἰς ταὐτὸν καὶ ὃν πρὸ τούτου ὡμολογήσαμεν. Prot. 356. B: συνθεὶς τὰ ἡδέα. Soph. 262. E: συνθεὶς πρᾶγμα πράξει δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος. Tim. 33. D: ὁ συνθεὶς (*qui mundum condidit*). 74. C: ξυνθεὶς ζύμωμα. Polit. 273. B: παρὰ ... τοῦ συνθέντος πάντα τὰ καλὰ κέκτηται (ὁ κόσμος). Legg. VII. 812. D: τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ. 816. C: μετὰ τῆς ἄλλης μουσικῆς τὴν ὄρχησιν συνθέντα. Ep. VII. 341. B: συνθέντα ὡς αὑτοῦ τέχνην. Legg. II. 669. C: σχήματα ξυνθεῖσαι. Crat. 434. A: ἐξ ὧν τὰ πρῶτα ὀνόματά τις ξυνθήσει. Polit. 259. D: εἰς ταὐτὸν ... ξυνθήσομεν. Crat. 434. A: ἐξ ὧν ξυντίθεται τὰ ζωγρα-

φούμενα. 425. A: συντίθενται. 396. A: συντιθέμενα ... εἰς ἕν. Polit. 288. E: ἐκ μὴ συντιθεμένων ... γενῶν. Pol. VII. 533. B: τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων. X. 618. C: ξυντιθέμενα ἀλλήλοις καὶ διαιρούμενα. Phaed. 78. C: ᾗπερ ξυνετέθη (sic Cl. c. al. Vulgo συνετέθη). Euthyd. 306. A: ἐξ ὧν συνετέθη. Phaed. 93. A: ἐξ ὧν ἂν ξυντεθῇ. 92. B: ἐξ ὧν ἔδει αὐτὴν ξυντεθῆναι. Tim. 55. E: τὸ ... ἐξ ἑκατέρου ξυντεθὲν ἐπίπεδον. Parm. 143. D: συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ. Phaed. 78. B: τῷ ... ξυντεθέντι τε καὶ ξυνθέτῳ ὄντι. Euthyd. 306. A: ἐκ δυοῖν κακοῖν συντεθέντα. Theaet. 203. C: συντεθέντων αὐτῶν. Verb. Crat. 434. B: ἐξ ὧν συνθετέον. *Compono* est etiam *constituo*. Phaedr. 254. D: ἐλθόντος ... τοῦ συντεθέντος χρόνου. Hinc med. συνθέσθαι in eis ponitur qui inter se pacti sunt, inter quos aliquid convenit. Crat. 435. A: αὐτὸς σαυτῷ συνέθου. Crit. 52. D: καθ' ἃς (ὁμολογίας) ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύσεσθαι. Ep. VII. 346. D: ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. Menex. 245. C: ξυνέθεντο. Crat. 433. E: ἐάν τέ τις συνθῆται cet. Pol. II. 359. A: ξυνθέσθαι ἀλλήλοις μήτ' ἀδικεῖν μήτ' ἀδικεῖσθαι. B. Legg. XI. 920. D. Gorg. 520. C: μὴ συνθέμενος αὐτῷ μισθόν. Crat. 383. A: ξυνθέμενος καλεῖν. 433. E: δηλοῦν (τὰ ὀνόματα) τοῖς συνθεμένοις.

συντιτρῶ (ξυντ.), *perforo; per canales* (alterum in alterum) *duco* et (utrumque) *coniungo*. Tim. 91. A: τὴν τοῦ ποτοῦ διέξοδον ... ξυνέτρησαν εἰς τὸν ... μυελὸν ξυμπεπηγότα. Critia 115. D: διώρυχα ... ἐπὶ τὸν ἐξωτάτω τροχὸν ξυνέτρησαν. Phaed. 111. D: τούτους ... πάντας ὑπὸ γῆν εἰς ἀλλήλους συντετρῆσθαι ... πολλαχῇ. Critia 115. E: εἰς ὃν ἡ θάλαττα συνετέτρητο.

συντομία, ἡ, *brevitas*. Phaedr. 267. B: συντομίαν ... λόγων.

συντόμως, *breviter*. Tim. 25. E: ὡς συντόμως εἰπεῖν.

συντονία (ξυντ.), ἡ, *intentio* (germ. *Spannung*). Tim. 84. E: ἃ ... ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ξυντονίας τοῦ παθήματος τὰ νοσήματα τέτανοι ... προσεῤῥήθησαν. **contentio, attentio*. Def. 413. D: συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν. 414. A: ἔννοια συντονία διανοίας.

συντονολυδιστί (ἁρμονία). Pol. III. 398. E.

σύντονος, ὁ ἡ, *intentus*, trop. *acer, vehemens*. Conv. 203. D: ἀνδρεῖος ὢν ... καὶ σύντονος. Locr. 102. E: ὀργαί τε σύντονοι cet. Legg. V. 734. A: συντόνους ... ἐπιθυμίας τε καὶ ἔρωτας. Locr. 104. C: σύντονα ... δείματα. Tim. 74. D: συντονωτέραν (δύναμιν) ... σαρκῶν. Soph. 242. E: φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν, αἱ δὲ μαλακώτεραι cet.

συντόνως (ξυντ.), *contente* (germ. *angestrengt* et *streng*). Phaedr. 253. A: συντόνως ... πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν. Pol. VII. 539. D: μεῖναι ἐνδελεχῶς καὶ ξυντόνως. X. 619. B: συν-

τόνως ζῶντι. Tim. 88. A: ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις συντόνως ἴῃ. Legg. VI. 752. D.

σύντρεις, *tres simul.* Tim. 54. E: κατὰ σύντρεις ... γωνίας.

συντρέφω (ξυντρ.), *una educo.* Legg. VI. 752. C: ξυντραφέντες (οἱ παῖδες). (pass.) *concresco, nascor.* Phaed. 96. B: (ἆρα) τότε ... τὰ ζῶα συντρέφεται. Tim. 75. A: ἡ ... γιγνομένη καὶ ξυντρεφομένη φύσις.

συντρέχω (ξυντρ.), *una curro.* Polit. 266. C: τἀνθρώπινον ἡμῶν ἅμα γένος ... ξυνδεδραμηκὸς γένει ... εὐχερεστάτῳ.

συντρίβω, *contero, comminuo.* Men. 77. A: τοὺς συντρίβοντάς τι. Hipp. mai. 290. E: συντρίψασα ... τὴν χύτραν. Pol. X. 611. D: τὰ δὲ συντετρῖφθαι.

σύντροφος (ξύντρ.), ὁ ἡ, *una nutritus*, etiam *una natus; eisdem moribus assuefactus.* Polit. 273. B: τὸ τῆς πάλαι ποὶ φύσεως ξύντροφον. Legg. XII. 949. C: οὐδ' ... τοιούτους ἄλλους κυρίους τῆς χώρας παρέξονται ξυντρόφους. Act. est *una nutriens.* Legg. VIII. 845. D: τοῖς ὕδασι ξύντροφα (πνεύματα) τῶν ἐκ γῆς ἀναβλαστανόντων, et *una pascens.* Polit. 267. E: εἴ τις τῶν ἄλλων ... κοινῇ τῆς ἀγέλης ξύντροφος εἶναι φησὶ καὶ προςποιεῖται.

συντυγχάνω (ξυντ.), *concurro; occurro, incido.* Tim. 56. D: γῆ ... ξυντυγχάνουσα πυρί. Legg. VI. 762. D: κολαζέσθω ... πληγαῖς ὑπὸ τοῦ συντυγχάνοντος. Lys. 203. A: συνέτυχον Ἱπποθάλει. Legg. IV. 709. C: ξυμπιπτόντων ὅσα δεῖ χώρᾳ ξυντυχεῖν. Tim. 56. D: ξυντυχόντα τὰ μέρη.

συντυχία, ἡ, *casus* (germ. *Unfall*). Phaedr. 248. C: καί τινι συντυχίᾳ χρησαμένη cet.

συνυπηρετῶ (ξυν.), *una servio* et simpl. *servio, adiuvo.* Legg. XI. 934. B: ταὐτὸν δ' ἔργον δρῶντα ξυνυπηρετεῖν δεῖ τῷ νομοθέτῃ τὸν δικαστήν.

συνυποτίθεμαι, *una* vel *simul sumo* et in univ. *pono.* Ax. 370. A: μὴ συνυποτιθέμενος ... μίαν αἴσθησιν.

συνυφαίνω (ξυν.), *contexo.* Polit. 305. E: τὴν ... πάντα ξυνυφαίνουσαν ὀρθότατα. Tim. 69. A: ἐξ ὧν τὸν ἐπίλοιπον λόγον δεῖ ξυνυφανθῆναι. Med. Tim. 78. B: πλέγμα ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς ... ξυνυφηνάμενος.

συνύφανσις (ξυν.), ἡ, *textura.* Polit. 310. E: βασιλικῆς ξυνυφάνσεως ἔργον.

συνυφή (ξυν.), ἡ, *textura;* etiam *structura.* Epin. 975. A: ἡ τῶν οἰκήσεων ... ξυνυφή. Legg. V. 734. E: ξυνυφὴν (v. ξυμφυὴν) ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὁτιοῦν.

συνῳδία (ξυν.), ἡ, *assensio.* Legg. VIII. 837. E: ἔοικά γε ... τυχεῖν τῆς σῆς ... ξυνῳδίας.

συνῳδός (ξυν.), ὁ ἡ, *concinens.* Phaed. 92. C: πρέπει γε ... ξυνῳδῷ εἶναι καὶ τῷ περὶ ἁρμονίας (λόγῳ).

συνωθῶ (ξυν.), *contrudo, cogo.* Tim. 58. B: ἡ ... ξύνο-

δος τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ. 53. A: *πάλιν εἰς ταὐτὸν ξυνωθεῖν.* 59. A: *εἰς τὰς τοῦ πυρὸς ἕδρας συνωθῶν.* 60. B: *ξυνωθοῦντα ἡμῶν τὸ νοτερόν.* 60. E: *ξυνέωσε ... αὐτὸν εἰς τὰς ἕδρας* cet. 59. A: *συνωθούμενος.* 59. E: *ξυνέωσται ... ὑπὸ τῶν ἐξιόντων εἰς αὐτό.* 60. E: *ξυνωσθεῖσα.* 85. E.

συνωμοσία (*ξυν.*), *ἡ*, *coniuratio*, *conspiratio.* Apol. 36. B: *ξυνωμοσιῶν.* Pol. II. 365. D: *ξυνωμοσίας* (v. *ξυνομοσίας*) *τε καὶ ἑταιρείας συνάξομεν.*

συνωμότης (*ξυν.*), *ὁ*, *coniuratus.* Ep. VII. 351. A: *ξυνωμότας συναγαγών.*

συνωνοῦμαι (*ξυν.*), *coëmo.* Soph. 224. B: *τὸν μαθήματα ξυνωνούμενον.*

συνωρίς (*ξυν.*), *ἡ*, *bigae.* Phaedr. 246. B: *ἡμῶν ὁ ἄρχων ξυνωρίδος ἡνιοχεῖ.* Crit. 36. D: *ξυνωρίδι ἢ ζεύγει.* Critia 119. B: *ξυνωρίδα.*

σύνωσις (*ξύν.*), *ἡ*, *compressio.* Tim. 62. B: (*διὰ*) *τὴν ξύνωσιν.*

σῦριγξ, *ἡ*, *fistula.* Pol. III. 399. D: *καὶ αὖ κατ' ἀγροὺς τοῖς νομεῦσι σῦριγξ ἄν τις εἴη.* 397. A: *αὐλῶν καὶ συρίγγων.* Conv. 215. B: *σύριγγας.* **sibilus* (quo quis exploditur). Legg. III. 700. C: *τὸ κῦρος τούτων γνῶναι ... ζημιοῦν τε αὖ τὸν μὴ πειθόμενον οὐ σῦριγξ ἦν* cet.

συρίττω, *sibilo.* Theaet. 203. B: *ψόφος τις μόνον οἷον συριττούσης τῆς γλώττης.* Etiam, ut Lat. *sibilare aliquem*, germ. *auszischen.* Ax. 368. D: *δήμου παίγνιον ... συριττόμενον.*

συρμός, *tractus.* Ax. 370. C: *πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς.*

συῤῥάπτω (*ξυῤῥ.*), *consuo.* Euthyd. 303. E: *ξυῤῥάπτετε τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων.*

συῤῥέω (*ξυῤῥ.*), *confluo.* Ax. 367. B: *εἰς ὃ πᾶν συῤῥεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον.* Phaed. 112. A: *εἰς τοῦτο τὸ χάσμα συῤῥέουσι ... πάντες οἱ ποταμοί.* 109. C: *ξυῤῥεῖν ἀεὶ εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς.* Tim. 78. D. Legg. V. 736. B: *τὸ συῤῥέον ὕδωρ.* A: *ξυῤῥεόντων ... εἰς μίαν λίμνην.* Phaed. 109. B: *εἰς ἃ ξυνεῤῥυηκέναι τό τε ὕδωρ* cet. Legg. IV. 708. D: *τὸ ... παντοδαπὸν ἐς ταὐτὸ ξυνεῤῥυηκὸς γένος.* Phaed. 110. E: *ὑπὸ τῶν δεῦρο ξυνεῤῥυηκότων.*

σύῤῥοος, *ὁ ἡ*, *confluens.* Locr. 101. E: *σύῤῥοον ... ζῶον.* 104. A: *τὸ πνεῦμα σύῤῥοον ἀπεργάζεται.*

συρφετός, *ὁ*, *colluvies*, *turba*; etiam *homo de turba.* Gorg. 489. C: *ἐὰν συρφετὸς συλλέγῃ δούλων* cet. Hipp. mai. 288. D: *τοιοῦτός τις ... οὐ κομψός, ἀλλὰ συρφετός.* Theaet. 152. C: *τοῦτο ἡμῖν ... ᾐνίξατο τῷ πολλῷ συρφετῷ.*

σῦς, *ὁ*, *sus.* Locr. 104. E: *ἐς σύῶν ... μορφάς.*

συσκέπτομαι, *una quaero* vel *specto.* Soph. 218. B: *κοινῇ ... μετ' ἐμοῦ σοι συσκεπτέον.*

συσκευάζομαι, *in fasciculum colligo.* Theaet. 175. E: *οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι.*

συσκιάζω (ξυσκ.), *obumbro, obvolvo.* Tim. 75. E: *ξυσκιασθεῖσαν* (*τὴν κεφαλήν*).

σύσκιος, ὁ ἡ, circumcirca opacus et in univ. *opacus.* Phaedr. 230. B: *τοῦ ... ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον.*

συσκοπῶ (ξυσκ.), *una perpendo, exquiro* vel *considero.* Lach. 197. E: *συσκόπει τὰ λεγόμενα.* Phaed. 89. A: (*πρὸς τὸ*) *ξυσκοπεῖν τὸν λόγον.* Lach. 189. C.

σύσπαστος, ὁ ἡ, qui constringitur. Conv. 190. E: *ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια.*

συσπειρῶμαι, in unum me contraho. Conv. 206. D: *λυπούμενον συσπειρᾶται.*

συσπῶ (ξυσπῶ), *constringo.* Tim. 71. C: *ξυσπῶσα.*

συσσιτία (ξυσσ.), *ἡ, concoenatio.* Legg. VI. 781. A: *τὸ τῆς ξυσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδευμα.*

συσσίτιον (ξυσσ.), *τό, coena communis.* Legg. I. 636. A: *τά τε ξυσσίτια καὶ τὰ γυμνάσια.* B. VI. 781. C. 780. C: *τὸ ἐπιτήδευμα ... τὸ τῶν ξυσσιτίων.* VIII. 839. C. II. 666. B: *ἐν τοῖς ξυσσιτίοις εὐωχηθέντα.* VI. 780. B. Pol. III. 416. E: *φοιτῶντες ... εἰς ξυσσίτια.* V. 458. C: *ἅτε οἰκίας τε καὶ ξυσσίτια κοινῇ* (al. *κοινὰ*) *ἔχοντες.* VIII. 547. D. Legg. I. 625. C. al. Etiam *coenatio* (de loco) et in univ. *contubernium.* Critia 112. B: *ξυσσίτια χειμερινὰ* (i. e. *hibernacula*) *κατασκευασμένοι.* C: *γυμνάσιά συσσιτιά τε ἀνέντες.* Legg. VI. 762. C: *ξυσσίτια, ἐν οἷς κοινῇ τὴν δίαιταν ποιητέον ἅπασιν.*

σύσσιτος, ὁ ἡ, una coenans, mensae socius. Ep. VII. 350. C: *σύσσιτον καὶ συνέστιον.* Legg. VII. 806. E: *τὴν διαγωγὴν τὴν τῶν ξυσσίτων.*

συσσιτῶ, una coeno. Lach. 179. B: *συσσιτοῦμεν ... ἐγώ τε καὶ Μελησίας ὅδε.* Legg. I. 625. E: *ξυσσιτεῖν.* Conv. 219. E: *συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ.*

συσσώζω (ξυσσ.), *una servo.* Legg. IV. 707. C: *περὶ τῶν τότε ξυσσωσασῶν ἡμᾶς μαχῶν.*

σύστασις (ξύστ.), *ἡ, compositio; structura; status; constitutio; dispositio;* etiam *restitutio.* Conv. 188. A: *ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις.* Pol. VIII. 546. A: *οὐδ' ἡ τοιαύτη ξύστασις* (int. civitatis) *ἅπαντα μενεῖ χρόνον.* Tim. 32. E: *ἡ τοῦ κόσμου σύστασις.* 36. D: *ἡ τῆς ψυχῆς ξύστασις.* 75. B: *ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ξύστασις.* 81. B: *νέα ... ξύστασις τοῦ παντὸς ζώου.* 89. B: *πᾶσα ... ξύστασις νόσων.* Epin. 981. A: *ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν.* Tim. 48. A: *ἐξ ἀνάγκης τε καὶ νοῦ συστάσεως ἐγεννήθη.* 89. C: *τῆς περὶ τὰ νοσήματα ξυστάσεως.* Legg. IX. 858. B: *ἢ καὶ τινος ἑτέρας ἀρχομένοις συστάσεως.* Locr. 102. B: *λυομένων ... τῶν ἁρμῶν τᾶς συστάσιος.* Phil. 29. B: *ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει.* Conv. 187. C: *ἐν ... αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ.* Legg. II.

702. D: τάχ' ἂν χρησαίμην εἰς τὴν μέλλουσαν πόλιν ταύτῃ τῇ συστάσει. IX. 858. B. Phaedr. 268. D: τὴν τούτων σύστασιν. Pol. V. 457. E: λέγεις ... λόγων σύστασιν. Epin. 991. A: ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν. Locr. 99. D: μετὰ ... τὰν τῶ κόσμω σύστασιν. Tim. 82. B: δευτέρων ... ξυστάσεων κατὰ φύσιν ξυνεστηκυιῶν. 89. A: τῶν καθάρσεων καὶ ξυστάσεων (*restitutionum*) σώματος. Legg. VI. 782. A: πόλεων συστάσεις. VII. 812. C: τὰς τῶν ἁρμονιῶν συστάσεις. **conflictio* (cum hoste). Legg. VIII. 833. A: ἡ ... ἐν ταῖς συμπλοκαῖς μάχη καὶ σύστασις.

συστεγάζω (ξυστ.), *contego* vel *obtego*. Tim. 75. C: ὅθεν ... σαρξὶ ... καὶ νεύροις κεφαλὴν ... οὐ ξυνεστέγασαν.

συστέλλω, *contraho, compesco*. Lys. 210. E: ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα. Legg. III. 691. E: ὡς τὸ μέτριον μᾶλλον συνέστειλε.

σύστημα, τό, *compositio*. Epin. 991. E: ἀριθμοῦ ... σύστημα. Phil. 17. D: τὰ ἐκ τούτων ὅσα συστήματα γέγονεν. **vis coniuncta*. Legg. III. 686. B: τηλικοῦτον καὶ τοιοῦτον σύστημα ἥτις ποτὲ τύχη διέφθειρε.

συστρατεύομαι, *una milito*. Pol. V. 471. D: εἰ ... καὶ τὸ θῆλυ συστρατεύοιτο. 468. B: ὑπὸ τῶν συστρατευομένων μειρακίων cet.

συστρατιώτης (ξυστρ.), ὁ, *commilito*. Pol. VIII. 556. C: ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ ξυστρατιῶται.

συστρέφω, *contorqueo; contraho, colligo*. Pol. I. 336. B: συστρέψας ἑαυτόν. Prot. 343. E: ἐνέβαλε ῥῆμα ... βραχὺ καὶ συνεστραμμένον (Lat. *contortum*, v. Clav. Cicer.).

συστροφή, ἡ, *contortio*. Polit. 282. E: ὅσα ... τὴν ... συστροφὴν χαύνην λαμβάνει.

συσφαιριστής, ὁ, *socius pilae lusus*. Ep. XIII. 363. D: τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ.

συχνός, ή, όν, *multus; copiosus, amplus; magnus*; in tempore et oratt. pos. *longus*. Pol. VII. 539. A: εὐλάβεια ... συχνή. Polit. 287. E: μάλα γε συχνὸν εἶδος. Phaed. 57. A: χρόνου συχνοῦ. Theaet. 185. E: μάλα συχνοῦ λόγου. Id. Phil. 23. B. Pol. III. 414. C: πεῖσαι δὲ συχνῆς πειθοῦς. Gorg. 518. D: συχνῷ ὕστερον χρόνῳ. Polit. 268. D: συχνῷ ... μέρει δεῖ μεγάλου μύθου προσχρήσασθαι. Phaedr. 227. A: συχνὸν ... ἐκεῖ διέτριψα χρόνον. Phaed. 80. C. al. Gorg. 465. E: συχνὸν λόγον. Soph. 217. D. Ep. VI. 322. E: συχνὸν ... τοῦ βίου. Soph. 267. E: μάλα συχνήν (διπλόην). Legg. XII. 768. B: (διὰ τὴν) σκέψιν γεγονυῖαν μοι καὶ μάλα συχνήν. Pol. II. 370. D: συχνὸν αὐτὸ (τὸ πολίχνιον) ποιοῦσι. VI. 511. C: δοκεῖς γάρ μοι συχνὸν ἔργον λέγειν. Crat. 429. D: συχνοὶ γάρ τινες οἱ λέγοντες. Pol. IX. 588. C: ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται cet. Crat. 414. B: λοιπὰ ... ἡμῖν ἔτι συχνά ἐστι cet. Pol. II. 371. A: συχνῶν καὶ ἄλλων προσδεήσεται. VIII. 544. C: συχνῶν γέμουσα κακῶν πολι-

τία. Soph. 246. B: ἤδη ... ἐγὼ τούτων συχνοῖς προςέτυχον. Legg. III. 698. D: μυριάσι συχναῖς. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἵ cet. 519. D: συχνοὺς τείνω τῶν λόγων. Crat. 386. B: μάλα συχνούς (ἀνθρώπους). Pol. V. 459. A. Prot. 313. A: σκοπούμενος ἡμέρας συχνάς. Phaedr. 264. E: συχνὰ ... παραδείγματα. Crat. 408. E: συχνὰ μέν μοι προςτάττεις cet. Pol. VI. 509. C: συχνὰ ... ἀπολείπω. Crit. 44. E: συχνὰ χρήματα. Adverbiorum instar ponuntur συχνῷ, *multo* (Legg. VI. 761. D: βελτίονα συχνῷ), συχνόν, *multum* (Phaedr. 257. C: συχνὸν διαμαρτάνεις. Polit. 276. C.) et συχνά (Phil. 59. B: συχνὰ χαίρειν ἐᾶν).

σφαγεύς, ὁ, *interfector*. Ep. VII. 336. C: τῶν Δίωνος σφαγέων.

σφαγή, ἡ, *caedes*. Pol. X. 610. B: μηδ' αὖ ὑπὸ σφαγῆς. Ep. VII. 331. D: ἄνευ ... σφαγῆς ἀνδρῶν. 327. D: ἄνευ ... σφαγῶν καὶ θανάτων. 336. E: σφαγαῖς. Pol. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν. Legg. III. 682. D: θανάτους τε καὶ σφαγὰς cet.

σφαδασμός, ὁ, *palpitatio*. Pol. IX. 579. E: σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης.

σφαῖρα, ἡ, *sphaera*. Locr. 95. D: ἁ σφαῖρα. Soph. 244. E: σφαίρης (Parm.). Phil. 62. A: σφαίρας ... τῆς θείας. Legg. X. 898. B: σφαίρας ἐντόρνου ... φοραῖς. Locr. 100. E: τὸ ... κέντρον τᾶς σφαίρας. Tim. 73. E: σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην. *globus* (plumbeus vel ferreus). Legg. VIII. 830. B: ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα. *pila* (qua luditur). Euthyd. 277. B: ὥσπερ σφαῖραν ἐκδεξάμενος τὸν λόγον. Phaed. 110. B: ὥσπερ αἱ δωδεκάσκυτοι σφαῖραι.

σφαιρίζω, *pila ludo*. Theaet. 146. A: ὥσπερ φασὶν οἱ παῖδες οἱ σφαιρίζοντες.

σφαιρίον, τό, *globulus*. Ep. II. 312. D: τὸ ... σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει.

σφαιροειδής, ὁ ἡ, *globosus*. Tim. 62. D: τοῦ ... παντὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος. Ax. 371. B. Tim. 33. B: διὸ καὶ σφαιροειδὲς ... καὶ κυκλοτερὲς αὐτὸ ἐτορνεύσατο. 44. D: εἰς σφαιροειδὲς σῶμα ἐνέδησαν. 63. A.

σφαιρομαχῶ, *globis* (plumbeis vel ferreis) *luctor*. Legg. VIII. 830. E: σφαιρομαχεῖν.

σφακελίζω, *carie exedor*. Tim. 84. B: σφακελίσαν (ὀστοῦν). 74. B: σφακελίσασαν (τὴν τῆς ὀστεΐνης φύσεως ἕξιν).

σφαλερός, ά, όν, *fallax*. Legg. VII. 810. B: σφαλερὰ γράμμαθ' ἡμῖν ἐστὶ ... καταλελειμμένα. **caducus, infirmus*. Pol. III. 404. A: σφαλερὰ (ἕξις) πρὸς ὑγίειαν. **dubius, periculosus*. Theag. 121. C: σφαλερά (ἐπιθυμία). Pol. V. 450. E: φοβερόν τε καὶ σφαλερόν. Legg. III. 688. B: εὐχῇ χρῇ-

σθαι σφαλερὸν εἶναι νοῦν μὴ κεκτημένον. I. 649. E: σφαλερώτερον (si locus sanus). VII. 797. D: πολὺ σφαλερώτατον.

σφάλλω, *fallo, in errorem induco;* etiam *perdo;* pass. * *fallor, erro,* c. genit. *aberro, deflecto;* etiam *labor* et *affligor.* Theaet. 167. E: (ὅταν τις) παίζῃ τε καὶ σφάλλῃ. Ep. VII. 351. D: ταὐτὸν ... καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων. Prot. 361. D: μὴ πολλάκις ἡμᾶς ... ἐν τῇ σκέψει σφήλῃ ἐξαπατήσας. Euthyd. 296. A: ὅπως μή τι ἡμᾶς σφαλεῖ (al. σφήλῃ. Vulgo σφάλῃ) τὸ ἀεὶ τοῦτο. Theaet. 196. B: μᾶλλον σφάλλεται. Gorg. 461. D: εἴ τι ... ἐν τοῖς λόγοις σφαλλόμεθα. Soph. 229. C: ὅσα διανοίᾳ σφαλλόμεθα. Theaet. 166. A: ἐὰν ... ὁ ἐρωτηθεὶς ... ἀποκρινάμενος σφάλληται. Pol. II. 361. B: ἐὰν ἄρα σφάλληταί τι. Legg. IX. 864. A: κἂν σφάλληταί τι. Gorg. 461. C: ἐπειδὰν ... σφαλλώμεθα (sq. ἵνα ... ἐπανορθῶτε ἡμῶν τὸν βίον). Pol. V. 451. A: περὶ ἃ ἥκιστα δεῖ σφάλλεσθαι. Legg. I. 648. E: μηδὲ ἓν σφάλλεσθαι μέγα. VI. 771. E. Hipp. min. 372. B: τῶν ... πραγμάτων ᾗ ἔχει ἔσφαλμαι. Crat. 436. C: ὅτι οὐκ ἔσφαλται τῆς ἀληθείας ὁ τιθέμενος. Prot. II. 361. A: ἐὰν ἄρα πῃ σφαλῇ. Theaet. 165. A: σφαλεὶς γὰρ ἧττον ἀσχημονήσει. Pol. V. 451. A: σφαλεὶς τῆς ἀληθείας. Tim. 42. B: σφαλεὶς τούτων. Ep. VII. 351. E. Alc. I. 132. B: τούτου σφαλέντες. **affligo, perdo;* pass. *affligor; detrimentum accipio; cado.* Ep. VII. 351. D: αὐτὸν ... οἱ σφήλαντες. Legg. VI. 769. C: ἐάν τι σφάλληται τὸ ζῶον (*pictura*) ὑπὸ χρόνων. Pol. III. 396. D: ὑπὸ νόσων ἢ ὑπὸ ἐρώτων ἐσφαλμένον. V. 467. B: κίνδυνος ... οὐ σμικρὸς σφαλεῖσιν.

σφάλμα, τό, *error, delictum* (germ. *Versehen*). Pol. VI. 487. B: μέγα τὸ σφάλμα ... ἀναφαίνεσθαι. Theaet. 167. E: ἐκεῖνα μόνα αὐτῷ ἐνδεικνύμενος τὰ σφάλματα ἃ cet. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν.

σφάττω, *macto, iugulo.* Gorg. 468. C: σφάττειν. Euthyd. 301. C: σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν. Critia 119. E: ὃν ... ἕλοιεν τῶν ταύρων ... ἔσφαττον. Euthyd. 301. D: σφάξας τὸν μάγειρον.

σφεῖς, σφῶν cet. (pron. tertiae personae).

σφενδόνη, ἡ, *funda.* Legg. VIII. 834. A: σφενδόναις ἁμιλλωμένων. **funda,* i. e. *pala annuli.* Pol. II. 359. E: τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου. 360. A: στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην.

σφενδόνησις, ἡ, *ars funda emittendi.* Legg. VII. 794. C: σφενδονήσεως (διδασκάλους).

σφενδονήτης, ὁ, *funditor.* Critia 119. B: σφενδονήτας.

σφενδονητικός, ή, όν, *funda emittendi peritus,* fem. *ars funda emittendi.* Lach. 193. B: τὸν μετὰ σφενδονητικῆς ... καρτεροῦντα.

σφετερίζω, *vindico, usurpo.* Legg. VIII. 843. D: ἐὰν ἐσμοὺς ἀλλοτρίους σφετερίζῃ τις. IV. 715. A: οἱ κινήσαντες

τά τε πράγματα ... ἐσφετέρισαν cet. Med. Ep. VII. 333. C: (ἵνα) σφετερίσαιτο (τὴν ἀρχήν).

σφέτερος, έρα, ερον, *suus, proprius.* Soph. 243. A: περαίνουσι τὸ σφέτερον αὐτῶν (v. αὐτοὶ) ἕκαστοι. al.

σφήξ, ὁ, *vespa.* Eryx. 392. B: οἷόνπερ οἱ σφῆκες. Phaed. 82. B: σφηκῶν.

σφίγγω, *constringo.* Tim. 58. A: σφίγγει πάντα.

σφόδρα, *admodum, vehementer* (μάλα σφ., πάνυ σφ.); in resp. σφόδρα γε, *admodum, vero.* Cum art., ut τὸ σφόδρα. Phil. 45. C. Conv. 210. B. al. Etiam verti potest *insignite* (Pol. II. 361. A: εἰ μέλλει σφόδρα ἄδικος εἶναι), *accurate* (Phaedr. 263. D: ὡς σφόδρα, int. ὡρίσω), *diligenter* (Phil. 58. D: σφόδρα διανοηθέντες) al.

σφοδρός, ά, όν (etiam ὁ ἡ), *vehemens; acer; nimius.* Legg. III. 698. E: νέος ... καὶ σφοδρὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. VIII. 839. B: ἀνὴρ σφοδρὸς καὶ νέος. Apol. 21. A: ὡς σφοδρὸς ἐφ' ὅ τι ὁρμήσειε. Legg. VII. 791. D: ἡ ... σφοδρὰ καὶ ἀγρία δούλωσις. Tim. 61. E: σφοδρὸν ὂν cet. Polit. 306. E: ὀξὺ ... καὶ σφοδρόν (φαμέν). Phil. 52. C: τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρόν. Apol. 23. E: φιλότιμοι ὄντες καὶ σφοδροί. Legg. V. 733. C: μεγάλα καὶ σφοδρά. VIII. 835. D: πόνων τε σφοδρῶν καὶ ἀνελευθέρων. Charm. 160. C: τῶν σφοδρῶν τε καὶ ταχειῶν πράξεων. Phil. 52. C: ταῖς ... σφοδραῖς ἡδοναῖς. Pol. IX. 573. E: πυκνάς τε καὶ σφοδρὰς (τὰς ἐπιθυμίας). 586. C: ὥστε σφοδροὺς ἑκατέρας φαίνεσθαι. Polit. 308. A: διὰ τὴν ... σφοδροτέραν τοῦ δέοντος ἐπιθυμίαν. Phil. 24. C: σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου ... ἐμποιοῦντε. Legg. VII. 816. A: σφοδροτέρας ... μεταβολάς. Phil. 60. D: εἴθ' ὡς σφοδροτάτην (ἡδονήν). 45. A: σφοδροτάτας.

σφοδρότης, ἡ, *vehementia.* Polit. 306. A: σφοδρότητα. Pol. IX. 580. E. Legg. V. 733. B: σφοδρότησιν.

σφοδρῶς, *vehementer.* Tim. 43. D. E. Apol. 23. E: σφοδρῶς διαβάλλοντες.

σφόνδυλος, ὁ, *vertebra.* Tim. 74. A: ἐξ αὐτοῦ σφονδύλους πλάσας. * *verticillus.* Pol. X. 616. C: τὴν ... τοῦ σφονδύλου φύσιν. E. D: ἐν ἑνὶ μεγάλῳ σφονδύλῳ. C: τὸν σφόνδυλον. D: ὀκτὼ ... εἶναι τοὺς ξύμπαντας σφονδύλους.

σφραγίς, ἡ, *signum* (impressum). Theaet. 192. A: ὃ μὴ οἶδε μηδ' ἔχει αὐτοῦ σφραγῖδα. Polit. 289. B: σφραγίδων. * *annulus sigillo ornatus.* Hipp. mai. 368. C: δακτύλιον ... καὶ ἄλλην σφραγῖδα σὸν ἔργον.

σφριγῶ (propr. *rigeo,* germ. *strotzen*), *valeo, vigeo, robustus sum.* Legg. VII. 840. B: τὰ ... σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες.

σφυγματώδης, ὁ ἡ, *tanquam arteriarum pulsu agitatus.* Ax. 368. D: σφυγματώδη (χαράν).

σφύζω, *palpito.* Phaedr. 251. D: πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα (i. e. *arteriae palpitantes*).

σφυρήλατος, ὁ ἡ, *malleo cusus, solidus* (germ. *gediegen*). Phaedr. 236. B: σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι.

σχεδία, ἡ, *ratis.* Phaed. 85. D: ὥσπερ ἐπὶ σχεδίας.

σχεδιάζω, *ex tempore facio, dico.* al. Sis. 387. E: σχεδιάζοντα λέγειν ὅ τι ἂν τύχῃ.

σχεδιασμός, ὁ, *extemporalis actio* vel *dictio.* Sis. 390. C: εἰκασία καὶ σχεδιασμός.

σχεδόν, *ferme, propemodum;* etiam *fere, quodammodo.* Phaedr. 228. D: τὴν ... διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων ... δίειμι. Soph. 237. C: σχεδὸν εἰπεῖν ... ἄπορον. Cum pron. τί. Phaed. 59. C: σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι. 60. B: σχεδόν τι ἀναγκάζεσθαι cet. Parm. 128. B: σχεδόν τι λέγοντας ταὐτά. Conv. 201. E: σχεδὸν γάρ τι ... ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον cet. Cum v. ἴσως. Soph. 253. C. Legg. II. 658. D. Etiam modo lenioris modo fortioris affirmationis vim habet. Prot. 348. C: τῶν ἄλλων σχεδόν τι τῶν παρόντων (i. q. *atque etiam ceteris praesentibus,* int. *rogantibus*). Phaedr. 236. D: σχεδὸν γὰρ (*etenim*) ἔχω ὃ εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 472. C: σχεδόν τι ταῦτα (nos: *gerade das*) cet. Phaed. 61. C: σχεδὸν ... οὐδ' ὁπωστιοῦν σοι ... πείσεται (ubi verti potest *wohl nicht im mindesten*). 63. E: ἀλλὰ σχεδὸν μέν τι (*wohl*) ᾔδειν. Conv. 221. B. al. Sic praec. in respons. Soph. 250. C: σχεδόν (*sane quidem*). 255. C. al.

σχέσις, ἡ, i. q. τὸ ἔχειν. Tim. 24. B: ἡ τῆς ὁπλίσεως αὐτῶν σχέσις. Def. 412. E: χάριτος σχέσις. Pol. V. 452. C: περὶ τὴν τῶν ὅπλων σχέσιν. **retentio.* Crat. 424. A: περὶ ῥοῆς τε καὶ ... καὶ σχέσεως.

σχετλιάζω, *conqueror.* Gorg. 519. B: σχετλιαζόντων.

σχέτλιος, α, ον, *pertinax* vel *contumax.* Hipp. mai. 289. E: ὡς σχέτλιός ἐστι καὶ οὐδὲν ῥαδίως ἀποδεχόμενος. Legg. X. 903. C: ὦ σχέτλιε verti potest *o miselle.* In re pos. valet *quod ferri nequit, indignum.* Gorg. 467. B: σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ.

σχῆμα, τό, *habitus; gestus; status; forma, figura* vel *species; ratio, modus;* etiam *persona* (germ. *Rolle*). Polit. 275. C: τὸ σχῆμα τὸ τοῦ θείου νομέως. 291. D: σχῆμα πολιτείας. 290. D: τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα. Crat. 423. D: ἔστι τοῖς πράγμασι φωνὴ καὶ σχῆμα ἑκάστῳ. Critia 110. B: τὸ τῆς θεοῦ σχῆμα καὶ ἄγαλμα. Legg. II. 655. A: τὸ ... τοῦ δειλοῦ τε καὶ ἀνδρείου σχῆμα ἢ μέλος. III. 685. C: ἦν γὰρ ἔτι τὸ τῆς ἀρχῆς σχῆμα (*splendor*) τὸ σωζόμενον οὐ σμικρόν. Men. 75. B: ἔστω ... ἡμῖν τοῦτο σχῆμα ὃ μόνον τῶν ὄντων τυγχάνει χρώματι ἀεὶ ἑπόμενον. Parm. 145. B: σχήματος δή τινος ... τοιοῦτον ὂν μετέχοι ἂν τὸ ἕν. Legg. V. 737. D: σχήματος ἕνεκα καὶ ὑπογραφῆς. Ep. VII. 342. D: (περὶ) περιφεροῦς σχήματος. Gorg. 511. A: περιπατεῖ ἐν μετρίῳ σχήματι. Critia 112. D: τούτῳ ... κατῴκουν τῷ σχήματι

(*ratione*). Legg. IV. 718. B: ἐν ... σχήματι νόμου. V. 732. E: ὅτι τῷ σχήματι κρατεῖ πρὸς εὐδοξίαν. XI. 918. E: ἐν μητρὸς ἂν καὶ τροφοῦ σχήματι (*matris* — *loco*) τιμῷτο τὰ τοιαῦτα πάντα. Menex. 249. A: ἐν πατρὸς σχήματι καταστᾶσα αὐτοῖς αὐτή (ἡ πόλις). Ep. VII. 336. A: ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε (τὴν πατρίδα). Phaedr. 249. B: εἰς τόδε ... τὸ σχῆμα (int. τοῦ ἀνθρώπου). Phaed. 72. B: οἶσθ' ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη. Theaet. 163. B: τὸ σχῆμά τε καὶ τὸ χρῶμα. Polit. 267. C: σχῆμα βασιλικόν. 277. A: οὔπω φαίνεται τέλεον ... σχῆμα ἔχειν. Pol. II. 365. C: πρόθυρα ... καὶ σχῆμα (*speciem*) ... περιγραπτέον. IV. 421. A: οὐδὲν ἔχων σχῆμα (*vitae genus*) ἐξ ὧν πόλις γίγνεται. Tim. 22. C: μυθοῦ σχῆμα ἔχον. 44. D: τὸ τοῦ παντὸς σχῆμα ... περιφερὲς ὄν. Legg. II. 654. E: σχῆμά τε καλὸν καὶ μέλος cet. 669. C: ὥστε ... τὸ σχῆμα γυναικῶν καὶ μέλος ἀποδοῦναι. Alc. I. 135. D: μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα (*personam* vel *partes*). Men. 76. A: εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει, τοῦτ' εἶναι σχῆμα. Ep. VII. 335. E: σχῆμα ἀρχῆς. Legg. II. 655. A: ἐν ... μουσικῇ καὶ σχήματα ... καὶ μέλη ἔνεστι. Ion. 536. C: καὶ σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι. Gorg. 465. B: σχήμασι καὶ χρώμασι ... ἀπατῶσα. Pol. VII. 529. D: (ἐν) πᾶσι τοῖς ἀληθέσι σχήμασι. Legg. II. 655. C: τοῖς τῆς μοχθηρίας σχήμασιν. IX. 859. A: ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι φιλούντων. Epin. 939. D: οὐ σχήμασι τεχνάζοντας (*non specie utentes dolosa*). Gorg. 474. D: χρώματα καὶ σχήματα. Soph. 251. A. Phil. 47. A. Pol. V. 476. B. IX. 576. A: πάντα σχήματα (*personas*) τολμῶντες ποιεῖν ὡς οἰκεῖοι. Legg. II. 669. D: ῥυθμὸν ... καὶ σχήματα. VII. 803. A: τὰ τῶν βίων ... σχήματα διαστήσασθαι κατὰ τρόπους τοὺς τῶν ψυχῶν.

σχηματίζω, *formam* vel *figuram exhibeo*. Pol. VII. 526. D: ὅσα δὴ ἄλλα σχηματίζουσι τὰ στρατόπεδα ἐν αὐταῖς τε ταῖς μάχαις καὶ πορείαις. Cum v. σχήματα in gestibus agendis vel faciendis ponitur. Hipp. min. 374. B: τὰ αἰσχρὰ καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν. Med. *speciem prae me fero* (germ. *sich stellen* vel *geberden*); *simulo*. Prot. 342. B: σχηματίζονται ἀμαθεῖς εἶναι. Pol. IX. 577. A. Phaedr. 255. A: οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρῶντος, ἀλλ' ἀληθῶς τοῦτο πεπονθότος. Soph. 268. A: ὡς ἀγνοεῖ ταῦτα ἃ πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδὼς ἐσχημάτισται. Gorg. 511. D: οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη.

σχηματισμός, ὁ, *habitus, ornatus*. Pol. IV. 425. B: ὅλον τὸν τοῦ σώματος σχηματισμόν. *fastus*. Pol. VI. 494. D: σχηματισμοῦ καὶ φρονήματος κενοῦ ... ἐμπιπλάμενον.

σχίζω, *findo, divido*. Soph. 264. D: σχίζοντες διχῇ τὸ προτεθὲν γένος. Tim. 36. B: κατὰ μῆκος σχίσας. D. 77. D: σχίσαντες ... τὰς φλέβας. 21. E: περὶ ὃ ... σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα. Soph. 229. D: σχίζεσθαι. Phil. 23.

E: *πολλὰ ἑκάτερον ἐσχισμένον.* Polit. 263. A: *ἑκάτερον τῶν σχισθέντων.*

σχίσις, ἡ, divisio, sectio. Phaed. 97. A: *ἡ σχίσις.* 101. C: *τὰς ... σχίσεις ταύτας καὶ προςθέσεις* cet. Etiam in via ponitur diversas in partes discedente. Phaed. 108. A: *νῦν δὲ ἔοικε σχίσεις τε καὶ περιόδους πολλὰς ἔχειν* (*ὁδός*).

σχιστός, ή, όν, ungulas fissas habens (*bisulcus*). Polit. 265. D: *τῷ σχιστῷ τε καὶ τῷ καλουμένῳ μώνυχι διαιρεῖν.*

σχοῖνος, ὁ, funis vel *funiculus.* Tim. 78. B: *διετείνατο οἷον σχοίνους* cet.

σχολάζω, in otio sum, vaco. Phaed. 58. D: *ἀλλὰ σχολάζω γε.* Ep. XIII. 360. D: *ἐὰν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάζῃς.* Legg. III. 694. E: *διὰ τὸ μὴ σχολάζειν ὑπὸ πολέμων καὶ πολλῶν κινδύνων.* Theag. 121. A: *τυγχάνω σχολάζων.* Phaedr. 261. B: *ἃς ἐν Ἰλίῳ σχολάζοντες συνεγραψάτην.* Legg. VI. 763. D: *σχολάζοντας.* Men. 94. E: *εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν.* (Id. de virt. 378. C.).

σχολαίως, tarde. Theaet. 206. D: *θᾶττον ἢ σχολαίτερον.* Pol. X. 610. D.

σχολή, ἡ, otium, vacatio. Prot. 314. D: *οὐ σχολὴ αὐτῷ* (nos: *er hat keine Zeit*). Phaedr. 227. B: *εἴ σοι σχολὴ προϊόντι ἀκούειν.* 229. E: *ἐμοὶ ... πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή.* Phaed. 66. D: *ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ.* Pol. III. 406. C: (*ὅτι*) *οὐδενὶ σχολὴ διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ.* Legg. XII. 961. B: *ἡνίκ' ἂν τῶν ἄλλων πράξεων ... καὶ μάλιστ' ᾖ τις σχολὴ παντί.* Phaedr. 229. E: *πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει.* Theaet. 172. D: *τοὺς λόγους ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ σχολῆς ποιοῦνται.* Polit. 272. B: *παρούσης αὐτοῖς οὕτω πολλῆς σχολῆς.* Pol. II. 374. E: *τοσούτῳ σχολῆς ... τῶν ἄλλων πλείστης ἂν εἴη ... δεόμενον.* Critia 110. A: *μετὰ σχολῆς.* Legg. VI. 781. D: *σχολῆς γὰρ ἀπολαύομεν.* VIII. 828. D: *περὶ χρόνου σχολῆς.* Theaet. 175. D: *ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου.* Phaedr. 228. A: *ἃ ... κατὰ σχολὴν συνέθηκε.* (Id. Soph. 226. E. Tim. 38. E. al.). Theaet. 154. E: *ὡς πάνυ πολλὴν σχολὴν ἄγοντες.* Pol. II. 370. B: *οὐ γὰρ ... ἐθέλει τὸ πραττόμενον τὴν τοῦ πράττοντος σχολὴν περιμένειν.* C: *σχολὴν τῶν ἄλλων ἄγων.* Tim. 18. B: *τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντας σχολήν.* Legg. VII. 813. C: *οὐ πολλὴν ἕξει σχολήν.* XII. 951. A: *κατά τινα πλείω σχολήν.* Apol. 36. D: *δεομένῳ ἄγειν σχολὴν ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει.* Ion. 530. E: *ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου.* **schola*, i. q. *disputatio* (vern. *Vortrag*). Legg. VII. 820. C: *φιλονεικεῖν ἐν ταῖς τούτων ἀξίαισι σχολαῖς.*

σχολῇ, vix. Soph. 233. B: *σχολῇ ποτ' ... ἤθελεν ἂν τούτων αὐτῶν μαθητὴς γίγνεσθαι.* 241. E. Pol. III. 388. D. 394. E. X. 610. E. al. Etiam fortius est *vix aut ne vix quidem*, i. q. *nullo modo.* Prot. 330. E: *σχολῇ μέντ' ἂν τι*

ἄλλο ὅσιον εἴη, εἰ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον ἔσται. Phaed. 65. B: εἰ αὗται τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς εἰσὶ ... σχολῇ αἵ γε ἄλλαι. 106. D. Soph. 261. B. Pol. I. 354. B. Legg. II. 668. C. Lach. 190. A. al.

σώζω, *servo, conservo; tueor; salvum praesto, salvum reduco* al.; pass. *salvus sum* vel *redeo*; etiam (med.) *me servo, salvum me praesto.* Gorg. 511. C: σώζει ... καὶ αὕτη ἐκ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους. 512. B: πόλεις γάρ ἔστιν ὅτε ὅλας σώζει (ὁ μηχανοποιός). Phaed. 208. A: σώζει τὴν ἐπιστήμην. Gorg. 511. B: αἵ (τέχναι) ἡμᾶς ἀεὶ ἐκ τῶν κινδύνων σώζουσιν. Crat. 418. C: αἵπερ (int. mulieres) μάλιστα τὴν ἀρχαίαν φωνὴν σώζουσι. Legg. VIII. 847. A: τοῦτον ... τὸν νόμον ἀστυνόμοι ... σωζόντων. Pol. III. 417. A: οὕτω ... σώζοιεν (ἂν) τὴν πόλιν. Polit. 293. B: ἕωσπερ ἂν ... σώζωσιν οἱ θεραπεύοντες ἕκαστοι τὰ θεραπευόμενα. Gorg. 512. D: τὸ σώζειν αὐτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ. Pol. VI. 486. C: εἰ μηδὲν ὧν μάθοι σώζειν δύναιτο. Legg. IX. 862. B: τὸ ... ἀπολόμενον σώζοντα. Pol. X. 608. E: τὸ ... σῶζον καὶ ὠφελοῦν τὸ ἀγαθὸν (εἶναι). Polit. 284. B: τὸ μέτρον σώζουσαι. Prot. 357. A: τί ἂν ἔσωζεν ἡμῖν τὸν βίον; Legg. VI. 776. D: πολλοὶ ... δοῦλοι ... σεσώκασι δεσπότας καὶ κτήματα cet. Prot. 356. E: ἔσωσεν ἂν τὸν βίον. Conv. 220. D. Crit. 46. A: οἵτινές σε οὐχὶ ἐσώσαμεν. Menex. 244. C: αἵ ποτ' ἐκείνους ἔσωσαν. Pol. X. 621. C: ἡμᾶς ἂν σώσειεν. Gorg. 511. D: ἐὰν ... ἐξ Αἰγίνης δεῦρο σώσῃ. Pol. VI. 493. A: σῶσαι. Euthyd. 293. A: σῶσαι ἡμᾶς ... ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου. Gorg. 511. E: σώσασ' ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν. Crit. 45. A: σώσαντές σε. Ep. VIII. 353. B: τοῖς σώσασι πάντας. Pol. IV. 429. B: ἣ διὰ παντὸς σώσει τὴν περὶ τῶν δεινῶν δόξαν. VI. 497. A: μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει. VII. 536. B: τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν. Theaet. 164. A: εἰ σώσοιμεν τὸν πρόσθεν λόγον. Lys. 219. E: εἴπερ τοῦτο ἡγοῖτο τὸν υἱὸν σώσειν. Theaet. 153. B: ἡ τῶν σωμάτων ἕξις οὐχ ... ὑπὸ γυμνασίων ... ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σώζεται: 167. D: σώζεται ... ἐν τούτοις ὁ λόγος οὗτος. Conv. 208. A: τούτῳ ... τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται. Phil. 14. A: (εἰ) αὐτοὶ ... σωζοίμεθα ἐπί τινος ἀλογίας. Pol. III. 417. A: οὕτω ... σώζοιντ' ἄν. Crat. 400. C: ἵνα σώζηται (*ut inclusus teneretur*, sc. *animus*). Legg. V. 728. C: ἵνα ἕτεροι πολλοὶ σώζωνται. Prot. 322. B: ἐζήτουν ... σώζεσθαι. Pol. III. 412. A: εἰ μέλλει ἡ πολιτεία σώζεσθαι. V. 453. D: σώζεσθαι ἐκ τοῦ λόγου. Legg. VI. 758. A: τὴν μέλλουσαν σώζεσθαι ... πόλιν. Pol. X. 621. A: τοὺς ... φρονήσει μὴ σωζομένους. Conv. 200. E: τὸ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα τὰ νῦν παρόντα. Critia 109. D: ὧν τὰ ... ὀνόματα σέσωται (sic Par. A. a pr. m. Vulgo σέσωσται). Legg. I. 645. B: οὕτω ... ὁ μῦθος ἀρετῆς σεσωσμένος ἂν εἴη. Tim. 23. A: σεσωσμένα.

Legg. II. 657. A: *τὰ τὸν πολὺν τοῦτον σεσωσμένα χρόνον.* Ep. VII. 338. E: *ἐπειδὴ ... οἴκαδε ἐσώθην.* Charm. 153. B: *πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς μάχης;* Pol. X. 621. B: *μῦθος ἐσώθη.* Ep. VII. 332. C: *μόγις ἐσώθη.* Crit. 44. B: *σώθητι* (*serva te*). Pol. VI. 502. B: *οὐδ' ἂν εἷς σωθείη.* Phaed. 58. B: *εἰ σωθεῖεν.* Pol. VI. 492. E: *ὅ τιπερ ἂν σωθῇ.* III. 393. E: *ἑλόντας τὴν Τροίαν αὐτοὺς σωθῆναι.* Crit. 45. C: *ἐξὸν σωθῆναι.* Legg. III. 692. A: *σωθεῖσα αὐτὴ σωτηρίας τοῖς ἄλλοις γέγονεν αἰτία.* XII. 961. A: *σωθέντας οἴκαδε.* Apol. 31. E: *οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἀνθρώπων σωθήσεται οὔτε ὑμῖν ... ἐναντιούμενος* cet. Pol. V. 467. E: *ἀσφαλέστατα ... σωθήσονται.* Legg. III. 697. E: *σωθήσεσθαι.* Theaet. 176. D: *ἄνδρες οἵους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους* (*qui in civitate salvi esse velint*). Med. *servo, teneo.* Theaet. 153. B: *κτᾶταί τε μαθήματα καὶ σώζεται.* Pol. V. 455. B: *ὁ δὲ ... μηδ' ἃ ἔμαθε σώζοιτο.* Theaet. 163. D: *σωζόμενον* (*μνήμην*). Gorg. 501. A: *μνήμην μόνον σωζομένη τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι.*

σῶμα, τό, corpus; totum; etiam *materia.* Phaedr. 245. E: *σῶμα* (*ἔμψυχον* et *ἄψυχον*). 246. C: *ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν.* Gorg. 493. A: (*ὡς*) *τὸ ... σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα.* (Cf. Crat. 400. B.). Phaed. 91. D: *ἐπεὶ σῶμά γ' ἀεὶ ἀπολλύμενον οὐδὲν παύεται.* Theaet. 173. E: *τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ.* Tim. 32. C: *τὸ τοῦ κόσμου σῶμα.* Prot. 232. E: *τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν.* Phaedr. 250. C: *ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν.* Phil. 29. D: *πάντα ... ταῦτα ... ἆρ' οὐκ εἰς ἓν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;* Pol. I. 328. D: *αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.* V. 469. D: *τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ.* Tim. 31. B: *τὸ τοῦ παντὸς ... σῶμα.* Hipp. mai. 301. B: *οὕτω μεγάλα ... καὶ διανεκῆ σώματα τῆς οὐσίας πεφυκότα.* Pol. V. 476. A: *τῇ ... τῶν πράξεων καὶ σωμάτων καὶ ἀλλήλων κοινωνίᾳ.* II. 376. E: *ἔστι δέ πού ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι* (*παιδεία*) *γυμναστική* cet. VIII. 564. A: *ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι.* Phaed. 91. D: *πολλὰ δὴ σώματα καὶ πολλάκις κατατρίψασα* (*ἡ ψυχή*). Polit. 288. D: *τὸ ... πᾶσι τούτοις σώματα* (*materiam*) *παρέχον ἐξ ὧν καὶ ἐν οἷς δημιουργοῦσιν* cet. Epin. 990. C: *ἀριθμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ σώματα* (v. *σώματος*) *ἐχόντων.* Etiam homines cuiuslibet conditionis *σώματα* dicuntur. Legg. X. 908. A: *τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων.*

σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio. Legg. II. 674. B: *εἰ μὴ σωμασκίας ἢ νόσων ἕνεκα.* Phil. 30. B: *σωμασκίαν ἐμποιοῦν.* Legg. I. 646. D.

σωματικός, ή, όν, corporeus. Locr. 96. A: *τᾶς σωματικᾶς οὐσίας.*

σωματοειδής, ὁ ἡ, corporeus. Polit. 273. B: *τὸ σωματοειδὲς τῆς συγκράσεως.* Phaed. 81. C: *διειλημμένην* (*ψυχὴν*) ... *ὑπὸ τοῦ σωματοειδοῦς.* Pol. VII. 532. C: *ἐν τῷ*

σωματοειδεῖ τε καὶ ὁρατῷ τόπῳ. Phaed. 83. D: ποιεῖ σωματοειδῆ (τὴν ψυχήν). 81. B: τὸ σωματοειδές. Tim. 31. B. Phaed. 86. A: αὐτὴ δ' ἡ λύρα καὶ αἱ χορδαὶ σώματά τε καὶ σωματοειδῆ ... καὶ γεώδη ἐστὶ cet.

σῶς, ὁ ἡ, *salvus*. Phaed. 87. C: ὅτι παντὸς ... μᾶλλον ὅ γε ἄνθρωπος σῶς ἐστιν. Pol. III. 393. E: ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι. VIII. 566. B. Phaed. 106. A: ὑπεξῄει ἂν ἡ χιὼν οὖσα σῶς. 87. B: ὅτι ἔστι σῶν (θοἰμάτιον) καὶ οὐκ ἀπόλωλε. 106. A. E. Pol. I. 333. C: σῶν εἶναι. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Critia 111. C: στεγάσματ' ... ἔτι σᾶ (sic Par. A. Vulgo σῶα).

σωτήρ, ὁ, fem. σώτειρα, ἡ, *servator*. Conv. 197. E: σωτὴρ ἄριστος. Pol. VIII. 549. B: σωτὴρ ἀρετῆς. Tim. 22. D: ἡμῖν ... ὁ Νεῖλος εἴς τε τἆλλα σωτὴρ cet. Legg. III. 692. A: ὁ ... τρίτος σωτήρ. Crat. 392. E: τὸν τοῦ σωτῆρος υἱόν. Legg. IV. 704. D: μεγάλου τινὸς ἔδει σωτῆρος ... αὐτῇ. Ep. VII. 334. D: Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν. Phil. 66. D: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Pol. VIII. 583. B. Charm. 167. A. Ep. VII. 340. A. Tim. 48. D: θεὸν ... σωτῆρα. Legg. XII. 961. D. 960. C: σώτειραν τῶν λεχθέντων (λαχόντων?). Pol. VI. 502. D: τίνα τρόπον ἡμῖν ... οἱ σωτῆρες ἐνέσονται τῆς πολιτείας. De virt. 379. B: σωτῆρές τε καὶ εὐεργέται. Theaet. 170. A: σωτῆρας σφῶν προσδοκῶντας. Conv. 209. D: σωτῆρας τῆς Λακεδαίμονος cet. Pol. V. 463. A. Legg. VI. 770. B: ὦ φίλοι σωτῆρες νόμων.

σωτηρία, ἡ, *conservatio*; *incolumitas*; *salus*. Prot. 356. D: τίς ἂν ἡμῖν σωτηρία ἐφάνη τοῦ βίου; Pol. IV. 433. C: δόξης ἐννόμου σωτηρία ἐν τοῖς στρατιώταις ἐγγενομένη. Tim. 88. B: μία ... σωτηρία πρὸς ἄμφω. Legg. XII. 961. D. Polit. 287. E: ἕνεκα τοῦ δημιουργηθέντος σωτηρίας. Legg. III. 692. A: σωτηρίας τοῖς ἄλλοις γέγονεν αἰτία. IV. 714. A: οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή. Menex. 237. A: ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας. Ep. III. 317. A: (περὶ) τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας. Legg. VII. 793. B: ἃ ... πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς ... νόμους. X. 909. A: (ἐπὶ) τῇ τῆς ψυχῆς σωτηρίᾳ ὁμιλοῦντες. Ep. VIII. 356. C: ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας. Prot. 321. B: σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων. Phil. 34. A: σωτηρίαν ... αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων cet. 35. E: περὶ σωτηρίαν ... τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν. Pol. I. 346. A: σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν. IV. 425. E: ἐάν γε θεὸς αὐτοῖς διδῷ σωτηρίαν τῶν νόμων. V. 453. D: ἤ τινα ἄλλην ἄπορον σωτηρίαν. Tim. 45. D: σωτηρίαν ... τῆς ὄψεως. Legg. I. 647. B: τὴν ἐν τῷ πολέμῳ νίκην καὶ σωτηρίαν ... οὐδὲν οὕτω σφόδρα ἡμῖν ἀπεργάζεται. XI. 924. D: (πρὸς) τὴν τοῦ κλήρου σωτηρίαν. Menex. 240. D: ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν. Prot. 354. B: τῶν πόλεων σωτηρίαι. * *custodia*, i. q. *carcer*. Legg. X. 908. A: σωτηρίας

ἕνεκα τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων. XI. 914. E: *ἀγέτω … τὸν ἀφεστῶτα ἐπὶ σωτηρίᾳ.*

σωτήριος, ὁ ἡ, salutaris. Ep. VIII. 354. B: *τὸν τῶν ἐφόρων δασμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον.* Polit. 311. A: *τὰ … σωφρόνων ἀρχόντων … σωτήρια.*

σωφρονίζω, ad sanam mentem (ad temperantiam, officium al.) *revoco, in ordinem cogo; castigo.* Gorg. 478. D: *σωφρονίζει … καὶ δικαιοτέρους ποιεῖ … ἡ δίκη.* Pol. V. 471. A: *εὐμενῶς … σωφρονιοῦσιν* cet. Phaed. 69. A: *δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι.* Legg. IX. 854. D: *τάχα … γένοιτ' ἂν βελτίων σωφρονισθείς.* Critia 121. B: *σωφρονισθέντες.*

σωφρονικός, ή, όν, temperatus. Polit. 307. A: *σωφρονικά (φαμέν).*

σωφρονιστήριον, τό, custodia in quam homines correctionis causa includuntur. Legg. X. 908. A: *σωφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον (σωφρονιστηρίου ἐπονομαζομένου?).* E: *εἰς τὸ σωφρονιστήριον ὁ δικαστὴς τιθέμενος.*

σωφρονιστής, ὁ, castigator, modestiae magister. Pol. V. 471. A: *σωφρονισταὶ ὄντες, οὐ πολέμιοι.* Ax. 367. A: *πᾶς ὁ τοῦ μειρακίσκου πόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστὰς* cet.

σωφρονιστύς, ἡ, correctio. Legg. XI. 933. E: *σωφρονιστύος ἕνεκα.*

σωφρονῶ, sanae mentis sum; sapio; temperans sum. Charm. 176. B: *ὅτι σωφρονεῖς.* Phaedr. 244. A: *διότι … ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ.* Charm. 163. E. Pol. VI. 501. C: *εἰ σωφρονοῦσι.* Charm. 163. A. 164. E: *σωφρόνει* (imper.). Gorg. 507. A: *σωφρονοῖ.* Conv. 196. C: *κρατῶν … ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἔρως διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ.* Legg. I. 648. E. Men. 90. D: *ὅτι παρὰ τούτους πέμποντες αὐτοὶ σωφρονοῖμεν ἂν* cet. De lege 320. E: *ἐὰν σωφρονῇς.* Phaed. 61. B: *ἂν σωφρονῇ.* Pol. IX. 575. B: *(ἂν) τὸ ἄλλο πλῆθος σωφρονῇ.* Hipp. mai. 304. A: *ἂν σωφρονῶμεν.* Euthyd. 304. A: *ἐὰν σωφρονῆτε.* Phaedr. 231. D: *νοσεῖν μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν.* Phil. 63. E: *τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (ἡδονάς).* Legg. III. 693. C: *πρὸς τὸ σωφρονεῖν … δεῖν βλέπειν.* IV. 712. A: *τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν.* Riv. 138. A: *τὸ ἑαυτὸν ἄρα γιγνώσκειν ἐστὶ σωφρονεῖν;* Legg. VI. 784. E: *ὁ … σωφρονῶν καὶ σωφρονοῦσα.* Phaedr. 245. A: *ἡ τοῦ σωφρονοῦντος (ποίησις).* Pol. I. 331. C: *παρὰ φίλου ἀνδρὸς σωφρονοῦντος.* Legg. IV. 711. E. Phil. 12. D: *ἥδεσθαι … καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν.* Pol. III. 399. E: *σωφρονοῦντές γε ἡμεῖς* (in resp.). Phaedr. 244. B: *σωφρονοῦσαι* (opp. *μανεῖσαι*). Charm. 161. D: *ἐσωφρονεῖτε.* Phaedr. 241. B: *σεσωφρονηκώς (ad sanitatem reversus).* Alc. I. 134. B: *ὁ σωφρονήσας.* Pol. IX. 591. C: *ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν.*

σωφρόνως, *prudenter*; *temperanter* vel *moderate*. Pol. I. 332. A: ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ. III. 399. B: σωφρόνως τε καὶ μετρίως ἐν πᾶσι τούτοις πράττοντα. 403. A: σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν. IV. 423. A: ἕως ἂν ἡ πόλις σοι οἰκῇ σωφρόνως cet. IX. 571. D: ὅταν ... ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως. Legg. IX. 870. C: δικαίως πλουτεῖν καὶ σωφρόνως. Alc. I. 134. D: δικαίως ... πράττοντες καὶ σωφρόνως. Charm. 162. A. Men. 73. A.

σωφροσύνη, ἡ, *sanitas animi* (germ. *Besonnenheit*); *temperantia* vel *moderatio* (*Selbstbeherrschung*). Phaedr. 237. E: δόξης ... ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα. Phaed. 68. C: ἡ σωφροσύνη ... τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι, ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως. Crat. 411. E: σωφροσύνη ... σωτηρία οὗ νῦν δὴ ἐσκέμμεθα, φρονήσεως. Conv. 196. C: εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Pol. IV. 430. E: κόσμος πού τις ... ἡ σωφροσύνη ἐστὶ καὶ ἡδονῶν τινῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτεια. 431. E: ὡς ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται. Alc. I. 131. B: εἰ ... σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν. Charm. 159. B: σωφροσύνη εἶναι τὸ κοσμίως πάντα πράττειν καὶ ἡσυχῇ. 161. B: ὅτι σωφροσύνη εἴη τὸ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Prot. 323. A: διὰ δικαιοσύνης ... καὶ σωφροσύνης. Pol. III. 389. D: σωφροσύνης ... οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα cet. 402. C: τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη καὶ ἀνδρείας cet. Locr. 104. B: οὗτος γάρ ἐστιν ὅρος σωφροσύνας εὐπείθειά τε καὶ καρτερία. Prot. 323. B: ὃ ἐκεῖ σωφροσύνην ἡγοῦντο εἶναι, τἀληθῆ λέγειν, ἐνταῦθα μανίαν. Phaed. 68. E: τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην. 82. B: τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ... ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. Pol. III. 410. A: τῇ ἁπλῇ ἐκείνῃ μουσικῇ χρώμενοι ἣν δὴ ἔφαμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν. IV. 432. A: ὥστε ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι cet. Charm. 163. E: τὴν ... τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν σωφροσύνην εἶναι.

σώφρων, ὁ ἡ, *sobrius*, *prudens*; *temperans* et *moderatus*. Legg. IV. 716. D: ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν θεῷ φίλος cet. Def. 415. D: σώφρων ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων. Gorg. 506. E: ἡ ... κοσμία (ψυχὴ) σώφρων. Pol. III. 410. E: τοῦ ... ἡρμοσμένου σώφρων τε καὶ ἀνδρεία ἡ ψυχή; Legg. I. 631. C: σώφρων ψυχῆς ἕξις. Polit. 309. E: σῶφρον καὶ φρόνιμον. Def. 414. E: σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Pol. III. 401. A: σώφρονός τε καὶ ἀγαθοῦ ἤθους. Legg. VIII. 836. D: τὸ τῆς σώφρονος ἰδέας γένος. Phil. 45. D: ἐν τῷ σώφρονι βίῳ. Legg. VII. 802. C: σώφρονι μούσῃ καὶ τεταγμένῃ. Gorg. 491. D: σώφρονα ὄντα καὶ ἐγκρατῆ αὐτὸν ἑαυτοῦ. Legg. V. 733. E: σώφρονα βίον. Polit. 307. C: τὴν σώφρονα φύσιν. Conv. 188. A: ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν ... σώφρονα. Legg. XI. 936. D: ἢ τιν' ἑτέραν χρείαν μὴ σώφρονα. Ep.

VII. 336. C: τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν. Pol. IV. 431. B: εἴπερ οὗ τὸ ἄμεινον τοῦ χείρονος ἄρχει σῶφρον κλητέον καὶ κρεῖττον αὐτοῦ. Legg. VII. 802. E: τὸ ... πρὸς τὸ κόσμιον καὶ σῶφρον μᾶλλον ἀποκλῖνον. Phaed. 68. E: ἀκολασίᾳ τινὶ σώφρονές εἰσι. Pol. III. 416. D: ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου σώφρονές τε καὶ ἀνδρεῖοι. Polit. 311. A: τὰ ... σωφρόνων ἀρχόντων ἤθη. Tim. 18. B: ὅσος (μισθὸς) σώφροσι μέτριος. Legg. V. 737. D: ὁπόση (γῆ) πόσους σώφρονας ὄντας ἱκανὴ τρέφειν. Polit. 310. E: σώφρονα ... ἤθη. Legg. II. 665. E: ὅσῳ ... σωφρονέστερος γίγνεται. III. 679. E: σωφρονέστεροι. Soph. 230. D: βελτίστη ... καὶ σωφρονεστάτη τῶν ἕξεων αὕτη. Legg. IV. 717. D: ταφὴ ... ἡ σωφρονεστάτη καλλίστη. Conv. 214. B: βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου. Pol. III. 391. C. Legg. V. 728. E: σωφρονέστατα ἅμα τε καὶ ἀσφαλέστατα ... μακρῷ.

T.

ταῦ, τό. Crat. 394. B: πλὴν τοῦ ταῦ. 427. A. Phaedr. 244. C: τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες.

τάγμα, τό, *constitutio.* Def. 414. E: νόμου τάγμα.

ταινία, ἡ, *taenia.* Conv. 213. D: λαβόντα τῶν ταινιῶν. 212. E: ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς. Ib. ἥκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας.

τακτικός, ή, όν, *ad aciem instituendam pertinens.* Legg. VII. 813. E: διεξόδων τακτικῶν. Subst. *artis aciei instruendae magister.* Ax. 366. E: γεωμέτραι, τακτικοί.

τακτός, ή, όν, *constitutus, praescriptus.* Legg. X. 909. C: τακτὴν ... ὑπὸ τῶν νομοφυλάκων αὐτοὺς τροφὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν λαμβάνειν. II. 674. C: τακτὰ ... γεωργήματα. I. 632. B: τοῖς ... δυσπειθέσι δίκας τακτὰς ἐπιτιθέναι. V. 746. A: χρήματα ... ἔχοντες τακτά.

ταλαίπωρος, ὁ ἡ, *miser.* Euthyd. 302. B: ταλαίπωρος ἄρα τις σύ γε ἄνθρωπος εἶ cet.

ταλαιπωροῦμαι, *misere vivo.* Pol. II. 372. D: τοὺς μέλλοντας μὴ ταλαιπωρεῖσθαι. Phaed. 95. D: ταλαιπωρουμένη ... τοῦτον τὸν βίον ζώῃ.

ταλαντεία, ἡ, *fluctuatio rei suspensae.* Crat. 395. D: ἡ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίθου ταλαντεία (v. ταντaλεία).

τάλαντον, τό, *talentum.* Euthyd. 299. E: (χρυσίου) τάλαντον (εἰ ἔχοι) ἐν τῷ κρανίῳ. Eryx. 393. B: ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντοιν. Ib. ὅτῳ δύο τυγχάνει τάλαντα ἀργυ-

ρίου (libri aliquot ὅτῳ ὂν τ. τάλαντον). Ep. VII. 347. B: τάλαντα ... ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ... ἑκατὸν ἡ Δίωνος οὐσία. Euthyd. 299. E: εἰ ἔχοι χρυσίου ... τρία τάλαντα ἐν τῇ γαστρί. Eryx. 400. E: χίλια τάλαντα σταθμόν.

ταλαντοῦμαι, *fluctuo.* Tim. 52. E: ἀνωμάλως πάντῃ ταλαντουμένην.

τάλας, αινα, αν, *miser.* Ep. I. 310: ὦ τάλας (vers.). Crat. 395. E. iocose positum est ταλάντατον, quod refertur ad vocem ταλαντεία et Tantali nomen.

ταλασία, ἡ, *lanificium.* Legg. VII. 805. E: πάσης ταλασίας (ἄρχειν). 806. A.

ταλασιουργία, ἡ, *lanificium.* Polit. 282. C: ταλασιουργίας (μόριον). Alc. I. 126. E. Polit. 283. A: ἐν ταλασιουργίᾳ. 282. C: τὴν ταλασιουργίαν. Lys. 208. D: τῶν περὶ ταλασιουργίαν ὀργάνων.

ταλασιουργικός, ή, όν, *ad lanificium pertinens*, fem. *lanae tractandae ars.* Polit. 282. A: μία τίς ἐστι τέχνη ... ταλασιουργική. B: τῆς ... ταλασιουργικῆς. C: τὸ ... ταλασιουργικὸν ... μόριον.

ταλασιουργός, ὁ ἡ, *lanificus.* Ion. 540. C: γυναικὶ ... ταλασιουργῷ.

ταμίας, ὁ, *dispensator, procurator.* Pol. II. 379. E: ταμίας ... ἀγαθῶν τε κακῶν τε (ex Hom. vel alio poëta). Tim. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας πλεύμων. Legg. VI. 774. B: ὁ ταμίας τῆς θεοῦ. D: πραττόντων ... οἱ ταμίαι τούτοιν τοῖν θεοῖν. 759. E: ταμίας ... τῶν τε ἱερῶν χρημάτων (αἱρεῖσθαι). 774. E.

ταμιεία, ἡ, *peni procuratio.* Legg. VII. 806. A: ταμιείας ... καὶ παιδοτροφίας εἴς τι μέσον ἀφικνεῖσθαι (γυναῖκας).

ταμιεῖον, τό, *cella penaria; arca.* Pol. VIII. 550. D: τὸ ταμιεῖον ... ἐκεῖνο ἑκάστῳ χρυσίου πληρούμενον ἀπόλλυσι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Prot. 315. D: ᾧ πρὸ τοῦ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. Pol. III. 416. D: οἴκησιν καὶ ταμιεῖον μηδενὶ εἶναι. VIII. 548. A: ἅτε κεκτημένοι ταμιεῖα καὶ οἰκείους θησαυρούς.

ταμιεύω, *repono.* Pol. V. 405. C: ταμιεύειν παραδόντες. * *depromo, haurio.* Pol. VI. 508. B: οὐκοῦν καὶ τὴν δύναμιν ... ἐκ τούτου ταμιευομένην ... κέκτηται;

τάν, ὦ τάν, compellandi formula. Apol. 25. C: ὦ τὰν (v. ὦ 'τᾶν) ἀπόκριναι. Ep. III. 319. E.

ταντάλεια, vid. ταλαντεία.

ταξίαρχος et **ταξιάρχης**, ὁ, idem fere quod Lat. *centurio.* Legg. VI. 755. E: ταξίαρχον. IX. 880. D: ταξίαρχοι, φύλαρχοί τε cet. VI. 755. E: περὶ τῶν ταξιαρχῶν. 760. A. XII. 953. B: ταξιάρχοις. VI. 755. C: οἷον καὶ οἱ πολλοὶ ταξιάρχους αὐτοὺς ἐπονομάζουσι. E.

τάξις, ἡ, *constitutio, praescriptio.* Legg. VII. 802. E:

τάξις μὲν δή τις αὕτη. VIII. 834. A. IX. 875. C: ἐπιστήμης ... οὔτε νόμος οὔτε τάξις οὐδεμία κρείττων. Pol. IX. 587. A: ὅπερ νόμου τε καὶ τάξεως (ἀφίσταται). Legg. II. 673. E: μετὰ νόμων καὶ τάξεως. VI. 780. A: μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι. D: ὅ τιπερ ἂν τάξεως καὶ νόμου μετέχον ἐν πόλει γίγνηται. VIII. 844. C: ὁ ... μὴ ἐμμένων ἐν τῇ τάξει. Polit. 294. C: μηδένα μηδὲν ἐῶντα ποιεῖν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν. E: τὴν τοῦ λυσιτελοῦντος τοῖς σώμασι ποιεῖσθαι τάξιν (i. q. *praescribere*). 305. C: παρὰ τὴν τοῦ νομοθέτου τάξιν. Pol. IV. 424. B. Legg. IX. 875. D: τάξιν τε καὶ νόμον. XI. 925. B: κατὰ τὴν τάξιν τοῦ νόμου. IV. 721. A: ταῖς τάξεσι. III. 688. A: τιθέναι τὰς τάξεις τῶν νόμων. VII. 823. C: τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα. **modus* (certus). Legg. VIII. 844. B: τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις. Hinc ἐν τάξει, *moderate*. Legg. 637. E: ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων. **ordo* (germ. *Ordnung*, *Stellung* et *Rang* vel *Rangordnung*); *classis*; *locus*, praec. in acie; etiam ipsa *acies* vel *exercitus instructio*. Pol. VIII. 561. D: οὔτε τις τάξις οὔτε ἀνάγκη ἔπεστιν αὐτοῦ τῷ βίῳ. Legg. VIII. 843. C: πᾶσα ἡ τοῦ δωδεκατημορίου τάξις. Gorg. 504. A: τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία. Polit. 269. D: σώματος ... φύσις οὐ ταύτης τῆς τάξεως. Tim. 85. C. Legg. VII. 809. D: ἡμερῶν τάξεως εἰς μηνῶν περιόδους cet. VIII. 835. B: τίνα τρόπον χρὴ τάξεως ἐννόμου λαγχάνειν. XII. 966. E: ὡς ἔχει τάξεως. Gorg. 506. D: τάξει καὶ ὀρθότητι καὶ τέχνῃ. Theaet. 153. E: ἐν τάξει μένοι (ἄν). Pol. V. 471. D: εἴτε καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει εἴτε καὶ ὄπισθεν ἐπιτεταγμένον. X. 617. D: ἐν τάξει διαστῆσαι. 620. D: ἐν τάξει προσιέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν. Critia 115. C: τοιᾷδε ἐν τάξει διακοσμοῦντες. Legg. II. 665. A: τῇ ... τῆς κινήσεως τάξει ῥυθμὸς ὄνομα εἴη. Epin. 982. A: ἐν τάξει πάσῃ κινούμενον. Lach. 182. A: ὅταν ἐν τάξει δέῃ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν ἄλλων. Phaedr. 247. A: κατὰ τάξιν ἣν ἕκαστος ἐτάχθη. 254. D: ὡς δειλίᾳ ... λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν. Gorg. 503. E: ὡς εἰς τάξιν τινὰ ἕκαστος ἕκαστον τίθησιν ὃ ἂν τιθῇ. Phil. 49. C: τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν. Conv. 179. A: λιπὼν τάξιν. Id. Pol. V. 468. A. Apol. 29. A: (εἰ) λίποιμι τὴν τάξιν (*stationem*). Crit. 51. B. Menex. 246. B. al. Pol. X. 618. B: ψυχῆς ... τάξιν οὐκ ἐνεῖναι. Tim. 30. A: εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας. 71. A: ἐνταῦθα ἔδοσαν αὐτῷ τὴν τάξιν. 88. E: (ἐὰν) μέρη ... εἰς τάξιν κατακοσμῇ πρὸς ἄλληλα. Critia 109. D: τὴν τῆς πολιτείας τάξιν. Legg. I. 632. D: τάξιν τινὰ εἰληφότα. Lach. 191. C: ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν. Pol. VII. 522. D: εἰ καὶ ὁτιοῦν μέλλει τάξεων ἐπαΐειν. Legg. II. 653. E: τῶν ἐν ταῖς κινήσεσι τάξεων. VI. 755. C: τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων (ubi est Lat. *cohors*). Gorg. 504. D: ταῖς ... τῆς

ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι νόμιμόν τε καὶ νόμος (int. ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα εἶναι). Pol. VII. 522. D: τὰς ... τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ. Legg. V. 746. D: πρός γε τὰς πολεμικὰς τάξεις τε καὶ ἀγωγάς. VII. 819. C: εἰς ... τὰς τῶν στρατοπέδων τάξεις. IX. 878. D. Lach. 182. B.

ταπεινός, ἡ, όν, *humilis*, *submissus*. Legg. VI. 774. C: δουλεία ταπεινὴ καὶ ἀνελεύθερος. VII. 791. D: ταπεινοὺς καὶ ἀνελευθέρους ... ποιοῦσα. V. 728. E: ταπεινὰς (τὰς ψυχὰς ποιεῖ). Etiam bono sensu, ut Lat. *submissus*. Legg. IV. 716. A: ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος. * *vilis*. Phaedr. 257. C: μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῇ. Legg. VI. 762. E: διαίτης ... τῆς ταπεινῆς καὶ ἀπόρου.

ταπεινότης, ἡ, *humilitas*. Polit. 309. A: τοὺς ... ἐν ἀμαθίᾳ ... καὶ ταπεινότητι πολλῇ κυλινδουμένους.

ταπεινῶ, *submitto*, *deprimo*. Lys. 210. E: ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα. Tim. 72. D: ταπεινούμενος εἰς ταὐτὸν ξυνίζει. Phaedr. 254. E: ταπεινωθεὶς ἕπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνιόχου προνοίᾳ. Pol. VIII. 553. C: ταπεινωθεὶς ὑπὸ πενίας. Theaet. 191. A: ταπεινωθέντες.

ταπείνωσις, ἡ, *demissio*. Legg. VII. 815. A: ἐν ὕψει καὶ ... ταπεινώσει μιμουμένην.

ταράττω, *turbo*, *confundo*; *perturbo*, *consterno*; *scrupulum inicio*, *offendo*. Phaed. 103. C: καίτοι οὔτι λέγω ὡς οὐ πολλά με ταράττει. Legg. IX. 865. E. Hipp. min. 373. B: Σωκράτης ... ἀεὶ ταράττει ἐν τοῖς λόγοις. Pol. VIII. 564. B: τούτω ... ταράττετον ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἐγγιγνομένω. Theaet. 206. A: ἵνα μὴ ἡ θέσις σε ταράττοι λεγομένων cet. Legg. IV. 716. B: ταράττων πάνθ' ἅμα. Phaed. 66. A: ὡς ταράττοντος (τὴν ψυχήν, int. τοῦ σώματος). Phil. 63. D: τὰς ψυχὰς ... ταράττουσαι διὰ μανικὰς ἡδονάς. Legg. VII. 812. E: ἄλληλα ταράττοντα (τὰ ἐναντία). Eryx. 401. E: ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Pol. II. 381. A: ψυχὴν ... οὐ τὴν ἀνδρειοτάτην ... ἥκιστ' ἄν τι ἔξωθεν πάθος ταράξειε —; Phaed. 100. D: ταράττομαι ... ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι. 79. C: ταράττεται (ἡ ψυχή). Soph. 254. C: ἵνα μὴ ταραττώμεθα ἐν πολλοῖς. Legg. IX. 865. E: ταραττόμενος. Pol. IV. 445. A: τῆς ... αὐτοῦ τούτου ᾧ ζῶμεν φύσεως ταραττομένης καὶ διαφθειρομένης. Prot. 361. C: πάντα ταῦτα καθορῶν ἄνω κάτω ταραττόμενα δεινῶς. Soph. 242. C: μή πῃ τεταραγμένοι ... ὦμεν περὶ ταῦτα. Men. 96. B: τοὺς ... οὕτω τεταραγμένους. Phaed. 59. B: αὐτὸς ἔγωγε τεταράγμην. Legg. VII. 797. E: ταραχθέντα ὑπ' αὐτῶν. Etiam *excito*. Pol. VIII. 567. A: πόλεμον ταράττειν.

ταραχή, ἡ, *perturbatio*; *turba*, *tumultus*. Pol. X. 602. C: πᾶσά τις ταραχὴ δήλη ἡμῖν ἐνοῦσα αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ. Legg. IX. 861. A: ὅτι περὶ τὰ δίκαια εἴη παμπόλλη τις ἡμῶν ταραχή τε καὶ ἀξυμφωνία. Theaet. 168. A: ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι τῆς ἑαυτῶν ταραχῆς καὶ

ἀπορίας. Polit. 273. A: ταραχῆς ἤδη παυόμενος. Pol. III. 391. C: ὡς Ἀχιλλεὺς ... τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως. IX. 577. E. Alc. II. 146. B: πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Phaed. 66. D: θόρυβον παρέχει καὶ ταραχήν. Phil. 16. A: εἴ τις ... μηχανὴ τὴν ... τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου ... ἀπελθεῖν. Pol. IV. 444. B: τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι τήν τε ἀδικίαν cet. Legg. I. 632. A: ὅσαι ... διὰ δυστυχίαν ταραχαὶ ταῖς ψυχαῖς γίγνονται.

ταριχεύω, *condio* (germ. *einmachen*). Conv. 190. E: μέλλοντες ταριχεύειν (τὰ ὄα). Etiam, ut Lat. *condire*, est id quod nos dicimus *einbalsamiren*. Phaed. 80. C: ταριχευθέν (τὸ σῶμα), ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες (si genuina haec sunt).

ταριχοπωλῶ, *salsamenta vendo*. Charm. 163. B: ταριχοπωλοῦντι.

τάττω, *statuo*, *constituo*, *praescribo*; *instruo*, *pono*, *ordino* (unde part. perf. pass. saepenumero est vern. *geregelt*); *impono*, *iubeo*. Theaet. 165. C: οὐδὲν ἐγὼ ... τοῦτο οὐδὲ τάττω οὐδὲ ἠρόμην τὸ ὅπως. Lach. 199. A: ὁ νόμος οὕτω τάττει. Polit. 289. E: ὅσοι ... εἰς ὑπηρετικὴν ἑκόντες αὐτοὺς τάττουσι. Pol. II. 371. C. Lys. 209. B: σὲ ... ἐπὶ τοῦτο τάττουσιν (*tibi hoc mandant*). Legg. V. 728. A: ὅσαπερ ἂν νομοθέτης αἰσχρὰ εἶναι καὶ κακὰ ... τάττῃ. Epin. 986. C: τοῖς δὲ μήτε τινὰ μοῖραν τάττωμεν μήτε τινὰ χρόνον. Pol. VI. 490. C: τί δεῖ πάλιν ... τάττειν; Legg. IX. 876. C: τάττειν τὰς ζημίας. Polit. 262. E: Λυδοὺς ... πρὸς ἅπαντας τάττων (*cunctis opponens*). Legg. III. 697. C: ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα. Polit. 261. B: τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν ἀψύχων γενέσεσιν αὐτοῦ τάσσοντες (codd. aliquot τάττοντες). Apol. 28. E: οὓ ἐκεῖνοι (οἱ ἄρχοντες) ἔταττον. Legg. VI. 772. C: οὓς (νόμους) ἔταξε κατ' ἀρχὰς ὁ θεὸς αὐτοῖς νομοθέτης. X. 905. A: ἔταξαν. Pol. VI. 511. E: τάξον αὐτὰ ἀνὰ λόγον. Legg. VIII. 828. B: ταῦτα ... ἐξηγηταὶ ... ταξάντων. 810. C: τί ποθ' ὑμῖν ὁ νομοθέτης ... ὀρθῶς ἂν τάξειε; Apol. 28. D: οὗ ἄν τις ἑαυτὸν τάξῃ. Legg. VI. 784. C: οἷς ... τάξωσι (οἵδε), τούτοις ἐμμένειν. VII. 794. B. Pol. III. 392. A: ἀδύνατον ... ἡμῖν τοῦτό γε ἐν τῷ παρόντι τάξαι. Legg. III. 687. A: τάξαι τὸ στρατόπεδον. IX. 873. C: μήτε πόλεως ταξάσης δίκην cet. VI. 783. B: τάξαντες αὐτὰ ἐπίπροσθεν. 762. C: μὴ τῶν ἀρχόντων ταξάντων. VII. 799. B: τάξαντας πρῶτον ... τὰς ἑορτάς. IX. 863. D: ὡς ἁμαρτάνουσι νόμους τάξει. 875. D: τάξομεν τί χρὴ cet. Euthyd. 279. C: τὴν ... σοφίαν ποῦ χοροῦ τάξομεν; Legg. IX. 878. C: τὰς ... πολεμικὰς ταττέσθω τάξεις. Pol. I. 345. D: ἐφ' ᾧ τέτακται. Tim. 47. C: λόγος ... ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τέτακται. Legg. I. 631. D: ταῦτα ... πάντα ἐκείνων ἔμπροσθεν τέτακται φύσει. Pol. VIII. 561. E: τετάχθω

ἡμῖν ... ὁ τοιοῦτος ἀνήρ. 555. B: τετάχθαι. Legg. VII. 794. B. Critia 108. C: τῆς ὑστέρας τεταγμένος. Legg. IV. 719. E: ὁ τεταγμένος ἐπὶ τοῖς νόμοις. Pol. VII. 524. A: ἡ ἐπὶ τῷ σκληρῷ τεταγμένη αἴσθησις. Tim. 41. E: γένεσις ... τεταγμένη μία πᾶσιν. (Legg. VI. 770. E. pro τεταγμένη scrib. videtur τεταμένη.) Gorg. 506. D: τάξει ... τεταγμένον. Pol. X. 610. E: τό γε ἐπ' ἄλλου ὀλέθρῳ τεταγμένον κακόν. Critia 119. A: ἦν τεταγμένον (c. accus. et infin.). Pol. III. 404. A: τῆς τεταγμένης διαίτης. X. 619. C: ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ ... βεβιωκότα. Legg. VII. 802. C. Pol. VIII. 550. C: ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. Phaedr. 256. A: εἰς τεταγμένην ... δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν. Gorg. 504. A: τεταγμένον τε καὶ κεκοσμημένον (πρᾶγμα). Phaedr. 247. A: ἐν τῷ ... ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοί. Crit. 50. D: οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι. Legg. VII. 810. B: ἐν τοῖς τεταγμένοις ἔτεσι. Tim. 89. B: τεταγμένους τοῦ βίου ... χρόνους. Legg. XII. 952. E: τοὺς ἐπὶ τούτοις ἄρχοντας τεταγμένους. Pol. VI. 500. C: εἰς τεταγμένα ἄττα ... ὁρῶντας. Critia 118. E: πλῆθος ... τῶν ... χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν ἐτέτακτο cet. Phaedr. 247. A: ἣν (τάξιν) ἕκαστος ἐτάχθη. Phaed. 114. B: αὕτη ,.. ἡ δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῖς ἐτάχθη. Pol. IV. 423. A: ὡς ἄρτι ἐτάχθη (ἡ πόλις). Legg. X. 728. D: διὸ δεύτερον ἐτάχθη τιμῇ. VII. 799. B: ἃ δ' ἂν ταχθῇ. Apol. 28. D. Legg. VI. 772. B: ἐπὶ πάντα καὶ ἕκαστα ταχθεὶς (χρόνος). VIII. 844. D: ἔστω ... ὅδε νόμος ταχθείς. Locr. 104. A: σώματα ταχθεῖσα θεραπεῦεν. Pol. VIII. 551. B: ᾧ ἂν μὴ ᾖ οὐσία εἰς τὸ ταχθὲν τίμημα. Legg. VIII. 836. A: τὰ πρόσθεν νόμιμα ταχθέντα. VI. 780. D: τῶν κακῶς ταχθέντων. VIII. 835. A: ταχθέντας (τοὺς ἀγῶνας) ὑπό τε ἀθλοθετῶν cet. Polit. 305. B: τά τε δίκαια ταχθέντα εἶναι καὶ ἄδικα. Med. *constituo, pono;* praec. in eo dicitur qui aliquid ita constituit ut cum altero conveniat (vern. *etwas ausmachen, sich über etwas vergleichen* vel *übereinkommen*). Legg. V. 743. E: εἰ ... τὰς τιμὰς οὕτω τάττεται (ἡ πολιτεία). VI. 772. B: τοὺς ἐμπείρους ... τάττεσθαι (ἀναγκαῖον). II. 653. D: ἀναπαύλας ... αὐτοῖς τῶν πόνων ἐτάξαντο τὰς τῶν ἑορτῶν ἀμοιβάς. VIII. 844. C: ἀγρονόμον ἐπάγων ὁ βουλόμενος ταξάσθω τί χρὴ ποιεῖν ἑκάτερον. V. 733. E: τὸν ὑγιεινὸν βίον ἕνα ταξώμεθα. 737. C: τάξασθαι. VIII. 844. B: τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις. V. 373. E: εἰς νόμον ἑαυτῷ ταξάμενον. Pol. VIII. 551. B: ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. Legg. II. 656. D. Pol. III. 416. D: ταξαμένους μισθὸν τῆς φυλακῆς τοσοῦτον ὅσον cet. Men. 91. B: μισθὸν τούτου ταξαμένους. — Verb. Legg. I. 631. D: τῷ νομοθέτῃ τακτέον οὕτω.

ταυρηδόν, germ. *stier*, h. e. *starr*. Phaed. 117. B: ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ταῦρος, ὁ, *taurus*. Critia 120. A: πάντα τοῦ ταύρου

τὰ μέλη. Lach. 196. E: ταῦρον. Critia 119. D: ἀφέτων ὄντων τῶν ταύρων ἐν τῷ ... ἱερῷ. Pol. III. 396. B: ταύρους μυκωμένους.

ταύτῃ, *hac ratione, eam in partem, sic.* Phaed. 78. C: διαιρεθῆναι ταύτῃ ᾗπερ συνετέθη. Soph. 232. A: ταύτῃ πῃ. al. Etiam *in eam partem* (Pol. I. 338. D: ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν κακουργήσαις μάλιστα τὸν λόγον), *hactenus* (Phaed. 85. E: ταύτῃ ... ᾗ δὴ καὶ περὶ ἁρμονίας ἄν τις ... τὸν αὐτὸν τοῦτον λογον εἴποι. Parm. 128. E: ταύτῃ ... σε λανθάνει ... ὅτι οἴει cet. 146. C. Apol. 22. D: καί μου ταύτῃ σοφώτεροι ἦσαν) et *idcirco* (Crat. 407. A: Παλλάδα μὲν τοίνυν ταύτῃ, int. καλοῦμεν. 418. D: ὅτι ... ἀσμένοις τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἱμείρουσιν ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο, ταύτῃ ὠνόμασαν ἱμέραν. Pol. II. 381. B.). In motu pos. est *huc* et *eo.* Phaedr. 238. B: ταύτῃ ἄγουσα. Phaed. 82. D: ταύτῃ τρέπονται cet. Pol. II. 365. D: ταύτῃ ἰτέον. III. 394. D. al.

ταὐτό et ταὐτόν, i. q. τὸ αὐτό. Vid. αὐτός I. 316.

ταὐτόματον, i. q. τὸ αὐτόματον (vid. I. 312.); unde ἀπὸ ταὐτομάτου, *sua sponte, per se.* Alc. I. 118. C. Euthyd. 282. C. al.

ταφή, ἡ, *sepultura.* Legg. IV. 717. D: ταφὴ ... ἡ σωφρονεστάτη καλλίστη. Pol. V. 466. E: ταφῆς ἀξίας μετέχουσι. Phaed. 115. E: ἐν τῇ ταφῇ. Legg. XII. 959. D: εἰς τὴν πᾶσαν ταφήν. 960. B: ταφαί. I. 632. C: τὰς ταφάς. IX. 873. D. Menex. 234. B: ταφὰς ... ποιεῖν.

τάφος, ὁ, *sepulcrum* et *sepultura.* Legg. XII. 947. E: ὅπως ἂν αὔξην ὁ τάφος ἔχῃ cet. 948. A: στερέσθω ... τοῦ τάφου. Ep. XIII. 361. E. εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. Legg. XII. 947. D: ἱερέας ... ὡς καθαρεύοντι τῷ τάφῳ ἕπεσθαι. IV. 719. D: τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην. Pol. III. 414. A: τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων. Legg. XII. 947. D. III. 699. C: ἱεροῖς τε καὶ τάφοις. Phaed. 81. D: περὶ τὰ μνήματά τε καὶ τοὺς τάφους κυλινδουμένη. Legg. IX. 873. D. X. 885. A.

τάφρευμα, τό, *fossa.* Legg. VI. 761. B: ταφρεύμασιν.

ταφρεύω, *fossam duco* vel *fossa munio.* Legg. VI. 760. E: ταφρεύοντας ... ὅσα ἂν τούτου δέῃ. 778. E: ταφρεύσοντας.

τάφρος, ἡ, *fossa; fovea.* Critia. 118. C: τάφρου κύκλῳ περιορυχθείσης. D: εἰς τὴν τάφρον. Euth. 4. C: καταβαλὼν εἰς τάφρον τινά.

τάχα, *statim* (germ. *sogleich, gleich*). Phaedr. 228. C: ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει. 242. A: τάχα ἐπειδὰν (*so gleich wenn*, h. e. *sobald als*) ἀποψυχῇ, ἴμεν. Gorg. 450. C: τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον. Soph. 247. D: λέγε καὶ τάχα εἰσόμεθα. Crat. 410. E: τάχα μᾶλλον φήσεις. Phil. 53. E. Pol. X. 596. C. Critia 108. C: αὐτό σοι τάχα δηλώσει. Euth. 9. C: τάχ' ... βέλτιον εἰσόμεθα. **fortasse* (germ. *vielleicht* et

lenius *wohl*). Gorg. 466. A: *τί τάχα δράσεις πρεσβύτης γενόμενος;* (si genuina sunt). Legg. IV. 711. A: *ὑμεῖς δὲ τάχα οὐδὲ τεθέασθε τυραννουμένην πόλιν.* Hipp. mai. 303. B. Sic praec. cum part. *ἄν* nectitur, Lat. *forsitan* (vern. *leicht möglich dass* et simpl. *leicht*, *vielleicht* et lenius *wohl*). Prot. 313. D: *τάχα δ' ἄν τινες ... καὶ τούτων ἀγνοοῖεν* cet. Phaedr. 257. C: *τάχ' οὖν ἄν ... ἐπίσχοι ἡμῖν ἄν τοῦ γράφειν.* 259. C: *τάχ' ἄν δοῖεν ἀγασθέντες.* 265. B: *ἴσως μὲν ἀληθοῦς τινὸς ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἄν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι.* Theaet. 179. C: *τάχα ἄν ὄντα (τὰ ὄντα?) λέγοιεν.* Soph. 216. B. Polit. 263. D. Pol. II. 372. E. Tim. 38. B. Legg. VIII. 841. C. al. Abs. Soph. 255. C: *τάχ' ἄν* (in resp. vern. *wohl möglich*). 257. D. Polit. 258. B. Phil. 23. D. Pol. II. 369. A. Legg. II. 658. A. Etiam cum indic. reperitur. Phaedr. 256. C: *τάχ' ἄν που ... διεπράξαντο.* Cum v. *ἴσως.* Soph. 243. C: *τάχα ... ἴσως ... φαμέν.* Cum part. *ἄν* et optat. Soph. 247. D: *τάχ' οὖν ἴσως ἄν ἀποροῖεν.* Polit. 264. C: *τάχ' ἄν ἴσως εἴης ᾐσθημένος.* 290. A. Phil. 13. D: *τάχ' ... ἴσως ἄν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.* 45. A: *τάχα γὰρ ἴσως φαῖμεν ἄν περὶ ὑγιαινόντας.* Tim. 38. E: *ἴσως τάχ' ἄν ... τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως.* Legg. VII. 799. E: *τάχα γὰρ ἴσως ... κἄν ἡ διέξοδος αὕτη ... ἱκανῶς ἄν μηνύσειε* cet. Euthyd. 272. C. al. Absol. Legg. I. 629. A: *τάχ' ἄν ἴσως.*

ταχέως, *celeriter*, *cito*. Prot. 332. B: *εἴ τι μετὰ τάχους (πράττεται), ταχέως.* Charm. 159. C: *ταχέως, ἢ βραδέως;* 160. C: *τὸ σφόδρα τε καὶ ταχέως (πράττειν).* Hipp. min. 373. D. Dem. 385. C: *ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις πιστεύοι.*

τάχος, *τό*, *celeritas*. Theaet. 156. C: *(ὡς) τάχος ... καὶ βραδυτὴς ἔνι τῇ κινήσει αὐτῶν.* Pol. VII. 529. D: *τὸ ὂν τάχος* (*vera cel.*). Prot. 320. E: *ἄνευ τάχους.* Gorg. 451. D: *πῶς ... τάχους ἔχει.* Legg. VII. 812. E: *διὰ τάχους.* XII. 944. C: *μετὰ τάχους μᾶλλον ἢ μετ' ἀνδρείας.* Tim. 36. D: *τάχει.* Ep. IV. 320. B. Polit. 306. C: *ὀξύτητα καὶ τάχος.* Tim. 61. E: *τῆς φορᾶς τὸ τάχος.* Legg. III. 689. C: *ὅσα πρὸς τάχος τῆς ψυχῆς πεφυκότα.* V. 728. D: *τάχος ἔχον (σῶμα).* Tim. 39. D: *τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχη.* Legg. X. 893. D: *τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα (ἡ κίνησις).* Locr. 97. B: *ἔχοντι ἴδια τάχεα.* Adverbii instar usurpatur *ὅ τι τάχος.* Ep. VII. 345. E.

ταχύ, *celeriter*, *cito*; *subito*; *protinus*. Prot. 322. A: *ταχὺ διηρθρώσατο.* Phaedr. 255. E: *ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα.* Phaed. 72. C: *ταχὺ ἄν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονὸς εἴη.* Gorg. 576. B: *εἰ σφόδρα τύπτει ἢ ταχὺ ὁ τύπτων.* Theaet. 162. D: *τοὐναντίον ταχὺ μεταπέπτωκεν.* Conv. 184. A: *τὸ ἁλίσκεσθαι ταχύ.* Pol. III. 411. B: *ταχὺ τοῦτο διεπράξατο.* Tim. 73. A. Legg. II. 658. A. Comp. *θᾶττον.* Phil. 17. A. Conv. 195. B. al. Superl. *τάχιστα.* Pol. VII. 541. A.

X. 596. D: *ταχὺ δημιουργούμενος, τάχιστα δὲ εἰ* cet. Legg. IV. 710. B. Cum partt. *ὅτι* et *ὡς*, *quam celerrime*, *quam primum.* Phaedr. 243. D: *ὅτι τάχιστα γράψαι.* Theaet. 176. A. Phil. 31. D. Pol. VIII. 564. C. Legg. VI. 758. D. Gorg. 480. A: *ὅπου ὡς τάχιστα δώσει δίκην.* Phaed. 98. B. Legg. I. 628. B. Hipp. mai. 291. D.

ταχύς, εῖα, ύ, *celer*, *velox.* Gorg. 520. C: *ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοτρίβην.* Conv. 200. B. Crat. 414. A: *ταχεῖα* (*ἡ αὔξη τῶν νέων*). Pol. VIII. 553. D: *οὕτω ταχεῖα* (*μεταβολή*). Theaet. 156. D: *ὅσον δὲ αὖ ταχύ.* Conv. 195. B. 187. B: *ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος* (*γέγονε*). Phil. 26. A: (*ἐν*) *ταχεῖ καὶ βραδεῖ.* Soph. 226. C: *ταχεῖαν ὡς ἐμοὶ σκέψιν ἐπιτάττεις.* Crat. 412. B: *τὴν ... ταχεῖαν ὁρμὴν ... τοῦτο καλοῦσι.* Tim. 80. B: *ὅσοι φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς.* Legg. XII. 948. B: *ταχεῖαι δίκαι.* Charm. 160. C. D: *τὰ ταχέα.* Ax. 370. B: *ταχείας ἀποκαταστάσεις.* Epin. 986. E: *οὔτε βραδυτέρα οὔτε θάττων ἐστί* (*ἡ φορά*). Theaet. 156. D: *θάττω ἐστί.* Polit. 307. B: *θάττω* (*γιγνόμενα*). Crat. 417. C: *τάχιστον ὂν τοῦ ὄντος.* Legg. VII. 822. A. Charm. 159. D: *τὸ τάχιστον καὶ ὀξύτατον.* Legg. VII. 822. B: *τὸν τάχιστον.* Crat. 412. D: *εἶναι δὲ τάχιστον τοῦτο καὶ λεπτότατον.* Adverbii instar ponitur *διὰ ταχέων.* Apol. 32. D.

ταχυτής, ἡ, *celeritas.* Charm. 159. D: *ἡ ταχυτής.* Lach. 192. B: *τὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ διαπραττομένην δύναμιν ταχυτῆτα ἔγωγε καλῶ* cet. (Polit. 284. E: pro *ταχυτῆτας* Cl. c. rel. optimis libris *παχύτητας*).

τέ, part. quae vocem et orationem cui subiecta est cum altera vel antec. vel seq. copulat. Phaedr. 239. B: *τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως* cet. D: *ὅσα τε ἄλλα τούτους ἕπεται πάντα ἐπιτηδεύοντα.* 267. A: *Τισίαν ... Γοργίαν τε ἐάσομεν εὕδειν —;* Etiam orationes diversas copulat. Legg. X. 909. E. XII. 943. D. 959. A. al. Cum art. in orationis initio. Phaed. 89. D: *ἥ τε γὰρ* (*etenim*) *μισανθρωπία ἐνδύεται* cet. Polit. 289. B: *γένος τε γὰρ* cet. 298. B: *οἵ τ' αὖ κυβερνῆται μυρία ἕτερα τοιαῦτα ἐργάζονται.* Pol. I. 330. D. Tim. 20. A. C. Iteratur ubi plura copulantur. Phaedr. 242. E: *ταύτῃ τε ... ἔτι τε* cet. 248. B: *ἥ τε ... νομὴ ... ἥ τε τοῦ πτεροῦ φύσις* cet. 267. B. Phaed. 112. C: *ὅταν τε ... ὅταν τε αὖ* cet. Theaet. 144. A: *οἵ τε ὀξεῖς ... οἵ τε αὖ ἐμβριθέστεροι* cet. Pol. I. 343. D. VIII. 568. E: *αὐτός τε καὶ οἱ συμπόται τε καὶ ἑταῖροι καὶ ἑταῖραι.* — *τε καί.* Phaedr. 239. A: *γιγνομένων τε καὶ φύσει ἐνόντων.* D: *ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις.* 242. B: *τὸ δαιμόνιόν τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖον.* 252. C: *αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.* 258. D: *τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν.* Pol. I. 328. D: *αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί.* 330. B. Legg. VIII. 831. D: *πᾶσαν τέχνην καὶ μηχανήν, καλλίω τε καὶ ἀσχημονεστέραν.* Talibus locis etiam verti potest *sive — sive,*

vern. *sowohl — als auch.* Partt. τε — καὶ etiam divisim ponuntur (τέ alii voci, v. c. articulo vel praepositioni, subiecto), ita ut orationis partes in unam contrahantur. Prot. 325. B: ἐφ' ᾧ ἥ τε ζημία θάνατος ... καὶ φυγαί. Phaedr. 241. C: ταῦτά τε οὖν χρὴ ... ξυννοεῖν καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν ὅτι cet. Phaed. 89. D: παντάπασί τε (v. γε) ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιᾶ καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον. 94. D: τά τε κατὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἰατρικήν. Pol. I. 330. B: τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. 345. E: ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ. II. 382. E: ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. VIII. 545. C: ἥ τε θέα καὶ ἡ κρίσις. Part. τέ etiam ponitur sequente καί in altera orationis parte. Soph. 243. B. Polit. 307. A. Ubi post partt. τε — καί sequitur aliquid quo antecedens accuratius definitur vel quod ex antec. sequitur, verti potest vern. *und zwar* et *also*. Euthyd. 282. A: ἐκ τοῦ χρῆσθαί τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι. Similiter scrib. videtur Gorg. 460. D: ἐὰν ὁ πύκτης τῇ πυκτικῇ χρῆταί (v. μὴ καλῶς χρ., sed vv. μὴ καλῶς absunt a Cl. aliisque pluribus libris) τε καὶ ἀδίκῃ (nos: *und zwar einen ungerechten Gebrauch davon macht*). Phaed. 69. B: ἀνδραποδώδης τε καὶ (i. q. vern. *also*) οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. — Etiam nectitur cum part. δέ, in qua eadem inest vis copulandi (v. I. p. 419 sq.). Polit. 310. D: ἀνδρεία τε ... ἡ δὲ αἰδοῦς γε αὖ λίαν πλήρης ψυχὴ cet. Pol. III. 394. C: ἔν τε τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἄλλοθι. Legg. V. 746. A: ἄνδρας τε ... ἔτι δὲ cet. XI. 927. D. X. init. Men. 93. D: ἄλλους τέ τινας καλοὺς κἀγαθοὺς γενέσθαι, μάλιστα δέ που τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ. Hipp. mai. 282. B: Γοργίας τε γὰρ ... εἰ δὲ βούλει, ὁ ἡμέτερος ἑταῖρος Πρόδικος οὗτος cet. Vid. I. p. 424. Part. δέ anteced. in altera oratione τέ infertur. Prot. 325. D: οἱ δὲ διδάσκαλοι ... οἵ τ' αὖ κιθαρισταί cet. Nonnunquam voc. ἤ excipit part. τέ. Theaet. 143. C: περὶ αὐτοῦ τε ὁπότε λέγοι ὁ Σωκράτης ... ἢ αὖ περὶ τοῦ ἀποκρινομένου. Legg. IX. 856. B. Ion. 535. D. Etiam simpliciter ponitur καί ita ut v. τέ omissa videri possit. Prot. 336. D: Πρόδικε καὶ Ἱππία. Soph. 218. C: σὺ κἀγώ. Tim. 19. D. Legg. III. 693. A. VI. 780. E. Lach. 180. E: ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ.

τέγγω, *tingo*. Pol. IX. 866. D: τέγγων τοὺς πόδας. * *emollio, flecto*. Pol. II. 361. C: ὥστε μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας cet. Legg. IX. 880. E: μηδὲν τεγχθέντων.

τέθριππον, τό, *quadrigae*. Lys. 205. C: τεθρίπποις τε καὶ κέλησι.

τείνω, *tendo, extendo; tendo ad aliquid, specto aliquo* vel *pertineo*; pass. etiam *porrigor; porrectus sum* et *pateo*. Gorg. 519. E: συννοεῖς τείνω τῶν λόγων. Prot. 345. C: ὥστε καὶ τοῦτο τοῦ ῥήματος πρὸς τοῦτο τείνει ὅτι cet. Theaet. 186. C: ὅσα διὰ τοῦ σώματος παθήματα ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνει. Conv. 186. B: (ὡς) ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει. 188. D: ὅσα τείνει

πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν. Pol. V. 454. A. Crit. 47. C: *ποῖ τείνει;* Lys. 205. E: *εἰς σὲ τείνουσιν αὗται αἱ ᾠδαί.* Phaed. 63. A: *καί μοι δοκεῖ ... εἰς σὲ τείνειν τὸν λόγον.* Legg. XII. 962. C: *δοκεῖ μοι τείνειν ὁ λόγος οὗτος εἰς τὸν σύλλογον* cet. Crat. 419. B: *ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ... τείνουσα πρᾶξις.* Clit. 410. A. Men. 85. B: *ἀπὸ τῆς ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν τεινούσης τοῦ τετράποδος;* Legg. I. 644. A: *τὴν ... εἰς χρήματα τείνουσαν (παιδείαν).* 641. D. Pol. V. 464. D: *τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα.* Legg. IV. 705. E. VIII. 584. C: *αἳ ... διὰ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνουσαι ... ἡδοναί.* Polit. 308. E: *ὅσα τε ἄλλα ἐστὶ τείνοντα πρὸς ἀρετήν.* Crat. 439. B: *εἰς ταὐτὸν τείνοντα (ὀνόματα).* Conv. 222. B: *ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας (λόγους).* Pol. VI. 492. D: *ἐναντία τούτοις τείνοντας.* Polit. 309. B: *ἐναντία ... τεινούσας ἀλλήλαις.* Ep. X. 358. C: *τὰς ... εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας* cet. Pol. VI. 499. A: *τὰ ... μηδαμόσε ἄλλοσε τείνοντα ἢ πρὸς δόξαν καὶ ἔριν.* Legg. VI. 771. A. Theaet. 163. A: *εἰς ... τοῦτό που πᾶς ὁ λόγος ἡμῖν ἔτεινε.* Tim. 34. B: *ψυχὴν ... διὰ παντὸς ... ἔτεινε.* 76. B: *μακρὸν ἐτείνετο.* Phaedr. 270. E: *οὐκοῦν ἡ ἅμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα.* Pol. IV. 432. A: *δι' ὅλης ... τέταται.* VIII. 581. B: *ὅτι πρὸς τὸ εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν ... πᾶν ἀεὶ τέταται.* Parm. 150. A: *οὐχὶ ... δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη (ἂν) εἴη (σμικρότης).* Pol. V. 462. C: *ἡ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν τεταμένη (κοινωνία) εἰς μίαν σύνταξιν* cet. Legg. VI. 770. D: *εἰς ταὐτὸν τοῦτο ... τεταμένη* (v. *τεταγμένη*) *σπουδὴ πᾶσα.* Tim. 40. B: *περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον.* Pol. X. 616. B: *διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς.* Legg. VI. 763. C: *τῶν ἐκ τῆς χώρας λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν ἀεὶ τεταμένων* (v. *τεταγμένων*). Pol. X. 616. C: *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα αὐτοῦ τῶν δεσμῶν τεταμένα.* Tim. 65. C. Intrans. cum praep. *πρός* vel *ἐγγύς τι* est *accedere ad aliquid, simile esse alicui.* Crat. 402. C: (*ὅτι*) *πρὸς τὰ τοῦ Ἡρακλείτου πάντα τείνει.* Phaed. 65. A: *ἐγγύς τι τείνειν τοῦ θανάτου.* (Id. Pol. VIII. 548. D.). Theaet. 169. A: *σὺ δέ μοι δοκεῖς πρὸς τὸν Σκίρρωνα μᾶλλον τείνειν.*

τειχίζομαι, *muros instruo.* Menex. 245. A: *τειχισαμένη.*

τειχίον, τό, *maceria, paries.* Pol. VI. 496. D: *ὑπὸ τειχίον ἀποστάς.* VII. 514. B: *τειχίον ... ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.*

τειχομαχία, ἡ, *muri oppugnatio.* Ion. 539. B: *οἷον καὶ ἐπὶ τειχομαχίᾳ.*

τεῖχος, τό, *murus.* Legg. VI. 779. B: *ὅπως ἂν ᾖ πᾶσα ἡ πόλις ἓν τεῖχος.* Phaedr. 227. A: *ἔξω τείχους.* 228. B: *ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τείχους.* Gorg. 455. E: *περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους.* Parm. 127. B: *ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ.* Pol. VIII. 560. C: *τὰς τοῦ βασιλικοῦ τείχους ... πύλας.* Lys. init. *ἐπορευόμην ... τὴν ἔξω τείχους ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος.*

Phaedr. 227. D: προςβὰς τῷ τείχει. Critia 116. A: λιθίνῳ περιεβάλλοντο τείχει. Theaet. 174. E: σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον (*muro — cinctum*). Soph. 261. C: τό τει μέγιστον ἡμῖν τεῖχος ἡρημένον ἂν εἴη. Pol. IV. 439. E: ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἐκτός. Polit. 288. B: τείχη. Gorg. 455. B: τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως. Legg. III. 681. A: τειχῶν ἐρύματα. Alc. I. 134. B. Legg. VI. 779. A: τείχεσι ... καὶ πύλαις. Gorg. 517. C: ναῦς ... καὶ τείχη cet. Legg. VI. 778. B: περί τε ἱερὰ καὶ τείχη. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη καὶ μὴ ἐπανιστάναι. Ib. τὸ χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶ δεῖν εἶναι τὰ τείχη μᾶλλον ἢ γήϊνα. Menex. 244. C: τείχη καθελόντες.

τεκμαίρομαι, *designo.* Legg. VIII. 849. E: τεκμηράμενοι ἕδρας πρεπούσας. *(e signo) *coniecturam facio, coniicio, colligo; suspicor, iudico.* Gorg. 484. B: τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος (Pind.). Conv. 222. D: τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. Pol. II. 368. B: τεκμαίρομαι ... ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου. IV. 433. B: οἶσθα ὅθεν τεκμαίρομαι; IX. 578. C: τεκμαίρομαί σε ... ἐκ τῶν προειρημένων ἀληθῆ λέγειν. Crit. 44. A: πόθεν τοῦτο τεκμαίρει; Legg. VII. 792. A: τούτοις αὐτοῖς ... τεκμαίρονται. Theaet. 206. B: εἰ δεῖ ἀπὸ τούτων τεκμαίρεσθαι καὶ εἰς τὰ ἄλλα. Pol. III. 409. A: ὥστε ὀξέως ἀφ' αὑτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα. Legg. VII. 790. D. Euthyd. 289. B: εἴ τι δεῖ τοῖς πρόσθεν ὡμολογημένοις τεκμαίρεσθαι. Phaedr. 235. C: πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος λέγω; Phaed. 108. A. Critia 110. A. Hipp. mai. 288. C: ἐκ τοῦ τρόπου τεκμαιρόμενος. Menex. 246. C. Conv. 204. C: ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τεκμαιρομένῃ ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Pol. VI. 501. B: ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι ὃ cet. Phaedr. 230. B: ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι.

τεκμήριον, τό, *signum; indicium; argumentum.* Prot. 341. E: μέγα τεκμήριόν ἐστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. Gorg. 487. D: ἱκανόν μοι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι cet. Phaed. 68. B. Theaet. 185. B: ἔτι ... καὶ τόδε τεκμήριον περὶ οὗ λέγομεν. Crat. 398. A: τεκμήριον δέ μοί ἐστιν ὅτι cet. 436. C: μέγιστον δέ σοι ἔστω τεκμήριον ὅτι cet. Conv. 196. A. Pol. III. 405. B: ἀπαιδευσίας μέγα τεκμήριον. Euth. 9. A. Hipp. min. 372. B: τί μεῖζον ἀμαθίας τεκμήριον ἢ —; Etiam simpl. ponitur. Legg. VII. 821. E: τεκμήριον δέ· ἐγὼ cet. Seq. part. γάρ. Conv. 178. B: τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν cet. 192. A. Critia 110. E: μέγα δὲ τεκμήριον ἀρετῆς· τὸ γὰρ νῦν αὐτῆς λείψανον cet. Apol. 40. C. Menex. 237. E. Prot. 359. B: γνώσεσθαι δέ μ' ἔφη τεκμηρίῳ τῷδε. Gorg. 487. B: τίνι τεκμηρίῳ χρῶμαι; Conv. 195. D. E. Prot. 323. A: τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Gorg. 456. B: μέγα δέ σοι τεκμήριον ἐρῶ. Phaed. 87. B: (ὥσπερ ἄν τις) τεκμήριον ... παρέχοιτο θοἰμάτιον ὃ cet.

96. C: *τεκμήριον δέ σοι ἐρῶ ἱκανόν.* Theaet. 158. B: *τί ἂν τις ἔχοι τεκμήριον ἀποδεῖξαι.* Conv. 195. A: *μέγα ... τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται φεύγων* cet. Pol. II. 360. C. III. 405. A. Hipp. mai. 283. B: *τοῦτο ... μοι δοκεῖς καλὸν τεκμήριον ἀποφαίνειν περὶ σοφίας τῶν νῦν πρὸς τοὺς προτέρους.* Phaedr. 233. C: *ταῦτα γάρ ἐστι φιλίας πολὺν χρόνον ἐσομένης τεκμήρια.* Critia 111. C: *ἧς καὶ νῦν ἔτι φανερὰ τεκμήρια.* Crit. 52. B: *μεγάλα ἡμῖν τούτων τεκμήριά ἐστιν ὅτι* cet. Hipp. min. 369. C: *ἐπὶ πολλῶν τεκμηρίων ἀποδείξω σοι ἱκανῶ λόγον* cet. Prot. 350. E: *χρωμένῳ τοῖς αὐτοῖς τεκμηρίοις τούτοις.* Phaedr. 266. E: *τρίτον τεκμήρια.* Parm. 128. B: *τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ.* Legg. X. 885. D: *τεκμήρια λέγοντες ἱκανά.* 886. D: *ὅταν τεκμήρια λέγωμεν ὡς εἰσὶ θεοί.*

τέκνον, τό, proles, pl. *liberi.* Legg. VI. 776. A: *τὴν τροφὴν αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων.* VII. 814. B. XI. 931. B: *Οἰδίπους ... ἐπεύξατο τοῖς αὐτοῦ τέκνοις.* Sensu transl. Phil. 63. E: (*αἵ*) *τὰ ... γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς τὸ πολὺ ... διαφθείρουσιν.*

τεκταίνομαι, fabricor; fingo, formo; etiam *gigno.* Phaedr. 252. D: *οἷον ἄγαλμα τεκταίνεταί τε καὶ κατακοσμεῖ.* Legg. VIII. 846. E: *μηδεὶς χαλκεύων ἅμα τεκταινέσθω.* Euthyd. 280. C: *τεκταίνοιτο.* Legg. XII. 945. E: *τεκταινώμεθα ... αὐτῶν τοιάνδε γένεσιν.* Pol. IV. 442. C: *τὸν ... τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι.* Legg. X. 889. A: *πλάττειν καὶ τεκταίνεσθαι.* Soph. 224. D: *τὰ δὲ καὶ τεκταινόμενος αὐτὸς μαθήματα περὶ τὰ αὐτὰ ταῦτα* cet. Tim. 28. C: *ὁ τεκταινόμενος* (*huius operis fabricator*). 36. D: *πᾶν τὸ σωματοειδὲς ... ἐτεκταίνετο.* 33. A: *τέλεον ... αὐτὸν* (*τὸν κόσμον*) *ἐτεκτήνατο.* 91. A: *τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο* (*θεοί*). 70. E: *οἷον φάτνην ... τεκτηνάμενοι.*

τεκτονικός, ή, όν, artis fabrilis vel *tignariae peritus* vel *ad eam pertinens*, subst. *architectus, faber*, fem. *ars fabrilis* vel *tignaria.* Gorg. 460. B: *τεκτονικός.* Prot. 324. E: *τοῦτό ἐστι τὸ ἓν οὐ τεκτονικὴ οὐδὲ χαλκεία* cet. Pol. IV. 428. C: *τεκτονική* (*ἡ πόλις προσρητέα*). Theag. 124. B: *αὕτη γὰρ οὐ τεκτονική;* Euthyd. 281. A: *ἐπιστήμη ἡ τεκτονική.* Clit. 409. C: *ἡ τεκτονική.* Crat. 416. D: *τὸ τεκτονικόν.* Prot. 322. D: *περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς.* Polit. 288. A: *τεκτονικῆς* (*ἔργον*). 299. D. Clit. 409. B: *τεκτονικῆς ... οἰκία* (*τὸ ἔργον*). Polit. 280. C: *ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ* cet. Phil. 56. C. Pol. III. 407. B. Riv. 135. B: *ὥσπερ ἐν τῇ τεκτονικῇ.* Pol. IV. 443. C: *τὸν δὲ τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι.* V. 454. D. Theaet. 146. E: *ὅταν τεκτονικὴν* (*λέγῃς*). Polit. 258. D. Phil. 56. E: *ἡ κατὰ τεκτονικὴν* (*μετρητική*). Euthyd. 292. C. Epin. 975. B: *ἡ τῶν τεκτονικῶν ... ὀργάνων παρασκευή.* Gorg. 460. B: *ὁ τὰ τεκτονικὰ μεμαθηκώς.* Crat. 416. D.

τέκτων, ὁ, faber (tignarius), *architectus* et in univ. *opifex.*

Prot. 319. D: *τέκτων ... χαλκεύς* cet. Pol. X. 597. B: *ἣν (κλίνην) ὁ τέκτων* (int. *ἐργάζεται*). Crat. 388. C: *τῷ τοῦ τέκτονος (ἔργῳ)*. 390. C. Pol. X. 597. D: *τί δὲ τὸν τέκτονα; ἆρ' οὐ δημιουργὸν κλίνης;* II. 370. D: *τέκτονες ... καὶ χαλκῆς* cet. Alc. II. 140. C. Pol. IV. 428. B: *διὰ τὴν τῶν τεκτόνων ἐπιστήμην.* Critia 114. E. Legg. VII. 793 C: *οἷον τεκτόνων ἐν οἰκοδομήμασιν ἐρείσματα.* Theag. 124. B. Tim. 69. A: *οἷα τέκτοσιν (ὕλη παράκειται).* Alc. II. 140. B: *τοὺς ... τέκτονας.*

τελέθω, sum. Pol. II. 381. D. (Hom.). V. 469. A. (Hes.).

τέλειος, ὁ ἡ, perfectus; summus. Pol. VIII. 546. B: *ἣν (περίοδον) ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος.* Legg. V. 730. D: *ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει καὶ τέλειος οὗτος ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ.* Hipp. mai. 281. B. Phaed. 110. A: *οὔτε τέλειον ... οὐδέν ἐστιν.* Legg. I. 643. D: *ἄνδρ' ... τέλειον ... τῆς τοῦ πράγματος ἀρετῆς.* Parm. 157. E: *ὃ καλοῦμεν ὅλον, ἐξ ἁπάντων ἓν τέλειον γεγονός.* Soph. 259. E: *τελεωτάτη πάντων λόγων ... ἀφάνισις.* **adultus.* Legg. XI. 929. C: *ὁπόσοιπερ ἂν ὦσι γυναικῶν εἴτε ἀνδρῶν τέλειοι.* VIII. 834. C: *τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις (πώλοις).*

τελειότης, ἡ, perfectio. Def. 412. B: *τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν.* D: *τελειότης κατ' ἀρετήν.*

τελειῶ et *τελεῶ, perficio, exigo.* Polit. 272. D: *ἐπειδὴ ... πάντων τούτων χρόνος ἐτελεώθη* (sic Cl. c. al. Vulg. *ἐτελειώθη*). Pol. IX. 587. E: *τελειωθείσῃ* (al. *τελεωθείσῃ*) *τῇ πολλαπλασιώσει.* Pass. praec. ponitur in eo quod adultum est vel ad perfectionem (in aetate ad maturitatem) pervenit. Pol. VI. 498. B: *ἐν ᾗ (ἡλικίᾳ) ἡ ψυχὴ τελειοῦσθαι ἄρχεται.* II. 377. B: *ἐπειδὰν τελεωθῶσιν.* Legg. II. 672. C: *ὅσον αὐτῷ προσήκει νοῦν ἔχειν τελεωθέντι.* Conv. 192. A: *τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι.* Pol. VI. 487. A: *τελειωθεῖσι τοῖς τοιούτοις παιδείᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ.* V. 466. E: *ἃ τελεωθέντας δεήσει δημιουργεῖν.*

τελείως, perfecte. Def. 411. D: *τελείως σπουδαῖον.*

τέλεος, α, ον et *ὁ ἡ, perfectus, absolutus; plenus* (in eo quod satis facit); etiam *ratus.* Phaedr. 249. C: *τέλεος ὄντως μόνος γίγνεται.* Crat. 403. E: *τέλεος σοφιστής.* Phil. 22. B: *ἱκανὸς καὶ τέλεος.* Pol. VI. 499. B. Tim. 39. D: *ὁ ... τέλεος ἀριθμός.* Legg. II. 653. A: *τέλεος ... ἄνθρωπος ταῦτα ... κεκτημένος ἀγαθά.* Locr. 99. D: *τέλεος ... ἀπειργασμένος (ὁ κόσμος).* Phaedr. 246. B: *τελέα ... οὖσα (ἡ ψυχή).* Pol. II. 371. E: *ὥστ' εἶναι τελέα (ἡ πόλις).* VIII. 545. A: *(ἵνα) ἡμῖν τελέα ἡ σκέψις ᾖ.* Legg. XII. 951. B: *οὔτε ... πόλις ... δύναιτ' ἄν ποτε ... ἥμερος ἱκανῶς εἶναι καὶ τέλεος.* Polit. 280. E: *οὐκ ἔστι πω τέλεον ... τοῦτο λελεγμένον.* Phil. 61. A: *τό γε τέλεον ... καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθόν.* Pol. IV. 443. B: *τέλεον ... ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται.* Tim. 32. D: *ζῷον τέλεον.* Epin. 982. C: *τὸ τέλεον ἐκβαίνει*

... κατὰ νοῦν. Pol. I. 348. B: *τελέας οὔσης δικαιοσύνης.* Phil. 67: *τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως.* Legg. VI. 757. E. Tim. 30. D: *τῷ ... κατὰ πάντα τελέῳ.* Phaedr. 269. D: *ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι.* Tim. 39. D: *τὸν τέλεον ἐνιαυτόν.* Legg. I. 647. D: *τέλεον ... πρὸς ἀνδρείαν.* XII. 950. C: *τόν γε τέλεον ἄνδρα ἐσόμενον.* Pol. I. 341. D: *ὅτι μάλιστα τελέαν εἶναι (τέχνην).* 384. B: *τὴν τελέαν ἀδικίαν.* Clit. 407. C: *παιδείαν ἀρετῆς ... τελέαν.* Polit. 277. A: *τέλεον ... σχῆμα ἔχειν.* Phil. 66. B: *(περὶ) τὸ τέλεον καὶ ἱκανὸν* cet. Pol. IV. 425. C. Tim. 34. B: *τέλεον ... σῶμα ἐποίησε.* Legg. VII. 807. D: *τὸ τέλεόν τε καὶ ἱκανὸν αὐτῶν ἐκλαμβάνειν.* Conv. 208. C: *ὥσπερ οἱ τέλειοι σοφισταί.* Legg. VIII. 850. C: *ταῦτα αὐτῷ τέλεα* (*rata*) *γιγνέσθω.* Tim. 32. D: *ἐκ τελέων τῶν μερῶν.* Pol. IV. 428. D: *τελέους φύλακας.* Phaedr. 249. C: *τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος.* Legg. III. 678. B: *τελέους πρὸς ἀρετὴν ἢ καὶ πρὸς κακίαν γεγονέναι.* Conv. 209. E: *τὰ ... τέλεα καὶ ἐποπτικά.* Legg. XI. 931. B: *ἃ ... πᾶς ὑμνεῖ τέλεα* (vern. *erfüllt*) *καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν.* Pol. V. 465. D: *ἥ τ' ἐκ τοῦ δημοσίου τροφὴ τελεωτέρα.* Phaedr. 244. D: *τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον.* Legg. X. 902. E: *τόσῳ ἀκριβέστερα καὶ τελεώτερα ... σμικρὰ καὶ μεγάλα ἀπεργάζονται.* Phaedr. 269. E: *πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικήν.* Tim. 92: *τελεώτατος γέγονεν (ὁ κόσμος).* 68. E: *ἡνίκα τὸν αὐτάρκη τε καὶ τὸν τελεώτατον θεὸν ἐγέννα.* Soph. 270. B: *τελεωτάτην τροπήν.* Pol. I. 344. A: *ἐπὶ τὴν τελεωτάτην ἀδικίαν ἔλθῃς.* Phil. 60. C: *τὸ ... ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν.* Critia 106. B: *φάρμακον ... τελεώτατον.*

τελεσιουργός, *ὁ ἡ*, *opus perficiens* et in univ. *efficax.* Phaedr. 270. A: *τὸ πάντῃ τελεσιουργόν.*

τελεστικός, *ή, όν*, *ad initia spectans.* Phaedr. 248. D: *μαντικὸν βίον ἤ τινα τελεστικὸν ἕξουσαν.* 265. B: *τελεστικὴν (μανίαν).*

τελετή, *ἡ*, *consecratio, initiatio; sacra, initia* s. *mysteria.* Phaedr. 253. C: *τελετὴ ... οὕτω καλή τε καὶ εὐδαιμονικὴ ... τῷ φιληθέντι γίγνεται.* Euthyd. 277. D: *οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων.* Legg. II. 666. B: *εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν.* Pol. II. 366. A: *αἱ τελεταὶ αὖ μέγα δύνανται καὶ οἱ λύσιοι θεοί.* Phaedr. 244. E: *καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα.* 250. B: *τῶν τελετῶν ... μακαριωτάτην.* Conv. 215. C: *τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους.* Legg. V. 738. C: *θυσίας τελεταῖς συμμίκτους.* X. 908. D: *τελεταῖς ... ἰδίαις.* Prot. 316. D: *τελετάς τε καὶ χρησμῳδίας.* Phaedr. 249. C: *τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος.* Phaed. 69. C: *οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες.* Conv. 202. E: *περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς* cet. Pol. II. 365. A: *λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων ... ἃς δὴ τελετὰς καλοῦσιν.* Legg. VII. 815. C.

τελευταῖος, α, ον, *ultimus; extremus.* Pol. II. 517. B: ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα. Locr. 102. D: τελευταία ... νόσων. Legg. V. 743. E: τελευταῖον καὶ τρίτον ἐστὶν ἡ τῶν χρημάτων ... σπουδή. Phaed. 87. D: τοῦ ... τελευταίου (ἱματίου) ... πρότερος. Pol. X. 619. B: καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι. Euthyd. 287. B: τούτῳ τῷ τελευταίῳ. Phaed. 87. E: τὸ τελευταῖον ὕφασμα ... ἔχουσαν. 118: ὃ δὴ τελευταῖον ἐφθέγξατο. Pol. X. 619. E: (εἰ) ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις (sic Par. A. Vulg. τελευταῖος) πίπτοι. — Adverbiorum instar frequentantur τελευταῖον (Pol. VII. 516. B. 532. A. Legg. V. 743. E.) et τὰ τελευταῖα. Gorg. 515. E: ὅτε τὰ τελευταῖα ἔλεγεν. Hipp. mai. 282. C: τὰ τελευταῖα ... ἀφικόμενος.

τελευτή, ἡ, *finis; exitus; terminatio;* etiam *mors.* Phaedr. 264. B: ἔστι ... τελευτὴ περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται. Phaed. 118: ἥδε ἡ τελευτὴ ... τοῦ ἑταίρου ἡμῖν ἐγένετο. Parm. 137. D: τελευτὴ ... καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου. Pol. VII. 533. C. Phaedr. 264. A: ἀπὸ τελευτῆς ... ἀνάπαλιν διανεῖν ... τὸν λόγον. 267. D: ἐπὶ τελευτῆς. Soph. 268. C: ἀπὸ τελευτῆς ἐπ' ἀρχήν. Crat. 399. B: βαρυτέρας τῆς τελευτῆς γενομένης. Conv. 198. B: τὸ ... ἐπὶ τελευτῆς. 222. C: ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας. Epin. 973. C: τελευτῆς τοιαύτης τυχεῖν. Phaedr. 256. D: ἐν ... τῇ τελευτῇ. Gorg. 516. A: ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου. Parm. 137. D: οὔτ' ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν οὔτε μέσον ἔχει. (Cf. Legg. IV. 715. E.). Crat. 404. C: θεὶς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὴν τελευτήν. Pol. VI. 511. B: (ἵνα) ἐπὶ τελευτὴν καταβαίνῃ. Tim. 69. A: τελευτὴν ἤδη κεφαλήν τε ... ἐπιθεῖναι τοῖς πρόσθεν. Legg. VI. 782. A: οὐδ' ἕξει ποτέ γε τελευτήν. Men. 75. D: τελευτὴν καλεῖς τι; ... πέρας καὶ ἔσχατον. Menex. 237. A: (οἳ) τὴν τελευτὴν ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας ἠλλάξαντο. Ax. 364. B: ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν. Tim. 33. B: ἐκ μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον.

τελευτῶ, *finio, ad finem* vel *exitum perduco;* intrans. *finem habeo, ad finem vergo, desino; exsisto, evado, pervenio; aliquo specto;* cum et sine v. βίον *morior, occumbo;* etiam *morte afficior.* Gorg. 453. A: (ὅτι) τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ (nos: *dass ... darauf hinausläufe*). Conv. 181. E: τὸ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς cet. Pol. VI. 511. C: τελευτᾷ εἰς εἴδη. Critia 113. D: ἥ τε μήτηρ καὶ ὁ πατήρ. Legg. I. 630. C: ποῖ δὴ τελευτᾷ νῦν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος —; Men. 88. C: οὐκοῦν ... πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιχειρήματα ... εἰς εὐδαιμονίαν τελευτᾷ —; Clit. 408. A: τελευτᾷ ... καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι ὡς (*eo pervenit* vel *progreditur ut ponat* cet.). Theaet. 173. B: ὥσθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἔχοντες τῆς διανοίας εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων τελευτῶσι. Pol. VI. 510. D: ἐκ τούτων δ' ἀρχόμενοι ... τελευτῶσιν ... ἐπὶ τοῦτο οὗ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσιν. VIII. 552. C: ἐκ ... τῶν

ἀκέντρων πτωχοὶ πρὸς τὸ γῆρας τελευτῶσιν. Lys. 220. B: εἰς ὃ πᾶσαι αὗται αἱ λεγόμεναι φιλίαι τελευτῶσιν. Legg. VII. 812. A: οὗτός μοι μῦθος ... οὕτω τελευτάτω. Gorg. 522. D: εἰ ... τελευτῴην ἔγωγε. Tim. 72. E: (ἵνα μὴ) ἀτελὲς τὸ γένος εὐθὺς τὸ θνητὸν τελευτῴη. Legg. IX. 865. B: ἂν ὁ θεραπευόμενος τελευτᾷ. Phil. 18. B: τελευτᾶν· ἐκ πάντων εἰς ἕν. Pol. III. 403. C: δεῖ ... τελευτᾶν τὰ μουσικὰ εἰς τὰ τοῦ καλοῦ ἐρωτικά. VIII. 562. E: τελευτᾶν (*abire*) μέχρι τῶν θηρίων τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην. Crit. 43. D: τὸν βίον σε τελευτᾶν. Tim. 23. C: γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. Polit. 273. D: τελευτῶντος ... τοῦ χρόνου. Tim. 27. A: τελευτῶντα ... εἰς ἀνθρώπων φύσιν. 67. B: τελευτῶσαν ... περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν. Pol. II. 372. D: γηραιοὶ τελευτῶντες. Polit. 270. E: τῶν ... βιαίως τελευτώντων. Pol. X. 618. A: εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας (τυραννίδας). Phaed. 57. A: πῶς ἐτελεύτα; Lys. 220. D: ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐτελεύτα πάντα τἄλλα. Pol. III. 403. C: οἷ γοῦν δεῖ τελευτᾶν, τετελεύτηκε (ὁ λόγος). Apol. 21. A: ἐπειδὴ ἐκεῖνος τετελεύτηκε. Phil. 24. B: γενομένης ... τελευτῆς καὶ αὐτὼ τετελευτήκατον. Apol. 28. C: ὅσοι ἐν Τροίᾳ τετελευτήκασιν. Menex. 246. A: ὅσοι ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασι. Men. 75. E: πεπεράνθαι τε καὶ τετελευτηκέναι (*finiri*). Theaet. 142. A: ζῶντι, ἢ τετελευτηκότι; Legg. XII. 958. E: τὰ τῶν τετελευτηκότων σώματα. Phaed. 63. C: τοῖς τετελευτηκόσι. Menex. 235. A: τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ πολέμῳ. Legg. IX. 877. B: εἰ ἐτελεύτησεν ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Euthyd. 302. B: ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον ᾗπερ ἐτελεύτησεν. Alc. II. 142. A: οἱ δὲ τὸν βίον ἐτελεύτησαν. Prot. 351. B: εἰ ... τὸν βίον τελευτήσειεν. Pol. V. 453. A: ἆρ᾽ οὐχ οὕτως ἂν κάλλιστά τις ἀρχόμενος ... καὶ κάλλιστα τελευτήσειε; Conv. 211. C: ἔστ᾽ ἂν ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ᾽ ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ ὃ cet. Legg. XI. 923. E: ἐὰν ... υἱός τῳ τελευτήσῃ παῖς ὤν. Ep. II. 311. B: ἐπειδὰν ἡμεῖς τελευτήσωμεν. Phaedr. 249. A: ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσι. Legg. IX. 869. A: πρὶν τελευτῆσαι. 870. E: ὑπ᾽ ἄλλου ... τελευτῆσαι τὸν τότε βίον. 877. E: τελευτῆσαι φόνου ὄφλοντα ἑκουσίου. Pol. X. 614. B: ἐν πολέμῳ τελευτήσας. Legg. III. 687. E: πρὸς τὸν δυστυχῶς τελευτήσαντα Ἱππόλυτον. Pol. X. 614. A: ἃ τελευτήσαντα ἑκάτερον περιμένει. Phaedr. 229. C: οὕτω ... τελευτήσασαν. 256. B: τελευτήσαντες. Legg. XI. 927. A: αἱ τῶν τελευτησάντων ψυχαί. Conv. 180. B: καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν. Pol. X. 613. A: ὡς τούτῳ ταῦτα εἰς ἀγαθόν τι τελευτήσει ζῶντι ἢ καὶ ἀποθανόντι. Euthyd. 285. D: εἴ μοι ἡ δορὰ μὴ εἰς ἀσκὸν τελευτήσει ... ἀλλ᾽ εἰς ἀρετήν. Conv. 179. E: (ὡς) γηραιὸς τελευτήσοι. Pol. I. 330. D: τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν. Epin. 978. B: τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα τελευτήσειν. Partic. praes. ponitur ita ut adverbio (*postremo, ad extremum* vel *tandem*) ex-

primi possit. Phaedr. 228. B: τελευτῶν ... ἐπεσκόπει. Gorg. 496. A: τελευτῶν ἅμα ἀμφοτέρων ἀπήλλακται. Conv. 189. C. Pol. IV. 424. E: ἕως ἂν τελευτῶσα (ἡ παρανομία) ... πάντα ἀνατρέψῃ. Phaed. 88. A: τελευτῶσάν γε ἔν τινι τῶν θανάτων παντάπασιν ἀπόλλυσθαι (τὴν ψυχήν). Theaet. 150. E: τελευτῶντες δ' αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔδοξαν ἀμαθεῖς εἶναι. Pol. VI. 487. B. VIII. 560. B: τελευτῶσαι ... κατέλαβον τὴν τοῦ νέου τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν. Phaed. 72. B: ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη. Legg. IX. 878. E: τοῖς νομοφύλαξι τελευτῶντας ἐπιτρέπειν. Etiam praepositione exprimi potest. Alc. I. 104. A: ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρξάμενα τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχήν (*a corpore usque ad animum*).

τελεῶ, vid. τελειῶ.

τελέως, *perfecte*; *plane* (vern. *völlig*). Prot. 342. E: τελέως πεπαιδευμένου ... ἀνθρώπου. Phaedr. 272. A: καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη ἀπειργασμένη. Theaet. 182. C: εἴπερ ... τελέως κινήσεται. Polit. 267. C: οὐ μὴν παντάπασί γε τελέως ἀπειργάσθαι. Pol. I. 348. D: οἵ γε τελέως ... οἷοί τε ἀδικεῖν. al. Compar. Pol. VII. 520. B: ἄμεινόν τε καὶ τελεώτερον πεπαιδευμένους. Superl. Phil. 26. A: μουσικὴν ξύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο. Pol. I. 351. B: τελεώτατα οὖσα ἄδικος. VI. 492. B. Legg. X. 896. B.

τέλμα, τό, *palus*. Phaed. 109. B: ὥσπερ περὶ τέλμα ... βατράχους.

τέλος, τό, *finis* (vern. *Ende*, *Endzweck* et *das Höchste*); *exitus*, *eventus*; in orat. *conclusio*: etiam *terminus*, *meta*. Phaedr. 267. D: τὸ ... τέλος τῶν λόγων. Conv. 181. E: τὸ ... τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ cet. Dem. 382. E: ἀπὸ ... τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος (nos: *das Resultat*) εὐτυχία cet. Soph. 237. A: ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους (*ab initio ad finem*). Conv. 211. B: σχεδὸν ἄν τι ἅπτοιτο τοῦ τέλους. Pol. X. 613. D: ἐπὶ τέλους τοῦ δρόμου. Legg. III. 701. B: ἐγγὺς τοῦ τέλους οὖσι. Cum praep. διά est *perpetuo*. Phil. 36. E: διὰ τέλους ἀεί. 60. C. Pol. VII. 519. C. Tim. 85. E. Polit. 268. D: ἐπὶ τῷ τέλει. Pol. VI. 506. D: ὥσπερ ἐπὶ τέλει ὤν. VII. 532. B: ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει. Legg. V. 730. C: ἐπὶ τέλει τοῦ βίου. VI. 768. C: πρὸς ... τέλει τῆς νομοθεσίας. Menex. 234. A: ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι. Prot. 347. C: ἡδέως ἂν ἐπὶ τέλος ἔλθοιμι μετὰ σοῦ σκοπούμενος. 348. A: τούτοις τέλος ἐπιθεῖναι. 354. B: ἢ ἔχετέ τι ἄλλο τέλος λέγειν εἰς ὃ ἀποβλέψαντες αὐτὰ ἀγαθὰ καλεῖτε —; Phaedr. 241. D: ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος. Gorg. 499. E: τέλος εἶναι ἁπασῶν τῶν πράξεων τὸ ἀγαθόν. Phaed. 77. C: εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἕξειν. Soph. 237. E: τέλος γοῦν ἂν ἀπορίας ἔχοι ὁ λόγος. Crat. 417. C: τέλος λαβοῦσαν ... τοῦ φέρεσθαι. Conv. 186. A: τέλος ἐπιθεῖναι (germ. *vollenden*) τῷ λόγῳ. 210. E: πρὸς τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν. Pol. VI.

494. A: *πρὸς τέλος ἐλθεῖν.* X. 613. C: *εἰς τέλος* (*ad metam*) *ἐλθόντες.* Tim. 90. D: *τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου.* Legg. II. 661. B: *τὸ ... τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ* cet. IV. 717. E: *τῶν ἤδη τέλος ἐχόντων* (germ. *die schon vollendet haben*). Cf. V. 740. C. VI. 772. B. VII. 801. E: *ὁπόσοι τέλος ἔχοιεν τοῦ βίου.* Epin. 985. A: *θεὸν ... τὸν τέλος ἔχοντα τῆς θείας μοίρας.* 987. D: *ὡς ... κάλλιον τοῦτο εἰς τέλος ἀπεργάζονται.* Clit. 410. E: *ἐμπόδιον τοῦ πρὸς τέλος ἀρετῆς ἐλθόντα εὐδαίμονα γενέσθαι.* Abs. *τὸ τέλος*, *ad extremum*, *tandem.* Tim. 81. D. Legg. V. 740. E. VI. 768. B. Cum gen. Crat. 395. D: *ὧν καὶ τέλος ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνετράπετο.* *Summum* sensu naturali est *maturitas*, *aetas virilis ac senilis.* Phaedr. 276. B: *ἀγαπῴη ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνὶ ὅσα ἔσπειρε τέλος λαβόντα.* Legg. VIII. 834. C: *αὐτοῖς ... τοῖς τέλος ἔχουσι* (i. q. *τελείοις*, *adultis*). X. 899. E: *πρὸς τέλος ... ὁρῶν ἐλθόντας γηραιούς.* Epin. 992: *εἰς πρεσβύτου τέλος ἀφικομένοις.* Menex. 249. A: *ἐπειδὰν εἰς ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν.* **vectigal*, *tributum.* Legg. VIII. 847. B: *τέλος ... ἐν τῇ πόλει μηδένα μηδὲν τελεῖν μήτε ἐξαγομένων χρημάτων μήτε εἰςαγομένων.* 850. B. Pol. IV. 425. D: *τελῶν τινὲς ἢ πράξεις ἢ θέσεις.* Legg. VII. 805. B: *ἐκ τῶν αὐτῶν τελῶν καὶ πόνων.* **initia* s. *mysteria.* Pol. VIII. 560. E: *τοῦ ... τελουμένου ... μεγάλοισι τέλεσι.*

τελῶ, *perficio*, *absolvo*; *efficio*, *persequor.* Legg. XI. 926. A: *ὡς τὰ τοῦ νομοθετοῦντος ... οὐ δύνανται προστάγματα τελεῖν.* D: *κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα.* (VII. 790. D: *τελοῦσαι* mendosum videtur). Polit. 288. C: *ὅσα ... μιμήματα τελεῖται.* Ep. VIII. 353. D: (*ὅτι*) *πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται.* Pol. III. 389. D: *ἐάν γε ... ἐπί γε λόγῳ ἔργα τελῆται.* Legg. XII. 958. D: *ὅσα προςήκει τελεῖσθαι.* 967. A: *ἀγαθῶν πέρι τελουμένων.* Hipp. min. 365. B: *τετελεσμένον ἔσται* (Hom.). Ep. VIII. 357. D: (*πρὶν ἂν*) *ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῆ.* **consecro*, *initio*; in univ. *τελεῖσθαι* ponitur *in sacris faciendis* (ut Legg. VI. 775. A.). Euthyd. 277. D: *ὃν ἂν μέλλωσι τελεῖν.* E: *ὡς μετὰ τοῦτο τελοῦντε.* Phaedr. 249. C: *τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος.* Pol. VIII. 560. E: *τελουμένου ... μεγάλοισι τέλεσι.* Phaedr. 250. B: (*ὅτε*) *ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ... μακαριωτάτην.* Euthyd. 277. D: *εἰ ἄρα καὶ τετέλεσται.* Phaed. 69. C: *τετελεσμένος.* **solvo*, *pendo*; etiam *impendo* et *offero.* Alc. I. 123. A: *ὃν* (*φόρον*) *τελοῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς βασιλεῦσι.* Lys. 208. A: *ἀργύριον τελοῦσιν.* Prot. 311. C: *μισθὸν ὑπὲρ σαυτοῦ τελεῖν ἐκείνοις.* D: *χρήματα τελεῖν.* Legg. VIII. 847. B: *τέλος τελεῖν.* Lach. 186. C: *οὐκ ἔχω τελεῖν μισθούς.* Alc. II. 149. E: *δῶρα τελεῖν μάτην.* 150. A. Legg. VIII. 850. B: *μετοίκιον μηδὲ σμικρὸν τελοῦντι.* Crat. 391. B: *χρήματα ἐκείνοις τελοῦντα.* Crit. 48. C: *χρήματα τελοῦντες τούτοις.* Alc. II. 148. E: *οἳ ... ἐτελοῦμεν χρήματα ὅσα* cet.

Apol. 20. A: ὃς τετέλεκε χρήματα σοφισταῖς πλείω ἢ cet. Theag. 121. D: χρήματα τελέσαι τινὶ τῶν σοφιστῶν. Alc. I. 119. A: ἑκατὸν μνᾶς τελέσας. Prot. 311. B: ἀργύριον τελῶν (futur.) ἐκείνῳ. E: ἐρχόμεθα τελοῦντες τὰ χρήματα. Legg. XII. 955. E: χωρὶς τῶν εἰς τὰ ξυσσίτια τελουμένων. Etiam in eo dicitur qui *censetur* vel *adscribitur* (in numerum, classem al.). Legg. XI. 923. E: πρὶν εἰς ἄνδρας δυνατὸς εἶναι τελεῖν.

τελωνικός, ή, όν, *ad vectigalia exigenda pertinens.* Legg. VIII. 842. D: τελωνικῶν (Steph. coni. τελωνειῶν).

τεμάχιον, τό, *fragmentum, membrum.* Conv. 191. E: ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄῤῥενος.

τεμενίζω, *consecro.* Legg. V. 738. C: τεμένη ... τούτων ἑκάστοις ἐτεμένισαν.

τέμενος, τό, *ager* et in univ. *locus consecratus.* Legg. VI. 761. C: ἄλσος ἢ τέμενος. XII. 946. D: ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνός τε καὶ Ἡλίου τεμένει. 945. D: εἰς Ἡλίου κοινὸν καὶ Ἀπόλλωνος τέμενος. VI. 758. E: τεμενῶν καὶ ἱερῶν. 759. E: τεμενῶν καὶ καρπῶν τούτων. V. 738. C: τεμένη ... ἐτεμένισαν.

τέμνω, *seco, scindo*; etiam *caedo, excido, amputo* (unde etiam *populor*); *divido, distinguo, distribuo.* Gorg. 476. C: εἰ τέμνει τις. Tim. 61. E. Pol. IV. 426. E: ὅτι τῷ ὄντι ὥσπερ Ὕδραν τέμνουσι. Soph. 265. E: τέμνε ... δίχα ἑκατέραν. Pol. VI. 509. D. Polit. 262. E: εἰ τὸν ... ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι. Phil. 49. A: πῶς ... τέμνωμεν δίχα; Pol. V. 470. D: ἐὰν ἑκάτεροι ἑκατέρων τέμνωσιν ἀγρούς. Phaedr. 277. B: κατ᾽ εἴδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν. Polit. 266. E: τὴν δίποδα ἀγέλην πάλιν τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν. Pol. VI. 471. C: μήτε γῆν τέμνειν. VII. 525. E: αὐτὸ τὸ ἓν ... τῷ λόγῳ τέμνειν. Legg. V. 745. E. Phaedr. 266. A: πάλιν τοῦτο τέμνων. Soph. 266. A: κατὰ πλάτος τέμνων. Polit. 288. D: ὅσα ... κουρὰ ξύμπασα τέμνουσα (*caedens*) παρέχει τεκτονικῇ cet. Tim. 81. C. 80. D: τέμνοντος ... τὰ σιτία τοῦ πορός. Soph. 221. E: τὸ δὲ πεζοῦ τέμνοντες. Polit. 279. B. Conv. 190. D: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τέμνοντες. Tim. 65. E: τέμνοντα. Conv. 190. D: ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα. Critia 116. A: τὸν ... λίθον ἔτεμνον ὑπὸ τῆς νήσου cet. Conv. 190. E: ὅντινα ... τέμοι. Polit. 287. B: ὅτι χαλεπὸν τεμεῖν αὐτὰς δίχα. Legg. XII. 944. B: τεμεῖν ... χρεὼν ... τὸ μεῖζον ... κακὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. Menex. 242. C: τεμόντων τὴν χώραν. Conv. 190. D: πάλιν αὖ ... τεμῶ δίχα. Polit. 261. B: τεμοῦμεν. Crat. 387. A. Gorg. 476. D: τοιοῦτον τμῆμα τέμνεται τὸ τεμνόμενον οἷον τὸ τέμνον τέμνει. Tim. 57. A: ὅταν ... τι γένος τῇ τῶν γωνιῶν ... ὀξύτητι τέμνηται. Gorg. 508. E: οὐδέ γε τὸ τέμνεσθαι οὔτε τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν οὔτε τὸ βαλάντιον. Soph. 223. C: διχῇ τέμνεσθαι. Tim. 57. A: πέπαυται τεμνόμε-

νον. Polit. 264. E: *τεμνομένην δίχα.* Soph. 266. A: *τετμήσθω.* Conv. 191. D: *ἅτε τετμημένος ... ἐξ ἑνὸς δύο.* Pol. VI. 509. D: *ὥσπερ ... γραμμὴν δίχα τετμημένην.* Tim. 80. D: *τὰ τετμημένα.* Conv. 191. A: *ἐπειδὴ ... ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη.* Polit. 266. E: *τμηθείσης ... αὐτῆς.* Soph. 264. E: *τοῦ τμηθέντος.* Legg. IX. 864. B. Pol. VI. 510. B: *τοῖς τότε τμηθεῖσιν.* Med. Phaedr. 246. A: *τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος.* Legg. III. 695. C: *ἑπτὰ μέρη τεμόμενος.* Praec. in medicis ponitur scalpellum adhibentibus. Gorg. 480. C: *παρέχειν ... ὥσπερ τέμνειν καὶ κάειν ἰατρῷ.* De iusto 375. A. Gorg. 521. E: *τέμνων τε καὶ κάων* cet. Polit. 293. B: *τέμνοντες ἢ κάοντες.* 298. A. Gorg. 456. B: *τεμεῖν ... παρασχεῖν τῷ ἰατρῷ.* 479. A: *φοβούμενος ... τὸ κάεσθαι καὶ τὸ τέμνεσθαι.* — De remedio ponitur (propr. de herbis vel radicibus medicis quae exciduntur vel fodiuntur), i. q. *remedium reperire* vel *adhibere.* Legg. XI. 919. B: *τούτων ... χρὴ φάρμακον ἀεὶ τέμνειν τὸν νομοθέτην.* Ep. VIII. 353. E. Legg. VIII. 836. B: *τί τεμὼν φάρμακον τούτοις ἑκάστοις τοῦ τοιούτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει;* — Etiam in via ponitur quae sternitur vel aperitur et in canalibus fodiendis vel ducendis. Critia 118. E: *διάπλους ... πρὸς τὴν πόλιν τεμόντες* (v. *τέμνοντες*). Legg. VII. 803. E: *καθάπερ ὁδοὶ τέμνηνται.* VII. 810. E: *τὴν νῦν ἐκ τῶν παρόντων λόγων τετμημένην ὁδὸν τῆς νομοθεσίας πορεύεσθαι.* Critia 118. D: *διώρυχες εὐθεῖαι τετμημέναι κατὰ τὸ πεδίον.* Hinc in univ. est *ducere* (tanquam canalem). Tim. 70. D: *διὰ ... τῆς ἀρτηρίας ὀχετοὺς ἐπὶ τὸν πλεύμονα ἔτεμον.* 77. D: *ὀχετοὺς κρυφαίους ... δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας.* Denique, ut Lat. *secare*, in eo ponitur qui viam persequitur vel cursum tenet et in univ. qui aliquid sequitur. Legg. VII. 793. A: *μέσον δέ τινα (βίον) τέμνειν ἀεί.* Polit. 262. B: *διὰ μέσων ... ἀσφαλέστερον ἰέναι τέμνοντας.* Prot. 338. A: *μέσον τι ἀμφοτέρους τεμεῖν.* Ep. VIII. 355. D: *μέσον τεμεῖν.* — Verb. Soph. 219. D: *οὐ διχῇ τμητέον;* Crat. 387. A. Pol. VI. 510. B.

τέρας, τό, monstrum. Crat. 393. B: *ἐὰν ὥσπερ τέρας γένηται ἐξ ἵππου ἄλλο τι ἢ ἵππος.* 394. A. D: *τοῖς παρὰ φύσιν (γιγνομένοις) οἳ ἂν ἐν τέρατος εἴδει γένωνται.* **admirabile, pugnans* (ut Lat. *monstra dicere*). Theaet. 163. D: *τέρας γὰρ ἂν εἴη ὃ λέγεις.* 188. C: *τέρας γὰρ ἔσται.* Parm. 129. B: *τέρας ἂν ... ἦν.* Phaed. 101. B: *τοῦτο δὴ τέρας εἶναι τὸ σμικρῷ τινὶ μέγαν τινὰ εἶναι.* Theaet. 164. B: *ὃ τέρας ἔφαμεν ἂν εἶναι εἰ γίγνοιτο.* Men. 91. D: *τέρας λέγεις εἰ* cet. Hipp. mai. 283. C: *τέρας λέγεις καὶ θαυμαστόν.* Phil. 14. E: *ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι.* Hipp. mai. 300. E: *τέρατα αὖ ἀποκρινομένῳ ἔοικας ... ἔτι μείζω ἢ ὀλίγον πρότερον ἀπεκρίνω.*

τερατολόγος, ὁ ἡ, monstrosus. Phaedr. 229. E: *ἄλλων ... τερατολόγων τινῶν φύσεων.*

τερατοσκόπος, ὁ, *portentorum interpres.* Legg. XI. 933. C: ἐὰν μὴ μάντις ἢ τερατοσκόπος ὢν τυγχάνῃ. E.

τερατώδης, ὁ ἡ, *monstrosus* (i. q. *admirabilis*). Euthyd. 296. E: οὕτως εἰς σοφίαν τερατώδεσιν ἀνθρώποις.

τέρμα, τό, *terminus, finis.* Ax. 371. E: οὗ τὰ τέρματα αὖθις ἄρχεται πόνων.

τερπνός, ή, όν, *iucundus.* Crat. 419. D: τὸ δὲ τερπνὸν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ψυχῆς ἕρψεως πνοῇ ἀπεικασθὲν κέκληται. Crat. 419. C: ἀπὸ τοῦ τερπνοῦ. Prot. 358. A: εἴτε ... ἡδὺ εἴτε τερπνὸν λέγεις εἴτε χαρτόν.

τέρπω, *delecto.* Legg. II. 658. E: ἥτις (μοῦσα) τοὺς βελτίστους ... τέρπει. Hipp. mai. 298. A. Legg. II. 656. C: ὅ τίπερ ἂν αὐτὸν τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ποιήσει τέρπῃ. Phaedr. 240. C: ἥλικα ... τέρπειν τὸν ἥλικα. Legg. II. 658. A: ὃς δ' ἂν τέρψῃ τοὺς θεατὰς μάλιστα. Med. *delector.* Phaed. 85. B: τέρπονται (οἱ κύκνοι) ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Phil. 47. B: ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος.

τέρψις, ἡ, *iucunditas.* Crat. 419. C: τέρψις ... ἀπὸ τοῦ τερπνοῦ. Legg. II. 669. C: ὅσους φησὶν Ὀρφεὺς λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος. Phil. 11. B: τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν. 19. C.

τεταγμένως, *ordine.* Legg. III. 700. C: ταῦτ' οὖν οὕτω τεταγμένως ἤθελεν ἄρχεσθαι τῶν πολιτῶν τὸ πλῆθος.

τετανόθριξ, ὁ ἡ, *comam habens promissam.* Euth. 2. B: τετανότριχα.

τέτανος, ὁ, *tetanus.* Tim. 84. E: τέτανοι.

τεταραγμένως, *perturbate.* Legg. II. 668. E: ἢ πάντα ταῦτα τεταραγμένως εἴργασται.

τεταρταῖος, α, ον, *quartanus.* Tim. 86. A: τεταρταίους πυρετούς. Etiam *quarto die.* Pol. X. 616. B: ἀφικνεῖσθαι τεταρταίους.

τέταρτος, η, ον, *quartus.* Pol. VIII. 544. C: τέταρτον ... πόλεως νόσημα. X. 616. E: τοῦ τετάρτου. II. 370. A: ἐν τετάρτῳ μέρει τοῦ χρόνου. X. 616. E: τέταρτον. Phaedr. 248. D: τετάρτην. Pol. II. 369. E: τέταρτον μέρος ποιεῖν. Phil. 66. C: ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Adverbii partes agit τέταρτον. Phaedr. 266. E. Soph. 225. E. Legg. II. 659. C. Cum art. Pol. VIII. 545. C.

τετάρτως, *quadruplo.* Tim. 86. A: τετάρτως ὂν νοθέστατον τούτων.

τετραγωνίζω, *quadro.* Theaet. 148. A: ὅσαι ... γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι. Pol. VII. 527. A: τετραγωνίζειν.

τετράγωνος, ὁ ἡ, *quadratus*; neutr. *quadratum* (subst.). Tim. 55. E: τετράγωνον. Critia 118. C. Men. 82. B: τετράγωνον χωρίον. Locr. 98. B: τὸ ... τετράγωνον. Pol. VI. 510. D: τοῦ τετραγώνου αὐτοῦ ἕνεκα τοὺς λόγους ποιούμενοι. Theaet. 147. E: τῷ τετραγώνῳ ... ἀπεικάσαντες. Ib.

τετράγωνον (*τὸν 'ἀριθμὸν*) ... *προςείπομεν*. Tim. 55. B: *ἰσόπλευρον τετράγωνον*. Men. 82. B: *τετράγωνον χωρίον*. Tim. 62. C: *τὸ ... ἐκ τετραγώνων ὂν βάσεων*. 55. C: *τετραγώνους ... βάσεις ἔχον*. Transl. (vern. fere *gediegen* vel *tüchtig*). Prot. 339. B: *ἄνδρα ... χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον* (Sim.). 344. A.

τετράδραχμον, τό, *quatuor drachmarum numus*. Ax. 366. C: *τὰ δὲ τετραδράχμου* (*ἐωνημένα*).

τετραετής, ὁ ἡ, *quadriennis*. Legg. VII. 793. E: *τετραετεῖ ... ἤθει ψυχῆς*.

τετράκις, *quater*. Pol. I. 337. B: *τετράκις τρία*. Men. 83. B. C.

τετράπηχυς, ὁ ἡ, *quatuor cubita longus*. Pol. IV. 426. D: *ὅτι τετράπηχύς ἐστιν*.

τετραπλάσιος, α, ον, *quadruplex*; neutr. *quadruplum*. Men. 83. C: *τετραπλάσιον γίγνεται χωρίον*. 84. E. Legg. V. 744. E: *μέχρι τετραπλασίου*. VI. 756. E: *τετραπλασίᾳ* (*τῆς πρώτης ζημίας*). Pol. II. 369. E: *τετραπλάσιον χρόνον τε καὶ πόνον* (*ἀναλίσκειν*). Legg. IX. 878. C: *τὴν τετραπλασίαν* (*τοῦ βλάβους*, int. *ἀξίαν*) *ἐκτίνειν*. D: *εἴτε καὶ τετραπλασίαν* (*τῆς βλάβης ἀξίαν*). XI. 928. B. Tim. 86. A: *ἐν τετραπλασίαις περιόδοις χρόνου*.

τετράπους, ὁ ἡ, *quadrupes*. Tim. 92. A: *τετράπουν ... τὸ γένος αὐτῶν* (*ἐφύετο*). Phaedr. 250. E: *τετράποδος νόμον βαίνειν ἐπιχειρεῖ*. Polit. 266. E: *πρὸς τετράπουν γένος*. Legg. VII. 824: *ἡ τῶν τετραπόδων ... θήρα*. Etiam in figura (geometr.) dicitur. Men. 83. C: *τετράπουν*. D: *τῆς τετράποδος* (*γραμμῆς*). 85. B. 83. B: *τῷ τετράποδι*.

τέτραχα, *quadrifariam*. Gorg. 464. C: *τέτραχα ἑαυτὴν διανείμασα*.

τέττα, *blanda compellatio*. Pol. III. 389. E. (Hom.).

τετταράκοντα, *quadraginta*. Tim. 36. B. Legg. II. 666. B. al.

τετταρακονταέτης, fem. *έτις*, *quadragenarius*. Pol. V. 460. E: *ἀρξαμένη ἀπὸ εἰκοσιέτιδος μέχρι τετταρακονταέτιδος* (v. *τετταρακονταετίδὸς*. Est: *ad quadragesimum aetatis annum*) *τίκτειν τῇ πόλει*.

τετταρακοντακαιπεντακιςχιλιοστός, ή, όν, *quinquies millesimus* et *quadragesimus*. Legg. IX. 877. D: *εἰς τὸν οἶκον ... τετταρακ*.

τέτταρες, οἱ αἱ, *quatuor*. Phaed. 104. B: *τὰ τέτταρα*. Tim. 60. A: *τέτταρα* (*εἴδη*). Locr. 101. B: *τέττορα*. Phaedr. 265. B: *τῆς ... θείας* (*μανίας*) *τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι*. Phil. 23. E: *τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι*. Pol. II. 369. E: *ἕνα ὄντα παρασκευάζειν 'σιτία τέτταρσι*. Crat. 405. A: *τέτταρσι δυνάμεσι ταῖς τοῦ θεοῦ*. Pol. V. 449. A: *ἐν τέτταρσι πονηρίας εἴδεσιν οὔσας*. Tim. 36. D: *τοὺς ... τέτταρας* cet. Legg. V. 733. E. Conv. 189. E: *χεῖ-*

ρας ... τέτταρας εἶχε. Pol. VIII. 544. A: τὰς τέτταρας πολιτείας. Pol. VII. 539. E: ἓξ ... ἢ τέτταρα λέγεις;

τέττιξ, ὁ, *cicada*. Phaedr. 258. E: οἱ τέττιγες ᾄδοντες. (262. D: οἱ τῶν Μουσῶν προφῆται). Conv. 191. C: εἰς γῆν (ἔτικτον), ὥσπερ οἱ τέττιγες. Phaedr. 230. C: τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. 259. C: τὸ τεττίγων γένος.

τευτάζω, *omne studium ad aliquid confero; me dedo*. Phil. 59. E: τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων. Pol. VII. 521. E: γυμναστικὴ ... περὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον τετεύτακε (v. τέτευχε). Tim. 90. B: τῷ ... περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι.

τεύχω, unde Homeric. τέτυκται. Pol. II. 379. E. et Simon. τετυγμένον: Prot. 339. B. 344. A.

τέφρα, ἡ, *cinis*. Lys. 210. A: ἐμπάσαι τῆς τέφρας.

τεχνάζω, *dolose ago; simulo*. Hipp. min. 371. D: τῷ τεχνάζειν τε καὶ ψεύδεσθαι. Legg. IX. 879. A: τὸν τεχνάζοντα. XI. 921. B. Epin. 989. D: οὐ σχήμασι τεχνάζοντας, ἀλλὰ ἀληθείᾳ τιμῶντας ἀρετήν.

τέχνη, ἡ, *ars; peritia; cognitio;* etiam *ratio*. Crat. 414. B: τοῦτό γε (τέχνη, quasi ἐχονόη) ἕξιν νοῦ σημαίνει. Pol. I. 332. C. De lege 314. B: ἡ ... τέχνη ἡμῖν εὕρεσίς ἐστι τῶν πραγμάτων. Phaedr. 245. A: ὡς ... ἐκ τέχνης ἱκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος. 270. B: τέχνης ῥητορικῆς. Phaed. 89. D: ἄνευ τέχνης. E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια. Ib. εἰ ... μετὰ τέχνης ἐχρῆτο (τοῖς ἀνθρώποις). 90. B: ἄνευ τῆς περὶ τοὺς λόγους τέχνης. Tim. 33. D: πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν. Legg. I. 647. D: μετὰ λόγου καὶ ἔργου καὶ τέχνης. Ion. 533. E: οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες ... πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Prot. 312. B: οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες. 319. C: περὶ ... ὧν οἴονται ἐν τέχνῃ εἶναι. Phaedr. 261. B: λέγεταί τε καὶ γράφεται τέχνῃ. C: ὁ τέχνῃ τοῦτο δρῶν. Polit. 278. E: τέχνῃ γνωρίζειν. 294. D: τὰς τῶν τέχνῃ γυμναζόντων ἐπιτάξεις. 310. A: τοῦτ' εἶναι τέχνῃ φάρμακον. Pol. I. 342. A: (ἆρα) δεῖ ἑκάστῃ τέχνῃ ἄλλης τέχνης, ἥτις αὐτῇ τὸ ξυμφέρον σκέψεται —; II. 381. B: ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις. Tim. 50. E: τέχνῃ μηχανῶνται cet. Legg. XI. 921. B: τέχνῃ, σαφεῖ τε καὶ ἀψευδεῖ φύσει πράγματι. Ion. 632. C: τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ. 536. D: οὐ τέχνῃ, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ. Phaedr. 260. D: τὴν τῶν λόγων τέχνην. Legg. II. 657. A: τὴν αὐτὴν ... τέχνην (*eadem arte*) ἀπειργασμένα. VII. 799. A: ἔχει τις ... βελτίω τινὰ τέχνην (*rationem*) τῆς τῶν Αἰγυπτίων; Ep. VII. 341. B: συνθέντα ὡς αὑτοῦ τέχνην (*tanquam a se inventa*). Pol. III. 411. E: δύο τέχνα. I. 343. C: ἄρχουσί γε αἱ τέχναι καὶ κρατοῦσιν ἐκείνου οὗπέρ εἰσι τέχναι. Soph. 219. A: τῶν ... τεχνῶν πασῶν σχεδὸν εἴδη δύο. Legg. XI. 920. E: τέχναισιν ἑτέραις ἀμυντηρίοις. XII. 967. A: ταῖς μετὰ ταύτης ἀναγκαίαις

ἄλλαις τέχναις. Phaedr. 261. B: τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας ... περὶ λόγων. *fraus, dolus. Legg. XI. 919. E: ὃς δ' ἂν καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου τέχνῃ τινὶ μετάσχῃ. 936. D: κοινῇ τοῦ βλάψαντος τέχνῃ καὶ τοῦ βλαβέντος.

τέχνημα, τό, ars; inventum. Hipp. min. 369. A: νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῇ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι. Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ἄρα κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. Hipp. mai. 368. D: τὸ μνημονικὸν ... σου ... τέχνημα. Prot. 327. A: ὥσπερ τῶν ἄλλων τεχνημάτων. Phaedr. 269. A: τῶν παγκάλων τεχνημάτων. Legg. VIII. 846. D: μηδεὶς ... τῶν περὶ τὰ δημιουργικὰ τεχνήματα διαπονούντων.

τεχνικός, ή, όν, artificiosus, artis peritus et in univ. sciens. Phaedr. 273. E: (ὡς) οὔποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι. Gorg. 504. D: ὁ τεχνικός τε καὶ ἀγαθός (ῥήτωρ). Conv. 186. C: εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. Lach. 184. E. Pol. II. 374. B: ἡ περὶ τὸν πόλεμον ἀγωνία οὐ τεχνικὴ δοκεῖ εἶναι; Euth. 14. E: οὐ γάρ που τεχνικόν γ' ἂν εἴη (i. q. imprudentis foret) δωροφορεῖν cet. Gorg. 500. A: ἦ τεχνικοῦ δεῖ εἰς ἕκαστον; Pol. X. 620. C: εἰς τεχνικῆς γυναικὸς ἰοῦσαν φύσιν. Theaet. 207. C: τεχνικόν τε καὶ ἐπιστήμονα περὶ ἁμάξης οὐσίας. Crat. 426. A. Legg. III. 696. C. Ion. fin.: θεῖον εἶναι καὶ μὴ τεχνικὸν περὶ Ὁμήρου ἐπαινέτην. Phaedr. 273. B: τοῦτο ... σοφὸν εὑρὼν ἅμα καὶ τεχνικόν. Gorg. 463. A. Phaedr. 270. D: οὗ πέρι βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον δυνατοὶ ποιεῖν. 273. A: οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι. Legg. XI. 921. D: ὅσοι περὶ ταῦτα τεχνικοί. Gorg. 501. B: αἱ μὲν (πραγματεῖαι) τεχνικαί. Legg. X. 889. A: ἃ δὴ τεχνικὰ πάντες προσαγορεύομεν. Euth. 15. B: αὐτὸς ὢν πολύ γε τεχνικώτερος τοῦ Δαιδάλου. Crat. 400. B: δοκεῖ γέ μοι τοῦτο ἐκείνου τεχνικώτερον εἶναι. Legg. XII. 942. C. Phil. 56. B: τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται. Soph. 234. A: παιδιᾶς ... ἔχεις τι τεχνικώτερον ... εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν; Lach. 185. E: τεχνικωτέρους. Phaedr. 263. D: ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας νύμφας τὰς Ἀχελώου cet. Lach. 185. B: τίς ἡμῶν περὶ ἀγωνίαν τεχνικώτατος. Gorg. 455. B: τὸν τεχνικώτατον. Phaedr. 274. E: ὦ τεχνικώτατε Θεῦθ.

τεχνικῶς, artificiose, ex arte (germ. kunstgemäss). Phaedr. 271. C: εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν. Crat. 425. A. Charm. 173. B: τεχνικῶς ... εἰργασμένα. Euthyd. 303. E: (ὅτι) τεχνικῶς ἐξεύρηται.

τέχνιον, τό (diminut. v. τέχνη). Pol. VI. 495. D: οἳ ἂν κομψότατοι ὄντες τυγχάνωσι περὶ τὸ αὑτῶν τέχνιον (v. τεχνίον).

τεχνίτης, ὁ, artifex. Soph. 219. A: πότερον ὡς τεχνίτην αὐτὸν ἢ τινα ἄτεχνον ... θήσομεν; Alc. II. 145. E: ἀθλητῶν καὶ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν.

τεχνοπωλικός, ή, όν, *artium mercaturam faciens*. Soph. 224. C: τεχνοπωλικὸν (ὄνομα) ... ἂν ἁρμόττοι.

τεχνύδριον, τό (dimin. v. τέχνη: *ars* vel *artificium pusillum*). Pol. V. 475. E: τοὺς τῶν τεχνυδρίων (μαθηματικούς).

τέως, *adhuc* (vern. *bisher*, *bis dahin*). Phaed. 117. C: τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν, ὡς δὲ εἴδομεν cet. Conv. 191. B: τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον. Pol. I. 330. D: καταγελώμενοι τέως. Menex. 235. C: τέως δὲ (germ. *bis dahin*, h. e. *ehe ich wieder zu mir selbst komme*) οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν. Theag. 122. A. * *aliquamdiu*. Pol. IV. 439. E: (ὡς) τέως (v. τέως μὲν) μάχοιτό τε καὶ παρακαλύπτοιτο, κρατούμενος δ᾽ οὖν cet. Lys. 207. A: τέως μὲν οὖν ἠπόρει cet. De lucri cup. 229. D: τέως μὲν θαυμάζειν ... ἔπειτα cet. Lach. 183. E. Cum part. ἂν (i. q. ἕως ἄν, *quamdiu*) reperitur Conv. 191. E: καὶ τέως ἂν παῖδες ὦσι ... φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας.

τῇδε, vid. II. p. 409.

τηκεδών, ἡ, *putredo*. Tim. 82. E: ὅταν ... τηκομένη σὰρξ ἀνάπαλιν εἰς τὰς φλέβας τὴν τηκεδόνα ἐξίῃ (al. ἐξιῇ). 83. D. Locr. 102. C: σαρκὸς τακεδόνος.

τηθή, ἡ, *avia*. Pol. V. 461. D: πάππους τε καὶ τηθὰς (v. τίτθας).

τηκτός, ή, όν, in eo ponitur, quod *liquefieri potest*. Soph. 265. C: σώματα τηκτὰ καὶ ἄτηκτα. Critia 114. E.

τήκω, *liquefacio*. Pol. III. 411. B: τήκει καὶ λείβει. X. 609. C: τήκει καὶ διόλλυσι. Tim. 60. E. 84. D: τῆκον (τὸ σῶμα). 67. E: τήκουσαν. 83. A: διολλύντα καὶ τήκοντα. Perf. *liquatum esse*. Tim. 85. E: πάλιν ἐκ τῶν σαρκῶν ἐς τοῦτο τετηκυῖα. Pass. *liquefio*, *liquesco*. Tim. 58. E: τήκεσθαι ... τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν. Legg. IX. 853. D: ὥστε μὴ τήκεσθαι. Tim. 82. E: τηκομένη σὰρξ. 49. C: τηκόμενον. 66. D: τηκομένων. 61. B: τηχθέντι τῷ κοινῷ σώματι. Phaedr. 251. B: ἐτάκη τὰ περὶ τὴν ἔκφυσιν. Tim. 83. A: ὅσον ... ἂν παλαιότατον ὂν τῆς σαρκὸς τακῇ.

τηλικόσδε, ήδε, όνδε, *qui hac est aetate* (vel *iuvenili* vel *senili*). Apol. 25. D: τηλικόσδε ὤν. Theaet. 177. C: τηλικῷδε ὄντι. Soph. 234. E: ἐμοὶ τηλικῷδε ὄντι. Parm. 136. D: πολὺ ἔργον ... προστάττεις ὡς τηλικῷδε. Apol. 37. D: τηλικῷδε ἀνθρώπῳ. Parm. 137. A: τηλικόνδε ὄντα (*aetate tam provectum*). Apol. 34. E. Euthyd. 293. B: τηλικόνδε ἄνδρα. Crit. 49. A: τηλικοίδε γέροντες ἄνδρες. Legg. I. 634. D: τηλικοῖσδε ἄνδρασι. Etiam *tantus* (hac magnitudine vel gravitate). Theaet. 155. B: ἐμὲ τηλικόνδε ὄντα. Ax. 370. C: δι᾽ οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γνῶσιν ἔσχεν.

τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο, i. q. τηλικόσδε. Prot. 318. B: καίπερ τηλικοῦτος ὤν (*tam grandis natu*). Gorg. 466. A: οὐ μνημονεύεις τηλικοῦτος ὤν (*tam iuvenis*); 489. B. Pol. II. 378. D: ἃ ἂν τηλικοῦτος ὢν (*hac aetate*, int. iuvenili) λάβῃ

ἐν ταῖς δόξαις. Alc. I. 118. C. Menex. 234. A: τηλικοῦτος ὤν (*tantula aetate*). Apol. 25. D: ἐμοῦ ... τηλικούτου ὄντος. Theaet. 144. B: τηλικοῦτον ὄντα (*quum id aetatis sit*, int. Theaetetus). Charm. 162. D. Crit. 43. B. C: ἄλλοι ... τηλικοῦτοι. Prot. 361. E: τῶν ... τηλικούτων καὶ πάνυ. Legg. VII. 789. B. II. 670. D: ἃ τοῖς τηλικούτοις τε καὶ τοιούτοις ᾄδειν πρέπον. VII. 794. A. 799. D: τηλικούτους ὄντας. Etiam *talis* et *tantus* (hac magnitudine). Pol. IV. 423. B: πολλαπλασίας τῆς τηλικαύτης (πόλεως). Legg. XI. 928. E. Ep. VII. 339. E: τηλικούτου ... ὀνείδους. Conv. 177. A: τῷ ... Ἔρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσούτῳ θεῷ. Legg. VI. 755. B: τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν (ἄρξων). III. 686. B: τηλικοῦτον καὶ τοιοῦτον σύστημα. Epin. 983. A: οὐ γάρ, ὡς σμικρὰ φαντάζεται, τηλικαῦτα ὄντως ἐστίν. Euthyd. 273. D: τηλικαῦτα πράγματα. Men. 85. A. Theaet. 163. A: περὶ τηλικούτων λεγομένους λόγους. Legg. I. 635. E. Soph. 236. B: τὰ τηλικαῦτα ἱκανῶς ὁρᾶν.

τημελῶ, *curam adhibeo* (de aliqua re). Legg. XII. 953. A: χρὴ ... καὶ τῶν τοιούτων ἱερέας ... ἐπιμελεῖσθαι καὶ τημελεῖν.

τήμερον, *hodie.* Phaed. 61. C: ἄπειμι ... τήμερον. Crat. 399. A. Crit. 43. D. Hipp. mai. 293. C. Cum praep. εἰς: Conv. 174. A. Cum art. Conv. 176. E: ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον. Crat. 396. D: τὸ ... τήμερον εἶναι (germ. *für heute*).

τηνικάδε, *hoc tempore.* Phaed. 76. C: μὴ αὔριον τηνικάδε (nostrum *morgen um diese Zeit*) οὐκέτι ᾖ ἀνθρώπων οὐδεὶς ἀξίως οἷός τε τοῦτο ποιῆσαι. Praec. ponitur in tempore matutino, ut sit *tam mane.* Prot. 310. B: τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου; Crit. 43. A.

τηνικαῦτα, *tum.* Legg. VII. 792. B: ἆρ' οὐκ οἰόμεθα εὔθυμον μᾶλλον ... ἀπεργάζεσθαι τηνικαῦτα τὴν ψυχὴν τοῦ τρεφομένου; Cum art. τό. Alc. II. 150. E: τὸ τηνικαῦτ' ἤδη προσφέρειν cet.

τήρησις, ἡ, *observatio.* Def. 413. E: τήρησις ἀξιώματος.

τηρῶ, *observo.* Legg. VIII. 836. A: τηρεῖν ... ἀεὶ τοὺς νέους. XII. 952. B: ἀποβλέποντας εἰς αὐτοὺς διαφερόντως τε τηροῦντας. Pol. III. 412. E: τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἁπάσαις ταῖς ἡλικίαις εἰ cet. 413. C. **servo, tueor.* Pol. VI. 484. C: τόδε δὴ ... δῆλον εἴτε τυφλὸν εἴτε ὀξὺ ὁρῶντα χρὴ φύλακα τηρεῖν ὁτιοῦν. Etiam *defendo.* Ax. 371. A: ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ᾗ οἱ δύο θεοὶ ἐγένοντο. Sq. μή *cavendi* notio adiuncta est. Theaet. 169. C: καί μοι πάνυ τήρει τὸ τοιόνδε μή cet. Pol. IV. 442. A: ὃ τηρήσετον μὴ ... ἄρχειν ἐπιχειρήσῃ cet.

τητῶμαι, *careo.* Legg. VII. 810. B: τητώμενα ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας.

τιάρα, ἡ, *tiara*. Pol. VIII. 553. C: τιάρας ... καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα.

τιθασεία, ἡ, in animalibus dicitur cicurandis. Polit. 264. C: ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασείαις (sic Cl. pro vulg. τιθασσείαις) τῶν ἰχθύων.

τιθασεύω, *mansuefacio*. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων καὶ τιθασεύων (sic Par. A. c. al. Vulgo τιθασσεύων). Polit. 264. B: τὰ ... ἔχοντα τιθασεύεσθαι (Cl. c. al.) φύσιν ἥμερα προσείρηται cet.

τιθασός, ὁ ἡ, *cicur*. Polit. 264. A: τῷ τιθασῷ (sic libri optimi pro vulg. τιθασσῷ) καὶ ἀγρίῳ.

τιθασῶς cum v. ἔχειν *mansuefactum esse*. Tim. 77. A: ἃ ... νῦν ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ... τιθασῶς (sic libri optimi pro vulg. τιθασσῶς) πρὸς ἡμᾶς ἔσχε.

τίθημι, *pono*, *colloco*; *propono*; *appono* et *compono*; etiam *repono*, *refero* (in numero vel ad aliquid, c. genit. et praep. εἰς vel ἐν); *statuo*, *constituo*, *instituo*; *pono* etiam est i. q. *sumo*, *accipio*, *existimo*. Phaed. 100. A: τίθημι ὡς ἀληθῆ ὄντα. Phil. 51. E: τοῦτ' ἐκείνης τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. Pol. IX. 572. D. Theaet. 184. E: ἆρα οὐ τοῦ σώματος ἕκαστα τίθης (*ad corpus — refers*) —; 186. A: ποτέρων ... τίθης τὴν οὐσίαν; Pol. I. 348. E: εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. VII. 540. A. Crat. 389. E: οὐδὲ γὰρ εἰς τὸν αὐτὸν σίδηρον ἅπας χαλκεὺς τίθησι. Theaet. 190. A: δόξαν ταύτην τίθεμεν αὐτῆς. Soph. 238. A: ἀριθμὸν ... τῶν ὄντων τίθεμεν. Polit. 306. C: εἰς δύο ... αὐτὰ τίθεμεν ἐναντία ἀλλήλων εἴδη. Critia 115. B: ὅσα ... μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν. Soph. 230. B: τιθέασι παρ' ἀλλήλας. Pol. I. 339. C: τοὺς μὲν (νόμους) ὀρθῶς τιθέασι cet. Phil. 32. B: τίθει (imper.). 43. D. Pol. VI. 510. A. IX. 572. D. V. 450. A: καὶ ἐμὲ ... κοινωνὸν τῆς ψήφου ταύτης τίθετε. IX. 860. C: ὡς λέγοντά με τίθετε. VIII. 543. E: ὡς ἀγαθὴν ... τὴν τοιαύτην ... τιθείης πόλιν. V. 477. E: τιθείη. X. 605. A: τιθεῖμεν. Legg. VII. 801. A: ἢ ... τιθῶ ... τοῦτο οὕτως; Phaedr. 277. C: (πρὶν ἄν τις) οὕτω τιθῇ καὶ διακοσμῇ τὸν λόγον. Soph. 244. D: ἂν ταὐτόν γε αὐτῷ (τῷ πράγματι) τιθῇ τοὔνομα. 219. D: ἐν ποτέρᾳ τὴν ἀσπαλιευτικὴν ...-τιθῶμεν; Polit. 281. C: ἐὰν ... αὐτὴν τῶν ἐπιμελειῶν ... εἰς τὴν καλλίστην ... τιθῶμεν. Pol. II. 360. E: τέλεον ἑκάτερον εἰς τὸ αὑτοῦ ἐπιτήδευμα τιθῶμεν. VII. 527. C: δεύτερον ... τοῦτο τιθῶμεν μάθημα τοῖς νέοις; IX. 587. D: ἐὰν εἰς ταὐτὸν ἀριστοκρατικὸν καὶ βασιλικὸν τιθῶμεν. Soph. 252. B: ἐὰν ἐν μέρει τοῦτο τιθῶσι γιγνόμενον. Crat. 398. C: εἰς τὸν σίδηρον ... τιθέναι. Phil. 25. A: ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι. Pol. I. 339. C: νόμους τιθέναι. V. 475. D: ἐν φιλοσόφοις τιθέναι. VI. 500. D: εἰς ἀνθρώπων ἤθη ... τιθέναι. Crat. 416. B: ὁ τὰ ὀνόματα τιθείς. Phil. 66. B: τὸ ... τρίτον ... νοῦν

καὶ φρόνησιν τιθείς. Legg. IX. 861. E: *τὰς βλάβας πάσας ἀδικίας τιθείς.* Menex. 249. B: *ἀγῶνας ... τιθεῖσα.* Soph. 245. D: *τὸ ὅλον ἐν τοῖς οὖσι μὴ τιθέντα.* Soph. 241. B: *ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν ... τέχνῃ τιθέντες.* 246. E: *τιθέντες τι τῶν ὄντων ψυχήν.* Phil. 54. D: *εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες.* Legg. II. 669. D: *λόγους ψιλοὺς εἰς μέτρα τιθέντες.* Theaet. 207. E: *τοτὲ δὲ εἰς ἄλλην τιθέντας συλλαβήν.* Gorg. 500. B: *ἐτίθην* (v. *ἐτίθουν*) *τῶν μὲν περὶ τὰς ἡδονὰς τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν* cet. Pol. VI. 497. D: *ὅνπερ (λόγον) καὶ σὺ ἔχων τοὺς νόμους ἐτίθεις* (al. *ἐτίθης*). Pol. VII. 528. D: *ἐτίθης* (sic Par. A. al. Vulg. *ἐτίθεις*). Legg. I. 631. A: *ὡς ἐτίθει* (al. *ἐτίθη*) *ταύτης ἕνεκα τοὺς νόμους.* Id. 630. E. Phil. 25. C: *ὁπόσα ... ἐτίθεμεν εἰς ἕν.* Pol. V. 457. A: *ἄριστον πόλει νόμιμον ἐτίθεμεν.* VI. 507. B: *ἃ τότε ὡς πολλὰ ἐτίθεμεν.* Conv. 222. C: *ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας.* Soph. 248. C: *ἱκανὸν ἔθεμεν ὅρον ... τῶν ὄντων.* Pol. VI. 491. E: *ἣν ... ἔθεμεν τοῦ φιλοσόφου φύσιν.* Tim. 21. B: *ἆθλα ... ἔθεσαν ῥαψῳδίας.* Prot. 322. D: *νόμον ... θὲς παρ' ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς ... μετέχειν κτείνειν* cet. Pol. IV. 424. C: *καὶ ἐμὲ ... θὲς τῶν πεπεισμένων.* Legg. XI. 917. E: *θέντων ἐν στήλῃ.* III. 689. C: *ταύτας πάσας ἀμαθίας τὰς πλημμελεστάτας ἔγωγ' ἂν θείην πόλεως* cet. Pol. II. 352. E: *ἆρα ... τοῦτο ἂν θείης καὶ ἵππου καὶ ἄλλου ὁτουοῦν ἔργον ὃ ἂν —;* IV. 437. B: *ἆρ' οὖν ... πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης —;* IX. 578. E: *εἴ τις θεῶν ἄνδρα ἕνα ... θείη εἰς ἐρημίαν.* Prot. 343. E: *εἰ θείημεν αὐτὸν λέγοντα τὸν Πιττακόν.* 322. C: *καὶ δίκην ... οὕτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις —;* Crat. 385. A: *ὃ ἂν θῇ καλεῖν τις ὄνομα.* Phaed. 79. A: *θῶμεν ... δύο εἴδη τῶν ὄντων.* Pol. VII. 527. D: *τρίτον θῶμεν ἀστρονομίαν;* Legg. VI. 762. C: *ἐὰν ... γράψαντες θῶσιν ἐν ἀγορᾷ καταλελυκότα τὴν φρουράν.* Pol. X. 618. A: *εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν θεῖναι ἐπὶ τὴν γῆν.* Legg. IV. 719. A: *βούλομαι ὑμῖν εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θεῖναι.* VI. 753. C: *εἰς ἀγορὰν θεῖναι.* Pol. V. 458. B: *ὡς δυνατῶν ὄντων θείς.* Tim. 34. B: *ψυχὴν ... εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θείς.* Polit. 257. B: *τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον θέντος* (v. *θέντες*) *τῆς ἴσης ἀξίας* (*eum — paris aestimasse*). Pol. II. 361. B: *τοῦτον ... τοιοῦτον θέντες τὸν δίκαιον.* V. 458. A: *θέντες ὡς ὑπάρχον εἶναι ὃ βούλονται.* Legg. VI. 767. A: *θέντες ... καὶ τοὺς δικαστὰς ὡς ἄρχοντας.* VII. 796. D: *θέντες εἰς κοινόν.* I. 634. E: *θέντων θεῶν.* Soph. 219. E: *τὸ ... ἀναφανδὸν ὅλον ἀγωνιστικὸν θέντας.* Legg. VII. 820. E: *τοὺς θέντας ἡμᾶς* (int. pignora). Theaet. 165. B: *εἰ τὸ ὁρᾶν γε ἐπίστασθαι θήσεις.* Pol. V. 479. C: *ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν —;* Polit. 295. A: *τὸν νόμον θήσει.* Legg. V. 733. E: *σώφρονα ... βίον ὁ γιγνώσκων θήσει πρᾶον ἐπὶ πάντα.* Theaet. 198. C: *τὸ ... ἀριθμεῖν οὐκ ἄλλο τι θήσομεν τοῦ*

σκοπεῖσθαι cet. Soph. 264. C: εἰς ὁποτέραν θήσομεν. Pol. IV. 437. C: τὸ ἀβουλεῖν ... οὐκ εἰς τὸ ἀπωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἀπ' αὐτῆς ... θήσομεν; Legg. X. 896. D: εἴπερ τῶν πάντων γε αὐτὴν θήσομεν αἰτίαν. V. 741. C: γράψαντες ... ἐν τοῖς ἱεροῖς θήσουσι κυπαριττίνας μνήμας cet. XII. 947. E: ἀγῶνα θήσουσι. Pass. Hipp. mai. 284. D: τίθεται (ὁ νόμος) ... ὠφελείας ἕνεκα. Legg. IX. 875. A: ἣν τὸ κοινὸν τιθῆται καλῶς. IV. 705. D: τοῦτον ... τίθεσθαι τὸν νόμον ὀρθῶς ... μόνον cet. V. 744. A: οὐκ ὀρθῶς ἀναφανεῖται τιθέμενος (ὁ νόμος). Tim. 88. E: ἐχθρὸν παρ' ἐχθρὸν τιθέμενον. Legg. IX. 873. E: τῶν δημοσίᾳ τιθεμένων (ἐν ἀγῶνι). Crat. 400. B: ὡς ἐτέθη (τὸ ὄνομα). Conv. 182. C: οὐ ... αἰσχρὸν ἐτέθη χαρίζεσθαι ἐρασταῖς. Tim. 62. B: τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ τρόμος καὶ ῥῖγος ἐτέθη (int. ὀνόματα). Legg. XII. 943. D: αἵπερ (τιμωρίαι) καὶ πρόσθεν ἐτέθησαν. III. 689. E: ταῦτα ... λελεγμένα τεθήτω ταύτῃ. Hipp. mai. 284. D: ἐὰν κακῶς τεθῇ (ὁ νόμος). De lege 315. E: ἐὰν ... κοινὸν τεθῇ τὸ σκέμμα. Phaedr. 264. B: ἢ φαίνεται τὸ δεύτερον εἰρημένον ἔκ τινος ἀνάγκης δεύτερον δεῖν τεθῆναι —; Legg. IV. 721. A: γεγραμμένα τεθῆναι. Tim. 88. E: φίλον παρὰ φίλον τεθέν. Legg. IX. 861. D: τὸ ... πρεπόντως τεθέν. Crat. 414. C: τὰ πρῶτα ὀνόματα τεθέντα. Legg. XII. 957. C: εἴπερ ὀρθῶς εἴη τεθέντα. VII. 793. B: τῶν ἐν γράμμασι τεθέντων. III. 684. B: τοῖς τεθεῖσι νόμοις. VI. 763. D: κατὰ τοὺς τεθέντας αὐτοῖς νόμους. V. 730. B: τοῖς τεθήσεσθαι μέλλουσι νόμοις. VII. 793. B: (τῶν) ἔτι τεθησομένων. Collocari dicuntur etiam qui sepeliuntur. Legg. XII. 947. E: τοῖς τιθεμένοις. Menex. 242. C: ἐν τῷδε τῷ μνήματι ... πρῶτοι ἐτέθησαν. * *facio, efficio.* Theaet. 169. E: νῦν δὲ τάχ' ἄν τις ἡμᾶς ἀκύρους τιθείη τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ὁμολογίας. Conv. 197. D: τιθεὶς ξυνιέναι (ἡμᾶς) Prot. 324. B: οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη. 344. D: γεωργὸν χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα ἀμήχανον ἂν θείη. — Med. *pono, impono* (ut nomen), *constituo* (ut legem; medium proprie in populo dicitur qui leges a legislatore latas vel rogatas *sciscit* vel *iubet*; quamquam etiam in legislatore ponitur, ut Legg. I. 630. D. III. 695. C. 702. C. IV. 714. D. al.); *statuo*; *censeo* vel *existimo*. Crat. 433. B: οὕτω τίθεμαι. Phil. 14. B: ἃ 'γὼ τίθεμαι. Pol. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην δύναμιν ... ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι. Crat. 396. B: πῶς ... τοῦτο τίθεσαι; Phil. 47. E. Phaedr. 252. A: οὐσίας ... ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται. Parm. 133. C: ὅστις αὐτήν τινα καθ' αὑτὴν αὐτοῦ ἑκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι. Pol. I. 338. E: τίθεται ... τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον. Theaet. 178. A: τιθέμεθα (τοὺς νόμους). Phaedr. 267. D: ᾧ ... ἄλλοι ... ἄλλο τίθενται ὄνομα. Theaet. 157. B: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπον τίθενται (int. ὄνομα) cet.

Conv. 181. D: οἱ ... ἀγαθοὶ τὸν νόμον τοῦτον αὐτοὶ αὑτοῖς ἑκόντες τίθενται. Soph. 237. B: τὸ μὲν ἐμὸν ὅπῃ βούλει τίθεσο. Legg. X. 909. A: εἰς τὸ σωφρονιστήριον ὁ δικαστὴς ... τιθέσθω (*collocato*, h. e. *tradito*) cet. II. 674. A: οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον. XI. 922. B: πολλὰ γὰρ ἕκαστοι καὶ διάφορα ἀλλήλων καὶ ἐναντία τιθεῖντ' (sic Par. A. Vulgo τίθοιντ') ἂν τοῖς τε νόμοις cet. Phil. 55. A: ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται. 32. B: τοῦτο ... ἓν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς. Theaet. 189. D: ἕτερόν τι ὡς ἕτερον καὶ μὴ ὡς ἐκεῖνο τῇ διανοίᾳ τίθεσθαι. Crat. 389. D: πάντα τὰ ὀνόματα ποιεῖν τε καὶ τίθεσθαι. Phil. 58. B: οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι. Pol. I. 339. C: τὸ τὰ ξυμφέροντα ... τίθεσθαι ἑαυτοῖς. X. 596. A: εἶδος ... τι ἓν ἕκαστον εἰώθαμεν τίθεσθαι περὶ ἕκαστα τὰ πολλά. 604. C: πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα. Legg. VII. 803. D: τὰ ... περὶ τὸν πόλεμον ... εὖ τίθεσθαι. Phil. 60. D: μνήμην καὶ ἐπιστήμην ... τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος. Tim. 50. B: ἅ γε μεταξὺ τιθεμένου μεταπίπτει. Theaet. 158. A: τῷ τὴν αἴσθησιν ἐπιστήμην τιθεμένῳ. Phil. 14. C: τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ. Legg. IX. 860. D: τῷ τὴν ἀδικίαν ἀκούσιον τιθεμένῳ. Epin. 982. E: ἐπὶ τὰ καλλίω ... τιθεμένῳ. Phaedr. 244. B: οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι. Gorg. 483. B: οἱ τιθέμενοι τοὺς νόμους. Phil. 23. C: τὴν ... ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα τιθέμενοι. Legg. X. 899. C: τιθέμενοι ψυχὴν γένεσιν ἁπάντων εἶναι πρώτην. Phaed. 93. C: τῶν ... τιθεμένων ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι. Tim. 49. D: τιθεμένους ὧδε λέγειν. Phil. 31. C: ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν ... ἐτίθεσο. Pol. I. 352. D: ὡς σὺ τὸ πρῶτον ἐτίθεσο. Phil. 66. D: τἀγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν cet. Pol. I. 340. B: τὸ δίκαιον τοῦτο ἐτίθετο. V. 454. C: ὅτι τότε οὐ πάντως τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἑτέραν φύσιν ἐτιθέμεθα. Crat. 385. D: ὃ (ὄνομα) ἐγὼ ἐθέμην. Legg. I. 626. B: ὃν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως. Crat. 417. B: ἔθετο τοὔνομα. Phil. 26. B: νόμον καὶ τάξιν ... ἔθετο. Pol. I. 340. A: δίκαιον εἶναι ἔθετο. II. 369. C: ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. Phaed. 91. A: ἃ αὐτοὶ ἔθεντο. Theaet. 195. C: τί γὰρ ἄν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα —; Polit. 295. B. Theaet. 172. A: οἷα ἂν ἑκάστη πόλις οἰηθεῖσα θῆται νόμιμα ἑαυτῇ. Crat. 384. D: ὅ τι ἄν τίς τῳ θῆται ὄνομα. Pol. I. 339. C: ἃ δ' ἂν θῶνται, ποιητέον τοῖς ἀρχομένοις. Soph. 218. D: παράδειγμα αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος. Legg. IX. 858. E: περὶ βίου ... κακῶς θέσθαι γράψαντας. XI. 929. C: υἱὸν ... θέσθαι (*adoptare*). Theaet. 179. C: αἴσθησιν καὶ ἐπιστήμην ταὐτὸν θέμενος. Legg. V. 739. D: ὅρον ἄλλον θέμενος. Crat. 416. C: τὸ τὰ ὀνόματα θέμενον. Theaet. 177. D: ταῦτα καὶ ἔστι δίκαια τῇ θεμένῃ. Phil. 13. B: θέμενον ἡδονὴν εἶναι τἀγα-

θόν. Pol. IV. 443. D: τὰ οἰκεῖα εὖ θέμενον. Legg. I. 645. B: νόμον θεμένην (πόλιν). Prot. 355. B: θέμενοι ... οὕτω. Pol. V. 465. C: θέμενοι παρὰ γυναῖκας. VIII. 548. A: οἱ θέμενοι ἂν αὐτὰ κρύψειαν. Legg. I. 632. E: αὐτὸ παράδειγμα θέμενοι. Soph. 228. C: σκοπόν τινα θέμενα. Conv. 182. C: κακίᾳ τῶν θεμένων κεῖται. Polit. 298. D: τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη. Phil. 16. D: ἀεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς ἑκάστοτε θεμένους. Legg. VII. 820. E: τοὺς θεμένους ὑμᾶς (int. tanquam creditores pignora). Theaet. 208. C: ὃν ἔν γέ τι ἔφαμεν λόγον θήσεσθαι τὸν ... ὁριζόμενον cet. Crat. 390. D: εἰ μέλλει καλῶς ὀνόματα θήσεσθαι. Cum v. ὅπλα ponitur in armatis. Legg. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται καὶ πολέμου κεκοινωνήκωσιν cet. 756. A: οἱ τὴν ἀσπίδα τιθέμενοι (i. q. ὁπλῖται). Cum v. πόλεμον est *bellum componere*. Menex. 245. E: ἄμεινον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον. 243. E: τόν τε πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. — Verb. θετέον. Soph. 235. A: εἰς γόητα ... καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐτόν τινα. 236. C: ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον. Pol. III. 413. D. al.

τιθήνη, ἡ, *nutrix*. Tim. 49. A: οἷον τιθήνην. 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην cet. 88. D: ἣν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ παντὸς προςείπομεν. Locr. 94. A.

τιθήνησις, ἡ, *educatio* (propr. *nutricatio*). Legg. VII. 790. C: τὴν τιθήνησιν καὶ κίνησιν γιγνομένην ὅτι μάλιστα διὰ πάσης νυκτός τε καὶ ἡμέρας.

τίκτω, *gigno, pario*; transl. *procreo, invenio*. Conv. 206. D: τίκτει τε καὶ γεννᾷ. Pol. VIII. 547. A: ἃ γενόμενα ... ἀεὶ τίκτει πόλεμον καὶ ἔχθραν. Conv. 210. D: (ἵνα) πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους ... τίκτῃ. Theaet. 149. B: αἱ ἤδη ἀδύνατοι τίκτειν. Conv. 206. C: τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἡ φύσις. 210. C: τίκτειν λόγους τοιούτους. 212. A: τίκτειν οὐκ εἴδωλα ἀρετῆς ... ἀλλ' ἀληθῆ. Pol. V. 454. D: τὸ ... θῆλυ τίκτειν. 460. E. Theaet. 149. B: τίκτουσα. Ep. III. 315. C: δυσμαθίαν καὶ λήθην ... τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 291. D: δύο ἐξ ἑαυτῶν ἄλλα ... ὀνόματα τίκτουσαι. Legg. V. 744. D: τικτόντων. Theaet. 151. A: πάσχουσι ... ταὐτὸ ταὐτὸν ταῖς τικτούσαις. 150. B: τὰς ψυχὰς αὐτῶν τικτούσας. Charm. 158. B: μακάριόν σε ἡ μήτηρ ἔτικτεν. Conv. 191. B: ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους, ἀλλ' εἰς γῆν. Legg. II. 673. D: ἔτεκε. Ib. ἐτεκέτην. Crat. 393. C: ἐὰν βοὸς ἔκγονον φύσει ἵππος παρὰ φύσιν τέκῃ. Pol. V. 467. B: παρόντων ὧν ἂν τέκῃ. Menex. 237. E. Phaedr. 247. E: ἄλλος ... τεκεῖν δυνατὸς τὰ τῆς τέχνης. Pol. IX. 574. C: τὸ τυραννικὸν υἱὸν τεκεῖν. Legg. IX. 879. D. Pol. VII. 517. C: ἔν τε ὁρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα cet. Menex. 237. E: γυνὴ ... τεκοῦσα. Menex. 237. E: πᾶν ... τὸ τεκόν. C: τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης (χώρας). Conv. 212. A: τεκόντι ... ἀρετὴν ἀληθῆ.

τιμαλφής, ὁ ἡ, pretiosus. Tim. 59. B: *τιμαλφέστατον κτῆμα.*

τιμαρχία, ἡ, ea rei publicae constitutio in qua ambitio (*τὸ φιλότιμον*) dominatur. Pol. VIII. 550. D: *ὡς μεταβαίνει ... ἐκ τῆς τιμαρχίας εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν.* 545. B: *ἢ τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν αὐτὴν* (*τὴν φιλότιμον πολιτείαν*) *κλητέον.*

τιμή, ἡ, honos, dignitas; etiam honos quo aliquem afficimus, cultus, veneratio. Pol. VIII. 568. D: *μᾶλλον ἀπαγορεύει αὐτῶν ἡ τιμή.* Legg. V. 727. A: *θεῖον γὰρ ἀγαθόν που τιμή.* Phaedr. 253. D: *τιμῆς ἐραστὴς μετὰ σωφροσύνης.* 259. D: *κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστης τιμῆς* (cultus cuiusque). Conv. 216. C: *ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Pol. II. 365. A: *ὡς ἄνθρωποι καὶ θεοὶ περὶ αὐτὰ ἔχουσι τιμῆς.* V. 475. B: *ὡς ὅλως τιμῆς ἐπιθυμηταὶ ὄντες.* Legg. IV. 723. E: *τὰ ... περὶ θεῶν τιμῆς* cet. V. 738. E: *οὔτ' ἂν τιμῆς τῆς ἀξίας ... ὀρθῶς τυγχάνοι.* Euth. 15. A: *τιμή τε καὶ γέρα* cet. Men. 97. E: *οὐ πολλῆς τινὸς ἄξιόν ἐστι τιμῆς.* Def. 414. B: *τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.* Polit. 257. B: *οἳ τῇ τιμῇ πλέον ἀλλήλων ἀφεστᾶσιν ἢ* cet. Pol. VII. 538. E: *ἃ μάλιστα ἦγεν ἐν τιμῇ.* X. 608. B: *οὔτε τιμῇ ἐπαρθέντα οὔτε χρήμασιν* cet. Legg. I. 647. A: *ἆρ' οὖν οὐκ ἂν* (*οὐ καί?*) *νομοθέτης ... τοῦτον τὸν φόβον ἐν τιμῇ μεγίστῃ σέβει —;* Crat. 398. B: (*ὡς*) *μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἔχει.* Conv. 216. E: *οὔτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων.* Pol. I. 347. A: *τιμὴν ἢ ζημίαν.* II. 359. C: *νόμῳ ... παράγεται ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν.* III. 415. C: *τὴν τῇ φύσει προσήκουσαν τιμὴν ἀποδόντες.* Legg. VIII. 837. C: *τιμὴν οὐδεμίαν ἀπονέμων τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει τοῦ ἐρωμένου.* Ep. VIII. 356. A: *τιμὴν αὑτῷ καὶ γένει ἀείζωον ... κτώμενος.* Conv. 178. C: *οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος* cet. 190. C: *αἱ τιμαὶ ... αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο.* Pol. II. 361. C: *ἔσονται αὐτῷ τιμαὶ καὶ δωρεαί.* VII. 516. C: *τιμαὶ ... καὶ ἔπαινοι.* II. 361. C: *τῶν δωρεῶν τε καὶ τιμῶν ἕνεκα.* Legg. VII. 810. A: *ἄτιμος τῶν παιδείων ἔστω τιμῶν.* XII. 948. A: *στερέσθω ... τῶν ἄλλων τῶν δοθεισῶν αὐτῷ τιμῶν.* Menex. 247. B: *χρῆσθαι ... καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ.* Polit. 310. E: *τιμαῖς καὶ ἀτιμίαις.* Legg. I. 634. A: *ἔπειθε τιμαῖς ὥστε κρατεῖν αὐτῶν* (*τῶν λυπῶν*). IV. 716. A: *ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς* cet. X. 900. A: *παῖδας παίδων καταλιπόντας ἐν τιμαῖς ταῖς μεγίσταις.* XII. 953. D: *δώροις καὶ τιμαῖς πρεπούσαις τιμηθείς.* Apol. 35. B: *ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς.* Ep. VII. 351. A: (*ἐν*) *τιμαῖσι.* Gorg. 526. D: *χαίρειν ... ἐάσας τὰς τιμὰς τὰς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.* Pol. II. 366. E: *δόξας τε καὶ τιμὰς καὶ δωρεάς.* VII. 537. B: *τιμάς τε μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται* cet. VIII. 549. C: *φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς* cet. Tim. 20. A: *τὰς μεγίστας ... ἀρχάς τε καὶ τιμὰς τῶν ἐν*

(sic Par. A. Vulgo ἐν sine art. τῶν) τῇ πόλει μετακεχείρισται. Legg. I. 632. B: τιμὰς ἀπονέμειν. III. 687. B: τιμὰς διαφερούσας γένους. VII. 809. D: (ἵνα) θεοῖς ... τὰς τιμὰς ἀποδιδῶσι. Epin. 985. D: τιμὰς μὴ δεχομένους (θεοὺς) τὰς προσηκούσας αὐτοῖς. Ep. VIII. 357. C: θεοῖς ... πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες. Etiam *munus* (honorarium). Phil. 61. C: εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς ξυγκράσεως. **praemium*. Pol. II. 371. E: τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες. Phaed. 113. D: τῶν ... εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστος. **pretium*. Legg. VIII. 845. A: τῆς ... γενναίας (ὀπώρας) ἀπτέσθω ... χωρὶς τιμῆς. XI. 914. B: σμικρᾶς τιμῆς ἄξιον. C: δεκαπλάσιον τῆς τιμῆς ... ἀποτινέτω. 917. D: ὁπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Prot. 314. B: καταθέντα τὴν τιμήν. Pol. III. 390. E: τιμὴν ... λαβόντα νεκροῦ ἀπολύειν. Legg. XI. 914. A: ἀποδιδούσης (τῆς πόλεως) τῷ δεσπότῃ τὴν τιμήν. 916. C: ὁ ... ὀφλὼν τὴν τιμὴν ἁπλῆν ἀποτινέτω. 921. A: τὴν τιμὴν τῶν ἔργων ὀφειλέτω cet. 932. D. XI. 917. C: ὁ πωλῶν ὁτιοῦν ἐν ἀγορᾷ μηδέποτε δύο εἴπῃ τιμὰς ὧν ἂν πωλῇ. **census*. Legg. V. 744. D: ἔστω ... πενίας μὲν ὅρος ἡ τοῦ κλήρου τιμή. Etiam i. q. τίμημα, *multa* vel *damnum*. Gorg. 497. B: πάντως οὐ σὴ αὕτη ἡ τιμή.

τίμημα, τό, *aestimatio* (litis, multae al.). Legg. XII. 941. A: τίμημα δὲ (ἔστω) ὅ τι χρὴ πάσχειν ἢ ἀποτίνειν. 956. C: τὸ πεμπτημόριον ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης. Apol. 39. B: καὶ ἐγὼ ... τῷ τιμήματι ἐμμένω. Legg. X. 907. E: τιμάτω τὸ δικαστήριον ... τίμημα. **census*. Legg. VI. 756. D: ἐκ τοῦ τετάρτου καὶ σμικροτάτου τιμήματος. IX. 880. D: ὁ ... μεγίστου τιμήματος ὤν. XI. 915. B. V. 744. C: ὅταν ... μένωσιν ἐν τῷ αὐτῷ τιμήματι. D: εἰς τὸ προσῆκον ἕκαστοι ἑαυτοῖς τίμημα. 754. D: ὁ ... μέγιστον τίμημα ἔχων. Pol. VIII. 550. C: τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν. 551. C: εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων. 553. A: ἐκ τιμημάτων ἔχουσα τοὺς ἄρχοντας. Legg. III. 698. B: ἐκ τιμημάτων ἀρχαί τινες τεττάρων. V. 744. B: δεῖ ... τιμήματα ἄνισα γενέσθαι. C. **multa*. Legg. VIII. 845. E: πρὸς τῷ τιμήματι. (Id. XI. 928. D.) XI. 928. B: ζημιούτω τῷ δόξαντι τιμήματι τῷ δικαστηρίῳ διπλῇ. XII. 946. E: τῶν ... ἄλλων τιμημάτων ... διπλασίαν τινέτω.

τίμησις, ἡ, *aestimatio*; *honos*. Legg. IX. 878. E: ἐὰν ἀμφισβητήσιμος ἡ τίμησις γίγνηται. V. 728. E: τιμήσεως. III. 696. C: τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τιμήσεων ἕνεκα.

τιμητής, ὁ, *aestimator*. Legg. VIII. 843. D: τούτων ἁπάντων ... τιμηταὶ γιγνέσθων ἀγρονόμοι.

τίμιος, α, ον, *honoratus* et *honorandus*, (etiam *quod honori est*); *praestans*. Conv. 209. D: τίμιος ... παρ' ὑμῖν καὶ Σόλων cet. Legg. V. 730. D: τίμιος ... καὶ ὁ μηδὲν ἀδι-

κῶν. I. 630. D: τετάρτη ... δυνάμει τοῦ τιμία εἶναι λέγοιτ' ἂν ὀρθότατα. Polit. 288. B: τίμιον καὶ ἄτιμον (εἶδος). Conv. 178. B: τὸ ... ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον. Critia 114. C: Ἄτλαντος ... τίμιον γίγνεται γένος. Legg. V. 727. A: τῶν ... κακῶν οὐδὲν τίμιον. Phaedr. 257. A: παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι (int. ἐμέ). Legg. V. 744. A: εἰ ... τις τῶν ... νόμων σωφροσύνης ἔμπροσθεν ὑγίειαν ἐν τῇ πόλει φανεῖται ποιῶν τιμίαν. V. 728. A: τὸ ... αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου. D: τίμιον εἶναι σῶμα οὐ τὸ καλὸν cet. Soph. 216. C: τοῖς μὲν δοκοῦσιν εἶναι τοῦ μηδενὸς τίμιοι cet. Legg. VII. 808. C: ἀγαστοὶ ... καὶ τίμιοι τοῖς δικαίοις τε καὶ σώφροσιν. VIII. 829. D: ὅσοι ... τίμιοι ἐν τῇ πόλει. Polit. 303. E: λείπεται τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ τίμια. Legg. III. 698. A: τὰ λεγόμενα τίμια καὶ καλὰ κατὰ πόλιν. Pol. VII. 538. E: ὅταν ... μήτε ταῦτα ἡγῆται τίμια καὶ οἰκεῖα. Epin. 988. C: φορὰ κρείττων καὶ τιμιωτέρα. Phaedr. 241. C: ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς ... τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. Phil. 65. B. Men. 98. A: διὰ ταῦτα ... τιμιώτερον ἐπιστήμη ὀρθῆς δόξης ἐστί. Pol. VI. 485. B: οὔτε τιμιωτέρου οὔτε ἀτιμοτέρου μέρους ... ἀφίενται. 508. A: τιμιωτέρῳ ζυγῷ. IX. 591. B: τιμιωτέραν ἕξιν λαμβάνει. Conv. 210. B: τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι. Pol. I. 336. E: πρᾶγμα πολλῶν χρυσίων τιμιώτερον. VII. 539. D: τὸ ἐπιτήδευμα τιμιώτερον ἀντὶ ἀτιμοτέρου ποιήσει. Legg. XI. 931. D: ὡς οὐδὲν πρὸς θεῶν τιμιώτερον ἄγαλμ' ἂν κτησαίμεθα πατρὸς cet. Phaedr. 258. D: τὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ὧν συνέθηκεν ἢ ἔγραψεν. Phil. 64. C: τί ... ἐν τῇ ξυμμίξει τιμιώτατον —; Hipp. mai. 284. A: ἐν δέ γε ταῖς εὐνόμοις πόλεσι τιμιώτατον ἡ ἀρετή. Conv. 180. B: τιμιώτατον (θεῶν). Critia 121. B: εἰς τὴν τιμιωτάτην αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἴκησιν. Legg. IV. 707. D: οὐ τὸ σώζεσθαι ... τιμιώτατον ἡγούμενοι. Pol. III. 415. A: διὸ τιμιώτατοί εἰσιν. Phil. 30. B: τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν. Polit. 285. E: τοῖς μεγίστοις οὖσι καὶ τιμιωτάτοις οὐκ ἔστιν εἴδωλον οὐδὲν cet. Legg. V. 731. C: ἐν τοῖς τῶν ἑαυτοῦ τιμιωτάτοις. Epin. 984. D: μεγίστους καὶ τιμιωτάτους (θεούς). Legg. III. 697. B: τιμιώτατα ... καὶ πρῶτα τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κεῖσθαι. Ut Lat. *carum* et germ. *theuer*, est etiam quod pretium habet vel magno constat. Euthyd. 304. B: τὸ γὰρ σπάνιον ... τίμιον. Prot. 347. C: τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας.

τιμοκρατία, ἡ, ea res publica in qua ambitio dominatur. Pol. VIII. 545. C: τίνα τρόπον τιμοκρατία γένοιτ' ἂν ἐξ ἀριστοκρατίας. B: τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν.

τιμοκρατικός, ἡ, όν, rei publicae addictus in qua ambitio regnat. Pol. VIII. 549. B: ὁ τιμοκρατικὸς νεανίας. 553. A: ἐκ τοῦ τιμοκρατικοῦ ἐκείνου. IX. 580. B: τιμοκρατικόν.

τιμῶ, *honoro, honore afficio, in honore habeo; colo; veneror, aestimo; indulgeo, alicui aliquid tribuo.* Conv. 212. B: αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικά. Gorg. 462. D: ἐπειδὴ τιμᾷς τὸ χαρίζεσθαι. Soph. 227. B: τιμᾷ … ἐξ ἴσου πάσας (τέχνας). Apol. 32. A: ὃ ὑμεῖς τιμᾶτε, ἔργα. Conv. 179. D: οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδήν τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Pol. VII. 538. D: ἐκεῖνα τιμῶσι τὰ πάτρια. Ep. II. 312. B: ἐκεῖνα τίμα. Legg. XI. 932. A: πᾶς τιμάτω … τοὺς αὑτοῦ γεννήτορας. Conv. 188. C: (ἐὰν) μηδὲ τιμᾷ αὐτόν. Theaet. 180. D: (ἵνα) τιμῶσιν αὐτούς. Legg. IV. 721. D: (τιμῶν) ὧν ἂν οἱ νεώτεροι ἐν τῇ πόλει τοὺς πρεσβυτέρους αὑτῶν τιμῶσιν ἑκάστοτε. Phaed. 64. D: οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις … πότερον τιμᾶν σοι δοκεῖ, ἢ ἀτιμάζειν —; Conv. 212. B: τὸν Ἔρωτα τιμᾶν. Pol. II. 366. C: δικαιοσύνην τιμᾶν. V. 468. C: τοῖςδε τοιοῖςδε (seq. νώτοισι) δίκαιον τιμᾶν τῶν νέων ὅσοι ἀγαθοί. VII. 538. B: τὸ τιμᾶν τε καὶ σπουδάζειν. Legg. VII. 802. A: τοὺς … ἔτι ζῶντας ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις τιμᾶν οὐκ ἀσφαλές. Phaedr. 252. D: ἐκεῖνον (θεὸν) τιμῶν. Pol. IX. 591. C: μαθήματα τιμῶν. Legg. V. 729. C: τιμῶν … καὶ σεβόμενος. Theaet. 149. C: τιμῶσα τὴν αὑτῆς ὁμοιότητα. Legg. VII. 792. E: τὸ … ἵλεων καὶ εὐμενὲς … τιμῶσα. Menex. 249. B: αὐτοὺς δὲ τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει (ἡ πόλις). Soph. 249. C: τῷ … φιλοσόφῳ καὶ ταῦτα μάλιστα τιμῶντι. Pol. IX. 572. C: τὰς χρηματιστικὰς ἐπιθυμίας τιμῶντι μόνας. Legg. IV. 711. C: τὰ μὲν ἐπαινοῦντα καὶ τιμῶντα cet. Pol. VIII. 548. A: τιμῶντες ἀγρίως ὑπὸ σκότου χρυσόν τε καὶ ἄργυρον. Legg. X. 887. B: δίκην τιμῶντες (θεοὶ) διαφερόντως ἀνθρώπων. VII. 796. C: τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας. Pol. VIII. 548. C: (διὰ τὸ) πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι. Conv. 179. E: οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα … ἐτίμησαν. Phil. 59. D: ἅ γ' ἄν τις τιμήσειε μάλιστ' ὀνόματα. Hipp. mai. 303. E: δι' ὅ τι ναῦτας πρὸ τῶν ἄλλων τιμήσαντες καλὰς ὠνομάσατε. Conv. 196. D: ἵν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω. Pol. III. 415. C: τιμήσαντες. Ep. II. 312. C: τιμήσω σε. Pol. V. 468. D: ὕμνοις … τιμήσομεν. Phaedr. 252. D: ὡς τιμήσων τε καὶ ὀργιάσων. Pol. III. 386. A: τοῖς θεοὺς … τιμήσουσι. Pass. Theag. 127. E: τιμᾷ … πολὺ μάλιστα cet. Pol. IX. 582. C: ὁ πλούσιος ὑπὸ πολλῶν τιμᾶται cet. VI. 489. A: ὅτι οἱ φιλόσοφοι οὐ τιμῶνται ἐν ταῖς πόλεσι. Legg. VI. 784. E: ὁ δὲ τοὐναντίον ἐναντίως τιμάσθω, μᾶλλον δὲ ἀτιμαζέσθω. III. 696. E: μάλιστ' ἂν τιμώμενον ὀρθότατα τιμῷτο. XI. 918. E. Pol. V. 475. E: κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται. IX. 581. D: τὴν τοῦ τιμᾶσθαι ἡδονήν. Legg. II. 657. E. Ep. II. 312. B: τιμώμενος … ὑπὸ σοῦ. Menex. 242. A: τῆς πόλεως τιμωμένης. Hipp. mai. 291. D: τιμωμένῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Pol. II. 359. B: ὡς ἀῤῥωστίᾳ

τοῦ ἀδικεῖν τιμώμενον. V. 475. B: *ὑπὸ ... φαυλοτέρων τιμώμενοι.* X. 600. C: *ἐτιμᾶτο.* VI. 489. B: *εἰ ἐτιμῶντο.* Menex. 238. D: *οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται.* Alc. II. 150. A: *κινδυνεύει ... δικαιοσύνη ... διαφερόντως τετιμῆσθαι.* Leg. XII. 962. E: *οὐδὲν διαφερόντως τετιμημένον ἔχοντες φράζειν* cet. 953. D: *δώροις καὶ τιμαῖς πρεπούσαις τιμηθείς.* Menex. 242. C: *τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως.* Pol. IV. 426. C: *τιμήσεται ὑπὸ σφῶν.* Hipp. mai. 284. B. Med. *aestimo.* Conv. 175. D: *πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν.* Verb. Pol. X. 595. C: *οὐ ... πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ.* VI. 509. A: *ἔτι μειζόνως τιμητέον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἕξιν.* Legg. IV. 722. B: *οὔτε τὰ μήκη τιμητέον.* Pol. VIII. 561. C: *τιμητέας (ἡδονὰς) ἐξ ἴσου.* Phaedr. 267. A: *οἳ πρὸ τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον.* Etiam in *censu censendo* ponitur. Legg. XII. 955. D: *τετιμῆσθαι ἕκαστον τὴν οὐσίαν ... χρεών.* Praec. in litis ponitur aestimatione; atque *τιμᾶν* (c. gen. rei et dat. personae) dicitur qui multam statuit vel damnat, med. tam in actore ponitur qui in libello accusationis aestimationem litis addit quam in reo quid commeruerit ipso confitente. Legg. VIII. 843. B: *τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅ τι ἂν δέῃ πάσχειν ἢ ἀποτίνειν τὸν ἡττηθέντα.* X. 907. E. VIII. 843. D: *τὰς βλάβας ὁρῶντες κρινόντων καὶ τιμώντων.* IX. 879. B: *τιμώντων τὴν ἀξίαν τῆς βλάβης.* Polit. 299. A: *τιμᾶν ὅ τι χρὴ παθεῖν ... ἢ ἀποτίνειν.* Legg. IX. 877. B: *τιμᾶν ..., τὸ δικαστήριον* cet. XI. 928. C. IX. 877. E: *τοὺς πρὸς ἀνδρῶν (ξυγγενεῖς) εἶναι τιμῶντας κυρίους.* Gorg. 516. A: *ὀλίγου δὲ καὶ θανάτου ἐτίμησαν.* Apol. 37. C: *ἴσως ... ἄν μοι τούτου τιμήσαιτε.* Legg. XI. 936. E: *(τῆς ἀξίας) ἧς ἂν τιμήσῃ τὸ δικαστήριον.* IX. 880. D: *ἐὰν μὴ τὸ δικαστήριον πλείονος αὐτῷ χρόνου τιμήσῃ τὴν δίκην.* C: *ἐὰν ... οἱ δικασταὶ τιμήσωσι πλείονος (χρόνου).* Apol. 38. B: *εἰ μὴ ... τοσούτου βούλεσθέ μοι τιμῆσαι.* Legg. XII. 946. E: *ἐὰν ... ἢ τῳ θανάτου τετιμημένον ὑπὸ τῶν εὐθύνων.* IX. 880. C: *ἔστω κύριος ὁ τιμηθεὶς αὐτῷ χρόνος.* XII. 954. B: *τὴν διπλασίαν τοῦ τιμηθέντος βλάβην ἐκτίνειν.* Med. Apol. 37. A: *τούτου τιμῶμαι, ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.* 36. B: *τιμᾶται ... μοι ὁ ἀνὴρ θανάτου.* Gorg. 486. B: *εἰ βούλοιτο θανάτου σοι τιμᾶσθαι.* Apol. 36. D: *εἰ δεῖ γε κατὰ τὴν ἀξίαν ... τιμᾶσθαι.* 38. A: *ἐτιμησάμην ἂν χρημάτων ὅσα ἔμελλον ἐκτίσειν.* Crit. 52. C: *ἔτι ... ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ ἐξῆν σοι φυγῆς τιμήσασθαι.* Apol. 37. B: *τούτου τιμησάμενος.* Legg. XII. 954. A: *τιμησάμενον τὸ (v. τὸν) ἐρευνώμενον.* C: *ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι;* Apol. 37. B: *(πολλοῦ δέω) τιμήσεσθαι τοιούτου τινὸς ἐμαυτῷ.* Etiam venditor *τιμᾶν* dicitur si pretium merci constituit idque ab emtore exigit. Legg. XI. 921. B: *μὴ πλέονος τιμᾶν.* 917. C: *ταύτης τῆς ἡμέρας μὴ τιμήσῃ πλέονος μηδὲ ἐλάττονος.*

τιμώρημα, τό, poena. Legg. IX. 866. B: *διπλᾶ ... ἔστω τὰ τιμωρήματα τῷ ὀφλόντι.* Pol. II. 363. E: *ἅπερ ... διῆλθε τιμωρήματα.*

τιμώρησις, ἡ, poena. Legg. IX. 874. D: *ὧν ἂν τυγχάνουσαι τιμωρήσεων τὸ πρόσφορον ἔχοιεν ἂν ἕκασται (αἱ βίαιοι πράξεις).*

τιμωρία, ἡ, ultio; poena, supplicium. Legg. V. 728. C: *τιμωρία ..., ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη.* XII. 944. E. Gorg. 472. D: *ἂν τυγχάνη δίκης τε καὶ τιμωρίας.* Legg. V. 735. E. Gorg. 525. A: *παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι.* Legg. II. 672. D: *ἐπὶ τιμωρίᾳ τῇ τῶν ἀνθρώπων δεδόσθαι (τὸν οἶνον).* V. 735. E. Phaed. 62. C: *εἴ τινα ἔχοις τιμωρίαν.* Legg. IV. 716. B: *ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ.* IX. 866. E: *μεταδιώκοντες τὴν τιμωρίαν (ultionem).* X. 905. A. XII. 943. D: *τὸ μήτε ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν* cet. Apol. 39. C: *τιμωρίαν ὑμῖν ἥξειν ... πολὺ χαλεπωτέραν* cet. Legg. XII. 943. D: *ὀφλοῦσι ... τιμωρίαι ἐπέστωσαν αἵπερ καὶ πρόσθεν ἐτέθησαν.* IX. 876. E: *τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας.* 880. E: *μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων (μῆνιν δείσας).* Pol. IX. 579. A: *ταῖς ἐσχάταις τιμωροῖντο τιμωρίαις.* Ax. 372: *ἔνθα ... ἀϊδίοις τιμωρίαις τρύχονται.* Pol. X. 616. B: *τὰς ... τιμωρίας τοιαύτας τινὰς εἶναι.* Legg. IX. 856. C: *τιμωρίας παίδων.* Ep. VII. 335. A: *τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας.* 336. E: *(πρὶν ἂν) ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν.*

τιμωρός, ὁ ἡ, vindex. Legg. IV. 716. A: *δίκη ... τοῦ θείου νόμου τιμωρός.* IX. 872. E: *ἡ τῶν ξυγγενῶν αἱμάτων τιμωρὸς δίκη.* V. 729. E: *εἰς θεὸν ἀνηρτημένα (τὰ ἁμαρτήματα) τιμωρόν.* Epin. 988. E: *κατὰ τὴν τῶν ἀνοσίων τιμωρὸν δίκην.*

τιμωρῶ, ulciscor; punio vel *supplicium sumo;* pass. *poenas luo.* Legg. V. 729. E: *ὁ δυνάμενος ... τιμωρεῖν μᾶλλον βοηθεῖ προθυμότερον.* X. 907. E: *τῷ ἐθέλοντι τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν νόμων.* Apol. 28. D: *τοῖς φίλοις μὴ τιμωρεῖν.* Conv. 179. E: *βοηθήσας τῷ ἐραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας.* Apol. 28. C: *εἰ τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τῷ ἑταίρῳ τὸν φόνον.* Gorg. 525. B: *ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ.* D: *τοὺς ἐν Ἅιδου ... τιμωρουμένους.* Legg. IX. 867. D: *μεγέθει θυμοῦ πλείω τιμωρηθεὶς χρόνον.* Verb. Legg. IX. 867. C. Med. *iniuriam mihi illatam ulciscor, poenas ab aliquo* (graec. *τινὰ*) *peto, persequor.* Prot. 324. B: *ὅστις μὴ ... ἀλογίστως τιμωρεῖται.* De lege 321. A: *ἐν ἧ (τραγῳδίᾳ) ... ἐντείνοντες ἡμεῖς τὸν Μίνων τιμωρούμεθα ἀνθ' ὧν* cet. Legg. VIII. 846. B: *τιμωρείσθω τὸν ἀδικοῦντα.* Phaed. 62. C: *τιμωροῖο ἄν.* Ep. VII. 329. C: *μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο* cet. Pol. IX. 579. A: *ταῖς ἐσχάταις τιμωροῖντο τιμωρίαις.* Phil. 49. B: *ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι.* Pol. II. 359. A. Legg. II. 672. B: *τιμωρούμενος.* IX. 356. C: *δειλίᾳ ...*

ὑπὲρ πατρίδος αὐτοῦ μὴ τιμωρούμενον. Pol. II. 377. E: ὡς ἐτιμωρήσατο αὐτόν. Apol. 41. E: τοὺς υἱεῖς μου ... τιμωρήσασθε ... ἐὰν ὑμῖν δοκῶσιν ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του πρότερον ἐπιμελεῖσθαι ἢ ἀρετῆς. Conv. 214. E: ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον; 213. D: τούτων ... εἰς αὖθίς σε τιμωρήσομαι. Pol. VIII. 549. E: ὅπως ... τιμωρήσεται πάντας τοὺς τοιούτους.

τίνω, *persolvo*, *luo* (ut poenas); *rependo* (ut damnum). Theaet. 177. A: οὗ δὴ τίνουσι δίκην cet. Legg. VIII. 843. E: τινέτω τὴν βλάβην. IX. 915. A. XI. 933. E: μείζονα τὴν ἔκτισιν τῷ πημανθέντι τινέτω. VI. 767. E: τοῦ βλάβους τῷ βλαφθέντι τὸ ἥμισυ τίνειν. IX. 878. C. XI. 928. C: ὅ τι χρὴ τίνειν αὐτὸν τῷ παιδί. Ep. VII. 335. A: τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας. Phaed. 81. D: δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς κακῆς οὔσης. Legg. IX. 873. A: πρὶν (πρὶν ἂν?) φόνον φόνῳ ὁμοίῳ ὅμοιον ἡ δράσασα ψυχὴ τίσῃ. XII. 946. E: ὧν (τιμημάτων) ἂν δίκαιον ᾖ διπλῆν τῖσαι. X. 905. A: τίσεις ... τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν.

τίς, *quis*. Prot. 311. E: ὡς τίς (sic Cl. al. Vulgo τί) γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν; Phaed. 58. A: τί οὖν ἦν τοῦτο; Conv. 213. C: τουτὶ τί ἦν; Seq. plur. Phaed. 57. A: τί οὖν δή ἐστιν ἅττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανάτου; Gorg. 508. B: σκεπτέον τί τὰ συμβαίνοντα. Theaet. 154. E. 155. C. Euth. 15. A. Genit. τίνος. (Conv. 203. A: πατρὸς δὲ ... τίνος ἐστὶ καὶ μητρός; Prot. 354. E: τίνος ... ἕνεκα πολλὰ περὶ τούτου λέγεις; Pol. I. 336. A: τίνος; ἔφη.) et τοῦ (Prot. 310. B: τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου; 312. B: τοῦ πέρι; Gorg. 453. C. al.); dat. τίνι (Polit. 302. D: τίνι διαιροῦντες ταύτην;) et τῷ (Phaedr. 276. A: τῷ τρόπῳ ... γίγνεται. 237. D: τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; Pol. VI. 507. C: τῷ οὖν ὁρῶμεν ἡμῶν αὐτῶν τὰ ὁρώμενα;). Phaedr. 278. E: τίν' αὐτὸν φήσομεν εἶναι; Phaed. 58. C: τίνες οἱ παραγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί; 59. C: τίνες φὴς ἦσαν οἱ λόγοι; 58. C: τίνα (sic Cl. c. al. Vulg. τί) ἦν τὰ λεχθέντα; 102. A. — Est i. q. πότερος. Phil. 52. D: τί ποτε χρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι, τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινές, ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολύ —; — Interponitur. Prot. 312. C: τῶν τί σοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες; Gorg. 449. A: τίνα σε χρὴ καλεῖν ὡς τίνος ἐπιστήμονα τέχνης; 454. D: ποίας δὴ πειθοῦς καὶ τῆς περὶ τί πειθοῦς ἡ ῥητορική ἐστι τέχνη; Conv. 206. B: τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ ... ἡ σπουδὴ ... ἔρως ἂν καλοῖτο; Ita duae interrogationes in unam coguntur. Phaed. 105. B: ᾧ ἂν τί ποτε σώματι (sic Vat. al.) ἐγγίγνηται θερμὸν ἔσται; C: ᾧ ἂν σώματι τί ἐγγένηται νοσήσει; Similiter Pol. I. 332. D: ἡ ... τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο; Phil. 58. A: σὺ δὲ τί πῶς τοῦτο (sic Cl. c. al.) διακρίνοις ἄν; — Abs. τί est *quorsum* (Prot. 318. C: τί δὴ φὴς βελτίω ἔσεσθαι:

Conv. 204. D: ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; Men. 77. C: τί ἐπιθυμεῖν λέγεις;) et cur. Gorg. 469. A: τί δή; germ. *warum denn?* Theaet. 173. C: τί γὰρ ἄν τις τούς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ λέγοι; Conv. 213. C: νῦν τί ἥκεις; Gorg. 468. C: τί οὐκ ἀποκρίνει; Hoc τί οὐκ etiam ita interrogat ut imperativi nostri vim habeat. Prot. 310. A: τί οὖν οὐ διηγήσω ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν (nos: *so erzähle uns doch* cet.); Phaed. 86. D: τί οὐκ ἀπεκρίνατο; Conv. 173. B: τί οὖν ... οὐ διηγήσω μοι; Phil. 54. B. — Cum particc. τί γάρ; *quidni?* (Phaedr. 258. D. Theaet. 209. B. Soph. 232. C. al.), τί δαί (v. I. p. 415.), τί δέ; (Lat. *quid?*), τί δὲ δή, τί δή, τί δὴ οὖν, τί μήν (v. II. p. 341.), τί οὖν, τί οὖν δή (v. Annott. in Gorg. p. 335.) al. — Enclit. τὶς est pron. infinit. (germ. *einer, man* et *mancher*), pl. neutr. ἄττα, ut τοιαῦτ' ἄττα. Verti potest *auch* antecedente part. ἤ. Phaedr. 248. D: ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινὸς καὶ ἐρωτικοῦ. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον ἴδῃ ... ἤ τινα σώματος ἰδέαν. 255. C: οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ ... φέρεται. 261. C. Theaet. 174. D: ἕνα τῶν νομέων, οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον. Polit. 261. D: οἷον βοηλάτην ἤ τινα ἱπποκόμον. 296. B: παῖδα ἤ τιν' ἄνδρα ἢ καὶ γυναῖκα. Legg. XII. 950. D: δημοσίᾳ δ' ἔστω κήρυξιν ἢ πρεσβείαις ἢ καί τισι θεωροῖς (int. ἀποδημεῖν). — Neutr., ut Lat. *quid* (*si quid, ne quid* al.) est vern. *etwa* vel *vielleicht*. Phaedr. 258. D: δεόμεθά τι (v. τοι) ... Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι cet. (ubi verti potest: *sollen wir vielleicht* cet.). Soph. 218. A: ἂν δ' ἄρα τι τῷ μήκει πονῶν ἄχθῃ. Ion. 530. A: ἠγωνίζου τι ἡμῖν (*ecquid nobis certavisti?*). — Orationem amplificat. Prot. 314. D: ἔα ... σοφισταί τινες. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 499. C: ὅτι ἡδοναί τινές εἰσιν αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί. 522. D: αὕτη γάρ τις βοήθεια ἑαυτῷ ... ὡμολόγηται κρατίστη εἶναι. Phaed. 58. D: ἀλλὰ παρῆσάν τινες καὶ πολλοί γε. Phil. 13. C: τὰς δέ τινας ἑτέρας αὐτῶν (int. ἡδονὰς) κακάς. 34. D. Conv. 175. B: ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει. 221. E: χαλκέας τινὰς καὶ σκυτοτόμους (λέγει). — Ut Lat. *quidam*, leniter et urbane intendit. Prot. 334. C: ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος. 340. D: εἰμί τις γελοῖος ἰατρός. 342. E: εὑρήσει αὐτὸν φαῦλόν τινα φαινόμενον. Phaedr. 230. C: σὺ δέ γε ... ἀτοπώτατός τις φαίνει. Phaed. 69. C: κινδυνεύουσι ... οὐ φαῦλοί τινες εἶναι cet. Conv. 175. E: ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ (σοφία) φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος. Pol. II. 358. A: ἀλλ' ἐγώ τις ... δυσμαθής. Sic πάλαι τι, πάνυ τι, σφόδρα τι cet. Eius quod eminet significationem habet in dictt. εἶναί τι (Phaedr. 242. E: σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Gorg. 472. A: ὑπὸ πολλῶν καὶ δοκούντων εἶναί τι. Phaedr. 63. C: εἶναί τι τοῖς τετελευτηκόσι. al.) et λέγειν τι (fere vern. *Recht haben*). Prot. 339. C: ἐφοβούμην μή τι λέγοι. Phaedr. 260. A: σκοπεῖν μή τι

λέγωσι. Pol. I. 329. E. Similiter Phaed. 72. B: *ἀλλ' ἴσως ἔχει τινὰ λόγον* (nos: *seinen guten Grund*). — Subiicitur. Phaedr. 272. C: *ὃν τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα.* Pol. IX. 583. B: *ὡς ἐγὼ δοκῶ μοι τῶν σοφῶν τινὸς ἀκηκοέναι.* Legg. I. 645. B: *παρὰ θεῶν τινός.* — Accentum retinet. Phil. 53. D: *τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον.* 54. C: *ἄλλης οὐσίας τινὸς ἑκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι.* Conv. 199. D: *οἷος εἶναι τινὸς ... ἢ οὐδενός.* E: *ἔστι τινὸς ἀδελφός, ἢ οὔ;* Soph. 237. D: *τὸ τὶ τοῦτο ῥῆμα.* C: *ἐπὶ τὸ τὶ φέρων.* D: *ὡς ἀνάγκη τὸν τὶ λέγοντα ἕν γέ τι λέγειν.* Ib. *τὸ δὲ τινὲ δυοῖν, τὸ δὲ τινὲς πολλῶν* (*σημεῖον εἶναι*). — Omissum videri possit. Soph. 247. E: *ἐπείπερ αὐτοί γε οὐκ ἔχουσιν ... τούτου βέλτιον λέγειν* (pariter nos *besseres*, i. q. *etwas besseres*). Crat. 425. D. Pol. II. 368. A: *πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε* (i. q. *θεῖόν ἐστι τὸ πάθος ὃ πεπόνθατε*). VII. 520. E: *ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον ... εἶσι τὸ ἄρχειν.* Cum part. *δή* v. I. p. 448.

τίσις, ἡ, poena. Gorg. 523. B: *εἰς τὸ τῆς τίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον.* Legg. IX. 870. D: *τὸ τῶν τοιούτων τίσιν ἐν Αἵδου γίγνεσθαι.*

τίτθη, ἡ, nutrix. Pol. I. 343. A: *τίτθη* (v. *τιθή*) *σοι ἔστι;* II. 373. C: *τιτθῶν, τροφῶν* cet. V. 460. D: *τίτθαις.*

τιτρώσκω, vulnero; etiam *pungo.* Phil. 13. C: *τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νῦν δὴ λεχθέντα οὐδὲν τιτρώσκει.* Pol. VIII. 555. E: *ἐνιέντες ἀργύριον τιτρώσκοντες.* Legg. IX. 876. E: *ἐάν τις ... τρώσῃ.* 877. B. 878. C: *τρώσας τινά.* 877. B: *γυνὴ ... ἄνδρα ἑαυτῆς ... τρώσασα.* 875. D: *τὸν τρώσαντα ἤ τι βλάψαντα.* 876. E. Conv. 219. C: *τετρῶσθαι αὐτὸν ᾤμην.* Hipp. mai. 301. A: *τετρωμένος ἢ πεπληγμένος* cet. Pol. III. 405. E: *Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ.* Conv. 220. D: *οὐκ ἐθέλων τετρωμένον ἀπολιπεῖν.* Legg. IX. 878. C: *τῷ τρωθέντι.* 877. A: *τὸν τρωθέντα.* 862. C: *τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθέν.* Crit. 51. B: *ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον.*

τίω, luo, med. *punio, ulciscor* (nos: *sich rächen*). Pol. III. 394. A: *τῖσαι* (Hom.). 391. A: *τισαίμην* (Hom.).

τλῆναι, sustinere, pati. Phaed. 94. D. et Pol. III. 390. D: *τέτλαθι* (Hom.). Ib. *ἔτλης* (Hom.). Conv. 220. C: *ἔτλη* (Hom.).

τμῆμα, τό, incisio, sectio. Gorg. 476. C: *εἰ μέγα γε ἢ βαθὺ τὸ τμῆμα ἢ ἀλγεινόν.* Etiam *distinctio* et *segmentum* vel *particula.* Soph. 221. B: *τὸ κάτωθεν τμῆμα.* Polit. 267. B: *τὸ ... ἀπὸ τούτου τμῆμα.* 302. E: *τότε ... τοῦτο τὸ τμῆμα οὐκ ἦν χρήσιμον.* Conv. 191. D: *ὅσοι τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμῆμά εἰσιν.* E. Pol. VI. 509. D: *καί σοι ἔσται ... τὸ ... ἕτερον τμῆμα εἰκόνες.* Ib. *πάλιν τέμνε ἑκάτερον τὸ τμῆμα.* 511. B. Soph. 266. D: *κατὰ θάτερον τμῆμα.* Polit. 280. D. 284. E. 282. B: *τῆς ... ταλασιουργικῆς δύο τμήματά ἐστον.* Tim. 56. D: *τὰ ... ἀέρος τμήματα.* Legg. VII.

810. B: *ἄνευ ῥυθμῶν τμημάτων.* Pol. IV. 511. D: *ἐπὶ τοῖς τέτταρσι τμήμασι.* Legg. V. 745. D: *ἐν τοῖς δίχα τμήμασι.* Phil. 61. E: *τἀληθέστατα τμήματα ἑκατέρας.* Pol. VI. 509. D: *ἄνισα τμήματα.* Legg. V. 745. C: *ξυγκληρῶσαι δύο τμήματα.* E.

τμῆσις, ἡ, *sectio.* Conv. 190. E: *θεώμενος τὴν αὑτοῦ τμῆσιν.* Etiam *distributio.* Polit. 276. D: *οὐ γὰρ σμικρὰς ἂν ἔχοι τμήσεις ἔτι.* In terra pos. est *depopulatio.* Pol. V. 470. A: *γῆς ... τμήσεως τῆς Ἑλληνικῆς.*

τμητικός, ή, όν, *secandi vim habens.* Tim. 56. A: *εὐκινητότατον ... τμητικώτατόν τε (εἶδος).*

τοί, part. affirmans. Theaet. 142. B: *ἐπεί τοι καὶ νῦν ἤκουόν τινων* cet. Pol. I. 330. B: *οὔ τοι ἕνεκα ἠρόμην ... ὅτι μοι ἔδοξας οὐ σφόδρα ἀγαπᾶν τὰ χρήματα.* 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ.* Similiter *ἀεί τοι, γάρ τοι* (v. I. 369.), *δή τοι* et *ὥς δή τοι* (quod fortiter est affirmantis), *πάλαι τοι, πολλά τοι* al. — Pronominibus ita subiicitur ut efferantur. Prot. 316. B: *πρὸς σέ τοι ἤλθομεν* cet. Gorg. 447. B: *ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* — In sententiis interponitur. Conv. 219. C: *ἥ τοι τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὀξὺ βλέπειν ὅταν* cet. Prot. 346. C. al.

τοιγαροῦν, *idcirco.* Soph. 234. E. 239. C. 246. B. Legg. III. 695. D. VII. 790. B. al. Idem est *τοιγάρτοι.* Gorg. 471. C. 494. D. Phaed. 82. C. Conv. 179. D. Pol. III. 409. B. al.

τοίνυν, *igitur; iam.* Prot. 354. E: *πάλιν τοίνυν ... εἴ με ἀνέροισθε* cet. Phaedr. 228. C: *οὑτωσὶ τοίνυν ποιήσω.* Gorg. 454. B: *ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς λέγω* cet. Phaed. 72. A: *ἰδὲ τοίνυν ... ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὡμολογήκαμεν.* Theaet. 148. C. Conv. 173. E. al. Saepius est *vero* vel *autem* (ubi ad aliud quid oratio transgreditur). Gorg. 459. A: *ἔλεγες τοίνυν δὴ ὅτι* cet. Pol. III. 413. B: *τοὺς τοίνυν βιασθέντας λέγω οὓς* cet. X. 614. A: *ταῦτα τοίνυν ... οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα ἃ* cet.

τοῖος, α, ον, *talis.* Pol. IV. 437. E: *τοῦ δὲ τοίου (πώματος) τὰ προσγιγνόμενα.* 429. B: *(οἱ) κύριοι ἂν εἶεν ἢ τοίαν αὐτὴν (τὴν πόλιν) εἶναι ἢ τοίαν.* Phaedr. 271. D: *τοῖα καὶ τοῖα (εἴδη).*

τοιόσδε, άδε, όνδε, *talis; hic.* Prot. 358. B: *τί δὲ δὴ ... τὸ τοιόνδε;* Parm. 131. E: *οἶμαί σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἓν ἕκαστον εἶδος οἴεσθαι εἶναι.* Tim. 91. A: *τοιῷδε τρόπῳ ποιήσαντες ἑκάτερον.* Soph. 224. E: *εἴ τινι τοιῷδε προσέοικεν ... τὸ νῦν μεταδιωκόμενον γένος.* Menex. 238. B: *ὧν τὰ ... ὀνόματα ποιήσει ἐν τῷ τοιῷδε* (*in re tam luctuosa*) *ἐᾶν.* Euthyd. 277. E: *ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν* cet. Conv. 204. D: *ἀλλ' ἔτι ποθεῖ ... ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε, Τί* cet. Gorg. 476. B: *λέγω δὲ τὸ τοιόνδε.* Phaed. 65. A: *οἷον τὸ τοιόνδε λέγω.* Polit. 297. B: *τοιόνδε, οἷον εἰ* cet. Phil. 54. B: *τοι-*

όνδε τι λέγω. Legg. VII. 800. B: *ἴδωμεν ... τὸ τοιόνδε τι* (Bekk. *τὸ τοιόνδ' ἔτι*) *περὶ αὐτά.* Conv. 173. E: *ἦσαν* (*οἱ λόγοι*) *... τοιοίδε τινές.* Crat. 432. B: *ἂν δύο πράγματα εἴη τὰ τοιάδε οἷον Κρατύλος καὶ Κρατύλου εἰκών.* Phil. 46. A: *σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς* cet. Crat. 426. E: *ἐν τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασιν οἷον* cet. Menex. 244. A: *ἐν τοῖς τοιοῖσδε* (*in hisce iustis funebribus*). Phaed. 64. D: *περὶ τὰς ἡδονὰς ... τὰς τοιάσδε οἷον σιτίων τε καὶ ποτῶν.*

τοιοῦτος, αὕτη, οῦτον, *talis, huiusmodi* vel *eiusmodi; hic.* Prot. 313. C: *φαίνεται ... ἔμοιγε τοιοῦτός τις.* Theaet. 142. B: *εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν.* Conv. 199. D: *πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἷος εἶναι τινὸς ... ἔρως, ἢ οὐδενός;* Gorg. 456. C: *ἡ ... δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης.* Conv. 175. D: *εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία ὥστε* cet. Crat. 417. A: *τὰ ὑπὸ τοῦ τοιούτου πραττόμενα.* Conv. 203. C: *ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε.* Theaet. 167. E: *ἐν τῷ τοιούτῳ* (*tum*) *ὅταν* cet. 209. B. Pol. III. 393. C. V. 470. C. al. Gorg. 502. D: *πρὸς δῆμον τοιοῦτον οἷον παίδων* cet. Conv. 180. C: *τοιοῦτόν τινα λόγον ... εἰπεῖν.* Pol. VI. 488. A: *νόησον ... τοιουτονὶ γενόμενον* cet. Critia 112. E: *καί τινα τοιοῦτον ἀεὶ τρόπον ... διοικοῦντες.* Pol. IV. 430. B: *τὴν ... τοιαύτην δύναμιν καὶ σωτηρίαν* cet. Legg. V. 739. A: *τὴν ὅτι μάλιστα τοιαύτην ζητεῖν.* Phaedr. 261. E: *πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις;* Gorg. 511. C: *ὅταν εἰς τοιοῦτον* (*in eiusmodi periculum*) *ἐμπέσωσιν.* Theaet. 151. D: *οὐδ' ἐγὼ δυσνοίᾳ τοιοῦτον οὐδὲν δρῶ.* Parm. 142. C: *τοιοῦτον ὂν τὸ ἓν σημαίνειν οἷον μέρη ἔχειν.* Pol. II. 361. D: *ὄντοιν ... τοιούτοιν.* Theaet. 173. B: *καὶ οὗτοι μὲν δὴ τοιοῦτοι.* Conv. 179. A: *οἱ τοιοῦτοι νικῷεν ἂν ... πάντας ἀνθρώπους.* Pol. II. 365. A: *ταῦτα πάντα ... τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λεγόμενα ἀρετῆς πέρι καὶ κακίας.* Theaet. 163. E: *τοιουτωνί τινων.* Crat. 405. B: *ἀπολύων τῶν τοιούτων κακῶν.* Prot. 327. D: *ἐν τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος.* Crat. 405. B: *τὰ λουτρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις.* Soph. 216. B: *πάντας ... ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους τοιούτους προσαγορεύω.* Pol. I. 336. D: *ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς.* Crat. 427. A: *πάντα τὰ τοιαῦτα μεμίμηται.* Conv. 174. D: *τοιαῦτ' ἄττα ... διαλεχθέντας.* Pol. IX. 589. C: *οὐ ... διὰ τὰ τοιαῦτ' ἂν φαῖμεν γεγονέναι;*

τοιουτότροπος, ὁ ἡ, *talis, huiusmodi.* Legg. V. 735. E: *ὅσα τῶν φαρμάκων τοιουτότροπα.* Phaedr. 240. B: *τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων.* Eryx. 394. E: *τῶν τοιουτοτρόπων τεχνῶν.*

τοῖχος, ὁ, *paries.* Pol. IX. 574. C: *οὐ πρῶτον ... οἰκίας τινὸς ἐφάψεται τοίχου —;* Legg. VI. 785. A: *παραγεγράφθω δ' ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ* cet. Critia 116. D: *τῶν τοίχων.* Legg. IX. 859. A: *γράψαντα ἐν τοίχοις.*

τοιχωρύχος, ὁ, *parietum perfossor.* Pol. I. 344. B: *τοιχωρύχοι.* Legg. VIII. 831. E: *τοιχωρύχοις καὶ ἱεροσύλοις* cet.

τοιχωρυχῶ, *parietem perfodio.* Pol. IX. 575. B: κλέπτουσι, τοιχωρυχοῦσι cet. Gorg. 508. E: τοιχωρυχεῖν.

τοκεύς, ὁ, *parens.* Pol. III. 390. C: τοκῆας (ex Hom.).

τοκιστής, ὁ, *fenerator.* Alc. II. 149. E: οἷον κακὸν τοκιστήν.

τόκος, ὁ, *partus.* Conv. 206. C: ἡ ... ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν. E: τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. Theaet. 160. E: μετὰ ... τὸν τόκον. Pol. V. 451. D. Tim. 86. C: ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα τόκοις. Soph. 242. D: γάμους τε καὶ τόκους. Polit. 268. A. **fenus, usura.* Pol. VI. 507. A: κίβδηλον ἀποδιδοὺς τὸν λόγον τοῦ τόκου. Legg. V. 742. C: μηδὲ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ. Polit. 267. A: προσθεὶς τὴν ἐκτροπὴν οἷον τόκον. Pol. VI. 507. A: τοῦτον ... τὸν τόκον τε καὶ ἔκγονον αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ. Legg. V. 743. D: διὰ βαναυσίας καὶ τόκων. VIII. 842. D: ἐπιτόκων τόκων. Pol. VI. 507. A: μὴ ὥσπερ νῦν τοὺς τόκους μόνον. VIII. 555. E: τοῦ πατρὸς (i. e. *sortis*) ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.

τόλμα, ἡ, *audacia.* Lach. 193. D: ἡ ἄφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις. Def. 412. A. Polit. 310. D: ἀκέραστος τόλμης ἀνδρείας. Apol. 38. D: ἀπορίᾳ ... τόλμης καὶ ἀναισχυντίας. Lach. 197. B: θρασύτητος ... καὶ τόλμης. Pol. III. 414. D: ὁποίᾳ τόλμῃ ... χρώμενος ἐρῶ. Ep. VII. 328. C. Pol. IX. 575. A: ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν. Legg. III. 700. E. IX. 881. A: ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι. Ep. VII. 336. B: τόλμαις ἀμαθίας. D: ξενοφόνων ... ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας.

τόλμημα, τό, *ausum.* Legg. I. 636. C: τῶν πρώτων τὸ τόλμημα εἶναι δι' ἀκράτειαν ἡδονῆς.

τολμηρός, ά, όν, *audax.* Legg. VIII. 835. C: νῦν δὲ ἀνθρώπου τολμηροῦ κινδυνεύει δεῖσθαί τινος. Soph. 267. D: κἂν εἰ (v. ἢ) τολμηρότερον εἰρῆσθαι.

τόλμησις, ἡ, *audacia.* Def. 412. C: τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία.

τολμῶ, *audeo, sustineo* (i. q. *patior, suscipio* et germ. *über sich gewinnen*); etiam *non vereor* vel *non dubito*; *conor* et *volo*; nonnunquam etiam *possum.* Apol. 31. C: (ὅτι) δημοσίᾳ ... οὐ τολμῶ ... ξυμβουλεύειν τῇ πόλει. Lach. 197. A: ἢ ... τολμᾷς μηδὲ ἀνδρεῖα αὐτὰ καλεῖν; Phaedr. 241. A: οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν. Gorg. 487. B: ὥστε διὰ τὸ αἰσχύνεσθαι τολμᾷ ἑκάτερος αὐτῶν αὐτὸς αὐτῷ ἐναντία λέγειν cet. Pol. X. 571. C: οἶσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν. V. 474. B: τίνας λέγοντες τολμῶμεν φάναι δεῖν ἄρχειν. Legg. X. 895. A: καθάπερ οἱ πλεῖστοι τῶν τοιούτων τολμῶσι λέγειν. De lucri cup. 227. D: ἀφ' ὧν οἱ χρηστοὶ οὐ τολμῶσι κερδαίνειν. Legg. IX. 879. D: τολμάτω. De lucri cup. 229. B: ἐγὼ ... οὐ δήπου τολμῴην ἂν ἐξαπατᾶν. Conv. 182. E: ἃ εἴ τις τολμῴη ποιεῖν cet. Gorg. 482.

E: (*ἐάν τις*) *μὴ τολμᾷ λέγειν ἅπερ νοεῖ*. Pol. X. 610. C. Soph. 237. C: *τὸ μηδαμῶς ὂν τολμῶμέν που φθέγγεσθαι*. Phil. 14. B. (seq. *ἄν πῃ ... μηνύσωσι*: *experiamur an — declarent*). Theaet. 177. D: *ὥστε τολμᾶν διαμάχεσθαι ὅτι* cet. Soph. 247. B: *αἰσχύνονται τὸ τολμᾶν ... ὁμολογεῖν*. Legg. III. 700. D. De lucri cup. 225. B: *ὅμως τολμᾶν φιλοκερδεῖν δι' ἀναισχυντίαν*. Polit. 300. B: *ὁ παρὰ ταῦτα τολμῶν δρᾶν*. Pol. IX. 576. A: *πάντα σχήματα τολμῶντες ποιεῖν ὡς οἰκεῖοι*. Legg. IV. 706. C: *μὴ τολμῶντας ἀποθνήσκειν*. Conv. 218. A: *εἰ πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ ἡδονῆς*. Legg. VIII. 830. B: *ἆρ' ... οὐκ ἂν ἐτολμῶμεν ... γυμνάζεσθαι πρὸς αὐτό;* Pol. V. 470. D: *οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐτόλμων τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν*. Phaed. 102. E: *ἐκεῖνο δὲ οὐ τετόλμηκε μέγα ὂν σμικρὸν εἶναι*. Soph. 237. A. Conv. 177. C: *τετολμηκέναι*. Theaet. 190. B: *οὐδ' ἂν ὕπνῳ πώποτε ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς σεαυτὸν ὡς* cet. Pol. I. 349. A. Menex. 245. A: *βασιλεῖ ... οὐκ ἐτόλμησε βοηθεῖν*. Soph. 258. E: *ἐτολμήσαμεν εἰπεῖν* cet. Legg. VIII. 840. B: *οἱ μὲν ... ἐτόλμησαν ἀπέχεσθαι* cet. Conv. 202. C: *ἢ τολμήσαις ἄν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι;* Theaet. 172. A: *οὐκ ἂν πάνυ τολμήσειε φῆσαι* cet. Pol. II. 360. B: (*ὃς ἂν*) *τολμήσειεν ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἅπτεσθαι*. Theaet. 197. A: *βούλει τολμήσω εἰπεῖν —;* Legg. X. 888. D: *μὴ τολμήσῃς περὶ θεοὺς μηδὲν ἀσεβῆσαι*. Theaet. 190. C: *τολμῆσαι*. Pol. III. 391. D. Legg. IX. 872. E: *αὐτὸ* (v. *αὐτὸν*) *τοῦτο ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι* (*pati*) *βίᾳ πάσχοντα ἔν τισι χρόνοις*. 880. B: *ὁ τὸν πρεσβύτερον ... τολμήσας τύπτειν*. Soph. 241. A: *τολμήσαντας*. Gorg. 494. E: *ἢ τούτους τολμήσεις λέγειν εὐδαίμονας εἶναι —;* Pol. VIII. 569. B: *τολμήσει τὸν πατέρα βιάζεσθαι ... ὁ τύραννος*. X. 604. A. IV. 425. D: *τούτων τολμήσομέν τι νομοθετεῖν;* Phaed. 103. B: *οὐ ... ποτὲ τολμήσειν ... ἔτι εἶναι ὅπερ ἦν*. Pol. VI. 503. B: *νῦν δὲ τοῦτο ... τετολμήσθω εἰπεῖν ὅτι* cet. Phaedr. 247. C: *τολμητέον ... τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν*. Theaet. 196. D: *πάντα γὰρ τολμητέον*. Legg. X. 888. A: *τολμητέον δέ*. Alc. I. 104. E.

τομεύς, ὁ, *scalprum*. Alc. I. 129. C: *ὥσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις*.

τομή, ἡ, *incisio; sectio*; etiam *divisio*. Tim. 80. E: *τῆς τοῦ πυρὸς τομῆς ... φύσις*. Charm. 173. D: *σκυτῶν τομῆς*. Pol. III. 406. D: *ἢ καύσει ἢ τομῇ χρησάμενος*. Polit. 261. A: *εἴ τινα τομὴν ἔτι ἔχομεν ὑπείκουσαν ἐν τούτῳ*. Conv. 190. E: *τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ πρὸς τὴν τομήν* (*μεταστρέφειν*). Pol. VI. 510. B: *σκόπει ... καὶ τὴν τοῦ νοητοῦ τομὴν ᾗ τμητέον*. Tim. 61. D: *τὴν διάκρισιν καὶ τομὴν αὐτοῦ* (*τοῦ πυρὸς*) *περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν γιγνομένην*. Legg. XII. 944. B. Pol. IV. 426. B: *οὔτε καύσεις οὔτε τομαί*. Tim. 64. D. Prot. 354. A: *τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπείας τὰς διὰ*

καύσεών τε καὶ τομῶν cet. Pol. III. 407. D: *φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα.* Tim. 65. B: *περὶ τὰς καύσεις καὶ τομὰς τοῦ σώματος.* Legg. V. 738. A: *ὁ (οὐ?) ... πᾶς (ἀριθμὸς) εἰς πάντα πάσας τομὰς εἴληχεν.* VI. 771. A.

τόμια, τά, *iusiurandum solemne* (?). Legg. VI. 753. D: *διὰ τομίων* (sic codd. pro vulg. *διὰ τῶν αὐτῶν*) *πορευόμενος.*

τομός, ή, όν, *secandi vim habens.* Tim. 61. E: *σφοδρὸν ὂν καὶ τόμον.*

τόνος, ὁ, *funis.* Legg. XII. 945. C: *οὓς τόνους τε καὶ ὑποζώματα ... προσαγορεύομεν.* Etiam *tonus.* Pol. X. 617. D: *φωνὴν μίαν ἱεῖσαν, ἕνα τόνον* (v. *ἀνάτονον*).

τονῶ, *intendo, roboro.* Locr. 103. E: *τρέφοισαι καὶ τονοῖσαι καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς* (*ταὶ δυνάμιες*).

τόξευμα, τό, *sagitta.* Legg. I. 625. D: *τῶν ... τόξων καὶ τοξευμάτων ἡ κουφότης.*

τοξεύω, *sagitto.* Alc. II. 145. C: *εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν.* Sis. 391. A: *ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν.* Ib. *τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα.*

τοξικός, ή, όν, *sagittario conveniens*, fem. *sagittandi ars.* Legg. VII. 804. C: *τοξικῆς τε καὶ τῶν ἄλλων ἀκροβολισμῶν ἕνεκα διακεκοσμημένα.* 813. D. Lach. 198. B: (*μετὰ*) *τοξικῆς ἢ ἄλλης τινὸς τέχνης καρτεροῦντα.* Crat. 405. C: *τοξική.* Hipp. min. 375. B. Crat. 405. A: *ἰατρικὴν καὶ τοξικήν.* Conv. 197. A. Legg. VIII. 833. B: *πᾶσαν τοξικὴν ἔχοντα στολήν.*

τόξον, τό, *arcus.* Hipp. min. 374. E: *τόξον ... καὶ λύρα* cet. Crat. 420. B: *τῇ ἀπὸ τοῦ τόξου βολῇ.* Conv. 187. A: *ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.* Pol. IV. 439. B: *ὅτι ... αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε καὶ προσέλκονται.* Legg. VII. 795. A. Riv. 135. A: *ὅστις ἐντενεῖ τὸ τόξον.* Legg. VII. 794. C: *ἐφ' ἵππων διδασκάλους καὶ τόξων* cet. 806. A. 795. B: *τόξοις καὶ ἀκοντίοις.* VIII. 834. A. Etiam *sagitta.* Legg. VII. 815. A: *ἐν ... ταῖς τῶν τόξων βολαῖς καὶ ἀκοντίων.*

τοξότης, ὁ, *sagittarius.* Legg. VIII. 834. D: *τοξότης ... Κρής.* De lucri cup. 226. C. Pol. IV. 439. B: *τοῦ τοξότου.* Legg. IV. 705. E: *ὃς ἂν δίκην τοξότου ἑκάστοτε στοχάζηται τούτου* cet. Id. XI. 934. B. Hipp. min. 375. A: *ἀνθρώπου ... τοξότου.* Theaet. 194. A: *οἷον τοξότην φαῦλον.* Legg. VIII. 833. B. VI. 756. A: *τοξοτῶν.* Alc. II. 145. E: *τοξοτῶν ἀγαθῶν.* Critia 119. B: *τοξότας σφενδονήτας τε.*

τοπάζω, *suspicor, coniicio.* Phaedr. 228. D: *τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον αὐτόν.* Gorg. 489. D. Theaet. 151. B. Legg. II. 653. A: *ὥς γ' ἐγὼ τοπάζω τὰ νῦν.* De virt. 379. C. Riv. 135. A: *ποῖα δὲ μάλιστ' ἄττα τοπάζομεν εἶναι τῶν μαθημάτων ἃ δεῖ τὸν φιλοσοφοῦντα μανθάνειν —;* Theaet. 155. E: *φαίνεται οὐ κακῶς τοπάζειν περὶ τῆς φύσεως σου.* Legg. XII. 962. C: *εἰ δ' οὖν τοπάζειν δεῖ.* VIII. 837. E:

ὅπερ καὶ ἐτόπαζον. III. 691. D: ὡς ... τὸ τότε γενόμενον νῦν ἐστὶ μετριώτατα τοπάσαι. Epin. 976. A: ἄμετρα γὰρ δόξαις φορεῖται τοπαζόμενα.

τόπος, *locus; regio; spatium.* Phaedr. 238. C: θεῖος ἔοικεν ὁ τόπος εἶναι. Conv. 196. B: οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ᾖ cet. Pol. IV. 431. C: δύςβατός γέ τις ὁ τόπος cet. Critia 118. A: ὁ ... τόπος οὗτος ὅλης τῆς νήσου πρὸς νότον ἐτέτραπτο. Legg. IV. 705. C: ὁ τόπος ... τῆς χώρας. Phaedr. 274. D: τοῦ ἄνω τόπου. Soph. 254. A: διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ τόπου. Pol. VI. 509. D: νοητοῦ γένους τε καὶ τόπου. III. 401. C: ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες. VI. 499. C: ἔν τινι βαρβαρικῷ τόπῳ. 508. C: ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ. VII. 516. B: ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ. 532. D: ἐν τῷ σωματοειδεῖ τε καὶ ὁρατῷ τόπῳ. Legg. IV. 704. A: τῶν (θεῶν) ἐν τῷ τόπῳ. Phaedr. 247. C: τὸν ... ὑπερουράνιον τόπον. D: τοῦτον ἔχει τὸν τόπον. Gorg. 496. E: κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον. Theaet. 176. A: τὴν ... θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης (τὰ κακά). Pol. IV. 435. E: περὶ τὸν ἄνω (i. e. *septentrionalem*) τόπον. VII. 517. B: τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθείς. X. 614. C: εἰς τόπον τινὰ δαιμόνιον. Critia 174. A: τόπον (sic Par. A.) πολλῆς χώρας ἔδωκεν. Locr. 94. B: ποταγορεύοντι ... τὰν ὕλαν τόπον καὶ χώραν. Legg. V. 747. E: τόποι χώρας. Pol. III. 401. C: ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Tim. 44. E: διὰ πάντων τόπων πορεύεσθαι. 45. E: ἐν οἵοις ἂν τόποις λείπωνται. Legg. VII. 805. A: ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν τόποις. Critia 119. A: κατὰ ... τόπους καὶ κώμας. Legg. VI. 760. C: τοὺς τῆς χώρας τόπους μεταλλάττοντας.

τορνεύω, *torno; fingo.* Critia 113. D: θαλάττης ... τρεῖς (τροχοὺς) οἷον τορνεύων ἐκ μέσης τῆς νήσου. Theag. 124. B: ξεόντων καὶ τορνευόντων ξυμπάντων. Ep. VII. 342. C: τὸ ... τορνευόμενον. 343. A: τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων. Med. Tim. 33. B: διὸ καὶ σφαιροειδὲς ... αὐτὸ ἐτορνεύσατο.

τόρνος, ὁ, *tornus.* Phil. 56. B: κανόνι ... καὶ τόρνῳ χρῆται (τεκτονική). 51. C: τὰ ... τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδα cet.

τορύνη, ἡ, *tudicula.* Hipp. mai. 290. D: χρυσῆ τορύνη ... ἢ συκίνη. E: ταῖν τορύναιν.

τορῶς, *scite* (germ. *geschickt*; alii interpret. *alacriter*). Theaet. 175. E: τὰ ... τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν.

τοσαυτάκις, *toties.* Pol. VIII. 546. C: ἑκατὸν τοσαυτάκις.

τόσος, η, ον, *tantus*, plur. *tot.* Conv. 191. C: ἐκ τόσου (*tam longo ex tempore*). Legg. II. 642. E. 665. E: ὅσῳ πρεσβύτερος ... γίγνεται, τόσῳ μᾶλλον. Id. X. 902. E. IV. 721. D:

ζημιούσθω ... τόσῳ καὶ τόσῳ. Ax. 370. B: οὐ γὰρ ... θνητή γε φύσις τόσον διήρατο μεγεθουργίας. Phaedr. 271. D: ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα. Legg. IV. 721. B: χρήμασι ... τόσοις καὶ τόσοις.

τοσόσδε, ήδε, όνδε, *tantus; tam multus* (in aetate pos. *tam grandis*); neutr. *tantum* et *hoc*. Ax. 365. B: ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ. Men. 83. D: ἀπὸ ἐλάττονος δὲ ἢ τοσῆσδί (γραμμῆς); Phaedr. 260. B: (εἰ) τοσόνδε ... τυγχάνοιμι εἰδὼς περὶ σοῦ ὅτι cet. Parm. 154. B: ἐγὼ τοσόνδε γε (ἔχω λέγειν) ὅτι cet. Pol. I. 330. D: ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ. V. 457. E: τοσόνδε μέντοι χάρισαί μοι. Legg. II. 672. B: τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα ὅτι cet. III. 683. A: τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου. Pol. I. 345. A: ὅ τι ἂν ἡμᾶς τοσούσδε ὄντας εὐεργετήσῃς. Legg. VII. 819. A: τοσάδε τοίνυν ἑκάστων (v. ἕκαστα) χρὴ φάναι μανθάνειν δεῖν τοὺς ἐλευθέρους. Apol. 32. E: ἆρ' οὖν ἄν με οἴεσθε τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι —;

τοσοῦτος, αύτη, οῦτον, *tantus; tam multus* et *longus*; etiam *hic*. Prot. 318. A: τοσοῦτος ὅ γε ἡμέτερος λόγος. Conv. 177. C: τοσοῦτος θεός. Gorg. 456. C: ἡ ... δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης. Prot. 309. B: τί ἂν γεγονὸς εἴη ... τοσοῦτον πρᾶγμα; Theaet. 150. A: τὸ ... τῶν μαιῶν τοσοῦτον. Crat. 391. A: τοσοῦτον μὲν ἤδη φαίνεται παρὰ τὰ πρότερα. Phaedr. 248. E: οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου. Pol. X. 615. B: ὡς βίου ὄντος τοσούτου τοῦ ἀνθρωπίνου. Alc. I. 105. E. Legg. II. 667. D: ἡ ἰσότης ... τοῦ τε τοσούτου καὶ τοῦ τοιούτου (i. e. *quantitatis et qualitatis*). Conv. 177. A: τηλικούτῳ καὶ τοσούτῳ θεῷ. Pol. II. 374. D: ὅσῳ μέγιστον τὸ τῶν φυλάκων ἔργον, τοσούτῳ σχολῆς ... τῶν ἄλλων πλείστης ἂν εἴη cet. IX. 576. B: ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ, τοσούτῳ μᾶλλον τοιοῦτος. 591. B: τοσούτῳ ὅσωπερ cet. Legg. I. 647. E. Euthyd. 11. D. Legg. IV. 707. D: τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν ὦσιν. Hipp. mai. 292. C: διθύραμβον τοσουτονὶ ᾄσας. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε. VII. 535. C: τοσαύτην μάθησιν cet. Prot. 314. B: ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι. (Alc. I. 120. D: ἓν ... τοῦτο τοσοῦτο κακὸν ἔχει ἡ οἴησις αὕτη.). Theaet. 152. E: πρὸς τοσοῦτον στρατόπεδον. Soph. 245. D: ὁπόσον ἂν ᾖ, τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι. Parm. 129. A: κατὰ τοσοῦτον ὅσον cet. Conv. 214. A: ὁπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιὼν cet. Pol. VIII. 551. D: ἓν ... τοῦτο τοσοῦτον ὀλιγαρχία ἂν ἔχοι ἁμάρτημα. Legg. IX. 869. A: ἐάν τις εἰς τοσοῦτον ἀκρατὴς θυμοῦ γένηται, sq. ὥστε cet. Apol. 25. E: ἐγὼ ... εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἥκω ὥστε cet. Ib. ὥστε τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακὸν ἑκὼν ποιῶ. Polit. 292. E: ἄκροι πεττευταὶ τοσοῦτοι. Pol. IV. 445. C: ὅσοι ... πολιτειῶν τρόποι εἰσὶν ... τοσοῦτοι cet. Parm. 140.

D: *τοσαῦτα, ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα.* C: *ὅσωνπερ μέτρων, τοσούτων ἂν μερῶν ἂν εἴη.* Pol. VII. 533. E: *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται.* Legg. VI. 775. A: *τοσούτους ἄλλους ἑκατέρων (συγκαλεῖν).* Soph. 257. B: *ὅσαπέρ ἐστι τὰ ἄλλα, κατὰ τοσαῦτα οὐκ ἔστιν.* Parm. 144. D: *εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.* Tim. 73. C: *τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα σχήματα.* Legg. I. 642. D: *λέγοις ἂν τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον.* — Neutr. *τοσοῦτον* (tanquam adv.) est Lat. *tantum* et *tantopere.* Prot. 339. A: *τοσοῦτον μόνον διοίσει.* Theaet. 187. A: *ὅμως ... τοσοῦτόν γε προβεβήκαμεν ὥστε* cet. Soph. 257. B: *τοσοῦτον ... μόνον ὅτι* cet. Polit. 285. A: *ταῦτα ... τοσοῦτον διαφέροντα.* Conv. 215. C: *σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις ὅτι* cet. 219. C: *τοσοῦτον περιεγένετο* cet.

τότε, *tum* et *tunc* (oppos. *nunc*), germ. *damals* et *dann*; in condit. Lat. *ita.* Prot. 310. C: *ἐπειδὴ ... ἐμέλλομεν ἀναπαύεσθαι, τότε* cet. 351. E: *τότε ἤδη ἀμφισβητήσομεν.* Phil. 60. B: *καὶ τότε καὶ νῦν.* Conv. 184. E: *τότε δὴ τούτων ξυνιόντων εἰς ταὐτὸν* cet. 192. B: *ὅταν ... τότε καὶ* cet. Phil. 17. D: *ὅταν ... ταῦτα λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός.* Pol. I. 329. A: *τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες.* C. VI. 498. C: *τότε ἤδη ἀφέτους νέμεσθαι.* Tim. 44. B. al. — Cum praepos., ut *εἰς τότε.* Polit. 262. A. Legg. VIII. 830. B. 845. D. X. 888. B. Alc. II. 151. A: *εἰς τότε ... τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι.* Plene Legg. V. 740. C: *εἰς τὸν τότε χρόνον.* — Cum artic. Phaedr. 240. E: *τὴν ἐν τῷ τότε ξυνουσίαν.* Critia 110. D. (Polit. 270. E: *ἐν τῷ τότε χρόνῳ.* Phil. 31. D. 32. E. Critia 111. E.). Pol. II. 359. D: *παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι.* Polit. 271. E: *ἐν τῇ τότε φύσει.* 272. E: *ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον.* D. Pol. VI. 504. B: *οὕτω δὴ ἐρρήθη τὰ τότε* cet. Phaed. 118. A: *τῶν τότε* (i. e. *hominum suae aetatis*) ... *ἀρίστου.* Phaedr. 241. A: *χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε.* 275. B: *τοῖς τότε.* Legg. III. 680. A. VI. 782. C: *ἡμῶν τοῖς τότε.* (Prot. 343. C: *ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις*). Pol. II. 373. D: *ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε.* Legg. III. 677. D. Critia 111. B: *πρὸς τὰ τότε.* — Etiam sonat *ante, antea* (vern. *vorher, zuvor* et *vormals*). Prot. 325. E: *ὥσπερ τότε τὴν φωνήν.* Phaedr. 251. E: *ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα.* 271. E: *ὧν τότε ἤκουε λόγων ξυνών.* Gorg. 488. C: *οἷόν μοι δοκεῖς καὶ τότε ἐνδείκνυσθαι ὡς* cet. Theaet. 156. E: *ὃ δὴ καὶ τότε ἐλέγομεν.* Phil. 38. E: *ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν.* — Accentu mutato *ποτέ* (*aliquando*) bis plerumque ponitur: *ποτὲ μὲν — ποτὲ δέ*, *modo — modo* vel *alias — alias.* Prot. 352. B: *ποτὲ μὲν θυμόν, ποτὲ δὲ ἡδονήν.* Phaedr. 248. A: *ποτὲ μὲν ἦρε, ποτὲ δὲ ἔδυ.* Gorg. 499. C. Phaed. 74. B. Theaet. 191. E. Conv. 203. E. Tim. 66. B. Legg. III. 676. C. al. Pro altero autem *ποτὲ δέ* etiam aliae inferuntur particulae, velut *ἄλλοτε*

δέ (Phaedr. 237. E: *τοτὲ μὲν ἡ ἑτέρα, ἄλλοτε δὲ ἡ ἑτέρα κρατεῖ.* Epin. 985. B.), *αὖθις δέ* (Gorg. 491. C. Polit. 269. B.), *ἔστι δὲ ὅτε* (Phaedr. 237. E.) et simplic. *δέ* (Phaedr. 261. C: *φανῆναι τὸ αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούληται, ἄδικον.* Gorg. 518. A.). Etiam *τοτὲ δέ* ita ponitur ac si *τοτὲ μέν* praecesserit. Phaed. 116. A. Theaet. 192. D. Phil. 35. E.

τραγέλαφος, ὁ, animal (fictum) ex hirco et cervo compositum. Pol. VI. 488. A: *οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους καὶ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι.*

τραγήματα, τά, *bellaria.* Pol. II. 372. C: *καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων* cet. E: *ὄψα ... καὶ τραγήματα.*

τραγικός, ή, όν, *hircinus* vel *caprinus.* Crat. 408. C: *τὸ ... ψεῦδος ... τραχὺ καὶ τραγικόν.* **tragicus* (etiam poëta trag.). Phaed. 115. A: *φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός* (nos: *ein Tragiker*). Pol. IX. 577. B: *γυμνὸς ... τῆς τραγικῆς σκευῆς.* X. 602. B: *τοὺς ... τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἁπτομένους.* Clit. 407. A: *ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός.* Legg. VIII. 838. C: *ἐν γελοίοις τε ἅμα ἐν πάσῃ τε σπουδῇ τραγικῇ λεγομένῃ* (*λεγομένων?*). Crat. 408. C: *περὶ τὸν τραγικὸν βίον.* De lege 318. E: *Ἀττικὸν ... λέγεις μῦθον καὶ τραγικόν.* Pol. X. 595. C: *τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμών.* Phil. 48. A: *τὰς ... τραγικὰς θεωρήσεις.* Phaedr. 269. A: *ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά* (*ἐπίστασθαι*). Etiam *sublimis, grandis.* Men. 76. E: *τραγικὴ γάρ ἐστιν ... ἡ ἀπόκρισις.*

τραγικῶς, *tragice, tragicorum more* (h. e. ita ut oratione utare grandi). Pol. III. 413. B: *τραγικῶς ... κινδυνεύω λέγειν.* VIII. 545. E: *αὐτὰς* (*τὰς Μούσας*) *τραγικῶς ... ὑψηλολογουμένας λέγειν.*

τραγοειδής, ὁ ἡ, *caprinus, capripes.* Crat. 408. D: *τὰ δὲ κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής* (*Πάν*).

τραγῳδία, ἡ, *tragoedia.* Pol. III. 394. C: *τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία.* VIII. 568. A: *οὐκ ἐτὸς ... ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι* cet. De lege 320. E: *ἡ ... τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε.* 321. A: *ἔστι ... τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατον ... ἡ τραγῳδία.* Phaedr. 268. D: *τραγῳδίας ποίησιν.* Gorg. 502. B: *ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις.* Pol. VIII. 568. B: *ἅτε σοφοὶ ὄντες οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταί.* X. 595. B. Legg. VII. 817. B: *ἡμεῖς ἐσμὲν τραγῳδίας αὐτοὶ ποιηταὶ ... ὅτι καλλίστης ἅμα καὶ ἀρίστης.* De lege 320. E. Phil. 50. B: *τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ.* Conv. 173. A: *ὅτε τῇ πρώτῃ τραγῳδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων.* Pol. II. 379. A. Phaedr. 268. D: *τραγῳδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν* cet. Conv. 223. D: *τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν.* Pol. III. 395. A. Legg. VII. 817.

B: ὃ δή φαμεν ἡμεῖς γε ὄντως εἶναι τραγῳδίαν τὴν ἀληθεστάτην. Apol. 22. A: τοὺς ... τῶν τραγῳδιῶν (ποιητάς). Phil. 50. B: ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν τραγῳδίαις. Pol. II. 381. D. III. 394. B: τὸ περὶ τὰς τραγῳδίας. Hipp. min. 368. C: ἔπη καὶ τραγῳδίας καὶ διθυράμβους.

τραγῳδοποιός (etiam τραγῳδιοποιός), ὁ, *tragicus* (poëta). Pol. X. 597. E: ὁ τραγῳδοποιός (sic Par. A. c. al. Vulgo τραγῳδιοποιός). Conv. 223. D: τὸν τέχνῃ τραγῳδοποιὸν ὄντα. Crat. 425. D: ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοί. Pol. III. 408. B. X. 605. C: ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τῶν τραγῳδιοποιῶν (codd. nonnulli τραγῳδοποιῶν). 607. A. Ep. I. 309. E. (Vaticani duo et Par. f. a pr. m. τραγῳδοποιῶν).

τραγῳδός, ὁ, *tragicus* (actor). Pol. III. 395. A: οὐδέ τοι ὑποκριταὶ κωμῳδοῖς τε καὶ τραγῳδοῖς οἱ αὐτοί (sensus: *ne actores quidem comici et tragici iidem sunt*).

τραγῳδῶ, *grandius aliquid reddo.* Crat. 414. C: ὑπὸ τῶν βουλομένων τραγῳδεῖν αὐτά. 418. D: τετραγῳδημένον.

τράπεζα, ἡ, *mensa.* Pol. X. 596. B: μία (ἰδέα) δὲ τραπέζης. III. 404. D: Συρακοσίαν ... τράπεζαν. II. 373. A: κλῖναί τε ... καὶ τράπεζαι. III. 390. A. II. 372. D: ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν. IX. 586. A: κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας. X. 596. B. **argentaria* s. *mensa numularii.* Apol. 17. C: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν. Hipp. min. 368. B: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις.

τραῦμα, τό, *vulnus.* Legg. IX. 878. C: ἂν τὸ τραῦμα ἰάσιμον ἀποβῇ. Pol. III. 408. A: ἐκ τοῦ τραύματος. Legg. IX. 877. B: ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Gorg. 524. C: ὑπὸ μαστίγων ἢ ἄλλων τραυμάτων. Theaet. 142. B. Pol. III. 405. C: τραυμάτων ἕνεκα. Tim. 81. E. Legg. VIII. 845. C: τυπτέσθω ... ἄνευ τραυμάτων. IX. 878. B. Pol. III. 399. A: εἰς τραύματα ἢ εἰς θανάτους ἰόντος. Legg. IX. 874. E: Alc. I. 115. B: τραύματα ... ἔλαβον.

τραχέως, *aspere.* Clit. 406: ὥστε φαίνει πρὸς ἐμὲ ἔχειν τραχυτέρως τοῦ δέοντος.

τραχηλίζομαι, *cervice* vel *collo aliquem prehendo* et in univ. *luctor.* Riv. 132. C: ὅτι τραχηλιζόμενος ... πάντα τὸν βίον διατετέλεκεν.

τράχηλος, ὁ, *collum.* Tim. 75. D: περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν. Riv. 134. B.

τραχύνω, *exaspero.* Tim. 67. A: τὸ μὲν τραχῦνόν τε καὶ βιαζόμενον τὸ κύτος ἅπαν. 65. D: ἧττον δὲ τραχύνοντα αὐστηρὰ φαίνεται. 66. C: ἐπαλείφουσα τὰ τραχυνθέντα. Ad animum transfertur. Prot. 333. E: καί μοι ἐδόκει ὁ Πρωταγόρας ἤδη τετραχύνθαι τε καὶ ἀγωνιᾶν cet.

τραχύς, εῖα, ύ, *asper; horridus.* Crat. 408. D: τὰ ... κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής (Πάν). Pol. I. 328. E: τραχεῖα καὶ χαλεπή (ὁδός). Legg. IV. 705. B: τραχεῖα (ἡ χώρα). Crat. 408. C: τραχὺ καὶ τραγικόν (τὸ ψεῦδος). Tim. 84. A.

Pol. VII. 515. E: *διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως.* Tim. 65. E. Legg. III. 695. A. Tim. 63. E: *λείου ... καὶ τραχέος παθήματος.* Crat. 426. E: *ἐν τῷ τραχεῖ.* Pol. X. 619. E: *πορείαν οὐκ ἂν ... τραχεῖαν πορεύεσθαι.* Tim. 67. C: *τραχεῖαν (φωνήν).* Theaet. 194. E: *οἱ ... λάσιον καὶ τραχὺ (τὸ κῆρ) ... ἔχοντες.* Crat. 406. A: *πρὸς τὸ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον.* Pol. V. 452. C: *πορευτέον πρὸς τὸ τραχὺ τοῦ νόμου.* Tim. 71. C. Crat. 420. E: *τραχέα καὶ λάσια ὄντα.* Soph. 229. E: *ἡ μὲν τραχυτέρα τις ἔοικεν ὁδὸς εἶναι.* Legg. IV. 704. D: *τραχυτέραν (τὴν χώραν).* Tim. 65. D: *τραχύτερα ... ὄντα.* 84. C: *(ὅταν) τραχύτερα πάντα τῶν πρόσθεν τὰ νοσήματα ἀπεργάζηται.* Legg. IX. 864. C: *ὧν δὴ καὶ νόμοι τραχύτατοι γίγνοιντο ἄν.*

τραχύτης, ἡ, asperitas. Locr. 100. D: *τραχύτατα.* Tim. 65. C: *τραχύτησί τε καὶ λειότησιν.*

τρεῖς, τρία, tres, tria. Pol. VII. 523. C: *οὗτοι ... τρεῖς ἂν εἶεν δάκτυλοι.* Phaedr. 229. C: *τρία στάδια.* Phaed. 106. B: *ὥσπερ τὰ τρία οὐκ ἔσται ... ἄρτιον.* Theaet. 147. E. Pol. I. 337. B: *τετράκις τρία.* Legg. X. 894. A: *μέχρι τριῶν ἐλθοῦσα.* Phil. 66. C: *πρὸς τοῖς τρισί.* Legg. XII. 968. E: *τρεῖς κύβους βάλλοντας.* VIII. 848. E: *δημιουργῶν τρία καὶ δέκα (v. τρισκαίδεκα) μέρη διελομένους.*

τρέμω, timeo, extimesco. Phaed. 81. B: *τοῦτο ... εἰθισμένη μισεῖν τε καὶ τρέμειν* cet. Pol. VIII. 554. D: *περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας τρέμων.* Parm. 137. A: *δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον.* Phaed. 117. B: *οὐδὲν τρέσας.*

τρέπω, verto, converto; adverto (mentem); *flecto; adduco.* Pol. VI. 508. C: *ὅταν μηκέτι ἐπ' ἐκεῖνά τις αὐτοὺς (τοὺς ὀφθαλμοὺς) τρέπῃ.* Soph. 250. C: *τὴν διάνοιαν ... τρέπειν.* Pol. III. 393. A: *οὐδ' ἐπιχειρεῖ ἡμῶν τὴν διάνοιαν ἄλλοσε τρέπειν.* VIII. 556. A: *ὅπῃ τις βούλεται τρέπειν.* Legg. I. 643. C: *ἐκεῖσε τρέπειν τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας τῶν παίδων.* XI. 938. B: *ἐπὶ τἀναντία τρέπειν.* Ep. III. 315. E: *πᾶν (ἁμάρτημα) εἰς ἐμὲ τρέπειν.* Legg. VII. 809. A: *ἀεὶ τρέπων πρὸς τἀγαθὸν κατὰ νόμους.* VI. 783. A: *τρέποντα εἰς τὸ βέλτιστον.* VIII. 841. A: *(τὴν) τροφὴν αὐτῆς ἄλλοσε τρέποντα τοῦ σώματος.* Menex. 248. C: *ἐνταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες.* Phaed. 257. B: *ἐπὶ φιλοσοφίαν ... τρέψον.* Legg. X. 887. A: *(εἰ) τὰ δὲ εἰς φόβον τρέψαιμεν.* Epin. 985. D: *ἐπὶ θεοσέβειαν ... τρέψαι πόλιν ἑαυτοῦ.* Euthyd. 275. B: *ἐπ' ἄλλο τι ἐπιτήδευμα τρέψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.* Parm. 135. B: *οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει.* Ep. VII. 355. B: *οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν.* Legg. X. 885. D: *οὐκ ἐπὶ τὸ μὴ δρᾶν τὰ ἄδικα τρεπόμεθα οἱ πλεῖστοι.* Pol. VII. 519. A: *ἐφ' ἃ τέτραπται.* B. 533. B: *ἢ πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων ... ἅπασαι τετράφαται.* Phaed. 64. E: *πρὸς ... τὴν ψυχὴν τετράφθαι.* Conv. 210.

D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. VII. 515. D. IX. 591. C. VII. 518. D: οὐκ ὀρθῶς ... τετραμμένω. Conv. 191. E: μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι εἰσί. Alc. I. 123. A: τὰ ἴχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα δῆλα. Legg. VII. 816. D: τῶν ἐπὶ τὰ τοῦ γέλωτος κωμῳδήματα τετραμμένων (διανοημάτων). Critia 118. B: ὁ ... τόπος οὗτος ὅλης τῆς νήσου πρὸς νότον ἐτέτραπτο. Med. *me verto* vel *converto* (*convertor*); in animo pos. *adverto; aggredior* vel *pergo ad aliquid.* Prot. 339. E: τρέπομαι πρὸς τὸν Πρόδικον. Legg. XI. 915. D: ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά. Phaed. 82. D: ταύτῃ τρέπονται. Conv. 181. C: ἐπὶ τὸ ἄῤῥεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἔπιπνοι. Legg. III. 680. E: ἐπὶ γεωργίας ... τρέπονται. Conv. 175. E: νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτον τρέπου. Tim. 41. C: τρέπεσθε ... ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν. Pol. VI. 493. B: (εἰ) ἐπὶ διδασκαλίαν τρέποιτο. Legg. IV. 720. A. Conv. 191. C: (ἵνα) ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο. Pol. V. 469. E: μᾶλλόν γ' ἂν ... οὕτω πρὸς τοὺς βαρβάρους τρέποιντο. Charm. 158. E: μήτ' αὖ ἐγὼ ἀσκέπτως ἐπὶ τὴν ἰατρικὴν τρέπωμαι. Legg. X. 887. A: ἐπὶ τοὺς νόμους τρεπώμεθα πάλιν. Prot. 361. E: νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι. Soph. 242. B: τήνδ' ... τὴν ὁδὸν ... τρέπεσθαι (*hanc viam ... ingredi*). Conv. 176. A: τρέπεσθαι πρὸς τὸν πότον. Legg. VI. 782. B: ἐπὶ τὴν ἀλλήλων ἐδωδὴν τρέπεσθαι. VII. 794. C: πρὸς ... τὰ μαθήματα τρέπεσθαι χρεὼν ἑκατέρους. Menex. 234. A: ἐπὶ τὰ μείζω ἐπινοεῖς τρέπεσθαι. Legg. III. 683. C: ἡ (ἡμέρα) ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου. Theaet. 173. A: ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι. Conv. 205. D. Tim. 40. B: τὰ ... τρεπόμενα καὶ πλάνην τοιαύτην ἴσχοντα. Legg. IX. 874. E: καὶ ὁ φαυλότατος ... τῶν ἐπὶ νόμον τρεπομένων. Lys. 213. E: ᾗ δὲ ἐτράπημεν, δοκεῖ μοι χρῆναι ἰέναι. Apol. 21. B: ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ ἐτραπόμην. Ep. VII. 335. E: ἐτράπετο. Euthyd. 290. A: ποῖ οὖν ... τραποίμεθ' ἂν ἔτι (v. ὅτι); Hipp. mai. 297. D: οὐκ ἔτι ἔχω ... ὅποι τράπωμαι. Phaed. 66. E: (ἐὰν) τραπώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι. 115. A: σχεδόν τί μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν. Pol. VIII. 553. C: πρὸς χρηματισμὸν τραπόμενος γλίσχρως. Apol. 39. A: ἐφ' ἱκετείαν τραπόμενος τῶν διωκόντων. Ep. VII. 332. D. Phaedr. 250. A: ἐπὶ τὸ ἄδικον τραπόμεναι. Parm. 135. C: ποῖ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων; Etiam *aliquem converto* et *aliquid adduco* vel *adhibeo.* Charm. 156. C: ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα τρεπόμενοι (διαίτας). Euthyd. 303. C: ἐπὶ τὸ ἐπαινεῖν ... αὐτὼ ἐτραπόμην. — Verb. Pol. II. 365. C: ἐπὶ τοῦτο δὴ τρεπτέον ὅλως. Legg. V. 747. E.

τρέφω, *nutrio, alo, victum praebeo* (pass. *vivo*); *educo, instituo.* Pol. VII. 534. D: οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις τε καὶ παιδεύεις. X. 605. B: τρέφει. Critia 115. A. Lys. 208. E: δι' ἡμέρας

ὕλης τρέφουσί σε. Pol. VII. 537. A: παίζοντας τρέφε. 534. D: εἴ ποτε ἔργῳ τρέφοις. Theaet. 197. C: εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας ... τρέφοι. Polit. 274. A: γεννᾶν καὶ τρέφειν. Pol. VIII. 565. C: τοῦτον τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν. Critia 110. E: τρέφειν ... στρατόπεδον πολύ. Polit. 273. C: τὰ ζῶα τρέφων. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων. IV. 442. A: τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι. Tim. 81. C: τρέφουσα ἐκ πολλῶν ὁμοίων. 82. D: τὸ περὶ τὸν μυελὸν ὀστοῦν τρέφον αὔξει. Theaet. 150. E: τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα κακῶς τρέφοντες. Pol. III. 414. D: ἃ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐτρέφομέν τε καὶ ἐπαιδεύομεν. Critia 109. B: θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον. Legg. III. 694. D. Tim. 23. D: ἣ τήν τε ὑμετέραν (πόλιν) ... ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε. Legg. III. 694. D: ἔθρεψαν. Menex. 237. C: τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης. Pol. X. 606. B: θρέψαντα ... ἰσχυρὸν τὸ ἐλεεινόν. Legg. III. 681. B: τῶν γεννητόρων τε καὶ θρεψάντων. Crit. 54. A: θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις (αὐτούς). Pol. IX. 575. A: ὅθεν αὐτὸν ... θρέψει. D. III. 399. D: τριγώνων ... δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν. V. 449. D: γενομένους πῶς θρέψουσι. Prot. 313. C: ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται. Phaedr. 246. D: τούτοις ... τρέφεται ... τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα. Soph. 223. E: ὅσοις τὸ σῶμα τρέφεται. Menex. 238. A: ᾧ κάλλιστα καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος. Pol. III. 401. E: τρέφοιτ' ἂν ἀπ' αὐτῶν. VI. 492. A: ἐὰν ... μὴ ... τρέφηται. VIII. 568. E: ὅτι οὔτε δίκαιον τρέφεσθαι ὑπὸ παιδὸς υἱὸν ἡβῶντα. Epin. 973. D: τὸ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι. Phaedr. 247. D: ἅτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη. Phaed. 84. A: ὑπ' ἐκείνου τρεφομένη. Pol. VI. 493. A: θρέμματος μεγάλου ... τρεφομένου. VIII. 561. A. III. 401. B: ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι. 414. D: ἦσαν ... ὑπὸ τῆς γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι καὶ τρεφόμενοι. Legg. X. 887. D: ἐν γάλαξι τρεφόμενοι. VII. 813. D: εὖ ... τρεφομένων. IX. 872. D: ἐν κακῶς οἰκούσαις καὶ τρεφομέναις ... πόλεσι. VII. 809. B: τοὺς ὑπὸ σοῦ τρεφομένους. Men. 85. E: ἐπειδὴ ἐν τῇ σῇ οἰκίᾳ γέγονε καὶ τέθραπται. Legg. I. 625. A: ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς. Gorg. 525. A: διὰ τὸ ἄνευ ἀληθείας τεθράφθαι (v. τετράφθαι). Theaet. 172. D: Pol. III. 405. A. al. Prot. 341. C: ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος. Phaedr. 247. B. Pol. III. 391. C: ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. Legg. III. 695. C: παιδείᾳ ... οὐ διατρυφώσῃ τεθραμμένος. Pol. VI. 496. B: εὖ τεθραμμένον ἦθος. Legg. XI. 918. C: ἄκρᾳ τροφῇ τεθραμμένον. Theaet. 175. D: ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου. Tim. 81. C: τεθραμμένης ... ἐν γάλακτι. Pol. IX. 572. D: νέον υἱὸν ἐν τοῖς τούτου ... ἤθεσι τεθραμμένον. Menex. 239. A: ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τεθραμμένοι. Prot. 327. C: τῶν ἐν νόμοις καὶ ἀνθρώποις τεθραμμένων. Phaedr. 243. C:

ἐν ναύταις ... τεθραμμένων. Legg. II. 653. C: *τούτων ... τῶν ὀρθῶς τεθραμμένων ἡδονῶν καὶ λυπῶν.* Theaet. 172. C: *πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ ... τεθραμμένους.* Legg. VII. 814. B: *οὕτως αἰσχρῶς τὰς γυναῖκας εἶναι τεθραμμένας ὥς* cet. Apol. 18. A: *ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην.* Polit. 310. A: *τοῖς ... θρεφθεῖσι ... κατὰ φύσιν.* Menex. 238. C: *ὡς ... ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν.* Pol. VII. 538. A: *εἴ τις ὑποβολιμαῖος τραφείη ἐν πολλοῖς ... χρήμασι* cet. III. 401. D: *πολὺ γὰρ ἂν ... κάλλιστα οὕτω τραφεῖεν.* Ib. *ἐάν τις ὀρθῶς τραφῇ.* Alc. I. 120. E: *ἐὰν καὶ εὖ τραφῶσιν.* Pol. III. 401. E: *ὁ ἐκεῖ τραφεὶς ὡς ἔδει.* Legg. VII. 802. D: *τραφεὶς ... ἐν τῇ κοινῇ καὶ γλυκείᾳ (μούσῃ).* Pol. III. 410. D: *ὀρθῶς ... τραφέν.* E: *καλῶς ... τραφέντος.* Legg. VII. 813. D: *εὖ τραφέντων.* Theaet. 175. D: *τοῖς ... τραφεῖσιν.* Tim. 18. B: *τοὺς ... οὕτω τραφέντας.* Legg. III. 695. B: *τροφῇ ἀνεπιπλήκτῳ τραφέντας.* Pol. VIII. 568. D: *πόθεν θρέψεται.* E. II. 372. B: *θρέψονται ... ἐκ τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι.* 376. C. Crit. 54. A: *βέλτιον θρέψονται καὶ παιδεύσονται;* Med. Legg. III. 695. E: *ἐθρέψω ... Ξέρξην ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤθεσιν* cet. Critia 113. E: *γενέσεις διδύμους γεννησάμενον ἐθρέψατο.* Pol. VII. 541. A: *(ὅταν) τοὺς παῖδας αὐτῶν ... θρέψωνται* (v. *θρέψονται*) *ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις.* Conv. 212. A: *τεκόντι ... ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένῳ.* Legg. IV. 717. B: *τῶν γεννησάντων καὶ θρεψαμένων.* — Verb. Tim. 19. A: *τὰ ... τῶν ἀγαθῶν θρεπτέον.* Pol. III. 403. C: *γυμναστικῇ θρεπτέοι οἱ νεανίαι.*

τρέχω, *curro.* Soph. 262. B: *βαδίζει, τρέχει* cet. Gorg. 468. A: *βαδίζειν καὶ τρέχειν.* Pol. VII. 536. D. Lach. 192. A: *ἐν τῷ τρέχειν.* Pol. I. 327. B: *ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι.*

τρῆμα, τό, *foramen.* Gorg. 494. B: *μεγάλ' ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς.*

τρῆσις, ἡ, *perforatio.* Polit. 279. E: *τὰ δὲ ἄνευ τρήσεως ξυνδετά.*

τρητός, ἡ, όν, *perforatus.* Polit. 279. E: *τῶν δὲ συνθέτων τὰ μὲν τρητά.*

τριακαιδεκέτης, fem. *έτις*, *annum agens tertium decimum.* Legg. VIII. 833. D: *ταῖς ... τριακαιδεκέτεσι.*

τριάκοντα, *triginta.* Apol. 32. C: *οἱ τριάκοντα* (triginta qui dicuntur tyranni). Pol. V. 460. E: *τὰ τριάκοντα (ἔτη).* Parm. 127. D: *τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον.* Apol. 38. B: *τριάκοντα μνῶν.* Legg. VI. 774. A: *τριάκοντα (δραχμαῖς).* Men. 91. D: *τριάκονθ' ἡμέρας.* Pol. VII. 537. D: *ἐπειδὰν τὰ τριάκοντα ἔτη ἐκβαίνωσιν.* Legg. II. 665. B.

τριακονταέτης et **τριακοντούτης, ὁ**, *triginta annos natus.* Legg. XI. 914. B: *ὑπὸ τοῦ προστυγχάνοντος μὴ ἔλαττον τριακονταέτους* (sic Par. A. pro vulg. *τριακονταετοῦς*).

XII. 961. B: *μὴ ἔλαττον ἢ τριακονταέτη* (v. *τριακονταετῆ*, ΑΩ a pr. m. *τριακοντετῆ*). Pol. VII. 539. A: *περὶ τοὺς τριακοντούτας* (sic Par. A. c. al. Vulgo *τριακοντούτεις*). Legg. II. 670. A: *τοὺς ἤδη τριακοντούτας* (ita Par. A. c. plur. al. Vulgo *τριακοντούτεις*).

τριακόντορος dicitur navis triginta remorum. Ep. VII. 350. B: *πέμπουσι τριακόντορον*.

τριακόσιοι, αι, α, trecenti. De lege 318. C: *ἔτη τριακόσια*. Legg. VI. 753. C: *μέχρι τριακοσίων*. VIII. 828. B. Menex. 240. A: *ναῦς ... τριακοσίας*.

τριάς, ἡ, numerus ternarius. Phaed. 104. A: *ἡ τριάς*. Ib. *περὶ τῆς τριάδος*. Pol. VIII. 546. C. Legg. VI. 759. D. Phaed. 104. C: *τριάδι*.

τριβή, ἡ, exercitatio, usus (*Uebung*). Phaedr. 260. E: (ὅτι) *οὐκ ἔστι τέχνη, ἀλλ' ἄτεχνος τριβή* (nos: *ein kunstloses Treiben*; etenim gr. *τρίβειν, τριβή* et vern. *treiben, Trieb* inter se cognata sunt). Gorg. 463. B: *ἐμπειρία καὶ τριβή*. 501. A. Legg. XI. 938. A. Ep. VII. 344. B: *μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ*. Phaedr. 270. B: *τριβῇ ... καὶ ἐμπειρίᾳ* (oppos. *τέχνῃ*). Soph. 254. A. Phil. 55. E: *ἐμπειρίᾳ καί τινι τριβῇ*. Epin. 976. B: *μνήμῃ καὶ τριβῇ*. In tempore pos. designat *moram* (vern. *Länge der Zeit*). Pol. VI. 493. B: *καταμαθὼν ... ταῦτα πάντα ξυνουσίᾳ τε καὶ χρόνου τριβῇ*.

τρίβω, tero, contero; altero. Phaed. 117. B: *τοσοῦτον ... τρίβομεν ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν*. Pol. IV. 435. A: *παρ' ἄλληλα σκοποῦντες καὶ τρίβοντες*. Euthyd. 299. B: *τρίψας* (*φάρμακον*). Locr. 98. E: *τρίβεται ... ἀμοιβαδίν*. Ep. VII. 344. B: *τριβόμενα πρὸς ἄλληλα*. Phaed. 116. D: *εἰ τέτριπται* (*τὸ φάρμακον*). 117. A: *τετριμμένον*. *+ frico.* Phil. 46. A: *οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν*. Phaed. 60. B: *τρίβων* (*τὸ σκέλος*). Ib. *ἔτριψε τῇ χειρί* (*τὸ σκέλος*).

τρίβων, ὁ, pallium (propr. longo usu detritum, quale philosophi gestare solebant). Prot. 335. D: *τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀντελάβετο τοῦ τρίβωνος τουτουΐ*. Conv. 219. B: *ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεὶς τὸν τουτουΐ* (Socratis).

τρίγωνος, ὁ ἡ, triangulus, neutr. (subst.) *triangulum*. Locr. 98. B: *τοῦτο ... τὸ τρίγωνον* al. C: *τρίγωνον ... ἰσόπλευρον*. Ib. *ἰσοπλεύρῳ τριγώνῳ*. C. Men. 87. A: *τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον*. Tim. 50. B: *τὸ τρίγωνον*. 53. C: *τὰ τρίγωνα ἅπαντα ἐκ δυεῖν ἄρχεται τριγώνοιν*. 54. A. 53. C: *ἐκ τριγώνων ξυνέστηκε*. 55. B: *ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων*. Ib. *βάσεις ... τριγώνους*. 81. B: *καινὰ τὰ τρίγωνα ... ἔτι ἔχουσα*. C. Etiam instrumentum musicum. Pol. III. 399. C: *τριγώνων ... δημιουργούς*.

τριετηρίς, ἡ (*ἑορτή*), dies festi tertio quoque anno celebrari soliti. Legg. VIII. 834. E: *τριετηρίδες*.

τριετής, ὁ, *trimus*. Legg. VII. 789. E: ἕως ἂν τριετὲς (Steph. τρίετες) ἀποτελεσθῇ τὸ γενόμενον. 794. A: ἀπὸ τριετοῦς μέχρι τῶν ἓξ ἐτῶν (*a tertio ad sextum aetatis annum*). 793. E: τριετεῖ. D: εἰς ... τὴν τριετῆ (sic Par. A. c. plurimis al.; vulgo τριετοῦς, al. τρί' ἔτη) ... ἡλικίαν. XII. 954. D: τριετῆ τὴν προθεσμίαν εἶναι. IX. 868. E: τριετεῖς ... ἀπενιαυτήσεις.

τρίζω, *strido*. Pol. III. 387. A: τρίζουσαι et τετριγυῖα (ex Hom.).

τριήρης, ἡ (ναῦς), *triremis*. Ep. III. 317. B: τριήρης ἀφίκετο. Lach. 184. A: οἱ ἐκ τῆς τριήρους. Critia 115. E: μιᾷ τριήρει. Alc. I. 119. D: τριήρη ... κυβερνᾶν. Ep. VII. 339. A: ἔπεμψε ... ἐπ' ἐμὲ τριήρη. Gorg. 469. E: τριήρεις. Pol. X. 616. C: οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων. Critia 117. D: τριήρεσι. Hipp. mai. 295. D: τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖά τε καὶ τριήρεις.

τρικυμία, ἡ, *fluctus decumanus* s. *maximus*. Pol. V. 472. A: τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. Euthyd. 293. A: σῶσαι ἡμᾶς ... ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου.

τρίμετρος, ὁ ἡ, *trimeter*. Legg. VII. 810. E: ποιηταὶ ... ἐπῶν ἑξαμέτρων ... καὶ τριμέτρων.

τριοδοντία, ἡ, piscatus qui tridente peragitur. Soph. 220. E: τριοδοντία τις ... κέκληται.

τρίοδος, ἡ, *trivium*. Gorg. 524. A: ἐν τῇ τριόδῳ ἐξ ἧς φέρετον τὼ ὁδὼ cet. Legg. VII. 799. C: καθάπερ ἐν τριόδῳ γενόμενος. IX. 873. B: εἰς τεταγμένην τρίοδον ἔξω τῆς πόλεως ἐκβαλλόντων γυμνόν. XI. 933. B: εἴτ' ἐπὶ τριόδοις cet.

τριόδους, ὁ, *tridens* (piscatorum). Soph. 220. C: ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι. E. 221. A.

τριπλάσιος, α, ον, *triplus*; neutr. *triplum* (vern. *dreimal so viel* vel *so gross*). Locr. 98. A: τριπλασία (γωνία) ... τᾶς ἐλαχίστας. Pol. IX. 587. D: τριπλασίου ... τριπλάσιον ἀριθμῷ ἀληθοῦς ἡδονῆς ἀφέστηκε τύραννος. Tim. 36. D: κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν. 43. D: Legg. VI. 756. D: τριπλασίᾳ τῆς πρώτης ζημίας (ζημιοῦσθαι). Polit. 257. A: τάχα ... ὀφειλήσεις ταύτης τριπλασίαν (χάριν). Tim. 35. B: τριπλασίαν (μοῖραν) ... τῆς πρώτης. Legg. IX. 879. A: τριπλασίαν ἐκτισάτω τὴν βλάβην. Locr. 96. B. Legg. V. 744. E: διπλάσιον ἐάσει τούτου κτᾶσθαι καὶ τριπλάσιον. VIII. 846. A: τριπλάσιον ... κέρδος τῆς τοῦ γείτονος ζημίας. XI. 916. D: τῆς τιμῆς ... τριπλάσιον. Pol. IV. 422. C: τριπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται. Tim. 36. A: τριπλάσια διαστήματα.

τρίπλεθρος, ὁ ἡ, in eo dicitur quod trium est iugerum. Critia 115. D: διώρυγα ... τρίπλεθρον τὸ πλάτος ... ξυνέτρησαν. (116. D. pro τρισὶ πλέθροις Steph. coni. τρίπλεθρος).

τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *triplus.* Polit. 267. B: οὐκ ἔλαττον τριπλοῦ. Tim. 35. B: τριπλῆν (μοῖραν) τῆς τρίτης. 54. B. Legg. IX. 878. D.

τρίπους, ὁ ἡ, *tripedalis.* Men. 83. E: ἄνπερ τρίπους ᾖ (ἡ γραμμή). Theaet. 147. D: τῆς ... τρίποδος (δυνάμεως) πέρι. Men. 83. E: ἀπὸ τῆς τρίποδος (γραμμῆς). Ib. τρίποδα. Subst. τρίπους, ὁ, *tripus.* Legg. IV. 719. C: ὅταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης καθίζηται (ποιητής). Gorg. 472. A: ὧν οἱ τρίποδες ... εἰσὶν ἐν τῷ Διονυσίῳ.

τρίς, *ter.* Phaedr. 235. A: δὶς καὶ τρίς. Pol. I. 337. B. Legg. VI. 777. A. al.

τρισμύριοι, αι, α, *triginta millia.* Ax. 369. A: τρισμυρίων ἐκκλησιαζόντων. Conv. 175. E: ἐν μάρτυσι ... πλέον ἢ τρισμυρίοις.

τριστάδιος, ὁ ἡ, *tria stadia continens.* Critia 115. E: ἦν ... ὁ μέγιστος τῶν τροχῶν ... τριστάδιος τὸ πλάτος.

τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille.* Critia 118. A: τρισχιλίων σταδίων.

τρισχιλιοστός, ή, όν, *ter millesimus.* Phaedr. 249. A: τρισχιλιοστῷ ἔτει.

τριταῖος, α, ον, *tertio die.* Legg. XII. 959. A: τριταία πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. Etiam in febri ponitur *tertiana.* Tim. 86. A: τριταίους (πυρετούς).

τριτεῖα, τά, *tertiae partes* vel *tertia palma.* Phil. 22. E: πορρωτέρω δέ ἐστι τῶν τριτείων.

τριτημόριον, τό, *tertia pars.* Phaed. 105. B: τριτημόριον ... καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

τρίτος, η, ον, *tertius.* Phil. 66. D: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Id. Pol. IX. 583. B. III. 391. C: τρίτου ἀπὸ Διός. Phil. 53. E: πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι τὸ τρίτον ἑτέρῳ. Euthyd. 277. C: ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν ὥσπερ πάλαισμα. Gorg. 500. A: σύμψηφος ἡμῖν εἶ καὶ σὺ ἐκ τρίτων (*tertius.* Tim. 54. B. pro ἐκ τρίτων cum codd. scribendum ἐκ τρίτου). Legg. XII. 943. C: (τῶν) τρίτων (i. q. τριτείων). — Adverbiorum partes agunt (Lat. *tertio* et *tertium*, germ. *drittens* et *zum dritten Mal*) τρίτον (Prot. 351. D: καὶ τρίτον, ἃ οὐδέτερα. Phaedr. 266. E. Soph. 224. D. Pol. II. 358. C. al.) et τὸ τρίτον (Parm. 135. E. 155. E: ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. Legg. VI. 753. D. XI. 920. A. Ep. VII. 336. C.)

τριττός, ή, όν, *trinus, triplex;* plur. *terni* et simpl. *tres.* Legg. VI. 782. D: ἐκ τριττῆς χρείας καὶ ἐπιθυμίας ἠρτημένα. Pol. IX. 580. D: τριτταὶ ... ἡδοναί. X. 597. B. IV. 435. B: ἐν αὐτῇ τριττὰ γένη φύσεως ἐνόντα. Legg. III. 684. A: πόλεσι τριτταῖς. Phil. 43. C: τριττοὺς ... βίους. Gorg. 477. B: τριττὰς ... πονηρίας. Pol. VI. 504. A: τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι. IX. 581. C. X. 599. A. Tim. 50. C. Legg. VIII. 833. C.

τριττυαρχῶ, *tertiae parti tribus impero.* Pol. V. 475. A: ὅτι, ἂν μὴ στρατηγῆσαι δύνωνται, τριττυαρχοῦσι.

τρίτως, *tertio loco.* Tim. 56. B: τὸ δὲ δεύτερον δευτέρως τὰ αὐτὰ ταὔτ' ἔχειν, τρίτως δὲ τὸ τρίτον.

τριχῇ, *trifariam.* Phaedr. 253. C: καθάπερ ... τριχῇ διειλόμην ψυχὴν ἑκάστην. Phil. 23. C. Pol. VIII. 564. C: τριχῇ διαστησώμεθα τῷ λόγῳ δημοκρατουμένην πόλιν. IX. 580. D. Tim. 84. C: τρίτον ... νοσημάτων εἶδος τριχῇ δεῖ διανοεῖσθαι γιγνόμενον. Legg. III. 683. D: τριχῇ τὸ στράτευμα διανείμαντας. VIII. 848. A. Crit. 51. E: τὸν μὴ πειθόμενον τριχῇ φαμὲν ἀδικεῖν.

τρίχινος, η, ον, *e pilis confectus.* Polit. 279. E: τὰ μὲν νεύρινα ... τὰ δὲ τρίχινα.

τρίψις, ἡ, *frictio.* Theaet. 153. A: αὐτὸ (τὸ θερμόν τε καὶ πῦρ) γεννᾶται ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως. 156. A: ἐκ ... τῆς τούτων ὁμιλίας τε καὶ τρίψεως πρὸς ἄλληλα γίγνεται ἔκγονα cet. Phil. 46. D: τῇ τρίψει ... καὶ τῇ κνήσει.

τρόμος, ὁ, *tremor.* Tim. 62. B: τρόμος καὶ ῥῖγος. Crat. 426. E: ἐν τῷ τρόμῳ. Tim. 85. E: χειμῶνα καὶ τρόμον ἐντὸς παρέχει.

τρόπαιον, τό, *tropaeum.* Critia 108. C: ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τρόπαιον ἔστησαν. Tim. 25. C: τρόπαια ἀνέστησε. Menex. 240. D: πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν βαρβάρων. 242. E. 245. A: αἰσχυνομένη τὰ τρόπαια τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι cet.

τροπή, ἡ, *conversio.* Polit. 270. D: ὅταν ἡ τῆς νῦν καθεστηκυίας ἐναντία γίγνηται τροπή. 271. B: ἕπεσθαι τῇ τροπῇ. 270. B: μεγίστην ... τροπήν. Ib. τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν γιγνομένων τροπῶν πασῶν. 271. C: ἐν ἐκείναις ... ταῖς τροπαῖς. Tim. 39. D: ὅσα (τῶν ἄστρων) δι' οὐρανοῦ πορευόμενα ἔσχε τροπάς. Praec. ponitur in solstitio et bruma. Legg. VI. 767. C: μετὰ θερινὰς τροπάς. XII. 945. D: μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα. Epin. 990. B: τροπὰς ἄγοντα (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης τῆς αὐτοῦ περιόδου. Ax. 370. C: τροπὰς διττάς. **commutatio.* Locr. 102. C: αἱ τῶ αἵματος τροπαὶ καὶ ἀλλοιώσιες.

τροπιδεῖον, τό, *carina.* Legg. VII. 803. A: τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος τὰ τροπιδεῖα (sic Par. A. c. al. Vulgo τροπίδια). Ib. αὐτῶν τὰ τροπιδεῖα καταβάλλεσθαι.

τρόπος, ὁ, *modus, ratio* (etiam vern. *Verhältniss*); *mos, ritus; mores, indoles, ingenium* vel *animus.* Prot. 336. A: τίς ὁ τρόπος ἔσται τῶν διαλόγων; 343. A: ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ἦν τῶν παλαιῶν τῆς φιλοσοφίας. Phaedr. 270. B: ὁ αὐτός που τρόπος τέχνης ῥητορικῆς, ὅσπερ καὶ ἰατρικῆς. Theaet. 175. D: οὗτος δὴ ἑκατέρου τρόπος. Soph. 216. B: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος ... τοῦ ξένου. Phil. 16. A: εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ cet. Pol. I. 329. D: ὁ τρόπος τῶν ἀνθρώπων. IV.

400. D: ὁ τρόπος τῆς λέξεως. 439. C: οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος; VIII. 562. A: τίς τρόπος τυραννίδος ... γίγνεται: Tim. 87. B: ταῦτα μὲν οὖν δὴ τρόπος ἄλλος λόγων. Phaedr. 278. D: καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου (v. I. 227. sq.). Phaed. 58. E: εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο ... καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων. (Cf. Crit. 43. B.) Pol. V. 449. B: περὶ ἰδιωτῶν ψυχῆς τρόπου κατασκευήν. III. 398. C: τὸ περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν. VI. 499. A: ἐκ παντὸς τρόπου. Id. Legg. XI. 938. C. Euthyd. 282. A. al. Phaedr. 252. D: τὸν ... ἔρωτα τῶν καλῶν πρὸς τρόπου (*pro suo ingenio et moribus*) ἐκλέγεται ἕκαστος. Legg. IV. 721. E: πρὸς ... τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου ... τὸ τὰ βραχύτερα ἀεὶ προτιμᾶν. Etiam *convenienter, recte*. Pol. V. 470. C: εἰ καὶ τόδε πρὸς τρόπου λέγω. Phaedr. 232. B: ἄλλῳ ... τρόπῳ (*alio — pacto*). Gorg. 492. D: μηδενὶ τρόπῳ. Pol. III. 415. B. Theaet. 148. D: παντὶ τρόπῳ. Pol. II. 368. C. al. Polit. 284. A: τούτῳ τῷ τρόπῳ. Crat. 426. A: ὅτῳ τις τρόπῳ (*quocunque quis modo*) τῶν πρώτων ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα μὴ οἶδεν cet. Conv. 176. B: τίνι τρόπῳ. Pol. V. 469. B: ἤ τινι ἄλλῳ τρόπῳ. Tim. 60. B: τοιῷδε τρόπῳ. Legg. VII. 807. A: ἐν τρόπῳ βοσκήματος. IX. 862. B: ἤθει καὶ δικαίῳ τρόπῳ χρώμενος. Ep. VI. 323. A: παντὶ ... δικαίῳ τρόπῳ. VII. 331. B: ἔν τινι τρόπῳ (ζῆν). Prot. 322. C: τίνα ... τρόπον δοίη δίκην καὶ αἰδῶ ἀνθρώποις. Phaedr. 232. E: (πρότερον) ... ἢ τὸν τρόπον (*ingenium* vel *animum*) ἔγνωσαν. Phaed. 59. A: οἶσθα γάρ που τὸν ἄνδρα καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ. Pol. V. 473. B: εἰς τοῦτον τὸν τρόπον τῆς πολιτείας. Abs. *in modum*. Phaedr. 241. C: σιτίου τρόπον. 250. C: ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι. Legg. IV. 708. B: ὅταν μὴ τὸν τῶν ἐσμῶν γίγνηται τρόπον. Ep. VIII. 354. A: διαιτητοῦ τινὰ τρόπον διαλεγόμενος. Crat. 430. B: τρόπον τινὰ ἄλλον. Conv. 199. A: τοῦτον τὸν τρόπον (*hoc modo, ita*). Pol. III. 416. D: εἰ τοιόνδε τινὰ τρόπον δεῖ αὐτοὺς ζῆν. IV. 432. E: τρόπον τινά (*quodammodo*). V. 466. E: δῆλον ὃν τρόπον πολεμήσουσι. VII. 517. C: ξυνοίομαι καὶ ἐγώ ... ὅν γε δὴ τρόπον δύναμαι. X. 600. B: Πυθαγόρειον τρόπον ... τοῦ βίου. Legg. I. 632. B: ὅντινα ἂν γίγνηται τρόπον. VI. 751. A: τρόπον ὅντινα καθισταμένας. Cum praepos. κατά est *rite*; etiam *satis*. Polit. 310. C: εἴ τι μὴ κατὰ τρόπον πράττουσιν. Crat. 425. B. Phil. 33. C. Pol. IX. 581. B. Tim. 42. E: ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει (*in solito suo statu*). Soph. 251. A: καθ' ὅντινά ποτε τρόπον πολλοῖς ὀνόμασι ταὐτὸν τοῦτο ἑκάστοτε προσαγορεύομεν. Crat. 417. B: κατ' ἄλλον τρόπον. Phil. 20. A: καθ' ἕτερόν τινα τρόπον. Pol. IX. 589. B: κατὰ πάντα τρόπον. Tim. 48. C: κατὰ τὸν παρόντα τρόπον τῆς διεξόδου. Legg. VII. 804. B: κατὰ τὸν τρόπον τῆς φύσεως (*e naturae ratione*). Dem. 380. E: κατ' οὐδένα τρόπον. Legg. II. 655. E: παρὰ φύσιν ἢ τρόπον. Pol.

IX. 572. D: *κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν.* Conv. 207. E: *οἱ τρόποι, τὰ ἤθη, δόξαι* cet. Legg. X. 896. C. Pol. IV. 424. C: *μουσικῆς τρόποι.* 445. C: *ὅσοι ... πολιτειῶν τρόποι εἰσὶν εἴδη ἔχοντες, τοσοῦτοι ... καὶ ψυχῆς τρόποι.* VIII. 561. E: *παραδείγματα πολιτειῶν τε καὶ τρόπων πλεῖστα ἐν αὐτῷ ἔχοντα.* Legg. II. 655. D: *μιμήματα τρόπων.* XI. 929. D: *τρόπων χαλεπότης.* E: *τρόπων δυστυχίᾳ χρώμενοι* (*propter infelicem morum discrepantiam*). XII. 968. D: *τρόπων ἤθεσι καὶ ἔθεσι.* Pol. VII. 541. A: (*ὅσοι ἂν*) *τοὺς παῖδας ... θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις.* Legg. VII. 797. D: *ἐν τρόποις ψυχῶν.* XII. 950. B: *τρόποις αὐθάδεσι καὶ χαλεποῖς.* Phaed. 94. D: *δεσπόζουσα πάντας τρόπους.* Menex. 235. A: *κατὰ πάντας τρόπους.* Legg. VII. 803. A: *κατὰ τρόπους τοὺς τῶν ψυχῶν.* XI. 924. D: *βλέπων εἰς ἤθη τε καὶ τρόπους.* 934. D: *μαίνονται ... πολλοὶ πολλοὺς τρόπους.* Lys. 222. A: *κατά τι τῆς ψυχῆς ἦθος ἢ τρόπους ἢ εἶδος.*

τροφεῖον, τό, *educationis merces* (ap. Cicer. *alimenta*). Pol. VII. 520. B: *μηδ' ἐκτίνειν τῳ προθυμεῖσθαι τὰ τροφεῖα*

τροφεύς, ὁ, *nutritor, educator.* Legg. V. 735. B: *βουκόλος τροφεύς τε ἵππων.* VII. 809. B: *ἵνα οὗτος τοῖς ἄλλοις μηνυτής τε ἅμα καὶ τροφεὺς γίγνηται.* VIII. 834. B: *ἅρματος ... τροφεύς.* Pol. IX. 580. A: *πάσης κακίας πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ.* Polit. 308. E: *πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι.* Crit. 51. E. 54. B: *πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι.* Pol. V. 463. A: *τροφέας.* VIII. 547. C: *φίλους τε καὶ τροφέας.*

τροφή, ἡ, *alimentum, pastus, victus; educatio* et *cultus* (germ. *Pflege*); etiam *institutio.* Polit. 262. A: *τῶν ... θηρίων ἄλλη τροφή.* Pol. III. 401. D: *κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή.* IV. 424. A: *τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ.* V. 465. D: *ἡ ... ἐκ τοῦ δημοσίου τροφὴ τελεωτέρα.* Tim. 44. B: *ἂν ... καὶ ξυνεπιλαμβάνηταί τις ὀρθὴ τροφὴ παιδεύσεως.* Legg. III. 678. E: *οὐ περιμάχητος ἦν αὐτοῖς ἡ τροφή.* V. 735. B: *φύσις καὶ πονηρὰ τροφή.* Euth. 14. A: *ἡ ἐκ τῆς γῆς τροφή.* Menex. 238. C: *πολιτεία ... τροφὴ ἀνθρώπων ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν.* Phaedr. 259. C: *μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον.* Theaet. 160. E: *οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς.* Polit. 264. D: *τῆς τῶν ἀγελαίων τροφῆς.* 275. C: *παιδείας ... καὶ τρόφης.* Id. Pol. III. 412. D. IV. 430. A: *ὑπὸ τροφῆς κακῆς.* VI. 491. D: *τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ἧς προσήκει ἑκάστῳ.* Tim. 19. D: *τὸ ... ἐκτὸς τῆς τροφῆς* (*extra institutionem*) *ἑκάστῳ* (v. *ἑκάστης*) *γιγνόμενον.* 85. D: *τὰ τῆς τροφῆς νάματα.* Critia 110. D: *πέρα ... ἱκανῆς τροφῆς.* Legg. IX. 854. E: *οἵας παιδείας τε καὶ τροφῆς ἐκ παιδὸς τυγχάνων οὐκ ἀπέσχετο τῶν μεγίστων κακῶν.* Alc. I. 122. B. Ep. VII. 343. C: *ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς.* Phaedr. 248. B: *τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται.*

272. D: φύσει ... ἢ τροφῇ. Id. Gorg. 524. C. Pol. IV. 455. E: τροφῇ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος ἣ διήλθομεν. VI. 491. D: ἐν ἀλλοτριωτέρᾳ οὖσαν τροφῇ. 495. A: ὅταν ἐν κακῇ τροφῇ γένηται. Tim. 20. A: ἅμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον. Legg. II. 667. B: ἐδωδῇ ... καὶ πόσει καὶ ξυμπάσῃ τροφῇ. XI. 918. C: ἄκρᾳ τροφῇ τεθραμμένον. Prot. 313. C: ὥσπερ οἱ περὶ τὴν τοῦ σώματος τροφήν. Phaed. 66. B: διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. Polit. 261. D: τὴν ... τῶν ζώων γένεσιν καὶ τροφήν. Phil. 55. D: περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. Id. Pol. IV. 423. E. 430. A: διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι. V. 453. D: διὰ τὴν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων κτῆσιν καὶ τροφήν. VIII. 543. C: τὴν εἰς ταῦτα τροφὴν (*victum ad custodiae officia exsequenda necessarium*). 552. E: δι' ἀπαιδευσίαν καὶ κακὴν τροφήν. Tim. 33. C: αὐτὸ ... ἑαυτῷ τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον. 75. E: πᾶν ὅσον εἰσέρχεται τροφὴν διδὸν τῷ σώματι. Critia 110. C: (περὶ) τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν. 113. E: τροφὴν ... παντοίαν καὶ ἱκανὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδούς. Legg. VI. 783. B: τροφὴν καὶ παιδείαν. IX. 874. D: τὰ ... περὶ τροφήν τε ζώσης ψυχῆς καὶ παιδείαν. XI. 914. D: τὴν τροφὴν ἐκτίνειν τοῖς ἄρχουσι. 934. D: διὰ θυμοῦ κακὴν φύσιν ἅμα καὶ τροφὴν γενομένην. Crit. 50. D. Men. 237. A. Legg. XI. 926. E: τροφαὶ καὶ παιδεύσεις. I. 631. D: ἐν ταῖς τῶν παίδων γεννήσεσι καὶ τροφαῖς. VII. 795. D: ἐν παιδιαῖς τε καὶ τροφαῖς. XI. 920. A: ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαίδευνται. Prot. 321. B: τοὐντεῦθεν τροφὰς ἄλλοις ἄλλας ἐξεπόριζε. 322. A: τὰς ἐκ γῆς τροφὰς εὕρετο. Soph. 242. D: τροφὰς τῶν ἐκγόνων. Tim. 90. C: τὰς οἰκείας ἑκάστῳ τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι. Legg. II. 653. A. VIII. 842. E. Etiam *vivendi ratio* vel simpl. *vita*. Phaed. 81. D: δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς κακῆς οὔσης. 84. B. Ep. VII. 336. C: τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν. 340. D.

τρόφιμος, η, ον, *nutriens*. Legg. VIII. 845. D: ὕδωρ ... πάντων ... τὸ περὶ τὰς κηπείας διαφερόντως τρόφιμον. Subst. *alumnus*. Polit. 272. B: οἱ τρόφιμοι τοῦ Κρόνου. Pol. VII. 520. D. Legg. VII. 804. A: τοὺς ἡμετέρους τροφίμους.

τροφός, ὁ et ἡ, *nutritor* et *nutrix*; *educator*; neutr. *nutriens*. Polit. 268. A: αὐτὸς τῆς ἀγέλης τροφὸς ὁ βουφορβός. Prot. 325. C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς cet. Pol. III. 414. E: ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας. Legg. XI. 918. E: ἐν μητρὸς ... καὶ τροφοῦ σχήματι. Alc. I. 121. D: τρέφεται ὁ παῖς οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ ὀλίγου ἀξίας cet. Polit. 268. B: νομέα καὶ τροφὸν ἀγέλης ἀνθρωπίνης. 267. D: ταύτην ... οὐχ ἵππων εἶναι τροφὸν cet. Pol. V. 470. D: τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν. Tim. 40. B: τροφὸν ... ἡμετέραν (γῆν). 88. D: ἣν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ παντὸς προσείπομεν. Polit. 289. A: ὀνομάσαντας αὐτὸ ξύμπαν ἡμῶν εἶναι τροφόν. Legg. VII. 790. D: αἱ ... τροφοὶ τῶν

σμικρῶν. 791. E. Pol. II. 373. C: τιτθῶν, τροφῶν cet. Legg. VII. 790. A: γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν. 794. E: ἀνοίᾳ τροφῶν καὶ μητέρων. X. 887. D. Pol. V. 460. D: τίτθαις τε καὶ τροφοῖς. Pol. II. 377. C: τὰς τροφούς τε καὶ μητέρας. V. 460. C. Legg. VII. 789. E. 794. A.

τροχαῖος, ὁ (πούς), *trochaeus*. Pol. III. 400. B: ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε.

τροχίλιον, τό, i. q. τροχιλία, ἡ, *trochlea*. Pol. III. 397. A: ψόφους ... ἀξόνων καὶ τροχιλίων (τροχιλιῶν?).

τροχός, ὁ, *rota* (etiam *rota figularis*). Tim. 79. B: οἷον τροχοῦ περιαγομένου. Euthyd. 294. E: ἐπὶ τροχοῦ δινεῖσθαι. Pol. IV. 420. E: τὸν τροχὸν (int. *figularem*) παραθεμένους. Theaet. 207. A: τροχοί, ἄξων cet. **orbis, circuitus*. Critia 117. E: πεντήκοντα σταδίους τοῦ μεγίστου τροχοῦ τε καὶ λιμένος ἀπέχον (τεῖχος). D: ἐν τῷ σμικροτέρῳ τροχῷ. 115. D: ἐπὶ τὸν ἐξωτάτω τροχόν. E: ὁ ... μέγιστος τῶν τροχῶν. 117. C: ἐν ἑκατέρᾳ τῇ τῶν τροχῶν νήσῳ. 113. D: θαλάττης γῆς τε ἐναλλὰξ ἐλάττους μείζους τε περὶ ἀλλήλους ποιῶν τροχούς. 115. C. 116. A.

τρυγῶ, *vindemio*. Legg. VIII. 844. D: πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν cet. Theag. 124. A: τῶν τρυγώντων.

τρύπανον, τό, *terebra*. Crat. 388. A: τρύπανον. B: περὶ τρυπάνου. D: ὅταν τῷ τρυπάνῳ χρῆται. 389. C: τὸ ... φύσει ἑκάστῳ τρύπανον πεφυκός.

τρυπητής, ὁ, *qui terebrat*. Crat. 388. D: ὁ τρυπητής.

τρυπῶ, *terebro*. Crat. 327. E: ὃ ἔδει τρυπᾶν. 388. A. Theag. 124. B: τρυπώντων.

τρυφή, ἡ, *luxuria*, in re pos. *deliciae*. Gorg. 492. C: τρυφὴ καὶ ἀκολασία cet. Pol. IX. 590. B: τρυφὴ ... καὶ μαλθακία. Legg. VII. 791. D. Gorg. 525. A: τρυφῆς καὶ ὕβρεως cet. Conv. 197. D. Critia 121. A: οὐ μεθύοντες ὑπὸ τρυφῆς. Legg. X. 901. E: ἀργίας καὶ τρυφῆς. Ep. VII. 327. E: ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς. Legg. X. 901. C: ῥαθυμίᾳ καὶ τρυφῇ. E. XI. 919. C. Pol. IV. 422. A: ὡς τοῦ μὲν τρυφήν τε καὶ ἀργίαν ... ποιοῦντος. Legg. X. 900. D. I. 637. E: Πέρσαι ... χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς cet. III. 691. A: ὑπερηφάνως ζώντων διὰ τρυφάς. Alc. I. 122. B: εἰ δ' αὖ ἐθέλεις εἰς πλούτους ἀποβλέψαι καὶ τρυφὰς καὶ ἐσθῆτας cet.

τρυφῶ, *delicate vivo, luxuriosus sum; copiis affluo*; etiam *delicatus*, h. e. *fastidiosus sum* vel *fastidio*. Prot. 327. E: νῦν δὲ τρυφᾷς (*fastidis*) ... διότι πάντες διδάσκαλοί εἰσιν ἀρετῆς. Alc. I. 114. A: ἐπειδὴ ... τρυφᾷς cet. Pol. III. 399. E: ἣν ἄρτι τρυφᾶν ἔφαμεν πόλιν. Legg. VII. 806. C. X. 901. A: τρυφῶν καὶ ἀμελὴς cet. XI. 926. B. III. 695. D: τῇ βασιλικῇ καὶ τρυφώσῃ ... παιδευθεὶς παιδείᾳ. Pol. II. 372. E: τρυφῶσαν πόλιν. Men. 76. B: ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τρυφῶντες. Ep. VIII. 354. D. Pol. VIII. 556. B: τρυφῶντας ... τοὺς

νίους. Ut Lat. *fastidire*, est etiam *recusare, remittere* vel *remissum esse.* Euth. 11. E: ἐπειδὴ δέ μοι δοκεῖς σὺ τρυφᾶν cet. Lach. 179. D: ὅτι ἡμᾶς ... εἰῶν τρυφᾶν (*segnitiae nos dedere*). Ep. VII. 341. A: πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν.

τρύχω, *altero*, pass. *conflictor*. Ax. 372. A: ἀϊδίοις τιμωρίαις τρύχονται. (Legg. VII. 807. B. pro τετρυμένων nunc e codd. legitur τετρυχωμένων. Sensus vero τετριμμένων, *exercitatorum*, vel τῶν τετριμμένων videtur postulare.) A forma τρύω ductum est perf. pass. τέτρυμαι, *afflictus* vel *defessus sum.* Legg. VI. 761. D: πόνοις τετρυμένα γεωργικοῖς σώματα.

τυγχάνω est Lat. *attingere* et *contingere* (germ. *treffen*, cum accus. i. q. *etwas erlangen*, neutr. *es trifft sich*). Hinc in persona pos. est i. q. *assequi, consequi, obtinere* al., neutr. *accidere, fortuito esse* et simpl. *esse.* 1. *assequor* vel *consequor, impetro, obtineo, accipio, habeo*; etiam (forte) *invenio, nanciscor* al. (cum genit. et absol.). Theaet. 178. A: ἢ ... καὶ τυγχάνει ἀεί, ἢ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη (πόλις); Menex. 234. C: ταφῆς καλῆς ... τυγχάνει. Hipp. mai. 291. E: τοῦ ἀνδρὸς οὐ τυγχάνομεν (*viri sententiam non assequimur*). Legg. XI. 916. C: μὴ τυγχανέτω ἀναγωγῆς τοῦ τοιούτου τῆς πράσεως. Ep. III. init. ἆρ' ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; Legg. IV. 717. A: ὀρθότατα τοῦ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ τυγχάνοι. V. 738. E: οὔτ' ἂν τιμῆς τῆς ἀξίας οὔτ' ἀρχῶν ... ὀρθῶς τυγχάνοι. VI. 757. A: εἰ μὴ τυγχάνοι τοῦ μέτρου. Men. 97. C: (ὅτι) ἡ δὲ τὴν ὀρθὴν δόξαν (ἔχων) τοτὲ μὲν ἂν τυγχάνοι, τοτὲ δ' οὔ. Crat. 394. E: ἐάνπερ τῆς ὀρθότητος τυγχάνῃ τὰ ὀνόματα. Phaed. 103. E: τὸ ... περιττὸν ἀεί που δεῖ τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνειν ὅπερ νῦν λέγομεν. Soph. 228. C: πειρώμενα τούτου (τοῦ σκοποῦ) τυγχάνειν. Legg. VI. 779. A: τῆς σωτηρίας τυγχάνειν. VII. 801. E: ἐγκωμίων ... τυγχάνειν. Euthyd. 280. A: ὀρθῶς πράττειν καὶ τυγχάνειν. Pol. V. 473. B: ἢ οὐκ ἀγαπήσεις τούτων τυγχάνων; Ep. III. 318. A: τούτων οὐδενὸς τυγχάνων ἠξίουν ἀπιέναι. Conv. 202. A: τὸ ... τοῦ ὄντος τυγχάνον. Polit. 309. A: παιδείας τυγχάνουσαι. Tim. 84. D: τὰ ... οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς. Pol. III. 392. E: ἐπειδὴ οὐκ ἐτύγχανε. VII. 523. B: οὐ πάνυ ... ἔτυχες οὗ λέγω. Lys. 205. E: ὅτι τοιούτων παιδικῶν ἔτυχες. Soph. 225. C: ἐπωνυμίας οὐθ' ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν ἔτυχεν cet. Legg. V. 730. A: ἔτυχεν ὁμολογιῶν VI. 781. A: εἰ νόμων ἔτυχεν. Phaedr. 252. D: ὅσοι ... μὴ ἐρῶντες ἔτυχον ... ὧν ἐδέοντο. Legg. III. 687. A: τοῦ καιροῦ πῶς ἂν ἔτυχον; Conv. 193. C: (εἰ) τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι. Tim. 38. E: τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως. Conv. 192. E: ἂν τούτου τύχητε. Theaet. 172. D: ἂν μόνον τύχωσι τοῦ ὄντος. Phaedr. 256. A: εἰ δεηθείη τυχεῖν. Theaet. 186. C: ἀληθείας τυχεῖν. Conv. 193. C: παιδικῶν τυχεῖν cet. Pol. III. 416. C: τῆς

ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας. Epin. 980. B: τῆς ἅμα τελευτῆς ἀρίστης τε καὶ καλλίστης τυχεῖν. Alc. II. 148. A: τοῦ καιροῦ τυχεῖν. Gorg. 486. B: κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ. Pol. V. 455. B: πολλῆς μαθήσεως τυχὼν καὶ μελέτης. VI. 497. A: μὴ τυχὼν πολιτείας προσηκούσης. Phaedr. 244. E: καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα. Gorg. 504. A: τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία. Pol. VI. 491. D: τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ἧς προσήκει ἑκάστῳ. Crat. 420. C: ὡς οὐ βαλόντος οὐδὲ τυχόντος οὗ ἔβαλλε cet. Tim. 53. E: τούτου ... τυχόντες. Menex. 243. C: ἀναξίου τύχης τυχόντες. Epin. 989. C: τροφῆς καὶ παιδείας τυχόντα ἧς δεῖ. Phaed. 107. E: τυχόντας ... ἐκεῖ ὧν δεῖ τυχεῖν. Pol. VI. 491. E: κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας (τὰς ψυχάς). Crat. 435. A: ἔθους τε καὶ ξυνθήκης τυχόντα. Phaedr. 238. B: δῆλον οὗ τεύξεται προσρήματος. Tim. 41. B: οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας. Crit. 45. D: τεύξονται ... τοιούτων οἷάπερ cet. Phil. 36. B: τεύξεσθαι πληρώσεως. 50. D: οἶμαί σου τεύξεσθαι (*fore ut a te impetrem*) μεθεῖναί με. Alc. II. 142. C: μέλλων δι' εὐχῆς τεύξεσθαι. Phaed. 66. A: τευξόμενος τοῦ ὄντος. — Τυγχάνειν is quoque dicitur cui aliquid impertitur (ut Pol. V. 454. B: ὅτι οὐ τῶν αὐτῶν δεῖ ἐπιτηδευμάτων τυγχάνειν) et in malam partem qui alicui rei subiicitur. Sic κρίσεως τυγχάνειν in eo dicitur qui in iudicium vocatur (Phaedr. 249. A.), δίκης et τιμωρίας τυγχ. in eo qui poena afficitur vel ad supplicium ducitur (Gorg. 472. D. Legg. VI. 762. D. IX. 880. A. X. 908. D. Similiter IX. 869. B: θανάτων πολλῶν τυγχάνειν, *mortibus multis affici*). — II. *contingere, accidere*, cum partic. proprie: *accidit ut* —, quod Graeci usurpant ubi nos simplex ponimus verbum, notione eius quod casu accidit suppressa vel leniter significata partt. *eben* vel *gerade*. Tim. 19. A: οἷόν τι πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω (h. e. *quomodo in eam*, int. civitatem, *animatus sim*). Theaet. 165. C: ὡμολογηκὼς ... τυγχάνεις (nos: *du hast zugegeben*) cet. Prot. 313. C: ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις —; (ubi nos: *ist etwa* —). Phil. 12. E: ὡς ... ἐναντιώτατον ὂν τυγχάνει. Phaedr. 473. D: ὅτι ... πάλαι ἡμεῖς ... τυγχάνομεν λέγοντες ὡς cet. Conv. 175. C: τυγχάνειν ... ἔσχατον κατακείμενον μόνον. Ib. init. ἐτύγχανον πρῴην εἰς ἄστυ ἀνιὼν cet. Pol. I. 328. C: τεθυκὼς γὰρ ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ. Legg. III. 677. E: εἴ τί που αἰγῶν περιλειφθὲν ἐτύγχανε γένος. Riv. 132. A: ἐτυγχανέτην ... δύο τῶν μειρακίων ἐρίζοντε. Eryx. 396. B: ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφερομένω. Conv. 221. A: ἔτυχον ... παραγενόμενος ἵππον ἔχων. Euthyd. 272. E: κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον (*divinitus enim accidit ut*) καθήμενος ἐνταῦθα. Apol. 32. B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα. Eryx. 392. D: μεταξὺ ... ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ ... πρέσβεις παριόντες. Alc. I. 110. B: εἰ τύχοις ἀγνοῶν cet.

Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ... κυκεῶνα πιόντες. I. 332. B: ὅ τι ἂν τύχῃ ὀφειλόμενον. VI. 494. C: ἐὰν τύχῃ μεγάλης πόλεως ὤν. Phaed. 81. C: ὅποι ἄττ' ἂν (ἤθη) καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Pol. VI. 495. B: οἳ ἂν ταύτῃ τύχωσι ῥυέντες. Phaed. 75. B: τυχεῖν ἔδει που εἰληφότας (ἡμᾶς) ἐπιστήμην αὐτοῦ τοῦ ἴσου (nos: *mussten wir — empfangen haben*). Etiam ubi adiectivum appositum est, sine participio ita ponitur ut simpl. sit *esse*. Prot. 313. E: εἰ ... σὺ τυγχάνεις ἐπιστήμων τούτων τί χρηστὸν καὶ πονηρόν. Phaedr. 263. D: ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει. Gorg. 502. B: εἰ δέ τι τυγχάνει ἀηδὲς καὶ ὠφέλιμον. Pol. II. 369. B: ἐπειδὴ τυγχάνει ἡμῶν ἕκαστος οὐκ αὐτάρκης, ἀλλὰ πολλῶν ἐνδεής. Tim. 61. D: τυγχάνει δὲ οὔτε ταῦτα ... οὔτε ἐκεῖνα ἄνευ τούτων δυνατὰ ἱκανῶς λεχθῆναι. Alc. I. 129. A: πότερον ... ῥᾴδιον τυγχάνει τὸ γνῶναι ἑαυτόν —; 133. A: ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον. Hipp. mai. 300. E: οὐδέ γ' αὖ ἡ δι' ἀκοῆς ἡδονὴ ... διὰ ταῦτα τυγχάνει καλή. (Apol. 38. A. part. ὂν post v. ἀγαθόν addit Cl. c. al.) Soph. 234. C: ἢ δυνατὸν ... τυγχάνειν τοὺς νέους ... τοῖς λόγοις γοητεύειν. Sine adiect. et part. Legg. XI. 918. C: τί τὸ διαβεβληκὸς τυγχάνει, ἴδωμεν. Contra X. 886. B: νῦν δὲ ὅτε παμπολλοι τυγχάνουσιν e Par. A. al. interponendum videtur ὄντες. — Absolute ponitur cum pronomm. relat. et partice. (εἰ, ἄν, ὅπῃ al.) ita ut sit *casu contingere*, *forte evenire* (vern. *sich treffen*, *zufällig* vel *gerade seyn*). Graeci autem verbum ad orationis subiectum accommodant, velut κινδυνεύω, *ich scheine*, dicunt, nos: *es scheint dass ich*, δῆλός εἰμι al. Atque his in loquutionibus nihil definiti indicantibus tempus infinitum, aoristus, regnat. Cum pronomm. Prot. 353. A: οἳ ὅ τι ἂν τύχωσι (propr. *was es gerade ist*, h. e. *was ihnen nur in den Sinn kommt*) τοῦτο λέγουσι. Gorg. 522. C: ὥστε ἴσως ὅ τι ἂν τύχω τοῦτο πείσομαι (nos: *so dass ich wohl alles mögliche werde leiden müssen*). Conv. 181. B: ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράττειν. Pol. VIII. 561. D: ὅ τι ἂν τύχῃ λέγει τε καὶ πράττει. Crit. 44. D: ποιοῦσι δὲ τοῦτο ὅ τι ἂν τύχωσι (nos: *was ihnen der Zufall eingibt*). 45. D: ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράξουσι (i. q. *sie werden ganz dem Zufall überlassen seyn*). Cum part. ἂν et ὅταν verti potest *si forte* (vern. *vielleicht*, *wohl*, *etwa*). Crat. 430. E: δεῖξαι αὐτῷ, ἂν μὲν τύχῃ, ἐκείνου εἰκόνα, ἂν δὲ τύχῃ (nos: *wohl auch*), γυναικός. Alc. II. 150. C: ἂν οὕτω τύχῃ (*vielleicht*, *etwa*). Theag. 129. B: ἥξω δὲ ὀλίγον ὕστερον, ἐὰν τύχω (nos: *wenn es seyn kann* s. *wo möglich*). Similiter ὅταν τύχωσιν Gorg. 518. C. 520. A. exprimi potest partt. *wohl* vel *vielleicht*. Cum conj. εἰ. Theaet. 179. C: ἀνάλωτοι γάρ, εἰ ἔτυχον, εἰσί. Crat. 439. C: τὸ δ', εἰ ἔτυχεν, οὐχ οὕτως ἔχει. Hipp. min. 367. A: εἰ τύχοι (nos: *zufälliger Weise*). Cum coni. ὁπότε verti potest *quandoque* (propr *wenn es sich so traf*, i. e. *so zuweilen*). Phaed. 89. B: εἰώθει γάρ, ὁπότε τύχοι, παίζειν μου

εἰς τὰς τρίχας. Cum coni. ὅπῃ (*wie, wo* vel *wohin nur immer, h. e. überall*). Phil. 28. D: τὸ ὅπῃ ἔτυχεν (nos: *der blinde Zufall*). Conv. 173. A: περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι. Theaet. 179. D: διὰ πασῶν ὅπῃ ἂν τύχωσι πετομένας. Pol. VI. 503. C: φέρονται ὅπῃ ἂν τύχωσι (nos: *überall hin*). Cum ὅπου (Prot. 342. E.), ὅπως (Gorg. 514. E: πρὸς πολλὰ μὲν ὅπως ἐτύχομεν ποιῆσαι. Phil. 17. A: ἓν ... ὅπως ἂν τύχωσι ... ποιοῦσι) et ὡς (Euthyd. 273. B: ὡς ἕκαστος ἐτύγχανεν). — Part. ὁ τυχών (propr. *der uns gerade vorkommt, jeder ohne Unterschied*), Lat. *quivis, primus quisque*. Pol. VIII. 539. D: ὡς νῦν ὁ τυχὼν καὶ οὐδὲν προςήκων ἔρχεται ἐπ' αὐτό. Legg. IV. 723. E: οὐ τὸν τυχόντα λόγον περαίνοντες. Tim. 46. E: ὅσαι ... τὸ τυχὸν ατακτον ἑκάστοτε ἐξεργάζονται. D: τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἂν αἰσθανόμενον. Dem. 385. C: ὅτι ... τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. D. 385. E. — Absolute τυχόν ponitur ita ut verti possit *fortasse*. Alc. II. 140. A: σύν τε δύο σκεπτομένω τυχὸν εὑρήσομεν. 150. C: (ἵνα μὴ) τυχὸν ... καὶ ἕτερόν τι προςαπολαύσῃς. Eryx. 399. B: (ὅτι) τυχὸν καὶ τἀναντία ποιήσειαν.

τύμβος, ὁ, *tumulus*. Phaedr. 264. D: ἐπὶ τύμβου (epigr.). Legg. IX. 872. B: ὅθεν ἂν ὁρᾷ τὸν τύμβον.

τύπος, ὁ, *forma impressa*, (propr. germ. *Gepraege*); *forma* et *species*; *formula* vel *exemplar ad imitandum propositum*. Crat. 432. E: ἕως ἂν ὁ τύπος ἐνῇ τοῦ πράγματος. Pol. II. 377. B: τύπος ὃν ἄν τις βούληται ἐνσημήνασθαι ἑκάστῳ. III. 402. D: τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου. 397. C: τύπῳ τῆς λέξεως. Theaet. 192. A: ἔχοντα καὶ ἐκείνου τύπον. Pol. II. 377. C: δεῖ γὰρ δὴ τὸν αὐτὸν τύπον εἶναι. III. 396. E: οἷόν γε ἀνάγκη τὸν τύπον εἶναι τοῦ τοιούτου ῥήτορος. IV. 443. C: εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. II. 379. A: οἱ τύποι περὶ θεολογίας τίνες ἂν εἶεν; IV. 412. B: οἱ ... τύποι τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς. II. 380. C: τῶν περὶ θεοὺς νόμων τε καὶ τύπων. III. 398. B: ἐν ἐκείνοις τοῖς τύποις οἷς ... ἐνομοθετησάμεθα. D. II. 379. A: τοὺς τύπους ... ἐν οἷς δεῖ μυθολογεῖν τοὺς ποιητάς. 383. C: τοὺς τύπους τούτους συγχωρῶ καὶ ὡς νόμοις ἂν χρῴμην. III. 396. E: αὑτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους. IV. 403. E: ἡμεῖς δὲ ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα. Legg. IX. 876. E: περιγραφήν τε καὶ τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας. **nota* (ut litterarum notae). Phaedr. 275. A: ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων ... ἀναμιμνησκομένους. Ep. VII. 343. A: ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. **forma* vel *notio generalis*; hinc etiam *generalis* (non exacta vel accurata) *rei designatio* vel *adumbratio*, et in univ. *summa* (*unde* ἐν τύπῳ, *summatim*). Pol. III. 414. A: ὡς ἐν τύπῳ, μὴ δι' ἀκριβείας, εἰρῆσθαι. VIII. 559. A: ἵνα τύπῳ λάβωμεν αὐτάς. Legg. IV. 718. C: οὐ πάνυ ῥᾴδιον ἐν ἑνὶ περιλαβόντα εἰπεῖν αὐτὰ οἷόν τινι τύπῳ. Prot. 344.

B: *τὸν τύπον αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξέλθωμεν καὶ τὴν βούλησιν.* Phil. 32. B: *δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν* (*rem quodammodo designare*). 61. A: *ἤτοι σαφῶς ἢ καί τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον.* Pol. VI. 491. C: *ἔχεις γὰρ τὸν τύπον ὧν λέγω.* Legg. VII. 803. E: *τὸ μὲν τῶν τύπων εἴρηται.* 816. C: *ἐξηγεῖσθαι τύποις.* Simpliciter v. *genus* reddi potest. Theaet. 171. E: *ὅσα τοῦ τύπου τούτου.* Id. Pol. III. 387. C. Phil. 51. D: *χρώματα ... τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα.*

τύπτω, *pulso*, *verbero.* Euthyd. 298. E: *τύπτεις τὸν κύνα τοῦτον;* Gorg. 476. B: *εἴ τις τύπτει.* Legg. XI. 917. C: *ἀνατεὶ τυπτέτω.* Euthyd. 299. A: *τύπτοιμι.* Legg. IX. 880. B: *ἐάν τις τύπτῃ τὸν πρεσβύτερον* cet. C. 882. B. Gorg. 456. D: *τοὺς φίλους ... τύπτειν.* Legg. IX. 879. E: *τύπτειν τῇ μάστιγι.* Lys. 208. B. Hipp. mai. 292. B: *ἀδίκως γέ σε τύπτων.* Legg. IX. 879. D: *τύπτοντα.* Hipp. mai. 292. B: *ἦ καὶ σύ με ἄκριτον τυπτήσεις;* Legg. VIII. 845. C: *τυπτέσθω ... ἄνευ τραυμάτων.* IX. 881. C. Lys. 208. E: *τυπτοίμην.* Gorg. 476. B: *ἀνάγκη τι τύπτεσθαι.* Crit. 51. B. Pol. II. 378. D: *μέλλοντος τῇ μητρὶ τυπτομένῃ ἀμύνειν.* Crit. 50. E: *οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν.*

τυπῶ, *formo*, *fingo.* Prot. 320. D: *τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον.* Theaet. 194. B: *τυποῦσα.* Soph. 239. D: *τὰ γεγραμμένα καὶ τὰ τετυπωμένα.* Id. Legg. II. 656. E. Tim. 50. C: *τυπωθέντα.*

τυραννεύω, vid. *τυραννῶ.*

τυραννικός, *ή*, *όν*, *tyrannicus*, *ἡ*, *tyrannis.* Phaedr. 248. E: *τυραννικός* (*βίος*). Pol. IX. init. *ὁ τυραννικὸς ἀνήρ.* 573. C. IX. 576. A: *τυραννικὴ φύσις.* Riv. 138. C: *τυραννική* (*τέχνη*). Legg. IV. 712. D: *τὸ ... τῶν ἐφόρων θαυμαστὸν ὡς τυραννικὸν ἐν αὐτῇ γέγονε.* 722. E: *τυραννικὸν ἐπίταγμα.* Ep. VIII. 353. D: *τὸ τυραννικὸν ... γένος.* Pol. IX. 573. B: *τυραννικοῦ ἀνδρὸς ... γένεσιν.* 587. D: *ἡδονῆς τυραννικῆς.* Theag. 124. E: *τυραννικῆς* (*ἀρχῆς*). Pol. IX. 578. A: (*ἐν*) *τούτῳ τῷ τυραννικῷ* (*ἀνδρί*). Riv. 138. B: *οὐκοῦν βασιλικῇ τε καὶ τυραννικῇ τέχνῃ διοικεῖ;* Pol. VIII. 545. A: *τὸν τυραννικόν.* Soph. 222. C: *τὴν ... τυραννικὴν καὶ ξύμπασαν τὴν πολεμικήν.* Polit. 276. E: *τὴν ... τῶν βιαίων* (*ἐπιμελητικὴν*) *τυραννικὴν* (*προσειπόντες*). Pol. IX. 577. E: *ψυχὴν τυραννικήν.* VIII. 566. B: *τὸ ... τυραννικὸν αἴτημα.* IX. 573. B: *τυραννικόν τι φρόνημα.* 587. A: *αἱ ἐρωτικαί τε καὶ τυραννικαὶ ἐπιθυμίαι.* 577. A: *ὑπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως.* 754. B: (*ἆρ' ἂν*) *φείσαιτο μή τι δρᾶσαι τῶν τυραννικῶν;* I. 338. E: *τυραννικούς* (*νόμους*). Legg. VIII. 832. A: *τοὺς ... ἀνδρείους ... πολεμικοὺς καὶ τυραννικοὺς ποιοῦσα.* Theag. 125. E: (*ὅστις*) *ἐπίσταται τυραννικά.* Ep. VII. 327. B: *τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν.* Pol. IX. 575. D: *τυραννικώτατος γὰρ ἂν εἴη.*

576. B: *τυραννικώτατος φύσει ὤν.* 580. C: *ὃς ἂν τυραννικώτατος ὢν ἑαυτοῦ τε ὅτι μάλιστα τυραννῇ καὶ τῆς πόλεως.*

τυραννικῶς, *tyrannice.* Pol. IX. 575. A: *τυραννικῶς* (v. *τυραννικὸς*) *ἐν αὐτῷ ὁ ἔρως ἐν πάσῃ ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ ζῶν.* Ep. VII. 349. B: *ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς.*

τυραννίς, ἡ, *tyrannis.* Gorg. 469. D: *δύναμίς τις καὶ τυραννὶς θαυμασία.* Pol. I. 344. A: *ἔστι δὲ τοῦτο* (*ἡ τελεωτάτη ἀδικία*) *τυραννίς* cet. VIII. 544. C: *ἡ γενναία δὴ τυραννίς.* 564. A: *οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυραννὶς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας.* 562. C: *τυραννίδος δεηθῆναι.* Legg. IV. 710. D. Alc. II. 141. D: *τυραννίδος ἐπιθυμήσαντες.* Ib. *ἐρασθέντα τῆς τυραννίδος.* Ep. VIII. 352. C: *λελυμένης τῆς τυραννίδος.* 356. A: *τιμὴν ... ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος.* Gorg. 473. B: *τυραννίδι ἐπιβουλεύων.* Polit. 291. E: *τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ.* Legg. IV. 711. A: *καθάπερ ἐν τυραννίδι.* Gorg. 492. B: *τυραννίδα ἢ δυναστείαν.* Pol. VIII. 568. B: *ὡς ἰσόθεον ... τὴν τυραννίδα ἐγκωμιάζει.* X. 619. B: *τὴν μεγίστην τυραννίδα ἑλέσθαι.* Legg. II. 661. D: *κεκτημένον ... τυραννίδα.* IX. 863. E: *τὴν ... τοῦ θυμοῦ ... καὶ ἐπιθυμιῶν ἐν ψυχῇ τυραννίδα.* Alc. II. 141. E: *κατασχὼν ... τὴν τυραννίδα.* Menex. 238. E: *τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι.* Ep. VIII. 354. E: *ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς.* Phaed. 82. A: *τοὺς ... τυραννίδας καὶ ἁρπαγὰς προτετιμηκότας.* Pol. VIII. 568. C: *εἰς τυραννίδας τε καὶ δημοκρατίας ἕλκουσι τὰς πολιτείας* (*οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταί*). X. 619. A: *μὴ ἐμπεσὼν εἰς τυραννίδας καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις.* Legg. X. 900. A: *ἐκ σμικρῶν εἰς τυραννίδας τε καὶ τὰ μέγιστα ἀφικομένους.*

τυραννοδιδάσκαλος, ὁ, *tyrannidis magister.* Theag. 125. A: *ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν εἰς διδασκάλου, τυραννοδιδασκάλου τινός* (*ad magistrum eumque tyr. magistrum*).

τυραννοποιός, ὁ ἡ, *tyranni effector.* Pol. IX. 572. E: *οἱ δεινοὶ μάγοι τε καὶ τυραννοποιοὶ οὗτοι.*

τύραννος, ὁ, *tyrannus.* Gorg. 510. B: *ὅπου τύραννός ἐστιν ἄρχων ἄγριος καὶ ἀπαίδευτος.* Pol. VIII. 566. D: *τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος.* IX. 573. B: *ἆρ᾽ οὖν ... καὶ τὸ πάλαι διὰ τὸ τοιοῦτον τύραννος ὁ Ἔρως λέγεται;* 587. B: *ἀηδέστατα ... ὁ τύραννος βιώσεται, ὁ δὲ βασιλεὺς ἥδιστα.* VIII. 567. E: *ἢ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα εἰ* cet. Legg. IV. 710. D: (*μετὰ*) *τυράννου κοσμίου.* Pol. VIII. 567. A: *τούτων ... ἕνεκα τυράννῳ ἀεὶ ἀνάγκη πόλεμον ταράττειν.* Polit. 301. C: *ὅταν μήτε κατὰ νόμους μήτε κατὰ ἔθη πράττῃ τις εἷς ἄρχων ... μῶν οὐ τότε τὸν τοιοῦτον τύραννον κλητέον;* Pol. VIII. 569. B: *πατραλοίαν ... λέγεις τύραννον καὶ χαλεπὸν γηροτρόφον.* Ep. VII. 329. D: *τὰς ... τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν.* Gorg. 466. D: *καὶ τοὺς ῥήτο-*

ρας καὶ τοὺς τυράννους δύνασθαι ... ἐν ταῖς πόλεσι σμικρότατον.

τυραννῶ et τυραννεύω, *dominor*, *tyrannidem exerceo*. Legg. III. 693. A: ὧν Πέρσαι τυραννοῦσι τὰ νῦν. Pol. IX. 580. C: (ὃς ἂν) ὅτι μάλιστα τυραννῇ καὶ τῆς πόλεως. Gorg. 469. C: σὺ ἄρα τυραννεῖν οὐκ ἂν δέξαιο; Pol. VIII. 566. A: τυραννεῖν καὶ λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι. Legg. V. 739. A: νομοθέτῃ μὴ τυραννοῦντι. II. 661. B: τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅ τι ἂν ἐπιθυμῇ. Pol. IX. 576. C: ὃς ἂν πλεῖστον χρόνον καὶ μάλιστα τυραννεύσῃ. 579. C: τυραννεῦσαι. Gorg. 473. D: ἀθλιώτερος ... (ὁ) τυραννεύσας. Phaedr. 238. B: περὶ ... μέθας τυραννεύσασα (ἐπιθυμία). Ep. VIII. 354. A: τυραννεύσαντι. Pol. I. 338. D: ὅτι τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται cet. IX. 576. D: ἡ τυραννουμένη πόλις. 577. D: ἡ τυραννουμένη ... ψυχή. 576. E: ὅτι τυραννουμένης (πόλεως) ... οὐκ ἔστιν ἀθλιωτέρα. Legg. IV. 710. A: τῇ τυραννουμένῃ ψυχῇ. Pol. VIII. 545. C: εἰς τυραννουμένην πόλιν ἐλθόντες. IX. 577. C: ἐλευθέραν, ἢ δούλην τὴν τυραννουμένην (πόλιν) ἐρεῖς; Legg. IV. 709. E. De lucri cup. 229. B: οὗ καὶ ἀποθανόντος ... ἐτυραννεύθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἱππίου. Pol. IX. 574. E: τυραννευθεὶς ... ὑπὸ ἔρωτος. Ep. VIII. 354. A: τυραννευθέντι. * *pro tyranno me gero*. Alc. I. 135. A: τυραννοῦντι (νοσοῦντι). Men. 76. B: τυραννεύοντες. Ax. 366. E: παιδαγωγοὶ ... καὶ παιδοτρίβαι τυραννοῦντες (i. q. *verberibus castigantes*).

τυρός, ὁ, *caseus*. Pol. II. 372. C: τυρόν. III. 405. E. (Legg. I. 638. C. pro πυροῖς scrib. videtur τυρούς).

τυφλός, ή, όν, *caecus*. Legg. I. 631. C: πλοῦτος, οὐ τυφλός, ἀλλ' ὀξὺ βλέπων. Ep. VII. 335. B: τυφλὸς ὤν. Pol. III. 411. D: κωφὸν καὶ τυφλόν. Tim. 72. B. Phaedr. 270. E: ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ. Theaet. 209. E: τυφλοῦ ... παρακέλευσις. Phaedr. 270. E: τυφλῷ. Pol. III. 465. D: δῆλα γὰρ ... καὶ τυφλῷ. VIII. 550. D: καὶ τυφλῷ γε δῆλον ὡς μεταβαίνει. VI. 484. C: εἴτε τυφλὸν εἴτε ὀξὺ ὁρῶντα (φύλακα). VIII. 554. B: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο. Crit. 53. A: οἱ χωλοί τε καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι. Pol. VI. 506. C: τυφλαί (δόξαι). 484. C: ἢ ... δοκοῦσί τι τυφλῶν διαφέρειν οἱ cet. Id. 506. C. VII. 518. C: οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. VI. 506. C: τυφλά τε καὶ σκολιά.

τυφλότης, ἡ, *caecitas*. Alc. I. 126. B: τυφλότητος ... ἀπογιγνομένης. Theaet. 199. D: τυφλότητα (ποιῆσαι) ἰδεῖν. Pol. I. 353. C: τυφλότητα ... ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς ὄψεως.

τυφλῶ, *occaeco*, pass. *occaecor* et *caecus sum* (trop., ut germ. *blind seyn*). Legg. V. 731. E: τυφλοῦται ... περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν. Pol. VII. 527. E: τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων. Phaed. 96. C: τότε ὑπὸ ταύτης

τῆς σκέψεως οὕτω σφόδρα ἐτυφλώθην ὥστε cet. 99. E: *μὴ παντάπασι τὴν ψυχὴν τυφλωθείην βλέπων πρὸς τὰ πράγματα τοῖς ὄμμασι.* Tim. 47. B: *ὧν ... τυφλωθεὶς* cet. (Eurip.).

τυφλῶς, cum v. *ἔχειν*, *caecum esse.* Gorg. 479. B: *πρὸς ... τὸ ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν.*

τυφῶ, *stupore opprimo*, pass. *stupidus sum.* Hipp. mai. 290. A: *ὦ τετυφωμένε σύ.*

τύχη, ἡ, *casus, fortuna; sors.* Phaed. 58. A: *τύχη τις αὐτῷ ... συνέβη.* Crat. 394. E: *εἴτε τις τύχη ἔθετο αὐτῷ τὸ ὄνομα* cet. 395. E: *ἡ τύχη τῆς φήμης.* Pol. IX. 592. A: *ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη.* (Id. Ep. VII. 336. E.). Legg. VI. 774. E: *ἐὰν ... τύχη τις ἀήθης συμβαίνῃ.* VII. 806. A: *εἴ τις ... ἀναγκαία τύχη γίγνοιτο.* Hipp. mai. 304. B: *ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη ... κατέχει.* Phaedr. 265. C: *ἐκ τύχης* (*fortuito*). Polit. 300. A: *λαχόντα ἐκ τύχης.* Pol. IX. 579. C: (*ὃς ἂν*) *ἀναγκασθῇ ὑπό τινος τύχης τυραννεῦσαι.* Tim. 25. E: *ἔκ τινος τύχης.* Legg. V. 732. D: *μετ᾽ ἀγαθῆς τύχης.* VII. 813. A: *μετὰ τύχης εὐμενοῦς.* IX. 881. E: *νομίζων κεκοινωνηκέναι ἀλιτηριώδους τύχης.* XI. 920. D: *ἐὰν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου τις ἄκων κωλυθῇ.* Menex. 243. C: *ἀναξίου τύχης τυχόντες.* Prot. 323. D: *φύσει ἢ τύχῃ* (*forte fortuna*). Id. Legg. X. 889. B. Phil. 57. E: *τύχῃ ἀγαθῇ* (*quod bene vertat*). Id. Conv. 177. E. Tim. 26. E. Legg. I. 625. C. XII. 946. B: *τῇ ἀγαθῇ μοίρᾳ καὶ τύχῃ ἐπιτρέψαντες.* Conv. 203. C: *ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε.* Legg. I. 640. D: *πολλῇ χρῶτ᾽ ἂν ἀγαθῇ τύχῃ.* VI. 759. C: *τῇ θείᾳ τύχῃ ἀποδιδόντα.* IX. 856. E: *τύχῃ ἀμείνονι.* X. 889. B: *τύχῃ ... φερόμενα τῇ τῆς δυνάμεως.* Ep. VII. 327. E: *θείᾳ τινὶ τύχῃ.* Phaedr. 262. C: *κατὰ τύχην γέ τινα.* Pol. X. 620. C. Legg. III. 702. B. Phaed. 84. E: *ὡς οὐ ξυμφερὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην.* 117. C: *τὴν ἐμαυτοῦ τύχην* (*ἀπέκλαιον*). Pol. III. 399. B: *καρτερούντως ἀμυνομένου τὴν τύχην.* V. 460. A: *ὥστε τὸν φαῦλον ἐκεῖνον αἰτιᾶσθαι ... τύχην.* Legg. VI. 757. E: *θεὸν καὶ ἀγαθὴν τύχην ... ἐν εὐχαῖς ἐπικαλουμένους.* IX. 877. A: *τὴν ... οὐ παντάπασι κακὴν τύχην αὐτοῦ σεβόμενον καὶ τὸν δαίμονα.* IV. 709. A: *τύχαι ... καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι.* X. 899. D. II. 655. D: *ἐν πράξεσί τε παντοδαπαῖς γιγνόμενα καὶ τύχαις* cet. IX. 878. A: *ἐπ᾽ ἀμείνοσι τύχαις ... τοῦ πατρός.* Pol. X. 604. D: *ὀρθότατα ... ἄν τις ... πρὸς τὰς τύχας οὕτω προσφέροιτο.* Critia 120. E: *πραότητι ... πρὸς τὰς ἀεὶ ξυμβαινούσας τύχας καὶ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι.* Legg. IV. 709. B: *τύχας δ᾽ εἶναι σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.* V. 732. C: *κατὰ τύχας.*

τωθάζω, *irrideo.* Pol. V. 474. A: *τῷ ὄντι τωθαζόμενος δώσεις δίκην.* Med. Hipp. mai. 290. A: *πάνυ με καὶ τωθάσεται.*

Υ.

ὖ, τό. Crat. 393. D: (πλὴν) τοῦ ὖ.

ὕαλος, ἡ, *vitrum*. Tim. 61. B: τὸ ... περὶ τὴν ὕαλον γένος ἅπαν.

ὑβρίζω, *contumelia afficio* vel *vexo; violo; vim affero*. Legg. X. 885. B: ὅσα ... λόγῳ καὶ ὅσα ἔργῳ περὶ θεοὺς ὑβρίζει τις λέγων ἢ πράττων. A: εἰς ... γονέας ... ὅταν ὑβρίζῃ τις. VI. 761. E: ἐὰν ὑβρίζωσί τι περὶ τοὺς ὧν ἐπιμελοῦνται. 777. D: μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. XI. 927. C: αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι. Conv. 219. C: τοσοῦτον ... κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρισε. 222. A: ἅ με ὕβρισε. Phaed. 114. A: οὓς ὕβρισαν. Conv. 174. B: Ὅμηρος ... κινδυνεύει ... ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν. Legg. XI. 927. D: μηδὲν εἰς ὀρφανὸν ὑβρίσας. X. 885. A: πεμπτὸν ... τὸ πολιτικὸν ἂν εἴη ἑκάστου τῶν πολιτῶν ὑβρισθὲν δίκην ἐπικαλούμενον (*contumelia actionem civilem provocans*, h. e. *postulans*). IX. 874. C: νηποινεὶ τεθνάτω ὑπό τε τοῦ ὑβρισθέντος βίᾳ cet.

ὕβρις, ἡ, *insolentia, protervitas; lascivia; contumelia*. Phaedr. 238. A: ἐπιθυμίας ... ἀρξάσης ἐν ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη· ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον. Legg. I. 649. D: ἔρως, ὕβρις cet. III. 679. C. X. 906. A: ἀδικία καὶ ὕβρις μετὰ ἀφροσύνης. Def. 415. E: ὕβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα. Phaedr. 253. E: ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος. 254. E: ὅταν ... τῆς ὕβρεως λήξῃ. Gorg. 525. A: (ὑπὸ) τρυφῆς καὶ ὕβρεως cet. Conv. 188. A: ὅταν ... ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως ἔρως ἐγκρατέστερος ... γένηται. Legg. III. 691. C: εἰς ἔκγονον ὕβρεως ἀδικίαν. Phaedr. 250. E: ὕβρει προσομιλῶν. Pol. III. 403. A: ὕβρει τε καὶ ἀκολασίᾳ. Tim. 24. E: δύναμιν ὕβρει πορευομένην ... ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Legg. VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλείστῃ καόμενος. Apol. 26. E. Soph. 229. A: περὶ ... ὕβριν καὶ ἀδικίαν cet. Id. Polit. 309. A. Pol. VIII. 560. E: ὕβριν καὶ ἀναρχίαν cet. Ib. ὕβριν ... εὐπαιδευσίαν καλοῦντες. IX. 572. C: ὁρμήσας εἰς ὕβριν ... πᾶσαν. Legg. X. 884: αἱ τῶν νέων ἀκολασίαι τε καὶ ὕβρεις. I. 637. A: οὗ (ὑφ' οὗ?) ... μάλιστ' ἄνθρωποι καὶ μεγίσταις προςπίπτουσιν ἡδοναῖς καὶ ὕβρεσι cet. Phaed. 81. E: τοὺς ... γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας. Soph. 216. B: ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας τῶν ἀνθρώπων.

ὕβρισμα, τό, *contumelia*. Ep. III. 319. B: τὸ τότε ... ὕβρισμα.

ὑβριστής, ὁ, *protervus; lascivus*; etiam *irrisor*. Prot. 355. C: ἂν ... τύχῃ ὁ ἐρόμενος ἡμᾶς ὑβριστὴς ὤν, γελάσεται cet. Conv. 175. E: ὑβριστὴς εἶ ... ὦ Σώκρατες. Id. 215. B. Alc.

I. 114. D. Legg. II. 662. A: *εἴπερ ἄδικος εἴη καὶ ὑβριστής.* Apol. 26. E: *ὑβριστὴς καὶ ἀκόλαστος.* Euthyd. 273. A. Phaedr. 254. E: *τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου.* Conv. 221. E: *Σατύρου ... ὑβριστοῦ.* Phaedr. 254. C: *τὸν ... ὑβριστήν* (*lascivum*, int. equum). Legg. I. 630. B: *ἄδικοι καὶ ὑβρισταί.* Phil. 45. E: *τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν.* Legg. I. 641. C: *ὑβριστότεροι.* VII. 808. D: *ὑβριστότατον θηρίων γίγνεται.*

ὑβριστικός, ή, όν, insolens; lascivus. Phaedr. 252. B: *ὧν (ἐπῶν) τὸ ἕτερον ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον.* Crat. 396. B: *Κρόνου υἱὸν ... ὑβριστικόν.* 426. B: *πάνυ μοι δοκεῖ ὑβριστικὰ εἶναι καὶ γελοῖα.* Polit. 307. B: *ὑβριστικὰ καὶ μανικὰ λέγοντες.*

ὑβριστικῶς, insolenter, petulanter. Charm. 175. D: *τοῦθ' ἡμῖν πάνυ ὑβριστικῶς ἀνωφελὲς ἂν ἀπέφαινε.* Hipp. mai. 285. C: *οὕτω πω ἐρόμενος καὶ μάλα ὑβρ.* Ep. III. 319. B: *ὑβριστικῶς εἰς ἐμέ.*

ὑγιάζω, sano. Locr. 104. D: *ὡς ... τὰ σώματα νοσώδεσί ποκα ὑγιάζομες* cet.

ὑγιαίνω, sanus sum (quod etiam in mente pon.), *bene valeo.* Gorg. 495. E: *οὐ γὰρ ἅμα ... ὑγιαίνει τε καὶ νοσεῖ ὁ ἄνθρωπος.* Pol. V. 476. E. Lys. 205. A: *οὐχ ὑγιαίνει ... ἀλλὰ ληρεῖ τε καὶ μαίνεται.* Gorg. 449. E: *ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν.* Alc. I. 107. C. Gorg. 451. E: *ὅτι ὑγιαίνειν ... ἄριστόν ἐστι.* 467. C. Conv. 200. C. Phil. 29. D: *τίς ... ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν ποτε φανείη;* Id. Alc. II. 138. C. Legg. XI. 930. C: *πρὸς τὸ ζῆν ... ὑγιαίνουσα ἄνανδρος.* Lys. 217. A: *τὸ ὑγιαῖνον σῶμα.* Theaet. 166. E: *τῷ ... ὑγιαίνοντι.* Gorg. 505. A: *ὑγιαίνοντα* (oppos. *κάμνοντα*). Theaet. 190. C: *ὑγιαίνοντα* (*qui sanae sit mentis*). Hipp. mai. 301. A: *ὑγιαίνοντες.*

ὑγίεια, ἡ, valetudo (prospera). Gorg. 504. C: *ἐξ οὗ ... ἡ ὑγίεια γίγνεται* cet. Tim. 82. B: *ὑγίεια* (v. *ὑγιαίνειν*) *ξυμβαίνει τὰ πολλά.* Legg. I. 631. C: *ὧν ἡγεῖται* (*principatum tenet*) *ὑγίεια.* Lys. 219. A: *ἡ δὲ ὑγίεια ἀγαθόν.* Men. 72. D. Eryx. 393. C: *εἴπερ ἡ ὑγίεια πλείονος ἄξιον κτῆμα, ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα.* Prot. 341. B: *δεινῆς ὑγιείας.* Gorg. 452. B: *τί δ' ἐστὶ μεῖζον ἀγαθὸν ἀνθρώποις ὑγιείας;* Phil. 63. E: *τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν* (*ἡδονάς*). Pol. VIII. 559. A: *ἡ τοῦ φαγεῖν μέχρι ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας* (*ἐπιθυμία*). Euth. 13. D. (ubi plurimi et optimi codd. *ὑγείας*). Legg. V. 734. B: *ἐν ὑγιείᾳ* (sic Par. Ω et Monac. Vulgo *ὑγείᾳ*). Phaedr. 270. B: *εἰ μέλλεις ... ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσειν.* Gorg. 499. D. Conv. 200. C. Pol. I. 332. D: *πρὸς νόσον καὶ ὑγίειαν.* Tim. 88. E. Legg. IV. 720. D: *εἰς τὴν ὑγίειαν ἄγων.* XII. 960. D: (*ἃ δεῖ*) *μὴ μόνον ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν τοῖς σώμασι παρασκευάζειν* cet. Charm. 175. A. Locr. 103. C: *ὑγείαν.* Prot. 354. B: *ὑγίειαί* (v. *ὑγεῖαί*)

τε ... καὶ εὐεξίαι τῶν σωμάτων. Pol. IX. 618. B: τὰ δὲ ὑγιείαις μεμίχθαι. Tim. 87. C: πρὸς ... ὑγιείας καὶ νόσους.

ὑγιεινός, ή, όν, *saluber*. Phil. 61. C: ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος. Crit. 47. D. Charm. 165. C: οὐκοῦν καὶ ἰατρικὴ ... ἐπιστήμη ἐστὶ τοῦ ὑγιεινοῦ; 171. A. Pol. III. 401. C: ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες. Gorg. 504. C: ὑγιεινόν. Polit. 299. B: τό τε ἰατρικὸν καὶ τὸ ὑγιεινόν. Legg. II. 667. C. Charm. 170. B. Lach. 195. C. Polit. 295. D: ὡς ταῦτα ὄντα ἰατρικὰ καὶ ὑγιεινά. Pol. IV. 444. C: τὰ ... ὑγιεινὰ ὑγίειαν ἐμποιεῖ. De lege 314. B. Gorg. 465. D: τῶν τε ἰατρικῶν καὶ ὑγιεινῶν cet. Alc. I. 112. A. Ion. 531. C: περὶ ὑγιεινῶν σιτίων. Charm. 171. B: ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς. Theaet. 171. E: περὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ νοσώδη. Alc. I. 108. E: τὸ ὑγιεινότερον. **sanus*. Pol. II. 373. B: ἐκείνη ... ἡ ὑγιεινὴ (πόλις) οὐκέτι ἱκανή. IV. 438. E. Gorg. 459. A: περὶ τοῦ ὑγιεινοῦ τοῦ ἰατροῦ. Legg. V. 734. B: (περὶ) ὑγιεινοῦ βίου. Conv. 186. B: ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρως cet. Legg. V. 733. E: τὸν ὑγιεινὸν βίον ἕνα ταξώμεθα. 728. E: οὐδὲ ... τὸ ὑγιεινόν (σῶμα). Pol. III. 408. E: (εἰ) εἶεν μὴ πάνυ ὑγιεινοὶ φύσει. Alc. I. 111. E. Pol. IV. 438. E: τῶν ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν. 444. C. Conv. 186. C: τοῖς ... ἀγαθοῖς ἑκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν χαρίζεσθαι cet. Pol. III. 408. A: ἄνδρας πρὸ τῶν τραυμάτων ὑγιεινούς τε καὶ κοσμίους ἐν διαίτῃ. C. Tim. 75. B: ὑγιεινότερον (βίον) ... τοῦ νῦν κατεκτήσατο.

ὑγιεινῶς, *salubriter*. Gorg. 522. A: ταῦτα πάντα ἐγὼ ἐποίουν ... ὑγιεινῶς (*sanitatis causa*). **sane*, cum v. ἔχειν, *sanum esse*. Pol. III. 407. C: τοὺς ... φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα. IX. 571. D: (ὅταν) ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως cet.

ὑγιής, ὁ ἡ, *sanus*; *integer*, *incolumis* vel *salvus*. Soph. 267. E: εἴτε ὑγιὴς εἴτε διπλόην ἔτ' ἔχων τινά ἐστιν ἐν ἑαυτῷ. Conv. 200. B: ὑγιὴς ὤν. Pol. I. 346. B: ἐάν τις κυβερνῶν ὑγιὴς γίγνηται cet. X. 614. B. Tim. 44. C: ὁλόκληρος ὑγιής τε παντελῶς. Pol. II. 372. E: ὥσπερ ὑγιής τις (πόλις). Legg. VI. 771. C: ὑγιὴς γίγνεται (*sanatur*, int. ἡ διανομή). Conv. 186. B: τὸ ... ὑγιὲς (*sanitas*) τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν. Gorg. 479. B: μὴ ὑγιοῦς σώματος. Ib. μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν. 478. C: ὑγιῆ (sic codd. c. vulg., Flor. ὑγιᾶ, quod recentiores sequuti sunt) εἶναι. Legg. IX. 857. E. Charm. 155. E: ὑγιᾶ. 164. B. 156. B: τὴν κεφαλὴν ... ὑγιᾶ ποιεῖν. Men. 77. A: ἐάσας ὅλην καὶ ὑγιᾶ. Theaet. 179. D: εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Legg. IX. 862. B: τὸ ... βλαβὲν ὑγιὲς τοῖς νόμοις εἰς τὸ δυνατὸν ποιητέον. C. Tim. 88. B: ἰσοῤῥόπω καὶ ὑγιῆ. Gorg. 493. D: ὑγιεῖς καὶ πληρεῖς (πίθοι). Pol. IV. 426. A. Alc. I. 115. B: ὑγιεῖς ἀπῆλθον. Legg. V. 735. C: τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἠθῶν τε καὶ

σωμάτων γένος. Pol. X. 599. C: *τίνας ὑγιεῖς ποιητής τις ... λέγεται πεποιηκέναι.* Legg. III. 684. C: *εὐεκτικά τε καὶ ὑγιῆ σώματα ἀπεργάζεσθαι.* V. 735. B: *διαλέξας ... τά τε ὑγιῆ καὶ τὰ μή.* Pol. II. 380. E: *τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον.* **probus, sincerus; verus.* Prot. 346. C: *ὑγιὴς ἀνήρ* (Sim.). Legg. I. 630. B: *πιστὸς ... καὶ ὑγιής.* Phaed. 90. C: *ὅτι οὔτε τῶν πραγμάτων οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ βέβαιον οὔτε τῶν λόγων.* Soph. 232. A: *τὸ φάντασμα τοῦτο ὡς οὐκ ἔσθ' ὑγιές.* Crat. 440. C: *ὡς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδενός.* Pol. IX. 584. A. Legg. VI. 776. E: *ὡς ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης.* Menex. 245. C: *οὕτω ... τό γε τῆς πόλεως ... βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἐστι.* Ep. VIII. 355. E: *ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ.* Pol. X. 603. B: *ἐπ' οὐδενὶ ὑγιεῖ οὐδ' ἀληθεῖ.* Phaed. 89. D: *ὑγιῆ* (sic libri; al. *ὑγιᾶ*) *καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον.* Phaedr. 242. E: *μηδὲν ὑγιὲς λέγοντε μηδὲ ἀληθές.* Gorg. 524. E: *κατεῖδεν οὐδὲν ὑγιὲς ὂν τῆς ψυχῆς.* Phaed. 69. B: *οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' αληθὲς ἔχουσα* (*ἀρετή*). Theaet. 194. B: *εἴ τι νῦν ἡμεῖς ὑγιὲς λέγομεν.* Pol. III. 409. D: *ἀγνοῶν ὑγιὲς ἦθος.* VI. 496. C: *ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν ὑγιὲς ... περὶ τὰ τῶν πόλεων πράττει.* VII. 523. B. Legg. I. 639. A: *ὑγιὲς ... ψέξαι καὶ ὁτιοῦν.* Ep. II. 310. C: *ὡς οὐχ ὑγιές τι ... πρός σε εἰρηκότων.* X. 358. C: *τὸ ... βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν.* Pol. IX. 584. E: (*εἰ*) *περὶ πολλῶν τε ἄλλων μὴ ὑγιεῖς δόξας ἔχουσι* cet. Gorg. 526. D: *ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ κριτῇ ὡς ὑγιεστάτην τὴν ψυχήν* (v. *ἔχων τὴν ψυχήν*).

ὑγιῶς, vere, recte. Pol. III. 409. A: *εἰ μέλλει ... κρινεῖν ὑγιῶς τὰ δίκαια.* X. 619. D: *εἴ τις ἀεὶ ... ὑγιῶς φιλοσοφοῖ.*

ὑγραίνω, madefacio, neutr. *liquidus sum.* Pol. I. 335. D: *οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου.* Tim. 86. D: *διὰ τὴν ἑνὸς γένους ἕξιν ... ὑγραίνουσαν.* 88. D: *ὑγραινομένου* (*τοῦ σώματος*). 52. D: *τὴν ... γενέσεως τιθήνην ὑγραινομένην.* 51. B: *τὸ δὲ ὑγρανθὲν* (*φαίνεσθαι*) *ὕδωρ.*

ὑγρός, ά, όν, humidus; fluidus; etiam *mollis* et *lentus.* Conv. 196. A: *ὑγρὸς τὸ εἶδος.* Critia 115. E: *ὁ ... ὑγρός* (*τροχός*). Tim. 85. D: *θερμὴ καὶ ὑγρά.* Critia 112. A: *νὺξ ὑγρὰ* (*nox pluvia*) *διαφερόντως.* Phaed. 112. B: *τὸ ὑγρὸν τοῦτο* (ubi est *aquarum colluvies*). Theaet. 194. E: *ὧν ... ὑγρόν* (int. *κῆρ*). Tim. 58. D. Legg. VII. 789. E: *ἕως ὑγρόν* (*τὸ γενόμενον*). Locr. 99. C: *ὑγρόν τε τὸ μὲν ῥυτόν ... τὸ δὲ πακτόν.* Phaed. 86. B: (*ὑπὸ*) *ξηροῦ καὶ ὑγροῦ.* Phil. 31. E. Lys. 215. E. De lucr. cup. 230. E: *τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ.* Theaet. 147. C: *γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα.* Conv. 186. D. Tim. 59. A: *εὐκίνητον ὄντα ἔτι τὸν ὑγρὸν ὄγκον.* Soph. 242. D: *ὑγρὸν καὶ ξηρόν.* Tim. 68. B: *πρὸς τὸ τῶν ὀμμάτων ὑγρὸν ἀφικνούμενον.* Conv. 188. A: *καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρά.* Tim. 62. A: *τῶν περὶ τὸ σῶμα ὑγρῶν.*

Legg. VIII. 849. B: τὴν τῶν ὑγρῶν ... πρᾶσιν cet. Polit. 287. E: ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. Tim. 43. C: ὑγροῖς ... ὀλισθήμασιν ὑδάτων. Epin. 975. D: ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Legg. V. 746. D: μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά. X. 889. B. Theaet. 191. C: ὑγροτέρου (κηροῦ). 162. B: τῷ ... νεωτέρῳ τε καὶ ὑγροτέρῳ ὄντι προςπαλαίειν. Tim. 74. D: ὑγροτέραν ... δύναμιν. Phil. 25. C: ὑγρότερον.

ὑγρότης, ἡ, *humor*. Locr. 102. C: ὑγρότας. Phil. 32. A: ἡ ... τῆς ὑγρότητος πῆξις. Tim. 83. D. Locr. 100. D: ὑγρότατα.

ὑγροτροφικός, ή, όν, *ad animalia in humido degentia pertinens*, neutr. *animalium in humido degentium pastus*. Polit. 264. D: τὸ μὲν ἕτερον ὑγροτροφικὸν ὀνομάζοντας cet.

ὑδάτιον, τό, *aquula*. Phaedr. 229. A: κατὰ τὸ ὑδάτιον ... ἰέναι. B: καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται.

ὕδρα (rectius Ὕδρα). Pol. IV. 426. E. Euthyd. 297. C.

ὑδραγωγία, ἡ, *aquae ductus*. Tim. 77. D: τὸ δ' ἐντεῦθεν ... τὴν ὑδραγωγίαν κατεσκεύασαν τρόπῳ τινὶ τοιῷδε.

ὑδρεία, ἡ, *aquatio*. Legg. VIII. 844. B: τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις. Ax. 371. E: Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς. **humoris deductio, irrigatio*. Tim. 77. D: (ἵνα) ἡ ἐπίχυσις ... παρέχοι τὴν ὑδρείαν ὁμαλήν. 78. B: εἰς τὴν ἐκ τῆς κοιλίας ἐπὶ τὰς φλέβας ὑδρείαν. Legg. VI. 761. C: ὑδρείας.

ὑδρεύομαι, *aquor*, *aquam peto* et in univ. *haurio* (ut humorem). Legg. VIII. 844. B: παρὰ τῶν γειτόνων ὑδρευέσθω. Tim. 81. A: ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροῖ τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν.

ὑδροποσία, ἡ, *aquae potio*. Legg. II. 674. A: ὑδροποσίαις ξυγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα.

ὑδροποτῶ, *aquam bibo*. Pol. VIII. 561. C: ὑδροποτῶν.

ὕδωρ, τό, *aqua*. Theaet. 172. D: κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον (*clepsydra*). Legg. V. 736. B: τὸ ξυῤῥέον ὕδωρ. Euthyd. 304. B: τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον. Phaedr. 230. B: ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος (ἡ πηγή). Crat. 408. E: πυρὸς καὶ ὕδατος cet. Phaedr. 276. C: οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει. Theaet. 201. B: πρὸς ὕδωρ σμικρὸν (quod refertur ad clepsydram) διδάξαι ... τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. 206. D. Pol. II. 363. D: ὕδωρ ... φέρειν. Critia 111. C: τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ὕδωρ ἐκαρποῦτο ἐκ Διός. Legg. X. 891. C: πῦρ καὶ ὕδωρ cet. Pol. III. 404. B: πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας ὑδάτων cet. Legg. VI. 761. A: τῶν ἐκ Διὸς ὑδάτων (*pluviarum*). 779. C: ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας. Soph. 239. D: τὰ ... ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις εἴδωλα. Pol. III. 401. B. VI. 510. A: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα. VII. 532. C. Tim. 22. D: τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες. Critia 118. E: τοῖς Διὸς ὕδασι (*aqua pluvia*) χρώμενοι. 113. B: ὕδατα ... διττὰ ὑπὸ γῆς ἄνω πη-

γαῖα κομίσας. Legg. VI. 761. B: *τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ὕδατα καταδεχόμεναι καὶ πίνουσαι.*

ὕειος, α, ον, suillus. Pol. VII. 535. E: *ὥσπερ θηρίον ὕειον.*

ὑετός, ὁ, pluvia. Epin. 979. A: *ἀνέμων τε καὶ ὑετῶν γιγνομένων.*

ὑηνός, ή, όν, suillus. Legg. VII. 819. D: *ὑηνῶν τινῶν ... θρεμμάτων (πάθος).*

ὑηνῶ, suis instar sum. Theaet. 166. C: *αὐτὸς ὑηνεῖς.*

ὕθλος, ὁ, nugae. Theaet. 176. B: *γραῶν ὕθλος.* Lys. 221. C: *ὃ ... τὸ πρότερον ἐλέγομεν φίλον εἶναι, ὕθλος τις ἦν.* Pol. I. 336. D: *ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς.*

υἱδοῦς, ὁ, nepos. Legg. XI. 925. A: *μέχρι ... ἀδελφοῦ υἱδῶν.*

υἱός, ὁ, filius. Pol. II. 363. C: *ὁ υἱὸς αὐτοῦ.* Legg. III. 687. D: *φίλος μὲν υἱὸς πατρί* cet. Lys. 204. E. Gorg. 508. B: *καὶ αὐτοῦ καὶ υἱέος καὶ ἑταίρου.* Conv. 199. D: *υἱέος ... ἢ θυγατρός.* Pol. II. 378. A. (ubi v. *υἱέως*, ut 378. D. al.). 387. E. III. 403. B. Legg. III. 687. D. Pol. V. 461. C: *πλὴν υἱεῖ καὶ πατρί* cet. Alc. I. 123. C. Theag. 122. D. Lys. 210. A. Pol. VIII. 568. E: *υἱὸν ἡβῶντα.* Lys. 208. B. Men. 93. D. Apol. 20. A: *ἐστὸν γὰρ αὐτῷ δύο υἱέε.* Alc. I. 118. D. E. Lach. 186. A: *περὶ τοῖν υἱέοιν.* Pol. III. 405. D: *αὐτοῦ οἱ υἱεῖς.* 415. D. Legg. I. 627. C. VI. 765. D: *υἱέων καὶ θυγατέρων.* 776. D. XI. 923. C. Apol. 20. B: *διὰ τὴν τῶν υἱέων κτῆσιν.* Pol. II. 362. E: *υἱέσι.* VI. 499. B. Lach. 187. B. Phaedr. 278. A: *οἷον υἱεῖς γνησίους εἶναι.* Gorg. 523. E: *υἱεῖς ἐμαυτοῦ.* Pol. IV. 421. E. VIII. 549. E. Legg. I. 650. A. Crit. 45. C: *καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι.* Omitt. Prot. 315. A: *ὁ Γλαύκωνος.* Men. 93. E. al.

ὑλακή, ἡ, latratus. Legg. XII. 967. D: *ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς* (e poët.).

ὕλη, ἡ, silva. Critia 114. A: *ὅσα ὕλη πρὸς τὰ τῶν τεκτόνων διαπονήματα παρέχεται.* Polit. 272. A: *ἀπό τε δένδρων* (sic codd. pro vulg. *δρυῶν*) *καὶ πολλῆς ὕλης ἄλλης.* Critia 107. C: *ποταμοὺς καὶ ὕλην.* Legg. VIII. 843. E. **lignum* et in univ. id ex quo quid conficitur, h. e. *materia.* Tim. 69. B: *ὅτ' οὖν δὴ τὰ νῦν οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη* cet. Legg. IV. 705. C: *ναυπηγησίμης ὕλης.* Phil. 54. C: *πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν.* Critia 118. D: *ἢ ... τήν τ' ἐκ τῶν ὀρῶν ὕλην κατῆγον εἰς τὸ ἄστυ* cet. Legg. VI. 761. C: *ὕλην παρατιθέντας αὔην καὶ ξηρὰν ἄφθονον.* VIII. 849. D: *πᾶσαν ... ὕλην καύσιμον.* — Sensu philosopho est materia, ex qua omnia expressa atque efficta sunt. Locr. 97. E: *ὡς ... ὑποκείμενον ἁ ὕλα.* 97. E: *πῦρ ... ἔρημον ὑγρῶ καὶ*

ὕλας. 94. B: τὰν ... ὕλαν ἐκμαγεῖον καὶ ματέρα ... εἶμεν τᾶς τρίτας οὐσίας ... ἀΐδιον ... δεχομέναν πᾶσαν μορφάν.

ὑμέτερος, ρα, ρον, *vester*. Pol. II. 368. B: ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου. Gorg. 522. C: πράττω τὸ ὑμέτερον δὴ τοῦτο. (Id. Apol. 31. B.). Legg. VIII. 836. C: ταῖς ὑμετέραις πόλεσι. Gorg. 484. E: ἐπειδὰν ... εἰς τὰς ὑμετέρας διατριβὰς ἔλθωσι. al.

ὑμνητής, ὁ, *laudator*. Pol. VIII. 568. B: ἅτε τυραννίδος ὑμνητάς.

ὕμνος, ὁ, *hymnus*. Phaedr. 265. C: μυθικόν τινα ὕμνον. Legg. XII. 947. B: οἷον ὕμνον πεποιημένον ἔπαινον εἰς τοὺς ἱερέας ... ἑκατέρους ᾄδειν. Pol. V. 459. E: ὕμνοι ποιητέοι τοῖς ἡμετέροις ποιηταῖς πρέποντες τοῖς γιγνομένοις γάμοις. Legg. III. 700. B: καί τι ἦν εἶδος ᾠδῆς εὐχαὶ πρὸς θεούς, ὄνομα δὲ ὕμνοι ἐπεκαλοῦντο. VII. 801. D: ὕμνοι θεῶν καὶ ἐγκώμια. II. 665. C: ὥστε ἀπληστίαν εἶναί τινα τῶν ὕμνων τοῖς ᾄδουσι. VIII. 829. E: τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων. Pol. V. 468. D: ὕμνοις ... τιμήσομεν. Legg. III. 700. D: κεραννύντες ... θρήνους τε ὕμνοις cet. VII. 802. A: ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις τιμᾶν. Epin. 980. A: ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονίᾳ γεραίροντι. Conv. 177. A: ὕμνους καὶ παίωνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Pol. X. 607. A: ὕμνους θεοῖς καὶ ἐγκώμια τοῖς ἀγαθοῖς. Legg. VII. 799. B.

ὑμνῶ, *cantu celebro* et in univ. *celebro*, *praedico*. Pol. II. 364. A: πάντες ... ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν ὡς cet. X. 617. C: ὑμνεῖν ... τὰ γεγονότα. Critia 108. C. Conv. 193. D: οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἔρωτα. Tim. 74. B: τἆλλα ... τί ἂν ὑμνοῖμεν; Legg. VII. 812. C: (ἵνα) τὰ δὲ προφέρων εἰς μέσον ὑμνῇ καὶ ἐπᾴδῃ ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς. Pol. II. 372. B: ὑμνοῦντες τοὺς θεούς. Theaet. 174. E: τὰ ... γένη ὑμνούντων. Phaedr. 247. C: τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῇδε ποιητὴς οὔτε ποθ' ὑμνήσει κατ' ἀξίαν. Theaet. 176. A: ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ. Conv. 177. C. Menex. 239. B: τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες. Legg. X. 899. E: ἔν τε μούσαις οὐκ ὀρθῶς ὑμνούμεναι ἅμα καὶ ἐν παντοίοις λόγοις. Critia 118. B: τὰ ... περὶ αὐτὸν ὄρη τότε ὑμνεῖτο (v. ὕμνει τὸ) πλῆθος καὶ μέγεθος καὶ κάλλος παρὰ πάντα τὰ νῦν ὄντα γεγονέναι. Etiam absolute est Lat. *canere*, germ. *ertönen*, *sich hören lassen*. Pol. V. 463. D: αὗταί σοι, ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὦτα καὶ περὶ τῶν πατέρων ... καὶ περὶ τῶν ἄλλων ξυγγενῶν; *decanto*, *in ore habeo*; *recito*; *profero*; etiam *crepo*. Legg. XI. 931. B: ἃ ... πᾶς ὑμνεῖ τέλεα καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν. Prot. 317. A: ἅττ' ἂν οὗτοι διαγγέλλωσι, ταῦτα ὑμνοῦσι. 343. A: ἃ δὴ πάντες ὑμνοῦσι. Pol. VIII. 549. E: ὅσα καὶ οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν. Legg.

IX. 870. E: τὸν ... νόμον ὑμνεῖν (*recitare s. proferre*). Ep. VII. 334. A: πολλοῖς ... καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς cet. Legg. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. II. 653. D: πότερον ἀληθὴς ἡμῖν ... ὁ λόγος ὑμνεῖται τὰ νῦν, ἢ cet. 669. B. VI. 778. D: καλῶς ... καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ cet. Clit. 407. A: ὁπότε ἐπιτιμῶν ἀνθρώποις ... ὕμνεις (v. ὑμνεῖς) λέγων cet. Legg. XII. 960. C: πολλὰ τῶν ἔμπροσθεν καλῶς ὕμνηται (v. εἴρηται). Euthyd. 297. D: ὁπότε σοι ταῦτα ὕμνηται. Etiam est *increpare.* Pol. I. 329. B: ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν cet. — Verb. Epin. 983. E: ἢ ... θεοὺς αὐτοὺς ταῦτα ὑμνητέον ὀρθότατα ἢ cet.

ὑμνῳδῶ, *cano.* Legg. III. 682. A: τὸ ποιητικὸν ... γένος ὑμνῳδοῦν.

ὑπάγω, *induco.* Euth. 14. C: ἀνάγκη ... τὸν ἐρωτῶντα τῷ ἐρωτωμένῳ ἀκολουθεῖν, ὅπῃ ἂν ἐκεῖνος ὑπάγῃ. Apol. 32. B. pro v. ὑπάγειν nunc e codd. scribitur ἀπάγειν.

ὑπαίθριος, ὁ ἡ, *subdialis* (sub divo). Conv. 203. D: ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Critia 117. A: τὰς μὲν ὑπαιθρίους, τὰς δὲ χειμερινάς (δεξαμένας).

ὑπαισχύνομαι, *aliquantulum me pudet* (alicuius). Lach. 179. C: ταῦτα δὴ ὑπαισχυνόμεθα ... τούςδε.

ὑπακούω, *ausculto* (quod in ianitore al. pos. est i. q. *fores aperio, intromitto*). Phaed. 59. E: ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν. Crit. 43. A: θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. * *ausculto, attendo* vel *attente audio* (germ. *aufmerken*). Theaet. 162. D: τῆς δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθει. A: πάντως καὶ νῦν δὴ μάλ' ἐμμελῶς σοι ἐφαίνετο ὑπακούειν. Legg. X. 898. C: κάλλιστα ... ὑπήκουσας τοῖς λόγοις. Ep. VII. 327. A: οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα ὡς οὐδεὶς πώποτε cet. (Gorg. 487. C. pro v. ὑπήκουσα codd. scribi iubent ἐπήκουσα, quod vid.). * *accipio, intelligo.* Phil. 31. C: κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν (nos: *unter dem gemeinsamen — wollen wir das verstehen*) ὃ δὴ τῶν τεττάρων τρίτον ἐλέγομεν. Soph. 261. D: τὸ ποῖον ... περὶ τῶν ὀνομάτων ὑπακουστέον; * *audio*, h. e. *dicto sum audiens, obsequor, obtempero.* Legg. VI. 774. B: μηδεὶς ὑπακουέτω μηδὲν αὐτῷ ἑκὼν τῶν νέων. Lach. 200. D: εἴ τι σοῦ ἂν μᾶλλον ὑπακούοι Σωκράτης. Prot. 325. A: ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούῃ κολαζόμενος καὶ διδασκόμενος cet. Pol. V. 459. C: διαίτῃ ἐθελόντων ὑπακούειν. Ep. IX. 358. A: ἄτοπον ... τὸ μὴ ὑπακούειν. Conv. 217. C: καί μοι οὐδὲ ταχὺ ὑπήκουσεν. Legg. III. 692. E. Ep. VII. 348. D: ἂν ... ὑπακούσῃ μοι. Legg. IV. 708. D: ὑπακοῦσαι μέν τινων νόμων καινῶν τάχα ἂν ἐθελήσειε μᾶλλον. Ep. III. 317. B: ᾤετο ... εἶναι βέλτιον ... ὑπακοῦσαί σοι. Lys. 200. D: ὑπακούσει τι —; Soph. 217. D: πάντες γὰρ ὑπακούσονταί σοι πράως. Ep. VII. 328. B: πότερον εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς.

ὕπακρος, ὁ ἡ, *paene summus.* Riv. 136. A: ὕπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα (antec. τὰ δευτερεῖα ἔχοντας). C. 138. E. 136. C: ποῦ καὶ χρήσιμοι ἡμῖν εἰσὶν οἱ ὕπακροι οὗτοι;

ὑπαλείφομαι, *illino.* Lach. 185. C: εἴτε χρὴ αὐτὸ (τὸ φάρμακον) ὑπαλείφεσθαι εἴτε μή.

ὑπανάστασις, ἡ, Lat. *assurgere* (substantive). Pol. IV. 425. B: ὑπαναστάσεις.

ὕπαρ, *vigilando* (nos: *wachend* vel *im wachenden Zustande*). Theaet. 158. B: περὶ τοῦ ὄναρ τε καὶ ὕπαρ. Ib. ἢ ἐγρηγόραμέν τε καὶ ὕπαρ ἀλλήλοις διαλεγόμεθα. Polit. 277. D: κινδυνεύει ... ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἰδὼς ἅπαντα πάντ' αὖ πάλιν ὥσπερ ὕπαρ ἀγνοεῖν. Pol. V. 476. C: ὄναρ ἢ ὕπαρ δοκεῖ σοι ζῆν; D. Hinc est *verum* et adv. *vere, reapse.* Theaet. 158. C: ὅτε καὶ πότερόν ἐστιν ὕπαρ ἢ ὄναρ ἀμφισβητεῖται. Polit. 278. E: ἵνα ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος ἡμῖν γίγνηται. (Id. Ep. III. 319. B.). Pol. VII. 520. C: οὕτως ὕπαρ ἡμῖν καὶ ὑμῖν ἡ πόλις οἰκήσεται. 533. C: ὕπαρ ... ἀδύνατον αὐταῖς ἰδεῖν. IX. 574. E: ὕπαρ τοιοῦτος ἀεὶ γενόμενος. 576. B: ὃς ἂν ὕπαρ τοιοῦτος ᾖ. Legg. VII. 800. A: ὕπαρ ἐγρηγορώς. XII. 969. B: ὄντως ... ἔσται σχεδὸν ὕπαρ ἀποτετελεσμένον. Voci ὄναρ oppos. vel coniunct. est *vigilando.* Hinc οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ, *nec specie nec vere,* i. q. *omnino non* vel *nunquam.* Phil. 36. E. 65. E. Pol. II. 382. E.

ὑπάργυρος, ὁ ἡ, *argenti quid in se habens.* Pol. III. 415: C: ἄν ... ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος ἢ ὑπάργυρος φυῇ.

ὑπάρχω, *incipio* (ut germ. *anfangen*), i. q. *prior iniuriam infero.* Legg. IX. 879. D: μήτε ... ὑπάρχων μήτε ἀμυνόμενος. Gorg. 456. E: ἀμυνομένους, μὴ ὑπάρχοντας. Intrans. *prius* vel *ante omnia esse, subesse* (quasi fundamenti loco), *praesto, paratum* vel *constitutum esse, per se esse,* et in univ. *esse, inesse,* etiam *fieri, evenire, obtingere.* Prot. 345. A: ᾧ πρῶτον μὲν ὑπάρχει ἰατρῷ εἶναι, ἔπειτα ἀγαθῷ ἰατρῷ. Phaedr. 240. B: οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. 269. D: εἰ ... σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι. Phaed. 81. A: οἷ ἀφικομένῃ ὑπάρχει αὐτῇ εὐδαίμονι εἶναι. 86. C: τὴν ... ψυχὴν ἀνάγκη εὐθὺς ὑπάρχει ἀπολωλέναι. Theaet. 150. B: τῇ ... ἐμῇ τέχνῃ ... τὰ μὲν ἄλλα ὑπάρχει ὅσα ἐκείναις cet. C: τόδε γε καὶ ἐμοὶ ὑπάρχει, ὅπερ ταῖς μαίαις. Crat. 409. B: ἐνὸν ... ὑπάρχει τὸ τοῦ προτέρου μηνός. Pol. VI. 486. A: ᾗ ... ὑπάρχει διανοίᾳ μεγαλοπρέπεια cet. Legg. V. 740. E: τὸ παλαιὸν ... ὑπάρχει μηχάνημα. VIII. 830. A: οἷς ἀνταγωνισταὶ μυρίοι ὑπάρχουσι. Hipp. mai. 292. D: ὃ παντὶ ᾧ ἂν προσγένηται ὑπάρχει ἐκείνῳ καλῷ εἶναι. Ep. I. 309. A: πάντες ... ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες. Tim. 53. B: ὡς ἀεὶ τοῦτο λεγόμενον ὑπαρχέτω. Legg. VII. 801. A. X. 908. A. δεσμὸς ... ὑπαρχέτω πᾶσι. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία cet. Phil. 33. B: οὐκοῦν οὕτως

ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι. Pol. II. 376. C: *οὗτος μὲν δὴ ἂν οὕτως ὑπάρχοι* (*hic ... ita comparatus erit*). Legg. X. 908. C: *ἀμφοῖν ἂν ἓν ὑπάρχοι κοινὸν πάθος.* Eryx. 404. A: *εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία* cet. Legg. V. 740. B: *ὅπως ... ἂν ταῦτα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον οὕτως ἔχοντα ὑπάρχῃ.* Phaedr. 259. E: *ἆρ᾽ οὖν οὐχ ὑπάρχειν δεῖ τοῖς εὖ ... ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τἀληθὲς* cet. Phil. 58. C: *τῇ ... ἐκείνου ὑπάρχειν τέχνῃ διδοὺς* (*eius arti facultatem tribuens*) cet. Conv. 198. D: *τοῦτο ... ὑπάρχειν δεῖν* (*hoc debere subiectum esse*). Pol. I. 347. A: *μισθὸν δεῖν ὑπάρχειν τοῖς μέλλουσιν ἐθελήσειν ἄρχειν.* Legg. VI. 754. C: *ὑπάρχειν ἑτοίμως γεγονότα.* Alc. I. 104. B: *ξυμπάντων δὲ ὧν εἶπον μείζω οἴει σοι δύναμιν ὑπάρχειν Περικλέα* cet. 119. D: *ταῦτα ... ᾤου ἂν δεῖν ὑπάρχειν.* Legg. XI. 923. D: *ὅτῳ δ᾽ ἂν τῶν υἱέων ὑπάρχων οἶκος ᾖ.* X. 903. C: *ὅπως ᾖ ἡ τῷ τοῦ παντὸς βίῳ ὑπάρχουσα εὐδαίμων οὐσία.* Ep. IV. 320. D: *τὸ ... νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε* cet. Gorg. 510. A: *τῆς ὑπαρχούσης πολιτείας ἑταῖρον εἶναι.* Critia 108. B: *ὡς ὑπαρχούσης αὐτῷ συγγνώμης ἴστω.* Polit. 310. A: *ὑπάρχοντος τούτου τοῦ θείου.* Tim. 30. C: *τούτου ... ὑπάρχοντος* (*hoc posito*). Phaed. 76. E: *ὑπάρχουσαν πρότερον ἀνευρίσκοντες ἡμετέραν οὖσαν.* Pol. IX. 592. A: *τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν.* Conv. 217. A: *ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ᾽ ἀκοῦσαι* cet. Pol. V. 458. A: *θέντες ὡς ὑπάρχον εἶναι ὃ βούλονται.* Legg. VIII. 846. E: *τοῦτ᾽ οὖν ἐν πόλει ὑπάρχον δεῖ πρῶτον γίγνεσθαι.* VI. 774. C: *τὰ ... ἀναγκαῖα ὑπάρχοντά ἐστι πᾶσι τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει.* Alc. I. 121. B: *ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα.* Tim. 29. A: *τούτων ... ὑπαρχόντων* (*quae quum ita sint*). Legg. IV. 710. A: *τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων.* Alc. I. 119. C: *τῶν ἄλλων τῶν σοι ὑπαρχόντων.* Ep. VIII. 353. C: *τίνες ... δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γίγνοιντ᾽ ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς* (*in hoc rerum statu*); Alc. II. 138. C: *ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι κατηρᾶτο.* Ep. VII. 325. D: *οὓς οὐθ᾽ ὑπάρχοντας ἦν εὑρεῖν εὐπετὲς* cet. Legg. V. 735. C: *ἂν τις τὰ ὑπάρχοντα μὴ διακαθαίρηται.* Alc. I. 104. A: *τὰ ... ὑπάρχοντά σοι μεγάλα εἶναι.* 124. A: *εἰς τὰ παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντα.* Crat. 434. A: *εἰ μὴ φύσει ὑπῆρχε φαρμακεῖα ὅμοια ὄντα.* Pol. X. 613. A: *εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχε.* Tim. 60. C: *κενὸν δ᾽ ὑπῆρχεν αὐτῶν οὐδέν.* Legg. III. 684. B. Gorg. 492. B: *οἷς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἢ βασιλέων υἱέσιν εἶναι* cet. Eryx. 405. A: *ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον ὑπάρξαι.* Polit. 310. A: *ὑπάρξαντος τοῦ* (*si evenisset ut*) *περὶ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ μίαν ἔχειν ἀμφότερα τὰ γένη δόξαν.* Gorg. 511. A: *οὐκοῦν τὸ μέγιστον αὐτῷ κακὸν ὑπάρξει* cet. Phaed. 78. A: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ... ὑπάρξει.* Crat. 434. B: *εἰ μὴ ὑπάρξει ἐκεῖνα πρῶτον ὁμοιότητά τινα ἔχοντα.* Lach. 181. A: *ὅτι οἰκεῖα τά τε σὰ ἡμῖν*

ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα (*quod tu nobis familiaris eris et nos tibi*). Epin. 981. A: τό γε πρῶτον ἡμῖν τοῦ πρώτου τῆς γενέσεως πιθανώτερον ἂν εἴη σχεδὸν ὑπηργμένον. Med. *principium pono*. Tim. 41. C: σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Verb. Pol. V. 467. C: τοῦτο μὲν ἄρα ὑπαρκτέον, θεωροὺς πολέμου τοὺς παῖδας ποιεῖν cet.

ὕπατος, η, ον, *supremus*. Locr. 100. A: καθάπερ ὑπάτῳ (sic v. ὑπ' αὐτῷ correx. Valcken.) τῷ σκάνεος ἅπαντος. Fem. ὑπάτη (χορδή) est *ima* s. *extrema chorda*. Pol. IV. 443. D: ὑπάτης (ὅρον).

ὑπεικάθω, *cedo*. Apol. 32. A: ὅτι οὐδ' ἂν ἑνὶ ὑπεικάθοιμι (sic codd. pro v. ὑπείκοιμι) παρὰ τὸ δίκαιον δείσας θάνατον.

ὑπείκω, *cedo; locum do; succumbo;* etiam *obtempero*. Tim. 62. B: ὑπείκει ... ὅσον ἐπὶ σμικροῦ βαίνει. Legg. V. 727. D. Menex. 240. D. Euthyd. 295. D: ὅταν αὐτῷ μὴ ὑπείκω. Tim. 62. B: ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ. Legg. V. 727. C. Pol. IX. 575. D: ἐὰν ... ἑκόντες ὑπείκωσιν. I. 336. E: ὑπείκειν ἀλλήλοις. Tim. 59. D. Legg. IV. 717. D: θυμουμένοις ... ὑπείκειν δεῖ. Menex. 239. A: μηδενὶ ἄλλῳ ὑπείκειν ἀλλήλοις ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως. Phaedr. 253. E: μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπείκων. Legg. V. 727. C. Apol. 32. A: μὴ ὑπείκων. Legg. VIII. 836. D: τοῦ ... ταῖς ἡδοναῖς ὑπείκοντος. Pol. VIII. 555. E: τὸν ἀεὶ ὑπείκοντα ... τιτρώσκοντες. Polit. 261. A: εἴ τινα τομὴν ἔτι ἔχομεν ὑπείκουσαν ἐν τούτῳ. Tim. 74. C. 70. D: πηδῶσα εἰς ὑπεῖκον. Legg. VI. 762. A: ταῖς ... θωπείας ὑπείκοντες. VII. 798. C. Menex. 247. C. Legg. IV. 718. B: τὰ ... μὴ ὑπείκοντα πειθοῖ τῶν ἠθῶν βίᾳ καὶ δίκῃ κολάζουσα. Tim. 56. C: ὅπῃπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ... φύσις ὑπεῖξε. Crit. 51. B: οὐχὶ ὑπεικτέον οὐδὲ ἀναχωρητέον.

ὕπειμι, *insum, adsum* (trop. de cogitatione). Ep. VII. 339. E: αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄνθρωπον ... πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου.

ὕπειξις, ἡ, in eo dicitur qui cedit. Legg. VII. 815. A: ἐκνεύσεσι καὶ ὑπείξεσι πάσῃ. **obsequium*. Def. 412. D: ὕπειξις ἑκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον. Legg. V. 727. A: δώροις ... ἢ τισιν ὑπείξεσι.

ὑπειπεῖν, *subiicere* et in univ. *proferre* vel *memorare*. De virt. 377. D: οὗτος μὲν δή σοι τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς ὃν ὑπεῖπες. Etiam *sententiam subiicere* (sub voce aliqua) et in univ. *intelligere, accipere*. Prot. 343. E: οὑτωσί πως ὑπειπόντα τὸ τοῦ Πιττάκου, ὥσπερ ἂν εἰ θείημεν cet.

ὑπεισέρχομαι, *obrepo*. Ax. 367. B: εἶτα λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας.

ὑπεκπνέω, *evanesco*. Ax. 365. C: οὐκ οἶδ' ὅπως ... περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται.

ὑπεκρέω, effluo. Conv. 203. E: *τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ.*

ὑπεκτρέπομαι, aversor. Phaed. 108. B: *ταύτην ... ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται.*

ὑπεκφεύγω, elabor. Euthyd. 291. B: *αἱ δ' (ἐπιστῆμαι) ἀεὶ ὑπεξέφυγον.*

ὑπεκχωρῶ, me subtraho. Phaed. 102. D: *φεύγειν καὶ ὑπεκχωρεῖν.* 104. C: *ὑπεκχωροῦντα.* 106. E: *ὑπεκχωρῆσαν τῷ θανάτῳ.* 103. D: *ὑπεκχωρήσειν αὐτῷ.* **discedo.* Legg. VI. 785. B: *τοὺς ... ὑπεκχωροῦντας τοῦ βίου.*

ὑπεναντίος, α, ον, contrarius. Alc. II. 138. C: *τὸ μαίνεσθαι ἆρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ φρονεῖν;* Theaet. 176. A: *ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη.* Alc. II. 139. B: *ὑπεναντίον εἶναι μανίαν φρονήσει.* Legg. VII. 810. D: *τοῖς πολλοῖς ὑπεναντία.* Alc. II. 139. B: *καὶ μὴν δύο γε ὑπεναντία ἑνὶ πράγματι πῶς ἂν εἴη;* Polit. 306. E: *ἐν τοῖς ὑπεναντίοις γένεσι.* Ax. 365. D: *σεαυτῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις.*

ὑπένερθε et *ὑπένερθεν, infra,* c. art. *inferus.* Ax. 371. B: *οἱ ὑπένερθεν* (oppos. *οἱ οὐράνιοι*). Theaet. 173. E: *τὰ ... γᾶς ὑπένερθε* (e Pind.).

ὑπεξαιρῶ, de medio tollo. Pol. VIII. 567: *ὑπεξαιρεῖν δὴ τούτους πάντας δεῖ τὸν τύραννον.* Med. *clam eximo* et *exstinguo.* Theaet. 151. C: (*ἐὰν*) *ὑπεξαιρῶμαι* (sic Bekk. corr. v. *ὑπεξαίρωμαι*) *καὶ ἀποβάλλω.*

ὑπέξειμι, me subduco. Phaed. 103. D: *ὑπεξιέναι.* Crat. 439. D. Phaed. 106. A: *ὑπεξῄει ἂν ἡ χιὼν οὖσα σῶς καὶ ἄτηκτος.*

ὑπεξέρχομαι, elabor, me subduco. Theaet. 182. D: *εἴπερ ἀεὶ λέγοντος ὑπεξέρχεται.* Crat. 439. D. Legg. IX. 865. E: *διὸ ... χρεὼν ἐστιν ἄρα ὑπεξελθεῖν τῷ παθόντι τὸν δράσαντα* cet. Pol. VIII. 557. A: *ὑπεξελθόντων τῶν ἑτέρων.*

ὑπεξίσταμαι, (aor. 2. et perf. act.) *cedo,* c. accus. *declino.* Phil. 43. A: *ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι.*

ὑπέρ. I. cum genit. *super, supra.* Phaedr. 258. E: *ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν.* 262. D: *οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί.* Crat. 395. D. Pol. VII. 514. B: *ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.* Tim. 38. D: *εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς.* Critia 111. E. al. **pro,* (i. q. germ. *zum Besten* vel *zu Gunsten*). Prot. 309. B: *καὶ γὰρ πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε βοηθῶν ἐμοί.* Phil. 22. C: *τῶν ... νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ.* Conv. 207. B: *ἕτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτάτοις.* Pol. II. 359. C: *τὸν ... ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης λόγον.* Legg. I. 642. C. Apol. 32. A: *τὸν τῷ ὄντι μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου.* Crit. 50. B. al. I. q. *nomine* vel *loco.* Prot. 310. E: *ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ.* Gorg. 515. C: *ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ ἀπο-*

κρινοῦμαι. Theaet. 162. D: *ἐρεῖ ... ὑπὲρ αὐτοῦ*. Conv. 179. B: *ἐθελήσασα μόνη ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν*. 185. D: *δίκαιος εἶ ... λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ*. Pol. V. 453. A: *βούλει οὖν ... ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀμφισβητήσωμεν —;* **propter, causa*. Phaed. 107. C: *οὐχ ὑπὲρ χρόνου τούτου μόνον ... ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός*. 115. E: *μὴ ... ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ*. Phil. 66. E: *ὡς ... ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην*. Conv. 208. C: (*ὡς*) *ὑπὲρ τούτου κινδύνους ... κινδυνεύειν ἕτοιμοί εἰσι πάντας*. Pol. III. 387. C: *ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ* cet. **de*. Legg. VI. 776. E: *ὑπὲρ τοῦ Διὸς ἀγορεύων ὡς* cet. Apol. 39. E: *ἡδέως ἂν διαλεχθείην ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουῒ πράγματος*. Menex. 238. A. Pro simpl. genit. Menex. 238. B: *πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακήν*. II. Cum accus. *supra, ultra, plus quam*. Parm. 128. B: *ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους* (i. e. *ultra intelligentiae nostrae modum*) *φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρῆσθαι*. Pol. II. 372. B: *οὐχ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν ποιούμενοι τοὺς παῖδας*. VI. 488. A: *ναύκληρον μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ ὑπὲρ τοὺς ἐν τῇ νηῒ πάντας*. 509. A: (*εἰ*) *αὐτὸ ... ὑπὲρ ταῦτα κάλλει ἐστίν*. Critia 120. D: *ὃν ἂν* (v. *ἂν*) *μὴ τῶν δέκα τοῖς ὑπὲρ ἥμισυ δοκῇ*. Legg. II. 664. D: *τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη ... γεγονότας*. 665. B. VIII. 839. D: *ὡς ... οὐκ ἔστιν ὑπὲρ ἄνθρωπον*. Cum genit. Legg. IX. 857. A: (*ἐὰν*) *ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν ὑπὲρ τοῦ κλήρου* (nisi forte scrib. *ὑπὲρ τὸν κλῆρον*). In tempore et loco pos. est *supra*, germ. *über* vel *darüber hinaus*. Tim. 23. C: *ἦν ... ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη* cet. Critia 108. E: *τοῖς θ' ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας ἔξω κατοικοῦσι καὶ τοῖς ἐντὸς πᾶσιν*.

ὑπεράγαμαι, *mire oblector*. Conv. 180. A: *ὑπεραγασθέντες*.

ὑπεραγανακτῶ, *admodum indignor*. Pol. VII. 535. E: *ἣ ἂν* (*ψυχὴ*) *... ἑτέρων ψευδομένων ὑπεραγανακτῇ*.

ὑπεραγωνιῶ, *vehementer trepido* vel *aestuo*. Euthyd. 300. C: *καί μοι ἐδόκει ὑπεραγωνιᾶν ὁ Κτήσιππος διὰ τὰ παιδικά*.

ὑπεραίρω, *extollo*. Phaedr. 248. A: *ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἔξω τόπον τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλήν*. Intrans. *excedo*. Legg. IV. 717. D: *μήθ' ὑπεραίροντα τῶν εἰθισμένων ὄγκων* (Stob. *τὸν εἰθισμένον ὄγκον*) *μήτ' ἐλλείποντα* cet.

ὑπεραποθνήσκω, *pro altero morior*. Conv. 179. B: *ὑπεραποθνήσκειν*. 208. D. 180. A: *ὑπεραποθανεῖν*.

ὑπερβαίνω, *transgredior; transilio; migro; supero*. Tim. 44. E: *τὰ μὲν ὑπερβαίνειν, ἔνθεν δὲ ἐκβαίνειν*. Legg. VIII. 843. C: *ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους*. Pol. V. 478. C: *ὑπερβαίνουσα ἢ γνῶσιν σαφηνείᾳ ἢ ἄγνοιαν ἀσαφείᾳ*. II. 366. A: *ὑπερβαίνοντες καὶ ἁμαρτάνοντες*. Tim. 24. D: *πάσῃ ... πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβηκότες ἀρετῇ*. Pol. IX. 587. C:

τῶν νόθων (ἡδονῶν) εἰς τὸ ἐπέκεινα ὑπερβὰς ὁ τύραννος. Legg. VI. 755. A: *ὅπως ἄν τις πλέον ὑπερβὰς ἑβδομήκοντα ζῇ.* Pol. II. 373. D: *ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον.* IX. 586. A. Parm. 152. B: *οὐ γάρ που πορευόμενόν γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.* **praetermitto, omitto.* Ax. 368. C: *πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω.* Crat. 415. C: *δοκοῦμεν δέ μοι καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπερβεβηκέναι.* B: *ὃ οὔπω διήλθομεν, ἀλλ' ὑπερέβημεν.* Pol. VII. 528. D: *ὑπερβὰς αὐτὴν (τὴν βάθους αὔξης μέθοδον).* Tim. 54. A: *ὑπερβάντες τἄλλα.*

ὑπερβαλλόντως, supra modum. Pol. VI. 492. B: *ὑπερβ. ἑκάτερα.* Legg. II. 667. A: *πολιτικὸν ὑπερβ.* VIII. 836. A: *τὸ ... μὴ πλουτεῖν ... ἐξεῖναι ὑπερβ.*

ὑπερβάλλω, supero, vinco; etiam *supero*, i. e. *antecello* vel *emineo*, et *modum excedo* vel *nimius sum.* Gorg. 475. A: *ἆρα λύπῃ ὑπερβάλλει τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι;* Theaet. 180. A: *μᾶλλον ... ὑπερβάλλει τὸ οὐδ' οὐδὲν πρὸς τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας.* 192. C. Legg. V. 733. C. Phil. 45. B: *οὐχ αὗται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν —;* Legg. V. 734. B: *ὑπερβάλλουσι ἡδοναὶ ... λύπας ἐν ὑγιείᾳ.* Pol. II. 358. E: *πλέονι ... κακῷ ὑπερβάλλειν τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ ἀγαθῷ τὸ ἀδικεῖν.* X. 616. A. Gorg. 477. D: *ὑπερβάλλουσα τἄλλα.* Legg. V. 740. E: *ἐπίχυσις ... ὑπερβάλλουσα ... πολιτῶν.* Def. 415. E: *ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.* Gorg. 475. A: *ἢ ἀμφοτέροις ὑπερβάλλον κάλλιόν ἐστιν.* Polit. 283. E: *τὸ τὴν τοῦ μετρίου φύσιν ὑπερβάλλον.* Pol. III. 452. E: *ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ.* Legg. IV. 719. D: *τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην.* XII. 945. E: *ἄρχοντα ὑπερβάλλοντα πρὸς ἀρετήν.* Phaedr. 240. E: *ἀκαίρους τε ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι.* Tim. 86. B: *ἡδονὰς ... καὶ λύπας ὑπερβαλλούσας.* Legg. X. 899. A: *δυνάμεις ἄλλας τινὰς ὑπερβαλλούσας θαύματι.* Pol. X. 619. A: *φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε.* Legg. V. 734. C: *ὅπου δ' ὑπερβάλλεται (τὸ λυπηρόν).* Prot. 356. B: *ἐὰν ... τὰ ἀνιαρὰ ὑπερβάλληται ὑπὸ τῶν ἡδέων.* Critia 110. E: *ἀρετῇ ... πᾶσαν γῆν ὑπὸ* (v. *ὑπὲρ*) *τῆς ἐνθάδε ὑπερβάλλεσθαι.* Polit. 283. E: (*τὸ*) *ὑπερβαλλόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐν λόγοις* cet. Alc. I. 103. B: *οὐδεὶς ὃς οὐχ ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι ὑπὸ σοῦ πέφευγε.* Med. *antecello; eximius* vel *nimius sum.* Critia 115. E: *ὑπερεβάλλετο εἰς δύναμιν ἀεὶ τὸν ἔμπροσθεν.* Legg. IV. 719. D: *οὔσης ... ταφῆς τῆς μὲν ὑπερβεβλημένης, τῆς δὲ ἐλλειπούσης.* Pol. VIII. 558. B: *εἰ μή τις ὑπερβεβλημένην (eximiam) φύσιν ἔχοι.* Conv. 179. C: *οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα ὥστε* cet. Phaedr. 232. C: *μὴ χρήμασιν αὐτοὺς ὑπερβάλωνται.* Menex. 247. A: *ὅπως μάλιστα ... ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλείᾳ.* **differo.* Phaedr. 254. D: *δεομένων εἰς αὖθις ὑπερβαλέσθαι.*

ὑπερβατός, ή, όν, *traiectus*. Prot. 343. E: ὑπερβατὸν δεῖ θεῖναι ἐν τῷ ᾄσματι τὸ ἀλαθέως.

ὑπερβολή, ἡ, *redundantia, nimia copia; exsuperantia*; etiam in eo ponitur quod nimium est vel modum transit. Prot. 356. A: ὑπερβολὴ ἀλλήλων καὶ ἔλλειψις. Def. 416: ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ. Prot. 357. B: ὑπερβολῆς τε καὶ ἐνδείας οὖσα ... σκέψις. Pol. VI. 509. C: δαιμονίας ὑπερβολῆς! Tim. 86. A: ἐκ πυρὸς ὑπερβολῆς. Def. 415. A: τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως. Legg. V. 739. D: τούτων (τῶν νόμων) ὑπερβολῇ (*praestantiae*) πρὸς ἀρετὴν cet. Prot. 283. C: πᾶσαν τήν τε ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν. Tim. 75. E: διὰ τὴν ἐν ταῖς ὥραις ἐφ' ἑκάτερον ὑπερβολήν. De lege 319. D: οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου (*laus est quam alia nulla exsuperat*). Polit. 285. B: περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ὑπερβολῶν. Legg. VI. 776. A: ὑπερβολαῖς πλησμονῆς. Ep. VII. 326. C: ἀναλίσκειν ... δεῖν πάντα ἐς ὑπερβολάς.

ὑπερδικῶ, *defendo*. Phaed. 86. E: ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου.

ὑπερείδω, *aliquid tanquam fulcimentum subiicio*. Phaed. 99. B: ὁ δὲ ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ βάθρον τὸν ἀέρα ὑπερείδει (int. τῇ γῇ).

ὑπερεπαινῶ, *miris laudibus orno* vel *extollo*. Clit. 406: (ὅτι) τὴν Θρασυμάχου ... ξυνουσίαν ὑπερεπαινοῖ. Legg. I. 629. D: πρὸς πότερον ἐπαινῶν τὸν πόλεμον οὕτως ὑπερεπῄνεσας. Euthyd. 303. B: οὐδεὶς ὅστις οὐ τῶν παρόντων ὑπερεπῄνεσε τὸν λόγον καὶ τὼ ἄνδρε.

ὑπέρευ, *egregie*. Theaet. 185. D: ὑπέρευ ... ἀκολουθεῖς.

ὑπερέχω, *exsto, emineo; supero, praesto*. Gorg. 475. C: οὐκ ἄρα λύπῃ γε ὑπερέχει (τὸ ἀδικεῖσθαι). Tim. 24. D: πάντων ... ἐν ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ. Menex. 237. D: ὃ (ζῶον) συνέσει ... ὑπερέχει τῶν ἄλλων. Parm. 150. E: οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ. Phaed. 96. E: διὰ τὸ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχειν. Parm. 150. C. Legg. V. 731. A: τῇ τῶν ἄλλων διαβολῇ δεῖν οἰόμενος ὑπερέχειν. Phaed. 102. D: τοῦ μὲν τῷ μεγέθει ὑπερέχων τὴν σμικρότητα (sic locus scrib. videtur) cet. Epin. 991. A: τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον. Pol. VI. 509. B: πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος. Tim. 36. A: ὑπερέχουσαν. Phaed. 102. D: τῆς σμικρότητος ... ὑπερέχον. Parm. 150. D: τὸ ... μήτε ὑπερέχον μήθ' ὑπερεχόμενον. Critia 115. E: βάθος ... ὑπερέχον (sic Par. A. c. al. Vulg. ὑπερέχοντα) τῆς θαλάττης. Phil. 45. D: τῷ σφόδρα ... ὑπερεχούσας (ἡδονάς). Legg. III. 696. B: τὰς τιμὰς ὑπερεχούσας. Pol. VII. 514. B: σκεύη ... παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου. Parm. 150. E: οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο. Phaed. 102. C: οὐδὲ ... ὑπὸ Φαίδωνος ὑπερέχεσθαι. D. Parm. 150. D: τὴν τοῦ ὑπερέχειν τε καὶ ὑπερέχεσθαι (δύναμιν). Tim. 36. A: ὑπερεχομένην.

ὑπερηφανία, ἡ, superbia cum contemtione coniuncta. Conv. 219. C: δικασταὶ γάρ ἐστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. Pol. III. 391. C: ὑπερηφανίαν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Menex. 240. D: κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας.

ὑπερήφανος, ὁ ἡ, superbus. Men. 90. A: οὐχ ὑπερήφανος δοκῶν εἶναι πολίτης cet. Sensu bono est *magnificus, eximius.* Phaed. 96. A: ὑπερήφανος γάρ μοι ἐδόκει εἶναι (ἡ σοφία). Gorg. 511. D: οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη. Conv. 217. E: Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον.

ὑπερηφάνως, superbe, elate, cum v. ἔχειν *superbe* vel *elatius se gerere.* Theaet. 175. B: τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχω, τὰ δὲ cet. Pol. III. 399. B: μὴ ὑπερηφάνως ἔχοντα. Legg. III. 691. A: βασιλέων ... ὑπερηφάνως ζώντων διὰ τρυφάς.

ὕπερθεν, superne, c. art. *supernus.* Men. 81. B. (Pind.).

ὑπερθέω, supero vel *exsupero.* Legg. I. 648. D: τὴν ... δύναμιν ὑπερθέων καὶ κρατῶν.

ὑπεριδεῖν, despicere, contemnere. Pol. VI. 496. B: ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ καὶ ἀτιμάσασα τὰ τῆς πόλεως ὑπερίδῃ. Phaedr. 249. C: ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναί φαμεν. Soph. 243. A: ὅτι λίαν τῶν πολλῶν ἡμῶν ὑπεριδόντες ὠλιγώρησαν.

ὑπερκύπτω, me erigens prospecto. Euthyd. 271. A: ὑπερκύψας ... κατεῖδον.

ὑπέρμετρος, ὁ ἡ, nimius et in univ. *ingens.* Legg. IX. 864. D: νόσοις ἢ γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνεχόμενος.

ὑπέρογκος, ὁ ἡ, immodicus. Legg. V. 728. E: τὰ ... ὑπέρογκα ἑκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται. Ep. III. 317. C: τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους.

ὑπεροπτικός, ή, όν, contemnens. Def. 416: ἀδικία ἕξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

ὑπερορία, (γῆ s. χώρα), *ἡ, terra* s. *regio externa.* Phaedr. 230. D: ἐκ τοῦ ἄστεος οὔτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς cet. Legg. IX. 866. D: εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπεμπέτω. XI. 936. C. Idem IX. 855. C. pro ὑπερορίαν rep. videtur.

ὑπερορίζω, extermino. Pol. VII. 560. D: μετριότητα ... ὑπερορίζουσι.

ὑπερορῶ, despicio, contemno. Pol. II. 364. A: τοὺς δὲ ἀτιμάζειν τε καὶ ὑπερορᾶν. Critia 120. E: πλὴν ἀρετῆς πάντα ὑπερορῶντες. Phaedr. 232. D: ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων ... ὑπερορᾶσθαι.

ὕπερος, ὁ, pistillum. Theaet. 209. D: ὑπέρου ... περιτροπή (prov.)

ὑπερουράνιος, ὁ ἡ, supercoelestis. Phaedr. 247. C: τὸν ... ὑπερουράνιον τόπον.

ὑπεροχή, ἡ, exsuperantia. Def. 416: ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ. Legg. IV. 711. D: κατὰ πλούτων ὑπεροχάς. In dicendo est Lat. *anfractus.* Polit. 283. C: (περὶ) πάσης ὑπεροχῆς τε καὶ ἐλλείψεως.

ὑπερπηδῶ, *supero, antecello.* Legg. III. 677. E: πολὺ ... ὑμῖν ὑπερεπήδησε τῷ μηχανήματι τοὺς ξύμπαντας cet.

ὑπέρπλουτος, ὁ ἡ, *praedives.* Pol. VIII. 552. B: οὐ γὰρ ἂν οἱ μὲν ὑπέρπλουτοι ἦσαν, οἱ δὲ παντάπασι πένητες. Ib. 562. B. pro v. ὑπέρπλουτος e codd. aliquot πλοῦτος scrib. videtur.

ὑπερπονῶ, *pro altero laboro* vel *conficior.* Legg. IV. 717. C: ὑπερπονούντων ὠδῖνας παλαιὰς ἐπὶ νέοις δανεισθείσας.

ὑπερσκελής, ὁ ἡ, *grandiora* vel *inaequalia crura habens.* Tim. 87. E: ὑπερσκελὲς ... σῶμα.

ὑπέρσοφος, ὁ ἡ, *mirum quam sapiens.* Euthyd. 289. E: ὑπέρσοφοι.

ὑπερτερία, ἡ, *sirpea* (*Wagenkorb*). Theaet. 207. A.

ὑπέρτερος, α, ον, *superior.* Phaedr. 227. B: καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα ποιήσασθαι (e Pind.). Gorg. 484. B: ὑπερτάτᾳ χερί (Pind.).

ὑπέρυθρος, ὁ ἡ, *subruber.* Pol. X. 617. A: ὑπέρυθρον (χρῶμα ἔχειν).

ὑπερφρονῶ, *despicio, contemno.* Phaedr. 258. B: οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος. Alc. I. 104. A: τὸν δὲ λόγον ᾧ (*causam cur*) ὑπερπεφρόνηκας ἐθέλω διελθεῖν.

ὑπερφυής, ὁ ἡ, *mirus.* Gorg. 477. D: ὑπερφυεῖ τινὶ ... ὡς μεγάλῃ βλάβῃ cet. Etiam *mirum quam absurdus.* Gorg. 467. B: σχέτλια (Stob. σχέτλιά γε) λέγεις καὶ ὑπερφυῆ.

ὑπερφυῶς, *mire, mirum in modum,* cum coni. ὡς *mirum quam.* Prot. 356. A: ὑπερφυῶς ἐδόκει ἅπασιν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰρημένα. Phaedr. 234. C: οὐχ ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρῆσθαι; Gorg. 481. B: ὑπερφυῶς σπουδάζειν. 496. C: ὑπερφυῶς ὡς (sic Cl. al. Vulgo ὡς deest) ὁμολογῶ. Phaed. 66. A: ὑπερφυῶς ... ὡς ἀληθῆ λέγεις. 76. E. Theaet. 155. C: ὑπερφυῶς ὡς θαυμάζω τί ποτ' ἐστὶ ταῦτα. Conv. 173. C: ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. Pol. VII. 525. B: ὑπερφυῶς μὲν οὖν (respons.). 539. B. al.

ὑπέρχομαι, *subeo.* Phaedr. 251. A: καί τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων. **me insinuo, adulor.* Crit. 53. E: ὑπερχόμενος ... βιώσει πάντας ἀνθρώπους καὶ δουλεύων.

ὑπέρψυχος, ὁ ἡ, *animo superior* vel *valentior.* Tim. 88. A: σῶμα ... μέγα καὶ ὑπέρψυχον (sic Par. A. c. al. Vulgo ὑπέρψυχρον).

ὑπερωτῶ, interrogo ita ut aliud quid subiiciam. Gorg. 483. A: κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις, ἐὰν ... τις κατὰ νόμον λέγῃ, κατὰ φύσιν ὑπερωτῶν cet.

ὑπεύθυνος, ὁ ἡ, *obnoxius, lege adstrictus.* Ep. VIII. 355. E: τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική.

ὑπέχω, *suppono, subiicio.* Theaet. 191. D: ὑπέχοντες αὐτὸ ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ἐννοίαις. **subeo, sustineo.* Legg. VI. 754. E: δίκην ὑπεχέτω τῷ βουλομένῳ μετιέναι cet. 767. E. VIII. 844. C. IX. 865. C. VI. 762. A: ὑπεχέτωσαν ... δί-

κας. Apol. 33. A: τούτων ἐγὼ ... οὐκ ἂν δικαίως τὴν αἰτίαν ὑπέχοιμι. Phaed. 98. E: ὑπέχειν τὴν δίκην. 99. A: ὑπέχειν τῇ πόλει δίκην. Legg. VI. 762. B. IX. 872. C: καθάπερ ἂν εἰ πολίτην κτείνας ὑπεῖχε φόνου δίκας. VI. 762. B: (τὸν) μὴ ἐθελήσαντα ὑποσχεῖν ἑκόντα τιμωρίαν. IX. 861. D: μὴ θελήσας κρίσιν ὑποσχεῖν. IV. 716. B: ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ. XI. 921. A: δίκην τῷ θεῷ ὑφέξει. Pol. III. 403. C: ψόγον ἀμουσίας ... ὑφέξοντα. V. 457. E: ὑφεκτέον ... δίκην. Cum v. λόγον est *rationem reddere.* Legg. VI. 774. B: ἐν ταῖς εὐθύναις τοῦ τοιούτου λόγον ὑπεχέτω πᾶς. Charm. 162. C: βουλόμενος μὴ αὐτὸς ὑπέχειν λόγον. Prot. 338. D: πάλιν οὗτος ἐμοὶ λόγον ὑποσχέτω ὁμοίως. Euthyd. 285. E: ἦ καὶ ὑπόσχοις ἂν τούτου λόγον; Gorg. 465. A: ὑποσχεῖν λόγον. **permitto.* Gorg. 497. B: ὑπόσχες Σωκράτει ἐλέγξαι ὅπως ἂν βούληται.

ὑπήκοος, ὁ ἡ, *dicto audiens, subiectus.* Pol. VIII. 549. A: ἀρχόντων ... σφόδρα ὑπήκοος. Def. 411. E: ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος. Pol. IV. 441. E: τῷ θυμοειδεῖ (προσήκει) ὑπηκόῳ εἶναι καὶ ξυμμάχῳ τούτου (τοῦ λογιστικοῦ). V. 463. D: (περὶ) τοῦ ὑπήκοον δεῖν εἶναι τῶν γονέων. Legg. IX. 875. C: νοῦν οὐδενὸς ὑπήκοον οὐδὲ δοῦλον. 856. B: (ὃς ἂν) ἑταιρείαις ... τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιῇ. 864. A. Locr. 103. C. Lys. 210. C: ἐσόμεθα ἄλλων ὑπήκοοι. Legg. III. 701. B: νόμων ζητεῖν μὴ ὑπηκόοις εἶναι. Pol. III. 389. D: ἀρχόντων ὑπηκόους εἶναι. IV. 440. D.

ὑπηνήτης, ὁ, *barbatus.* Prot. 309. B: ἥβην ... τοῦ ὑπηνήτου.

ὑπηρεσία, ἡ, *ministerium, adminiculum;* etiam *obsequium;* plur. *ministri.* Legg. XII. 961. E: ἰατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Euth. 14. D: τίς αὕτη ἡ ὑπηρεσία ἐστὶ τοῖς θεοῖς; Tim. 33. D: οὐδὲ ποδῶν οὐδὲ ὅλως τῆς περὶ τὴν βάσιν ὑπηρεσίας (τὴν ... ὑπηρεσίαν?). Legg. V. 729. D: ὅστις ... νικᾶν δέξαιτ' ἂν δόξῃ ὑπηρεσίας τῶν οἴκοι νόμων. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας (*per ministeria in reditu praestita*). Pol. VI. 498. B: ὑπηρεσίαν φιλοσοφίᾳ κτωμένους. Tim. 44. D. Legg. IV. 717. C: πρὸς τὸ παρέχειν αὐτὰ εἰς ὑπηρεσίαν ἐκείνοις. Apol. 30. A: τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν. De lege 320. C: ὑπηρεσίαν τῇ βασιλικῇ (ἐπεπαίδευτο: *ad ministeria regiae facienda institutus erat*). Legg. XII. 956. E: ὑπηρεσιῶν (*ministrorum*) ἑκάσταις τῶν ἀρχῶν καταστάσεις. Ep. VII. 350. A: οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν. Legg. V. 729. D: σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἡγούμενος ἢ 'κεῖνοι.

ὑπηρέτημα, τό, *ministerium, officium.* Alc. I. 106. B: εἰ ... μὴ χαλεπόν τι λέγεις τὸ ὑπηρέτημα, ἐθέλω. Euthyd. 282. B: ὁτιοῦν ἐθέλοντα ὑπηρετεῖν τῶν καλῶν ὑπηρετημάτων. Legg. VI. 763. A: ἐπὶ τὰ ἴδια ... ὑπηρετήματα.

ὑπηρέτης, ὁ, *minister,* fem. ὑπηρέτις, *ministra.* Phaed.

116. B: *ὁ τῶν ἕνδεκα ὑπηρέτης.* Pol. VIII. 552. B: *οὔτε ἄρχων οὔτε ὑπηρέτης ἦν αὐτῆς (τῆς πόλεως).* Legg. XII. 968. A: *ὑπηρέτης ... ἄλλοις ἄρχουσιν.* Polit. 305. C: *νόμων φύλακα καὶ ὑπηρέτιν ἐκείνης.* Theaet. 173. C: *ὅτι οὐχ ἡμεῖς ... τῶν λόγων ὑπηρέται* cet. Pol. II. 373. B: *ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται.* Legg. IV. 720. A: *ὑπηρέται τῶν ἰατρῶν.* IX. 873. B: *οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρέται.* Polit. 289. C: *τὸ ... δούλων καὶ πάντων ὑπηρετῶν λοιπόν.* Legg. I. 645. A. XII. 965. A: *ὑπηρέταις χρωμένους μετὰ ξυμβουλίας τοῖς νέοις.* Euth. 13. E: *ἡμῖν ὑπηρέταις χρώμενοι (οἱ θεοί).* Ion. 534. C. Polit. 290. B: *ὑπηρέτας, ἀλλ' οὐκ αὐτοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρχοντας.* Legg. IV. 715. C: *τοὺς δ' ἄρχοντας λεγομένους νῦν ὑπηρέτας τοῖς νόμοις ἐκάλεσα* cet. VI. 755. B. 773. E: *τῷ θεῷ ὑπηρέτας.*

ὑπηρετικός, ή, όν, ministrans, serviens, servilis; fem. etiam *ministerium.* Euth. 13. D: *ὑπηρετική τις ἂν ... εἴη θεοῖς.* Ib. *ἡ ἰατροῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν τυγχάνει οὖσα ὑπηρετικὴ* cet. E: *ἡ ... θεοῖς ὑπηρετικὴ* cet. Def. 411. E: *ἕξις ὑπηρετικὴ ὀρθῶν νόμων.* 412. A: *τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως.* Polit. 290. C: *ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί.* 289. E: *ὅσοι τοῖς νῦν δὴ ῥηθεῖσιν εἰς ὑπηρετικὴν ἑκόντες αὐτοὺς τάττουσι.* 305. A. Legg. XII. 942. E: *τὸ μὲν ὑπηρετικώτατον ἅπαντι τῷ σώματι, τὸ δὲ ἀρχικώτατον.*

ὑπηρετῶ, ministro, servio, officia praesto; etiam *aliquid exsequor, administro* vel *procuro.* Conv. 196. C: *πᾶς ... ἑκὼν Ἔρωτι πᾶν ὑπηρετεῖ.* 185. A: *ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὁτιοῦν ἂν ὁτῳοῦν ὑπηρετοῖ.* Pol. V. 455. C. Alc. I. 104. B: *οἵ εἴ τι δέοι ὑπηρετοῖεν ἄν σοι.* Prot. 326. B: *ἵνα τὰ σώματα βελτίω ἔχοντες ὑπηρετῶσι τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ.* Pol. X. 601. D. Phaedr. 240. D: *ὥστε μεθ' ἡδονῆς ... αὐτῷ ὑπηρετεῖν.* Gorg. 492. A. Conv. 184. D: *ὑπηρετῶν ὁτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν.* Pol. I. 343. E: *ὅταν μηδὲν ἐθέλῃ αὐτοῖς ὑπηρετεῖν παρὰ τὸ δίκαιον.* V. 467. A: *διακονεῖν καὶ ὑπηρετεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον.* Legg. II. 654. C. Polit. 304. E: *ὑπηρετοῦν (εἶδος) ταύτῃ.* Tim. 75. E. Pol. I. 343. C: *οἰκεία ... τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη.* VII. 540. E: *τούτῳ ὑπηρετοῦντες.* Tim. 68. E: *χρώμενος ταῖς περὶ ταῦτα αἰτίαις ὑπηρετούσαις.* 46. E: *οἷς (ξυναιτίοις) θεὸς ὑπηρετοῦσι χρῆται* cet. Polit. 290. A: *θῆτας πᾶσιν ἑτοιμότατα (v. ἑτοίμους) ὑπηρετοῦντας.* Pol. IV. 427. B. Alc. I. 106. B: *ἂν ἓν μόνον μοι ἐθέλῃς βραχὺ ὑπηρετῆσαι.* Polit. 290. B: *ὑπηρετήσαντες.* Pol. X. 601. E: *ὁ δ' ὑπηρετήσει (imperata faciet.* Vulg. *ὑπηρέτης οὗ). *obsequor, obtempero.* Tim. 70. D: *ἵνα ... τῷ λόγῳ μετὰ θυμοῦ δύναιτο ὑπηρετεῖν.* Legg. XI. 914. A: *τοῦτο ἡ πόλις ὑπηρετοῦσα ταῖς μαντείαις δράτω τοῦ θεοῦ.* Ep. VII. 331. A: *ταῖς ... βουλήσεσι καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα.* Legg. V. 729. D: *ὡς ὑπηρετηκὼς πάντων κάλλιστ' ἀνθρώπων αὐ-*

τοῖς (τοῖς νόμοις) ἐν τῷ βίῳ. VII. 822. E: *τὸν ὑπηρετήσαντα τοῖς νόμοις ἄριστα καὶ πειθόμενον μάλιστα.*

ὑπηχῶ, *succino.* Phaedr. 230. C: *θερινὸν ... ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ.*

ὑπισχνοῦμαι, *polliceor.* Phaedr. 235. D: *καί σοι ἐγὼ ... ὑπισχνοῦμαι χρυσῆν εἰκόνα ... ἀναθήσειν.* Gorg. 449. B: *ὅπερ ὑπισχνεῖ.* Pol. VIII. 566. E: *ὑπισχνεῖται ... πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.* Prot. 319. A: (*δοκεῖς μοι*) *ὑπισχνεῖσθαι ποιεῖν ἄνδρας ἀγαθοὺς πολίτας.* Pol. IX. 579. A: *ὑπισχνεῖσθαι πολλά.* Legg. X. 909. E: *ἱδρύσεις ὑπισχνεῖσθαι θεοῖς.* Phaedr. 240. E: *πολλὰ καὶ μετὰ πολλῶν ὅρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος.* Legg. X. 909. B: *θεοὺς ὑπισχνούμενοι πείθειν.* Apol. 33. B: *ὧν μήτε ὑπεσχόμην μηδενὶ μηδ' ν πώποτε μάθημα μήτε ἐδίδαξα.* Phil. 20. A: *ὑπέσχου γάρ.* Pol. IV. 427. D: *σὺ γὰρ ὑπέσχου ζητήσειν.* Euth. 9. D. Gorg. 448. D: *ὃ ὑπέσχετο Χαιρεφῶντι οὐ ποιεῖ.* Conv. 199. A: *ἡ γλῶττα ... ὑπέσχετο.* Legg. III. 695. D. Ep. II. 314. E. Euthyd. 278. C: *ἵνα μοι ὃ ὑπέσχοντο ἀποδῶσιν* (v. *ἀποδώσειν*). Phaedr. 235. D: *ἕτερα ὑποσχέθητι* (*ὑπόσχου?* Vid. Annot. p. 293.) *εἰπεῖν.* Legg. III. 683. B: *εἴ ... τις ἡμῖν ὑπόσχοιτο θεὸς ὡς* cet. Ion. 542. A: *περὶ Ὁμήρου ὑποσχόμενος ἐπιδείξειν.* Ep. III. 318. B: *ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας.* Legg. IX. 856. A: *ὑποσχόμενον ... εἰς δύναμιν τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν.* **profiteor.* Soph. 232. D: *ἆρ' οὐχ ὑπισχνοῦνται ποιεῖν ἀμφισβητητικούς;* Men. 95. C: *ὅτι οὐκ ἄν ποτε αὐτοῦ τοῦτο ἀκούσαις ὑπισχνουμένου.* Soph. 234. C: *τὸν ... ὑπισχνούμενον δυνατὸν εἶναι μιᾷ τέχνῃ πάντα ποιεῖν.* Lach. 182. E: *ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπισχνούμενοι.* Men. 95. C: *ὅταν ἀκούσῃ ὑπισχνουμένων.* Soph. 232. D: *μὴ τοῦτο ὑπισχνουμένοις.* Men. 90. E: *παρὰ ... τοὺς ὑπισχνουμένους διδάξειν τὴν τέχνην.* 91. B. Theaet. 178. E: *τοῦτό γε σφόδρα ὑπισχνεῖτο πάντων διαφέρειν αὐτός.*

ὕπνος, ὁ, *somnus.* Prot. 310. D: *ἐπειδὴ δὲ τάχιστά με ... ὁ ὕπνος ἀνῆκεν.* Legg. VII. 808. B: *ὕπνος ... πολὺς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ... ἁρμόττων ἐστὶ κατὰ φύσιν.* Pol. VI. 503. D: *ὕπνου τε καὶ χάσμης ἐμπίπλανται.* Tim. 45. D: *ἔτι δὲ ἐπαγωγὸν γίγνεται ὕπνου.* Legg. VII. 791. A. Lys. 204. D: *ἐξ ὕπνου ἐγρομένοις.* Theaet. 190. B: *οὐδ' ἐν ὕπνῳ πώποτε ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς σεαυτὸν ὡς* cet. Pol. V. 476. C. IX. 574. D. Conv. 223. B: *ἓ δὲ ὕπνον λαβεῖν.* Pol. IX. 571. C: *τὰς περὶ τὸν ὕπνον ... ἐγειρομένας* (*ἐπιθυμίας*). D: *ὅταν ... τις ... εἰς τὸν ὕπνον ἴῃ.* Tim. 71. C: *καθ' ὕπνον.* Legg. VII. 800. A. Pol. VII. 537. B: *κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι μαθήμασι πολέμιοι.* I. 330. E: *ἐκ τῶν ὕπνων ... ἐγειρόμενος.* Soph. 266. B: *τὰ ... ἐν τοῖς ὕπνοις ... φαντάσματα.* Pol. IX. 572. B.

ὑπνώδης, ὁ ἡ, *somniculosus.* Pol. III. 404. A: *ὑπνώδης αὕτη γέ τις* (*ἡ ἕξις*).

ὑπνώττω, *dormito.* Pol. VII. 534. C: ὀνειροπολοῦντα καὶ ὑπνώττοντα.

ὑπό. I. Cum gen. *sub.* Phaedr. 230. B: ἡ ... πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ῥεῖ. 249. A: εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαστήρια. Gorg. 469. D: λαβὼν ὑπὸ μάλης ἐγχειρίδιον. Phaed. 113. D: περιελιχθεὶς ... πολλάκις ὑπὸ γῆς. Pol. III. 414. D: ἦσαν δὲ τότε ... ὑπὸ γῆς. Legg. VII. 789. C: λαβόντες ὑπὸ μάλης. Apol. 18. B. 19. B. Cum verbo pass. iunctum est *a.* Phaedr. 234. E: ὑπ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τὸν λόγον ἐπαινεθῆναι. Gorg. 525. B: ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ. Ib. δίκην διδόντες (i. q. *puniti*) ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Conv. 222. E: οἷα αὖ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου! al. **per, a. e.* Prot. 345. B: ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου ἢ ὑπὸ νόσου cet. Phaedr. 275. A: αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν. Phaed. 66. C: ὑπ' αὐτοῦ. Theaet. 176. E: ὑφ' ἑαυτοῦ. Pol. I. 354. A: ὑπὸ σοῦ (*tuo beneficio*). Phaed. 99. B: δίνην ... ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ (*vorticem quem coelum efficiat*). Theaet. 142. B: χαλεπῶς ἔχει καὶ ὑπὸ τραυμάτων τινῶν. Soph. 242. E: τοτὲ μὲν ἓν εἶναί φασι τὸ πᾶν καὶ φίλον ὑπ' Ἀφροδίτης. Phil. 66. A: ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων. Pol. II. 378. D: Ἥρας ... δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός. VI. 509. B: τὸ εἶναι ὑπ' ἐκείνου αὐτοῖς προςεῖναι. **propter, ob.* Prot. 310. C: ὑπό τινος ἄλλου ἐπελαθόμην. 315. D: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων. Phaed. 107. A: ὑπὸ ... τοῦ μεγέθους περὶ ὧν οἱ λόγοι εἰσί cet. Soph. 251. C: ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως. Conv. 184. A: ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Pol. VII. 514. B: τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. X. 611. D: ὑπὸ τοῦ ... ἐκκεκλάσθαι cet. **prae* vel *per* (germ. *aus* et *vor*). Phaedr. 237. A: ὑπ' αἰσχύνης. 275. B: ὑπ' εὐηθείας. Phaed. 101. E: ὑπὸ σοφίας. 113. E: ὑπ' ὀργῆς. Theaet. 146. A: ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι. 167. B: ὑπὸ ἀπειρίας. Conv. 192. A: οὐ γὰρ ὑπ' ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν, ἀλλ' cet. 218. B: ὑπὸ τῆς ὀδύνης. Pol. III. 405. B: ὑπὸ ἀπειροκαλίας. — In comitatu pos. est germ. *bei*, *unter.* Pol. V. 461. A: οὐχ ὑπὸ θυσιῶν οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς. Legg. XI. 917. E: τυπτέσθω πληγάς, ὑπὸ κήρυκος ἐν ἀγορᾷ κηρύξαντος (nos: *wobei* cet.). 928. D. XII. 958. B. II. Cum dat. est *sub.* Phaedr. 228. D: τί ... ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. Phil. 38. D: ὑπό τινι δένδρῳ. Praecipue ponitur in *ductu*, *imperio* al., ita ut sit subiectum, iunctum vel tale quid. Gorg. 456. A: ὅτι ... ἁπάσας τὰς δυνάμεις συλλαβοῦσα ὑφ' αὑτῇ ἔχει. Parm. 137. A: ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι. Pol. I. 351. B: πολλὰς (πόλεις) ... καὶ ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην. VIII. 558. D: ὑπὸ τῷ πατρὶ τεθραμμένος ἐν τοῖς ἐκείνου ἤθεσι. 563. C: τὸ ... τῶν θηρίων τῶν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις cet. IX. 574. C: καταδουλώσασθαι ἂν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνοις. E: ὅτε ἦν αὐτὸς ἔτι ὑπὸ νόμοις τε καὶ πατρί. Lach. 184. E: ὑπὸ

παιδοτρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος. Etiam *infra*. Conv. 222. E: ἐὰν ... ὑπὸ σοὶ κατακλίνῃ Ἀγάθων cet. Pol. VIII. 553. D. Saepius substantivi appositi amplificatio est. Conv. 205. B: αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι. Pol. VI. 511. A: μανθάνω ... ὅτι τὸ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις ... λέγεις. Hipp. mai. 295. D: τά τε ὑπὸ τῇ μουσικῇ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἄλλαις τέχναις (ὄργανα). III. Cum accus. est *sub* et *infra*. Phaedr. 251. B: ὥρμησε φύεσθαι ... ὑπὸ πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος. Phaed. 111. D: τούτους ... πάντας ὑπὸ γῆν εἰς ἀλλήλους συντετρῆσθαι. Pol. VI. 496. D: ὑπὸ τειχίον ἀποστάς. Legg. II. 789. C: ὑπὸ τὴν ἀγκάλην ἐντὸς (λαβόντες). Id quod ὑπό cum genit. Tim. 23. D: ὁπόσων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοὴν παρεδεξάμεθα. (Ep. VII. 326. C: τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων.) 77. C: ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας. Legg. II. 670. A. **ad*. Phaedr. 247. B: ἄκραν ὑπὸ (v. ἐπὶ) τὴν οὐράνιον ἁψῖδα. 268. A: ταῦτα ... ὑπ' αὐγὰς ... μᾶλλον ἴδωμεν. Pol. X. 620. E: ἄγειν αὐτὴν πρὸς τὴν Κλωθώ, ὑπὸ τὴν ἐκείνης χεῖρα cet. Etiam *iuxta*. Pol. IV. 439. E: ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἐκτός. Lys. 203. A: ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος. — Ὑπό τι, germ. *einigermassen, etwas*. Phaedr. 242. D: εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ. Gorg. 493. C: ταῦτ' ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα.

ὑποάμουσος, ὁ ἡ, *a literis aliquantulum alienus*. Pol. VIII. 548. E: ὑποαμουσότερον (δεῖ αὐτὸν εἶναι).

ὑποβαίνω, *decresco*. Legg. VI. 775. B: καθάπερ ὑποβέβηκεν ἑκάστῳ τὸ τίμημα.

ὑποβάλλω, *subiicio, interpono*. Gorg. 491. A: ἢ οὔτε ἐμοῦ ὑποβάλλοντος ἀνέξει οὔτ' αὐτὸς ἐρεῖς; Med. *suppono* (ut liberos). Menex. 237. E: ὑποβαλλομένη (γυνή). Pol. VII. 538. A: πρὸς τοὺς ὑποβαλομένους (codd. plures ὑποβαλλομένους).

ὑποβαρβαρίζω, *aliquantulum barbare loquor*. Lys. 223. A: ὑποβαρβαρίζοντες.

ὑποβλέπω, *limis oculis adspicio*. Conv. 220. B: οἱ ... στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. Eryx. 395. A: ὑποβλέψας ... ὥσπερ τι ἀδικούμενος. Med. Crit. 53. B: ὑποβλέψονταί σε διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων. **intueor*. Phaed. 117. B: ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ὑποβολή, ἡ, *suppositio* (liberorum). Pol. VII. 538. A: ἐν ἐκείνῳ ... τῷ χρόνῳ ᾧ οὐκ ᾔδει τὰ περὶ τῆς ὑποβολῆς.

ὑποβολιμαῖος, α, ον, *subditicius*. Pol. VII. 537. E: εἴ τις ὑποβολιμαῖος τραφείη ἐν πολλοῖς ... χρήμασι.

ὑποβρύχιος, α, ον, *submersus*. Phaedr. 248. A: ὑποβρύχιαι ξυμφέρονται (αἱ ψυχαί).

ὑπόγειος, ὁ ἡ, *subterraneus*. Ax. 371. A: κατὰ τὴν ὑπόγειον οἴκησιν (v. κίνησιν).

ὑπογελῶ, *subrideo*. Charm. 162. B: *καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ὑπεγέλασε.*

ὑπογίγνομαι, *suborior*. Locr. 104. A: *εἰ καί τι νοσώδες ὑπογένοιτο.*

ὑπογραφή, *ἡ*, *libellus* s. *actio*. Theaet. 172. E: *ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην* (*ὁ ἀντίδικος ἔχων*). **adumbratio, delineatio*. Pol. VIII. 548. D: *διὰ τὸ ἐξαρκεῖν ... ἰδεῖν καὶ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον.* Legg. V. 737. D: *σχήματος ἕνεκα καὶ ὑπογραφῆς.* Pol. VI. 504. D: *οὐχ ὑπογραφὴν ... ἀλλὰ τὴν τελεωτάτην ἀπεργασίαν.*

ὑπογράφω, *literarum lineamenta* vel *ductus praescribo*. Prot. 326. D: *ὥσπερ οἱ γραμματισταὶ τοῖς μήπω δεινοῖς γράφειν τῶν παίδων ὑπογράψαντες γραμμὰς τῇ γραφίδι.* In univ. *praescribo*. Legg. V. 734. E: *νόμους πολιτείας ὑπογράφειν.* IV. 711. B: *αὐτὸν πρῶτον πάντα ὑπογράφοντα τῷ πράττειν.* Prot. 326. D: *ἡ πόλις νόμους ὑπογράψασα.* **adumbro, delineo*. Legg. XI. 934. C: *καθάπερ ζωγράφον ὑπογράφειν ἔργα ἑπόμενα τῇ γραφῇ.* Theaet. 171. D: *ἣ ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν* (nos: *wie wir es dargestellt haben*). Pol. VIII. 548. D: *ὡς λόγῳ σχῆμα πολιτείας ὑπογράψαντα μὴ ἀκριβῶς ἀπεργάσασθαι.* Med. Legg. VII. 803. A: *οἷον δή τις ναυπηγὸς ... τὰ τροπιδία ὑπογράφεται τῶν πλοίων σχήματα.* Pol. VI. 501. A: *οὐκοῦν μετὰ ταῦτα οἴει ὑπογράψασθαι ἂν τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας;*

ὑπόγυιος, unde *ἐξ ὑπογυίου*, *subito*. Menex. 235. C: *ἐξ ὑπογυίου ... παντάπασιν ἡ αἵρεσις γέγονεν.*

ὑποδεέστερος (*ὑποδεής*), *α*, *ον*, *egentior*; *inferior*, *cedens*. Charm. 158. A: *σύμπασα ... αὕτη ἡ οἰκία οὐδὲν τῆς ἑτέρας ὑποδεεστέρα.* Euthyd. 289. E: *μικρῷ ... ἐκείνης ὑποδεεστέρα.* Phaedr. 239. A: *ἥττω ... καὶ ὑποδεέστερον ἀεὶ ἀπεργάζεται.* Legg. VI. 773. A: *τὸν ὑποδεέστερον* (*egentiorem*) *ἀεὶ τιμῶντα εἰς τὴν κοινωνίαν ξυνιέναι.* Alc. I. 104. C: *ἐκεῖνο ... ὑποδεέστερον ὄντες ἐκρατήθησαν.* Tim. 65. E: *τὰ ... ὑποδεέστερα* (*debiliora*) *τῆς λιτρώδους ἕξεως* cet.

ὑπόδεσις, *ἡ*, *calceamentum*. Charm. 173. B: *τὴν ἀμπεχόνην καὶ ὑπόδεσιν πᾶσαν.* Prot. 322. A: *ὑποδέσεις.* Pol. IV. 425. B.

ὑποδέχομαι, *suscipio*, *recipio*; etiam *excipio* (familiariter, hospitio al.). Legg. XII. 955. B: *ἐάν τις κλεμμάδιον ὁτιοῦν ὑποδέχηται γιγνώσκων.* 952. E: *ὃν ἀγοραῖς καὶ λιμέσι ... ὑποδέχεσθαι χρὴ τοὺς ἐπὶ τούτοις ἄρχοντας τεταγμένους.* 953. B. Critia 118. D: *τὰ ... ἐκ τῶν ὀρῶν καταβαίνοντα ὑποδεχομένη ῥεύματα.* Soph. 235. C: *διαιροῦντας ἀεὶ τὴν ὑποδεχομένην αὐτὸν μοῖραν.* Eryx. 396. E: *ὥσπερ ὑπεδέξω* (nos: *wie du dich anheischig gemacht hast*. Vulgo *ὑπεδείξω*). Theag. 129. A: *ὃς Τίμαρχον ὑπεδέξατο φεύγοντα.* Legg. III. 682. D: *οἳ καὶ ἀφικομένους τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς αὑτῶν*

πόλεις τε καὶ οἰκίας οὐ καλῶς ... ὑπεδέξαντο. Lys. 205. C: *ὡς ... ὁ πρόγονος αὐτῶν ὑποδέξαιτο τὸν Ἡρακλέα.* Men. 91. A: (*ἣ*) *πολίτας καὶ ξένους ὑποδέξασθαι ... ἐπίστανται.* Menex. 247. C: *ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς ... οὐδεὶς εὐμενῶς ὑποδέξεται.* Crit. 54. C: *οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέξονται.* Legg. XII. 953. B: *ὃν στρατηγοῖς ... ὑποδεκτέον ἐστὶ μόνοις.* Ut Lat. *suscipere aliquem*, est etiam *tueri* vel *tutari.* Menex. 237. C: *τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης καὶ ὑποδεξαμένης.* Sensu hostili, ut Lat. *excipere*, est *adoriri, corripere.* Legg. XII. 944. B: *χειμώνων ἐν τόποις ὑποδεξαμένης αὐτοὺς ἐξαίφνης πολλῆς ῥύσεως ὕδατος.*

ὑποδέω, subligo; unde *ὑποδέομαι, calceos mihi induo*, perf. part. *calceis indutus* vel *calceatus.* Theaet. 193. C: *ὥσπερ οἱ ἔμπαλιν ὑποδούμενοι* (*qui calceos permutatos sibi induunt*). Charm. 174. C: *ὑποδεδέσθαι.* Hipp. mai. 291. A: *καλῶς ... ὑποδεδεμένῳ.* Gorg. 490. E: *μέγιστα ... ὑποδήματα καὶ πλεῖστα ὑποδεδεμένον περιπατεῖν.* Conv. 174. A: *τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον.* Conv. 220. B: *οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι.* Pol. II. 372. B. Conv. 220. B: *ὑποδεδεμένων.*

ὑποδήλωσις, ἡ. declaratio alteri subiecta vel *subseciva.* Phaedr. 267. A: *ὑποδήλωσιν ... καὶ παρεπαίνους* (inventa rhetor.).

ὑπόδημα, τό, calceus. Alc. I. 128. A: *ποδὸς ὑπόδημα.* E: *μὴ εἰδότες ὑπόδημα.* Phaed. 64. D: *ἱματίων ... καὶ ὑποδημάτων.* Theaet. 146. D: *ὑποδημάτων ἐργασίας.* Legg. XII. 942. E: *πίλων τε καὶ ὑποδημάτων γένεσιν καὶ φύσιν.* Gorg. 490. D: *εἰς ὑποδήματα ... πλεονεκτεῖν.* Pol. II. 372. A: *ἱμάτια καὶ ὑποδήματα* (*ποιοῦντες*). Alc. I. 128. B: *τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;* Charm. 161. E: *ὑποδήματα σκυτοδομεῖν.* Men. 91. D: *οἱ ... τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι* (*reficientes*) *τὰ παλαιά.* Hipp. mai. 294. A: *ὑποδήματα ἁρμόττοντα.*

ὑποδιδάσκαλος, ὁ, germ. *Unterlehrer.* Ion. 536. A: *διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων.*

ὑπόδικος, ὁ ἡ, reus, obnoxius (poenae); cum vv. *εἶναι* et *γίγνεσθαι, reum agi.* Legg. VIII. 846. B: *τῶν διπλασίων ὑπόδικος ἔστω τῷ βλαφθέντι.* 868. D: *ὑπόδικος ἀσεβείας γιγνέσθω τῷ ἐθέλοντι.* E. 869. A. IX. 871. B. XI. 932. D: *κακὸς ἔστω καὶ ὑπόδικος τῷ ἐθέλοντι βλάβης.* XII. 954. A: *ὑπόδικος δ' ἔστω καὶ ὁ προπωλῶν.* 955. B. IX. 879. A: *ἀνδραποδισμοῦ ὑπόδικον ἐχέτω τὸν τεχνάζοντα μετὰ τοῦ δούλου.* XII. 955. A.

ὑποδοχή, ἡ, receptio. Legg. XII. 949. E: (*περὶ*) *ξένων ὑποδοχῆς ἄλλοθεν.* 950. D. 955. B: *φυγάδος ... ὑποδοχῆς.* XI. 919. A: *ξένια ἑπόμενα ὑποδοχαῖς.* **receptaculum.* Phil. 62. D: *εἰς τὴν τῆς ... μισγαγκείας ὑποδοχήν.* Tim. 49. A: *πάσης εἶναι γενέσεως ὑποδοχὴν αὐτό, οἷον τιθήνην.* 51. A: *τὴν τοῦ γεγονότος ὁρατοῦ ... μητέρα καὶ ὑποδοχήν.* 73. A.

Legg. VIII. 848. E: τοῖς φρουροῖς ὑποδοχὴν ὅτι μάλιστα εὐερκῆ.

ὑποδυσφορῶ, *aliquanto aegrius fero.* Ep. IX. 357. E: ὑποδυσφορεῖν σε ὅτι cet.

ὑποδύω, *subeo.* Ax. 367. C: ὑποδύντες αὐτοί (int. iugum). Sensu transl. Ax. 347. A: φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν. Med. Legg. XII. 967. A: θαύματα ... καὶ τότε ὑπεδύετο περὶ αὐτά. **subrepo.* Gorg. 464. C: ὑποδῦσα (ἡ κολακευτική) ὑπὸ ἕκαστον τῶν μορίων.

ὑποζεύγνυμι, *subiungo.* Phil. 309. A: τοὺς δ' ἐν ἀμαθίᾳ ... κυλινδουμένους εἰς τὸ δουλικὸν ὑποζεύγνυσι γένος.

ὑποζύγιον, τό, *iumentum.* Legg. IX. 873. D: ἐὰν ... ὑποζύγιον ἢ ζῶον ἄλλο τι φονεύσῃ τινά. XI. 936. E: ὑποζύγιον ἢ ἵππος cet. Pol. II. 370. E: πρὸς τὰς ἀγωγὰς ... χρῆσθαι ὑποζυγίοις. Critia 117. B: ἵπποις καὶ ἄλλοις ὑποζυγίοις. Legg. VI. 760. E. 761. A: ὑποζυγίοις καὶ βοσκήμασιν. Equi (animi) dicuntur ὑποζυγίω Phaedr. 256. C.

ὑπόζωμα, τό, id quod cingit, velut navis latera. Pol. X. 616. C: οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων, οὕτω πᾶσαν ξυνέχων τὴν περιφοράν. Legg. XII. 945. C: τόνους τε καὶ ὑποζώματα cet.

ὑπόθεσις, *sumtio, positio, ratio.* Phaed. 94. B: εἰ ὀρθὴ ἡ ὑπόθεσις ἦν τὸ ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι. Parm. 128. D: ἡ ὑπόθεσις ἡ εἰ πολλά ἐστι (nos: *die Annahme der Vielheit*). 161. B: οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἑνός cet. Men. 87. D: καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις μένει ἡμῖν, ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι; Def. 415. B: ὑπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος. Phaed. 92. D: δι' ὑποθέσεως ἀξίας ἀποδέξασθαι. 101. D: ἐχόμενος ἐκείνου τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς ὑποθέσεως. Parm. 136. A: τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως. Pol. VI. 510. B: ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἐξ ὑποθέσεως ἰοῦσα. Men. 86. E: ἐξ ὑποθέσεως ... σκοπεῖσθαι εἴτε διδακτόν ἐστιν εἴτε ὁπωσοῦν. Riv. 134. C: βοηθῆσαι τῇ ὑποθέσει ἣν ὑπεθέμην. Theaet. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὑτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Soph. 244. C: τῷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὑποθεμένῳ. Parm. 127. D: κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι. Men. 87. A. Pol. VI. 511. A: αἷς (τέχναις) αἱ ὑποθέσεις ἀρχαί. Euth. 11. C: νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν. Pol. VI. 510. B: ἐξ ὑποθέσεων οὐκ ἐπ' ἀρχὴν πορευομένη, ἀλλ' ἐπὶ τελευτήν. 511. A: ὑποθέσεσι ... ἀναγκαζομένην ψυχὴν χρῆσθαι περὶ τὴν ζήτησιν αὐτοῦ. VII. 533. C. Phaed. 107. B: τὰς ὑποθέσεις τὰς πρώτας. Pol. VI. 511. B: τὰς ὑποθέσεις ποιούμενος οὐκ ἀρχάς, ἀλλὰ τῷ ὄντι ὑποθέσεις. VII. 538. C. **propositum.* Legg. V. 743. C: ἡμῶν ... ἡ τῶν νόμων ὑπόθεσις ἐνταῦθα ἔβλεπεν ὅπως cet. Gorg. 454. C: οὐ τὰ σαυτοῦ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὅπως ἂν βούλῃ περαίνῃς. Legg. VII. 812. A: κατὰ ... τὴν ὑπόθεσιν ... ἔμοιγε οὐ φαινόμεθα ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτε-

θέντων λόγων. Locr. 103. D: *ἐναρμόνιον ταῖς τῶν βίων ὑποθέσεσι.*

ὑποκατακλίνομαι, *cedo.* Pol. I. 336. E: *ὑποκατακλίνεσθαι ἀλλήλοις.* C: *ὑποκατακλινόμενοι ἡμῖν αὐτοῖς.*

ὑποκάτω, *infra.* Phaed. 112. D: *πάντα ... ὑποκάτω εἰσρεῖ τῆς ἐκροῆς.* Conv. 222. E: *δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου.* Legg. VIII. 844. C: *(ἐὰν) τὸν ἐπάνω γεωργοῦντα ἢ καὶ ὁμότοιχον οἰκοῦντα τῶν ὑποκάτω βλάπτῃ τις.*

ὑποκάτωθεν, c. artic. *inferior.* Legg. VI. 761. B: *τοῖς ὑποκάτωθεν ἀγροῖς.*

ὑπόκειμαι, *subiectus sum; positus* et *suppositus sum.* Prot. 349. B: *ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία καὶ πρᾶγμα* cet. Gorg. 465. B: *τῇ ... ἰατρικῇ ... ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία ὑπόκειται.* Parm. 161. A: *εἰ ... τὸ ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι.* Crat. 422. D: *τὰ ... πρῶτα (ὀνόματα), οἷς οὔπω ἕτερα ὑπόκειται* cet. 436. D: *εἴτε ὀρθῶς εἴτε μὴ ὑπόκειται (ἡ ἀρχή).* Tim. 28. B. Gorg. 510. C: *ὑποκεῖσθαι* (*subiectum esse,* h. e. *parere*) *τῷ ἄρχοντι.* Pol. IX. 581. C: *ὑποκείμενον ἓν ἑκάστῳ τούτων.* Locr. 97. E: *ὡς ... ὑποκείμενον ἁ ὕλα.* Polit. 301. E: *τοιαύτης τῆς κρηπῖδος ὑποκειμένης αὐταῖς* cet. Prot. 359. A: *οὕτω ... τούτων ὑποκειμένων* (*his ita positis*). Pol. V. 478. E. Eryx. 404. E: *ὑπέκειτο γὰρ* (i. q. *sumsimus enim*) *μὴ οἷόν τε εἶναι* cet. Ut germ. *anliegen*, etiam in eo dicitur qui precibus al. aliquem fatigat. Pol. VI. 494. B: *ὑποκείσονται ἄρα δεόμενοι καὶ τιμῶντες.*

ὑποκηρύττομαι, *quasi praeconis voce me denuntio.* Prot. 348. E: *σύ γ' ἀναφανδὸν σεαυτὸν ὑποκηρυξάμενος εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, σοφιστὴν ἐπονομάσας.*

ὑποκίνδυνος, *ὁ ἡ*, *aliquantulum periculosus.* Legg. VIII. 830. E: *βολαῖς ... χρωμένους ὑποκινδύνοις βέλεσιν.*

ὑποκινῶ, *moveo, excito.* Charm. 162. D: *ὑπεκίνει αὐτὸν ἐκεῖνον* (int. ad dicendum). Intrans. *mente permotus* vel *vesanus sum.* Pol. IX. 573. C: *ὁ ... μαινόμενος καὶ ὑποκεκινηκώς.*

ὑποκορίζομαι, *rem verbo lenio.* Pol. V. 474. E: *ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα.* III. 400. E: *οὐχ ἣν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν.* VIII. 560. E.

ὑποκριτής, *ὁ*, *actor, histrio.* Ion. 535. E: *ὁ ῥαψῳδὸς καὶ ὑποκριτής.* Charm. 162. D: *ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα* (int. *ὀργίζεται*). Pol. II. 373. B: *ῥαψῳδοί, ὑποκριταί* cet. III. 395. A. Conv. 194. B: *ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν.* Legg. VII. 817. C: *καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰσαγαγομένους.* **interpres.* Tim. 72. B: *τῆς δι' αἰνιγμῶν ... φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί.*

ὑποκρούω, *interpello.* Eryx. 395. E: *ὑποκρούσας.*

ὑπόκωφος, ὁ ἡ, *surdaster*. Prot. 334. D: ὥσπερ ... εἰ ἐτύγχανον ὑπόκωφος ὤν. Pol. VI. 488. B: ὑπόκωφον.

ὑπολαμβάνω, *sustento* (casurum). Pol. V. 453. D: ἤτοι δελφῖνά τιν' ἐλπίζοντας ὑπολαβεῖν (v. ἀπολαβεῖν) ἄν. Conv. 212. D: τὴν ... αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν. **suscipio, repono*. Pol. X. 598. D: ὑπολαμβάνειν δεῖ τῷ τοιούτῳ ὅτι cet. Legg. VI. 782. D: ὀρθῶς ὑπέλαβες. VII. 810. C. Pol. VIII. 544. B: ἐν τούτῳ ὑπέλαβε Πολέμαρχος cet. Men. 74. C: (εἰ) μετὰ ταῦτα ὑπέλαβεν ὁ ἐρωτῶν, πότερον cet. Prot. 320. C: πολλοὶ ... αὐτῷ ὑπέλαβον ... ὁποτέρως βούλοιτο, οὕτω διεξιέναι. Gorg. 450. E: ὑπολάβοι ἄν τις. Apol. 20. C. Legg. IX. 875. D: πρόχειρον ... παντὶ περὶ παντὸς ὑπολαβεῖν ὀρθῶς cet. Prot. 318. A: ὑπολαβὼν ... εἶπεν. 336. A. Phaed. 60. C. 64. C: ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Σιμμίας. Pol. I. 331. D. al. Conv. 176. D: φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον cet. 194. D. Pol. V. 466. D: ἔφθης ... εἰπὼν ἢ ἔμελλον ὑπολήψεσθαι. **sententiam sub voce subiicio*, h. e. *accipio, intelligo*. Gorg. 458. E: ἴσως γάρ τοι σοῦ ὀρθῶς λέγοντος ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω. 477. A: ἆρα ἥνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν ὠφέλειαν; Prot. 341. A: ὥσπερ σὺ ὑπολαμβάνεις (int. τὸ χαλεπόν). Pol. I. 338. D: ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν cet. Euthyd. 295. B: ὑπολαμβάνεις γάρ δή πού τι ... ὃ λέγω; Men. 78. C. Prot. 341. B: ἴσως ... καὶ τὸ χαλεπὸν οἱ Κεῖοι ... ἢ κακὸν ὑπολαμβάνουσιν ἢ ἄλλο τι. Euthyd. 295. C: οὐκ ἀποκρίνει (v. ἀποκρίνῃ, al. ἀποκρινεῖ) ... πρὸς ἃ ἂν ἀεὶ ὑπολαμβάνῃς. Pol. IV. 424. C: ὑπολαμβάνειν. Prot. 341. A: ὅτι καὶ τὸ χαλεπὸν τοῦτο ἴσως οὐχ οὕτω Σιμωνίδης ὑπελάμβανεν. Theaet. 159. B: κάλλιστα ὑπέλαβες· αὐτὸ τοῦτο λέγω. Soph. 243. D. Phil. 24. B. Pol. III. 393. B. Theaet. 153. D: ὑπόλαβε ... οὑτωσί. Phil. 33. E: τὸ ... λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω. Soph. 243. E: τί τὸ εἶναι τοῦτο ὑπολάβωμεν ὑμῶν; Phaedr. 263. D: καὶ ὁ Λυσίας ... ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἔρωτα ἕν τι τῶν ὄντων. Crat. 411. D. Legg. I. 625. C: οἶμαι ... καὶ παντὶ ῥᾴδιον ὑπολαβεῖν εἶναι τά γε ἡμέτερα. II. 672. B. Riv. 136. A. Soph. 261. E: ὅπερ ἔφην ὑπολαβόντα σε προσομολογεῖν. Polit. 305. A: εἴπερ τοῖς ἔμπροσθέν γε ὑποληψόμεθα ὁμοίως. **arbitror, existimo, statuo; sumo* vel *pono*. Crat. 410. B: τὸν ... αἰθέρα τῇδέ πῃ ὑπολαμβάνω. Apol. 40. B: τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω; Euthyd. 278. D: οἷον αὐτὸ ὑπολαμβάνω. Phil. 43. D: τί τόδ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον; Alc. II. 140. E: ἆρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις οἳ —; Ep. VIII. 353. B: ἔστω ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει. Phaed. 86. B: ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ὑπολαμβάνομεν τὴν ψυχὴν εἶναι. Parm. 134. C: καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν. Apol. 40. B. Alc. II. 139. D. Dem. 382. C: τῶν ἀνθρώπων δὲ τινα ὑπολαμβάνεις εἰδέναι τι

τούτων; Crat. 412. D: *τὸ μὲν πολὺ αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι οἷον* cet. Legg. I. 641. E. Lys. 210. A: *ἡμᾶς εἰ ... ὑπολαμβάνοι ἰατρικοὺς εἶναι.* Pol. I. 349. A: *ἕως ἂν σε ὑπολαμβάνω λέγειν ἅπερ διανοεῖ.* Theag. 122. B. Crat. 403. A: *οἱ πολλοὶ μέν μοι δοκοῦμεν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ.* Pol. V. 456. D: *(περὶ) τοῦ ὑπολαμβάνειν παρὰ σεαυτῷ τὸν μὲν ἀμείνω ἄνδρα, τὸν δὲ χείρω.* Soph. 265. D: *ὑπολαμβάνων οἴεσθαί σε κατά γε θεὸν αὐτὰ γίγνεσθαι.* De lege 320. A: *οἱ οὕτως ὑπολαμβάνοντες.* Phil. 14. D: *παιδαριώδη ... ὑπολαμβανόντων γίγνεσθαι.* Phaed. 60. E: *τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαι* cet. Dem. 383. B: *εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης* cet. Phil. 36. E: *πάνθ' οὕτω ταῦτ' ... ἔχειν πάντες ὑπειλήφαμεν.* Gorg. 460. E: *ἐγὼ ... ὑπέλαβον ὡς οὐδέποτ' ἂν εἴη ἡ ῥητορικὴ ἄδικον πρᾶγμα.* Apol. 28. E: *ὡς ἐγὼ ᾠήθην τε καὶ ὑπέλαβον.* Charm. 162. C. Alc. I. 132. D: *πῶς ἂν ὑπελάβομεν τί* (v. *ὑπελάβομέν τι*) *παραινεῖν;* Theaet. 198. A: *ταύτην ... ὑπόλαβε θήραν ἐπιστημῶν ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ παντός.* Pol. I. 340. E. Gorg. 480. B: *εἰ μὴ εἴ τις ὑπολάβοι ἐπὶ τοὐναντίον* (int. *χρήσιμον εἶναι τὴν ῥητορικήν*). Phaed. 87. C: *πᾶς γὰρ ἂν ὑπολάβοι ὅτι* cet. Epin. 974. A: *ὃν (χρόνον) πᾶς ἂν ὑπολάβοι μέτριον.* De lege 314. B: *τί οὖν ἂν τούτων ὑπολάβοιμεν μάλιστα τὸν νόμον εἶναι;* Phil. 51. C: *ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοί.* Gorg. 457. E: *μή με ὑπολάβῃς οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα φιλονεικοῦντα λέγειν* cet. Soph. 241. D: *μή με οἷον πατραλοίαν ὑπολάβῃς γίγνεσθαί τινα.* Riv. 135. C: *μὴ οὕτω μου ... ὑπολάβῃς ... ὡς λέγοντος ὅτι* cet. Prot. 343. D: *ἐάν μή τις ὑπολάβῃ ... ὥσπερ ἐρίζοντα λέγειν τὸν Σιμωνίδην.* Conv. 193. B. Theaet. 158. E: *μὴ ὑπολάβωμεν τῇ μὲν ταὐτὸν εἶναι* cet. Polit. 304. E: *ταύτης ἑτέραν ὑπολάβωμεν, ἢ τὴν αὐτὴν ταύτῃ;* Legg. II. 669. E: *ὑπολαβεῖν ἀναγκαῖον ὅτι* cet. Epin. 983. E: *ἢ θεῶν εἰκόνας ὡς ἀγάλματα ὑπολαβεῖν γεγονέναι.* Apol. 35. A. Soph. 261. E: *ὅπερ ᾠήθην ὑπολαβόντα σε προσομολογεῖν.* Pol. VII. 517. E: *ὅπῃ ποτὲ ὑπολαμβάνεται ταῦτα ὑπὸ τῶν αὐτὴν δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων.* Verb. Theaet. 156. E: *καὶ τἆλλα ... τὸν αὐτὸν τρόπον ὑποληπτέον* (*idem statuendum de* —). 157. D. Pol. X. 613. A: *οὕτως ἄρα ὑποληπτέον περὶ τοῦ δικαίου ἀνδρὸς ... ὡς* cet. Tim. 49. A: *τίνα ... ἔχον δύναμιν ... αὐτὸ ὑποληπτέον;*

ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio,* pass. *relinquor,* praeter. *relictus* et *reliquus sum, resto.* Soph. 232. E: *φαίνεται ... σχεδὸν οὐδὲν ὑπολιπεῖν.* Tim. 32. C: *μέρος οὐδὲν οὐδενὸς ὑπολιπών* (v. *ὑπολείπων*). Phaedr. 231. B: *οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν* cet. Parm. 144. A: *οἴει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;* 165. B: *ἑτέρα ὑπολειπομένη τελευτή.* Menex. 246. A: *πολλὰ ... τὰ ὑπολει-*

πόμενα. Tim. 33. C: ὁρατὸν ... οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξωθεν. A: ἅτε οὐχ ὑπολελειμμένων ἐξ ὧν ἄλλο τοιοῦτον γένοιτ' ἄν. Pol. IV. 428. A: τὸ ὑπολειφθέν. Ax. 365. E. Tim. 60. D: νοτίδος ὑπολειφθείσης. Pol. IV. 433. C: ἔφαμεν δικαιοσύνην ἔσεσθαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐκείνων. *remaneo. Conv. 174. D: κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον.

ὑπόλημμα, τό, *opinio.* Def. 413. B: συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

ὑποληπτικός, ή, όν, *comprehendens, percipiens.* Def. 414. C: δύναμις ὑποληπτική τινος ἢ τινων.

ὑπόληψις, ἡ, *continuatio;* unde ἐξ ὑπολ., *ita ut alius alium excipiat.* De lucri cup. 228. B: ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς ... ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διιέναι. **comprehensio, persuasio.* Def. 413. A: περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή; C. 414. B: ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. C. 416: ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

ὑπολογίζομαι, *rationem habeo* vel *duco, reputo;* cum negat. *nihil pensi habeo, non curo.* Phaedr. 231. B: οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι. Apol. 28. B: εἰ οἴει δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα. Crit. 48. D. Phil. 28. D: μηδὲν μῆκος ... ὑπολογιζόμενος. Gorg. 480. C: μὴ ὑπολογιζόμενον τὸ ἀλγεινόν. Legg. III. 702. C: μηδὲν ὑπολογιζομένους τὸ ξενικὸν αὐτῶν. Verb. Polit. 293. C: τούτων ὑπολογιστέον οὐδὲν οὐδαμῶς εἶναι κατ' οὐδεμίαν ὀρθότητα. Pol. I. 341. D: οὐδὲν ... τοῦτο ὑπολογιστέον ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ.

ὑπόλογος, ὁ, *ratio,* cum verb. ποιεῖσθαι, *rationem habere, curare.* Lach. 189. B: μηδὲν τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν ὑπόλογον ποιούμενος. πρῳ. 349c

ὑπόλοιπος, ὁ ἡ, *reliquus.* Pol. IV. 427. E: τὸ ὑπόλοιπον ἔσται τὸ οὐχ εὑρημένον. 433. B: τὸ ὑπόλοιπον ... ὧν ἐσκέμμεθα. Eryx. 399. E: κἂν οὕτως ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι cet. Legg. VII. 813. B: μουσικῆς τὸ διδασκαλικὸν ὑπόλοιπον ὄν. Soph. 266. A: τὼ ... ὑπολοίπω. Tim. 41. D: τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο.

ὑπολύω, *calceos solvo.* Conv. 213. B: ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην.

ὑπομαντεύομαι, *quodammodo divino.* Sis. 388. B: ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαί μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὖ βουλεύεσθαι.

ὑπομενητικός, ή, όν, *sustinens.* Def. 412. B: δύναμις ὑπομενητική (v. ὑπομονητική) λύπης. 416: ἕξις ψυχῆς ὑπομενητική (v. ὑπομον.) ἀδοξίας.

ὑπομένω, *sustineo, perfero* vel *fero; suscipio; maneo;* etiam *patior, admitto.* Alc. I. 104. C: ἥντιν' ἔχων ἐλπίδα ὑπομένω τῶν ἄλλων πεφευγότων. Gorg. 505. C: οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος. Phaed. 104. C: οὐχ ὑπομένει ἐπιόντα ἄλληλα. Parm. 160. A: εἰ γάρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπο-

μένει τἆλλα cet. Pol. X. 616. A: *σημαίνοντες ὧν ἕνεκα … ταῦτα ὑπομένοιεν.* Phil. 21. C: *τῆς … ἡδονῆς προςπιπτούσης μνήμην μηδ' ἡντινοῦν ὑπομένειν.* Legg. II. 671. C: *οὐκ ἐθέλοντα τάξιν … ὑπομένειν.* Lach. 193. B: *ὑπομένειν τε καὶ καρτερεῖν.* Pol. IV. 440. D: *ὑπομένων νικᾷ.* Phaed. 106. A: *οὐδ' αὖ ὑπομένουσα ἐδέξατ' ἂν τὴν θερμότητα.* Tim. 49. E: *φεύγει … οὐχ ὑπομένον τὴν τοῦ τόδε* (*φάσιν*). Gorg. 507. B: *ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ.* Ep. VII. 330. D. Phaed. 102. E: *ὑπομένον … καὶ δεξάμενον τὴν σμικρότητα.* Ep. I. 309. A: *τὰς διαβολὰς δυςχερεῖς οὔσας ὑπέμενον.* VII. 330. B: *ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον.* Menex. 241. A: *οἷα ἐπιόντα ὑπέμειναν κατά γε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.* Pol. III. 402. D: *ὑπομείνειεν ἂν ὥστ' ἐθέλειν ἀσπάζεσθαι.* Legg. VI. 781. C. D. Soph. 235. B: *ἐὰν … ἡμᾶς … ὁ σοφιστὴς ὑπομείνῃ.* Hipp. mai. 298. D: *ὑπομείνωμεν τοῦτον τὸν λόγον.* Gorg. 478. C: *ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα.* Phaed. 104. C: *πρὶν ὑπομεῖναι ἔτι τρία ὄντα ἄρτια γενέσθαι.* Theaet. 177. B: (*ἂν*) *ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς … ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν.* Pol. I. 344. D: *ἠνάγκασαν ὑπομεῖναι* (*manere*, h. e. *non discedere*). Apol. 28. C: *παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι.* Clit. 410. B: *πολὺν … ὑπομείνας χρόνον.* Legg. VI. 770. E: *δούλειον ὑπομείνασα* (*ὑπομείνας?*) *ζυγόν.* IX. 869. C: *ὑπομείναντα τὰ πάντα πάσχειν.* X. 890. E: *οὐχ ὑπομενοῦμεν* (*ἡμᾶς αὐτοὺς μακρὰ λέγοντας*); V. 746. A: *οἳ μὴ δυςχερανοῦσι τὴν τοιαύτην ξυνοικίαν, ἀλλ' ὑπομενοῦσι.* (Etiam X. 899. B. pro *ὑπομένει* scrib. videtur *ὑπομενεῖ*). Verb. Legg. VI. 770. E: *ὡς πάντα τὰ τοιαῦτ' ἄρ' ἐσθ' ὑπομενετέον πάσχοντας.* Ut lat. *manere*, etiam in malis dicitur imminentibus. Phaedr. 250. C: *ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ ὑπέμενεν.*

ὑπομίγνυμι, *admisceo* vel *immisceo.* Tim. 71. B: *κατὰ πᾶν ὑπομιγνῦσα τὸ ἧπαρ.* 74. D: *ὑπομίξας αὐτοῖς.* Phil. 47. A: *τὸ … ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει.*

ὑπομιμνήσκω, *commonefacio*, *admoneo.* Pol. IV. 427. E: *ἀληθῆ … ὑπομιμνήσκεις.* Phil. 31. C: *ὑπομίμνησκε ἡμᾶς τί … βούλει δηλοῦν.* Ep. XIII. 363. D: *ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων.* Phaedr. 241. A: *ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα.* Pol. III. 394. A. Legg. II. 673. D: *τοῦ … μέλους ὑπομιμνήσκοντος καὶ ἐγείροντος τὸν ῥυθμόν* (*τὸ … μέλος … τοῦ ῥυθμοῦ?*). Lach. 188. A: *οὐδὲν οἶμαι κακὸν εἶναι τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι ὅ τι* (*εἴ τι?*) *μὴ καλῶς ἢ πεποιήκαμεν ἢ ποιοῦμεν.* Med. *memini.* Phil. 47. E: *ἃ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι τὸ —;* — A forma *ὑπομνάω* ducta sunt aor. I. *ὑπέμνησα* et fut. *ὑπομνήσω.* Phaedr. 266. D: *καὶ καλῶς γε ὑπέμνησας.* Theaet. 187. E: *ὀρθῶς ὑπέμνησας.* Legg. VIII. 832. A. Phaed. 88. D: *ὥσπερ ὑπέμνησέ με ῥηθεὶς* (*ὁ λόγος*) *ὅτι* cet. Phaedr. 277. B: *πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.* Gorg. 473. D. Hipp.

mai. 301. E. De lege 318. B: ἐγὼ βούλει σε ὑπομνήσω; Phaedr. 267. D: τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομνῆσαι. 275. D: τὸν εἰδότα ὑπομνῆσαι περὶ ὧν ἂν ᾖ τὰ γεγραμμένα. Pol. VII. 530. C. Critia 107. E: ταῦτα ... βουλόμενος ὑμᾶς ὑπομνῆσαι. Pol. V. 452. C: ὑπομνήσασιν ὅτι cet. Phil. fin. ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα. Hipp. min. 369. A. Lach. 181. C: ἡμεῖς σὲ καὶ αὖθις ὑπομνήσομεν. 179. B: ὑπομνήσοντες ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῦ ἀμελεῖν.

ὑπόμνημα, τό, *recordatio, memoria.* Ep. VII. 344. D: οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν. Phaedr. 249. C: τοῖς ... τοιούτοις ... ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος. **commentarii.* Ep. XII. 359. D: τὰ ... παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα ... ἱκανῶς ... οὔπω ἔχει. Phaedr. 276. D: ἑαυτῷ ... ὑπομνήματα θησαυριζόμενος. Theaet. 143. A: ἐγραψάμην ... ὑπομνήματα. Polit. 295. C. Epin. 980. D. Ep. XII. 359. C. Etiam est *exemplar* (vern. *Abschrift*). Ep. XIII. 363. E: εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς (τῆς ἐπιστολῆς) σώζεται.

ὑπόμνησις, ἡ, *recordatio.* Phaedr. 275. A: οὔκουν μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες. 278. A: αὐτῶν (τῶν γεγραμμένων λόγων) τοὺς βελτίστους εἰδότων ὑπόμνησιν γεγονέναι. Legg. V. 732. D: ταῖς ὑπομνήσεσι πάντων τῶν τοιούτων (χρὴ ζῆν).

ὑπομονή, ἡ, *perpessio.* Def. 412. C: ὑπομονὴ λύπης.

ὑπομονητικός, vid. ὑπομενητικός.

ὑπόνοια, ἡ, *sententiae tectae significatio* vel simpl. *significatio* (*Cic.* de nat. Deor. 1, 14: *per quandam significationem,* germ. *symbolisch*). Pol. II. 378. D: ὁ ... νέος οὐχ οἷός τε κρίνειν ὅ τί τε ὑπόνοια καὶ ὃ μή. Ib. οὔτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας (θεομαχίας) οὔτ' ἄνευ ὑπονοιῶν.

ὑπονοῶ, *suspicor, coniicio.* Legg. III. 679. C: ψεῦδος ... ὑπονοεῖν οὐδεὶς ἠπίστατο διὰ σοφίαν. Gorg. 454. C: ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα ὑπονοοῦντες προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.

ὑποπέτασμα, τό, *stragulum.* Polit. 279. D: ὑποπετάσματα.

ὑποπίμπλημι, *sensim oppleo.* Prot. init. πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος.

ὑποπίνω, *aliquanto largius bibo.* Lys. 204. D: ἂν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ. 223. B: ὑποπεπωκότες ἐν τοῖς Ἑρμαίοις. Simpl. *bibo* (propr. vern. *dazu trinken*). Pol. II. 372. D: μετρίως ὑποπίνοντες.

ὑποπίπτω, *me submitto.* Pol. IX. 576. A: ἐάν τού τι δέωνται, αὐτοὶ ὑποπεσόντες cet. **dilabor.* Legg. VII. 793. C: τῶν ἀρχαίων ὑποπεσόντων.

ὑποπλήθω, *impleo.* Phaedr. 253. E: (ὅταν) γαργαλισμοῦ ὑποπλησθῇ.

ὑπόπλους, *navigatio.* Critia 115. E: ὥστε τὸν ὑπέπλουν κάτωθεν εἶναι.

ὑπόπτερος, ὁ ἡ, *pennatus* vel *alatus*. Phaedr. 246. A: *ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου*. Pol. IX. 573. A: *ὑπόπτερον … κηφῆνά τινα*. Alc. I. 135. E: *ἔρωτα ὑπόπτερον*. Phaedr. 256. B: *ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες*. Critia 116. D: *ἐξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον*.

ὑποπτεύω, *suspicor*. Gorg. 453. B: *ὑποπτεύω γε ἣν οἶμαί σε λέγειν*. Theaet. 164. A. Crat. 409. D: *ὃ ἐγὼ ὑποπτεύω περὶ αὐτοῦ*. Pol. III. 398. C. Men. 87. D: (*οὐκοῦν*) *ἐπιστήμην ἄν τιν' αὐτὸ ὑποπτεύοντες εἶναι ὀρθῶς ὑποπτεύοιμεν;* Pol. VIII. 567. A: *ἄν γέ τινας … ὑποπτεύῃ … μὴ ἐπιτρέψειν αὐτῷ ἄρχειν*. Theaet. 151. B: *ὑποπτεύων σε … ὠδίνειν*. Crat. 405. E: *ὅπερ καὶ νῦν ὑποπτεύοντές τινες … φοβοῦνται* cet. Gorg. 454. B: *ἐγώ τοι ὑπώπτευον ταύτην σε λέγειν τὴν πειθὼ καὶ περὶ τούτων*. Theaet. 191. B: *ὃ καὶ ἐγὼ τότε ὑπώπτευσα*. Polit. 289. D: *ὑπωπτεύσαμεν*. Pol. IV. 443. B: *ὃ* (*ἐνύπνιον*) *ἔφαμεν ὑποπτεῦσαι*. Euthyd. 302. B: *ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον ᾗπερ ἐτελεύτησεν*. Polit. 268. C: *ὑποπτεύσαντες*. Legg. XII. 967. B: *ὑπωπτεύετο τὸ νῦν ὄντως δεδογμένον*.

ὑποῤῥέω, *sensim influo*. Pol. IV. 424. D: *ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα*. Legg. II. 672. B: *λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πως*. **corruo*. Legg. VII. 793. C: *ἐρείσματα ἐκ μέσου ὑποῤῥέοντα*.

ὑπόρχημα, τό, *carmen cum saltatione mimica coniunctum*. Ion. 534. C: *ὑπορχήματα*.

ὑποσημαίνω, *significo*, *tecte indico* et *promitto*. Pol. VIII. 566. A: (*ὃς ἂν*) *ὑποσημαίνῃ χρεῶν τε ἀποκοπὰς καὶ γῆς ἀναδασμόν*.

ὑποσίδηρος, ὁ ἡ, *ferrum in se habens*. Pol. III. 415. B: *ἐάν τε σφέτερος ἔκγονος ὑπόχαλκος ἢ ὑποσίδηρος γένηται*.

ὑποσκελίζω, *supplanto*. Euthyd. 278. B: *ὑποσκελίζων καὶ ἀνατρέπων*.

ὑποσπῶ, *subtraho*. Euthyd. 278. C: *ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι* cet.

ὑποστάθμη, ἡ, *sedimentum*, *faex*. Phaed. 109. B: *οὐ … ὑποστάθμην ταῦτα εἶναι*.

ὑπόστεγος, ὁ ἡ, *tectus*. Critia 117. B: *ὑποστέγους* (*δεξαμενάς*. Cf. I. p. 445.).

ὑποστέλλομαι, *prae metu dissimulo*. Apol. 24. A: *οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος ἐγὼ λέγω οὐδ' ὑποστειλάμενος*.

ὑπόσχεσις, ἡ, *promissio* vel *promissum*. Phaedr. 235. D: *ἑτέρᾳ ὑποσχέσει* (sed v. *ὑπισχνοῦμαι*). Men. 77. A: *πειρῶ καὶ σὺ ἐμοὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδοῦναι*. Ax. 368. A: *παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν*. Ep. III. 318. B: *τὸν κολοφῶνα … ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας*. Phaedr. 241. A: *τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσια τε καὶ ὑποσχέσεις*. Conv. 183. E: *πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας*.

ὑποτείνω, *subtendo*, *subdo*. Tim. 74. A: *ὑπέτεινεν οἷον στρόφιγγας*. Intrans. *ἡ ὑποτείνουσα*, Lat. *linea subtendens*. Tim. 54. D. **suggero*, *propono*, *praemonstro*. Clit. 408. D: *κατὰ δέ τρόπον τινὰ ὑποτείνων αὐτοῖς*. Med. Theaet. 179. D: *ὥσπερ αὐτοὶ ὑποτείνονται*. Gorg. 448. E: *ὥσπερ τὰ ἔμπροσθέν σοι ὑπετείνατο Χαιρεφῶν*.

ὑποτέμνω, *intercludo*. Legg. VIII. 844. A: *μὴ ὑποτέμνων πηγὰς φανερὰς ἰδιώτου μηδενός*.

ὑποτίθημι, *suppono*, *subiicio*. Soph. 243. B: *διακρίσεις ... ὑποτιθείς*. Tim. 92: *θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος πλείους τοῖς μᾶλλον ἄφροσιν*. Polit. 289. A: *γεωργικῇ ... πᾶν ὑποτιθέντες ὀρθότερον ἀποδώσομεν ἢ τῇ πολιτικῇ*. 308. A: (*ἆρ' οὐχ*) *ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθεσαν τὰς αὑτῶν πατρίδας*; Tim. 45. A: *ὑποθέντες αὐτόσε τὸ πρόσωπον*. Legg. II. 669. C: *ῥυθμοὺς καὶ σχῆμα ἐλευθέριον ὑποθεῖσαι*. **pono*. Charm. 160. D: *ἐπειδὴ ἐν τῷ λόγῳ τῶν καλῶν τι ἡμῖν ἡ σωφροσύνη ὑπετέθη*. Tim. 48. E: *ἓν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθέν* cet. 55. E: *τῶν κατ' ἀρχὰς τριγώνων ὑποτεθέντων*. 61. D: *τὰ ... ὕστερα ὑποτεθέντα ἐπάνιμεν αὖθις*. Etiam *condo*. Legg. III. 682. C: *ὅθ' οὕτως ὑπὸ ποταμοὺς πολλοὺς ... πόλιν ὑπέθεσαν*. Med. *pono*, *sumo*; *statuo*. Tim. 53. D: *ταύτην ... πυρὸς ἀρχὴν ... ὑποτιθέμεθα* (sic Par. A. pro v. *ὑποτιθώμεθα*). Phaedr. 236. B: *δώσω σοι ὑποτίθεσθαι*. Polit. 284. C. Parm. 136. A. Epin. 977. D: *οὕτως ἀριθμὸν ... ἀνάγκη πᾶσα ὑποτίθεσθαι*. Soph. 246. D: *ὑποτιθέμενοι νομιμώτερον αὐτοὺς ἢ νῦν ἐθέλοντας ἂν ἀποκρίνασθαι*. Parm. 136. C: *ὃ ὑποτίθεσο* (*ὑπέθεσο*?). Charm. 171. D: *ὃ ἐξ ἀρχῆς ὑπετιθέμεθα*. Theaet. 165. D: *ὅτι τἀναντία οἷς ὑπεθέμην*. Riv. 134. C. Prot. 339. D: *ὅς γε τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς ὑπέθετο χαλεπὸν εἶναι* cet. Parm. 142. D: *ὑπεθέμεθα*. Legg. II. 671. A. Parm. 136. B: *περὶ ὅτου ἂν ἀεὶ ὑποθῇ ὡς ὄντος καὶ οὐκ ὄντος*. C. Soph. 237. A: *ὑποθέσθαι τὸ μὴ ὂν εἶναι*. Prot. 361. B: *διδακτὸν* (*τὴν ἀρετὴν*) *τότε ὑποθέμενος*. Phaed. 100. A: *ὑποθέμενος ... λόγον*. B: *ὑποθέμενος εἶναί τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὑτό*. 101. D: *ἄλλην αὖ ὑπόθεσιν ὑποθέμενος*. Soph. 238. D. 244. C: *τῷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὑποθεμένῳ*. Parm. 136. A: *εἰ ἔστιν ἕκαστον, ὑποθέμενον*. Soph. 251. B: *ἓν ἕκαστον ὑποθέμενοι*. Pol. IV. 407. A: *ὑποθέμενοι ὡς τούτου οὕτως ἔχοντος*. VI. 510. C: *ὑποθέμενοι τό τε περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον* cet. Tim. 63. B: *ταῦτα διωμολογητέον ὑποθεμένοις τάδ' ἡμῖν*. Parm. 137. B: *τί πρῶτον ὑποθησόμεθα*; Verb. Tim. 61. D: *ὑποθετέον ... πρότερον θάτερα*. **propono*. Legg. VII. 812. A: *ἔμοιγε οὐ φαινόμεθα ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτεθέντων λόγων*. Hipp. mai. 286. B: *ὑποτιθέμενος αὐτῷ πάμπολλα νόμιμα καὶ πάγκαλα*. Pol. I. 346. B: *ὥσπερ ὑπέθου*. Hipp. mai. 299. B: *ἐροῖμεν δὴ ... ὅπερ ὑπεθέμεθα ὅτι* cet. Polit.

295. C: ἆρ᾽ οὐκ ἂν παρ᾽ ἐκεῖνα τὰ γράμματα τολμήσειεν ἄλλα ὑποθέσθαι —; Tim. 26. A: λόγον τινὰ πρέποντα τοῖς βουλήμασιν ὑποθέσθαι. Legg. X. 885. B: τὸ παραμύθιον ὑποθεμένῳ. Etiam est *admoneo* vel *moneo*. Charm. 155. D: ἄλλῳ ὑποτιθέμενος. Legg. VII. 804. A: ὑποθήσεται (Hom.).

ὑποτρέμω, *paululum tremo*. Pol. I. 336. E: εἶπον ὑποτρέμων.

ὑποτρέφομαι, *subnascor*. Pol. VIII. 560. A: ἄλλαι (ἐπιθυμίαι) ὑποτρεφόμεναι ξυγγενεῖς.

ὑποτρέχω, *subrepo, me insinuo* vel *blandior*. Pol. IV. 426. C: (ὃς ἂν) χαρίζηται ὑποτρέχων. Legg. XI. 923. C: θωπείαις ὑποδραμών.

ὑποτυποῦμαι, *formo*. Tim. 76. E: ὅθεν ... ὑπετυπώσαντο τὴν τῶν ὀνύχων γένεσιν.

ὕπουλος, ὁ ἡ, *purulentus*. Tim. 72. D: μέγας καὶ ὕπουλος αὐξάνεται (ὁ σπλήν). Sensu transl., ut Lat. *exulceratus*. Gorg. 518. E: ὅτι ... οἰδεῖ καὶ ὕπουλός ἐστι (ἡ πόλις). 480. B: ὅπως μὴ ἐγχρονισθὲν τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας ὕπουλον τὴν ψυχὴν ποιήσῃ καὶ ἀνίατον.

ὑπουράνιος, ὁ ἡ, *qui sub coelo est*. Locr. 104. D: δείματα ... ὑπουράνια (v. ἐπουράνια). (Phaedr. 247. B. pro οὐράνιον codd. plures scrib. ὑπουράνιον.)

ὑπουργία, ἡ, *ministerium*. Def. 413. E: ὑπουργία ἐν καιρῷ.

ὑπουργῶ, *servio, operam navo*. Conv. 184. D: ὁτιοῦν ... ὑπουργεῖν.

ὑποφαίνω, *eluceo*. Soph. 245. E: δηλοῖ σχεδὸν καὶ τὰ νῦν ὑποφαίνοντα. Ep. VII. 347. B: ἂν ... γίγνηται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα. Etiam *illucesco*. Prot. 312. A: ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας.

ὑποφέρω, *sustineo, fero*. Theaet. 173. A: οὓς (κινδύνους καὶ φόβους) οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς ὑποφέρειν. Legg. IX. 879. C: ἔοικε ... νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. (VIII. 845. C. pro ὑποφέρων codd. dant ἀποφέρων.)

ὑποφεύγω, *subterfugio*. Pol. IV. 422. C: ὑποφεύγοντι τὸν πρότερον ἀεὶ προσφερόμενον. Legg. VI. 762. B: τὸν ὑποφεύγοντα καὶ μὴ ἐθελήσαντα ὑποσχεῖν ἑκόντα τιμωρίαν.

ὑποφθέγγομαι, *voce submissa loquor*. Soph. 252. C: ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον.

ὑπόχαλκος, ὁ ἡ, *aes in se habens*. Pol. III. 415. B: ἐὰν ... ἔκγονος ὑπόχαλκος ... γένηται.

ὑποχείριος, ὁ ἡ et α, ον, *imperio alicuius subiectus*, cum v. ποιεῖσθαι, *subiicere*. Eryx. 392. C: οὐκ ἔστιν ὅπως ἐκείνη ἡ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία. Legg. III. 683. C: ὅτε Λακεδαίμων ... καὶ Ἄργος ... καὶ τὰ μετὰ τούτων ὑποχειρία τοῖς προγόνοις ὑμῶν ... ἱκανῶς ἐγεγόνει. Theaet.

197. C: ἐπειδὴ ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ ὑποχειρίους (ὄρνιθας ἀγρίας) ἐποιήσατο. 198. A: ὑποχειρίους τὰς ἐπιστήμας τῶν ἀριθμῶν ἔχει. Polit. 308. A: (ἆρ' οὐ) δούλας ... καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθεσαν τὰς αὑτῶν πατρίδας;

ὑπόχρυσος, ὁ ἡ, *aurum in se habens.* Pol. III. 415. C: ἂν ... ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος ... φυῇ.

ὑποχώρησις, ἡ, *cessio.* Def. 412. C: τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία δικαίως.

ὑποχωρῶ, *cedo.* Legg. XII. 942. B: μηθ' ὑποχωρεῖν ἄλλῳ ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων δηλώσεως. Soph. 240. A: μηδὲν ὑποχωρῶν. Pol. VIII. 560. A: ποτὲ μὲν ... τὸ δημοκρατικὸν ὑπεχώρησε τῷ ὀλιγαρχικῷ.

ὑποψία, ἡ, *suspicio, dubitatio.* Lys. 218. C: οὐκ οἶδ' ὁπόθεν μοι ἀτοπωτάτη τις ὑποψία εἰσῆλθεν. Pol. I. 330. E: ὑποψίας ... καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται. Soph. 268. A: ἔχει πολλὴν ὑποψίαν καὶ φόβον. Legg. X. 887. E: οὐδαμῇ ὑποψίαν ἐνδιδόντων ὡς οὐκ εἰσὶ θεοί. Alc. I. 121. C: ὥστε οὐδεὶς ὑποψίαν ἔχει ὡς cet. Menex. 247. E: ὑποψίαν παρέξουσιν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι ἢ cet. Phaed. 84. C: πολλὰς ... ἔτι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβάς.

ὕπτιος, α, ον, *resupinus.* Phaed. 117. E: κατεκλίθη ὕπτιος. Tim. 43. E: ὕπτιος ἐρείσας τὴν κεφαλὴν ... ἐπὶ γῆς. Phaedr. 254. B: σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία. Pol. III. 388. A: ὕπτιον (ἀνακείμενον). Euthyd. 278. C: ὕπτιον ἀνατετραμμένον. Tim. 46. C: ταὐτὸν τοῦτο ὕπτιον ἐποίησε πᾶν φαίνεσθαι. 43. E: ὑπτίας (φέρεσθαι). Cum praep. Phaedr. 264. A: ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον. Pol. VII. 529. C: κἂν ἐξ ὑπτίας νέων ἐν γῇ ἢ ἐν θαλάττῃ μανθάνῃ.

ὑπώρεια, ἡ, *latus montis.* Legg. III. 680. E: ἐπὶ γεωργίας τὰς ἐν ταῖς ὑπωρείαις τρέπονται πρώτας. 702. A: ταῖς τοῦ Δαρδάνου ὑπωρείαις. (Id. 681. E. ex Hom.).

ὗς, ὁ, ἡ, *sus.* Theaet. 161. C: ὗς ἢ κυνοκέφαλος cet. 166. C. Lach. 196. D: οὐκ ἂν πᾶσα ὗς γνοίη (prov.). E: ὅτι οὐδὲ τὴν Κρομμυωνίαν ὗν πιστεύεις σύ γε ἀνδρείαν γεγονέναι. Pol. II. 372. D: εἰ ... ὑῶν πόλιν ... κατεσκεύαζες cet.

ὕσπληξ, ἡ, *carceres* (germ. *die Schranken*). Phaedr. 254. E: ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος ἀναπεσών.

ὕστατον, *postremo,* vern. *zuletzt* (Parm. 153. C: πλευτὴ ... ὕστατον γίγνεται. D.) et *postremum,* germ. *zum letztenmal.* Phaed. 60. A: ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. Menex. 247. A.

ὕστατος, vid. ὕστερος.

ὑστέρα, ἡ, *uterus.* Tim. 91. B: αἱ ... ἐν ταῖς γυναιξὶν ... μῆτραί τε καὶ ὑστέραι λεγόμεναι.

ὑστεραῖος, α, ον, *posterus;* unde τῇ ὑστεραίᾳ et ἐν τῇ ὑστ. (ἡμέρᾳ), *postridie.* Prot. 318. A: ἐν τῇ ὑστεραίᾳ.

Legg. VI. 756. C: *τῇ ... ὑστεραίᾳ.* Ax. 368. D. Sq. *ἤ* (Conv. 173. A: *τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ ἦ* cet. Crit. 44. A.) vel genit. Menex. 240. C: *τῇ ὑστεραίᾳ τῆς μάχης.* Similiter *εἰς τὴν ὑστεραίαν.* Ep. VII. 346. D. 347. B.

ὕστερος, α, ον, posterus, posterior; etiam *inferior* vel *cedens, minor natu; reliquus;* pro adverb. positum valet *post* et *pone.* Phaed. 87. C: *ἐκείνων ... ὕστερος ἀπόλωλε.* Tim. 20. A: *οὐσίᾳ καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.* Pol. II. 382. C: *ὕστερον γεγονὸς εἴδωλον.* Menex. 242. B: *διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον.* Critia 108. C: *τῆς ὑστέρας* (v. *ὑστεραίας*) *τεταγμένος* (*in posteriore ordine collocatus*). Phaedr. 250. C: *ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ.* Tim. 25. C: *ὑστέρῳ χρόνῳ.* Apol. 32. B: *ἐν τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ.* Gorg. 503. C: *ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ.* Hipp. mai. 292. E: *ὑστέρῳ τῶν προγόνων ταφῆναι.* Prot. 353. D: *εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.* Phaedr. 263. E: *πάντα τὸν ὕστερον λόγον διεπεράνατο.* Legg. I. 631. A. Critia 114. C: *Μέστορα ... τὸν ὕστερον* (*ἐκάλεσε*). Tim. 23. E: *τήνδε* (*πόλιν*) *... ὑστέραν* (*ἔλαχε* cet.). 34. B: *ὡς νῦν ὑστέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν* (*τὴν ψυχήν*). Legg. X. 889. C: *τέχνην ... ὕστερον ἐκ τούτων ὑστέραν γενομένην.* 896. C: *σῶμα δὲ δεύτερόν τε καὶ ὕστερον ψυχῆς* (*γεγονέναι*). III. 698. E: *ὕστεροι ... ἀφίκοντο τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης γενομένης μιᾷ ἡμέρᾳ.* Lys. 206. E: *οἱ δ' ἄλλοι ὕστεροι ἡμῶν* (*pone nos*) *ᾖεσαν.* Parm. 155. B: *ὅτι ὕστερα γέγονε.* Crat. 425. B: *εἴτε κατὰ τρόπον τά τε πρῶτα ὀνόματα κεῖται καὶ τὰ ὕστερα.* Pol. VII. 516. D: *ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι.* Crat. 426. A: *τῶν ... ὑστέρων* (*ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα εἰδέναι*). Legg. III. 697. C: *ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα.* XII. 956. E. Pol. X. 600. A: *οἳ ... τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικοῦ.* Legg. IX. 865. A: *ἐν ὑστέροις χρόνοις.* III. 681. C: *τοὺς δὲ τῶν ἄλλων* (*νόμους*) *ὑστέρους.* X. 894. D: *τὰς δὲ ἄλλας πάσας* (*κινήσεις*) *ὑστέρας.* Menex. 240. E: *τὰς ὑστέρας μάχας.* Crat. 422. D: *καὶ τὰ πρῶτα ... καὶ τὰ ὕστερα.* Tim. 61. D: *τὰ ... ὕστερα ὑποτεθέντα.* Adverbiorum et partt. munere fungitur neutrum *ὕστερον, post, posthac* et *posterius.* Prot. 332. A: *Προμηθέα ... ὕστερον ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.* Parm. 153. B: *τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον* (*γέγονε*). Crat. 397. D. Legg. IX. 867. A: *ὕστερον χρόνῳ.* Cum genit. Soph. 257. C: *τὰ ἐπιφθεγγόμενα ὕστερον τῆς ἀποφάσεως ὀνόματα.* Praec. *ὀλίγον ὕστερον, paulo post* (*non ita multo post*). Gorg. 471. B. 518. A. Critia 108. A. Similiter *οὐ πολὺ ὕστερον* (Conv. 212. D.). Etiam *ὀλίγῳ ὕστερον* (Pol. I. 327. B. Euthyd. 272. E.) et *πολλῷ ὕστερον* (Phaed. 58. A.). Cum part. *ἔπειτα.* Conv. 187. B. Pol. III. 406. B. Etiam *εἰς* vel *ἐς ὕστερον.* Tim. 82. B. Ep. VII. 336. B. Cum art. Pol. III. 415. D: *οἱ ὕστερον* (*ἄνθρωποι*). Charm. 165. A: *οἱ τὰ ὕστερον γράμματα ἀναθέντες.* Hipp. mai.

281. C: καὶ ἔτι τῶν ὕστερον μέχρι Ἀναξαγόρου. Menex. 241. D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Superl. ὕστατος, *postremus, ultimus*; adverb. *postremo, ultimo loco*; etiam *serissime*. Legg. VI. 783. A: ὕστατος (ἔρως) ... ὁρμᾶται. Crat. 422. C: καὶ πρώτου καὶ ὑστάτου (ὀνόματος). Pol. IX. 583. A: ὑστάτην ... τὴν τοῦ φιλοκερδοῦς (ἡδονήν). X. 620. C: λαχοῦσαν πασῶν ὑστάτην. Ep. VIII. 355. B. Phaedr. 264. D: ὅτι ... οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι. Conv. 177. E: ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις. Pol. X. 620. C: ἐν ὑστάτοις. Polit. 266. C: οὐκ εἰκὸς ὕστατα ἀφικνεῖσθαι τὰ βραδύτατα;

ὑστερῶ, *sero venio*. Gorg. 447. A: ἀλλ' ἦ ... ὑστεροῦμεν; Etiam *moror*. Ax. 367. C: τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος. Hinc etiam est *alicui cedere* (germ. *hinter einem zurückbleiben*), h. e. *superari* vel *non assequi*. Epin. 983. D: πότερον ἔχει λόγον ὁ λόγος, ἢ πάντως ὑστερεῖ (*a vero deficiat*). Pol. VII. 539. E: ἵνα μηδ' ἐμπειρίᾳ ὑστερῶσι τῶν ἄλλων. Epin. 987. D: ἡ ... ὑστεροῦσα ἡμῖν εἰς τὸ θερινὸν φύσις τοῦ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον. Pol. VI. 484. D: μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας.

ὑστέρως Phaedr. 260. E. adhuc legebatur pro eo quod codd. praestant ὕστερον.

ὕφαιμος, ὁ ἡ, *sanguineus*. Phaedr. 253. E.

ὑφαίνω, *texo*. Lys. 208. D: ὅταν ὑφαίνῃ (ἡ μήτηρ). Charm. 161. E: τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον ἕκαστον ὑφαίνειν. Hipp. min. 368. C: τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον. Med. Phaed. 87. B: ὃ (ἱμάτιον) ἠμπείχετο αὐτὸς ὑφηνάμενος. C. **contexo* (Tim. 72. C: ἅτε κοίλου καὶ ἀναίμου ὑφανθέντος, int. τοῦ σπληνός) et *construo* s. *aedifico*. Critia 116. B: τὰ δέ (οἰκοδομήματα) ... ποικίλα ὕφαινον.

ὑφαιρῶ, *subtraho*. Theaet. 161. A: ἐάν τις σοῦ ὡς πρωτοτόκου αὐτὸ ὑφαιρῇ. Med. *surripio*. Legg. IX. 857. B: μέγα ἢ σμικρὸν ὑφελομένῳ καὶ ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων cet.

ὑφάντης, ὁ, *textor*. Phaed. 87. B: ὁ ... ὑφάντης οὗτος cet. Crat. 388. C. Pol. II. 369. D. Phaed. 87. B: περὶ ἀνθρώπου ὑφάντου. Gorg. 517. E: ὑφάντην ἢ σκυτοτόμον. Pol. II. 374. B. 370. E: ὑφάνται.

ὑφαντικός, ή, όν, *texendi peritus* et (subst.) *textor*; fem. *texendi ars*. Crat. 388. C: ὑφαντικός. Gorg. 449. D: ἡ ὑφαντική. Polit. 308. D. Pol. III. 401. A: πλήρης ... ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία cet. Charm. 174. C. Crat. 388. C: ὑφαντικὸν ... ἡ κερκίς; Polit. 283. A: τὸ ... τῆς ὑφαντικῆς μέρος. 285. D. Alc. I. C: ὑφαντικῇ. Polit. 280. A: τὴν τῶν ἱματίων ὑφαντικὴν οὕτω ῥηθεῖσαν. E. 283. A: τὴν ... ἐπὶ τούτῳ τέχνην οὖσαν προσαγορεύομεν ὑφαντικήν. Pol. V. 455. C. Polit. 281. B: ἢ καὶ ταύτας πάσας ὡς ὑφαντικὰς λέξομεν; Gorg. 490. D: τὸν ὑφαντικώτατον.

ὑφαντικῶς, ex arte texendi. Crat. 388. C: *καλῶς (χρῆσθαι) δ' ἐστὶν ὑφαντικῶς.*

ὑφαρπάζω, arripio (ut sermonem). Euthyd. 300. C: *ἔφη ὑφαρπάσας ὁ Διονυσόδωρος.*

ὕφασμα, τό, textum; etiam *texendi actio* (germ. *das Weben*). Polit. 281. C: *συναιτίας εἶναι ... παντὸς ὑφάσματος.* 311. B. Crat. 388. C: *ὥσπερ κερκὶς ὑφάσματος (ὄργανόν ἐστιν).* D. Phaed. 87. E: *τὸ τελευταῖον ὕφασμα τυχεῖν αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ἔχουσαν.* Polit. 306. A: *ποῖον ἡμῖν ὕφασμα ἀποδίδωσιν (ἡ βασιλικὴ συμπλοκή).* 310. E: *λεῖον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν.* 311. C: *πάντων μεγαλοπρεπέστατον ὑφασμάτων.* 279. B: *ἡ περὶ τὰ ἐκ τῶν ἐρίων ὑφάσματα (ὑφαντική).*

ὑφή, ἡ, textura. Polit. 281. A: *τὸ ... τῆς ὑφῆς συμπλοκή τίς ἐστί που.* C: *τὰ τῆς ὑφῆς ἔργα.* A: *τοὐναντίον ὑφῇ δρᾶν φαίνεται.* Legg. XII. 956. A: *ἐν ὑφῇ.* Ib. *ὑφήν.*

ὑφήγησις, ἡ, praescriptio. Prot. 326. E: *κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν.*

ὑφηγοῦμαι, praeeo, duco, monstro; doceo, praescribo. Gorg. 458. B: *τοιοῦτος ... οἷον σὺ ὑφηγεῖ.* Phaed. 82. D: *ἐκείνῃ ἑπόμενοι ᾗ ἐκείνη (ἡ φιλοσοφία) ὑφηγεῖται.* Crat. 392. D: *ᾗ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι;* Crit. fin. *ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.* Lys. 217. A: *ἆρ' οὖν καὶ καλῶς ... ὑφηγεῖται ἡμῖν τὸ νῦν λεγόμενον;* Epin. 989. D: *εἰ μὴ θεὸς ὑφηγοῖτο.* Soph. 227. D: *καθ' ὁποῖ* (v. *ὅποι*) *ἂν ὑφηγῇ, πειράσομαί σοι συντέμνειν.* Epin. 980. C: *ἂν αὐτὸς ὁ θεὸς ἡμῖν ὑφηγῆται.* Gorg. 455. D: *αὐτὸς γὰρ καλῶς ὑφηγήσω.* Theaet. 148. D: *καλῶς γὰρ ἄρτι ὑφηγήσω.* Pol. III. 403. E: *(εἰ) ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα, ἵνα μὴ μακρολογῶμεν.* Legg. X. 890. C: *ὅπῃπερ ἂν ὁ νομοθέτης ὑφηγήσηται γράφων.* Euthyd. 288. C: *ὑφηγήσασθαι.* 278. C: *ἐγὼ ὑφηγήσομαι αὐτοῖν.*

ὑφίημι, suborno. Ax. 368. E: *προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες.*

ὑφίστημι, substituo, aor. 2. *substitutus sum* (ut alteri succedam). Phil. 19. A: *τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα ... σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν.* Etiam *suscipio, promitto.* Legg. VI. 751. D: *ἐπείπερ σὺ ... τὴν πόλιν ὑπέστης τῷ Κρητῶν ἔθνει προθύμως κατοικιεῖν.* Alc. II. 141. B: *εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης (τύραννον γενέσθαι) ὑποσταίη σοι.* Ib. *καὶ τοῦτο μὴ μόνον ὑποσταίη* cet. (Pol. VI. 496. D. pro *ὑποστάς* nunc legitur *ἀποστάς*).

ὑψαύχην, ὁ ἡ, erectam et celsam habens cervicem. Phaedr. 253. D.

ὑψηλολογοῦμαι, excelsius loquor. Pol. VIII. 545. E: *ὑψηλολογουμένας (τὰς Μούσας) λέγειν.*

ὑψηλόνους, ὁ ἡ, animo excelso praeditus, neutr. *excelsi-*

tas. Phaedr. 270. A: τὸ ... ὑψηλονοῦν τοῦτο ... ἔοικεν ἐντεῦθέν ποθεν εἰσιέναι.

ὑψηλός, ή, όν, *editus; celsus, sublimis.* Critia 118. A: ὁ τόπος ἅπας ἐλέγετο σφόδρα ... ὑψηλός. Legg. X. 905. A: ὑψηλὸς γενόμενος. Phaedr. 230. B: ὑψηλή (ἡ πλάτανος). Euthyd. 289. E: αὐτὴ ἡ τέχνη αὐτῶν θεσπεσία τις καὶ ὑψηλή. Ep. VII. 341. E: τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος (ἐμπλήσειεν ἄν). Theaet. 175. D: ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθείς. Pol. VI. 494. D: ἐπὶ τούτοις ὑψηλὸν ἐξαίρειν αὐτόν. Legg. III. 602. B: ἐπὶ λόφον τινὰ οὐχ ὑψηλόν. Pol. X. 617. D: ἀναβάντα ἐπί τι βῆμα ὑψηλόν. Critia 111. C: πολλὰ δ' ἦν ... ὑψηλὰ δένδρα. B: ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀποῤῥέον. D. Legg. III. 678. C. 682. B. C. Tim. 22. D: ἐν ὑψηλοῖς τόποις. Legg. I. 625. B: ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσιν. VI. 778. C: πρὸς τοῖς ὑψηλοῖς τῶν τόπων. Critia 111. B: γηλόφους ὑψηλοὺς εἶχε. Legg. V. 732. C: οἷον πρὸς ὑψηλὰ καὶ ἀνάντη. Phaed. 89. B: ἐπὶ πολὺ ὑψηλοτέρου (int. δίφρου ἔτυχε καθήμενος) ἢ ἐγώ. Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν ὑψηλότερον πέντε ἀνδρῶν ἔργον. VIII. 848. D: ὅπῃ ἂν ὁ τόπος ὑψηλότατος ᾖ. Phaedr. 229. A: ὁρᾷς ... ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ὑψηλόφρων, ὁ ἡ, *qui excelso est animo*, etiam *qui alta petit, superbus.* Pol. VIII. 550. B: ἐγένετο ὑψηλόφρων τε καὶ φιλότιμος ἀνήρ.

ὕψι, unde ὕψιον Pol. II. 365. B. (Pind.).

ὑψιπέτης, ὁ ἡ, *altivolans.* Ion. 539. B. (Hom.).

ὑψόθεν, *desuper.* Soph. 216. C: καθορῶντες ὑψόθεν τὸν τῶν κάτω βίον.

ὕψος, τό, *altitudo; proceritas; summitas* (sensu transl.). Phaedr. 230. B: τοῦ ... ἄγνου τὸ ὕψος. Legg. VII. 815. A: ἐν ὕψει. Critia 116. D: ὕψος ... σύμμετρον ἰδεῖν. 117. B: δένδρα ... κάλλος ὕψος τε δαιμόνιον ... ἔχοντα. Legg. V. 741. B: τὸ τῆς οὐσίας ὕψος τε καὶ μέγεθος. Ep. VII. 351. E: ὅσον ... ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας (*quo ... progressi essent*) ... ἔλαθον. Legg. I. 625. B: κυπαρίττων ... ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια. Tim. 44. D: ἐπὶ γῆς ὕψη τε καὶ βάθη παντοδαπὰ ἐχούσης. 46. C.

Φ.

φῖ, τό, Crat. 427. A: διὰ τοῦ φῖ.

φαγεῖν, *edere.* Phaed. 81. B: πίοι καὶ φάγοι. Gorg. 503. A: πεινῶντα φαγεῖν. Pol. III. 408. A. VIII. 558. A: ἡ τοῦ φαγεῖν (ἐπιθυμία). Legg. VIII. 831. E: τοῦ φαγεῖν

παντοδαπὰ καὶ πιεῖν (δύναμιν). Lach. 192. E. Legg. VIII. 845. C: *φαγὼν αὐτοῦ.* Prot. 314. A: *πιόντα ἢ φαγόντα.*

φαιδρύνω, *exhilaro; exorno.* Legg. VI. 769. C: *φαιδρύνων.* Ep. VII. 336. A: (*ἐπεὶ*) *φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε (τὴν πατρίδα).* Med. Legg. IV. 718. B: *τὸν ἑαυτοῦ βίον φαιδρυνάμενον ... κοσμεῖν δεῖ.*

φαίνω, *in lucem edo.* Epin. 978. D: *ἄλλην ἀεὶ φαίνουσα ἡμέραν (σελήνη).* Intrans. *luceo.* Tim. 39. B: *ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν.* **ostendo.* Pol. X. 616. E: *κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας.* Theaet. 200. E: *τάχ' ἂν ἐμπόδιον γενόμενον αὐτὸ φήνειε τὸ ζητούμενον.* Pol. VII. 533. A. **indico.* Legg. V. 745. A: *φανεῖ ... ὁ βουλόμενος.* Med. *in lucem prodeo, appareo; pateo; reperior; videor* (etiam *mihi videor*); *me offero* (praec. in rebus quae nobis necopinantibus se offerunt); *venio; adsum.* Soph. 235. D: *καὶ νῦν φαίνομαι δύο καθορᾶν εἴδη τῆς μιμητικῆς.* Crat. 399. A: *ὡς καὶ νῦν γέ μοι φαίνομαι κομψῶς ἐννενοηκέναι.* Alc. I. 116. D: *φαίνομαι* (int. *ὁ λέγων*, in resp.). Hipp. min. 372. B: *φαίνομαι οὐδὲν εἰδώς.* Prot. init. *πόθεν ... φαίνει;* B: *ἢ παρ' ἐκείνου φαίνει;* 313. C: *τὸν ... σοφιστὴν ὅ τί ποτέ ἐστι φαίνει ἀγνοῶν.* Legg. IV. 710. D: *ὡς φαίνει.* Prot. 324. D: *ὥς γ' ἐμοὶ* (v. *γέ μοι*) *φαίνεται.* 333. B: (*εἴπερ*) *τῇ ... ἀφροσύνῃ ... σοφία ἐναντία καὶ σωφροσύνη αὖ φαίνεται.* Phaedr. 234. C: *τί σοι φαίνεται ... ὁ λόγος;* Phaed. 58. A: *ὅτι ... πολλῷ ὕστερον φαίνεται ἀποθανών* (nos: *dass er so spät nachher gestorben ist*). 60. C: *ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ.* Theaet. 174. C: *γελοῖος φαίνεται.* Polit. 265. A: *ἐπ' ἐκεῖνο δύο τινὲ καθορᾶν ὁδὼ τεταμένα φαίνεται* (i. q. *mihi videor*). Pol. I. 383. A: *οὕτως ... ἔμοιγε καὶ αὐτῷ φαίνεται σοῦ λέγοντος.* Phil. 31. C: *φαίνεσθον ἅμα λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.* Pol. I. 399. E: *οὔ μοι φαινόμεθα.* Legg. VII. 811. C: *ὡς μὲν ἐμοὶ φαινόμεθα.* Conv. 215. B: *οἳ ... φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν.* Pol. VI. 508. C: (*ὅτι*) *ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν (ὀφθαλμοί).* Tim. 41. A: *ὅσοι φαίνονται* (*in lucem prodeunt*). Lach. 186. B: *καὶ ἡμᾶς διδάξαντες φαίνονται.* Ep. IV. 320. E: *σὺ φαίνου ἰατρεύων.* III. 318. D: *κακὸς ... ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην* cet. Phaed. 72. C: (*ὅτι*) *οὐδαμοῦ ἂν φαίνοιτο.* Phil. 23. A. 45. C: *ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες ὡς —;* Pol. VII. 537. A: *ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνηται.* Theaet. 181. A: *ἐὰν ... τι φαίνωνται λέγοντες.* Prot. 338. A: *ἵνα μεγαλοπρεπέστεροι (οἱ λόγοι) ... ἡμῖν φαίνωνται.* Pol. V. 468. D: *καθ' ὅσον ἂν ἀγαθοὶ φαίνωνται.* Soph. 267. A: (*ὅταν*) *προσόμοιον ... φαίνεσθαι ποιῇ.* Parm. 147. B: *κινδυνεύει φαίνεσθαι ἔκ γε τοῦ λόγου.* Pol. II. 359. D: *ἰδεῖν ἐνόντα νεκρόν, ὡς φαίνεσθαι.* Prot. 356. D: *ἡ τοῦ φαινομένου δύναμις* (*externa visio*). 342. E: *ἐν τοῖς λόγοις εὑρήσει αὐτὸν φαῦλόν*

τινα φαινόμενον. Pol. VII. 517. B: τὰ δ' οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται. Menex. 247. E: παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας ἄνδρας ἀνδρῶν. Pol. VII. 523. B: τὰ πόῤῥωθεν ... φαινόμενα δῆλον ὅτι λέγεις. X. 596. E: φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. Prot. 335. A: οὐδενὸς ἂν βελτίων ἐφαινόμην. Alc. II. 146. E. Ep. VII. 341. D: εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι cet. II. 312. A: ἐφαίνεν. Riv. 132. A: ἐφαινέσθην ... ἐρίζειν. Prot. 315. C: ἐφαίνοντο ... ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν. E: καὶ ἄλλοι τινες ἐφαίνοντο (i. q. *aderant*). Euthyd. 304. E: τί οὖν ἐφαίνοντό σοι; Soph. 231. D: ὁπόσα ἡμῖν ὁ σοφιστὴς πέφανται. 264. B: ἐπειδὴ ... πέφανται ταῦτα. D. Pol. III. 410. A. V. 464. B. Charm. 160. D. al. Soph. 231. B: διὰ τὸ πολλὰ πεφάνθαι (*quia tam multa nobis se obtulerunt*). Euthyd. 294. A: ὡς θαυμαστὸν λέγεις καὶ ἀγαθὸν μέγα πεφάνθαι. Phaedr. 245. E: ἀθανάτου ... πεφασμένου τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου. Prot. 333. B: τὸ δὲ πρότερον αὖ ἐφάνη ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὁσιότης σχεδόν τι ταὐτὸν ὄν. Gorg. 475. D: νῦν δέ γε κάκιον ἐφάνη. 481. B: ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα (χρεία). Phaed. 76. A: δυνατὸν ... τοῦτό γ' ἐφάνη. Pol. I. 335. E: οὐδαμοῦ γὰρ δίκαιον οὐδένα ἡμῖν ἐφάνη ὂν βλάπτειν. II. 368. D: ἕρμαιον ἂν ἐφάνη cet. Clit. 410. B: ἐφάνη βλάπτειν ... ὁ δίκαιος οὐδένα. Euthyd 282. A: ἐφάνημεν. Pol. III. 408. A: ὡς ... ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐφάνησαν. IX. 587. A. Legg X. 899. B. Prot. 361. B: ᾧ τρόπῳ μάλιστ' ἂν διδακτὸν φανείη ἡ ἀρετή. Pol. V. 478. D. Legg. X. 896. C: εἰ ψυχὴ φανείη πρεσβυτέρα σώματος οὖσα. 898. B: φανεῖμεν. Conv. 221. E: φανεῖεν ἂν πάνυ γελοῖοι τὸ πρῶτον (οἱ λόγοι). Legg. VII. 806. B. Euthyd. 298. A: δέδοικα ... μὴ φανῶ ὑπὸ σοῦ ὁ αὐτός (τῷ λίθῳ). Men. 71. D: ἂν φανῇς ... εἰδώς. Gorg. 452. C: ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν cet. Polit. 272. D: ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ. Legg. IX. 874. B: ἂν φανῇ καὶ γνωσθῇ. Eryx. 399. E: ἵνα μὴ ... περὶ τούτου αὖ πάλιν φανῆσθον διαφερομένω. Theaet. 181. B: ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες. Prot. 309. C: ὥστε ... καλλίων σοι φανῆναι. 328. A: οὐ ῥᾴδιον οἶμαι εἶναι ... τούτων διδάσκαλον φανῆναι. Gorg. 456. C: οὐδαμοῦ ἂν φανῆναι τὸν ἰατρόν. Phaed. 90. B: πάνυ ἂν ὀλίγους καὶ ἐνταῦθα τοὺς πρώτους φανῆναι. Epin. 976. C: δεῖ φανῆναί γέ τινα ἐπιστήμην. Soph. 256. D: τοῦ νῦν φανέντος (ἀριθμοῦ). Phaedr. 259. B: φανείσης ᾠδῆς. Legg. X. 910: τὸν ... φανέντα κεκτημένον ἕτερα. Polit. 267. D: πολλῶν φανεισῶν ἄρτι τεχνῶν. Tim. 72. A: τὰ φανέντα ... κρίνειν. Apol. 33. A: ἐγὼ ... τοιοῦτος φανοῦμαι. Theaet. 153. E: ἡμῖν οὕτω μέλαν ... χρῶμα ... φανεῖται γεγενημένον. Parm. 163. B: εἰ ταὐτὰ ἡμῖν φανεῖται, ἅπερ καὶ νῦν. Pol. V. 537. B: τίς ἕκαστος

ἐν τοῖς γυμνασίοις φανεῖται. X. 610. D: *οὐκ ἄρα πάνθειτον φανεῖται ἡ ἀδικία, εἰ* cet. Legg. IX. 871. A: *ἀπαγορεύων (ὁ νόμος) ... ἀεὶ φαίνεταί τε καὶ φανεῖται.* Phil. 13. D: *φανούμεθα ... νεώτεροι τοῦ δέοντος.* Theaet. 206. D: *πάντες αὐτὸ φανοῦνται μετὰ λόγου ἔχοντες.* Crat. 425. D: *γελοῖα ... οἶμαι φανεῖσθαι.* Crit. 53. C. Euthyd. 288. C. Prot. 361. B: *εἰ φανήσεται ἐπιστήμη ὄν (ἡ ἀρετή).* Pol. I. 351. A: *ῥᾳδίως ... φανήσεται καὶ ἰσχυρότερον ἀδικίας (δικαιοσύνη).* V. 479. C. Legg. X. 892. C: *εἰ ... φανήσεται ψυχὴ πρῶτον* (i. q. sequens *ἐν πρώτοις γεγενημένη*). Euthyd. 297. A. Polit. 290. B: *ταύτῃ πῃ φανήσεσθαι τοὺς διαφερόντως ἀμφισβητοῦντας τῆς πολιτικῆς.* Pol. X. 610. D. Euthyd. 289. D: *καίτοι ἐγὼ ᾤμην ἐνταῦθά που φανήσεσθαι τὴν ἐπιστήμην* cet. Saepius simpl. valet *esse* vel verbi appositi amplificationem efficit. Phaedr. 269. D: *οὐχ ᾗ Τισίας ... πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἡ μέθοδος* (*non ea mihi videtur esse ratio qua* cet.). Legg. XII. 960. D: *ἡμῖν δ' ἔτι μοι φαίνεσθαι δοκεῖ τοῦτ' ἐλλεῖπον τοῖς νόμοις εἶναι.* Eryx. 399. C: *φαίνεσθαι ἔμοιγε δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τι.* Theaet. 172. C: *φαινόμεθα* (int. *σχολὴν ἄγοντες*; nos simpl. *so ist es.*) Sic *φαίνεται* in respons. Prot. 333. E. Pol. I. 333. C. D. VIII. 551. D. al.

φαιός, ά, όν, fuscus. Tim. 68. D: *φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει).* Ib. *ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ.* Pol. IX. 585. A: *πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες.*

φαλάγγιον, τό, aranea. Euthyd. 290. A: *φαλαγγίων καὶ σκορπίων.*

φαλακρός, ά, όν, calvus. Pol. VI. 495. E: *χαλκέως φαλακροῦ καὶ σμικροῦ.* V. 454. C: *ἐὰν φαλακροὶ σκυτοτομῶσι.* Ib. *φαλακρῶν καὶ κομητῶν.*

φανερός, ά, όν, conspicuus; dilucidus, prospicuus; manifestus, apertus. Soph. 239. D: *φανερὸς ... εἶ σοφιστὴν οὐχ ἑωρακώς.* Polit. 304. A: *φανερὸς ... ἔσται.* Pol. I. 388. A: *φανερὸς ... ἦν ἐπιθυμῶν εἰπεῖν.* Legg. IX. 855. D: *ἔστω ... φανερὰ ... ἡ ψῆφος τιθεμένη.* Men. 91. C: *φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Phaed. 70. D: *εἰ τῷ ὄντι φανερὸν γένοιτο ὅτι* cet. Soph. 237. D: *καὶ τοῦτο ἡμῖν που φανερὸν ὡς* cet. Prot. 360. E: *τούτου φανεροῦ γενομένου.* Id. Pol. VI. 497. E. Phil. 36. A: *ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι.* Legg. V. 745. A: *ἡ κτῆσις ... πᾶσα ἐν τῷ φανερῷ* (*publice*) *γεγράφθω παρὰ φύλαξιν ἄρχουσιν.* Pol. II. 360. A: *φανερὸν γενέσθαι* (*conspicuum evasisse*). Legg. I. 638. A: *φανερὸν ὅρον.* VII. 816. E: *μηδέ τινα μανθάνοντα αὐτὰ γίγνεσθαι φανερὸν τῶν ἐλευθέρων.* Pol. IV. 435. A: *φανερὰν γενομένην (τὴν δικαιοσύνην).* Legg. VI. 767. D: *τὴν ... ψῆφον φανερὰν φέρειν.* Ep. IV. 320. A. Prot. 353. B: *ᾗ οἶμαι ἂν ἔγωγε κάλλιστα φανερὸν γενέσθαι.* Gorg. 480. C: *εἰς τὸ*

φανερὸν ἄγειν τὸ ἀδίκημα. Legg. I. 630. B: *τί φανερόν ποτε ποιῆσαι βουληθεὶς λέγει ταῦτα;* XII. 960. A: *τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν τῶν ἔνδον κωλύειν.* Crat. 410. A: *φανεροί τ' εἰσὶν οὕτως αὐτὸ καλοῦντες Φρύγες.* Soph. 232. C: *ὅσα φανερὰ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ* cet. Phil. 16. C: *διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε.* Critia 111. C: *ἧς καὶ νῦν ἔτι φανερὰ τεκμήρια.* Epin. 984. C: *ἀπὸ θεῶν τῶν φανερῶν αὐξάμενα γενέσεως* cet. Pol. VI. 510. C: *ὡς παντὶ φανερῶν (αὐτῶν).* Epin. 985. D: *τοὺς ... ὄντως ἡμῖν φανεροὺς ὄντας θεοὺς* cet. Ib. *φανεροὺς ποιεῖν.* Pol. II. 365. B: *ζημίας φανεράς.* Legg. VIII. 844. A: *πηγὰς φανεράς.* Parm. 159. B: *ταῦτα ... ἤδη ἐῶμεν ὡς φανερά.* Crat. 422. D: *τίνι τρόπῳ ... ὅτι μάλιστα φανερὰ ἡμῖν ποιήσει τὰ ὄντα —;* Legg. III. 681. D: *φανερὰ δείξαντες.* Phil. 61. B: *ἔσεσθαι φανερώτερον* cet. Legg. VI. 769. B: *εἰς τὸ καλλίω τε καὶ φανερώτερα γίγνεσθαι τὰ γεγραμμένα.*

φανερῶς, *palam*, *manifesto*, *aperte*. Conv. 182. D: *ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερῶς ἐρᾶν τοῦ λάθρα.* Pol. I. 345. B: *φανερῶς μετατίθεσο καὶ ἡμᾶς μὴ ἐξαπάτα.* 347. B: *φανερῶς πραττόμενοι ... μισθόν.* VIII. 548. B: *οὐ φανερῶς κτώμενοι.* Tim. 41. A: *πάντες ὅσοι ... περιπολοῦσι φανερῶς.* Legg. VIII. 838. B: *μήτε φανερῶς μήτε λάθρα συγκαθεύδοντα.* XI. 922. D. Hipp. mai. 304. D: *οὕτω φανερῶς ἐξελεγχόμενος περὶ τοῦ καλοῦ.* Ep. XIII. 363. B: *οὓς οὐ ῥᾴδιον φανερῶς διωθεῖσθαι.*

φανός, ή, όν, *lucidus*; *illustris*. Conv. 197. A: *(ὅτι) ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη.* Phaedr. 256. D: *φανὸν βίον διάγοντας.* Pol. VII. 518. C: *στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους.* VI. 506. D: *ἀκούειν φανά τε καὶ καλά.* 510. A: *λεῖα καὶ φανά.* V. 478. C: *ἀγνοίας ... φανότερον* (v. *φανερώτερον*). VII. 518. A: *ἐκ φανοτέρου βίου.* Ib. *ἐξ ἀμαθίας πλείονος εἰς φανότερον (βίον) ἰοῦσα.* V. 479. D: *οὔτε φανότερα ὄντος (φανήσεται).* VII. 532. C: *πρὸς τὴν τοῦ φανοτάτου (θέαν).* Phil. 16. C: *ἅμα φανοτάτῳ* (v. *φανωτάτῳ*) *τινὶ πυρί.* Pol. VII. 518. C: *ἕως ἂν εἰς τὸ ὂν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον* (v. *φανώτατον*) *δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη.*

φαντάζομαι, *oculis obiicior*, *videor*, *appareo*, *me exhibeo*. Tim. 43. E: *τὰ ἀριστερὰ δεξιὰ ἑκατέροις τὰ ἑκατέρων φαντάζεται.* 65. E: *φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται.* Epin. 983. B: *ὡς σμικρὰ φαντάζεται.* Hipp. mai. 300. C: *ὅτι σοὶ μὲν οὐ φαντάζεται* cet. Soph. 216. C: *τοτὲ μὲν πολιτικοὶ φαντάζονται.* Pol. IX. 572. B: *ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων.* Phaed. 110. D: *ὥστε ἕν τι αὐτῆς εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον φαντάζεσθαι.* Pol. II. 380. D: *φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις.* Phil. 38. C: *τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἑστάναι φανταζόμενον ὑπό τινι δένδρῳ.* Tim. 60. A. Ep. III. 313. B: *ἄττεις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ*

δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμενον. Soph. 216. C: *παντοῖοι φανταζόμενοι.* Tim. 49. D: *οὐδέποτε τῶν αὐτῶν ἑκάστων φανταζομένων.* Pol. IV. 476. A: *πανταχοῦ φανταζόμενα.* Tim. 54. B: *οὐκ ὀρθῶς φανταζόμενα.* Soph. 265. A: *καί τισιν ἐν τοιούτοις εἴδεσιν ἐφαντάζετο ἡμῖν.* Phil. 51. A: *πολλὰς φαντασθείσας (ἡδονάς).* 38. D: *τοιαῦτ' ἄττα κατιδὼν φαντασθέντα ἑαυτῷ ποτέ.* Conv. 211. A: *οὐδ' αὖ φαντασθήσεται αὐτὸ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι* cet.

φαντασία, ἡ, visio, visum. Theaet. 152. C: *φαντασία ... καὶ αἴσθησις ταὐτὸν ἔν τε θερμοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις.* Soph. 263. D: *δόξα καὶ φαντασία.* 260. D: *εἰκόνων ... καὶ φαντασίας πάντα ἀνάγκη μεστὰ εἶναι.* 264. A: *φαντασίαν.* Theaet. 161. E: *ἐλέγχειν τὰς ἀλλήλων φαντασίας τε καὶ δόξας.* Pol. II. 382. E: *οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους* cet.

φάντασις, ἡ, visum. Tim. 72. B: *ὅτι τῆς δι' αἰνιγμῶν οὗτοι φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί.*

φάντασμα, τό, visum; simulacrum, species; etiam *visio* (germ. *Vorstellung*). Soph. 232. A: *τὸ φάντασμα τοῦτο ὡς οὐκ ἔσθ' ὑγιές.* Parm. 165. A: *τοῦτο δ' εἴη ἂν φάντασμα ἰσότητος.* 166. A: *οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν οὐδέ τι φάντασμα.* Tim. 52. C: *ἑτέρου δέ τινος ἀεὶ φέρεται φάντασμα.* Pol. X. 598. B: *φαντάσματος, ἢ ἀληθείας οὖσα μίμησις.* Parm. 165. D: *τῷ τοῦ ἑτέρου φαντάσματι.* Crat. 386. E: *ἑλκόμενα ἄνω καὶ κάτω τῷ ἡμετέρῳ φαντάσματι.* Soph. 223. C: *φάντασμα παρέχεται.* 236. B: *ἆρ' οὐκ, ἐπείπερ φαίνεται μέν, ἔοικε δὲ οὔ, φάντασμα (καλοῦμεν);* C: *τὴν ... φάντασμα, ἀλλ' οὐκ εἰκόνα ἀπεργαζομένην τέχνην.* 240. D. Pol. II. 382. A: *ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ φάντασμα προτείνων.* Phaed. 81. D: *ψυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα* (al. *σκοτοειδῆ φάσματα.* Vid. Annott. p. 636 sq.). Soph. 266. B: *ὅσα μεθ' ἡμέραν φαντάσματα αὐτοφυῆ λέγεται.* Phil. 40. A: *τὰ φαντάσματα ἐζωγραφημένα.* Pol. IX. 584. A: *οὐδὲν ὑγιὲς τούτων τῶν φαντασμάτων πρὸς ἡδονῆς ἀλήθειαν, ἀλλὰ γοητεία τις.* Tim. 71. A: *ὑπὸ ... εἰδώλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο.* Soph. 234. E: *τὰ ἐν τοῖς λόγοις φαντάσματα.* Pol. VI. 510. A: *τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα.* Id. VII. 532. C. X. 599. A: *φαντ σματα γάρ, ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσιν.* Tim. 46. A.

φανταστικός, ή, όν, ad visa effingenda pertinens; fem. *visorum effingendorum ars.* Soph. 267. A: *μίμησις τοῦτο τῆς φανταστικῆς μάλιστα κέκληταί που.* 268. C: *τοῦ φανταστικοῦ γένους.* 236. C: *ἆρ' οὐ φανταστικὴν ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν;* Ib. *εἰκαστικὴν καὶ φανταστικήν.* 239. C: *εἴ τινα φήσομεν αὐτὸν ἔχειν φανταστικὴν τέχνην.* 260. D. 266. D: *τὸ δὲ φανταστικὸν ἔμελλεν εἶναι γένος.* E.

φάος, τό, lux. Crat. 407. C: *τὸν φάεος ἵστορα.*

φαρέτρα, ἡ, *pharetra*. Theaet. 180. A: *ὥσπερ ἐκ φαρέτρας ῥηματίσκια ... ἀνασπῶντες ἀποτοξεύουσι.*

φαρμακεία, ἡ, *medicamentum*; etiam *venenum*. Legg. XI. 933. B: *τὸν τῆς φαρμακείας πέρι νόμον.* D. 932. E: *διτταὶ ... φαρμακεῖαι κατὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων οὖσαι γένος* cet. Prot. 354. A: (*διὰ*) *τομῶν καὶ φαρμακειῶν.* Legg. XI. 933. D. Locr. 103. E: *διὰ φαρμακειᾶν.* Tim. 89. B: *τὰ ... νοσήματα ... οὐκ ἐρεθιστέον φαρμακείαις.* C. Legg. VIII. 845. E: *ἄν τις διαφθείρῃ ἑκὼν ὕδωρ ἀλλότριον ... φαρμακείαις* cet. Ib. *ἄν δέ τις ὄφλῃ φαρμακείαις τισὶ βλάπτων.*

φαρμακεῖον, vid. *φαρμάκιον* et *φάρμακον*.

φαρμακεύς, ὁ, *veneficus*. Conv. 203. D: *δεινὸς γόης καὶ φαρμακεύς.*

φαρμάκευσις, ἡ, *venenum*. Legg. VIII. 845. D: *οὔτε γὰρ γῆν οὔτε ἥλιον ... ῥᾴδιον φθείρειν φαρμακεύσεσιν* cet.

φαρμακευτικός, ή, όν, *medicus* (adiect.). Tim. 89. B: *τὸ τῆς φαρμακευτικῆς καθάρσεως γιγνόμενον ἰατρικόν.*

φαρμακεύω, *medicamenta adhibeo*. Pol. V. 459. C: *ὅταν ... καὶ φαρμακεύειν δέῃ.* Tim. 89. D: *οὐ φαρμακεύοντα* (v. *φαρμακεύοντας*) *κακὸν δύσκολον ἐρεθιστέον.* Cum accus. *veneno aliquem inficio*. Legg. XI. 933. D: *ὃς ἂν φαρμακεύῃ τινὰ ἐπὶ βλάβῃ μὴ θανασίμῳ* cet.

φαρμάκιον, τό, *remedium* vel *medela*. Phaedr. 268. C: *περιτυχὼν φαρμακίοις* (v. *φαρμακείοις*). Theaet. 149. C: *διδοῦσαί γε αἱ μαῖαι φαρμάκια.*

φάρμακον, τό, *medicamentum*. Pol. II. 382. C: *τότε ἀποτροπῆς ἕνεκα ὡς φάρμακον χρήσιμον γίγνεται.* Tim. 84. E: *ὧν* (*νοσημάτων*) *καὶ τὸ φάρμακον χαλεπόν.* Pol. III. 389. B: *ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει.* Id. V. 459. D. Charm. 158. C: *πρὸ τῆς τοῦ φαρμάκου δόσεως.* Lys. 220. D. Charm. 157. B: *τούτῳ τῷ φαρμάκῳ μηδείς σε πείσει τὴν αὑτοῦ κεφαλὴν θεραπεύειν.* Gorg. 456. B: *φάρμακον πιεῖν.* Pol. III. 406. D: *παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών.* Charm. 155. B: *ἐπίστασθαί τι κεφαλῆς φάρμακον.* 157. C: *προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ.* Crat. 394. A: *τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα.* Pol. III. 426. B: *οὔτε φάρμακα οὔτε καύσεις* cet. Crat. 394. B: *ἅτε τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων σκοπουμένῳ.* Pol. III. 408. A. Theaet. 167. A: *ὁ ... ἰατρὸς φαρμάκοις μεταβάλλει.* Crat. 405. A: *αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις ... περιθειώσεις.* Pol. III. 407. D: *φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα αὐτῶν.* V. 459. C. Phaedr. 270. B: *φάρμακα καὶ τροφὴν προσφέρων.* Gorg. 467. C: *οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν.* Pol. I. 332. C: *ἡ σώμασι φάρμακα* (*ἀποδιδοῦσα τέχνη*). In univ., ut Lat. *medicina*, est *remedium* et *subsidium*. Phaedr. 274. E: *μνήμης ... καὶ σοφίας φάρμακον εὑρέθη.* 230. D: *σὺ ... δοκεῖς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον εὑρηκέναι.* 275. A: *ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες.* Polit. 310. A: *ἐπὶ τούτοις ... τοῦτ' εἶναι*

τέχνη φάρμακον. Pol. X. 595. B: ὅσοι μὴ ἔχουσι φάρμακον εἰδέναι αὐτὰ οἷα τυγχάνει ὄντα. Critia 106. D: φάρμακον ἡμῖν αὐτὸν τελεώτατον καὶ ἄριστον φαρμάκων, ἐπιστήμην, εὐχόμεθα διδόναι. Legg. I. 647. E: φόβου φάρμακον. XI. 919. B. Ep. VIII. 354. B: (ὃς) φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχήν. Phil. 54. B: γενέσεως ... ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα ὄργανα ... παρατίθεσθαι πᾶσιν. Ut Lat. *medicamentum*, est quoque *venenum* (Phaed. init. ἢ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. 57. B. 63. D: ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον. 115. A. D.) et *color* vel *pigmentum*. Crat. 424. E: ὡς ἂν ... δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου. Ib. ὁτιοῦν ἄλλο τῶν φαρμάκων. (434. A. pro φάρμακα codd. φαρμακεῖα scribunt, Cl. c. al. φαρμακείαι). Polit. 277. C: τὴν δὲ οἷον τοῖς φαρμάκοις καὶ τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων ἐνάργειαν οὐκ ἀπειληφέναι πω. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προστίθεμεν.

φαρμακοποσία, ἡ, *medicamenti potio*. Soph. 227. A: φαρμακοποσίας. Legg. I. 646. C: τοὺς εἰς τὰ ἰατρεῖα αὐτοὺς βαδίζοντας ἐπὶ φαρμακοποσίᾳ.

φάρμαξις, ἡ, *curatio*. Phil. 46. A: οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως.

φαρμάττω, *medicamentum adhibeo*. Legg. XI. 933. B: ὁποτέρως ἂν τις ἐπιχειρῇ φαρμάττειν. C. **fascino*. Men. 80. A: γοητεύεις με καὶ φαρμάττεις cet. Conv. 194. A: φαρμάττειν βούλει με.

φάσις, ἡ, (φαίνομαι), in stellis dicitur apparentibus. Locr. 97. B: φάσιάς τε καὶ κρυψίας καὶ ἐκλείψιας. Ib. φάσιας φανερὰς ἑῴας ἢ ἑσπερίας ἐκτελέοντι ποτὶ τὸν ἅλιον.

φάσις, ἡ, (φημί), *affirmatio*. Soph. 263. E: φάσιν τε καὶ ἀπόφασιν.

φάσκω, *dico, aio; pono, statuo*; etiam *prae me fero, profiteor, simulo; promitto*. Phaed. 113. C: φάσκουσι; sed Cl. cum plurimis al. libris λέγουσι. Gorg. 482. E: φάσκων τὴν ἀλήθειαν διώκειν. 486. A: φάσκων ἀδικεῖν μηδὲν ἀδικοῦντα. Theaet. 169. A. Phil. 49. B: γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τἀληθῆ φθέγξει. Pol. I. 337. E: μὴ εἰδὼς μηδὲ φάσκων εἰδέναι. Ion. 541. E: φάσκων ἐπιδείξειν. Ep. III. 318. A: φάσκων ... ἀποπέμψειν. B. Theaet. 190. A: καὶ φάσκουσα καὶ οὐ φάσκουσα (*negans*). Charm. 165. B: ὡς φάσκοντος ἐμοῦ εἰδέναι περὶ ὧν ἐρωτῶ. Gorg. 519. E: ἀγαθὸν φάσκοντα πεποιηκέναι τινά. Phaed. 98. A: φάσκοντά γε ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκοσμῆσθαι. Theaet. 167. E. Crat. 426. A: τὸν φάσκοντα περὶ αὐτῶν τεχνικὸν εἶναι. Legg. XII. 964. C: παιδευτὴν νέων φάσκοντ' εἶναι. Gorg. 519. C: φάσκοντες ... ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι. Theaet. 194. C: οὐ φάσκοντες ἀγωνισταί, ἀλλὰ φιλόσοφοι εἶναι. Crat. 416. D: ἃ δὴ καλὰ φάσκοντες εἶναι ἀσπαζόμεθα. Pol. V. 453. C. Alc. I. 111. C: αἱ μὲν

(πόλεις) ταῦθ', αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι. Pol. VII. 538. A: ὅτι οὐ τούτων ἐστὶ τῶν φασκόντων γονέων. Legg. VI. 761. D: τῶν φίλων φασκόντων εἶναι. Apol. 41. A. Euthyd. 306. E. Theaet. 181. D: τοῖς τὰ πάντα φάσκουσι κινεῖσθαι. Tim. 40. E: ὡς οἰκεῖα φάσκουσιν ἀπαγγέλλειν … πιστευτέον. Pol. VI. 489. D: διὰ τοὺς τὰ τοιαῦτα φάσκοντας ἐπιτηδεύειν. Legg. XI. 901. A: ὃν ὁ ποιητὴς κηφῆσι κοθούροισι μάλιστα εἴκελον ἔφασκεν εἶναι.

φάσμα, τό, *visum; simulacrum;* etiam *ostentum* s. *prodigium.* Polit. 268. E: τὸ περὶ τὴν Ἀτρέως τε καὶ Θυέστου λεχθεῖσαν ἔριν φάσμα. Conv. 179. D: φάσμα δείξαντες τῆς γυναικός. Theaet. 155. A: ἅττα ποτ' ἐστὶ ταῦτα τὰ φάσματα ἐν ἡμῖν. Tim. 71. E: ὅσα ἂν φάσματα ὀφθῇ cet. Legg. V. 738. C: φασμάτων γενομένων. X. 910: ἔν τε φάσμασιν ἐγρηγορότας διὰ φόβους καὶ ἐν ὀνείροις. Phaedr. 250. C: εὐδαίμονα φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ. Tim. 71. C: ὅτ' αὖ τὰ ἐναντία φάσματα ἀποζωγραφοῖ πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια.

φάττα, ἡ, *palumbes.* Theaet. 199. B: τὴν ἐν ἑαυτῷ οἷον φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς (λαβών).

φάτνη, ἡ, *praesepe.* Tim. 70. E: ἀεὶ νεμόμενον πρὸς φάτνῃ. Phaedr. 247. E: πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Tim. 70. E: οἷον φάτνην ἐν ἅπαντι τούτῳ τῷ τρόπῳ τῇ τοῦ σώματος τροφῇ τεκτηνάμενοι.

φαυλίζω, *detraho* (de *aliquo*). Legg. II. 667. A: οὐκ οἶδα ὑμῶν … ὅπῃ πάλιν αὖ τοὺς νομοθέτας φαυλίζεις.

φαῦλος, η, ον, *malus* (etiam *imperitus*); *pro nihilo putandus, vilis; mediocris* (c. neg., ut Lat. *non mediocris*). Prot. 327. C: πολλάκις μὲν ἀγαθοῦ αὐλητοῦ φαῦλος ἂν ἀπέβη, πολλάκις δ' ἂν φαύλου ἀγαθός. Gorg. 485. A: ὅπου δ' ἂν φαῦλος ᾖ, ἐντεῦθεν φεύγει cet. Conv. 174. C: ἴσως … κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ … φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος. Phil. 30. C: αἰτία οὐ φαύλη. Conv. 175. E: ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ (σοφία) φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος. 215. C: φαύλη αὐλητρίς. Crat. 425. B: ἄλλως δὲ συνείρειν μὴ φαῦλον ᾖ καὶ οὐ καθ' ὁδόν. Apol. 41. A: ἆρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἀποδημία; Hipp. mai. 286. E: φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν. (Id. Ion. 532. E.). Gorg. 486. B: κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ. 521. C: ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνθρώπου καὶ φαύλου. Soph. 223. B: οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον. Theaet. 151. E: κινδυνεύεις μέντοι λόγον οὐ φαῦλον εἰρηκέναι περὶ ἐπιστήμης. 152. D: ἐρῶ καὶ μάλ' οὐ φαῦλον λόγον. 194. A: τοξότην φαῦλον. Conv. 211. E: φαῦλον βίον. Phaedr. 276. E: παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιὰν … τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν. Pol. VII. 519. A: ὡς οὐ φαύλην ἔχον τὴν ὄψιν. Prot. 340. E: εἰ οὕτω φαῦλόν τί φησιν εἶναι τὴν ἀρετὴν ἐκτῆσθαι. Crat. 392. A:

φαῦλον ἡγεῖ τὸ μάθημα —; Tim. 71. D: κατορθοῦντες καὶ τὸ φαῦλον ἡμῶν. Alc. II. 141. A: εἰ δὲ τοῦτο φαῦλον ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι cet. Prot. 326. E: διὰ τί οὖν τῶν ἀγαθῶν πατέρων πολλοὶ υἱεῖς φαῦλοι γίγνονται; Phaedr. 242. C: ὥσπερ οἱ τὰ γράμματα φαῦλοι. Phaed. 69. C: κινδυνεύουσι ... οὐ φαῦλοί τινες εἶναι cet. (Id. Crat. 401. B.). Conv. 181. B: οὗτός ἐστιν (ὁ Ἔρως) ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. Legg. XI. 922. D: ὁπόσοι περὶ ἐμὲ φαῦλοι καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γεγόνασι φανερῶς. Euthyd. 279. C: πάντες ... καὶ οἱ πάνυ φαῦλοι. Men. 96. D: κινδυνεύομεν ... ἐγώ τε καὶ σὺ φαῦλοί τινες εἶναι ἄνδρες. Soph. 227. A: τὰ περὶ τὰ ἐκτός, ἃ εἰπεῖν μὲν φαῦλα, ὅσα βαλανευτικὴ παρέχεται. Legg. IX. 876. A: δικαστήρια φαῦλα καὶ ἄφωνα. Prot. 327. B: τῶν ἀγαθῶν αὐλητῶν ... ἢ τῶν φαύλων (τοὺς υἱεῖς). Crat. 390. D: οὐδὲ φαύλων ἀνδρῶν οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων (κινδυνεύει εἶναι). Theaet. 147. A: εἴ τις ἡμᾶς τῶν φαύλων τι καὶ προχείρων ἔροιτο cet. Pol. IV. 431. C: ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις. Theaet. 181. B: ἡμᾶς ... τι λέγειν φαύλους ὄντας. Pol. III. 405. A: μὴ μόνον τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνας cet. Phaedr. 261. B: οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον. 278. C: (εἰ) λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδεῖξαι. Pol. VI. 496. A: οὐ νόθα καὶ φαῦλα (εἰκὸς γεννᾶν); X. 603. B: φαύλη ἄρα φαύλῳ ξυγγιγνομένη φαῦλα γεννᾷ ἡ μιμητική. Hipp. mai. 288. D: ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι. Prot. 336. C: εἰ ... Πρωταγόρας ὁμολογεῖ φαυλότερος εἶναι Σωκράτους διαλεχθῆναι. Pol. V. 459. C: ἰατρὸν ... καὶ φαυλότερον ἐξαρκεῖν ἡγούμεθα εἶναι. Gorg. 483. C: ἀγαπῶσι γὰρ ... αὐτοὶ ἂν τὸ ἴσον ἔχωσι φαυλότεροι ὄντες. Phaed. 65. B: πᾶσαι (αἰσθήσεις) γάρ που τούτων φαυλότεραί εἰσιν. Pol. V. 475. B: (ὅτι) ὑπὸ σμικροτέρων καὶ φαυλοτέρων τιμώμενοι ἀγαπῶσιν. Polit. 271. E: καθάπερ νῦν ἄνθρωποι ... ἄλλα γένη φαυλότερα αὐτῶν νομεύουσι. Crat. 429. A: φαυλότερα (ἔργα; oppos. καλλίω). Legg. IX. 874. E: καὶ ὁ φαυλότατος ... τῶν ἐπὶ νόμον τρεπομένων. Crit. 52. D: δοῦλος ὁ φαυλότατος. Legg. V. 746. D: τὸν τοῦ φαυλοτάτου δημιουργόν. Prot. 342. D: εἰ γάρ ἐθέλει τις Λακεδαιμονίων τῷ φαυλοτάτῳ συγγενέσθαι cet. Phaedr. 235. E: τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. Ep. VII. 329. A: ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦ σαυτόν. Legg. X. 902. A: καθάπερ οἱ φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων λέγονται ποιεῖν. Prot. 337. E: ὥσπερ τοὺς φαυλοτάτους τῶν ἀνθρώπων διαφέρεσθαι ἀλλήλοις. Pol. V. 459. D: τοὺς δὲ φαυλοτάτους ταῖς φαυλοτάταις τοὐναντίον (δεῖ συγγίγνεσθαι). **levis, facilis*. Theaet. 179. D: μάχη ... περὶ αὐτῆς οὐ φαύλη cet. Theaet. 147. C: φαῦλόν που καὶ ἁπλοῦν εἰπεῖν ὅτι cet. Crat. 390. D: κινδυνεύει ... εἶναι οὐ φαῦλον ... ἡ τοῦ ὀνόματος

θέσις. Conv. 213. C: ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρως τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα γέγονεν. Pol. II. 368. C: ὅτι τὸ ζήτημα ... οὐ φαῦλον, ἀλλ' ὀξὺ βλέποντος. VII. 527. D: τὸ δ' ἔστιν οὐ πάνυ φαῦλον, ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι cet. Phaed. 95. E: οὐ φαῦλον πρᾶγμα ... ζητεῖς. Polit. 263. A: οὐ φαῦλον προστάττεις. Crat. 411. A: ἐγείρεις ... οὐ φαῦλον γένος ὀνομάτων. Pol. II. 374. E: οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἠράμεθα. IV. 435. C: εἰς φαῦλόν γε αὖ ... σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς cet. Soph. 218. E: περί τινος τῶν φαύλων μετιόντες.

φαυλότης, ἡ, *pravitas.* Legg. I. 646. B: εἰ δεῖ ἑκόντα ποτὲ ἄνθρωπον εἰς ἅπασαν φαυλότητα ἑαυτὸν ἐμβάλλειν. **tenuitas.* Legg. V. 745. D: τὸ νῦν δὴ λεγόμενον φαυλότητός (περὶ φ.?) τε καὶ ἀρετῆς χώρας. **inscientia, imperitia.* Theag. 130. C: οὕτως αἰσχύνομαι ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ φαυλότητι. Hipp. mai. 286. D: καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐμὴν φαυλότητα ἠπορούμην cet.

φαύλως, *male, perperam, haud probe.* Phaed. 86. D: καὶ γὰρ οὐ φαύλως ἔοικεν ἁπτομένῳ τοῦ λόγου. Theaet. 173. C: τούς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ. Phil. 43. A: καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν. Legg. VII. 820. A: φαύλως (διακεῖσθαι). VIII. 839. E: εὖ τὸ σῶμα ἔχων καὶ μὴ ἰδιωτικῶς ἢ φαύλως. XII. 966. E: ὁ ... ἰδὼν ταῦτα μὴ φαύλως μηδ' ἰδιωτικῶς. Lys. 214. A: οὐ φαύλως ἀποφαινόμενοι περὶ τῶν φίλων οἳ τυγχάνουσιν ὄντες. Ep. VII. 343. D: ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. Legg. IX. 876. D: ἃ καὶ φαυλοτέρως ἂν πεπαιδευμένοι δικασταὶ δύναιντο κατιδεῖν. Eryx. 405. D: ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὑτῶν τυγχάνωμεν φαυλότατα διακείμενοι, τότε cet. **simpliciter.* Theaet. 147. C: ἐξὸν φαύλως καὶ βραχέως ἀποκρίνασθαι. Pol. V. 449. C: εἰπὼν αὐτὸ φαύλως ὡς ἄρα cet. Legg. XI. 929. A: μὴ φαύλως οὕτως ἐξέστω μηδ' εὐθὺς τοῦτο δρᾶν.

φέβεσθαι, *fugere.* Lach. 191. B. (Hom.).

φέγγος, τό, *splendor; lumen.* Phaedr. 250. B: οὐκ ἔνεστι φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῇδε ὁμοιώμασιν. Pol. VI. 508. C: ὧν (τὰς χρόας) νυκτερινὰ φέγγη (ἐπέχει).

φείδομαι, *parco; abstineo.* Pol. V. 469. B: τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους φείδεσθαι. Phaed. 117. A: γλιχόμενος τοῦ ζῆν καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Phil. 15. E: φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς cet. Pol. VIII. 553. C: κατὰ σμικρὸν φειδόμενος. (Gorg. 485. D. μὴ φειδόμενον ex interpretatione videtur fluxisse). Phil. 55. C: (μὴ) τοῦ ... καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν. Phaed. 78. A: μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε πόνων. Id. Lach. 201. A. Menex. 242. C: ἐφείσαντο καὶ ἀπέδοσαν (τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους). Phil. 16. A: ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς ἂν φείσαιτο cet. Apol. 31. A: φείσεσθέ μου. **caveo.* Pol.

VIII. 574. B: ἆρ' εὐλαβηθείη ἂν καὶ φείσαιτο μή τι δρᾶσαι τῶν τυραννικῶν; *cesso. Legg. V. 732. D: μηδὲν φειδόμενον, ἀλλ' ἀεὶ ... ἀναμιμνήσκοντα ἕτερόν τε καὶ ἑαυτὸν σαφῶς.

φειδωλία, ἡ, *parsimonia.* Pol. IX. 572. C: μίσει τῆς τοῦ πατρὸς φειδωλίας.

φειδωλός, ή, όν, *parcus.* Pol. VIII. 554. A: τῷ γε φειδωλὸς εἶναι καὶ ἐργάτης. 554. E. Legg. IV. 719. E: φειδωλὸς ... τις καὶ πένης ἀνήρ. V. 743. B. Pol. VIII. 558. D: τοῦ φειδωλοῦ ἐκείνου καὶ ὀλιγαρχικοῦ cet. IX. 572. C: ὑπὸ φειδωλῷ πατρὶ τεθραμμένος. VIII. 560. C: τῷ φειδωλῷ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. 555. A: τὸν φειδωλόν τε καὶ χρηματιστήν. 559. C. 548. E: φειδωλοὶ χρημάτων. Phaedr. 256. E: θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα.

φειδωλῶς, *parce.* Pol. VIII. 559. D: τεθραμμένος ... ἀπαιδεύτως τε καὶ φειδωλῶς.

φελλός, ὁ, *cortex* (suberis). Polit. 288. E: φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δεσμῶν ἐργαστικαί.

φέρβω, *alo.* Critia 115. A: ἔφερβεν εὖ.

φέριστος, η, ον, *optimus.* Phaedr. 238. D: εἶεν, ὦ φέριστε, ὃ μὲν cet.

φέρω, *fero, porto.* Legg. XI. 914. B: ἂν ... τις ... ἀναιρούμενος οἴκαδε φέρῃ. Phaedr. 279. C: ὅσον (πλῆθος) μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτ' ἄλλος ἢ ὁ σώφρων. (Pol. II. 359. E. χρυσοῦν δακτύλιον φέρειν vulgo legitur, sed v. φέρειν a libris fere omnibus abest). Pol. II. 363. D: κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν. V. 470. A: πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων φέρειν. 469. E: οὐδὲ ... πρὸς τὰ ἱερὰ τὰ ὅπλα οἴσομεν ὡς ἀναθήσοντες. 460. C: οἴσουσι παρά τινας τροφοὺς cet. Theaet. 142. A: Θεαιτήτῳ ἐνέτυχον φερομένῳ ἐκ Κορίνθου ἀπὸ στρατοπέδου Ἀθήναζε. **fero,* i. q. *perfero, tolero* (c. adv., ut Lat. *graviter ferre*); *sustineo.* Phaed. 63. A: ὅτι οὕτω ῥᾳδίως φέρεις καὶ ἡμᾶς ἀπολείπων καὶ ἄρχοντας ἀγαθούς. Tim. 91. C: χαλεπῶς ἀγανακτοῦν φέρει. Legg. VI. 768. A: χαλεπῶς ἂν ἐν δίκῃ φέροιεν ἄμοιροι γενόμενοι τῶν τοιούτων διακρίσεων. Phaed. 115. E: ἵνα Κρίτων ῥᾷον φέρῃ. Phaedr. 241. A: τὴν ... ξυνουσίαν ἐπίπονον οὖσαν φέρειν δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν. 252. C: φέρειν τὸ ... ἄχθος. Phaed. 116. C: πειρῶ ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Pol. I. 329. E: ἡγεῖσθαί σε ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν. Critia 121. B: τὰ παρόντα φέρειν ἀδυνατοῦντες. Legg. III. 691. C: ἥτις ποτὲ δυνήσεται τὴν μεγίστην ἐν ἀνθρώποις ἀρχὴν φέρειν. Menex. 247. C: ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν. Pol. V. 474. E: εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα. Gorg. 522. E: εὖ οἶδα ὅτι ῥᾳδίως ἴδοις ἄν με φέροντα τὸν θάνατον. Menex. 247. D: φέροντες ... ἀνδρείως τὰς συμφοράς. Pol. I. 330. A: (τοῖς) χαλεπῶς ... τὸ γῆρας φέρουσιν. Critia 120. E: ῥᾳδίως ἔφερον οἷον ἄχθος τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Crit. 43. C: ἣν ἐγὼ ... ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐνέγκαιμι. Pol.

I. 330. A: ὅτι οὔτ' ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ τι ῥᾳδίως γῆρας μετὰ πενίας ἐνέγκοι cet. VI. 503. E: εἰ καὶ τὰ μέγιστα μαθήματα δυνατὴ ἔσται ἐνεγκεῖν. Apol. 37. C: ὅτι ὑμεῖς ... οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐνεγκεῖν τὰς ἐμὰς διατριβὰς καὶ τοὺς λόγους. Pol. X. 603. E: ὅτι ῥᾷστα οἴσει τῶν ἄλλων. Polit. 257. C: ῥᾷον οἴσετον πάντα πόνον. Apol. 37. C: ἄλλοι ... αὐτὰς (τὰς ἐμὰς διατριβὰς) οἴσουσι ῥᾳδίως. **fero*, i. e. *duco* (de via al.); etiam *moveo*; unde pass. Lat. *ferri*, i. q. *agitari*, *volvi*, *ruere*, *abripi*, *deferri* al. Pol. II. 365. D: ταύτῃ ἰτέον, ὡς τὰ ἴχνη τῶν λόγων φέρει. IV. 444. E: ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ μὲν καλὰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς κτῆσιν φέρει —; Legg. III. 694. C: φέρει ... ἡμῖν σκέψιν τοῦτο ἐφ' ὅπερ ὡρμήκαμεν. VIII. 831. C: ὅ τι ... πρὸς τοῦτο φέρει μάθημα cet. Gorg. 524. A: ἐξ ἧς φέρετον τὼ ὁδώ, ἡ μὲν εἰς μακάρων νήσους, ἡ δ' εἰς Τάρταρον. Pol. III. 394. D: ὅπῃ ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ, ταύτῃ ἰτέον. VIII. 553. D: ἐάν τι ἄλλο εἰς τοῦτο φέρῃ. Alc. II. 142. B: πόνοι φέροντες εἰς ὠφέλειαν. Menex. 247. E: πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα. Phaedr. 250. E: οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος. 254. B: βίᾳ φέρεται. 263. A: οὐκ ἄλλος ἄλλῃ φέρεται —; Pol. VII. 529. D: ἃς τὸ ὂν τάχος καὶ ἡ οὖσα βραδύτης ... φοράς τε πρὸς ἄλληλα φέρεται καὶ τὰ ἐνόντα φέρει. Tim. 80. A: ὅσα ἐπὶ γῆς φέρεται. Phil. 13. E: πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον. Phaed. 114. B: φέρονται αὖθις εἰς τὸν Τάρταρον. Theaet. 144. A: ᾄττοντες φέρονται ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα. Pol. VI. 503. C. IX. 586. A: μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξὺ φέρονται. Dem. 382. B: αἱ ... ψῆφοι φέρονται ὡς οὐ ξυμβούλων δεομένων. Parm. 138. C: εἰ φέροιτο τὸ ἕν. Pol. IX. 584. E: ὅταν ... ἐπὶ τὸ λυπηρὸν φέρωνται. Crat. 411. B: πάντως φέρεσθαι (τὰ πράγματα). C: ῥεῖν καὶ φέρεσθαι. Pol. IX. 584. D: ἄνω φέρεσθαι. Phaed. 98. B: ἀπὸ δὴ θαυμαστῆς ... ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος. Phaedr. 255. C: πολλὴ φερομένη (πηγὴ) πρὸς τὸν ἐραστήν. Pol. VI. 496. D: οἷον ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου. IX. 584. D: ἐκ τοῦ κάτω φερόμενον πρὸς μέσον. Theaet. 177. C: τοὺς τὴν φερομένην οὐσίαν λέγοντας. Pol. VI. 492. C: ἣν (παιδείαν) οὐ ... οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν ᾗ ἂν οὗτος φέρῃ. Tim. 44. A: ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμεναι. Ep. VII. 328. B: πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντίαι φερόμεναι (ἐπιθυμίαι). Phaed. 99. A: ὑπὸ δόξης φερόμενα τοῦ βελτίστου. Epin. 983. A: πάντα ... τὰ φερόμενα ἄστρα. Polit. 310. A: ἐπὶ τἀναντία φερομένων (ἀρετῆς μερῶν). Crat. 404. D: φερομένων τῶν πραγμάτων. Tim. 38. A: τοῖς ἐν αἰσθήσει φερομένοις. 36. D: ἐν λόγῳ ... φερομένους (κύκλους). Epin. 986. B: εἴτε αὐτοὺς ἰόντας εἴτε φερομένους ἐν ὀχήμασι. Legg. VII. 814. B: εὐθὺς πρὸς ἱερὰ φερομένας. Soph. 249. B: ἐὰν αὖ φερόμενα καὶ κινούμενα πάντ' εἶναι

συγχωρῶμεν. Legg. XII. 967. C: *τὰ κατ᾽ οὐρανὸν φερόμενα.* Conv. 190. A: *ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ.* Tim. 43. A: *βίᾳ δ᾽ ἐφέροντο καὶ ἔφερον.* Ep. VII. 348. B: *οἱ δ᾽ ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τείχη.* Pol. IX. 584. D: *ὅθεν ἐνήνεκται.* Phaedr. 254. B: *τοῦ ἡνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη.* Pol. IX. 586. A: *πρὸς τὸ ἀληθῶς ἄνω ... οὔτε ἠνέχθησαν.* Tim. 63. A: *εἰς οὐδὲν ἄν ποτε τῶν ἐσχάτων ἐνεχθείη.* Parm. 138. D: *τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποιὲ ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι;* Tim. 87. A: *πρὸς ... τοὺς τρεῖς τόπους ἐνεχθέντα τῆς ψυχῆς.* — Pass., ut Lat. *ferri* et *circumferri*, etiam in eo dicitur quod celebratur (aut laudatur aut vituperatur). Ep. VII. 328. E: *ἣν (φιλοσοφίαν) ἀτίμως φὴς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι.* — Med. Eryx. 395. B: *οὓς (πεττοὺς) εἴ τις φέροιτο* cet. — Celeritatis notio, quae in pass. *φέρεσθαι* eminet, etiam in imperativo *φέρε* conspicitur, qui, ut Lat. *age*, exhortandi vim habet (germ. *wohlan*). Prot. 330. B: *φέρε δὴ ... κοινῇ σκεψώμεθα* cet. Gorg. 455. A: *φέρε δὴ ἴδωμεν* (v. *φέρε δή, ἴδωμεν*) cet. 514. D: *φέρε πρὸς θεῶν αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης πῶς ἔχει τὸ σῶμα πρὸς ὑγίειαν;* Phaed. 63. B: *φέρε δὴ ... πειραθῶ* cet. Theaet. 151. E: *ἀλλὰ φέρε δὴ αὐτὸ κοινῇ σκεψώμεθα* cet. Soph. 229. A: *φέρε δὴ διδασκαλικῆς δὲ ἆρα ἓν μόνον γένος φατέον εἶναι, ἢ πλείω —;* Crat. 385. B: *φέρε δή μοι τόδε εἰπέ.* Polit. 294. D: *φέρε νῦν ἀναλάβωμεν πάλιν μνήμῃ τὰς ... ἐπιτάξεις* cet. Pol. I. 347. C: *φέρε δὴ τὸ τοιόνδε περὶ αὐτῶν πῶς λέγεις;* V. 453. E: *φέρε δὴ ... ἐάν πῃ εὕρωμεν τὴν ἔξοδον.* Legg. I. 633. C: *τὴν ἀνδρείαν δὲ φέρε τί θῶμεν;* VII. 805. D: *φέρε ... μῶν οὐκ ἀνάγκη γενέσθαι γέ τινα τάξιν ἑτέραν αὐταῖς;* De lege 315. E: *φέρε δὴ σὺ πότερα νομίζεις τὰ δίκαια ἄδικα εἶναι —;* al. Similiter part. *φέρων* ponitur ita ut verti possit *protinus*, *statim*. Pol. I. 345. B: *ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ τὸν λόγον;* Hipp. mai. 282. E: *καὶ τοῦτο ἐλθὼν οἴκαδε φέρων τῷ πατρὶ ἔδωκα.* — Est etiam *calculum movere* vel *ducere*, *suffragia ferre* et *suffragiis creare.* Legg. VI. 766. B: *φερόντων ψῆφον κρύβδην.* Pol. VI. 486. C: *οὐκ ἔχουσιν ὅ τι φέρωσιν* (*quem calculum moveant*). Legg. VI. 767. D: *τὴν ... ψῆφον φανερὰν φέρειν.* Dem. 380. A: *ἣν (ψῆφον) φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται.* 381. C. Legg. IX. 856. A: *ψῆφον ἱερὰν ἕκαστον φέροντα.* Hinc *φέρειν* abs. est *creare.* Legg. VI. 753. D: *τὴν δὲ πόλιν ὡσαύτως ἐκ τούτων φέρειν πάλιν ὃν ἂν ἕκαστος βούληται.* 756. C. D. E. 753. D: *φερέτω.* 759. D: *φερέτωσαν.* XII. 949. A: *ἀφ᾽ ἱερῶν φέροντα.* XII. 946. A: *τῶν ... προκριθέντων οὓς ἂν πλεῖστοι ἐνέγκωσι.* VI. 756. D: *ἐὰν ἐνεγκεῖν μὴ βούληται.* 755. A: *φερέσθω ... εἰς τὴν ἀρχὴν* cet. 756. C: *ἐπειδὰν δ᾽ ἐνεχθῶσι* cet. **fero*, h. e. *edo*, *produco.* Critia 118. E: *ὅσα γῆ φέρει.* Legg. V. 743. D: *ὅσα γεωργία δίδωσι καὶ φέρει.* Critia 115. B: *πώματα καὶ βρώματα ...*

φέρων. 114. E: πάντα φέρουσα ἄφθονα. Polit. 266. E: φέροντα τὸν πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν ... παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Critia 111. A: τότε ... παμπληθῆ ταῦτα ἔφερε. C: νομὴν ... βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερε. Tim. 24. C: ὅτι φρονιμωτάτους ἄνδρας οἴσοι. D: τὸν προσφερεστάτους αὐτῇ μέλλοντα οἴσειν τόπον ἄνδρας. Etiam *profero*. Epin. 973. C: πολλοὶ ... τὸν αὐτὸν λόγον φέρουσιν ὡς cet. Ep. VIII. 353. E: ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον. *(act. et med.) *fero*, h. e. *accipio, consequor*. Pol. V. 468. C: πρὸς τὸ τἀριστεῖα φέρειν. Legg. II. 657. E: τὰ νικητήρια φέρειν. 671. E: ἴσην καὶ μείζω τὴν αἰσχύνην φέρειν. Hipp. mai. 304. B: οἴχεσθαι φέροντα οὐ τὰ σμικρότατα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα τῶν ἄθλων. Phaedr. 256. D: ὥστε οὐ σμικρὸν ἆθλον τῆς ἐρωτικῆς μανίας φέρονται. Phaed. 113. D: τῶν ... εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται cet. Pol. X. 613. C: τὰ ἆθλα παρὰ τῶν ἀνθρώπων φέρονται. Phaedr. 245. B: φερέσθω τὰ νικητήρια. Legg. XI. 917. D: ὁ ... δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν. VI. 762. A: ὀνείδη φερέσθωσαν ἐν πάσῃ τῇ πόλει. Pol. III. 406. B: καλὸν ... τὸ γέρας ... τῆς τέχνης ἠνέγκατο. Ion. 530. A: τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ἠνεγκάμεθα. Ep. II. 312. C: πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. Pol. VII. 537. B: τιμὰς ... μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται. Phaed. 64. A: ἐκεῖ μέγιστα οἴσεσθαι ἀγαθά. Euthyd. 305. D: παρὰ πᾶσι τὰ νικητήρια εἰς δόξαν οἴσεσθαι σοφίας πέρι (ἡγοῦνται). *affero, apporto*. Phaed. 88. B: ἡ τῇ ψυχῇ φέρει ὄλεθρον. Conv. 184. E: ἐπὶ ... τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνην φέρει καὶ μή. Pol. IX. 581. D: ὅ τι μὴ μάθημα τιμὴν φέρει. Menex. 246. E: οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ' ἀνανδρίας cet. Ion. 534. B: ὅτι ... τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται. Conv. 213. E: φέρε ... τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον. Ib. φερέτω. Legg. VIII. 835. B: οὐδ' αὖ μετατιθέμενα ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι. VII. 817. A: τὴν ποίησιν φέρωμέν τε καὶ ἄγωμεν —; IV. 721. D: κέρδος καὶ ῥᾳστώνην φέρειν. Crit. 43. C: ἀγγελίαν ... φέρων χαλεπήν. Soph. 245. E: μείζω ... φέρον ... πλάνην. Legg. VII. 811. B: κίνδυνόν φημι εἶναι φέρουσαν τοῖς παισὶ τὴν πολυμαθίαν. Conv. 188. A: ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις cet. Phaed. 116. B: (ἐπειδὴ) ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία. Tim. 21. C: ὃν (λόγον) ἀπ' Αἰγύπτου δεῦρο ἠνέγκατο. *aufero, arripio*. Pol. IX. 574. A: ἀναγκαῖον ... πανταχόθεν φέρειν. Legg. VI. 762. A: ἐπιχειροῦντες λαμβάνειν τε καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις μὴ πείσαντες. X. 884: τῶν ἀλλοτρίων μηδένα μηδὲν φέρειν μηδὲ ἄγειν. 885. A: ὅταν ... τις τῶν ἀρχόντων ἄγῃ ἢ φέρῃ ἢ χρῆται τινι τῶν ἐκείνων μὴ πείσας αὐτούς. *refero*, ut gratiam, et in univ. *persolvo, pendo*. Polit. 298. A: προστάττοντες ἀναλώματα φέρειν παρ' ἑαυτοὺς οἷον φόρους. Tim. 21. C: εἴτε

καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτίᾳ φέρων. **specto, pertineo, convenio.* Pol. VII. 538. C: *πῇ πρὸς τοὺς ἁπτομένους τῶν λόγων αὕτη φέρει ἡ εἰκών;* Legg. II. 670. E: *τῆς ἐπὶ τὸ πλῆθος φερούσης (παιδείας).* Etiam *conduco.* Pol. V. 449. D: *μέγα γάρ τι οἰόμεθα φέρειν καὶ ὅλον εἰς πολιτείαν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς γιγνόμενον.* — Cum praep. *εἰς* est *inferre,* cum praep. *ἐπί referre* (germ. *beziehen*), *conferre*, *transferre* al. Pol. V. 478. B: *οὐχ ὁ δοξάζων ἐπὶ τὶ φέρει τὴν δόξαν;* Soph. 237. C: *οὐκοῦν ... οὐδ' ἐπὶ τὸ τὶ φέρων ὀρθῶς ἄν τις φέροι;* Charm. 163. D: *δῆλον ... μόνον ἐφ' ὅ τι φέροις τοὔνομα ὅ τι ἂν λέγῃς.* Soph. 250. D: *ἐφ' ὅ τί ποτε δεῖ φέρειν.* Tim. 37. E: *ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς.* Critia 120. A: *τὰ δ' ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἔφερον.* Pol. V. 477. E: *δόξαν εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἄλλο εἶδος οἴσομεν;* Critia 120. C: *μήτε ποτὲ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλους οἴσειν.* Verb. Soph. 237. C: *ὅτι τῶν ὄντων ἐπί τι τὸ μὴ ὂν οὐκ οἰστέον.*

φεῦ, *hem* (admirantis exclamatio). Phaedr. 263. D: *φεῦ ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας νύμφας τὰς Ἀχελώου ... Λυσίου ... πρὸς λόγους εἶναι.* 273. C: *φεῦ δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τισίας* cet. Hipp. mai. 287. B: *φεῦ ὡς εὖ λέγεις.*

φεύγω, *fugio*, *effugio; vito*, *aversor; recuso.* Gorg. 485. A: *ἐντεῦθεν φεύγει καὶ λοιδορεῖ τοῦτο.* Phaed. 65. D: *φεύγει ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ σώματος).* Epin. 974. B: *φυγῇ φεύγει.* Prot. 354. C: *τὴν ... λύπην φεύγετε ὡς κακόν.* Pol. VIII. 568. A: *οἱ δ' ἐπιεικεῖς μισοῦσί τε καὶ φεύγουσι.* Legg. IV. 706. C: *φεύγουσι δή τινας οὐκ αἰσχρὰς ... φυγάς.* IX. 854. C: *τὰς ... τῶν κακῶν ξυνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί.* Phaed. 62. E: *διὸ ἀλογίστως ἂν φεύγοι.* 63. A: *τί γὰρ ἂν βουλόμενοι ... δεσπότας ἀμείνους αὐτῶν φεύγοιεν —;* Prot. 338. A: *φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων.* Theaet. 176. A: *ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν.* Pol. X. 619. A: *φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε.* Legg. I. 636. E: *τὰς ἡδονὰς φεύγειν.* Ep. VIII. 354. A: *φεύγειν ... τοὔνομά τε καὶ τοὖργον τοῦτο.* C: *φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων.* Conv. 195. B: *φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας.* 216. A: *βίᾳ ... οἴχομαι φεύγων.* Hipp. mai. 292. A: *ἂν μὴ ἐκφύγω φεύγων αὐτόν.* Legg. IX. 875. B: *φεύγουσα ... ἀλόγως τὴν λύπην.* Pol. VIII. 549. C: *φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς* cet. X. 620. B: *φεύγουσαν (ψυχὴν) ἄνθρωπον γενέσθαι.* Gorg. 479. B: *οἱ τὴν δίκην φεύγοντες* (*effugere studentes*). Legg. VI. 762. B: *εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον φεύγοντες.* Legg. X. 886. E: *(ἐν ἀνθρώποις) φεύγουσι* (*nos aversantibus*) *περὶ τῆς νομοθεσίας.* Ep. VIII. 354. D: *φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακόν.* Conv. 221. C: *τοὺς προτροπάδην φεύγοντας διώκουσι.* Euthyd. 302. B: *ἄπορόν τινα στροφὴν ἔφευγόν τε καὶ ἐστρεφόμην ἤδη.* Hipp. mai. 283. D: *ἆρ' οὖν χρημάτων ἐνδείᾳ ἔφευγον τὴν σὴν ὁμιλίαν;* Alc. I.

103. B: οὐδεὶς ὃς οὐχ ... πέφευγε. 104. C: τῶν ἄλλων πεφευγότων. Prot. 318. E: τὰς ... τέχνας αὐτοὺς πεφευγότας πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας. Ep. III. 316. B: ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Apol. 26. A: διδάξαι ἔφυγες καὶ οὐκ ἠθέλησας. Legg. IV. 708. B: ἤδη δέ ποτε καὶ ξυνάπασα πόλις τινῶν ἔφυγεν. Hipp. min. 363. D: νῦν δὲ τὴν Σωκράτους ἐρώτησιν φύγοιμι. Lach. 184. C: οὐκ ἔσθ' ὅπως ἄν τις φύγοι τὸ καταγέλαστος γενέσθαι. Legg. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πατρῷα ἤθη. Tim. 86. C: σπεύδων τὸ μὲν ἑλεῖν ἀκαίρως, τὸ δὲ φυγεῖν. 87. B: φυγεῖν ... κακίαν. Legg. VIII. 832. E: φυγεῖν ... καὶ ἑλεῖν. Pol. IX. 587. C: φυγὼν νόμον τε καὶ λόγον. Legg. VI. 767. D: τοῖς τἆλλα δικαστήρια φυγοῦσι. Apol. 29. B: οὐδὲ φεύξομαι. Clit. 407. A. Crit. 53. C: πότερον ... φεύξει τὰς ... εὐνομουμένας πόλεις —; Euthyd. 307. B. Pol. IX. 592. A: φεύξεται. Legg. I. 635. B: εἴ τις ἐκ παίδων φευξεῖται διὰ τέλους. Theaet. 181. A: φευξόμεθα παρ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἀκίνητα κινούντων. 168. A: φεύξονται ἀφ' ἑαυτῶν εἰς φιλοσοφίαν. Legg. I. 635. C: φευξεῖσθαι τοὺς ἐν ἐκείνοις γεγυμνασμένους. Gorg. 507. D: ἀκολασίαν ... φευκτέον. Phaed. 62. D: φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Theaet. 167. D. Pol. II. 358. A. — Cum v. γραφὴν vel δίκην et absolute est *accusari, reum agi* et *accusatum esse*. Euth. 6. A: οὗ ἕνεκα τὴν γραφὴν φεύγω. 3. E: φεύγεις αὐτὴν (τὴν δίκην), ἢ διώκεις; Pol. III. 405. B: φεύγων τε καὶ διώκων. Legg. VI. 754. E: ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὄφλῃ cet. 768. A. XII. 948. A. 956. B. IX. 855. D: κατὰ τὸ στόμα τοῦ διώκοντός τε καὶ φεύγοντος. XI. 929. B. IX. 855. E: τὸν ... φεύγοντα. Apol. 35. D: ἀσεβείας φεύγοντα ὑπὸ Μελίτου τουτουΐ. Euth. 8. C: φεύγοντες τὴν δίκην. Apol. 19. C: μήπως ἐγὼ ὑπὸ Μελίτου τοσαύτας δίκας φύγοιμι. **exsulo* s. *exsilio multor* vel *multatus sum*. Legg. IX. 867. C: δύο ... ἔτη φευγέτω. D. 871. D: φευγέτω ἀειφυγίαν. Id. 877. C. E: (ὅταν) ἐν ἀειφυγίᾳ τις φεύγῃ. C: τὸν φεύγοντα. Euthyd. 271. C: φεύγοντες ... ἐκεῖθεν. Legg. IX. 867. E: τὰς τῶν φευγόντων πράξεις. Ep. VII. 325. C: τῶν τότε φευγόντων φίλων. Menex. 242. B: τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. Legg. IX. 867. D: καθάπερ ἅτερος ἔφευγε τὰ δύο (ἔτη). 868. A: φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ. 871. D.

φευκτός, ή, όν, *fugiendus*. Ax. 369. B: οὐ φευκτάς (τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν);

φηγός, ἡ, *glans*. Pol. II. 372. C: μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.

φήμη, ἡ, *fama, rumor*: *effatum* vel *narratio antiquitus tradita*. Tim. 27. B: ἡ τῶν ἱερῶν γραμμάτων φήμη. Pol. III. 415. D: τοῦτο ... ἕξει, ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ. Legg. II. 672. B: λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πῶς ὡς cet.

XI. 932. A: εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων. Apol. 20. C: οὐ γὰρ δήπου σοῦ γε ... τοσαύτη φήμη τε καὶ λόγος γέγονεν, εἰ μή τι ἔπραττες ἀλλοῖον ἢ οἱ πολλοί. De lege 320. D: διὰ τί ... ποτε ... αὕτη ἡ φήμη κατεσκέδαται τοῦ Μίνω ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς ... ὄντος; Crat. 359. E: ἡ τύχη τῆς φήμης. Legg. VIII. 838. C: ὅτι τὸ τῆς φήμης θαυμαστήν τινα δύναμιν εἴληχεν. Epin. 988. A: δικαιότερον ... τῆς ἐκ τῶν βαρβάρων ἐλθούσης φήμης τε ἅμα καὶ θεραπείας πάντων τούτων τῶν θεῶν ἐπιμελήσεσθαι τοὺς Ἕλληνας. 992. A. Legg. VI. 771. C: πιστεύσαντες ... τῇ παρούσῃ φήμῃ καὶ λόγῳ. Polit. 309. E: (ἆρ' οὐκ) ἐπονείδιστόν τινα εὐηθείας δικαιότατα λαμβάνει φήμην; Phil. 16. C: οἱ ... παλαιοὶ ... ταύτην φήμην παρέδοσαν. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, ὡς ἄφθονα ... πάντα εἶχεν. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. XII. 952. B: εἴ τινα φήμην τινῶν περὶ θέσεως νόμων ... εὗρέ τινας ἔχοντας, φράζειν cet. Apol. 18. C: ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες. Pol. V. 463. D: αὗταί σοι, ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὦτα —; Legg. X. 906. B: ὥς αἱ φῆμαί φασιν αἱ τῶν κακῶν. XI. 927. A: πιστεύειν ... ταῖς ἄλλαις φήμαις χρεὼν περὶ τὰ τοιαῦτα οὕτω πολλαῖσι καὶ σφόδρα παλαιαῖς οὔσαις. V. 738. C: καθιέρωσαν ... τοῖς τοιούτοις λόγοις φήμας τε καὶ ἀγάλματα cet. Etiam est fama ex opinione vulgari profecta. Legg. IX. 870. A: τῆς ἀπαιδευσίας τοῦ κακῶς ἐπαινεῖσθαι πλοῦτον αἰτία φήμη πρὸς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων. IX. 871. B: ὡς ἡ τοῦ νόμου ἀρὰ τὴν φήμην προτρέπεται. *vox divina s. divinitus missa; responsum, oraculum. Tim. 72. B: ὅτι τῆς δι' αἰνιγμῶν οὗτοι φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί. Legg. II. 664. D: διὰ θείας φήμης καταλελεῖφθαι. VII. 792. D: κατά τινα μαντείας φήμην. Phaed. 111. B: φήμας τε καὶ μαντείας καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν ... γίγνεσθαι αὐτοῖς. Legg. I. 624. B: κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου φήμας ταῖς πόλεσι ὑμῖν θέντος τοὺς νόμους. Epin. 985. C: ἡ κατὰ φήμας τε καὶ μαντείας λεχθὲν τισιν (v. λεχθεῖσιν). — Simpl. *vox* (Legg. XI. 935. A: δι' αἰσχρῶν ὀνομάτων ἐπιφέρειν γυναικείους ἑαυτοῖς φήμας), *verbum* (Legg. XII. 966. C: τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι) et *nomen*. Legg. IV. 704. A: τοῦτο τάχ' ἂν ἴσως ... ἢ θεῶν ἐπωνυμία τῶν ἐν τῷ τόπῳ προσθείη τὴν αὐτῶν φήμην καίνῃ γενομένῃ τῇ πόλει. **omen*. Legg. IX. 878. A: φήμης ἕνεκα ἐπονομάζοντας. X. 908. A: τιμωρίας ἔχων ἐπωνυμίαν φήμην τινά. Ep. VI. 323. C: φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι.

φημὶ, *dico, aio, affirmo*, cum neg. *nego*; *nomino*; *profiteor*; *narro*. Pol. I. 338. C: φημὶ γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ cet. Gorg. 489. C: ὅτι ταὐτόν φημι εἶναι τὸ βέλτιον καὶ τὸ κρεῖττον. Abs. interpos. ἔγωγέ φημι Gorg.

526. C. In respons. affirmandi vi ponitur. Phaedr. 270. C: *φημί* (i. q. *vero*). Prot. 309. C: *τί φῄς* (v. *φῄς*); 312. C: *ἀνδρί, ὡς φῄς, σοφιστῇ.* Euthyd. 304. C: *ὡς ἐκείνω φατὸν οἵω τ' εἶναι διδάξαι* cet. Crat. 434. C: *ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἡμεῖς μέν φαμεν σκληρότης, Ἐρετριεῖς δὲ σκληρότηρ.* Prot. 330. D: *οὐκοῦν καὶ ὁσιότητά τινά φατε εἶναι:* Pol. II. 366. E: *ὅσοι ἐπαινέται φατὲ δικαιοσύνης εἶναι.* I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι.* Plur. *φασί* (vern. *sagt man*) Gorg. init. al. innum. Prot. 349. C: *ταῦτα εἰ μέν σοι δοκεῖ ἔτι ὥσπερ τότε, φαθί* (v. *φάθι*). Gorg. 475. E: *ἢ φαθὶ ἢ μὴ* (*nega*) *ἃ ἐρωτῶ.* Pol. V. 475. B. Legg. X. 902. B: *φάτω.* Prot. 330. C: *φαίην ἂν ἔγωγε ἀποκρινόμενος.* D: *φαῖμεν ἄν.* Phil. 63. C: *φαῖμεν ἂν αὖ τὸν νοῦν ... ἀνερωτῶντες.* Ib. *ποίων, φαῖεν ἂν ἴσως, ἡδονῶν;* Euthyd. 296. E: *πῶς φῶ ἐπίστασθαι —;* Crat. 434. E: *ἐπειδάν τις φῇ σκληρόν.* Phil. 35. E: *φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;* Pol. V. 474. C: *ὃν ἂν φῶμεν φιλεῖν τι.* Absol. interpositum *φῶμεν* Legg. X. 897. C. Phaedr. 273. B: *μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι.* Theaet. 165. A: *φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι.* Crat. 429. D: *πότερον λέγειν μὲν οὐ δοκεῖ σοι εἶναι ψευδῆ, φάναι δέ; Οὔ μοι δοκεῖ οὐδὲ φάναι.* Prot. 317. D: *ἔφην ἐγώ.* Gorg. 466. E: *ἐπεὶ τὸ μέγα δύνασθαι ἔφης ἀγαθὸν εἶναι τῷ δυναμένῳ.* Crat. 438. A: *ἔφησθα.* Pol. VI. 501. C. VIII. 544. A. al. Prot. 310. B: *Πρωταγόρας, ἔφη, ἥκει, στὰς παρ' ἐμοί* (ubi *ἔφη* et *στὰς* cet. cohaerent). 330. B: *οὐκ ἔφη.* Phaed. 117. E: *ὁ δ' οὐκ ἔφη.* Prot. 317. D: *ὁ Καλλίας ἔφη* (nomine praepos.). 354. E: *ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Πρωταγόρας.* Conv. 174. B: *κἀγώ, ἔφη* (*narravit*), *εἶπον ὅτι* cet. C: *εἰπεῖν ἔφη.* 180. C. al. Euthyd. 278. C: *ἐφάτην ... ἐπιδείξασθαι* (v. *ἐπιδείξεσθαι*) *τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν.* 294. E: *ἐφάτην ἅμα ἀμφοτέρω.* Pol. V. 459. D: *ἔφαμεν δέ που ... πάντα τὰ τοιαῦτα χρήσιμα εἶναι.* Ep. III. 318. E: *οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἴτιον τίς εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς.* Polit. 297. E: *ὃ δὴ δεύτερον ἐφήσαμεν.* Prot. 349. C: *ἐάν πῃ ἄλλῃ νῦν φήσῃς.* Pol. V. 479. B: *ἃ ἂν φήσωμεν.* Dem. 382. C: *οὐκ οἴομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς.* Theaet. 195. D: *φήσω ... ἐγώ.* Gorg. 449. C: *οὐδενὸς φήσεις βραχυλογωτέρου ἀκοῦσαι.* Theaet. 195. E: *τί οὖν, φήσει, τὰ ἕνδεκα —;* Phil. 13. A: *ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φήσομεν, ὀνόματι.* Soph. 244. B: *φαμὲν γάρ; φήσουσιν.* Med. Alc. II. 142. D: *ἐξ ἐκείνων φάμενοι κακά σφισιν εἶναι.* Praegresso verbo dicendi *φησί, φασί, ἔφη* al. subiiciuntur. Phaed. 115. C. Crat. 408. A. 412. B. al. **puto, existimo, censeo; statuo, sumo;* etiam *iubeo.* Prot. 338. D: *ὡς ἐγώ φημι χρῆναι τὸν ἀποκρινόμενον ἀποκρίνεσθαι.* Crat. 413. C: *ὁ δὲ τούτων ... πάντων καταγελᾶν φησίν.* 433. C: *οὕτω φαμέν, ἢ ἄλλως;* Polit. 286. C: *τούτων ἕνεκα ... τὰ πρόσθεν νῷν*

εἰρῆσθαι φαθί. Phil. 26. D: *ἀλλὰ τρίτον φαθί με λέγειν.* Phaed. 82. A: *ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι;* 83. D: *ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ.* Gorg. 489. C: *ἐὰν οὗτοι φῶσιν.* Parm. 130. C: *πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων, ἢ ἄλλως.* Pol. VI. 508. B: *τοῦτον … φάναι* (i. q. *φαθί*) *με λέγειν τὸν τοῦ ἀγαθοῦ ἔκγονον.* Theaet. 197. A: (*εἰ*) *τούτων … ἂν ἔφη ἀπέχεσθαι.* Pol. I. 353. D: *ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι;* Tim. 72. B: *πεφάσθω* (*sumtum esto*). — Verb. *φατέον.* Phil. 40. B. 56. D. Legg. IX. 864. A.

φθάνω, *anteverto;* cum partic. i. q. *prius* vel *ante.* Ep. VII. 349. C: *φθάνει … Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν* (*ante effugerat*) cet. Phaedr. 243. E: (*ἵνα*) *μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρῶντι* (*ne amoris experti prius gratificetur quam audiverit*). Euth. 9. A: *ὃς ἂν … φθάσῃ τελευτήσας διὰ τὰ δεσμά.* Polit. 293. E: *σμικρόν γε ἔφθης με ἐρόμενος.* Pol. V. 466. D: *ἔφθης … εἰπὼν ᾗ ἔμελλον ὑπολήψεσθαι.* Alc. I. 104. C: *καὶ ἴσως γε … οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι σμικρόν με ἔφθης.* Polit. 266. D: *ἵνα μή με φθῇς* (v. *μὴ μεμφθῇς*) *ἐρωτήσας τὴν βραχυτέραν ὁδὸν* cet. Euthyd. 275. B: *μή τις φθῇ ἡμᾶς ἐπ᾽ ἄλλο τι ἐπιτήδευμα τρέψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν καὶ διαφθείρῃ.* Alc. I. 131. E: *οὐκοῦν ἔφησθα σμικρὸν φθῆναί με προσελθόντα σοι —;* Pol. II. 375. C: *αὐτοὶ φθήσονται αὐτὸ δράσαντες.* Etiam est *ante omnia*, igitur *statim* aliquid facio; unde *οὐκ ἂν φθάνοις λέγων* proprie est: *nonne statim dicis* vel *dices?* h. e. *statim* vel *iamiam dic.* Etenim Graeci interrogationem imperandi sensu ponunt. Huiusmodi autem interrogandi formis etiam extra interrogationem soliti sunt uti; quocirca etiam prima et secunda verbi persona dicebant *οὐκ ἂν φθάνοιμι* et *φθάνοις*, v. c. *λέγων*: *iamiam dicam*, germ. *so will ich es sagen.* Conv. 214. E: *οὐκ ἂν φθάνοιμι* (intell. *τἀληθῆ λέγων*). Phaed. 100. C: *ἀλλὰ μὴν … ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθάνοις περαίνων* (nos: *so führe es nur aus*). Conv. 185. E: *οὐκ ἂν φθάνοις λέγων* (nos: *so rede nur*). Euthyd. 272. D: *οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων* (*das sollst du gleich hören*).

φθαρτικός, ή, όν, *corrumpens.* Def. 416: *μανία ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.*

φθέγγομαι, *dico, vocem mitto, loquor; pronuntio; significo; profero; sono.* Phaedr. 238. D: *τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόῤῥω διθυράμβων φθέγγομαι.* 241. E: *ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι.* Crat. 435. A: *ὃ διανοούμενος φθέγγομαι.* Theaet. 179. D: *εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται.* Ion. 534. D: (*ὅτι*) *ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων, διὰ τούτων δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς.* Soph. 257. D: *ὃ … μὴ καλὸν ἑκάστοτε φθεγγόμεθα.* Polit. 307. A. Soph. 243. D: *τί ποτε ἄρα τοῦτ᾽ ἐπ᾽ ἀμφοῖν φθέγγεσθε λέγοντες ἄμφω καὶ ἑκάτερον εἶναι;* Legg. VII. 800. A: *φθεγγέσθω.* II. 664. A: *ὅντινά ποτε τρόπον ἡ τοιαύτη ξυνοικία πᾶσα περὶ τούτων ἓν καὶ ταὐτὸν ὅτι μάλιστα*

φθέγγοιτ' ἀεὶ cet. E. VII. 800. C. Pol. V. 463. E: εἰ ἄνευ ἔργων οἰκεῖα ὀνόματα διὰ τῶν στομάτων μόνον φθέγγοιντο. Crat. 434. E: ὅταν τοῦτο φθέγγωμαι. Ep. V. 321. E: ἥτις ... τῶν πολιτειῶν τὴν αὑτῆς φθέγγηται φωνὴν πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους. Legg. II. 664. C: ἐὰν ἄλλως πως φθεγγώμεθα λέγοντες. Soph. 244. A: ὁπόταν ὂν φθέγγησθε. Theaet. 163. B: ὅταν φθέγγωνται (οἱ βάρβαροι). Pol. V. 462. C: ὅταν μὴ ἅμα φθέγγωνται ἐν τῇ πόλει τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν. Prot. 334. D: ὥσπερ ... ὤου ἂν χρῆναι ... μεῖζον φθέγγεσθαι ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους. 342. E: τοιαῦτα οἷόν τ' εἶναι ῥήματα φθέγγεσθαι. Soph. 237. B: τὸ μηδαμῶς ὂν τολμῶμέν που φθέγγεσθαι. Parm. 161. A: οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν. Pol. II. 368. C: ἔτι ἐμπνέοντα καὶ δυνάμενον φθέγγεσθαι. Legg. II. 655. D: οὔτε ὅσιον τὸ παράπαν φθέγγεσθαι. VII. 791. E: φθέγγεσθαί που μετὰ βοῆς εὐθὺς πᾶν εἴωθε τὸ γιγνόμενον. XI. 938. A: μὴ ἐναντία δίκῃ φθέγγεσθαι. Euthyd. 305. B: φθεγγόμενα καὶ βοῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται. Legg. VII. 817. C: μεῖζον φθεγγομένους ἡμῶν (ὑποκριτάς). Crat. 394. C: ταῖς μὲν συλλαβαῖς καὶ τοῖς γράμμασι διαφωνοῦντα, τῇ δὲ δυνάμει ταὐτὸν φθεγγόμενα. Legg. II. 683. E: τὰ δὲ φθεγγόμενα πάσας φωνάς. Ep. VII. 347. E: πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν. Legg. VIII. 830. C: ὃ σὺ νῦν ἔφθεγξαι. Ep. VII. 342. B: ὃ (ὄνομα) νῦν ἐφθέγμεθα. Phil. 24. C: ὃ σὺ νῦν ἐφθέγξω. Phaed. 118. A: ὃ δὴ τελευταῖον ἐφθέγξατο. Theaet. 162. A. Pol. VIII. 568. A: ὅτι καὶ τοῦτο ... ἐφθέγξατο ὡς cet. Charm. 161. D: ἢ τὰ ῥήματα ἐφθέγξατο. Crat. 399. B: ἀντὶ ὀξείας ... βαρεῖαν ἐφθεγξάμεθα. Soph. 238. B: πῶς οὖν ἂν ἢ διὰ τοῦ στόματος φθέγξαιτ' ἄν τις ... τὰ μὴ ὄντα —; Parm. 147. D: ἐάν τε ἅπαξ ἐάν τε πολλάκις ταὐτὸν ὄνομα φθέγξῃ. Soph. 243. B: ὅταν τις αὐτῶν φθέγξηται λέγων ὡς cet. C. Legg. XI. 935. B. Ion. 536. B: ἐπειδὰν δὲ τούτου τοῦ ποιητοῦ φθέγξηταί τις μέλος. Phil. 28. B: ἵνα μηδὲν ἡμεῖς ... παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι. Pol. VI. 505. C: ἐπειδὰν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ φθέγξωνται ὄνομα. Gorg. 485. D: ἐλεύθερον ... καὶ μέγα ... μηδέποτε φθέγξασθαι. Phaed. 93. A: πολλοῦ ἄρα δεῖ ἐναντία γε ἁρμονίαν κινηθῆναι ἢ φθέγξασθαι ... τοῖς αὑτῆς μέρεσιν. Soph. 238. C. Crat. 429. E. Legg. III. 696. D. Phil. 57. B: ἆρ' οὖ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος ... ἐπανερωτᾷ —; Soph. 236. E: τοῦτο φθεγξάμενον. Phil. 49. B: γελοίους τοιούτους φάσκων εἶναι τἀληθῆ φθέγξει. Soph. 227. D: καθαρμὸν αὐτὸν λέγοντες ἐν μέλει φθεγξόμεθα. Etiam *clamo; eiulo.* Legg. XII. 960. A: ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενον φθέγγεσθαι. Pol. I. 336. C: εἰς τὸ μέσον φθεγξάμενος ... ἔφη. **nomino, appello.* Epin. 987. C: Κρόνον δ' αὐτόν τινες ἐπωνυμίαν φθέγγονται. Phil. 34. A: ταύτην ... τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν οὐκ ἀπὸ

τρόπου φθέγγοι' ἄν. Legg. VII. 814. E: *ἧς τὸ πλεῖστον μέρος ὄρχησίν τινά τις προςαγορεύων ὀρθῶς ἂν φθέγγοιτο.* Theaet. 157. B: *ἀλλὰ καὶ φύσιν φθέγγεσθαι (δεῖ) γιγνόμενα καὶ ποιούμενα* cet. Pol. VII. 527. A: *πάντα οὕτω φθεγγόμενοι.* Phil. 25. C: *θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νῦν δή που τι καὶ ψυχρότερον.* Soph. 262. D: *τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον.* 240. A: *φθεγξάμενος εἴδωλον ἐπὶ πᾶσιν ὡς ἓν ὄν.*

φθέγμα, τό, *vox, sonus*; etiam *fremitus.* Pol. X. 616. A: *(τὸν φόβον) μὴ γένοιτο ἑκάστῳ τὸ φθέγμα, ὅτε ἀναβαίνοι.* 615. E: *καταμανθάνοντες τὸ φθέγμα* (quod refertur ad v. *ἐμυκᾶτο*, int. *τὸ στόμιον*). Legg. II. 655. A: *ἆρ' ὅμοια τά τε σχήματα καὶ τὰ φθέγματα ξυμβαίνει γίγνεσθαι;* VII. 812. D: *ἀποδιδόντας πρόςχορδα τὰ φθέγματα τοῖς φθέγμασι.*

φθειριστικός, ή, όν, *pedicularis*, fem. *peritia pedic.* Soph. 227. B: *σεμνότερον δέ τι τὸν διὰ στρατηγικῆς ἢ φθειριστικῆς δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐδὲν νενόμικεν.*

φθείρω, *perdo, corrumpo.* Pol. VI. 491. C: *ἔτι ... τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πάντα φθείρει καὶ ἀποσπᾷ.* X. 609. D. Legg. X. 906. A: *φθείρει ... ἡμᾶς ἀδικία καὶ ὕβρις μετὰ ἀφροσύνης.* III. 683. A: *ποῖοι (νόμοι) φθείρουσι τὰ φθειρόμενα.* Pol. X. 605. B: *(ὅταν τις) τοὺς ... χαριεστέρους φθείρῃ.* Tim. 89. C: *ἣν ὅταν τις ... φθείρῃ φαρμακείαις.* Legg. VIII. 845. D: *οὔτε γὰρ γῆν ... ῥάδιον φθείρειν φαρμακεύσεσιν* cet. XII. 958. C: *ὡς ὅλην τὴν πόλιν καὶ νόμους φθείρων θανάτῳ ζημιούσθω.* Phil. 32. B: *ὅταν ... τοῦτο φθείρηται.* Legg. IV. 708. C: *δι' ἃ καὶ πρότερον ἐφθάρη.* III. 697. D: *τούτου ... φθαρέντος.* Pass. et med. *pereo* vel *intereo.* Ep. V. 321. E: *μιμουμένη δ' ἄλλην (πολιτείαν) φθείρεται.* Phil. 55. A: *οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαί γε τοὐναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαῖμεν ἄν;* Def. 411. A: *καὶ πρότερον ὂν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον* (sic codd. pro vulg. *διεφθαρμένον*). Legg. III. 676. B: *οὐκ ἐλάττους ἐφθαρμέναι (πόλεις).* IX. 873. D: *τοῖς οὕτω φθαρεῖσι.* Locr. 94. D: *οὔποκα φθαρησούμενον* (v. *φθαρησόμενον*) *ὑπ' ἄλλω αἰτίω* cet.

φθίνω, *decresco; dilabor, intereo.* Phaedr. 246. E: *τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλλυται.* Tim. 81. B: *φθίνει πᾶν* (opp. *αὐξάνεται*). D. Critia 121. A. Legg. X. 893. E. Phaed. 71. B: *καὶ καλοῦμεν οὕτω τὸ μὲν αὐξάνεσθαι, τὸ δὲ φθίνειν.* Theaet. 155. A: *μήτε αὐξάνεσθαί ποτε μήτε φθίνειν.* Id. Parm. 156. B. Tim. 33. A: *(ὡς) φθίνειν ποιεῖ.* Parm. 157. B: *οὔτε αὐξανόμενον οὔτε φθῖνον.* Id. Conv. 211. A. Epin. 979. A: *αὐξανομένην καὶ φθίνουσαν ἐμποιήσας.* Pol. VIII. 546. B: *καὶ αὐξόντων καὶ φθινόντων.* Tim. 81. D: *φθίνοντα πάλιν δέχεσθε.* 77. A: *διὰ ταῦτα ὑπὸ τούτων τηκόμενον κενούμενόν τε ἔφθινε.*

φθίσις, ἡ, *deminutio, decessio; defectio.* Phaed. 71. B:

μείζονος ... πράγματος καὶ ἐλάττονος μεταξὺ αὔξησις καὶ φθίσις. Def. 411. B: *γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.* Pol. VII. 521. E: *σώματος ... αὔξης καὶ φθίσεως ἐπιστατεῖ (γυμναστική).* Tim. 33. C: *αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον ... ἐκ τέχνης γέγονεν.* Legg. X. 897. A: *ὅσαι ... ἄγουσι πάντα εἰς αὔξησιν καὶ φθίσιν* cet. Phil. 42. D: *καὶ τισιν αὔξαις καὶ φθίσεσι.*

φθόγγος, ὁ, sonus. Menex. 235. B: *οὕτως ἔναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα.* Soph. 263. E: *τὸ ... ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος ἰὸν μετὰ φθόγγου.* Phil. 18. B: *φωνῆς μὲν οὔ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος.* Tim. 37. B: *φερόμενος ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς (λόγος).* Theaet. 206. A: *τὸ τῷ φθόγγῳ ἑκάστῳ δύνασθαι ἐπακολουθεῖν.* Tim. 80. A: *ὅσοι φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς ὀξεῖς τε καὶ βαρεῖς φαίνονται.* Hipp. mai. 298. A: *οἱ φθόγγοι οἱ καλοί.* Phil. 51. B: *τὰς τῶν φθόγγων (ἡδονάς).* D. Epin. 978. A. Phaed. 86. C: *αἱ (ἁρμονίαι) ... ἐν τοῖς φθόγγοις.* Pol. III. 400. A. Legg. VII. 812. D: *τοῖς φθόγγοις τῆς λύρας.* E. Soph. 253. B: *περὶ τοὺς τῶν ὀξέων καὶ βαρέων φθόγγους.* Crat. 389. D: *εἰς τοὺς φθόγγους καὶ τὰς συλλαβὰς ... τιθέναι.* Pol. III. 397. A: *κυνῶν ... καὶ ὀρνέων φθόγγους.* 399. A. C. VII. 531. A: *τὰς ... συμφωνίας καὶ φθόγγους.*

φθόη, ἡ, tabes. Legg. XI. 916. A: *ἀνδράποδον ... κάμνον φθόῃ.*

φθονερός, ά, όν, invidus. Prot. 361. E: *φθονερός τε ἥκιστ᾽ ἀνθρώπων.* Legg. V. 731. A. Phil. 49. D: *οὔτ᾽ ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν.* Legg. III. 694. B: *οὐ φθονεροῦ τοῦ βασιλέως ὄντος.* Alc. II. 147. C: *ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ.* Pol. VI. 500. A: *φθονεῖν τῷ μὴ φθονερῷ.* IX. 580. A. Phaedr. 239. A: *φθονερὸν δὴ ἀνάγκη εἶναι.*

φθονερῶς, cum v. *ἔχειν* invidere. Phaedr. 243. C: *(ὡς) ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς.*

φθόνος, ὁ, invidia. Phaedr. 247. A: *φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται.* Pol. V. 476. E: *ὡς, εἴ τι οἶδεν, οὐδεὶς αὐτῷ φθόνος, ἀλλ᾽ ἄσμενοι ἂν ἴδοιμεν εἰδότα τι.* Tim. 29. E: *ἀγαθῷ ... οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος.* Apol. 28. A: *ἡ τῶν πολλῶν διαβολή τε καὶ φθόνος.* Def. 416: *φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς.* Forma *φθόνος οὐδεὶς* in eo ponitur qui non gravatur vel recusat, sed libenter aliquid facit, dicit, dicturus est al. Phaed. 61. D: *ἃ ... τυγχάνω ἀκηκοώς, φθόνος οὐδεὶς λέγειν.* Soph. 217. B: *ἀλλ᾽ οὐδεὶς ... φθόνος αὐτῷ διελθεῖν αὐτά.* B. Tim. 23. D. Legg. I. 641. D. Etiam pass. *non recusatur,* h. e. *licet.* Legg. II. 664. A: *εἰ ... ἄλλῃ πῃ δοκεῖ ἢ ταύτῃ, πρὸς ταῦτα οὐδεὶς φθόνος ἀμφισβητῆσαι τῷ λόγῳ.* VII. 802. A. Phil. 48. B: *τὸ ... ὄνομα φθόνου.* Pol. VI. 500. C: *φθόνου τε καὶ*

δυςμενείας ἐμπίπλασθαι. (Id. Lys. 215. D.) Legg. VIII. 844. C: *φθόνου θ' ἅμα καὶ δυςκόλου ψυχῆς ὑπεχέτω δίκην.* Epin. 988. B: *ἄνευ φθόνου.* Phaedr. 253. B: *φθόνῳ ... χρώμενοι.* Phil. 50. A: *κεραννύντες ἡδονὴν φθόνῳ.* Pol. IX. 586. C: *ἢ φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν ἢ βίᾳ* cet. Legg. I. 635. B: *τῷ μὴ φθόνῳ τὰ λεγόμενα, ἀλλ' εὐνοίᾳ δεχομένῳ.* Apol. D: *φθόνῳ καὶ διαβολῇ χρώμενοι.* Prot. 316. D: *φοβηθέντες τὸν φθόνον.* Gorg. 457. D: *κατὰ φθόνον οἴονται τὸν ἑαυτῶν* (*ad invidiam sibi faciendam*) *λέγειν.* Phil. 47. E: *ζῆλον καὶ φθόνον.* 49. A: *τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον.* 50. A: *ἡδονὴν ... ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς οὐ φθόνον ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτο ἀπεργαζόμενον;* Legg. IX. 870. C: *αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ τὸν φθόνον.* Hipp. mai. 282. A: *εὐλαβούμενος ... φθόνον τῶν ζώντων.* Ep. VII. 344. C. Prot. 316. D: *οὐ γὰρ σμικροὶ περὶ αὐτὰ φθόνοι ... γίγνονται.* Legg. III. 679. C: *ζῆλοί τε ... καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.* VII. 801. E: *νόμος ἄνευ φθόνων εὐθὺς γίγνοιτ' ἂν ὅδε.* IX. 863. E: *τὴν ... φθόνων καὶ ἐπιθυμιῶν ἐν ψυχῇ τυραννίδα.* Ep. III. 316. E: *εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς.* VII. 344. B: *ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων.* Legg. XI. 934. A: (*ἐν*) *φθόνοις ἢ θυμοῖς* (*ὁ κακουργήσας*). IX. 870. C: *φθόνους ἐντίκτουσα.*

φθονῶ, *invideo* et (propter invidiam) *recuso, denego.* Theag. 125. A: *ἔπειτα φθονεῖς ... αὐτῷ —;* Prot. 327. A: *ὥσπερ νῦν τῶν δικαίων ... οὐδεὶς φθονεῖ.* De virt. 377. A: *οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλῳ, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι.* Euth. 3. B: *ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιούτοις.* Gorg. 489. A: *μὴ φθόνει μοι ἀποκρίνασθαι τοῦτο.* Pol. VII. 528. A: *φθονοῖς μὴν οὐδ' ἂν ἄλλῳ, εἴ τίς τι δύναιτο ἀπ' αὐτῶν ὄνασθαι.* Phaedr. 232. D: *οὐκ ἂν τοῖς συνοῦσι φθονοῖεν.* 240. A: *ἐραστὴν παιδικοῖς φθονεῖν ... οὐσίαν κεκτημένοις.* Men. 93. C. De lucri cup. 228. C: *οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ σοφίας φθονεῖν.* Phil. 48. B: *ὁ φθονῶν ... ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται.* Pol. IX. 579. B: *φθονῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἐάν τις ἔξω ἀποδημῇ καί τι ἀγαθὸν ὁρᾷ.* Euthyd. 279. D: *φθονῶν καὶ διακωλύων.* Legg. V. 730. E: *τὸν ... φθονοῦντα.* Hipp. mai. 283. E: *οὐ γάρ που ἐφθόνουν γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βελτίστοις γενέσθαι.* De virt. 376. D. Apol. 33. A: *οὐδενὶ πώποτε ἐφθόνησα.* Menex. 238. A: *τούτου ... τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις.* Prot. 320. C: *μὴ φθονήσῃς* (*ne gravere*), *ἀλλ' ἐπίδειξον.* Theaet. 169. C. Conv. 222. C: *ἀλλ' ἔασον ... καὶ μὴ φθονήσῃς.* Pol. I. 338. A: *μὴ φθονήσῃς καὶ Γλαύκωνα τόνδε διδάξαι καὶ τοὺς ἄλλους.* Euthyd. 297. B: *καὶ μή μοι φθονήσῃς τοῦ μαθήματος.* Hipp. min. 372. E: *μὴ φθονήσῃς ἰάσασθαι τὴν ψυχήν μου.* Prot. 320. C: *ἀλλ' ... οὐ φθονήσω.* Lach. 200. B. Ion. 530. D: *δῆλον ...*

ὅτι οὐ φθονήσεις μοι ἐπιδεῖξαι. Hipp. min. 363. C: δῆλον ὅτι οὐ φθονήσει Ἱππίας.

φθορά, ἡ, *interitus; pernicies.* Phil. 31. E: δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη καὶ λύσις cet. Pol. VIII. 546. A: ἐπεὶ γενομένῳ παντὶ φθορά ἐστιν cet. Tim. 22. D: διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῷ φθορά. 72. E: ἵν' οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο cet. Legg. III. 677. E: ὅτε ἐγένετο ἡ φθορά. V. 741. E: νόσων ἢ πολέμων φθορά. Phaed. 95. E: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι. Parm. 136. B. Pol. VI. 485. A. Tim. 20. E: ὑπὸ χρόνου καὶ φθορᾶς ἀνθρώπων ἠφανισμένα (ἔργα). Critia 112. A: πρὸ τῆς ἐπὶ Δευκαλίωνος φθορᾶς. Legg. III. 702. A: τοὺς περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς. Menex. 241. E: ἀλλὰ μὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ. Phaed. 106. D: εἰ τό γε ἀθάνατον ... φθορὰν δέξεται. Polit. 270. A: ἄλλην αὖ φθορὰν ζώων παντοίων ἀπειργάσατο. Phil. 32. B: τὴν ... φθορὰν λύπην εἶναι. 35. E: ὅσα περὶ σωτηρίαν τ' ἐστὶ τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν. 55. A: τὴν ... φθορὰν καὶ γένεσιν. Tim. 21. D: διὰ ... χρόνον καὶ φθορὰν τῶν ἐργασαμένων. 23. C: ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν. 52. A: φθορὰν οὐ προσδεχόμενον. Legg. IV. 715. D: φθορὰν ὁρῶ τῇ τοιαύτῃ (πόλει) ἑτοίμην οὖσαν. Polit. 270. C: φθοραὶ ... τότε μέγισται ξυμβαίνουσι τῶν τε ἄλλων ζώων cet. Tim. 22. C: πολλαὶ καὶ κατὰ πολλὰ φθοραὶ γεγόνασιν ἀνθρώπων καὶ ἔσονται. Legg. III. 680. D: ὑπὸ ἀπορίας τῆς ἐν ταῖς φθοραῖς. X. 894. B: γενέσεσι καὶ φθοραῖς. Phaed. 96. B: τούτων τὰς φθορὰς σκοπῶν. Pol. VI. 490. E: ταύτης ... τῆς φύσεως δεῖ θεάσασθαι τὰς φθοράς. Tim. 82. B: φθορὰς ... ἀπείρους παρέξεται. Critia 109. D. Legg. III. 677. A: τὸ πολλὰς ἀνθρώπων φθορὰς γεγονέναι κατακλυσμοῖς τε καὶ νόσοις cet.

φθόρος, ὁ, *pernicies.* Euthyd. 285. B: εἴτε καὶ παρ' ἄλλου του ἐμαθέτην φθόρον τινὰ καὶ ὄλεθρον τοιοῦτον ὥστε cet.

φιάλη, ἡ, *phiala.* Conv. 223. C: πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιά. Critia 120. B: πιὼν καὶ ἀναθεὶς τὴν φιάλην εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ. A: χρυσαῖς φιάλαις ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀρυτόμενοι. Legg. VII. 819. B: φιάλας ἅμα χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ... κεραννύντες.

φιλαθήναιος, ὁ ἡ, *Atheniensibus amicus.* Tim. 21. E: μάλα ... φιλαθήναιοι ... εἶναί φασιν.

φιλαίτιος, ὁ ἡ, *obiurgandi cupidus.* Legg. X. 903. A: τῷ φιλαιτίῳ τῆς ἀμελείας πέρι θεῶν.

φιλαναλωτής, ὁ, *prodigus.* Pol. VIII. 548. B: φιλαναλωταὶ (al. φιλαναλῶται) ... ἀλλοτρίων δι' ἐπιθυμίαν.

φίλανδρος, ὁ ἡ, *virosus.* Conv. 191. E: ὅσαι ... γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι.

φιλανθρωπία, *amor hominum.* Def. 412. E: φιλ. ἕξις

εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν. Euth. 3. D: ὑπὸ φιλανθρωπίας.

φιλάνθρωπος, ὁ ἡ, *hominum amans.* Legg. IV. 713. D: ὁ θεὸς φιλάνθρωπος ὤν. Conv. 189. D: ἐστι ... θεῶν φιλανθρωπότατος.

φιλαπεχθημόνως, cum v. ἔχειν *libenter inimicitias gerere.* Pol. VI. 500. B: λοιδορουμένους τε αὑτοῖς (*inter se obtrectantes*) καὶ φιλαπεχθημόνως ἔχοντας.

φιλάργυρος, ὁ ἡ, *pecuniae cupidus.* Pol. I. 347. B: ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν. Gorg. 515. E: φιλαργύρους.

φίλαρχος, ὁ ἡ, *imperii* vel *imperandi cupidus.* Pol. VIII. 549. A: φίλαρχος ... καὶ φιλότιμος. Phaed. 82. C: ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι.

φιλέλλην, ὁ ἡ, *Graecorum amans* vel *studiosus.* Ep. VIII. 354. A: ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη. Pol. V. 470. E: ἀλλ' οὐ φιλέλληνες;

φιλεραστής, ὁ ἡ, *amatoris studiosus*, *amatori deditus.* Conv. 192. B: πάντως ... ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστὴς γίγνεται.

φιλεραστία, ἡ, *amor quo quis amatorem amplectitur.* Conv. 213. D: ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν πάνυ ὀῤῥωδῶ.

φιλέταιρος, ὁ ἡ, *amicorum studiosus.* Lys. 211. E: οὕτως ἐγὼ φιλέταιρός τίς εἰμι.

φιλήκοος, ὁ ἡ, *audiendi cupidus.* Pol. VII. 535. D: μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός. Lys. 206. C. Euthyd. 274. C. 304. C. Pol. VIII. 548. E: φιλόμουσον ... καὶ φιλήκοον μέν, ῥητορικὸν δ' οὐδαμῶς. V. 475. D: οἵ τε ... φιλοθεάμονες ... οἵ τε φιλήκοοι cet. 476. B.

φιλία, ἡ, *amicitia.* Conv. 182. C: ὁ ... Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἁρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη. 195. C: φιλία καὶ εἰρήνη. Pol. X. 595. A: καίτοι φιλία γέ τίς με καὶ αἰδὼς ἐκ παιδὸς ἔχουσα περὶ Ὁμήρου ἀποκωλύει λέγειν. Legg. III. 698. C: καὶ διὰ ταῦτα πάνθ' ἡμῖν ξυνέπεσε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σφοδρὰ φιλία. VIII. 837. B: φιλία ... ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων δεινὴ καὶ ἀγρία ... ἡ δ' ἐκ τῶν ὁμοίων ἥμερός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου. Phaedr. 231. E: τὸν ἄξιον τῆς σῆς φιλίας. Polit. 304. E: εἴτε πολεμητέον εἴτε διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον. Conv. 188. C: φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργός. Pol. IX. 576. A: φιλίας ἀληθοῦς τυραννικὴ φύσις ἀεὶ ἄγευστος. Soph. 242. E: (ὡς τὸ ὄν) ἔχθρᾳ ... καὶ φιλίᾳ συνέχεται. Conv. 179. C: οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα ὥστε cet. 192. C: ἐκπλήττονται φιλίᾳ τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι. Pol. IV. 442. C: τῇ φιλίᾳ καὶ ξυμφωνίᾳ. Phaedr. 237. C: πότερον ἐρῶντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς φιλίαν ἰτέον. 255. E: καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἴεται οὐκ ἔρωτα, ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. Gorg. 508. A: καὶ

θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν cet. Conv. 184. B: *γενναίαν φιλίαν.* 185. A: *ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐραστοῦ.* 209. C: *φιλίαν βεβαιοτέραν.* Pol. I. 351. D: *ἡ ... δικαιοσύνη ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν (παρέχει).* III. 401. D: *εἰς ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα.* Legg. III. 699. C: *ταῦτ' οὖν αὐτοῖς πάντα φιλίαν ἀλλήλων ἐνεποίει.* VI. 759. B: *μιγνύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις δῆμον* cet. VII. 823. B: *πολλὴ ... καὶ ἡ κατὰ φιλίαν θηρεύουσα (θήρα).* IX. 862. D: *ἐκ διαφορᾶς εἰς φιλίαν ... καθιστάναι τοῖς νόμοις.* Epin. 976. B: *οὐδὲ γὰρ ἂν εἰδείη τις πνεύματος ὀργὴν οὐδὲ φιλίαν.* Lys. 214. D: *ὁ ... κακὸς οὔτ' ἀγαθῷ οὔτε κακῷ οὐδέποτε εἰς ἀληθῆ φιλίαν ἔρχεται.* Clit. 409. E: *τὴν ... ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.* Ep. VII. 328. D: *εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι.* Lys. 220. B: *εἰς ὃ πᾶσαι αὗται αἱ λεγόμεναι φιλίαι τελευτῶσιν.* Legg. VI. 776. A: *ἐν ... ταῖς φιλίαις ἐὰν ... πόθος ἐνῇ τις, κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη.* Conv. 182. C: *οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας (ἐγγίγνεσθαι).* Clit. 409. D: *τὰς ... τῶν παίδων φιλίας καὶ τὰς τῶν θηρίων ... οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας.* **cupiditas.* Pol. IX. 581. A: *τὴν ἡδονὴν αὐτοῦ καὶ φιλίαν εἰ φαῖμεν εἶναι τοῦ κέρδους.*

φιλικός, ή, όν, amicum decens. Legg. XI. 919. A: *(ὁπόταν) φιλικὰ παράσχῃ ξένια* cet.

φιλικῶς, amice. Gorg. 485. E: *ἐγὼ ... πρὸς σὲ ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς.* Lys. 211. A: *μάλα παιδικῶς καὶ φιλικῶς ... σμικρὸν πρός με λέγων ἔφη* cet.

φίλιος, α, ον, amicus; socius; φίλιος etiam dicitur Iupiter amicitiae praeses. Phaedr. 234. E: *εἰπὲ πρὸς Διὸς φιλίου.* Gorg. 500. B: *πρὸς φιλίου.* 519. E: *εἰπὲ πρὸς φιλίου.* Id. Euth. 6. B. De lege 321. C: *φέρε δὴ πρὸς Διὸς φιλίου* cet. Legg. IX. 876. E: *διανοηθεὶς ... κτεῖναί τινα φίλιον.* Alc. I. 109. D: *μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν.* Polit. 306. C: *πάντα ... ἀλλήλοις τά γε τῆς ἀρετῆς μόρια λέγεταί που φίλια.* Pol. III. 414. B: *τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων* (v. *φίλων*). Ion. 535. D: *πλέον ἢ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις.* Conv. 221. B: *ἠρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους.* Menex. 243. C: *λυσάμενοι ... τοὺς φιλίους.* Phaedr. 279. B: *ἔξωθεν ... ὅσα ἔχω τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια.* Legg. III. 698. D: *ἀνάστατα ... ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες.*

φιλίως, amice. Legg. VI. 768. E: *ταῦτα ἔτι μᾶλλον ἐκείνων εἴρηκας φιλίως.*

φίλιππος, ὁ ἡ, equos amans. Lys. 212. D: *οὐδ' ἄρα φίλιπποί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ ἵπποι μὴ ἀντιφιλῶσιν.*

φιλόγελως, ὁ ἡ, libenter ridens. Pol. III. 388. E: *οὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι.*

φιλογυμναστία, ἡ, exercitationum vel *palaestrae studium.*

Conv. 182. B: ἥ γε φιλοσοφία καὶ ἡ φιλογυμναστία. 205. D: ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν. Riv. 133. D: οἷον φιλογυμναστίαν οὐ μόνον ἡγεῖ καλὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. E: ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγεῖ εἶναι;

φιλογυμναστής, ὁ, *palaestrae studiosus.* Pol. VII. 535. D: ὅταν τις φιλογυμναστὴς ... καὶ φιλόθηρος ᾖ. VIII. 549. A. Riv. 134. A. Lys. 212. D: φιλογυμνασταί.

φιλογυμναστικός, ή, όν, *ad palaestrae studium propensus* vel *idoneus.* Pol. V. 456. A: ἡ δὲ ἀπόλεμος καὶ οὐ φιλογυμναστική (al. γυμναστική).

φιλογυμναστῶ, *exercitationibus* s. *palaestrae studeo.* Prot. 342. C: φιλογυμναστοῦσι. Pol. V. 452. B: ὅταν ῥυσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι. Prot. 342. E: φιλογυμναστεῖν. Riv. 133. E: τοὺς φιλογυμναστοῦντας.

φιλογύναικες, οἱ, *mulierosi.* Conv. 191. D: φιλογύναικές τ' εἰσι cet.

φιλόδοξος, ὁ ἡ, *gloriae cupidus.* Pol. V. 480: φιλοδόξους καλοῦντες αὐτοὺς μᾶλλον ἢ φιλοσόφους. Ib. φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον.

φιλόδωρος, ὁ ἡ, *libenter largiens.* Conv. 197. D: φιλόδωρος εὐμενείας.

φιλοδώρως, *liberaliter.* Theaet. 146. D: γενναίως γε καὶ φιλοδώρως ... ἓν αἰτηθεὶς πολλὰ δίδως cet.

φιλοθεάμων, ὁ ἡ, *spectandi cupidus.* Pol. V. 475. D: οἱ ... φιλοθεάμονες. 476. B: οἱ ... φιλήκοοι καὶ φιλοθεάμονες. 475. E: τοὺς τῆς ἀληθείας ... φιλοθεάμονας. 476. A.

φιλόθηρος, ὁ ἡ, *venationis studiosus.* Pol. VII. 535. D. VIII. 549. A.

φιλοικτίρμων, ὁ ἡ, *misericors.* Menex. 244. E: ὡς ἀεὶ λίαν φιλοικτίρμων ἐστί (ἡ πόλις).

φίλοινος, ὁ ἡ, *vinosus.* Lys. 212. D: φίλοινοι. Pol. V. 475. A: τοὺς φιλοίνους οὐ τὰ αὐτὰ ταῦτα ποιοῦντας ὁρᾷς, πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους;

φιλόκαλος, ὁ ἡ, *pulchri* et *honesti amans.* Phaedr. 248. D: φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου. Critia 111. E: φιλοκάλων ... καὶ εὐφυῶν (γεωργῶν).

φιλοκέρδεια, ἡ, *lucri cupiditas.* Legg. I. 649. D.

φιλοκερδής, ὁ ἡ, *lucri cupidus.* Pol. IX. 582. A: ὁ φιλοκερδής. E. D: τοῦ φιλοκερδοῦς. 583. A. 582. B: τῷ ... φιλοκερδεῖ. De lucri cup. 225. B: τὸν φιλοκερδῆ. C. Pol. IX. 581. A: καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον καὶ φιλοκερδὲς ὀρθῶς ἂν καλοῦμεν. C. 586. D. De lucri cup. init. τίνες οἱ φιλοκερδεῖς; 226. E: ἄλλο τι οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; 225. A: ἀνοήτους λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς. 227. B.

φιλοκερδῶ, *lucrum facere cupio.* De lucri cup. 226. E: οἱ ... φιλοκερδοῦσιν. 225. B: φιλοκερδεῖν.

φιλοκύων, ὁ ἡ, *canes amans.* Lys. 212. D: φιλόκυνες.

φιλολογία, ἡ, *colloquendi* vel *disputandi cupiditas.* Theaet. 146. A: ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι.

φιλόλογος, ὁ ἡ, *dicendi cupidus, disputandi studiosus.* Theaet. 161. A: φιλόλογός (al. φιλολόγος) γ' εἶ ἀτεχνῶς καὶ χρηστός. Pol. IX. 582. E: ἀνάγκη ... ἃ ὁ φιλόσοφός τε καὶ ὁ φιλόλογος ἐπαινεῖ, ἀληθέστατα εἶναι. Legg. I. 641. E: ὡς φιλόλογός (v. φιλολόγος) τέ ἐστι καὶ πολυλόγος (ἡ πόλις). Lach. 188. C: καὶ γὰρ ἂν δόξαιμι τῳ φιλόλογος εἶναι καὶ αὖ μισόλογος (v. φιλολόγος — μισολόγος). Phaedr. 236. E: ἀνδρὶ φιλολόγῳ. Lach. 188. E: φιλόλογον (v. φιλολόγον).

φιλομάθεια, ἡ, *discendi amor.* Pol. VI. 499. E: ἀπολυόμενος τὴν τῆς φιλομαθείας διαβολήν. Tim. 90. B: τῷ ... περὶ φιλομάθειαν ... ἐσπουδακότι.

φιλομαθής, ὁ ἡ, *discendi cupidus; cognitionis appetens.* Phaedr. 230. D: φιλομαθὴς γάρ εἰμι. Pol. VI. 490. A: ὅγε ὄντως φιλομαθής. VII. 535. D. Epin. 989. C. Pol. II. 376. B: τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ταὐτόν. 411. D: εἴ τι καὶ ἐνῆν αὐτοῦ φιλομαθὲς ἐν τῇ ψυχῇ. 376. C: φιλόσοφον καὶ φιλομαθῆ αὐτὸν δεῖν εἶναι. V. 475. C. VI. 485. D: τὸν ... τῷ ὄντι φιλομαθῆ πάσης ἀληθείας δεῖ εὐθὺς ἐκ νέου ὅτι μάλιστα ὀρέγεσθαι. IV. 435. E: τὸ φιλομαθές. IX. 581. B. Phaed. 82. D: γιγνώσκουσι ... οἱ φιλομαθεῖς ὅτι cet. 83. E: οἱ δικαίως φιλομαθεῖς. 67. B: τοὺς ὀρθῶς φιλομαθεῖς.

φιλομαθῶ, *discere cupio.* Legg. VII. 810. A: μηδ' αὐτῷ φιλομαθοῦντι μηδὲ μισοῦντι.

φιλομαντευτής, ὁ, *vaticinationum amans.* Legg. VII. 813. D: τοὺς σφόδρα φιλομαντευτὰς σεβόμενοι.

φιλόμουσος, ὁ ἡ, *Musarum* (h. e. artium liberalium s. humanitatis) *studiosus.* Phaedr. 259. B: φιλόμουσον ἄνδρα. Pol. VIII. 548. E: φιλόμουσον ... καὶ φιλήκοον.

φιλόμωμος, ὁ ἡ, *vituperandi cupidus.* Prot. 346. C. (Simon.).

φιλονεικία, ἡ, *certandi* vel *contentionis studium; contentio, aemulatio.* Legg. VIII. 834. C: ἔστω ... τούτων ... αὐτῶν ... ἅμιλλά τε καὶ φιλονεικία. Lach. 194. A: ἀλλά τίς με καὶ φιλονεικία εἴληφε πρὸς τὰ εἰρημένα. Polit. 294. D: φιλονεικίας ἕνεκα. Parm. 128. E. Pol. VIII. 548. D: ἕνεκα γε φιλονεικίας. Tim. 88. A: δι' ἐρίδων καὶ φιλονεικίας (sic Par. A. c. al. Vulg. φιλονεικιῶν) γιγνομένων. Legg. VII. 796. A: φιλονεικίας ἀχρήστου χάριν. IX. 860. D: φιλονεικίας ἢ φιλοτιμίας ἕνεκα. Menex. 243. B: τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς τὴν πόλιν τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ὥστε cet. Lys. 215. D: φθόνου τε καὶ φιλονεικίας καὶ ἔχθρας ἐμπίπλασθαι. Gorg. 515. B: ἀλλ' οὐ φιλονεικίᾳ γε ἐρωτῶ. Legg. XI. 938. C: ἐὰν τις φιλονεικίᾳ κριθῇ δὶς τὸ τοιοῦτον δρᾶν, τεθνάτω. Parm. 128. D: διὰ τοιαύτην ... φιλονεικίαν

ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη. Pol. VIII. 555. A: *ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν τε καὶ φιλονεικίαν.* IX. 586. C: *βίᾳ διὰ φιλονεικίαν.* Legg. X. 907. B: *διὰ φιλονεικίαν τῶν κακῶν ἀνθρώπων.* Alc. I. 122. C: (*εἰς*) *φιλονεικίαν καὶ φιλοτιμίας τὰς Λακεδαιμονίων.* Pol. VIII. 548. C: *φιλονεικίαι καὶ φιλοτιμίαι.* Tim. 90. B: *τῷ ... περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι.* Legg. III. 677. B.

φιλόνεικος, ὁ ἡ, *promtus ad contendendum* vel *certandum.* Prot. 336. E: *Ἀλκιβιάδης δὲ ἀεὶ φιλόνεικός ἐστι πρὸς ὃ ἂν ὁρμήσῃ.* Gorg. 515. B: *φιλόνεικος εἶ.* C. Pol. IX. 582. E: *ὁ φιλότιμός τε καὶ ὁ φιλόνεικος* (v. *φιλ.*). VIII. 550. B: *τὴν ἐν αὑτῷ ἀρχὴν παρέδωκε τῷ ... φιλονείκῳ καὶ θυμοειδεῖ.* 545. A: *τὸν φιλόνεικόν τε καὶ φιλότιμον.* IX. 581. C: *εἰ ... φιλόνεικον αὐτὸ καὶ φιλότιμον προςαγορεύομεν, ἦ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι;* 586. D. Tim. 70. A: *τὸ μετέχον ... τῆς ψυχῆς ἀνδρείας καὶ θυμοῦ, φιλόνεικον ὄν.* Pol. VIII. 551. A: *ἀντὶ ... φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν ... φιλοχρήματοι τελευτῶντες ἐγένοντο.*

φιλονεικῶ, *ambitiose contendo* et simpl. *contendo; contente dico.* Phil. 14. B: *νῦν γὰρ οὐ δήπου πρός γε αὐτὸ τοῦτο φιλονεικοῦμεν ὅπως* cet. Legg. V. 731. A: *φιλονεικείτω ... ἡμῖν πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀφθόνως.* Phil. 50. B: *εἰ καί τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία.* Prot. 360. E: *φιλονεικεῖν μοι ... δοκεῖς ... τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον.* Pol. I. 338. A: *προςεποιεῖτο ... φιλονεικεῖν πρὸς τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον.* Legg. VII. 820. C: *φιλονεικεῖν ἐν ταῖς τούτων ἀξίαισι σχολαῖς.* Riv. 134. C. Pol. VI. 499. E: *ἐὰν αὐτοῖς μὴ φιλονεικῶν, ἀλλὰ παραμυθούμενος ... ἐνδεικνύῃ* cet. Gorg. 457. E: *οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα φιλονεικοῦντα λέγειν τοῦ καταφανὲς γενέσθαι, ἀλλὰ πρὸς σέ.* D: *φιλονεικοῦντας, ἀλλ' οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ.* Ep. VII. 330. A: *θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον.* Legg. XI. 933. C: *ἢ μηδέποτ' ἀριστείων πέρι φιλονεικήσῃ.* X. 907. E: *τούτου γε μὴν ἕνεκα ... πεφιλονείκηνται* (*οἱ λόγοι*), *μὴ* cet.

φιλονείκως, cum v. *ἔχειν contendere.* Gorg. 505. E: *χρῆναι πάντας ἡμᾶς φιλονείκως ἔχειν πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ ἀληθὲς* cet. Phaed. 91. A: *οὐ φιλοσόφως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάνυ ἀπαίδευτοι φιλονείκως* (ubi est vern. *rechthaberisch*).

φιλοξενία, ἡ, *hospitalitas.* Legg. XII. 953. A: *καταλύσεις ... φιλοξενίαις ἀνθρώπων παρεσκευασμένας.*

φιλοπαίγμων, vid. seq.

φιλοπαίσμων, ὁ ἡ, *ioci amans.* Pol. V. 452. E: *εἴτε τις φιλοπαίσμων* (v. *φιλοπαίγμων*) *εἴτε σπουδαστικὸς ἐθέλει ἀμφισβητῆσαι.* Crat. 406. C: *φιλοπαίσμονες* (v. *φιλοπαίγμονες*) *γὰρ καὶ οἱ θεοί.*

φιλόπαις, ὁ, *puerorum amator.* Pol. V. 474. D: *τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικόν.*

φιλοποιητής, ὁ, poëtarum amicus. Pol. X. 607. D: ὅσοι μὴ ποιητικοί, φιλοποιηταὶ δέ.

φιλοπόλεμος, ὁ ἡ, belli amans. Tim. 24. D: ἅτ' οὖν φιλοπόλεμός τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα.

φιλόπολις, ὁ ἡ, civitatis amans vel studiosus. Legg. III. 694. C: στρατηγόν τε ἀγαθὸν ... καὶ φιλόπολιν. Apol. 24. B: τὸν ἀγαθόν τε καὶ φιλόπολιν. Pol. V. 470. D: οὐδέτεροι αὐτῶν φιλοπόλιδες. VI. 502. E: δεῖν αὐτοὺς φιλοπόλιδας ... φαίνεσθαι.

φιλοπονία, ἡ, laborum toleratio. Def. 412. C: φιλ. ἕξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέληται. Pol. VII. 535. C: φιλοπονίᾳ οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἁψόμενον. D: χωλὸς δὲ καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν. Alc. I. 122. C: (εἰς) καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν.

φιλόπονος, ὁ ἡ, laborum amans vel patiens. Phaedr. 248. D: εἰς φιλοπόνου γυμναστικοῦ (γονὴν φυτεῦσαι). Legg. VII. 824: ἀλλ' οὐ φιλοπόνου ψυχῆς νίκῃ χειρουμένων τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Pol. VII. 535. C: ἄῤῥατον καὶ πάντῃ φιλόπονον ζητητέον. D: τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον.

φιλοπονῶ, libenter laboro vel tolero. Phil. VII. 535. D: ὅταν τις ... πάντα τὰ διὰ τοῦ σώματος φιλοπονῇ.

φιλοποσία, ἡ, vinolentia. Phaed. 81. E: τοὺς ... ὕβρεις καὶ φιλοποσίας (v. φιλοτησίας) μεμελετηκότας.

φιλοπραγμοσύνη, ἡ, negotiorum cupiditas. Pol. VIII. 549. C: φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ δίκας καὶ τὴν τοιαύτην πᾶσαν φιλοπραγμοσύνην.

φιλόρτυξ, ὁ ἡ, coturnicum amans. Lys. 212. D: οὐδὲ φιλόρτυγες.

φίλος, η, ον, amicus; carus, etiam cupidus; neutr. amicum, h. e. commodum, placet. Gorg. 447. B: φίλος γάρ μοι Γοργίας. 510. B: φίλος ... ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ. Phil. 25. B: δοκεῖ τις ... αὐτῶν φίλος ἡμῖν νῦν δὴ γεγονέναι. Pol. VI. 487. A: φίλος τε καὶ ξυγγενὴς ἀληθείας cet. Tim. 20. E: ἦν ... οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου. 53. D: ὃς ἂν ἐκείνῳ (τῷ θεῷ) φίλος ᾖ. Lys. 212. A: πότερος ποτέρου φίλος γίγνεται, ὁ φιλῶν τοῦ φιλουμένου, ἢ ὁ φιλούμενος τοῦ φιλοῦντος: Legg. III. 701. D: ἑαυτῇ φίλη (ἡ πόλις). IV. 716. C: τίς ... πρᾶξις φίλη καὶ ἀκόλουθος θεῷ; Prot. 353. B: εἴ σοι φίλον. Phaedr. 246. D: ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον. Phaed. 116. A: ὅπως ἂν σοι φίλον ᾖ. Theaet. 162. B: εἰ οὕτως ... σοὶ φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν. Phil. 12. C: ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον. Pol. VI. 506. E: εἰ καὶ ὑμῖν φίλον. Legg. I. 642. D: τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον (λέγειν). X. 886. D: ὅπῃ θεοῖσι φίλον. Apol. 19. A. al. Tim. 88. E: φίλον παρὰ φίλον τεθὲν ὑγίειαν ἀπεργαζόμενον παρέξει. Legg. II. 669. E: πᾶν ὁπόσον ... φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον. V. 730. C: ὁ δὲ ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον.

Pol. IX. 574. B: *ἕνεκα νεωστὶ φίλης καὶ οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας γεγονυίας.* Phaedr. 255. B: *κακὸν κακῷ φίλον (εἶναι).* Ib. *ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῷ εἶναι.* Pol. II. 376. B: *ἣ … ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει, ἢ τῷ* cet. III. 404. D: *Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν.* IX. 575. D: *τὴν πάλαι φίλην μητρίδα τε … καὶ πατρίδα.* Legg. III. 693. B: *ἑαυτῇ φίλην (τὴν πόλιν).* Soph. 242. E: *τοτὲ μὲν ἓν εἶναί φασι τὸ πᾶν καὶ φίλον ὑπ' Ἀφροδίτης* cet. Pol. X. 604. D: *δειλίας φίλον.* Legg. III. 697. D: *ὅτι … τὸ φίλον ἀπώλεσαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πόλει.* V. 739. B: *εἴ τις ἄλλος ἂν … ἐθελήσειεν … ἀπονείμασθαι τὸ φίλον αὐτῷ τῆς αὐτοῦ πατρίδος.* Pol. I. 336. E: *οἵου γε σύ, ὦ φίλε.* V. 473. D: *ὦ φίλε Γλαύκων.* al. Lys. 207. C: *φίλω γάρ ἐστον.* Conv. 193. B: *φίλοι … γενόμενοι … τῷ θεῷ.* Pol. X. 621. C: *ἵνα καὶ ἡμῖν αὐτοῖς φίλοι ὦμεν καὶ τοῖς θεοῖς.* Menex. 247. B: *φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε.* Soph. 242. D: *φίλα γιγνόμενα.* Tim. 65. E: *φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται.* Phaedr. ad fin. *κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.* Pol. IV. 424. A: *κοινὰ τὰ φίλων ποιεῖσθαι.* V. 449. C: *ὅτι κοινὰ τὰ φίλων ἔσται.* Legg. V. 739. C. Lys. 207. C. Pol. I. 332. A: *τοῖς … φίλοις οἴεται ὀφείλειν τοὺς φίλους ἀγαθὸν … τι δρᾶν.* D: *ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα.* Prot. 313. A: *εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις καὶ τοὺς οἰκείους.* Soph. 248. A: *τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους.* Pol. I. 328. D: *ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους.* IX. 589. B: *φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῷ.* Legg. IX. 873. C: *τὸν … πάντων οἰκειότατον καὶ λεγόμενον φίλτατον ὃς ἂν ἀποκτείνῃ, τί χρὴ πάσχειν; λέγω δὲ ὃς ἂν ἑαυτὸν κτείνῃ* cet. Crat. 434. E: *ὦ φίλτατε.* Conv. 173. D. Plur. *τὰ φίλτατα* designat eos qui nobis carissimi sunt (ut parentes, ut liberi al.), et id quod plurimi facimus vel quod praestantissimum est (ut virtus). Prot. 313. E: *μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς.* Gorg. 513. A: *σὺν τοῖς φιλτάτοις* (i. e. cum damno virtutis) *ἡ αἵρεσις ἡμῖν ἔσται ταύτης τῆς δυνάμεως τῆς ἐν τῇ πόλει.* Legg. I. 650. A: *οὕτως ἐν τοῖς φιλτάτοις κινδυνεύσαντα.*

φιλόσιτος, ὁ ἡ, cibi appetens. Pol. V. 475. C: *οὔτ' ἐπιθυμεῖν σιτίων οὐδὲ φιλόσιτον, ἀλλὰ κακόσιτον εἶναι.*

φιλοσοφία, ἡ, philosophia; etiam *discendi studium* vel *cupiditas.* Phaedr. 239. B: *τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν.* Gorg. 484. C: *φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν … χαρίεν, ἄν τις αὐτῆς μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ.* Pol. V. 473. D: *(ἐὰν) τοῦτο εἰς ταὐτὸν ξυμπέσῃ, δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία.* Euthyd. 288. D: *ἡ … φιλοσοφία κτῆσις ἐπιστήμης.* Locr. 104. A: *μωσικὰ … καὶ ἁ ταύτας ἁγεμὼν φιλοσοφία, ἐπὶ τᾷ τᾶς ψυχᾶς ἐπανορθώσει ταχθεῖσαι ὑπὸ θεῶν τε καὶ νόμων* cet. Def. 414. B: *φιλ. τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ*

ἐπιστήμης ὄρεξις. Phaed. 61. A: *ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς.* Pol. VII. 521. B: *τὸν (βίον) τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας.* Tim. 47. A: *ἐξ ὧν ἐπορισάμεθα φιλοσοφίας γένος, οὗ μεῖζον ἀγαθὸν οὔτ' ἦλθεν οὔθ' ἥξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.* Phaed. 68. C: *(τοῖς) ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν.* Tim. 88. C: *μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προσχρώμενον.* Lys. 213. D: *ἐκείνου ἡσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ.* Prot. 335. D: *ἀεὶ ... ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι.* Gorg. 482. A: *τὴν φιλοσοφιαν, τὰ ἐμὰ παιδικά.* Pol. VII. 521. C: *ψυχῆς περιαγωγὴ ... εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι.* Ep. VII. 326. A: *ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν.* X. 358. C: *τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν.* Theaet. 172. C: *οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις πολὺν χρόνον διατρίψαντες.*

φιλόσοφος, ὁ ἡ, *philosophus*, h. e. *sapientiae studiosus s. appetens;* adiect. (ut Lat. *philosophus*) absol. et c. art. etiam substantivi partes agit. Phaed. 64. E: *ὅ γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος.* 68. B: *ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος.* Pol. II. 375. E: *πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προσγενέσθαι φιλόσοφος τὴν φύσιν.* III. 410. E: *τὸ ἥμερον οὐχ ἡ φιλόσοφος ἂν ἔχοι φύσις —;* Tim. 24. D: *φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα.* Pol. II. 376. B: *ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον (τὸ πάθος αὐτοῦ τῆς φύσεως).* Ib. *τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ταὐτόν.* VI. 501. E: *πρὶν ἂν πόλεως τὸ φιλόσοφον γένος ἐγκρατὲς γένηται.* Phaed. 64. D: *φαίνεταί σοι φιλοσόφου ἀνδρὸς* (nos: *eines Philosophen*) *εἶναι ἐσπουδακέναι* cet. 65. C: *ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχή.* Euthyd. 305. C: *μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ.* Conv. 218. B: *πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας.* Pol. VI. 490. C: *τὸν ἄλλον τῆς φιλοσόφου φύσεως χορόν.* 495. A: *αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη.* VII. 527. B: *φιλοσόφου διανοίας.* Ep. VII. 329. B: *τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον (ἐμαυτόν).* 330. B: *τῆς φιλοσόφου ζωῆς.* Phil. 67: *τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ... λόγων.* Pol. VI. 494. A: *τίνα ὁρᾷς σωτηρίαν φιλοσόφῳ φύσει —;* IX. 586. E: *τῷ φιλοσόφῳ ... ἑπομένης ἁπάσης τῆς ψυχῆς* cet. Phaedr. 278. D: *τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ τοιοῦτόν τι (καλεῖν) μᾶλλόν τε ἂν αὐτῷ ἁρμόττοι* cet. Conv. 204. B: *φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς.* Pol. V. 475. B: *οὐκοῦν καὶ τὸν φιλόσοφον σοφίας φήσομεν ἐπιθυμητὴν εἶναι ... πάσης;* VI. 486. A: *φύσιν φιλόσοφον.* B: *ψυχὴν φιλόσοφον.* Tim. 18. A. Pol. III. 411. E: *ἐπὶ τὸ θυμοειδὲς καὶ τὸ φιλόσοφον.* VI. 494. A: *φιλόσοφον μὲν ἄρα ... πλῆθος ἀδύνατον εἶναι.* IX. 581. B: *φιλομαθὲς ... καὶ φιλόσοφον καλοῦντες αὐτὸ κατὰ τρόπον ἂν καλοῖμεν.* Phaed. 64. B: *οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι.* Pol. V. 473. C: *ἐὰν μὴ ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν* cet. VI. 484. B: *ἐπειδὴ φιλόσοφοι*

... *οἱ τοῦ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως ἔχοντος δυνάμενοι ἐφάπτεσθαι* cet. Phaedr. 257. B: (*ἵνα*) *ἁπλῶς πρὸς Ἔρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται.* Pol. VI. 485. A: *τοῦτο ... τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι ὡμολογήσθω ἡμῖν.* V. 475. E: *ὁμοίους ... φιλοσόφοις.* VI. 486. D: *ἐπιλήσμονα ἄρα ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν.* V. 475. E: *τοὺς δὲ ἀληθινοὺς* (*φιλοσόφους*) ... *τίνας λέγεις; Τοὺς τῆς ἀληθείας ... φιλοθεάμονας.* 480: *τοὺς αὐτὸ ἄρα ἕκαστον τὸ ὂν ἀσπαζομένους φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον.* VI. 498. A: *οἱ φιλοσοφώτατοι ποιούμενοι.*

φιλοσοφῶ, *philosophor.* Conv. 203. E: *θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἔστι γάρ.* 204. A: *οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι.* Lys. 218. B. Ep. XIII. 360. E: *μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τἄλλα φιλοσόφει.* Pol. X. 619. D: *εἴ τις ἀεὶ ... ὑγιῶς φιλοσοφοῖ.* Gorg. 484. C: (*ἐὰν*) *πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ.* Conv. 173. A: *οἰόμενος δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν.* Riv. 137. A. Lys. 218. A: *κακὸν γὰρ καὶ ἀμαθῆ οὐδένα φιλοσοφεῖν.* 203. D: *φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου.* Soph. 253. E: *τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι.* Apol. 28. E: *φιλοσοφοῦντά με δεῖν ζῆν καὶ ἐξετάζοντα ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.* Phaed. 64. B: *ὅτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι.* 67. E: *τῷ ὄντι ἄρα ... οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι.* Phil. 56. D: *ἄλλην δ' αὖ* (*ἀριθμητικὴν*) *τὴν τῶν φιλοσοφούντων* (oppos. *τῶν πολλῶν*). 57. D: *τὴν τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμήν.* Ep. VII. 326. A: *τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος.* Riv. 136. A: *τὸν πεφιλοσοφηκότα.* Ep. VII. 326. B: (*πρὶν ἂν*) *τὸ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν* (*γένος*) ... *ὄντως φιλοσοφήσῃ.* Pol. V. 473. D: (*ἐὰν μὴ*) *δυνάσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς.* Phaedr. 249. A: *πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως* (*ψυχή*). Pol. VI. 495. A: *ἔστιν οὖν ὅπως ὁ τοιοῦτος φιλοσοφήσει;* Riv. 133. C: *τὸν μέλλοντα φιλοσοφήσειν.* Euthyd. 288. D: *φιλοσοφητέον ὡμολογήσαμεν τελευτῶντες.*

φιλοστοργῶ, *tenero amore aliquem amplector.* Legg. XI. 927. B: *τούτους οἱ παῖδες παίδων φιλοστοργοῦντες ζῶσι μεθ' ἡδονῆς.*

φιλοσώματος, *ὁ ἡ*, *corpori indulgens.* Phaed. 68. B: *ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος, ἀλλά τις φιλοσώματος.*

φιλοτεχνία, *ἡ*, *artium studium.* Critia 109. C: *ἅμα δὲ φιλοσοφίᾳ φιλοτεχνίᾳ τε ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἐλθόντες.*

φιλότεχνος, *ὁ ἡ*, *artium studiosus.* Pol. V. 476. A: *φιλοτέχνους καὶ πρακτικούς.*

φιλοτεχνῶ, *in artes incumbo.* Prot. 321. E: *ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνείτην* (Minerva et Vulcanus).

φιλότης, *ἡ*, *amicitia.* Legg. VI. 757. A: *ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.* Ep. VI. 323. B: *εἰς τὴν προϋπάρχου-*

σαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. Voc. ὦ φιλότης, i. q. ὦ φίλε. Phaedr. 228. D.

φιλοτησία, vid. φιλοποσία.

φιλοτιμία, ἡ, *ambitio, ambitiosa contentio* vel *appetitio*. Legg. VIII. 834. B: οὔτε τις φιλοτιμία πρὸς ταῦτα οὐδενὶ γίγνοιτ' ἂν λόγον ἔχουσα. Ep. VII. 338. E: ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. Phaedr. 257. C: τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν. Parm. 128. E. Pol. VIII. 555. A: ἢ τινος νίκης ἢ ἄλλης φιλοτιμίας τῶν καλῶν. X. 620. C: φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν. Legg. IX. 860. E. Ep. III. 320. A: οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας. VII. 344. E: φιλοτιμίας ... αἰσχρᾶς ... εἴπερ ἕνεκα. Legg. I. 632. C: ἀλλὰ μὴ πλούτῳ μηδὲ φιλοτιμίᾳ (πάντα ταῦτα ξυνδήσας). Conv. 178. D: ἐπὶ ... τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν. Pol. VIII. 553. C. IX. 586. A: φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν. VIII. 548. C: φιλονεικίαι καὶ φιλοτιμίαι. Alc. I. 122. C: φιλοτιμίας τὰς Λακεδαιμονίων.

φιλότιμος, ὁ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus*. Prot. 343. C: ἅτε φιλότιμος ὢν ἐπὶ σοφίᾳ. Phaed. 68. C: φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος. Pol. VIII. 549. A: φιλάρχος ... καὶ φιλότιμος. 550. B: ἐγένετο ὑψηλόφρων τε καὶ φιλότιμος ἀνήρ. Legg. V. 744. E: φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ. Ep. VII. 338. D: φιλότιμός τε θαυμαστῶς. Legg. VIII. 841. C: τό τε θεοσεβὲς ἅμα καὶ φιλότιμον. Pol. VIII. 553. D: ἐκ φιλοτίμου νέου εἰς φιλοχρήματον (μεταβολή). IX. 582. D. Legg. IX. 870. C: φιλοτίμου ψυχῆς ἕξις. Phaedr. 256. A: φιλοτίμῳ (διαίτῃ). Pol. I. 347. B: τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι. VIII. 545. A. B: τὴν φιλότιμον σκεπτέον πολιτείαν. Critia 107. A: παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον. Pol. IX. 581. B: εἰ ... φιλόνεικον αὐτὸ καὶ φιλότιμον προσαγορεύοιμεν, ἦ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι; Phaed. 82. C: ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι. Apol. 23. D. Pol. VIII. 551. A: ἀντὶ ... φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν φιλοχρηματισταὶ ... τελευτῶντες ἐγένοντο. V. 475. A: φιλοτίμους.

φιλοτιμοῦμαι, *ambitiose appeto* et in univ. *aliquid facio, contendo* al.; etiam *glorior*. Pol. I. 336. C: μηδὲ φιλοτιμοῦ ἐλέγχων (*nec ambitiose redargue*). VIII. 553. D: φιλοτιμεῖσθαι μηδ' ἐφ' ἑνὶ ἄλλῳ, ἢ ἐπὶ χρημάτων κτήσει. Phaedr. 232. A: φιλοτιμούμενος ἐνδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι cet. Alc. II. 146. A: φιλοτιμούμενον. Conv. 178. E: φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους. Ep. VII. 338. E: δοκεῖ μοι ... παντάπασι φιλοτιμηθῆναι μή ποτε cet. Lach. 182. B: ταῦτα λαβὼν καὶ φιλοτιμηθεὶς ἐν αὐτοῖς. Phaedr. 234. A: οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται.

φιλοτίμως, *ambitiose*. Riv. 133. A: ἀπεκρίνατό γέ μοι καὶ μάλα φιλοτίμως. Charm. 162. C: φιλοτίμως ... πρὸς τοὺς παρόντας ἔχων.

φιλοφρονοῦμαι, *amice* vel *comiter accipio, excipio, pro-*

sequor al. Legg. V. 738. D: (ὅπως ἂν) φιλοφρονῶνται ... ἀλλήλους μετὰ θυσιῶν. XII. 952. D: τὸν δ' εἰςεπιδημήσαντα ... χρὴ φιλοφρονεῖσθαι. Ep. XIII. 360. A: φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον. Legg. III. 678. E: ἐφιλοφρονοῦντο ἀλλήλους δι' ἐρημίαν. **amplector*. Legg. II. 669. B: ἤθη κακὰ φιλοφρονούμενος. **blandior*, *indulgeo*. Legg. XI. 935. C: πληγαῖς ἐξείργων τοὺς θυμῷ, ἑτέρῳ κακῷ, φιλοφρονουμένους. Etiam res dicitur φιλοφρονεῖσθαι quae *blanditur*, h. e. quae *probatur* vel *placet*. Legg. VII. 820. E: καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας, ἐὰν ἢ τοὺς θέντας ἡμᾶς ἢ καὶ τοὺς θεμένους ὑμᾶς μηδαμῶς φιλοφρονῆται.

φιλοφρόνως, *comiter*. Critia 120. E: πρὸς τὸ ξυγγενὲς θεῖον φιλοφρόνως εἶχον. Legg. VI. 765. A. 771. A: φιλοφρόνως δεχόμενοι. VIII. 835. E: ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. IX. 880. E.

φιλοφροσύνη, ἡ, *benevolentia*. Legg. I. 628. C: εἰρήνη ... πρὸς ἀλλήλους ἅμα καὶ φιλοφροσύνη. 640. B: φίλων ... ἐν εἰρήνῃ πρὸς φίλους κοινωνησόντων φιλοφροσύνης. V. 740. E: διὰ φιλοφροσύνην τὴν τῶν ξυνοικούντων ἀλλήλοις.

φιλοχρηματία, ἡ, *pecuniae cupiditas*. Pol. III. 391. C: ἀνελευθερίαν μετὰ φιλοχρηματίας. Legg. XI. 938. B: εἴτε φιλοχρηματίᾳ δοκεῖ δρᾶν τὸ τοιοῦτον εἴτε φιλονεικίᾳ. V. 747. B: ἐὰν ... ἀφαιρῆταί τις τὴν ἀνελευθερίαν καὶ φιλοχρηματίαν ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν μελλόντων αὐτὰ ... ὀνησίμως κτήσεσθαι.

φιλοχρηματιστής, ὁ, *pecuniae faciendae studiosus*. Pol. VIII. 551. A: ἀντὶ ... φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν φιλοχρηματισταὶ καὶ φιλοχρήματοι τελευτῶντες ἐγένοντο.

φιλοχρήματος, ὁ ἡ, *pecuniae cupidus*, *avidus*; *avarus*. Phaed. 68. C: φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος. Pol. VI. 485. E. 486. B: ὁ κόσμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος μηδ' ἀνελεύθερος cet. Ep. VII. 335. A: ὢν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει cet. Pol. V. 469. D: ἀνελεύθερον δὲ οὐ δοκεῖ καὶ φιλοχρήματον νεκρὸν συλᾶν —; VIII. 549. B: τῷ ... μετέχειν τῆς τοῦ φιλοχρημάτου φύσεως. Pol. III. 390. E: οὕτω φιλοχρήματον εἶναι ὥστε cet. IV. 436. A: τὸ φιλοχρήματον. VIII. 553. C: τὸ ἐπιθυμητικόν τε καὶ φιλοχρήματον. IX. 580. E. 581. A. Phaed. 82. C: ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι. Pol. VIII. 551. A. Legg. VIII. 832. D. Pol. III. 390. D: οὐδὲ φιλοχρημάτους (ἐατέον εἶναι τοὺς ἄνδρας). VIII. 551. E.

φιλοχρηματῶ, *pecuniae cupidus sum*. Legg. V. 737. A: διὰ τοῦ μὴ φιλοχρηματεῖν.

φιλοχρημονῶ, *pecuniae cupiditate teneor*. Legg. V. 729. A: μὴ δή τις φιλοχρημονείτω παίδων γ' ἕνεκα.

φιλοχρημοσύνη, ἡ, *pecuniae cupiditas*. Legg. XI. 938.

C: *φιλοχρηματίας ἕνεκα τῆς ἐκ παντὸς τρόπου παρ' αὐτῷ τιμωμένης.*

φιλοψευδής, ὁ ἡ, mendacii amans. Pol. VI. 485. D: *ἦ οὖν δυνατὸν εἶναι τὴν αὐτὴν φύσιν φιλόσοφόν τε καὶ φιλοψευδῆ;*

φιλόψογος, ὁ ἡ, libenter vituperans. Prot. 346. C: *ἐγὼ ... οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος.*

φιλοψυχία, ἡ, vitae amor. Apol. 37. C: *πολλὴ μέντ' ἄν με φιλοψυχία ἔχοι, εἰ* cet. Legg. XII. 944 E: *φιλοψυχίας ἕνεκα, ἵνα τὸν ἐπίλοιπον βίον μὴ κινδυνεύῃ.*

φιλοψυχῶ, vitae amore teneor. Gorg. 512. E: *οὐ φιλοψυχητέον.*

φιλῶ, diligo. Prot. 335. D: *νῦν ἐπαινῶ καὶ φιλῶ.* Phaedr. 228. D: *ὡς ἐγώ σε πάνυ μὲν φιλῶ* cet. Pol. III. 412. D: *τοῦτό γ' ἂν μάλιστα φιλοῖ, ᾧ ξυμφέρειν ἡγοῖτο τὰ αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ.* Lys. 212. A: *ἐπειδάν τίς τινα φιλῇ.* Phaedr. 231. C: *ὅτι τούτους μάλιστά φασι φιλεῖν ὧν ἂν ἐρῶσι.* Pol. I. 334. C: *εἰκὸς ... οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστούς, φιλεῖν, οὓς δ' ἂν πονηρούς, μισεῖν.* V. 479. E: *ἀσπάζεσθαί τε καὶ φιλεῖν.* 480. X. 607. A. III. 412. D: *κήδοιτο δέ γ' ἄν τις μάλιστα τούτου ὃ τυγχάνοι φιλῶν.* V. 474. C: *οὐ τὸ μὲν φιλοῦντα ἐκείνου, τὸ δὲ μή, ἀλλὰ πᾶν στέργοντα.* Lys. 212. B: *φιλοῦντες.* Legg. IX. 859. B: *ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι φιλούντων ... φαίνεσθαι τὰ γεγραμμένα, ἢ κατὰ τύραννον καὶ δεσπότην.* Lys. 210. C: *ἆρ' οὖν ... τις ἡμᾶς φιλήσει ἐν τούτοις ἐν οἷς ἂν ὦμεν ἀνωφελεῖς;* Theaet. 168. A: *σὲ μὲν διώξονται καὶ φιλήσουσιν, αὑτοὺς δὲ μισήσουσι* cet. Pol. X. 600. D: *ἐπὶ ταύτῃ τῇ σοφίᾳ οὕτω σφόδρα φιλοῦνται ὥστε* cet. Lys. 212. B: *ὁ φιλούμενος.* Ib. *τοῦ φιλουμένου.* Legg. V. 731. E: *τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν.* Conv. 201. C: *ὦ φιλούμενε Ἀγάθων.* Phaedr. 253. C: *τῷ φιληθέντι.* Etiam *concupisco.* De lucri cup. 226. E: *ἄλλο τι οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος;* **osculor.* Phaedr. 256. A: *περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ.* 255. E: *ἅπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι.* Pol. V. 468. C: *ὃν ἂν βούληται φιλεῖν.* B: *τὸ φιλῆσαί τε καὶ φιληθῆναι ὑπὸ ἑκάστου.* **amo, i. e. soleo.* Phil. 37. B: *τῷ ... τρόπῳ δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι;* Conv. 188. C: *πᾶσα γὰρ ἡ ἀσέβεια φιλεῖ γίγνεσθαι ἐὰν* cet. Pol. V. 467. B: *οἷα δὴ ἐν πολέμῳ φιλεῖ.* VI. 494. C: *φιλεῖ γοῦν ... οὕτω γίγνεσθαι.* VI. 497. B. Tim. 89. C: *μεγάλα ... νοσήματα φιλεῖ γίγνεσθαι.* Legg. IV. 711. A. Menex. 242. A: *ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν.* Conv. 188. B: *οἵ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίγνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων* cet. Pol. VIII. 549. E: *ὅσα καὶ οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν.* 565. E: *οἷα δὴ φιλοῦσιν.* Legg. VI. 778. A. Lach. 181. E: *ἐν οἷς δὴ φιλοῦσιν οἱ νέοι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι ὅταν σχολὴν ἄγωσιν.* Legg.

III. 680. A: *οὔτε πω ἐφίλει κατὰ τούτους τοὺς χρόνους γίγνεσθαι τὸ τοιοῦτον.*

φίλως, *amice.* Epin. 988. C: *μὴ κατὰ νοῦν τοῖς σώφροσι λέγεσθαι μηδὲ φίλως.*

φίξ, i. q. *σφίγξ.* Crat. 414. D: *ὥσπερ καὶ τὴν σφίγγα ἀντὶ φιγγὸς* (v. *σφιγὸς*) *σφίγγα καλοῦσι.*

φιτύω, *procreo.* Pol. V. 461. A: *ὡς παῖδα φιτύοντος τῇ πόλει ὃς* cet. Critia 116. C: *ἐφίτυσαν ... τὸ τῶν δέκα βασιλειδῶν γένος.* IX. 879. D: *φιτῦσαι καὶ τεκεῖν.*

φλαῦρος, *α*, *ον*, (i. q. *φαῦλος*), *malus.* Soph. 227. D: *ὅσον ἂν ᾖ πού τι φλαῦρον.* Tim. 30. A: *φλαῦρον ... μηδὲν εἶναι κατὰ δύναμιν.* Men. 92. C: *εἴτε τι ἀγαθὸν ἔχει ἐν ἑαυτῷ εἴτε φλαῦρον.* De virt. 379. B: *ἵνα μή τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν* cet. Ep. VII. 348. D: *μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι.* E. XIII. 360. D: *οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα.* Legg. X. 900. D: *ὁπόσα φλαῦρα.* Epin. 988. D: *τῶν ... φλαύρων* (oppos. *τῶν ἀγαθῶν*). Legg. XII. 955. C: *ἐπὶ ... φλαύροις.* Polit. 273. C: *σμικρὰ μὲν φλαῦρα, μεγάλα δὲ ἐνέκτικεν ἀγαθά.*

φλαύρως, cum v. *ἔχειν*, *male habere* vel *affectum esse.* Soph. 228. B: *τῶν φλαύρως ἐχόντων.*

φλέβιον, *τό*, *vena.* Tim. 65. C: *εἰσιόντα περὶ τὰ φλέβια.* D. 84. E.

φλέγμα, *τό*, *pituita.* Pol. VIII. 564. B: *οἷον περὶ σῶμα φλέγμα τε καὶ χολή.* Tim. 83. C: *καλεῖται δὲ ὀξὺ φλέγμα τὸ τοιοῦτον.* 85. A: *τὸ ... λευκὸν φλέγμα.* B: *φλέγμα ... ὀξὺ καὶ ἁλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων ὅσα γίγνεται καταῤῥοϊκά.* Locr. 102. D. Tim. 83. D: *φλέγματος ... νέου ξυνισταμένου.* 84. D. 83. D: *λευκὸν εἶναι φλέγμα φαμέν.* 86. E: *οἱ τῶν ὀξέων καὶ τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων* (*χυμοί*). 82. E: *χολὰς ... καί φλέγματα ἴσχει παντοῖα.*

φλεγμαίνω, *inflammatus sum*; in univ. in eo dicitur in quo omnia fervent, dissoluta ac perturbata sunt. Tim. 85. B: *ὅσα δὲ φλεγμαίνειν λέγεται τοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι διὰ χόλην γέγονε πάντα.* Phil. 46. D: *ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ᾖ καὶ τὸ φλεγμαῖνον.* Pol. II. 372. E: *καὶ φλεγμαίνουσαν πόλιν* (antec. *ὑγιής τις*) *θεωρήσωμεν.* Legg. III. 691. E: *κατιδοῦσα ὑμῶν τὴν ἀρχὴν φλεγμαίνουσαν ἔτι.* Locr. 103. B: *μορφὰς φλεγμαινόντων σωμάτων μᾶλλον ἢ ὑγιαινόντων.*

φλεγματώδης, *ὁ*, *ἡ*, *inflammans.* Pol. III. 406. A: *ἃ δὴ δοκεῖ φλεγματώδη εἶναι.*

φλεγμονή, *ἡ*, *inflammatio.* Ax. 366. A: *νόσους ... καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων.* **furunculus.* 368. C: *τὴν ... χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην παλλομένην καὶ σφυγματώδη.*

φλέγομαι, *exardesco*, *flagro* (ut cupiditate). Legg. IV. 716. A: *φλέγεται τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως.* Tim. 85. B: *ἀπὸ*

τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι. Charm. 155. D: εἶδόν τε τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου καὶ ἐφλεγόμην.

φλέψ, *vena*. Tim. 66. D: αἱ περὶ ταῦτα φλέβες. 79. A: τὰ τῶν φλεβῶν ... ῥεύματα. 85. E. Locr. 101. C. Tim. 85. D: ἐν ταῖς φλεψί. 66. A: εἰς ... τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων. 77. D. 78. B.

φλοιστικός, ή, όν, *ad decorticandum aptus, pertinens* al., fem. *decorticandi ars*. Polit. 288. D: καὶ ἔτι φλοιστικὴ φυτῶν cet.

φλόξ, ἡ, *flamma*. Tim. 58. C: οἷον φλόξ. Ib. φλογὸς ἀποσβεσθείσης. 67. C: φλόγα τῶν σωμάτων ἑκάστων ἀποῤῥέουσαν. 83. B: ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν φλόγα πυρός. Locr. 99. B.

φλυαρία, ἡ, *nugae, vanitas*; etiam *res nihili* (germ. *Tand*). Gorg. 492. C: ἀνθρώπων φλυαρία καὶ οὐδενὸς ἄξια. Theaet. 162. A: οὐ μακρὰ ... καὶ δωλιχος φλυαρία —; Pol. I. 336. C: τίς ... ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει; Crit. 46. D: ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς. Gorg. 470. C: (ἐάν με) ἀπαλλάξῃς φλυαρίας. Phaed. 66. C: εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς πολλῆς. Conv. 211. E: χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς. Dem. 382. E: ἀπὸ ... τῆς τούτων φλυαρίας ἀπηχία ἐστὶν (τὸ τέλος). Parm. 130. D: εἴς τιν' ἄβυθον φλυαρίαν ἐμπεσών. Pol. IX. 581. D: καπνὸν καὶ φλυαρίαν (ἡγεῖται). Apol. 19. C: καὶ ἄλλην πολλὴν φλυαρίαν φλυαροῦντα. Gorg. 519. A: λιμένων ... καὶ φόρων καὶ τοιούτων φλυαριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν. 486. C: εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας. 490. C: περὶ σιτία οὐ λέγεις ... καὶ ἰατροὺς καὶ φλυαρίας. Pol. VI. 515. D: ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας cet. Hipp. mai. 304. B: ἵνα μὴ δοκῇ λίαν ἀνόητος εἶναι λήρους καὶ φλυαρίας ὥσπερ νῦν μεταχειριζόμενος.

φλυαρολογία, ἡ, *garrulitas, argutiae*. Ax. 369. D: ἐκεῖθεν γάρ ἐστιν ἤδε ἡ φλυαρολογία πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη.

φλύαρος, ὁ ἡ, *nugatorius, vanus* vel *stultus*. Ax. 369. B: ἐκ συγκλίδων ὄχλου καὶ βιαίων φλυάρων. Subst. φλύαρος, ὁ, *nugae, vanitas*. Ax. 365. E: πάντα ... τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι.

φλυαρῶ, *nugor, nugas ago, dico quae vana* et *falsa sunt*. Gorg. 490. E: φλυαρεῖς ἔχων (vid. I. 876.). Euthyd. 295. C: ὅτι ἔχων φλυαρεῖς. Conv. 180. A: Αἰσχύλος ... φλυαρεῖ φάσκων cet. Riv. 132. B: φλυαροῦσι φιλοσοφοῦντες. Pol. I. 337. B: ὡς οὐκ ἀποδέξομαί σου ἐὰν τοιαῦτα φλυαρῇς. Eryx. 397. D: Πρόδικος ... ἐδόκει τοῖς παροῦσι φλυαρεῖν οὕτως ὥστε cet. Gorg. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. Apol. 19. C: καὶ ἄλλην πολλὴν φλυαρίαν φλυαροῦντα. Crat. 426. B: ἢ εὖ εἰδέναι ὅτι τά γε ὕστερα ἤδη φλυαρήσει.

φοβερός, ά, όν, *terribilis, horribilis*; *timendus*. Phaed. 67.

E: *τὸ τεθνάναι ἥκιστ᾽ αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.* Pol. V. 450. E: *φοβερόν τε καὶ σφαλερόν.* Legg. VI. 780. C: *ὅτι … τοῦτό ποτε φοβερὸν ἐπιτάξαι τισί.* Ax. 369. C: *τὸ γὰρ φοβερὸν τοῖς οὖσίν ἐστι.* Legg. XI. 922. C: *μεστὸν λόγου τοῖς νομοθέταις εὖ μάλα φοβεροῦ καὶ δυςχεροῦς.* III. 698. D: *καί τινα λόγον εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφῆκε φοβερόν, ὡς* cet. XII. 959. B: *τῷ … κακῷ μάλα φοβερόν (λόγον,* rationem). III. 677. E: *μυρίαν μέν τινα φοβερὰν ἐρημίαν* cet. Ion. 535. C: *ὅταν δὲ φοβερὸν ἢ δεινόν (τι λέγω).* Legg. VII. 808. C: *φοβεροὶ … κακοῖς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις.* XI. 932. A. Prot. 321. D: *πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν.* Pol. III. 387. B: *πάντα τὰ δεινά τε καὶ φοβερά.* Phil. 49. B: *φοβεροὺς καὶ ἰσχυρούς (προςαγορεύων).* Phaedr. 268. C: *φοβερὰς καὶ ἀπειλητικάς (ῥήσεις).* Conv. 194. B: *ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι.* Gorg. 525. C: *φοβερώτατα πάθη πάσχοντας.* **timidus.* Phil. 32. C: *τὸ … πρὸ τῶν λυπηρῶν (προςδόκημα) φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν.* Legg. I. 647. B: *ἄφοβον ἡμῶν ἄρα δεῖ γίγνεσθαι καὶ φοβερὸν ἕκαστον.* C: *ὅταν ἐπιχειρῶμέν τινα φοβερὸν ποιεῖν μετὰ δίκης.* VII. 791. A: *τὴν ἐντὸς φοβερὰν οὖσαν καὶ μανικὴν κίνησιν.* Pol. III. 413. D: *σκοποῦσιν εἰ φοβεροί (οἱ πῶλοι).* Legg. I. 649. D: *φοβεροὺς … εἰς τό τι τολμᾶν ἑκάστοτε λέγειν ἢ πάσχειν ἢ καὶ δρᾶν αἰσχρὸν ὁτιοῦν.* **sollicitus.* Theag. 127. B: *καί με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων.*

φόβητρον, τό, formido. Ax. 367. A: *τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα.*

φόβος, ὁ, timor, metus; etiam *terror.* Conv. 193. A: *φόβος οὖν ἔστιν … ὅπως μὴ καὶ αὖθις διασχισθησόμεθα.* Pol. IV. 430. B: *λύπη τε καὶ φόβος* cet. Legg. I. 644. C: *φόβος … ἡ πρὸ λύπης ἐλπίς.* 647. B: *θάῤῥος μὲν πολεμίων, φίλων δὲ φόβος αἰσχύνης πέρι κακῆς.* II. 678. C: *πᾶσι φόβος ἔναυλος ἐγεγόνει.* Phil. 12. C: *πέρα τοῦ μεγίστου φόβου.* Pol. IX. 578. A: *φόβου γέμειν.* Ion. 535. C: *ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου.* Phaedr. 254. E: *φόβῳ διόλλυται.* Conv. 197. D: *ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ … κυβερνήτης.* 221. A: *αὐτὸς … ἧττον ἐν φόβῳ ᾖ.* Pol. VI. 497. D: *φόβῳ ὧν ὑμεῖς ἀντιλαμβανόμενοι δεδηλώκατε μακρὰν … τὴν ἀπόδειξιν.* VIII. 554. D: *ἀνάγκῃ καὶ φόβῳ.* IX. 578. E: *ἐν ποίῳ ἄν τινι καὶ ὁπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτὸν περί τε αὑτοῦ καὶ παίδων* cet. Legg. VI. 783. A. Prot. 358. D: *προςδοκίαν τινὰ λέγω κακοῦ τοῦτο, εἴτε φόβον εἴτε δέος καλεῖτε.* Phil. 20. B: *λύει πάντα φόβον ἑκάστων πέρι.* 50. B: *καὶ φόβον καὶ ἔρωτα* cet. Pol. II. 360. D: *διὰ τὸν τοῦ ἀδικεῖσθαι φόβον.* Tim. 69. D: *θάῤῥος καὶ φόβον, ἄφρονε ξυμβούλω.* Legg. I. 647. A: *ὃν … καλοῦμεν τὸν φόβον ἡμεῖς γε … αἰσχύνην.* (Cf. II. 671. D.). Menex. 241. B:

ὅτι τὸν ἐχόμενον φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων. Phil. 36. C: φόβοι ... ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Conv. 207. E: οἱ τρόποι ... λῦπαι, φόβοι cet. Legg. IX. 870. C: οἱ δειλοὶ καὶ ἄδικοι φόβοι. Polit. 305. D: μήθ' ὑπὸ φόβων. Pol. IX. 579. B: πολλῶν καὶ παντοδαπῶν φόβων καὶ ἐρώτων μέστος. X. 616. A. Legg. I. 635. B: τὸ ... τῶν λυπῶν καὶ φόβων. C: ταὐτὸν πείσονται τοῖς ἡττωμένοις τῶν φόβων. 646. D: δύο φόβων εἴδη. VII. 791. B: ὡς ἅπασα ψυχὴ ... ἐκ νέων μᾶλλον ἂν διὰ φόβων ἐθίζοιτο γίγνεσθαι. X. 906. A: γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εἰωθυίας ὥρας χαλεπὰς διὰ φόβων προσδεχομένοις. Alc. II. 142. A: διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων. Phil. 50. C: τήν γε ἐν τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι ... κρᾶσιν. Pol. IV. 429. D. Legg. I. 632. A. Prot. 360. B: οὐκοῦν ὅλως οἱ ἀνδρεῖοι οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται —; Theaet. 173. E: μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα. Pol. VI. 504. D: ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς τοὺς φόβους δυσκίνητα ὄντα (ἤθη). Legg. I. 635. C: ὁπόταν εἰς ἀναγκαίους ἔλθῃ πόνους καὶ φόβους καὶ λύπας. V. 727. D. Charm. 168. A: ὃς (φόβος) ἑαυτὸν μὲν καὶ τοὺς ἄλλους φόβους φοβεῖται cet. Lach. 191. D: μὴ μόνον ὅσοι πρὸς λύπας ἀνδρεῖοί εἰσιν ἢ φόβους, ἀλλὰ καὶ cet. Lenius est *dubitatio*. Phaed. 101. B: ὁ αὐτὸς γάρ που φόβος (nos: *eben so bedenklich*). Soph. 268. A: τὸ ... θατέρου σχῆμα ... ἔχει πολλὴν ὑποψίαν καὶ φόβον, ὡς ἀγνοεῖ ταῦτα ἃ cet.

φοβῶ, *terreo, territo*. Theag. 121. C: ἡ δὲ νῦν παροῦσα ἐπιθυμία τούτῳ πάνυ με φοβεῖ. Tim. 71. B: ἵν' ... ἡ ἐκ τοῦ νοῦ φερομένη δύναμις ... φοβοῖ ... αὐτό. Legg. XI. 933. C: μηδέ, καθάπερ παῖδας, τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων δειμαίνοντας φοβεῖν (δεῖν). Pol. VIII. 551. B: ἢ καὶ πρὸ τούτου φοβήσαντες (*territando*) κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Med. *in timore sum, timeo, reformido*; etiam *vereor, dubito*. Gorg. 457. E: φοβοῦμαι οὖν διελέγχειν σε, μή με ὑπολάβῃς ... λέγειν. Soph. 230. E: ἐγὼ ... φοβοῦμαι σοφιστὰς φάναι. 242. A: φοβοῦμαι ... τὰ εἰρημένα μή ποτε cet. Tim. 19. E. Legg. X. 886. A: φοβοῦμαί γε ... τοὺς μοχθηροὺς ... μή πως cet. Theag. 127. C: ὡς νῦν πάνυ φοβοῦμαι ὑπὲρ τούτου μὴ cet. Phil. 16. A: οὐ φοβεῖ μή σοι ... ξυνεπιθώμεθα —; Legg. VII. 818. E. Euth. 4. E. Gorg. 522. E: αὐτὸ ... τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται. Pol. II. 382. A: πάντων μάλιστα φοβεῖται ἐκεῖ αὐτὸ κεκτῆσθαι. Legg. VII. 798. B: σέβεται καὶ φοβεῖται πᾶσα ἡ ψυχὴ τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων. Pol. III. 387. C: ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ cet. Legg. III. 685. C: καθάπερ νῦν τὸν μέγαν βασιλέα φοβούμεθα ἡμεῖς. Euthyd. 275. B: φοβούμεθα ... περὶ αὐτῷ (sic Cl. c. al. Vulgo αὐτοῦ). Prot. 349. E: ἐφ' ἃ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἰέναι. 360. B: οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται. Phaedr. 239. D: τὸ ... τοιοῦτον σῶμα οἱ φίλοι ... φοβοῦνται (*de*

eo solliciti sunt). Crat. 404. C: *πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φοβοῦνται τὸ ὄνομα* cet. Pol. III. 414. C: *μὴ φοβοῦ.* Legg. XI. 927. A: *τοὺς ἄνω θεοὺς φοβείσθων.* Charm. 172. E: *ὅτι φοβοίμην μὴ* cet. Phaedr. 232. C: *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο.* Conv. 194. A. Gorg. 510. B: *φοβοῖτο ... ἂν αὐτὸν ὁ τύραννος.* Ion. 535. D: *ὃς ἂν ... φοβῆται* cet. Phaedr. 245. B: *ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα.* Prot. 360. B: *ὅταν φοβῶνται.* Parm. 137. A: *κἀγώ μοι δοκῶ ... μάλα φοβεῖσθαι.* Pol. VIII. 562. E: *φοβεῖσθαι τοὺς υἱεῖς.* Crit. 47. B. Gorg. 479. A: *φοβούμενος ... τὸ κάεσθαι καὶ τὸ τέμνεσθαι, ὅτι ἀλγεινόν.* Pol. X. 606. C: *φοβούμενος δόξαν βωμολοχίας.* Phaedr. 232. C: *φοβούμενοι τοὺς ... οὐσίαν κεκτημένους μὴ* cet. 257. D: *δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου, μὴ σοφισταὶ καλῶνται.* Pol. I. 344. C: *τὸ πάσχειν φοβούμενοι.* Prot. 316. D: *φοβουμένους τὸ ἐπαχθὲς αὐτῆς (τ. σοφιστικῆς τέχνης).* Theaet. 143. E: *ἐφοβούμην ἂν σφόδρα λέγειν, μὴ* cet. Conv. 198. C: *ἐφοβούμην μὴ* cet. Alc. I. 132. B: *ἐφοβούμεθα δὲ μὴ* cet. Euth. 12. B: *ἐπεὶ ἔστιν ὅστις ... οὐ πεφόβηταί τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας.* Crat. 403. E: *καὶ τοῦτο πεφόβηνται.* 404. E: *πολλοὶ πεφόβηνται περὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.* Ep. VII. 349. A. Pol. VI. 503. B: *πεφοβημένου (τοῦ λόγου) κινεῖν τὸ νῦν παρόν.* III. 387. B: *δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους.* Polit. 268. C: *οὐκοῦν ὀρθῶς ... ἐφοβήθημεν ὑποπτεύσαντες μὴ* cet. Soph. 264. B. Epin. 988. A: *τόδε δὲ μηδείς ποτε φοβηθῇ τῶν Ἑλλήνων ὡς οὐ χρὴ* cet. Legg. VIII. 835. D: *εἰςῆλθε δή με ... φοβηθῆναι* cet. Phil. 14. A: *φοβηθεὶς τοῦτ' αὐτό.* Conv. 174. A: *φοβηθεὶς τὸν ὄχλον.* Legg. VII. 804. E: *καὶ οὐδὲν φοβηθεὶς εἴποιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον οὔτε ἱππικῆς οὔτε γυμναστικῆς.* Apol. 32. C: *φοβηθέντα δεσμὸν ἢ θάνατον.* Prot. 316. E: *φοβηθέντες τὸν φθόνον.* Apol. 29. B: *πρὸ τῶν κακῶν ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα, εἰ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέποτε φοβήσομαι* (libri aliquot *φοβηθήσομαι*) *οὐδὲ φεύξομαι.* Pol. V. 470. A: *μᾶλλον δὲ καὶ φοβησόμεθα* (sic Par. A. c. al. Vulg. *φοβηθησόμεθα*) *μή τι μίασμα ᾖ* cet. Legg. I. 649. C: *τὸ δὲ τοὐναντίον ὅτι μάλιστα φοβησόμεθα.* Pol. V. 452. B: *οὐκοῦν ... οὐ φοβητέον τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.* Legg. X. 891. A. V. 746. E: *οὐδ' ἐκεῖνα φοβητέα δείσαντα τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν.*

φοινήεις, *cruentatus.* Ion. 539. C. (Hom.).

φοινικοῦς, ῆ, οῦν, *puniceus.* Locr. 101. C: *φοινικοῦν (χρῶμα).*

φοίτησις, ἡ, *itio, accessus frequens.* Legg. VI. 764. D: *τῶν φοιτήσεών τε πέρι καὶ οἰκήσεων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν κορῶν.* 784. D: *τῶν εἰς τοὺς γάμους ... φοιτήσεων μὴ μετεχέτω.* XII. 949. C: *περὶ ... χορείας τινῶν φοιτήσεων ἢ*

πομπεύσεων cet. 952. D: *ὁ ... διὰ τέλους ἀεὶ θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι* (ξένος).

φοιτητής, ὁ, *discipulus*. Alc. I. 109. D: *ἵν' αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ*. Euthyd. 295. D: *μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προσδέχοιτο*. Pol. VIII. 563. A: *φοιτηταί τε διδασκάλων ὀλιγωροῦσιν*. Ib. *διδάσκαλός τε τῷ τοιούτῳ φοιτητὰς φοβεῖται καὶ θωπεύει*. Legg. VI. 779. D.

φοιτῶ, *ito*, *ventito* (praec. de discipulis); etiam simpl. *eo* et *venio*. Alc. I. 121. E: *ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους φοιτῶσι*. Pol. I. 328. D: *δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα*. Gorg. 523. B: *ὅτι φοιτῷέν σφιν ἄνθρωποι ἑκατέρωσε ἀνάξιοι*. De lucri cup. 228. E. Legg. VII. 817. A: *πότερον φοιτῶμεν ὑμῖν εἰς τὴν πόλιν ... ἢ μή;* Prot. 326. C: *εἰς διδασκάλων ... φοιτᾶν*. Phaed. 59. D: *εἰώθειμεν φοιτᾶν ... παρὰ τὸν Σωκράτη*. Legg. XI. 915. A. Crit. 43. A: *διὰ τὸ πολλάκις δεῦρο φοιτᾶν*. Lach. 181. C. Euthyd. 295. D. Alc. I. 109. D: *φοιτῶν εἰς διδασκάλου*. Eryx. 398. E: *πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας*. Legg. VII. 794. B: *φοιτῶσα εἰς τὸ ἱερὸν ἑκάστης ἡμέρας*. Phaed. 60. E: *πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον* cet. Legg. I. 624. A: *ὡς τοῦ Μίνω φοιτῶντος πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ... συνουσίαν δι' ἐνάτου ἔτους*. Prot. 314. D: *ἄχθεσθαι τοῖς φοιτῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν*. Pol. III. 416. E: *φοιτῶντας ... εἰς ξυσσίτια*. Legg. VII. 804. D. Conv. 206. B: *οὐ μέντ' ἂν ... ἐφοίτων παρὰ σὲ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος*. De lege 319. E: *ἐφοίτα ... εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ὁ Μίνως*. Pol. III. 390. C: *ὅτε τὸ πρῶτον ἐφοίτων πρὸς ἀλλήλους* (ex Hom.). Legg. III. 698. A: *ἀπειλαὶ ἐφοίτων παρὰ βασιλέως μυρίαι*. Ep. VII. 339. D: *ἐπιστολαὶ ... ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου* cet. Alc. I. 106. E: *ἀλλ' οὐ πεφοίτηκα εἰς ἄλλων ἢ τούτων*. Gorg. 456. D: *εἰς παλαίστραν φοιτήσας*. Theaet. 161. E: *φοιτητέον ἡμῖν ἦν παρ' ἐκεῖνον*.

φονεύς, ὁ, *interfector*. Legg. IX. 872. C: *ἐάνπερ βιῷ παιόμενος ὁ φονεύς*. Pol. V. 451. A: *ἀκουσίως τινὸς φονέα γενέσθαι*. Legg. IX. 865. E. Ep. VII. 334. A: *τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι*.

φονεύω, *interficio*. Legg. IX. 873. E: *ἐὰν ... ὑποζύγιον ἢ ζῷον ἄλλο τι φονεύσῃ τινά*. 871. D: *τοῦ φονευθέντος*.

φονικός, ή, όν, *truculentus*. Phaedr. 252. C: *φονικοὶ καὶ ἕτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά*.

φόνος, ὁ, *caedes*. Crat. 395. B: *ὁ ... τοῦ Χρυσίππου αὐτῷ φόνος*. Pol. V. 450. B: *ὥσπερ φόνου καθαρόν*. VIII. 565. E: *γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς*. IX. 574. E. Legg. VI. 759. C: *φόνου ... ἁγνόν*. VIII. 831. A: *ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου*. IX. 877. E. 873. A: *φόνῳ ὁμοίῳ*. 867. B: *τὰ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξειεν*. 869. A: *οἱ τὸν ἀκούσιον ἐξεργασάμενοι φόνον*. 867. B: *οἱ τῷ θυμῷ*

πραχθέντες φόνοι. 870. C. VI. 778. C: *αἱ ... τῶν φόνων πρέπουσαι δίκαι.* IX. 870. C: *φόνοις δεόμενοι καθαίρεσθαι.* Phaed. 113. E: *φόνους ἀδίκους ... ἐξειργασμένοι.* Legg. IX. 866. E: *διττοὺς ... τοὺς φόνους ... θετέον.* 871. C. 872. C: *ξυγγενῶν αὐτόχειρας φόνους.* Euth. 5. D.

φορά, ἡ, dicitur in rebus quae feruntur, ut leges (Legg. V. 739. A: *ἡ ... μετὰ τοῦτο φορά, καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ*) et suffragia (Legg. XII. 948. E: *διὰ φορᾶς ψήφων*), vel penduntur ut tributum (Legg. IV. 706. B: *παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ*). Dein in univ. est *agitatio* (etiam *incitatio*), *motus* vel *cursus* (etiam *circuitus*). Crat. 421. B: *ἡ ... θεία τοῦ ὄντος φορά.* Pol. VII. 530. C: *πλείω ... εἴδη παρέχεται ἡ φορά.* Tim. 81. A: *καθάπερ ἐν τῷ παντὶ παντὸς ἡ φορὰ γέγονεν.* Legg. X. 897. C: *ἡ ξύμπασα οὐρανοῦ ὁδὸς ἅμα καὶ φορά.* Def. 411. B: *τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον.* 414. C: *λογιστικὴ φορά (δόξα).* Theaet. 152. D: *ἐκ ... φορᾶς τε καὶ κινήσεως* cet. 153. A: *ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως.* Crat. 411. C: *μεστὰ εἶναι πάσης φορᾶς καὶ γενέσεως ἀεί.* Tim. 39. A: *διὰ τῆς ταὐτοῦ φορᾶς.* Legg. V. 747. A: *κατὰ τὴν εὐθυπορίαν τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς.* Epin. 988. D: *τῆς ... φορᾶς πάσης καὶ κινήσεως ψυχὴν αἰτίαν εἶναι θαῦμα οὐδέν.* Crat. 426. D: *πρὸς τὸ ἀφομοιοῦν τῇ φορᾷ.* 434. C: *τῇ φορᾷ καὶ κινήσει* cet. 440. B. Pol. X. 617. B: *φορᾷ ἰέναι.* Tim. 39. A: *τῇ ... ταὐτοῦ φορᾷ.* 87. A: *τῇ τῆς ψυχῆς φορᾷ.* Legg. X. 893. C: *ὅσα φορᾷ κινεῖται.* Gorg. 451. C: *περὶ τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ ἡλίου* cet. Theaet. 153. C: *πρὸς τὴν προσήκουσαν φοράν.* Polit. 269. E: *μίαν φορὰν κινεῖται.* 270. B: *τὴν τοῦ παντὸς φορὰν ... φέρεσθαι.* 306. D: *κατὰ φωνῆς φοράν.* Crat. 417. A: *τὴν ἅμα φορὰν τῆς ψυχῆς μετὰ τῶν πραγμάτων.* Pol. X. 617. A: *κυκλεῖσθαι ... τὴν αὐτὴν φοράν.* Tim. 36. C: *τὴν ... ἔξω φοράν.* 84. B: *πάλιν εἰς τὴν αἵματος φορὰν ἐμπεσοῦσαι.* Legg. X. 898. B: *σφαίρας ἐντόρνου ἀπεικασμένα φοραῖς.* Epin. 982. D: *ὡς μένον ἐν ταῖς αὐταῖς φοραῖς.* Conv. 188. B: *περὶ ἄστρων ... φοράς.* Pol. VII. 529. D: *ἃς τὸ ὂν τάχος καὶ ἡ οὖσα βραδύτης ... φοράς τε πρὸς ἄλληλα φέρεται καὶ τὰ ἐνόντα φέρει.* 530. A: *εἰς τὰς τῶν ἄστρων φορὰς ἀποβλέποντα.* Tim. 39. B: *(ἵνα) περὶ τὰς ὀκτὼ φορὰς πορεύοιτο.* 47. D: *ξυγγενεῖς ἔχουσα (ἡ ἁρμονία) φορὰς ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις.* **fertilitas.* Pol. VIII. 546. B: *φορὰ καὶ ἀφορία ψυχῆς τε καὶ σωμάτων.*

φορβάς, ὁ ἡ, gregalis. Legg. II. 666. E: *οἷον ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους φορβάδας τοὺς νέους κέκτησθε.*

φορμίσκος, ὁ, corbula. Lys. 206. E: *ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι (ἀστραγάλους).*

φόρος, ὁ, tributum, vectigal. Alc. I. 123. A: *ὁ βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται.* Ep. VII. 333. A: *οὐχ ὥσπερ νῦν ... ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβά-*

ροις. Gorg. 519. A: τειχῶν καὶ φόρων cet. Polit. 298. A: προστάττοντες ἀναλώματα φέρειν παρ' ἑαυτοὺς οἷον φόρους.

φορτικός, ή, όν, *molestus; odiosus.* Gorg. 482. E: σὺ ... εἰς τοιαῦτα ἄγεις φορτικὰ καὶ δημηγορικά. Apol. 32. A: ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικά, ἀληθῆ δέ. **putidus, pinguis; insulsus;* etiam *vulgaris* et *vilis* (vern. *gemein* et *unedel*). Euthyd. 287. A: τοῦτό ἐστιν ἤδη ... τὸ φορτικὸν ἐρώτημα. Crat. 435. C: (μὴ) ἀναγκαῖον ... ᾖ καὶ τῷ φορτικῷ τούτῳ προσχρῆσθαι, τῇ ξυνθήκῃ, εἰς ὀνομάτων ὀρθότητα. Pol. IX. 581. D: οὐ τὴν ... ἀπὸ τῶν χρημάτων ἡδονὴν φορτικήν τινα ἡγεῖται —; Phaedr. 236. C: ἵνα ... μὴ τὸ τῶν κωμῳδῶν φορτικὸν πρᾶγμα ἀναγκαζώμεθα ποιεῖν. Crat. 400. A: τούτου ... καταφρονήσαιεν ἂν καὶ ἡγήσαιντο φορτικὸν εἶναι. Theaet. 176. C: αἱ δ' ἄλλαι ... σοφίαι ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάναυσοι. Pol. IV. 442. E: τὰ φορτικὰ αὐτῷ προσφέροντες. Phaedr. 256. B: ἐὰν ... διαίτῃ φορτικωτέρᾳ τε καὶ ἀφιλοσόφῳ ... χρήσωνται. Euthyd. 286. E: ἴσως ... φορτικώτερόν τι ἐρήσομαι.

φορτικῶς, *importune, inficete* (vern. *ungebührlich*). Theaet. 183. E: αἰσχυνόμενος μὴ φορτικῶς σκοπῶμεν. Pol. II. 367. A: μεταστρέφοντες αὐτοῖν τὴν δύναμιν φορτικῶς. VII. 528. E: ὡς φορτικῶς ἐπαινοῦντι.

φορῶ, *gesto, gero.* Prot. 342. C: βραχείας ἀναβολὰς φοροῦσιν. Theaet. 197. B: οἷον εἰ ἱμάτιον πριάμενός τις ... μὴ φοροῖ. Gorg. 493. B: (ὡς) φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ... κοσκίνῳ. Pol. III. 390. B: φορέησι (Hom.). Phaed. 87. C: ἱματίου ἐν χρείᾳ τε ὄντος καὶ φορουμένου. Pass. etiam est *ferri* vel *agitari.* Epin. 976. A: ἄμετρα γὰρ δόξαις φορεῖται τοπαζόμενα. Tim. 52. A: γεννητόν, πεφορημένον ἀεί.

φράγμα, τό, *sepimentum.* Polit. 279. B: τὰ μὲν ... ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα. Ib. τῶν φραγμάτων. 280. D: τέχναι φραγμάτων.

φράζω, *dico, memoro; declaro; doceo;* etiam *significo* et *intelligo.* Legg. X. 895. E: τὸ τοιοῦτον φράζω μῶν οὖν οὐ cet. Polit. 262. C: ποῖον ... φράζεις διαιρουμένους ἡμᾶς οὐκ ὀρθῶς ἄρτι δρᾶν; 268. E. Legg. III. 677. D: μῶν φράζεις Ἐπιμενίδην; I. 630. B: φράζει Τύρταιος. XI. 923. A: ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Πυθίας γράμμα φράζει τὰ νῦν. Theaet. 180. B: τὰ τοιαῦτα τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ σχολῆς φράζουσιν. Phaedr. 278. B: φράζε Λυσίᾳ ὅτι cet. Phaed. 61. B: ταῦτα ... Εὐήνῳ φράζε. Polit. 259. D: φράζε ποίαν. Legg. I. 626. B: τόδε δέ μοι φράζε ἔτι σαφέστερον. Apol. 19. D: φράζετε ... ἀλλήλοις. Legg. VIII. 842. A: αὐτὸς φραζέτω τί ποτε περὶ αὐτῶν διανοεῖται. VI. 784. C: φραζόντων. 776. D: οὐ με εἰκότως τί ποτε φράζοιμι ἠρώτησας. X. 888. B. Phil. 23. C: καθ' ὅ τι, φράζοις ἄν. Legg. I. 631. B: βούλει

σοι φράζω; Prot. 310. D: *μέλλων σοι φράζειν ὅτι διωξοίμην αὐτόν.* Phaed. 57. B: *τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν εἶχε φράζειν.* Polit. 282. B: *ὡς ἓν φράζειν.* Legg. V. 735. C: *φράζειν τὸ προσῆκον ἑκάστοις καθαρμοῦ τε πέρι* cet. VII. 814. C: *τῷ λόγῳ φράζειν.* Epin. 986. E: *ὡς μὲν ὀνόματι φράζειν οὐκ ἔστι.* Phil. 66. A: *παροῦσι φράζων.* Legg. I. 649. A: *τὸν οἶνον φράζων.* 640. A: *ἐμοῦ φράζοντος πειρῶ μανθάνειν;* XII. 961. C: *ὀρθῶς φράζοντας μηδὲν ἀπολείπειν προθυμίας.* X. 887. A: *ὧν ἔφραζον δεῖν πέρι λέγειν.* Epin. 985. E: (*εἰ*) *μὴ ἔφραζεν.* Men. 92. D: *τί δὲ αὐτῷ οὐ σὺ ἔφρασας;* Polit. 263. C: *φράσον δή μοι τὸ μετὰ τοῦτο.* Euth. 14. E. Eryx. 399. E: *φρασάτω οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι* cet. Phaed. 97. D: *ἐπειδὴ ... φράσειεν.* Alc. I. 117. B: *ἢ ἐγὼ φράσω;* Charm. 167. B. Pol. IV. 432. C: (*ἐάν πως*) *μοι φράσῃς.* Phaedr. 255. D: *οὐδ' ἔχει φράσαι.* Gorg. 463. E: *ἀλλ' ἐγὼ πειράσομαι φράσαι ὅ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἡ ῥητορική.* Id. Crat. 404. E. Euth. 10. A: *σαφέστερον φράσαι.* Men. 92. D: *φράσας αὐτῷ* cet. Charm. 155. C: *φράσαντος τοῦ Κριτίου ὅτι* cet. Theaet. 146. D: *ὃ μέντοι οἶμαι φράσω.* Phil. 19. C. Pol. III. 393. D: *φράσω ... ἄνευ μέτρου.* Menex. 246. C. Phil. 25. B: *σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις.* Phaedr. 267. C: *τὰ ... Πώλου πῶς φράσομεν αὖ μουσεῖα λόγων —;* Legg. VII. 818. C. Phaed. 97. D: *φράσειν.* Ep. II. 312. D: *φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν.*

φραστικός, ή, όν, *dicens, indicans.* Def. 414. D: *φραστικὴ* (*φωνὴ*) *ἑκάστου τῶν ὄντων.*

φρατρία, ἡ, idem fere quod Lat. *curia.* Legg. VI. 785. A: *τῆς ... φρατρίας ἀεὶ τοὺς ζῶντας ... γεγράφθαι πλησίον.* Ib. *ἐν πάσῃ φρατρίᾳ.* V. 746. D: *φρατρίας καὶ δήμους καὶ κώμας.*

φράτριος, α, ον, *curialis*, de Iove est *curialium praeses.* Euthyd. 302. D: *Ζεὺς ... ἕρκειος ... καὶ φράτριος* (*καλεῖται*).

φράττω, *sepio.* Legg. VI. 779. A: *τείχεσι ... καὶ πύλαις ... φραχθέντας.* **obstruo.* Tim. 84. D: *ὑπὸ ῥευμάτων φραχθεὶς* (*πλεύμων*).

φράτωρ, ὁ, *curialis.* Tim. 21. B: *εἶπεν οὖν δή τις τῶν φρατόρων.*

φρέαρ, τό, *puteus.* Theaet. 165. B: *ἐν φρέατι συσχόμενος.* Gorg. 471. C: *εἰς φρέαρ ἐμβαλών.* Theaet. 174. A: *πεσόντα εἰς φρέαρ.* Lach. 193. C: *εἰς φρέαρ καταβαίνοντες καὶ κολυμβῶντες.* Prot. 349. E: *οἶσθα ... τίνες εἰς τὰ φρέατα κολυμβῶσι θαῤῥαλέως;* Theaet. 174. C: *εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας.*

φρήν, ἡ, pl. *praecordia.* Tim. 87. A: *μεταξὺ τῶν φρενῶν τε καὶ αὐχένος.* D. 77. B. 70. A: *τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες.* **mens.* Theaet. 154. D: *ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος.* Conv. 199. A: *ἡ δὲ φρὴν*

οὐ (ὑπέσχετο). Pol. III. 362. A: διὰ φρενός (Aeschyl.). 386. D: φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν (Hom.). Theaet. 154. D: πάντα τὰ τῶν φρενῶν ἐξητακότες. Ep. VII. 344. D: βροτοὶ ... φρένας ὤλεσαν αὐτοί (Hom.).

φρίκη, ἡ, *horror*. Phaedr. 251. A: οἷον ἐκ τῆς φρίκης. Pol. III. 387. D.

φρίττω, *horrore perfundor*. Pol. III. 387. C: ὅσα ... φρίττειν δὴ ποιεῖ ὡς οἷόν τε πάντας τοὺς ἀκούοντας. Phaedr. 251. A: πρῶτον μὲν ἔφριξε cet.

φρόνημα, τό, *animus*. Legg. IX. 865. D: ἐν ἐλευθέρῳ φρονήματι βεβιωκώς. Pol. IX. 573. B: οὐκοῦν ... καὶ μεθυσθεὶς ἀνὴρ τυραννικόν τι φρόνημα ἴσχει; Conv. 182. C: οὐ γάρ ... συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων. 190. B: καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον. Critia 120. E: τὰ ... φρονήματα ἀληθινὰ καὶ πάντῃ μεγάλα ἐκέκτηντο. Praec. *animus magnus* vel *fortis*. Menex. 239. E: ἐλευθερώσας Πέρσας τοὺς αὐτοῦ πολίτας τῷ αὐτοῦ φρονήματι. Etiam *animi elatio, superbia*. Polit. 290. D: τὸ τῶν μάντεων (σχῆμα) εὖ μάλα φρονήματος πληροῦται. Pol. III. 411. C: οὐ ... φρονήματός τε καὶ θυμοῦ ἐμπίπλαται —; VI. 494. D: σχηματισμοῦ καὶ φρονήματος κενοῦ ἄνευ νοῦ ἐμπιπλάμενον. Lys. 206. A: φρονήματος ἐμπίπλανται καὶ μεγαλαυχίας. Alc. I. 103. B: ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι.

φρόνησις, *mens, intelligentia; prudentia* et *sapientia*. Phaedr. 250. D: ἡ (ὄψει) φρόνησις οὐχ ὁρᾶται. Phaed. 79. D: καὶ τοῦτο αὐτῆς (τ. ψυχῆς) τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται. Crat. 411. D: φορᾶς γάρ ἐστι καὶ ῥοῦ νόησις (ἡ φρόνησις). Phil. 13. E: φρόνησις ... καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς cet. Pol. IV. 433. C: ἡ ἐν τοῖς ἄρχουσι φρόνησίς τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα. Legg. I. 631. C: ὃ δὴ πρῶτον ... τῶν θείων ἡγεμονοῦν ἐστὶν ἀγαθῶν, ἡ φρόνησις. Men. 98. C: εἰ φρόνησις ἡ ἀρετή. Def. 411. D. Prot. 337. C: φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. Phaed. 65. A: τί δὲ δὴ περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν —; Theaet. 176. B: ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. Phil. 21. B: κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως. Conv. 202. A: μεταξὺ ἀμαθίας καὶ φρονήσεως. 203. D: φρονήσεως ἐπιθυμητής. 209. A: πολὺ ... μεγίστη ... καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις. Pol. V. 461. A: ἀμφοτέρων ... αὕτη ἀκμὴ σώματός τε καὶ φρονήσεως. VI. 496. A: οὐδὲν γνήσιον οὐδὲ φρονήσεως ἄξιον ἀληθινῆς ἐχόμενον. Legg. V. 732. B: ἀνάμνησις δ' ἐστὶν ἐπιῤῥοὴ φρονήσεως ἀπολειπούσης. X. 906. B: σωφροσύνη μετὰ φρονήσεως. Hipp. min. 365. E: ὑπὸ πανουργίας καὶ φρονήσεώς τινος. Phil. 12. A: φρονήσει. Pol. IV. 432. A. X. 621. B: τοὺς ... φρονήσει μὴ σωζομένους. Prot. 352. C: ἱκανὴν εἶναι τὴν φρόνησιν βοηθεῖν τῷ ἀνθρώπῳ. Phaed. 76. C: ἦσαν ἄρα ... αἱ ψυχαὶ

καὶ πρότερον ... καὶ φρόνησιν εἶχον. Polit. 269. C: *φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς.* Conv. 184. D: *εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλλεσθαι.* 209. A: *φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν (κυεῖν).* Tim. 34. A: *τὴν περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν μάλιστα οὖσαν (κίνησιν).* Epin. 974. B: *φρονήσεων ἤ τινων ἄλλων τοιούτων ... ἐπιστημῶν.* Legg. II. 665. D: *ἡλικίαις τε καὶ ἅμα φρονήσεσι πιθανώτατον ὂν τῶν ἐν τῇ πόλει.* Phil. 63. A: *τὰς ἡδονὰς ... αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις.* Tim. 90. B: *τῷ ... περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀληθείας φρονήσεις ἐσπουδακότι.* Legg. I. 645. E.

φρόνιμος, ὁ ἡ, intelligens; prudens. Pol. I. 349. D: *φρόνιμός τε καὶ ἀγαθὸς ὁ ἄδικος.* Alc. I. 125. A: *οὐκοῦν ὃ ἕκαστος φρόνιμος, τοῦτο ἀγαθός;* Ib. *φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων ἐργασίαν.* Legg. XII. 963. E: *ψυχὴ φρόνιμός τε καὶ νοῦν ἔχουσα.* Polit. 263. D: *εἴ που φρόνιμόν ἐστί τι ζῶον ἕτερον.* 309. E: *ὄντως σῶφρον καὶ φρόνιμον ... γίγνεται.* Pol. IX. 586. D: *ἃς ἂν τὸ φρόνιμον ἐξηγῆται.* 583. B: *πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου (ἡδονῆς).* I. 349. E: *οὐκοῦν καὶ ἅπερ φρόνιμον, ἀγαθὸν (λέγεις) —;* Legg. V. 733. E: *φρόνιμον (βίον).* Soph. 247. A: *τὴν μὲν (ψυχὴν) φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα (εἶναι).* Phaedr. 236. A: *παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν* cet. Pol. VII. 530. C: *τὸ φύσει φρόνιμον.* Tim. 64. B: *ἐπὶ τὸ φρόνιμον ἐλθόντα.* Legg. VIII. 837. C: *τὸ σῶφρον ... καὶ τὸ φρόνιμον αἰδούμενος* cet. Gorg. 498. B: *οἱ ἄφρονες καὶ οἱ φρόνιμοι.* Crat. 398. B: *ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν.* Alc. II. 138. D. Lys. 210. A: *εἰς ... ταῦτα ἃ ἂν φρόνιμοι γενώμεθα, ἅπαντες ἡμῖν ἐπιτρέψουσιν.* Pol. V. 450. E: *ἐν ... φρονίμοις τε καὶ φίλοις.* Gorg. 497. E: *τοὺς ἀνδρείους καὶ φρονίμους ἔλεγες.* Crat. 386. C. Pol. III. 412. C: *οὐκοῦν φρονίμους ... εἰς τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν —;* Hipp. min. 366. A: *φρονίμους καὶ ἐπιστήμονας* cet. Gorg. 490. B: *(ἐὰν) εἷς ... ἡμῶν ᾖ φρονιμώτερος περὶ ταῦτα ἰατρὸς ὤν.* Tim. 75. C: *φρονιμώτερα.* Phaedr. 239. B: *ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη.* Pol. VII. 521. B: *οἳ περὶ τούτων ... φρονιμώτατοι ... ἔχουσι ... βίον ἀμείνω τοῦ πολιτικοῦ.* Phaed. 107. D: *πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.* Pol. II. 381. A.

φρονίμως, prudenter. Epin. 974. C: *φρονίμως αὐτοὺς ἄλλους τε ἐξετάσαι.* 982. B: *τοῦ φρονίμως ζῆν.* Lach. 192. E: *ἀναλίσκων ἀργύριον φρονίμως.* 193. A: *φρονίμως λογιζόμενον.*

φροντίζω, cogito, meditor; rationem habeo; curo. Apol. 29. E: *τῆς ψυχῆς ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται οὐκ ἐπιμελεῖ οὐδὲ φροντίζεις.* Gorg. 464. D: *τοῦ βελτίστου οὐδὲν φροντίζει.* Phil. 20. D. Pol. VIII. 558. B. Soph. 246. D: *ἡμεῖς δὲ οὐ τούτων φροντίζομεν, ἀλλὰ τἀληθὲς ζητοῦμεν.* Gorg. 502. E: *εἰ δέ γε βελτίους ἔσονται ἢ χείρους διὰ ταῦτα, οὐδὲν*

φροντίζουσιν. Pol. VIII. 563. D: *οἶσθ' ὅτι οὐδὲ τῶν νόμων φροντίζουσι γεγραμμένων ἢ ἀγράφων.* Conv. 194. C: (*ὅτι*) *μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν.* Gorg. 493. E: (*εἰ*) *μήτε τι φροντίζοι.* Polit. 301. A: *ὁπόταν … τῶν νόμων μὴ φροντίζωσιν.* Gorg. 501. E: *ἄλλο δ' οὐδὲν φροντίζειν.* Pol. I. 344. E: *ἡμῶν … οὐδὲν κήδεσθαι οὐδέ τι φροντίζειν* (*ἔοικας*). Legg. III. 701. C: *θεῶν μὴ φροντίζειν.* X. 885. C: *μηδὲν ἡμῶν φροντίζειν* (*θεούς*). 888. C: *φροντίζειν … οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων* (*τοὺς θεούς*). 899. D. Euth. 4. D: *οὐ δεῖν φροντίζειν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου.* Clit. 406: *προσποιούμενος … μηδὲν φροντίζειν.* Phaed. 65. A: *ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν.* Polit. 300. A. Conv. 220. C: *ὅτι Σωκράτης ἐξ ἑωθινοῦ φροντίζων τι ἕστηκε.* Legg. IX. 880. A: *μηδὲν προοιμίου φροντίζων.* Hipp. mai. 288. D: *οὐδὲν ἄλλο φροντίζων ἢ τὸ ἀληθές.* Pol. VIII. 558. A: *ὡς οὐδὲ φροντίζοντος οὔτε ὁρῶντος οὐδενός.* Polit. 300. C: *τῶν γραμμάτων οὐδὲν φροντίζοντα.* Crat. 414. D: *οἱ τῆς … ἀληθείας οὐδὲν φροντίζοντες.* Ep. II. 311. C. Lys. 223. A: *ἐπειδὴ … οὐδὲν ἐφρόντιζον ἡμῶν* cet. Apol. 25. C: *ὅτι οὐδεπώποτε ἐφρόντισας τῶν νέων.* 28. D: *μὴ αὐτὸν οἴει φροντίσαι θανάτου καὶ κινδύνου.* Phaed. 91. C: *σμικρὸν φροντίσαντες Σωκράτους.* Soph. 243. A. Crit. 48. A: *οὐκ ἄρα … πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον ὅ τι ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς* cet.

φροντίς, ἡ, cogitatio; sollicitudo. Phaed. 101. E: *ἐκείνοις … ἴσως οὐδὲ εἷς περὶ τούτου λόγος οὐδὲ φροντίς.* Pol. I. 330. D: *εἰσέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰσῄει.* Ax. 367. A: *φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί* cet. Theag. 127. C: *καί με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων.*

φροντιστής, ὁ, indagator. Apol. 18. B: *τά τε μετέωρα φροντιστὴς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς ἅπαντα ἀνεζητηκώς.* Ax. 366. B: *καὶ ταῦτα φροντιστὴς ὤν.*

φρονῶ, cogito, sentio; intelligo, calleo; sapio. Phaed. 96. B: *πότερον τὸ αἷμά ἐστιν ᾧ φρονοῦμεν* cet. Phaedr. 231. D: *ὅτι κακῶς φρονοῦσιν.* 232. D: *ἐὰν … ἄμεινον ἐκείνων φρονῇς.* Prot. 333. C: *τὸ δὲ σωφρονεῖν λέγεις εὖ φρονεῖν;* Ib. *τὸ δ' εὖ φρονεῖν εὖ βουλεύεσθαι, ὅτι* (siquidem) *ἀδικοῦσιν;* Phaedr. 266. B: *ἵν' οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ φρονεῖν.* Soph. 249. A: *μηδὲ ζῆν αὐτὸ μηδὲ φρονεῖν.* Phil. 11. B: *τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν* cet. 33. A: *τῷ τὸν τοῦ φρονεῖν ἑλομένῳ βίον.* 55. A: *φρονεῖν … ὡς οἷόν τε καθαρώτατα.* Pol. VI. 505. B: *καλὸν δὲ καὶ ἀγαθὸν μηδὲν φρονεῖν.* IX. 572. A: *τὸ τρίτον* (*εἶδος*) *… κινήσας, ἐν ᾧ τὸ φρονεῖν ἐγγίγνεται.* Tim. 90. C: *φρονεῖν … ἀθάνατα καὶ θεῖα.* Legg. III. 694. B: *κοινὴν τὴν τοῦ φρονεῖν … δύναμιν.* IV. 712. A: *τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν.* VII. 808. D: *πηγὴν τοῦ φρονεῖν.* Alc. I. 133. C: *τοῦτο περὶ ὃ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἐστίν.* Lys. 209. D: *ὅταν σε ἡγήσηται βέλτιον περὶ*

οἰκονομίας ἑαυτοῦ φρονεῖν. Hipp. min. 371. A: *φρονεῖν πλέον* (*callidiorem esse*). Gorg. 489. E: *πολλάκις ... εἷς φρονῶν μυρίων μὴ φρονούντων κρείττων ἐστί* cet. Phil. 62. A: *ἔστω δή τις ἡμῖν φρονῶν ἄνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅ τί ἐστι.* Phil. 12. D: *ἥδεσθαι ... τὸν φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν.* Locr. 100. B: *εἰς τὸν φρονέοντα τόπον.* Polit. 270. A: *φρονοῦντε ἑαυτοῖς ἐναντία* (*θεῷ*). Ep. VII. 337. D: *εὖ φρονοῦντες* (*bene volentes*). Soph. 241. A: *τινὰ τῶν εὖ φρονούντων.* Phaedr. 275. D: *δόξαις μὲν ἂν ὥς τι φρονοῦντας αὐτοὺς* (*τοὺς λόγους*) *λέγειν.* Phaed. 66. C: *ὥστε ... ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.* Pol. VII. 518. E: *ἡ τοῦ φρονῆσαι* (*ἀρετή*). Legg. XI. 930. E. Cum v. *μέγα* est *me iacto, glorior*; etiam *confido.* Theaet. 149. D: *ὅτι ἐπὶ τούτῳ μεῖζον φρονοῦσιν ἢ ἐπὶ τῇ ὀμφαλητομίᾳ.* Legg. VI. 753. A: *μέγα ... μὲν ... φρονοῦσιν αἱ Ἀθῆναι, μέγα δὲ καὶ ἡ Σπάρτη.* Alc. I. 104. C: *δοκεῖς δέ μοι ἐπὶ τούτῳ ἥκιστα μέγα φρονεῖν.* Lys. 210. D. Prot. 342. D: *ἐπὶ παιδεύσει μέγα φρονοῦντες.* Phaedr. 257. E: *οἱ μέγιστον φρονοῦντες τῶν πολιτικῶν.* Conv. 198. D: *καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν ὡς εὖ ἐρῶν.* 217. A: *ἐφρόνουν ... ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον.* De lucri cup. 229. C: *μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἄνθρωπον.*

φρουρά, ἡ, custodia. Legg. VI. 760. C: *τὴν φρουρὰν γίγνεσθαι φρουροῖς.* 762. C: *καταλελυκότα τὴν φρουράν.* 760. A: *πόλεως ... αἱ φρουραὶ πέρι ταύτῃ γιγνέσθωσαν.* Etiam, ut Lat. *custodia*, est *carcer* (Phaed. 62. B: *ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι.*) et *statio.* Critia 117. C: *τοῖς ... πιστοτέροις ... διετέτακτο ἡ φρουρά.*

φρούραρχος, ὁ, praesidiorum vel *custodum praefectus.* Legg. VIII. 843. D: *οἱ φρούραρχοι τούτων.* VI. 760. D: *τοὺς φρουράρχους.* E.

φρούριον, τό, castellum. Pol. VIII. 561. B: *οὐδὲ παριεὶς* (*λόγον ἀληθῆ*) *εἰς τὸ φρούριον.* Etiam *carcer.* Ax. 365. E: *ζῷον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ.*

φρουρός, ὁ, custos. Pol. VIII. 560. B: *οἳ ... ἄριστοι φρουροί τε καὶ φύλακες ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν εἰσὶ διανοίαις.* Legg. VI. 760. D: *ἵνα ὡς πλεῖστοι τῶν φρουρῶν μὴ μόνον ἔμπειροι τῆς χώρας γίγνωνται* cet. C: *φρουροῖς τε καὶ ἄρχουσιν.* VIII. 848. D.

φρουρῶ, custodio, excubo. Legg. VI. 779. A: *μηδὲ τῷ φρουρεῖν ἀεί τινας ἐν αὐτῇ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν* cet. Pol. IV. 420. A: *ὥσπερ ἐπίκουροι μισθωτοὶ ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι οὐδὲν ἄλλο ἢ φρουροῦντες.* Legg. VI. 763. D: *οἱ φρουροῦντες.* 758. B: *φρουροῦντάς τε φρουροῦσι διαδεχομένους ἀεὶ καὶ παραδιδόντας μηδέποτε λήγειν.* XII. 964. E. Pol. IX. 579. B: *κύκλῳ φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολεμίων.*

φρυγιστί, i. q. *phrygia harmonia*. Pol. III. 399. A: *ἀλλὰ κινδυνεύει σοι δωριστὶ λείπεσθαι καὶ φρυγιστί.*

φυγάς, ὁ ἡ, *profugus, transfuga*; etiam *exsul*. Phaedr. 241. B: *φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων.* Tim. 85. E: *οἷον φυγὰς ἐκ πόλεως στασιασάσης ἐκ τοῦ σώματος ἐκπίπτουσα.* Legg. V. 733. A: (*ἂν*) *μὴ νέος ὢν φυγὰς ἀπ' αὐτοῦ γένηται.* Ep. VII. 328. D: *ἥκω σοι φυγὰς* cet. Legg. XII. 955. B: *φυγάδος δὲ ὑποδοχῆς θάνατος ἔστω ζημία.* Pol. VIII. 560. D: *ὠθοῦσιν ἔξω ἀτίμως φυγάδα.* Legg. IX. 855. C. Alc. II. 145. B: *φυγάδα ποιεῖν τῆς πατρίδος.* Ep. VII. 346. B. Alc. II. 142. A: *οἱ μὲν ἔτι καὶ νῦν φυγάδες τῆσδε τῆς πόλεώς εἰσιν.* Menex. 245. A: *φυγάδας ... ἐάσασα μόνον βοηθῆσαι.*

φυγή, ἡ, *fuga*. Theaet. 176. A: *φυγὴ ... ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν.* Def. 416: *ὄκνος φυγὴ πόνων.* Phaedr. 241. B: *ἵεται φυγῇ μεταβαλών.* Conv. 195. B: *φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας.* (Id. Ep. VIII. 354. C.) 221. A: *ὅτε ἀπὸ Δηλίου φυγῇ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον.* Legg. VI. 770. E: *ἢ λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν.* Lach. 182. B: *ἐν φυγῇ.* Prot. 320. E: *πτηνὸν φυγὴν ... ἔνεμεν.* Legg. V. 737. A: *ὅπῃ ποτ' ἂν ἐποιούμεθα αὐτῆς τὴν φυγήν.* I. 638. A: *πολλαὶ ... δὴ φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτέκμαρτοι γεγόνασί τε καὶ ἔσονται.* Tim. 69. D: *λύπας, ἀγαθῶν φυγάς.* Legg. IV. 706. C: *φεύγουσι δή τινας οὐκ αἰσχρὰς ... φυγάς.* **exsilium*. Pol. VI. 496. B: *ὑπὸ φυγῆς καταληφθέν.* VIII. 558. Legg. VIII. 867. E. Apol. 37. C: *ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι;* Crit. 52. C: *ἐξῆν σοι φυγῆς τιμήσασθαι.* Ep. VII. 350. C: *ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς.* VIII. 356. D. Gorg. 516. D: *φυγῇ προσεζημίωσαν.* Legg. V. 735. E: *θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθείς.* Apol. 21. A: *ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην.* Ep. VII. 338. A: *μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ.* 351. C. Prot. 325. B: *ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος ... καὶ φυγαί.* Ep. VII. 331. D: *ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν.* Polit. 309. A: *θανάτοις τε ἐκβάλλει καὶ φυγαῖς* cet. Legg. X. 890. C. Pol. X. 618. A: *εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας* (*τυραννίδας*). Legg. III. 682. E: *ὥστε θανάτους τε καὶ σφαγὰς καὶ φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας.* **exsules*. Legg. III. 682. E: *διὰ τὸ τὸν συλλέξαντα εἶναι τὰς τότε φυγὰς* (sic libri optimi; vulgo *τοὺς τότε φυγάδας*) *Δωριᾶ.*

φυκίον, τό, *alga*. Pol. X. 611. D: *ὄστρεά τε καὶ φυκία* (v. *φύκια*).

φυλακή, ἡ, *custodia*; *excubiae*; etiam *conservatio*. Pol. IV. 433. C: *ἡ ἐν τοῖς ἄρχουσι φρόνησίς τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα.* Legg. II. 654. D: *εἴ τις παιδείας ἐστὶ φυλακή.* VI. 784. B: (*ἡ*) *φυλακὴ τῶν παιδοποιουμένων.* Pol. VIII. 547. C: *πολέμου τε καὶ φυλακῆς αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.* 543. B: *μισθὸν τῆς φυλακῆς δεχομένους.* Id. Tim. 18. B. Legg. I. 625. E: *φυλακῆς αὐτῶν ἕνεκα.* VI. 758. A: *ἐπειδὴ ... ναῦς ἐν θα-*

λάττη πλέουσα φυλακῆς ... δεῖται ἀεί. 779. B: εἰς ... τὴν τῆς φυλακῆς ῥᾳστώνην. Pol. III. 388. A: ἐπὶ φυλακῇ τῆς χώρας. Legg. X. 907. A. Conv. 188. C: περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν. Pol. II. 374. E: εἰς πόλεως φυλακήν. III. 415. C: ἀνάξουσι τοὺς μὲν εἰς φυλακήν, τοὺς δὲ εἰς ἐπικουρίαν. X. 606. A: ἀνῆκοι τὴν φυλακὴν τοῦ θρηνώδους τούτου. Tim. 38. C: εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέγονε. Legg. XII. 964. D: ὡς τοιαύτην τινὰ φυλακὴν κεκτημένη ἐν αὑτῇ (ἡ πόλις). 968. A: ὡς φυλακὴν ἐσόμενον κατὰ νόμον χάριν σωτηρίας (τὴν νυκτερινὸν σύλλογον). Menex. 238. B: πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακήν. Legg. VI. 758. D: κοινῇ ... δεῖ τὰς φυλακὰς ταύτας φυλάττειν. XII. 942. B: εἴς τε φυλακὰς καὶ παραγγέλσεις. Etiam *excubitores* et *custodes* dicuntur φυλακαί. Prot. 321. D: αἱ Διὸς φυλακαὶ (Κράτος et Βία) φοβεραὶ ἦσαν. Phaedr. 240. E: φυλακάς (v. φύλακάς) τε δὴ καχυποτόπους φυλαττομένῳ cet. **cautio*. Ep. II. 314. B: μεγίστη ... φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. Pol. VII. 537. D: καὶ ἐνταῦθα δὴ πολλῆς φυλακῆς ἔργον. Legg. X. 906. A: φυλακῆς θαυμαστῆς δεομένη (μάχη). Alc. II. 148. B: ὡς ἀληθῶς πολλῆς φυλακῆς (μοι δοκεῖ εἶναι). 149. C: ἀλλὰ δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι καὶ σκέψεως. Soph. 231. A: τὸν δὲ ἀσφαλῆ δεῖ πάντων μάλιστα περὶ τὰς ὁμοιότητας ἀεὶ ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν. *Cautio*, i. q. *evitatio* est Def. 413. C: εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ.

φυλακικός, ή, όν, *ad custodiendum aptus; custodiens*. Pol. II. 375. E: ὁ φυλακικὸς ἐσόμενος. IV. 428. D: αὕτη ... ἡ φυλακική (ἐπιστήμη). V. 456. A: ἔστιν ἄρα καὶ φυλακικὴ γυνή, ἡ δ' οὔ. IV. 434. C: φυλακικοῦ γένους. III. 412. E: εἰ φυλακικοί εἰσι τούτου τοῦ δόγματος. VIII. 546. D: ἄρχοντες οὐ πάνυ φυλακικοί. V. 456. A: τῶν ἀνδρῶν τῶν φυλακικῶν. III. 412. C: ἆρ' οὐ φυλακικωτάτους πόλεως (αὐτοὺς δεῖ εἶναι);

φυλακτήριον, τό, *praesidium, vigiliae, custodia*. Legg. XII. 962. C: ἐν τίνι ποτὲ τῶν τῆς πόλεως μερῶν ... ἔστιν ἱκανὸν κατεσκευασμένον ὁτιοῦν τοιοῦτον φυλακτήριον; Pol. IV. 424. C: τὸ ... φυλακτήριον ... ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοῖς φύλαξιν, ἐν μουσικῇ. Legg. V. 741. C: πρὸς τούτοις δ' ἔτι φυλακτήρια τούτων ... καταστήσουσιν ἐν ταύτῃ τῶν ἀρχῶν cet. *Cautiones* verti potest Legg. XI. 917. B: ἐν τοῖς τῶν ἀγορανόμων νόμοισί τε καὶ φυλακτηρίοις.

φυλακτήριος, α, ον, *custodiens*, subst. *custos*. Legg. VIII. 842. D: τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα φυλακτηρίοις τε καὶ ἐπιστάταις ὀργάνων.

φυλακτικός, ή, όν, *conservandi vim habens*. Def. 414. A: μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας. **cautus*. Ep. VI. 322. D: προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς.

φύλαξ, ὁ et ἡ (etiam φυλακίς, ἡ) *custos, conservator.* Pol. I. 334. A: στρατοπέδου ... ὁ αὐτὸς φύλαξ ἀγαθὸς ὅσπερ cet. Ib. ὅτου τις ... δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός. II. 367. A: αὐτὸς αὑτοῦ ἦν ἕκαστος φύλαξ. 376. C: ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως. Legg. I. 640. C: γίγνεται ... φύλαξ τῆς τε ὑπαρχούσης φιλίας αὐτοῖς cet. V. 730. A: φύλαξ ... διαφέρων οὗτος τοῦ παθόντος γίγνεται. XI. 928. A: ὃς ἂν ἐπιτρόπου φύλαξ τῶν νομοφυλάκων καταστὰς ἐπιμελῆται. Crit. 43. A: ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ. Pol. VI. 504. D: φύλακι πόλεώς τε καὶ νόμων. Conv. 189. A: φύλακά με τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ. Polit. 305. C: νόμων φύλακα καὶ ὑπηρέτιν ἐκείνης (οὖσαν). Pol. III. 403. E: γελοῖον γὰρ ... τόν γε φύλακα φύλακος δεῖσθαι. X. 620. D: τοῦτον φύλακα ξυμπέμπειν τοῦ βίου. Tim. 40. C: γῆν ... φύλακα καὶ δημιουργὸν νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐμηχανήσατο. Legg. XII. 954. B: ὃν ἂν ἐθέλῃ φύλακα καταστησάσθω πέντε ἡμέρας ὁ φωρῶν. 965. B: τόν γε πρὸς ἕκαστα ἄκρον δημιουργόν τε καὶ φύλακα. Pol. V. 465. A: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε. Crat. 398. A: φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων (Hes.). Pol. II. 383. C: εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες ... θεῖοι γίγνεσθαι. III. 413. C: τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος. IV. 421. A: φύλακες ... νόμων τε καὶ πόλεως μὴ ὄντες, ἀλλὰ δοκοῦντες cet. Critia 112. D: τῶν ... αὐτῶν πολιτῶν φύλακες. Legg. VI. 754. D: φύλακες ἔστωσαν τῶν νόμων. Pol. II. 374. D: τὸ τῶν φυλάκων ἔργον. V. 451. D: τὰς θηλείας τῶν φυλάκων κυνῶν. Id. Legg. X. 906. B. 907. A: ἀλλ' οὐ πάντων φυλάκων εἰσὶ μέγιστοι καὶ περὶ τὰ μέγιστα ἡμῖν οἱ πάντες θεοί; V. 745. A: παρὰ φύλαξιν ἄρχουσιν. Pol. III. 395. B: τοὺς φύλακας ἡμῖν ... δεῖν εἶναι δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάνυ ἀκριβεῖς. 414. B. V. 457. C: τούς τε φύλακας καὶ τὰς φυλακίδας. VIII. 566. B: αἰτεῖν τὸν δῆμον φυλακάς τινας τοῦ σώματος. Legg. I. 626. A. XII. 965. C: τοὺς τῆς θείας πολιτείας ἡμῖν φύλακας. 966. B: τοὺς ὄντως φύλακας ἐσομένους τῶν νόμων.

φύλαρχος, ὁ, *equitibus unius tribus praefectus.* Legg. IX. 880. D: φύλαρχοί τε καὶ ἵππαρχοι. VI. 760. A: φυλάρχων. VIII. 834. C: φυλάρχοις τε καὶ ἱππάρχοις. VI. 755. C: ἱππάρχους καὶ φυλάρχους. 756. A. 760. B.

φυλάττω, *custodio; conservo, servo, reservo; teneo, tueor; observo, curo; caveo, evitare* vel *avertere studeo; declino.* Legg. VIII. 838. B: ὁ αὐτὸς νόμος ... ἱκανώτατα φυλάττει μήτε φανερῶς μήτε λάθρα συγκαθεύδοντα ... ἅπτεσθαι τούτων. Theaet. 203. E: οὐ γὰρ καλῶς αὐτὸν φυλάττομεν. 180. A: εὖ πάνυ φυλάττουσι τὸ μηδὲν βέβαιον ἐᾶν εἶναι. Crat. 393. C: φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί σε. Conv. 189. B: μή με φύλαττε. Legg. IV. 705. D. XI. 934. C: κατὰ τὰς οἰκίας φυλαττόντων αὐτούς. Pol. II. 442. B: ἆρ' οὖν ...

καὶ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους τούτω ἂν κάλλιστα φυλαττοίτην —; Gorg. 461. D: *ἐάν μοι ἓν μόνον φυλάττῃς.* Theaet. 182. C: *τοῦτο μόνον φυλάττωμεν* (*teneamus*). Polit. 285. B. Legg. X. 892. D: *φυλάττωμεν δὴ παντάπασιν ἀπατηλὸν λόγον μή πῃ* cet. Soph. 231. B: *ὁπόταν ἱκανῶς φυλάττωσιν.* Polit. 297. A: *μέχριπερ ἂν ἓν μέγα φυλάττωσι τὸ ... σώζειν* cet. Pol. IV. 423. E: *ἐὰν τὸ λεγόμενον ἓν μέγα φυλάττωσι.* V. 451. D: *ἅπερ ἂν οἱ ἄῤῥενες φυλάττωσι.* Gorg. 480. A: *δεῖ ... αὐτὸν ἑαυτὸν μάλιστα φυλάττειν ὅπως μὴ ἀδικήσῃ.* Crat. 414. E: *τὸ μέτριον ... δεῖ φυλάττειν.* Pol. I. 333. D: *ὅταν ... δρέπανον δέῃ φυλάττειν.* Ib. *λύραν ὅταν δέῃ φυλάττειν καὶ μηδὲν χρῆσθαι.* 334. A: *ἀργύριον ... φυλάττειν.* VII. 536. A: *πρὸς σωφροσύνην ... οὐχ ἥκιστα δεῖ φυλάττειν* (*observare*) *τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον.* Legg. VI. 758. D: *δεῖ τὰς φυλακὰς ταύτας φυλάττειν.* 760. B: *τὴν δὲ ἄλλην χώραν φυλάττειν πᾶσαν κατὰ τάδε.* D: *τὸν αὑτῶν τόπον φυλάττειν.* XI. 937. A. Euth. 4. B. Theaet. 154. D: *φυλάττων μὴ ἐναντία εἴπω.* Pol. IX. 591. E. Legg. VII. 808. C: *τὸ πρὸς ὑγίειαν αὑτοῦ μόνον φυλάττων χρήσιμον.* IX. 867. A: *ὁ τὸν θυμὸν φυλάττων.* De lege 320. C: *φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς.* Charm. 173. D: *ἡ ... σωφροσύνη φυλάττουσα οὐκ ἂν ἐῴη* cet. Polit. 292. A: *τοὺς νόμους ἀκριβῶς φυλάττον.* Pol. VI. 484. D: *τὰ κείμενα* (*νόμιμα*) *φυλάττοντες σώζειν.* Legg. VII. 795. E: *τό τε μεγαλοπρεπὲς φυλάττοντες ἅμα καὶ ἐλεύθερον.* X. 907. A: *τοὺς ... κάλλιστά τε πράγματα φυλάττοντας* cet. Conv. 220. D: *ἅμα δὲ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι.* Pol. II. 367. A: *οὐκ ἂν ἀλλήλους ἐφυλάττομεν μὴ ἀδικεῖν.* V. 454. D: *ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεώς τε καὶ ὁμοιώσεως μόνον ἐφυλάττομεν, τὸ* cet. Men. 89. B: *οὓς ἡμεῖς ἂν παραλαβόντες ... ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει.* Conv. 200. A: *τοῦτο ... φύλαξον παρὰ σαυτῷ μεμνημένος ὅτου.* Legg. V. 741. B: *τὸν ἀριθμὸν ... διὰ βίου παντὸς φυλάξατε τὸν εἰρημένον.* Pol. III. 415. C: *ὅταν αὐτὴν ὁ σιδηροῦς ἢ ὁ χαλκοῦς φυλάξῃ.* Legg. VI. 783. C: *φυλάξωμεν ... τῇ μνήμῃ τὰ νῦν δὴ λεχθέντα.* Pol. I. 334. C: *τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα οὐκέτι ᾤου δεῖν ὕστερον ἀκριβῶς φυλάξαι.* VI. 484. B: *φυλάξαι νόμους τε καὶ ἐπιτηδεύματα πόλεων.* Prot. 338. B: *ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου.* Pol. VII. 530. E: *ἡμεῖς δὲ ... φυλάξομεν τὸ ἡμέτερον.* III. 415. B: (*ὅπως*) *μηδ' οὕτω σφόδρα φυλάξουσι μηδὲν ὡς τοὺς ἐκγόνους.* II. 378. C: *τοὺς μέλλοντας τὴν πόλιν φυλάξειν.* Legg. VII. 807. E. 814. A: *τοὺς φυλάξοντας παῖδάς τε καὶ τὴν ἄλλην πόλιν.* Alc. I. 121. B: *ὧν αἱ γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων.* Lach. 184. B: *φυλαττόμενος ἂν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.* Pol. III. 416. C: *τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν.* VIII. 547. C: *τοὺς ... πρὶν φυλαττομένους ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐλευθέρους.* Conv. 187. E: *φυλακτέον*

ἑκάτερον τὸν ἔρωτα. Pol. IV. 421. E: ἃ παντὶ τρόπῳ φυλακτέον ὅπως μήποτε αὐτοὺς λήσει εἰς τὴν πόλιν παραδύντα. Tim. 89. E: διὸ φυλακτέον ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἄλληλα συμμέτρους. Med. *caveo; avertere, declinare studeo vel declino.* Phaedr. 232. D: τῶν δ' ἄλλο τι κεκτημένων ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἑκάστου φυλάττονται. 240. E: φυλακάς τε δὴ καχυποτόπους φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας. Phaed. 92. D: ἄν τις αὐτοὺς (τοὺς λόγους) μὴ φυλάττηται. Polit. 263. B: τοῦτό γε ... φύλαξαι μή ποτε ... δόξῃς cet. Pol. I. 333. E: ἆρ' οὐχ ὁ πατάξαι δεινότατος ... οὗτος καὶ φυλάξασθαι; Ib. νόσον ὅστις δεινὸς φυλάξασθαι. Eryx. 395. D: τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα. Pol. III. 416. A: οὐκοῦν φυλακτέον παντὶ τρόπῳ μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπίκουροι ποιήσωσι πρὸς τοὺς πολίτας.

φυλέτης, ὁ, *tribulis.* Legg. XII. 956. C: κωμῆταί τε καὶ φυλέται. X. 884: κατὰ μέρη κοινὰ φυλετῶν. XII. 955. D: φυλέταις.

φυλετικός, ή, όν, *e tribulibus constans.* Legg. XI. 915. C: ἐν ταῖς φυλετικαῖσι δίκαις. 920. D. VI. 768. C: ἐν τοῖς φυλετικοῖς δικαστηρίοις.

φυλή, ἡ, *tribus.* Gorg. 473. E: ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε. (Id. Apol. 32. B.). Legg. VI. 760. B. VIII. 828. C: ὧν (θεῶν) ἂν ἡ φυλὴ ἑκάστη ἐπώνυμος ᾖ. VI. 753. C: τοὔνομα ... φυλῆς καὶ δήμου. 760. B. V. 745. E: φυλὴν αὐτὴν ἐπονομάσαι. VI. 759. D: αἱ τέτταρες φυλαί. E. 768. B: κατὰ φυλὰς ἀναγκαῖον δικαστήρια ... γίγνεσθαι. 771. B. XI. 921. D: ἐν τοῖς κατὰ φυλὰς δικαστηρίοις. Etiam *cohors militum e tribulibus constans.* Legg. VI. 755. D: ἑκάστῃ φυλῇ ταξίαρχον. C: τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων.

φύλλον, τό, *folium.* Charm. 155. E: ὅτι αὐτὸ ... εἴη φύλλον τι. Ib. (ὅτι) οὐδὲν ὄφελος εἴη τοῦ φύλλου. Pol. II. 372. B: φύλλα καθαρά.

φῦλον, τό, *genus, stirps;* trop. *familia.* Soph. 218. C: τὸ δὲ φῦλον ... οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν, ὁ σοφιστής. Polit. 260. D: τὸ κηρυκικὸν φῦλον. Crat. 398. D: τὸ ἡρωικὸν φῦλον. Tim. 91. D: τὸ ... τῶν ὀρνέων φῦλον. Theaet. 160. D: κατὰ μὲν Ὅμηρον καὶ Ἡράκλειτον καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον φῦλον. Soph. 220. A: τὸ ... πτηνὸν φῦλον ὁρῶμεν.

φῦμα, τό, *vomica.* Tim. 85. C: παντοῖ' ἀναπέμπει φύματα (sic Par. A. c. al. Vulg. φυσήματα) ζέουσα (ἡ χολή).

φύρω, *commisceo, concinno.* Phaed. 97. B: ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον (τῆς μεθόδου) αὐτὸς εἰκῇ φύρω. Gorg. 465. C: ἅτε δ' ἐγγὺς ὄντων φύρονται ἐν τῷ αὐτῷ καὶ περὶ ταὐτὰ σοφισταὶ καὶ ῥήτορες. E: ὁμοῦ ἂν πάντα χρήματα ἐφύρετο ἐν τῷ αὐτῷ. Etiam homines dicuntur φύρεσθαι qui cum aliis commiscentur, congrediuntur al. Legg. XII. 950. A: οὐδὲν

διαφέρει φύρεσθαι δεχομένους τε αὐτοῖς ξένους καὶ αὐτοὺς εἰς τὰς ἄλλας ἐπικωμιάζοντας πόλεις. Hipp. mai. 291. A: *ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα φύρεσθαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον.* Med. *confundo, conturbo* (abs.). Phaed. 101. D: *ἅμα δὲ οὐκ ἂν φύροιο ... περί τε τῆς ἀρχῆς διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐξ ἐκείνης ὡρμημένων.*

φυρῶ, *commisceo, subigo.* Tim. 73. E: *γῆν ... ἐφύρασε* (v. *ἀνεφύρασε*) *καὶ ἔδευσε μυελῷ.* Theaet. 147. C: *ὅτι γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλὸς ἂν εἴη.*

φῦσα, ἡ, *inflatio.* Pol. III. 405. D: *φύσας τε καὶ κατάῤῥους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι* cet.

φυσέχη, (i. q. *ψυχή*). Crat. 400. B: *τῇ δυνάμει ... ἣν φύσιν ὀχεῖ καὶ ἔχει, φυσέχην ἐπονομάζειν.*

φύσημα, τό, *spiritus.* Alc. II. 145. E: *ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσώντων.*

φυσικός, ή, όν, *naturalis.* Locr. 101. D: *τινὸς δὲ καὶ ὑπὸ τᾶς φυσικᾶς θερμότατος ἀπαναλουμένω.*

φύσις, ἡ, *natura; rerum natura;* in univ. *quod per se* vel *revera est*, unde *φύσει, τῇ φύσει* et *τὴν φύσιν* non solum est *naturâ* et *naturae convenienter*, verum etiam *per se, vere* et *revera.* Pol. V. 456. A: *γυναικὸς ... καὶ ἀνδρὸς ἡ αὐτὴ φύσις εἰς φυλακὴν πόλεως.* Prot. 315. C: *ἐφαίνοντο ... περὶ φύσεώς τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν.* Gorg. 483. E: *κατὰ νόμον ... τὸν τῆς φύσεως.* B: *τὸ τῆς φύσεως δίκαιον.* Phaed. 245. E: *ὡς ταύτης οὔσης φύσεως ψυχῆς.* Phil. 31. D: *λύσιν τῆς φύσεως.* Prot. 323. C: *ὅτι δὲ αὐτὴν οὐ φύσει ἡγοῦνται εἶναι οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ἀλλὰ διδακτὸν* cet. 337. C: *φύσει, οὐ νόμῳ.* Phaedr. 249. E: *πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα.* Gorg. 482. E: *ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ.* Phaed. 88. A: *οὕτω ... αὐτὸ φύσει ἰσχυρὸν εἶναι* cet. 103. B: *οὔτε τὸ ἐν ἡμῖν οὔτε τὸ ἐν τῇ φύσει* (*ἐναντίον*). Theaet. 172. B: *ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον.* Parm. 132. D: *τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει* (sic libri optimi, v. *τῇ φύσει*). Crat. 389. C: *τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον.* 390. E: *εἰς τὸ τῇ φύσει ὄνομα ὂν ἑκάστῳ.* 391. A: *ἥντινα φὴς εἶναι τὴν φύσει ὀρθότητα ὀνόματος.* Phil. 14. C: (*τὸν*) *φύσει πως πεφυκότα θαυμαστόν* (*λόγον*). Pol. II. 375. E: *ὅτι τοῦτο φύσει αὐτῶν τὸ ἦθος.* 381. A: *ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις.* III. 407. C: *τοὺς ... φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα.* IV. 428. E: *τοῦτο ... φύσει ὀλίγιστον γίγνεται γένος.* VI. 487. A: *εἰ μὴ φύσει εἴη μνήμων.* 501. B: *πρὸς ... τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν* cet. VII. 515. C: *εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς* (*si ita res ferret ut haec eis contingerent*). X. 598. A: *αὐτὸ τὸ ἐν τῇ φύσει ἕκαστον.* 611. B: *μήτε ... τῇ ἀληθεστάτῃ φύσει τοιοῦτον εἶναι ψυχὴν ὥστε* cet. Legg. IV. 714. C: *τὸν φύσει ὅρον*

τοῦ δικαίου λέγεσθαι κάλλισθ' οὕτως. VI. 777. D: ὁ φύσει, καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην. VII. 820. C: τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα ἥτινι φύσει γέγονε. XI. 927. B: αἷς ἐστὶν ἐν τῇ φύσει τῶν αὑτῶν ἐκγόνων κήδεσθαι διαφερόντως. 931. E: τούτων ... οὕτω φύσει διατεταγμένων cet. Apol. 22. C: ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ cet. Phaedr. 254. B: πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη. 271. A: φύσιν ... δεικνύναι. Soph. 245. C: χωρὶς ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος. 265. C: τὴν φύσιν αὐτὰ γεννᾶν ἀπό τινος αἰτίας αὐτομάτης. 256. C: ὡς ἔστι κατὰ φύσιν ταύτῃ. Polit. 264. A: τὰ ... ἔχοντα τιθασεύεσθαι φύσιν ἥμερα προςείρηται. 310. A: θρεφθεῖσι ... κατὰ φύσιν. 308. C: ἡ κατὰ φύσιν ἀληθῶς οὖσα ... πολιτική. Parm. 139. E: τοῦ ... ἑνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταὐτόν. Crat. 393. B: ὃ ἂν ᾖ τοῦ γένους ἔκγονον τὴν φύσιν. 394. B: τοῖς ... κατὰ φύσιν γιγνομένοις. 395. D: τοὔνομα ὀρθῶς καὶ κατὰ φύσιν τεθῆναι. Phil. 44. E: ὁτουοῦν εἴδους τὴν φύσιν ἰδεῖν. Pol. IV. 428. E: κατὰ φύσιν οἰκισθεῖσα πόλις. 444. D: κατὰ φύσιν ... κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων. Ib. παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἄλλο ὑπ' ἄλλου. V. 473. A: ἢ φύσιν ἔχει (*consentaneum est*) πρᾶξιν λέξεως ἧττον ἀληθείας ἐφάπτεσθαι. VI. 489. B: οὐ γὰρ ἔχει φύσιν κυβερνήτην ναυτῶν δεῖσθαι ἄρχεσθαι ὑφ' αὑτοῦ. Tim. 30. B: τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν οὐδὲν cet. 45. B: τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν. 62. B: τὸ ... παρὰ φύσιν ξυναγόμενον μάχεται παρὰ φύσιν αὐτὸ ἑαυτὸ εἰς τοὐναντίον ἀπωθοῦν. Legg. I. 642. A: ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ διόρθωσις. III. 682. A: κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. IX. 870. E: ἀναγκαῖον εἶναι τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτῖσαι τὴν τοῦ παθόντος. X. 892. C: (ὅτι?) φύσιν βούλονται λέγειν γένεσιν τὴν περὶ τὰ πρῶτα. XI. 918. E: καπηλεία ... πᾶσα γέγονεν οὐ βλάβης ἕνεκα τό γε κατὰ φύσιν. 927. A: εἰ ταῦτ' ἐστὶ κατὰ φύσιν. 942. E: τὴν τῶν οἰκείων ἀπολλύντας πίλων τε καὶ ὑποδημάτων γένεσιν καὶ φύσιν. Epin. 974. B: ὡς οὔσης αὐτῇ κατά τινα φύσιν ταύτης. Ut Lat. *natura* (germ. *Wesen*, i. q. *Geschöpf*) etiam singulare quid quod est designat. Pol. II. 359. C: ὃ πᾶσα φύσις διώκειν πέφυκεν ὡς ἀγαθόν. Polit. 267. B: τέχνη τῆς ἀκεράτου φύσεως θρεπτική. 272. C: πυνθανόμενοι παρὰ πάσης φύσεως εἰ cet. Pol. IX. 588. C: οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις. Polit. 306. E: πάντως ἐπιφέροντες τοὔνομα ὃ λέγω κοινὸν πάσαις ταῖς φύσεσι ταύταις ἐπαινοῦμεν αὐτάς. Saepius reddi potest *genus* vel *vis* (germ. *Wesen* vel *Begriff*). Pol. VII. 525. C: ἕως ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει αὐτῇ. Phil. 25. A: ὅσα διέσπασται ... ξυναγαγόντας χρῆναι ... μίαν ἐνσημαίνεσθαί τινα φύσιν. Pol. IV. 429. D: ἐκλέγονται ἐκ τοσούτων χρωμάτων μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν. VI. 493. C: τὴν ... τοῦ ἀναγκαίου

καὶ ἀγαθοῦ φύσιν. — Ad animum transl. est *indoles, ingenium* et *virtus* (germ. *Eigenschaft*); etiam in univ. *animus* (germ. *Geist* et *Gemüth* vel *Gesinnung*). Pol. III. 410. E: *ἡ φιλόσοφος … φύσις.* IX. 576. A: *τυραννικὴ φύσις.* Legg. VII. 810. B: *οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσεν.* IX. 875. A: *ὅτι φύσις ἀνθρώπων οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναί* cet. Phaedr. 279. A: *δοκεῖ μοι ἀμείνων … τὰ τῆς φύσεως.* Pol. III. 409. D: *φύσεως παιδευομένης.* VI. 495. A: *αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη.* VIII. 549. B: *τῷ … μετέχειν τῆς τοῦ φιλοχρημάτου φύσεως.* VI. 486. B: *δειλῇ … καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει.* 494. A: *φιλοσόφῳ φύσει.* VII. 538. C: *εἰ μὴ πάνυ εἴη φύσει ἐπιεικής.* VIII. 562. C: *ὅστις φύσει ἐλεύθερος.* IX. 573. C: *ὅταν ἢ φύσει ἢ ἐπιτηδεύμασιν ἢ ἀμφοτέροις … μελαγχολικὸς γένηται.* Tim. 20. A: *ἅμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον.* Legg. XII. 961. B: *φύσει καὶ τροφῇ.* Alc. I. 119. C: *ἐγὼ … εὖ οἶδα ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι.* 135. E: *οὔτι τῇ σῇ φύσει ἀπιστῶν* cet. Prot. 315. D: *μειράκιον … καλόν τε κἀγαθὸν τὴν φύσιν.* Theaet. 142. C: *δοκεῖ γάρ μοι … πάνυ ἀγασθῆναι αὐτοῦ τὴν φύσιν.* Polit. 307. C: *τὴν σώφρονα φύσιν.* Conv. 219. D: *ἀγάμενον … τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην* cet. Pol. II. 370. B: *διαφέρων τὴν φύσιν.* V. 456. B: *ξυγγενεῖς αὐτοῖς τὴν φύσιν.* VI. 492. A: *ἣν … ἔθεμεν τοῦ φιλοσόφου φύσιν* cet. Legg. XI. 934. D: *διὰ θυμοῦ κακὴν φύσιν ἅμα καὶ τροφὴν γενομένην.* Pol. III. 410. E: *δεῖν … τοὺς φύλακας ἀμφότερα ἔχειν τούτω τὼ φύση* (sic Par. A. Vulg. *φύσεε.* Al. *φύσει*). IV. 424. A: *φύσεις χρησταί.* VI. 491. A: *οἷαι οὖσαι φύσεις ψυχῶν* cet. 485. A: *τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι.* III. 408. D: *οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* V. 456. B: *τὰ δ' ἐπιτηδεύματα οὐ τὰ αὐτὰ ἀποδοτέα ταῖς αὐταῖς φύσεσι.* Legg. IV. 710. B: *ταύτην … ὁ τύραννος τὴν φύσιν ἐχέτω πρὸς ἐκείναις ταῖς φύσεσιν* cet. Polit. 274. B: *ὅσα (θηρία) χαλεπὰ τὰς φύσεις ἦν.* Pol. II. 375. B: *ὄντες τοιοῦτοι τὰς φύσεις.* IV. 424. A: *φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ.* VII. 526. C: *οἱ ἄριστοι τὰς φύσεις.* (Id. Tim. 18. D.). VII. 519. C: *τὰς … βελτίστας φύσεις ἀναγκάσαι ἀφικέσθαι πρὸς τὸ μάθημα.* 540. C: *ὅσαι ἂν αὐτῶν ἱκαναὶ τὰς φύσεις ἐγγίγνωνται.* Legg. VII. 798. A: *ταὐτὸν … δεῖ νομίζειν τοῦτο γίγνεσθαι καὶ περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας τε ἅμα καὶ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις.* Alc. I. 120. D: *πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίγνεσθαι φύσεις ἐν γενναίοις γένεσιν, ἢ μή;* — Saepissime orationis amplificationem efficit vel ita ponitur ut adiectivo (*naturalis*) exprimi possit. Phaedr. 248. C: *ἥ τε τοῦ πτεροῦ φύσις … τούτῳ τρέφεται.* Phaed. 109. E: *ἡ φύσις* (int. *αὐτοῦ*, i. q. germ. *er*). Soph. 257. A: *ἡ τῶν γενῶν φύσις.* C: *ἡ θατέρου … φύσις.* Conv. 186. B: *ἡ … φύσις τῶν σωμάτων.* 191. A: *ἡ φύσις* (int. *αὐτῶν*, germ. *sie*). 192. E. 286. C: *τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἡ φύσις.* Tim.

84. C: ἡ τοῦ μυελοῦ φύσις. Legg. III. 691. E: φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει, κατιδοῦσα cet. VI. 770. D: εἴτε ἄῤῥην τις τῶν ξυνοικούντων οὖσα ἡ φύσις εἴτε θήλεια. Soph. 257. D: τὰ τῆς θατέρου φύσεως μόρια. Tim. 60. B: ὅσον ... διαχυτικὸν μέχρι φύσεως τῶν περὶ τὸ στόμα ξυνόδων cet. Epin. 987. D: ὅτι μέσος ἂν εἴη χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως. Phaed. 87. E: τότ' ἤδη τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας (*naturalem s. natura ei insitam imbecillitatem*) ἐπιδεικνύοι τὸ σῶμα. Polit. 257. D: κατὰ τὴν τοῦ προσώπου φύσιν. (Id. Tim. 75. D.). Phil. 25. E: ἆρ' οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἡ τούτων ὀρθὴ κοινωνία τὴν ὑγιείας φύσιν ἐγέννησεν; 30. B: τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν. Tim. 45. B: τὴν τῶν βλεφάρων φύσιν. 74. D: τὴν ... τῶν νεύρων φύσιν. Legg. V. 729. C: ταὐτοῦ φύσιν αἵματος ἔχουσαν (ξυγγένειαν). VIII. 845. D: περὶ ... τὴν ὕδατος φύσιν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα δυνατὰ γίγνεσθαι. IX. 862. D: στέρξαι ... τὴν τοῦ δικαίου φύσιν. 869. C: τὸν πατέρα ἢ μητέρα, τοὺς εἰς φῶς τὴν ἐκείνου φύσιν ἀγαγόντας. XII. 944. D: ἐκ γυναικὸς μεταβαλόντα εἰς ἀνδρὸς φύσιν. Epin. 984. D: τὴν τῶν ἄστρων φύσιν.

φυσῶ, *spiro*. Alc. II. 145. E: ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσώντων.

φυσώδης, ὁ ἡ, *inflatus*. Crat. 427. A: ὅταν που τὸ φυσῶδες μιμῆται.

φυτεία, ἡ, *satio*. Theag. 121. C: εἴτε φυτείαν εἴτε παιδοποιίαν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν.

φύτευμα, τό, *satum*, i. e. *arbor* cet. Legg. VI. 761. B: κοσμοῦντες φυτεύμασί τε καὶ οἰκοδομήμασιν.

φυτευτός, ή, όν, *satus*. Pol. VI. 510. A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος.

φυτεύω, *planto* vel *sero*, in univ. *procreo*, *genero*. De lucri cup. 226. A: ὅτι οὐδενὸς ἄξιον φυτεύει τὸ φυτόν. Tim. 77. A: φύσιν ... φυτεύουσιν. Phaedr. 276. E: ὅταν τις ... φυτεύῃ τε καὶ σπείρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους. Pol. III. 407. D: ἔκγονα αὐτῶν ... ἕτερα τοιαῦτα φυτεύειν. Theag. 121. B. Tim. 73. D: φυτεύων ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη. Legg. VIII. 843. E. De lucri cup. 225. D: φυτεύων γεωργικὸς ἀνήρ. Tim. 87. B: τοὺς φυτεύοντας. 80. E: ἃ θεὸς ἐπ' αὐτὸ τοῦθ' ἡμῖν ἐφύτευσεν. Euth. 12. A: ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν (e poët.). Crit. 50. D: ἐφύτευσέ σε (ὁ πατήρ). Phaedr. 248. D: ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θηρείαν φύσιν. Tim. 57. D. Legg. III. 691. D: δίδυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς. Phaedr. 276. E: τῷ ... φυτεύσαντι. Tim. 87. B: τῶν φυτευομένων. Pol. X. 597. C: πλείους οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ οὔτε μὴ φυῶσι. De lucri cup. 225. C: ἐν ὁποίᾳ ἄξια φυτευθῆναι καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ. Pol. VI. 492. A: ἐὰν ... μὴ ἐν προσηκούσῃ σπαρεῖσά τε καὶ φυτευθεῖσα τρέφηται.

Theag. 121. B: *τὸ φυτευθέν*. (Tim. 77. A. pro v. *φυτευθέντα* Par. A. Tub. et Fl. x. habent *παιδευθέντα*.)

φυτόν, τό, planta, in univ. *terra editum, natum* vel *natura* (germ. *Wesen* vel *Geschöpf*). Pol. II. 380. E: *πᾶν φυτὸν ... τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον ἥκιστα ἀλλοιοῦται*; De lucri cup. 225. B: *ὅτι οὐδενὸς ἄξιον τὸ φυτόν*. Pol. VI. 491. D: *παντὸς ... σπέρματος πέρι ἢ φυτοῦ εἴτε ἐγγείων εἴτε τῶν ζώων*. Legg. VI. 765. E: *παντὸς ... φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη ... κυριωτάτη τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόςφορον*. Theaet. 149. E: *εἰς ποίαν γῆν ποῖον φυτόν τε καὶ σπέρμα καταβλητέον*. Tim. 90. A: *ὡς ὄντας (ἡμᾶς) φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον*. Polit. 274. D: *σπέρματα ... καὶ φυτά*. Tim. 77. A: *ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα*. Theag. 121. B: *πάντα τὰ φυτὰ ... καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα καὶ τὰ ζῶα*. Prot. 334. B: *πάντων τῶν φυτῶν ταῖς ... ῥίζαις*. Phaed. 70. D: *κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν*. Polit. 280. C: *ὁπόσα φυτῶν ... νεῦρα ... εἴπομεν*. Pol. III. 401. A: *ἡ τῶν σωμάτων φύσις καὶ ἡ τῶν ἄλλων φυτῶν*. Tim. 59. E *διὰ τῶν ἐκ γῆς φυτῶν ἠθημένα*. Legg. X. 905. E: *περὶ φυτῶν γένεσιν*. Euth. 2. D: *τῶν νέων φυτῶν*. Phil. 22. D: *πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἱρετός (βίος)*. Conv. 188. A: *ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς*. B: *καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς*. Pol. VIII. 546. A: *οὐ μόνον φυτοῖς ἐγγείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγείοις ζώοις* cet. 564. A: *ἐν ὥραις τε καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι*. Theag. 121. B. Theaet. 167. B: *κατὰ ... φυτὰ γεωργούς (λέγω τοὺς σοφούς)*. Soph. 233. E: *εἴ τις ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τἄλλα φυτὰ πάντα ποιήσειν φαίη*. Pol. VII. 532. B: *πρὸς ... τὰ ζῶά τε καὶ φυτά*. X. 596. E. Legg. X. 889. C: *ζῶα ... καὶ φυτὰ ξύμπαντα*.

φυτουργός, ὁ, opifex. Pol. X. 597. D: *βούλει ... τοῦτον ... φυτουργὸν τούτου προςαγορεύωμεν ἤ τι τοιοῦτον*;

φύω, gigno, edo, procreo; neutr. et pass. *nascor, exsisto, vigeo*; perf. *natus sum, natura sum* vel *comparatus sum, is sum qui, me habeo, soleo*, et in univ. *sum*. Pol. II. 380. A: *ὅτι ... θεὸς αἰτίαν φύει βροτοῖς* (Aesch.). X. 621. A: *ὅσα γῆ φύει*. Id. Legg. VI. 766. A. Polit. 274. A: *φύειν τε καὶ γεννᾶν* cet. Pol. IX. 588. C: *φύειν ἐξ αὑτοῦ πάντα ταῦτα*. Legg. VIII. 848. B: *χείρω που καὶ βελτίω τούτων ἕκαστα ἀνάγκη φύειν καὶ ἐκτρέφειν τὴν γῆν*. Phaedr. 251. C: *φύουσα τὰ πτερά*. Tim. 91. D: *ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον*. Soph. 265. C: *ἄνευ διανοίας φυούσης (αἰτίας)*. Menex. 237. D: *ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ... ἔφυε ζῶα παντοδαπά*. Apol. 34. D: *οὐδ' ἐγὼ ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης* (Hom.) *πέφυκα*. Charm. 158. B: *εἰ ... καὶ πρὸς τἄλλα κατὰ τὸν τοῦδε λόγον ἱκανῶς πέφυκας*. Phaedr. 246. D: *πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω*. 255. C: *ᾗ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι*. 265. E: *κατ' ἄρθρα, ᾗ πέφυκε*. 270. D: *τίνα (δύναμιν) πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον* (*naturâ habeat*). 271. A: *πότε-*

ρον ἓν καὶ ὅμοιον πέφυκεν ᾗ cet. 277. C: καθ' ὅσον πέφυκε. Gorg. 479. D: τὸ … μὴ διδόναι δίκην πάντων μέγιστόν τε καὶ πρῶτον κακῶν πέφυκεν. Phaed. 60. B: ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι. Parm. 153. E: εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἕν. Crat. 387. A: ᾧ πέφυκε (τέμνεσθαι). Conv. 195. C: ὃ δὴ πέφυκεν Ἔρως μισεῖν. Pol. I. 341. B: οὐ γὰρ ἡ τέχνη … ἐπὶ τούτῳ πέφυκεν ἐπὶ τῷ cet. IV. 423. D: πρὸς ὅ τις πέφυκε. VI. 508. A: ἆρ' οὖν ὧδε πέφυκεν ὄψις πρὸς τοῦτον τὸν θεόν; Tim. 81. E: τὸ δ' ᾗ πέφυκε γιγνόμενον ἡδύ. Legg. IV. 723. D: καίτοι πέφυκέ γε εἶναι πᾶσιν. IX. 870. B: ὧν ἕνεκα ὁ πλοῦτος εἶναι πέφυκε. Polit. 282. B: τούτοιν ἑκάτερον ἅμα δυοῖν πεφύκατον τέχναιν μέρη. Legg. XII. 961. D: ὡς ἐν ζώῳ ψυχὴ καὶ κεφαλὴ τό γε μέγιστον πεφύκατον. I. 649. C: ἃ παθόντες … πεφύκαμεν διαφερόντως θαῤῥαλέοι … εἶναι. Pol. V. 475. C: εἴθ' οὕτως εἴτ' ἐκείνως πεφύκασιν. Legg. VII. 819. B: ὡς πεφύκασι γίγνεσθαι. VIII. 829. D: ἐὰν καὶ μὴ μουσικὰ πεφύκῃ. Prot. 330. C: τοιοῦτον πεφυκέναι οἷον ἀνόσιον εἶναι. Phaed. 80. A: ἢ οὐ δοκεῖ σοι τὸ … θεῖον οἷον ἄρχειν … πεφυκέναι —; Soph. 232. A: κινδυνεύει τοῦτο ταύτῃ πῃ μάλιστα πεφυκέναι. Crat. 384. D: οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ πεφυκέναι ὄνομα οὐδὲν οὐδενί cet. Phil. 51. C: ἀεὶ καλὰ καθ' αὑτὰ πεφυκέναι. Conv. 184. B: χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. Pol. VI. 494. D: διὰ τὸ εὖ πεφυκέναι. 490. A: ὅτι πρὸς τὸ ὂν πεφυκὼς εἴη ἁμιλλᾶσθαι ὅ γε ὄντως φιλομαθής. X. 597. E: τρίτος τις ἀπὸ βασιλέως καὶ τῆς ἀληθείας πεφυκώς. Charm. 154. E: εἰ τὴν ψυχὴν … τυγχάνει εὖ πεφυκώς. Pol. IV. 433. A: εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη πεφυκυῖα εἴη. Legg. VII. 803. D. Ep. VII. 343. D: πεφυκυῖα φαύλως. Soph. 266. E: εἰ … τῶν ὄντων ἕν τι φανείη πεφυκός. Parm. 153. D: ὥστ' … ἅμα τῇ τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἴη γίγνεσθαι. Pol. VI. 507. E: ἰδίᾳ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεφυκός (γένος). X. 601. D: πρὸς ἣν (χρείαν) ἂν ἕκαστον ᾖ πεποιημένον ἢ πεφυκός. IV. 442. E: (περὶ) τοῦ ἐκείνῃ ὁμοίως πεφυκότος τε καὶ τεθραμμένου ἀνδρός. Tim. 62. D: τοῦ … κόσμου ταύτῃ πεφυκότος. Prot. 325. B: οὕτω δ' αὐτοῦ πεφυκότος. Pol. X. 609. B: ὅτι τοῦ πεφυκότος οὕτως ὄλεθρος οὐκ ἦν. Ep. VII. 343. E: εὖ πεφυκότι. Theaet. 144. A: οὐδένα πω ᾐσθόμην οὕτω θαυμασίως εὖ πεφυκότα. Legg. VI. 773. B: τὸν … ἐναντίως πεφυκότα. Crat. 383. A: ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἑκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν. Critia 109. C. Parm. 145. E: οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἓν cet. Crat. 389. C: τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον ἐξευρόντα cet. D. 398. A: οὐκ ἐκ χρυσοῦ πεφυκός (τὸ χρυσοῦν γένος). Phil. 58. A: περὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ πεφυκός. Soph. 266. B: ἐξ ὧν τὰ πεφυκότ' ἐστί. Tim. 54. C: ἐκ γὰρ ἑνὸς ἅπαντα

πεφυκότα (abs.) cet. Hipp. mai. 301. B: *οὕτω μεγάλα ... καὶ διανεκῆ σώματα τῆς οὐσίας πεφυκότα.* Conv. 193. C: *παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων.* Legg. VII. 807. D: *οὕτω ... τούτων πεφυκότων.* Pol. VIII. 547. E: *τοὺς πρὸς πόλεμον μᾶλλον πεφυκότας.* Tim. 55. D: *πότερον ... ἕνα ἢ πέντε αὐτοὺς ἀληθείᾳ πεφυκότας λέγειν προσήκει.* Phaedr. 266. B: *δυνατὸν εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ πεφυκόθ'* (v. *πεφυκότα*) *ὁρᾶν.* Crat. 397. B: *περὶ τὰ ἀεὶ ὄντα καὶ πεφυκότα.* Tim. 68. E: *ταῦτα ... πάντα τότε ταύτῃ πεφυκότα ἐξ ἀνάγκης.* Crat. 389. B: *οἷα ... ἑκάστῳ καλλίστη πεφύκει* (sic Cl. c. al. Vulgo *ἐπεφύκει*). Pol. II. 374. B: *πρὸς ὃ πεφύκει* (al. *ἐπεφύκει*) *ἕκαστος.* Tim. 69. E: *ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄμεινον αὐτῆς, τὸ δὲ χεῖρον πεφύκει.* Pol. X. 597. D: *μίαν φύσει αὐτὴν* (*κλίνην*) *ἔφυσεν.* Tim. 44. E. 74. E: *βραχεῖαν σάρκα ἔφυσεν.* Euthyd. 299. A: *ὅτι ... μαθὼν σοφοὺς υἱεῖς οὕτως ἔφυσεν.* Tim. 76. E: *τρίχας ... ἔφυσαν.* Legg. VII. 797. E: *ἐξ αὐτῶν τούτων ... σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις.* Tim. 90. A: *ὅθεν ἡ πρώτη τῆς ψυχῆς γένεσις ἔφυ.* Legg. V. 746. C: *ὅ τι ... ξυγγενέστατον ἔφυ τῶν προσηκόντων πράττειν.* Pol. III. 415. C: *ἂν αὖ ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος φυῇ.* V. 473. D. VI. 494. B: *ἐὰν τὸ σῶμα φυῇ προσφερὲς τῇ ψυχῇ.* 496. B. Ep. VII. 343. E: *κακῶς ἂν φυῇ.* Phaedr. 251. C: *ὅταν ἄρτι φυῶσι* (v. *φύωσι*). Pol. X. 597. C: *οὔτε μὴ φυῶσι.* VI. 489. E: *οἷον ἀνάγκη φῦναι τὸν καλόν τε ἀγαθὸν ἐσόμενον.* Tim. 41. E. Legg. II. 663. E: *ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν φῦναι.* XI. 938. A. Menex. 237. A: *διὰ τὸ φῦναι ἐξ ἀγαθῶν.* Pol. III. 396. C: *ὁ ἐναντίως ἐκείνῳ φύς τε καὶ τραφείς.* V. 461. A: *οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς.* Legg. VI. 771. B: *ἓν ... ὀρθότατα φύν.* Theag. 121. B: *θεραπεία τοῦ φύντος.* Legg. VI. 772. E: *ἀγαθῶν πατέρων φύντι.* Menex. 239. A: *μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες.* Polit. 273. E: *τὰ ... ἐκ γῆς νεογενῆ σώματα πολιὰ φύντα.* Pol. III. 401. E: (*τῶν*) *μὴ καλῶς φύντων.* IV. 431. C: (*ἐν*) *τοῖς βέλτιστα μὲν φῦσι, βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν.* V. 451. C. Alc. I. 120. E: *τοὺς εὖ φύντας.* Phaedr. 259. C: *ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκεῖνο φύεται.* 276. A: *ὅσῳ ἀμείνων ... τούτου φύεται.* Phaed. 110. A: *οὔτε φύεται ἄξιον λόγου οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ* cet. Soph. 265. C: *ὅσα τ' ἐπὶ γῆς ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται.* Conv. 197. A: *ᾗ γίγνεταί τε καὶ φύεται πάντα τὰ ζῶα.* Pol. VI. 503. B: *τὰ πολλὰ δὲ διεσπασμένη φύεται* (*φύσις*). Tim. 89. B. Legg. IV. 712. A: *τότε πολιτείας τῆς ἀρίστης ... φύεται γένεσις.* VII. 788. D: *ὡς ἡ πρώτη βλάστη παντὸς ζώου πολὺ μεγίστη καὶ πλείστη φύεται.* IX. 875. A: *ὅτι φύσις ἀνθρώπου οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναι* cet. Polit. 274. D: *ἐκείνως ζῶμέν τε καὶ φυόμεθα.* Theaet. 144. B: *μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Pol. IV. 424. A. De virt. 378. C: *ἆρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί;*

Pol. VIII. 556. B: *ἐλάττω δ' ἐν αὐτῷ φύοιτο* (v. *φύοιντο*) *τῶν τοιούτων κακῶν* (int. *ἄν*). Legg. VII. 795. C: *εἴ τις ... φύοιτο*. Pol. VIII. 565. D: *ὅτανπερ φύηται τύραννος*. Phaedr. 251. B: *ὥρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός*. Phaed. 110. D: *ἀνὰ λόγον τὰ φυόμενα φύεσθαι*. Polit. 310. E: *νωθεστέρα φύεσθαι τοῦ καιροῦ* (int. *πέφυκε*). Pol. IX. 589. B: *τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι*. Legg. VII. 788. D. Epin. 989. C: *ταῦτα οὔτε ῥᾴδια φύεσθαι*. Pol. VIII. 564. B: *ποῖον νόσημα ἐν ὀλιγαρχίᾳ τε φυόμενον ταὐτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ δουλοῦται αὐτήν*. Ep. VIII. 353. D: *ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ*. Legg. VI. 757. D: *τὴν νῦν φυομένην κατοικίζειν πόλιν*. Ep. III. 316. B: (*πρὸς*) *τὴν νῦν* (*διαβολὴν*) *μείζω φυομένην καὶ σφοδροτέραν*. VII. 336. E: *αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ ... φυόμεναι ... διαφοραί*. Pol. VII. 533. B: *πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων*. Conv. 186. A: (*ἐν*) *τοῖς ἐν τῇ γῇ φυομένοις*. Phaedr. 276. D: *ἡσθήσεται ... αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς*. Polit. 272. A: *οὐχ ὑπὸ γεωργίας φυομένους*. Crat. 410. D: *τὰ φυόμενα καὶ τὰ γιγνόμενα*. Pol. X: 596. C: *τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα ἅπαντα ποιεῖ*. Lach. 198. E. Euthyd. 296. D: *ὅτ' ἐγίγνου καὶ ὅτ' ἐφύου*. Polit. 270. D: *οἷον νεώτερον καὶ ἁπαλώτερον ἐφύετο*. 271. B: *οἳ ... τῆσδε* (*περιφορᾶς*) *κατ' ἀρχὰς ἐφύοντο*. Legg. VIII. 831. A: *ἑτέρους πάλιν οὐ χείρους φύσεσθαι*.

φωνασκῶ, *vocem exerceo*. Legg. II. 665. E: *οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι πεφωνασκηκότες*.

φωνή, *ἡ*, *sonus*, *vox*; *lingua*, *sermo*; etiam *dialectus*. Theaet. 203. B: *τοῦ ... βῆτα οὔτε φωνὴ οὔτε ψόφος*. Crat. 418. B: *ἡ ... νέα φωνὴ ἡμῖν ἡ καλὴ αὕτη*. 421. D: *ἡ παλαιὰ φωνή*. Phil. 17. B: *φωνὴ ... ἡμῖν ἐστί που μία διὰ τοῦ στόματος ἰοῦσα*. Legg. I. 642. C: *καί μοι νῦν ἡ ... φωνὴ προσφιλὴς ὑμῶν*. XI. 938. A: *ἀπειθοῦσι δὲ φωνὴ νόμου ἥδε*. Apol. 31. D: *φωνή τις γιγνομένη*. Theag. 128. D: *ἐὰν ... γένηται ἡ φωνή*. Ax. 364. A: *διῆξε φωνὴ βοῶντός του*. Ep. VII. 321. D: *ἔστι γὰρ δή τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζώων*. Def. 414. C. D: *φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος*. Locr. 101. A. Prot. 316. A: *διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς*. Theaet. 206. D: *ἐμφανῆ ποιεῖν διὰ φωνῆς*. Soph. 262. A: *τὸ ... σημεῖον τῆς φωνῆς ... ὄνομα*. Polit. 306. C: *εἴτε κατὰ φωνῆς φοράν*. Crat. 383. A: *τῆς αὐτῶν φωνῆς μόριον ἐπιφθεγγόμενοι*. Tim. 47. C. D: *ὅσον τ' αὖ μουσικῆς φωνῆς χρήσιμον*. Legg. II. 669. E: *φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον*. VI. 777. B: *περί γε τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας* (*multos eiusdem linguae servos*) *κτωμένων πόλεις*. Ep. VIII. 353. E: *τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς*. Prot. 310. B: *τῇ φωνῇ μέγα λέγων*. 341. C: *ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος*. 346. D: *τῇ φωνῇ ἐνταῦθα κέχρηται τῇ τῶν Μυτιληναίων*. Phaed. 62. A: *τῇ αὐτοῦ*

φωνῇ εἰπών. Theaet. 190. A: *οὐδὲ φωνῇ, ἀλλὰ σιγῇ πρὸς αὑτόν.* Soph. 261. E: *τῶν τῇ φωνῇ περὶ τὴν οὐσίαν δηλωμάτων.* Crat. 398. B: *ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φώνῃ.* D: *ἐν τῇ Ἀττικῇ φωνῇ.* 410. A. Legg. I. 634. E: *μιᾷ ... φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος πάντας συμφωνεῖν* cet. II. 654. C. Lys. 204. D: *ὅτι καὶ ᾄδει εἰς τὰ παιδικὰ φωνῇ θαυμασίᾳ.* Apol. 17. D: *εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ φωνῇ τε καὶ τῷ τρόπῳ ἔλεγον ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην.* Prot. 310. B: *τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ.* 322. A: *φωνὴν καὶ ὀνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ.* 341. B: *δίκαιον γὰρ τὴν Σιμωνίδου φωνὴν τοῦτον ἐρωτᾶν.* Phaedr. 242. C: *καί τινα φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι.* 259. D: *αἳ ... ἴασι καλλίστην φωνήν.* Theaet. 163. B: *τῶν βαρβάρων πρὶν μαθεῖν τὴν φωνήν.* 183. B: *ἀλλά τιν' ἄλλην φωνὴν θετέον τοῖς τὸν λόγον τοῦτον λέγουσιν.* 203. B: *φωνὴν μόνον ἔχει.* Crat. 398. D: *κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν.* 409. E: *κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνήν.* Phil. 18. B: *φωνὴν ἄπειρον.* Conv. 212. D: *Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν.* Pol. X. 617. B: *φωνὴν μίαν ἱεῖσαν.* Tim. 67. B: *φωνὴν θῶμεν τὴν δι' ὤτων ὑπ' ἀέρος ἐγκεφάλου τε καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην.* Critia 113. A. B. Legg. II. 666. D. X. 890. D: *πᾶσαν, τὸ λεγόμενον, φωνὴν ἱέντα.* (Cf. Euthyd. 293. A. Sis. 389. C.). XI. 934. D: *πολλὴν φωνὴν ἱέντες.* XII. 960. A: *ἔξω τῆς οἰκίας φωνὴν ἐξαγγέλλειν.* Ax. 366. D: *ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν.* Ep. V. 321. E: *ἥτις ... ἂν τῶν πολιτειῶν τὴν αὑτῆς φθέγγηται φωνήν.* Prot. 356. C: *αἱ φωναὶ αἱ ἴσαι.* Pol. III. 397. B: *φωναῖς τε καὶ σχήμασιν.* Legg. II. 653. D. Gorg. 474. E: *τὰς φωνὰς καὶ τὰ κατὰ τὴν μουσικὴν πάντα.* Phaed. 98. D. Pol. III. 397. A: *πάντων ὀργάνων φωνάς.* V. 475. A: *πάσας φωνὰς ἀφίετε.* 476. B: *τὰς ... καλὰς φωνὰς ἀσπάζονται.* VIII. 568. C: *καλὰς φωνὰς καὶ μεγάλας καὶ πιθανὰς μισθωσάμενοι.* Legg. II. 669. C: *θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων* cet.

φωνήεις, εσσα, εν, vocalis. Legg. III. 700. E: *ὅθεν ... τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγένοντο.* Praec. *φωνήεντα (γράμματα)* dicuntur *vocales* (litterae). Soph. 253. A: *τὰ ... φωνήεντα διαφερόντως τῶν ἄλλων οἷον δεσμὸς διὰ πάντων κεχώρηκεν.* Crat. 393. D: *τοῖς ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις* cet. 424. C: *τὰ φωνήεντα διελέσθαι.* Phil. 18. B. C.

φωνῶ, loquor; pronuntio. Ax. 366. C: *ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον.* Soph. 262. C: *οὐδὲ οὐσίαν ὄντος οὐδὲ μὴ ὄντος δηλοῖ τὰ φωνηθέντα.* Tim. 72. A: *τοῦ ... μανέντος ... οὐκ ἔργον τὰ φανέντα καὶ φωνηθέντα ὑφ' ἑαυτοῦ κρίνειν.*

φώρ, ὁ, fur. Pol. I. 334. A: *ὅτου τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός.* Legg. IX. 874. B: *νύκτωρ φῶρα εἰς οἰκίαν εἰσιόντα ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων.*

φωρῶ, *scrutor* (furti detegendi causa). Legg. XII. 954. B: *οὕτω φωράτω*. A: *φωρᾶν ... ἂν ἐθέλῃ τίς τι παρ' ὁτῳοῦν*. Ib. *ἐὰν δέ τις ἐρευνᾶν βουλομένῳ φωρᾶν μὴ διδῷ*. B: *ὁ φωρῶν*. Verti potest *coarguo*. Tim. 63. C: *ταὐτὸν ... τοῦτο δεῖ φωρᾶσαι δρῶντας ἡμᾶς περὶ τόνδε τὸν τόπον*.

φώς, *ὁ*, *vir*. Prot. 339. C: *σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον* (Simon.). Gorg. 486. B: *εἴ τις ... φῶτα ἔθηκε χείρονα* (Eurip.).

φῶς, *τό*, *lux*, *dies*. Prot. 311. A: *ἕως ἂν φῶς γένηται*. Phaed. 89. C: *ἕως ἔτι φῶς ἐστίν*. 109. E: *τὸ ἀληθῶς φῶς*. Soph. 266. C: *φῶς οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλότριον*. Crat. 409. B: *τὸ ... σέλας καὶ τὸ φῶς ταὐτόν*. Ib. *νέον ... καὶ ἔνον ἀεί ἐστι περὶ τὴν σελήνην τοῦτο τὸ φῶς*. Pol. VI. 508. A: *εἴπερ μὴ ἄτιμον τὸ φῶς*. C: *τὸ ἡμερινὸν φῶς*. Critia 120. C: *ἐπειδὴ φῶς γένοιτο*. Legg. V. 738. E: *ὅπου ... μὴ φῶς ἀλλήλοις ἐστὶν ἀλλήλων ἐν τοῖς τρόποις, ἀλλὰ σκότος*. VI. 775. C: *ἄδηλον ὁποία νὺξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει μετὰ θεοῦ*. Ep. VII. 341. D: *οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς*. Pol. VII. 518. A: *ἐκ ... φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων*. B. 532. C. Ax. 365. C: *εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτός*. Prot. 320. D: *ἐπειδὴ ... ἄγειν αὐτὰ πρὸς φῶς ἔμελλον*. (Id. Phaedr. 261. E. Theaet. 157. D. Tim. 91. D. Legg. VI. 781. A. C. IX. 869. C.) Crat. 410. D: *τὸ ... προάγον εἰς φῶς*. Parm. 128. E: *εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἴτε μή*. (Id. Legg. IV. 722. E. VII. 788. C.) Phil. 66. A: *ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά*. Soph. 220. D: *πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον*. Pol. IV. 427. D: *φῶς ποθὲν πορισάμενος ἱκανόν*. V. 461. C: *μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέ γε ἕν, ἐὰν γένηται*. 473. E: (*μή ποτε πρότερον*) *φῶς ἡλίου ἴδῃ*. VII. 514. A: *πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ* (*οἰκήσει*). 515. C: *πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν*. D: *εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν*. E: *εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς*. 516. B: *προσβλέπων τὸ τῶν ἄστρων τε καὶ σελήνης φῶς*. 540. A: *εἰς αὐτὸ ἀποβλέψαι τὸ πᾶσι φῶς παρέχον*. X. 616. B: *διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς εὐθύ*. Tim. 39. B: *φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν*. 58. C: *ὃ ... φῶς ... τοῖς ὄμμασι παρέχει*. Legg. IV. 724. A: *πρὸς τὸ φῶς ἐπανάγειν*. X. 899. A: *εἴτε ἐν ἅρμασιν ἔχουσα ἡμῖν* (*ἡ ψυχὴ*) *ἥλιον ἄγει φῶς τοῖς ἅπασιν* cet. Locr. 99. B: *πῦρ ... φλόγα καὶ φῶς καὶ αὐγάν* (*ἴσχει*).

φωςφόρος, *ὁ ἡ*, *lucifer*. Tim. 45. B: *φωςφόρα ... ὄμματα*. *Lucifer* (stella). Locr. 97. A: *φωςφόρος ... πολλάκις μὲν γίγνεται ὁ τᾶς Ἀφροδίτας*. 96. E: *τὸν Ἀφροδίτας καὶ φωςφόρον τοὶ πολλοὶ καλέοντι*.

Χ.

Χῖ, τό. Crat. 414. B: *μεταξὺ τοῦ χῖ* cet. Tim. 36. B: *μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις οἷον χῖ προςβαλὼν κατέκαμψεν εἰς κύκλον.*

χαίνω, v. *χάσκω*.

χαίρω, *gaudeo, laetor, delector*; etiam *mihi lubet* vel *lubenter aliquid facio*, *amo*; cum part. pass. verti potest germ. *gern haben* vel *hören* (v. c. *ὀνομαζόμενος*), ut Lat. *gaudere* c. infin. pass. Prot. 318. D: *ἐγὼ τοῖς καλῶς ἐρωτῶσι χαίρω ἀποκρινόμενος.* Conv. 173. C: *ὑπερφυῶς ὡς χαίρω.* Pol. I. 328. D. Prot. 358. A: *εἴτε ὁπόθεν καὶ ὅπως χαίρεις τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων.* Conv. 212. C: *ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων.* Hipp. min. 369. A. Prot. 346. C: *εἴ τις χαίρει ψέγων.* Phaedr. 273. C: *ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος.* Soph. 259. C: *χαίρει ... τοὺς λόγους ἕλκων.* Phil. 36. B: *τότε ... λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει.* Conv. 192. C: *ὡς ... τούτου ἕνεκα ἕτερος ἑτέρῳ χαίρει ξυνὼν* cet. Legg. VI. 763. B: *εἴθ' ὅ τι καλῶν χαίρει.* Euthyd. 288. B: *εἴθ' ὁπόθεν καὶ ὅπῃ χαίρετον ὀνομαζόμενοι.* Pol. X. 605. D: *οἶσθ' ὅτι χαίρομεν* cet. Gorg. 498. A: *πότεροι ... μᾶλλον χαίρουσι καὶ λυποῦνται, οἱ φρόνιμοι ἢ οἱ ἄφρονες;* Crat. 400. E: *οἵτινες τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι.* Conv. 191. E: *χαίρουσι συγκατακείμενοι.* Pol. V. 458. A: *χαίρουσι διεξιόντες οἷα δράσουσι γενομένου.* Apol. 23. C. 33. C: *ὅτι ἀκούοντες χαίρουσιν ἐξεταζομένοις τοῖς οἰομένοις ... εἶναι σοφοῖς.* Hipp. mai. 285. E: *ὅτι εἰκότως σοι χαίρουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἅτε πολλὰ εἰδότι.* Phil. 11. B: *οὐκοῦν ... ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἄν;* Pol. II. 358. E: *περὶ γὰρ τίνος ἂν μᾶλλον πολλάκις τις νοῦν ἔχων χαίροι λέγων καὶ ἀκούων;* Menex. 238. C: *ὃ δὲ ἄλλο (καλεῖ) ὃ* (v. *ᾧ*) *ἂν χαίρῃ.* Gorg. 494. E: *οὕτω ... ὅπως ἂν χαίρωσιν.* Pol. V. 462. B: *ὅταν ... πάντες οἱ πολῖται ... παραπλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται.* Gorg. 497. A: *οὐκ ἄρα τὸ χαίρειν ἐστὶν εὖ πράττειν* cet. Soph. 259. D: *χαίρειν οὕτω τἀναντία ἀεὶ προςφέροντα ἐν τοῖς λόγοις.* Phil. 11. B: *τὸ χαίρειν ... καὶ τὴν ἡδονὴν* cet. 21. B: *τὸ χαίρειν ἔχων.* Legg. V. 733. A: *τῷ χαίρειν πλείω (κρατεῖ).* Hipp. mai. 297. E: *ὃ ἂν χαίρειν ἡμᾶς ποιῇ.* Legg. XII. 941. B: *οὐδεὶς ... χαίρων ἐπιτετήδευκε τούτοιν οὐδέτερον.* Menex. 248. A. Pol. X. 606. A: *τὸ ... χαῖρον.* Gorg. 494. B: *μήτε χαίροντα ἔτι μήτε λυπούμενον.* C: *χαίροντα εὐδαιμόνως ζῆν.* 497. E: *παῖδα ἀνόητον χαίροντα ἤδη εἶδες;* Euthyd. 303. B: *χαίροντε.* Pol. V. 475. D: *τῷ καταμανθάνειν χαίροντες.* VII. 539. B: *χαίροντες ... τῷ ἕλκειν* cet. X. 603. C: *ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν ἢ λυπουμένους ἢ χαίροντας.* Legg. V. 739. D: *ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς χαίροντας*

καὶ λυπουμένους. — Participium absolute ita ponitur ut verti possit *impune*. Gorg. 510. D: τοῦτον οὐδεὶς χαίρων ἀδικήσει. Alc. II. 139. C: οἴει ἂν οὖν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι μετὰ τοσούτων μαινομένων πολιτευομένους —; — Pol. V. 450. A: ἣν (πολιτείαν) ὡς ἤδη διεληλυθὼς ἔγωγε ἔχαιρον. Phil. 21. C: ὅτι ποτὲ ἔχαιρες. Ib. ὡς χαιρήσεις. Pol. X. 606. C: (ἂν?) ἀκούων σφόδρα χαρῇς. — In salutando ponuntur imperat. χαῖρε, *salve* (Parm. 126. A. Crat. 429. E. Conv. 214. B. Ep. III. 315. B. Conv. 212. B: ἄνδρες, χαίρετε. Epin. 975. A: πρῶτοι χαιρέτωσαν.) et infinit. χαίρειν (int. λέγω vel tale quid). Charm. 164. E: τοῦ προσρήματος, τοῦ χαίρειν. Ion. init. τὸν Ἴωνα χαίρειν. Ep. III. init. Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας. Etiam discedentes hoc verbo utuntur (ut χαῖρε, Lat. *vale*. Phaed. 116. C. D.). Hinc in eo quoque ponitur quem dimittimus vel in eo quod *missum facimus, valere iubemus, non iam curamus* (Lat. *valeat*). Conv. 199. A: χαιρέτω δή. Legg. I. 636. D: τὸ ... τοῦ μύθου χαιρέτω. X. 886. D: τὰ ... τῶν ἀρχαίων πέρι μεθείσθω καὶ χαιρέτω. — Cum v. ἐᾶν est *dimittere*, etiam *missum facere, sinere, non curare*. Prot. 347. E. Phaedr. 230. A. Gorg. 458. B. 461. A. Phaed. 63. E. Soph. 220. A. Polit. 260. B. Conv. 176. E: τὴν ... αὐλητρίδα χαίρειν ἐᾶν. Pol. II. 358. B. X. 618. E: τὰ δὲ ἄλλα πάντα χαίρειν ἐάσει. Legg. VII. 810. B. al. Similiter χαίρειν εἰπεῖν (Phaedr. 272. E: πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ. Phaed. 64. C: χαίρειν εἰπόντες ἐκείνοις. 82. D. Pol. III. 406. D: χαίρειν εἰπὼν τῷ τοιούτῳ ἰατρῷ. Legg. VIII. 842. D.), λέγειν (Theaet. 188. A: χαίρειν λέγω ἐν τῷ παρόντι. Soph. 258. A. Phil. 36. D.) et προςαγορεύειν (Legg. VI. 771. A: τὰ δ' ἄλλα ἐπιτηδεύματα ... χαιρειν χρὴ προςαγορεύειν).

χάλαζα, ἡ, *grando*. Tim. 59. E: παγὲν ... οὕτω τὸ μὲν ὑπὲρ γῆς μάλιστα τοῦτο παθὸν ταῦτα χάλαζα (λέγεται). Locr. 99. C: πάχνα χάλαζά τε καὶ κρύσταλλος. Conv. 188. B: πάχναι καὶ χάλαζαι. Pol. III. 397. A: ψόφους ἀνέμων τε καὶ χαλαζῶν.

χαλαρός, ά, όν, *remissus*. Pol. III. 398. E: αἵτινες χαλαραὶ (ἁρμονίαι) καλοῦνται.

χάλασις, ἡ, *remissio*. Pol. IX. 590. B: ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τούτου χαλάσει τε καὶ ἀνέσει.

χαλαστραῖον, vid. χαλεστραῖον.

χαλεπαίνω, *succenseo, irascor, indignor*. Apol. 41. D: ἔγωγε τοῖς καταψηφισαμένοις μου ... οὐ πάνυ χαλεπαίνω. Euthyd. 285. D. Hipp. mai. 301. E: ὅτι μοι χαλεπαίνεις. Pol. II. 376. A: ὅτι, ὃν μὲν ἂν (i. q. *si quem*) ἴδῃ ἀγνῶτα, χαλεπαίνει. IV. 440. C. Legg. IV. 706. D. Prot. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Phaed. 116. C: ὅτι μοι χαλεπαίνουσι. Soph. 230. B: ἑαυτοῖς ... χαλεπαίνουσι. Pol. V. 469. E: αἳ (κύνες) τοῖς λίθοις, οἷς ἂν βληθῶσι, χαλε-

παίνουσι. Euth. 6. A. Pol. IV. 426. E: μὴ τοίνυν χαλέπαινε. Phaed. 62. C: χαλεπαίνοις ἂν αὐτῷ. Euthyd. 295. D: ὅτι μοι χαλεπαίνοι διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα. Pol. V. 476. D: ἐὰν ἡμῖν χαλεπαίνῃ οὗτος cet. Phaedr. 269. B: οὐ χρὴ χαλεπαίνειν, ἀλλὰ συγγιγνώσκειν. Pol. IV. 426. B: τὸ γὰρ τῷ εὖ λέγοντι χαλεπαίνειν οὐκ ἔχει χάριν. V. 480: τῷ γὰρ ἀληθεῖ χαλεπαίνειν οὐ θέμις. VI. 500. A: ἢ οἴει τινὰ χαλεπαίνειν τῷ μὴ χαλεπῷ —; Euthyd. 306. C: συγγιγνώσκειν ... αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας, καὶ μὴ χαλεπαίνειν. Pol. I. 354. A: (ἐπειδὴ) χαλεπαίνων ἐπαύσω. Epin. 988. B: χαλεπαῖνον τῷ δυναμένῳ μανθάνειν. Crit. 51. B: θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν. Soph. 229. E: τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι. Pol. VI. 501. C: δι' ὃν ἐκεῖνοι ἐχαλέπαινον. Phil. 47. E: χαλεπῆναι (Hom.). Phaed. 116. C: ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπανεῖς. Theaet. 161. A: οὐ σφόδρα χαλεπανεῖς —; Menex. 236. C: ὅπως μή μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν cet. Ax. 368. B. Pol. II. 383. C: χαλεπανοῦμεν. Crit. 54. C. Pol. V. 480: καὶ ἆρα ἡμῖν σφόδρα χαλεπανοῦσιν, ἂν οὕτω λέγωμεν; VI. 500. E: χαλεπανοῦσι ... τοῖς φιλοσόφοις. I. 337. A: ἐλεεῖσθαι ... ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστί που ὑπὸ ὑμῶν ... ἢ χαλεπαίνεσθαι.

χαλεπός, ή, όν, *gravis, acerbus, severus*; etiam *ferox* vel *immitis* (etiam *periculosus*); *molestus*; *adversus*; *difficilis*. Polit. 299. E: ὢν καὶ νῦν χαλεπός (ὁ βίος). Pol. I. 336. E: μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι. Men. 92. B: τί οὕτως αὐτοῖς χαλεπὸς εἶ; Prot. 344. D: γεωργὸν χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα ἀμήχανον ἂν θείη. Phaedr. 246. B: χαλεπὴ ... καὶ δύσκολος ... ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις. Polit. 302. B: τίς ... τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν τούτων ἥκιστα χαλεπὴ συζῆν —; Pol. I. 328. E: τραχεῖα καὶ χαλεπή (ὁδός). 329. D. VI. 502. D: (ὡς) χαλεπὴ γίγνεσθαι ἡ παντελῶς ἀληθὴς (ἡ τῶν ἀρχόντων κατάστασις). Gorg. 470. C: χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι. Soph. 237. A: παντάπασιν ... χαλεπόν (*difficile perspectu*). 243. A. Parm. 126. C: ἀλλ' οὐ χαλεπόν (*nihil negotii*). Phil. 37. C: οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν ὅτι cet. Conv. 176. D: ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστί. 201. C: ἐπεὶ Σωκράτει γε (ἀντιλέγειν) οὐδὲν χαλεπόν. 204. A: αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία τὸ cet. Pol. II. 364. A: χαλεπὸν ... καὶ ἐπίπονον. X. 608. D: οὐδὲν γὰρ χαλεπόν. Tim. 17. B: εἰ μή τί σοι χαλεπόν. Legg. XI. 922. C: χαλεπόν ἐστ' ... μέλλων ἄνθρωπος τελευτήσειν. Epin. 973. D: ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γενέσθαι χαλεπὸν ἅπαντι ζώῳ. De lege 320. E: ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος. Tim. 25. C: μιᾶς ἡμέρας καὶ νυκτὸς χαλεπῆς ἐλθούσης. Pol. VI. 500. A: χαλεπαίνειν τῷ μὴ χαλεπῷ. Soph. 236. D: ὄντως ... ἐσμὲν ἐν παντάπασι χαλεπῇ σκέψει. Crat. 405. E: τῷ χαλεπῷ ὀνόματι. De lege 318. D: τὸν ... Μίνων ἀγριόν τινα καὶ χαλεπὸν καὶ ἄδικον (φασίν). Pol. VI. 500. A: οὐκ ἐν τῷ πλή-

θει χαλεπὴν οὕτω φύσιν γίγνεσθαι (ἡγοῦμαι). Legg. V. 744. D: *πενίαν τὴν χαλεπήν*. Soph. 237. C: *χαλεπὸν ἤρου καὶ ... παντάπασιν ἄπορον*. Polit. 284. A: *ὡς ὂν χαλεπὸν περὶ τὰς πράξεις*. 308. A: *χαλεπὸν εἶπες καὶ δεινὸν πάθος*. Pol. I. 328. E: *πότερον χαλεπὸν τοῦ βίου* (int. *τοῦτο*), *ἢ πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις*. Legg. XI. 922. B: *βλέψας αὐτῶν πέρι πρός τε τὸ δύσκολον καὶ χαλεπόν*. Phaedr. 275. B: *χαλεποὶ ξυνεῖναι*. Pol. I. 330. C: *χαλεποὶ ... ξυγγενέσθαι εἰσίν*. Critia 107. D: *χαλεποὶ κριταὶ γιγνόμεθα τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι*. Gorg. 493. E: *νάματα ... σπάνια καὶ χαλεπὰ* (*difficilia paratu*) *ἑκάστου τούτων εἴη*. Ib. *χαλεπά* (*πορίζεσθαι*). Polit. 273. B: *ὅσα χαλεπὰ καὶ ἄδικα ἐν οὐρανῷ γίγνεται*. 274. B: *ὅσα* (*θηρία*) *χαλεπὰ τὰς φύσεις ἦν*. Pol. III. 412. B: *οὐκέτι χαλεπὰ εὑρεῖν*. VI. 502. C: *χαλεπὰ ... γενέσθαι, οὐ μέντοι ἀδύνατά γε*. Tim. 82. C: *τὰ ... μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν*. Pol. VI. 497. D: *τὰ καλὰ τῷ ὄντι χαλεπά*. Legg. I. 636. B: *πρὸς ... τὰς στάσεις χαλεπά* (*τὰ γυμνάσια*). Gorg. 493. E: *μετὰ πολλῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα*. Polit. 302. B: *πασῶν* (*πολιτειῶν*) *χαλεπῶν* (int. *συζῆν*) *οὐσῶν*. Legg. XII. 950. B: *τρόποις αὐθάδεσι καὶ χαλεποῖς*. Ib. *ὀνόμασι ... χαλεποῖς ... χρωμένους*. Ax. 367. A: *τοῖς ὕστερον χαλεποῖς* (*molestiis*). Pol. II. 375. C: *πρὸς ... τοὺς πολεμίους χαλεπούς* (oppos. *πράους*). Tim. 18. A: *χαλεποὺς ... ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους*. Legg. X. 906. A: *ὥρας χαλεπάς*. Hipp. mai. 292. C: *χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα* (*ῥήματα*). Gorg. 473. B: *ἀλλ' ἔτι τοῦτ' ἐκείνου χαλεπώτερόν ἐστιν ... ἐξελέγξαι*. Theaet. 179. C: *χαλεπώτερον ἑλεῖν ὡς οὐκ ἀληθεῖς*. Polit. 293. E: *χαλεπώτερον ἀκούειν*. Pol. IV. 422. A. Tim. 19. E. Ax. 369. A: *χαλεπώτερον οὐδὲν ἐφάνη μοι πολιτείας*. Soph. 245. E: *μείζω καὶ χαλεπωτέραν φέρων ... πλάνην*. Apol. 39. C: *τιμωρίαν ὑμῖν ἥξειν ... πολὺ χαλεπωτέραν* cet. Hipp. min. 372. A: *οἱ νόμοι ... πολὺ χαλεπώτεροι εἰσι τοῖς ἑκοῦσι κακὰ ἐργαζομένοις ... ἢ τοῖς ἄκουσιν*. Polit. 298. E: *ταῦτ' ἔτι χαλεπώτερα*. Crit. 49. B: *εἴτε δεῖ ἡμᾶς ἔτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν εἴτε καὶ πρᾳότερα*. Crat. 428. D: *τὸ ... ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' αὑτοῦ πάντων χαλεπώτατον*. Pol. VI. 493. B: *ὁπότε χαλεπώτατον ἢ πρᾳότατον καὶ ἐκ τίνων γίγνεται* (*τὸ θρέμμα*). 498. A: *πλησιάσαντες αὐτοῦ* (*τοῦ ἐπιτηδεύματος*) *τῷ χαλεπωτάτῳ*. V. 472. A: (*ὅτι*) *νῦν τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις*. VI. 498. A: *λέγω ... τὸ χαλεπώτατον τὸ περὶ τοὺς λόγους*. Eryx. 392. C: *οὕτως ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν*.

χαλεπότης, ἡ, *asperitas*. Legg. XI. 929. D: *τρόπων χαλεπότης*. * *difficultas*. Soph. 254. A: *ἡ ... τοῦ σοφιστοῦ χαλεπότης*. Critia 107. B: *ῥᾳστώνης τε πέρι καὶ χαλεπότητος* (v. *λεπτότητος*). Legg. X. 902. C: *πρὸς ῥᾳστώνην καὶ*

χαλεπότητα. Ep. VIII. 355. D: *τοῖς ... φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα.*

χαλεπῶς, aspere, acerbe; graviter. Phaedr. 269. A: *χαλεπῶς ἂν αὐτοὺς ... ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον* cet. Pol. VI. 500. B: *τοῦ χαλεπῶς πρὸς φιλοσοφίαν τοὺς πολλοὺς διακεῖσθαι.* Legg. I. 634. C: *μὴ χαλεπῶς, ἀλλὰ πρᾴως ἀποδεχώμεθα ἀλλήλων.* Riv. 132. C: *ἢ τί οὕτω χαλεπῶς λέγεις;* Euthyd. 302. C: *μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε.* Phaed. 94. D: *τὰ μὲν χαλεπώτερον κολάζουσα καὶ μετ' ἀλγηδόνων.* Cum v. *ἔχειν*, *graviter* s. *male se habere.* Theaet. 142. B: *χαλεπῶς ... ἔχει καὶ ὑπὸ τραυμάτων τινῶν.* Conv. 176. A: *ὅτι τῷ ὄντι πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου.* Cum v. *φέρειν* al. *graviter, aegre* vel *moleste ferre.* Polit. 270. C: *ὅτι χαλεπῶς ἀνέχεται.* Conv. 206. D: *ἴσχον τὸ κύημα χαλεπῶς φέρει.* Pol. I. 330. A: (*τοῖς*) *χαλεπῶς ... τὸ γῆρας φέρουσιν.* VII. 535. E. Legg. VI. 768. A. Tim. 91. C: *χαλεπῶς ἀγανακτοῦν φέρει.* Eryx. 402. E: *οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον.* — In univ. *aegre, difficulter.* Phaed. 84. D: *ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους πείσαιμι ἀνθρώπους ὡς* cet. Pol. VII. 535. D: *μὴ χαλεπῶς μανθάνειν.* VIII. 544. C: *οὐ χαλεπῶς ... ἀκούσει.* Alc. II. 147. E. Ep. IX. 357. E: *τὰ ... πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο.* Epin. 989. B: *ἄρισται δ' εἰσὶν αἱ χαλεπώτατα ... ἂν γενόμεναι* (*φύσεις*). Etiam *moleste* et *misere.* Legg. XI. 925. D: *ὡς χαλεπῶς ἔστιν ὅτε προστάττει* cet. Pol. IX. 579. D: (*οὐκοῦν*) *τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν χαλεπώτερον ἔτι ζῇ ὁ τυραννῶν.*

χαλεστραῖον, τό, nitri genus. Pol. IV. 430. A: *παντὸς χαλεστραίου* (sic Par. A. c. al. Vulgo *χαλαστραίου*) *δεινοτέρα οὖσα* (*ἡ ἡδονὴ*) *τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας.*

χαλινός, ὁ, frenum. Pol. VI. 496. B: *ὁ ... Θεάγους χαλινὸς οἷος κατασχεῖν.* Phaedr. 254. C: *ὑπὸ τοῦ χαλινοῦ.* Lach. 185. D. Phaedr. 254. D: *ἐνδακὼν τὸν χαλινόν.* E. Parm. 127. A. Pol. X. 601. C: *ἡνίας τε ... καὶ χαλινόν.* Legg. VII. 808. D: *διὸ ... πολλοῖς ... οἷον χαλινοῖς τισὶ δεῖ δεσμεύειν.*

χαλκεία, ἡ, ars ferraria. Prot. 324. E: *οὐ τεκτονικὴ οὐδὲ χαλκεία.* Epin. 975. B. Conv. 197. B: *χαλκείας.*

χαλκεῖον, τό, officina fabri. Euthyd. 300. B: *ἐν τοῖς χαλκείοις.* **vas aeneum.* Crat. 430. A: *ὥσπερ ἂν εἴ τι* (v. *εἴ τις*) *χαλκεῖον* (codd. plures *χαλκίον*) *κινήσειε κρούσας.* Prot. 329. A: *ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει.*

χάλκειος, α, ον, aeneus. Ion. 538. C: *κνήστι χαλκείῃ* (Hom.). Conv. 219. A: *χρύσεα χαλκείων διαμείβεσθαι.*

χάλκεος, vid. *χαλκοῦς.*

χαλκεύς, ὁ, faber aerarius vel *ferrarius.* Prot. 319. D: *τέκτων ... χαλκεύς* cet. Crat. 388. D. 389. E. Pol. X. 601.

C. Prot. 324. C: χαλκέως. Crat. 388. D. Pol. IV. 495. E: χαλκέως φαλακροῦ καὶ σμικροῦ. Parm. 127. A: χαλκεῖ. Euthyd. 301. E: ἐὰν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν χαλκεύῃ. Pol. II. 370. D: τέκτονες ... καὶ χαλκῆς (sic Par. A. et II a pr. m. Vulgo χαλκεῖς). Conv. 221. E: χαλκέας τινὰς (λέγει) καὶ σκυτοτόμους cet. Pol. IV. 428. D.

χαλκεύω, *artem ferrariam factito; malleo cudo* (germ. *schmieden*). Euthyd. 301. D: ἐὰν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν χαλκεύῃ. C: τίνα χαλκεύειν προσήκει; Legg. VIII. 846. E: μηδεὶς χαλκεύων ἅμα τεκταινέσθω. Ib. χαλκευόντων ἄλλων. Pol. III. 396. A: χαλκεύοντας ἤ τι ἄλλο δημιουργοῦντας.

χαλκίς, ἡ, *avis.* Crat. 392. A. (Hom.).

χαλκός, ὁ, *aes.* Polit. 303. E: χαλκὸς καὶ ἄργυρος. Tim. 59. C. Legg. III. 678. C: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς cet. XII. 956. A: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. Pol. IV. 428. C: ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ χαλκοῦ. VIII. 547. A: χαλκοῦ χρυσῷ (μιγέντος). Legg. III. 678. E. Charm. 173. E: χαλκοῦ ἐργασίας. Pol. X. 609. A: χαλκῷ ... καὶ σιδήρῳ ἰόν. Critia 116. B. Pol. III. 415. A: σίδηρον ... καὶ χαλκόν. Etiam, ut Lat *ferrum*, est *gladius.* Alc. II. 138. B: χαλκῷ (ap. Eurip. σιδήρῳ) διελέσθαι τὰ πατρῷα τοὺς υἱεῖς.

χαλκοτυπική, ἡ, *malleo cudendi ars.* Polit. 288. A: χαλκοτυπικῆς.

χαλκοῦς, ῆ, οῦν (i. q. χάλκεος), *aeneus.* Pol. III. 415. C: ὅταν αὐτὴν ... ὁ χαλκοῦς (sic Par. A. c. al. pro vulg. ὁ χαλκὸς) φυλάξῃ. De lege 320. C: ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη (ὁ Τάλως). Phaedr. 264. D: χαλκῆ παρθένος εἰμί (epigr.). Pol. VIII. 547. A: χαλκοῦν (γένος). B. II. 359. D: ἵππον χαλκοῦν. Eryx. 402. A: ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι. Ax. 371. A: ἔκ τινων χαλκέων δέλτων. De lege 320. C: ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους. Legg. VI. 778. D: χαλκᾶ (τὰ τείχη).

χαλῶ, *laxo, relaxo, remitto.* Tim. 66. C: (ὁπόταν) τὰ μὲν ξυνάγῃ, τὰ δὲ χαλᾷ. Phaed. 98. D: χαλῶντα καὶ ξυντείνοντα (τὰ νεῦρα). Soph. 242. E: αἱ δὲ μαλακώτεραι (τῶν Μουσῶν) τὸ μὲν ἀεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν. Men. 86. E: ἀλλὰ σμικρόν γέ μοι τῆς ἀρχῆς χάλασον. Prot. 338. A: χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. Conv. 210. B: ἑνὸς ... τὸ σφόδρα τοῦτο (int. ἐρᾶν) χαλάσαι. Locr. 104. C: χαλάσασαι ἐς ὄψιν τῶν θείων (τὸν νόον). Legg. II. 653. C: τούτων ... τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν παιδειῶν οὐσῶν χαλᾶται τοῖς ἀνθρώποις καὶ διαφθείρεται τὰ πολλὰ ἐν τῷ βίῳ. Phaed. 94. C: οἷς ἐπιτείνοιτο καὶ χαλῷτο cet. 86. C: ὅταν χαλασθῇ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀμέτρως cet. Intrans., ut Lat. *remitto*, est i. q. *laxor, cesso.* Tim. 81. C: ὅταν δ' ἡ ῥίζα τῶν τριγώνων χαλᾷ. Pol. I. 329. C: ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι ... χαλάσωσι.

χαμᾶζε, *humi s. in terram.* Ion. 539. C. (Hom.).

χαμαί, *humi*. Pol. III. 390. C: *αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ ξυγγίγνεσθαι*. VIII. 553. D: *χαμαὶ ... παρακαθίσας ὑπ' ἐκείνῳ*. Critia 120. B: *χαμαὶ καθίζοντες*. Euth. 14. D: *ὥστε οὐ χαμαί ποτε πεσεῖται ὅ τι ἂν εἴπῃς*.

χαμαίζηλος (*δίφρος*), *ὁ*, *subsellium*. Phaed. 89. B: *καθήμενος παρὰ τὴν κλίνην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός*.

χαμαιπετής, *ὁ ἡ*, *humi stratus*. Conv. 203. D: *χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος*.

χαμεύνιον, *τό*, *stratum*, *stragulum*. Conv. 220. D: *χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι ... ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον* cet.

χάος, *τό*, *chaos*. Conv. 178. B: *Ἡσίοδος πρῶτον ... χάος φησὶ γενέσθαι*. Ax. 371. E: *ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος* (*ἄγονται*).

χαρά, *ἡ*, *laetitia*. Crat. 419. C: *χαρὰ ... τῇ διαχύσει καὶ εὐπορίᾳ τῆς ῥοῆς τῆς ψυχῆς ἔοικε κεκλημένη*. Def. 413. E: *ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά*. Legg. II. 654. A: *τὸ παρὰ τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα*. Phil. 19. C: *ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαράν*. Ax. 368. C: *τὴν ... χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην παλλομένην*.

χαρακτήρ, *ὁ*, *nota insculpta* vel *impressa* (germ. *Gepräge*), et in univ. *forma*. Polit. 289. B: *οἷον ἡ τοῦ νομίσματος ἰδέα καὶ σφραγίδων καὶ παντὸς χαρακτῆρος*. Phaedr. 263. B: *εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους*.

χαρίεις, *ίεσσα*, *χαρίεν*, *venustus*, *amoenus*; *lepidus*; etiam *scitus*, *festivus* (*witzig*). Pol. X. 602. A: *χαρίεις ἂν εἴη ὁ ἐν τῇ ποιήσει μιμητικὸς πρὸς σοφίαν περὶ ὧν ἂν ποιῇ*. Legg. III. 680. C: *ἔοικέ γε ὁ ποιητὴς ὑμῖν οὗτος γεγονέναι χαρίεις*. Ep. XIII. 363. C: *τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις*. Theaet. 174. A: *Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεράπαινις*. Gorg. 484. C: *φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν ... χαρίεν, ἄν τις* cet. Pol. IV. 426. A: *τόδε αὐτῶν οὐ χαρίεν* (v. *χάριεν*) —; B: *οὐ πάνυ χαρίεν* (v. *χάριεν*). Euthyd. 303. E: *τοῦτο πάνυ χαρίεν* (v. *χάριεν*) *τέ ἐστι* cet. 304. E. Ib. *ποῖον ... χαρίεν* —; Parm. 127. B: *χαρίεντα ἰδεῖν* (*Ζήνωνα*). Phaedr. 229. B: *χαρίεντα ... τὰ ὑδάτια φαίνεται*. Pol. V. 452. B: *τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα*. Phaedr. 229. D: *ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι* cet. Prot. 320. C: *δοκεῖ τοίνυν μοι ... χαριέστερον εἶναι μῦθον ὑμῖν λέγειν*. Legg. VII. 820. C: *διατριβὴν τῆς πεττείας πολὺ χαριεστέραν πρεσβυτῶν διατρίβοντα*. Soph. 234. B: *παιδιᾶς ... ἔχεις τι ... χαριέστερον εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν;* De lucri cup. 229. B: *λέγεται ... ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων*. Pol. X. 605. B: (*ὅταν τις*) *τοὺς ... χαριεστέρους φθείρῃ*. Phaedr. 230. B: *ἡ ... πηγὴ χαριεστάτη ... ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος*. Riv. 135. D: *ὥστε δοκεῖν χαριέστατον εἶναι καὶ σοφώτατον τῶν ἀεὶ παρόντων ἐν τοῖς λεγομένοις τε καὶ πραττομένοις περὶ τὰς τέχνας*. Lach. 180. D: *ἀνδρῶν χαριέστατον οὐ μόνον τὴν μουσικήν, ἀλλὰ καὶ* cet. Prot. 309. B: *ὃς ἔφη χαριεστά-*

τὴν ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου. Pol. IV. 426. E: *καὶ γάρ πού εἰσι πάντων χαριέστατοι οἱ τοιοῦτοι.* X. 602. D: *ἄρ' οὖν οὐ τὸ μετρεῖν καὶ ἀριθμεῖν ... βοήθειαι χαριέσταται πρὸς αὐτὰ ἐφάνησαν —;* Theag. 130. C: *τὰς συνουσίας τῶν χαριεστάτων ἀνθρώπων.*

χαριεντίζομαι, *festive loquor*, *cavillor* et in univ. *iocor* s. *ludo.* Apol. 24. C: *ὅτι σπουδῇ χαριεντίζεται.* Pol. IV. 436. D: *καὶ εἰ ἔτι μᾶλλον χαριεντίζοιτο ὁ ταῦτα λέγων.* Apol. 27. D: *ὃ ἐγώ φημί σε αἰνίττεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι.* A: *ἐμοῦ χαριεντιζομένου καὶ ἐναντί' ἐμαυτῷ λέγοντος.*

χαριεντισμός, ὁ, *festivitas, cavillatio.* Pol. VIII. 563. A: *οἱ δὲ γέροντες ξυγκαθιέντες τοῖς νέοις εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ ἐμπίπλανται.* Theaet. 168. D: *χαριεντισμόν τινα ἀποκαλῶν.*

χαριέντως, *venuste.* Prot. 344. B: *πάνυ γὰρ χαριέντως καὶ μεμελημένως ἔχει* (*τὰ ἐν τῷ ᾄσματι εἰρημένα*). Phaed. 80. C: *ἐὰν μέν τις καὶ χαριέντως ἔχων τὸ σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ* (i. e. *χαριέσσῃ*) *ὥρᾳ.* Pol. I. 331. A: *χαριέντως γάρ τοι ... τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι* cet. Verti potest *scite, lepide.* Phaed. 87. A: *οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνυ χαριέντως ... ἀποδεδεῖχθαι.* Polit. 300. B: *καί τινων ξυμβούλων ἕκαστα χαριέντως ξυμβουλευσάντων.* Pol. IV. 426. A: *οὗτοί γε χαριέντως διατελοῦσιν.* Ep. XIII. 360. C: *περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάνυ χαριέντως ἔχων.*

χαρίζομαι, *gratificor*; *gratum alicui facio*; *obsequor* (etiam in amore); *indulgeo, me dedo.* Pol. I. 351. C: *σοὶ γὰρ ... χαρίζομαι.* 338. A: *ἐμοί τε χαρίζου ἀποκρινόμενος* cet. Conv. 188. C: *ἐὰν μή τις τῷ κοσμίῳ Ἔρωτι χαρίζηται.* Pol. IV. 426. C: *ὃς ἂν σφᾶς ... ἥδιστα θεραπεύῃ καὶ χαρίζηται.* Legg. V. 727. C: *ὁπόταν ἡδοναῖς ... χαρίζηται.* Phaedr. 231. C: *τοῖς ἐρωμένοις χαρίζεσθαι.* 233. D. E. 274. A: *ὁμοδούλοις ... χαρίζεσθαι.* Gorg. 462. C: *χαρίζεσθαι οἷόν τ' εἶναι ἀνθρώποις.* Soph. 217. E. Parm. 137. A. Conv. 182. A: *ὡς αἰσχρὸν χαρίζεσθαι ἐρασταῖς.* C. 218. C: *καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι* cet. Pol. IV. 430. D: *εἰ ἔμοιγε βούλει χαρίζεσθαι.* Prot. 362: *Καλλίᾳ τῷ καλῷ χαριζόμενος* (germ. *zu Gefallen*) *παρέμεινα.* Polit. 257. B. Pol. VIII. 561. C: *χαριζόμενος τῇ προσπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ.* Legg. XI. 935. A. Pol. X. 605. B: *τῷ ἀνοήτῳ αὐτῆς* (*τῆς ψυχῆς*) *χαριζόμενον.* Tim. 20. B: *ὑμῶν δεομένων ... προθύμως ἐχαριζόμην.* Prot. 335. D: *χάρισαι ἡμῖν πᾶσιν.* Pol. I. 351. C: *καὶ τόδε μοι χάρισαι.* V. 457. E. Men. 76. C. Euthyd. 274. D: *τούτοις χαρίσασθον* cet. Menex. 236. D: *χαρισαίμην ἄν.* Hipp. min. 364. C: *ἆρ' ἄν τί μοι χαρίσαιο τοιόνδε μή μου καταγελᾶν —;* Men. 75. B: *βούλει σοι χαρίσωμαι;* Theag. 123. A: *ἵνα σοὶ χαρισώμεθα.* Prot. 335. E: *ὥστε βουλοίμην ἂν χαρίσασθαί σοι.* Phaedr. 256. A: *χαρίσασθαι τῷ ἐρῶντι.* Theaet. 173. A: *λόγῳ τε θωπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσασθαι.* Conv. 177. C.

184. D. 217. A: χαρισαμένῳ (μοι) Σωκράτει. 184. D: ὁ μὲν χαρισαμένοις παιδικοῖς ὑπηρετῶν ὁτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν cet. Prot. 360. E: χαριοῦμαι οὖν σοι. Men. 76. C. Crat. 408. E: καὶ μὴν χαριεῖ. Theag. 127. B: καὶ ἅμα μὲν ἐμοὶ χαριεῖ. Euthyd. 275. A: χαριεῖσθον ἐμοί τε καὶ τουτοισὶ πᾶσι. Gorg. 458. D: ὥστ' ἔμοιγε, κἂν τὴν ἡμέραν ὅλην ἐθέλητε διαλέγεσθαι, χαριεῖσθε. Menex. 248. B: ὅτι οὐ θρηνοῦντες ... ἡμᾶς ἡμῖν μάλιστα χαριοῦνται. Phaedr. 231. B: ὅ τι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. Conv. 184. B: εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. Apol. 35. C: ὀμώμοκεν (ὁ δικαστὴς) οὐ χαριεῖσθαι οἷς ἂν δοκῇ αὐτῷ cet. Phaedr. 227. C: ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι. Pass. Phaedr. 250. C: ταῦτα μὲν οὖν μνήμῃ κεχαρίσθω (*memoriae gratia dicta sunto*). Part. κεχαρισμένος, *acceptus*, *gratus*. Soph. 218. A: πᾶσι κεχαρισμένος ἔσει (*ab omnibus gratiam inibis*). Gorg. 502. B: ἐάν τι αὐτοῖς ἡδὺ μὲν ᾖ καὶ κεχαρισμένον. Crat. 408. E: εἴπερ σοι κεχαρισμένον ἔσται. Legg. VII. 805. C: ὅ τί σοι κεχαρισμένον ἐστίν. Euth. 15. A. Pol. III. 394. A: εἴ τι πώποτε ... κεχαρισμένον δωρήσαιτο. Critia 119. D: τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν. Legg. VI. 759. B. Euth. 14. B: τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ. Phaedr. 273. E: τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα ... λέγειν δύνασθαι (int. ἕνεκα). Euth. 14. B: ἐὰν ... κεχαρισμένα τις ἐπίστηται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν.

χάρις, ἡ, *gratia:* 1) *venustas; suavitas, voluptas* (germ. *Anmuth, Reiz;* etiam *Annehmlichkeit, Vergnügen*). Legg. II. 667. B: πᾶσιν ὅσοις συμπαρέπεταί τις χάρις. Gorg. 462. C: χάριτός τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας. D. Soph. 222. E: διὰ χάριτος καὶ καὶ παντάπασι δι' ἡδονῆς. Polit. 300. A: χάριτος ἰδίας (ἕνεκα). Pol. VII. 528. C: ὅμως πρὸς ἅπαντα ταῦτα βίᾳ ὑπὸ χάριτος αὐξάνεται. Legg. II. 667. C: παραλουθεῖν ... τό γε τῆς χάριτος, τὴν ἡδονήν. Gorg. 521. D: οὐ πρὸς χάριν λέγων. Legg. II. 667. B: παρέπεσθαι ... τὴν χάριν, ἣν ἡδονὴν ἂν προσείποιμεν. D. Conv. 197. D: χαρίτων, ἱμέρου ... πατήρ. Tim. 47. D: διὰ τὴν ἄμετρον ἐν ἡμῖν καὶ χαρίτων ἐπιδεᾶ γιγνομένην ἐν τοῖς πλείστοις ἕξιν. Gorg. 465. D: (εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε σταθμώμενον ταῖς χάρισι ταῖς πρὸς αὐτό. 2) *gratia* (germ. *Huld;* etiam *Beifall*). Conv. 183. B: τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι (*gratiam init*). Legg. VI. 771. D: χάριτος ἕνεκα. VII. 796. C: τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας. Verti potest *Huldigung*. Euth. 15. A: τιμή τε καὶ γέρα καὶ ... χάρις. Lach. 187. A: (ἵνα) πείθωμεν ἢ δώροις ἢ χάρισιν cet. Etiam in amore et concubitu dicitur. Phaedr. 254. A: μνείαν ποιεῖσθαι τῆς τῶν ἀφροδισίων χάριτος. Legg. VIII. 840. D: συνδυασθέντες ἄῤῥην θηλείᾳ κατὰ χάριν καὶ θήλεια ἄῤῥενι. 3) *gratia*, h. e. *favor* (germ. *Gunst;* etiam *Gefallen* et *Gefälligkeit*). Legg. VIII. 844. D: διττὰς ... δωρεὰς ἡ θεὸς ἔχει χάριτος αὐτῇ cet.

Phaed. 115. B: ὅ τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν. Soph. 217. C: μὴ ... ἡμῶν ... τήν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν ἀπαρνηθεὶς γένῃ. Legg. V. 740. C: κατὰ χάριν ... μάλιστα. 740. C: ἐὰν δέ τισιν ἐλλείπωσι χάριτες cet. Ep. VIII. 355. E: χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρός. — Acc. χάριν (pr. *zu Gunsten* vel *zu Gefallen*), ut Lat. *gratia*, praepositionis instar ita ponitur ut verti possit *causa* et *propter*. Prot. 324. B: τοῦ μέλλοντος χάριν. Phaedr. 241. C: χάριν πλησμονῆς. 276. D: παιδιᾶς χάριν σπερεῖ. 278. A: (ἐν τοῖς) μαθήσεως χάριν λεγομένοις. Gorg. 485. A: ὅσον παιδείας χάριν. Theaet. 176. B: τούτων χάριν. 208. D: οὗ χάριν εἴρηται. Crat. 398. D: ὀνόματος χάριν. Conv. 208. B: ἀθανασίας ... χάριν. Pol. II. 357. C: ὃ αὐτό τε αὑτοῦ χάριν ἀγαπῶμεν cet. III. 396. E: ὅτι μὴ παιδιᾶς χάριν. V. 451. A: χάριν οὗ μέλλω λέγειν. 475. A: συγχωρῶ τοῦ λόγου χάριν. VI. 499. A: τοῦ γνῶναι χάριν. Tim. 23. D: μάλιστα ... τῆς θεοῦ χάριν. 72. B: χάριν μαντικῆς. 75. E: τῶν ἀναγκαίων μηχανώμενοι χάριν. Critia 115. A: ὅσοις χάριν τοῦ σίτου προςχρώμεθα. Legg. VI. 776. A: ὧν δὴ χάριν cet. VII. 812. D: τούτων τοίνυν δεῖ χάριν cet. IX. 879. D: θεῶν γενεθλίων χάριν. XII. 952. C: χάριν γοῦν τῆς σφόδρα ἐπιθυμίας αἰνείσθω. Menex. 249. B: οἰωνοῦ χάριν. (Ep. VII. 336. C: χάριν οἰωνοῦ). Cum praep. ἕνεκα v. I. p. 715. Cum pronomm. Phaedr. 234. E: συγχωρητέον χάριν σὴν (nos: *deinetwegen*). Soph. 242. B: σὴν ... χάριν ἐλέγχειν τὸν λόγον ἐπιθησόμεθα. Pol. V. 472. E. 4) *gratia* (germ. *Dank*). Prot. 310. A: διπλῆ ἂν εἴη ἡ χάρις. Phaedr. 234. C: χάριτος ἴσης ἄξιον. Hipp. min. 372. C: οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος. Legg. XI. 935. A: πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος. VII. 796. B: τοῖς μὲν (διδάξουσιν) πάντα τὰ τοιαῦτα εὐμενῶς δωρεῖσθαι, τοῖς δὲ (μαθηταῖς) παραλαμβάνειν ἐν χάρισιν (*animo grato*). V. 729. D: ἐλάττους ... τὰς αὑτοῦ διανοούμενος εἰς τοὺς φίλους χάριτας αὐτῶν τῶν φίλων τε καὶ ἑταίρων. Crit. 48. D: καὶ χρήματα τελοῦντες τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθένδε ἐξάξουσι καὶ χάριτας. Cum v. διδόναι (Legg. III. 702. C: ταύτην δῶμεν χάριν. IX. 877. A: τούτῳ ... χάριν τῷ δαίμονι διδόντα), ἀποδιδόναι (Phaedr. 231. B: ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις. Tim. 21. A: σοί τε ἀποδοῦναι χάριν cet. Menex. 244. C: ὡς εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῆς οἵαν χάριν ἀπέδοσαν), εἰδέναι (Prot. 310. A: καὶ χάριν γε εἴσομαι. Phaedr. 233. D: πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται. E. Theaet. 155. E: χάριν ... μοι εἴσει ἐὰν cet. Apol. 20. A: χάριν προςειδέναι. Theag. 128. A: χάριν πρὸς τούτοις εἰδέναι. Euthyd. 304. A. al.), ἐκτίνειν (Menex. 242. C: ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει), ἔχειν (Prot. 328. D: ὡς χάριν σοι ἔχω ὅτι cet. 357. A: τῶνδε χάριν ἔχων. Gorg. 470. C. Theaet.

165. A. Phil. 54. D: *χάριν ἔχειν δεῖν*. Legg. XI. 931. A: *πολλὴν ... εὔνοιαν καὶ χάριν ἔχειν*. Menex. 249. E: *καὶ πολλήν γε ... ἐγὼ χάριν ἔχω τούτου τοῦ λόγου ἐκείνῃ ἢ ἐκείνῳ*) et *ὀφείλειν* (Polit. init. *ἦ πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως*). 5) *merces*. Phaedr. 241. A: *χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε*. Gorg. 520. C: *ἴσως ἂν ἀποστερήσειε τὴν χάριν* (*mercedem institutionis*). Pol. I. 338. B: *τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι*. Ib. *ὅτι οὔ με φὴς χάριν ἐκτίνειν, ψεύδει*.

χάρμη, *pugna*. Legg. IV. 706. E. et Ion. 539. C. (Hom.).

χαρμονή, *ἡ*, *gaudium, voluptas*. Phil. 43. C: *ὃν* (*βίον*) *ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι*.

χαρτός, ή, όν, *laetabilis*. Prot. 358. A: *εἴτε ... ἡδὺ εἴτε τερπνὸν λέγεις εἴτε χαρτὸν* cet.

χάσκω (*χαίνω*), *hio*; part. pf. *κεχηνώς*, *ore aperto*. Pol. VII. 529. B: *ἄνω κεχηνὼς ἢ κάτω συμμεμυκώς*.

χάσμα, τό, *hiatus*. Phaed. 111. C: *τὸ χάσμα αὐτοὺς* (al. *αὐτῶν*) *ἔλαττον ἔχειν τοῦ παρ' ἡμῖν τόπου*. Pol. II. 359. D: *ῥαγῆναί τι τῆς γῆς καὶ γενέσθαι χάσμα κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν*. X. 614. D: *τὸ χάσμα τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς*. Phaed. 111. E: *ἕν τι τῶν χασμάτων τῆς γῆς* cet. Pol. X. 614. C: *ἐν ᾧ τῆς τε γῆς δύο εἶναι χάσματα ... καὶ τοῦ οὐρανοῦ*.

χάσμη, ἡ, *oscitatio*. Pol. VI. 503. D: *ὕπνου τε καὶ χάσμης ἐμπίπλανται*.

χασμῶμαι, *oscito*. Gorg. 486. B: *ἰλιγγιῴης ἂν καὶ χασμῷο οὐκ ἔχων ὅ τι εἴποις*. Charm. 169. C: *ὥσπερ οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες*. Gorg. 527. A: *χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις*.

χαῦνος, η, ον, et *ὁ ἡ*, *laxus*. Polit. 282. E: *ὅσα ... τὴν ... συστροφὴν χαύνην λαμβάνει*. **vanus*. Ep. VII. 341. E: *τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος* (*ἐμπλήσειεν ἄν*). Soph. 227. B: *ὡς τὸ πολὺ χαυνότερον* (*νενόμικεν*). Ut germ. *eitel*, est etiam *inflatus*. Legg. V. 728. E: *τὰ μὲν ... χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ* cet. (oppos. *ταπεινάς*).

χαυνότης, ἡ, *vanitas, ostentatio*. Theaet. 175. B: *οὐ δυνάμενον ... χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν*.

χαυνῶ, *vanitate inflo*. Lys. 210. E: *ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ σὺ χαυνοῦντα καὶ διαθρύπτοντα*.

χεῖλος, τό, *labrum*. Tim. 75. D: *ὀδοῦσι καὶ γλώττῃ καὶ χείλεσιν*. Etiam i. q. *margo*. Pol. X. 616. E: *πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχειν*. Critia 115. E: *τὰ ... τῶν τῆς γῆς τροχῶν χείλη*. Pol. X. 616. D: *κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας*.

χεῖμα, τό, *hiems*. Ax. 371. D: *οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε θάλπος ἐγγίγνεται*.

χειμάζομαι (pass.), *tempestate affligor, fluctibus iactor*. Ion. 540. B: *ἐν θαλάττῃ χειμαζομένου πλοίου*. Riv. 136. D: *ἐν νηῒ χειμαζομένῃ*. Phil. 29. A: *καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι*.

Trop. *fluctuo, aestuo.* Phil. 29. B: *χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.* Theaet. 170. A: *ὅταν ἐν στρατείαις ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται.* Lach. 194. C: *ἀνδράσι φίλοις χειμαζομένοις ἐν λόγῳ καὶ ἀποροῦσι βοήθησον.* Polit. 273. D: *χειμασθεὶς ὑπὸ ταραχῆς.*

χείμαῤῥος, ὁ, torrens. Legg. V. 736. A: *οἷον δέ τινων ξυῤῥεόντων ἐκ πολλῶν τὰ μὲν πηγῶν τὰ δὲ χειμάῤῥων εἰς μίαν λίμνην* cet.

χειμερινός, ή, όν, hibernus. Critia 117. B: *τὰς ... χειμερινὰς (δεξαμενάς).* 112. B: *ξυσσίτια χειμερινὰ κατεσκευασμένοι.* Abs. *χειμερινά, τά, bruma.* Legg. III. 683. C: *ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου (ἡμέρα).* XI. 915. D: *ὁ μὴν ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά.*

χειμών, ὁ, hiems. Conv. 219. B: *καὶ γὰρ ἦν χειμών.* 220. A: *πρὸς ... τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις.* Pol. II. 372. A: *τοῦ δὲ χειμῶνος ἠμφιεσμένοι* cet. III. 415. E: *χειμῶνος (sq. θέρους).* Tim. 74. C: *διὰ χειμῶνος.* 76. D: *θέρους χειμῶνός τε.* Critia 118. E. Legg. VI. 763. A. Ax. 370. C. Critia 112. D: *πρὸς χειμῶνά τε καὶ θέρος.* Legg. XII. 945. D: *μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα.* Conv. 220. A: *δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες.* Epin. 987. D: *ὅτι μέσος ἂν εἴη χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως.* Crat. 410. C: *χειμῶνάς τε καὶ θέρη.* **frigus.* Tim. 22. E: *ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει.* Legg. IX. 865. B: *ἢ πυρὸς ἢ χειμῶνος προσβολῇ.* Prot. 321. E: *ἱκανοῖς μὲν ἀμῦναι χειμῶνα, δυνατοῖς δὲ καὶ καύματα.* Polit. 280. E: *τὴν ... ἀμυντικὴν χειμώνων.* Pol. III. 404. B: *εἱλήσεων καὶ χειμώνων.* Tim. 74. B: *πρόβλημα ... χειμώνων.* Legg. I. 633. B. Phil. 26. A: *ἐν ... χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενομένη (ἡ ὀρθὴ κοινωνία).* Polit. 279. D: *πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα ἀλεξητήρια.* Legg. VIII. 829. B: *μηδὲν χειμῶνας ἢ καύματα διευλαβουμένους.* **tempestas, procellae.* Prot. 344. D: *τὸν κυβερνήτην μέγας χειμὼν ἐπιπεσὼν ἀμήχανον ἂν ποιήσειε.* Ep. VII. 351. D: *ὃν (κυβερνήτην) χειμὼν ... ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι.* Legg. IV. 709. C: *καιρῷ ... χειμῶνος.* Pol. VI. 496. D: *ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης.* Alc. II. 147. A. Legg. XI. 919. A: *ὑπὸ χειμώνων ἀγρίων βίᾳ ἐλαυνομένους (ἐλαυνομένοις?).* XII. 944. B. Ep. VII. 351. D: *χειμώνων ... ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος.* Legg. XII. 961. E: *ἔν γε χειμῶσι καὶ ἐν εὐδίαις.*

χείρ, ἡ, manus. Pol. IV. 439. B: *ὅτι ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προσαγομένη.* Alc. I. 128. A: *καλεῖς δέ τι χειρός (All χερός);* Theaet. 172. E: *ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα.* Pol. II. 359. E: *περὶ δὲ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον (ἔχειν).* V. 449. B: *ἐκτείνας τὴν χεῖρα.* Ep. XIII. 363. B: *ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει.* Ax. 366. C: *ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει (Epicharm.).* Prot. 314. D: *ἀμφοῖν τοῖν χε-*

ροῖν τὴν θύραν ... ἐπήραξε. Theaet. 155. E: οὐ̓ ἂν δύνωνται ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Riv. 132. B. Conv. 213. D: τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται. 214. D. 219. B: περιβαλὼν τὼ χεῖρε τῷ δαιμονίῳ cet. 211. A: οὐδὲ χεῖρες cet. Pol. IV. 439. B. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε. Tim. 33. D: χειρῶν. Legg. VII. 796. A. IX. 869. C: ἀμυνόμενος ἄρχοντα χειρῶν πρότερον. Prot. 339. B: χερσί τε καὶ ποσὶ ... τετράγωνον (Sim.). Theaet. 198. D: ἔχειν ἐν ταῖς χερσίν. Crat. 422. E: σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ cet. Pol. IV. 432. D: ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ζητοῦσιν ἐνίοτε ὃ ἔχουσι. VII. 517. B: εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν. Legg. I. 633. B: ἐν ... ταῖς πρὸς ἀλλήλους ταῖς χερσὶ μάχαις. VII. 796. B: κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν. IX. 880. A: ἀμυνέσθω ... ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. Prot. 352. A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Conv. 189. E: χεῖρας ... τέτταρας εἶχε. 205. E. Pol. IV. 436. C: κινοῦντα ... τάς χεῖράς τε καὶ τὴν κεφαλήν. Legg. VIII. 831. A: καθαρὸν εἶναι χεῖρας.

χειρόκμητος, ὁ ἡ, *manu factus.* Locr. 94. E: ἀφορῶντος οὐκ ἐς χειρόκματα παραδείγματα.

χεῖρον, v. χείρων.

χειρονομῶ, *manus iacto* (tanquam pugnans). Legg. VIII. 830. C: ἢ τί ποτε ἄλλο τὴν τοῦ χειρονομεῖν μελέτην ἄν τις φαίη γεγονέναι (praec. σκιαμαχεῖν);

χειροποίητος, ὁ ἡ, *manu factus.* Critia 118. C: ὡς χειροποίητον ἔργον.

χειροτέχνης, *opifex.* Pol. X. 597. A: τὸ τοῦ κλινουργοῦ ἔργον ἢ ἄλλου τινὸς χειροτέχνου. Prot. 328. A: τῶν χειροτεχνῶν. Pol. X. 596. C. III. 405. A: τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνας. Apol. 22. C.

χειροτεχνία, ἡ, *ars quae manu exercetur* (germ. *Handwerk*). Pol. IX. 590. C: βαναυσία δὲ καὶ χειροτεχνία διὰ τί ... ὄνειδος φέρει; VIII. 547. D: χειροτεχνιῶν. Polit. 304. B: τῶν περὶ χειροτεχνίας ἐπιστημῶν.

χειροτεχνικός, ή, όν, *ad opifices pertinens* vel *spectans*, fem. *opificis ars.* Polit. 259. C: τῆς χειροτεχνικῆς καὶ ὅλως πρακτικῆς. Pol. IV. 425. D: χειροτεχνικῶν ... ξυμβολαίων. Phil. 55. D: ἐν ... ταῖς χειροτεχνικαῖς.

χειροτονία, ἡ, *suffragia.* Legg. VI. 755. D: οἷς ἂν ἡ πλείστη χειροτονία γίγνηται. Id. 756. B. II. 659. B: τὸν νικῶντα διακρίνων χειροτονίαις.

χειροτονῶ, *suffragiis creo.* Legg. VI. 756. A: χειροτονείτω ... τὸ ἱππικὸν αὐτούς. 763. E. 755. E: χειροτονούντων ... στρατηγοὺς μὲν καὶ ἱππάρχους πάντες. Polit. 300. A: χειροτονηθέντα ἢ λαχόντα ἐκ τύχης. Legg. VI. 763. E: δέκα ἐκ τῶν ἄλλων χειροτονηθέντας.

χειροῦμαι, *in potestatem redigo; domo, capio* vel *potior.* Soph. 219. C: τὰ μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι. Ep.

VII. 336. A: τοὺς δὲ χειρούμενος. Legg. VII. 824: ἀλλ' οὐ φιλοπόνου ψυχῆς νίκη χειρουμένων τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Soph. 219. C: τοῖς χειρουμένοις. Legg. XI. 919. A: αἰχμαλώτους κεχειρωμένους (*captos*). Menex. 240. B: τούτους ἐχειρώσατο ... ἐν τρισὶν ἡμέραις. Pol. IV. 422. C: ἆρά γε οὐ καὶ πλείους χειρώσαιτ' ἂν τοιούτους ὁ τοιοῦτος; Legg. VIII. 838. D. Euthyd. 290. B: ἐπειδὰν ... χειρώσωνται τοῦτο ὃ ἂν θηρεύωνται. Ib. ὅσον θηρεῦσαι καὶ χειρώσασθαι. Theaet. 165. E: χειρωσάμενος. Menex. 242. E: τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι. Hipp. mai. 287. A: εἰ χειρωσόμεθα τὸν ἄνδρα. Soph. 222. A: τὰν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος.

χειρούργημα, τό, *opus* (nos *Händearbeit*). Gorg. 450. B: τῆς δὲ ῥητορικῆς οὐδέν ἐστι τοιοῦτον χειρούργημα (quae Gorgiae verba sunt).

χειρουργία, ἡ, *operatio quae manu fit*. Polit. 277. C: γραφῆς ... καὶ συμπάσης χειρουργίας. Riv. 135. B: ὅσα ξυνέσεως ἔχεται, μὴ ὅσα χειρουργίας. Polit. 258. D: περὶ τεκτονικὴν ... καὶ σύμπασαν χειρουργίαν. 259. E: παρεχόμενός γέ που γνῶσιν, ἀλλ' οὐ χειρουργίαν. 277. C: διὰ χειρουργιῶν (opp. λέξει καὶ λόγῳ). Gorg. 450. B: περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις. Conv. 203. A: ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὢν ἢ περὶ τέχνας ἢ χειρουργίας τινὰς βάναυσος.

χειρουργῶ, *facio* (manu), *exstruo*. Critia 117. C: πολλοὶ δὲ κῆποι καὶ πολλὰ γυμνάσια ἐκεχειρούργητο.

χείρων, ὁ ἡ, *peior, deterior, vilior, inferior* (*cedens*); etiam *gravior* (*ärger* vel *schlimmer*). Prot. 338. B: εἴτε γὰρ χείρων ἔσται ἡμῶν ὁ αἱρεθεὶς cet. Theaet. 162. C: μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν ὁτουοῦν ἀνθρώπων ἢ καὶ θεῶν. Ax. 366. E: φόβος χείρων. Tim. 89. A: ἡ δὲ ὑπ' ἄλλου (κίνησις) χείρων. Crat. 429. B: οὐδὲ δὴ ὄνομα ... δοκεῖ σοι κεῖσθαι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ἄμεινον; Cum neg. οὐ χεῖρον, propr. *nicht so schlecht*, h. e. *gut, zweckdienlich*. Phaed. 185. A: οὐ γὰρ χεῖρον πολλάκις ἀκούειν. Phaedr. 248. E: χείρονος (μοίρας μεταλαμβάνει). Pol. III. 396. D: τῷ χείρονι. Prot. 338. B: οὐκ ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν. Gorg. 486. B: χείρονα (Eurip.). Crat. 390. A: οὐδὲν χείρω νομοθέτην εἶναι τὸν ἐνθάδε ἢ τὸν ὁπουοῦν ἄλλοθι. Conv. 174. C. Pol. X. 618. D: τόν τε χείρω καὶ τὸν ἀμείνω βίον. Ax. 368. D: θανάτων μυρίων χείρω (τὴν ἀπότευξιν). Pol. II. 381. B: ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἴσχιον ἑαυτοῦ (μεταβάλλει ἑαυτόν); V. 459. B. Tim. 75. B. Legg. IV. 720. E: κατὰ τὸ χεῖρον ... καὶ ἀγριώτερον. Crat. 429. A: ζωγράφοι εἰσί που οἱ μὲν χείρους, οἱ δὲ ἀμείνους; Pol. I. 334. B: βλαπτόμενοι δ' ἵπποι βελτίους, ἢ χείρους γίγνονται; Legg. VIII. 840. C: τούτων ὄντες χείρονες. Soph. 246. D: τὸ παρὰ χειρόνων (ὁμολογηθέν). Pol. V. 460. C. I. 335. D: εἰς τὴν ἀνθρωπείαν ἀρετὴν χείρους γίγνεσθαι. IV. 421. E: τοὺς

υἱεῖς ... χείρους δημιουργοὺς διδάξεται. VIII. 545. A. Legg. VIII. 840. D. Men. 94. B: ἱππέας ... ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων. Legg. V. 747. D: ἀναδιδοῦσαν (τὴν τροφὴν) ... ἀμείνω καὶ χείρω. Polit. 303. A: πασῶν ... τῶν πολιτειῶν ... χειρίστη. Tim. 89. A: χειρίστη ... ἡ κειμένου τοῦ σώματος (κίνησις). Pol. VIII. 567. C: οἱ μὲν γὰρ τὸ χείριστον ἀφαιροῦντες λείπουσι τὸ βέλτιστον cet. — Neutr. χεῖρον, adverbii partes agens, est *minus*. Phaed. 85. B: οὐ χεῖρον ἐκείνων τὴν μαντικὴν ἔχειν παρὰ τοῦ δεσπότου. Legg. X. 909. D: καὶ τούτων ... ἐπιμελείσθων μηδὲν χεῖρον τῶν ἄλλων. XI. 928. A. Lach. 180. C: τοῦτο ... κἂν ἐγὼ ἔχοιμι εἰπεῖν οὐ χεῖρον Λάχητος. Etiam *deterius*, h. e. *miserius*. Pol. I. 344. E: εἴτε χεῖρον εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα ἀγνοοῦντες ὃ σὺ φὴς εἰδέναι. VII. 519. D: χεῖρον ζῆν.

χειρωνακτικός, i. q. χειρῶναξ, *opifex*. Ax. 368. B: τοὺς χειρωνακτικοὺς ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους.

χείρωσις, ἡ, *subigendi actio*. Ep. VII. 332. A: τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως.

χειρωτικός, ή, όν, *potiundi peritus*; fem. et neutr. *potiundi facultas* vel *peritia*. Soph. 219. D: τὸ δὲ λοιπὸν ἢ κατ' ἔργα ἢ κατὰ λόγους χειρούμενον ξύμπαν χειρωτικὸν ἂν εἴη. 221. B: κτητικοῦ (μέρος) ... χειρωτικόν. 223. B: (τέχνης) χειρωτικῆς.

χελιδών, ἡ, *hirundo*. Phaed. 85. A: ἡ χελιδών.

χερσαῖος, α, ον, *terrester*. Tim. 40. A: πεζὸν ... καὶ χερσαῖον τέταρτον (εἶδος). Soph. 223. B: χερσαίας (ζωοθηρίας). Etiam *mediterraneus*. Legg. IV. 704. B: πότερον ἐπιθαλαττίδιος ἔσται τις, ἢ χερσαία (ἡ πόλις).

χέω, *fundo*. Med. Tim. 83. E: ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα σῶμα τὸ καθ' ἡμέραν χεῖται καθαιρόμενον. Pol. III. 388. B: χευάμενον (Hom.). Intrans. est Lat. *fundi* vel *diffundi*. Ax. 371. D: εὔκρατος ἀὴρ χεῖται. Pass. Locr. 101. B: ἃ ... πολλὰ καὶ κεχυμένα (φωνὰ) μεγάλα. Tim. 66. C: τὰ ... παρὰ φύσιν ξυνεστῶτα ἢ κεχυμένα.

χήν, ὁ et ἡ, *anser*. Gorg. 471. C: χῆνα ... διώκοντα ἐμπεσεῖν (εἰς φρέαρ).

χηνοβωτία, ἡ, *anserum pastus*. Polit. 264. C: χηνοβωτίας (sic Cl. c. plurimis al. Vulgo χηνοβοτίας) γε καὶ γερανοβωτίας ... πέπυσαι.

χῆτις, ἡ, et χῆτος, τό, *inopia*; unde dat. χήτει, vern. *aus Mangel*. Phaedr. 239. D: ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων κοσμούμενον.

χθές, *heri*. Conv. 174. A: χθὲς ... αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις. Pol. I. init. κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. Tim. 17. A: τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἑστιατόρων. Euthyd. 271. A. Menex. 236. A. al. Cum art. et subst. Soph. init. κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ... ἥκομεν cet. Tim. 26. E: ἀντὶ τῶν χθὲς λόγων. Cum v. πρώην coni. est Lat. *non ita*

pridem. Gorg. 470. D: τὰ ... ἐχθὲς (Paris. FI χθὲς) καὶ πρώην γεγονότα. Legg. III. 677. D: χθὲς καὶ πρώην γεγονότα.

χθιζά, i. q. χθές. Alc. II. 141. D: ἔνιά γε χθιζά τε καὶ πρώϊζα (v. πρωϊζὰ) γεγενημένα (quod ex Hom. ductum).

χθόνιος, α, ον, *subterraneus, infernus.* Pol. X. 619. E: πορείαν οὐκ ἂν χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν τε καὶ οὐρανίαν. Praec. ponitur in *diis inferis.* Legg. VIII. 828. C: τὸ τῶν χθονίων (seq. θεοὺς οὐρανίους). XII. 959. C: ὡς εἰς ἄψυχον χθονίων βωμόν. IV. 717. A: τοῖς χθονίοις ... θεοῖς. Locr. 105: σὺν δαίμοσι παλαμναίοις χθονίοις τε.

χθών, ἡ, *terra.* Pol. II. 379. D. et III. 386. D. (Hom.).

χιλίανδρος, ὁ ἡ, *mille viris constans.* Polit. 292. E: ἐν χιλιάνδρῳ πόλει.

χιλιάς, ἡ, *mille* (subst.). Phaedr. 256. E: ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν κυλινδουμένην.

χιλιετής, ὁ ἡ, *mille annos complens.* Phaedr. 249. A: τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ. Pol. X. 621. D: ἐν τῇ χιλιετεῖ (Par. A. ex corr. χιλιέτι; Schneid. χιλιέτει) πορείᾳ. 615. A: εἶναι δὲ τὴν πορείαν χιλιετῆ (Par. A. χιλίετιν; an χιλιέτιν? Schneid. dedit χιλιέτη).

χίλιοι, αι, α, *mille.* Legg. III. 677. D: χίλια ... ἔτη. X. 894. E: (ὅταν) οὕτω δὴ χίλια ἐπὶ μυρίοις γίγνηται τὰ κινηθέντα. Polit. 292. E: χιλίων ἀνδρῶν. Pol. IV. 423. A. Critia 119. B: διακοσίων καὶ χιλίων νεῶν. Legg. III. 699. B. Tim. 23. D: προτέραν ... ἔτεσι χιλίοις. Legg. XII. 945. A: χιλίας (μνᾶς). XII. 953. E. Apol. 36. A: κἂν ὦφλε χιλίας δραχμάς.

χιλιοστός, ή, όν, *millesimus.* Phaedr. 249. B: τῷ ... χιλιοστῷ (ἔτει). Pol. X. 615. C: ἤδη χιλιοστὸν ἔτος εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

χιτώνιον, τό (χιτών), *tunicula.* Ep. XIII. 363. A: χιτώνια τρία ἑπταπήχη.

χιτωνίσκος, ὁ, *tunica.* Hipp. min. 368. C: τὴν ζώνην ... τοῦ χιτωνίσκου. Legg. XII. 954. A: γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων. Hipp. min. 368. C: τὸ ἱμάτιον (αὐτὸς) ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον.

χιών, ἡ, *nix.* Phaed. 106. A: ἡ χιών. Tim. 59. E: τὸ ... ὑπὲρ γῆς ... χιών. Locr. 99. C. Phaed. 110. C: γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν. 103. C: χιόνα. D.

χλευάζω, *illudo* (aliquem). Eryx. 397. D: κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε.

χλιδή, ἡ, *deliciae.* Conv. 197. D: ἁβρότητος, χλιδῆς ... πατήρ.

χλόη, ἡ, *gramen.* Tim. 80. E: τὰ μὲν καρπῶν, τὰ δὲ χλόης. Critia 115. A: ῥιζῶν ἢ χλόης cet.

χοιρίδιον, τό, *porculus.* Euthyd. 298. D: καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ τῶν ... χοιριδίων.

χοῖρος, ὁ, *porcus*. Pol. II. 378. A: *θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι μέγα καὶ ἄπορον θῦμα.*

χολή, ἡ, *bilis*. Pol. VIII. 564. B: *οἷον περὶ σῶμα φλέγμα τε καὶ χολή.* Locr. 102. D. Tim. 83. C: *ὅσα χολῆς εἴδη λέγεται.* Ib. *μελαίνης χολῆς ὀξείας τε.* 84. D. 85. A. 83. C: *χολήν.* 85. B. 82. E: *χολὰς ... καὶ φλέγματα ἴσχει παντοῖα.*

χολώδης, ὁ ἡ, *biliosus*. Tim. 83. B: *χολῶδες (χρῶμα).* 86. E: *χολώδεις χυμοί.* 71. B: *χολώδη χρώματα.*

χορδή, ἡ, *chorda*. Theaet. 206. B: *ποίας χορδῆς εἴη (ὁ φθόγγος).* Phaedr. 268. D: *ἐπιστάμενος ὡς οἷόν τε ὀξυτάτην καὶ βαρυτάτην χορδὴν ποιεῖν.* Phaed. 86. A: *ἡ λύρα καὶ αἱ χορδαί.* 85. E: *χορδῶν.* Pol. I. 349. E: *ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν.* VII. 531. B. Legg. VII. 812. D: *σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν.* Lys. 209. B. Pol. VII. 531. B: *τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας.* Legg. II. 670. D: *ταῖς χορδαῖς ταῖς τῶν μελῶν.* Phaed. 86. A: *τὰς χορδὰς θνητοειδεῖς οὔσας.* B. Pol. III. 412. A: *τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα.*

χορεία, ἡ, *saltatio, chorea* vel *chorus*. Legg. II. 654. B: *χορεία ... ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν.* 665. A. 672. E: *ὅλη ... χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν.* VIII. 831. B. VII. 796. B: *εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ.* Ax. 366. A: *τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη.* Legg. VII. 790. E: *ταύτῃ τῇ τῆς κινήσεως ἅμα χορείᾳ καὶ μούσῃ χρώμεναι.* Epin. 991. B: *χορείᾳ Μουσῶν εὐδαίμονι δεδομένη.* Legg. II. 654. C: *τὴν χορείαν* (sic Par. A. Vulgo *χορηγίαν*) *τε καὶ μουσικήν.* 672. B: *πᾶσαν τὴν μανικὴν ... χορείαν.* 673. D. Epin. 982. E: *πορείαν ... καὶ χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην* cet. Legg. VI. 772. B: *θυσιῶν τε καὶ χορειῶν.* II. 655. B: *πότερον ἅπαντες πάσαις χορείαις ὁμοίως χαίρομεν —;* VII. 799. A: *χορείαις ποίαισι γεραίρειν τὴν τότε θυσίαν.* Pol. III. 412. B: *χορείας ... καὶ θήρας* cet. Tim. 40. C: *χορείας ... τούτων αὐτῶν (τῶν θεῶν)* cet. Legg. II. 655. D: *ἐπειδὴ μιμήματα τρόπων ἐστὶ τὰ περὶ τὰς χορείας* cet. VIII. 835. A.

χόρευμα, τό, *saltatio mores imitans*. Legg. II. 655. C: *οὐ γάρ που ἐρεῖ γέ τις ὥς ποτε τὰ τῆς κακίας ἢ ἀρετῆς καλλίονα χορεύματα.*

χορευτής, ὁ, *qui in choro est* vel *chorum sequitur*, pl. *saltatores e quibus chorus constat*. Phaedr. 252. D: *οὗ (θεοῦ) ἕκαστος ἦν χορευτής.* Conv. 173. A: *ῇ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί.* Pol. II. 373. B: *ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται, ῥαψῳδοί, ὑποκριταί, χορευταί* cet. Ion. 536. A: *ὁρμαθὸς πάμπολυς ... χορευτῶν τε καὶ διδασκάλων* cet. Alc. I. 125. D: *χρωμένων χορευταῖς.*

χορεύω, *salto* et *saltatione exprimo; in choro sum, in choreis versor* (pf. *versatus sum*). Euthyd. 277. E: *τούτω οὐδὲν*

ἄλλο ἢ χορεύετον περὶ σέ. Legg. II. 665. B: *εἰ ἄρα οἱ ὑπὲρ τριάκοντα καὶ πεντήκοντα … γεγονότες ἔτη … χορεύουσιν.* 657. D: *ἆρ᾽ οὖν οὐχ ἡμῖν οἱ … νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι —;* XII. 942. E: *χορείας πάσας … χορεύειν.* Theaet. 173. D: *ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες* (cf. 173. B: *τοὺς τοῦ ἡμετέρου χοροῦ*) *τῶν λόγων ὑπηρέται* cet. Legg. VI. 771. E: *χορεύοντάς τε καὶ χορευούσας κόρους καὶ κόρας.* Epin. 982. E: *πορείαν … καὶ χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην … χορεύοντα* (*τὰ ἄστρα*). Legg. II. 654. B: *τὸν δὲ πεπαιδευμένον ἱκανῶς κεχορευκότα θετέον.* 655. D: *τὰ ῥηθέντα … ἢ καὶ ὁπωσοῦν χορευθέντα.*

χορηγία, ἡ, *chori instructio.* Ep. XIII. 362. A: *ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἤ τι τοιοῦτον.* Etiam Euthyd. 277. D. pro *χορείᾳ* Cl. Θr scribunt *χορηγίᾳ* (v. *χορηγῶ*). Legg. II. 654. C. pro *χορηγίαν* Par. A. c. al. dat *χορείαν.*

χορηγός, ὁ, *chori dux.* Legg. II. 665. A: *θεοὺς … συγχορευτάς τε καὶ χορηγοὺς ἡμῖν δεδωκέναι τόν τε Ἀπόλλωνα καὶ Μούσας.*

χορηγῶ, *choro praesum, chorum duco* vel *rego;* met. *praeeo, duco* et *primus instituo.* Theaet. 179. D: *οἱ … τοῦ Ἡρακλείτου ἑταῖροι χορηγοῦσι* (i. q. *ἡγοῦνται*) *τούτου τοῦ λόγου μάλα ἐῤῥωμένως.* Gorg. 482. B: *χορὸν ᾧ χορηγοίην.* Legg. II. 654. A: *ἢ δὴ κινεῖν τε ἡμᾶς καὶ χορηγεῖν ἡμῶν* (sic Par. A. c. al. Vulgo *ἡμῖν*) *τούτους* (*τοὺς θεούς*).

χορικός, ή, όν, *choricus.* Legg. II. 670. A: *τῆς … χορικῆς μούσης.*

χοροδιδασκαλία, ἡ, *chori docendi* vel *moderandi ars.* Alc. I. 125. E: *ἡ χοροδιδασκαλία* (*ποιεῖ ἄρχειν κοινωνούντων ᾠδῆς*). Eadem D. dicitur *χοροδιδασκαλική.*

χοροδιδάσκαλος, ὁ, *chori magister.* Legg. II. 655. A: *ὥσπερ οἱ χοροδιδάσκαλοι ἀπεικάζουσιν.* VII. 812. E: *οἷα τοὺς χοροδιδασκάλους καὶ ἃ δεῖ διδάσκειν.*

χορός, ὁ, *chorus.* Legg. II. 664. C: *ὁ Μουσῶν χορὸς ὁ παιδικός.* 665. A: *ὁ … τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν χορός.* B: *Διονύσου πρεσβυτῶν χορός.* VII. 800. C: *χορὸς οὐχ εἷς, ἀλλὰ πλῆθος χορῶν ἥκει.* Euthyd. 276. B: *ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντος.* Pol. VIII. 560. E: *ὕβριν καὶ ἀναρχίαν … λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν ἐστεφανωμένας.* Prot. 327. D: *ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι.* Phaedr. 230. C: *θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ.* Legg. II. 671. A: *τῷ τοῦ Διονύσου χορῷ.* Gorg. 482. B: *χορὸν ᾧ χορηγοίην.* Pol. II. 383. C: *καὶ χορὸν οὐ δώσομεν* (*nec fabulae docendae potestatem faciemus.* Legg. VII. 817. D: *δώσομεν ὑμῖν χορόν.* II. 665. E: *οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι.* VIII. 835. E: *θυσίαι … καὶ ἑορταὶ καὶ χοροί.* Ax. 371. B: *κύκλιοι χοροί.* Gorg. 501. E: *ἡ τῶν χορῶν διδασκαλία.* Pol. V. 475. D: *ὥσπερ … ἀπομεμισθωκότες τὰ ὦτα ἐπακοῦσαι πάντων τῶν*

χορῶν. Legg. VI. 764. E: *περὶ τὴν τῶν χορῶν παιδίαν*. 765. A: *τὸν ... χορῶν ἄρχοντα καὶ διαθετῆρα αἱρεῖσθαι χρὴ* cet. B: *τῶν χορῶν ἀρχέτω*. VIII. 834. E: *ἅμιλλαι χορῶν*. Epin. 982. E. Conv. 197. D: *ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς* cet. Legg. II. 656. C. Theag. 123. E: *ἣ τῶν ᾀδόντων ἐπιστάμεθα ἐν τοῖς χοροῖς ἄρχειν*. Pol. IX. 580. B: *καθάπερ ... εἰςῆλθον, ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς κρίνω, ἀρετῇ* cet. Legg. II. 654. C: *χορούς τε ὠνομακέναι παρὰ* (v. *τὸ παρὰ*) *τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα*. VII. 800. E: *χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς*. VIII. 828. C: *χορούς τε καὶ ἀγῶνας μουσικούς*. *ut Lat. *chorus*, est *agmen*, *turba* vel *numerus* (germ. *Kreis* et *Schaar*). Phaedr. 247. A: *φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται*. Theaet. 173. B: *τοὺς ... τοῦ ἡμετέρου χοροῦ ... διελθόντες* cet. Euthyd. 279. C: *τὴν δὲ σοφίαν ποῦ χοροῦ τάξομεν* (*quonam in numero reponemus*); *ἐν τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ πῶς λέγεις;* Legg. I. 641. B: *παιδὸς ἑνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθέντος κατὰ τρόπον ἑνός*. Prot. 315. B: *ἦσαν δέ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ*. Phaedr. 250. B: *ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῷ μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον* cet. Polit. 291. C: *κατιδὼν τὸν περὶ τὰ τῶν πόλεων πράγματα χορόν*. Pol. VI. 490. C: *αὐτῇ χορὸν κακῶν ἀκολουθῆσαι*. Ib. *τὸν ἄλλον τῆς φιλοσόφου φύσεως χορὸν τί δεῖ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἀναγκάζοντα τάττειν;*

χορτάζω, *sagino*. Pol. II. 372. D: *τί ἂν αὐτὰς* (int. *ὗς*) *ἄλλο ἢ ταῦτα ἐχόρταζες;* IX. 586. A: *εἰς τραπέζας* (*κεκυφότες*) *βόσκονται χορταζόμενοι καὶ ὀχεύοντες* cet.

χορῳδία, ἡ, *chori cantus*. Legg. VI. 764. E: *τῶν ... περὶ χορῳδίαν ἄλλους* (*ἀθλοθέτας πρέπον ἂν εἴη γίγνεσθαι*).

χοῦς, ὁ, *congius*. Theaet. 173. D: *οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες* (i. e. *congiorum in mari numerus*). Hipp. mai. 288. D: *τῶν ἓξ χόας χωρουσῶν* (*χυτρῶν*).

χόω, vid. *χώννυμι*.

χραίνω, *coloro*. Legg. VI. 769. A: *τοῦ χραίνειν ἢ ἀποχραίνειν*. **polluo*. Legg. XI. 917. B: *θεῶν ὀνόματα μὴ χραίνειν ῥᾳδίως*.

χρεία, ἡ, *indigentia; necessitas* (*Bedürfniss*). Polit. 311. A: *οὗ ... ἂν ἑνὸς ἄρχοντος χρεία ξυμβαίνῃ*. Pol. II. 369. C: *ποιήσει δὲ αὐτὴν* (*τὴν πόλιν*) ... *ἡ ἡμετέρα χρεία*. 371. A: *ὧν ἂν αὐτοῖς χρεία*. Tim. 33. D: *αἷς* (*χερσὶ*) *οὔτε λαβεῖν ... χρεία τις ἦν*. Legg. VI. 783. A: *τρίτη ... ἡμῖν καὶ μεγίστη χρεία* cet. VIII. 834. B: *ἵππων ... ἡμῖν χρεία ... οὔτε τις πολλῶν οὔτε πολλή* (*οὔτε πολλῶν οὔτε τις πολλή?*). 849. E: *σκευῶν ὁπόσων ἑκάστοισι χρεία*. Ion. 541. C: *ἢ ῥαψῳδοῦ ... δοκεῖ σοι ... πολλὴ χρεία εἶναι τοῖς Ἕλλησι —;* Dem. 382. A: *τίς χρεία τῶν ψήφων ἐστὶν ὑμῖν;* Tim. 92: *ὡς οὐδὲν ἔτι ποδῶν χρείας οὔσης*. Legg. VI. 782. D: *ὁρῶ πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τριττῆς χρείας καὶ ἐπιθυμίας ἠρτημένα*. VIII. 849. A: *μή τις ἀδικῇ τι τῆς τῶν ἀνθρώπων*

χρείας. Pol. VIII. 566. E: ἵν' ἐν χρείᾳ ἡγεμόνος ὁ δῆμος ᾖ. Legg. I. 630. E: οὐ ... ἂν ἕκαστος ἐν χρείᾳ γίγνηται, τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος. VIII. 848. A: ὅσοι χρείᾳ τινὶ πόλεως ... εἰςαφικνοῦνται ἑκάστοτε. De lege 318. B: τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρείᾳ ὄντας. Polit. 274. C: διὰ τὸ μηδεμίαν αὐτοὺς χρείαν πρότερον ἀναγκάζειν. Phil. 52. B: ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν. Pol. III. 410. B: δικαστικῆς εἰς χρείαν ἰέναι. Legg. III. 697. D: ὅταν ... εἰς χρείαν τοῦ μάχεσθαι περὶ ἑαυτῶν τοὺς δήμους ἀφικνῶνται. 702. B: σχεδὸν γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἔγωγ' ἐλήλυθα τὰ νῦν. VI. 783. C: ἴσως ... χρείαν ποτ' αὐτῶν πάντων ἕξομεν. XII. 965. B: ἧς χρείαν ἔχομεν. Menex. 244. D: ὡς ... ἀφίκοντο εἰς χρείαν τῆς πόλεως τῶν τε Ἑλλήνων οἱ πρῶτοι cet. Ep. VI. 322. C: οἰκεῖτε ... γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρείαν ἔχοντες cet. Pol. II. 369. D: πρώτη ... καὶ μεγίστη τῶν χρειῶν ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα. Phaedr. 239. D: ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις, ὅσαι μεγάλαι. Pol. II. 373. D: οὐκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι —; Legg. XI. 918. C: πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν. Ib. ὅταν εἰς χρείας τε καὶ ἐπιθυμίας τινῶν ἐμπίπτῃ. * *usus et utendi ratio.* Crat. 408. A: τὸ εἴρειν λόγου χρεία ἐστί. Pol. V. 451. C: οὐκ ἔστ' ἄλλη ὀρθὴ παίδων τε καὶ γυναικῶν κτῆσίς τε καὶ χρεία ἢ cet. Soph. 239. D: ἐκ ταύτης τῆς χρείας τῶν λόγων (*ex hac disputandi ratione*). Polit. 272. D: περί τε ἐπιστημῶν καὶ τῆς τῶν λόγων χρείας. Tim. 76. E: τῆς τῶν ὀνύχων χρείας. Legg. IV. 722. B: εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας. VI. 772. B: ἀπὸ τῆς χρείας μανθάνοντας. VIII. 846. C: τῆς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας ἐμπείρως ἴσχοντες. Gorg. 457. D: ἐκεῖνος ... ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν, ὁ δ' ἐναντίως χρῆται. Phaed. 87. C: ἱματίου ἐν χρείᾳ τε ὄντος καὶ φορουμένου. Pol. II. 372. A: εἰ μή που ἐν αὐτῶν τούτων χρείᾳ τινὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους. Legg. II. 652. E: ἐν τῇ κατ' ὀρθὸν χρείᾳ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας. VII. 796. C: πολέμου τ' ἐν χρείᾳ cet. Phaed. 111. A: ὅπερ ἡμῖν τὸ ὕδωρ καὶ ἡ θάλαττά ἐστι πρὸς τὴν ἡμετέραν χρείαν, τοῦτο cet. Polit. 298. D: τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις εἰς τὴν τῶν πλοίων χρείαν. Pol. I. 330. C: κατὰ τὴν χρείαν (*propter usum*). 333. A: τὴν δικαιοσύνην πρὸς τίνος χρείαν ἢ κτῆσιν ἐν εἰρήνῃ φαίης ἂν χρήσιμον εἶναι; II. 371. E: πωλοῦντες τὴν τῆς ἰσχύος χρείαν. X. 601. D: (πρὸς) τὴν χρείαν ... πρὸς ἣν ἂν ἕκαστον ᾖ πεποιημένον ἢ πεφυκός. Legg. II. 657. C: τὴν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ παιδιᾷ μετὰ χορείας χρείαν ὀρθὴν εἶναι τοιᾷδέ τινι τρόπῳ. VI. 785. B: ἣν ἂν δοκῇ χρείαν δεῖν χρῆσθαι πρὸς τὰ πολεμικά (cf. IX. 868. B.). VII. 794. D: πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. XI. 917. E: τοῖς περὶ τὴν τῆς ἀγορᾶς χρείαν. Euthyd. 281. A: περὶ τὴν χρείαν ... τῶν ἀγαθῶν. Eryx. 401. B: τὰ πρὸς τίνα χρείαν χρήσιμα χρῆ-

σθαι χρήματά ἐστι. 404. B: *πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρείαν.* Clit. 407. E: *μήτ' ἄλλην χρείαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι.* Legg. VI. 776. C: *ἐναντία ... ταῖς χρείαις καὶ κατὰ τὰς χρείας.* V. 738. D: *ὅπως ἂν ... εἰς ... τὰς χρείας ἑκάστας εὐμάρειαν παρασκευάζωσι.* — Ut Lat. *usus*, etiam est *utilitas.* Gorg. 480. A: *τίς ἡ μεγάλη χρεία ἐστὶ τῆς ῥητορικῆς;* 481. B. Eryx. 394. D: *τῆς δὲ σοφίας ἥ τε χρεία ὀλίγου ἀξία* cet. 400. E: *ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεία οἰκίας ἐστίν.* Gorg. 474. D: *πρὸς τὴν χρείαν ... πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ᾖ.* Conv. 204. C: *τοιούτων ὢν ὁ Ἔρως τίνα χρείαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις;* Legg. VIII. 833. A: *οὐδετέρα τὴν μεγίστην ἔχει χρείαν.* Epin. 975. E: *εὐδοκιμωτάτη πρὸς χρείαν.* Lys. 215. B: (*οἱ*) *μήτε παρόντες χρείαν αὐτῶν* (v. *αὑτῶν*) *ἔχουσι.* 220. D: *αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ ἕνεκα οὐδεμίαν χρείαν ἔχει.* Pol. I. 331. B: *ἔχει δὲ καὶ ἄλλας χρείας πολλάς.*

χρεμετίζω, *hinnio.* Phaedr. 254. D: *βιαζόμενος, χρεμετίζων* cet. Pol. III. 395. B: *ἵππους χρεμετίζοντας.*

χρέος (att. *χρέως*), *τό*, *debitum, aes alienum.* Polit. 267. A: *καθαπερεὶ χρέος* (*χρέως*? v. Fisch. not. ad Polit. p. 120. et Lob. ad Phryn. p. 391.) *ἀπέδωκάς μοι τὸν λόγον.* Legg. XII. 958. B: *πρὶν ἂν ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος ἅπαν τῷ νικήσαντι.* Ax. 367. B: *κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν.* Legg. III. 684. E: *χρέα μεγάλα καὶ παλαιὰ οὐκ ἦν.* Pol. VIII. 566. A: *χρεῶν ... ἀποκοπάς* (Id. Legg. III. 684. E. V. 736. C.). E: *χρεῶν ... ἠλευθέρωσε.* Legg. III. 684. D: *χρεῶν διάλυσιν.* IV. 717. B: *χρεῶν πάντων πρεσβύτατα.* Pol. VIII. 555. D: *οἱ μὲν ὀφείλοντες χρέα* cet.

χρεών, *τό*, *necessitas; fatum.* Phaedr. 255. A: *ἥ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεὼν ἤγαγεν εἰς τὸ προέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν.* Ax. 364. C: *ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεὼν ἴῃ.* 365. B: *εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι.* Cum v. *εἶναι* et absol. *necesse est, oportet.* Soph. 220. C: *πληκτικὴν ... θήραν ἡμᾶς προςειπεῖν ... νῦν χρεών.* Tim. 26. A: *ὅτι χρεὼν εἴη με πρὸς ἐμαυτὸν ... ἀναλαβόντα λέγειν οὕτως.* 55. D: *ὧν ἔμπειρον χρεὼν εἶναι.* Critia 107. B: *μίμησιν ... τὰ παρὰ πάντων ἡμῶν ῥηθέντα χρεών που γενέσθαι.* E. Legg. I. 633. A: *ἅττ' αὐτὰ καλεῖν χρεών ἐστι.* II. 661. E: *τί οὖν τὸ μετὰ τοῦτ' εἰπεῖν ἡμᾶς χρεών;* III. 688. A: *ὡς χρεὼν εἴη τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην πάντα πολέμου χάριν τὰ νόμιμα τιθέναι.* 698. A: *διεξελθεῖν ἡμᾶς χρεών.* VI. 779. A: *εἰ τεῖχός γέ τι χρεὼν ἀνθρώποις εἶναι.* VII. 808. A: *εἴτ' οὖν νόμον εἴτ' ἐπιτήδευμα τὸ τοιοῦτον καλεῖν ἐστὶ χρεών.* IX. 861. C: *δυοῖν ... θάτερον ἡμᾶς χρεών, ἢ μὴ λέγειν* cet. 877. E: *τοῦτον ... καθήρασθαι ... τὸν οἶκον χρεὼν ἔστω.* XI. 928. D: *μείζους* (*διαφοραὶ*) *ἢ χρεών.* Epin. 990. B: *ὅπῃ δεῖ τε καὶ ὅπως χρεὼν μανθάνειν.* al.

χρή, *oportet; par est, convenit.* Prot. 312. A: *εἴπερ γε ἃ διανοοῦμαι χρὴ λέγειν.* Soph. 236. E: *ὅπως ... εἰπόντα*

... ἐναντιολογία μὴ συνέχεσθαι, παντάπασιν ... χαλεπόν. Conv. 190. C: ἐβουλεύοντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι. Pol. I. 327. C: ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. III. 415. E: θύσαντες οἷς χρή. Alc. I. 110. B: τότε λέγοις τί σε χρὴ ποιεῖν; Euth. 4. C: πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Pol. III. 394. D: ὃ ἔλεγον ὅτι χρείη διομολογήσασθαι, πότερον cet. Ep. VII. 347. D. Gorg. 458. B: εἰ ... δοκεῖ χρῆναι ἐᾶν, ἐῶμεν ἤδη χαίρειν. Conv. 214. E. 218. C: ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' cet. Pol. I. 328. E. II. 369. B. al. Impf. ἐχρῆν et χρῆν, *oportebat* (germ. *es sollte*) et *oportet*. Prot. 335. C: ἀλλὰ σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν τὸν ἀμφότερα δυνάμενον. Legg. I. 631. B: ἐχρῆν εἰπεῖν cet. Epin. 982. C. Apol. 34. A. Gorg. 458. B: ἴσως μέντοι χρῆν ἐννοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων. Polit. 257. C: περὶ Θεαιτήτου τοῦδε τί χρῆν δρᾶν με; 307. E: ἀκαιρότερον ὄντα (τὸν ἔρωτα) ἢ χρῆν. Conv. 181. D: χρῆν ... καὶ νόμον εἶναι cet. E. Pol. I. 328. C: χρῆν μέντοι. 343. A. Legg. I. 630. D: πῶς χρῆν ἡμᾶς λέγειν; Apol. 17. A: ὡς χρῆν ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι μὴ cet. 33. D. Lach. 181. B. Ep. III. 316. D: ἐν οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ;

χρήζω, *indigeo*. Locr. 99. A: (τὸ συνδεόμενον) δύο (int. *media*) χρήσει (v. χρήζει).

χρῆμα, τό, pl. *opes*; *pecunia*. Prot. 311. D: ἂν ... ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα. Pol. IV. 422. D: τὰ τῶν ἄλλων χρήματα. VIII. 568. D: ἐὰν ... ἱερὰ χρήματα ᾖ ἐν τῇ πόλει. Eryx. 400. E: ὅσα ... τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα cet. 401. A: ὅτι ... ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἐάνπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι cet. 406. Prot. 325. C: χρημάτων ... δημεύσεις. Gorg. 477. A: ἐν χρημάτων κατασκευῇ. B: χρημάτων καὶ σώματος καὶ ψυχῆς. Phaed. 78. A: μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε πόνων. Theaet. 144. D: πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμαστός. 167. C: ἄξιος πολλῶν χρημάτων τοῖς παιδευθεῖσι. Pol. I. 331. A: τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν. II. 366. C: ᾧ τις δύναμις ὑπάρχει ψυχῆς ἢ χρημάτων ἢ σώματος ἢ γένους. IV. 442. A: χρημάτων ... ἀπληστότατον. VIII. 548. B: φειδωλοὶ χρημάτων. Legg. XII. 855. D: χρημάτων εἰσφορᾶς πέρι τῷ κοινῷ. Lach. 195. E: ἀποβολὴ χρημάτων. Conv. 219. E: ὅτι χρήμασι ... πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας. Pol. I. 344. B: πρὸς τῶν πολιτῶν χρήμασι. VI. 492. D: ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον ἀτιμίαις τε καὶ χρήμασι καὶ θανάτοις κολάζουσιν. Legg. III. 695. D: χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προσαγόμενος. IV. 721. B: ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ. Prot. 311. D: τελοῦντες τὰ χρήματα. Gorg. 466. C: ἀφαιροῦνται χρήματα. 479. C: χρήματα παρασκευαζόμενοι. 511. E: καὶ αὐτὸν καὶ παῖδας καὶ χρήματα καὶ γυναῖκας. Soph. 233. B: αὐτοῖς ... χρήματα διδούς. Polit. 298. B: χρήματα μισθὸν λαμβάνοντες.

Conv. 183. A: *χρήματα βουλόμενος παρά του λαβεῖν.* 208. C: *χρήματα ἀναλίσκειν.* Pol. I. 330. C: *περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν.* 338. B: *χρήματα γὰρ οὐκ ἔχω.* VIII. 551. E: *χρήματα μὴ ἐθέλειν εἰςφέρειν.* 553. C: *χρήματα ξυλλέγεται.* Legg. V. 739. C: *κοινὰ ... χρήματα ξύμπαντα.* Apol. 19. D: *(ὡς ἐγὼ) χρήματα πράττομαι.* Crit. 44. E: *συχνὰ χρήματα (ἀποβαλεῖν).* Menex. 245. C: *εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν.* Eryx. 401. B: *τῶν ... χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα.* *res.* Theaet. 161. D: *πάντων χρημάτων ἄνθρωπον μέτρον εἶναι.* 161. C. Legg. VIII. 847. B: *μήτε ἐξαγομένων χρημάτων μήτε εἰςαγομένων.* 849. E: *τῶν ... ἄλλων χρημάτων πάντων καὶ σκευῶν* cet. Pol. III. 398. A: *μιμεῖσθαι πάντα χρήματα.* Legg. VIII. 849. E: *χρήματα νομίσματος (ἀλλάττεσθαι).* Saepius amplificatio est orationis. Gorg. 485. B: *πικρόν τί μοι δοκεῖ χρῆμα εἶναι.* Theaet. 209. E: *ἡδὺ χρῆμ' ἂν εἴη τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου.* Alc. II. 147. C: *ὑπερφυῶς ... τὸ χρῆμα ὡς δυςγνωστον φαίνεται.* Men. 97. E: *αἱ δόξαι ... καλὸν τὸ χρῆμα.* Ion. 534. B: *κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι* cet. Pol. VIII. 567. E: *ἦ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα, εἰ* cet. Prot. 361. B: *ὡς πάντα χρήματά ἐστιν ἐπιστήμη.*

χρηματίζομαι, *quaestui deditus sum, mercaturam facio* al. Pol. VIII. 556. B: *χρηματίζοιντο ... ἂν ἧττον ἀναιδῶς ἐν τῇ πόλει.* Legg. XII. 949. E: *ἥτις (πόλις) ἂν μήτε χρηματίζηται πλὴν τὸν ἐκ γῆς χρηματισμὸν* cet. Pol. VIII. 550. E: *προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι.* Legg. V. 741. E. Euthyd. 304. C. Gorg. 452. E: *ἄλλῳ ἀναφανήσεται χρηματιζόμενος καὶ οὐχ αὑτῷ.* Soph. 225. E: *ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον.* Gorg. 467. D: *(οἱ) τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι.* Pol. VIII. 551. E: *χρηματιζομένους.* Legg. V. 744. E: *χρηματισάμενος.* Pol. I. 330. C: *οἱ χρηματισάμενοι.*

χρηματισμός, ὁ, *quaestus* vel *pecuniae conficiendae studium; mercatura.* Pol. II. 357. C: *ἰάτρευσίς τε καὶ ὁ ἄλλος χρηματισμός.* Legg. V. 741. B: *χρηματισμὸς γὰρ οὔτ' ἔνεστι σφόδρα ἐν τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ.* Pol. VI. 498. A: *τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ χρηματισμοῦ.* VIII. 547. C. Legg. VI. 705. A: *ἐμπορίας ... καὶ χρηματισμοῦ διὰ καπηλείας ἐμπιπλᾶσα αὐτήν.* VIII. 847. D: *καπηλείαν ... ἕνεκα χρηματισμοῦ.* XII. 952. E: *χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι.* Apol. 36. B: *ἀμελήσας ... χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκονομίας* cet. Gorg. 467. D: *(οἱ) τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι.* Conv. 205. D: *κατὰ χρηματισμόν.* Pol. VII. 562. B: *ἡ τῶν ἄλλων ἀμέλεια διὰ χρηματισμόν.* Legg. V. 743. D: *μήτ' αὖ χρηματισμὸν πολὺν διὰ βαναυσίας καὶ τόκων* cet. XII. 949. E: *πλὴν τὸν ἐκ γῆς χρηματισμόν.* Ep. VIII. 355. A: *μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν* cet. Legg. V. 741. E: *μηδ' ἐξεῖναι χρηματίζεσθαι τῶν ἀνελευθέ-*

ρων χρηματισμῶν μηδενὶ μηδένα. Pol. V. 465. C: ὅσας (ἀλγηδόνας) ἐν παιδοτροφίᾳ καὶ χρηματισμοῖς διὰ τροφὴν οἰκετῶν ἀναγκαίαν ἴσχουσι.

χρηματιστής, ὁ, *quaestus faciendi studiosus* et *peritus.* Gorg. 452. A: ἰατρός τε καὶ παιδοτρίβης καὶ χρηματιστής. B. E. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. IV. 434. A: δημιουργὸς ὢν ἤ τις ἄλλος χρηματιστὴς φύσει. Alc. I. 131. C: οὐ τὰ αὑτοῦ ἄρ' ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής. Pol. IX. 583. A: ἡ τοῦ χρηματιστοῦ (ἡδονή). I. 345. C: πρὸς τὸ ἀποδόσθαι (βλέποντα), ὥσπερ χρηματιστήν. VIII. 555. A: τὸν φειδωλόν τε καὶ χρηματιστήν. E: οἱ ... χρηματισταί.

χρηματιστικός, ή, όν, *quaestus studiosus;* in re pos. *ad negotiatorem pertinens* vel *eius proprius;* fem. et neutr. *quaestus faciendi peritia.* Pol. IX. 581. C: ὁ χρηματιστικός. Gorg. 477. E: οὐ χρηματιστική (τέχνη); 478. A: χρηματιστικὴ ... πενίας ἀπαλλάττει. Euthyd. 307. A: χρηματιστικὴ καὶ ῥητορικὴ cet. Soph. 219. C: τὸ ... χρηματιστικόν. 225. D. E: τὸ χρηματιστικὸν γένος. Id. Pol. IV. 441. A. Phaedr. 248. D: ἤ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ. Gorg. 478. B: χρηματιστικῆς, ἰατρικῆς, δίκης. Euthyd. 289. A: οὔτε χρηματιστικῆς οὔτε ἰατρικῆς (ἐπιστήμης). Pol. IV. 434. C: χρηματιστικοῦ ... γένους. Conv. 173. C: τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν (λόγους). Pol. VIII. 558. D: ὅσαι (ἡδοναὶ) ἀναλωτικαὶ μέν, χρηματιστικαὶ δὲ μή. 561. D: χρηματιστικοῖς (ἄν ποτε ζηλώσῃ). III. 415. E: στρατιωτικάς γε, ἀλλ' οὐ χρηματιστικὰς (οἰκήσεις). VIII. 559. C: ἐκείνας (ἐπιθυμίας) ... χρηματιστικὰς διὰ τὸ χρησίμους πρὸς τὰ ἔργα εἶναι. IX. 572. C: τὰς χρηματιστικὰς ἐπιθυμίας τιμῶντι μόνας.

χρηματοφθορικός, ή, όν, *rei conficiendae* vel *consumendae peritus;* neutr. *rei conficiendae peritia.* Soph. 225. D: τοῦ ... ἐριστικοῦ τὸ μὲν χρηματοφθορικόν, τὸ δὲ χρηματιστικὸν ὂν τυγχάνει.

χρήσιμος, ὁ ἡ et η, ον, *utilis; accommodatus, idoneus.* Pol. I. 333. B: χρήσιμος κοινωνὸς εἰς πεττῶν θέσιν. Gorg. 480. B: ἐπὶ ... τὸ ἀπολογεῖσθαι ... οὐ χρήσιμος οὐδὲν ἡ ῥητορικὴ ἡμῖν. 481. B. Pol. I. 333. C: τότε χρήσιμος ἐπ' αὐτῷ ἡ δικαιοσύνη. D. Charm. 165. C: τί ἡμῖν χρησίμη ἐστὶ (ἰατρικὴ ἐπιστήμη) καὶ τί ἀπεργάζεται; Gorg. 474. D: πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ᾖ. Phaed. 96. A. Pol. II. 382. C: πότε καὶ τῷ (v. τί) χρήσιμον —; III. 389. B: χρήσιμον (ψεῦδος) ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει. Legg. I. 648. A: ἔσθ' ὅ τι (v. ὅτε) πρὸς ἀνδρείαν ἣν ἂν νομοθέτῃ χρήσιμον; Hipp. mai. 295. E: ὅτι τυγχάνει παντὸς ὂν μᾶλλον καλὸν τὸ χρήσιμον. Polit. 274. C: χρήσιμον ... αὐτὸν (τὸν μῦθον) ποιησόμεθα πρὸς τὸ κατιδεῖν ὅσον ἡμάρτομεν cet. Prot. 321. D: ἀμήχανον ... ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν (τὴν σο-

φίαν) κτητήν τῳ ἢ χρησίμην γενέσθαι. Crat. 427. B: *τὴν δύναμιν χρήσιμον φαίνεται ἡγήσασθαι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ* cet. Pol. I. 333. A: *τὴν δικαιοσύνην πρὸς τίνος χρείαν ... φαίης ἂν χρήσιμον εἶναι;* Legg. IV. 722. D: *ἔχουσαί τινα ἔντεχνον ἐπιχείρησιν χρήσιμον πρὸς τὸ μέλλον περαίνεσθαι.* Polit. 279. C: *πάλιν ἤλθομεν ἐπὶ τὸ νῦν χρήσιμον.* Pol. III. 411. B: *χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου ... ἐποίησεν.* Id. VII. 530. C. Prot. 326. B: *(ἵνα) χρήσιμοι ὦσιν εἰς τὸ λέγειν τε καὶ πράττειν.* Legg. VII. 796. D. Hipp. mai. 295. C: *οἱ (ὀφθαλμοὶ) ἂν ... χρήσιμοι πρὸς τὸ ἰδεῖν.* Men. 89. B: *(ἵνα) χρήσιμοι γίγνοιντο ταῖς πόλεσιν.* Pol. III. 399. D: *κατὰ πόλιν χρήσιμα (λύρα καὶ κιθάρα).* VII. 528. C: *καθ' ὅ τι χρήσιμα.* Eryx. 401. B. Critia 118. E: *πλῆθος ... τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν.* Riv. 136. B: *χρησίμους.* Pol. VIII. 559. C: *διὰ τὸ χρησίμους (ἐπιθυμίας) πρὸς τὰ ἔργα εἶναι.* Legg. V. 747. A. Charm. 165. A: *συμβουλὰς χρησίμους.* Legg. VII. 796. A: *οὐδὲν χρήσιμα ἐπὶ πολέμου κοινωνίαν ὄντα.* Ib. *εἰς πάντα ὄντα χρήσιμα.* Euthyd. 291. D: *πάντα χρήσιμα ποιεῖν.* Pol. I. 333. C: *ὁ δίκαιος χρησιμώτερος τῶν ἄλλων.* Conv. 190. D: *ἅμα ... χρησιμώτεροι ἡμῖν (ἔσονται).* Legg. VII. 819. C: *χρησιμωτέρους αὐτοὺς αὑτοῖς ... ἀπεργάζονται.* Pol. III. 413. E: *οἷος ... ἂν ὢν καὶ ἑαυτῷ καὶ πόλει χρησιμώτατος εἴη.* I. 331. B: *πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι.* Legg. I. 650. B: *τοῦτο ... ἄρ' ἂν τῶν χρησιμωτάτων ἓν εἴη* cet. Riv. 136. C: *χρησιμωτάτους.*

χρῆσις, ἡ, usus. Men. 88. A: *ὅταν ... ὀρθὴ χρῆσις.* Eryx. 394. D: *τῆς ... οἰκίας ἡ ... χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὖσα καὶ ἀναγκαία.* Legg. II. 670. A: *θαυματουργία γίγνοιτ' ἂν τῆς χρήσεως.* Pol. I. 333. D: *ἡ δικαιοσύνη ... ἐν μὲν χρήσει ἄχρηστος, ἐν δὲ ἀχρηστίᾳ χρήσιμος.* Legg. VIII. 843. A: *τῇ τῶν ἀφροδισίων χρήσει.* Def. 412. D: *ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.* Menex. 238. B: *ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξόμενοι.* Clit. 407. E. Legg. VII. 819. C: *εἰς παιδιὰν ἐναρμόττοντες τὰς τῶν ἀναγκαίων ἀριθμῶν χρήσεις.*

χρησμολόγος, ὁ, qui oracula fundit. De virt. 379. C: *ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι.*

χρησμός, ὁ, oraculum. Pol. III. 415. C: *ὡς χρησμοῦ ὄντος τότε τὴν πόλιν διαφθαρῆναι.* Apol. 22. E. 21. C: *ἀποφανῶν τῷ χρησμῷ ὅτι* cet. 23. A: *ἐν τῷ χρησμῷ τούτῳ τοῦτο λέγειν (κινδυνεύει ὁ θεός).* Hipp. mai. 288. B. Pol. VIII. 566. C: *κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμόν.* Apol. 21. E: *σκοποῦντι τὸν χρησμὸν τί λέγει.*

χρησμῳδία, ἡ, cantus oracula fundens. Prot. 316. D: *τελετάς τε καὶ χρησμῳδίας.*

χρησμῳδός, ὁ, oracula canens vel fundens. Apol. 22. C: *ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί.* Theag. 124. D.

Men. 99. C. De virt. 379. D. Ion. 534. C: τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις. Men. 99. D: χρησμῳδοὺς καὶ μάντεις.

χρησμῳδῶ; *vaticinor.* Pol. IX. 586. B: παντελῶς ... τὸν τῶν πολλῶν ... χρησμῳδεῖς (*velut oraculo canis*) βίον. Apol. 39. C: ἐν ᾧ μάλιστ' ἄνθρωποι χρησμῳδοῦσιν. Crat. 396. D: ἀτεχνῶς γέ μοι δοκεῖς ὥσπερ οἱ ἐνθουσιῶντες ἐξαίφνης χρησμῳδεῖν. 428. C. Ion. 534. B: ποιεῖν (*carmina fundere*) ... καὶ χρησμῳδεῖν. Apol. 39. B: ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι. Legg. IV. 712. A: ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω. Ep. VI. 323. C: κύρια τὰ νῦν κεχρησμῳδημένα ἔσται.

χρηστός, ή, όν, *utilis; bonus, rectus* et *verus* (etiam *saluber*); *probus* (etiam iron., ut vern. *gut* et *brav*). Phaedr. 264. B: χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. Theaet. 161. A: φιλόλογός γ' εἶ ἀτεχνῶς καὶ χρηστός, ὅτι με οἴει cet. 166. A: οὗτος ... ὁ Σωκράτης ὁ χρηστός. Conv. 178. C: ἐραστὴς χρηστός. Pol. V. 479. A: ὁ χρηστὸς (iron.) ὃς cet. Gorg. 504. B: οἰκία χρηστὴ ἂν εἴη (oppos. μοχθηρά). Theaet. 167. B: χρηστή (ἕξις ψυχῆς). Pol. IV. 424. A: τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη cet. Prot. 313. D: ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα. Pol. III. 403. D: ὃ ἂν χρηστὸν ᾖ σῶμα. X. 602. B: ὅπῃ πονηρὸν ἢ χρηστόν. IV. 438. A: χρηστοῦ ποτοῦ. Ib. χρηστοῦ σίτου. Conv. 183. D: χρηστῷ (χαρίζεσθαι). Prot. 326. B: τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ. Phaedr. 266. E: τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον; Pol. I. 334. E: τὸν δοκοῦντα χρηστὸν τοῦτον φίλον εἶναι. Ib. τὸν ὄντα χρηστὸν φίλον. Phil. 37. E: ὀρθὴν ἢ χρηστὴν (λύπην ἢ ἡδονήν). Prot. 313. A: ἢ χρηστὸν αὐτὸ γενέσθαι ἢ πονηρόν. Pol. III. 396. D: ὅταν τι χρηστὸν ποιῇ. Legg. I. 639. C. Charm. 172. C: ἴσως ... ἡμεῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐζητήσαμεν. Gorg. 499. E: οὐκοῦν καὶ λῦπαι ὡσαύτως αἱ μὲν χρησταί εἰσιν, αἱ δὲ πονηραί; Pol. IV. 424. A: φύσεις χρησταί. Crit. 47. A: χρησταὶ ... οὐχ αἱ τῶν φρονίμων (δόξαι) —; Pol. III. 401. C: ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Gorg. 464. D: περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν. Polit. 308. C: ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν. Pol. III. 409. D: πλεονάκις ... πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων. Conv. 177. B: τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς. Pol. I. 334. C: τοὺς δοκοῦντας ἑκάστῳ χρηστοὺς εἶναι. VII. 531. B: σὺ ... τοὺς χρηστοὺς λέγεις τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας cet. Legg. I. 627. E. Theaet. 167. B: χρηστὰς καὶ ὑγιεινὰς αἰσθήσεις ἐμποιεῖν. Phil. 40. E: πονηρὰς δόξας καὶ χρηστάς. Pol. IX. 573. B: ἐπιθυμίας ... ποιουμένας χρηστάς. Crit. 47. A: τὰς ... χρηστὰς (δόξας) τιμᾶν cet. Theaet. 167. C: τὰ χρηστὰ ἀντὶ τῶν πονηρῶν δίκαια δοκεῖν ... ποιεῖν. Polit. 308. C: τὰ ... ἐπιτήδεια καὶ τὰ χρηστὰ ἔλαβεν.

χρηστότης, ἡ, probitas. Def. 412. E: *χρηστότης ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας* cet.

χρόα, ἡ, color. Tim. 80. E: *ἡ δ' ἐρυθρὰ πλείστη περὶ αὐτὸ χρόα διαθεῖ.* Men. 76. D: *ἔστι γὰρ χρόα ἀποῤῥοὴ σχημάτων ὄψει σύμμετρος καὶ αἰσθητός.* Conv. 196. A: *χρόας ... κάλλος.* Pol. VI. 507. D: *παρούσης ... χρόας ἐν αὐτοῖς (τοῖς ὄμμασι).* Ep. VII. 342. D. Men. 75. C: *(σχῆμα) ὃ ἀεὶ χρόᾳ ἕπεται.* Theaet. 182. D: *μεταβολὴν εἰς ἄλλην χρόαν.* Pol. V. 477. C: *δυνάμεως ... ἐγὼ οὔτε τινὰ χρόαν ὁρῶ οὔτε σχῆμα.* Tim. 83. C: *κατὰ τὴν χρόαν.* Lys. 217. C. Men. 75. C. Pol. V. 476. B: *τάς τε καλὰς φωνὰς ἀσπάζονται καὶ χρόας καὶ σχήματα.* 480: *χρόας καλάς.* VI. 508. C. Tim. 67. C.

χρονίζω, persevero. Phaedr. 255. B: *ὅταν ... χρονίζῃ τοῦτο δρῶν.*

χρόνιος, α, ον, diutinus. Legg. IX. 855. B: *δεσμοῖς ... χρονίοις.*

χρόνος, ὁ, tempus; spatium; temporis longinquitas. Prot. 339. E: *ἵνα μοι χρόνος ἐγγένηται τῇ σκέψει τί λέγοι (v. λέγει) ὁ ποιητής.* Id. Conv. 184. A. Soph. 265. E: *χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἄν.* Pol. V. 452. C: *ὅτι οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ* cet. Alc. I. 106. E: *ἦν χρόνος ὅτε οὐχ ἡγοῦ εἰδέναι.* Def. 411. B: *χρόνος ἡλίου κίνησις μέτρον φορᾶς.* 415. A: *χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.* Prot. 345. B: *ἢ ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου.* Phaed. 73. E: *ἃ ὑπὸ χρόνου ... ἤδη ἐπιλέληστο.* Id. Crat. 414. C. 419. D. Parm. 141. D: *χρόνου ... τοῦ ποτὲ γεγονότος.* E: *τοῦ ἔπειτα μέλλοντος (χρόνου).* Ib. *τοῦ νῦν παρόντος.* Pol. VI. 486. A: *θεωρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης δὲ οὐσίας.* 493. B: *χρόνου τριβῇ.* IX. 615. A: *πολλοῦ χρόνου διηγήσασθαι.* Tim. 26. A: *διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην.* (Cum praep. *διά* vid. I. 459 sq.) Legg. VI. 758. B: *ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου.* 769. C: *τοῦ ἐπιόντος ἀεὶ χρόνου.* VII. 797. E: *ὑπὸ χρόνου (tempore procedente).* Menex. 234 E: *ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων.* Gorg. 517. C: *ἐν πάντι τῷ χρόνῳ ὃν διαλεγόμεθα.* Phaedr. 228. A: *ἐν πολλῷ χρόνῳ.* (Critia 118. C.). 278. D: *ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ (Lat. multum diuque).* Theaet. 186. C: *μόγις καὶ ἐν χρόνῳ (multo post).* Parm. 141. D: *οὐδ' ἔστιν ἔν τινι χρόνῳ.* Phil. 35. A: *ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.* 39. B: *ἐν τῷ τότε χρόνῳ.* Conv. 219. A: *ἐν ... τῷ ἐπιόντι χρόνῳ.* Pol. VIII. 566. D: *ταῖς ... πρώταις ἡμέραις τε καὶ χρόνῳ.* Legg. III. 698. C: *ἔν τινι βραχεῖ χρόνῳ.* IV. 711. D: *ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ.* Ax. 365. B: *τοσῷδε τῷ χρόνῳ (tam grandis aetate).* Abs. *χρόνῳ, tandem.* Conv. 217. B. Pol. III. 409. D. Prot. 353. D: *εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.* Phaedr. 233. A: *τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν.* C: *φιλίας πολὺν χρόνον ἐσομένης.* Gorg. 496. E: *κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον.* 525. C: *τὸν ἀεὶ χρόνον.* Phaed. 86. C: *πολὺν χρόνον παραμένειν.* Theaet. 172. B: *ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον (quam-*

diu). 177. D: ἔστι τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν κέηται ὠφέλιμα. Polit. 294. B: ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. 298. E: πάντα τὸν ἔπειτα χρόνον. 302. A: χρόνον ἀπέραντον. Parm. 146. E: ἐκεῖνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταὐτῷ εἴη τὸ ἕτερον. Phil. 38. E: πλείω χρόνον (*diutius*). 60. E: μηδ᾽ ὁντινοῦν χρόνον. 65. C: πολὺν ἐπισχὼν χρόνον. Id. Conv. 185. D. 192. C: οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. 208. C: κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. E: εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα. Pol. II. 363. D: ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ... διάγειν μεθύοντας. VI. 606. B: τοσοῦτον χρόνον περὶ ταῦτα πραγματευόμενον. IX. 576. B: ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ, τοσούτῳ μᾶλλον τοιοῦτος. C: ὃς ἂν πλεῖστον χρόνον καὶ μάλιστα τυραννεύσῃ. Tim. 21. D: διὰ ... χρόνον καὶ φθοράν. 26. B: ἃ πάμπολυν χρόνον (int. *ante*) διακήκοα. 36. E: πρὸς τὸν ξύμπαντα χρόνον. 37. D: μένοντος αἰῶνος ... αἰώνιον εἰκόνα, τοῦτον ὃν δὴ χρόνον ὠνομάκαμεν. Legg. X. 891. A: ὡς δώσοντα εἰς πάντα χρόνον ἔλεγχον. Epin. 974. D: κατὰ χρόνον. Legg. VIII. 850. B: ὅταν δ᾽ ἐξήκωσιν οἱ χρόνοι. Tim. 22. D: διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη ... φθορά. Legg. VII. 798. B: μακρῶν καὶ πολλῶν χρόνων (*longum per temporis spatium*). Phil. 36. B: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις (*tum*). 50. B. Legg. IX. 872. E: ἔν τισι χρόνοις. III. 680. A: κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. V. 738. D: κατὰ χρόνους ... τοὺς προσταχθέντας.

χρυσίον, τό, *aurum*. Alc. I. 122. E: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον οὐκ ἔστιν ἐν πᾶσιν Ἕλλησιν, ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ. Euthyd. 288. E: ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται. Pol. IV. 442. E: παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξάμενος. VII. 521. A: οὐ χρυσίου (πλούσιοι). VIII. 550. D: χρυσίου πληρούμενον. Legg. V. 728. A: ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου. De lucri cup. 231. C: χρυσίου σταθμὸν ἥμισυν. Euthyd. 299. E: στατῆρα ... χρυσοῦ. Pol. IV. 422. D: ὅτι ἡμεῖς ... οὐδὲν χρυσίῳ οὐδ᾽ ἀργυρίῳ χρώμεθα. Gorg. 481. A: ἐάν τε χρυσίον ἡρπακὼς ᾖ πολύ cet. Theaet. 175. C: κεκτημένος ... πολὺ χρυσίον. Conv. 211. D. οὐ κατὰ χρυσίον ... δόξει σοι εἶναι. Pol. I. 306. E: εἰ ... χρυσίον ἐζητοῦμεν. III. 416. E: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον ... ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν ἀεὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἔχουσι. IX. 589. D. Euthyd. 299. D. Men. 78. C: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον κτᾶσθαι. Ep. I. 309. B: τὸ ... χρυσίον τὸ λαμπρὸν ... ἄγει σοι cet. Pol. I. 336. E: πρᾶγμα πολλῶν χρυσίων τιμιώτερον. Legg. V. 742. D: κεκτημένην ... χρυσία καὶ ἀργύρια (τὴν πόλιν).

χρυσοειδής, ὁ ἡ, *auro similis*. Phaed. 110. C: τὴν δὲ (γῆν) χρυσοειδῆ.

χρυσόκερως, ὁ ἡ, *cornua aurata habens*. Alc. II. 149. C: οἱ μὲν χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι.

χρυσός, ὁ, *aurum*. Tim. 59. B: τιμαλφέστατον κτῆμα

χρυσὸς ἠθημένος διὰ πέτρας ἐπάγῃ. Legg. V. 728. A: *πᾶς γάρ ὅ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.* XII. 955. E. Hipp. mai. 290. E: *ὅτι χρυσὸς ἄρ' ἐστὶν ὁ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπου ἂν προςγένηται.* D. Ep. I. 310. A: *χρυσὸς ἀγλαός* (poët.). II. 314. A: *ὥσπερ χρυσός, ἐκκαθαίρεται.* Prot. 329. D: *ὥσπερ τὰ τοῦ χρυσοῦ μόρια.* Phaedr. 240. A: *οὐσίαν ... ἔχοντα χρυσοῦ* cet. 279. C: *τὸ ... χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι ὅσον* cet. Crat. 398. A. Pol. III. 408. B: *ὑπὸ ... χρυσοῦ πεισθῆναι.* 416. E: *τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει.* X. 600. D. Tim. 50. A: *πάντα ... σχήματα πλάσας ἐκ χρυσοῦ.* Critia 121. A: *τὸν τοῦ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων ὄγκον.* Legg. VII. 819. B: *φιάλας ... χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ... κεραννύντες.* Phaed. 110. E: *χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ.* Critia 116. D. Alc. I. 123. A: *ὅτι καὶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκεῖ πλουσιώτατοί εἰσι τῶν Ἑλλήνων.* Hipp. mai. 289. E: *χρυσῷ ... κοσμηθέν.* Gorg. 486. D: *ᾗ* (*αἷς*?) *βασανίζουσι τὸν χρυσόν.* Polit. 303. D: *τοῖς τὸν χρυσὸν καθαίρουσι.* Pol. III. 413. E: *βασανίζοντες πολὺ μᾶλλον, ἢ χρυσὸν ἐν πυρί.* (VI. 503. A.). 415. A: *χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει συνέμιξεν αὐτοῖς.* IV. 419: *χρυσόν τε καὶ ἄργυρον κεκτημένοι.* 420. E: *χρυσὸν περιθέντες.* Tim. 18. B. Legg. III. 698. A: *ὅτι λῆρος πρὸς χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν ἐστιν* cet. V. 741. E. Ep. VII. 324. D: *χρυσὸν* (sic Par. A. Vulgo *χρυσῆν*) *ἀποδείξαντες τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν.*

χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aureus (etiam trop., ut Lat. *aureus*). Phaedr. 235. E: *φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς.* Hipp. mai. 290. D: *χρυσῆ τορύνη.* E. Pol. III. 415. B: *χρυσοῦν ἔκγονον.* VIII. 547. B: *τὸ χρυσοῦν* (*γένος*). Legg. I. 645. A. Polit. 268. E: *περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός.* Hipp. mai. 291. B. Pol. V. 468. E: *τοῦ χρυσοῦ γένους εἶναι.* Legg. IV. 705. B: *νομίσματος ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ.* Critia 116. C: *περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον.* 120. C: *ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες.* Ion. 530. D: *χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.* 541. B. Pol. II. 359. E: *χρυσοῦν δακτύλιον.* Legg. VII. 801. B: *χρυσοῦν* (*πλοῦτον*). Phaedr. 235. D: *χρυσῆν εἰκόνα ... ἀναθήσειν.* Gorg. 486. D: *εἰ χρυσῆν ἔχων ἐτύγχανον τὴν ψυχήν.* Legg. I. 645. A: *τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν χρυσῆν.* Hipp. mai. 291. A. Crat. 397. E: *χρυσοῦν γένος ... τῶν ἀνθρώπων* (398. A: *ἀγαθόν τε καὶ καλόν*). Pol. VIII. 546. E. De lege 319. D: *χρυσοῦν σκῆπτρον ἔχοντα.* Hipp. mai. 301. A: *εἰ χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ... τύχοιμεν ὄντες.* Conv. 216. E: *καί μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ εἶναι* (*τὰ ἐντὸς ἀγάλματα*). Ion. 535. D: *χρυσοῖσι στεφάνοις.* Critia 120. A: *χρυσαῖς φιάλαις.* Hipp. mai. 290. B: *ὅτι ... τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν.* Euthyd. 289. A: *οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταίμεθα ποιεῖν.* Conv. 219. A: *χρύσεα χαλκείων* (ex Hom.) *διαμείβεσθαι.* Critia 116. D: *χρυσᾶ ... ἀγάλματα ἐνέστησαν.*

χρυσοχοῶ, *aurum fundo* (prov. in eo dici solitum qui, quum magna sperasset, nihil assequitur). Pol. V. 450. B: χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους;

χρυσῶ, *inauro*. Euthyd. 299. E: ἐκ τῶν ἑαυτῶν κρανίων κεχρυσωμένων.

χρῶ, vid. χρῶμαι.

χρῶμα, τό, *color* (etiam in musica). Crat. 423. D: καὶ χρῶμά γε πολλοῖς (ἐστί). Phil. 12. E. Tim. 68. C. Men. 74. C. Phil. 53. A: ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἂν εἴη. Tim. 74. D: ξανθῷ χρώματι προσκεχρωμένος. Lys. 217. C: εἰ ἐθέλοι τις χρώματί τῳ ὁτιοῦν ἀλεῖψαι. Men. 75. B. Phaed. 113. B: χρῶμα ... ἔχοντα ὅλον οἷον ὁ κυανός. Theaet. 153. D: ὃ ... καλεῖς χρῶμα λευκόν. 163. B: τὸ σχῆμά τε καὶ τὸ χρῶμα ὁρᾶν cet. Crat. 432. B. Theaet. 156. B: χρώματα ... παντοδαπά. Pol. VI. 507. E: (ὅτι) τὰ ... χρώματα ἔσται ἀόρατα. Legg. VIII. 847. C: ὅσα βαπτὰ χρώματα. XII. 956. A: χρώματα ... λευκά. Polit. 277. C: τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων. Conv. 211. E. Pol. X. 601. A: (τοῖς) ἐκ τῶν χρωμάτων ... καὶ σχημάτων θεωροῦσι. B: γυμνωθέντα ... τῶν τῆς μουσικῆς χρωμάτων τὰ τῶν ποιητῶν. Phaedr. 239. D: ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις ... κοσμούμενον. Gorg. 465. B: σχήμασι καὶ χρώμασι. Phaed. 110. B: χρώμασι διειλημμένη. Crat. 394. A: χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα (φάρμακα). Tim. 82. E. Gorg. 474. D: χρώματα καὶ σχήματα. E. Soph. 235. D: χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προσήκοντα. 251. A: τά τε χρώματα ἐπιφέροντες αὐτῷ καὶ σχήματα cet. Phil. 47. A: παντοῖα ... χρώματα ... ἀπεργαζόμενον. 51. B: περί τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα cet. Pol. II. 373. B: πολλοὶ ... οἱ περὶ τὰ σχήματά τε καὶ χρώματα (μιμηταί). IV. 429. E: ἐάν τέ τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ cet. X. 601. A: οὕτω ... καὶ τὸν ποιητικὸν φήσομεν χρώματα ἄττα ἑκάστων τῶν τεχνῶν τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν ἐπιχρωματίζειν. 602. C: διὰ τὴν περὶ τὰ χρώματα αὖ πλάνην τῆς ὄψεως. Tim. 71. B. Legg. II. 688. E: χρώματά τε καὶ σχήματα. Id. 669. A. Lys. 222. B: παντοδαπὰ ἤφιει χρώματα. Ep. VII. 349. A: παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν.

χρῶμαι. Act. *mutuum do*. Demod. 384. B: ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν. C. Ib. χρήσας. Ep. II. 314. E: Σπευσίππῳ χρῆσον (act. pro medio videtur positum esse). Med. *mutuum accipio*. Demod. 384. C: χρήσασθαι ἐθέλων. **indigeo*; unde κεχρημένος, *indigens, egens*. Charm. 161. A. et Lach. 201. B: κεχρημένῳ ἀνδρὶ ex Hom. Legg. IV. 717. C: παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις. **utor, adhibeo*; etiam *habeo* (etiam *experior*) vel *exerceo*. Hipp. min. 369. A: νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῇ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι. Ep. II. 314. D. Theag. 123. D: ἡ (σοφίᾳ) τί χρώμεθα. De iusto

372: ᾧ τί χρώμεθα. Eryx. 401. B: τί ποτ' ἐστὶν ὃ χρώμεθα χρήμασι —; Lach. 194. C: τούτῳ νῦν χρῆσθε. Crat. 417. B: καθάπερ οἱ κάπηλοι αὐτῷ χρῶνται. Eryx. 400. B: λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶνται. Prot. 335. A: τῷ ἑτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρός με, τῇ βραχυλογίᾳ. Ep. II. 314. D. Pol. II. 385. C: ὡς νόμοις ἂν χρῴμην (τοῖς τύποις). Legg. I. 648. B: χρῷο δ' ἂν cet. 640. D: πολλῇ χρῷτ' ἂν ἀγαθῇ τύχῃ. 648. C. VIII. 836. C: τάχ' ἂν χρῷτο πιθανῷ λόγῳ. Pol. IV. 432. C: ἐάν μοι ἑπομένῳ χρῇ. Gorg. 460. D: ἐὰν ὁ ῥήτωρ τῇ ῥητορικῇ ἀδίκως χρῆται. Pol. I. 333. B: πρὸς τὸ χρῆσθαι ἀργυρίῳ. C: ὅταν μηδὲν δέῃ αὐτῷ χρῆσθαι. VI. 494. B: βουλήσονται ... αὐτῷ χρῆσθαι ... ἐπὶ τὰ αὑτῶν πράγματα. Legg. VI. 785. B: ἣν ἂν δοκῇ χρείαν δεῖν χρῆσθαι. Tim. 71. C: γλυκύτητι ... πρὸς αὐτὸ χρωμένη. Phaedr. 244. B: μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ. 253. B: οὐ φθόνῳ ... χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικά. Critia 120. E: πρᾳότητι ... πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι. Legg. XI. 929. E: τρόπων δυστυχίᾳ χρώμενοι. Ep. VIII. 354. D: ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. Legg. IX. 880. E: ἀτεράμονι χρωμένων τινὶ φύσει. XII. 967. D: ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς (e poët.). Pol. VI. 489. B: τοὺς μὴ χρωμένους (int. αὐτοῖς) κέλευε αἰτιᾶσθαι. Prot. 315. D: ᾧ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. Pol. III. 406. A: ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ ... τῇ νῦν ἰατρικῇ ... οὐκ ἐχρῶντο. VIII. 550. B: ὁμιλίαις ... ταῖς τῶν ἄλλων κακαῖς κεχρῆσθαι. Tim. 65. C. Men. 72. A: πολλῇ γέ τινι εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι ... εἰ cet. Ep. II. 314. D. Pol. III. 409. C: ἐπιστήμῃ, οὐκ ἐμπειρίᾳ οἰκείᾳ κεχρημένον. X. 611. B: μὴ τῇ καλλίστῃ κεχρημένον συνθέσει. Legg. III. 686. A: πολλοῖς μάντεσι κεχρημένους εἶναι cet. Alc. II. 141. A: οὐκ ὀργῇ κεχρημένους. Prot. 216. E: ταῖς τέχναις ταύταις παραπετάσμασιν ἐχρήσαντο. Ep. VII. 325. B: πολλῇ γε ἐχρήσαντο ... ἐπιεικείᾳ. Phil. 36. C: ταύτῃ δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρησώμεθα. Legg. VI. 769. B. Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. Dem. 400. B: οἷς (λίθοις) οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνήρ. Pol. III. 406. D: ἢ τομῇ χρησάμενος. Alc. II. 142. E: φίλοις ἀνοήτοις τισὶ χρησάμενος. Phaedr. 248. C: καί τινι συντυχίᾳ χρησαμένη cet. Alc. II. 142. B: συμφοραῖς ... χρησαμένων ὥστε στερηθῆναι. Menex. 245. E: τῶν τε ἐν Κορίνθῳ χρησαμένων δυσχωρίᾳ. Pol. III. 399. A: ταύταις ... ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅ τι χρήσει; IV. 432. C: πάνυ μοι (sic Par. A. al. Vulgo deest) μετρίως χρήσῃ (Par. K. χρήσει). IV. 423. A: ξυμμάχοις μὲν ἀεὶ πολλοῖς χρήσει (libri χρήσῃ). V. 479. C: ἔχεις οὖν αὐτοῖς ὅ τι χρήσει (libri χρήσῃ) —; Legg. II. 673. E: χρήσεται. Pol. V. 451. E: εἰ ἄρα ταῖς γυναιξὶν ἐπὶ ταὐτὰ χρησόμεθα καὶ τοῖς ἀνδράσι cet. X. 601. D: χρησομένην (τέχνην). Gorg. 508. B: (ὅτι) τῇ ῥητορικῇ ἐπὶ τοῦτο χρηστέον. Legg. II. 673. E. **tracto* vel

accipio aliquem; in re pos., *accipio aliquid* (germ. *etwas nehmen*, i. q. *verstehen*); etiam *facio* (aliquo vel alicui, germ. *mit einem — machen* vel *anfangen*). Gorg. 499. C: καί μοι ὥσπερ παιδὶ χρῇ. 466. A: εἴ τι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ. Theag. 126. E: ἔχοις ἂν αὐτῷ ὅ τι χρῷο —; Euthyd. 287. B: οὐκ ἔχω ὅ τι χρῶμαι. Ib. τοῖς ... λεγομένοις οὐχ ἕξεις ὅ τι χρῇ. 300. D: ὅτι τῇ ἀποκρίσει οὐχ ἕξεις ὅ τι χρῇ. Gorg. 465. E: οὐδὲ χρῆσθαι τῇ ἀποκρίσει ... οὐδὲν οἷός τ' ἦσθα. Theaet. 191. D: παρέξομεν ... χρῆσθαι ὅ τι ἂν βούληται. Pol. V. 468. A: ἆρ' οὐ δωρεὰν διδόναι (int. δεῖ) τοῖς θέλουσι χρῆσθαι τῇ ἄγρᾳ ὅ τι ἂν βούλωνται; Legg. V. 740. D: τί χρὴ χρῆσθαι τοῖς περιγενομένοις cet. IX. 879. A: παραδότω τὸν δοῦλον ὁ κεκτημένος τῷ τρωθέντι χρῆσθαι ὅ τι ἂν ἐθέλῃ. Euthyd. 303. A. Hipp. mai. 299. B: ἀλλὰ ἔχεις τι χρῆσθαι τῷ λόγῳ; Dem. 385. A: ἤτοι δυνατός ἐστι χρῆσθαι αὐτῷ καλῶς cet. Legg. IX. 868. B: χρωμένους τῷ κτείναντι χρείαν ἣν ἂν ἐθέλωσι. Prot. 320. A: οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ. Lys. 222. D: τί οὖν ἂν ἔτι χρησαίμεθα τῷ λόγῳ; Phaed. 95. A: εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Euthyd. 287. B. 306. D: ἐν ἀπορίᾳ εἰμὶ τί δεῖ αὐτοῖς χρήσασθαι. Gorg. 465. E: ἐὰν ... καὶ ἐγὼ σοῦ ἀποκρινομένου μὴ ἔχω ὅ τι χρήσομαι (al. χρήσωμαι). Conv. 216. C: ὥστε οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσομαι (sic libri omnes. Bekk. χρήσωμαι) τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ. Euthyd. 287. C: οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσομαι (sic libri omnes pro v. χρήσωμαι) τοῖς λόγοις. Theaet. 165. B: τί γὰρ χρήσει ἀφύκτῳ ἐρωτήματι —; Gorg. 521. B: οὐχ ἕξει ὅ τι χρήσεται αὐτοῖς. Theaet. 159. C: ὡς ἑτέρῳ μοι χρήσεται. Legg. VIII. 835. D: τί τις χρήσεται τῇ τοιαύτῃ πόλει cet. Theag. 127. A: εἰ ἀπορεῖ ὅ τι σοι χρήσεται (Cl. c. al. χρήσηται). Theaet. 170. C: τί ... χρησόμεθα τῷ λόγῳ; 180. E: τούτοις ... πᾶσι τί χρησόμεθα; Legg. IX. 861. A. Ib. πρῶτον ... αὐτοῖς τόδε χρησόμεθα (Par. A. χρησώμεθα). Euthyd. 292. D: ἢ (ἐπιστήμῃ) τί χρησόμεθα; Legg. VII. 810. C: οἷς ... τί χρήσεσθε; Gorg. 465. C: οὐκ ἔχουσιν ὅ τι χρήσονται (nos: *was sie machen sollen*. Libri duo, I et Vind. 6., χρήσωνται) οὔτε αὐτοὶ ἑαυτοῖς οὔτε οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τούτοις. Dem. 385. B: βέλτιον ... χρήσεσθαι cet. Legg. XI. 914. E: χρησόμενος ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τῶν ὁπόσα ὅσια. Soph. 267. E: θατέρῳ τοίνυν χρηστέον (*tractandum* vel *agendum*). — Absol. et cum pronomm. (ἐμαυτῷ, σαυτῷ) est *ago* vel *facio*. Crit. 45. B: ὅτι οὐκ ἔχοις ἐξελθὼν ὅ τι χρῷο σαυτῷ (nos: *was du anfangen solltest*). Soph. 217. C: οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ χρωμένῳ ... παρεγενόμην ἐγὼ cet. Critia 106. B: ᾧ ... καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς ἐχρήσω. Gorg. 486. B: οἶσθ' ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ὅ τι χρήσαιο σαυτῷ. Prot. 321. C: ἠπόρει ὅ τι χρήσαιτο. Pol. II. 368. B: τοσούτῳ μᾶλλον ἀπορῶ ὅ τι χρήσωμαι (libri aliquot χρήσομαι). Lys. 213. C: τί οὖν δὴ χρησώμεθα ... εἰ cet. Ep. VII. 347. B: ἀπορῶ ... ὅ τι χρή-

σομαι ἐμαυτῷ. — Etiam, ut Lat. *uti*, est vern. *umgehen.* Legg. XI. 931. E: ἂν ὀρθῶς τις χρῆται πατρὶ ... καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. Phaed. 89. E: ὅτι ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀνθρώποις. Ep. II. 314. D: καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαί τε αὐτοῖς cet. — Ut germ. *brauchen*, est etiam *consulere*, *sciscitari.* Theaet. 171. D: ἀλλ' ἡμῖν ἀνάγκη ... χρῆσθαι ἡμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινές ἐσμεν. Pol. IV. 427. C: οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ.

χύδην, *sine ordine* vel *delectu.* Phaedr. 264. B: οὐ δοκεῖ χύδην βεβλῆσθαι τὰ τοῦ λόγου; Pol. VII. 537. C: τά τε χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα cet. Legg. IX. 858. B: παραφορήσασθαι χύδην. Etiam *soluta oratione.* Legg. VII. 811. D: οὓς (λόγους) ἐν ποιήμασιν ἢ χύδην οὕτως εἰρημένους μεμάθηκα.

χυλός, ὁ, *succus.* Critia 115. A: χυλῶν στακτῶν (v. ἢ χυλῶν ἢ στακτῶν).

χυλῶ, *liquo*, pass. *liquesco.* Locr. 101. A: τὰ δ' ἐναντία λεῖά τε καὶ γλυκέα κεχύλωται.

χυμός, ὁ, *succus.* Tim. 59. E: χυμοὶ λεγόμενοι. 86. E: ὅσοι πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοί. Locr. 102. C: χυμοὶ νοσώδεες. Tim. 60. B: ἐκ πάντων ἀφορισθὲν τῶν χυμῶν. 65. C.

χυτός, ὁ ἡ, *qui funditur* vel *fundi potest; fusus.* Tim. 60. D: χυτὴ γῆ γενομένη διὰ πυρός. 58. D: τὸ μὲν ὑγρόν, τὸ δὲ χυτὸν γένος αὐτοῦ (τοῦ ὕδατος). Locr. 99. C: τὸ ... χυτὸν χρυσός, ἄργυρος cet. Tim. 61. B: ὅσα ... λίθων χυτὰ εἴδη καλεῖται. 59. B: ὅσα χυτὰ προςείπομεν ὕδατα.

χύτρα, ἡ, *olla.* Hipp. mai. 288. C: χύτρα καλὴ οὐ καλὸν ἄρα; D. 293. C. 290. E: τῇ χύτρᾳ. D: τὴν χύτραν ... τὴν καλήν. E. 288. D: τῶν καλῶν χυτρῶν. 289. A: χυτρῶν ἡ καλλίστη.

χυτρεύς, ὁ, *figulus.* Pol. IV. 421. D: πλουτήσας χυτρεὺς cet. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων.

χωλαίνω, *claudico.* Legg. VII. 795. B: χωλαίνει. Hipp. min. 374. C: πόδας ... ἑκουσίως χωλαίνοντας.

χωλεία, ἡ, *claudicatio.* Hipp. min. 374. C: χωλεία ... ποδῶν.

χωλεύω; pass. *claudus*, h. e. *debilis fio.* Phaedr. 248. B: πολλαὶ (ψυχαὶ) ... χωλεύονται.

χωλός, ή, όν, *claudus.* Legg. VII. 794. E: τὰ δὲ κατὰ χεῖρας ἀνοίᾳ τροφῶν καὶ μητέρων οἷον χωλοὶ γεγόναμεν ἕκαστοι. Crit. 53. A: οἱ χωλοί τε καὶ τυφλοί. Trop., ut Lat. *claudus*, est i. q. *mancus*, *imperfectus.* Pol. VII. 535. D: χωλὸς ... καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν. Ib. φιλοπονίᾳ οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἁψόμενον. Tim. 44. C: χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωήν. Legg. I. 634. A: οὐ ... χωλὴν τὴν ἀνδρείαν νενομοθετήκατον. Pol.

VII. 536. A: λανθάνουσι χωλοῖς τε καὶ νόθοις χρώμενοι ... οἱ μὲν φίλοις, οἱ δὲ ἄρχουσι.

χῶμα, τό, *agger, tumulus.* Legg. XII. 947. E: ὅπως ἂν αὔξῃ ὁ τάφος ἔχῃ ... τὴν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀνεπιδεῆ χώματος τοῖς τιθεμένοις. Critia 111. B: οὔτε χῶμα ... προχοῖ λόγου ἄξιον cet. Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν ὑψηλότερον πέντε ἀνδρῶν ἔργον.

χώνη, ἡ, *infundibulum.* Pol. III. 411. A: ὥσπερ διὰ χώνης.

χώννυμι (χόω), *terram aggero, exaggero.* Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν (sic Par. A. cum al. Vulgo χωννύναι) ὑψηλότερον cet. 947. E: κύκλῳ χώσαντες.

χώρα, ἡ, *locus, spatium*; etiam *regio.* Soph. 254. A: διὰ τὸ λαμπρὸν ... τῆς χώρας. Phil. 24. D: ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ᾗ ἐνῆν. Tim. 52. A: τὸ τῆς χώρας (γένος). 82. A: τῆς χώρας μετάστασις ἐξ οἰκείας ἐπ' ἀλλοτρίαν γιγνομένη. 83. A: (τῷ) μένοντι κατὰ χώραν. Pol. VII. 516. B: ἐν τῇ αὑτοῦ χώρᾳ. Legg. X. 893. C: μῶν ... οὐκ ἐν χώρᾳ τινὶ τά τε ἑστῶτα ἕστηκε καὶ τὰ κινούμενα κινεῖται; XI. 915. D: ἐν χώρᾳ τῇ τεταγμένῃ. Ep. VII. 344. C: κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου. Theaet. 153. D: μηδέ τιν' αὐτῷ χώραν ἀποτάξῃς. 180. E: οὐκ ἔχον χώραν ἐν ᾗ κινεῖται. 181. C: ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ. Parm. 138. C: ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ ἑτέρας. D: χώραν ἀμεῖβον. Pol. VI. 495. C: καθορῶντες ... κενὴν τὴν χώραν ταύτην γιγνομένην; Tim. 52. B: κατέχον χώραν τινά. D: ὄν τε καὶ χώραν καὶ γένεσιν εἶναι. (Locr. 94. B: τόπον καὶ χώραν). 58. A: κενὴν (v. καινὴν) χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. Epin. 985. E: εἰς ἔντιμον χώραν ... ἄγων. Parm. 149. A: (οὐκοῦν) ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο —; Tim. 57. C: διαμείβεται τὰς χώρας ἅπαντα. **regio, terra.* Pol. II. 373. D: ἡ χώρα ... ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε σμικρὰ δὴ ἐξ ἱκανῆς ἔσται. Legg. IV. 704. C: τί δὲ περὶ αὐτὴν ἡ χώρα; VI. 760. B. Menex. 237. C. Pol. III. 414. E: ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας. Polit. 259. A: βασιλεύοντι χώρας ἀνδρί. Pol. II. 373. D: τῆς τῶν πλησίον χώρας ἡμῖν ἀποτμητέον. Legg. I. 625. C: τὴν ... τῆς χώρας πάσης Κρήτης φύσιν. III. 695. A: τραχείας χώρας ἐκγόνων. IV. 705. C: ὁ τόπος ... τῆς χώρας. V. 740. A: πατρίδος ... οὔσης τῆς χώρας. 747. E: τόποι χώρας. VI. 760. C. VIII. 834. C: κατὰ φύσιν τῆς χώρας. Menex. 237. B: ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας ἐν ᾗ ᾤκουν (τρεφομένους). Tim. 23. B: ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ' ὑμῖν. Critia 110. C: ᾤκει ... ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ cet. Legg. VI. 759. B: ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ καὶ πόλει. Id. VII. 823. E. Ep. VII. 327. D: ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. Pol. III. 423. B: ὅσην χώραν ἀφορισαμένους τὴν ἄλλην χαίρειν ἐᾶν. Legg. V. 737. D: τὴν χώραν καὶ τοὺς γείτονας. V. 745. C: τήν τε πόλιν αὐτὴν καὶ πᾶσαν τὴν χώραν. VII. 817. A: εἰς τὴν πόλιν τε καὶ χώραν. Alc. I. 123. B: ὅς ἔφη

παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθήν. Alc. II. 141. C: *τὴν πάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων χώραν τε καὶ τυραννίδα.* Menex. 240. B: *διηρευνήσατο ... αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν.* 242. C: *τεμόντων τὴν χώραν.* Critia 109. B: *κατῴκιζον τὰς χώρας.* Etiam *civitas* (Legg. XII. 962. B: *ὁ κατοικισμὸς τῆς χώρας.*) et *terra* vel *ager.* Epin. 975. B: *οὐδὲ ἡ χώρας ξυμπάσης γεωργία.* De lucri cup. 225. C: *ἐν ὁποίᾳ ... καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ.*

χωρίζω, *separo, secerno.* Phil. 55. E: *πασῶν ... τεχνῶν ἄν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ.* Phaed. 67. C: *τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν.* Legg. II. 663. A: *ὁ ... μὴ χωρίζων λόγος ἡδύ τε καὶ δίκαιον* cet. Pol. X. 609. D: *ἕως ἂν ... τοῦ σώματος χωρίσῃ (τὴν ψυχήν).* Legg. VII. 802. D: *θηλείαις τε πρεπούσας ᾠδὰς ἄῤῥεσί τε χωρίσαι που δέον ἂν εἴη.* Polit. 268. C: *χωρίσαντες ἀπ᾽ ἐκείνων.* Phaed. 97. B: (*ὅτι*) *χωρίζεται ἕτερον ἀφ᾽ ἑτέρου.* Conv. 192. C: *οὐκ ἐθέλοντες ... χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον.* Polit. 273. C: *χωριζόμενος ... ἐκείνου.* Menex. 246. E: *πᾶσα ... ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης* cet. Legg. II. 663. A: *χωριζόμενον ἡδονῆς.* Men. 87. D: *ἄλλο χωριζόμενον ἐπιστήμης.* Phaed. 69. B: *χωριζόμενα ... φρονήσεως.* Tim. 76. A: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως ... λέμμα ... ἐχωρίζετο.* Polit. 304. E: *τοῦτο ... ἔοικε ταχὺ κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν.* Legg. VII. 820. D: *ἔοικε ... τὰ μαθήματα πάμπολυ* (v. *οὐ πάμπολυ.* Fl. o. in marg. *καὶ πάμπολυ*) *κεχωρίσθαι* (*diversa esse s. differre*). Pol. VII. 522. B: *μουσικῆς ... κεχωρισμένον (μάθημα).* Ep. VII. 335. A: *κεχωρισμένη (ψυχῇ).* Legg. X. 895. C: (*ἐν*) *κεχωρισμένῳ ἢ καὶ ξυμμιγεῖ.* Pol. V. 453. C: *πλεῖστον κεχωρισμένην φύσιν ἔχοντας.* VII. 524. C: *οὐ κεχωρισμένον, ἀλλὰ συγκεχυμένον τι (ἑώρα).* Tim. 24. B: *ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον.* Pol. VII. 524. B: *τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει.* Polit. 303. D: *πάνυ μόγις ἐχωρίσθη.* Tim. 31. B: *χωρισθὲν ... πυρὸς οὐδὲν ἄν ποτε ὁρατὸν γένοιτο.* Legg. VI. 676. A: *χωρισθέντα ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρός.* Polit. 303. D: *ὃν ... χωριστέον ἀπὸ πολιτικῆς εἴη τέχνης.* Legg. VIII. 828. C.

χωρίον, *τό*, *locus*; etiam *ager* vel *fundus.* Ax. 372. A: *ἡ ... ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα (ψυχή).* Legg. VIII. 844. B: *ὀρυττέτω ... ἐν τῷ αὑτοῦ χωρίῳ.* VI. 755. E: *συλλέξαντας εἰς χωρίον ὡς ἱερώτατον* cet. Phaedr. 230. D: *τὰ ... χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ᾽ ἐθέλει διδάσκειν.* Legg. VIII. 843. E: *τὸ μέτρον τῶν τοῦ γείτονος χωρίων.* 845. A: *τὸν δεσπότην τῶν χωρίων.* XII. 954. C: *χωρίων μὲν οἰκήσεών τε τῇδε οὐκ ἔστ᾽ ἀμφισβήτησις* cet. XII. 958. D. I. 639. A: *ἐν ἐργασίμοις χωρίοις.* VIII. 844. E: *εἴτ᾽ ἐν τοῖς αὑτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων.* 849. D: *παρὰ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἐπιτρόπων.* Lach. 193. A: (*ὅτι*) *χωρία ἔχει κρείττω.* Praec. *locus munitus s. castellum.* Gorg. 455. B: *χωρίων κατα-*

λήψεως (πέρι). Pol. VII. 526. D: καταλήψεις χωρίων. Legg. VIII. 830. E: ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ἁμιλλωμένους. Etiam *oppidum*. Hipp. mai. 282. E: ἐξ ἑνός γε χωρίου πάνυ σμικροῦ ... πλέον ἢ εἴκοσι μνᾶς (εἰργασάμην). **spatium*, h. e. *figura geometrica*. Men. 82. B: τετράγωνον χωρίον (i. q. *quadratum*). C: τοιοῦτον χωρίον. E: τὸ ὀκτώπουν χωρίον. 83. A. C: τετραπλάσιον ... χωρίον. 84. D. 82. D: οὐκοῦν γένοιτ' ἂν τούτου τοῦ χωρίου ἕτερον διπλάσιον —; 83. D: τὴν τοῦ ὀκτώποδος χωρίου γραμμήν. 86. E. 82. B: γιγνώσκεις τετράγωνον χωριον ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν. 86. E: τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον. 84. D: ἄλλο τι οὖν γένοιτ' ἂν τέτταρα ἴσα χωρία τάδε; 85. A: τέμνουσα δίχα ἕκαστον τούτων τῶν χωρίων. Sis. 388. E: πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων.

χωρίς, *seorsum*, *separatim*. Phaedr. 251. D: ὅταν ... χωρὶς γένηται. Phaed. 64. C: χωρὶς μὲν ... αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν ... αὐτὴν καθ' αὑτὴν εἶναι. 98. C: (ὅτι) διαφυὰς ἔχει χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων. Soph. 245. C: τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ὅλου χωρὶς ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος. 253. D: ἑνὸς ἑκάστου κειμένου χωρίς. Ib. πολλὰς χωρὶς πάντῃ διωρισμένας. Polit. 258. C: χωρὶς ἀφελόντας ἀπὸ τῶν ἄλλων. 269. B: χωρὶς ἕκαστα ἀπ' ἀλλήλων (διεσπαρμένα). Parm. 130. B: χωρὶς μὲν εἴδη αὐτὰ ἄττα cet. 131. B: ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὖσιν. 166. B: οὐδὲ ἁπτόμενα οὐδὲ χωρίς. Conv. 222. E: ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. Pol. V. 460. C: χωρὶς οἰκούσας ἔν τινι μέρει τῆς πόλεως. 473. D: τῶν ... πορευομένων χωρὶς ἐφ' ἑκάτερον αἱ πολλαὶ φύσεις. 476. A: χωρὶς μὲν (διαιρῶ) cet. X. 595. B: ἐπειδὴ χωρὶς ἕκαστα διῄρηται τὰ τῆς ψυχῆς εἴδη. Tim. 24. A: ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον (γένος). 51. E: διότι χωρὶς γεγόνατον. 69. E: ἵνα εἴη χωρίς. 72. D: δι' ἃ χωρὶς ᾠκίσθη. 73. B: χωρὶς ἀποκρίνων. Critia 117. B. Legg. VII. 815. C: πῇ δεῖ χωρὶς τέμνειν ἑκατέραν; IX. 867. B. Lys. 215. B: ἱκανοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ χωρὶς ὄντες. Hipp. min. 368. E: χωρὶς καὶ οὐχ ὁ αὐτός. *Praepos. c. genit., *sine*, *seiunctum* vel *seorsum a* — et simpl. *a*. Phaed. 66. E: τότε ... αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ σώματος. 76. C: χωρὶς σωμάτων. 97. A: ὅτε ... ἑκάτερον αὐτῶν χωρὶς ἀλλήλων ἦν. Theaet. 197. D: τὰς μὲν κατ' ἀγέλας οὔσας χωρὶς τῶν ἄλλων. 202. D: χωρὶς λόγου cet. Soph. 238. B: (πῶς ἄν τις λάβοι) τὸ μὴ ὂν χωρὶς ἀριθμοῦ; Polit. 290. D: ὥστε ... οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν. Parm. 159. B: χωρὶς μὲν τὸ ἓν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τἄλλα τοῦ ἑνός. Phil. 31. B: λύπης ... χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσαι. 60. C: χωρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες. Pol. V. 464. C: χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι. Tim. 28. A: χωρὶς αἰτίου. 31. B: τρίτου χωρίς. Legg. I. 639. A: αἶγας χωρὶς νεμομένας αἰπόλου. 640. E: δεσπότου ... χωρὶς πρατιόμενον. II. 669. D: διασπῶσιν οἱ

ποιηταὶ ῥυθμὸν ... μέλους χωρίς. VII. 788. D: ὅταν ἐπιῤῥέῃ πόνων χωρὶς πολλῶν cet. 815. B: τὴν ... ἀμφισβητουμένην ὄρχησιν δεῖ πρῶτον χωρὶς τῆς ἀναμφισβητήτου διατεμεῖν. **praeter*, c. genit. artic. et verbo *praeterquam quod*; etiam *quum discesseris a* —. Parm. 131. A: ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο; 140. A: εἴ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ ἓν εἶναι τὸ ἕν. 151. A: ἐπειδὴ ... οὐδὲν ἕτερόν ἐστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός cet. Conv. 173. C: χωρὶς τοῦ οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. 184. B: χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. Pol. VIII. 564. E: χωρίς τινων ὀλίγων. Critia 119. B: ξυνωρίδα χωρὶς δίφρου καταβάτην ... ἔχουσαν. Legg. VII. 814. C: οὐδαμῶς εὔσχημον γίγνοιτ' ἂν τοῦ κακοῦ χωρίς cet. X. 885. A: χωρὶς τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων. Apol. 35. B: χωρὶς δὲ τῆς δόξης ... οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖ εἶναι δεῖσθαι τοῦ δικαστοῦ. Crit. 44. B: χωρὶς ... τοῦ ἐστερῆσθαι τοιούτου ἐπιτηδείου cet. Abs. (germ. *ausserdem*). Legg. XII. 950. C: χωρὶς δὲ μηδαμῶς. Etiam in eo ponitur quod *aliud* vel *diversum est*. Prot. 336. B: χωρὶς γὰρ ἔγωγ' ᾤμην εἶναι τὸ συνεῖναί τε ἀλλήλοις διαλεγομένους καὶ τὸ δημηγορεῖν. Soph. 227. C: τοῦ περὶ τὸ σῶμα χωρὶς ὄν. Phil. 44. A: εἴπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἡ φύσις ἑκατέρου. Lach. 195. A: χωρὶς δήπου σοφία ἐστὶν ἀνδρείας. Euthyd. 284. A: ἓν μὴν κἀκεῖνό γ' ἐστὶ τῶν ὄντων ... χωρὶς τῶν ἄλλων. 289. C: ἐνταῦθα ... χωρὶς μὲν ἡ ποιοῦσα τέχνη, χωρὶς δὲ ἡ χρωμένη. D: ὅτι ... χωρὶς ἡ τοῦ ποιεῖν τέχνη καὶ ἡ τοῦ χρῆσθαι.

χωρισμός, ὁ, *separatio*. Phaed. 67. D: λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.

χῶρος, ὁ, *locus*, *domicilium*. Ax. 371. E: ἔνθα χῶρος ἀσεβῶν. C: εἰς τὸν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται.

χωρῶ, *meo* et *permeo*; *fluo*; *cedo*, *procedo* et *succedo*. Phaed. 113. A: ἐντεῦθεν ... χωρεῖ (ὁ ποταμὸς) κύκλῳ θολερὸς cet. Crat. 402. A: ὅτι πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει. Conv. 202. E: διὰ τοῦτο καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ cet. Ax. 371. A: τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον. Locr. 101. A: ἄχρις ἥπατος χωρέοντες (τοὶ ποροί). Phaed. 109. D: ὡς διὰ τούτου οὐρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωροῦντα. 117. C: ἐμοῦ γε αὐτοῦ βίᾳ καὶ ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα. Ep. VII. 338. B: λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ Σικελίας ὡς cet. 333. A: ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι. Soph. 253. A: τὰ ... φωνήεντα διαφερόντως τῶν ἄλλων οἷον δεσμὸς διὰ πάντων κεχώρηκεν. Legg. III. 684. E: πῇ δή ποτε οὖν ... κακῶς οὕτως αὐτοῖς ἐχώρησεν ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία; Med. Eryx. 398. B: ᾗ ἔμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῶν (v. αὐτῷ). **capio*. Conv. 214. A: πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα (ψυκτῆρα). Hipp. mai. 288. D: τῶν ἓξ χόας χωρουσῶν (χυτρῶν).

Ψ.

ψῖ, τό. Crat. 421. B: τὸ ψῖ ... προςγενόμενον cet. 427. A: (διὰ) τοῦ ψῖ.

ψαλίον, τό, *frenum*. Legg. III. 692. A: οἷον ψαλίον (sic Par. A. et Vat. Ω. Alii ψάλιον. Vulgo ψάλλιον) ἐνέβαλεν αὐτῇ.

ψαλίς, ἡ, *camera* (*Gewölbe*). Legg. XII. 947. D: ψαλίδα προμήκη λίθων προτίμων cet.

ψάλλω, *psallo*. Lys. 209. B: ψῆλαι καὶ κρούειν τῷ πλήκτρῳ.

ψαλτήρ, ὁ, *fidicen*, ψάλτρια, ἡ, *fidicina*. Prot. 347. D: οὔτε ψαλτρίας (ἴδοις ἄν).

ψέγω, *vitupero, reprehendo*. Prot. 346. C: οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω. Gorg. 517. B. Pol. IV. 404. D: ψέγεις ... καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι cet. Crat. 417. E: τοῦτο δὲ πανταχοῦ ψέγει. Pol. II. 366. D. IX. 589. C: οὐδ' εἰδὼς ψέγει ὅ τι ψέγει. Phaedr. 243. C: ἃ ψέγομεν τὸν Ἔρωτα. Polit. 307. E. Legg. VI. 770. E: ψέγετε τοὺς νόμους. Gorg. 483. B: τοὺς ψόγους ψέγουσιν. 492. A. Theaet. 177. B: περὶ ὧν ψέγουσι. Pol. II. 362. E. III. 402. A: τὰ δ' αἰσχρὰ ψέγοι τ' ἂν ὀρθῶς καὶ μισοῖ cet. Legg. I. 638. C. Clit. 410. E: ἵνα μὴ ... τὰ μὲν ἐπαινῶ σε ... τὰ δέ τι καὶ ψέγω. De lege 319. A: ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον. Polit. 283. C: (ἵνα) ψέγωμεν cet. Legg. II. 672. A. Pol. VI. 492. B: ψέγωσι. Phaedr. 236. A: τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν. Pol. III. 400. C: ψέγειν τε καὶ ἐπαινεῖν. IV. 431. A: τοῦτο ... ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν. Legg. I. 632. A. Prot. 346. C: εἴ τις χαίρει ψέγων. Gorg. 510. C: ταὐτὰ ψέγων καὶ ἐπαινῶν. 448. E: ὥσπερ τινὸς ψέγοντος. Legg. VIII. 829. E: ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντά τινας. IX. 876. B: ψέγοντα (δικαστήρια). Pol. VI. 488. D: τὸν ... μὴ τοιοῦτον ψέγοντας ὡς ἄχρηστον. Alc. II. 143. B: οὕτως εἰκῇ ψέγοντας ἄγνοιαν. Phaedr. 247. D: τὸ μὲν ἔψεγε, τὸ δ' ἐπῄνει. Pol. IX. 582. E. Legg. I. 629. D: ἔψεξας. Pol. II. 366. E: οὐδεὶς πώποτε ἔψεξεν ἀδικίαν. Phaedr. 240. B: καί τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν. Legg. I. 634. C: ἂν ... τις ἡμῶν περὶ τοὺς ἑκάστων οἴκοι νόμους ψέξῃ τι. 639. A: ὑγιὲς ἄν ποτε ψέξαι καὶ ὁτιοῦν (ἡγούμεθα); VII. 823. C. Polit. 286. E: ψέξαντα μόνον ὡς μακρὰ τὰ λεχθέντα. Legg. VIII. 836. E: ψέξει πᾶς τὴν μαλακίαν. Gorg. 518. D: τούτους αἰτιάσονται καὶ ψέξουσι cet. Legg. I. 639. C: χρηστόν τι ψέξειν. De lege 318. E: ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν ἢ ἐπαινέσεσθαι. Pol. II. 358. A: (ὅτι) πάλαι ὑπὸ Θρασυμάχου ὡς τοιοῦτον ὂν ψέγεται. VI. 494. A: τοὺς φιλοσοφοῦντας ... ἀνάγκη ψέγεσθαι ὑπ' αὐτῶν. IX. 590. A. Legg. V.

731. A: τῷ ἀδίκως ψέγεσθαι. Crat. 419. A: τὸ δὲ ἴσχον καὶ δοῦν ψεγόμενον.

ψέκτης, ὁ, *vituperator*. Pol. IX. 589. C: ὁ δὲ ψέκτης οὐδὲν ὑγιὲς ... ψέγει. Legg. I. 639. C: ἐπαινέτην ἢ ψέκτην κοινωνίας ἡστινοσοῦν.

ψεκτός, ή, όν, *vituperandus*. Crat. 416. D: οὐκοῦν ... ταῦτά ἐστι τὰ ἐπαινετά, ἃ δὲ μή, ψεκτά;

ψελλίζομαι, *balbutio*. Gorg. 485. C: ὅταν ... ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου. B: ψελλιζόμενον καὶ παῖζον (παιδίον). Ib. πρὸς τοὺς ψελλιζομένους.

ψευδής, ὁ ἡ, *mendax*; in re pos. *falsus*. Theaet. 148. B: ὥστε πάλιν αὖ φαίνεται ψευδὴς ὁ Θεόδωρος. Soph. 240. E: λόγος ... ψευδής. Crat. 385. B: οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής; Pol. II. 382. D: ποιητὴς ... ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι. Legg. X. 888. B: ἕν τι μέγα σοι μηνύων οὐκ ἄν ποτε φανείην ψευδής. Hipp. min. 365. B: πολύτροπός τε καὶ ψευδής. 367. A: ὁ ψευδής. Theaet. 161. D: ὀρθὴ ἢ ψευδὴς (δόξα). Phil. 37. B. 38. B. Pol. III. 412. E. Alc. I. 120. D: ὅτι καὶ ψευδής ἐστιν (ἡ οἴησις). Crat. 385. C: τοῦ ψευδοῦς (λόγου) μόριον. Phil. 38. B: ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ. Charm. 158. D: ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω cet. Hipp. min. 365. B: τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις. Prot. 358. C: τὸ ψευδῆ ἔχειν δόξαν καὶ ἐψεῦσθαι περὶ τῶν πραγμάτων cet. Soph. 240. D: τὴν ψευδῆ δόξαν. Phil. 38. A. Legg. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ... ὑμνούντων. XII. 943. D: φοβεῖσθαι τὸ μήτε ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν cet. Phil. 36. C: φόβοι ... ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Pol. VIII. 560. C: ψευδεῖς ... καὶ ἀλαζόνες ... λόγοι τε καὶ δόξαι. Tim. 44. A: τότε ... ψευδεῖς καὶ ἀνόητοι γεγόνασιν. Epin. 986. D: οὐ γὰρ μή ποτε φανῶμεν ψευδεῖς. Phil. 36. C: δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. E: ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί; 40. E: ὡς ἔστι καὶ ψευδῆ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε. Lys. 218. D: ψευδέσιν (λόγοις). Phil. 40. C: ψευδέσιν ... ἡδοναῖς. Pol. II. 378. D: μύθους ... ψευδεῖς συντιθέντες. Legg. XI. 917. A: ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς. Hipp. min. 365. D: τοὺς ψευδεῖς. Phil. 36. C: πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; 40. E. Theaet. 167. D: οὐδεὶς ψευδῆ δοξάζει. Soph. 240. D. Crat. 429. C: ψευδῆ λέγειν. D. Phil. 39. A: ψευδῆ δ' ὅταν ... γράψῃ. Pol. II. 366. C: εἴ τις ἔχει ψευδῆ ἀποφῆναι ἃ εἰρήκαμεν. Legg. XI. 937. C: ψευδῆ ... μαρτυρεῖν. Apol. 18. A: πρὸς τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα. Euthyd. 284. C: ὥστε ... οὐδεὶς ψευδῆ λέγει. Hipp. min. 366. E. 367. C: ψευδῆ καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ λογισμῶν. De iusto 374. B: εἴτε ψευδῆ εἴτε ἀληθῆ λέγει.

ψεύδομαι, *mentior*, *falsum dico*; etiam *fidem fallo* vel *violo*. Gorg. 467. C: ἐπίδειξον ὅτι ψεύδομαι. Conv. 214. E: ὅτι τοῦτο ψεύδομαι. 217. B. Pol. I. 338. B: ψεύδει. Apol.

26. A: *ὥστε σύ γε κατ' ἀμφότερα ψεύδει.* Alc. I. 104. A. Phaedr. 260. E: *ὅτι ψεύδεται.* Lys. 212. E: *ἀλλὰ ψεύδεθ' ὁ ποιητὴς —;* Euthyd. 284. A: *οὐδὲν κατὰ σοῦ ψεύδεται.* Hipp. min. 366. B: *ἄπερ ψεύδονται.* De iusto 374. A: *ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.* Pol. II. 381. E: *καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ μὴ ἡμῖν ψευδέσθωσαν.* Hipp. min. 366. E: *πότερον σὺ ἂν μάλιστα ψεύδοιο —;* Pol. II. 382. D: *πότερον ... ἂν ψεύδοιτο;* IX. 589. C. II. 377. D: *ἐάν τις μὴ καλῶς ψεύδηται.* Legg. XI. 917. A. Phaedr. 273. C: *ἀλλά τι ἄλλο ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶν* cet. Theaet. 171. E. Crat. 431. B. (ubi oppon. *ἀληθεύειν*). Pol. III. 389. B. Legg. XI. 920. E: *οἷς δὴ περὶ τὰ τοιαῦτα οὐ πρέπον ἂν εἴη ψεύδεσθαι.* Prot. 347. A: *περὶ τῶν μεγίστων ψευδόμενος.* Legg. V. 727. D: *φησὶν ... ψευδόμενος.* Conv. 192. A: *φασὶ ... ψευδόμενοι.* Prot. 337. B: *παρὰ δόξαν ψευδομένων.* Pol. III. 414. B: *γενναῖόν τι ἓν (v. εἶναι) ψευδομένους.* Men. 71. D: *ἵνα ἀτυχέστατον ψεῦσμα ἐψευσμένος ὦ.* Soph. 238. C: *ἆρ' οὖν ἐψευσάμην ἄρτι λέγων* cet. Pol. II. 377. E: *οὐ καλῶς ἐψεύσατο.* VI. 489. B. Legg. II. 663. D: *ἔστιν ὅ τι τούτου ψεῦδος λυσιτελέστερον ἂν ἐψεύσατό ποτε —;* Apol. 17. A: *μάλιστα ... αὐτῶν ἓν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν ὧν ἐψεύσαντο.* Hipp. min. 367. A: *οὐδὲ ἀριθμῶν ἂν ψεύσαιτο;* Gorg. 449. B: *μὴ ψεύσῃ.* Legg. XI. 921. A: *τὴν τιμὴν τῶν ἔργων ὀφειλέτω ὧν τὸν ἐκδόντα ψεύσηται.* Pol. I. 331. B: *ψεύσασθαι.* III. 389. C. Ax. 371. C: *ψεύσασθαι μὲν οὖν ἀμήχανον.* Hipp. min. 370. A: *ὅτι ... οὐδαμοῦ φαίνεται ψευσάμενος.* Conv. 215. A: *ἑκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι.* Tim. 51. B: *δυσαλωτότατον αὐτὸ λέγοντες οὐ ψευσόμεθα.* *fallor, erro* (germ. *sich täuschen,* c. genit. *in etwas*). Theaet. 194. A: *πάντῃ ταύτῃ ψεύδεται ἡ διάνοια.* Parm. 133. B: *ὅτι ψεύδεται.* Polit. 278. A: *δόξῃ τε ψεύδονται καὶ λόγῳ.* Theaet. 194. C: *τὸ μὲν γὰρ τἀληθὲς δοξάζειν καλόν, τὸ δὲ ψεύδεσθαι αἰσχρόν.* Pol. II. 382. B: *τῇ ψυχῇ περὶ τὰ ὄντα ψεύδεσθαί τε καὶ ἐψεῦσθαι καὶ ἀμαθῆ εἶναι.* Euthyd. 286. D: *ἦ οὐ τοῦτ' ἂν εἴη ἀμαθία ... τὸ ψεύδεσθαι τῶν πραγμάτων;* Theaet. 200. A: *ὡς εἰδὼς διακείσεται περὶ ὧν ἔψευσται.* Prot. 358. C: *ἐψεῦσθαι περὶ τῶν πραγμάτων.* Pol. II. 382. B. III. 413. A: *τὸ ... ἐψεῦσθαι τῆς ἀληθείας.* Theaet. 195. A: *καλοῦνται ... οὗτοι ἐψευσμένοι ... τῶν ὄντων καὶ ἀμαθεῖς.* Gorg. 499. C: *νῦν δὲ ἐψεύσθην.* Apol. 22. D: *καὶ τούτου μὲν οὐκ ἐψεύσθην.* Menex. 245. C: *τῶν ... ἄλλων ξυμμάχων ἐψεύσθη.* Theaet. 191. B: *ψευσθῆναι.* 199. C: *οὔτε ψευσθεῖσί τινος οὔτε μή.* Soph. 240. E: *εἴπερ ψεύσεταί ποτέ τίς τι καὶ κατὰ βραχύ.*

ψευδόμαρτυρ, ὁ, falsus testis. Gorg. 472. B: *ψευδομάρτυρας κατ' ἐμοῦ πολλοὺς παρασχόμενος.*

ψευδομαρτυρία, ἡ, falsum testimonium. Legg. XI. 937. B: *εἰς τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν διάκρισιν.* Idem est ψευ-

δομαρτύριον; unde *ψευδομαρτυρίου* al. Theaet. 148. B: *ὥστε μοι δοκεῖ ὁ Θεόδωρος οὐκ ἔνοχος τοῖς ψευδομαρτυρίοις ἔσεσθαι.*

ψευδομαρτυρῶ, *falsum do testimonium.* Pol. IX. 575. B: *ψευδομαρτυροῦσι.* Legg. XI. 937. C: *ἐὰν ... τις ἁλῷ δὶς ψευδομαρτυρῶν.*

ψεῦδος, τό, *mendacium, falsum* (subst.). Gorg. 519. B: *τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστι.* Soph. 260. C: *τὸ γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν ἢ λέγειν, τοῦτ' ἐστί που τὸ ψεῦδος ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις γιγνόμενον.* 261. B: *ψεῦδος ὡς ἔστι καὶ περὶ λόγον καὶ περὶ δόξαν.* 266. E: *εἰ τὸ ψεῦδος ὄντως ὂν ψεῦδος* (*φανείη*). Crat. 421. B: *τὸ δὲ ψεῦδος τοὐναντίον τῇ φορᾷ.* Pol. II. 382. C: *οὐ πάνυ ἄκρατον ψεῦδος.* 389. B: (*εἰ*) *ἀνθρώποις χρήσιμον* (*ψεῦδος*) *ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει.* Legg. V. 730. C: *ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον.* XII. 943. E: *ψεῦδος ... αἰδοῖ καὶ δίκῃ νεμεσητὸν κατὰ φύσιν.* Gorg. 525. A: *πάντα σκολιὰ ὑπὸ ψεύδους καὶ ἀλαζονείας.* Soph. 260. C: *ὄντος δέ γε ψεύδους ἔστιν ἀπάτη.* Phil. 38. A: *μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας.* Hipp. min. 370. E: *περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας.* Pol. V. 459. C: *συχνῷ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ κινδυνεύει ἡμῖν δεήσειν χρῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀρχομένων.* Theaet. 150. C: *πότερον εἴδωλον καὶ ψεῦδος ἀποτίκτει τοῦ νέου ἡ διάνοια.* 173. A: *ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι.* Pol. II. 382. A: *τό γε ὡς ἀληθῶς ψεῦδος.* 382. D: *ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος ὅτι μάλιστα.* III. 414. E: *τὸ ψεῦδος λέγειν.* VI. 485. C: *τὸ ... μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος.* VII. 535. E: *ἣ* (*ψυχὴ*) *ἂν τὸ μὲν ἑκούσιον ψεῦδος μισῇ* cet. Legg. XI. 916. E: *ψεῦδος καὶ ἀπάτην.* Pol. III. 414. B: *τίς ... μηχανὴ γένοιτο τῶν ἐν δέοντι γιγνομένων* —; II. 383. A: *μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ.* Adiectivi instar ponitur. Gorg. 505. E: *τὸ ἀληθὲς τί ἐστι περὶ ὧν λέγομεν καὶ τί ψεῦδος.* Crat. 385. C: *οὐ ψεῦδος* (opp. *ἀληθές*); Phil. 37. B: *ὅτι δόξῃ ... ἐπιγίγνεσθον ψεῦδός τε καὶ ἀληθές.* Pol. II. 376. E: *τὸ μὲν ἀληθές* (*λόγων εἶδος*), *ψεῦδος δ' ἕτερον.* Apol. 34. E: *εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτ' οὖν ψεῦδος.* Euthyd. 272. A: *ὁμοίως ἐάν τε ψεῦδος ἐάν τε ἀληθὲς ᾖ.* Theaet. 161. A: *ἀνεμιαῖόν τε καὶ ψεῦδος.* Soph. 261. C: *ἢ παντάπασιν ἀληθῆ μέν ἐστιν ἀμφότερα ταῦτα, ψεῦδος δὲ οὐδέποτε οὐδέτερον.* Theaet. 151. D: *ψεῦδός τε ξυγχωρῆσαι καὶ ἀληθὲς ἀφανίσαι.* Polit. 281. A: *παράδοξόν τε καὶ ψεῦδος ὄνομα λέγει.* Crat. 385. C: *ὄνομα ψεῦδος* (sic codd. pro *ψευδὲς*) *καὶ ἀληθὲς λέγειν.* Ep. VII. 344. B: *τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας.* Def. 414. C.

ψευδουργός, ὁ ἡ, *mendacia confingens.* Soph. 241. B: *ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν καὶ γοήτων τέχνῃ.*

ψευδῶς, *falso.* Phil. 40. D: *τὸ ψευδῶς δοξάζειν.* Clit. 409. E: *ψευδῶς ... ὀνομάζειν αὐτὰς τοὺς οὕτως ὀνομάζοντας.*

ψεῦσμα, τό, *mendacium*. Men. 71. D: ἵνα εὐτυχέστατον ψεῦσμα ἐψευσμένος ὦ.

ψηλαφῶ, *contrecto* et *contrectando quaero* (germ. *herumtappen*). Phaed. 99. B: ψηλαφῶντες ... ὥσπερ ἐν σκότει.

ψῆττα, ἡ, *rhombus* (piscium genus quod os al. in una tantum capitis parte habet). Conv. 191. D: ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆτται.

ψηφίζομαι, *suffragium fero, suffragiis decerno*. Dem. 381. E: οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς κρίνειν ἱκανοὺς ὄντας. 382. D: οἱ ... ψηφιζόμενοι. Apol. 32. B: ἐναντία ἐψηφισάμην. Dem. 382. C: ἃ ἐψηφίσασθε. Gorg. 516. E: Μιλτιάδην ... εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο. Dem. 382. D: περὶ ὧν ἂν ψηφίζωνται. B: τοὺς ψηφισαμένους. Conv. 177. D: οὐδείς σοι ... ἐναντία ψηφιεῖται.

ψήφισμα, τό, *plebis scitum, decretum*. Legg. XI. 920. D: πλὴν ὧν νόμοι ἀπείργωσιν ἢ ψήφισμα. Def. 415. B: ψήφ. δόγμα πολιτικὸν εἴς τινα χρόνον ἀφωρισμένον. Ep. VII. 351. B: τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων. Theaet. 173. D: νόμους ... καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι. De lege 314. B: τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα.

ψῆφος, ἡ, *lapis*. Eryx. 400. A: εἰ ψήφους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. Praec. *calculus quo suffragia feruntur*. Legg. VI. 759. D: οἷς ἂν πλείστη γίγνηται ψῆφος. 765. C: οὓς ἂν καὶ ψῆφος ἡ τῶν δοκιμαζόντων δοκιμάσῃ. IX. 855. D: ἔστω ... φανερὰ ... ἡ ψῆφος τιθεμένη. Dem. 380. A. 318. C: τὸ ... περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε. Legg. VI. 766. B: φερόντων ψῆφον κρύβδην. 767. D: τὴν ... ψῆφον φανερὰν φέρειν. IX. 856. A: ψῆφον ἱερὰν ἕκαστον φέροντα. C: τὴν ψῆφον ... θάνατον φέρειν τὴν πλήθει νικῶσαν. Apol. 34. C: (τάχ᾽ ἂν ... τις) θεῖτο ἂν μετ᾽ ὀργῆς τὴν ψῆφον. Legg. VI. 753. D: οἷς ἂν πλεῖσται γίγνωνται ψῆφοι. 766. B: ᾧ δ᾽ ἂν πλεῖσται ψῆφοι ξυμβῶσι cet. Dem. 381. D. Legg. XII. 946. A: πλήθει τῶν ψήφων ἀποκρίναντας. 948. A: ἐὰν ... ὁ διώκων μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. E: διὰ φορᾶς ψήφων. Apol. 36. A. B: οὐ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Legg. VII. 801. A: νικᾷ γὰρ πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Crat. 437. D: ὥσπερ ψήφους διαριθμησόμεθα τὰ ὀνόματα —; Omiss. Legg. XII. 946. A: ᾧ ἂν ἐλάχισται γένωνται. In univ. *iudicium* vel *sententia*. Pol. V. 450. A: καὶ ἐμὲ ... κοινωνὸν τῆς ψήφου ταύτης τίθετε. Tim. 52. D: παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λογισθεὶς (λόγος). Prot. 330. C: σὺ δὲ τίν᾽ ἂν ψῆφον θεῖο; Phil. 57. A: κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον. Tim. 51. D: ὧδε οὖν τήν γ᾽ ἐμὴν αὐτὸς τίθεμαι ψῆφον. Legg. II. 674. A: οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον. — Etiam *calculus lusorius*, i. e. *latrunculus*. Pol. VI. 487. C: οὐκ ἔχειν ὅ τι λέγω-

σιν ὑπὸ πεττείας. αὖ ταύτης τινὸς ἑτέρας, οὐκ ἐν ψήφοις ἀλλ' ἐν λόγοις.

ψήχω, stringo, demulceo. Legg. II. 666. E: *ψήχων τε καὶ ἡμερῶν.* Tim. 84. C. pro v. *ψυχόμενον* pr. Θ et *γρ.* A. dant *ψηχόμενον*, unus Vat. et Flor. x. *τηκόμενον.*

ψιθυρίζω, susurro. Gorg. 485. D: *βιῶναι μετὰ μειρακίων ἐν γωνίᾳ τριῶν ἢ τεττάρων ψιθυρίζοντα, ἐλεύθερον δὲ ... μηδέποτε φθέγξασθαι.* Euthyd. 276. D: *μικρὸν πρός με ψιθυρίσας.*

ψιλός, ή, όν, nudus, h. e. *non tectus* vel *armatus* et *leviter armatus* (plur. Lat. *velites*), in univ. *nudus* (germ. *bloss, ohne,* v. c. *Werkzeug*), h. e. carens eo quocum coniunctus vel instructus esse solet, et in univ. simplex vel non ornatus (ut oratio prosa al.). Legg. X. 899. A: *αὐτὴ ψιλὴ σώματος οὖσα* (*ἡ ψυχή*). Critia 111. D: *ῥέον ἀπὸ ψιλῆς τῆς γῆς εἰς θάλατταν.* Legg. VIII. 833. A: *ψιλῷ* (opp. *ὅπλα ἔχων*) ... *ἆθλα οὐ θήσομεν.* Menex. 239. C: *ἐὰν ... ἡμεῖς ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ ψιλῷ* (h. e. *oratione prosa*) *κοσμεῖν.* Legg. II. 669. E: *ψιλῇ* (i. q. praec. *ἄνευ ῥημάτων*) *κιθαρίσει τε καὶ αὐλήσει προσχρώμενοι.* Polit. 266. E: *τὴν δίποδα αγέλην πάλιν τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν.* 268. B: *μετά τε ὀργάνων καὶ ψιλῷ τῷ στόματι.* Legg. II. 670. A: *ψιλῷ ... ἑκατέρῳ* (*χρῆσθαι*). IX. 865. B: *εἴτε τῷ ἑαυτοῦ σώματι ψιλῷ εἴτε ὀργάνῳ ἢ βέλει.* Phaedr. 278. C: *ποίησιν ψιλήν* (h. e. *modis carentem musicis*). Polit. 299. E: *ψιλήν* (*ἀριθμητικήν*). Tim. 75. E: *ψιλήν* (*τὴν κεφαλήν*). Critia 112. A: *γῆς* (v. *γῆν*) *αὐτὴν ψιλὴν πεποίηκε.* Polit. 258. D: *τέχναι ψιλαὶ τῶν πράξεων.* Theaet. 165. A: *ἐκ τῶν ψιλῶν λογων* (*ab orationibus*, h. e. *disputandi arte a rebus seiuncta*) *πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἀπενεύσαμεν.* Legg. VI. 756. A: *ψιλῶν ... ἢ τοξοτῶν ... ἡγεμόνας.* Conv. 215. C: *ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταὐτὸν τοῦτο ποιεῖς.* Legg. VIII. 834. C: *ψιλοῖς ... ὅπλων.* IX. 880. A: *ἀμυνέσθω ... ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν.* 865. A: *ψιλοῖς σώμασιν ἢ μετά τινων ὅπλων ἀπομιμουμένων τὴν πολεμικὴν πρᾶξιν.* II. 669. D: *λόγους ψιλοὺς* (*ornatu poëtico carentes*, i. e. *prosos*) *εἰς μέτρα τιθέντες.*

ψιλῶς, simpliciter. Phaedr. 262. C: *ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα.* Legg. VII. 811. E: *ψιλῶς οὕτως ἄνευ τοῦ γεγράφθαι λεγόμενα.*

ψιμύθιον, τό, cerussa. Lys. 217. D: *εἴ τίς σου ξανθὰς οὔσας τὰς τρίχας ψιμυθίῳ* (v. *ψιμμυθίῳ*) *ἀλείψειε* cet.

ψόγος, ὁ, vituperatio. Gorg. 512. D: *καταγέλαστός σοι ὁ ψόγος γίγνεται.* Legg. V. 730. B. XI. 926. D: *τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω.* Prot. 339. B: *ἄνευ ψόγου τετυγμένον* (Simon.). Phil. 29. A: *μετέχωμεν τοῦ ψόγου.* Pol. VI. 492. C: *τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου* (*θόρυβον*). Ib. *ὑπὸ τοῦ τοιούτου ψόγου* cet. Legg. VII. 798. D. Def. 412. C: *εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.* Legg. XI.

917. C: *ἔνοχος ἔστω ψόγῳ προδοσίας τῶν νόμων.* Crit. 47. B: *ἐπαίνῳ καὶ ψόγῳ* cet. Gorg. 492. B: *τὸν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων νόμον τε καὶ λόγον καὶ ψόγον.* Polit. 286. C: *τόν τε ψόγον ἑκάστοτε καὶ ἔπαινον ποιεῖσθαι βραχύτητος* cet. 296. D: *τὸν τῶν τοιούτων ... ψόγων περὶ τῆς τοιαύτης βίας.* Conv. 182. A: *ἐπεὶ οὐ δήπου κοσμίως ... ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον ψόγον ἂν δικαίως φέροι.* Pol. III. 403. C: *ψόγον ἀμουσίας ... ὑφέξοντα.* Legg. I. 639. A. 642. C: *πρὸς τοὺς τὴν πόλιν εἰς ψόγον ἄγοντας.* IV. 411. C: *τὰ δ' αὖ πρὸς ψόγον ἄγοντα.* VII. 823. B: *ἡ μὲν ἔπαινον, ἡ δὲ ψόγον ἔχει.* XII. 957. C: *ὅσοι ... ἐν ποιήμασιν ἔπαινοι καὶ ψόγοι περί τινων λέγονται* cet. Polit. 287. A: *ψόγων καὶ ἐπαίνων μηδὲν φροντίζειν.* Gorg. 483. C: *τοὺς ψόγους ψέγουσιν.* Legg. VIII. 829. C: *ἐγκώμιά τε καὶ ψόγους ποιεῖν ἀλλήλοις.* Crit. 47. B.

ψοφοδεής, ὁ ἡ, timidus. Phaedr. 257. D: *εἰ αὐτὸν οὕτως ἡγεῖ τινὰ ψοφοδεᾶ.*

ψόφος, ὁ, strepitus. Theaet. 203. B: *ψόφος τις μόνον (τὸ σίγμα).* Ib. *τοῦ ... βῆτα οὔτε φωνὴ οὔτε ψόφος.* Conv. 212. C: *τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν.* 189. A: *εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμεῖ τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν.* Pol. III. 397. A: *ψόφους ἀνέμων* cet. 413. D: *ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί.* Legg. II. 669. D.

ψοφῶ, strepo. Crat. 430. A: *ψοφεῖν ἔγωγ' ἂν φαίην τὸν τοιοῦτον.* Pol. III. 396. D: *ποταμοὺς ψοφοῦντας.*

ψυκτήρ, ὁ, vas vinum refrigeratum continens. Conv. 213. E: *φέρε ... τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον.*

ψῦξις, ἡ, refrigeratio. Phil. 32. A: *(ἡ) κατὰ φύσιν ... πάλιν ἀπόδοσίς τε καὶ ψῦξις (v. ψύξις) ἡδονή.* Tim. 76. C: *τῇ πιλώσει τῆς ψύξεως.* 85. D: *ἐν ψύξει ... ὄντος (αἵματος).* 59. A: *τὴν ... τοῦ πυρὸς ἀπαλλαγὴν ψῦξιν (εἶναι προσεῤῥήθη).* Theaet. 156. B: *ψύξεις.* Epin. 988. C: *θερμότητι καὶ ψύξεσι.* Legg. X. 897. A: *(εἰς) θερμότητας, ψύξεις* cet.

ψυχαγωγία, ἡ, animi ductus vel *commotio.* Phaedr. 261. A: *ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —;* 271. C: *ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὖσα.*

ψυχαγωγικός, ή, όν, animum flectens vel *commovens.* De lege 321. A: *ἔστι δὲ τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατόν τε καὶ ψυχαγωγικώτατον ἡ τραγῳδία.*

ψυχαγωγῶ, animum allicio, evoco. Legg. X. 909. B: *τοὺς ... τεθνεῶτας φάσκοντες ψυχαγωγεῖν.* In univ. *allicio* vel *pellicio.* Legg. X. 909. B: *(ὅσοι ἂν) καταφρονοῦντες ... τῶν ἀνθρώπων ψυχαγωγῶσι μὲν πολλοὺς τῶν ζώντων* cet.

Tim. 71. A: (εἰ) ὑπὸ ... εἰδώλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο.

ψυχάριον, τό, *animula*. Theaet. 195. A: ἐάν που σμικρὸν ᾖ τὸ ψυχάριον. Pol. VII. 519. A: ὡς δριμὺ ... βλέπει τὸ ψυχάριον cet.

ψυχεμπορικός, ή, όν, fem. ψυχεμπορική (τέχνη), *rerum ad animum pertinentium mercatus*. Soph. 224. B: τῆς ... ψυχεμπορικῆς ταύτης cet.

ψυχή, ἡ, *anima* (vitae fons ac principium; unde ψυχή etiam *vita*) et *animus* tam intelligens (unde ψυχή est *intelligentia, ratio, mens*) quam cupiens (hinc ψυχή etiam *cupiditas* vel *desiderium*); *ingenium*. Prot. 313. A: τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται. Phaedr. 245. C: ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. 246. A: ἐξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη. B: πᾶσα ἡ ψυχὴ παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου. 249. B: ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται. E: πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα. Phaed. 65. C: ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχή. 70. B: ὡς ἔστι ... ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου. Crat. 399. D: ὡς τοῦτο (ἡ ψυχὴ) ... ὅταν παρῇ τῷ σώματι αἴτιόν ἐστι τοῦ ζῆν αὐτῷ, τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναψῦχον. Pol. VI. 496. B: ἐν σμικρᾷ πόλει ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ. Legg. V. 726. A: πάντων ... τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον. X. 896. A: ἐπειδή γε ἀνεφάνη (ψυχὴ) μεταβολῆς τε καὶ κινήσεως ἁπάσης αἰτία ἅπασιν. Hipp. min. 375. B: ἡ κιθαριστικωτέρα (ψυχὴ) cet. Ax. 365. E: ἡμεῖς μὲν γάρ ἐσμεν ψυχή, ζῷον ἀθάνατον cet. Phaedr. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον. 246. E: τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα. 247. C: ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῳ θεατὴ νῷ. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομή. Pol. II. 366. C: ᾧ τις δύναμις ὑπάρχει ψυχῆς ἢ χρημάτων cet. III. 400. D: οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται (ὁ λόγος); VII. 519. B: τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. 533. D: τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. Legg. IX. 873. E: ἐὰν ... ἄψυχόν τι ψυχῆς ἄνθρωπον στερήσῃ. Hipp. mai. 300. C: πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ τῆς ψυχῆς. Parm. 132. A: ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς. Pol. I. 353. E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τῇ δὲ ἀγαθῇ cet. VI. 484. C: μηδὲν ἐναργὲς ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντες παράδειγμα. VIII. 553. B: εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν cet. IX. 590. A: ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη. Prot. 312. B: ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρὶ ... σοφιστῇ. Phaed. 94. B: ἔσθ' ὅ τι ἄλλο λέγεις ἄρχειν ἢ ψυχήν, ἄλλως τε καὶ φρόνιμον; Crat. 400. A: νοῦν τε καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν (τὴν τῶν ἄλλων ἁπάντων φύσιν; unde B: φυσέχην, i. e. ψυχήν). Pol. I. 345. B: ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ τὸν λόγον; V. 454. D: ἰατρικὸν τὴν ψυχὴν ὄντα.

VI. 486. B: *ψυχὴν σκοπῶν φιλόσοφον καὶ μή.* D: *ἐπιλήσμονα … ψυχήν.* VII. 535. D: *οὐκοῦν καὶ πρὸς ἀλήθειαν … ἀνάπηρον ψυχὴν θήσομεν —;* VIII. 545. C: *πάλιν εἰς τυραννικὴν ψυχὴν βλέποντες.* Legg. IX. 869. B: *τὴν τοῦ γεννήτου ψυχὴν συλήσας.* XII. 959. A: *ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν, ἐν αὐτῷ τε τῷ βίῳ τὸ παρεχόμενον ἡμῶν ἕκαστον τοῦτ' εἶναι μηδὲν ἀλλ' ἢ τὴν ψυχήν.* B: *τὸν δὲ ὄντα ἡμῶν ἕκαστον ὄντως ἀθάνατον εἶναι, ψυχὴν ἐπονομαζόμενον.* Hipp. min. 375. A: *ψυχὴν κεκτῆσθαι ἵππου.* Phaed. 70. C: *εἴτε … ἐν Ἅιδου εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τελευτησάντων τῶν ἀνθρώπων.* Phaedr. 250. B: *ὅσα ἄλλα τίμια ψυχαῖς.* Pol. VI. 491. B: *οὐκοῦν … καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω φῶμεν τὰς εὐφυεστάτας κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας διαφερόντως κακὰς γίγνεσθαι;* Tim. 22. B: *νέοι ἐστὲ … τὰς ψυχὰς πάντες.* Orationem fere amplificat. Conv. 192. C: *ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἡ ψυχὴ δήλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν.* Hipp. mai. 296. D: *ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο … ὃ ἐβούλετο ἡμῶν ἡ ψυχὴ εἰπεῖν* cet. Legg. II. 672. B: *ὡς … διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην.* Hipp. min. 364. A: *οὕτως εὔελπις ὢν περὶ τῆς ψυχῆς εἰς σοφίαν.* Legg. IX. 873. A: *ὥστε πατρὸς ἢ μητρὸς … ψυχὴν τολμῆσαι ἀποστερεῖν σώματος.* Pol. II. 365. A: *τί οἰόμεθα ἀκουούσας νέων ψυχὰς ποιεῖν —;*

ψῦχος, τό, frigus (germ. *Kälte* et *Kühle*). Tim. 85. D: *μετὰ τοῦ περιεστῶτος αὐτὸ ψύχους.* Eryx. 401. E. Conv. 220. D: *ἅμα μὲν ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον.* Epin. 976. A: *ψύχει καὶ καύματι ἀκαίρῳ.* Tim. 94. C: *ψῦχος* (v. *ψύχος*) *κατὰ πᾶν τὸ σῶμα παρέξειν οἰκεῖον.*

ψυχρός, ά, όν, frigidus. Phaed. 96. B: *τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν.* Conv. 186. D. Tim. 62. B: *ψυχρὸν … τὸ πάθος.* Locr. 100. E: *τὸ … ψυχρὸν παχυμερέστερον* cet. Phaedr. 230. B: *μάλα ψυχροῦ ὕδατος* (*πηγή*). Phaed. 86. B: *ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ.* Pol. IV. 437. D: *θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ.* E. Critia 117. A: *τοῦ ψυχροῦ … νάματος.* Soph. 243. B: *θερμὸν … ψυχρῷ συγκεραννύμενον.* Phil. 32. D. Theaet. 152. B: *τὸ πνεῦμα ψυχρόν.* Soph. 242. D: *θερμὸν καὶ ψυχρόν.* Critia 113. E: *ψυχρόν* (*ὕδωρ*). Lys. 215. E: *τὸ … ψυχρὸν θερμοῦ* (*ἐπιθυμεῖν*). Conv. 188. A: *τά τε θερμὰ καὶ τὰ ψυχρά.* Tim. 33. A. 67. D: *τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς.* Legg. X. 889. B. Pol. IV. 438. C: *τὰ θερμὰ πρὸς τὰ ψυχρὰ … ἆρ' οὐχ οὕτως ἔχει;* Phil. 24. D: *τὸ ψυχρότερον.* B: *θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι.* Ib. (*ἐν*) *τῷ ψυχροτέρῳ.* — Trop., ut Lat. *frigidus.* Legg. VII. 802. D: *ψυχρὰν καὶ ἀηδῆ τὴν ταύτης ἐναντίαν* (*μοῦσαν*) *εἶναί φησιν.* Euthyd. 284. E: *τοὺς γοῦν ψυχροὺς ψυχρῶς λέγουσί τε καὶ φασι διαλέγεσθαι.*

ψυχρότης, ἡ, frigus. Pol. IV. 437. E: *ἐὰν … ψυχρότης* (*τῷ δίψει προσῇ*). Locr. 102. C. 100. D: *ψυχρότατα.*

ψυχρῶς, *frigide.* Euthyd. 284. E.

ψύχω, *refrigero.* Phaedr. 268. B: *ψύχειν* (opp. *θερμαίνειν*). Pol. I. 335. D: *οὐ γὰρ θερμότητος ... ἔργον ψύχειν.* Tim. 70. C: *ψύχουσα.* 46. D: *ψύχοντα καὶ θερμαίνοντα.* Pass: *refrigeror, frigesco*; etiam *exstinguor.* Tim. 79. E: *τὸ δ' ἐξιὸν ψύχεται.* Phaed. 118: *ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο.* Phil. 46. C: (*ὁπόταν τις*) *θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται.* Tim. 82. A. Phaed. 71. B: *ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι.* Theaet. 186. D. Tim. 88. D: *ψυχομένου* (*τοῦ σώματος*). 74. B: *πάλιν ψυχομένην.* Phaed. 118: *ἤδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα.* Critia 120. B: (*ἐπεὶ*) *τὸ πῦρ ἐψυγμένον τὸ περὶ τὰ θύματα εἴη.* Tim. 60. D: *ὅταν ψυχθῇ* (*γῆ*). 76. C: *θρὶξ ψυχθεῖσα.*

ψώρα, *ἡ*, *scabies.* Phil. 46. A: *τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν.* D.

ψωρῶ, *scabie laboro.* Gorg. 494. C: *ψωρῶντα* (v. *ψωριῶντα*) *καὶ κνησιῶντα.*

Ω.

ὦ, *τό.* Crat. 393. D: (*τοῦ*) *ὦ.* 420. B: *τῷ γὰρ οὖ* (v. o) *ἀντὶ τοῦ ὦ ἐχρώμεθα.* Ib. *διὰ τὴν τοῦ ὦ ἀντὶ τοῦ οὖ μεταλλαγήν.* Theaet. 203. C: *ἐπὶ δυοῖν, σῖγμα καὶ ὦ.* Phaedr. 244. D: *τὸ* (al. *τῷ*) *ὦ σεμνύνοντες.* *ὦ* in appellatione ponitur (ut Phaedr. init. *ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ* cet. Prot. 314. D: *ὦ ἄνθρωποι.* al. Similiter *ὦ Ζεῦ καὶ θεοί* Prot. 310. D. *ὦ πρὸς θεῶν* Soph. 221. D. Pol. IV. 425. C. *ὦ πρὸς Διός* V. 459. A. al.), etiam interponitur. Euthyd. 271. E: *θαύμασι' ὦ* (al. *θαυμάσι', ὦ*) *Κρίτων.* Etiam simpliciter nomina ponuntur. Prot. 358. A: *ὑμᾶς ... ἐρωτῶ, Ἱππία τε καὶ Πρόδικε.* Phaedr. 261. A: *πάριτε δή, θρέμματα γενναῖα.* 264. A. Gorg. 489. A: *μὴ φθόνει μοι ἀποκρίνασθαι τοῦτο, Καλλίκλεις.* 518. C: *ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν* cet. Soph. 220. D: *τί τις ἄν, Θεαίτητε* (v. *ὦ Θεαιτ.*), *εἴποι κάλλιον;* Phil. 21. A: *δέξαιο ἄν, Πρώταρχε, σὺ* (v. *σύ, Πρωτ.*) *ζῆν ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;* Conv. 218. C: *Σώκρατες, καθεύδεις;* Euthyd. 293. D. 294. B. al. Contra *ὤ* mirantis et irridentis est. Prot. 309. D: *ὢ τί λέγεις;* Phaedr. 227. C: *ὢ* (v. *ὦ*) *γενναῖος, εἴθε γράψειεν.*

ὧδε, *sic, ita.* Prot. 322. C: *νενέμηνται δὲ ὧδε εἷς ἔχων* cet. Theaet. 172. B: *ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσι.* Crat. 391. A: *ἀλλὰ δοκῶ μοι ὧδε ἂν μᾶλλον πεισθήσεσθαί σοι, εἴ μοι δείξειας* cet. Pol. I. 349. C: *ὧδε δὴ λέγωμεν.* III. 393. D: *εἶχε δ' ἂν ὧδέ πως.* VI. 507. A: *ἀλλ' ὧδε σκόπει· ἔστιν ὅτι* cet. VII. 523. C: *ὧδε δὲ ἃ λέγω σαφέστερον*

εἴσει. VIII. 564. C: ὧδε τοίνυν ... λάβωμεν. Tim. 51. D: ὧδε οὖν τήν γ' ἐμὴν αὐτὸς τίθεμαι ψῆφον. Legg. V. 742. C. al. Etiam est *hinc* vel *inde* (Prot. 342. D: γνοίητε δ' ἂν ὅτι ἐγὼ ταῦτα ἀληθῆ λέγω ... ὧδε.) et *huc*. Prot. 328. D: ὅτι προὔτρεψάς με ὧδε ἀφικέσθαι. Att. ὡδί. Prot. 353. C: εἴποιμ' ἂν ἔγωγε πρὸς αὐτοὺς ὡδί. Gorg. 477. C. Alc. II. 142. E. Lys. 214. A. al.

ᾠδή, *cantus; carmen* (praec. lyricum). Legg. II. 654. B: χορεία γε μὴν ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν. Conv. 197. E: καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα, ἣν ᾄδει cet. Pol. III. 398. C: τὸ περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν. 411. A: γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. IV. 424. C: τρόπον ᾠδῆς νέον. Legg. III. 700. B: εἶδος ᾠδῆς. IV. 722. D: κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς. Phaedr. 278. C: ἐν ᾠδῇ. Crat. 405. D: περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν ἣ δὴ συμφωνία καλεῖται. Pol. III. 404. D: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. Legg. XII. 947. C: εὐδαιμονίζοντας ᾠδῇ. Pol. II. 670. A: πλὴν ὅσον ὑπὸ ὀρχησίν τε καὶ ᾠδήν. Legg. VII. 799. A: ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν θύμασιν ἑκάστοις ἣν ᾠδὴν δεῖ ἐφυμνεῖσθαι. 816. D: κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδήν. Alc. I. 108. A: κιθαρίζειν ... πρὸς τὴν ᾠδήν. Legg. II. 659. E: παιδιαί τε καὶ ᾠδαὶ καλεῖσθαι καὶ πράττεσθαι. Pol. III. 399. C: ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. Legg. II. 654. A: ᾠδαῖς τε καὶ ὀρχήσεσιν ἀλλήλους ξυνείροντας. 664. A: ἔν τε ᾠδαῖς καὶ μύθοις καὶ λόγοις. VII. 800. E: ταῖς ἐπικηδείοις ᾠδαῖς. 816. A: εἴτ' ἐν ᾠδαῖς εἴτ' ἐν λόγοις. Lys. 206. B. Phaedr. 245. A: κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν. Legg. II. 665. D: πᾶς ... γιγνόμενος πρεσβύτερος ὄκνου πρὸς τὰς ᾠδὰς μεστός. VII. 799. E: νόμους τὰς ᾠδὰς ἡμῖν γεγονέναι. VIII. 835. A: κατὰ λόγον καὶ κατ' ᾠδὰς καὶ καθ' ἁρμονίας cet. Menex. 239. C: ἐς ᾠδάς τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτὰ θεῖναι πρεπόντως τῶν πραξάντων.

ὡδί, vid. ὧδε.

ὠδίνω, *parturio*; etiam trop., ut Lat. Theaet. 148. E: ὠδίνεις γάρ ... διὰ τὸ μὴ κενός, ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι. 210. B: ἦ οὖν ἔτι κυοῦμέν τι καὶ ὠδίνομεν ... περὶ ἐπιστήμης —; 151. A: ὠδίνουσι. B: ὠδίνειν τι κυοῦντα ἔνδον. Pol. III. 395. E: κάμνουσαν ... ἢ ἐρῶσαν ἢ ὠδίνουσαν (γυναῖκα).

ὠδίς, ἡ, *dolor parturientis* et in univ. *dolor vehemens*. Ep. II. 313. A: ἡ περὶ τούτου ὠδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη. Conv. 206. E: διὰ τὸ μεγάλης ὠδῖνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα (τὸ καλόν). Pol. VI. 490. B: καὶ οὕτω λήγοι ὠδῖνος. Theaet. 151. A: ταύτην ... τὴν ὠδῖνα ἐγείρειν τε καὶ ἀποπαύειν ἡ ἐμὴ τέχνη δύναται. Pol. IX. 574. A: μεγάλαις ὠδῖσί τε καὶ ὀδύναις ξυνέχεσθαι. Theaet. 149. C: ἐγείρειν ... τὰς ὠδῖνας καὶ μαλθακωτέρας ... ποιεῖν. Tim. 84. E: τὰς αὐτὰς ... ὠδῖνας (v. ὀδύνας) παρέσχε. 86. C: πολλὰς μὲν ... ὠδῖνας (v. ὀδύνας), πολλὰς δ' ἡδονὰς κτώμενος ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις

καὶ τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα τόκοις. Legg. IV. 717. C: *ὠδῖνας παλαιὰς ἐπὶ νέοις δανεισθείσας ἀποδιδόντα παλαιοῖς* cet.

ᾠδός, ὁ, cantor. Phaedr. 262. D: *οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί.* Legg. II. 670. C: *τοῖς ᾠδοῖς.* VII. 800. E: *χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς.* 812. B: *τοὺς τοῦ Διονύσου ... ᾠδούς.*

ὠθῶ, pello, trudo; deturbo vel *deiicio.* Pol. VIII. 553. B: *εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ* (*praecipitem deiicit*, h. e. *praecipitat*) *ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν* cet. Tim. 79. B: *τὸ πλησίον ἐκ τῆς ἕδρας ὠθεῖ.* Legg. X. 899. A: (*ὡς*) *ὠθεῖ βίᾳ σώματι σῶμα.* Pol. VIII. 560. D: *τὴν ... αἰδῶ ... ὠθοῦσιν ἔξω ἀτίμως φυγάδα.* Crat. 401. D: *τὸ ... αἴτιον καὶ τὸ ἀρχηγὸν αὐτῶν εἶναι τὸ ὠθοῦν.* Charm. 155. C: *ἕκαστος ... ἡμῶν τῶν καθημένων ξυγχωρῶν τὸν πλησίον ὤθει σπουδῇ* cet. Tim. 60. C: *τὸν ... πλησίον ἔωσεν ἀέρα.* 92: *εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ἔωσαν ἀνάπνευσιν.* Phaedr. 229. C: *αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι.* Pol. III. 415. C: *ὤσουσιν εἰς δημιουργούς.* Phil. 62. C: *ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος.* Tim. 59. A: *ὠθούμενος ὁ πλησίον ἀήρ.* 58. E: *ὑπὸ τοῦ πλησίον ἀέρος ὠθούμενον.* Euthyd. 294. D: *ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι.* Tim. 57. B. *παντάπασιν ὠθούμενα.* 60. C: *ὠσθείς.*

ὠκύτης, ἡ, festinatio. Ax. 364. C: *ὠκύτητος δεῖ.*

ὤμοι, heu mihi! Pol. III. 388. C. (Hom.).

ὠμηστής, ὁ, cruda comedens. Ion. 538. D. (Hom.).

ὦμος, ὁ, humerus. Pol. V. 449. B: *λαβόμενος τοῦ ἱματίου ἄνωθεν αὐτοῦ παρὰ τὸν ὦμον.* X. 613. C: *τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες.*

ὠμός, ή, όν, rudis; crudelis, immanis. Ax. 369. A: *δῆμος γὰρ ... ὠμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον.* Legg. IV. 718. D: *μὴ παντάπασιν ὠμῆς ψυχῆς λαβόμενα.* VII. 823. E: *θηρευτὰς ὠμοὺς καὶ ἀνόμους.* Crat. 395. B: *ἃ πρὸς τὸν Θυέστην ὡς ὠμὰ διεπράττετο.* Ep. I. 309. A: *ἤδη γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπρᾶχθαι.*

ὠνή, ἡ, emtio. Pol. VII. 525. C: *οὐκ ὠνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους μελετῶντας.* Legg. VIII. 850. B. XI. 915. D. Prot. 314. A: *ἐν τῇ τῶν μαθημάτων ὠνῇ.* Ib. *ὥστε ἐν τῇ ὠνῇ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος.* Soph. 223. D: *ὠνῇ καὶ πράσει.* Pol. II. 371. D: *τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονοῦντας.* Legg. VIII. 849. B: *ὠνὴν ποιείσθωσαν ... ἱκανήν.* XI. 915. E.

ὠνητής, ὁ, emtor. Eryx. 394. E: *τούτου ... μὴ εἶναι ὠνητάς.*

ὠνητός, ή, όν, emtus. Pol. VIII. 544. D: *ὠνηταὶ βασιλεῖαι.* Legg. VIII. 841. D: *ὠνηταῖς εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν τρόπῳ κτηταῖς* (*γυναιξί*). Polit. 289. D: *τοὺς ὠνητούς* (*ὑπηρέτας*).

ὤνιος, α, ον, venalis. Legg. VIII. 848. A: *ὤνιον ... ἔστω.* 849. A: *τῶν ὠνίων.* E.

ὠνοῦμαι, emo. Legg. VIII. 849. C: *μήτε τις πωλείτω μήτε ὠνείσθω παρὰ τοιούτου μηδεὶς μηδενός.* D. Prot. 313. E: *ἀσφαλές σοι ὠνεῖσθαι μαθήματα καὶ παρὰ Πρωταγόρου καὶ παρ' ἄλλου ὁτουοῦν.* Legg. V. 741. B: *μὴ ἀτιμάσητε τῷ ὠνεῖσθαι καὶ τῷ πωλεῖν πρὸς ἀλλήλους.* VIII. 849. B. C. Soph. 224. D: *τὰ μὲν ὠνούμενος* cet. Legg. VIII. 845. A. Prot. 313. D: *οἱ ὠνούμενοι παρ' αὐτῶν.* Pol. II. 371. B: *πωλοῦντες καὶ ὠνούμενοι.* VIII. 555. C. Pass. Phaed. 69. B: (*μὴ*) *τούτου ... πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ᾖ.* Pol. VIII. 563. B: *ὅταν δὴ οἱ ἐωνημένοι μηδὲν ἧττον ἐλεύθεροι ὦσι τῶν πριαμένων.* Ax. 366. C: *τὰ μὲν ... διμοίρου ἐωνημένα.* Legg. VIII. 850. A: *τὸ ... ὠνηθὲν ἢ πραθέν* cet. Soph. 224. A: *ἔνθεν μὲν ὠνηθεῖσαν, ἑτέρωσε δὲ ἀγομένην καὶ πιπρασκομένην* (*μουσικήν*). — Verb. Legg. VIII. 849. C: *ὅσα πρατέα ἑκάστοις ἢ ὠνητέα αὐτοῖς* (*αὖ τοῖς?*) *δεομένοις.*

ᾠόν, τό, ovum. Conv. 190. E: *ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ ταῖς θριξὶν* (*τέμνοντες*).

ὥρα, ἡ, tempus definitum, praec. *anni tempus; tempestas* et *coelum* (nos: *Clima*). Prot. 344. D: *χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα.* Pol. VI. 491. D: *μηδ' ὥρας μηδὲ τόπου* (*τυχόν*). Legg. VI. 760. D. XII. 952. E: *ἔτους ὥρᾳ* (*aestate*). Phaedr. 229. A: *τήνδε τὴν ὥραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας.* Legg. VI. 760. D: *κατὰ μίαν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ.* Crat. 410. C: *αἱ ὧραι ... ὅραι ... εἰσὶ διὰ τὸ ὁρίζειν χειμῶνάς τε καὶ θέρη* cet. Ib. *ὁρίζουσαι δὲ δικαίως ἂν ὅραι καλοῖντο.* Phil. 26. A: *ὧραί τε καὶ ὅσα καλὰ πάντα ἡμῖν γέγονε.* Legg. VII. 809. D. Epin. 976. A. Ax. 371. C: *ἔνθα ἄφθονοι ... ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι.* Polit. 272. A: *τὸ ... τῶν ὡρῶν αὐτοῖς ἄλυπον ἐπέκρατο.* Crat. 408. E: *ὡρῶν καὶ ἐνιαυτοί.* Conv. 188. A: *ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις.* Pol. VI. 488. D: *ἐνιαυτοῦ καὶ ὡρῶν.* Tim. 24. C: *τὴν εὐκρασίαν τῶν ὡρῶν ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα.* Legg. VI. 782. A: *στροφὰς ὡρῶν παντοίας.* X. 886. A: *τὰ τῶν ὡρῶν διακεκοσμημένα καλῶς οὕτως.* 899. B. Locr. 97. C: *ὡρᾶν περίοδοι.* Pol. VIII. 563. E: *ἐν ὥραις τε καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι.* Tim. 75. E: *διὰ τὴν ἐν ταῖς ὥραις ἐφ' ἑκάτερον ὑπερβολήν.* Legg. VII. 797. D: *ἐν ὥραις πάσαις.* X. 906. C: *ἐν ... ὥραις ἐτῶν καὶ ἐνιαυτῶν λοιμόν.* Prot. 321. A: *πρὸς τὰς ἐκ Διὸς ὥρας εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο.* Phaed. 111. B: *τὰς ... ὥρας αὐτοῖς κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε* cet. Phil. 30. C: *ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας.* Conv. 188. A: *περὶ τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας.* B. Pol. VI. 516. B: *ὁ τάς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτούς.* VII. 527. D: *τὸ ... περὶ ὥρας εὐαισθητοτέρως ἔχειν καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν.* Critia 111. E: *ὥρας μετριώτατα κεκραμένας.* Legg. VI. 761. C: *καθ' ἑκάστας τὰς ὥρας.* IX. 865. E: *ὑπεξελθεῖν ... τὰς ὥρας πάσας τοῦ ἐνιαυτοῦ.* 906. A: *γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εὐωθυίας ὥρας χαλε-*

πὰς διὰ φόβων προςδεχομένοις. Epin. 977. B: *ὅπῃ ... ὥρας τε καὶ τροφὴν πᾶσι παρέχεται.* 985. E: *ἐνιαυτῶν ὥρας.* Etiam *dies* (Legg. VI. 784. A: *ἑκάστης ἡμέρας ξυλλεγόμεναι μέχρι τρίτου μέρους ὥρας.*) et *annus.* Ep. VII. 346. C: *εἰς δὲ ὥρας* (*ad annum*, nos: *übers Jahr*) *ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα.* **tempus* in univ. Prot. 361. E: *νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι.* 362: *καὶ γὰρ ἐμοὶ ... ἰέναι πάλαι ὥρα.* Theaet. 145. B. Soph. 241. B. Phil. 62. E. Pol. V. 462. E: *ὥρα ἂν εἴη ... ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν.* Euth. 15. E: *καί μοι ὥρα ἀπιέναι.* Apol. 42. A. Crit. 46. A: *οὐδὲ βουλεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλεῦσθαι.* Men. 100. B. Epin. 987. A: *διὰ τὸ κάλλος τῆς θερικῆς ὥρας.* De lucri cup. 225. C: *ἐν ὁποίᾳ ἄξια φυτευθῆναι καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ.* Legg. II. 669. D: *ὥραν τῆς τέρψιος* (ex Orph.). VIII. 844. D: *πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν* cet. Etiam *tempus* vel *opportunum*, h. e. *opportunitas, commodum:* Def. 484. C: (*αἴσθησις*) *ψυχῆς διὰ σώματος εἰςάγγελσις εἰς ὥρας ἀνθρώπων.* vel *importunum*, ut Lat. *tempestas*, h. e. *malum*, *morbus* al. Ax. 364. B: *ἔκ τινος ὥρας αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει.* **tempus florens, flos aetatis; pulchritudo.* Phaedr. 234. A: *οἳ τῆς σῆς ὥρας ἀπολαύσονται.* Ib. *παυσάμενοι* (si sanum) *τῆς ὥρας.* Conv. 219. C: *κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας.* Legg. VIII. 837. B: *τοῦ μὲν κελεύοντος τῆς ὥρας ἅπτεσθαι* cet. C: (*ὁ*) *τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν.* Alc. I. 131. E: *τὰ ... σὰ λήγει ὥρας, σὺ δ' ἄρχει ἀνθεῖν.* Phaedr. 240. D: *ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ.* Phaed. 80. C: *ἐὰν μέν τις καὶ χαριέντως ἔχων τὸ σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ* cet. Conv. 217. A: *ἡγούμενος ... αὐτὸν ἐσπουδακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ* cet. Pol. V. 474. D: *πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ.* E: *ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ.* 475. A: *τῶν ἀνθούντων ἐν ὥρᾳ.* Men. 76. B: *ἅτε τυραννεύοντες ἕως ἂν ἐν ὥρᾳ ὦσι.* Polit. 270. E: *πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν.* Etiam *matura aetas* vel *pubertas.* Tim. 91. C: *ὅταν ἄκαρπον παρὰ τὴν ὥραν χρόνον πολὺν γίγνηται.* Critia 113. D: *ἤδη ... εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης.*

ὡραῖος, α, ον, *tempestivus*, *maturus*, praec. de fructibus. Legg. VIII. 847. E: *οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν, οἷσι δὴ καὶ τὰ ἅπαντα ἀκολουθείτω τὰ ἄλλα ὡραῖα νεμόμενα.* 845. E: *περὶ ... ξυγκομιδῆς τῶν ὡραίων ἁπάντων.* Critia 118. E: *ᾗ ... καὶ τἄλλα ... ὡραῖα πλοίοις κατεκομίζοντο.* **aetate florens.* Pol. IX. 574. C: *ἕνεκα ὡραίου νεωστὶ φίλου γεγονότος.* X. 601. B: *τοῖς τῶν ὡραίων προςώποις, καλῶν δὲ μή.* *Iustus* verti potest Critia 116. C: *ἔνθα ... ὡραῖα ἀπετέλουν ἱερὰ ἐκείνων ἑκάστῳ.*

ὡς, Lat. est *ut*, *quam* et *quod* (germ. *wie*, *dass* et *weil*). I. *ut*, *quomodo*, *quemadmodum.* Prot. 312. B: *ὡς τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν ἐλεύθερον πρέπει.* Phaedr. 274. A: *οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς.* Ib. *ὡς ὁ λόγος φησίν.* Phaed. 63. B: *ὡς αὐτὸς ὁμο-*

λογεῖς. 92. E: ὡς ἐμαυτὸν πείθω. Phil. 15. C: ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν. Conv. 198. D: οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὁτιοῦν. Pol. I. 331. A: ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. IV. 423. D: ὡς δόξειεν ἄν τις. V. 464. B: πρὸς μέρος αὐτοῦ ... ὡς ἔχει. X. 619. E: τὴν θέαν ἀξίαν εἶναι ἰδεῖν, ὡς ἕκασται αἱ ψυχαὶ ᾑροῦντο τοὺς βίους. VII. 530. C: ὡς νῦν ἀστρονομεῖται. Legg. III. 691. D. Sic ὡς ἔοικε, ὡς τὸ εἰκός et ὥς γε τὸ εἰκός, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ al. Cum genit. Gorg. 507. D: ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν. Pol. II. 365. A: ὡς ἄνθρωποι καὶ θεοὶ περὶ αὐτὰ ἔχουσι τιμῆς. Legg. XI. 917. B. XII. 966. E: ὡς ἔχει τάξεως. Cum part. ἄν et coni. *prout*. Crat. 424. E: ὡς ἂν ... δοκῇ ἑκάστῃ ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου. Conv. 181. A: ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη. Legg. IX. 881. D: πάντως ὡς ἂν ἐθέλωσι. Cum part. ἄν et opt. est *quomodo, qua ratione*. Phaedr. 231. A: ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλεύσαιντο. 262. D: ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὁ εἰδὼς τὸ ἀληθὲς ... παράγοι τοὺς ἀκούοντας. Pol. III. 428. C: βουλευομένη, ὡς ἂν ἔχοι βέλτιστα. V. 473. A: εὑρεῖν, ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλις οἰκήσειε. VII. 541. B: ὡς ἂν γένοιτο ... δοκεῖς μοι ... εὖ εἰρηκέναι. Quod etiam ita ponitur ut in eo ὅτι lateat (sicut ὡς pro ὅτι οὕτως, οἷος pro ὅτι τοιοῦτος al. ponuntur). Phaedr. 230. B: ὡς (i. e. ὅτι οὕτως) ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον (*ut quam maximo possit locum odore perfundat*). Gorg. 453. C: ἵνα οὕτω προίῃ (ὁ λόγος), ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ περὶ ὅτου λέγεται (*ut quam possit maxime perspicuum reddat* cet.). Phaed. 82. E: ὅτι δι' ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ (τοῦ?) δεδέσθαι. Polit. 286. D: ὡς ἂν ῥᾷστα καὶ τάχιστα εὕροιμεν. Conv. 187. D: ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιντο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι. Eryx. 392. C: ὑπὸ δὲ τῶν σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο, οὕτως ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. **ut, quam* (propr. in exclamatione mirantis. Vern. *wie* et *wie sehr*). Prot. 328. D: ὡς χάριν σοι ἔχω ὅτι cet. Gorg. 491. E: ὡς ἡδὺς εἶ. 505. D. Crat. 399. D: ὡς εἰκότως τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνει (ψυχή). Pol. III. 414. C: ὡς ἔοικας ... ὀκνοῦντι λέγειν. V. 459. B: ὡς ἄρα σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων. 467. A: ὡς πολὺν χρόνον διακονοῦντες θεωροῦσι. VI. 496. C: γευσάμενοι, ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα. Hipp. mai. init. ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Menex. 243. E: ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται. Alc. I. 119. E. Charm. 154. C. Etiam *quantum* vel *quantopere*. Pol. III. 415. B: (ὅπως) μηδ' οὕτω σφόδρα φυλάξουσι μηδέν, ὡς τοὺς ἐκγόνους. Apol. 30. B: οὕτω σφόδρα, ὡς τῆς ψυχῆς. 36. D. Alc. I. 105. B: ὅτι ἄξιος εἶ τιμᾶσθαι, ὡς οὔτε Περικλῆς cet. Sic praec. cum adverb.

Phaed. 92. A: *θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὑπ' αὐτοῦ*. 95. A: *θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς παρὰ δόξαν*. Pol. I. 331. A: *θαυμαστῶς ὡς σφόδρα*. Gorg. 496. C: *ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς ὁμολογῶ*. Conv. 173. C: *ὑπερφυῶς ὡς χαίρω*. Alc. II. 147. C. Etiam sine exclamatione est *quam*, i. q. *perquam*, *admodum*, *valde*. Phaedr. 230. C: *τὸ εὔπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ*. Phaed. 60. B: *ὡς ἄτοπον* (nos: *gar seltsam*) ... *ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδύ· ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι* cet. Parm. 130. A: *ὡς ἄξιος εἶ ἄγασθαι τῆς ὁρμῆς* cet. Crat. 395. B: *ἃ πρὸς τὸν Θυέστην ὡς ὠμὰ διεπράττετο*. Legg. III. 676. B: *τὸ δέ γε ὡς ἄπλετόν* (v. *ἄπειρόν*) *τι καὶ ἀμήχανον ἂν εἴη*. VII. 816. B: *τούτων δὲ ἓν ... ὡς ὀρθῶς ἅμα καὶ μουσικῶς ὠνόμασεν, ὅστις ποτ' ἦν*. Ion. 535. C: *ὡς ἐναργές μοι τοῦτο ... τεκμήριον εἶπες*. Hinc etiam c. adverb. ita coniungitur ut proprie leniter intendat (vern. *sehr* vel *ganz*), velut *ὡς ἀληθῶς* (Phaedr. 234. E. Theaet. 158. A. al. Etiam c. compar. Pol. I. 347. E: *πότερον ὡς ἀληθεστέρως δοκεῖ σοι λέγεσθαι*;) et *ὡς ἑτέρως* (proprie *ganz anders* et omnino *anders*). Phaedr. 276. C: *τὰ δὲ ὡς ἑτέρως ἂν ... ποιοῖ*. Soph. 266. A: *τὰ δέ γ' ὡς ἑτέρως αὖ διῃρημένα* cet. Tim. 63. E. Etiam verti potest *quod tam*. Prot. 315. B: (*ἰδὼν ἥσθην*) *ὡς καλῶς εὐλαβοῦντο* cet. 334. C: *ἀνεθορύβησαν, ὡς εὖ λέγοι*. (Cf. Conv. 198. A.) Phaedr. 230. B: (*πάγκαλον*) *ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν* cet. Phaed. 58. E: *εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο ... ὡς ἀδεῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα*. 89. A: (*ἐθαύμασα*) *ὡς ἡδέως ... τὸν λογον ἀπεδέξατο*. Ib. *ὡς ὀξέως ᾔσθετο* cet. Theaet. 142. C: *ἐθαύμασα ... ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου*. Crit. 43. B: (*θαυμάζω*) *ὡς ἡδέως καθεύδεις*. Ut Lat. *quam*, c. superl. nectitur. Prot. 325. D: *ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς*. Gorg. 490. E: *ὡς πλείστῳ σπέρματι χρῆσθαι*. 513. E: *ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τοῦτο*. Conv. 198. D: *ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι*. Pol. III. 408. D. V. 466. A: (*ὅτι*) *τὴν ... πόλιν ὡς οἷοί τ' εἶμεν εὐδαιμονεστάτην ποιοῖμεν* (Par. A. al. *ποιοῦμεν*). VII. 527. B: *ὡς οἷόν τε μάλιστα*. (III. 387. C: *ὡς οἷόν τε* sine v. *μάλιστα*). VIII. 576. A. Addita coni. *ὅτι*. Conv. 218. D: *τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι*. Legg. X. 908. A: *ὅπῃπερ ἂν ... ὡς ὅτι μάλιστα ἀγριώτατος ᾖ ὁ τόπος*. — In comparatione ponitur. Prot. 327. C: *ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας*. Polit. 303. A: *ὡς πρὸς τὰς ἄλλας*. Parm. 146. B. Pol. VI. 498. D: *ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα* (*χρόνον*). VII. 525. C: *ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους*. VIII. 545. E: *ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς* (i. e. *πρὸς ἡμᾶς ὡς πρὸς παῖδας*). Tim. 91. D: *ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ἀόρατα ... ζῶα κατασπείραντες*. Legg. VI. 770. A: *ὡς πρὸς ἡμᾶς*. 778. A. Alc. I. 123. A. Post comparat. Pol. III. 410. D: *μαλακώτεροι αὖ γίγνονται ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς*. VII. 526. C. In ratione

(relatione) c. dat., velut ὡς ἐμοί, germ. *für mich* (Soph. 226. C: ταχεῖαν ὡς ἐμοὶ σκέψιν ἐπιτάττεις. Legg. II. 665. B: ὥς γ' ἐξαίφνης ἀκούσαντι. X. 892. E: εἰ δὲ ἄβατος ἦν ὡς ὑμῖν), et *nach meinem Dafürhalten.* Pol. VII. 536. C: οὔκουν ὥς γ' ἐμοὶ ἀκροατῇ. Ἀλλ' ὡς ἐμοὶ ... ῥήτορι. Infinito apposito Soph. 234. E: ὡς γοῦν ἐμοὶ τηλικῷδε ὄντι κρῖναι. — II. *ut* (*dass* et *damit*; etiam ellipt. i. q. *um zu beweisen dass* cet.). Prot. 328. C: τοιοῦτόν σοι ... λόγον εἴρηκα, ὡς διδακτὸν ἀρετή. Gorg. 460. E: ἐγὼ ... ὑπέλαβον ὡς οὐδέποτ' ἂν εἴη ἡ ῥητορικὴ ἄδικον πρᾶγμα cet. Phaed. 61. E: ἤδη δὲ καὶ ἄλλων τινῶν (ἤκουσα) ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν. 69. D: ταῦτ' ἐγὼ ... ἀπολογοῦμαι, ὡς εἰκότως ... οὐ χαλεπῶς φέρω cet. 108. D: ὡς μέντοι ἀληθῆ, χαλεπώτερόν μοι φαίνεται ἢ cet. Theaet. 152. A: τῶν μὲν ὄντων, ὡς ἔστι, τῶν δὲ μὴ ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν. D: (λόγον) ὡς ἄρα ἓν μὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδέν ἐστιν cet. Pol. I. 327. C: τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς, ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. 330. D: οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι ... ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην cet. 338. B: ὡς δὲ προθύμως τοῦτο δρῶ ... εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα cet. V. 461. E: ὡς δὲ ... μακρῷ βελτίστη, δεῖ ... βεβαιώσασθαι παρὰ τοῦ λόγου. 472. D: (ὃς ἂν) μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, ὡς καὶ δυνατὸν γενέσθαι τοιοῦτον ἄνδρα. Tim. 52. C: ὁ ... ἀληθὴς λόγος, ὡς cet. Post ὅτι infertur. Pol. V. 470. D. Hipp. mai. 281. C. Ep. VII. 335. E. — Cum coni. Pol. I. 349. C: ἁμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων (libri nonnulli ὡς ἂν πάντων) πλεῖστον αὐτὸς λάβῃ. Cum opt. Tim. 92: ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἕλκοιντο. Alc. I. 135. A: τυραννοῦντι ... ὡς μηδὲ ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ. Cum infin. (*dass* et *um*). Phaed. 108. E: πέπεισμαι ... ὡς πρῶτον μὲν ... μηδὲν αὐτῇ δεῖν μήτε ἀέρος cet. Pol. II. 365. D: τὰ δὲ βιασόμεθα, ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Alc. II. 141. B: αὐθημερόν σοι βουλομένου ὡς πάντας αἰσθέσθαι ὅτι cet. Cum vv. dicendi (velut ὡς εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν al. (v. V. I. p. 631 sq.) est germ. *um* vel *so zu sagen.* Similiter Pol. V. 475. D: ἀτοπώτατοί τινές εἰσιν, ὥς γ' ἐν φιλοσόφοις τιθέναι (nos: *um sie — zu setzen*). In univ. ὡς c. infinit. ponitur ubi nos infinit. vel particip. usurpamus. Pol. IV. 430. E: ὥς γε ἐντεῦθεν ἰδεῖν (nos: *von hieraus betrachtet*). 432. B: ὥς γε οὑτωσὶ δόξαι. Legg. X. 894. A: ὡς ἐν εἴδεσι λαβεῖν μετ' ἀριθμοῦ. al. Sq. partic. est i. q. accus. c. infinit. vel *ut* c. modo finito (si οὕτω vel tale quid antecedit). Prot. 352. B: οὐδὲ ὡς περὶ τοιούτου αὐτοῦ ὄντος (i. e. περὶ αὐτοῦ ὡς τοιούτου ὄντος) διανοοῦνται. Phaed. 94. E: διανοούμενον ὡς ἁρμονίας αὐτῆς οὔσης. Phaedr. 235. A: ἐνδεικνύμενος ὡς οἷός τε ὢν ... ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα. 242. E: εἰπέτην ὡς τοιούτου ὄντος. Gorg. 472. D: ἄλλο τι ὡς οὕτω σου νομίζοντος διανοώμεθα; 513. E: οὕτως ἡμῖν ἐπιχειρητέον ἐστὶ τῇ πόλει ... ὡς βελτίστους αὐτοὺς τοὺς πολίτας ποιοῦντας. Theaet.

152. D: ξύμπαντά τε οὕτως (φανεῖται), ὡς μηδενὸς ὄντος ἑνός, μήτε τινὸς μήτε ὁποιουοῦν. 158. B: (ὅταν) οἱ δὲ πτηνοί τε καὶ ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Soph. 263. B: τὰ μὴ ὄντ' ἄρα ὡς ὄντα λέγει. Polit. 258. C: ἁπάσας τὰς ἐπιστήμας ὡς οὔσας δύο εἴδη διανοηθῆναι τὴν ψυχὴν ἡμῶν ποιῆσαι (δεῖ). Parm. 134. C: πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν. 156. D: τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. Pol. II. 383. A: ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας ὄντας (i. q. *ut statuamus neque ipsos praestigiatores esse* cet.). IV. 437. A: βεβαιούμενοι ὡς οὐκ ἀληθεῖς οὔσας. Ib. ὑποθέμενοι ὡς τούτου οὕτως ἔχοντος. V. 461. C: οὕτω τιθέναι, ὡς οὐκ οὔσης τροφῆς τῷ τοιούτῳ. VII. 524. A: παραγγέλλει τῇ ψυχῇ ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη. VIII. 560. D: κοσμίαν δαπάνην ὡς ἀγροικίαν καὶ ἀνελευθερίαν οὖσαν πείθοντες. Tim. 29. B: ὧδε ... διοριστέον, ὡς ἄρα τοὺς λόγους ... τούτων αὐτῶν καὶ ξυγγενεῖς ὄντας. Critia 108. B: ὡς ὑπαρχούσης αὐτῷ συγγνώμης ἴστω. Legg. I. 624. A: μῶν ... λέγεις ὡς τοῦ Μίνω φοιτῶντος πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ... συνουσίαν; 643. D: λέγομεν ὡς τὸν μὲν πεπαιδευμένον ἡμῶν ὄντα τινά, τὸν δὲ ἀπαίδευτον. VII. 816. B: πολλὰ ... τῶν παλαιῶν ὀνομάτων ὡς εὖ καὶ κατὰ φύσιν κείμενα δεῖ διανοούμενον ἐπαινεῖν. Sine part. Phil. 57. B: εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς (int. οὔσης). Pol. V. 449. C: ὡς ἄρα ... παντὶ δῆλον ὅτι cet. Cum part. futuri praec. in consilio ponitur (germ. *um*) et in univ. in cogitatione. Prot. 312. A: ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν; B: οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες, ὡς δημιουργὸς ἐσόμενος. 335. D: ἤδη ... ἀνεστήκη ὡς ἐξιών. Conv. 185. A: ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐράστου. 198. D: καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρονοῦν ὡς εὖ ἐρῶν. 213. A: περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα. 217. C: συνεγυμναζόμην ὥς τι ἐνταῦθα περανῶν (int. *cogitans* vel *sperans*). Pol. I. 327. C: δοκεῖτέ μοι πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι ὡς ἀπιόντες. V. 470. E: διανοεῖσθαι ὡς διαλλαγησομένων καὶ οὐκ ἀεὶ πολεμησόντων. 471. A: ὡς διαλλαγησόμενοι ... διοίσονται. Saepius in coni. ὡς c. part. latet *ponens, sumens, arbitrans* vel tale quid. Prot. 328. D: ἔτι πρὸς αὐτὸν ἔβλεπον ὡς ἐροῦντά τι. Phaed. 77. E: ὡς δεδιότων (int. ἡμῶν) ... πειρῶ ἀναπείθειν. 96. A: ἄκουε τοίνυν ὡς ἐροῦντος (int. ἐμοῦ). Phaedr. 375. C: ὁ παραδεχόμενος, ὥς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον (εἰσόμενος?). Theaet. 178. A: ὡς ἐσομένους ὠφελίμους τοὺς νόμους τιθέμεθα εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. — III. in ratione causaque positum valet *quia, quippe, utpote.* Gorg. 509. E: ὡς, ἐὰν μὴ μάθῃ αὐτὰ καὶ ἀσκήσῃ, ἀδικήσει. 512. C: παρακαλῶν ἐπὶ τὸ δεῖν γίγνεσθαι μηχανοποιούς, ὡς οὐδὲν τἄλλα ἐστίν. Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἥμερα ποιεῖ, διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Tim. 58. B: ὡς

λεπτότητι δεύτερος ἔφυ. Legg. XI. 926. A. Sic etiam c. subst. Phaedr. 258. E: ὡς ἐν πνίγει (quippe *in calore*, int. in quo solent canere). Pol. I. 327. C: ὡς ἀπὸ πομπῆς. 330. C: περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν, ὡς ἔργον ἑαυτῶν. V. 471. B: οὔτε τὴν γῆν ἐθελήσουσι κείρειν αὐτῶν, ὡς φίλων τῶν πολλῶν cet. Euth. 4. D: ἠμέλει, ὡς ἀνδροφόνου cet. Cum particip. est *quia* vel *quum* c. verbo fin., *quippe*, *utpote*; etiam i. q. *licet* c. modo finito. Prot. 323. A: ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. 341. B: ὡς τοῦ δεινοῦ κακοῦ ὄντος. Phaed. 58. E: οὔτε γὰρ ὡς θανάτῳ παρόντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἔλεος εἰσῄει cet. 59. B: οὔτε αὖ ἡδονὴ (int. μοι εἰσῄει), ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν ὄντων. Soph. 226. C: ὡς περὶ ταῦτα μίαν οὖσαν ἐν ἅπασι τέχνην ἑνὸς ὀνόματος ἀξιώσομεν αὐτήν. Phil. 65. C: ὡς ... τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων. 66. A: ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά. Pol. I. 345. E: μισθὸν αἰτοῦσιν, ὡς οὐχὶ αὐτοῖσιν ὠφέλειαν ἐσομένην ἐκ τοῦ ἄρχειν, ἀλλὰ τοῖς ἀρχομένοις. IV. 424. E: ὡς ... ἀδύνατον ὂν (*quia fieri non potest* cet.). 426. C: ὡς ἀποθανουμένους (v. ἀποθανούμενον) ὃς ἂν τοῦτο δρᾷ. X. 604. B: ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ τῶν τοιούτων (seq. nominat. absol.). Tim. 40. E: ὡς οἰκεῖα φάσκουσιν ἀπαγγέλλειν ... πιστευτέον. 78. D: ὡς ὄντος τοῦ σώματος μανοῦ. Legg. VI. 778. E: ὡς δὴ τῶν ὅρων τῆς χώρας οὐκ ἐάσοντας ἐπιβαίνειν. Crit. 44. C: ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, ὡς οἷός τ᾽ ὢν (*quippe qui*, i. q. *licet — potuerim*) σε σώζειν ... ἀμελῆσαι. Etiam sine partic. Prot. 323. B: ὡς ἀναγκαῖον οὐδένα ὅντιν᾽ οὐχὶ ἁμωσγέπως μετέχειν αὐτῆς. Phaedr. 239. D: τοῦτο ... ὡς δῆλον ἐατέον. Gorg. 495. C: ἄλλο τι οὖν ὡς ἕτερον τὴν ἀνδρείαν τῆς ἐπιστήμης δύο ταῦτα ἔλεγες; Theaet. 162. E. Pol. II. 358. C. V. 457. D. al. **etenim, nam.* Prot. 310. E: ὡς οὔτ᾽ ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε φίλων. 335. D: ὡς ἐγὼ οὐδ᾽ ἂν ἑνὸς ἥδιον ἀκούσαιμι ἢ σοῦ cet. Phaedr. 228. C: ὡς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν. 262. C: ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 481. B: ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα. Phaed. 91. A: ὡς κινδυνεύω ἔγωγε ... οὐ φιλοσόφως ἔχειν cet. 107. A: ὡς οὐκ οἶδα cet. Conv. 189. B: ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι ... οὔ τι μὴ γελοῖα εἴπω cet. Pol. I. 336. D: ὡς ἐγὼ οὐκ ἀποδέξομαι ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς. IV. 420. E. al. **tanquam, instar* (germ. *als* vel *wie*). Prot. 315. D: ᾧ πρὸ τοῦ ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. 323. B: νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Phaedr. 251. A: ὡς θεὸν σέβεται. 260. C: μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος. 279. B: ταῦτα ... ἐγὼ ... ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἰσοκράτει ἐξαγγελῶ. Crat. 404. B: Δημήτηρ ... φαίνεται ... ὡς μήτηρ κεκλῆσθαι. Phil. 55. A: ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται. D: τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν.

Conv. 203. D: *οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός.* 212. C: *τοῦτον ... τὸν λόγον ... ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰρῆσθαι* cet. Pol. I. 328. D: *δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους.* III. 389. A: *προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν.* B: *ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει.* IV. 431. A: *ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν.* V. 469. A: *ὡς δαιμόνων, οὕτω θεραπεύσομεν ... αὐτῶν τὰς θήκας.* VI. 493. B: *ὡς τέχνην συστησάμενος* (*τὴν σοφίαν*). VII. 525. A: *ἅμα γὰρ ταὐτὸν ὡς ἕν τε ὁρῶμεν καὶ ὡς ἄπειρα τὸ πλῆθος.* Tim. 27. B: *εἰσαγαγόντα αὐτοὺς ὡς εἰς δικαστὰς ἡμᾶς.* Legg. VI. 767. A: *θέντες ... τοὺς δικαστὰς ὡς ἄρχοντας.* Hoc sensu part. *ὡς* etiam omittitur. Legg. VIII. 836. A: *τῶν ἐρώτων ... γυναικῶν ἀνδρῶν* (i. e. *pro viris*) *καὶ ἀνδρῶν γυναικῶν* (*instar mulierum*). IX. 854. E: *παράδειγμα* (*als Beispiel*) *ὀνήσει.* X. 903. B: *ἐπῳδῶν* (*tanquam cantionibus*) *γε μὴν προσδεῖσθαί μοι δοκεῖ μύθων ἔτι τινῶν.* Similiter *ὡς* antec. omittitur. Theaet. 167. E. Pol. IX. 576. A. — Etiam *quasi* (*so als* vel *als wenn*). Prot. 313. B: *ὡς ἤδη διεγνωκώς, ὅτι πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ.* Phaedr. 242. E: *τὸ σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε.* Gorg. 518. A: *ὁμολογεῖς ὡς εἰδὼς ὅ τι λέγω.* Theaet. 195. D: *καλλωπιζόμενος ὥς τι εὑρηκότων ἡμῶν καλόν.* Soph. 242. C: *μῦθόν τινα ... φαίνεταί μοι διηγεῖσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν.* Cum irrisione quadam plerumque ponitur *ὡς δή.* Prot. 342. D: *ὡς δὴ τούτοις κρατοῦντας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Λακεδαιμονίους.* Phaedr. 228. C: *ἐθρύπτετο, ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν.* Gorg. 468. E: *ὡς δὴ σὺ ... οὐκ ἂν δέξαιο ἐξεῖναί σοι ποιεῖν ὅ τι δοκεῖ σοι* cet. 499. B: *ὡς δὴ σὺ οἴει ἐμὲ ... οὐχ ἡγεῖσθαι τὰς μὲν βελτίους ἡδονάς, τὰς δὲ χείρους;* (sic enim videtur interpung.). Conv. 222. D: *ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων.* Pol. I. 337. C: *εἶεν ... ὡς δὴ ὅμοιον τοῦτο ἐκείνῳ.* Theag. 123. A. Euthyd. 293. D. Accedente part. *τοί* fortis est affirmatio (*nimirum enim*). Phaedr. 242. C: *ὡς δή τοι ... μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή.* Pol. II. 366. C: *ὡς δή τοι ... πολλήν που συγγνώμην ἔχει* cet. Tim. 26. B: *ὡς δή τοι ... τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον.* — Etiam ponitur ita ut verti possit *velut* vel *nempe.* Phaedr. 267. C: *ὡς διπλασιολογίαν* cet. Phil. 44. D: *οἶμαι γὰρ τοιόνδε τι λέγειν αὐτοὺς ... ὡς* cet. Legg. I. 642. C: *εἴ τι μέμφοιντο ἢ καὶ ἐπαινοῖεν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους, ὡς ἡ πόλις ὑμῶν ... ἔφασαν, ἡμᾶς οὐ καλῶς ἢ καλῶς ἔρρεξε.* Etiam Phaed. 60. E. Cl. et Tub. scribunt *ὡς ὅτι* pro simpl. *ὅτι.* — Etiam redundat. Pol. VIII. 561. D: *ἔστι δ' ὅτε ἀργῶν ... τοτὲ δ' ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίβων.* Similiter III. 415. A: *ἐστὲ ... πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, ὡς φήσομεν* (i. q. simpl. *φήσομεν*) *πρὸς αὐτοὺς μυθολογοῦντες.* V. 452. B: *ὥς γε ἐν τῷ παρόντι.* Alc. I. 127. D: *ὡς ἐκ τοῦ σοῦ λόγου.* — Verbis appellandi adiungitur. Phaed. 99. B: *ὡς αἴτιον αὐτὸ*

προςαγορεύειν. Pol. V. 463. B: εἴ τίς τινα ἔχοι προςειπεῖν τῶν ξυναρχόντων τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δὲ ὡς ἀλλότριον. — In tempore positum sonat *quum, postquam* (Prot. 316. A: ἡμεῖς ... ὡς εἰςήλθομεν cet. Phaed. 117. C: ὡς δὲ εἴδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα cet. Pol. I. 336. B.), in numero est *admodum, fere.* Gorg. 471. C: παῖδα ὡς ἑπταετῆ (ἑπτέτη?). Critia 113. C: σταδίους ὡς πεντήκοντα ἀφεστός. Similiter reddi potest *fere* (germ. *fast*) in loquutionibus ὡς τὸ πολύ (Pol. I. 330. C.), ὡς ἐπὶ τὸ πολύ (Theaet. 153. B. Polit. 294. E. 295. A. Pol. II. 377. B. Legg. VII. 792. B.), ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος (Phaedr. 275. B. Pol. I. 364. A.) et ὡς πλήθει (Pol. III. 389. D.). — Pro praep. πρός. Eryx. 392. C: πεπόμφασι δὲ καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς πρέσβεις. ὡς ἂν εἰ, *perinde ac si.* Prot. 344. B: ὡς ἂν εἰ λέγοι. — ὡς δ' αὔτως, i. q. ὡςαύτως δέ. Prot. 313. D. Phaedr. 240. E. 275. E. Phaed. 102. E. Polit. 310. D. Legg. V. 728. E. al.

ὥς, i. q. οὕτως. Prot. 326. D: ὥσπερ οἱ γραμματισταὶ ... ἀναγκάζουσι γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν, ὣς δὲ καὶ ἡ πόλις ... ἀναγκάζει cet. 338. A: ὣς οὖν ποιήσετε (quae verba sunt Hippiae grandiloqui). Praec. ὡς — ὥς. Phaedr. 241. D. (vers.). Pol. VII. 530. D: ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν, ὣς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὦτα παγῆναι.

ὡςαύτως, *eodem modo, itidem.* Prot. 351. C: τὰ ἀνιαρὰ ὡςαύτως οὕτως οὐ καθ' ὅσον ἀνιαρὰ κακά; Gorg. 460. D: ὡςαύτως δὲ οὕτως (sic Cl. c. al. Vulgo οὕτω) καὶ ἐὰν cet. 474. E: οὐ καὶ τὰς φωνὰς ... ὡςαύτως; Phaed. 72. D: οἷον anteced. 78. D: πότερον ὡςαύτως ἀεὶ ἔχει κατὰ ταὐτά, ἢ ἄλλοτ' ἄλλως; Ib. ὡςαύτως καὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχει. 110. D: καὶ αὖ τὰ ὄρη ὡςαύτως ... ἔχειν. Theaet. 156. C: ἀκοαῖς δὲ ὡςαύτως φωναί. Soph. 248. B: ἣν (οὐσίαν) ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως ἔχειν φατέ. Phil. 56. B: ὡςαύτως εὑρήσομεν ἐχούσας. Conv. 186. E: ὡςαύτως δὲ καὶ γυμναστικὴ καὶ γεωργία. Pol. III. 398. D: πρὸς τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς δεῖν τύποις λέγεσθαι ... καὶ ὡςαύτως. Tim. 41. D: οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως (μίσγων). 82. B: μόνον ... ταὐτὸ ταὐτῷ κατὰ ταὐτὸ καὶ ὡςαύτως καὶ ἀνὰ λόγον προςγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον cet. Legg. IX. 868. D: (ἐὰν) γυνὴ ἑαυτῆς ἄνδρα ταὐτὸν τοῦτο ὡςαύτως ἐργάσηται. 872. A. al.

ὠσία. Crat. 401. C: ὃ ἡμεῖς οὐσίαν καλοῦμεν, εἰσὶν οἳ ἐσίαν καλοῦσιν, οἳ δ' αὖ ὠσίαν. D.

ὥσπερ, *sicut, quemadmodum.* Prot. 311. E: τί ὄνομα ἄλλο γε λεγόμενον περὶ Πρωταγόρου ἀκούομεν, ὥσπερ περὶ Φειδίου ἀγαλματοποιόν —; 316. E: ὥσπερ λέγω. 327. D: ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις ... ὥσπερ οἱ cet. 352. B: πότερον καὶ τοῦτό σοι δοκεῖ ὥσπερ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις —; Phaed. 86. A: εἴ τις διισχυρίζοιτο τῷ αὐτῷ λόγῳ ὥσπερ σύ. (Sic Legg. II. 671. C: τοῦτον εἶναι τὸν πλάστην τὸν αὐτὸν ὥσπερ τότε. Lys. 209. C: τῷ γείτονι ἆρ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὅρος

ὥσπερ τῷ πατρὶ περὶ σοῦ;) Phaed. 86. B: *ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ὑπολαμβάνομεν τὴν ψυχὴν εἶναι, ὥσπερ ἐντεταμένου τοῦ σώματος ἡμῶν ... ὑπὸ θερμοῦ* cet. Conv. 187. A: *ξυμφέρεσθαι, ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.* B: *ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ... γέγονε.* 205. B: *ὥσπερ τί; — ὥσπερ τόδε* (respons.). Pol. I. 330. C: *ὥσπερ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ αὑτῶν ποιήματα ... ἀγαπῶσι, ταύτῃ τε δὴ καὶ* cet. 343. B: *ἄλλως πως ... ἢ ὥσπερ* cet. Lys. 218. C: *ἔχαιρον, ὥσπερ θηρευτής τις.* Cum genit. Pol. X. 612. D: *ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων, καὶ ἡμᾶς ὁμολογεῖν περὶ αὐτῆς δοκεῖσθαι οὕτω.* De dict. *οὐχ ὥσπερ* v. II. p. 487. Est *velut, exempli causa* (apodosi non subsequente). Gorg. 451. A. Pol. IV. 420. C. sq. Etiam *tanquam* et *quasi.* Gorg. 448. E: *ὥσπερ τινὸς ψέγοντος.* Phaed. 60. B: *ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συνημμένω δύ' ὄντε.* Crat. 418. E: *ὥσπερ ἀδελφὸν ὃν τοῦ βλαβεροῦ.* Pol. I. 329. C: *ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών.* II. 376. D: *ὥσπερ ἐν μύθῳ μυθολογοῦντές τε καὶ σχολὴν ἄγοντες.* III. 393. A: *ὥσπερ αὐτὸς ὤν.* V. 451. B: *ἀφίεμέν σε ὥσπερ φόνου καθαρὸν εἶναι.* VII. 532. E: *ὥσπερ ὁδοῦ ἀνάπαυλα.* Apol. 24. B: *ὥσπερ ἑτέρων τούτων ὄντων κατηγόρων.* Etiam verti potest *quippe.* Pol. I. 330. E: *ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ.* Leniore sensu positum verti potest *fere, quodammodo* vel tali modo. Prot. 346. A: *τοὺς ... πονηροὺς ... ὥσπερ ἀσμένους ὁρᾶν* cet. Phaedr. 260. E: *ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινῶν προσιόντων ... λόγων, ὅτι ψεύδεται* cet. 270. D: *ἡ γοῦν ἄνευ τούτων μέθοδος ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ.* Phaed. 67. C: *ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην.* 88. D: *ὥσπερ ὑπέμνησέ με ῥηθεὶς* (*ὁ λόγος*) *ὅτι* cet. Crat. 384. C: *ὥσπερ ὑποπτεύω αὐτὸν σκώπτειν.* 399. D: *ὥσπερ τοίνυν μοι δοκεῖ τούτοις ἑξῆς εἶναί τι χρῆμα.* 412. A: *σύνεσις ... οὕτω μὲν δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι.* Menex. 235. C: *ὥστε ἴσως ἀναγκασθήσεται ὁ λέγων ὥσπερ αὐτοσχεδιάζειν.* Sis. 388. B: *ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαί μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὖ βουλεύεσθαι.* — Cum part. *ἄν.* Phaedr. 268. D: *ὥσπερ ἂν μουσικὸς ... οὐκ ἀγρίως εἴποι ἂν* cet. Apol. 15. D: *ὥσπερ οὖν ἂν ... ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι ... καὶ δὴ καὶ νῦν* cet. — *ὥσπερ ἂν εἰ.* Prot. 311. B: *ὥσπερ ἂν εἰ ἐπενόεις ... εἴ τίς σε ἤρετο* cet. 341. C. Gorg. 453. C: *ὥσπερ ἂν εἰ ἐτύγχανόν σε ἐρωτῶν ... εἴ μοι εἶπες* cet. Conv. 199. D: *ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο, πατέρα, ἠρώτων* cet. Sq. optat. Prot. 318. B. 327. E: *ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς* cet. 335. E. Gorg. 451. A. 479. A. Crat. 395. E. 430. A. Conv. 404. E. Pol. VII. 529. D. De *ὥσπερ οὖν* v. II. p. 490.

ὡσπερανεί, *velut, instar.* Gorg. 479. A: *ὡσπερανεὶ* (v. *ὥσπερ ἂν εἰ*) *παῖς.*

ὡσπερεί, *quasi.* Prot. 328. D: *ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συν-*

αγείρας. 339. E. Phaed. 72. B: *ώσπερεὶ κύκλῳ περιιόντα.* Crat. 407. B: *ὡσπερεὶ λέγει ὅτι* cet. 408. A: *τοῦτον τὸν θεὸν ὡσπερεὶ ἐπιτάττει ἡμῖν ὁ νομοθέτης.* 422. A: *ἃ ὡσπερεὶ στοιχεῖα τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ λόγων καὶ ὀνομάτων.* Lys. 216. D.

ὥστε, *ut* (in consequutione), i. q. *ita ut, quocirca, itaque* (in orat. init.). Prot. 311. A: *ὥστε ... καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον.* 335. D: *ὥστε βουλοίμην ἂν χαρίσασθαί σοι, εἴ μου δυνατὰ δέοιο.* 345. B: *ὥστε καὶ τοῦτο τοῦ ᾄσματος πρὸς τοῦτο τείνει ὅτι* cet. Gorg. 464. D: *ὥστε δοκεῖ πλείστου ἀξία εἶναι.* 478. C: *ὥστε λυσιτελεῖ ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα.* Phaed. 67. B. Polit. 299. E: *ὥστε ὁ βίος ... ἀβίωτος γίγνοιτ᾽ ἂν τὸ παράπαν.* Conv. 190. D: *ὥστ᾽ ἐφ᾽ ἑνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες.* Pol. I. 340. E: *ὥστε κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ... οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν ἁμαρτάνει.* 341. A: *ὥστε ... δίκαιον λέγω* cet. 354. B: *ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι.* II. 358. E. IX. 582. C. Tim. 20. C. Legg. II. 664. A: *ὥστε οὐδὲν ἄλλο αὐτὸν δεῖ σκοποῦντα ἀνευρίσκειν ἢ* cet. V. 743. C: *ὥστε ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθὸς ὡς* cet. Alc. II. 149. E: *ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προὔργου θύειν* cet. Simpl. *ut.* Phaedr. 257. E: *οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας, ὥστε προςπαραγράφουσι πρώτους οἳ ἂν* cet. Gorg. 478. E. Phaed. 103. E. 104. A. al. Sq. infin. Prot. 312. A: *ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας, ὥστε καταφανῆ αὐτὸν γενέσθαι.* 317. B: *ὥστε ... μηδὲν δεινὸν πάσχειν διὰ τὸ ὁμολογεῖν σοφιστὴς εἶναι.* Phaedr. 250. A: *οὔθ᾽ αἳ ... ἐδυστύχησαν, ὥστε ... λήθην ... ἔχειν.* Gorg. 458. C: *ἐμοὶ ... καὶ αὐτῷ μὴ γένοιτο τοσαύτη ἀσχολία, ὥστε ... προὐργιαίτερόν τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν.* Polit. 270. A. 301. C. Crat. 393. E: *οὐδὲν ἐλύπησεν, ὥστε μὴ οὐχὶ τὴν ἐκείνου τοῦ στοιχείου φύσιν δηλῶσαι* cet. Conv. 210. B. Pol. X. 608. B. Legg. IX. 880. B: *ὥστε μὴ οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἰέναι κάκην.* Hipp. min. 372. E: (*αἰτίους*) *ὥστε φαίνεσθαι* cet. — I. q. Lat. *ad* c. gerund. Prot. 314. B: *ἡμεῖς ἔτι νέοι ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι.* Plerumque vero simplex ponitur infinitivus. Prot. 329. B: *σμικροῦ τινὸς ἐνδεής εἰμι πάντ᾽ ἔχειν.* (Cf. Ep. VIII. 353. D.). Phaedr. 228. E: *ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχειν* (nos: *mich dir zum Einüben herzugeben*). 229. B: *πόα καθίζεσθαι.* Ib. *ἐπιτήδεια* (*τὰ ὑδάτια*) *κόραις παίζειν παρ᾽ αὐτά.* Pol. VII. 531. C: *οὐκ εἰς προβλήματα ἀνίασιν ἐπισκοπεῖν* (nos: *um zu erforschen*), *τίνες ξύμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ τίνες οὔ.* Tim. 80. E: *ἃ θεὸς ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦθ᾽ ἡμῖν ἐφύτευσεν, εἶναι τροφήν.* Legg. II. 663. E. IX. 857. A. Menex. 239. B. — Cum nominat. Polit. 295. A: *ὥστε ... παρακαθήμενος ... προςτάττειν.* Pol. I. 345. D: *ἐπεὶ τά γε αὐτῆς, ὥστε εἶναι βελτίστη, ἱκανῶς δήπου ἐκπεπόρισται.* Legg. VII. 806. A: *ὥστ᾽ ... οὔτ᾽ ἂν τόξων ... οὔτ᾽ ἄλλης κοινωνῆσαί ποτε βολῆς ... δυνάμεναι, οὐδὲ ἀσπίδα καὶ δόρυ λαβοῦσαι μιμήσασθαι τὴν θεόν.* —

Pro simpl. infinitivo. Prot. 338. C: *ἀδύνατον ὑμῖν ὥστε … σοφώτερόν τινα ἑλέσθαι.* Phaedr. 269. D: *τὸ … δύνασθαι … ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι* cet. Similiter Gorg. 461. B: *οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι.* Polit. 295. A: *πῶς … ἄν τις ἱκανὸς γένοιτ' ἄν ποτε … ὥστε … ἑκάστῳ … προστάττειν τὸ προσῆκον;* Pol. IV. 433. B: *ὃ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέσχεν ὥστε ἐγγενέσθαι.* (Cf. Ion. 533. D.). IX. 578. C. Legg. IV. 709. E: *ὃ λαβὼν ἕξεις ὥστ' ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτὸν τὴν πόλιν ἱκανῶς διοικῆσαι.* Crit. 51. A: *ἐξέσται σοι ὥστε … καὶ σὺ … ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι.* — I. q. *ὡς*, *sicut*. Phaedr. 266. B: *ὥστε θεοῖο* (ad Homeric. versum fictum). Pol. II. 363. B. (Hom.).

ὠφέλεια (etiam *ὠφελία* codd. scribunt: Lys. 214. E. 217. A. Charm. 165. C. Euthyd. 275. E. al.), *ἡ*, *utilitas, commodum.* Pol. I. 346. D: *οὐκ ἄρα ἀπὸ τῆς αὑτοῦ τέχνης ἑκάστῳ αὕτη ἡ ὠφέλειά ἐστιν, ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις* cet. Legg. VI. 761. D: *ταῦτα … καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κόσμος τε καὶ ὠφέλεια τοῖς τόποις γίγνοιτ' ἂν* cet. Charm. 167. B: *τίς ἂν εἴη ἡμῖν ὠφέλεια* (Cl. c. al. *ὠφελία*) *εἰδόσιν αὐτό.* Phaedr. 274. E: *τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας.* Pol. III. 398. B: *ὠφελείας ἕνεκα.* Theag. 130. E: *τῆς ὠφελείας ἣν ὠφελοῦσι τοὺς ἀνθρώπους.* Charm. 175. A: *οὐδεμιᾶς ὠφελείας* (Cl. c. al. *ὠφελίας*) *οὖσα δημιουργός.* Lys. 217. A: *οὐδ' ὠφελείας* (*δεῖται*). Phaedr. 245. B: *οὐκ ἐπ' ὠφελείᾳ.* Pol. I. 334. B: *ἐπ' ὠφελείᾳ … τῶν φίλων.* III. 389. B: *ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πόλεως.* Phaedr. 233. B: *τὴν μέλλουσαν ὠφέλειαν ἔσεσθαι.* 234. C: *ὠφέλειαν … ἀμφοῖν γίγνεσθαι* (*δεῖ*). 237. D: *εἴτε ὠφέλειαν εἴτε βλάβην παρέχει.* 247. D: *ἥντινα ἑκάστη ἔχοι ὠφέλειαν.* Pol. I. 346. C: *ἥντινα … ὠφέλειαν κοινῇ ὠφελοῦνται πάντες οἱ δημιουργοί.* VII. 527. E: *ἄλλην γὰρ ἀπ' αὐτῶν οὐχ ὁρῶσιν ἀξίαν λόγου ὠφέλειαν.* VIII. 559. B: *εἴ πῃ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται.* Tim. 46. E: *τὸ … μέγιστον αὐτῶν εἰς ὠφέλειαν ἔργον.* Euthyd. 275. E: *ἴσως … ὠφελεῖ τὴν μεγίστην ὠφέλειαν* (Cl. c. al. *ὠφελίαν*). Hipp. mai. 284. D. Gorg. 509. C: *ὥστε ἀμφοτέρας τὰς ὠφελείας ταύτας ἔχειν.* 522. B: *ἃς οὗτοι εὐεργεσίας καὶ ὠφελείας νομίζουσιν.* Pol. I. 332. D: *ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα.* Lach. 184. B: *εἴτε οὕτω σμικρὰς ὠφελείας* (Cl. *ὠφελίας*) *ἔχει μάθημα ὄν.*

ὠφέλιμος, ὁ ἡ (etiam *η, ον*), *utilis, commodus.* Men. 98. C: *ὅ γε ἀγαθὸς ἀνὴρ ὠφέλιμος ἡμῖν ὡμολόγηται εἶναι.* Pol. VIII. 559. B: *ἥ τε ὠφέλιμος* (*ἡ τοῦ φαγεῖν ἐπιθυμία*) cet. X. 607. D: *ὡς οὐ μόνον ἡδεῖα, ἀλλὰ καὶ ὠφελίμη πρὸς τὰς πολιτείας … ἐστί.* E. Charm. 174. D. Men. 96. C. Prot. 358. B: *καὶ τὸ καλὸν ἔργον ἀγαθόν τε καὶ ὠφέλιμον.* Phaedr. 260. C: *ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.* Crat. 417. C: *ὠφέλιμον … ξενικὸν τοὔνομα* cet. 419. A: *ὠφέλιμον καὶ λυσιτελοῦν καὶ*

κερδαλέον ... τὸ αὐτὸ φαίνεται. Pol. I. 336. D. II. 379. B: ὠφέλιμον τὸ ἀγαθόν; V. 457. B: ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν. Hipp. mai. 296. E: τό γε ὠφέλιμον τὸ ποιοῦν ἀγαθόν ἐστιν. 303. E. Def. 414. E: (ὠφ.) τὸ αἴτιον τοῦ ἀγαθοῦ. Pol. V. 457. D: τοῦ ὠφελίμου (πέρι). Alc. II. 145. C: ἡ τοῦ ὠφελίμου (ἐπιστήμη). Men. 88. C: (εἰ) ἀναγκαῖον αὐτῷ ὠφελίμῳ εἶναι. Hipp. mai. 303. E: ἡδονὴν ὠφέλιμον. Men. 88. D: ὠφέλιμόν γε οὖσαν τὴν ἀρετήν. Pol. I. 346. E: ὅτι οὐδεμία τέχνη οὐδὲ ἀρχὴ τὸ αὐτῇ ὠφέλιμον παρασκευάζει. Charm. 169. B: ὠφέλιμόν τι κἀγαθὸν ... εἶναι. Men. 98. E. 99. A: δυοῖν ... ὄντοιν ἀγαθοῖν καὶ ὠφελίμοιν cet. 87. E: εἰ δὲ ἀγαθοί, ὠφέλιμοι. 98. C: ὠφέλιμοι ταῖς πόλεσιν. Gorg. 499. C: ἆρ' οὖν ἀγαθαὶ ... αἱ ὠφέλιμοι (ἡδοναί) —; Prot. 333. E: κἂν μὴ τοῖς ἀνθρώποις ὠφέλιμα ᾖ. Crat. 417. A: ὠφέλιμα καὶ κερδαλέα. Men. 87. E: πάντα γὰρ ἀγαθὰ ὠφέλιμα. 96. E: ὅτι ... τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δεῖ ὠφελίμους εἶναι cet. Pol. III. 386. B: ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. Charm. 164. B: ὠφέλιμα ... ποιεῖν. Hipp. mai. 284. E: τὸ ὠφελιμώτερον νομιμώτερον ἡγοῦνται cet. 285. A: ὅτι τὰ ὠφελιμώτερα νομιμώτερά ἐστι. Pol. V. 461. A: ἐξ ὠφελίμων ὠφελιμωτέρους ἀεὶ τοὺς ἐκγόνους γίγνεσθαι. Theaet. 179. A: τοῦ ὠφελιμωτάτου ἀποτυγχάνειν. Phil. 11. C: ὠφελιμώτατον ἁπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὖσί τε καὶ ἐσομένοις. Pol. V. 458. E: εἶεν δ' ἂν ἱεροὶ (γάμοι) οἱ ὠφελιμώτατοι. 459. A. Clit. 408. C: προτρεπτικωτάτους τε γὰρ ἡγοῦμαι καὶ ὠφελιμωτάτους (τούτους τοὺς λόγους).

ὠφελίμως, *utiliter, commode.* Prot. 332. A: ὅταν πράττωσιν ἄνθρωποι ὀρθῶς τε καὶ ὠφελίμως. Gorg. 470. A: τὸ ὠφελίμως πράττειν. Pol. VII. 529. D: εἰ μέλλομεν ὠφελίμως πρὸς ἃ λέγομεν μαθήσεσθαι. Alc. II. 146. C: ὠφελίμως καὶ λυσιτελούντως. Charm. 163. C: τὰ ... καλῶς τε καὶ ὠφελίμως ποιούμενα ἔργα. 164. B: ὅταν τε ὠφελίμως ἰᾶται καὶ ὅταν μή. Ib. ὠφελίμως πράξας ἢ βλαβερῶς. C. Lys. 221. B.

ὠφελῶ, *iuvo, adiuvo, prosum;* pass. verti potest germ. *gewinnen.* Soph. 227. A: εἰ τὸ μὲν σμικρά, τὸ δὲ μεγάλα ἡμᾶς ὠφελεῖ καθαῖρον. Pol. I. 346. D: ὠφελεῖ ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ τέτακται. Men. 87. E. Pol. VIII. 558. E: ὅσαι ἀποτελούμεναι ὠφελοῦσιν ἡμᾶς. Legg. VII. 819. C. Theag. 130. E. Legg. XI. 920. E: ὠφελοῖ. Charm. 169. B. Legg. IX. 862. E: (ὡς) τούς τε ἄλλους ἂν διπλῇ ὠφελοῖεν ἀπαλλαττόμενοι τοῦ βίου. VI. 763. D: (ὅπως) κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν. Phaed. 107. D: ἃ ... λέγεται μέγιστα ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα. Pol. I. 332. E: φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς βλάπτειν. 334. C. VII. 520. A: ἣν (ὠφέλειαν) ἂν ἕκαστοι τὸ κοινὸν δυνατοὶ ὦσιν ὠφελεῖν. Hipp. mai. 281. B: ἔτι πλείω ὠφελεῖν ὧν λαμβάνεις. Pol. I. 347. D: ἄλλον ὠφελῶν. Phil. 58. C: πλεῖστα ὠφελοῦσα ἡμᾶς.

Euthyd. 292. B: *εἴπερ ἔμελλεν αὕτη εἶναι ἡ ὠφελοῦσά τε καὶ εὐδαίμονας ποιοῦσα.* Legg. III. 696. E: *τὸ ... ἄλλων πλεῖστα ἡμᾶς ὠφελοῦν.* Pol. X. 608. E: *τὸ δὲ σῶζον καὶ ὠφελοῦν τὸ ἀγαθόν (εἶναι).* Apol. 24. E: *πολλὴν ἀφθονίαν τῶν ὠφελούντων.* Gorg. 511. E: *οὕστινάς τε ὠφέληκε τῶν συμπλεόντων.* 520. B: *ὅτι οὐδὲν ὠφελήκασιν οὓς φασιν ὠφελεῖν.* Pol. X. 599. E: *ὠφεληκέναι.* Apol. 31. D: *ὠφελήκη* (sic Cl. a pr. m. Vulgo *ὠφελήκειν*). Theag. 126. D: *ὠφελῆσαι.* 127. D. Ep. V. 322. A: *ἐκεῖνον πλεῖστα ὠφελήσεις.* Legg. VII. 820. D: *ὠφελήσει.* Charm. 175. E. Theag. 127. D: *ὠφελήσειν.* Pass. Ep. III. 315. E: *εἰ μέν τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῇ* (al. *ὠφελεῖ*). XIII. 360. B: *ἤ που πολλὰ ... εἰς σοφίαν ὠφελῇ* (Par. Z. *ὠφελεῖ*) *ὑπὸ Πλάτωνος.* Pol. I. 346. D: *ἔσθ' ὅ τι ὠφελεῖται ὁ δημιουργὸς ἀπὸ τῆς τέχνης;* Men. 88. B. Pol. I. 346. C: *ἥντινα ... ὠφέλειαν κοινῇ ὠφελοῦνται πάντες οἱ δημιουργοί.* Euth. 13. B: *ὅτι οἱ ἵπποι ... ὠφελοῦνται καὶ βελτίους γίγνονται.* 15. A: *τί ὠφελοῦνται;* Theag. 129. E: *ὠφελοῦνται ... οὐδὲν συνόντες.* Hipp. mai. 304. B: *οὐδὲν γὰρ ἄτοπον εἰ ὠφελοίμην.* Euthyd. 280. C: *ἔσθ' ὅ τι ὠφελοίμεθ' ἄν;* Pol. III. 401. C: *ἵν' ... οἱ νέοι ἀπὸ παντὸς ὠφελῶνται.* Phaedr. 232. D: *ὑπὸ τῶν συνόντων ... ὠφελεῖσθαι (ἡγούμενοι).* Conv. 173. C. Pol. I. 347. D: *τὸ ὠφελεῖσθαι ... ὑπ' ἄλλου.* II. 362. B. Apol. 25. D. Gorg. 505. C: *οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος.* 525. D: *ὠφελούμενοι.* Pol. II. 380. B: *(ὡς) διδόντες ... δίκην ὠφελοῦντο ὑπὸ τοῦ θεοῦ.* Gorg. 512. A: *οὐδὲν ὑπ' αὐτοῦ ὠφέληται.* Hipp. mai. 304. E: *ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ ... ὠφελῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀμφοτέρων ὑμῶν ὁμιλίας.* Prot. 314: B: *ἢ βεβλαμμένον ἢ ὠφελημένον.* Ep. XIII. 360. B: *δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθην.* Legg. XI. 913. B: *οὐ γάρ ποτε τοσοῦτον εἰς χρημάτων ὠφεληθείην ἂν κτῆσιν ἀνελών, ὅσον* cet. Riv. 132. D: *ἵνα καὶ εἴ τι δυναίμην παρ' αὐτοῦ ὠφεληθείην.* Eryx. 395. D: *μήτ' ἂν ὠφεληθείη μηδὲν ἀπ' αὐτῶν.* Hipp. min. 369. E: *ἵνα μαθών τι ὠφεληθῶ.* Pol. VII. 526. B: *κἂν μηδὲν ἄλλο ὠφεληθῶσιν.* Theag. 127. D: *εἴπερ οἴει ὑπ' ἐμοῦ μάλιστ' ἄν σοι τοῦτον ὠφεληθῆναι.* 129. E. Legg. II. 671. E: *ὠφεληθέντες.* Pol. I. 343. B: *ὅθεν αὐτοὶ ὠφελήσονται* (ita Par. A. c. al. Vulgo *ὠφεληθήσονται*). Theag. 128. E: *γυμνασάμενός γε τοῦτον τὸν χρόνον ὠφεληθήσομαι.* Hipp. mai. 285. B: *εἴπερ τῷ ὄντι ὑπὸ σοῦ πλείω ὠφεληθήσονται.*

ὠχρός, ά, όν, pallidus. Tim. 68. C: *τὸ δὲ ὠχρὸν (γίγνεται) λευκοῦ ξανθῷ μεμιγμένου.*

ὠχρότης, ἡ, pallor. Pol. V. 474. E: *ἐραστοῦ ... εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα.*

ὤψ, ὁ, visus, oculus. Crat. 409. C: *ὅτι τοὺς ὦπας* (Cl. c. al. *τὰ ὦπα*) *ἀναστρέφει.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

V. I. F. I. p. 105. v. 12. post v. *πρὸς ἀλλήλους* adde: „Legg. XII. 947. D: *παρ' ἀλλήλας* (v. *παραλλήλας*) ... *κειμένας*."

p. 112. — 4. Adde post v. *μάλαγμα* „vel *ἄμμα*, quod vid."

— 124. — 14. a f. post v. Tim. adde „70. D: *ἄμμα* (v. *ἅλμα*) *μαλακόν*."

— 146. — 3. a f. scrib. 337. pro 357. et *σαρδάνιον* pro *σαρδόνιον*.

— 150. — 16. a f. post respondens adde „Pol. VI. 508. C: *ἀνάλογον ἑαυτῷ*."

— 165. — 4. post Legg. adde: „VI. 773. C: *θυμὸν ἀνεγείραι* (*ἂν ἐγείραι*?) *πολλοῖς*."

— 167. — 12. delenda „Conv. — *ἀνελευθερίας*."

F. 2. p. 322. — 14. a f. post *κληΐζεται* adde „Ax. 365. A: *τὰς ἀφάς* (*viribus?*)."

— 326. — 26. leg. *ἀφεστὸς* pro *ἀφεστὼς*.

— 376. — 18. leg. *γεννεσίοιν* pro *γεννέσιοιν*.

— 383. — 17. leg. *γεραίτερον* pro *γεραΐτερον*.

F. 3. p. 427. — 9. a f. pro *ἐτοιμάζειν* scrib. *ἑτοιμάζειν*.

— 476. — 4. a f. post *διηκριβωμένους* interpone „(Steph. coni. *διηκριβωμένως*)."

— 486. — 19. a f. post *κατακείσει* adde „Pol. VII. 518. D: *τοῦτο μηχανήσασθαι*."

— — — 15. a f. scrib. *δι' ὁδοῦ*.

— 500. — 19. pro *πέρι* scrib. *περί*.

— 543. — 8. pro *ὁρισμὸς* scrib. *διορισμὸς*.

— — — 12. interpon. *διορῶ* (p. 541 sq.).

F. 4. p. 590. — 11. post *ἐγκεκλεισμένης* adde: „Cf. *Schneid.* ad Civ. VIII. p. 70."

— 616. — 21. a f. pro 38 scrib. 37.

— 744. — 3. interpone „*ἐξοίχομαι*, *evanesco*. Pol. VI. 503. C: *τὸ βέβαιον ἅπαν αὐτῶν ἐξοίχεται* (v. *ἐξ αὐτῶν οἴχεται*)."

— 855. — 4. adde „*εὐπαιδευσία*, *ἡ*, *bona institutio*. Pol. VIII. 560. E: *ἐμὴν* ... *εὐπαιδευσίαν* (v. *παίδευσιν*) *καλοῦντες*."

V. II.

— 236. — 13. a f. pro *imperf.* scrib. *imperson.*

— 273. — 8. pro *σαρδόνιον* scrib. *σαρδάνιον*.

— 371. — 8. pro *μυριῶν* scrib. *μυρίων*.

— 422. — 12. pro *οἴομαι* scrib. *οἶομαι*.

— 501. — 1. *re* scrib. *rei*.

V. III.

— 125. — 21. a f. scrib. *ἐμοὶ* pro *ἐμοι*.

— 202. — 6. post v. interp. „Annott."

— 221. — 3. adde „*πρώην* (Cl. *πρώιην*), *nuper*. Prot. 309. A. Phaed. 60. D. Parm. 135. D. Conv. 172. A. al. Cum v. *χθὲς* et *ἐχθὲς*, vid. hoc."

GOTTINGAE
TYPIS EXPRESSIT OFFICINA DIETERICHIANA.

6